Hoài Hạ
Anh Đào
wattpad.com/hoaihaanhdao
fb.com/truyenonungdao

Mục lục

Chương 1: Vả Miệng

Chương 2: Tạ Em Gái Ngươi!!!

Chương 3: Yếu Thế Là Thua

Chương 4: Đoán Ý Bề Trên

Chương 5: Không Thể Không Chết

Chương 6: Không Cần Nể Mặt Kẻ Không Biết Xấu Hổ

Chương 7: Bệnh Cũ

Chương 8: Không Thể Ngừng Dùng Dược

Chương 9: Tìm Phiền Toái

Chương 10: Bánh Bao Cùng Bột Phấn

Chương 11: Tiến Cung

Chương 12: Thê Tử Thế Gia

Chương 13: Kiêu Căng

Chương 14: Tính Kế

Chương 15: Tự Rước Lấy Nhục!

Chương 16: Cải Tạo Bánh Bao

Chương 17: Người Tuấn Mỹ Nhất

Chương 18: Đoan Phi

Chương 19: Thái Hậu Không Cát Tường!!!

Chương 20: Giao Chiến

Chương 21: Lật Ngược Tình Thế

Chương 22: Ngươi Giày Vò Ta, Ta Giày Vò Ngươi

Chương 23: Vu Oan

Chương 24: Vật Bị Mất

Chương 25: Giá Hoạ

Chương 26: Thần Tiên Cũng Không Thể Cứu Ngươi

Chương 27: Mập Mờ Không Rõ

Chương 28: Ngươi Sờ Ta, Ta Sờ Ngươi. Thì Ra Ngươi Ngọt Tới Như Vậy

Chương 29: Thần Nói, Đừng Hoảng Hốt

https://thuviensach.vn

Chương 30: Người Đâu, Dâng Canh Đại Bổ Tới!
Chương 31: Bùi Hầu Gặp Nguy Hiểm
Chương 32: Bản Cung Sẽ Bóp Chết Nàng
Chương 33: Ai Dám Muốn Mạng Của Bản Cung?
Chương 34: Hoàng Đế Bị Ép Buộc
Chương 35: Tổ Mẫu Tới Cáo Trạng
Chương 36: Phạm Tội Mất Đầu + Xảy Ra Hoạ Lớn + Giam Giữ Dạy Dỗ
Chương 37: Không Biết Xấu Hổ - Kinh Hỷ Đối Với Dung Phi
Chương 38: Một Ngày Thống Khổ
Chương 39: Một Ngày Tuyệt Vọng
Chương 40: Đến Chết Mới Thôi
Chương 41: Mùa Hè Lại Muốn Tuyết Rơi
Chương 42: Trong Cung Thật Đáng Sợ
Chương 43: Ngụy Thái Phi Hồi Cung
Chương 44: Như Ý Hay Không Như Ý
Chương 45: Bà Con Nghèo Của Hoàng Gia
Chương 46: Ta Cùng Ngài Đào Hố, Xem Hố Ai Sâu Hơn?
Chương 47: Mượn Đao Giết Người
Chương 48: Tự Mình Làm Nhục
Chương 49: Ác Nhân Có Ác Nhân Trừng Trị
Chương 50: Vương Gia Thiên Tuế, Hầu Gia Uy Vũ
Chương 51: Tay Cay Tâm Cũng Cay
Chương 52: Mọi Người Đều Bề Bộn Nhiều Việc
Chương 53: Tự Làm Tự Chịu
Chương 54: Không Ngại Cũng Không Sợ Hãi
Chương 55: Phi Đao Rồi Lại Cắm Đao
Chương 56: Mũi Châm Đấu Mạch Mang(1)
Chương 57: Liên Hoàn Cước Của Bá Vương
Chương 58: Ngươi Tốt, Ta Cũng Tốt
Chương 59: Ngươi Không Tốt Thì Ta Mới Tốt
Chương 60: Bổn Cung Muốn Có Hài Tử.
Chương 61: Mỹ Nhân Có Người Yêu Thương.

https://thuviensach.vn

Chương 62: Nhu Cầu Riêng Của Mỗi Người
Chương 63: Bẫy Ngươi Không Cần Thương Lượng
Chương 64: Bổn Cung Mắng Cho Ngài Tỉnh
Chương 65: Tâm Lớn Mật Cũng Lớn
Chương 66: Ta Muốn Giết Ngươi.
Chương 67: Một Chậu Cẩu Huyết Thật Lớn
Chương 68: Kinh Hồng Chiếu Ảnh
Chương 69: Biến Khéo Thành Vụng
Chương 70: Mắt Cá Trộn Lẫn Ngọc Trai
Chương 71: Quý Phi Nhắc Lại Chuyện Xưa
Chương 72: Bắt Nhốt Trước Đã
Chương 73: Ân Cần Vui Vẻ Xem Trò Hay
Chương 74: Thật Là Biến Thái
Chương 75: Bản Cung Cũng Phải Đi
Chương 76: Tiểu Đồng Bọn May Mắn
Chương 77: Bản Lĩnh Của Hoàng Hậu
Chương 78: Đôi Tay Thần Kì Thay Đổi Càn Khôn
Chương 79: Trời Cao Mặc Chim Bay
Chương 80: Ai Da, Thật Đáng Sợ
Chương 81: Tôm Nhỏ Được Nhờ Cá Lớn
Chương 82: Ta Có Bàn Tay Vàng.
Chương 83: Hoàng Hậu Lừa Gạt
Chương 84: Rượu Mạnh Giục Người Gan
Chương 85: Muốn Mạng Già Này Luôn Rồi
Chương 86: Lai Lịch Có Chút Lớn
Chương 87: Kỹ Năng Như Thần
Chương 88: Diêm La Lấy Mạng
Chương 89: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn
Chương 90: Phong Cảnh Cực Kỳ Tốt
Chương 91: Trong Cung Có Người Tới
Chương 92: Trong Núi Nghe Tin Kinh Thành Có Biến
Chương 93: Mưa Gió Sắp Đến

https://thuviensach.vn

Chương 94: Sát Thủ Trong Đêm
Chương 95: Một Đêm Huyết Tinh
Chương 96: Vị Khách Thần Bí
Chương 97: Thái Phi Tức Điên
Chương 98: Đêm Dài Chưa Dứt (Thượng)
Chương 99: Đêm Dài Chưa Dứt (Hạ)
Chương 100: Tất Cả Đều Đã Kết Thúc
Chương 101: Nhóm Người Đầu Tiên Nhận Hộp Cơm; Một Cái, Hai Cái, Ba Cái
Chương 102: Dò Xét Thanh Hòa Cung
Chương 103: Cũng Nên Kết Thúc Rồi
Chương 104: (Ngoại Truyện 1 - Phần 1) Nghe Tin Bất Ngờ
Chương 105: (Ngoại Truyện 1 - Phần 2) Gặp Nhau
Chương 106: (Ngoại Truyện 1- Phần 3) Khoảng Thời Gian Gần Đây
Chương 107: (Ngoại Truyện 1- Phần 4) Kinh Sợ
Chương 108: (Ngoại Truyện 1- Phần 5): Động Phòng
Chương 109: (Ngoại Truyện 1 - Phần 6) Dâng Trà
Chương 110: (Ngoại Truyện 2 - Phần 1) Đó Là Ngũ Lăng Niên Thiếu[1]
Chương 111: (Ngoại Truyện 2 - Phần 2) Ý Khí Mạnh Mẽ
Chương 112: (Ngoại Truyện 2 - Phần 3) Lão Cha Bao Che Khuyết Điểm
Chương 113: (Ngoại Truyện 2 - Phần 4) Ứng Đối Trước Điện
Chương 114: (Ngoại Truyện 2 - Phần 5) Kinh Mộng
Chương 115: (Ngoại Truyện 2 - Phần 6) Lời Nói Ban Đêm
Chương 116: (Ngoại Truyện 2 - Phần 7) Đẩy Ngã
Chương 117: (Ngoại Truyện 2 - Phần 8) Đạt Nhung
Chương 118: (Ngoại Truyện 2 - Phần 9) Gặp Lại
Chương 119: (Ngoại Truyện 2 - Phần 10): Đại Kết Cục

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Vả Miệng

Edit: Ngọc Hiền Tần

Beta: Sutháiphi

Thật ra Triệu Yên Dung đã tỉnh lại được một khoảng thời gian rồi.

Trên người chỉ đắp chiếc chăn rất mỏng không có chút khí ấm nào, tay chân nàng đông lạnh, giống như bị chôn trong tuyết một thời gian dài, đỉnh đầu mang theo cảm giác đau đớn đến chết lặng. Có thể là do cửa sổ không đóng kín, bên ngoài tiếng gió thổi 'vù vù' vang lên, không biết có bao nhiêu hạt mưa bị gió hắt vào phòng cho nên mới lạnh như thế.

Nàng nằm ở mép một cái giường điêu khắc long phượng, xung quanh là những hoa văn tường vân. Trên đỉnh giường là chiếc màn che bằng gấm dày màu vàng sáng dùng chỉ bạc thêu cảnh núi sông. Cách vài tầng màn mỏng manh, nàng nghe thấy giọng nữ tử mang theo nước mắt, đang nhẹ giọng cầu xin.

"Xin công công, mau truyền Thái y đến, nương nương đã hôn mê ba ngày rồi, nếu còn như vậy, ta sợ người không chống đỡ nổi nữa."

"Chúng ta cũng đâu có cách gì chứ." Một giọng nói chói tai bất nam bất nữ, mang theo vẻ tự cao, âm điệu uốn éo, nghe qua vô cùng thiếu tự nhiên.

"Hoàng thượng đã phân phó, bất luận kẻ nào cũng không được ra vào Chiêu Dương điện. Mộc Lan cô cô vẫn nên hầu hạ tốt cho nương nương đi,

https://thuviensach.vn

cũng đừng có năm lần bảy lượt đề cập đến vấn đề này nữa, ngươi là muốn làm khó chúng ta sao?"

Giọng nói có chút xa lạ, không biết là thái giám nào trong cung, dám nói với Đại cung nữ của Chiêu Dương điện bằng giọng điệu khinh thường như vậy, thật sự là lá gan đủ lớn. Có thể làm cho Mộc Lan ăn nói khép nép khẩn cầu, người này chắc hẳn là người của Hoàng đế, hoặc là theo lệnh của Hoàng đế, làm thái giám quản sự trông coi Chiêu Dương điện.

Nếu không cho dù bây giờ nàng đang bị nhốt ở Chiêu Dương điện, danh phận hiện tại cũng vẫn là Hoàng hậu của Đại Tề, là người đứng đầu trong các nữ nhân ở hậu cung, người bên ngoài không thể có lá gan lớn như vậy.

Triệu Yên Dung cố gắng bỏ qua cuộc nói chuyện đứt quãng bên ngoài màn trướng, nhắm mắt sắp xếp lại trong đầu những sự việc hỗn loạn hai ngày nay. Thật ra việc mình là người xuyên không đã làm cho người ta khó có thể tiếp nhận được, nàng cũng đã suy nghĩ suốt hai ngày nay mới làm cho mình hoàn toàn tỉnh táo lại.

Mặc kệ thế nào, nàng đã không thể quay về. Máy bay nổ tung giữa không trung, rơi xuống từ độ cao 3000m trên bầu trời nước Anh sao còn có thể sống sót, điều này so với việc xuyên về cổ đại xác suất còn thấp hơn.

Cũng may khi nàng nhập vào thân thể này trí nhớ của nguyên chủ vẫn chưa tiêu tán theo linh hồn, sau khi trí nhớ dung hợp được bảy, tám phần nàng quyết định tỉnh lại.

Cơ thể quá yếu khiến nàng lại nằm xuống lần nữa, nếu không thật sự sẽ đi tong.

Thời điểm đang muốn mở miệng gọi người, đột nhiên bên ngoài vô cùng yên tĩnh. Chỉ có tiếng ngọc bội va chạm vào nhau phát ra tiếng kêu leng keng truyền tới.

https://thuviensach.vn

"Tham kiến Dung Phi nương nương." Giọng nói của Mộc Lan và thái giám đồng thời vang lên.

Triệu Yên Dung nghĩ lại trong đầu một lượt, mới nhớ ra Dung Phi là nhân vật nào. Một năm trước nàng ta tiến cung cùng đợt với nàng. Phụ thân nàng ta tuy rằng chỉ là Tam phẩm Công bộ Thị Lang nhưng ông nội đã làm đến chức Chưởng sự Phượng Thai các, Liễu Các lão. Nữ nhân trong cung có gia thế cao hơn nàng ta cũng không nhiều, bộ dạng nàng ta lại kiều diễm quyến rũ, giọng nói ngọt ngào cho nên nàng ta chính ta là đệ nhất sủng phi trong hậu cung.

Nay Hoàng hậu mang bệnh, tạm thời không chưởng quản Phượng ấn. Thật ra nói không chừng Hoàng đế thật sự muốn lấy đi Phượng ấn từ trong tay nàng, có điều chưa chắc đã muốn giao cho Dung Phi.

Người bên ngoài cũng chẳng biết nói những gì, chỉ nghe thấy giọng phiền não của Dung Phi vang lên. "Sống hay chết cũng không rõ ràng, không để cho người khác thoải mái."

Nhìn xem, lời này chỉ có sủng phi mới dám nói.

Nàng ta hận không thể để Triệu Yên Dung sớm chết đi, mình sẽ leo lên hậu vị chưởng quản lục cung. Lời này cũng không biết nàng ta đã nghĩ bao nhiêu lần trong lòng, ngóng trong người kia sớm chết, không ngờ vẫn còn giữ hơi tàn, nhất thời tâm tình không tốt mới có thể thốt ra.

Triệu Yên Dung trợn mắt, chậm rãi hít sâu một hơi, cố gắng làm cho mình duy trì tỉnh táo. "Ai ở bên ngoài?"

Giọng nói trong màn tuy rằng mỏng manh, nhưng mấy người ở bên ngoài nghe thấy, đều giống như sét đánh ngang tai.

Màn trướng vén lên, Mộc Lan cuống quít chạy vào, quỳ gối bên giường của nàng, âm thanh nghẹn ngào. "Nương nương, nương nương

https://thuviensach.vn

người đã tỉnh, người thật sự đã tỉnh rồi."

Nữ tử trước mắt sắc mặt tái nhợt, hai mắt sưng đỏ, bộ dáng ước chừng khoảng hai mốt, hai hai tuổi. Đúng là nha hoàn hồi môn nàng mang theo từ nhà mẹ đẻ tới, được nàng dốc sức đề bạt lên làm đại cung nữ quản lý Chiêu Dương điện. Từ nhỏ hai người đã cùng nhau lớn lên, Mộc Lan theo mình tiến cung chịu tội, bây giờ trong cung Mộc Lan là người mà nàng tín nhiệm nhất, không có người thứ hai.

Triệu Yên Dung nâng tay lên, nhẹ nhàng sờ mái tóc Mộc Lan. "Vén màn lên đi, giúp ta lấy chút nước."

Thần sắc trầm tĩnh, ngoại trừ giọng nói có chút yếu ớt, vẻ mặt Hoàng hậu vẫn trấn định và lạnh nhạt như cũ.

"Vâng." Trái tim lo lắng treo lơ lửng nhiều ngày cuối cùng cũng bình tĩnh lại, Mộc Lan lau nước mắt, vén tấm màn đang che tầm mắt mọi người lên. Xuyên thấu qua màn trướng màu vàng chưa vén lên, Triệu Yên Dung nhìn thấy Dung Phi kia mang theo khuôn mặt vặn vẹo vì kinh ngạc và oán giận, rất nhanh đôi môi mềm mại đầy đặn lại trở về với biểu tình cung kính.

"Thần thiếp thỉnh an Hoàng hậu nương nương." Dung Phi phúc thân hành lễ, lúc hành lễ còn cố ý chậm lại. Biểu hiện trên mặt lộ vẻ kính cẩn nhưng đôi mắt lại hơi hếch lên nhìn Hoàng hậu chằm chằm, giống như muốn nhìn ra điều gì từ trên mặt nàng.

"Phượng thể nương nương có chút bệnh nhẹ, thần thiếp thật sự rất lo lắng, mỗi ngày đều phải tới đây thăm. Cuối cùng ông trời cũng thương xót, làm cho nương nương khỏe lại."

Giọng nói Dung Phi ngọt ngào, ngữ khí vô cùng chân thành. Nếu không phải vừa rồi nghe được lời nói của nàng ta với Mộc Lan thì nói không chừng, thật sự sẽ tin tưởng bộ dáng chân thành này của nàng ta.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Triệu Yên Dung nhếch lên một độ cong khó nhận ra, nhận chén trà từ tay Mộc Lan, không nhìn sang Dung Phi. Nữ nhân này, trong lòng ước gì nàng chết sớm một chút, bây giờ vừa tức vừa vội còn phải làm ra vẻ vui mừng, cũng thật khó khăn cho nàng ta.

Chờ Mộc Lan lấy khăn giúp nàng lau nước ở khóe miệng, Triệu Yên Dung khẽ cau mày. "Đây là tiếng gì vậy? Ầm ĩ muốn chết."

Dung Phi nghĩ đến Hoàng hậu nói nàng, sắc mặt khẽ biến. "Là thần thiếp quấy rầy nương nương nghỉ ngơi, vậy thần thiếp xin cáo lui."

Triệu Yên Dung khẽ nâng tay chỉ về phía đằng sau, hai hàng lông mày khẽ nhăn lại, hỏi Mộc Lan: "Sao không đóng cửa sổ trong điện vào?"

Mộc Lan vội vàng lắc đầu. "Chính nô tì đã tự tay đóng cửa sổ cẩn thận, lần này chắc là do gió lớn..."

Đúng lúc đó một trận gió thổi qua, trong điện đang yên tĩnh vang lên tiếng "vù vù". Mộc Lan biến sắc, đứng lên chạy tới phía sau giường.

Một lát sau, không còn nghe thấy âm thanh đó nữa, khi trở lại, sắc mặt Mộc Lan có chút khó coi. Cửa sổ là do nàng tự tay đóng, không biết đã bị người khác mở ra từ khi nào, phía sau tẩm cung Chiêu Dương điện không có hành lang, mà là trực tiếp nối với hai rừng trúc nhỏ ở hậu viện. Bây giờ bên ngoài mưa to gió lớn, không có hành lang mưa gió sẽ hắt vào cửa sổ, khó trách nàng luôn cảm thấy bên trong phòng rất lạnh.

Hoàng hậu ốm đau nằm trên giường, thân thể vốn đã suy yếu, lại bị gió lạnh như vậy, rất dễ gặp chuyện không may. Mộc Lan âm thầm nắm chặt bàn tay, đáy mắt bùng lên ngọn lửa. Triệu Yên Dung nhìn sắc mặt thâm trầm và biểu tình tức giận của Mộc Lan, trong lòng đã biết nguyên nhân.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế giam lỏng Hoàng hậu ở Chiêu Dương điện, đã hơn một tháng không tới.

Nhưng dù chịu vắng vẻ thì Hoàng hậu vẫn là Hoàng hậu, ngoại trừ ốm chết ở trong cung, không ai dám mạo hiểm nghĩ muốn gây cho Hoàng hậu vài việc ngoài ý muốn, sẽ phải gánh vác hậu quả vô cùng lớn.

Nay trong ngoài Chiêu Dương điện chỉ sợ không ít người đã bị Dung Phi mua chuộc thành người của mình. Đương nhiên, nơi này cũng có rất nhiều người, do Hoàng đế phái tới nhìn chằm chằm. Muốn ở dưới mí mắt Hoàng đế lặng yên không một tiếng động xử lý Hoàng hậu này, cũng cần dũng khí vô cùng lớn và kế hoạch hoàn hảo khiến người ta không thể phát giác.

Nói ví dụ như, chuyện không đóng cửa sổ lần này. Chẳng qua chỉ là bị mưa hắt vào, ai cũng sẽ không ngờ tới, không đóng cửa sổ cũng có thể lấy đi tính mạng của Hoàng hậu.

Triệu Yên Dung tựa người vào đầu giường, mái tóc đen tuyền xõa trên đầu vai, đôi mắt nặng nề nhìn không ra cảm xúc. "Người đang trực trong điện là ai?"

Mộc Lan quỳ xuống, nói với người đang nằm phía trên: "Hồi bẩm nương nương, là nô tì, còn có hai người khác là Tuyết Oanh và Tuyết Nhạn."

"Tuyết Oanh, Tuyết Nhạn?" Triệu Yên Dung nhíu mày lại: "Tại sao trước kia bản cung chưa từng nghe nói đến các nàng? Mộc Cẩn và Lục Bình đâu rồi? Còn Cố mama và Cam mama đâu?"

"Bẩm nương nương bốn người Mộc Cẩn, Lục Bình, Đan Phong, Bạch Lộ, sau khi nương nương bị bệnh đã bị Thái hậu lấy đi một người, Trang Quý phi nương nương lấy đi một người, hai người còn lại bị Dung Phi nương nương mang đi. Tuyết Oanh, Tuyết Nhạn cũng là mấy ngày vừa qua

https://thuviensach.vn

mới tới đây hầu hạ. Cố mama và Cam mama là bị người bên cạnh Hoàng thượng mang đi, nô tì, nô tì cũng không biết bọn họ bị đưa đi đâu."

Mộc Lan nói tới bốn người, đều là cung nữ tâm phúc bên cạnh Triệu Yên Dung. Còn hai mama là trong cung phân cho Hoàng hậu. Lúc nàng sinh bệnh mơ hồ, điều tất cả thân tín bên người nàng đi, điều này nếu không có Dung Phi thúc đẩy, nàng thế nào cũng không tin.

Nếu không phải vì Mộc Lan là Đại cung nữ của Chiêu Dương điện, chỉ sợ Dung Phi sẽ nhổ cái đinh này đầu tiên. Dung Phi nhìn thấy Hoàng hậu xõa tóc, mặc áo đơn dựa trên giường, vẻ mặt mệt mỏi nghe Mộc Lan nói chuyện, tuy rằng ngay cả ánh mắt cũng không liếc qua nhưng trên trán Dung Phi vẫn đổ đầy mồ hôi.

Số hạ nhân hầu hạ bên người Hoàng hậu có quy định, cho dù Thái hậu lấy đi Mộc Cẩn cũng chỉ dám nói là mượn, không thể trực tiếp lấy danh nghĩa Trường Nhạc cung đưa người đi. Trang Quý phi là sườn phi duy nhất khi Hoàng thượng còn là Khang Vương, cùng Hoàng thượng có nhiều năm tình nghĩa, phân vị ngay dưới Hoàng hậu, nếu nàng ta mượn đi Lục Bình thì Hoàng hậu cũng sẽ không nói gì. Nhưng Dung Phi chẳng qua chỉ là phi tử Chính nhị phẩm, làm sao có thể so sánh với Thái hậu và Quý phi, nàng ta dám lấy đi hai người, quả thật không thể tưởng tượng nổi.

"Hoàng hậu nương nương, thần thiếp chỉ là sợ ở đây đông người, quấy rầy Hoàng hậu nghỉ ngơi, người vẫn luôn ngủ như vậy cũng không cần dùng nhiều người..."

"Câm miệng!" Triệu Yên Dung đánh gãy lời giải thích của Dung Phi, thản nhiên nói hai chữ. Hoàng hậu còn chưa nói gì, Dung Phi đã tự tiện mở miệng giải thích, chẳng qua là ỷ vào mình có chút thánh sủng, còn dám nâng mặt mũi của mình lên như vậy?

Triêu Yên Dung cười lạnh một tiếng.

https://thuviensach.vn

Dám vượt qua phép tắc lấy nhiều hơn Thái hậu và Quý phi một người đã nên đánh, hơn nữa còn dám chống đối Hoàng hậu. Phạm vào tội danh cưỡng từ đoạt lý, Dung Phi thật đúng là không bị đánh thì không thoải mái. Nàng ta đã cố tình đưa mặt lại đây, Triệu Yên Dung cảm thấy nếu không thỏa mãn nguyện vọng bị đánh của nàng ta thì đúng là thật có lỗi.

Vậy thì đành thỏa mãn nguyện vọng của nàng ta trước. Sắc mặt Triệu Yên Dung hơi trầm xuống. "Hai người hầu hạ trong điện, là Tuyết Oanh và Tuyết Nhạn phải không? Lôi ra trước điện, đánh chết."

Thân mình Dung Phi khẽ run lên, hai người kia chính là tâm phúc do mình xếp vào. Nàng ta vừa muốn nói gì, ngẩng đầu lên liền thấy được đôi mắt lạnh như băng và ý cười mang theo vài phần trào phúng của Hoàng hậu.

"Giữ lại nô tài hiểm độc như vậy chính là tai họa, Dung Phi, ngươi nói có phải hay không?" Hoàng hậu không nói rõ ràng, nhưng thâm ý thì những người ở đây ai mà không hiểu.

Tuyết Oanh và Tuyết Nhạn là hai người hiểm độc, phản chủ, muốn lấy tính mạng của Hoàng hậu. Hoàng hậu đã nói như vậy, làm sao có thể giữ lại mạng nhỏ? Hoàng hậu đã biết tâm tư của mình, cũng đã biết mình muốn dùng thủ đoạn.

Ngoài điện truyền đến tiếng khóc kêu thê lương, nhưng rất nhanh liền biến mất, chỉ có âm thanh của gậy đánh vào máu thịt phát ra ầm ĩ. Cửa điện nửa mở liền truyền tới mùi máu tươi bên ngoài. Phùng Đức Xương quỳ trên mặt đất cả người phát run, hai cung nữ kia bởi vì lén lút mở cửa điện đã bị đánh chết, còn hắn cố ý ngăn không cho Hoàng hậu mời Thái y thì sẽ thế nào? Nghĩ đến đây, không khỏi liếc mắt nhìn Dung Phi đang quỳ bên cạnh. Hắn làm như vậy, cũng xuất phát từ sự ám chỉ của Dung Phi, Dung Phi chắc sẽ không thấy chết mà không cứu chứ?

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu cảm thấy chỗ dựa vào không thoải mái, gọi Mộc Lan mang tới một cái gối. Thay đổi một tư thế thoải mái, trong miệng thở ra một làn khí.

Nàng nhìn thái giám to béo quỳ phía dưới, người này da mặt trắng nõn, đúng là người vừa nãy Mộc Lan đau khổ cầu xin. Lại nhìn hắn thỉnh thoảng liếc trộm Dung Phi, lông mày Triệu Yên Dung thâm thúy nhếch lên, tốt lắm, kế tiếp là hắn.

"Ngươi là ai, trước kia bản cung chưa từng gặp qua." Dựa vào trong trí nhớ của nguyên chủ, quả thật không có bóng dáng của thái giám này, Triệu Yên Dung nheo mắt lại.

"Bẩm nương nương, lão nô nguyên là một quản sự trong điện, gần đây được Hoàng thượng đề bạt tới Chiêu Dương điện hầu hạ." Thái giám kia mặc dù cúi thấp đầu nhưng khi nhắc tới hai chữ Hoàng thượng, giọng nói vẫn bất giác mang theo tự đắc nồng đậm. Trách không được mình không có ấn tượng với hắn, loại người này chính là đồ ngu, ngay cả suy nghĩ cũng không biết che giấu. Nói không chừng là do đắc tội với thái giám bên người Hoàng thượng, cho nên mới bị đưa tới Chiêu Dương điện. Người này vẫn còn vì thế mà giương giương tự đắc.

Triệu Yên Dung ngay cả lông mi cũng không thèm nhấc, lạnh lùng nói: "Vả miệng!"

Triệu Yên Dung nhìn thoáng qua Mộc Lan, đôi môi hé mở: "Hai mươi cái."

Tất nhiên Mộc Lan hiểu được ý tứ của Triệu Yên Dung. Từ khi Hoàng hậu sinh bệnh, người trong Chiêu Dương điện dần dần bị đổi đi, Mộc Lan cả ngày lo sợ không yên, trong lòng chất chứa cả đau lòng lẫn phẫn nộ. Bên người Hoàng hậu chỉ còn một mình Mộc Lan là người có thể tín nhiệm, bởi vì lo sợ Hoàng hậu gặp chuyện không may, mấy ngày nay đều tới cầu xin

https://thuviensach.vn

những người từng không hợp với mình. Tiền thưởng tiến cung ba tháng này của Mộc Lan đều đã hối lộ hết cho Phùng Đức Xương, thầm nghĩ hắn có thể tìm Thái y tới xem bệnh cho Hoàng hậu, nhưng ai ngờ tên cẩu nô tài này, nhận tiền nhưng không hề làm việc.

Nàng cũng hiểu được, Phùng Đức Xương hẳn là bị người khác sai khiến, có ý định ngăn người đến xem bệnh, khiến Hoàng hậu chết bởi bệnh phong hàn. Hắn cũng không nghĩ lại, nếu Hoàng hậu thật sự xảy ra chuyện, hắn là người bị Hoàng đế điều đến Chiêu Dương điện sẽ kết cục gì. Chỉ cần Hoàng thượng truyền Thái y đến ghi bệnh án, biết Hoàng hậu xảy ra chuyện là do có người chậm trễ chữa trị, cho dù Hoàng thượng vắng vẻ Hoàng hậu như thế nào thì hắn cũng không muốn làm cho bản thân mình trở thành người góa vợ khi mới đại hôn được ba tháng. Chuyện này truyền đi cũng thật quá khó nghe.

Nếu thực sự có ngày đó, sợ là toàn bộ người trong Chiêu Dương điện đều sẽ phải tuẫn táng cùng Hoàng hậu, không người nào có thể thoát được. Cho nên bàn tay này đánh xuống vô cùng tàn nhẫn. Hai bên trái phải, cái mặt trắng mập của Phùng Đức Xương liền sưng lên.

"Mộc Lan lá gan ngươi thật lớn, ta là người được Hoàng thượng phái tới, ngươi lại dám động thủ đánh ta."

Phùng Đức Xương gào khóc kêu, sắc mặt Mộc Lan phát lạnh, bàn tay càng tăng thêm sức lực.

"Ngươi là người Hoàng thượng phái tới, phái tới làm nô tài, đừng nghĩ chính mình là chủ tử."

"Đúng vậy, nô tài qua mặt chủ tử." Hoàng hậu nhẹ nhàng hít một hơi. "Đầu năm nay, ngay cả chủ tử cũng không thể dạy dỗ nô tài? Mộc Lan, tát thêm mười cái."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Phùng Đức Xương đã bị đánh tới chảy máu, mặt mày choáng váng, kinh hãi.

Nô tài qua mặt chủ, đây là tội vô cùng lớn, nhưng trước mặt Hoàng hậu và Dung Phi, cho dù hắn bị đánh chết cũng không dám phản kháng. Tổng cộng là ba mươi bạt tai, mặt hắn đã không thể nhìn nổi, xanh xanh tím tím, sưng như đầu heo. Tiếng khóc của Phùng Đức Xương khàn khàn, nằm phía dưới rên rỉ.

Mộc Lan tự đi tới chậu đồng rửa tay, lấy khăn mặt lau, lại đi tới trước người tên thái giám kia.

"Hoàng hậu hỏi lai lịch của ngươi, ngươi chỉ nói là được Hoàng thượng điều tới, ngay cả mình họ gì cũng không nói, không phải là làm bộ làm tịch coi rẻ chủ tử sao? Ngươi bất kính với Hoàng hậu, người không thể dạy dỗ ngươi sao? Một tên nô tài cũng dám kiêu ngạo như vậy, cho dù ngay lập tức đánh chết cũng có thể. Hoàng hậu nương nương nhân từ, chẳng qua chỉ vả miệng ngươi ba mươi cái. Còn không mau tạ ơn?"

Một hơi nói xong, tức giận tích tụ nhiều ngày mới tiêu đi một chút, Mộc Lan cười lạnh một tiếng, trở lại bên cạnh Triệu Yên Dung.

"Một tên nô tài không có mắt, một chút quy củ cũng không có, cần gì phải phí lời." Triệu Yên Dung thản nhiên nói.

Mộc Lan vội vàng quỳ xuống: "Vâng, nương nương dạy dỗ phải."

Phùng Đức Xương suy nghĩ, toàn thân toát mồ hôi lạnh. Vừa rồi hắn thật sự bất kính với Hoàng hậu, nếu bẩm báo lên trên, chỉ sợ trên người sẽ bị lột đi một lớp da.

"Nô tài Phùng Đức Xương tạ ân điển của Hoàng hậu nương nương." Hắn cố nén đau đớn, quỳ trên mặt đất dập đầu với Hoàng hậu, trong lòng

https://thuviensach.vn

thầm rủa, nữ nhân này sao còn chưa chịu chết đi. "Phùng Đức Xương, không phải ngươi rất muốn bản cung chết sớm sao?"

Phùng Đức Xương dập đầu thật mạnh: "Lão nô không dám, lão nô không dám."

"Không dám? Bản cung thấy ngươi rất dám đấy. Không phải ngươi ngăn không cho Mộc Lan mời Thái y sao? Không phải mong bản cung chết sớm để hầu hạ chủ tử khác sao?" Triệu Yên Dung nở nụ cười: "Bản cung thấy ngươi hầu hạ cũng tốt lắm, không nỡ thả ngươi đi. Vậy đi, ngươi cứ tới Diêm Vương điện trước, chờ thêm tám mươi năm sau bản cung xuống, ngươi lại tiếp tục hầu hạ."

"Người đâu, kéo Phùng Đức Xương xuống, đánh chết." Hai thái giám nghe tiếng, ta nhìn ngươi ngươi nhìn ta, không giống lần trước lập tức kéo hai cung nữ kia xuống.

"Sao thế, các ngươi cũng học Phùng Đức Xương này, nghĩ Chiêu Dương điện sắp đổi chủ tử sao?" Triệu Yên Dung đột nhiên ngồi thẳng người, ánh mắt như đao kiếm nhìn qua.

Hai thái giám kia không dám, liền đáp "Vâng", rồi vội vàng ba chân bốn cẳng kéo Phùng Đức Xương ra ngoài.

"Nương nương, lão nô là người Hoàng thượng phái tới, Hoàng thượng phái tới, nương nương không thể lấy mạng lão nô, người không thể oan uổng lão nô!" Phùng Đức Xương kêu giống như lợn bị chọc tiết, bên ngoài mùi máu tươi và nước mưa trộn lẫn xông vào mũi hắn, hắn biết, Hoàng hậu này không phải muốn dọa hắn, mà thật sự muốn lấy mạng hắn.

"Kéo trở về." Triệu Yên Dung sai người kéo Phùng Đức Xương toàn thân đã mềm nhũn trở về.

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói ngươi oan uổng? Làm sao mà oan uổng? Ngăn không cho mời Thái y, không phải ngươi, chẳng nhẽ là người bên ngoài sao?"

Cả người Phùng Đức Xương run rẩy, nằm trên đất cuộn thành một khối run run. Đúng vậy, ngăn người là hắn, Hoàng hậu muốn giết hắn, bây giờ người có thể cứu hắn cũng chỉ có Dung Phi nương nương. Phùng Đức Xương quay đầu nhìn Dung Phi, đã thấy mặt nàng ta tái nhợt, quỳ ở đó nửa chữ cũng không nói, lòng không khỏi lạnh hơn một nửa.

"Ngươi nói đi, ai cho ngươi lá gan lớn như vậy dám mưu hại bản cung?" Triệu Yên Dung khẽ nghiêng người về phía trước, nhìn chăm chú Phùng Đức Xương. "Nói ra đi, không chừng bản cung sẽ giữ lại cho ngươi một cái mạng. Nếu không nói, thì chính là ngươi có ý đồ mưu hại chủ tử, chỉ có con đường chết."

Lúc Hoàng hậu nói lời này, ánh mắt vô tình liếc Dung Phi một cái, Phùng Đức Xương cũng thông suốt, lập tức gào lên: "Là Dung Phi nương nương, là Dung Phi nương nương ép lão nô làm như vậy. Nương nương minh giám, nếu không có Dung Phi nương nương bức ép, lão nô có mười lá gan cũng không dám ngăn cản Mộc Lan mời Thái y!"

Mặt Dung Phi xanh mét, vội mắng: "Ngươi là hoạn quan, làm sao dám ăn nói bừa bãi vu cáo bản cung? Người đâu, mau đem lão hoạn quan này ra ngoài đánh chết!"

Phùng Đức Xương kêu lớn: "Nương nương người còn không nhận, chính người nói, nếu Hoàng hậu nương nương chết, sẽ đề bạt lão nô làm Điện giám!"

Dung Phi nghiêm mặt, cao giọng gọi người, nhưng cũng không có người tới. Triệu Yên Dung cảm thấy cũng không sai biệt lắm, chậm rãi nói. "Phùng Đức Xương, ngươi là lão nô tài. Dung Phi hầu hạ bệ hạ hết sức tận tâm, ở trước mặt bản cung luôn dịu ngoan cung kính, sao lại có thể mua

https://thuviensach.vn

chuộc ngươi mưu hại bản cung? Ngươi đây không phải là ly gián hậu phi sao? Ngươi có lòng này thật đáng chết. Người đâu, kéo nô tài này xuống, đánh ba mươi trượng.....Đừng đánh chết, giữ lại một hơi thở."

Hai thái giám đi tới kéo người trong điện ra ngoài, chỉ chốc lát sau, bên ngoài liền truyền đến tiếng Phùng Đức Xương kêu gào thảm thiết.

Đánh, giữ lại mạng, chính là Hoàng hậu tin lời nói của Phùng Đức Xương. Dung Phi nghe bên ngoài truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết, cảm thấy can đảm đều biến mất, lại nhìn thấy Hoàng hậu nhìn nàng cười mỉm, da đầu liền run lên từng trận mạnh mẽ. Nàng quỳ trên mặt đất, cho dù cách một tầng đệm lót thật dày cũng vẫn cảm thấy từng đợt khí lạnh xâm nhập vào đầu gối.

"Hoàng hậu nương nương, tên nô tài kia ăn nói lung tung, người trăm ngàn lần đừng tin lời hắn. Trong đầu thần thiếp tuyệt đối không có một chút ý nghĩ bất kính nào với người." Dung Phi lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, bị dọa đến không còn một tia huyết sắc.

"Muội muội nói gì vậy?" Triệu Yên Dung kêu người dọn chỗ cho Dung Phi. "Chúng ta đều hầu hạ bệ hạ, bệ hạ cũng thương ngươi. Sao bản cung có thể dựa vào một nô tài bất kính với chủ tử mà tùy tiện định tội muội muội?"

Chân Dung Phi sớm đã quỳ đến tê rần, làm sao có thể tự đứng dậy, vẫn là hai cung nữ bên người đỡ nàng lên mới có thể ngồi xuống.

Ba mươi gậy đánh xong, thái giám hành hình kéo Phùng Đức Xương vào điện đợi lệnh.

Cả người Phùng Đức Xương đều là máu, đã chịu không nổi đau đớn mà ngất đi. Dung Phi vội vã che ánh mắt. Triệu Yên Dungnhìn thoáng qua, liền phất tay cho người kéo hắn ra ngoài. Mặc dù người được đưa đi rồi,

https://thuviensach.vn

nhưng mùi máu tươi vẫn lưu lại trong điện. Hoàng hậu không có gì, ngược lại sắc mặt Dung Phi trắng bệch, cầm khăn che miệng nôn khan.

Triệu Yên Dung cũng không gấp, chờ nàng ta nôn xong rồi nói tiếp: "Dung Phi muội muội bị sợ hãi, vô duyên vô cớ lại bị nô tài cắn loạn."

Dung Phi hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, vội vàng đứng dậy hành lễ: "Đa tạ nương nương tra xét nghiêm minh, trả lại trong sạch cho thần thiếp."

"Chuyện này chúng ta cũng không cần nói nữa." Triệu Yên Dung nâng mi nhìn nàng: "Có điều Dung Phi tự ý điều động cung nữ của Chiêu Dương điện rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Thái hậu và Trang Quý phi chẳng qua chỉ mượn một người, ngươi lại điều đi hai người."

Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng: "Là thấy bản cung sắp chết, nên làm việc mất quy củ sao?"

Dung Phi vừa mới đứng lên một hồi, lúc này lại "oanh" một tiếng quỳ xuống: "Thần thiếp vạn phần không dám."

"Vả miệng."

Cái gì?

Dung Phi ngây ngẩn cả người.

"Chính mình tự vả miệng mười cái." Hoàng hậu giương mắt nhìn về phía nàng ta: "Hay là muốn bản cung cho người tới vả?"

Dung Phi lớn như vậy, cũng chưa từng bị vả miệng. Sau khi nàng ta tiến cung, Hoàng thượng vô cùng thích nàng ta. Tuy rằng không thể nói độc sủng tiêu phòng, nhưng một tháng, Hoàng thượng cũng phải nghỉ ngơi ở Hoa Quang điện của nàng ta chừng nửa tháng, trong cung cũng không có người có bản lĩnh này.

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu nương nương, thần thiếp không rõ...." Dung Phi nàng thân là phi tử đang được thánh sủng, Hoàng hậu không thể không rõ ràng mà giáo huấn nàng như vậy. Lấy đi hai nô tài mà thôi, nếu nàng không muốn cùng lắm thì lại đuổi người trở về. Phùng Đức Xương vừa mới liên lụy nàng như vậy, Hoàng hậu nương nương cũng không cho nàng mặt mũi sao? Sao lại vì hai nô tài không quan trọng mà đánh vào thể diện của nàng?

Khóe môi Triệu Yên Dung hơi nhếch lên: "Nếu Dung Phi cảm thấy không đủ, vậy thì hai mươi cái đi."

Triệu Yên Dung nhìn Dung Phi quỳ trên mặt đất, không thèm nhắc lại. Thời gian khoảng một chén trà, mà Dung Phi cảm thấy đã qua nửa đời người.

Ánh mắt đen nhánh của Hoàng hậu nhìn nàng, trong mắt không có một chút cảm tình.

Lúc ấy Hoàng đế chọn lựa Hoàng hậu trong nữ nhi của ba gia tộc, luận về dung mạo, gia thế, Liễu Khinh Doanh nàng đều cảm thấy mình mới xứng đáng là Hoàng hậu.

Không nghĩ tới cuối cùng Hoàng thượng lại chọn con gái của Triệu Phùng Xuân. Triệu Phùng Xuân chỉ là một Hộ bộ Thượng thư, tuy rằng vào Chính Sự đường nhưng so với ông nội của nàng là Liễu Các lão, tư lịch và gia thế của bọn họ cũng không hề thua kém. Triệu Yên Dung có thể nhờ vào, cũng chỉ có ông ngoại của nàng ta.

Quan Quân Hầu Bùi gia.

Quan Quân Hầu Bùi Độ là truyền kỳ của Đại Tề. Năm đó chỉ là một Giáo úy ngoài biên quan, hắn mang theo một ngàn kỵ binh, xông vào đại quân của quân Địch Nhung, giương cung bắn chết Tam vương tử Địch Nhung, cứu được Vũ Đức Đế đang bị bao vây, hộ giá thành công.

https://thuviensach.vn

Từ đó lên thẳng mây xanh, sau lại dùng quân công lấy được chức Quan Quân Hầu, lại lấy em gái của Vũ Đức Đế là Bình Dương công chúa. Mẹ ruột của Triệu Yên Dung, chính là trưởng nữ của Bình Dương công chúa quá cố. Nhưng Bình Dương công chúa đã chết, Thái An huyện chủ đã chết, Quan Quân Hầu cũng vừa tạ thế. Quan Quân Hầu Thế tử Bùi Nghi thân thể yếu ớt nhiều bệnh, căn bản không học được thương pháp của Bùi Độ. Quan Quân Hầu phủ không còn quân uy, đã như mặt trời sắp lặn, sao Triệu Yên Dung có thể dựa vào gia thế này chứ?

Nhưng dù thế nào thì người chiến thắng cuối cùng vẫn là Triệu Yên Dung mà không phải là nàng - Liễu Khinh Doanh. Dù Hoàng thượng vắng vẻ Triệu Yên Dung thì thế nào thì Triệu Yên Dung vẫn là Hoàng hậu duy nhất của hậu cung, là chủ tử duy nhất của nàng. Dung Phi yên lặng nâng tay lên, âm thanh thanh thúy vang vọng trong điện.

Mộc Lan ở một bên nhẹ nhàng đếm, đếm tới "mười", Dung Phi mới dừng lại. Khuôn mặt xinh đẹp, trắng nõn sưng phù lên, trang dung tinh xảo cũng không thấy đâu, nước mắt lã chã rơi xuống che giấu thù hận thấu xương.

Đối với sự thức thời của nàng ta, Triệu Yên Dung bày tỏ khen ngợi, cuối cùng nói một câu: "Được rồi."

Triệu Yên Dung tựa vào đầu giường, ánh mắt nhìn nàng ta lại giống như không nhìn, chờ Dung Phi run run đứng lên, nàng mới kín đáo mở miệng: "Biết mình sai ở đâu chưa?"

Cả người Dung Phi run lên: "Thần thiếp không nên cướp lời trước."

"Ừ, còn có?"

"Không nên bất kính với Hoàng hậu."

"Còn có?"

https://thuviensach.vn

"...." Dung Phi cắn chặt răng, nàng không biết Hoàng hậu muốn nàng nói cái gì nhưng câu này đến miệng, nàng thật sự nói không ra lời.

"Không hiểu rõ sao? Vậy lại thêm mười bạt tai nữa đi." Giọng nói trong trẻo lạnh lùng, không một tia cảm tình vang lên rõ ràng trên đỉnh đầu, Dung Phi khóc nấc lên.

"Nương nương, thần thiếp biết sai rồi, thần thiếp không nên thị sủng sinh kiêu."

"Thị sủng sinh kiêu cũng không có gì, nhưng mọi việc đều có quy củ. Dung Phi, nhớ kỹ bổn phận của mình, nhớ kỹ mình nên tuân thủ quy củ."

Dung Phi không biết chính mình ra khỏi Chiêu Dương điện như thế nào. Hai chân vừa xót, vừa đau đớn, giống như không còn là chân của mình. Đến đứng cũng không vững, phải dựa vào hai cung nữ đỡ ra ngoài ngồi lên kiệu.

"Nương nương..." Cung nữ đi theo Dung Phi nhìn vết thương trên mặt nàng, bất giác khóc thành tiếng.

"Khóc cái gì mà khóc." Khăn tay trong tay Dung Phi đã sắp bị nàng xé rách. Nàng quay người lại, nhìn cung điện nguy nga mông lung trong màn mưa, gần như cắn nát môi dưới.

"Triệu Yên Dung, một ngày nào đó, bổn cung sẽ trả lại gấp bội khuất nhục ngày hôm nay." Còn có, địa vị và cung điện này, ta nhất định sẽ đoạt lấy, nhất định sẽ!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tạ Em Gái Ngươi!!!

Edit: Vi Hiền Nghi

Beta: Nguyên Đức Phi

Kêu Mộc Lan cầm bình nước nóng đến ôm vào trong ngực, nàng mới cảm nhận được chút ấm áp.

"Ta đói bụng rồi, mang đồ ăn lên đi."

Nghe được chủ tử phân phó, Mộc Lan vui muốn khóc. Nhiều ngày nay, Hoàng hậu vẫn chưa ăn gì, không ăn thì sống làm sao?

Tâm trạng vui mừng, nàng đi đến phòng bếp phân phó nấu cháo. Đói bụng lâu như vậy, không thể để chủ tử ăn món nhiều dầu mỡ, dạ dày sẽ không chịu nổi.

Chờ nấu xong cháo, Mộc Lan trở về thì phát hiện Triệu Yên Dung đã ngủ.

Cùng lắm chỉ mới mười tám tuổi, vậy mà giấc ngủ lại không hề yên ổn. Nhìn khuôn mặt Triệu Yên Dung tái nhợt, lông mày cau lại, Mộc Lan thở dài, đặt bát cháo ở bàn trà phía trước, nàng tựa vào mép giường ngủ thiếp đi. Hai ngày nay thật mệt mỏi, chờ nàng tỉnh giấc thì trời đã tối.

Vừa nhấc đầu đã thấy Triệu Yên Dung ánh mắt đen như mực nhìn nàng chằm chằm. Không có lời Hoàng hậu nương nương truyền triệu, các thái giám cung nữ không được tự ý đi vào. Từng có hai cung nữ tự ý vào

https://thuviensach.vn

nội điện bị đánh đến chết, mà nàng còn ngủ ở đây, tất nhiên không có người đốt đèn.

Trong điện tối tăm, Hoàng hậu im lặng ngồi. Mộc Lan có thể thấy rõ, chỉ có đôi mắt nàng mang theo chút ánh sáng.

Nhớ tới bản thân đang quỳ, nằm úp sấp đã lâu nên chân đã sớm tê rần, đứng lên, "Bùm" một cái lại té lăn trên đất.

"Nương nương thứ tội."

"Lại đây, ta giúp ngươi xoa bóp chân."

Trong bóng tối truyền đến thanh âm nhẹ nhàng mềm mại, thật bất đồng với giọng nói lạnh lùng ban ngày của nàng.

Từ khi vào cung, Mộc Lan chưa từng nghe Triệu Yên Dung dùng ngữ khí mềm mại nói chuyện bao giờ, nhất thời hơi bất ngờ, cái mũi lại bắt đầu cảm động.

"Nô tì không dám."

"Lại đây! "

Rõ ràng chỉ có hai chữ nhưng lại không cho phép từ chối, Mộc Lan đi đến trước mặt nàng.

"Chân nô tì đã không còn tê nữa đâu ạ."

Bản thân nàng cũng không có gan lớn đến nỗi để cho Hoàng hậu xoa chân, Mộc Lan cẩn thận trả lời.

"Thật không?"

"Dạ, nô tì không dám lừa nương nương."

https://thuviensach.vn

"Mộc Lan....."

"Vâng."

"Ngươi ra ngoài xem thử, Đan Phong và Bạch Lộ về chưa?"

Trong bóng tối, âm thanh Hoàng hậu đặc biệt trong trẻo nhưng lại vô cùng lạnh lùng.

Ban ngày vừa giáo huấn Dung Phi, nàng ta hẳn sẽ biết nên làm thế nào. Chỉ cần không phải kẻ ngốc, trước tiên đều sẽ đuổi người đi.

Thời gian cũng đã lâu, nếu không thấy người trở về thì chỉ có hai khả năng: Một là không về được, hai là phải làm mấy việc tay chân.

Nhưng Hoàng hậu còn chưa chết, Dung Phi hẳn sẽ không ngu ngốc mà giết chết nữ quan bên người nàng, có lẽ Đan Phong và Bạch Lộ phải chịu vài nỗi khổ da thịt.

Quả nhiên, chưa tới một khắc Mộc Lan đã đưa hai người đến trước mặt Triệu Yên Dung.

"Thắp đèn lên trước đã." Mộc Lan nhẹ giọng nói với hai người.

Trong phòng dần dần sáng ngời, Triệu Yên Dung thấy hai thiếu nữ quỳ gối trước mặt nàng, mặt mũi thanh lệ đoan chính, không kém với trong trí nhớ của nàng.

Áo ngoài màu xanh nhạt, tay áo xòe, phía dưới váy dài nhuộm màu xanh ngọc bích đậm, thắt lưng màu xanh lá. Tuy rằng khuôn mặt đã được trang điểm nhưng vẫn không thể che đi sắc mặt không tốt.

Đan Phong và Bạch Lộ thần thái an bình, trên mặt mang theo vui mừng, chỉ là khóe mắt còn ửng đỏ, có lẽ khi nãy đã khóc một hồi.

https://thuviensach.vn

Hai người các nàng bị Dung Phi mang đi, không quá một ngày bị tìm cớ ném tới Hoán Y Cục. Nơi đấy ai mà chẳng biết là nơi vô cùng vất vả, Đan Phong và Bạch Lộ là đại nha hoàn đi theo Triệu Yên Dung nên chưa từng làm những việc như vậy bao giờ. Hơn nữa còn bị đám nô tì bắt làm cái này cái kia, đã nhiều ngày phải chịu khổ. Các nàng cứ nghĩ sẽ không còn cơ hội gặp ánh sáng thì Hoàng hậu nương nương tỉnh lại, kêu người đưa các nàng trở về, Đan Phong và Bạch Lộ ôm nhau khóc một lúc lâu. Người của Dung Phi mang các nàng ra khỏi Hoán Y Cục, tắm rửa thay quần áo, sức thuốc mỡ chỗ bị thương.

Các nàng sinh ở Triệu gia, cả nhà già trẻ đều ở Triệu gia. Nếu Triệu Yên Dung xảy ra chuyện gì, cả nhà các nàng đừng mong còn mạng sống, cho nên Dung Phi sẽ không phí tâm đánh chủ ý lên người các nàng.

Đương nhiên, Hoàng hậu nương nương nhìn như sắp tắt thở, ai mà còn muốn lao lực bày kế? Nhìn cánh tay dưới áo còn mấy vết thương bị hở miệng, Triệu Yên Dung thật lâu không nói gì.

Hai người sợ hãi nhìn nương nương, Hoàng hậu tức giận, các nàng có thể cảm nhận được.

"Nương nương, bọn nô tì đã không còn đau. Người phải chăm sóc tốt cho mình, mấy việc nhỏ này người đừng quan tâm." Hoàng hậu cái gì cũng tốt, chỉ là tính tình quá thẳng thắn, không biết cách lựa lời uyển chuyển, cho nên mới làm cho Hoàng thượng không thích.

Nay nương nương bị cấm túc ở Chiêu Dương điện, ngàn vạn lần không thể vì các nàng mà cúi đầu nói chuyện với người ngoài được.

Tính cách Đan Phong trầm ổn, Bạch Lộ nhạy bén thông minh. Nếu không tin cậy các nàng, Triệu gia sẽ không cho đi theo Triệu Yên Dung tiến cung.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, chắc chắn Dung Phi muốn người và đám nô tài ở Hoán Y Cục bất hòa với nhau."

Bạch Lộ nói. "Thân phận chủ tử là gì? Người và đám nô tài lục đục với nhau, chẳng phải sẽ bị xếp ngang hàng với họ sao? Nếu mất mấy mạng, thì bọn quan thần lại tấu chương những điều vô nghĩa. Hoàng thượng để nương nương tĩnh dưỡng ở Chiêu Dương điện, thì người phải nghỉ ngơi. Chỉ cần còn Hoàng hậu, bên ngoài sẽ không dám đụng tới các nô tì."

"Đúng vậy, nương nương cứ nghỉ ngơi, chăm sóc thân thể thật tốt. Người càng khỏe mạnh, thì các nàng càng phiền muộn."

Đan Phong cũng khuyên nhủ. "Cho các nàng phiền muộn đến chết đi."

"Các ngươi yên tâm, bản cung đã biết." Triệu Yên Dung nở nụ cười.

Nghe được lời này, Đan Phong và Bạch Lộ thở phào nhẹ nhõm.

Đợi đến khi Hoàng hậu nương nương ngủ. Mộc Lan dẫn Đan Phong và Bạch Lộ tới thiên điện nói chuyện xảy ra sáng nay, chủ tử xử lý Phùng Đức Xương và Dung Phi như thế nào?

Nghẹn trong lòng đã lâu, cuối cùng mới giải phóng ra được, cả người Mộc Lan sáng lạng hẳn ra, nói đến chỗ Phùng Đức Xương bị nàng tát ra sao, Dung Phi tự tát bản thân như thế nào, thật là sảng khoái muốn nhảy dựng lên.

"Các ngươi không ở đấy, không thấy được khí thế uy phong của nương nương." Mộc Lan cười đến hai mắt như trăng khuyết. "Trước kia Dung Phi nương nương gây khó dễ không ít cho nương nương với chúng ta, Hoàng hậu nhường nhịn khắp nơi, không để ý tới nàng ta. Chúng ta còn lo lắng sốt ruột cho nương nương, hôm nay không ngờ người một hơi phát tác."

https://thuviensach.vn

"Trước giờ nương nương mặc kệ chuyện này cho nên đám cẩu nô tài mới khi dễ người". Bạch Lộ oán hận nói. "Ở Hoán Y Cục mấy ma ma thô sử giày xéo hành hạ hai tỷ muội chúng ta. Một ngày nào đó, chúng ta nhất định phải trả món nợ này."

"Thật thỏa mãn! Nương nương làm tốt lắm, Dung Phi ỷ vào bản thân được sủng vài ngày đã muốn ngồi lên trên đầu nương nương. Ta khinh!" Đan Phong phun một ngụm nước bọt. "Nương nương lương thiện mới bao dung cho Dung Phi, mà lòng dạ nàng ta đen tối. Đáng lẽ ra nương nương nên lôi nàng ta ra đập nát cái mông giống Phùng Đức Xương mới tốt."

Mộc Lan cười, đánh nhẹ lên đầu Đan Phong. "Dù sao Dung Phi cũng là phi tử của Hoàng thượng, không giống như Phùng Đức Xương là một nô tài. Làm sao nương nương có thể đánh chết nàng ta được? Nếu Dung Phi phạm sai lầm, nương nương mới có thể phạt nàng ta."

"Nếu nương nương uy nghi,

sẽ không cần lo lắng nàng ta khắp nơi gây phiền phức." Bạch Lộ thở dài. "Không biết, khí thế uy vũ này của nương nương duy trì được bao lâu."

Mộc Lan và Đan Phong liếc mắt nhìn nhau, gật đầu. "Hy vọng, nương nương cứ uy vũ mãi như vậy."

Ban ngày ngủ nhiều, đêm ngủ không được.

Vô số những đoạn trí nhớ mơ hồ hiện rõ trong đầu nàng, Triệu Yên Dung biết, đó là nàng chưa tiếp nhận hoàn toàn những trí nhớ đó.

Không biết vì sao, càng muốn bắt lấy chúng lại càng bắt không được. Trong mộng thấy được rất rõ, nhưng đến ban ngày chúng lại biến mất, chỉ để lại một tia cảm xúc thản nhiên.

https://thuviensach.vn

Có một chút do dự, mang theo vị ngọt ngào, cũng có cảm xúc ưu thương không nói nên lời. Có lẽ đây là nguyên nhân khiến nguyên chủ không muốn lưu lại cho nàng toàn bộ.

Triệu Yên Dung cũng không sốt ruột, với nàng mà nói, chỉ cần cam đoan trí nhớ này bảo vệ nàng an toàn là đủ rồi.

Ông trời cho nàng sống lại lần thứ hai, nàng sẽ quý trọng cơ hội này nhưng từ xưa đến nay, đa số Hoàng hậu đều là vật hi sinh. Nàng thật vất vả mới có thân thể để sống, muốn an nhàn cả đời thì phải nắm chặt lấy thân phận này, không thể trở thành vật hy sinh.

Thân thể này không có trí nhớ nhiều về Hoàng đế, ngay cả mặt mũi cũng không rõ, chuyện này cũng có thể giải thích.

Triệu Yên Dung tiến cung chỉ mới ba tháng, trừ bỏ ngày 15 tháng đầu tiên Hoàng đế ngủ lại Chiêu Dương điện. Thời gian còn lại, hắn đều ngủ ở chỗ phi tần khác.

Nàng biết Hoàng đế không thích nàng nhưng có vẻ nguyên chủ cũng không thích hắn. Cũng phải, nam nhân độc chiếm cả dàn hậu cung, loại mỹ nhân nào mà chưa từng gặp qua?

Trời sinh tính cách Triệu Yên Dung cổ hủ, là nữ nhân cẩn thận tỉ mỉ, cho dù nam nhân muốn sủng, nguyên chủ cũng không muốn nhận.

Kỳ thật, như vậy cũng tốt! Trông cậy vào tình yêu một con ngựa đực, còn không bằng trông cậy heo mẹ leo cây.

Chỉ cần nam nhân này không phải não ngắn, vì cái tình yêu chó má mà đạp nàng xuống cho nữ nhân khác lên ngồi, thì nàng tạm thời an toàn.

Trong lòng Triệu Yên Dung tính toán, phải tìm cơ hội giảng hòa với nam nhân kia mới được. Giống như buôn bán vậy, hai bên đối tác phải có

https://thuviensach.vn

lợi, đàm phán mới được tiến hành. Nếu lợi thế chỉ nghiêng về một người, vậy không thể gọi là đàm phán nữa, trực tiếp chèn ép người ta rồi.

Nàng chậm rãi hiểu được đống tin tức này.

Nếu Triệu gia không có lợi thế, Hoàng đế sẽ không bị áp lực của Thái hậu lập nàng làm Hoàng hậu, thế nên nhiệm vụ hàng đầu của hắn là moi móc lợi ích từ nàng.

Bên ngoài mưa đã tạnh, bầu trời đêm cũng dần dần buông xuống, nàng mới mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Từ lúc bắt đầu nhận thức được, nàng không hiểu bản thân đã làm gì mà bị giam lỏng ở Chiêu Dương điện. Hoàng đế vì cái gì hơn một tháng nay không chịu tới chỗ nàng.

Thật ra Mộc Lan đã từng nhắc qua, có thể Hoàng đế có ý phế hậu, nhưng Triệu Yên Dung cũng không lo lắng chút nào.

Không biết vì sao nàng không cảm thấy nguy hiểm tới vị trí Hoàng hậu này. Tuy rằng nàng không nhớ rõ cho lắm lí do vì sao nàng sẽ không gặp nguy hiểm nhưng ít nhất nàng xác định Hoàng đế sẽ không phế hậu. Ít nhất, một năm rưỡi tới hậu vị của nàng vẫn vững như Thái Sơn, cho nên nàng mới mạnh tay xử lí Phùng Đức Xương cùng Dung Phi.

Đến khi thức dậy thì đã là buổi trưa, Triệu Yên Dung nằm nhiều ngày trên giường cho nên toàn bộ cơ thể mệt mỏi rã rời. Gọi Bạch Lộ giúp nàng thay đổi xiêm y, sửa soạn gọn gàng mới ra ngoài dùng cháo gà nấm hương. Nàng được no bụng, trong lòng mới thôi nghĩ lung tung.

Hôm nay, Triệu Yên Dung cảm thấy tinh thần tốt hơn hôm qua nhiều, dẫn theo Đan Phong và Bạch Lộ dạo bước trong vườn.

https://thuviensach.vn

Hôm qua, Hoàng hậu trừng trị Phùng Đức Xương công công cho nên hai thái giám canh cửa cẩn thận hành lễ, không dám ngăn cản.

Nếu là vài ngày trước đó, hai thái giám này còn muốn làm khó dễ một phen. Nhưng sau khi thấy Phùng công công luôn kiêu ngạo, giờ thì mặt bị đánh sưng như đầu heo, mông bị bầm dập không ít. Tối hôm qua ông ta còn rên rỉ cả buổi, hiện còn sống hay đã chết còn không rõ, trong lòng mỗi người đều lo sợ.

Hoàng hậu đã nhập cung ba tháng nay, trên mặt chưa bao giờ nở nụ cười dù chỉ là mỉm cười. Nhưng nàng lại không phạt hay hành hạ cung nhân, nghe nói khi còn ở nhà mẹ đẻ tính tình nàng cũng rất lương thiện. Giờ sau khi nhìn bộ dáng Phùng công công, thì ra Hoàng hậu cũng sẽ bị chạm đến một giới hạn nào đó.

Nói đến Phùng công công là được Hoàng thượng đẩy đến đây, làm sai quy củ thì Hoàng hậu nương nương có đánh chết, Hoàng thượng cũng sẽ không để ý. Chỉ cần nương nương không ra khỏi tường Chiêu Dương điện, thì nàng làm gì cũng không liên quan đến họ?

Trời trong xanh, ngày ấm áp.

Hiện nay đã sắp vào tháng ba, trong viện có cây đào, cây lê, trên cành có thể thấy vài nụ hoa nho nhỏ. Tuy bị mưa gió làm rơi rụng một ít nhưng nhìn qua vẫn vô cùng đẹp mắt. Đợi đến mùa hoa nở, nơi này nhất định sẽ rất lung linh.

Triệu Yên Dung vỗ lên thân cây đào, quay đầu hỏi Bạch Lộ. "Ngươi nói xem, nơi này sẽ có quả đào chứ?"

Bạch Lộ không nghĩ nương nương sẽ hỏi nàng, nàng là nha hoàn hồi môn của Triệu Yên Dung, ở trong cung cũng chỉ mới ba tháng, làm sao biết được cây sẽ ra quả hay không? Mắt nàng nhìn xa vời, nói. "Cây có hoa

https://thuviensach.vn

cũng có thể ra quả, thân cây to lớn vững chắc thế này, nô tì nghĩ có thể ra quả đào."

Triệu Yên Dung cười.

Không phải cây nào ra hoa cũng sẽ kết quả.

Cho dù có thể ra quả, vị cũng sẽ chua, hơn nữa quả còn cứng, hương vị khác xa so với vị ngọt ngào ngon miệng. Quả nhiên, phải xem người trồng cây có tận tâm hay không, cũng phải xem trời có nể mặt, cho cơn mưa tốt qua ngày hay không?

Ra ngoài lâu, ánh sáng chiếu xuống nên đầu có hơi choáng váng, Triệu Yên Dung muốn trở về đã thấy ngoài cửa điện có một đám thái giám đi đến.

Ngồi ở hòn giả sơn, Triệu Yên Dung ra hiệu Bạch Lộ. Bạch Lộ lập tức ra ngoài, một lúc sau vội vã cuống quít trở về.

"Nương nương, là thái giám tuyên chỉ, Hoàng thượng có ý chỉ đến cung!"

Đan Phong nhanh chóng dẫn Triệu Yên Dung hồi cung. Ba người nhanh tay chải đầu cho nàng, đổi xiêm y, lại dặm chút đồ trang điểm, lúc này nàng mới có thể ra tiếp chỉ.

Là chuyện tốt hay chuyện xấu, không cần cầu nguyện, chỉ cần nhìn thái độ người tuyên chỉ như thế nào? Sẽ biết ngay.

Đến tuyên chỉ là Đức Toàn công công, người này là thái giám cầm bút ở Ngự Thư phòng của Hoàng đế. Vừa nghe sau bình phong có âm thanh, Đức Toàn công công thay đổi vẻ mặt, tươi cười chờ đón.

"Hoàng hậu nương nương đã bình phục, nô tài thỉnh an nương nương."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nhìn hắn một cái, nở một nụ cười.

"Công công vất vả, bên ngoài nắng nóng, còn phiền ngươi tới đây một chuyến."

"Đây là bổn phận, cũng là vinh hạnh của nô tài." Năm nay, Đức Toàn công công đã gần ba mươi, mi thanh mục tú, diện mạo cùng với nụ cười nịnh nọt trên mặt không hợp lắm. "Trước tiên mời nương nương tiếp chỉ, sau nô tài lại chúc mừng nương nương."

Triệu Yên Dung nghe thấy ba cung nữ bên cạnh nàng không hẹn mà cùng hít vào một hơi.

Đức Toàn mở thánh chỉ, Triệu Yên Dung quỳ nghe. [Chi, hồ, giả, dã*], nghe đến đầu Hoàng hậu phát đau, nói tới nói lui, sử dụng bao nhiêu từ ngữ hoa lệ nhưng đại ý chỉ tóm gọn một câu.

"Hoàng hậu nương nương chịu ủy khuất. Hoàng hậu nương nương không có việc gì." Triệu Yên Dung cúi đầu nghe, âm thầm bĩu môi.

Làm Hoàng đế thật tốt, bản thân oan uổng thê tử, hại thê tử thiếu chút nữa đi đời nhà ma. Cuối cùng, chỉ viết mấy câu nhẹ nhàng bâng quơ là có thể gạt đi cái sai của mình.

Thiếu chút nữa mất mạng còn phải dập đầu tạ ơn, nước mắt lưng tròng mà cảm kích.

Tạ em gái ngươi!!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Yếu Thế Là Thua

Edit: Như Hiền Dung

Beta: Nguyên Đức Phi

"Ngươi nói cái gì?" Chiếc khăn thêu hồng mai trong tuyết vì chủ nhân đứng dậy mà rơi xuống đất.

Khuôn mặt của Dung Phi bị bôi đầy thuốc mỡ màu xanh lục che lấp hết dung mạo tuyệt sắc. Dung Phi rất tức giận không quan tâm đến thuốc mỡ đang được bôi trên mặt mình, nàng gạt bay ấm trà vẽ hình hoa mai mùa xuân xuống đất.

"Nương nương bớt giận!"

Cung nữ tới báo tin sợ tới mức quỳ rạp dưới đất, cho dù là đầu gối bị mãnh vỡ của ấm trà đâm chảy máu cũng không dám kêu la.

"....." Bộ ngực đẫy đà phập phồng liên hồi, ngón tay siết chặt góc bàn gỗ được sơn bóng, tựa hồ muốn cào nát nó.

"Nương nương, cẩn thận thuốc dán rơi xuống." Giờ này khắc này, cũng chỉ có mình đại cung nữ chưởng quản Hoa Quang điện dám nói chuyện với Dung Phi. "Người đừng quên, Hoàng thượng đã lật thẻ bài của người."

Chỉ một câu nói nhẹ cũng đủ kéo lý trí Dung Phi trở về.

https://thuviensach.vn

"Đều cút đi, hai ngày này các ngươi nên yên phận làm việc cho bản cung, nghe rõ chưa?"

"Vâng!"

Trừ bỏ đại cung nữ Tiếu Trầm Mặc, những người khác đều bị Dung Phi đuổi ra ngoài.

"Không ngờ mạng của tiện nhân kia lại lớn như vậy, đắc tội nhân vật lớn cũng có thể thoát." Dung Phi nằm trên ghế quý phi, không cam lòng nói: "Bản cung không hiểu được, rõ ràng là đã tìm được vật chứng ở Chiêu Dương điện, vì cái gì Hoàng thượng không phế nàng, không giết nàng?"

"Tuy rằng tìm được vật chứng ở Chiêu Dương điện, nhưng chất liệu vải trên con búp bê đó là vải Tử La được phát vào Trung thu năm trước, khi đó Hoàng hậu còn chưa tiến cung, cho nên Hoàng thượng chỉ nhốt nàng ở Chiêu Dương Điện." Trầm Mặc đứng sau lưng bóp vai cho Dung Phi nói: "Nương nương, người cũng không nghĩ lại, Hoàng hậu tuy rằng họ Triệu, nhưng nàng cũng là người của Bùi gia. Lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, huống chi nàng còn là biểu muội của Hoàng thượng. Nếu chuyện đó thực sự là do nàng làm, vậy không chỉ mất một cái ghế hậu vị, Triệu gia và Bùi gia cũng bị liên lụy. Một là quan thanh lưu trong triều, một từng trong quân Tư Mã, nếu là tận diệt, không phải sẽ làm cho lòng người bất mãn?"

Dung Phi còn muốn nói gì nữa lại thấy Trầm Mặc đặt ngón trỏ lên môi: "Nương nương, đây là trong cung, việc gì cũng phải cẩn thận, không thể phạm sai lầm. Hoàng thượng bây giờ còn dùng Triệu gia, cho dù hắn rất sủng người, tạm thời cũng sẽ không động đến Hoàng hậu. Người cũng đừng kích động mà làm bậy, vẫn là nên đặt tâm tư lên người Hoàng thượng đi. Chỉ có thánh sủng không suy, người mới thể sống thoải mái ở trong cung này."

https://thuviensach.vn

Dung Phi thở dài một hơi, bị tiện tì Triệu Yên Dung kia đè trên đầu, nàng làm sao có thể vui được: "Đáng tiếc, cơ hội tốt như vậy, nàng ta lại không chết!" Âm thanh có chút căm giận.

"Nương nương, lời nay chỉ nên để trong lòng." Trầm Mặc trầm giọng nói: "Trong cung thế lực phức tạp, cho dù là nô tỳ, người cũng không thể hoàn toàn tín nhiệm, ai là cọc ngầm còn chưa biết đâu! Hoàng hậu chưởng quản phượng ấn, người hết thảy phải cẩn thận, trăm ngàn đừng ỷ vào được Hoàng thượng sủng ái mà hành sự không theo quy củ, sợ là sau chuyện lần này Hoàng hậu sẽ phòng bị người."

"Trầm Mặc, bản cung biết ngươi là người trung thành, những lời này bản cung cũng chỉ nói với ngươi." Dung Phi nắm lấy tay Trầm Mặc: "Bản cung tin tưởng ngươi, bởi vì lúc ngươi theo ta, ngươi mỗi câu đều vì bản cung lo lắng, ngươi chỉ trung thành với bản cung."

Trầm Mặc lắc lắc đầu, nói tiếp: "Còn có Hoàng thượng."

"Đúng rồi đúng rồi, còn có Hoàng thượng." Dung Phi nở nụ cười, trong lời nói mang theo hàm ý làm nũng: "Khuôn mặt này của bản cung cũng không biết có hết sưng hay không, chờ hoàng thượng tới, ta nhất định sẽ cáo trạng với Hoàng thượng."

"Nô tỳ khuyên nương nương vẫn là không nên nói." Trầm Mặc do dự một lát, lên tiếng nhắc nhở. "Hoàng thượng không thích những chuyện này xảy ra trong hậu cung."

"Ừ! Ngươi đi hỏi Thái y viện, ngọc phù nhuận cơ lộ kia tại sao còn chưa đưa đến đây?"

Nghe Dung Phi nói vậy, Trầm Mặc muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn đi làm: "Vâng!"

Sau đó đi ra ngoài điện, xoay người khép cửa phòng lại.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài ánh mặt trời chói chang, trời xanh không mây, hoa trong viện đã muốn mở, trong không khí tràn ngập mùi hương cùng hơi thở của sự sống, làm cho tinh thần người ta sảng khoái.

Tiếu Trầm Mặc ở trong cung đã mười hai năm, những vị chủ tử cũ nàng đã quên gần hết, vị chủ tử nàng đang hầu hạ này mặc dù được sủng ái, nhưng trong lòng nàng vẫn cảm thấy bất an.

Qua một năm nữa nàng sẽ hai mươi lăm tuổi, đã có thể được xuất cung.

Nếu Dung Phi có thể mạnh mẽ bắt lấy thánh tâm, nàng cho dù đủ tuổi để xuất cung cũng không thể.

Nếu thật như vậy, nàng vẫn là nên sớm tính bước tiếp theo.

Triệu Yên Dung gọi tất cả cung nhân Chiêu Dương Điện vào, cung nhân ở nơi này nàng chỉ biết có vài người, số còn lại là trước kia chưa thấy qua, hoặc là lúc nàng gặp chuyện không may mới thay vào.

Trù ếm* là điều cấm kị trong cung ,tiền triều đã từng xảy ra, Thái tử dùng hình nhân để nguyền rủa Hoàng đế. Sau khi điều tra ra, không chỉ có mình Thái tử chết, ngay cả mẹ ruột của Thái tử là Hoàng hậu cũng bị 'thưởng' một thước lụa trắng. Điều châm chọc là, khi mọi chuyện đã kết thúc, lại phát hiện đó là do một vị Hoàng tử thiết kế. Vị Hoàng tử này có dã tâm nhưng không đủ năng lực để làm Thái tử, Hoàng thượng vì giết oan thê tử và nhi tử của mình nên trong lòng buồn bực không thôi, mấy tháng sau liền băng hà.

Điều buồn cười nhất là kẻ chiến thắng cuối cùng lại là một Hoàng tử không được sủng ái.

Loại bàn tán về chuyện xử án không đầu không đuôi này, rốt cuộc chân tướng cũng không có người nào rõ ràng. Thành Tông Hoàng đế Đại

https://thuviensach.vn

Tề mượn chuyện này làm gương, Thái Hậu và triều thần đều dâng tấu phế tân hậu, nhưng hắn chỉ giam lỏng Triệu Yên Dung ở trong Chiêu Dương điện.

Không thể không nói, Hoàng đế này còn có chút minh mẫn.

Triệu Yên Dung chưa có con, nàng trù Hoàng đế chết làm cái gì? Hay là muốn làm quả phụ?

Hiện tại nàng là Hoàng hậu, nữ nhân trong cung chỉ có mỗi Thái hậu là có thể chèn ép nàng, nàng còn có cái gì không hài lòng?

Cho dù là muốn dùng thuật con rối để giết người, nguyền rủa Thái hậu còn có thể lý giải được, còn nguyền rủa Hoàng đế chết sớm trừ phi là nàng bị bệnh!

Bốn mươi, năm mươi người quỳ gối trong viện, những người bị gọi tên đều ngẩng đầu để Hoàng hậu nương nương nhìn một cái.

Lần này coi như là Hoàng hậu nương nương chết đi sống lại, khổ tận cam lai. Cung nhân Chiêu Dương điện vừa vui mừng, vừa lo lắng.

Bởi vì đào được một con búp bê bằng vải có ghi ngày sinh tháng đẻ của Hoàng thượng ở rừng trúc sau hậu viện Chiêu Dương điện, hai phần ba cung nhân ở Chiêu Dương điện đều bị lôi đi, trong đó đại bộ phận là không còn mạng để trở lại, nên trong điện mới có người mới bổ sung vào.

Nơi này cũng có cơ sở ngầm, nhưng nhân số cũng không nhiều. Trù ếm luôn là điều kiêng kị trong cung, huống chi vị Hoàng hậu này cũng không được Hoàng đế yêu thích, mọi người đều không nghĩ tới, nàng có thể tránh được kiếp nạn này.

Đám người mới được bổ sung vào, đa số là những người không thích tiếp cận với môi trường bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải vậy thì cũng là loại khó dùng, hoặc là tính tình cổ quái.

Hoàng hậu nương nương bình an không chết, giá trị nhân phẩm cung nhân Chiêu Dương điện cũng không cao, nhưng từ sau khi Hoàng hậu nương nương tỉnh lại liền trượng tễ hai cung nữ, điều này làm cho lòng cung nhân không yên.

Đương nhiên Triệu Yên Dung biết tâm tư của những người này, nàng cũng không có ý định đuổi hết đi.

Trong cung Hoàng hậu nếu không có vài cơ sở ngầm, vậy mới đúng là không bình thường. Lòng người khó đoán, ai biết chỗ của nàng đang ẩn giấu người của ai? Ai biết hôm nay nàng đuổi đi một, ngày mai có thêm hai hay không?

Là con người ai không có vài nhược điểm? Đơn giản chính là hai chữ tiền - quyền.

"Mấy ngày nay các ngươi ở Chiêu Dương điện cũng coi như vất vả, nếu là người của bản cung, bản cung tất nhiên sẽ không bạc đãi." Triệu Yên Dung nhìn các nàng, trên mặt không có một chút ý cười. "Bản cung thuộc loại người thích bao che khuyết điểm, nhưng cũng thuộc loại người thù dai. Trong số các ngươi, trừ bỏ mấy vị lão nhân ở Chiêu Dương điện, phần lớn là người mới đến. Các ngươi không thích bản cung, bản cung cũng không ép buộc các ngươi. Mặc kệ các ngươi là người của ai, qua hôm nay, chủ tử của các ngươi chỉ có thể là một mình bản cung."

"Vâng!" Mọi người đồng thanh trả lời.

"Đừng đáp ứng nhanh như vậy." Triệu Yên Dung miễn cưỡng tựa lưng vào ghế, ánh mặt trời chói chang chiếu xuống dưới, hai gò má nàng có chút tái nhợt, giống như gốm sứ thượng hạng, trơn bóng nhẵn nhụi, rất đặt biệt.

https://thuviensach.vn

"Bản cung cho các ngươi thời gian một ngày để suy nghĩ, muốn ở lại ta liền giữ, không muốn ở lại liền đi. Bản cung không ép các ngươi, sau này cũng sẽ không đi tìm các ngươi gây phiền toái." Âm thanh Triệu Yên Dung dừng một chút, tiếp nhận ly trà Mộc Lan đưa lên, nhấp một ngụm.

Mộc Lan gật đầu, xoay người về phía đám cung nhân nói: "Các ngươi cũng nên nhớ rõ, nếu đã ở lại thì không được sinh lòng phản bội. Người ở lại, chỉ cần làm tốt bổn phận của mình, nếu lười biếng cũng không có người phạt. Nhưng nếu là phản bội chủ tử, chuyện hôm qua các ngươi cũng đều đã nghe, Chiêu Dương điện không lưu những kẻ hai lòng!"

Hai cung nữ hôm qua bị trượng tễ là kẻ phản chủ, về phần phản như thế nào người bên ngoài cũng không rõ ràng.

Triệu Yên Dung cũng không muốn nói nhiều, chỉ gọi hai thái giám quỳ ở hàng đầu tiên đi vào điện, những người khác đều tự lui xuống.

Nói là thả đi như vậy, nhưng không có khả năng sẽ có người đi. Hoặc là mang theo nhiệm vụ trên người, hoặc là không có chỗ đi. Chiêu Dương điện là cung của Hoàng hậu, không nơi nào có thể diện như ở Chiêu Dương điện.

Có thể ở trong cung làm loạn, bọn họ khẳng định là có người chống lưng.

Lần này Hoàng hậu làm vậy, cũng chỉ là muốn thông báo cho các chủ tử ở sau màn: Bản cung không phát uy, các ngươi cũng đừng nghĩ Hoàng hậu ta là mèo bệnh.

(*Trù ếm: có thể được sử dụng để hại người trực tiếp và gián tiếp. Người bị trù dập sẽ bị ốm đau, tai nạn, hay kể cả thiệt mạng. Trù ếm là một trong những tà thuật ghê sợ nhất, và rất ư là thông dụng ở dân gian. Mục đích trù ếm là để trả thù, hoặc để trấn an, bảo vệ một linh địa, một địa điểm chôn cất bảo vật hay nghĩa trang. Lời trù ếm có thể có hiệu lực ngay tức

https://thuviensach.vn

khắc, hoặc ngấm ngầm nhiều năm tháng. Có những lời trù ếm ám hại đến vài ba thế hệ, ảnh hưởng cả một đại gia tộc.

Tà thuật trù ếm và nguyền nhất là dùng một hình nộm, tức là một tiêu biểu đại diện cho người bị trù. Hình nộm có thể được cấu tạo bởi sáp, đất sét, gỗ, vải hay giấy {những con rối nộm}. Hình nộm sẽ được tác tạo giống hệt người bị trù ếm. Hình nộm càng giống đối tượng, càng có hiệu quả mãnh liệt. Người bị trù sẽ chịu chung số phận với hình nộm của họ, khi bị đánh đập, hành hạ, xúc phạm, hủy diệt qua những hình thức đốt, đâm, bẻ gãy, nhận nước, xúc phạm bởi đồ dơ bẩn hoặc chôn xuống đất.)

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Đoán Ý Bề Trên

Edit: Thất Sung Nghi

Beta: Suthaiphi

Hai vị thái giám tiến vào, một vị hơn bốn mươi tuổi là người hầu ở Chiêu Dương điện, một vị chỉ tầm mười bảy mười tám tuổi, bộ dáng thập phần lanh lợi.

Lý tổng quản và phó tổng quản trước kia của Chiêu Dương điện không biết đã đi đâu, nghĩ thử, có thể là đang ở Thận Tư Hình hoặc là bị Hoàng đế điều đi nơi nào rồi. Làm Đại tổng quản Chiêu Dương điện lai lịch và mối quan hệ hẳn là rất thâm sâu. Hoàng đế đăng cơ nửa năm, bọn họ cũng không phải là tâm phúc của hắn. Hoàng thượng lợi dụng chuyện này điều bọn họ đi thay bằng người của mình cũng là chuyện rất bình thường.

Cho nên những người đã bị điều đi thì đừng mong có thể quay trở lại, Đại tổng quản vừa bị nàng phạt trượng chính là Phùng Đức Xương. Còn phó tổng quản chính là vị hơn bốn mươi tuổi Trương Đức Trung thoạt nhìn có vài phần thật thà. Vị thái giám đi theo tên là Tiểu Giang Tử, được điều đến từ Khang Vương phủ. Theo tính tình của Hoàng đế, an bài hai người này cũng không phải để giám sát vị Hoàng hậu mà hắn không chút quan tâm này.

Chẳng qua người được điều đến từ Khang Vương phủ so với người được điều đến từ các cung khác thì an toàn hơn nhiều. Cho dù bọn họ có hai lòng, thì cũng là người của Hoàng đế, mà không phải của bất cứ nữ

https://thuviensach.vn

nhân nào khác. Nàng sống ở nơi này, dù bên cạnh có là người của hắn cũng vẫn an tâm hơn.

Triệu Yên Dung có chút không kiên nhẫn nghe Trương Đức Trung bẩm báo các nơi trong điện đã được an bài thỏa đáng. Tiểu Giang Tử thỉnh thoảng bổ sung vài người đều bị Trương Đức Trung lật lại xuất thân và bối cảnh, nàng chỉ nghe họ nói đến một nửa liền ngăn lại.

"Các ngươi đã hiểu rõ như vậy, cũng không cần mọi chuyện đều phải bẩm báo cho bản cung. Trương Đức Trung an bài mọi chuyện thỏa đáng, thưởng". Hoàng Hậu nương nương vừa dứt câu, Mộc Lan đã mang hầu bao sớm được chuẩn bị tốt đến.

"Tiểu Giang Tử cũng làm tốt, nên thưởng". Tiểu thái giám không nghĩ đến chỉ nói vài câu cũng sẽ được thưởng, trong lòng cao hứng đến mắt đều cong lên.

"Phùng Đức Xương không xem bản cung là chủ, dám chống đối bản cung, đã bị phạt". Triệu Yên Dung cúi đầu nhìn móng tay vừa mới được cắt tỉa của mình. "Bản cung không muốn nhìn thấy hắn ở Chiêu Dương điện, Trương Đức Trung ngươi có biện pháp gì?"

Yết hầu Trương Đức Trung lên xuống mấy lần, cúi người nói. "Nương nương là chủ nhân của Chiêu Dương điện, người muốn dùng ai thì dùng người đó, không muốn dùng liền không cần dùng. Nhưng Phùng công công là Đại tổng quản thái giám, muốn thay đổi phải được Hoàng thượng cho phép".

"Bản cung đã biết". Triệu Yên Dung gật đầu. "Chút nữa sẽ đưa cáo trạng qua chỗ Hoàng thượng, sau này ta giao Chiêu Dương điện cho ngươi, Tiểu Giang Tử sẽ làm phó tổng quản".

Hai vị thái giám vội vàng dập đầu tạ ơn, đến ngay cả Trương Đức Trung thành thật chất phác trên mặt cũng không giấu được sự vui mừng.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, liệu Hoàng thượng có đáp ứng việc đổi người hay không?" Chờ hai vị thái giám chuẩn bị được để bạt lâng lâng như bước trong mộng đi ra bên ngoài điện, Mộc Lan tiến đến bên cạnh Triệu Yên Dung nhỏ giọng hỏi.

"Vì sao bệ hạ lại không đồng ý?" Đầu mày Triệu Yên Dưng cau lại, trên mặt lộ ra tươi cười bí hiểm. "Hắn còn ước gì thay đổi được toàn bộ".

Hoàng đế mới đăng cơ chưa được nửa năm, trong cung toàn bộ đều là lão nhân. Có bao nhiêu người trung thành với hắn, bao nhiêu người đối với hắn hai lòng? Những năm trước các hoàng tử tranh đấu đến đầu rơi máu chảy, không ai là không có những mưu tính riêng. Hoàng đế muốn yên tâm, tất yếu phải thay tất cả thành người của mình.

Người của hắn từ đâu đến? Trừ những người đã được an bài sẵn trong cung, cũng chỉ còn lại những người trong Khang Vương phủ khi hắn còn là Khang Vương theo vào.

Phùng Đức Xương là ai? Là Đại tổng quản ở trong điện thế nhưng lại là một nô tài ngu xuẩn, không có mắt nhìn người, không biết nặng nhẹ, làm Đại tổng quản thái giám đúng thật khiến người khác chê cười.

Sở dĩ Phùng Đức Xương được điều đến đây vì hắn là lão nhân trong cung, nhưng lại là người dễ phạm phải sai lầm, dựa vào cơ hội này đá người đi, thay thế bằng người của mình sẽ không làm người khác chú ý.

Bụng dạ Hoàng thượng cao thâm khó đoán, cũng không phải là người thành thật.

Đáng thương cho Phùng Đức Xương bị người dùng trượng gỗ đánh gần như mất nửa cái mạng.

Thân là thê tử của Hoàng đế, nếu đã đoán được tâm ý của hắn, lúc này sao lại có thể không phối hợp tốt với hắn? Đừng nói là Phùng Đức Xương

https://thuviensach.vn

ngu xuẩn phạm lỗi trước mặt nàng, cho dù hắn thành thật không phạm lỗi, sau này nàng cũng phải tìm lý do để điều hắn đi, đã là hạ nhân phải giỏi quan sát và phán đoán ý của bề trên mới không bị người mới cướp đoạt vị trí của mình.

Đây cứ xem như là có qua có lại đi. Nhanh như vậy Hoàng đế đã giải được mối hiềm nghi của nàng, nàng cũng phải hồi đáp lại hắn.

Quả nhiên, buổi tối phong thư được đưa qua, sáng ngày thứ hai, có người qua đây còn mang theo một tờ giấy cho đích thân Hoàng đế viết.

Nét chữ đặc biệt cứng cáp tiêu sái, viết bốn chữ to. "Trẫm rất hài lòng". Triệu Yên Dung mím môi cười cười, đưa cho Mộc Lan mảnh giấy 'đưa tình đáp ý' này cất đi.

Lúc Phùng Đức Xương đi ra mặt vẫn còn sưng, xanh xanh tím tím rất là dọa người. Bởi vì do Thận Tư Hình trực tiếp bắt người đi, nên hắn không có cơ hội cáo trạng, trực tiếp lấy vải nhét vào miệng, kéo hắn ra ngoài từ cửa sau của Chiêu Dương điện.

Mộc Lan trở về kể cho Triệu Yên Dung chuyện xảy ra, nét mặt hiện lên vẻ thư thái hả giận.

Triệu Yên Dung nằm nghiêng trên ghế quý phi ăn điểm tâm, thấy Mộc Lan như vậy liền mất hứng. "Ngươi còn là cô cô chưởng quản của Chiêu Dương điện không? Tâm tư đều ở trên mặt, không một chút che giấu".

"Trước mặt nương nương, nô tỳ cần gì phải che giấu?" Mộc Lan cười cười quỳ trước ghế, đặt một chân của nàng lên người mình, nhẹ nhàng xoa bóp. "Trong lòng nô tỳ nghĩ cái gì cũng sẽ không gạt người, muốn gạt cũng không gạt được". Nhịp độ trên tay cũng chậm dần.

Triệu Yên Dung đang hưởng thụ xoa bóp của Mộc Lan, đột nhiên cảm thấy trên chân không có lực đạo, vừa mở mắt đã thấy Mộc Lan kinh ngạc

https://thuviensach.vn

nhìn chân của nàng, đôi mắt hồng hồng như muốn khóc.

"Lại làm sao vậy?" Triệu Yên Dung trên đầu giường đưa cho Mộc Lan một chiếc khăn tay sạch sẽ.

"A" Mộc Lan lấy lại tinh thần, vội vàng nhận khăn tay ấn ấn khóe mắt, gượng cười "Nô tỳ thất lễ".

"Nếu khóc chưa đủ thì ra ngoài đi, khi nào khóc đủ thì lại vào" Triệu Yên Dung miễn cưỡng nói. "Không cần nhịn, miễn cho nhịn đến bệnh".

"Nô tỳ không có việc gì, chỉ là cảm thấy có chút không rõ ràng". Mộc Lan quỳ thẳng người lên, tiếp tục xoa bóp chân cho nàng. "Trước đó vài ngày, thật sự giống như trời sắp sập xuống. Tuy rằng cuối cùng nương nương không có việc gì, nô tỳ vẫn là thấy người tiều tụy mà thương tâm, nhưng lại không làm được gì. Chẳng qua chỉ là một trận phong hàn nhẹ nhưng tên cẩu nô tài Phùng Đức Xương kia lại dám kéo dài không chịu thỉnh Thái y, cho nên người mới từ bệnh nhẹ thành bệnh nặng như thế. Nương nương, người như bây giờ thật tốt!".

Tất nhiên là do Phùng Đức Xương nịnh bợ Dung Phi mới biến bệnh nhẹ thành bệnh nặng, bệnh nặng lại biến thành không thể chữa khỏi, phần lớn nguyên nhân là do nguyên chủ của thân thể này không có ý chí muốn sống.

Triệu Yên Dung cũng không hiểu được nữ nhân này rốt cuộc suy nghĩ như thế nào khi đang sống êm đẹp lại muốn bức tử bản thân mình. Có lẽ trong tương lai Hoàng đế sẽ vì day dứt hối hận mà đối tốt đền bù với Triệu gia, cũng có thể vì muốn hối thúc Hoàng thượng mạnh mẽ, tạo cho hắn đầy đủ lý do để chống lại các thế lực ngầm trong triều...

Mặc kệ nàng ta nghĩ như thế nào, hiện tại thân thể này đã là của nàng, nàng tuyệt đối sẽ không giống như nữ nhân kia xem mạng mình như cỏ rác.

https://thuviensach.vn

Nàng sẽ hưởng thụ cuộc sống thật tốt, sảng khoái trải qua cuộc đời này. Đừng ai nghĩ gây bất lợi cho nàng, khiến nàng sống không vui vẻ thì cuộc sống của các ngươi cũng đừng mong thoải mái.

Đúng thế, Triệu Yên Dung chính là người không thể chịu thiệt, không chịu được bị người khác ức hiếp, trong mắt không dung được một hạt cát.

Qua buổi trưa, Tỉnh Thiếu Giám vội tiến vào điện thỉnh an Hoàng hậu, bẩm. "Tuân theo ý chỉ mới của Hoàng thượng, trao trả phượng ấn lại cho nương nương, thỉnh nương nương chỉ thị, thần sẽ an bài ổn thỏa".

Triệu Yên Dung nửa nằm nửa ngồi trên ghế quý phi, sắc mặt có chút trắng bệch, khoát tay áo đối với hắn. "Thiếu Giám đại nhân xin đứng lên. Tạ ân điển bệ hạ trao lại phượng ấn cho bản cung, nhưng ngươi cũng thấy, bản cung hiện tại lực bất tòng tâm, sợ không thể vì bệ hạ phân ưu. Đương nhiên, phượng ấn có thể trao cho Dung Phi quản lý nhưng danh không chính ngôn không thuận, vì trên nàng còn có Quý phi, Đoan Phi. Bản cung suy nghĩ, phượng ấn vẫn nên trao cho Thái hậu quản lý là tốt nhất".

Thái hậu là Đức phi của Tiên đế, cũng không phải là mẹ ruột của Hoàng đế.

Hoàng thượng Lý Duệ được lập làm Thái tử là lúc tiên đế nhớ đến danh nghĩa của Đức phi. Khi đó hắn mới mười tám tuổi, đối với người mẹ này đương nhiên cũng sẽ không có nhiều tình cảm. Nhưng mà Đại Tề lấy đạo hiếu làm đầu, thân là Thái tử phải làm gương cho mọi người, cho nên biểu hiện của hai người cũng coi là mẫu từ tử hiếu. Khi Lý Duệ một bước đăng cơ, người mẹ Đức phi này cũng được tôn lên làm Thái hậu.

Thái tử phi cũng đã qua đời hơn hai năm, sau khi tân đế đăng cơ bên cạnh lại không có sườn phi được cất nhắc lên làm chính phi. Ngược lại tuyển chọn nghiêm ngặt các quý nữ vừa đến tuổi của các đại thần trong

https://thuviensach.vn

triều, cuối cùng quyết định chọn đích trưởng nữ của Triệu Thượng thư làm Hoàng hậu.

Triệu Yên Dung tiến cung được hai tháng đã chán ghét việc quản lý lục cung, phượng ấn trong tay nàng liền chuyển đến chỗ Dung Phi.

Nếu muốn sống thoải mái trong cung, chướng ngại lớn nhất trước mắt Triệu Yên Dung không phải là các vị sủng phi được cưng chiều, mà là vị Chương Thái hậu này.

Lúc trước, các hoàng tử tranh đoạt cực kỳ quyết liệt, Khang Vương Lý Duệ cũng không phải người có ưu thế trong những người được chọn, việc này cùng với thân thế của hắn có quan hệ rất lớn.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Không Thể Không Chết

Edit: Mai Thái phi.

Beta: Suthaiphi

Năm đó Vũ Đức Đế lật đổ Đại Chu thành lập Đại Tề, vương thất Đại Chu bị tàn sát hầu như không còn, chỉ còn một số ít người có quan hệ xa và một vị công chúa được giữ lại. Sau đó vị công chúa này lại bị huynh đệ kết bái của Vũ Đức Đế là Trình Quốc công cướp về làm thiếp thất, vị công chúa mất nước này sinh cho Trình Quốc công một nữ nhi, lại được Tiên đế Hiển Tông Hoàng đế coi trọng, muốn đưa vào cung làm phi tử.

Bởi vì trên người có huyết mạch hoàng thất của tiền triều, trong gia tộc lại xem như là một nữ nhi thứ xuất, vị Trình Tần này cũng không thể nói rõ là thân phận cao quý hay thấp kém. Tuy rằng Trình Tần có dung mạo tuyệt mỹ, tính tình dịu dàng nhưng lại có thân phận đặc thù, cho nên phân vị vĩnh viễn không thể thăng thêm. Tiên đế cũng không thể quá sủng ái, cuối cùng buồn bực mà chết, năm ấy chỉ để lại một hoàng tử năm tuổi, là Khang Vương Lý Duệ.

Từ nhỏ Lý Duệ đã chất phác, không nói chuyện cũng không chơi đùa cùng các huynh đệ khác, tính tình có chút quái gở. Từ sau khi Trình tần mất, người có quan hệ tương đối tốt với Trình Tần là Ngụy Tần cầu xin Hoàng đế đưa hắn cho mình nuôi dưỡng.

Xuất thân của Ngụy Tần không cao. Phụ thân là huyện lệnh của một địa phương xa xôi, bộ dáng cũng không thể nói là xinh đẹp, cho nên ở trong

https://thuviensach.vn

cung rất mù mịt. Dưới gối nàng cũng chỉ có một công chúa, cho nên xem Lý Duệ là nhi tử của mình mà nuôi dưỡng.

Trong lúc đó tình cảm giữa dưỡng mẫu và dưỡng tử rất sâu đậm.

Sau đó, trong lúc các vị hoàng tử tranh đấu lợi hại. Bởi vì sau lưng Lý Duệ không có gia thế của dưỡng mẫu, trên người lại có huyết thống hoàng thất của tiền triều, cho nên mọi người đều cảm thấy hắn không có khả năng được tuyển chọn làm thái tử. Thường xuyên qua lại, tranh đấu càng kịch liệt thì chết càng sớm, giống như hắn không tranh, không cản trở, ngược lại thành người giành được thắng lợi cuối cùng.

Triệu Yên Dung biết, Lý Duệ lên ngôi phía sau không thể thiếu trợ lực của cữu cữu nàng là Quan Quân Hầu Bùi Nghi. Nếu không dựa vào tác phong gian xảo của Triệu Phùng Xuân như vậy, Hoàng đế cũng sẽ không tuyển nữ nhi của hắn làm Hoàng hậu.

Ai kêu Bùi Nghi không có nữ nhi, đành phải lui lại mà chọn người tiếp theo, cưới nữ nhi của tỷ tỷ hắn.

Bùi Nghi đau lòng cháu gái, trước khi nàng xuất giá ân cần dạy bảo, chỉ cho nàng tìm cơ hội thích hợp đề xuất ban tôn vị cho Ngụy Thái phi, đền đáp công ơn nuôi dưỡng chăm sóc nhiều năm của bà với Hoàng thượng.

Kỳ thật cữu cữu đã chỉ điểm cho nàng ta, tiết lộ tâm sự trong lòng Hoàng thượng cho nàng, kêu nàng tìm được cơ hội thích hợp cho trượng phu một ân tình. Như vậy Hoàng thượng tất sẽ cảm tạ nàng, sau đó sẽ kính trọng nàng thêm một chút.

Thật tốt khi có một cữu cữu là tri kỷ, chỉ tiếc Triệu Yên Dung kia vốn không muốn lấy lòng Hoàng đế, cũng căn bản không lo lắng suy nghĩ mà tìm cơ hội thích hợp. Vì thế ở đêm tân hôn, lúc Hoàng đế vừa mới vén khăn voan lên, nàng ta phụng phịu không kiêng kị mà nói ra.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế tức giận đến mức phẩy tay áo bỏ đi, nếu không phải sợ Đế Hậu bất hòa, thanh danh truyền đi không tốt, đêm tân hôn chắc chắn Hoàng đế sẽ đến cung khác ngủ.

Ngụy Thái phi đúng là đã nuôi dưỡng Lý Duệ, nhưng Lý Duệ lại được Tiên đế ghi tạc dưới danh nghĩa của Chương Thái hậu, cho nên dưỡng mẫu của Lý Duệ lại thêm mẹ cả cũng chỉ có thể có thể là Chương Thái hậu. Lúc này mà nói kỳ thật Hoàng thượng không phải do Thái hậu nuôi dưỡng, là do Ngụy Thái phi nuôi dưỡng, điều này không chỉ đánh vào mặt Hoàng đế, mà còn đánh vào mặt Thái hậu.

Tuy rằng Hoàng đế rất muốn hiếu kính Ngụy Thái phi nhưng Hoàng hậu này vừa đến, đã đưa hắn và Ngụy Thái phi lên nơi đầu sóng ngọn gió. Đây không phải giúp hắn, mà là hại hắn, sao hắn có thể không tức giận?

Về phần Thái hậu, lại càng không cần phải nói. Con dâu vừa mới vào cửa đã nói với nhi tử mình, bà không phải mẹ của ngươi, mẹ của ngươi là người khác. Chương Thái hậu nếu có thể thích người con dâu này thì đầu óc nhất định là vấn đề rồi.

Cho nên nói, nguyên lai Triệu Yên Dung kia căn bản không thể làm Hoàng hậu, khiến cho Hoàng đế và Thái hậu ngột ngạt, cần phải nhanh chóng chết đi. Muốn nàng chết đi, lại không thể liên lụy đến nhà mẹ đẻ và nhà của cữu cữu, cho nên phải chết trong nghẹn khuất như vậy.

Có bao nhiêu đại sự phải làm, không nên tự tìm chết như vậy.

Kỳ thật muốn có ngày lành cũng rất đơn giản, nịnh nọt Thái hậu, chờ Hoàng đế ổn định thiên hạ, làm một minh quân. Sau đó nàng làm hiền hậu, chuyện của ai người ấy làm, không ai làm phiền ai. Khi cần thiết thì giúp đỡ lẫn nhau, ngươi sủng tiểu mỹ nhân mặc kệ ngươi, chỉ cần để cho ta có cuộc sống thư thái vui vẻ là được.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc chủ nhân thân thể này hành sự rất cực đoan, đắc tội Hoàng đế, lại đắc tội Thái hậu. Trong cung hai ngọn núi mà nàng có thể dựa vào đều không có, còn muốn nàng phải thu thập cục diện rối rắm này.....

Thật sự là muốn có thời gian rảnh rỗi cũng không được!

Triệu Yên Dung lắc lắc đầu, nói với Mộc Lan. "Thân thể bản cung đã khá hơn, qua vài ngày nữa mang theo cung phi đi thỉnh an Thái hậu nương nương."

Mộc Lan đáp lời. "Nô tì sẽ cho người đi thông truyền tới các cung."

Thiếu Giám lại hỏi. "Còn phượng ấn này?"

"Ngươi bẩm báo với Hoàng thượng những lời bản cung đã nói, hắn sẽ hiểu rõ." Triệu Yên Dung thản nhiên cười, khuôn mặt vốn đang tái nhợt, mệt mỏi nhất thời trở nên linh động mấy phần.

"Hôm nay là ngày mùng bảy rồi?" Nhìn thấy Triệu Yên Dung ngáp, Mộc Lan giúp nàng gỡ búi tóc, tháo trâm cài và trang sức, đỡ nàng nằm xuống.

" Vâng, hôm nay là mùng bảy."

"Ừ." Triệu Yên Dung nhắm mắt lại, mơ mơ màng màng hỏi. "Vào thời điểm nào thì cung phi đến thỉnh an? Bản cung đi thỉnh an Thái hậu vào canh giờ nào? Sao ta lại không thể nhớ rõ?"

Chợt nghe ân thanh của Mộc Lan càng lúc càng xa: "Nương nương, nhóm nương nương ở các cung vào giữa giờ Thìn sẽ cùng nhau đến thỉnh an người. Vào ngày mười, mười lăm, hai mươi mỗi tháng người phải dẫn chủ vị các cung đi thỉnh an Thái hậu nương nương. Giờ Tỵ sơ khắc là có thể đến Trường Nhạc cung."

https://thuviensach.vn

(Giờ thìn: từ 7h đến 9h sáng)

Chỉ nghe được đến đó, Triệu Yên Dung đã nặng nề chìm vào giấc ngủ.

Triệu Yên Dung bị tiếng khóc đánh thức, tiếng khóc kia cũng không phải quá lớn, nức nở đứt quãng tựa như âm thanh "ong ong" của máy điều hòa lúc nửa đêm làm cho người ta phiền lòng. Vì thế nên dù nàng còn rất muốn tiếp tục ngủ, nhưng phải miễn cưỡng mở mắt.

Tầm mắt dần dần rõ ràng, cách sa trướng một đoạn, cách đầu giường mình không xa, nàng thấy một quý phụ mặc y phục xinh đẹp cao sang đang ngồi, cúi đầu lau lệ.

Trong nháy mắt đầu óc đã theo kịp, dù rất nhanh nhưng vẫn cứ theo lẽ thường mà đứng lên. Nâng tay vén bức rèm bằng tơ vàng và chuỗi ngọc lên, trong điện lập tức vang lên tiếng chuông thanh thuý.

"Nương nương đã tỉnh rồi". Đan Phong hầu hạ trong phòng lập tức vén Ngư Lân tiêu sa trướng màu xám khói lên, cố định vào móc hình phượng. Bốn nô tì ở ngoài cửa nối đuôi nhau mà vào, bưng nước ấm, dâng khăn mặt, cầm muối sạch để súc miệng.

Những việc này qua vài lần nàng cũng có thể thích ứng. Đây là đặc quyền giai cấp của xã hội phong kiến vạn ác, thật sự là rất xa xỉ, quá xa hoa lãng phí, nhưng lại rất sảng khoái.

Tư thái đứng dậy tao nhã, hai tay dang ra cho cung nữ giúp nàng thay đổi ngoại bào rộng thùng thình. Triệu Yên Dung đỡ tay phụ nhân đang khóc ngồi xuống trước bàn trang điểm bằng gỗ cây hoa lê.

"Lại làm sao vậy?"

Phụ nhân kia tuổi chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu, mặt mày có vài phần tương tự Triệu Yên Dung, nghe nàng hỏi, cúi đầu nói. "Là thần phụ

https://thuviensach.vn

không tốt, tới quá sớm, đã quấy rầy nương nương ."

Triệu Yên Dung nhìn nàng, ánh mắt mềm mại hơn. "Người có thể đến trong cung thăm ta, ta cao hứng còn không kịp."

Bùi thị là muội muội ruột của mẹ đẻ nàng, tính tình ôn hòa mềm mại. Đường đường là đích tiểu thư Quan Quân Hầu phủ, chính thê của Triệu Thượng thư, trong nhà có thiếp thất được sủng ái thủ đoạn hay gây chuyện, lại không có bản lĩnh áp chế.

Triệu Phùng Xuân chỉ là một tài chủ nhỏ ở nông thôn, cũng có chút tài văn chương, bộ dạng ra vẻ đạo mạo. Nếu không phải được Quan Quân Hầu nhìn trúng, sao hắn có thể có mệnh tốt như vậy, bay thẳng lên mây, hơn ba mươi tuổi đã chưởng quản hộ bộ còn được vào Chính Sự đường?

Triệu Yên Dung bĩu môi.

Sau khi đại tiểu thư Hầu phủ bệnh chết, Triệu đại nhân lại cưới muội muội của thê tử. Chỉ tiếc, kế thất này tính tình mềm yếu giống hệt thê tử đã mất của hắn. Bị cái danh hiền thê đè nặng, rõ ràng trượng phu sủng thiếp thất, quản gia bị cản tay khắp nơi, cũng không dám nói với nhà mẹ đẻ một chút nào. Thế cho nên Bùi Nghi vẫn thấy muội phu này cũng không tệ lắm, dốc hết sức giúp đỡ hắn.

Thật thối!

"Trước đây nghe nói nương nương phượng thể bất an, thần phụ muốn tiến cung nhưng lão gia không cho. Cầu cữu cữu của người, cữu cữu người cũng không chịu gặp ta." Nói đến người này, Bùi thị lại ngân ngấn nước mắt. "Thật vất vả mới nghe được người không có việc gì, thần phụ ở nhà sao có thể ngồi yên được?"

"Không phải bởi vì Đoạn thị lại gây phiền toái cho người sao?" Sau khi Đan Phong chuẩn bị xong, Triệu Yên Dung một nửa là trêu đùa, một

https://thuviensach.vn

nửa là nghiêm túc hỏi bà.

Nàng bị nhốt ở Chiêu Dương điện, Bùi thị không biết nguyên do, nhưng phụ thân và cữu cữu nhất định sẽ biết.

Khi đó ngay cả tính mạng nàng cũng không thể tự bảo vệ mình, phụ thân và cữu cữu nhất định cũng giống như đi trên miếng băng mỏng. Nếu tội danh Hoàng hậu cố ý sát hại Hoàng đế thành lập, không chỉ Hoàng hậu phải chết, mà nhà mẹ đẻ của Hoàng hậu, nhà của cữu cữu cũng sẽ không trốn thoát khỏi diệt vong.

Phụ thân và cữu cữu đương nhiên không có tâm tình quan tâm Bùi thị, cũng như phụ thân không có tâm tình để ý đến Đoạn thị.

Nếu Đoạn thị đủ thông minh, tại thời điểm đó sẽ không làm ra chuyện cực đoan gì, cho nên nàng nhìn Bùi thị lắc đầu, nở nụ cười.

"Nương nương, hôm nay vấn phi tiên kế đi, thoạt nhìn xinh đẹp cao quý lại có khí chất." Đan Phong nhỏ giọng nói với nàng.

Triệu Yên Dung nhìn mặt mình trong gương, gật đầu cười. "Ánh mắt của ngươi rất tốt, ngươi cảm thấy cái gì thích hợp thì làm cái đó đi."

Làn da nõn nà, cái cổ nhỏ nhắn trắng mịn, trán cao, nụ cười khéo léo duyên dáng, đôi mắt xinh đẹp, long lanh.

Triệu Yên Dung nhìn bản thân trong gương có khuôn mặt hoàn toàn khác với kiếp trước. Đầu ngón tay tinh tế vuốt làn da, đột nhiên có thể giải thích vì sao mẹ kế ác độc của Bạch Tuyết lại thích lầm bầm lầu bầu với ma gương như vậy.

Tướng mạo tốt như vậy, đổi lại là nàng cũng muốn mỗi ngày nhìn nó trong gương mười lần, hai mươi lần, nghĩ xong lại xót cho bản thân mình một chút.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, hôm nay là ngày nương nương các cung đến thỉnh an, hôm nay có muốn mặc đại trang hay không?" Cung nữ phụ trách trang phục của nàng đang cầm hộp phấn hỏi.

Đại trang có nghĩa là mặc thêm một mảnh vải màu trắng thật dày, che đi dung mạo xinh đẹp, giấu đi làn da, giống như bị một bức màn thật dày phủ lên, có thể nhìn ra được sự xinh đẹp sao?

Triệu Yên Dung lắc đầu, bản thân chọn một cây cọ trang điểm, đối diện với gương vẽ mi mắt.

"Mẫu thân ngồi trước đi, bản cung thu thập xong sẽ nói chuyện với người."

"Nương nương bình phục thần phụ cũng an tâm. Vốn cũng không có chuyện gì khác, nương nương vội vàng như vậy, thần phụ cũng nên rời cung trở về nhà rồi."

"Gấp cái gì?". Bàn tay Triệu Yên Dung lướt qua hộp trang sức được phô bày, chỉ vào một cây phượng trâm, Đan Phong cầm cài vào búi tóc vừa mới được búi sơ lên. "Cũng đã hơn một tháng không gặp mẫu thân, trong lòng cũng có chút nhớ, không bằng hôm nay đừng trở về, ở Chiêu Dương điện một đêm, trò chuyện với bản cung."

"Cái này sao có thể được? Thần phụ là ngoại mệnh phụ, sao có thể ngủ lại trong cung?" Bùi thị liên tục xua tay.

"Trong cung có quy củ ngoại mệnh phụ không thể ngủ lại sao?" Triệu Yên Dung nghiêng đầu qua hỏi Mộc Lan đứng ở bên cạnh.

Mộc Lan nghĩ nghĩ, lắc đầu cười nói: "Nô tì không có nghe nói qua."

"Người xem, ngay cả Mộc Lan cũng không có nghe nói qua, vậy thì không có." Triệu Yên Dung buông cọ xuống, đưa tay đặt lên mu bàn tay

https://thuviensach.vn

lạnh lẽo của Bùi thị, "Bản cung là chủ nhân của Chiêu Dương điện, bản cung nói người có thể lưu lại, thì người có thể lưu lại. Cho người đi đến cửa cung nói, hôm nay mẫu thân ở lại trong cung không quay về, phụ thân đừng chờ nữa."

Một thái giám canh giữ ở bên ngoài lập tức lĩnh mệnh chạy đi.

Bùi thị nhìn nàng, cảm thấy sau khi nữ nhi sinh bệnh, tinh thần và ý vị giống như thay đổi không ít.

Mặt mày cử chỉ, vẫn là Triệu Yên Dung, nhưng vẻ mặt và thái độ, cảm thấy thay đổi rất nhiều.

"Mẫu thân đang suy nghĩ gì vậy?" Triệu Yên Dung cũng không nhìn ra vẻ hoang mang nghi hoặc trên mặt Bùi thị, xoay người nhìn bà cười. "Người xem hôm nay nữ nhi như thế nào?"

"Nương nương dung mạo tuyệt thế, ung dung đoan trang, tất nhiên là tốt." Bùi thị cảm thấy cả người nữ nhi đều toát ra thần thái, so với bộ dáng lúc mới vào cung, ý chí và tinh thần sa sút, thân hình mảnh mai thì thật sự là hai người khác nhau.

Như vậy mới đúng.

Ngẫm lại khi đó nha đầu này có bộ dáng sống không bằng chết, trong lòng Bùi thị liền cảm thấy khó chịu. Tỷ tỷ giao nữ nhi cho mình, thế nhưng mình lại không nuôi dưỡng và dạy bảo tốt cho Yên Dung, nàng cảm thấy thật sự có lỗi với tỷ tỷ.

Nay tốt như vậy, cả người giống như được sống lại.

Làm cho người ta nhìn cảm thấy trong lòng sáng sủa, ngay cả bà cũng cảm thấy có tinh thần hơn.

https://thuviensach.vn

"Thôi mà, khen thì khen, chẳng lẽ khen một câu người cũng luyến tiếc, bị ủy khuất sao." Triệu Yên Dung cười, cho Mộc Lan lấy một cái khăn sạch sẽ đưa cho Bùi thị.

"Trên người của người có cáo mệnh nhị phẩm phu nhân, lại là chính thê của phụ thân, đừng luôn để bản thân chịu ủy khuất như vậy." Triệu Yên Dung xoay người, nhìn trang dung của mình trong gương, "Một thiếp thất không thể lên mặt, cho dù sinh hai hài tử thì thế nào? Người không đáng bị bà ta chèn ép."

Bùi thị có chút hồ đồ, sao đang êm đẹp lại nói đến chuyện của mình?

"Người là đích nữ của Quan Quân Hầu Bùi gia, nếu bị một thiếp thất khi dễ đến cùng như vậy, dù không có thanh danh chủ mẫu Triệu gia, còn có Bùi gia, mẫu thân người hiểu không?"

Thái độ của Triệu Yên Dung khi nói chuyện rõ ràng rất ôn hòa, Bùi thị lại cảm thấy tràn ngập hàn ý.

Đây là lần đầu kế nữ nói với bà về cuộc sống của bà ở Triệu gia, nói đến việc lão gia sủng ái thiếp thất.

Trước kia mặc kệ bà trân trọng nữ nhi này như thế nào, Yên Dung cũng không nói chuyện với bà, gặp mặt cũng là bình thường, cũng không thân cận, nhưng quan hệ với Đoạn thị lại tốt hơn. Lời tuy nghiêm khắc, cũng vì bà mà suy nghĩ, lo lắng thay bà, Bùi thị tuy kinh ngạc nhưng lại cảm thấy ấm lòng.

Quả nhiên nữ nhân xuất giá có thể hiểu được điều khó xử của nữ nhân. Trong mắt Bùi thị chứa lệ, khóe miệng lại giương lên: "Tạ nương nương chỉ điểm, thần phụ nhớ kỹ."

Chỉ ghi nhớ mà không làm được thì được gì đâu? Triệu Yên Dung bĩu môi, không hề nói thêm gì nữa.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Không Cần Nể Mặt Kẻ Không Biết Xấu Hổ

Edit: Ngọc Hiền Tần

Beta: Suthaiphi

Hôm nay, điểm tâm cũng không tệ lắm, bánh bột ngô, thịt cua thêm hành thái nhỏ, bánh cuốn hồi hương, hai món bánh ngọt làm bằng gạo và mười hai món điểm tâm có hình dạng khác nhau. Triệu Yên Dung dậy quá sớm, khẩu vị không được tốt, chỉ ăn một cái bánh bột ngô, uống nửa bát cháo ngọc bích liền dừng đũa.

Uống một chén trà, nàng chọn một bộ váy dài màu đỏ thêu kim phượng, lại tự mình chọn một chiếc trâm phượng chín đuôi đính ngọc trai màu vàng rực rỡ để Bùi thị cài lên búi tóc của mình.

"Mọi người đều đến đông đủ rồi sao?" Chờ nhóm cung nữ giúp mình chỉnh sửa lại thắt lưng, ép chặt lại đai váy, Triệu Yên Dung hỏi Bạch Lộ.

"Bẩm nương nương, Trinh Phi nương nương, Huệ Phi nương nương và vài vị Chiêu nghi, Chiêu dung, Mỹ nhân đã đến nhưng vẫn có vài vị nương nương không đến." Bạch Lộ cung kính trả lời, cúi người mang giày thêu cẩm tú được đính minh châu ở mũi giày vào cho Triệu Yên Dung.

"Dung Phi đâu?" Triệu Yên Dung nghe vậy thuận miệng hỏi một tiếng, quả nhiên thấy được thân thể của Bạch Lộ cứng đờ.

"Nghe nói là bệnh đau thắt lưng tái phát, nên không tới." Âm thanh Bạch Lộ đè thấp chỉ đủ chủ tớ hai người nghe.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung khẽ nhíu mày: "Hôm qua Hoàng thượng nghỉ ngơi ở chỗ nàng ta?" Bạch Lộ gật đầu.

Liền thấy trên mặt chủ tử nhà mình lộ ra ý cười hứng thú. "Có trò hay để xem, chúng ta đi."

Vịn tay Bùi thị, Triệu Yên Dung kéo váy phượng thật dài không dính một hạt bụi đi trên hành lang gỗ, vòng qua tấm bình phong to lớn vừa dày vừa nặng, xuất hiện trước mặt nhóm cung phi đã sớm chờ ở tiền điện.

Trong chính điện, chiếc ghế dựa lớn mạ vàng bát bảo song phượng là chỗ ngồi của nàng, phất làn váy về phía sau, liền đoan chính ngồi xuống.

Vốn dĩ nhóm cung phi còn đang nói chuyện phiếm lập tức xếp thành hai hàng, hành lễ với nàng. "Ngồi."

Nghe Hoàng Hậu nương nương ra lệnh một tiếng, nhóm cung phi đứng lên rồi ngồi xuống vị trí của mình.

Đương nhiên, bốn vị trí gần Hoàng hậu nhất vẫn trống, Hoàng hậu cũng làm như không thấy, nói với các nàng. "Tính ra cũng đã lâu không gặp, bây giờ nhìn lại thấy các vị tỉ muội, có chút mơ hồ, nếu tí nữa bản cung có gọi nhầm tên, các ngươi cũng đừng trách ta."

Mọi người vội vàng đồng thanh, liên tục nói không dám.

Sau khi Hoàng hậu tiến cung lại náo loạn với Hoàng thượng, tâm tình vẫn không tốt, về sau lại bị cấm túc ở Chiêu Dương điện, số lần thấy các nàng cộng lại cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Có thể nhớ đầy đủ mọi người, còn có những người có khuôn mặt tương tự thật sự cũng rất khó khăn.

Tuy rằng Đế Hậu không hòa thuận, lần này lại xảy ra chuyện lớn như vậy, Hoàng hậu vẫn có thể trở mình, đủ để chứng minh Hoàng đế vẫn rất

https://thuviensach.vn

coi trọng vị chính thê này.

Cho nên mọi người không ai dám khinh thường, một đám người rất quy củ, thành thật không dám lỗ mãng.

Vị chủ tử này lúc chưa xoay người đã dám một hơi đánh chết hai cung tì, nghe nói còn đánh luôn thái giám tổng quản của Chiêu Dương điện đến thừa sống thiếu chết.

Tổng quản thái giám trong cung đều là các lão nhân mới có thể làm đến chủ quản một cung, sau lưng ít nhiều đều có chút thế lực. Cho dù phạm phải sai lầm cũng không phải mỗi người đều có can đảm như Hoàng hậu, đến bản thân mình vẫn chưa được định tội, đâu dám xông vào chỗ chết mà đánh người.

Hơn nữa vị Hoàng hậu trước mắt này, không còn giống người lúc trước trong trí nhớ của các nàng.

Từ lúc nàng tiến cung, vẻ mặt luôn rất nghiêm túc, nói về quy củ, trừ bỏ ngày đại hôn mặc hỉ phục, các nàng chưa bao giờ thấy Hoàng hậu mặc y phục có màu sắc diễm lệ.

Màu đỏ tươi đẹp, là màu sắc chỉ có Hoàng hậu mới có thể mặc. Màu đỏ giống như ngọn lửa, làm cho mắt mọi người vừa cay, vừa chua xót. Hơn nữa hôm nay, Hoàng hậu cũng không trang điểm quá đậm như trước, khuôn mặt cũng không vì thế mà trắng bệch, mà là một màu trắng thuần khiết, mày kẻ nhạt, tôn lên da thịt toàn thân trắng nõn như ngọc, cả người cũng có vẻ trẻ trung, xinh đẹp hơn rất nhiều.

Thấy những nữ nhân này ngồi xuống đều cúi thấp đầu không nói lời nào, Triệu Yên Dung nở nụ cười.

An phận, như thế này là tốt.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung quét mắt về phía các nữ nhân hầu hạ Hoàng đế, mỗi người đều thùy mị thướt tha. Mỗi ngày đều bị nhiều tiểu mỹ nhân vây quanh như vậy, đôi mắt của Hoàng thượng chỉ sợ là đã mệt nhọc quá độ.

"Tinh thần Lý Chiêu nghi có vẻ không tốt, tối qua ngủ không ngon sao?"

Lý Chiêu nghi được điểm danh vốn chỉ là một cung nữ đốt đèn ở Đông cung, sau này được phong Mỹ nhân. Không lâu sau thì sinh hạ một tiểu công chúa trắng trẻo đáng yêu, khiến Hoàng đế vô cùng vui mừng, mẫu bằng nữ quý, lúc này mới được phong lên Ngũ phẩm Chiêu nghi. Đứng phía sau nàng là Đông Mỹ nhân mặc dù cũng xuất thân từ cung nữ phụ trách giấy mực nhưng không có số mệnh tốt như nàng ta, có thể một phát trúng đích, cho nên bây giờ chỉ là một Thất phẩm Mỹ nhân.

"Bẩm Hoàng hậu nương nương, đêm qua Bảo Châu Công chúa ngủ không ngon, tần thiếp chăm sóc cả đêm, cho nên tinh thần không tốt." Luận về dung mạo, Lý Chiêu nghi so với dàn nữ nhân này cũng chỉ thuộc hạng trung đẳng, chẳng qua là người rất khiêm tốn, ấn tượng của Triệu Yên Dung đối với nàng cũng không xấu.

"Nếu phải mệt mỏi chăm sóc công chúa, vậy ngươi về trước đi. Tinh thần thoải mái mới có thể chăm sóc tốt cho công chúa được." Triệu Yên Dung cầm nắp chén nhẹ nhàng gạt lá trà trên mặt, khi vừa tiến cung, tiểu công chúa vẫn chưa qua trăng tròn, nàng cũng chưa nhìn qua. "Chờ công chúa khá hơn một chút, có thể đưa nàng tới Chiêu Dương điện để bản cung nhìn một chút."

Chỉ là tùy ý nói nhưng trong lòng Lý Chiêu nghi hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch, thái dương giật giật, hoảng sợ đến mức không biết trả lời thế nào.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung liếc mắt một cái, liền đoán ra tâm tư của nàng ta. "Chỉ là nhìn một cái, cũng không phải đưa về nuôi, ngươi sợ cái gì?"

Lý Chiêu nghi lập tức rời chỗ ngồi quỳ xuống, dập đầu liên tục. "Công chúa nếu có thể được Hoàng hậu nương nương nuôi dưỡng, đó là phúc của nàng, tần thiếp vô cùng cảm kích."

Lời này đúng là miệng nói mà tâm không nói, không thấy nàng ta đã khóc lên sao? Làm như Hoàng hậu nàng chính là lão vu bà muốn chia rẽ cốt nhục của người ta vậy.

"Lý Chiêu nghi ăn nói cẩn thận." Triệu Yên Dung để chén trà lên bàn, nhíu mi nói. "Bản cung nói muốn thay ngươi nuôi dưỡng khi nào? Chẳng lẽ về sau các ngươi có đứa nhỏ, đều muốn để cho bản cung nuôi phải không?"

Lý Chiêu nghi nghe vậy thân mình cũng không còn run rẩy, huyết sắc cũng trở lại, lúc ngẩng đầu trên mặt lộ ra chút cảm kích và vui sướng nhưng lại vô cùng chân thành.

"Đi đi, nhìn vẻ mặt này của ngươi thật đáng ghét, trở về chăm sóc đứa nhỏ cho tốt." Triệu Yên Dung căn dặn Mộc Lan vài câu. "Thời tiết cũng dần ấm lên, đứa nhỏ mặc áo vải bông mới tốt, bản cung cho người lấy bảy thước vải bông và lụa trắng, ngươi làm cho nó vài bộ y phục."

Vải bông và lụa trắng không đáng tiền nhưng cũng là một phần tâm ý của Hoàng hậu, cái này so với ban thưởng các thứ thì có vẻ quan tâm chăm sóc hơn.

Lý Chiêu nghi rất cảm kích, nếu hôm nay Hoàng hậu ban thưởng vàng bạc, nàng cũng sẽ không thiếu việc bị kẻ khác đố kị nhưng chỉ có hai tấm vải dệt không đáng giá, cũng không bị nhiều người chú ý tới. Thưởng vải dệt cũng đã phải chịu vài tiếng mắng, người bên ngoài cũng không thể chê cười nàng, Lý Chiêu nghi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

https://thuviensach.vn

Vội vã xin lỗi lui ra ngoài, quả nhiên đã có cung nữ mang vải cho nàng xem qua, vải mới đặt ở trong hòm, đưa cho cung nữ của nàng mang về.

Hoàng hậu mắng hai tiếng như vậy, không khí vốn đang nghiêm túc căng thẳng như khai lễ truy điệu*, giống như đột nhiên bị người dùng sức nện xuống lớp băng mỏng, lập tức vỡ ra. Trên mặt nhóm cung phi cũng chậm rãi có ý cười, tán gẫu câu được câu không.

(*) Lễ truy điệu: Lễ truy phong cho phi tần đã qua đời. Đoạn này ý nói không khí đang lạnh lẽo giống y như lễ truy phong cho người chết.

Đơn giản là tứ phía nịnh nọt Hoàng hậu, thuận tiện vỗ mông ngựa nam nhân nhà mình, không đúng, là mọi người vỗ chung một cái mông ngựa.

Nịnh nọt một vòng, liền nói chuyện phiếm tới các y phục, trang sức.

Mọi người đều nói, ba nữ nhân thành một sân khấu. Trong điện này trừ nhóm cung nữ, mama, những chủ tử có thể mở miệng nói chuyện cũng bảy đến mười người, trò chuyện một lúc, không khí tất nhiên sẽ náo nhiệt lên.

"Tuy rằng phượng ấn đã giao cho Dung Phi chưởng quản nhưng cung vụ còn lại phần lớn ở trong tay Trang Quý phi, có thể Quý phi nương nương bận rộn nhiều việc, nhất thời không thể tới thỉnh an Hoàng hậu nương nương." Một câu nói cho hai vị nương nương thấy điểm mấu chốt, là Trinh Phi ngồi giữa ở vị trí của các phi tần có phân vị cao.

"Đúng vậy, Đoan Phi tỷ tỷ đang hầu hạ Thái hậu cho nên cũng không tới được, thân thể Nhu Phi muội muội luôn không tốt, thường xuyên làm bạn với ấm sắc thuốc. Các nàng không tới thỉnh an cũng được nhưng tại sao lại không thấy Dung Phi muội muội?" Huệ Phi vốn có tiếng nhanh mồm nhanh miệng, Triệu Yên Dung đợi nửa ngày, không phải là chờ đợi những lời này của nàng sao?

https://thuviensach.vn

Có người làm bậc thang, nàng tất nhiên sẽ ghi nhớ. Triệu Yên Dung cười nói với Huệ Phi. "Vẫn là Huệ Phi cẩn thận, bản cung cũng không nhớ rõ những ai không tới." Nói xong đưa sang một ánh mắt.

Bạch Lộ lập tức tiến lên phía trước thi lễ với nàng: "Nương nương, vừa rồi mama quản sự của Hoa Quang điện tới, nói là bệnh đau lưng của Dung Phi nương nương tái phát, không thể xuống giường được, chờ tốt hơn một chút sẽ tới đây thỉnh an bồi tội với nương nương".

Bệnh đau thắt lưng!

Đuôi lông mày Triệu Yên Dung hơi nhướng lên, đầu tiên là trầm ngâm suy nghĩ một lát, sau đó quét mắt tới chỗ Trinh Phi và Huệ Phi đang ngồi, trên mặt lộ ra ý cười âm hiểm.

"Dung Phi muội muội vất vả, vậy để nàng nghỉ ngơi thật tốt, cũng không cần đến thỉnh an bản cung. Đi gọi Thái y tới Hoa Quang điện xem bệnh cho Dung Phi muội muội, bệnh đau lưng không thể chậm trễ!"

Hai người Trinh Phi và Huệ Phi tất nhiên hiểu được sau nụ cười của Hoàng hậu có chút ý tứ. Chẳng phải là đêm qua Hoàng thượng nghỉ ngơi ở chỗ Dung Phi sao, cho nên Dung Phi mới nói đau thắt lưng không thể đến thỉnh an Hoàng hậu. Ai cũng biết từ lúc Hoàng hậu tiến cung đến nay, số lần Hoàng thượng nghỉ ngơi ở chỗ nàng có thể đếm trên đầu ngón tay. Lấy cớ đau thắt lưng không thể đến thỉnh an, không phải là đang thị uy với Hoàng hậu sao?

Huệ Phi cười lạnh một tiếng, đúng là tự cho mình có chút sủng ái, bắt đầu không biết phân cao thấp nặng nhẹ.

Còn lại Trinh Phi khóe miệng khẽ cong, vô cùng bình tĩnh mà uống trà.

https://thuviensach.vn

Trinh Phi và Huệ Phi là hai người từ lúc Lý Duệ vẫn là Khang Vương đã vào phủ hầu hạ hắn, tất nhiên những phi tử mới tiến cung kiến thức hạn hẹp không thể so bì.

Một phòng nữ nhân ngồi ngay ngắn uống trà, thật giống như lời nói vừa rồi của Hoàng hậu nương nương rất bình thường, trừ bỏ Mai Quý tần tiến cung cùng lúc với Dung Phi, biểu lộ trên mặt rất bình tĩnh, thong dong.

Mai Quý tần năm nay mười sáu, dung nhan xinh đẹp, tính tình điềm đạm nhưng lạnh lùng, cùng với phong hào "Mai" của nàng có vài phần tương tự. Trong số các cung phi tất nhiên không ai dám so với chính cung Hoàng hậu, trong đó chỉ có Dung Phi và Mai Quý tần là có dung mạo đẹp nhất.

Dung Phi có tổ phụ là Liễu Các lão, người ta là nguyên lão tam triều, cùng chức vị với Thừa tướng, ở trong triều có thanh danh và quyền thế cực lớn. Cha của Mai Quý tần chỉ là Chính ngũ phẩm, hiển nhiên là có thúc ngựa cũng không thể đuổi kịp. Cho nên Dung Phi vừa tiến cung đã được phong làm Phi tần Nhị phẩm, người kia chỉ là Chính tứ phẩm Quý tần.

Người ta có thể dựa vào đau thắt lưng, dám không đến thỉnh an Hoàng hậu. Nàng cho dù thật sự đau thắt lưng cũng phải cho người nâng tới đây.

Đây là quy củ, là lễ chế.

Cung phi có phẩm cấp cao tới đâu, chẳng qua cũng là thiếp của Hoàng thượng, sao có thể lớn hơn chính thê? Rốt cuộc là tuổi còn nhỏ, vẫn thiếu kiên nhẫn như vậy. Ánh mắt Triệu Yên Dung chuyển một vòng trên người Mai Quý tần, đột nhiên cảm thấy Hoàng đế rất cặn bã, vị này có gương mặt rất trẻ con, rõ ràng vẫn là vị thành niên!

Mai Quý tần vị thành niên quả nhiên đã mở miệng. "Nương nương, tần thiếp nhớ rõ lần trước tới Sướng Xuân viên ngắm tuyết, Đông Mỹ nhân

https://thuviensach.vn

bị trượt ngã trên băng trật hông, ngày hôm sau vẫn tới Chiêu Dương điện thỉnh an nương nương, nương nương còn khen nàng hiểu lễ nghĩa."

Đông Mỹ nhân thấy lời nói bất thiện, nghe được Mai Quý tần đột nhiên kéo nàng vào, trong lòng có chút lo lắng, nhưng lại không tiện bày tỏ ra ngoài. Triệu Yên Dung cũng nhớ mang máng, đó là lúc nàng vào cung được nửa tháng, khi đó Hoàng đế vẫn còn tức giận với nàng, tâm tình nàng cũng không tốt. Đông Mỹ nhân kia ngã cũng không nhẹ, nhưng vẫn vội tới chỗ nàng thỉnh an, mà Dung Phi kia chỉ đau thắt lưng cũng không tới.

"Phải không?" Hoàng hậu giống như nhớ lại điều gì, trên mặt lộ ra tươi cười ôn hòa.

"Bản cung cũng không nhớ rõ lắm, nhưng Mai Quý tần đã nói như vậy, Đông Mỹ nhân quả nhiên là người hiểu lễ nghĩa."

Mai Quý tần vội vàng đứng dậy khom người nói. "Tần thiếp không dám nói bậy lừa gạt nương nương."

"Được rồi, biết ngươi là người thành thật." Triệu Yên Dung nói với Bạch Lộ. "Đông Mỹ nhân có làn da trắng, bản cung có một chiếc vòng tay mã não đỏ rất hợp với làn da của nàng, lát nữa lấy tới thưởng."

Đông Mỹ nhân vội vàng tiến lên quỳ xuống. "Tần thiếp không công đức, không dám lĩnh thưởng lớn như vậy."

"Bản cung muốn thưởng cũng không được sao?" Triệu Yên Dung hơi nhướng mi, lộ ra khí thế, từ trên cao nhìn xuống vẻ mặt đắn đo của nàng.

Đông Mỹ nhân vừa thấy Hoàng hậu tức giận, liên tục dập đầu tạ ơn.

Được thưởng vòng tay, lại bị Hoàng hậu quở trách một chút, trên mặt Đông Mỹ nhân có chút ngượng ngùng, vốn dĩ đám cung phi đang ghen tị

https://thuviensach.vn

thấy vẻ mặt xanh xanh hồng hồng của nàng, lại cảm thấy vừa buồn cười vừa đáng thương.

Thật ra Hoàng hậu rất hào phóng nhưng tính tình lại không được tốt, trách không được có một dung mạo đẹp như vậy cũng không được Hoàng đế yêu thích.

Một lát sau, Thái y chẩn bệnh cho Dung Phi cùng Tiểu Giang Tử tiến vào bẩm báo.

Triệu Yên Dung nhìn Thái y tóc hoa râm đang quỳ gối phía dưới, rất ôn hòa mở miệng. "Dung Phi thế nào rồi? Bệnh đau thắt lưng có trị được không?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Bệnh Cũ

Edit: Du Tần

Beta: Nguyên Đức Phi

Thái y mang mạch án của Dung Phi trình lên, Triệu Yên Dung tinh thông y lý, tất nhiên biết ở đây có chỗ không minh bạch, vừa liếc mắt một cái liền thấy hai chữ "bệnh cũ".

"Dung Phi nương nương trước khi tiến cung còn có bệnh cũ." Trên trán Thái y mồ hôi đổ ra, ánh mắt có chút trốn tránh. "Nhưng cũng không có gì trở ngại, tĩnh dưỡng hai ngày liền không có trở ngại."

"Không có trở ngại?" Triệu Yên Dung nhíu mày. "Ngươi nói bệnh cũ này không tốt?"

"Cũng không phải, chính là không thể mệt nhọc." Thái y lặng lẽ lau mồ hôi trên trán.

Kỳ thật Dung Phi nào có cái bệnh cũ gì, bất quá chính là lười đi đến Chiêu Dương điện. Ai ai ở trong hậu cung đều biết Dung Phi nương nương là sủng phi, hắn một Thái y nho nhỏ dĩ nhiên không dám đắc tội, chỉ có thể thuận theo ý tứ của Dung Phi mà nói ra.

"Dung Phi là phi tử được Hoàng thượng sủng ái, sao ngươi có thể qua loa một câu không có gì trở ngại liền xong việc?"

https://thuviensach.vn

Hắn không ngờ đến Hoàng hậu không dễ dàng buông tha, trên mặt bắt đầu lộ ra vẻ lo âu.

"Bản cung nghe nói Thái y viện có loại cao 'Phù chính tiêu đau', loại cao này năm xưa dùng rất hữu hiệu. Người đâu, đưa tới Hoa Quang điện thuốc trong một tháng, để nàng ta ngày ngày đều dùng đi."

Không để ý tới vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, Triệu Yên Dung thở dài một hơi nói. "Trên lưng có bệnh lâu như vậy cũng không tốt lắm, trước mắt để nàng ta dùng một tháng, tốt nhất là có thể trị tận gốc."

Phù chính tiêu đau cao thật là ở Thái y viện chế ra, trị liệu cơ thể bị tổn thương rất hữu hiệu nhưng từ ngày thuốc dán được điều chế ra ít có người nguyện ý dùng nó. Vì cái gì? Bởi vì mùi của nó rất kinh khủng!

Dược dùng để điều chế thuốc dán đều là loại tốt nhất, mỗi một vị cũng không có gì khó ngửi nhưng không biết là vì cái gì, hợp vào làm thuốc dán thì lại có mùi lạ khó ngửi. Dùng nó dán trên người mùi hương lại càng nồng, mặc quần áo thật dày mùi của nó vẫn có thể bay xa nửa dặm.

Nếu ngày ngày đều dán thuốc, đừng nói thị tẩm, ngay cả bóng người Hoàng thượng chỉ sợ Dung Phi cũng chẳng thấy được nửa phần.

Huệ Phi bưng chén trà lên. "Mùi này thật sự rất khó ngửi, nếu trên người thần thiếp dán thuốc như vậy, phải nói với Thượng Tẩm cục phân quần áo ra, miễn cho có mùi lạ, các phi tần mặc vào lại mạo phạm thánh nhan."

Hoàng hậu đây là muốn khai đao với Dung Phi, mấy phi tần không hẹn mà cùng nhau nuốt nước miếng. Hoàng hậu ra chiêu này thật độc, cố tình không cho người khác nghị luận được gì. Ngươi nói thắt lưng đau, người ta mời Thái y cho ngươi. Ngươi nói là bệnh cũ, người ta liền cho ngươi trị tận gốc.

https://thuviensach.vn

"Đi nói với Dung Phi, lĩnh thưởng rồi không cần kêu người qua đây tạ ơn." Triệu Yên Dung nâng tay lên nhìn Bạch Lộ cười nói. "Ngươi dẫn Thái y lui xuống đi, còn bệnh của Dung Phi cũng không thể chậm trễ. Ngươi tự mình đi Hoa Quang điện một chuyến, cho nàng ta hiện tại dùng thuốc, đừng chậm trễ việc chữa bệnh."

Bạch Lộ ngầm hiểu ý chủ tử, đáp "Vâng" lui ra ngoài làm việc.

Còn ở Mậu Đức điện, Hoàng thượng đang phê duyệt tấu chương, phê lên vài nét chu sa* ném qua một bên, lại mở ra quyển tấu chương khác. Hoàng đế quét mắt qua, trên mặt lại lộ ra một chút trào phúng. "Liễu Các lão thật sự xin một cái ân huệ cho nhi tử, thật là thiếu kiên nhẫn."

(*) Chu sa: mực đỏ Hoàng đế dùng để phê tấu chương.

Hoàng đế nói đến Liễu Các lão là tổ phụ của Dung Phi, còn nhi tử đương nhiên chính là phụ thân Dung Phi. Duyệt qua tấu chương, Hoàng đế mới chợt nhớ tới tin tức đã nghe qua. "Hoàng hậu thật sự làm như vậy?"

"Dạ. Nương nương thưởng một tháng thuốc dán cho Hoa Quang điện sử dụng, nhằm chữa bệnh của Dung Phi nương nương mau chóng được trị tận gốc." Thái giám Đức Bảo thái ở bên cạnh Hoàng đế, nhìn trộm qua thì thấy chân mày Hoàng đế đã nhăn lại, trên tay vẫn còn cầm quyển tấu chương.

"Đúng là phế vật, việc nhỏ như vậy cũng làm không xong." Cũng không biết Hoàng thượng thấy chuyện gì không hài lòng, 'phịch' một tiếng, quyển tấu chương bị ném đi. Đức Bảo vội vàng chạy đi nhặt lại, đặt ngay ngắn trên chồng tấu chương đã được phê duyệt.

"Thôi, nghỉ ngơi thư giãn gân cốt một chút đi." Hoàng đế ném bút son, đứng dậy.

"Bệ hạ?" Đức Bảo nhắm mắt theo đuôi Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu bệnh nặng mới khỏi, trẫm muốn qua nhìn nàng một chút!" Triệu Yên Dung không biết Hoàng thượng nhất thời nổi hứng, muốn tới Chiêu Dương điện 'thăm' nàng.

Thuốc dán này vừa ban thưởng xuống, nhóm phi tần lấy cớ bệnh này bệnh kia không tới thỉnh an liền sợ, vội chạy tới Chiêu Dương điện. Cùng lắm chỉ là học theo bước chân Dung Phi, lại không học được cách lấy thánh sủng của Dung Phi, thế nhưng lại dám học theo không cho Hoàng hậu thể diện.

Triệu Yên Dung không nói gì, mọi người đều muốn tới chỗ cao mà đi, chỗ thấp không ai lưu lại vốn là lẽ thường tình. Chỉ cần không quá phận, nàng cũng không phải là người không thấu tình đạt lý.

Người không thể không phạm sai lầm, chỉ cần biết sai chịu sửa, vậy còn cứu được. Chẳng qua ở đại điện, cũng không cần nhiều nữ nhân như vậy.

So với hai vị tiên đế trước, Lý Duệ coi như đã tiết chế, phi tử ở trong cung cũng không vượt quá hai mươi nhưng mỗi cung phi ở bên cạnh đều mang theo hai tới bốn cung nữ. Nói cách khác, một cung phi tiến vào điện, sẽ thêm nhiều nhất sáu cái vị trí. Mà Triệu Yên Dung cũng không chịu nổi nhiều người như vậy, nàng bắt đầu cảm thấy hoa mắt.

Chi diễm phấn quang(*), các loại hương cùng nhau xen lẫn trong không khí, ngửi đến mức không phân biệt được mùi vị, còn không bằng ra bên ngoài hô hấp không khí cho mới mẻ.

(*): mặt hoa da phấn.

"Vừa lúc bên ngoài có cảnh xuân, không bằng chúng ta ra ngoài đi dạo một chút đi." Hoàng hậu lên tiếng, liền mang theo nhóm cung phi chậm rãi tới vườn hoa nhỏ trong Chiêu Dương điện.

https://thuviensach.vn

Nếu là ít người, Hoàng hậu lại đè nặng uy nghi, có lẽ các nàng còn không dám nhiều lời. Nhưng nhiều người cùng đứng lên, lại là những nữ nhân tuổi còn trẻ, một đám không bao lâu liền không quản được miệng của mình.

Từ thức ăn đến y phục, theo y phục đến trang sức, cuối cùng lại từ trang sức mà nhóm cung phi đã rơi vào cái vòng luẩn quẩn không hồi kết. Hoặc là cùng nhau thổi phồng, hoặc là lời nói sắc bén, truyện cười có, giương thương múa kiếm cũng có. Triệu Yên Dung lại cảm thấy tốt, thế này mới là cuộc sống.

Vì thế mà Hoàng đế còn chưa có đi vào Chiêu Dương điện, đã nghe ở bên tường cung truyền đến tiếng cười nói náo nhiệt. Hắn ngừng cước bộ một chút, nâng tay cho cung nhân đứng ở ngoài cửa, mang theo Đức Bảo tiến vào cửa lớn Chiêu Dương điện.

Chiêu Dương điện so với cung điện khác không giống nhau, hoa viên được thiết lập ở trước viện. Tuy rằng không lớn nhưng bởi vì Chiêu Dương là chỗ của chính cung, cho nên được trang trí rất tinh mỹ. Cũng được coi như Ma Tước thu nhỏ, ngũ tạng câu toàn(*). Chiêu Dương điện này, kì thạch núi giả, bốn mùa hoa lá đều có, thậm chí ở chỗ không xa kia còn có một hồ nước nhỏ, bên trong có trồng hoa sen cùng cẩm lí.

(*): cả câu được hiểu như cái gì cũng đều có, đầy đủ như ngũ tạng.

Hắn thấy Trinh Phi, Huệ Phi, Mai Quý tần, Lệ Tần, Tĩnh Tần, còn có vài vị Mỹ nhân vây quanh chính giữa một vị hồng y nữ tử có dáng người cao gầy. Trên mặt đám người đều như hoa xuân tháng ba, cười nói vui vẻ.

Ngay cả Hoàng đế cũng đều chấn kinh! Chiêu Dương điện cho tới bây giờ không có xuất hiện cái không khí hài hoà thoải mái như vậy.....Còn có, tiểu mỹ nhân lượn lờ ở chính giữa kia là ai?

https://thuviensach.vn

Nhan sắc đằm thắm như hoa kim phượng đỏ rực, eo nhỏ trong suốt, giọng nói phát ra êm tai như mây trôi. Mặc dù không thấy rõ tướng mạo, nhưng từng cử chỉ giơ tay nhấc chân đều có chừng mực, màu đỏ thắm của chiếc váy càng tôn thêm làn da trắng như tuyết khiến ai cũng đặc biệt muốn ngắm nhìn.

Thân thể của nàng lại càng nhẹ nhàng, từng bước đi đều đoan trang. Tự nhiên hắn cảm giác được có cơn gió lạnh nhẹ thoáng qua, giống như gió tháng ba hun hút vào cành liễu, cả người ngưa ngứa một chút.

"Người kia là ai?" Hoàng đế chỉ vào người bị vây ở bên trong hỏi.

Đức Bảo thái giám nhón mũi chân tỉ mỉ nhìn một hồi mới trả lời. "Nhìn người mặc xiêm y này giống như Hoàng hậu nương nương, theo bên cạnh là Trinh Phi nương nương và Huệ Phi nương nương."

"Xem ra Hoàng hậu khỏi bệnh quả thật là có chỗ tốt." Hoàng đế nhíu mày, khoé miệng lộ ra vẻ cười trào phúng.

"Nói là bình phục, nhưng mà thân mình còn có chút hư nhược, cần tĩnh dưỡng....." Xem bộ dáng Hoàng hậu nương nương thực sự khoẻ mạnh, tĩnh dưỡng cái gì, xem ra là không cần.

Hoàng thượng cười lạnh một tiếng. "Thân thể nàng đều thật sự khỏe mạnh."

Đức Bảo không dám nói tiếp.

Vị Hoàng hậu này làm Hoàng đế thất vọng, bản thân mình có thể nhận thức được. Vì đều này, Thái hậu cũng không thiếu ở trước mặt người khác nói bóng nói gió.

Nguyên bản Thái hậu không muốn chọn người làm Hoàng hậu là đích trưởng nữ của Triệu gia. Gây áp lực lớn cho Hoàng đế, qua một hồi lớn mới

https://thuviensach.vn

quyết định là Triệu Yên Dung thượng vị.

Không nghĩ tới nữ nhân này lại phụ kỳ vọng của hắn, ở đêm tân hôn liền mạnh mẽ mà tát hắn một cái. Hao tâm tổn lực muốn tìm hiền thê, kết quả đưa về phòng là đồng đội như heo, Hoàng đế tức đến hộc máu.

Cho nên Đế Hậu cũng không thân cận, đại hôn gần ba tháng, cũng chỉ có đầu tháng hay mười lăm Hoàng đế mới miễn cưỡng đến Chiêu Dương điện ngủ một đêm.

Nhưng là.....

Hoàng đế sờ cằm trơn bóng, nhìn trường hợp náo nhiệt hài hoà này, liền nhớ tới Hoàng hậu có đưa qua cho mình một phong thư.

Nói là Phùng Đức Xương vu khống Dung Phi, âm mưu hại chủ tử, cho nên thay Trương Đức Trung làm Tổng quản thái giám Chiêu Dương điện.

Còn tưởng rằng nữ nhân này không có đầu óc, không nghĩ tới thức thời cũng rất nhanh, giữa những hàng chữ làm cho hắn rất hưởng thụ.

Lại còn muốn Thái hậu tạm quản Phượng ấn.....Ban thưởng cho Dung Phi thuốc dán tanh tưởi.....

Hoàng đế trên mặt dần dần có ý cười, xa xa nhìn, tiểu mỹ nhân kia gương mặt không rõ ràng, làm cho hắn cảm thấy giống như Hoàng hậu đã thay đổi thành một người hoàn toàn khác.

Đột nhiên liền cảm thấy Hoàng hậu nay lại có vài phần thuận mắt.

Hắn bước tới gần, tất nhiên sẽ có người nhìn thấy. Vì thế những nữ tử đang cười nói đều đồng loạt quỳ xuống, cúi đầu thu liễm lại tiếng động.

Chỉ có người đứng ở chính giữa kia, là Hoàng hậu, đầu tiên tươi cười với hắn sau đó mới chậm rãi nửa quỳ xuống quy củ hành lễ.

https://thuviensach.vn

"Thần thiếp cung nghênh Hoàng thượng." Âm thanh kia rõ ràng mềm mại, hơi nâng âm về phía trước. Hoàn toàn không giống trước kia lạnh như băng, tựa như gió xuân tháng ba, ấm áp động lòng người.

Hoàng đế đi lên trước, một tay nâng Hoàng hậu dậy, trên mặt có vài phần ý cười. "Thân thể Hoàng hậu mới khỏi bệnh, sao có thể ra ngoài gió, phải nghỉ ngơi cẩn thận mới được."

"Thần thiếp tạ Hoàng thượng quan tâm." Hoàng hậu đứng lên cười nói. "Chính là nằm lâu có chút nhớ nhung các vị tỷ muội, nay vừa lúc cảnh xuân đến, liền mang theo các nàng ra ngoài phơi nắng, cũng không uổng ngày tốt như vậy."

Đại hôn đã lâu, nay Hoàng đế mới cẩn thận xem kỹ diện mạo của thê tử mình. Dù không có bột phấn, làn da trắng nõn non nớt dưới ánh mặt trời sáng bóng mê người, mềm mịn nhẵn nhụi, làm cho người ta vừa thấy đã muốn sờ một phen.

Lông mi dài, mắt hạnh hàm xuân, không thể không nói nữ nhi của Triệu Phùng Xuân bộ dáng thập phần xinh đẹp. Trong cung có đủ loại mỹ nhân nhưng đoan chính thanh nhã mà ẩn sau lại phong lưu quyến rũ giống như nàng, hắn thật đúng là lần đầu gặp qua.

Sao lại thấy sau một hồi bệnh người lại đẹp hơn chút nhỉ? Hoàng đế đang nhìn Hoàng hậu, Hoàng hậu đã đoan trang đứng bên cạnh Hoàng đế.

Huyết thống Hoàng gia thật tốt, nguyên chủ đối với trí nhớ về Hoàng đế có chút mơ hồ. Nàng căn bản còn lo lắng bộ dạng Hoàng đế thật xin lỗi người nhìn, hiện tại xem ra, không chỉ nhìn được, còn cho nàng kinh hỉ ngoài ý muốn.

Dáng người dong dỏng cao lớn, ngũ quan lại càng tuấn lãng, diện mạo và thân phận hắn như vậy, quả thực chính là sát khí đối với nữ nhân.

https://thuviensach.vn

Vốn còn nghĩ, thân là Hoàng hậu, nếu Hoàng đế muốn nàng thì nàng phải làm sao bây giờ? Hiện tại xem ra, chuyện này không còn là vấn đề.

Tuy rằng bên người hắn nữ nhân vô số nhưng cũng may vẫn còn cường tráng. Tại thời điểm không gian tịch mịch, Hoàng đế cùng nàng tiến tới công sự, giúp nàng giải quyết nhu cầu sinh lý nghe ra cũng không tệ lắm.

Vì thế phu thê hai người trước mặt phần đông cung phi cứ 'đưa tình đẩy ý' với nhau. Nhìn nhau một lúc lâu, chỉ thấy sự hài lòng không diễn tả được bằng lời trong mắt đối phương.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Không Thể Ngừng Dùng Dược

Edit: Du Tần

Beta: Nguyên Đức Phi

Hoàng đế chưa nói bình thân, bên trong viện trừ bỏ Hoàng hậu được hắn nâng dậy ra thì còn lại đều đang quỳ trên mặt đất.

Tuy là vào xuân, quỳ lâu trên đá vẫn rất lạnh. Cũng may thời gian Đế Hậu đối diện không lâu, Hoàng đế vung tay lên, mọi người thở dài nhẹ nhõm một hơi, tất cả đều đứng dậy.

"Tạ ơn bệ hạ." Triệu Yên Dung mỉm cười, nhẹ nhún người hành lễ, đi theo hắn vào chính điện Chiêu Dương điện.

Trong lòng Hoàng đế khẽ cười, đột nhiên cảm thấy tên này của Hoàng hậu quả là không tồi. Yên Dung, Yên Dung, quả thật là thản nhiên cười, dung hoa tuyệt sắc.

Vào chính điện, Triệu Yên Dung nhường lại chủ vị cho Hoàng đế ngồi, cho người đem phượng ỷ xê dịch ngồi xuống bên cạnh Lý Duệ.

Một đường đi tới cũng có chút khát nước, Lý Duệ bưng trà từ cung nữ đưa lên uống hai hớp. Chợt nghe bên ngoài có người đến báo, Hoa Quang điện Dung Phi nương nương tự mình đến tạ ơn.

Tới rất nhanh, là sợ Hoàng thượng rời khỏi Chiêu Dương điện liền không có cơ hội diện thánh đi.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cười nói. "Mau mời nàng vào."

Sau đó quay đầu nhìn Hoàng đế. "Dung Phi muội muội bệnh cũ tái phát cho nên thắt lưng bị đau, thần thiếp để cho nàng cẩn thận nghỉ ngơi tĩnh dưỡng ở Hoa Quang điện. Tuổi muội muội còn trẻ, có bệnh nếu không sớm trị, tương lai cũng không thể hầu hạ bệ hạ chu đáo được. Không nghĩ tới nhanh như vậy muội muội đã tới tạ ơn, thật sự là làm khó muội ấy."

Lý Duệ không đáp lời.

Cùng lúc đó, Dung Phi mang theo cung nữ chưởng sự Hoa Quang điện đi đến.

Cho dù là sủng phi bậc nhất hậu cung, mặc y phục cũng không nên quá phận, huống chi tình huống là biết có Hoàng đế ở đây. Nàng biết được Hoàng đế từ Mậu Đức điện đến Chiêu Dương điện liền cố ý trang điểm tỉ mỉ rồi mới đến.

Thắt lưng vàng nhạt, tay áo rộng rãi làm bằng lụa mỏng, trên làn váy thêu hình hoa tử đằng màu xanh nhạt tượng trưng tình cảm phu thê mặn nồng, tóc vấn phi tiên kế cài trâm ngọc bích. Nhìn vào vừa thanh tú phiêu dật vừa xinh đẹp hoạt bát. Theo bàn tay đi lên lại hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn, miệng nhỏ cùng một đôi mắt thuỷ quang mê ly, kiều mỵ như tơ. Thoạt nhìn liền liên tưởng đến một đoá hoa cúc nhỏ đang nũng nịu.

Đây chính là vốn để thành một sủng phi nha!

Triệu Yên Dung thưởng thức sắc đẹp trước mắt, cố gắng xem nhẹ mùi hương quái dị trong không khí.

"Thắt lưng Dung Phi muội muội không khỏe, cần phải cẩn thận nghỉ ngơi. Không phải bản cung đã phái người tới nói không cần tự mình đến tạ ơn hay sao? Sao còn đến đây?"

https://thuviensach.vn

Nhất định là trước khi đến Chiêu Dương điện Dung Phi đã dán thuốc, thuốc dán theo nhiệt tan ra, mùi hương từ từ lan toả làm người khiếp đảm. Tuy rằng bây giờ chưa phát tán hết nhưng mùi hương này lại khiến người ta nhịn không được mà nâng tay che mũi lại.

Dung Phi mềm mại như nước, liếc mắt nhìn Hoàng đế ngồi phía trên mày kiếm đang nhíu lại, uỷ khuất quỳ xuống hành lễ với Đế Hậu.

"Thần thiếp không biết Hoàng thượng ở đây, thần thiếp thất nghi, thỉnh Hoàng thượng giáng tội." Âm thanh ôn nhu mềm mại cùng với đôi mắt ngập nước, ngay cả Triệu Yên Dung cũng nhịn không được mà vỗ tay.

Lý Duệ cũng mất rất lớn khí lực mới không che mũi lại ở trước mặt nhóm phi tần.

Cái mùi hương này, thật sự rất kinh khủng!

Hắn liếc mắt sang người khởi xướng, thấy nàng ngồi nghiêm chỉnh, trên mặt thản nhiên mang theo ý cười, làm như không hề ngửi thấy mùi hương kia. Thần thái thong dong hoà nhã, hoàn toàn đối lập với biểu tình vặn vẹo của nhóm cung phi phía dưới.

Thật khó cho nàng, như vậy mà có thể chịu được.

Đang oán thầm lại thấy Hoàng hậu lặng lẽ đưa cho hắn một chiếc khăn tay nhỏ màu tím. Lý Duệ thuận tay lấy khăn lên che mũi, bên ngoài chỉ là vờ như đang lau mồ hôi.

Trời thanh gió mát lại mang theo hương vị cay độc, tinh thần lập tức được nâng cao. Lý Duệ nhịn không được hít sâu hai cái. Lại nhìn qua Hoàng hậu, nàng đang tựa tiếu phi tiếu nhìn hắn, trong mắt mang theo một tia đắc ý nhỏ.

https://thuviensach.vn

Hai hàng lông mày hắn dãn ra, thuận tay đặt cái khăn tay vào trong ngực.

Đế Hậu hai người bên này đưa tình với nhau, người phía dưới lại vì từng đợt gió thổi mùi hương kia đến mà nhíu mày. Một đám liều mạng lui thân mình về phía sau, cách xa Dung Phi ra một chút.

Nhưng biểu hiện này không thể quá rõ ràng, thứ nhất là đang ở gần trước mặt Hoàng thượng không thể không đúng mực, thứ hai sẽ đắc tội không nhẹ với Dung Phi.

Thật là nước sôi lửa bỏng...

Thấy Hoàng đế ngồi im không lên tiếng, Hoàng hậu cầm khăn quơ quơ trước mặt, cười nói. "Tốt lắm, Hoàng thượng sao có thể trách tội muội muội? Thắt lưng ngươi còn đau, mau trở về nghỉ ngơi đi. Dưỡng tốt thân mình mới có thể hầu hạ Hoàng thượng được tốt. Người nói có phải hay không, Hoàng thượng?

Dung Phi nghe xong, chạy nhanh từng bước về phía trước nói: "Thần thiếp tạ Hoàng hậu quan tâm. Thắt lưng đau vốn cũng không có trở ngại gì nhiều, nay dùng thuốc dán nương nương thưởng, thần thiếp cảm thấy thân thể đã tốt lắm, thắt lưng cũng không còn đau nữa."

"Tốt lắm?" Âm thanh Hoàng hậu có vài phần kinh ngạc. "Nhanh như vậy sao?"

Nói xong, nàng liếc mắt nhìn qua Hoàng đế một cái, trên mặt bất đắc dĩ cười cười. Buổi sáng còn nói đau không xuống giường được, sau một hồi lại có thể bước đi như bay, Dung Phi này đúng là không có đầu óc vẫn là không có đầu óc!

Thật sự là ỷ vào thánh sủng, to gan dám đùa giỡn với Hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu cầm khăn phượng thêu trăm điểu lười biếng nói. "Bản cung cũng không biết được Thái y viện có thuốc dán tốt đến vậy. Nhưng mà dược vẫn không thể ngừng, vạn nhất căn cơ không trị được, lần tới ngươi lại nói thắt lưng đau không đến được Chiêu Dương điện thì phải làm sao bây giờ? Không tới được Chiêu Dương điện cũng không có gì, chỉ là không đi được Trường Nhạc cung, sẽ làm Thái hậu nhớ thương ngươi."

Triệu Yên Dung nói. "Cũng không thể để mỗi lần Hoàng thượng đến Hoa Quang điện thắt lưng ngươi đều đau. Người ngoài không biết sẽ nghĩ ngươi bệnh cũ mãi không dứt là do....." Phía sau nàng cũng không nói nữa, Hoàng đế đang an vị ở bên cạnh, cũng không thể đánh thể diện của hắn, nói hắn miệt mài vô độ đi.

"Không sai." Hoàng đế nghiêm mặt nói. "Nếu thắt lưng nàng đau, cần phải trị tận gốc. Tới Thái y viện nói, thưởng cho nàng hai tháng thuốc dán, không đủ thời gian, không thể ngừng dùng dược!"

Dung Phi lúc ấy liền sợ ngây người.

Nàng vốn muốn thừa dịp Hoàng đế ở đây, làm cho Hoàng đế nói với Hoàng hậu, miễn cho nàng đừng dán thuốc nữa.

Không nghĩ tới Hoàng hậu còn chưa nói gì, Hoàng đế lại tăng một tháng dán thuốc thành hai tháng.

Này có khác gì với trực tiếp biếm nàng vào lãnh cung?

"Hoàng thượng....." Âm thanh uyển chuyển hướng tới Hoàng đế cầu tình, không rõ mình rốt cuộc tại sao lại mạo phạm Hoàng đế.

Chỉ tiếc nàng không có cơ hội hiểu rõ, chỉ một ánh mắt của Hoàng đế, lập tức có hai gã thái giám kéo nàng ra bên ngoài Chiêu Dương điện.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay tinh thần Hoàng hậu thế nào?" Người bị đưa ra ngoài, mùi hôi nhất thời bay đi sạch sẽ. Lý Duệ vẫn chưa ý thức được, đến khi nhận ra mình đã làm cái gì, trên mặt cũng lộ ra ý cười.

Hoàng đế này thật sự là không nhịn được cười, từ bên ngoài vào đến Chiêu Dương điện. Chúng cung phi đều ôm ngực, hô hấp gấp gáp hít vài ngụm khí vẫn còn nhàn nhạt mùi ghê tởm, tay khẽ quơ quơ.

Ngay cả Triệu Yên Dung kiến thức rộng rãi, đối với người ôn nhuận minh diễm tươi cười nhìn mình như vậy, cũng có chút không chống đỡ được, hai gò má liền ửng đỏ lên.

"Tạ bệ hạ ưu ái, thần thiếp cảm thấy đã tốt hơn nhiều." Hiếm thấy có một mỹ nam, nếu ở hiện đại, không biết thu hoạch biết bao nhiêu bông hoa, ai cũng không chống đỡ được người mỹ mạo như vậy.

Hoàng hậu cố gắng trấn định lại, rõ ràng mang theo vài phần ngượng ngùng, vẻ mặt lấy lòng Lý Duệ, hắn sờ sờ khăn có mùi bạc hà thoang thoảng, để mặt sát vào một chút, phủ ở bên tai nàng thấp giọng. "Mau dưỡng tốt một chút, hai ngày nữa trẫm lại đến đây thăm ngươi."

Âm thanh hơi khàn khàn chui vào lỗ tai nàng, mang theo một chút ý tứ ái muội. Triệu Yên Dung không phải kẻ ngốc, đương nhiên hiểu được lời nói của Hoàng đế là có ý gì.

Nàng khẽ nâng lông mi, muốn nói gì đó cuối cùng lại nhịn xuống, chỉ nhẹ nhàng gật gầu. "Thần thiếp đã biết."

Tâm tình Lý Duệ rất tốt, đứng dậy. "Thân mình Hoàng hậu không tốt, các ngươi cũng đừng quấn quýt lấy nàng. Một lát sau đến Trường Nhạc cung thỉnh an Thái hậu đi." Nói xong, hắn đứng lên nhìn gương mặt đỏ ửng của thê tử, thanh âm dừng một chút. "Trẫm đi nói với Thái Hậu một tiếng, thân mình ngươi còn yếu, tháng sau hãy đi thỉnh an Thái hậu."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Triệu Yên Dung trong suốt nhìn hắn cúi người xuống. "Thần thiếp cung tiễn bệ hạ."

Thỉnh an cũng đã xong, diễn cũng đã xem qua, Hoàng thượng cũng đã đi rồi, cung phi các nàng còn đứng đó làm cái gì?

Chiêu Dương điện rất nhanh khôi phục lại sự thanh tĩnh, buổi sáng thỉnh an Triệu Yên Dung cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, liền gọi Bạch Lộ đứng dậy đi vào nội điện.

Phía sau bình phong Bùi thị đang ngồi cũng đứng dậy, trên mặt không giấu được vẻ vui mừng.

"Cung hỉ nương nương."

"Hỉ cái gì mà hỉ?" Triệu Yên Dung nhìn bà một cái, trước cho bà im lặng, sau kéo nhẹ bàn tay bà, đi chậm rì vào trong.

Bùi thị đi tới 'haha' một cái, cười ra tiếng.

Triệu Yên Dung thấy bà vui vẻ đến vậy, suy nghĩ mới vừa rồi Dung Phi chật vật, cũng khó trách.

Trái phải đều không có người, nàng quay về phía Bùi thị cười. "Mẫu thân, người cười cái gì vậy?"

"Thần phụ cũng không cười cái gì, chỉ là... chỉ là rốt cuộc cảm thấy không phải ngửi cái mùi hương kia nữa, thật sự rất thối." Bà cúi đầu nói xong, phía sau Bạch Lộ và Đan Phong cũng lên tiếng cười.

"May mắn nương nương chuẩn bị cho chúng ta khăn tay được tẩm bạc hà, nếu không chúng nô tỳ đã không chống đỡ được lâu như vậy."

"Đúng vậy, người không thấy khuôn mặt của Huệ Phi nương nương vặn vẹo thành bộ dáng gì nữa. Còn có Mai Quý tần, đều muốn nôn ra đến

https://thuviensach.vn

nơi."

"Hoàng thượng sợ là sẽ không bao giờ đi Hoa Quang điện nữa, cho người đốt huân hương đi." Bạch Lộ cười nói.

"Hắn thích đi chỗ nào cũng được, chúng ta chỉ cần yên ổn sống ở Chiêu Dương điện là được." Mặt mày Triệu Yên Dung giãn ra, lười biếng nói. "Đừng hỏi thăm, bản cung cho dù là Hoàng hậu cũng không gánh vác được hiềm nghi của Hoàng đế đâu."

Bạch Lộ vội vàng đáp lời. "Không phải chúng nô tỳ đi hỏi thăm, mỗi ngày Thượng Tẩm cục đều vội vàng muốn đưa sổ sách đến cho nương nương xem qua rồi đóng dấu."

"Còn biện minh." Triệu Yên Dung liếc mắt nhìn nàng ta một cái. "Đừng có lấy cớ qua loa tắc trách, hiện nay Phượng ấn đã không còn ở đây, cho dù trước kia có Phượng ấn, Thượng Tẩm cục đưa đến ngươi cũng không thể nhìn thấy."

Bạch Lộ thè lưỡi, cúi đầu nhận sai.

Thượng Tẩm cục ghi chép mỗi ngày Hoàng đế nghỉ ngơi ở cung điện nào. Hôm trước thị tẩm phi tần nào đều ghi lại trong sổ sách, sau đó được Hoàng hậu đóng dấu, đây là chức trách chưởng quản hậu cung của Hoàng hậu. Có điều Hoàng hậu nàng thời gian vào cung còn ngắn, lại không được Hoàng thượng yêu thích, sổ sách này cũng chính là vào lúc nàng vừa tiến cung một tháng có đưa qua, sau này thì không thấy bóng dáng.

Sổ sách ghi chép này không nhất thiết phải dùng Phượng ấn. Chỉ cần ai trong hậu cung thật sự cầm quyền có thể dùng ấn riêng đóng dấu. Cũng không biết hiện tại sổ này rốt cuộc là Trang Quý phi quản hay là Dung Phi quản.

"Mặc kệ là ai quản, từ hôm nay đều đưa tới Chiêu Dương điện đi."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung lẩm bẩm lầu bầu, khoé miệng hơi nhếch lên.

Làm Hoàng hậu cũng thật là phiền toái, ngay cả Hoàng đế ở đâu, ngủ với 'vợ bé' nào cũng phải đóng dấu 'đã duyệt'.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Tìm Phiền Toái

Edit: Như Hiền Dung

Beta: Nguyên Đức Phi

Quả nhiên, vừa qua khỏi buổi trưa, Thượng Tẩm cục đã phái người mang bản ghi chép đến Chiêu Dương điện.

Triệu Yên Dung còn muốn ngủ trưa một chút nhưng sau khi suy nghĩ liền cho người mời thái giám đưa sổ sách vào điện.

Người đưa sổ sách đến là Thiếu Giám tân nhậm của Thượng Tẩm cục, họ Tần, làn da trắng nõn, dung mạo đoan trang diễm lệ, khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi.

Tần Thiếu Giám bề ngoài thoạt nhìn như không thích nói chuyện, sau khi đưa sổ sách xong, liền cúi đầu đứng im một bên không nói lời nào.

Lão luyện thành thục là tốt nhưng hắn trầm mặc ít nói, cứ như khối gỗ, Triệu Yên Dung cảm thán, thật đáng tiếc.

Tùy tay lật vài trang, quả nhiên góc của mỗi trang đều có một cái ấn nho nhỏ, trên dấu ấn có một chữ 'Trang', góc bên phải của dấu ấn có một chữ 'Liên' nhỏ. Đây là mộc ấn của Trang Quý phi, thì ra Hoàng đế chưa lú lẫn, không giao sổ này cho Dung Phi - kẻ bụng dạ hẹp hòi lại ngu ngốc quản.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến chuyện giao Phượng ấn cho Dung Phi tạm quản, chẳng qua cũng chỉ là cái vỏ rỗng. Râu ria vặt vãnh ném cho Dung Phi, mấu chốt vẫn là giao cho người của hắn.

Nếu như vậy, người có được Phượng ấn cũng không thể dùng.

"Tần Thiếu Giám vất vả rồi." Triệu Yên Dung đặt danh sách xuống chiếc bàn sơn son mạ vàng được chạm khắc tinh tế, thần sắc nhìn người trước mặt vẫn như cũ. Tuy rằng hắn không phải là người tài giỏi nhưng phong thái của hắn tương lai khẳng định sẽ rất có tiền đồ.

Triệu Yên Dung thích nhất là ngắm mỹ nhân, Tần Thiếu Giám chính là một mỹ nhân, cho nên thái độ của nàng đối với hắn nhiều thêm vài phần ôn hòa.

"Bản cung vừa khỏi bệnh, thân mình vẫn chưa tốt, vẫn là nên để Trang Quý phi quản đi."

Tần Thiếu Giám khom lưng hành lễ. "Nương nương, có quản hay không tất cả do nương nương quyết định. Ý của Hoàng thượng là cung vụ ở chỗ Trang Quý phi rất nhiều, thân thể của nương nương chưa hồi phục. Hiện tại chỉ đưa một ít chuyện đơn giản đến đây, đợi sau khi nương nương khỏi hẳn, sẽ giao hết cung vụ lại cho nương nương quản lí."

Nàng quyết định? Người này vậy mà cũng dám nói ra. Triệu Yên Dung đưa ngón tay sờ sờ cằm nhìn Tần Thiếu Giám, trong mắt có vài phần ý cười.

"Đây thật là ý chỉ của Hoàng thượng?"

"Nô tài không có gan giả truyền thánh ý."

Triệu Yên Dung phất phất tay, bảo Mộc Lan dọn chỗ ngồi cho Tần Thiếu Giám.

https://thuviensach.vn

Tần Thiếu Giám không tiếp tục từ chối, cảm tạ xong liền thoải mái ngồi xuống ngay trước mặt Hoàng hậu nhưng vẫn cúi đầu như trước.

"Tần Thiếu Giám tiến cung đã bao lâu rồi? Bản cung nhớ rõ trước kia người đưa cung vụ không phải ngươi!"

"Hồi nương nương, nô tài là người làm trong Khang Vương phủ, tiến cung được một năm. Một tháng trước vừa vào làm trong Thượng Tẩm cục, trước kia thân phận thấp kém, cho nên chưa từng được gặp qua nương nương." Âm thanh của Tần Thiếu Giám không trong trẻo, có vài phần trầm thấp nhưng cũng rất êm tai. Cung nhân của phủ Khang Vương tiến cung, nói cách khác, vị Tần Thiếu Giám này là người của Hoàng đế.

Triệu Yên Dung cười gật đầu. "Cứ như vậy đi. Về sau không cần phải đến đây mỗi ngày, chọn một ngày trong tháng sau mang đến đây đóng dấu là được." Nói xong liền bưng trà lên uống.

Tần Thiếu Giám lập tức đứng dậy hành lễ rồi rời khỏi Chiêu Dương điện.

Mộc Lan tiễn khách xong thì quay về điện, định hầu hạ Triệu Yên Dung ngủ trưa.

Triệu Yên Dung khoát tay áo. "Không cần, chúng ta đến đình trong viện ngồi một lát cũng tốt."

Vừa đi ra ngoài, liền nghe được âm thanh vui vẻ của mấy cung nữ theo gió đưa tới.

"Bộ dạng vị công công lúc nãy thật là đẹp mắt."

"Đúng vậy, ta trưởng thành đến giờ chưa gặp qua người nào đẹp như vị công công đó."

https://thuviensach.vn

"Cũng không biết hắn đã có ý trung nhân hay chưa."

"Không có cũng không đến lượt ngươi... "

Tiếng cười đùa của cung nữ loáng thoáng xuyên thấu qua những khóm hoa. Sắc mặt Mộc Lan tối lại, định đi qua đó răn dạy các nàng lại bị Triệu Yên Dung ngăn cản.

"Chỉ là những lời nói đùa, không cần để ý." Triệu Yên Dung không nhanh không chậm đi về phía trước.

"Sao có thể nghị luận sau lưng như vậy, thật là không quy củ." Mộc Lan căm giận nói.

"Các nàng cũng chưa nói gì quá đáng." Triệu Yên Dung đi xuyên qua những khóm hoa, mấy cung nữ mặc cung trang xanh nhạt thấy nàng liền thất kinh, muốn tránh lại tránh không kịp, phịch một cái liền quỳ xuống. Mộc Lan đỡ Triệu Yên Dung chậm rãi lướt qua các nàng, một chữ cũng không nói.

Vài cung nữ trẻ tuổi sợ đến ngừng thở, cúi đầu sát vào ngực, sợ hãi nhìn theo bóng dáng Hoàng hậu.

Thẳng đến khi Triệu Yên Dung đi qua khỏi các nàng một khoảng xa, các nàng mới dám ngẩng đầu lên, thở phào nhẹ nhõm. Muốn đứng lên, lại phát hiện chân của mình một chút sức lực cũng không có.

Bạch Lộ đi ở phía sau thoáng nhìn qua, sau đó thấp giọng. "Mộc Lan tỷ tỷ không nói các nàng cũng bị tỷ dọa khóc rồi."

Mộc Lan vừa quay đầu lại, thấy các nàng giúp đỡ nhau xiêu vẹo đứng lên. Thấy Mộc Lan quay đầu nhìn, thân mình các nàng cứng đờ, nhẹ buông tay, quỳ lại chỗ cũ.

https://thuviensach.vn

"Thật sự là....." Mộc Lan lắc lắc đầu, không còn ý định đi răn dạy.

"Dọa khóc, lúc này khóc thật rồi!" Bạch Lộ dùng khủy tay huých nhẹ vào thắt lưng Mộc Lan, nở nụ cười nhìn nàng.

"Lá gan chỉ có như vậy." Mộc Lan liếc nhìn Bạch Lộ một cái. "Ngươi đi nhìn xem các nàng làm việc kiểu gì vậy, không có ma ma quản sự à? Một đám dám tụ tập bàn tán giữa ban ngày."

"Không cho các nàng nói, chẳng lẽ bắt các nàng ngậm chặt miệng ngồi trong viện mốc meo lên sao?" Triệu Yên Dung định ngồi xuống ghế đá, lại bị Bạch lộ ngăn cản.

"Nương nương, chỗ này rất lạnh, để nô tỳ đặt một cái đệm... "

"Không cần, lạnh một chút cũng tốt, lạnh có thể làm cho đầu óc người ta thanh tỉnh." Triệu Yên Dung đẩy chiếc đệm thêu hình cẩm tú vạn phúc trên tay Bạch Lộ ngược trở về.

"Người vừa khỏi bệnh, sao có thể chịu lạnh được?" Mộc Lan tiếp nhận cái đệm trên tay Bạch Lộ, đặt xuống ghế đá sau đó mới đỡ Triệu Yên Dung ngồi xuống. "Thân thể này là của người, chịu khổ là người. Người không vì nhóm nô tỳ thì cũng nên nghĩ cho mình. Phu nhân còn ở trong điện, người muốn làm cho bà lo lắng sao?"

Bùi thị có lo lắng cho nàng thì nàng cũng không để ý nhiều nhưng lại nhớ đến Bùi thị nhu nhược hay khóc kia, Triệu Yên Dung lại có chút đau đầu.

Nàng ghét nhất chính là loại nữ nhân không có việc gì cũng khóc, đặc biệt là khóc vì một nam nhân không yêu mình.

Thì ra Triệu Yên Dung trước kia luôn một lòng hướng về phụ thân, từ đáy lòng khinh thường Bùi thị, thường xuyên bất hòa với Bùi thị. Luôn

https://thuviensach.vn

lãnh đạm với Bùi thị nhưng nàng không phải Triệu Yên Dung ngây thơ dễ dụ trước kia. Chỉ cần cẩn thận suy nghĩ thời điểm nàng còn ở Triệu gia, thái độ, hành động và lời nói của những kẻ đó đối với nàng. Lại nghĩ thêm một chút về xuất thân của nàng, liền có thể hiểu được ai thật tình đối đãi với nàng, ai là kẻ giả dối.

Nhưng dù sao nàng cũng chỉ là một vong hồn mượn xác trùng sinh.

Ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê.

Bùi thị gả vào Triệu gia tám năm, chỉ vì để có thể chăm sóc cho con gái của tỷ tỷ đã mất, loại tình cảm cao thượng này, Triệu Yên Dung lại kết luận là: Ngốc!

Cũng không phải là ngốc sao?

Đường đường là thiên kim Hầu phủ, vốn có thể gả cho một nhà môn đăng hộ đối, lại vì một đứa con gái của tỷ tỷ mà chọn gả cho tỷ phu, bị mấy thiếp thất cưỡi lên trên đầu còn không dám cáo trạng với nhà mẹ đẻ.

Triệu Yên Dung cuốn cuốn tay áo, nhìn Mộc Lan nói. "Đi thỉnh phu nhân lại đây."

Bùi thị cầm khung thêu đi tới, Mộc Lan đi bên cạnh tay cầm một cái khay to đựng kim thêu và những cuộn chỉ thêu đầy màu sắc.

Hành lễ xong Bùi thị đi đến ngồi bên cạnh Triệu Yên Dung, một bên thêu, một bên nói chuyện phiếm với nàng.

Triệu Yên Dung sai người bưng trà lên, tựa người lên bàn đá nhìn Bùi thị thêu thùa.

Cây hòe có nhiều lá to bằng bàn tay màu xanh non, ánh nắng chiếu qua thành nhiều hình khác nhau, giống hệt như ánh nắng chiếu qua thủy

https://thuviensach.vn

tinh. Trên mặt Bùi thị đã tẩy đi lớp son phấn, chuyên tâm thêu từng mũi kim.

Dung mạo của Bùi thị có vài phần tương tự mẹ đẻ Triệu Yên Dung, rất xinh đẹp nhưng không đủ khí thế, ôn nhuận như ngọc, không sắc bén, chỉ có thể nắm trong lòng bàn tay mà tinh tế thưởng thức.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên mặt Bùi thị, da thịt bà ta trắng mịn, nhìn có vẻ bớt đi vẻ già nua.

Lại nói Bùi thị năm nay cũng chỉ hai mươi lăm tuổi, ở hiện đại đây là giai đoạn tươi trẻ của phụ nữ. Bùi thị vừa có tướng mạo, vừa có gia thế, tính tình lại tốt. Nếu ở hiện đại, loại con gái như vậy chắc chắn sẽ được liệt vào sách đỏ, còn đây lại là đàn bà đã có chồng.

Liều mạng giấu đi vẻ đẹp thanh xuân của mình, làm cho mình trở nên ảm đạm, chỉ mới hai mươi lăm tuổi, gương mặt lại có vẻ già dặn.

Bùi thị vấn một kiểu tóc đơn giản, trên đầu cắm hai cây trâm đông trùng hạ thảo, có hai đóa hải đường bằng vàng, rất đơn giản. Buổi sáng bà vào cung mặc cung trang theo phẩm cấp, bộ đồ trang sức kia cực kì phiền phức. Sau khi vào tiền điện liền thay đổi trang phục nhưng cũng không nghĩ tới bà sẽ mang trang sức đơn giản như vậy, sợ là khi đó bà cũng không nghĩ tới mình sẽ ở lại trong cung.

Triệu Yên Dung trừng mắt nhìn Bùi thị nói. "Mẫu thân, ta nhớ rõ trước kia gặp người, người có một cây trâm rất đẹp, làm bằng đá bích tỉ điêu khắc thành đoá hoa, cạnh bông hoa có con bướm bằng bạch ngọc, cánh bướm có thể động. Hôm nay sao không thấy người cài cây trâm đó?"

Bùi thị hơi dừng một chút, trên mặt hiện lên một tia ưu thương nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

"Ta nhớ rõ hai năm trước mẫu thân vẫn thường xuyên cài, có phải là đồ cưới của ngoại tổ mẫu tặng hay không?"

"Cái kia... " Bùi thị miễn cưỡng cười. "Thời điểm sinh thần của muội muội nương nương, ta đã lấy cây trâm đó làm lễ vật."

Đó là trang sức của ngoại tổ mẫu tặng, cây trâm quý giá như vậy, không biết giá trị bao nhiêu. Nếu nói là Bùi thị lưu trữ cho nữ nhi mình làm đồ cưới nàng có thể tin, còn nói Bùi thị mang cây trâm này làm quà sinh nhật cho con gái của Đoạn thị, đánh chết nàng nàng cũng không tin.

Nói vậy là Đoạn thị giở trò, cướp mất cây trâm của Bùi thị, không vậy thì cũng là lừa gạt Bùi thị.

Mắt Triệu Yên Dung híp lại. "Đó là đồ của ngoại tổ mẫu cho người, ta nhớ năm đó người nói. Sau này sẽ lấy cây trâm đó làm đồ cưới cho Uyển Dung?"

Bùi thị cúi đầu, nhẹ giọng. "Uyển Dung mới sáu tuổi, sao có thể chuẩn bị đồ cưới?"

"Kia cũng là đồ của ngoại tổ mẫu, sao có thể đưa cho nữ nhi Đoạn thị?" Triệu Yên Dung vừa mới còn cười, sắc mặt đột nhiên liền thâm trầm xuống.

"Thanh Dung cũng là muội muội của nương nương, cho ai cũng không phải là giống nhau sao?" Âm thanh của Bùi thị càng nói càng thấp. "Với lại phụ thân nương nương mở miệng, muốn ta đưa cây trâm đó cho Thanh Dung, ta...ta có thể nói gì?"

Nếu Bùi thị có thể nói đến như vậy, khẳng định là bà cực kì bất mãn với hành động này.

https://thuviensach.vn

Giá trị của cây trâm kia không phải là điều quan trọng nhưng đó là đồ cưới của bà, là quà mẫu thân khi còn sống tặng cho bà. Nay trượng phu lại buộc bà phải đưa vật quý giá đó cho nữ nhi của tiểu thiếp, tính tình Bùi thị có ôn nhu đến đâu đi nữa, cũng sẽ cảm thấy bất bình.

"Đó là đồ cưới của mẫu thân, là đồ của mẫu thân thì đều do người quyết định. Phụ thân nói như vậy, người liền cho?" Triệu Yên Dung nhíu chặt mày. "Nếu ngoại tổ mẫu còn trên đời, nhất định sẽ rất là không vui!"

Bùi thị ngẩng đầu, đôi mắt đỏ ửng. "Không cho thì phải làm thế nào? Là... là phụ thân người trực tiếp rút trâm trên đầu ta xuống, ta...ta"

Triệu Yên Dung yên lặng nhìn Bùi thị một lúc lâu, thấy bà vì thẹn mà cúi đầu, mới nhẹ nhàng thở dài một hơi. "Mẫu thân, sáng mai ta sẽ sai người truyền Uyển Dung tiến cung, hai người hãy ở Chiêu Dương điện vài ngày đi."

"Điều này sao có thể được?" Bùi thị vội vàng đứng dậy, liên tục xua tay. "Hôm nay thần phụ ở lại trong cung đã là không ổn, nếu để Uyển Dung vào ở nữa, người bên ngoài sẽ nghị luận không tốt."

"Bản cung không sợ, mẫu thân người sợ cái gì?" Triệu Yên Dung cười. "Bàn tán thì sao? Quan trọng là phụ thân và Hoàng thượng kìa, không liên quan đến chúng ta."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Bánh Bao Cùng Bột Phấn

Edit: Thất Sung Nghi

Beta: Sutháiphi

Quả nhiên khi trời tối, cung nhân nghênh tiếp Triệu Uyển Dung trở về hồi báo Triệu đại nhân đi theo xe thẳng đến đây, yêu cầu gặp mặt Hoàng hậu.

Vào lúc này ngoại thần cầu kiến là không đúng phép tắc, cho nên Triệu Yên Dung theo lẽ thường từ chối thỉnh cầu gặp mặt của phụ thân, chỉ tiếp kiến muội muội cùng Bùi thị.

Triệu Uyển Dung tuy chỉ mới bảy tuổi nhưng vóc dáng cao gầy, ngũ quan tú lệ mang theo anh khí, không có nửa điểm giống với Triệu Phùng Xuân, mà bảy tám phần là giống người Bùi gia. Dù sao nàng cũng chỉ là một đứa nhỏ, lần đầu vào cung có chút khẩn trương và bất an, thời điểm nhìn thấy mẫu thân thì vui mừng như lên chín tầng mây, lôi kéo tay Bùi thị, nói như thế nào cũng không chịu buông ra.

Từ nhỏ nàng đã không thân cận với Triệu Yên Dung, hơn nữa hiện nay đại tỷ lại là mẫu nghi thiên hạ, thân phận cao quý, nàng lại càng không dám thân cận nhưng Triệu Yên Dung lại rất thích nàng. Cảm thấy đứa nhỏ này có lẽ nghĩa lại hoạt bát đáng yêu, không hề có tính khí trẻ con, rất đáng để người khác yêu thích.

"Nương nương, hôm nay mẫu thân thật sự sẽ ở lại chỗ người không trở về nhà sao?" Qua một lúc sau, nàng cảm thấy vị Hoàng hậu tỷ tỷ này cử

https://thuviensach.vn

chỉ ôn nhu, hiền lành, Triệu Uyển Dung cũng không còn câu nệ như lúc đầu. Khuôn mặt nhỏ nhắn căng thẳng cũng đã mềm mại, nụ cười thanh thoát hơn.

"Đúng vậy, không chỉ có mẫu thân, tỷ tỷ còn muốn lưu ngươi lại ở chỗ này mấy ngày, Uyển Dung có chịu hay không?" Triệu Yên Dung cười tủm tỉm, đưa đĩa trái cây cho nàng. "Tỷ tỷ dẫn ngươi đi du ngoạn trong cung".

Mặt Triệu Uyển Dung lộ vẻ vui sướng nhưng vẫn nhìn sang Bùi thị rồi lắc lắc đầu. "Đa tạ ý tốt của nương nương, Uyển Dung mặc dù không biết quy định trong cung nhưng vẫn biết trong cung không giống như bên ngoài, không tiện ở lâu". Nàng nghĩ nghĩ, nhìn sắc mặt Triệu Yên Dung không vui, liền nói. "Kỳ thật, muội muội có chút nhớ cữu cữu. Sau khi xuất cung có thể cùng mẫu thân đến chỗ cữu cữu ở mấy ngày không?".

Bùi thị vừa nghe nàng nói, trên mặt lộ vẻ căng thẳng, thấp giọng quát. "Nói bậy bạ cái gì đó, sau khi xuất cung chúng ta phải trở về nhà".

Mày Triệu Yên Dung nhíu lại, trong lòng đã có tính toán.

Rất tốt, mặc dù Bùi thị tính tình yếu đuối nhưng lại dạy nữ nhi không hề có tính tình tùy hứng.

Đến buổi tối, Triệu Yên Dung để Bùi thị ngủ một mình, còn mình thì ngủ cùng giường với Uyển Dung.

Tỷ muội hai người một lớn một nhỏ nói chuyện đến nửa đêm, Mộc Lan phải thúc giục vài lần mới đi ngủ. Triệu Uyển Dung vẫn cảm thấy Hoàng hậu tỷ tỷ đã thay đổi rất nhiều, lúc trước tâm tình lãnh đạm, giờ đã thân cận hơn với mẫu thân. Mà sau khi Triệu Yên Dung rời phủ một thời gian, trong phủ cũng phát sinh một số chuyện quan trọng rất đáng quan tâm.

https://thuviensach.vn

Bùi thị ở nhà đã mất đi quyền quản gia, từ nhỏ Triệu Yên Dung là do Triệu Lã phu nhân nuôi lớn, không thân cận với bà nhiều. Cho dù có tiến cung trở thành nương nương thì Bùi thị ở trong phủ cũng không có thay đổi gì lớn. Nếu có thay đổi cũng là Triệu gia nhưng vào ngày đại hôn của Triệu Yên Dung, nàng đắc tội với Thái hậu, chọc giận Hoàng đế. Đáng lẽ Triệu gia có người trở thành Hoàng hậu là chuyện vui, lại trở thành gánh nặng nghiêm trọng của toàn gia.

Vì thế Bùi thị lại bị tổ mẫu gây khó dễ mỗi ngày, nói Triệu Yên Dung hồ đồ như vậy đều do người Bùi gia dạy dỗ. Cuối cùng một chút quyền quản gia cũng bị tổ mẫu ra oai, rơi vào tay của di nương.

Người trong cung vì không được lòng nên bị giam lỏng trong Chiêu Dương điện. Triệu lão phu nhân trực tiếp buộc Bùi thị lấy đồ cưới của mình ra, nói là giao cho Triệu Phùng Xuân ra bên ngoài, tìm đại phu tốt nhất để chữa bệnh cho nương nương.

"Nay chúng ta bị điều đến tiểu viện tử này, ngay cả người hầu cũng giảm một nửa. Mẫu thân cho ta không ít thứ tốt, đều bị mấy người họ lấy đi vài phần". Nhắc lại việc này, Triệu Uyển Dung liền nổi giận.

"Đó đều là đồ hồi môn của mẫu thân, là của họ Bùi không phải của họ Triệu, các nàng có tư cách gì mà chiếm đoạt? Mẫu thân lại là người yếu đuối. Nếu ta ra mặt cùng các nàng tranh cãi vài câu, với sức lực của mình cũng không đánh lại, cuối cùng ý đồ của bọn họ vẫn thực hiện được".

Của hồi môn là nhà mẹ đẻ cho nữ nhi khi xuất giá, không phải là của nhà chồng.

Nếu để người ngoài biết được, người Triệu gia thâu tóm đồ cưới của con dâu, sẽ trở thành trò cười lớn cho kinh thành.

"Nhưng cũng tại mẫu thân trọng thể diện, nếu chuyện này nói với cữu cữu một tiếng. Cữu cữu cũng sẽ không để cho chúng ta bị người ngoài khi

https://thuviensach.vn

dễ". Cho nên Triệu Uyển Dung mới tính toán đến ở nhà của cữu cữu, Bùi thị vì thế mà cuống quýt ngăn cản. Bà hiểu tính tình của nữ nhi mình, mấy tháng nay đã chịu nhiều ức hiếp. Bà sợ Triệu Uyển Dung khóc kể với Bùi Nghi, làm mất hết thể diện bà cố gắng giữ gìn nhiều năm nay.

Triệu Yên Dung suy nghĩ, cười đứng lên. "Chuyện này giải quyết rất đơn giản, cần gì đến cữu cữu ra tay, mẫu thân không cố gắng, không phải còn có ngươi sao? Ta thân đã trong cung, ở Triệu gia ngươi chính là nữ nhi tôn quý, chỉ cần ngươi thể hiện tốt bản thân, thì cần gì phải sợ mấy nữ nhân kia. Nếu ở trước mặt tổ mẫu, ngươi chỉ cần tuân theo quy củ, Đoạn thị cũng không có cớ gì bắt lỗi ngươi".

Triệu Uyển Dung nghe thế, hai mắt sáng rực lên.

"Cái gì là quy củ? Mẫu thân là chính thê, Đoạn thị là thiếp thất, ngươi là đích nữ, bọn họ là thứ xuất. Chủ tớ phải được phân rõ ràng, đích thứ có khác biệt. Nếu bọn họ dám vượt quá phận dựa vào quy củ, ngươi không cần để ý đến thể diện, thẳng tay thu thập".

Mặt mày Triệu Yên Dung giãn ra, rất hứng thú. "Ngươi phải luôn nhớ kỹ, sau lưng ngươi còn có ta, có cữu cữu, có Quan Quân Hầu Bùi gia làm hậu thuẫn. Ngay cả phụ thân, hắn cũng không dám đắc tội với Bùi gia".

Triệu Uyển Dung âm thầm nhắc lại vài lần, đã có chủ ý.

"Có điều khi đến nhà cữu cữu, có nói trắng ra hay không? Cữu cữu là một người thông minh, cuộc sống hằng ngày của các ngươi ở Triệu phủ hắn sao lại không biết chút gì? Nhưng mẫu thân dù sao cũng là nữ nhi Bùi gia đã xuất giá. Có một số việc, nếu mẫu thân không đề cập đến, hắn cũng sẽ để các ngươi làm chủ. Muốn cữu cữu ra mặt thì tốt nhất phải có một lý do chính đáng".

Triệu Yên Dung nhắm mắt, nói chầm chậm. "Tổ mẫu đã lớn tuổi, mọi chuyện đều nghĩ cho Đoạn di nương nhưng lại không biết làm như vậy là

https://thuviensach.vn

bất công, sẽ chỉ làm cho Đoạn di nương chết sớm hơn thôi. Ngươi nhìn đi, chỉ cần các ngươi đi Quan Quân Hầu phủ, phụ thân tất nhiên sẽ không ngồi yên phải đi cầu các ngươi trở về. Chỉ cần hắn đến cầu, muốn thế nào đều nằm trong tay ngươi nhưng thái độ cũng không được quá gay gắt, phải nghĩ đến mặt mũi của phụ thân, chừa cho hắn chút thể diện. Lưu cho mình chút đường sống, tương lai hắn sẽ không vì một di nương mà liều mạng với mẹ con các ngươi".

Triệu Uyển Dung tưởng tượng đến cảnh phụ thân tự mình dẫn người đến đón mẹ con nàng về nhà. Bất giác hưng phấn lên, ở trên giường lăn qua lộn lại không yên. Triệu Yên Dung nâng tay sờ tóc của muội muội, không tiếng động nở nụ cười.

Buổi sáng ngày hôm sau, Triệu Phùng Xuân còn chưa kịp tiến cung, Hoàng đế đã đến đây.

Lúc này, Triệu Yên Dung đang cùng Bùi thị dùng cơm. Hoàng thượng không cho người thông truyền mà đi thẳng vào điện cùng Đức Bảo. Thấy Hoàng hậu chỉ mặc một bộ tố y đang ngồi sau bàn bát tiên, không biết đang nói cái gì? Mặt mày hớn hở, cười rất vui vẻ.

Tuy không mặc cẩm hoa y phục, không có trang điểm phấn son, cũng làm cho người khác cảm thấy thoải mái giống như trời nóng ăn bát băng (nước đá xay ăn cùng hoa quả).

Ba nữ nhân lớn nhỏ ngồi vây quanh nhau, nói nói cười cười, không khí cực kì hài hoà ấm áp, làm cho tâm tình Lý Duệ cũng thả lỏng đi rất nhiều.

"Đang nói cái gì mà lại vui vẻ như vậy?". Đức Bảo giúp hắn cởi áo choàng ngoài xuống, Lý Duệ bước thẳng vào trong.

Ba người lớn nhỏ còn đang đùa giỡn đều giật mình vội vàng đứng dậy quỳ xuống hành lễ.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ tay nâng lên miễn lễ cho các nàng. Hoàng đế có mặt ở đây cho nên bữa sáng các nàng cũng không thể tiếp tục dùng. Triệu Yên Dung cho người dọn bàn ăn, lại pha thêm cho Lý Duệ một ly trà mới cười nói. "Sao hôm nay Hoàng thượng lại đến sớm vậy?"

Đúng vậy, sao người lại rảnh rỗi mà chạy đến đây, lúc này hắn nên ở trên giường của phi tử nào đó chứ.

Bùi thị ở Triệu gia đã dưỡng thành thói quen dậy sớm. Triệu Yên Dung vì muốn ăn sáng cùng kế mẫu cho nên cũng dậy sớm. Cũng may dậy sớm, bằng không lúc này Hoàng thượng đến, nàng vẫn còn đang trên giường.

Triệu Yên Dung cũng không hiểu Hoàng đế muốn làm gì, chẳng lẽ muốn cùng nàng dùng điểm tâm để tăng thêm tình cảm? "Hoàng thượng đã dùng bữa sáng chưa?". Sau khi tay Lý Duệ tiếp nhận chén trà nhỏ, Triệu Yên Dung hỏi Đức Bảo công công đang đứng phía sau Hoàng đế.

"Hồi bẩm nương nương, Hoàng thượng đã dùng xong bữa sáng". Đức Bảo công công lớn lên cùng Lý Duệ, chỉ mới hơn hai mươi tuổi nhưng tính cách lại thập phần ổn trọng, cũng là người hiểu rõ tâm tư của Hoàng đế. Dù chỉ cùng Hoàng đế đến Chiêu Dương điện hai lần nhưng ánh mắt Hoàng thượng khi nhìn Hoàng hậu. Hắn cảm giác Hoàng thượng đối với Hoàng hậu không giống với trước kia. Lúc này Hoàng hậu hỏi hắn, hắn thật cẩn thận trả lời, lại thêm vài phần cung kính.

"Hôm nay không lâm triều, trẫm thức dậy sớm nên ngẫu nhiên đi dạo xung quanh". Hoàng đế trẻ tuổi khẽ nhếch cằm lên, cố giả vờ tự nhiên như không có chuyện gì. "Vừa hay đi đến gần Chiêu Dương điện, cho nên vào xem thân thể Hoàng hậu. Hôm nay cảm thấy thế nào, có tốt hay không?".

Hôm nay Hoàng đế mặc thường phục màu xanh nhạt, trên áo thêu áng mây bằng chỉ vàng, chỉ dùng hai cây trâm ngọc búi tóc, bộ dáng rất thoải

https://thuviensach.vn

mái. Tinh thần hắn tỉnh táo, xem ra hôm qua cũng không có tìm vị phi tần nào thị tẩm.

Từ tẩm cung của Hoàng đế đến Chiêu Dương điện khoảng cách cũng không gần, hắn chủ ý từ sớm đã muốn đến Chiêu Dương điện.

Triệu Yên Dung cười, trên mặt lại thêm vài phần ngại ngùng. "Hôm qua mẫu thân của thần thiếp tiến cung. Thần thiếp nghĩ đã lâu không gặp người và muội muội, nên lưu họ lại Chiêu Dương điện nghỉ ngơi, là thần thiếp thất lễ, đã quên không nói với Hoàng thượng".

Bùi thị là tỷ tỷ ruột của Bùi Nghi, nể mặt Bùi Nghi, Lý Duệ đối với Bùi thị cũng là nhường nhịn ba phần. Bùi Nghi cùng Lý Duệ là bằng hữu thân thiết, cho nên hắn mới tuyển Triệu Yên Dung làm Hoàng hậu.

Vốn nghĩ, là cháu gái của Bùi Nghi hắn sẽ không có kém cỏi nhưng sau khi tuyển tú mới biết. Vị Triệu Đại tiểu thư này lại là một người ngốc, làm hắn thật thất vọng và hối hận nhưng sau khi Hoàng hậu bị bệnh lần này, tính tình cải thiện rất vừa ý hắn , làm việc cũng có chút bóng dáng của Bùi Hầu gia. Vốn dĩ Hoàng đế đã muốn từ bỏ không còn ôm hy vọng gì, lại nhiệt huyết sôi trào, tâm tình cũng trở nên tốt hơn.

"Đều là người một nhà không cần để ý những lễ nghi bên ngoài , nếu Triệu phu nhân rãnh rỗi ở lại trong cung mấy ngày cũng tốt. Mấy ngày trước Quan Quân Hầu còn nhắc qua với trẫm về Bình Dương công chúa năm đó đóng ở Nương Tử Quan, lấy năm ngàn binh mã chống lại ba vạn quân Nhung, cô tổ mẫu không phải nữ nhân tầm thường. Khi phụ hoàng chưa băng hà, mỗi lần nhắc về cô tổ mẫu, đều thán phục tận đáy lòng."

Sau khi Bình Dương công chúa gả cho Bùi Độ, sinh hạ tổng cộng hai nữ, một nam. Bởi vì Bình Dương công chúa năm đó lập được vô số chiến công lớn, không giống với các công chúa khác, cho nên khi hạ sinh trưởng nữ đã là Huyện chủ Thái An nhưng từ đó không mang thai tiếp. Bình

https://thuviensach.vn

Dương công chúa muốn lập cho Bùi Độ thêm hai phòng thiếp thất, để có thể có thêm vài nhi tử nhưng Bùi Độ sống chết không chịu đáp ứng. Khi Thái An huyện chủ mười tuổi, hai người vốn là không có hy vọng gì, định lập chi thứ Bùi gia làm con thừa tự, lại không nghĩ rằng Bình Dương công chúa lại mang thai. Năm đầu hạ sinh thứ nữ Bùi Cẩm, năm thứ hai hạ sinh trưởng tử Bùi Nghi.

Cũng không biết có phải bởi tuổi tác đã lớn mà lại sinh hạ hai hài tử hay không? Về sau thân thể Bình Dương công chúa đều yếu đuối nhiều bệnh.

Thật khó khăn đợi đến khi trưởng nữ gả cho Triệu Phùng Xuân. Bà cũng liền buông bỏ nhân gian, để lại hai đứa con còn nhỏ.

Nghe Hoàng thượng nhắc đến mẫu thân quá cố. Bùi thị hốc mắt đỏ ửng lên, đầu cúi thấp xuống.

Năm đó Triệu Yên Dung cũng vừa lên tám tuổi thì mẫu thân mất. Bùi Cẩm không đành lòng khi tỷ tỷ ra đi quá sớm, để lại nữ nhi còn quá nhỏ. Khi Triệu Phùng Xuân cầu thân, Bùi Độ đã không còn quản chuyện lớn nhỏ trong phủ, mọi chuyện đều giao cho Bùi Nghi xử lý. Đệ đệ vẫn luôn can ngăn không đồng tình với cách nghĩ của Bùi Cẩm. Cảm thấy nhị tỷ tái giá với tỷ phu là không thích hợp nhưng Bùi Cẩm cố chấp muốn thay tỷ tỷ chiếu cố nữ nhi còn nhỏ tuổi. Một phần cũng vì ngưỡng mộ tỷ phu nhân tài phong lưu, trọng tình trọng nghĩa, là đấng nam nhi đáng để phó thác cả đời nhưng không ngờ lại nhìn sai. Chỉ khi chính thức gả vào mới biết tỷ tỷ khi ở Triệu gia đã trải qua những ngày tháng như thế nào?

Nhưng khi đó phụ thân tuổi cao sức yếu lại mang bệnh nặng. Đệ đệ còn trẻ, Bùi Cẩm không muốn khiến cho bọn họ thương tâm. Vì thế cũng học theo tỷ tỷ, giấu mọi chuyện trong lòng, lúc nào cũng vui vẻ giống như được hạnh phúc mỹ mãn. Nếu mẫu thân còn sống biết con rể là người không thành thật, trong ngoài bất nhất, nói không chừng có bị giết chết

https://thuviensach.vn

cũng sẽ đến Triệu phủ, trước kể tội của con rể, sau buộc Triệu gia phải viết hưu thư.

Bùi thị nhìn qua Triệu Uyển Dung, khẽ thở dài một hơi. Bên này Hoàng đế và Hoàng hậu còn chưa nói với nhau được hai câu thì bên ngoài có thái giám vào bẩm báo.

"Ngoài cung có Hộ bộ Thượng thư Triệu đại nhân xin cầu kiến nương nương". Trong lòng Bùi thị đang chua xót, đột nhiên nghe thấy tên trượng phu, giật mình cả kinh, nước trà trên tay cũng văng ra một ít.

"Triệu đại nhân còn mang theo một vị phu nhân và một vị tiểu thư, nói là muốn tiến cung thỉnh an nương nương". Thái giám kia cũng là một người lanh lợi, dò xét sắc mặt của Hoàng hậu nương nương mới tiếp tục. "Bọn họ không có lệnh bài của nương nương nên còn đang ở ngoài cửa cung, xin ý chỉ của nương nương, gặp hay là không?".

"Phu nhân? Tiểu thư?" Vẻ mặt Triệu Yên Dung thoáng kinh ngạc nhìn qua Bùi thị cùng Triệu Uyển Dung ngồi bên cạnh. "Triệu phu nhân cùng tiểu thư đều đang ngồi ở đây, làm sao lại có thêm một phu nhân và tiểu thư? Mẫu thân, người có biết bọn họ là ai hay không?".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Tiến Cung

Edit: Vi Hiền Nghi

Beta: Nguyên Đức Phi

Bùi thị đỏ mặt, tức giận cắn chặt răng.

Trong cung là nơi nào, chỉ có ngoại mệnh phụ mới có thể tiến cung. Đoạn thị chỉ là một di nương, nói khó nghe thì là một thị thiếp, vậy mà dám cả gan dẫn theo nữ nhi tiến cung.

Cứ nghĩ Triệu Phùng Xuân vào cung là tới đón thê tử và nữ nhi. Ai ngờ ông ta không màng thể diện dẫn theo tiểu thiếp cùng thứ nữ đến. Hoàng thượng còn ngồi ở đây, Triệu Phùng Xuân chẳng khác nào tát một cái vào mặt Bùi thị.

Bùi thị cắn môi dưới, đôi mắt đỏ hoe.

Triệu Uyển Dung thấy bộ dạng xấu hổ của mẫu thân, đã sớm ngồi không yên. Trong lòng nghĩ đến lời nói tối hôm qua của tỷ tỷ, càng không áp chế được tức giận, liền nói:

"Bẩm Hoàng hậu nương nương, tối hôm qua mẫu thân nghỉ lại ở trong cung cho nên phụ thân mang ai vào mẫu thân cũng không biết." Triệu Uyển Dung vẻ mặt hồn nhiên nói tiếp. "Chỉ là muội muội có nghe nói, ai vào cung đều phải có phẩm cấp, hoặc có huyết thống với hoàng gia. Không bằng người cho cung nhân ra hỏi vị phu nhân kia là cáo mệnh phẩm cấp thứ mấy, có thể là cô cô, nãi nãi Bùi gia hay Triệu gia?."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung chớp mắt, mỉm cười nhìn muội muội, trong lòng ân thầm tán thưởng.

Tất nhiên, Đoạn thị không có cáo mệnh càng không phải cô cô hay nãi nãi Bùi gia hoặc Triệu gia. Nàng kêu thái giám ra ngoài hỏi, hiển nhiên sẽ khiến bà ta mất mặt.

Nhưng đây là hoàng cung, bà ta không thể gây loạn được. Với da mặt của Đoạn thị, bà ta hẳn là sẽ nuốt ngược cơn tức vào trong.

Triệu Phùng Xuân tới đón thê tử và nữ nhi vậy mà còn dẫn theo tiểu thiếp cùng con thứ đến. Nàng không tin ông ta vì yêu thích rất có thể có chuyện gì đó mờ ám ở đây.

Triệu Yên Dung khoát tay chặn lại, nhìn Triệu Uyển Dung cười. "Phụ thân đã lâu mới tiến cung một chuyến, cứ cho bọn họ vào." Nói xong, đột nhiên nhớ tới Hoàng đế còn ngồi bên cạnh, nàng quay đầu hỏi một tiếng. "Hoàng thượng, có thể cho bọn họ vào không?"

Lý Duệ nhìn sắc mặt ba người, đại khái cũng đoán được sao lại thế này.

Nếu là người ngoài có lẽ hắn đã không quan tâm nhưng Bùi Cẩm là tỷ tỷ Bùi Nghi, là biểu cô của hắn. Triệu Phùng Xuân đúng thật là không để hoàng gia vào mắt, Lý Duệ xoa cằm nhìn Hoàng hậu. "Đây là Chiêu Dương điện, Hoàng hậu cứ việc định đoạt."

"Đa tạ Hoàng thượng." Triệu Yên Dung đứng dậy hành lễ, cúi đầu nói. "Phụ thân thần thiếp không biết Hoàng thượng ở đây, một lát hắn vào thấy người hắn là sẽ rất vui." Nàng hơi nâng khóe mắt mang theo tầng sương mù mỏng manh nhìn hắn.

Lý Duệ đã gặp qua rất nhiều nữ nhân nhưng vẫn chưa từng thấy qua ánh mắt nào câu dẫn lòng người như Hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ cười, đứng lên.

"Trẫm đi thỉnh an Thái hậu, các ngươi cứ tiếp tục trò chuyện đi." Dứt lời liền muốn rời đi.

Triệu Yên Dung kéo tay hắn lại, Lý Duệ quay đầu nhìn nàng, thấy trên mặt nàng hiện ra vệt đỏ ửng.

"Phụ thân chỉ đến đón mẫu thân và muội muội, cho nên sẽ không ở lại lâu. Thần thiếp nghe nói trong rừng trúc phía sau điện có măng non. Hoàng thượng có muốn đi xem không?" Hoàng hậu liếc mắt đưa tình, áp sát nửa người lên hắn, đè thấp âm thanh. "Một lát nữa thần thiếp tới tìm người, cùng đi thỉnh an Thái hậu."

Hoàng hậu thân thiết nói với hắn nhưng hiển nhiên là không phải cố ý. Hôm nay tâm trạng Lý Duệ không tệ, lại nghe được nàng muốn cùng hắn đi thỉnh an Thái hậu, hắn càng kinh ngạc.

Ngay từ đầu Thái hậu đã không thích nàng dâu này, từng làm khó nàng vài lần. Mà tính cách Hoàng hậu bướng bỉnh, cho nên nàng tiến cung đã ba tháng, hai người vẫn như nước với lửa mâu thuẫn ra mặt.

Khi có chuyện vu thuật, lúc ấy Thái hậu muốn hắn phế Triệu Yên Dung trước rồi mới xử lí sau. Tuy rằng hắn vẫn bảo trụ vị trí Hoàng hậu nhưng nếu về sau bà vẫn cứ kiếm chuyện gây khó dễ nàng, thì hắn cũng thật đau đầu.

Cho nên lúc Hoàng hậu muốn đưa Phượng ấn cho Thái hậu hắn mới nhẹ nhàng thở ra. Cảm thấy Hoàng hậu bệnh một trận tỉnh lại thì đã biết thu liễm, biết giấu tài nghĩa là gì.

Hắn từng muốn thành hôn với một Hoàng hậu ôn nhu hiền lành, đồng tâm hiệp lực với hắn, giúp hắn quản lý tốt hậu cung.

https://thuviensach.vn

Đêm đại hôn đó, hắn tưởng chừng cảm giác sẽ giống như trong giấc mộng, nhẹ nhàng như giọt sương đọng lại trong ngày mùa hè. Chỉ là, giấc mộng nhanh chóng bay đi không lưu lại một dấu vết.

Sau đêm đó, mỗi khi tỉnh giấc hắn đều cảm thấy lúc tuyển chọn Hoàng hậu rất qua loa nhưng rốt cuộc hắn vẫn nhớ kỹ quan hệ với Bùi gia, thầm nghĩ, không cần Hoàng hậu chung lòng, chỉ cần nàng đừng ở phía sau làm vướng chân hắn đã là rất tốt rồi.

Có lẽ, giấc mộng của hắn không đi xa. Chỉ mới ở điểm bắt đầu, nên nó chỉ ra ngoài một thời gian phải không? Hiện tại quay về còn kịp.

Lý Duệ gật đầu với Hoàng hậu.

Sau khi cung tiễn Hoàng thượng rời đi, Triệu Yên Dung vội kêu người trang điểm thay y phục cho nàng. Khoảng cách từ ngoài cửa cung đến trong cung không gần, Triệu Phùng Xuân còn phải thông qua từng cửa kiểm tra, cho nên sẽ không ít hơn một canh giờ. Triệu Yên Dung cũng kêu người sửa soạn cho mẹ con Bùi thị thật kỹ càng.

Đợi ba người chuẩn bị xong thì Triệu Phùng Xuân cũng đã đến ngoài điện.

Ông ta ba mươi sáu tuổi, đang ở độ tuổi tráng niên. Mặt mày sáng sủa, thanh tú đoan chính, khí chất tao nhã. Hắn là nhờ bộ dạng này, ông ta mới được Quan Quân Hầu để ý.

Không có xuất thân cao quý, không phải đệ tử thế gia với tuổi tác của Triệu Phùng Xuân thì cho dù ông ta tài giỏi uyên bác đến đâu thì cũng không nhất định sẽ trở thành người đứng đầu Hộ bộ. Đây đều là nhờ Bùi gia chống lưng, dĩ nhiên, ông ta vẫn phải có bản lĩnh. Nếu đổi thành một người ngu dốt thì Bùi gia cũng không thể giúp được.

https://thuviensach.vn

Có thể nói, ở bên ngoài Triệu Phùng Xuân biểu hiện rất tốt. Dù là quan trên, quan dưới, quan đồng cấp cũng sẽ không có ai có gì bất mãn về ông ta.

Trong mắt người ngoài Triệu Thượng thư là người tài trí nhưng đâu ai biết, khi về nhà ông ta sẽ khác một trời một vực.

Trong phủ, ông ta luôn nghe lời của Triệu thái thái, lại thêm nghe theo xúi giục của yêu thiếp Đoạn thị. Nghe theo lời Triệu thái thái có thể coi như hiếu thuận đi, còn nghe theo lời Đoạn thị thì xem như nghĩa trọng tình thâm. Bên ngoài giả như làm người đứng đắn, thật ra lại giấu đi bản chất phong lưu bên trong.

Triệu Phùng Xuân cảm thấy con đường làm quan của ông ta trôi chảy đến thế, đều là nhờ công lao cần cù của bản thân. Ông ta ghét nhất người nào nói ông ta dựa vào nhà mẹ đẻ thê tử mà đạt tới vị trí này, dù sự thật là thế. Chính điều này làm ông ta cảm thấy ủy khuất, không cam lòng, vì thế càng không yêu thương gì thê tử mà Bùi gia gả tới.

Nhưng vì con đường làm quan không thể không dựa vào Bùi gia, dựa vào thê tử thứ nhất là Thái An huyện chủ, tới vị thê tử hiện tại là Bùi Cẩm.

Cả hai người thê tử Bùi gia, là Thái An huyện chủ đã mất và Bùi Cẩm đều bị ông ta nắm chặt trong lòng bàn tay. Không ai dám cãi lời nên vị trí của ông ở Triệu gia, vững như núi.

Dù ông thích nữ nhân nào thì nhất định Bùi thị cũng phải toàn tâm toàn ý tiếp nhận, đối xử tử tế. Đây mới là tố chất của một nữ nhân xuất thân từ thế gia cần có.

Huống chi, trưởng nữ của hắn là Hoàng hậu nương nương thân phận tôn quý. Trong trí nhớ của Triệu Phùng Xuân, Triệu Yên Dung chưa từng nói một chữ "không" với ông ta.

https://thuviensach.vn

Cho nên khi tiến vào Chiêu Dương điện, bước chân của ông ta vẫn trầm ổn, không lo lắng, tự tin tràn đầy với lời chuẩn bị nói ra, chắc chắn Triệu Yên Dung sẽ nghe lời.

Vào điện, ông ta hơi nâng đầu liếc nhìn nữ nhi đang ngồi trên ghế Hoàng hậu, liền theo quy củ cúi đầu hành lễ.

Triệu Phùng Xuân hiểu rõ, với cái hành lễ này của ông ta thì chắc chắn nữ nhi sẽ thấp thỏm, ngủ không yên giấc vài ngày nhưng lễ tiết không thể bỏ, nhiều ánh mắt như vậy, không hành lễ là không được.

Vốn nghĩ chỉ cần cúi đầu một cái, nữ nhi sẽ lập tức lại nâng ông ta dậy. Sau đó ông ta nói gì nàng cũng sẽ nghe theo nhưng đầu cũng đã khấu một cái, vẫn không có động tĩnh gì.

Trong lòng Triệu Phùng Xuân có chút không hài lòng.

Dù người ngồi trên kia là Hoàng hậu nhưng rốt cuộc vẫn là nữ nhi của ông. Nàng thật sự nhìn phụ thân mình dập đầu ba cái?

Ông ta ngẩng đầu, hai hàng lông mày nhăn lại ánh mắt mang theo tia tức giận khó che giấu, nhìn thẳng người ngồi trên chủ vị.

Triệu Yên Dung ngồi ngay ngắn thẳng lưng, thản nhiên mỉm cười, đôi mắt trong trẻo. Tầm mắt hai người nhìn nhau, tựa như có thể tóe ra tia lửa.

Trong lòng Triệu Phùng Xuân kinh ngạc. Thần thái cao quý, kiêu căng, thậm chí mang theo sự giễu cợt như ẩn như hiện.

Tiểu Giang Tử đứng hầu kế bên ho một tiếng, nhắc nhở. "Triệu đại nhân, ngài còn chưa hành lễ xong đâu."

Người không hành lễ xong giống ông ta, còn có hai nữ tử phía sau. Đoạn di nương và Nhị tiểu thư con gái bà ta, Triệu Thanh Dung.

https://thuviensach.vn

Bà ta và nữ nhi không lớn gan như Triệu Phùng Xuân, tất nhiên không dám bỏ qua quy củ trước mặt Hoàng hậu. Chẳng qua các nàng tiến cung cùng Triệu Phùng Xuân, cho nên chỉ có thể làm theo ông ta, nên mới không cúi đầu lần thứ hai trước Hoàng hậu.

"Triệu đại nhân?" Thấy Triệu Phùng Xuân không có phản ứng gì, âm thanh của Tiểu Giang Tử tăng lên một bậc. Triệu Phùng Xuân giật mình vội vàng tiếp tục hành lễ.

Đợi đến khi ông ta hành lễ đủ, Triệu Yên Dung mới nhẹ gật đầu. "Phụ thân xin đứng lên, người đâu ban toạ."

Người hầu nhanh chóng nâng một chiếc ghế đến, Triệu Phùng Xuân tạ ơn ngồi xuống, nhìn qua thấy thị thiếp mình yêu thích cùng nữ nhi còn đang đứng, không có ghế ngồi, liền mở miệng. "Nương nương cũng ban tọa cho Đoạn di nương và muội muội đi."

Triệu Yên Dung khẽ nâng mí mắt, quan sát hai nữ nhân đứng phía dưới.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thê Tử Thế Gia

Edit: Nguyệt Sung Dung

Beta: Nguyên Đức Phi

Thấy tầm mắt Hoàng hậu nhìn đến mình, Đoạn di nương mím môi cười trên mặt mang theo vẻ vô cùng thân mật, một cách cực kì tự nhiên. Bà ta đã hơn ba mươi tuổi nhưng bảo dưỡng tốt, bên ngoài thoạt nhìn chỉ giống như thiếu nữ tròn đôi mươi, làn da trắng mịn, một chút nếp nhăn nhỏ cũng không có. Nếu bàn về dung mạo Đoạn thị kì thật không sánh bằng Bùi thị, tuổi cũng lớn hơn Bùi thị không ít nhưng cũng có lúc, tình cảm của con người vốn không đơn giản do vẻ bên ngoài hay tuổi tác lớn nhỏ định đoạt. Đoạn thị là biểu muội của Triệu Phùng Xuân, cũng là nhân tuyển làm con dâu mà Triệu lão thái thái vừa ý. Nếu như năm đó không phải Quan Quân Hầu phủ kén rể, chỉ e Đoạn thị bây giờ đã là Triệu phu nhân, chứ không phải là một di nương.

Triệu lão thái thái tất nhiên thiên vị cháu gái này, để cho nữ nhân Bùi gia kia thấy mà khó chịu. Trong lòng bà, nhi tử chính là trăm tốt ngàn tốt. Triệu Phùng Xuân có thể ra mặt với người đời đều là bởi vì hắn có bản lĩnh, chứ không hề có chút quan hệ gì với Bùi gia. Bùi gia một mực gả hai nữ nhi đến, hại cháu gái bà chỉ có thể ủy khuất làm thiếp.

Qua nhiều năm như vậy, địa vị của Đoạn thị ở trong nhà vững như núi, một mặt nguyên nhân là do có lão thái thái thiên vị, còn mặt khác chỉ e là do Triệu Phùng Xuân chột dạ, trong tình cảm có thêm một phần bù đắp. Khiến bà ta thua thiệt là Triệu Phùng Xuân nhưng đối với Bùi gia lại chẳng

https://thuviensach.vn

có quan hệ gì, cùng với Triệu Yên Dung lại càng không. Dựa vào cái gì mà nữ nhân Bùi gia phải bị Đoạn thị đè ở trên đầu?

Triệu Yên Dung nhìn vẻ mặt cứng nhắc của Đoạn thị một chút, buông nửa mi mắt, cúi đầu uống một hớp trà, lại vờ như hoàn toàn không nghe phụ thân nói câu nói kia. Nụ cười của Đoạn di nương dần dần biến mất, bà ta cảm thấy bất an, đưa mắt nhìn sắc mặt đã hoàn toàn không vui của lão gia.

Lúc ở nhà, Đại tiểu thư đối với bà ta vẫn tính là thân cận, điều này tất nhiên là do từ nhỏ đã bị lão phu nhân ảnh hưởng. Bà ta cũng nỗ lực không tách ra khỏi nàng. Lão thái thái từ nhỏ cứ giáo dục Đại tiểu thư như vậy, nói Đoạn thị mới thực sự là thân thích đối với Triệu gia toàn tâm toàn ý. Bùi thị tuy là di mẫu có quan hệ máu mủ nhưng suy cho cùng cũng là kế mẫu. Lão thái thái còn lấy vô số câu chuyện và ví dụ đẫm máu kể cho Đại tiểu thư biết rằng kế mẫu là nhân vật đáng sợ đến cỡ nào. Sau đó Đoạn thị sẽ đứng ra hỏi han ân cần Đại tiểu thư, ngoài mặt còn làm còn tốt hơn so với mẫu thân thân sinh . Bà ta đối với Triệu Yên Dung rất lấy lòng. Bởi vì Đại tiểu thư này không phải trưởng tử tương lai sẽ không tranh sản nghiệp với nhi tử bà ta. Dựa vào quan hệ của Triệu Yên Dung, tương lai con trai của bà ta còn có thể dựa vào thế lực của Quan Quân hầu phủ mà có được xuất thân tốt. Hơn nữa Bùi thị mềm yếu dễ bắt nạt, tiêu tốn có nhiều hơn cho Triệu Yên Dung đi nữa thì cũng là bạc từ đồ cưới của Bùi thị, cũng không cần Triệu gia trợ cấp cái gì.

Cho nên kết hợp với biểu hiện của Đại tiểu thư ở dĩ vãng, Đoạn thị cảm thấy Hoàng hậu nương nương nên thân cận với bà ta hơn là Bùi thị kia. Thế nhưng vì cái gì mà hôm nay lại lạnh nhạt như vậy, thậm chí ngay cả phụ thân nàng, nàng cũng không nghe theo? Chẳng lẽ đã biết mục đích trước đây của mình, trong lòng bất mãn và oán hận mình? Đoạn thị nghĩ tới mục đích tiến cung hôm nay bỗng nhiên cảm thấy chột dạ một trận.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, Đoạn di nương và muội muội của người đã đứng một hồi lâu rồi". Giọng nói Triệu Phùng Xuân cố gắng mềm mỏng. Hiện tại không giống như ở nhà, hắn có thể trực tiếp chỉ huy ra lệnh. Triệu Yên Dung bây giờ đã là Hoàng hậu, là quân là trời, hắn trước tiên là thần tử sau mới có thể là phụ thân. Ngẫm lại nữ nhi ở trong cung bị giam lỏng lâu có lẽ đang oán giận mình không chịu tận sức, lại không tiến cung hỏi thăm. Vì lẽ đó nên hắn vừa vào cửa liền lạnh mặt, Triệu Phùng Xuân liền bình thường trở lại.

Tuổi nàng còn nhỏ, đương nhiên không hiểu được hiểm nguy sâu xa. Chẳng qua chỉ là tính khí tiểu hài tử, dù sao đi nữa nàng cũng là nữ nhi của Triệu gia? Triệu gia mới là trợ lực mạnh nhất ở ngoài cung để nàng dựa vào, nữ nhi làm sao lại không hướng về hắn?

"Trước đó vài ngày chúng ta muốn tiến cung thăm hỏi, có điều cung cấm nghiêm ngặt, không phải là phụ thân không muốn vào, thật sự là không vào được." Triệu Phùng Xuân hơi híp mắt, trên mặt từ ái cơ hồ muốn tràn ra ngoài.

"Đoạn di nương của người ở nhà khóc không biết bao nhiêu lần, Thanh Dung cũng đi miếu cầu phúc. Hoàng thượng thánh minh, cuối cùng cũng rõ ràng, nương nương bình phục, toàn gia chúng ta cũng có thể yên tâm."

Triệu Yên Dung khẽ mỉm cười. "Làm phiền phụ thân nhọc lòng".

Không chỉ nói riêng Triệu Phùng Xuân còn nhắc tới Đoạn thị và Triệu Thanh Dung.

Mặt Triệu Phùng Xuân cứng đờ, cảm thấy ngày hôm nay nữ nhi có chút khó chiều, cũng không biết Bùi thị nói cái gì trước mặt nàng, lại khiến nàng "mẹ con xa lạ" với Đoạn thị như vậy. Hắn nhìn về phía Bùi thị, trong mắt có thêm vài phần ác liệt.

https://thuviensach.vn

Bùi thị chỉ cúi đầu không nhìn hắn, chỉ đặt tay lên gối không ý thức mà siết khăn tay, đến nỗi đầu ngón tay bị đỏ cũng không biết.

"Vậy ban toạ..." Triệu Yên Dung mí mắt cũng không nhấc, chỉ để nhẹ chén trà trên tay xuống bàn, vẫy vẫy tay với Tiểu Giang Tử đang đứng hầu bên cạnh.

"Ở trong cung ban toạ có quy củ gì không?" Giọng nàng không nhẹ không nặng hỏi.

Tiểu Giang Tử đầu óc linh hoạt, đặc biệt có nhãn lực, vừa nghe Hoàng hậu nương nương hỏi như vậy trong lòng đã có tính toán, lập tức cười trả lời. "Hồi nương nương, trong trung ban toạ sẽ ấn theo cấp bậc mệnh phụ cao hay thấp mà có vị trí ngồi khác nhau. Các cấp bậc ban toạ cho mỗi người đều phải chú ý, không được làm rối loạn chỗ ngồi."

Triệu Yên Dung vô cùng thưởng thức phó tổng quản thái giám mới cất nhắc này. Nhìn hắn cười cười, trong lòng nghĩ một lát phải thưởng lớn cho tiểu tử này.

"Vậy không có phẩm cấp thì có thể ngồi không? "

Trên mặt Tiểu Giang Tử lộ ra một tia khó xử. "Những người có thể tiến cung gặp chủ tử tất cả đều có cáo mệnh, nếu không có cấp bậc mà không phải là nô tì trong cung thì vẫn là chưa từng thấy. Có điều quy củ trong cung, cung nhân thỉnh an chủ tử đều phải đứng hoặc quỳ, được chủ tử ban thưởng một cái đôn nhỏ thì cũng có."

Ghế đôn nhỏ cho hạ nhân ngồi được bày ở góc tường, chỉ cao hơn đệm cói một chút, tròn tròn nho nhỏ, đặt mông ngồi xuống cũng không vừa. Người ngồi lên, đầu gối cao hơn mông, ngồi cùng với quỳ cũng không khác biệt gì lắm, ngồi nghỉ thì có thể nhưng muốn có thể diện thì không thể.

https://thuviensach.vn

Đoạn thị và Triệu Thanh Dung thấy Tiểu Giang Tử chỉ vào mấy cái ghế đôn tròn, mặt tái xanh.

Bùi thị lúng túng nhưng đáy mắt lại có ý cười, mà Triệu Uyển Dung rốt cuộc vẫn còn là trẻ con tâm tư không lớn, không nhịn được tuy tay che nửa bên mặt nhưng mày cong cong, thân thể run run, rõ ràng chính là đang cười.

"Này sao có thể được?" Triệu Phùng Xuân không đồng ý đầu tiên, Đoạn thị và Triệu Thanh Dung là bảo bối trong lòng hắn, làm sao có thể giống như nô tài mà ngồi ôm gối trên cái đôn nhỏ đó? Nếu chuyện này truyền ra ngoài, mẹ con các nàng làm sao ngẩng đầu nhìn người?

"Đó là cho nô tài ngồi, làm sao các nàng ngồi được?"

"Không phải phụ thân nói các nàng đứng lâu mệt mỏi sao?" Ánh mắt Triệu Yên Dung hướng về phía những người phía dưới, quét một vòng. "Nếu đã mệt vẫn là nghỉ một chút đi, bằng không phụ thân lại đau lòng".

Triệu Phùng Xuân nhìn Đại phu nhân của mình và tiểu nữ nhi vẫn ung dung ngồi trên ghế tựa bằng gỗ tùng có khắc bát tiên, cũng không nói giúp cái gì liền nhìn chòng chọc Bùi thị, muốn nàng lên tiếng. Nếu như không thể ngồi ghế tựa như nàng ta thì cũng không thể để mẹ con Đoạn thị ngồi ghế đôn nhỏ không ra thể thống gì như vậy. Nhưng mặc kệ là nhìn thế nào, thê tử trước sau vẫn cúi đầu, đến ánh mắt cũng không nhìn tới hắn.

"Hừ!" Triệu Phùng Xuân nặng nề hắng giọng một cái.

Rốt cuộc là bị trượng phu áp chế tám chín năm, Bùi thị vốn không muốn đếm xỉa tới lại nghe âm thanh cảnh cáo của trượng phu đầy bất mãn, liền không khống chế được mà run một hồi, sau đó ngẩng đầu lên...

Triệu Phùng Xuân vuốt râu dưới cằm, đang đợi thê tử mở miệng nhường chỗ ngồi, lại không ngờ nghe thê tử luôn mềm yếu nghe lời nhỏ

https://thuviensach.vn

nhẹ nói một câu "Hoàng hậu nương nương ban ngồi, làm sao lại không mau tạ ơn ngồi xuống? Thật không ra thể thống gì."

Tay Triệu Phùng Xuân cứng đờ, đôi mắt đang híp lại đột nhiên trợn to, kinh ngạc nhìn thê tử.

Bùi thị lại đàng hoàng ngồi ở chỗ đó, mắt nhìn mũi, mũi nhìn miệng, giống như lão tăng nhập định, chỉ một câu như vậy, cũng không có nói tiếp cái gì nữa.

Triệu Phùng Xuân chút nữa giật chòm râu rơi xuống, hắn không biết tột cùng đã sai cái gì. Nữ nhi luôn nghe lời trở nên lạnh nhạt, thê tử luôn thuận theo lại không nghe lời của hắn, điều này khiến hắn vừa tức giận lại cảm thấy có chút bối rối. Bùi thị có lá gan làm như vậy, nhất định là có người ở phía sau làm chỗ dựa. Hắn sủng ái Đoạn thị, thân là chính thê, Bùi thị không thể oán hận Đoạn thị. Nhưng trước giờ Bùi thị chưa bao giờ dám biểu hiện ra, huống hồ là ngay ở trước mặt hắn. Là ai cho nàng lá gan như vậy, dám bỏ đá xuống giếng. Là Hoàng hậu? Hay là Quan Quân Hầu Bùi Nghi? Hắn tình nguyện tin tưởng là người sau, Triệu Yên Dung gần gũi với hắn, hắn nói gì đều nghe nấy, hắn không cần dùng bất kì thủ đoạn nào cũng có thể khiến nữ nhi vì hắn mà không màng sống chết. Nhưng Bùi Nghi lại không giống, tuy rằng bên ngoài đều nói thân thể Bùi Nghi yếu đuối nhiều bệnh, không thể thừa kế sự nghiệp, duy trì danh tiếng của Bùi gia ở quân đội. Nhưng Triệu Phùng Xuân thân là hai vị tỷ phu của của Bùi gia, đối với tiểu cữu tử (em vợ) này so với người khác thì hiểu rõ hơn một chút. Bùi Nghi tuy không thể đề thương thúc ngựa, nhưng hắn rất tàn nhẫn, mưu trí và xảo trá có thể còn vượt xa phụ mẫu của hắn. Người ngoài nhìn vào chỉ thấy Bùi gia dần dần buông bỏ quân quyền, nhưng hắn biết, quân quyền này là Bùi gia cố ý từ bỏ. Bây giờ đang là an bình thịnh thế, thế gia có quân uy quá thịnh, quân quyền quá lớn còn nguy hiểm hơn so với người khác. Hắn bỏ quân quyền nhưng lại ôm trúng đùi lớn. Khi đó Triệu Phùng Xuân cũng như các đại thần khác, luôn đau đầu là sẽ hướng về phía Thái tử hay

https://thuviensach.vn

nhờ vả vào Tam Hoàng tử hoặc Lục Hoàng tử. Bùi Nghi lại không tiếng động đứng ở phía sau Cửu Hoàng tử không ai xem trọng. Khang Vương cuối cùng kế thừa đại thống, công của Bùi gia không thể thiếu. Chỉ cần một ngày Hoàng thượng còn tại vị, Bùi gia cũng không phải là chỗ mà hắn có thể đắc tội.

Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, Triệu Phùng Xuân bắt đầu nghĩ lại hành vi cử chỉ hàng ngày, tính toán xem Bùi thị về nhà mẹ đẻ cáo trạng như thế nào.

"Di nương và tỷ tỷ vì sao còn không ngồi?" Triệu Phùng Xuân còn đang trầm tư, bên tai truyền đến tiếng cười lanh lảnh của tiểu nữ nhi.

Hắn ngẩng đầu, nhìn thấy dung mạo cực kì giống người Bùi gia của Triệu Uyển Dung có vài phần tươi cười hớn hở.

Hắn làm sao quên Bùi thị tuy là bị cái danh hiền thê đè trên đầu, cuộc sống thường ngày phải rụt đầu rụt đuôi, nhưng tiểu nữ nhi này cũng không nhu thuận như mẫu thân của nó. Nếu nha đầu này đến Bùi gia, khó đảm bảo sẽ không nói lung tung. Trước đây hắn bỏ quên nữ nhi này, đợi khi đón các nàng hồi phủ, hắn lại muốn tập trung vài phần tinh thần dạy dỗ, để cho nó biết một thiên kim thế gia biết lễ nghĩa, hiếu thuận là như thế nào.

"Tạ nương nương ban toạ, nhưng mà ta và Thanh Dung cũng không mệt, chúng ta cứ đứng như vậy trò chuyện cùng nương nương là được rồi". Đoạn thị lại không muốn ngồi ghế đôn khó coi đó, giống như một hạ nhân thô thiển mà ôm chân ngồi, bà ta tình nguyện đứng ở phía sau lão gia, thẳng lưng nói chuyện cùng người khác.

"Làm càn!" Lời bà ta nói còn chưa dứt, phất trần trong tay Tiểu Giang Tử vẫy một cái, ưỡn bụng nói: "Ngoại mệnh phụ ở trước mặt nương nương phải tự xưng thần phụ, người bình thường thì tự xưng nô tì, ngươi sao lại ở trước mặt nương nương mà xưng ta, vậy còn ra thể thống gì?"

https://thuviensach.vn

Nhân tài a! Biểu hiện của Tiểu Giang Tử thật khiến người khác bất ngờ. Nhìn mặt Đoạn thị lúc trắng lúc xanh, Triệu Yên Dung suýt nữa bật cười. Đoạn thị ở nhà tự tại quen rồi, đừng nói bây giờ là đang ở trong cung, coi như ở Triệu gia, bà ta ở trước mặt chủ mẫu và tiểu thư, thiếu gia vẫn phải tự xưng là tì thiếp, cứ ta ta như vậy, thật là không có quy củ!

"Phó tổng quản thái giám Tiểu Giang Tử chưởng quản lễ nghi quy củ của Chiêu Dương điện, tuy rằng hắn còn trẻ, nhưng lại coi trọng quy củ nhất, tuân thủ bổn phận nhất, Hoàng thượng cũng rất coi trọng hắn mới đưa hắn đến Chiêu Dương điện hầu hạ". Triệu Yên Dung cười haha một tiếng: "Hắn lỗ mãng, nói chuyện luôn thẳng thắn như vậy, phụ thân cứ xem như là do Hoàng thượng phái tới chưởng quy củ, cho nên chớ chấp nhặt hắn".

Triệu Phùng Xuân vốn cũng không để ý thiếu niên đứng một bên này, vừa rồi nghe hắn la hét Đoạn thị, trong lòng cũng đang nảy lửa. Nhưng vừa nghe hắn là người của Hoàng đế đưa tới, còn là phó tổng quản thái giám, cơn giận này liền "xèo" một phát tiêu tán.

"Không sao, không sao, công công cũng là tận chức trách". Triệu Phùng Xuân nhìn vẻ mặt Tiểu Giang Tử như gió xuân tháng ba, giống như trên mặt hắn có thể nhìn ra đóa hoa vậy, "Xuẩn phụ chưa từng trải việc đời tất nhiên là không hiểu quy củ trong cung, làm phiền công công dạy dỗ". Triệu Phùng Xuân nói xong liền nháy mắt với Đoạn thị. Đoạn thị theo hắn đã gần mười năm, tất nhiên hiểu rõ ý của hắn, liền nhanh chóng thi lễ với Tiểu Giang Tử : "Tiểu phụ nhân không hiểu quy củ, đa tạ công công chỉ điểm".

Tiểu Giang Tử cũng không đáp lễ, chỉ gọi người đem hai cái ghế đôn tới, còn đặt ở trái phải trước mặt mẹ con Đoạn thị.

"Tì thiếp tạ nương nương ban toạ". Một tiếng tì thiếp này cũng đã nhiều năm chưa hề nói qua, lúc này lại nói, Đoạn thị chỉ cảm thấy ngực khó chịu từng trận. Chỉ hai chữ mà thôi, lại làm Đoạn thị đột nhiên nhận ra

https://thuviensach.vn

nhiều thứ, thì ra mười mấy năm qua những ngày tháng khoái hoạt thích ý chỉ là lừa người dối mình.

Lại nhìn sang Bùi thị đang ngồi ở phía trên, nhất thời trong ngực dâng lên vô số chua xót và oán độc. Nữ nhân này, chẳng qua bởi vì có mẹ ruột là công chúa nên mới có thể ngồi vị trí mà vốn dĩ thuộc về mình. Có điều tâm tình này chỉ là thoáng qua, Đoạn thị hít sâu một hơi, cẩn thận từng li từng tí ngồi xuống. Nhưng Triệu Thanh Dung lại không chịu ngồi. Nàng ta chỉ vào Triệu Uyển Dung nói: "Tam muội muội có thể ngồi chỗ ấy, tại sao ta không được?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Kiêu Căng

Edit: Mai Thái phi.

Beta: Suthaiphi

Đúng vậy, vì cái gì không được?

Đều là tiểu thư của Triệu gia, dựa vào cái gì mà nàng ta lại giống một nô tỳ thấp kém, khuất nhục ngồi ở phía dưới?

Nhị tiểu thư Triệu gia Triệu Thanh Dung năm nay đã mười bảy tuổi, nhỏ hơn Triệu Yên Dung một tuổi. Từ nhỏ đến lớn, Triệu Yên Dung có gì tất nhiên nàng ta có cái đó, cho dù Triệu Yên Dung không có nàng ta cũng sẽ có. Chi phí ăn mặc, nàng ta và đích trưởng nữ cũng không khác biệt nhiều mà ở mặt nữ hồng, thi văn, Triệu Phùng Xuân thậm chí còn đặt nhiều công sức trên người nàng ta hơn là trưởng nữ.

Trước kia, khi Triệu gia chưa có Hoàng hậu, trong vòng luẩn quẩn của các quý nữ ở kinh thành, có khá nhiều người nghĩ Triệu Thanh Dung mới là đích nữ, Triệu Yên Dung là thứ nữ.

Vì thế, từ khi Triệu Yên Dung vào cung làm Hoàng hậu, Triệu Thanh Dung không ra khỏi cửa chính. Bởi vì mặc kệ như thế nào? Ngoài mặt nhóm quý nữ này vẫn cười nói tự nhiên nhưng những ánh mắt nhìn từ phía sau, làm nàng ta cảm giác như đứng trên đống lửa, ngồi đống than, tâm tình xấu hổ và tức giận.

https://thuviensach.vn

Tựa như nàng ta vốn là con khổng tước ngũ sắc sặc sỡ, đột nhiên có một ngày bị người ta bóc đi lớp da bên ngoài, phát hiện dưới lớp lông xinh đẹp gọn gàng chỉ là một con chim sẻ nhỏ xám xịt. Tỷ muội ngươi vốn cùng là tiểu thư nhưng trong ánh mắt đám người kia ngươi còn không bằng một thị nữ, tràn ngập hèn mọn và trào phúng. Một người tâm cao khí ngạo như Triệu Thanh Dung sao có thể chịu được điều này?

Nàng ta tuổi đã lớn như vậy còn chưa nghị thân, bởi vì nàng ta là thứ nữ nhưng có tâm tư của đích nữ. Phàm là gia đình nhà cao cửa rộng như Triệu gia đều ghét bỏ thân phận thứ nữ của nàng ta, mà gia đình không thèm để ý xuất thân của nàng ta, nàng ta lại ghét bỏ người ta không có dòng dõi vẻ vang, gia thế không cao quý.

Kéo dài tới hiện tại, phỏng chừng những gia tộc mà nàng ta không vừa ý cũng chưa chắc đã muốn nàng ta. Nhìn trưởng tỷ cẩm y hoa phục ngồi ở trên, tỏa ra ánh sáng chói mắt, lòng Triệu Thanh Dung giống như bị một cây roi quất qua.

Nếu nàng ta không phải do di nương sinh ra, nếu Đoạn thị không phải là di nương mà là chính thê. Vậy người hiện tại đang ngồi ở trên kia, tận hưởng vinh hoa phú quý, trở thành người ở trên vạn người kia, sẽ là nàng ta mà không phải là Triệu Yên Dung.

Ánh mắt Triệu Thanh Dung tối lại, bỏ tay Đoạn thị đang kéo ống tay áo của mình ra, chuyển tầm mắt nhìn Triệu Uyển Dung. Triệu Yên Dung thì thôi đi, người ta dù sao cũng là Hoàng hậu nhưng muội muội Triệu Uyển Dung này dựa vào cái gì mà không giống với nàng ta?

Mẫu thân của Triệu Uyển Dung là kế thất, cũng không thể cao quý hơn nàng ta bao nhiêu.

Trong lòng Triệu Thanh Dung thầm hận nhưng không biểu hiện chút nào đối với Triệu Yên Dung, chỉ chà chà chân giống như làm nũng nói.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, người không thể bất công như vậy. Trước kia người đối với bọn muội muội cũng không nặng bên này, nhẹ bên kia. Muội muội cũng muốn ngồi cùng một chỗ với người, trước kia không phải chúng ta cũng thân thiết như vậy sao?"

"Cũng đúng." Triệu Yên Dung biết lắng nghe, nghe vậy lập tức gật đầu, ngoắc nàng ta nói. "Ngươi là tiểu thư Triệu gia, tất nhiên không cần ngồi ghế đôn, lại đây ngồi bên cạnh bản cung đi."

Triệu Phùng Xuân nghe nàng nói như vậy, cảm thấy trấn an. Yên Dung vẫn có tình nghĩa với người nhà, đối với muội muội của mình cũng chiếu cố săn sóc.

Triệu Thanh Dung vui vẻ ra mặt đi qua ngồi xuống. Hoàng hậu nương nương thân cận với nàng ta như vậy, nàng ta tự cảm giác có thể diện. Có thể diện, ai còn lo lắng di nương đang lúng ta lúng túng ngồi trên ghế đôn?

Đoạn thị thu hồi cánh tay đang vươn ra, đối với Hoàng hậu vẫn là khuôn mặt tươi cười lấy lòng như trước.

Trong cung nhiều quy củ, sở dĩ Hoàng hậu cho bà ta ngồi ghế đôn, cũng bởi vì tuân theo quy củ. Nếu lúc này không phải ở trong cung, bốn phía không có người bên ngoài, tất nhiên nàng sẽ không thể không cho bà ta mặt mũi.

Đoạn thị và Triệu Phùng Xuân không hẹn mà có cùng một ý nghĩ trấn an bản thân. Chút nữa chỉ cần đuổi người bên cạnh ra ngoài, người một nhà có thể nói chuyện dễ dàng cũng không nghẹn khuất.

Chính vì nghĩ như vậy nên Triệu Thượng thư giống như bị một đạo thiên lôi đánh trúng.

"Phụ thân tới vừa đúng lúc, vừa rồi bản cung có nói với mẫu thân. Vài năm nay công việc quản gia vất vả, xưa nay cũng không cơ hội đi lại với

https://thuviensach.vn

nhà mẹ đẻ. Nghe nói vài ngày trước đó, cữu cữu khó chịu trong người, trong nhà lại không có chủ mẫu có thể giúp đỡ chủ trì việc bếp núc, không biết đã loạn thành bộ dáng gì nữa. Bản cung nghĩ, hiện nay mẫu thân là người nhà thân cận nhất của cữu cữu, cũng quen xử lý việc quản gia, không bằng thừa dịp này để mẫu thân mang theo Uyển Dung đến nhà cữu cữu ở mấy ngày, giúp cữu cữu để ý chuyện của Hầu phủ."

Nếu là lúc trước, Bùi thị đưa ra yêu cầu muốn về nhà mẹ đẻ một chuyến, Triệu Phùng Xuân sẽ không ngăn cản. Hắn biết Bùi thị hoà nhã, trở về nhà mẹ đẻ tất nhiên sẽ không nói bậy về phu gia, nhất định chỉ nói những chuyện vui vẻ giả tạo. Nhưng hôm nay, hắn cảm thấy thê tử và nữ nhi có chỗ không thích hợp.

Bùi thị có lẽ sẽ không nói cái gì nhưng nha đầu Uyển Dung kia nay đã lớn, tâm tư cũng phức tạp. Từ trước tới nay Uyển Dung luôn tranh cao thấp với mấy đứa nhỏ do Đoạn thị sinh ra, vạn nhất nha đầu này ở trước mặt Bùi Nghi nói ra cái gì không đúng. Vậy thì những tâm huyết cố gắng mười mấy năm nay của hắn không phải hoàn toàn uổng công sao?

Triệu Phùng Xuân suy nghĩ, nếu Hoàng hậu hỏi. "Phụ thân người cảm thấy như thế nào?" Khi đó, nhất định hắn phải tìm cái cớ ngăn cản. Đó là để cho Bùi thị một mình về Quan Quân Hầu phủ, cũng không thể cho nha đầu Uyển Dung kia đi theo gây ra chuyện xấu gì.

Trong lòng đã có chủ ý, Triệu Phùng Xuân chờ Hoàng hậu mở miệng trưng cầu ý kiến của hắn.

Ai ngờ Hoàng hậu không có ý nghĩ hỏi ý kiến của hắn, nói tiếp. "Có lẽ lâu rồi Uyển Dung không gặp cữu cữu, vừa lúc thay mặt bản cung đi thăm một chuyến. Cữu cữu đã chiếu cố nhà chúng ta nhiều năm, chúng ta làm vãn bối cũng nên hiếu kính nhiều một chút."

Triệu Uyển Dung đứng dậy đồng ý.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nói tiếp. "Tiểu Giang Tử, bây giờ ngươi đi nói với Lý tổng quản một tiếng, để hắn đi Hầu phủ một chuyến truyền đạt, bản cung sẽ phái người đưa mẫu thân và muội muội qua đó."

"Vâng!" Tiểu Giang vung phất trần rồi hành lễ, khom người rời khỏi điện.

"Chậm đã!" Mắt thấy thái giám Tiểu Giang Tử đi ra ngoài, Triệu Phùng Xuân gấp đến độ đứng lên ngăn cản.

"Sao thế?" Vẻ mặt Hoàng hậu kinh ngạc. "Phụ thân cũng muốn đi sao? Thôi đi, người là gia chủ Triệu gia, ở bên ngoài sẽ không tốt. Nếu có chút lòng, đi qua ngồi một chút là được cữu cữu sẽ không trách tội."

"Làm gì mà gấp gáp như vậy." Da mặt trắng nõn của Triệu Phùng Xuân có chút tím tái, suy nghĩ nói. "Cho mẫu thân người ở lại trong cung mấy ngày đi."

Triệu Yên Dung cười nhẹ. "Bản cung cũng muốn mẫu thân và muội muội ở lâu thêm mấy ngày nhưng mà trong cung có nhiều quy củ. Mẫu thân là ngoại mệnh phụ ở lâu cũng không tốt, nếu không bản cung cũng sẽ cướp người của phụ thân." Nói xong liền nở nụ cười, Triệu Uyển Dung thấy nàng nở nụ cười cũng cười theo. Bùi thị cũng không nghe ra phần thâm ý trong lời nói của Hoàng hậu, chỉ là nghe xong trong lòng cũng ấm áp dào dạt, thấy Uyển Dung cười thoải mái trên mặt vốn đang căng thẳng cũng lộ ra một tia mỉm cười.

Triệu Yên Dung nói tiếp. "Nay ngoại tổ phụ và ngoại tổ mẫu đều không còn, nhà mẹ đẻ của mẫu thân chỉ còn một mình cữu cữu, nên đi lại thân cận nhiều hơn. Thời điểm bản cung chưa xuất giá, muội muội lại nhỏ tuổi, mẫu thân phải lo liệu mọi chuyện lớn nhỏ trong nhà, thiếu thân cận với nhà cữu cữu. Hiện tại nữ nhi đã vào cung, thành con dâu của hoàng gia, muội muội cũng đã lớn hơn trước. Trong nhà lại có tổ mẫu và Đoạn di

https://thuviensach.vn

nương quản lý, hiện tại mẫu thân thanh nhàn không ít, cũng là lúc nên vì nhà ngoại tổ mà xuất lực."

Đối với lời này Triệu Phùng Xuân đương nhiên không cho là đúng. Nữ nhi xuất giá là người của nhà người ta, nhà mẹ đẻ có chuyện với bà ấy có quan hệ gì? Bùi gia cũng chỉ có Bùi Nghi có thể lọt vào mắt của Hoàng thượng, bàng chi ngoại phòng như hắn cũng không hề có một chút tiến bộ nào. Mặc dù Triệu Phùng Xuân muốn dựa vào Quan Quân Hầu phủ nhưng cũng có ý không vui khi Bùi thị và nhà mẹ đẻ đi lại quá thân cận. Nhưng Hoàng hậu đã nói như vậy, có thể đó là ý của Hoàng đế.

Có lẽ nhìn Bùi Nghi tuổi lớn như vậy cũng chưa thành thân. Hoàng đế có chút đau lòng, muốn cho nhà mẹ đẻ chăm sóc hắn nhiều hơn một chút.

Nhưng trước khi Bùi thị đi Quan Quân Hầu phủ, hắn phải dặn dò thật tốt, để tránh mẫu tử họ về nhà mẹ đẻ nói hưu nói vượn làm tổn thương hòa khí của hai nhà Bùi Triệu.

"Nương nương nói phải. Hôm nay để vi phụ đưa bọn họ về phủ trước, nói một tiếng với tổ mẫu của người. Trong nhà cũng chuẩn bị tốt những nghi thức bình thường đi qua, miễn cho bị người ngoài nói là đánh mất cấp bậc lễ nghĩa." Triệu Phùng Xuân nói.

"Làm gì phải phiền toái như vậy, hai bên không phải người ngoài, cữu cữu có thể để ý những việc đó sao?". Triệu Yên Dung xoay vòng Dương Chi Tử Ngọc trên tay. " Bên chỗ tổ mẫu, bản cung sẽ phái người đi thỉnh an, nói với người chuyện này. Chỉ là cho mẫu thân và muội muội trở về nhà mẹ đẻ ở hai ngày, tổ mẫu hiền lành từ ái biết mẫu thân nhớ nhà mẹ đẻ, không nhân lúc phụ thân không còn mà không quan tâm đến huynh đệ duy nhất của mình, nhất định càng thêm tán thưởng mẫu thân. Mẫu thân hiền đức, phụ thân không phải cũng được hãnh diện hay sao?"

https://thuviensach.vn

Một câu gắt gao đánh đổ lời nói của Triệu Phùng Xuân. Nếu hắn lại muốn kiên trì, không khỏi làm cho người ta cảm thấy hắn cố ý muốn đối nghịch với Hoàng hậu. Miệng Triệu Phùng Xuân giống như ngậm hoàng liên, thật sự rất khổ.

Triệu Thanh Dung nghe Hoàng hậu nói muốn cho Bùi thị và Triệu Uyển Dung đi Quan Quân Hầu phủ, trong lòng chuyển động.

Năm đó Quan Quân Hầu Bùi Độ là khai quốc công thần có công lớn, lại được Vũ Đức Đế tin tưởng tuyệt đối. Còn thân thiết hơn so với muội muội ruột là Bình Dương công chúa. Quan Quân Hầu phủ là dựa theo quy chế của phủ trưởng công chúa mà xây dựng, về tinh xảo xa hoa có thể so với phủ của thân vương. Bùi gia ít người, Bình Dương công chúa sinh hai nữ nhi và một nhi tử rồi mất, trưởng nữ qua đời, thứ nữ xuất giá. Hầu phủ to lớn chỉ còn lại một vị chủ tử là Bùi Nghi.

Chỉ là trước kia hai nhà Triệu Bùi ít đi lại, Triệu Thanh Dung lại là nữ nhi thứ xuất. Chỉ có khi còn bé theo Đại phu nhân đi qua một lần, ấn tượng mơ mơ hồ hồ, tòa phủ đệ kia lớn đến dọa người, nơi nơi đều là những bức tường đẹp rực rỡ, thập phần quý khí.

Tuy rằng nàng ta không thích Bùi thị nhưng đối với Quan Quân Hầu phủ lại rất yêu thích.

"Phụ thân, không bằng cho nữ nhi cùng đi qua đó với mẫu thân?" Triệu Thanh Dung càng nghĩ càng cảm thấy chủ ý này rất hay.

Bùi thị yếu đuối có thể ức hiếp, Triệu Uyển Dung còn nhỏ tuổi. Nàng ta tuy là thứ xuất nhưng cũng gọi Bùi thị một tiếng mẫu thân. Đi theo đến Hầu phủ cũng là Đại tiểu thư, ai dám ngăn cản nàng ta cẩm y ngọc thực, tôi tớ như mây? Sính lễ của Bùi thị lại nhiều thứ tốt, có thể thấy được Bùi gia có nhiều tiền. Nếu nàng ta cùng đi qua, Bùi Hầu không thể không cho nàng ta lễ gặp mặt.

https://thuviensach.vn

Triệu Uyển Dung nghe nàng ta nói như vậy, tức muốn nổ phổi.

Da mặt của Nhị tỷ phải dày bao nhiêu mới có thể nói ra những lời như vậy? Bùi Nghi là cữu cữu của mình, quan hệ gì với nàng ta? Lại mặt dày mày dạn như vậy, nàng ta cho rằng bản thân nàng ta là cái gì!

Triệu Uyển Dung nhìn mẫu thân, thấy Bùi thị cũng mang vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên là yêu cầu của Nhị tiểu thư làm cho cảm thấy ngoài ý muốn.

"Đúng rồi nhỉ!" Đoạn thị ngồi ở phía dưới đột nhiên vỗ tay ba cái, khiến cho mọi người hoảng sợ, chợt nghe bà ta vui vẻ rạo rực nói. "Nhị tiểu thư có lẽ đã lâu không gặp cữu cữu, vậy thì đi theo phu nhân và Tam tiểu thư qua đó. Nhị tiểu thư là vãn bối, phải nên đi đến trước mặt cữu cữu tẫn hiếu."

Triệu Uyển Dung nói. "Cữu cữu của ta không cần Nhị tỷ phải tẫn hiếu, có ta và mẫu thân đi là đủ rồi."

Triệu Phùng Xuân trầm ngâm một lát, cảm thấy chủ ý này của nữ nhi cũng không sai. Rốt cuộc Thanh Dung cũng là thứ xuất, không khỏi phải lo lắng. Nếu có thể đến Hầu phủ ở mấy ngày, tốt nhất là từ Hầu phủ gả đi, xem như là nữ nhi của Quan Quân Hầu phủ xuất giá, thân thế của Nhị nữ nhi không thể nghi ngờ có thể nâng lên một tầng, người đời cũng không thể coi thường. Cho dù không thể xuất giá từ Hầu phủ, tạo dựng một chút quan hệ với Bùi gia, được Bùi Hầu thích tương lai cũng có thể nhờ cậy vào.

"Cũng được." Tuy rằng nói rất bình thản nhưng ánh mắt của Triệu Phùng Xuân đã phát sáng rực rỡ, càng nghĩ càng cảm thấy nha đầu Thanh Dung kia thật sự là thông minh, đây thật sự là chủ ý rất tốt.

"Đó là cữu cữu của ta cũng không phải là cữu cữu của nàng ấy!" Triệu Uyển Dung tức giận đến nhảy dựng kêu lên. "Không được, Nhị tỷ không thể đi theo chúng ta."

https://thuviensach.vn

"Cữu cữu của ngươi tất nhiên cũng là cữu cữu của nàng." Triệu Phùng Xuân thấy tiểu nữ nhi và Nhị nữ nhi dù có xa lạ, cũng không nên ngăn cản đường đi của Thanh Dung, tức giận không có chỗ phát tiết. "Nhị tỷ của ngươi cũng là nữ nhi thân sinh của phụ thân, sao ở trong lòng ngươi, Thanh Dung lại trở thành người ngoài? Bùi thị, đây là nữ nhi tốt do ngươi dạy dỗ sao?" Cuối cùng lời nói này thanh sắc câu lệ [1], làm cho thân mình Bùi thị run lên, bị mắng đến chảy nước mắt.

Tiểu Giang nhận được ánh mắt của Hoàng hậu từ trước, sớm lui ra ngoài truyền lời. Lúc này trong điện chỉ còn mấy người Triệu gia, phía sau Hoàng hậu có Mộc Lan, Bạch Lộ, Đan Phong và vài cung nữ dâng trà.

Triệu Yên Dung đưa ánh mắt với Mộc Lan, để cho Mộc Lan cho người không liên quan xung quanh đi ra ngoài, sau đó mới nói với Triệu Phùng Xuân. "Phụ thân người làm cái gì vậy? Mẫu thân cũng không có làm sai chuyện gì, người không thể nói chuyện nhẹ nhàng một chút sao?"

Triệu Uyển Dung vừa tức, vừa vội đã muốn khóc thành tiếng. Bùi thị thấy nữ nhi bị uất ức trong lòng cũng thập phần khổ sở, nghe Hoàng hậu nói như vậy, vội vàng đè khóe mắt, nhỏ giọng nói. "Nương nương, lão gia tính tình nóng nảy một chút, không có gì đáng ngại."

Triệu Uyển Dung cũng xoa xoa ánh mắt, oán hận nói. "Phụ thân người thật bất công. Đây chỉ là lời nói thật, cữu cữu có thái độ gì với Đoạn di nương và Nhị tỷ người cũng không phải không rõ. Nếu tỷ tỷ thực sự mặt dày đi theo chúng ta gặp cữu cữu, sẽ phát sinh chuyện gì chúng ta cũng không thể bảo đảm. Đến lúc đó nếu tỷ tỷ khóc lóc trở về nhà, người cũng không thể đổ lên người ta và mẫu thân, đều là do tỷ tỷ tự tìm không thể trách người khác!"

Bùi Nghi không thích Đoạn thị và nữ nhi do Đoạn thị sinh ra, sao Triệu Phùng Xuân lại không rõ? Nhưng hắn còn có một tia hy vọng, hy vọng Bùi Nghi có thể vì tình cảm với hắn, vì muốn Bùi thị ở Triệu gia tốt

https://thuviensach.vn

hơn cũng sẽ đối xử tử tế với Đoạn thị và người thân của Đoạn thị. Hắn cảm thấy đều là nam nhân, Bùi Nghi hắn có thể hiểu được chuyện nam nhân có ba vợ bốn nàng hầu là rất bình thường.

Đáng tiếc đã nhiều năm, Bùi Hầu nửa phần cũng không hiểu. Triệu Phùng Xuân nghĩ cữu tử hai mươi bốn tuổi còn chưa chịu thành thân, chỉ sợ là phương diện kia có vấn đề. Hắn không phải là một nam nhân chân chính nên có tâm lý vặn vẹo, đổ sự tức giận lên người ái thiếp vô tội và ái nữ của hắn.

"Uyển Dung, ngươi ngồi xuống." Triệu Yên Dung ôn hòa phất phất tay, ý bảo muội muội ngồi xuống. "Phụ thân cái gì cũng đều biết, ngươi cần gì phải nóng vội?" Nàng thấy sắc mặt âm trầm của phụ thân, ánh mắt hơi nhíu lại. "Hiện tại trong điện chỉ còn lại vài người chúng ta. Hôm nay phụ thân mang di nương và nhị muội tiến cung, có cái gì muốn nói, hiện tại nên nói đi."

Triệu Phùng Xuân nhìn khắp mọi nơi, thấy quả nhiên không có người ngoài. Trong lòng nhất thời thả lỏng, vuốt chòm râu ngắn ngủn lấy ánh mặt trầm mặc mà nhìn Hoàng hậu. "Yên Dung, phụ thân biết ngươi ở trong cung không được như ý. Mấy ngày nay, cũng thật sự là khổ cho ngươi."

Triệu Yên Dung cười nhẹ. "Có cái gì khổ hay không khổ?"

"Ta đã nghĩ qua, ngươi ở trong cung một mình đơn độc, xảy ra chuyện cũng không có người có thể giúp đỡ. Trong cung có nhiều cung phi mỹ nhân như vậy, ngươi lại không được Thái Hậu yêu thích. Ta và di nương đều rất quan tâm, nếu muốn đứng vững gót chân ở trong cung, ngươi vẫn phải nắm chặt tâm của Hoàng thượng trong tay."

"Cho nên?" Triệu Yên Dung nhíu mày lại, ánh mắt như đao quét về phía Triệu Phùng Xuân và Đoạn thị.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Triệu Phùng Xuân run rẩy cảm thấy có chút khẩn trương. Hắn khụ hai tiếng, mới nói ra ý đồ chân chính. "Phụ thân muốn cho Thanh Dung vào cung, trợ giúp ngươi một tay."

[1] Thanh sắc câu lệ: Ý của câu thành ngữ này là chỉ khi tức giận thì lời nói và sắc mặt đều trở nên nghiêm khắc. Câu thành ngữ này có xuất xứ từ "Nhân thoại lục" của Triệu Lân triều nhà Đường.

Thời Đường Đức Tông, học sĩ hàn lâm Vi Thụ do tận tụy với công việc được vua Đường Đức Tông rất tin cậy, ông bận đến nỗi không có thời gian để chăm sóc mẹ già. Ông làm việc trong cung gần mười năm nên rất thấm thía cung đình là chốn thị phi. Có điều gì sơ xuất là chuốc vạ vào thân, nên trước lúc qua đời đã dặn con chớ nên làm học sĩ hàn lâm, Vi Ôn ứa lệ nhận lời.

Vi Ôn hiếu học, thông minh lại rất hiếu thảo với cha mẹ. Sau khi cha mất, ông từng đảm nhiệm nhiều chức vụ trong triều. Đến thời vua Văn Tông, nhà vua thấy ông là người tài năng đã quyết định bổ nhiệm ông làm học sĩ hàn lâm.

Vi Ôn nhớ lời di huấn của cha nên đã mấy lần từ chối. Nhà vua không hiểu ý Vi Ôn ra sao đã sai người đi điều tra. Sau khi hiểu rõ ngọn nguồn, nhà vua bí quá hóa giận mới quát tháo trước mặt các đại thần rằng: "Trẫm vốn muốn trọng dụng Vi Ôn nhưng mỗi lần nêu ra đều bị ông ta từ chối, chẳng lẽ triều đình thiếu ông ta thì không được sao?" Khi nói những lời này, sắc mặt vua tỏ ra rất nghiêm khắc. Một đại thần đứng bên thấy vậy vội khuyên rằng: "Vi Ôn làm như vậy là xuất phát từ lòng hiếu thảo, mặc dù lời di huấn của Vi Thụ là sai lầm nhưng Vi Ôn vẫn một mực tuân theo, qua đó đủ biết lòng hiếu thảo của ông ta đáng quý biết chừng nào". Vua Văn Tông nghe vậy cũng dần dần bớt giận rồi ra lệnh bãi bỏ lệnh bổ nhiệm

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tính Kế

Edit: Linh Quý Cơ

Beta: Nhã Quý phi

Muốn cho Triệu Thanh Dung vào cung?

Bùi thị đột nhiên ngẩng đầu lên, bà cảm thấy bản thân vừa nghe được một chuyện rất đáng cười. Sao hắn lại nghĩ ra được thứ chủ ý như thế? Sợ Yên Dung ở trong cung quá thư thái rảnh rỗi sao?

Triệu Thanh Dung luôn tự cho mình thanh cao, đối với người ngoài đều mang vẻ hiền hoà khí chất quý phái của đích nữ. Hôn sự chọn tới chọn lui cao vẫn bất thành, thì ra là có ý định như vậy.

Chắc nàng ta cảm thấy tất cả những thế gia khác đều chướng mắt, một lòng muốn bay lên phía trên làm phượng hoàng!

Cái gì mà 'trợ lực'? Bà dám khẳng định, nếu Triệu Thanh Dung vào cung, chỉ sợ sẽ ăn mòn xương cốt tỷ tỷ nàng ta đến tro cũng không còn. Nếu nàng thật sự ta được sủng, Yên Dung sao còn có đường sống?

"Lão gia!" Cho dù lúc trước bị Triệu Phùng Xuân chỉ trích, cho dù cảm thấy Thanh Dung không nên đến Quan Quân Hầu phủ cùng, Bùi thị cũng không dám nói nửa chữ nhưng lúc này bà thật sự đang nổi giận.

"Yên Dung tiến cung làm Hoàng hậu mới có ba tháng, nếu ngài đưa Thanh Dung vào trong cung, người bên ngoài sẽ nói thế nào?" Bùi thị tức

https://thuviensach.vn

giận đến nỗi cả người phát run. Bà biết lão gia sủng ái thiên vị Đoạn thị và đứa nhỏ Đoạn thị sinh ra nhưng bà không nghĩ tới, hắn bất công đến mức không quan tâm sự sống chết của Yên Dung.

"Nếu ngài biết Yên Dung ở trong cung quá gian khổ, chắc sẽ không có ý niệm như vậy trong đầu. Thanh Dung vào cung có thể làm cái gì? Trong cung lúc nào cũng có nhiều ánh mắt nhìn chằm chằm, ngu ngốc đi nhầm một bước nhất định không còn mạng. Tuổi nàng còn nhỏ, căn bản không biết trong cung phức tạp gian nan thế nào? Chỉ cần nàng làm ra tội đáng chết, trách nhiệm đều thuộc về Hoàng Hậu. Mặc kệ tương lai nàng được sủng ái hay là thất sủng, Yên Dung vẫn phải gánh chịu."

Ban đầu Triệu Thanh Dung còn mang sắc mặt thẹn thùng, vừa nghe Bùi thị nói như vậy, lập tức mặc kệ, ngạnh cổ nói. "Mẫu thân nói cái gì? Phụ thân muốn đưa ta tiến cung thì sao có thể khiến tỷ tỷ khổ sở? Tỷ tỷ ở trong cung không có được thánh tâm, đó mới gọi là gian nguy. Chỉ có tương lai ta tiến cung được thánh sủng, chức vị Hoàng hậu của nàng ấy mới được củng cố. Chúng ta đều là nữ nhi Triệu gia, đồng tâm hiệp lực hầu hạ Hoàng thượng, noi theo điển cố của Nga Hoàng, Nữ Anh cùng hầu hạ một một nam nhân, người ngoài có thể nói gì? Mẫu thân ngăn trở như vậy, không phải là sợ ta được sủng, sợ tương lai di nương ta sẽ có lệnh phong, ngồi ăn cùng một bàn với mẫu thân làm mẫu thân khó chịu sao? Liệu người có thật sự muốn chờ Thanh Dung trưởng thành hơn một chút để đưa vào trong cung chiếm sủng ái của Hoàng thượng không?"

Bùi thị tức giận chỉ vào Triệu Thanh Dung: "Ngươi... ngươi ngươi....."

Triệu Thanh Dung lúc ở nhà nói chuyện không trên không dưới với mẹ cả, Đoạn thị và Triệu Phùng Xuân đối với tình hình này nhìn đến quen mắt. Nhưng bọn họ cảm thấy nữ nhi của mình nói rất đúng, nên cũng không thấy nàng nói chuyện với mẹ cả như thế có gì không ổn.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung lãnh đạm ngồi nhìn một bên, cười lạnh.

Những người này còn nghĩ họ đang ở Triệu gia, trước mặt Hoàng Hậu còn dám khi dễ Bùi thị như thế. Đúng là coi nàng như người ngoài.

Nàng liếc mắt nhìn Đoạn thị còn đang ngồi trên trên thạch tảng (1), bỗng nhiên cười một tiếng. Tiếng cười này có vẻ đột ngột làm cho những người đang ngồi nói chuyện trong điện ngẩn ra.

(1) Thạch tảng: hòn đá lớn kê chân cột thời xưa.

"Bản cung thật sự được mở rộng tầm mắt, hoá ra nữ nhi trong nhà có thể nói chuyện với mẫu thân kiểu như vậy." Ngữ tốc Triệu Yên Dung không nhanh, âm điệu cũng không lớn nhưng chậm rãi như thế mới làm người ta cảm thấy áp lực.

"Từ nhỏ tổ mẫu, phụ thân đã dạy ta coi trọng việc kính trưởng bối, trăm việc lấy chữ hiếu đầu tiên. Khi Đại Tề quốc sơ khai đến nay, từ thánh tổ Vũ Đức Đế tới Hoàng thượng, đều khởi xướng lấy nghĩa hiếu trước tiên. Muội muội bất kính với mẹ cả như vậy, có thể thấy được là ngày thường di nương không dạy bảo tốt. Đoạn thị, nếu không phải ngươi nói muốn lệnh phong trước mặt muội muội, ý niệm trong đầu về việc cùng ngồi ăn với chính thê, nàng ấy sẽ nói ra lời bừa bãi đến thế sao? Còn về phần tam tiểu thư, năm nay đứa bé chỉ mới tám tuổi, ngươi còn nói với nó về chuyện tiến cung tranh thủ tình cảm, thật đúng là xấu hổ đến không còn mặt mũi. Đoạn thị, cách dạy của ngươi thật đúng là tốt."

Triệu Yên Dung không nói lỗi là của Triệu Thanh Dung, gằn từng tiếng tất cả đều chỉ trích Đoạn thị tồn tại ý nghĩ vì bản thân, ở sau lưng xúi giúc tiểu thư, bôi đen chủ tử. Chỉ trích như vậy cũng không sai.

Mồ hôi trên đầu Đoạn thị chảy xuống, làm sao còn có thể ngồi được ngay lập tức quỳ gối trước mặt nàng. Chỉ lên trần nhà, thề mình tuyệt đối không có ý niệm muốn làm chủ mẫu trong đầu, lại càng không dám sau

https://thuviensach.vn

lưng giật dây tam tiểu thư. Triệu Yên Dung không hề để ý tới bà, chỉ nhìn Triệu Phùng Xuân. "Phụ thân, chỉ bằng lời nói này của Nhị muội, có thể xác định nàng có tội ngỗ nghịch bất hiếu. Nữ nhi nhà chúng ta có thể nói ra lời không biết xấu hổ, không biết tiết chế như vậy, đừng nói tiến cung thị giá, ngay cả thiếu gia bình thường cũng không có khả năng gả được. Người biết rõ, đây là do di nương trong phủ dạy không tốt, nói thẳng ra chính là do Triệu gia môn phong bất chính."

Triệu Phùng Xuân vốn không phải xuất thân thế gia. Phụ thân hắn chỉ là một người giàu ở nông thôn, nhà có trăm mẫu điền, một toà nhà với hai cái sân. Trong phủ có hai cái thô sứ nha đầu, nói trắng ra, chính là một địa chủ nhỏ. Triệu Phùng Xuân có thể vào kinh nhập sĩ, làm quan tới chức Thượng Thư là do thông qua thi cử biến thành kim phượng hoàng. Trong giới bần hàn thì là bảo bối hiếm lạ nhưng vòng xã giao của quý nhân kinh thành cũng không lớn đến mức có thể để ý hắn. Bùn đất trên đùi chưa rửa, dòng dõi xuất thân như vậy, nếu không phải có Quan Quân Hầu làm ngọn núi chống lưng, ai nguyện ý kết thân với hắn? Nếu Triệu Gia muốn tham gia vào vòng xã giao của các gia đình giàu có, chỉ có thể nương tựa Bùi gia để thay đổi địa vị. Đây cũng chính là nổi khổ tâm của Triệu Phùng Xuân, rõ ràng không thích Bùi thị nhưng lại không thể cưới người mình yêu về làm vợ.

Triệu Phùng Xuân đã có hôn phối lại còn cố tình muốn đón nữ tử mình không thích về làm vợ. Thế nên ngay từ đầu hắn mới ghét bỏ với Bùi thị, vợ chồng ân ái hài hoà là chuyện không thể. Trong lòng Triệu Phùng Xuân, trên đời này không có cái gì trọng yếu bằng tiền đồ Triệu gia. Tuy rằng hắn thiên vị Đoạn thị nhưng hắn cũng hiểu được gia đình hoàng tộc coi trọng nhất chính là lễ nghi quy củ. Ở Triệu gia, Đoạn thị có thể muốn làm gì thì làm nhưng ra khỏi cửa Triệu gia, Đoạn thị nhất định phải hiểu bổn phận làm thiếp của mình.

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dung vừa có thái độ như vậy với mẹ cả, nếu ở Triệu gia, hắn sẽ không quan tâm nhưng hiện tại đang ở trong cung, trước mặt Hoàng Hậu nương nương. Lỗi trong lời nói của Triệu Thanh Dung mắc phải, ngốc không ai sánh bằng. Hắn trông cậy Triệu Thanh Dung có thể vào cung đạt được thánh sủng. Có Hoàng Hậu tỷ tỷ là chỗ dựa, chỉ cần nàng có thể dùng sắc đẹp của mình vượt qua các cung phi khác và đạt được sự yêu thích của Hoàng Thượng, địa vị của Triệu gia sẽ không gì phá nổi.

Trưởng nữ là Hoàng Hậu, có quyền thế. Thứ nữ là sủng phi, có thánh tâm. Hắn sẽ một bước lên mây, tương lai có khả năng làm tướng nhưng mỗi khi thứ nữ mở miệng thì mất quy củ. Trong thân thể trưởng nữ và mẫu thân nàng đều chảy huyết mạch Bùi gia, thứ nữ không cho dì mình mặt mũi, thậm chí ngay từ khi tuổi còn nhỏ, thế này là thô bỉ kiêu ngạo đến không có chừng mực, Hoàng Hậu làm gì vui vẻ được? Hắn rất thương tiếc khi phải giáo huấn nữ nhi tâm can của mình, chỉ có thể xoay người đánh Đoạn thị một bạt tai, miệng mắng. "Thứ đàn bà ngu xuẩn, xưa nay ta rất chiều chuộng ngươi, ngươi liền trở nên như vậy. Tốt lắm, tiểu thư bị ngươi dạy thành bộ dáng gì rồi? May mắn nơi đây đều là người trong nhà, nếu truyền ra ngoài, thanh danh của Thanh Dung đều bị huỷ hoại bởi ngươi."

Một cái tát này đánh đến vang dội, trên mặt Đoạn thị lập tức xuất hiện dấu tay. Đoạn thị không ngờ lão gia sẽ đánh bà, trong mắt nóng lên, nước mắt rơi xuống. Nhìn người thiếp mà mình yêu quý giật mình thất thần, nước mắt rơi lã chã, Triệu Phùng Xuân đau lòng. Nhiều năm qua, Đoạn thị chưa từng chịu quá nửa câu nặng nhẹ của hắn, nay vì tiền đồ nữ nhi, hắn không thể không tự tay đánh bà.

Triệu Phùng Xuân nhẫn tâm không nhìn bà ta, quay lại nói với Triệu Yên Dung. "Thanh Dung còn trẻ, khó tránh khỏi có chút đơn thuần ngay thẳng. Về nhà vi phụ sẽ tự mình dạy nàng, không để nàng mắc sai lầm."

Triệu Thanh Dung nhìn Đoạn thị, cực kỳ đau lòng nhưng nàng cũng biết vừa rồi bản thân có lỗi, đây là di nương thay nàng chịu. Nàng không

https://thuviensach.vn

dám oán hận Hoàng hậu, trong lòng chỉ hận Bùi thị và Triệu Uyển Dung.

Triệu Yên Dung không định buông tha dễ dàng, trầm giọng nói với Triệu Phùng Xuân. "Đoạn thị xúi giục tiểu thư ngỗ nghịch với mẹ cả, người thế này sao có thể giữ? Nếu ở nhà khác, cho dù là trượng tễ (3) cũng phải làm."

(3) Trượng tễ: một loại hình phạt nặng nề dùng trượng, có thể gây chết người.

Đoạn thị bị doạ đến mất hồn, Hoàng Hậu làm sao lại như thế? Bà là cô ruột của nàng. Từ nhỏ nàng ấy đã thân thiết với bà, cho dù không kính trọng như mẫu thân, cũng nhất định không thể tuyệt tình nói ra việc trượng tễ đáng sợ! Nhưng ngẫm lại, hôm trước ở ngoài cung bà nghe được lời đồn, người mà bà luôn xem là một tiểu thư thanh tịnh này, đã trượng tễ hai gã nữ quan trong cung. Lúc trước chuyện này cũng khiến người ta khó có thể tin.

Triệu Yên Dung chịu nghẹn khuất ở trong cung, suýt nữa không còn mạng, chỉ sợ là kích thích đến độ tính tình thay đổi lớn. Nếu nàng thật sự nổi điên thì việc trượng tễ mình không phải chuyện không có khả năng. Đoạn thị như người mất hồn, bà đi về phía trước rồi quỳ xuống, liên tục dập đầu, khóc. "Tỳ thiếp có tội, tỳ thiếp có tội. Chỉ cầu Hoàng hậu nương nương nhìn tình cảm nhiều năm, nhìn tỳ thiếp giúp đỡ lão phu nhân chăm sóc ngài nhiều năm, không có công lao cũng có khổ lao, mong rằng nương nương thủ hạ lưu tình, tha mạng cho tì thiếp."

Triệu Phùng Xuân cảm thấy hoảng hốt, hắn nhìn vẻ mặt Hoàng hậu không có nửa điểm như đang nói đùa, ý muốn xử trí Đoạn thị thật nặng. Đùa sao, hắn vì Đoạn thị, ngay cả lạnh lùng với trưởng công chúa cũng dám. Nếu chỉ vì nữ nhi nói chuyện vô tâm mà Đoạn thị bị trưởng nữ trượng tễ, vậy hắn sống một đời cũng uổng phí rồi.

https://thuviensach.vn

Nơi này không có người ngoài, Triệu Phùng Xuân cứ tự nhiên mà xuất ra khí thế uy phong khi ở nhà. "Đoạn thị tính ra cũng là người thân ngươi, Thanh Dung có sai, về sau dạy lại là được. Nữ nhi quan trọng nhất là hiếu thảo lễ nghĩa. Ai dạy ngươi khi động một chút sẽ giết người?"

Triệu Phùng Xuân đứng trước mặt trưởng nữ, gương mặt thanh tú đầy vẻ nghiêm túc đoan chính, trong ánh mắt mang theo sự bất mãn và thất vọng. "Thô bạo như thế, sao có thể làm mẫu nghi thiên hạ?"

"Đã lâu rồi không được nghe phụ thân giáo huấn." Triệu Yên Dung nở nụ cười đầy ý trêu tức nhìn Triệu Phùng Xuân. "Liệu phụ thân có muốn nữ nhi quỳ xuống nghe hay không?"

Triệu Phùng Xuân đúng thật có ý định này nhưng đó là quá giới hạn. Hắn cũng không phải đồ ngốc! Cho dù hiện tại nơi này không có người ngoài, cho hắn mười cái lá gan hắn cũng không dám để Hoàng Hậu nương nương quỳ xuống trước mặt hắn. Chỉ cần truyền ra một chút thôi, Triệu gia sẽ mang tội miệt thị Hoàng gia, khinh nhục Hoàng Hậu. Không nói đến chức quan, ngay cả đầu người sợ sẽ không giữ nổi.

"Nương nương, vi phụ đang lo lắng cho ngươi!" Vẻ mặt Triệu thượng thư biến đổi, lòng căm phẫn ban đầu trở thành vô cùng sầu lo. "Vi phụ biết ngươi gây thù hằn tứ phía trong cung, đi lại đều phải cẩn thận, ngoài cung chỉ có Triệu gia để trông cậy vào. Cho muội muội ngươi vào cung chính là biện pháp tốt nhất vi phụ có thể nghĩ đến để giúp ngươi!"

"Ngoài cung còn có cữu cữu." Triệu Yên Dung tốt bụng nhắc nhở hắn. Nói thật, Triệu gia không hề trông cậy được gì, người cha bỉ ổi này không cản trở nàng, nàng đã phải cảm ơn trời đất. Chỉ sợ trong lòng hắn hận không thể để Triệu Thanh Dung tiến cung, muốn giết nàng để đưa ngôi vị Hoàng Hậu cho muội muội. So sánh với ông ta, thì cậu đáng tin cậy hơn. Nếu không phải tiền chủ của thân thể này cố ý tìm cái chết, thì với sự giúp

https://thuviensach.vn

đỡ của Bùi Nghi, nói không chừng Triệu Yên Dung có thể cùng Hoàng đế loan phượng hoà minh, yên ổn ngồi ở hậu vị.

Mặt Triệu Phùng Xuân cứng đờ. Hôm nay nữ nhi này trúng tà gì thế? Liên tục không cho hắn mặt mũi. "Chung quy thì cữu cữu ngươi là người ngoài, đừng quên ngươi họ Triệu."

"Họ gì cũng không quan trọng." Triệu Yên Dung thản nhiên nói. "Bản cung biết cữu cữu là người thật lòng yêu thương bản cung."

Nét mặt già nua của Triệu Phùng Xuân ửng đỏ, ý tứ của nữ nhi nói lời này, thật sự là đang thầm oán hắn không suy nghĩ cho nàng.

"Khụ khụ!" Triệu Phùng Xuân ho hai tiếng, vô sỉ nói. "Vi phụ cũng rất thương ngươi..."

"Nơi này cũng không có người khác, chúng ta nói lời thật lòng đi....." Triệu Yên Dung nhìn chằm chằm người cha bỉ ổi của mình, hít vào một hơi. "Cha, có đôi khi ta thực hoài nghi, ngươi nói ngươi thương ta. Vậy tại sao ngươi cứ vội vàng gả muội muội cho trượng phu của ta? Ngươi có cừu oán với ta sao?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tự Rước Lấy Nhục!

Edit: Nhu Tiệp Dư

Beta: Huệ Hoàng hậu

Triệu Phùng Xuân không bao giờ nghĩ đến thân là Hoàng Hậu tôn quý, Triệu Yên Dung có thể to gan nói ra những lời như vậy.

Nếu như là lúc trước, hắn có thể vì những lời này mà đánh Triệu Yên Dung gần chết. Nhưng bây giờ, hắn chỉ có thể vuốt mũi nuốt khẩu khí này trở về.

"Đúng, ngài là phụ thân, ta là nữ nhi, nếu ngài nhất định muốn muội muội tiến cung, ta đây làm nữ nhi cũng không thể cố chấp ngăn cản, đúng không?" Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, nhìn sắc mặt thứ muội ngồi ở một bên biến đổi.

Dung mạo của Triệu Thanh Dung cũng có thể tính là xinh đẹp, kết hợp ưu điểm của Triệu Phùng Xuân và Đoạn thị, tu mi mắt phượng, mũi thẳng, miệng xinh xắn. Ở bên ngoài coi như là đệ nhất mỹ nhân nhưng nếu ở hậu cung mỹ nhân thành đàn, dung mạo của nàng ta cũng chỉ là trên trung bình, so ra còn kém cả Triệu Yên Dung. Thật không hiểu tại sao bọn họ có thể có lòng tin lớn như vậy, dường như tin rằng Triệu Thanh Dung tiến cung có thể lập tức khiến cho Hoàng Đế ngũ mê ba đạo*, khiến nàng ta trở thành hậu cung đệ nhất sủng phi.

*Mê hoặc.

https://thuviensach.vn

Chỉ có thể nói, tình yêu của phụ mẫu thật sự rất mù quáng, nhìn tâm can bảo bối của mình kiểu gì cũng thấy tốt.

Thật ra dung mạo như Triệu Thanh Dung cũng không phải diễm tuyệt thiên hạ, tính tình lại được phụ mẫu sủng nịnh khoa trương, không biết ẩn nhẫn. Cho dù vào cung cũng tuyệt đối không lọt được vào mắt Hoàng đế đã nhìn qua hết những tuyệt diễm nhan sắc khắp thiên hạ. Càng đừng nói nàng ta khoa trương cuồng ngạo như vậy, tự cho mình là một nữ nhân cao quý, chỉ sợ tiến cung không được vài ngày liền đắc tội tất cả mọi người.

Đến lúc đó ngay cả chính mình chết như thế nào cũng không biết.

Chẳng trách Bùi thị tức giận đến như vậy, bởi vì bà cảm thấy, tương lai Triệu Thanh Dung vào cung chắc chắn là tới kéo chân người tỷ tỷ Hoàng hậu này. Nói về bản lĩnh gây tai họa, nếu Triệu Thanh Dung tự xưng thứ hai, sợ không ai dám đứng thứ nhất.

Bùi thị thật sự đau lòng cho nàng. Tuy rằng không phải mẹ ruột nhưng mọi chuyện Bùi thị đều nghĩ cho nàng. Mọi việc đều tính toán vì nàng, nàng cảm động và ghi nhớ tình cảm của Bùi thị dành cho mình.

Triệu Yên Dung nhìn mặt Triệu Phùng Xuân và Đoạn thị mừng như điên. Nhìn Triệu Thanh Dung tự tin tràn đầy, bộ dạng thỏa thuê mãn nguyện liền cảm thấy rất là buồn cười. Muốn tiến cung thì cứ việc, về sau có khi chính là lúc bọn họ phải khóc.

Nàng quyết định bây giờ sẽ diễn thử một chút, khiến cho một nhà ba người này có cái cảm nhận trực tiếp trước, miễn cho tương lai lại đến khóc trước mặt nàng.

Triệu Yên Dung khoát tay, lấy từ trên búi tóc của Triệu Thanh Dung ngồi bên cạnh một cây trâm.

https://thuviensach.vn

Trân châu ghép thành bảy cánh hoa nhỏ, xung quanh khảm đá Bích Tỳ ngũ sắc, một con bướm bạch ngọc đậu trên nhụy hoa, điêu khắc tinh mỹ, chạm trổ nhẫn nhụi sinh động, cánh bướm mỏng như cánh ve, tay chạm vào run run rung động như thật. Thân trâm bằng vàng ròng, khắc chìm một con phượng đang bay, đuôi phượng ở đuôi trâm chia làm ba phần, thoạt nhìn thập phần đẹp đẽ quý giá.

"Cây trâm này nhìn thật là quen mắt."

Triệu Thanh Dung không lường trước Triệu Yên Dung lại đột nhiên nhấc tay lấy trang sức trên đầu nàng, trong lúc kinh ngạc liền theo bản năng muốn đưa tay gạt ra. "Đây là của muội..."

"Của ngươi?" Đuôi lông mày Triệu Yên Dung nhếch lên, đưa trâm phượng về phía Triệu Phùng Xuân "Phụ thân, ngài phải biết cái trâm này là từ đâu đến chứ."

Mặt Triệu Phùng Xuân đỏ lên, tức giận trừng mắt liếc Bùi thị một cái, cười nói. "Cái này là do hôm trước đến sinh nhật của muội muội người, mẫu thân người liền thưởng cây trâm này cho nó làm quà."

Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng. "Mẫu thân thật đúng là hào phóng, ngay cả của hồi môn ngoại tổ mẫu mang từ trong cung ra cũng có thể tùy tiện tặng người khác như vậy."

Cây trâm này là khi Bùi thị còn nhỏ, công chúa Bình Dương chuẩn bị đồ cưới cho bà, cũng là khi bà gả cho Bùi Độ năm đó, là của hồi môn mang từ trong cung ra.

Đồ cưới của công chúa do nội vụ phủ ghi lại danh sách, mỗi một thứ đều có nơi xuất xứ. Công chúa giữ lại vật trong cung làm đồ cưới cho nữ nhi đều phải đưa danh sách vào nơi ghi chép trong cung.

https://thuviensach.vn

"Ấn theo cung chế, trâm phượng ba đuôi chỉ có mệnh phụ tam phẩm mới được đeo. Trên nhị phẩm mới có thể có năm đuôi, nhất phẩm bảy đuôi, Hoàng hậu và Thái hậu chín đuôi. Bản cung thật không biết, từ khi nào muội muội lại có phẩm vị tam phẩm mà xứng đeo trâm phượng ba đuôi này!"

Bùi thị cúi đầu, trong lòng xẹt qua một tia vui vẻ.

Mấy năm nay hai mẹ con Đoạn thị đoạt đồ từ trong tay bà cũng không ít, trong đó không ít đồ đạc không phù hợp với thân phận của hai người bọn họ. Nhưng mà mẹ chồng che chở, lão gia thiên vị, ngoại trừ nén giận bà cũng không còn cách nào khác. Hôm nay nhìn kế nữ tức giận, bà mới biết được, thì ra phản kháng cũng không khó khăn như bà tưởng. Nếu bà thông minh hơn một chút, gan lớn hơn một chút, lại có thể thoải mái một chút, cường ngạnh một chút, thì chỉ bằng việc mặc quần áo không hợp quy củ, bà đã có thể chỉnh Đoạn thị chết đi sống lại bao nhiêu lần.

Mẹ con Đoạn thị chỉ biết trang sức của Bùi thị rất quý trọng xinh đẹp, lại không nghĩ tới nơi chế tạo có vấn đề gì.

Dù sao các nàng cũng chỉ ở nhà, ngẫu nhiên đi ra ngoài một chuyến cũng không dám phô trương quá mức, cũng không có người quá để ý trên đầu, trên người các nàng có mặc vượt quá quy củ hay không. Cho nên Triệu Thanh Dung cũng không biết cây trâm mà phụ thân lấy được từ chỗ đại nương có ý gì, mà Triệu Phùng Xuân thầm nghĩ muốn nữ nhi vui vẻ, căn bản cũng không để ý chi tiết đó.

Bây giờ bị Hoàng hậu nói ra, bọn họ mới muộn màng nhận ra, nguy rồi!

"Mẫu thân, cây trâm này thực sự là người cho muội muội?" Triệu Yên Dung đưa cây trâm đến trước mặt Bùi thị.

https://thuviensach.vn

Trong cây trâm này chính là những nhớ nhung công chúa Bình Dương lưu lại cho bà, từ trước tới nay bà đều không nỡ mang ra ngoài. Khi bị trượng phu lấy đi, bà đau lòng đến mấy đêm ngủ không yên, nay lại đặt trước mặt mình, Bùi thị nhịn không được mà rơi nước mắt.

"Thật sự là do mẫu thân ngươi cho, sợ là lúc đó nàng cũng không nghĩ tới đã vượt quy củ." Triệu Phùng Xuân vội vàng mở miệng, muốn xóa tội cho Triệu Thanh Dung. Mang trang sức vượt quá quy củ là một tội có thể lớn cũng có thể nhỏ. Nếu Hoàng hậu thực sự truy cứu, khẳng định Triệu Thanh Dung không thể thoát. Nhưng nếu là sai lầm của trưởng bối, lỡ tay tặng cho nàng, sai lầm của Triệu Thanh Dung liền nhẹ, nhiều lắm răn dạy nàng vài câu là xong việc.

Bùi thị chợt ngẩng đầu, nhìn trượng phu của mình. Chỉ vì một nữ nhi của thị thiếp sinh mà ra tay lấy đồ cưới của bà đã khiến cho người ta khinh thường. Không nghĩ đến hắn vì muốn nữ nhi thoát tội mà đem hết thảy trách nhiệm đổ lên trên người bà.

Bùi thị chưa từng cảm thấy thất vọng như hôm nay. Chỉ là thất vọng, không hề có khổ sở như trước kia nữa.

Nhiều năm chịu đựng dây dưa như vậy, dù tình cảm của bà đối với Triệu Phùng Xuân sâu đậm ra sao cũng đã cạn kiệt. Nam nhân này đã không có một vẻ ngoài tốt lại còn là một người không có trách nhiệm, bạc tình bạc nghĩa. Năm đó mắt mình thật sự đã bị mù mới có thể cảm thấy hắn tuổi trẻ tài cao, tình thâm nghĩa trọng.

Bùi thị thở dài một hơi, dời mắt đi. Bây giờ bà chỉ cảm thấy nam nhân trước mắt thật đáng ghê tởm, ngay cả liếc mắt nhìn hắn bà cũng không muốn.

"Mẫu thân?"

https://thuviensach.vn

Bùi thị cười lạnh một tiếng. "Nếu hắn đã kiên trì nói vậy, ta cũng không có gì để mà nói nữa. Không bằng mời nương nương phái người đi lục soát trong nhà, nhìn xem thần phụ có bao nhiêu can đảm đem trang sức, vải vóc may mặc từ cung chế thưởng cho Đoạn thị và Nhị tiểu thư. Đợi các nàng mang mấy đồ không hợp quy củ đó về, nương nương cũng tiện cân nhắc mà xử phạt, trừng trị tội lỗi của thần phụ."

Triệu Phùng Xuân sầm mặt lại. Đoạn thị lại sợ tới mức lạnh run cúi đầu xuống đất. Đồ cưới Bùi thị mang tới đã sớm bị các nàng vơ vét bảy tám phần, ngay cả mẹ con Bùi thị cũng bị bà tìm cớ cho dời đến trắc tiểu viện. Chỉ cần Hoàng hậu phái người đi lục soát, hai mẹ con Đoạn thị sao có thể toàn mạng?

Cho dù Hoàng hậu không truy cứu, chỉ cần để cho Bùi Nghi biết được một hai, vị Hầu gia ưa bao che kia có thể đá Triệu gia bay lên trời mất.

"Nương nương không cần phiền toái như vậy, vi thần trở về sẽ sửa sang lại nội viện. Nhất định sẽ không để cho đồ trái quy củ gì đó xuất hiện ở trên người không có tư cách dùng." Giờ phút này Triệu Phùng Xuân vô cùng hối hận vì đã đem theo mẹ con Đoạn thị tiến cung, bị Hoàng hậu và Bùi thị dễ dàng nắm bắt được nhược điểm.

Chỉ là trên đời này không có thuốc hối hận, hắn chỉ có thể nghẹn họng nhả ra toàn bộ thứ đã chiếm đoạt trước đây, chỉ mong Hoàng hậu không tiếp tục truy cứu.

Triệu Yên Dung không nói gì, chỉ lôi kéo cái chuông trong tay.

Chuông vàng bên ngoài cửa điện vừa vang lên, Mộc Lan mang theo cung nữ và ma ma vội vàng tiến vào.

Triệu Yên Dung nhìn thoáng qua Triệu Thanh Dung cũng đã quỳ trên mặt đất, tiện tay cài trâm phượng lên tóc cho Bùi thị, sau đó nói với Mộc Lan. "Tìm một ma ma đến, vả miệng mười cái."

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu nương nương!" Triệu Phùng Xuân tiến lên hai bước, quỳ xuống. "Tiểu nữ đã biết sai rồi, xin nương nương nể mặt vi thần, tha nàng đi."

"Tương lai nếu nàng đi vào thâm cung này, phạm vào sai lầm như vậy, phụ thân nghĩ chỉ cần mười bạt tai liền có thể giải quyết?" Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng. "Vượt quy củ, nhẹ nhất cũng phải lôi ra ngoài đánh mười trượng. Thân mình muội muội mảnh mai như vậy, mười trượng có thể lấy nửa cái mạng của nàng. Hôm nay bản cung muốn nàng ghi nhớ thật lâu, về sau đừng quá tùy hứng. Đừng tưởng rằng trong cung này có thể thanh nhàn sống theo ý thích. Đừng nói một cây trâm, chỉ là một tấm vải, một đóa trâm hoa, hay móng tay sơn màu không đúng, nàng đều phải bị phạt. Hôm nay mất nửa cái mạng, sáng mai lại đi nửa còn lại, phụ thân nghĩ xem, tính tình như nàng có thể ở trong cung được bao lâu?"

Triệu Thanh Dung bị dọa đến phát khóc, quay đầu nhìn Đoạn thị rồi lại nhìn Triệu Phùng Xuân.

"Sẽ không, có Hoàng hậu nương nương dạy bảo che chở, có Hoàng thượng tỷ phu yêu thương, sao lại có người muốn mạng của ta được?"

"Ngài nghe xem." Triệu Yên Dung mím môi cười. "Đến bây giờ muội muội vẫn còn khăng khăng một mực, nàng nghĩ nàng là ai? Phi tử có phong hào trong cung Hoàng thượng tỷ phu của nàng có mười bảy người, số nữ nhân không có phong hào cũng không đếm được. Hắn dựa vào cái gì mà phải xót ngươi? Ngay cả bổn cung là Hoàng hậu cũng không dám nói với hắn một tiếng khiến hắn xót ta một chút đây! Nếu tồn tại ý niệm ấy trong đầu, bổn cung thấy nàng cũng không cần tiến cung, tương lai mọi người cũng không phải hối hận."

"Còn thất thần làm cái gì?" Triệu Yên Dung nhìn Triệu Thanh Dung đã định đứng lên, lớn tiếng quát với ma ma trước mặt. "Vả miệng!"

https://thuviensach.vn

"Ba!" Nửa bên mặt Triệu Thanh Dung sưng lên. Một cái tát này cũng đánh gãy cả tiếng khóc của nàng.

Ma ma vả miệng tay chân đều to, Hoàng hậu lại là người tự mình ra lệnh, bà ta cũng không dám hạ thủ lưu tình, mười bạt tai thành thành thật thật đánh lên khuôn mặt mềm mại của Triệu Thanh Dung. Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú sưng lên như đầu heo. Triệu Thanh Dung bị hai cung nữ đè xuống, miễn cưỡng nhận mười cái bạt tai, khóc không thành tiếng.

Chờ hành hình xong, Đoạn thị nhào lên ôm lấy Triệu Thanh Dung đã bị đánh cho choáng váng mà gào khóc.

"Tâm can của ta" Một trận kêu loạn. Bà ta sinh nữ nhi này, từ nhỏ thân kiều mà chậm rãi lớn lên, không có người động tới một ngón tay của nàng. Mười bạt tai đánh lên mặt Triệu Thanh Dung tựa như rạch trên ngực Đoạn thị mười đao, lòng của bà đều bị đâm nát, làm sao còn có thể suy nghĩ nhiều được?

"Làm càn!" Triệu Yên Dung nhíu đôi lông mày, nhìn Đoạn thị cười lạnh. "Chỉ là một tì thiếp mà cũng dám ôm tiểu thư không có quy củ mà gọi loạn, có thể thấy xưa nay bộ dạng bừa bãi như thế nào? Phụ thân cũng đừng mãi nghĩ đến chính sự mà cũng nên xuất ra một chút tinh lực chỉnh đốn hậu viện đi. Nuông chiều thiếp thất như vậy, nếu truyền ra ngoài Triệu gia còn mặt mũi sao?"

Trong lòng Triệu Phùng Xuân như bị dầu sôi giội qua, đau như kim đâm nhưng hết lần này tới lần khác lại không thể nói ra lời nào.

Triệu Phùng Xuân dạy bảo thiếp thất và nữ nhi có thiếu sót. Hoàng hậu thay hắn giáo huấn, hắn không thể nói không phải mà còn phải tạ ơn.

Triệu Phùng Xuân lại một lần nữa hối hận, hối hận chính mình chấp nhận cầu xin của Đoạn thị, mang hai mẹ con vốn không có tư cách tiến cung.

https://thuviensach.vn

Tự rước lấy nhục!

Nhà đang tuyển beta. Nàng nào quan tâm thì ghé Page trên facebook nhé 💟

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Cải Tạo Bánh Bao

Edit: Nhu Tiệp dư

Beta: Nguyên Đức phi

" Người đâu, tiễn phụ thân bản cung rời cung. Hoàng Thượng còn ở sau điện chờ bản cung cùng đi Trường Nhạc cung thỉnh an Thái hậu, không thể để bệ hạ chờ lâu. Bản cung sẽ không tự mình tiễn phụ thân ra Chiêu Dương điện ."

Triệu Phùng Xuân vừa nghe thì ra Hoàng thượng ở ngay nội thất Chiêu Dương điện, mồ hôi bắt đầu tuôn ra. Là ai nói Hoàng thượng không thích Hoàng hậu, không bao giờ đến Chiêu Dương điện?

Hoàng thượng có thể kiên nhẫn chờ Hoàng hậu xử lý chuyện nhà, lại cùng nhau đi thỉnh an Thái hậu, chứng tỏ tình cảm của Đế Hậu không phải tầm thường. Nghĩ lại lý do hắn vừa mới nói để cho Triệu Thanh Dung vào cung cố sủng, hai chân Triệu Phùng Xuân như nhũn ra.

Trách không được Hoàng hậu lại trực tiếp hỏi như vậy, hỏi nàng có phải nữ nhi ruột của hắn hay không? Rõ ràng người ta phu thê hoà thuận, nếu lại dâng mỹ nhân cho Hoàng thượng. Hoàng hậu sẽ ghi hận!

Sự tình vượt qua dự đoán ban đầu của hắn rất nhiều, trong khoảng thời gian ngắn Triệu Phùng Xuân không biết ứng phó như thế nào? Mắt thấy Triệu Yên Dung ngày càng thân cận với Bùi thị, đối với hắn cũng có bất mãn, muốn đưa Thanh Dung vào cung sợ là sẽ không thuận lợi.

https://thuviensach.vn

Ngược lại hắn không sợ Triệu Yên Dung không nhận người phụ thân này nhưng về tình cảm mà nói, chung quy hắn luôn cảm thấy thân thiết với mẹ con Đoạn thị hơn. Hôn sự của Thanh Dung thật sự là cao không tới, thấp không xong, nàng lại một lòng muốn vào cung hầu Vua. Triệu Phùng Xuân muốn nếu Triệu Thanh Dung vào cung, địa vị quốc trượng này của hắn càng thêm củng cố, chịu sự kiềm chế của Bùi gia cũng nhỏ hơn một chút.

Hôm nay không thể toại chuyện, chỉ có thể chờ mấy ngày nữa lại chậm rãi đi khuyên nàng. Khi đó Bùi thị không ở bên cạnh nàng, suy nghĩ của Yên Dung sẽ không chịu ảnh hưởng nhiều của Bùi gia, hắn là sẽ đồng ý.

Triệu Phùng Xuân quyết định chủ ý liền dẫn nữ nhi mặt đầu heo cùng ái thiếp đang khóc lóc rời cung.

Mộc Lan cầm hai cái nón hời hợt đưa cho hắn, hành lễ nói. "Trang dung của Đoạn di nương và nhị tiểu thư không chỉn chu, nếu trực tiếp đi ra ngoài sẽ ảnh hưởng đến danh tiếng. Dùng cái này che chắn một chút, cũng miễn khiến cho người trong cung thấy lại có lời không hay."

Đoạn thị vội vàng nhận lấy, cùng Triệu Thanh Dung mỗi người một cái đội lên, miệng liên tục nói lời cảm tạ.

Bà vẫn còn có ý muốn cho Triệu Thanh Dung tiến cung, nếu lúc này để người ngoài thấy bộ dáng chật vật của bà, tương lai nữ nhi tiến cung cũng sẽ bị người cười nhạo.

Chờ ba người Triệu Phùng Xuân rời cung, Triệu Yên Dung cười hỏi Triệu Uyển Dung. "Thế nào? Hả giận chưa?"

Triệu Uyển Dung mừng rỡ cười tít mắt, không còn nửa điểm phong phạm thục nữ, cười. "Hả giận! Thật sự hả giận! Vẫn là tỷ tỷ lợi hại, có thể

https://thuviensach.vn

nhìn các nàng chật vậy như vậy, muội muội ba ngày không ăn cơm cũng được!"

Bùi thị cười vỗ trán nàng. "Sao lại không ăn cơm? Chớ có nói hưu nói vượn."

"Nương, chẳng lẽ người không vui? Nhị tỷ thường khi dễ chúng ta, cứ như nàng mới là đích nữ Triệu gia, chỉ thiếu không dẫm chân lên mặt chúng ta. Hôm nay người nhìn nàng, trước mặt chúng ta mặt bị đánh thành sắc mặt miễn cưỡng kia, còn phải khóc tạ ơn. Xem ngày sau nàng còn dám kiêu ngạo như thế nào!"

Bùi thị có chút lo lắng nhìn Triệu Yên Dung. "Hôm nay nương nương không chừa cho phụ thân chút thể diện nào, người thật sự không lo lắng? Đoạn thị và Thanh Dung là người hắn yêu quý, trở về không chừng sẽ nói không tốt về người."

Triệu Yên Dung cười lạnh. "Cho dù bất mãn, hắn cũng chỉ có thể giữ ở trong lòng, dù có đối mặt bên ngoài cũng phải nhìn xem hắn có lá gan lớn như vậy hay không!"

Triệu Uyển Dung thở dài một hơi. "Tỷ tỷ uy phong, bây giờ người là Hoàng Hậu, phụ thân cho dù có tức giận cũng không dám phát tác với tỷ. Nhưng mà ở trong nhà, nếu ta và nương dám chỉnh các nàng, phụ thân có thể sẽ lột da chúng ta ra."

"Cũng không phải nói như vậy." Triệu Yên Dung mỉm cười. "Đoạn thị là do phụ thân động thủ, cũng không phải do ta cho người ra tay. Về phần Thanh Dung, đó là do nàng vượt quy củ, bản cung cho người bạt tai nàng đã là nhẹ. Nếu là người khác, sợ là chỉ có thể nâng về nhà. Ngay cả khi bản cung không phải là Hoàng hậu, phụ thân cũng không thể tìm ra nửa điểm không đúng, ngược lại còn phải cảm ơn ta đã hạ thủ lưu tình. Các ngươi cũng giống như vậy."

https://thuviensach.vn

Bùi thị ngẩng đầu lên nhìn nàng.

"Đoạn thị được tổ mẫu và phụ thân cưng chiều, chỉ cần các ngươi có chút tâm tư, toàn thân nàng từ trên xuống dưới đều là sơ hở. Dù tổ mẫu làm chỗ dựa cho nàng như thế nào, nàng cũng chỉ là một di nương. Dù phụ thân sủng ái nàng như thế nào? Chỉ cần hắn còn để ý thanh danh con đường làm quan, sẽ không lướt qua mẫu thân truyền ra tiếng gió sủng thiếp diệt thê. Nắm chắc cái này, người muốn chỉnh các nàng thế nào, chỉ cần không gây án mạng, bọn họ đều không có cách nào ngăn cản người." Ánh mắt Triệu Yên Dung lóe lóe.

"Đương nhiên, nếu mẫu thân vẫn còn có tình cảm với phụ thân, còn muốn phụ thân quay lại thì không thể xuống tay. Nhưng nếu người đã thông suốt, chỉ muốn được vui sướng thư thái thì không cần băn khoăn gì cả. Người mới là chủ mẫu chân chính của Triệu gia, người là nhị phẩm cáo mệnh phu nhân, lại là nữ nhi thân sinh của công chúa, thân phận tôn quý! Tổ mẫu chẳng qua là tam phẩm cáo mệnh, luận xuất thân, luận phẩm chất, đều không thể so được với người. Người phải thể hiện ra dáng vẻ nữ nhi của công chúa, ưỡn ngực ngẩng cao đầu, nên xử trí thế nào thì xử trí thế nấy. Chỉ cần người làm việc có lý, tổ mẫu nhiều lắm là lấy đạo hiếu dọa người. Bà còn có thể làm thế nào nữa? Cùng lắm là một khóc hai nháo ba thắt cổ, người cứ coi lời bà ấy nói là gió đi, là gió thôi không nói nhưng lại nghe lời người xấu mà làm chuyện hồ đồ. Dù sao người vẫn còn có chỗ dựa là cữu cữu, còn phải sợ cái gì?"

Bùi thị nghe xong lập tức ngây người.

Mỗi câu của Hoàng hậu đều khuyến khích bà nắm quyền, buông xuống tình cảm với Triệu Phùng Xuân, không cần để ý tới Triệu lão thái thái lải nhải nhiều lời. Muốn bà thể hiện uy danh thân phận nữ nhi công chúa và nhà mẹ đẻ Quan Quân Hầu phủ, ỷ thế hiếp người ở Triệu gia!

https://thuviensach.vn

Đây là muốn bà không cần để ý tới hiền danh, không quản đạo hiếu, theo ý mình mà sống!

Hơn hai mươi năm qua Bùi thị vẫn là lần đầu tiên được nghe một lời khuyên lớn mật như vậy. Hoàn toàn không giống với giáo dưỡng danh môn thục nữ mà bà được học.

Lời nói to gan như vậy, lại là của tấm gương của mọi nữ nhân trong thiên hạ, Hoàng hậu nương nương cao cao tại thượng.

Nếu không phải người ngồi trước mặt kia bà đã nhìn mười năm, Bùi thị thiếu chút nữa hoài nghi vị Hoàng hậu này không phải Triệu Yên Dung .

Bùi thị vừa sợ hãi vừa nghi hoặc, nửa ngày nói không ra lời, Triệu Uyển Dung lại liên tục gật đầu. "Nương nương nói rất đúng, mẫu thân nên như thế."

"Uyển Dung, không được hồ nháo." Tâm tình Bùi thị phức tạp vô cùng, thấy Triệu Uyển Dung còn muốn châm ngòi thổi gió, nhịn không được mắng nàng. "Ngươi tuổi còn nhỏ, hiểu cái gì?"

"Sao con không hiểu?" Khuôn mặt nhỏ nhắn Triệu Uyển Dung đỏ bừng. "Trong lòng phụ thân chỉ có Đoạn thị kia, làm gì có phần nhỏ nào cho mẫu thân? Người còn cố nghĩ này nghĩ kia làm gì, mặc kệ nương làm như thế nào, nhẫn nhịn nhượng bộ như thế nào, ông cũng không quay đầu nhìn người một cái. Có phu quân như vậy, thà rằng không có!"

Bùi thị muốn răn dạy nữ nhi, lại không thể nào mở miệng. Tuổi Uyển Dung tuy nhỏ nhưng lời này lại không hề nói sai. Trong lòng Triệu Phùng Xuân không chỉ không có bà, ngay cả tỷ tỷ qua đời cũng sợ là không có. Nhiều năm như vậy, một lòng nhiệt thành lúc trước của bà cũng đã bị đông lại thành băng. Muốn Triệu Phùng Xuân đặt bà trong lòng, quý trọng bà như quý trọng Đoạn thị, quả thực là người si nói mộng.

https://thuviensach.vn

Thấy mẫu thân không còn lời nào để nói, Triệu Uyển Dung liền càng dũng cảm .

"Lại nói đến tổ mẫu. Hôm nay Triệu gia có thể có ngày này, còn không phải dựa vào nhà mẹ đẻ của mẫu thân? Bọn họ không cảm tạ không nói, cũng không thể gây khó dễ chúng ta như vậy." Triệu Uyển Dung càng nói càng kích động, trực tiếp đứng lên, dùng sức vung tay nhỏ bé. "Tổ mẫu luôn bắt bẻ người, từng có sắc mặt hòa hoãn ngày nào? Chuyện gì trong nhà đều giao cho Đoạn di nương quản, với nhị tỷ thì vừa ôm vừa hôn gọi tâm can bảo bối, nhìn con như nhìn một nha đầu không có quy củ. Đến tham dự bên ngoài, hơn phân nửa cũng là mang theo mẹ con Đoạn thị, chỉ khi trong trường hợp có người Bùi gia đi mới có thể mang theo mẹ con chúng ta nhưng khi cùng người ngoài trò chuyện và khen ngợi thì bao giờ cũng là nhị tỷ, không có phần của con. Nương a, người nói con có phải nữ nhi của Triệu gia hay không? Tỷ tỷ nói rất đúng, cha chính là nuôi con như một đứa trẻ nhặt được!"

Bùi thị nghe xong nước mắt bắt đầu rơi xuống .

Bà chịu chút ủy khuất không có việc gì nhưng nữ nhi từ nhỏ đến lớn đi theo bà bị người ta khi dễ. Lão thái thái và lão gia thiên vị Triệu Thanh Dung, tâm nàng đều nghiêng về bên ngoại.

Hiện nay ở Triệu gia, một đám tôi tớ hạ nhân đều ôm chân mẹ con Đoạn thị, có người nào coi bà là chủ mẫu chân chính?

"Thật xin lỗi con." Bùi thị ôm chầm Triệu Uyển Dung, thất thanh khóc rống lên.

"Nếu mẫu thân không còn hy vọng gì với phụ thân, người hãy đem hy vọng đặt lên người muội muội. Khiến muội muội thật tốt, sống an ổn thư thái." Triệu Yên Dung thấy thời cơ không sai biệt lắm liền hợp thời thêm

https://thuviensach.vn

một câu. "Không vì cái gì khác, chỉ vì muội muội, mẫu thân người phải thể hiện uy thế của mình, nhanh nắm quyền."

Bùi thị lau nước mắt, nói với Triệu Yên Dung. "Nương nương nói phải, về sau thần phụ sẽ không bao giờ để các nàng bắt nạt Uyển Dung."

Triệu Yên Dung gật gật đầu, cho người đỡ hai mẹ con về phòng nghỉ.

Thấy mọi người đã đi xa, nàng mới đứng lên, duỗi người. Sau đó mới chậm rì rì đi vào sau tấm bình phong vừa dày vừa nặng, cười dò hỏi. "Hoàng thượng, người xem diễn có vừa lòng không?"

Lý Duệ chắp tay sau lưng đứng đó, thấy nửa thân Triệu Yên Dung lộ ra sau tấm bình phong. Một đôi mắt hoa đào cong cong, đôi môi tô son hơi nhếch lên. Mặt liền bất giác đỏ lên, hắn khụ hai tiếng nói. "Măng không nhiều lắm nên cũng không ở lâu, trẫm liền trở về." Nghĩ lại rồi rốt cuộc vẽ rắn thêm chân bỏ thêm một câu. "Ở chỗ này đợi cũng không lâu lắm."

Ý tứ chính là cũng không nghe được nhiều?

Triệu Yên Dung tin hắn mới gặp quỷ.

Nàng cũng không đâm thủng, chỉ cười với hắn lại không đi tới bên hắn.

Lý Duệ bị nàng nhìn có chút xấu hổ, duỗi tay ra trực tiếp kéo người đến. Thân thể mềm mại ấm áp bị hắn ôm vào lòng, hương thơm thoang thoảng tràn ngập khoang mũi. Lý Duệ nhìn thê tử trong lòng liền rung động.

Nha đầu kia thật sự rất đẹp, thân thể cũng mềm.

Trong lúc nhất thời, tự nhiên có chút tâm ý viên mãn. (vui vẻ)

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nhẹ nhàng đẩy hắn. "Bệ hạ, để thần thiếp đi thay y phục, không phải chúng ta muốn đi Trường Nhạc cung thỉnh an mẫu hậu sao?"

"Ừ." Lý Duệ hồi thần, khóe môi cong cong, hôn một cái lên mặt Triệu Yên Dung. "Mau đi đi, đừng để trẫm đợi lâu."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Người Tuấn Mỹ Nhất

Edit: Nhu Tiệp Dư

Beta: Tiên Chiêu Dung.

Bởi vì hôm nay không phải là ngày thỉnh an chính, Triệu Yên Dung chọn cho mình một thân trang phục thoạt nhìn đoan trang nhưng lại không quá cứng nhắc. Tay áo màu xanh đậm cùng với thân váy dài thêu Bách Điểu Triều Phượng tung cánh trên khung cảnh núi sông hùng vĩ bằng chỉ bạc, lấp lánh ánh sáng rực rỡ dưới ánh mặt trời theo từng bước chân của nàng.

Không có thói quen đánh một lớp phấn trắng vừa dày vừa nặng trên mặt, Triệu Yên Dung chỉ nhẹ nhàng thoa một chút son môi, dùng bút tô vẽ phơn phớt lên chân mày thành hai hàng lá liễu thanh tú, sau đó đội mũ cửu phượng tử kim hàm châu* đi ra.

*Mũ cửu phượng tử kim hàm châu: mũ hình chín con phượng hoàng bằng vàng sơn tím, miệng ngậm ngọc trai.

Đây là lần đầu tiên Lý Duệ nhìn thấy Hoàng hậu ăn mặc như vậy. Ngoại trừ mũ phượng đại diện cho thân phận Hoàng hậu, trên người Triệu Yên Dung cũng không có bất kì đồ trang sức châu báu nào dư thừa, hoàn toàn thanh lệ đoan trang. Chỉ là gương mặt linh động hoạt bát hơn trước đây rất nhiều, đôi mắt vừa đen vừa sáng như hắc thủy ngân chứa đầy trong khay bạc, thật khiến người ta cảm thấy ngứa ngáy trong lòng.

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ mặt của Lý Duệ như mèo con thấy cá, lông mày Triệu Yên Dung hơi nhíu lại, cười yếu ớt đi đến bên cạnh hắn.

Muốn đấu kỹ năng biểu diễn hả, ai sợ ai?

Lý Duệ chỉ thấy gò má trắng sứ của Hoàng hậu có chút phiếm hồng, trong đôi mắt sáng phủ lên một lớp sương mờ nhạt. Ngũ quan vốn đoan chính thanh nhã dần dần nhuốm tia mị sắc. Càng đến gần mình, lại càng tăng thêm vài phần e lệ và quyến rũ không thể cưỡng lại.

"Để bệ hạ phải chờ lâu, thần thiếp có tội."

Âm thanh không lớn, mang theo vài phần mơ hồ nhưng có thể nghe được rõ ràng. Ngữ điệu hơi cao, giống như có người cầm một cái móc câu nhỏ, theo âm lượng mà đâm sâu vào đáy lòng hắn, đem những gì tích tụ, lắng đọng trong lòng hắn đã lâu kéo ra ngoài.

Chân mày Lý Duệ khẽ nhếch lên, thu lại ánh mắt mê mẩn của mình. Quả nhiên, vẻ mị hoặc như quỷ nhập vào người trên khuôn mặt Hoàng hậu khiến người ta cảm thấy hít thở không thông ngay lập tức biến mất, một lần nữa biến thành Chính cung Hoàng hậu nương nương đoan trang nghiêm chỉnh, cẩn thận tỉ mỉ.

Hai người giao chiến trong nháy mắt, lại vô cùng kín đáo. Ngoại trừ trong lòng hai bên đều hiểu rõ thì người ngoài đều không phát hiện ra.

Đế Hậu hai người tay trong tay bước ra khỏi Chiêu Dương điện, Long liễn* đã sớm được chuẩn bị tốt ở bên ngoài.

*Long liễn: kiệu vua.

"Hoàng hậu đi cùng liễn với trẫm đi." Lý Duệ nhìn nàng một cái.

Triệu Yên Dung lập tức hành lễ đồng ý: "Thần thiếp tuân chỉ."

https://thuviensach.vn

Đế Hậu đi chung một liễn biểu thị rằng hậu cung hòa hợp, Đế Hậu đồng tâm tất nhiên là biểu hiện nên có mỗi ngày. Tuy rằng trước đây Triệu Yên Dung bị cấm túc trong Chiêu Dương điện không được ra ngoài nhưng trước khi bị phạt, nàng cũng đã đi cùng liễn với Hoàng thượng được ba bốn lần.

Bên trong long liễn vô cùng rộng rãi, trang trí đơn giản nhưng rất thoải mái.

Sau khi Triệu Yên Dung lên liễn, thuần thục lấy ấm và chén trà từ trong vách ngăn sát vách thành xe ra. Trong gian phòng nhỏ bên cạnh đặt một bếp lò đang rực lửa, phía trên còn có một bầu nước nóng, Triệu Yên Dung dùng kẹp trúc gắp vài nhúm trà cho vào trong ấm, sau đó đổ nước nóng vào ấm trà.

Lý Duệ ngồi một bên lặng lẽ nhìn động tác của nàng.

Trước kia nàng đã làm việc này nhưng nhìn không có cảnh đẹp ý vui như bây giờ. Khi đó nàng chỉ luôn giữ một bộ mặt nghiêm túc, mang theo vài phần khó chịu khiến người khác cũng cảm thấy bức bối.

"Sao nàng không tráng ấm, làm nóng nó trước? Trẫm thấy các nàng đều làm như vậy."

Triệu Yên Dung bĩu môi, thành thục lấy khăn lót ấm, rồi đưa cốc trà đã rót được bảy phần cho Lý Duệ.

"Chẳng qua chỉ dùng để giải khát, sao phải phiền phức như vậy làm gì? Lẽ nào làm như vậy, vị trà có thể ngon hơn sao? Có điều nếu như làm thêm vài bước, nước trà này càng thêm tôn quý, đẳng cấp cũng tăng, thật ra uống vào cũng như nhau cả."

Lý Duệ nhìn nước trà màu vàng trong chén sứ ngọc bích, cẩn thận uống một ngụm.

https://thuviensach.vn

"Quả thực không khác biệt là mấy, chỉ là...đẳng cấp là cái gì?"

Triệu Yên Dung nháy mắt một cái, cười nói: "Cũng không có gì, chỉ thuận miệng nói ra thôi. Nói đúng hơn là vì trà này có nguồn gốc quý giá, khác với lá trà bình thường nên mới làm thêm nhiều bước như vậy. Trà có ngon hay không thì phải xem lá trà và chất lượng của nước."

Lý Duệ cũng không hỏi thêm, chỉ gật gật đầu, tựa mình vào đệm mềm, thở dài một hơi.

"E rằng đã lâu rồi nàng chưa đến thăm Thái Hậu, có chuẩn bị gì chưa?"

Câu hỏi hàm hồ không đầu không đuôi này khiến Triệu Yên Dung rất là đau đầu.

Gặp Thái Hậu thì cần chuẩn bị cái gì? Chuẩn bị thế nào? Đề phòng chuyện gì?

Thái Hậu không thích nàng, nàng cũng không thích Thái Hậu. Hai người gặp nhau càng thêm chán ghét, có thể không thấy mặt thì đương nhiên không cần gặp là tốt nhất. Nhưng mà thân phận địa vị của hai người ở nơi này, không gặp nhau? Ha ha, quả thật không có khả năng!

Dùng đầu ngón chân để nghĩ cũng biết, Thái Hậu thấy nàng sẽ phản ứng như thế nào. Ra oai phủ đầu, lạnh lùng cưỡng chế, thiết lập quy củ?

Nhất định là muốn bao nhiêu phiền phức thì sẽ có bấy nhiêu rắc rối.

Đương nhiên, vì danh tiếng từ ái của mình, tất nhiên bà ta sẽ không thể vô duyên vô cớ nổi giận với nàng, nhất định sẽ tìm một cái cớ thích hợp để xử lý mạnh mẽ.

https://thuviensach.vn

Mặc kệ thế nào, vị kia là Thái Hậu, giữ danh phận trưởng bối. Cho dù là Hoàng Đế cũng không thể không coi bà ra cái gì được.

Nàng tỉnh lại cũng đã nhiều ngày như vậy, vẫn chần chừ không tới Trường Nhạc cung thỉnh an, chính là nghĩ, dù sao Thái hậu cũng không thích nàng. Cho dù có liều mạng tiến về phía trước để thân cận cũng không tốt hơn, chi bằng kéo dài khoảng cách, đôi bên đều chừa cho nhau chút không gian. Đương nhiên những ngày qua nàng cũng không nhàn rỗi.

Ước mong ở trong cái hậu cung này trải qua cuộc sống tiêu dao nhàn nhã, Thái hậu chính là ngọn núi lớn đè nặng lên những ngày tháng nhàn hạ của nàng.

Là ngọn núi to có thể đè chết người, mà không phải là chỗ dựa vững chắc.

Với tin tức mà Bùi Nghi đã nói với nàng, cho dù Thái hậu có muốn làm chỗ dựa cho nàng, nàng cũng không có cái lá gan này.

Bởi vì trong lòng Hoàng đế, trên đời này chỉ có hai người phụ nữ mới là mẹ của hắn.

Một là người mẹ ruột Trình Tần đã qua đời. Còn lại chính là Ngụy Tần, người vẫn dày công chăm sóc hắn nhiều năm qua, bây giờ là Ngụy Thái phi.

Con trai của Chương Thái hậu đã thất bại trong cuộc chiến tranh quyền, đổi lại Khang Vương làm Thái tử, ai có thể bảo đảm rằng Chương Thái hậu sẽ không có nửa điểm oán hận đối với người đã cướp đoạt ngôi vị hoàng đế của con trai mình? Chỉ có người ngu xuẩn yếu đuối mới phạm sai lầm ngu ngốc này. Lý Duệ là người khôn khéo, tuy ngoài mặt luôn kính trọng hiếu thuận với người mẹ này nhưng cũng không phải não tàn mà thật sự xem bà như là mẹ, không oán không hận mà hầu hạ.

https://thuviensach.vn

Vì lẽ đó nên hiện giờ ở hậu cung, Hoàng đế và Thái hậu mỗi người một phe.

Điều nàng nên làm chính là ôm chặt lấy chân một trong hai người, cũng cố gắng đạp phe còn lại, loại bỏ trong dòng chảy của lịch sử.

Đây căn bản không phải là điều mà nàng có thể chọn lựa.

Cữu cữu của nàng là người đứng sau Hoàng Thượng. Nếu không phải vì nàng có họ Bùi của nhà mẹ, căn bản là nàng cũng không có khả năng được cất nhắc tiến cung, ngồi lên ngôi vị Hoàng Hậu này.

Trời đã định sẵn chính là nàng phải trói buộc với Lý Duệ, đi theo Lý Duệ, có lẽ nàng sẽ có cuộc sống tốt đẹp.

Nhưng đối đầu với Chương Thái hậu, vậy thì cùng nhau tự tìm đường chết cũng không sai biệt lắm.

Móng tay sơn đỏ của Triệu Yên Dung gãi gãi trên cằm, vừa nâng mắt lên thì thấy vẻ mặt Lý Duệ đang đăm chiêu nhìn mình.

Nàng nháy mắt một cái, cười với hắn, đột nhiên vén một góc màn xe lên, nói ra bên ngoài: "Đến các cung mời Trang Quý phi, Đoan Phi, Nhu Phi...kể cả Dung Phi, còn có vài người Trinh Phi, Huệ Phi đến Trường Nhạc Cung thỉnh an Thái hậu."

Lý Duệ đặt chén trà lên bàn, nhìn nàng cười: "Lại nghĩ ra trò xấu gì đó?"

Triệu Yên Dung chớp mắt, nhỏ giọng nói: "Thiếp nào có nghĩ trò xấu gì? Chẳng qua là nghĩ dù sao cũng đến thỉnh an Thái hậu, mời mọi người qua, cùng nhau trò chuyện sẽ náo nhiệt hơn."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ liền nhớ tới lúc hắn đứng ở phía sau bình phong, nghe Hoàng hậu của hắn chậm rãi giáo huấn lão cha nhà nàng, bộ dáng nàng lúc đó từ từ hiện lên.

"Ai, thật không nghĩ tới, Triệu Thượng thư cũng hiểu nữ nhi tình trường như vậy." Hoàng Đế trẻ tuổi vuốt cằm, thở dài nói.

Triệu Yên Dung thế nhưng lại cảm giác rõ ràng mình thấy được ý tứ trào phúng sâu xa.

Thật ra ngươi so với lão cha cặn bã của ta cũng không tốt hơn là bao.

Đang nghĩ như vậy, chợt nghe Hoàng Đế hỏi một câu: "Hoàng hậu, có phải nàng cảm thấy trẫm cũng giống với cha nàng?"

Triệu Yên Dung nghe vậy run lên, tóc gáy đều dựng hết cả lên.

"....." Nàng hơi nhướng mày, vẻ mặt thành thật nhìn Lý Duệ, sau đó lắc đầu một cái, nói: "Tuy rằng cha thiếp có diện mạo tuấn tú lịch sự nhưng Hoàng thượng người khí chất như rồng dung mạo như phượng, phong thái cao ngạo, so với cha thiếp càng xuất sắc..... tuấn mỹ hơn nhiều, huống chi, người cũng không già như ông ấy!"

Trong lòng Lý Duệ hơi nao nao, nở nụ cười: "Hoàng hậu biết rõ trẫm muốn nói cái gì."

Triệu Yên Dung nở nụ cười bí hiểm: "Thần Thiếp không dám vọng tưởng suy diễn thánh tâm."

"Phu thê mà, thỉnh thoảng đoán một chút cũng phải là không thể."

Triệu Yên Dung trừng mắt nhìn, lông mày khẽ nhíu: "Thần thiếp chỉ mong có thể trở thành hiền thê của Hoàng thượng. An nhiên trải qua một đời trong cung những cái khác thật sự không nghĩ tới. Hoàng thượng, thần

https://thuviensach.vn

thiếp bất tài chỉ cần có thể an ổn, nhất định sẽ khiến Hoàng thượng thư thái dễ chịu." Ngươi nâng ta, ta kính ngươi, mọi người nước sông không phạm nước giếng, nghĩ tới thật ra cũng không phải là chuyện khó.

Lý Duệ cười ha ha một tiếng, hai người lại không nói gì nữa.

Một lát sau, xe ngựa cũng gần đến Trường Nhạc cung. Triệu Yên Dung nghĩ mấy phi tử kia nhận được tin thì còn phải rửa mặt trang điểm, lại đi đến đây, chắc sẽ không nhanh như vậy. Nàng đỡ Hoàng đế xuống long liễn, định từ từ đi bộ đến Trường Nhạc cung.

Đi lại nhiều rất tốt cho thân thể, cả vườn đầy hoa lá chim muông, suối nhỏ, hòn giả sơn, không khí cũng trong lành, coi như là du sơn ngoạn thủy đi.

Lý Duệ cũng không hỏi, chỉ vui vẻ theo nàng.

Hắn cũng hứng thú bồi nàng đi dạo trong vườn hoa.

Đi dạo ơi là đi dạo, lại đụng phải tiểu thiếp đầu tiên!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đoan Phi

Edit: Vi Hiền Nghi.

Beta: Tiên Chiêu Dung.

Từ xa, bóng dáng mỹ nhân thấp thoáng như liễu rũ đong đưa trong gió, vòng eo nhỏ xinh đẹp và thon thả.

Làn váy xanh bích nhạt dưới tia nắng mặt trời càng ánh lên màu sắc tươi đẹp, áo choàng lụa trắng phủ bên ngoài, theo sự chuyển động của mỹ nhân tạo thành từng đường cong bán nguyệt phiêu dật phất phơ.

Tuy khoảng cách khá xa, không thấy rõ dung nhan nhưng nhất cử nhất động đều thể hiện phong thái mỹ nhân đoan trang.

Xiêm y màu xanh rất kén người mặc, màu da tối hay người không đầy đặn mà vận trang phục màu này sẽ lộ rõ vẻ quê mùa. Tuy rằng chất liệu rất đẹp đẽ quý giá, thuộc hàng thượng phẩm nhưng nếu như người mặc nó có dung mạo lẫn khí chất không phù hợp, thì ngược lại sẽ biến thành khuyết điểm.

Có thể chọn loại xiêm y này để mặc, nhất định người đó rất tự tin với vẻ ngoài của bản thân.

Lý Duệ dừng chân, sau đó, đột nhiên đưa tay về phía sau làm động tác mời.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cũng ngừng bước, nhìn Hoàng đế đưa tay về phía mình, đuôi lông mày khẽ run.

Hoàng thượng, người đây có ý gì? Định nắm tay nàng sao?

Mắt thấy người đối diện càng ngày tới càng gần, Triệu Yên Dung đã có thể nhìn rõ khuôn mặt trắng trẻo khôi ngô kia, nàng mới đưa tay ra, nắm lấy bàn tay của hắn.

Tay Lý Duệ thật ấm.

Bàn tay của hắn trơn mát, rộng lớn, có cảm giác rất mạnh mẽ. Tay Triệu Yên Dung bị hắn nắm chặt, da thịt chạm vào nhau, nàng có thể cảm nhận được giữa những ngón tay và lòng bàn tay của hắn đầy vết chai sần cứng cáp, là dấu tích của việc cầm bút và luyện kiếm trong nhiều năm. Triệu Yên Dung bị hắn kéo sát tới, khoảng cách cả hai rất gần, đến nỗi nàng có thể cảm nhận được hơi ấm trên người Lý Duệ.

Nàng ngẩng đầu lên, thấy góc cạnh khuôn mặt hắn cực kì đẹp.

Lông mi vừa dài vừa rậm, đôi mắt hoa đào hơi híp, đáy mắt lóe lên vài tia sắc bén.

Triệu Yên Dung tự thấy mình không thân thuộc với Lý Duệ cho lắm. Người này xem ra bụng dạ thâm sâu, hỉ nộ không biểu hiện ra ngoài. Bằng không cũng sẽ không ở trong tình thế hỗn loạn mà giành lấy được chiến thắng cuối cùng.

Nhưng bỗng chốc ngay lúc này, Triệu Yên Dung lại cảm thấy Lý Duệ là một người rất dễ hiểu.

Tựa như hiện tại, tuy rằng bề ngoài của hắn cao cao tại thượng, vân đạm phong khinh cười nhẹ nhưng hắn lại nắm tay nàng có chút đau, đôi

https://thuviensach.vn

mắt híp lại thành một đường dài mang theo vài phần nguy hiểm. Ngay lập tức Triệu Yên Dung cảm nhận được rằng - có sát khí!

Trong lòng Triệu Yên Dung ngầm đánh giá mỹ nhân đang chậm rãi đi tới. Nàng ta bước đi nhẹ nhàng, dáng điệu thướt tha như cành liễu phất phơ trong gió, vẻ mặt vui mừng vừa đủ.

Tiểu mỹ nhân mày liễu mắt sáng, da trắng nõn nà, dung mạo xinh đẹp, quả nhiên là một tuyệt sắc giai nhân hiếm có.

Ấn tượng của nàng đối với người này có chút mơ hồ, chỉ luôn ở Trường Nhạc cung hầu hạ Thái hậu nương nương. Thế nhưng bây giờ lại có thể chạm mặt nàng ta ở đây, thật đúng là "kỳ tích!".

Ha ha!

Trong lòng Triệu Yên Dung cười ha ha hai tiếng, sâu trong nội tâm lúc này nảy sinh một ác ý sâu sắc. Thật ngạc nhiên, cô nương này lại hành lễ với nàng, không đúng, chính xác hơn là hành lễ với người bên cạnh nàng.

"Hoàng thượng vạn tuế!"

"Hoàng hậu thiên tuế!"

Cúi đầu cũng thật phong tình khiến người ta vừa thấy đã muốn yêu.

Ai nói trong cung này, Nhu Phi là mỹ nhân khiến người khác sinh lòng yêu mến nhất chứ? Nữ nhân trước mắt này mới phải.

Nhu Phi khiến mọi người cảm thấy yêu thương, cơ bản bởi vì nàng ta bệnh đến không thể xuống giường, là kiểu người mong manh yếu đuối như tờ giấy. Loại người này luôn làm cho người ta sinh lòng thương tiếc, không mang lại uy hiếp và nguy hiểm chút nào.

https://thuviensach.vn

Mà người trước mặt này, vừa yểu điệu lại vừa phong tình, vừa đoan trang lại cũng vừa quyến rũ. Mỗi lần quay đầu ngoái nhìn, từng cái mỉm cười, đều tính toán thời cơ và độ cong hoàn hảo. Thật sự là khiến Triệu Yên Dung ngưỡng mộ không thôi.

"Ái phi bình thân." Âm thanh Lý Duệ như gió xuân tháng ba ấm áp. Nụ cười trên mặt hắn ôn hòa đẹp đẽ, tựa hồ tia sát khí lóe lên lúc trước chỉ là ảo giác của Triệu Yên Dung.

"Đoan Phi muội muội, xin đứng lên." Triệu Yên Dung cười cười, lời nói sắc nhọn như đao.

Năm nay Triệu Yên Dung vừa tròn mười tám. Đoan Phi thì đã hai mươi, lớn hơn Triệu Yên Dung hai tuổi nhưng lại bị nàng gọi hai tiếng "Muội muội!".

Luận về tuổi tác, nàng ta phải là tỷ tỷ mới đúng!

Đoan Phi hơi ngẩng đầu, ánh mắt dừng lại trên hai tay đang nắm chặt nhau của Đế Hậu.

Đoan Phi giống như bị thanh sắt nóng bỏng thiêu đốt, dời nhanh tầm mắt, vẻ mặt hơi cứng đờ.

"Tạ ơn Hoàng thượng, tạ ơn Hoàng hậu." Nàng hơi nhợt nhạt, gượng cười nhẹ nhàng đứng lên: "Thần thiếp mới từ Vĩnh Phúc cung ra đây, không nghĩ tới trùng hợp gặp Hoàng thượng và Hoàng hậu ở đây, thật là vinh hạnh của thần thiếp."

"Muội muội không phải ở Trường Nhạc cung hầu hạ Thái hậu sao? Sao lúc này lại từ Vĩnh Phúc cung đến đây?" Triệu Yên Dung cảm thấy lòng bàn tay Lý Duệ nóng hổi, có vẻ Hoàng đế không có ý buông tay, nàng cũng vui vẻ thuận theo tự nhiên. Đương nhiên, rõ ràng Hoàng đế đối với vị

https://thuviensach.vn

Đoan Phi này rất quan tâm. Vì để chứng tỏ thái độ lập trường của bản thân nên Triệu Yên Dung cũng không ngại chém thêm mấy nhát.

Sắc mặt Đoan Phi bình tĩnh, đáp: "Thần thiếp vốn ở Vĩnh Phúc cung, chỉ là mỗi ngày sớm tối đến chỗ Thái hậu hầu hạ một chút. Hôm qua, thần thiếp bị chút phong hàn, nên Thái hậu cho thần thiếp về cung nghỉ ngơi. Hôm nay đã khá hơn một chút, nghĩ tới Thái hậu không có người được việc bên cạnh chăm sóc, nên thần thiếp dự định qua đó, không ngờ rằng lại gặp Hoàng thượng và Hoàng hậu ở nơi này."

"Ừ, ái phi quả nhiên hiếu thảo." Lý Duệ không nói gì thêm, chỉ gật đầu cười.

Đoan Phi nhìn hắn, trên mặt có chút ửng đỏ. Ánh mắt mang theo quyến luyến và tình ý nồng đậm. Người này không chỉ xinh đẹp, lại còn rất lớn gan.

Nói thật, nếu không phải trước đó Lý Duệ toả ra sát khí, Triệu Yên Dung nhìn hai người lúc này đang liếc mắt đưa tình, quả thật có thể cho rằng Đoan Phi và Hoàng thượng đích thực là yêu nhau.

Nàng mơ hồ nhớ lại, Đoan Phi vào phủ trước khi Lý Duệ được phong làm Thái tử, khi ấy nàng ta là một trong hai vị sườn phi của Khang Vương. Luận về lý lịch và tư cách, cũng như thời gian nàng ta vào phủ tuy ngắn, không được lâu như Trang Phi và Huệ Phi nhưng nàng ta có chỗ dựa rất vững chắc.

Phụ thân nàng ta là đệ đệ ruột của Chương Thái hậu, đồng thời nàng ta cũng là Thứ nữ Chương gia. Thái tử phi đã mất hai năm, Lý Duệ dù chịu áp lực mạnh mẽ từ Thái hậu cũng sống chết không lập Chương thị làm Chính Phi. Cho đến khi đăng cơ, việc chủ mẫu hậu cung bị bỏ trống rốt cuộc cũng bị đám đại thần đem ra bàn luận.

https://thuviensach.vn

Cho dù Thái hậu có náo loạn như thế nào thì Lý Duệ vẫn kiên trì tự mình chọn Hoàng hậu.

Từ khi Hoàng hậu vào cung, Đoan Phi liền thường xuyên ở Trường Nhạc cung, hiếm khi xuất hiện trước mặt người khác.

Đoan Phi đi theo phía sau Hoàng thượng và Hoàng hậu, cách ba bước chân, không dám đi quá gần, cũng không quá xa. Triệu Yên Dung quay đầu nhìn nàng ta một cái. Trang điểm tỉ mỉ như vậy, sắp đặt cuộc gặp gỡ hết sức tình cờ như thế, cuối cùng Đoan Phi không muốn ngoan ngoãn ở yên trong Trường Nhạc cung và Vĩnh Phúc cung nữa. Nàng ta dự định muốn tái xuất giang hồ rồi sao?

Xung quanh người nam nhân này, nhất định là bị vô số nữ nhân trong hậu cung đua nhau tranh đoạt, Triệu Yên Dung tự cảm thấy chẳng gì to tát. Hoàng đế kinh qua vô số mỹ nhân, nếu quả thật có tồn tại tình yêu chân thành từ hai phía, thì đối với sinh lý của hắn cũng có chỗ tốt nhất định. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là nam nhân này sẽ không bị tình yêu làm cho mê muội, tự nhắm súng vào bản thân mình.

Rốt cuộc Đoan Phi nghĩ gì? Kỳ thực Triệu Yên Dung cảm thấy Lý Duệ đã tỏ rõ lập trường và thái độ rồi.

Hắn sẽ không lập nữ tử Chương gia làm Hoàng hậu. Đời này, có lẽ Đoan Phi chỉ có thể đạt tới mức phi vị.

Hậu cung Đại Tề, đứng đầu là Hoàng hậu, bên dưới là một vị Hoàng Quý phi. Nhất phẩm phi có bốn ghế là Đoan, Đức, Hiền, Nhu. Tiếp theo chính là Nhị phẩm phi, cấp bậc Quý tần, Tần, Mỹ nhân. Những vị trí này tính ra số lượng đều có giới hạn.

Dung Phi bị Triệu Yên Dung đánh mạnh mẽ vào mặt trước đó, chính là vị trí cao nhất trong cấp bậc Nhị phẩm phi.

https://thuviensach.vn

Bây giờ nàng là chính cung Hoàng Hậu, Hoàng Quý phi là Trang Quý phi, Nhất phẩm phi chỉ có hai người là Đoan Phi và Nhu Phi. Nhị phẩm hiện tại có Dung Phi, Trinh Phi và Huệ Phi, còn lại đều là vài vị Quý tần, Tần và Mỹ nhân. So với Hoàng đế tiền triều, thì Lý Duệ cũng coi như là tiết chế tốt, giữ mình tương đối sạch sẽ.

Nếu Đoan Phi muốn tăng cấp bậc, hoặc là đạp Trang Quý phi xuống ngựa, hoặc là kéo Hoàng hậu xuống. Trừ hai cách đó ra, thì không còn cách nào khác.

Vì Lý Duệ đề phòng Chương gia, chỉ sợ sau này Đoan Phi muốn làm Thái hậu cũng khó. Nếu không, nàng ta gả cho Lý Duệ đã bốn năm, tại sao đến bây giờ một cái trứng cũng còn chưa có.

Triệu Yên Dung đi một đường, nghĩ một nẻo, cuối cùng dứt khoát không nghĩ nữa.

Cho dù nàng ta có làm gì, bây giờ nàng chính là Hoàng hậu. Nếu như chỗ dựa Đoan Phi vững chắc, như vậy lúc này căn bản nàng sẽ không có chuyện gì.

Thái Hậu dù tôn quý, cũng không có bản lĩnh lập Đoan Phi làm Hoàng hậu, nàng còn có gì phải lo lắng nữa?

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, bước chân Triệu Yên Dung có vẻ nhẹ nhàng hơn.

"Yên Dung đang cười cái gì?"

Đột nhiên nghe được âm thanh trầm thấp của nam nhân bên cạnh, Triệu Yên Dung giật mình, đưa tay vỗ vỗ ngực, không tự chủ lộ ra bản tính thật: "Kêu la cái gì, gọi hồn sao."

Lời vừa ra khỏi miệng, xung quanh yên lặng như tờ.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ khẽ nhếch miệng, dường như muốn hóa đá. Mà đứng sau nàng cách đó không xa, gương mặt Đoan Phi trắng bệch như gặp quỷ.

Trong lòng Triệu Yên Dung kêu hỏng bét, còn đang nghĩ cách cứu vãn, đột nhiên Lý Duệ vươn tay ra nắm lấy cằm nàng, cười nói: "Đúng vậy, gọi hồn nàng đấy, nghĩ cái gì nhập thần như thế? Nếu như trẫm không gọi hồn nàng trở về, thì đã bước xuống hồ nước rồi."

Hoàng hậu định thần lại, gò má đỏ ửng, đôi mắt long lanh ngập nước, vừa thẹn vừa giận liếc nhìn hắn. Sau đó nàng quay đầu sang hướng khác, khẽ hừ một tiếng.

Giống như người vừa mới quát mắng và bất kính với Hoàng đế trước đó không phải là nàng vậy...Có trời mới biết, giờ phút này trong lòng Triệu Yên Dung căng thẳng bao nhiêu.

Cũng may Lý Duệ có vẻ không truy cứu thêm nữa, liền thoải mái cho qua.

Ở phía sau nàng, Đoan Phi khẽ nhíu hai hàng lông mày.

Đi một lúc lâu, cuối cùng cũng tới bên ngoài Trường Xuân cung.

Đoan Phi đứng phía sau nàng, Nhu Phi thì cáo lỗi không đến được vì thân thể không khỏe. Trang Quý phi đã được Thái Hậu gọi vào nói chuyện, đợi bên ngoài cửa cũng chỉ có hai người Trinh Phi và Huệ Phi tới thỉnh an. Chờ hành lễ xong, Lý Duệ dẫn bốn phi tử bước vào cửa Trường Xuân cung.

Chương Thái hậu dựa nửa người trên nhuyễn tháp, Trang Quý phi quỳ gối trước mặt bà, cúi đầu im lặng.

Triệu Yên Dung vừa bước chân vào chính điện, chợt nghe trong điện truyền tới tiếng quát mắng khỏe khoắn có mười phần lực: "Dẫn nô tì bất

https://thuviensach.vn

hiếu bất nghĩa này ra ngoài, trước cửa cung hai đánh hai mươi gậy."

Cái gì, nàng vừa mới đến đã đánh người!

Muốn đánh ai?

Trang Quý phi?

Không phải chứ, còn muốn dẫn đến ngay cửa cung cho đám cung nhân đều nhìn thấy bị đánh hai mươi gậy sao.

Thế nhưng sao lúc này lại đánh Trang Quý phi, đây chẳng phải là đánh vào mặt nàng sao.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thái Hậu Không Cát Tường!!!

Edit: Ngọc Hiền Tần

Beta: Sutháiphi

Chương Thái hậu nhìn qua còn rất trẻ, tóc đen bóng, lớp tóc giả được chải thành búi cao. Rõ ràng đã là một phụ nhân hơn bốn mươi tuổi nhưng nhìn qua lại giống như mới chỉ khoảng ba mươi. Khuôn mặt được trang điểm tinh xảo, chỉ có khóe mắt hơi lộ nếp nhăn, chứng minh rằng tuổi thanh xuân của bà đã qua.

Khi bà còn trẻ nhất định là một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, cho nên Tiên đế mới có thể sủng ái bà như vậy. Sau khi con trai thân sinh của bà phạm tội, bị phế đi vị trí Thái tử, Tiên đế lại đưa Khang Vương tới nuôi dưới danh nghĩa của bà, danh chính ngôn thuận ban cho bà ngôi vị Hoàng Thái hậu.

Chỉ là bây giờ khóe mắt của vị lão mỹ nhân này đang hạ xuống, toát ra vẻ hung ác. Đôi môi đỏ tươi mím thật chặt, giống như người ngoài thiếu nợ bà ta một vạn lượng. Ánh mắt kia như lưỡi dao sắc, muốn róc thịt trên người Triệu Yên Dung.

Lúc này Hoàng đế đang đứng cạnh Hoàng hậu, hắn chau mày, khiến cho cung nhân của Trường Nhạc cung muốn tới kéo Trang Quý phi ra ngoài cũng không dám nhúc nhích.

Tuy rằng Thái hậu muốn đánh Trang Quý phi nhưng Hoàng đế bệ hạ hiện đang ở chỗ này. Nếu lão nhân gia hắn không lên tiếng, ở trong cung ai

https://thuviensach.vn

dám ra tay với Hoàng Quý phi - người có bài vị chỉ đứng sau Hoàng hậu chứ? Muốn chết cũng không cần chết chung như vậy.

Lông mày được kẻ vừa dài vừa mảnh của Thái hậu hơi nhíu lại, nâng tay lên chỉ về phía Triệu Yên Dung. "Hoàng hậu tới rất đúng lúc, tiện nhân Trang Cần này dám chống đối ai gia. Chẳng qua chỉ là một Quý phi nho nhỏ, lại muốn leo lên đầu ta tác oai tác quái sao? Ai gia còn sống đây, Hoàng hậu còn sống đây, làm sao có thể để cho một tiện tì như nàng ta kiêu ngạo làm càn? Quý phi thì sao? Mặc kệ ngươi là ai, địa vị này đều là hoàng gia ban cho, bắt ngươi làm thì ngươi phải làm, nếu không ngươi chỉ là cỏ rác. Mặc kệ phụ thân ngươi là quan lớn như thế nào, cũng chỉ là nô tài của Đại Tề, cho hắn sống thì hắn được sống, muốn hắn chết hắn nhất định phải chết. Trong cung này do ai gia quản lý, có Hoàng hậu quản lý, khi nào thì đến lượt ngươi nói chuyện? Cho ngươi mặt mũi ngươi lại không biết xấu hổ! Không biết đối nhân xử thế! Hoàng hậu, còn thất thần cái gì, gọi người tới lôi tiện tì này ra ngoài cửa đánh!"

Trang Quý phi quỳ gối phía dưới không rên một tiếng, chỉ là thân thể hơi run run. Triệu Yên Dung nghe xong há hốc miệng. Đây là Thái hậu tôn quý của Đại Tề sao, như thế nào lại giống mấy thím ngoài chợ cãi nhau với người ta vậy? Xem này, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe rất nhiệt tình.

Khẩu vị của Tiên đế cũng thật nặng, có thể trước kia cũng là một chuyện tình đẹp. Tiên đế, tiểu lão bà của người hung hãn như vậy người có biết không?

Thái hậu còn ở đằng kia nói không ngừng, mắng nhiếc, chửi bới đủ kiểu, nào là nuôi dưỡng tiện tì muốn chèn ép, uy hiếp người khác, nào là đồ đê tiện. Triệu Yên Dung tùy tiện nghe xong hai câu, đối với bản chất của Thái hậu đã không còn bất cứ hy vọng gì.

Nàng nắm chặt khăn tay, nhìn sắc mặt tái xanh của người bên cạnh, thấy Hoàng đế sắp nổi giận, thầm than một tiếng.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, mẫu hậu có vẻ rất tức giận, sắc mặt không tốt lắm, có cần mời Thái y tới xem một chút không?"

Cuối cùng Thái hậu cũng không mắng nữa, âm hiểm nhìn nàng: "Hoàng hậu, thân thể ai gia tốt lắm, không có việc gì ngươi lại mời Thái y đến, là muốn nguyền rủa ai gia bị bệnh sao?"

"Sao có thể như vậy chứ?" Triệu Yên Dung nở nụ cười, kéo Lý Duệ cùng thi lễ với Thái hậu, nói: "Trước đó vài ngày thân thể con dâu không tốt, vẫn nhờ y thuật cao minh của nhóm Thái y trong Thái Y viện cứu về. Hôm nay cảm thấy thân thể đã tốt hơn, liền mặt dày theo Hoàng thượng tới đây thỉnh an người. Tuy rằng không biết vì sao Trang tỷ tỷ lại chọc người tức giận nhưng tốt xấu gì Trang tỷ tỷ cũng là người đã đi theo Hoàng thượng nhiều năm, lúc Tiên đế còn sống cũng khen nàng ấy đoan trang, hiền thục, tài đức vẹn toàn. Nàng ấy có làm gì sai, cũng mong người dạy dỗ thật tốt. Nếu người cảm thấy phiền lòng, hãy nói với chúng ta, sao Hoàng thượng có thể không san sẻ cùng người? Nay người đã lớn tuổi, nên bình tâm tĩnh khí, an ổn hưởng thụ. Chẳng may quá tức giận sẽ không tốt, tương lai con dâu chúng ta xuống dưới đó, cũng không còn mặt mũi nào gặp Tiên đế và các vị tổ tông đúng không?"

Nói xong, Triệu Yên Dung trừng mắt nhìn về phía Lý Duệ: "Hoàng thượng, người nói xem?"

Dù sao cũng là con dâu của Tiên đế, vậy mà đến miệng bà ta lại thành đồ đê tiện. Bàn tay Thái hậu không chỉ tát Trang Quý phi, mà còn tát một cái vào mặt Tiên đế.

Lý Duệ buông tay ra, nhìn thoáng qua Trang Quý phi đang quỳ. "Năm đó Trang Quý phi là người Phụ hoàng tự mình chọn vì nhi thần, nhiều năm qua cũng coi như chăm chỉ, không phạm phải khuyết điểm quá lớn nào. Không biết nàng ta làm gì không thỏa đáng, khiến cho mẫu hậu tức giận

https://thuviensach.vn

đến như vậy. Mẫu hậu đừng ngại nói, nếu thật sự là lỗi của nàng, không cần mẫu hậu xử lý, nhi thần nhất định không tha cho nàng!"

Từng câu từng chữ đều đứng về phía Thái hậu mà nói nhưng thực chất lại không phải như thế.

Đây rốt cuộc là phải hay không phải, hoàn toàn đều dựa vào phán quyết của Hoàng đế. Nếu Thái hậu nói là nhìn Trang Quý phi không vừa mắt, thấy nàng ấy chịu ấm ức như vậy, Hoàng đế tất nhiên sẽ không chấp nhận.

Chẳng qua là Thái hậu viện cớ Trang Quý phi chèn ép Hoàng hậu. Trong lòng Thái hậu biết, Hoàng đế cũng biết, Triệu Yên Dung cũng vậy nhưng người bên ngoài chưa chắc có thể hiểu được. Từng câu từng chữ Thái hậu nói với Trang Quý phi, thật ra đều nhắm vào Hoàng hậu mà mắng. Chẳng qua là muốn Triệu Yên Dung nhìn rõ bổn phận của mình, hiểu rằng mọi việc trong cung đều do bà quyết định.

Cho dù là Hoàng hậu, ở trước mặt bà cũng phải khuất phục yếu thế xuống làm thứ, giữ chặt cái đuôi của mình lại.

Nhưng Trang Quý phi không đồng tình với mục đích thật sự của Thái hậu!

Phụ thân của Trang Quý phi đã mất sớm, trong nhà ngay cả một huynh đệ còn sống để nâng đỡ cũng không có. Thái hậu còn nói cái gì mà bất luận phụ thân có làm quan lớn bao nhiêu cũng chỉ là nô tài của hoàng gia. Cho dù những lời nói trước của Thái hậu có khó nghe bao nhiêu đi chăng nữa, Trang Quý phi đều có thể không để trong lòng. Nhưng câu này, thật sự đã chạm đến vảy ngược của nàng.

Trang Quý phi quỳ gối ở đó, lệ rơi càng nhiều, cuối cùng khóc không thành tiếng. Không đợi Thái hậu lên tiếng, Trang Quý phi đột nhiên phủ phục trên mặt đất, cả người dập đầu xuống đất khóc nói. "Thần thiếp làm

https://thuviensach.vn

Thái hậu không vui, thần thiếp có tội. Nếu Thái hậu không thích thần thiếp, xin hãy ban thưởng cho thần thiếp chết, để cho thần thiếp xuống đất đoàn tụ cùng phụ thân, ca ca và người thân. Họ còn sống thần thiếp không thể tẫn hiếu, vậy hãy để cho thần thiếp xuống dưới đó làm tròn hiếu đạo."

Phụ thân của Trang Quý phi khi còn trẻ đã tòng quân, đi theo Vũ Đức Đế chinh chiến lập công. Khi Tiên đế còn tại thế, mười sáu quận Nam Chiếu phản loạn, phụ thân và huynh trưởng Trang Quý phi theo quân xuất chinh, phụ thân chết trận. Huynh trưởng lúc ấy là cận vệ của Tiên đế. Trong loạn lấy thân làm lá chắn, thay Tiên đế đỡ tên, bảo vệ Tiên đế thoát thân, cuối cùng cả người trúng mười ba mũi tên mà chết. Sau khi Tiên đế thắng trận trở về, liền truy phong cho phụ tử Trang gia, chăm sóc và an ủi đứa bé mồ côi của Trang thị, Trang Cần khi đó là đứa bé duy nhất còn sót lại của gia tộc.

Được chỉ hôn cho Khang Vương Lý Duệ, Tiên đế phong Trang Cần thành sườn phi của Khang Vương. Khi đó Trang mẫu cũng đã chết, nàng là một bé gái mồ côi không nơi nương tựa, Tiên đế liền cho nàng xuất giá từ phủ của muội muội mình là Hoa Xương công chúa, coi như nâng thân phận của nàng lên.

Có lai lịch như vậy, khi Trang Cần vào Khang Vương phủ thân phận không giống với những nữ nhân khác.

Nếu nói nàng dòng dõi hiển quý, phụ thân của nàng được truy phong là Trung Dũng Vương, huynh trưởng được truy phong là nhất phẩm Trung Liệt Đại Tướng Quân, thì xuất thân này cũng không thấp hơn so với chính phi của Khang Vương nhưng nàng lại là một bé gái mồ côi. Phụ mẫu, huynh trưởng tất cả đều đã chết, một mình nàng cô độc sống trên đời, ngay cả một người để dựa vào cũng không có.

Nếu nói không có ai để dựa vào, phía sau nàng còn có Tiên đế. Ca ca của nàng chết vì Tiên đế, có công cứu giá, cho nên khi Tiên đế còn sống, vô

https://thuviensach.vn

cùng quan tâm tới vị Khang Vương sườn phi này. Không chỉ một lần trước mặt mọi người khen nàng, mà còn dặn dò Khang Vương đối xử thật tốt với nàng.

Khi Lý Duệ đăng cơ, là lúc đại phong hậu cung, phong Trang thị thành Hoàng Quý phi, trong cung truyền tai nhau, Trang thị là đệ nhất phi tần trong hậu cung.

Người giống như Trang Quý phi không nên là đối tượng để Thái hậu chỉ cây dâu mà mắng cây hòe.

Chỉ là Thái hậu nghẹn một bụng tức giận, sốt ruột tính kế muốn trút lửa giận lên người Hoàng hậu, nên lúc này mới chọn một người không nên nhất làm nơi phát tác.

Thấy Trang Quý phi náo loạn muốn chết, Thái hậu cũng có chút hối hận.

Phụ thân, huynh trưởng Trang thị vì Tiên đế mà chết. Vừa rồi bà mắng có chút khó nghe, nếu truyền ra ngoài thanh danh của Thái hậu cũng không tốt. Người ngoài sẽ bàn luận bà khinh thường công thần, chèn ép phi tần hậu cung.

Chương Thái hậu nhăn mày nhìn Trang thị, chỉ cảm thấy buồn phiền. Bà không nghĩ tới Trang thị luôn không tranh sự đời, tính tình điềm đạm, lại dám cả gan làm ầm ĩ như vậy trước mặt bà.

Dù có làm ầm ĩ thế nào bà cũng là Thái hậu, là mẫu thân của Hoàng đế, là nữ nhân tôn quý nhất Đại Tề, không có người thứ hai.

"Ngươi náo loạn cái gì, không biết xấu hổ hay sao?" Thái hậu quát mắng. "Kéo nàng đứng lên, ỷ vào việc được Tiên đế yêu thích, Hoàng thượng thiên vị, dám lấy cái chết bức bách ai gia. Biết các người nhìn ta

https://thuviensach.vn

chướng mắt, cũng không cần các ngươi tới bức ép, ai gia tự đâm đầu chết, đến tạ tội trước mặt Tiên đế."

Nói xong cũng không thật sự đâm đầu chết, mông Thái hậu dính chặt trên ghế, một chút nhúc nhích cũng không có.

Trang Quý phi cũng không còn xin chết, chỉ có thể dựa vào cung nhân nâng nàng dậy, lảo đảo đi đến trước mặt Hoàng thượng và Hoàng hậu hành lễ.

Lúc này Triệu Yên Dung mới nhìn rõ dung mạo của Trang Quý phi.

Từ trước tới giờ không quá chú ý, chẳng qua là tính tình của nguyên chủ. Toàn hậu cung không có đối tượng nào đáng để nàng chú ý nhưng nàng không còn là người một lòng muốn tìm đường chết như trước kia nữa, nàng muốn sống thật tốt trong cung đến hết đời. Rốt cuộc người bên cạnh mình là đồng đội như heo hay đối thủ như thần, việc này có liên quan tới ngày tháng sau này có thể nhàn nhã, ung dung tự tại hay không? Vì thế nên Triệu Yên Dung quan sát vô cùng cẩn thận.

Dáng vẻ Trang Quý phi nhìn khoảng hai bốn, hai năm tuổi, số tuổi cũng không khác biệt lắm so với mẹ kế Bùi thị của nàng. Cũng đúng, lúc Trang thị được chỉ hôn cho Khang Vương đã gần mười chín tuổi, so với Lý Duệ còn lớn hơn ba tuổi. Khuôn mặt nàng ấy tròn trịa nhưng hơi tiều tụy, ngũ quan bình thường. Tuy rằng đoan chính nhưng đặt ở nơi tập trung toàn mỹ nữ như hậu cung, thì dung mạo này ngay cả bậc trung cũng không được tính.

Dung mạo Trang thị không đẹp nhưng tính tình vô cùng tốt, Lý Duệ vẫn rất tôn kính nàng. Lý Duệ tự tay đỡ Trang Quý phi dậy, nàng giương mắt nhìn hắn, không nhịn được rơi nước mắt xuống.

Triệu Yên Dung lẳng lặng nhìn sang, trong nháy mắt trên mặt Lý Duệ hiện lên vẻ đau lòng và tức giận không phải là giả vờ. Vị Trang Quý phi

https://thuviensach.vn

này là người Hoàng đế vô cùng để ý, vì thế Triệu Yên Dung lập tức rút khăn tay của mình, tự tay giúp Trang thị lau nước mắt.

Sau đó cúi đầu, dùng âm lượng chỉ đủ cho ba người nghe thấy nói một câu. "Tỷ tỷ chịu khổ rồi."

Trang Quý phi hơi giật mình nhìn nàng một cái. Sau đó cười khổ một tiếng, cũng chưa nói gì, chỉ là yên lặng khom người, lui về phía sau Hoàng hậu và Hoàng đế.

Triệu Yên Dung rũ mắt, nhìn bàn tay Lý Duệ nắm chặt rồi lại buông ra, hiển nhiên là đang bình ổn tức giận trong lòng. Thời điểm này, để Hoàng đế và Thái hậu xung đột là điều vô cùng ngu xuẩn. Lý Duệ đăng cơ mới được nửa năm, triều đình tất nhiên không hề an ổn như bề ngoài.

Thật ra hậu cung cũng bị Thái hậu chèn ép sắp thành không ra cái dạng gì. Dù quy củ từ tiền triều tới nay là phụ nhân hậu cung không được tham gia vào chính sự. Chỉ có điều, ai cũng không muốn sau một ngày làm việc mệt mỏi trở về còn bị người khác gây khó dễ mà không thể đánh người đó một trận rồi vứt ra khỏi cửa.

Sở dĩ Lý Duệ muốn kết hôn cùng nữ nhi của Bùi gia là tính toán muốn dời đi chiến tranh. Nhưng có lẽ hắn đã đánh giá cao sức chiến đấu của Triệu Yên Dung, vọng tưởng rằng một nửa dòng máu Bùi gia trong người Triệu Yên Dung có thể một quyền đánh ngã Thái hậu, để hắn có thể mãi mãi được thanh tĩnh.

Đương nhiên, tranh đấu này tốt nhất là diễn ra bí mật, lặng lẽ, không kéo tới sự chú ý của người khác, không bị người khác chỉ trích.

Nếu như Lý Duệ chủ ý tính toán như vậy, thật ra hắn cũng không lấy nhầm người. Vị Triệu Yên Dung trước kia thật sự đã thành công dời đi chỉ số hận thù, đánh OT (1) tập trung toàn bộ sự chú ý của Thái hậu lên người mình, sau đó treo máy (2).

https://thuviensach.vn

Tiếp theo sau chính là một Triệu Yên Dung bản tính nữ hán tử. Kiếp trước thân là một nữ quân nhân đặc công bách chiến bách thắng, không biết thỏa hiệp và nhận thua là gì, nàng xoắn ống tay áo lên, sôi sục ý chí chiến đấu, sẵn sàng xuất phát ra chiến trường!

(1): OT: Các bạn cứ hiểu là khi tổng điểm sát thương của T không bằng thằng khác thì BOSS sẽ thay lòng đổi dạ, yêu đứa mạnh hơn. Healer cũng có thể đoạt được thù hận từ tay T khi mà số lượng buff vượt quá mức so với tổng điểm sát thương của T, kiểu này thì rất dễ OT. Nguồn: https://alldiepall.wordpress.com/thuat-ngu-trong-game/

(2): Bật auto trong game (tự đánh)

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Giao Chiến

Edit: Nguyệt Sung Dung

Beta: Tiên Chiêu Dung

"Mẫu hậu, hôm nay nhìn khí sắc người không được tốt lắm, thật không cần mời Thái y tới xem mạch một chút sao?" Triệu Yên Dung tiến lên một bước, mặt như gió xuân, giọng nói cố ý tỏ ra thân thiết và tự nhiên khiến người khác rùng mình.

"Không cần!" Chương Thái hậu cũng không thích vị Hoàng hậu này. Vốn là bị nhốt ở Chiêu Dương điện sắp bệnh chết, ai biết còn có thể tỉnh lại, càng dưỡng càng hồng hào hơn! Chương Thái hậu cảm thấy hôm nay Triệu Yên Dung hết sức chướng mắt, không bằng bộ mặt người chết lạnh như băng trước kia còn khiến người ta vui mừng hơn.

Dĩ nhiên khiến bà vui mừng là không thể nào nhưng so sánh hai cái, vẫn là nhìn Hoàng hậu lúc trước thật khiến người khác phải bực bội trong lòng.

Hoàng đế lạnh nhạt Hoàng hậu mà hắn đích thân lựa chọn, bà dĩ nhiên cảm thấy vui mừng. Ngàn chọn vạn chọn, lại chọn ra đứa ngu xuẩn không biết tiến lùi, không hiểu sắc mặt người khác như vậy, trong lòng Chương Thái hậu đắc ý nhưng hơn hết vẫn là tức giận không cam lòng. Bà và Lý Duệ không thân thiết, trong lòng bà biết rõ, tiền triều bà không có cách nhưng hậu cung là thiên hạ của bà. Bà tuyệt không thể dễ dàng tha thứ cho người không phải phe mình nắm giữ đại cuộc.

https://thuviensach.vn

Không chịu chấp nhận người mà bà chọn, vậy thì dứt khoát không cần tồn tại Hoàng hậu nữa.

Nếu như lúc này Triệu Yên Dung chết, hậu cung này sẽ không có Hoàng hậu ít nhất trong ba năm tới. Có thể nữ nhân này mạng lớn, Dung Phi đó cũng là thứ vô dụng, không dày vò Triệu Yên Dung tới chết đi.

Chương Thái hậu nhìn dáng vẻ thân mật của Lý Duệ cùng tiện nha đầu kia lúc đi vào, lửa giận bùng phát không có chỗ phát tiết. Nếu như ánh mắt của bà có thể phát hỏa, nha đầu Triệu Yên Dung kia sớm đã thành than.

"Thôi vậy." Triệu Yên Dung cũng không kiên trì, phất phất tay nói với mọi người. "Vậy thì tất cả giải tán đi, để mẫu hậu nghỉ ngơi cho khỏe". Nói xong làm bộ nâng váy muốn đi.

Thái hậu cười lạnh một tiếng, nói: "Nếu Hoàng hậu nói thân mình ai gia không tốt, sao lại không ở lại hầu hạ?"

Triệu Yên Dung xoay người lại, mặt lộ vẻ kinh ngạc. "Ồ, thân thể mẫu hậu không khỏe sao? Thân mình không tốt sao lại không mời Thái y? Mau, đi truyền Thái y tới".

Thái hậu làm sao để nàng hồ nháo, liền nói. "Ai gia không sao, chẳng qua là lâu quá không gặp Hoàng hậu nên trong lòng có chút nhớ thôi. Không bằng để Hoàng đế đưa các nàng về trước, Hoàng hậu ngươi lưu lại bồi ta nói chuyện đi".

Ha ha, Triệu Yên Dung không tin bà ta muốn lưu mình lại chỉ đơn thuần để nói chuyện. Nếu bây giờ nàng ở lại, không biết chừng vị Thái hậu này sẽ dày vò nàng thế nào.

"Mẫu thân người không thoải mái, hay là sau này thần thiếp lại tới bồi người. Người cũng biết, lúc trước thần thiếp cũng bị bệnh, không rời giường nửa bước. Mặc dù có lòng muốn đến tẫn hiếu, thế nhưng ngộ nhỡ

https://thuviensach.vn

mệt nhọc, bất kể là người bị bệnh hay là thần thiếp bị ốm, truyền đi cũng không dễ nghe. Thiếp tuổi còn nhỏ, tay chân vụng về cũng không biết hầu hạ người, nhất thời lỡ tay, làm sai lại khiến mẫu hậu tức giận". Triệu Yên Dung cười, nhìn lướt qua một vòng các cung phi đứng ở sau lưng.

"Đoan Phi muội muội được rất lòng Thái hậu, không bằng để nàng lưu lại bồi Thái hậu nói chuyện giải sầu là tốt nhất. Nàng ở Trường Nhạc cung cũng quen thuộc, làm việc có chừng mực, nhất định làm tốt hơn so bới bổn cung".

Đoan Phi nghe nàng điểm tên mình, vội vàng đứng ra. "Hoàng hậu nương nương quá khen, thiếp tay chân thô kệch, sao có thể so với Hoàng hậu nương nương?"

"Ai gia kêu ngươi lưu lại thì ngươi lưu lại". Vẻ mặt Thái hậu thâm trầm. "Sao, chẳng lẽ ngươi ghét bỏ lão thái bà này, không muốn ở bên cạnh ta tẫn hiếu đạo?"

"Sao có thể chứ?" Triệu Yên Dung nghe bà nói vậy, dứt khoát đồng ý. "Mẫu hậu không ngại ta tay chân vụng về không làm việc được tốt thì thần thiếp liền lưu lại bồi mẫu hậu giải sầu cũng được". Vừa nói vừa đảo nhanh con ngươi một cái, cười. "Bổn cung cũng chưa từng ở Trường Nhạc cung hầu hạ lần nào, Đoan Phi muội muội cũng ở lại, phối hợp trợ giúp đi".

Lý Duệ biết Thái hậu không có ý tốt, trong ngoài Trường Nhạc cung đều là người của Thái hậu, nghĩ cũng biết Hoàng hậu ở lại nhất định sẽ không được tốt lành gì, nàng còn muốn Đoan Phi lưu lại cùng mình, rốt cuộc muốn làm gì?

Triệu Yên Dung là Hoàng hậu mà hắn chọn, mặc dù trước kia không ra sao nhưng biểu hiện hai ngay nay cũng có thể coi như ra hình ra dạng. Huống hồ người mà hắn chọn, muốn khi dễ cũng không tới lượt lão thái bà này khi dễ. Lý Duệ kéo kéo tay áo Triệu Yên Dung một cái, đứng trước

https://thuviensach.vn

mặt nàng, nói với Thái hậu. "Bệnh của Hoàng hậu mới khỏi, Thái y cũng nói phải tĩnh dưỡng. Nàng vẫn là hiếu thuận, nếu không sao hôm nay lại tới thỉnh an mẫu hậu? Theo ý trẫm, Hoàng hậu cần nghỉ ngơi thêm hai ngày nữa. Không bằng để Đoan Phi ở lại nơi này hầu hạ mẫu hậu, nàng ấy phụ trách cũng quen rồi".

Nghe ý này của Hoàng đế, rõ ràng không cho phép Hoàng hậu ở lại. Chương Thái hậu nổi giận, vỗ tay vịn liền mắng. "Ngươi là Hoàng đế nên lợi hại rồi đúng không? Chẳng qua để Hoàng hậu hầu hạ một chút ngươi cũng không nỡ? Sợ ai gia ăn tươi nuốt sống nàng hay sao?" Vừa nói vừa vỗ chân gào khóc lên.

"Tiên đế ơi, lúc người đi sao không mang theo ta a! Người buông tay đi rồi, lưu lại một mình ta còn có ý nghĩa gì nữa. Nhi tử người ta từng đứa hiếu thuận nghe lời, còn người mà Tiên đế lưu cho ta lại luôn mong ta sớm chết đi. Trời ơi, thật không thể sống mà". Một bên vỗ đùi, một bên khóc lóc âm thanh cao thấp uyển chuyển, trầm bổng du dương.

Triệu Yên Dung thiếu chút nữa bật cười. Cho dù là ngươi là Hoàng đế anh minh thần võ như thế nào đi nữa, đụng phải phụ nhân trung niên ngang ngược không biết lý lẽ, lại vu cáo ăn vạ như vậy cũng sẽ không có chiêu chống đỡ. Ai bảo ngươi gọi bà ta một tiếng mẫu thân cơ chứ? Chiêu này của Tiên đế thật đúng là bẫy chết nhi tử rồi.

"Mẫu hậu người đừng khóc nữa, Hoàng thượng cũng không phải có ý đó". Triệu Yên Dung nháy mắt với Lý Duệ, nhéo cánh tay hắn một cái.

Hoàng đế lớn như vậy cũng chưa từng có người nhéo hắn, lập tức giật mình rùng mình một cái, cảm thấy cánh tay đau nhưng thấy người nhéo hắn đang nháy mắt bí hiểm với hắn. Ngay trước mặt Thái hậu, hắn dĩ nhiên không thể phát tác. Nhìn dáng vẻ Hoàng hậu, là muốn hắn đồng ý lưu nàng ở lại.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ do dự một chút, chung quy để Thái hậu gào khóc rõ ràng là chuyện không nên. Mặc dù Hoàng hậu một bộ dáng vẻ đã tính sẵn kỹ lưỡng trong đầu nhưng rốt cuộc trong lòng hắn cũng không chắc chắn, vì vậy thấp giọng nói bên tai nàng. "Mọi việc nàng nên cẩn thận, trẫm lưu lại hai nội vệ bên cạnh nàng".

Nội vệ chính là thị vệ nữ trong cung, số lượng không nhiều nhưng đều là cao thủ. Kì thực nội thị vệ Lý Duệ để lại cũng không cần thiết. Thái hậu không thể trắng trợn tìm người tới ám sát nàng, còn những chướng ngại vật khác, thân phận nội thị vệ cũng không giúp gì được. Có điều, dù sao đây cũng là quan tâm và hảo ý mà Lý Duệ bày tỏ với nàng, đối với lòng tốt của Hoàng đế thì tất nhiên Triệu Yên Dung sẽ vui vẻ tiếp nhận.

Mắt nhìn Hoàng đế mang chúng phi tần rời khỏi Trường Nhạc cung, Chương Thái hậu cười lạnh một tiếng, gọi Hoàng hậu và Đoan Phi đỡ bà vào nội điện nghỉ ngơi.

Triệu Yên Dung ngoan ngoãn đỡ Thái hậu một bên, bên kia là Đoan Phi. Đi không được mấy bước, Triệu Yên Dung cảm thấy da trên cánh tay của mình bỗng căng lên, Thái hậu cách ống tay áo nhéo thịt nàng.

"Ui da!" Nàng hét một tiếng, âm thanh kia thiếu chút nữa làm thủng màng nhĩ Thái hậu.

Thái hậu tức giận mắng. "Ngươi nổi điên cái gì! Lão nương ngươi chết hay sao?"

Lại còn lão nương ngươi chết hay sao, câu chửi này của Thái hậu thật biết xát muối vết thương của người khác.

"Lão nương của con dâu sớm đã qua đời rồi. Hôm nay chỉ còn một vị mẹ kế cùng mẫu hậu người. Nói về tuổi tác có thể gọi là lão nương thì chỉ có mỗi mình mẫu hậu người thôi. Nếu trong lòng mẫu hậu không thoải mái

https://thuviensach.vn

thì cứ nói ra, đừng tự nguyền rủa mình!". Gương mặt Triệu Yên Dung đau khổ, bộ dáng thật nghiêm túc khuyên Thái hậu.

"Ngươi... Ngươi thật...." Thái hậu thiếu chút nữa phải chửi tục, nhưng lời còn chưa nói ra, lại cảm thấy trên cánh tay bị cái gì đâm một cái, bà gào một tiếng hét rầm lên.

Đoan Phi hoàn toàn không phòng bị bị tiếng thét của thái hậu suýt nữa làm cho điếc tai, thân người run lên cũng may là không bị ngã xuống.

"Mẫu hậu, người sao vậy?" Gương mặt Triệu Yên Dung vô tội.

"Ngươi dám đâm ta?" Thái hậu đẩy nàng ra, vén tay áo lên để lộ ra cánh tay. Thế nhưng trên cánh tay một mảnh trắng như tuyết, làm gì có chỗ nào bị thương?

"Ai dám đâm người?" Mặt Hoàng hậu đầy tức giận. "Thật to gan, trong cung lại có thích khách. Chẳng trách mới vừa rồi con dâu cũng cảm thấy có người đâm vào mình". Vừa nói vừa vén tay áo lên.

Trên da thịt tuyết ngọc của Hoàng hậu bất ngờ lại có hai khối bầm đen, chính là dấu vết bị Thái hậu nhéo mà ra.

"Người đâu, gọi Thống lĩnh cấm vệ đang làm nhiệm vụ hôm nay tới, có người dám làm bị thương Thái hậu, thật không có vương pháp, để cho hắn điều tra kĩ Trường Nhạc cung, đào ba thước đất cũng phải bắt được thích khách". Cả vẻ mặt và giọng nói của Hoàng hậu đều nghiêm túc, lại hoàn toàn không nhắc tới việc bản thân bị thương.

Thái hậu tâm tình phức tạp nhìn vết thương của Hoàng hậu một cái, lại lướt qua cánh tay hoàn toàn không có dấu vết gì của mình, yên lặng thả ống tay áo xuống.

"Âm ĩ cái gì! Giữa thanh thiên bạch nhật thích khách ở đâu ra?"

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu người không phải nói có ai đâm người sao?" Hoàng hậu kinh ngạc hỏi. "Sự tình trọng đại, vẫn phải gọi người đến tra một chút."

"Im miệng". Thái hậu xanh mặt hung hăng trợn mắt nhìn nàng nhưng cũng không để cho nàng đến gần, liền đỡ tay Đoan Phi, bước nhanh trở về nội điện. Không biết tiện tì này có thủ đoạn gì, lại dám ám toán bà.

Chương Thái hậu rốt cuộc không cam lòng, sau khi ngồi xuống lại vén ống tay áo lên, đưa mắt nhìn sát phía trên. Cuối cùng bà tìm được một lỗ kim nhỏ xíu nhưng mà không chảy máu cũng không có vết tích nghiêm trọng, bà cũng không thể để cho từng người đến gần sát tay bà nhìn cái vết thương không giống vết thương này.

Thái hậu tức giận nắm quyền, hít sâu một hơi nói với Triệu Yên Dung. "Ai gia khát, rót ly trà tới đây".

"Được". Triệu Yên Dung đáp rất dứt khoát, chẳng qua trà này là cung nhân Trường Nhạc cung pha, nàng chỉ cần rót rồi đưa qua.

Thái hậu chỉ nhấp một miếng, liền ném ly trà về phía nàng. "Trà nguội như vậy, muốn ai gia bị đau bụng sao?"

Triệu Yên Dung hơi giật mình, nhìn chén sứ và nước trà vẽ một đường cong rơi xuống đất, lập tức nát tan.

Thái hậu không ngừng mắng, chính là Hoàng hậu không hiếu thuận, có ly trà cũng pha không xong.

Triệu Yên Dung không hề tức giận, cười híp mắt để cung nhân thu thập dưới đất, tự mình xoắn tay áo đi pha trà. Đến khi nàng bưng nước trà nóng hổi tới, Thái hậu còn đang mắng, càng mắng càng có tinh thần. Triệu Yên Dung cảm khái ngôn ngữ Trung Hoa bát đại tinh thâm, nghĩ lúc thiếu thời chắc Thái hậu bái sư khắp nơi, mắng chửi người cũng có thể mắng ra khuôn ra dạng như vậy.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng bưng trà đến, ánh mắt Chương Thái hậu chợt lóe, định mắng thêm một trận nữa, lại không ngờ người ta xoay cổ tay một cái, nhét mâm trà vào tay Đoan Phi. "Thái hậu vẫn còn giận bổn cung, hay là muội muội đưa trà đi".

Đoan Phi không phải là Thái hậu, Hoàng hậu lệnh nàng đưa nàng nào dám từ chối, chỉ đành phải bưng mâm trà đi tới.

Chương Thái hậu cao giọng. "Ai gia là muốn Hoàng hậu hầu hạ, ngươi đến làm gì, bảo nàng ta bưng tới đây...Á!"

Đoan Phi mới bước hai bước, dưới chân không biết vấp cái gì, đầu gối mềm nhũn, cả người và khay trà đều lao về phía Thái hậu. Trà kia là dùng nước vừa mới đun sôi để pha, cú té này không ai ngờ tới cũng không ai cản được, ly trà cứ như thế mà tạt vào trong ngực Thái hậu. Thái hậu hét một tiếng, bị nóng dọa đến sợ hãi, ngã xuống giường.

Một cước kia của Triệu Yên Dung vừa nhanh vừa kín đáo, hoàn toàn không ai chú ý tới. Thừa dịp hỗn loạn, nàng chậm rãi xoay người. "Người đâu, truyền Thái y".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Lật Ngược Tình Thế

Edit + beta: Nguyên Đức phi

Tuy là thái y đã tới nhưng cũng không có biện pháp lập tức chẩn trị.

Bởi vì Thái Hậu bị thương vị trí ngực và bụng, tuy thái y là lão nhân đã một đống râu cũng không dám nhìn thân thể vạn kim của Thái hậu.

Vì thế lại kêu nữ y trong cung tới. Thái Hậu ở phía sau màn rầm rì xốc áo lót lên.

Khi đã thịnh xuân, đã sớm không còn mặc quần áo dày nặng mùa đông, cho nên tuy rằng cách vài tầng quần áo, nước trà nóng kia vẫn làm cho một mảng da lớn từ ngực đến rốn của Thái Hậu bỏng đến đỏ bừng. Cũng may không có nổi bóng nước, không tính nghiêm trọng, tuy là như vậy, Thái Hậu cũng đau đến nước mắt trào ra.

Hoàng đế vừa ly khai Trường Nhạc Cung không lâu, nghe nói Thái Hậu bị thương, lại không chần chừ mà quay trở về.

Mới vừa tiến vào nội điện liền thấy Đoan phi quỳ gối ở cửa, khóc như lê hoa đái vũ.

Thấy hoàng đế tới, vội quỳ đi lên mấy bước, ôm lấy chân Hoàng đế, khóc: "Thần thiếp có tội, thần thiếp không phải cố ý."

Lý Duệ khó chịu, nơi nào chịu nghe nàng khóc lóc, chân run lên, đá người sang một bên, vội vàng đi vào, há mồm liền hỏi: "Hoàng hậu đâu?"

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung đứng ở bên cạnh Thái y, vẻ mặt nôn nóng, kỳ thật là khí định thần nhàn mà nhìn Thái y khai phương thuốc. Thấy Hoàng đế vọt vào, một đám người đều vội vàng quỳ xuống hành lễ.

Lý Duệ cho toàn bộ đứng lên, thấy biểu tình Triệu Yên dung tự nhiên, biết nàng không có việc gì, liền yên tâm. Nghe thấy tiếng Thái hậu truyền từ sau lều vải đến, tự hồ là âm thanh rên rỉ, khẽ cau mày hỏi một câu: "Sao lại thế này? Mới vừa rồi còn không có việc gì kia mà?"

Triệu Yên Dung đối diện màn nhẹ nhàng nói: "Đoan phi muội muội phụng trà bị ngã, cũng không biết tại sao lại ngã vào trong ngực Thái hậu, một ly trà nóng hầu như đều đổ hết lên người mẫu hậu."

Trách không được Đoan phi lại quỳ nơi đó, còn khóc đến như vậy.

Nhưng mà Đoan phi cũng không phải là loại người hấp tấp bộp chộp. Sống trong Trường Nhạc Cung lâu như vậy cũng chưa từng làm ra một chút sai lầm, như thế nào ở cùng Hoàng Hậu không đến nửa canh giờ lại có thể làm cho Thái hậu bị thương?

Lý Duệ nhìn sang Triệu Yên Dung.

Nhìn ta làm gì? Triệu Yên Dung âm thầm trợn trắng mắt.

Thái y khai phương thuốc xong lại lấy thuốc mỡ trị bỏng ra, đưa nữ y thoa cho Thái hậu.

Thái Hậu ở trướng phía sau rèm mắng: "Hoàng hậu, Hoàng hậu ở nơi nào? Không thoa dược cho ai gia lại đi chết ở chỗ nào rồi?"

Mọi người trong cung đều co rụt đầu lại.

Thời trẻ Thái hậu không phải như thế. Thời điểm tiên đế còn sống, thân là hậu cung đệ nhất sủng phi, Chương Đức phi luôn được mệnh danh

https://thuviensach.vn

là một người dịu dàng nhàn nhu, ăn nói khéo léo thông minh, hoàn toàn không giống như là cô nương bước ra từ một nhà bình dân không gia giáo quy củ. Chính là từ khi Thái tử bị phế, bà dường như trở thành một người hoàn toàn khác, tính tình trở nên táo bạo dễ giận.

Tiên đế đem Khang Vương nuôi dưới danh nghĩa của bà, chắc chắn sẽ không nghĩ tới tuyệt đại mỹ nhân ông yêu thương khi làm Thái hậu lại trở nên như thế.

Nhưng mà cho dù có thế nào thì vẫn là Hoàng Thái hậu danh chính ngôn thuận, nhất định là bà cảm thấy địa vị của mình đã vững như Thái Sơn, mới có thể không cố kị mà hành xử tùy tiện như thế.

Đại Tề lấy hiếu đạo trị dân, thân là Hoàng đế Đại Tề đương nhiên phải là đệ nhất hiếu tử của Đại Tề. Mà thân là Hoàng hậu, làm sao có thể không hiếu thuận?

Cho nên Triệu Yên Dung khẽ vén màn, đi đến bên giường Thái hậu, vô cùng ôn nhu hoà thuận mà nói: "Mẫu hậu, thần thiếp đi lấy dược, còn không phải đã quay lại rồi sao?"

Sau đó ngón tay lấy một đống thuốc mỡ mát lạnh, "bộp" một tiếng mà thoa nguyên bàn tay lên bụng Thái hậu. "Aaa...." Tiếng Thái hậu kêu thảm thiết vang lên, thiếu chút nữa là thủng luôn nóc Trường Nhạc cung. Triệu Yên Dung lại bất động như núi, tiện tay đem thuốc mỡ thoa đều trên người Thái Hậu.

"Tiện tì, ra tay mạnh như vậy, ngươi muốn hại chết ai gia phải không!" Thái hậu kêu thảm, bắt lấy tay Triệu Yên Dung. "Người đâu, mau tới! Người đâu!"

"Mẫu hậu a, thuốc đắng mới giã tật, trên người ngài bị thương, không thể sợ đau mà không thoa dược. Thân thể ngài đẹp như vậy, nếu như để lại sẹo thì thật đúng là rất đáng tiếc". Thanh âm Triệu Yên Dung vô cùng kiên

https://thuviensach.vn

nhẫn. "Ngoan, một chút là xong, chỉ giống như bị muỗi đốt, rất mau sẽ không đau nữa, ngài đừng sợ."

Mọi người nghe được chính là Thái hậu sợ thoa dược sẽ đau, Hoàng hậu kiên nhẫn khuyên.

Thái hậu nghẹn khí, bà là muốn nói cho người ta biết nàng thoa dược như thế nào, tội mạo phạm bà cũng có thể chỉnh chết nàng.

Triệu Yên Dung lật ngược tình thế, thoát khỏi tay Thái hậu, thấy bà muốn đứng dậy liền kêu hai y nữ đè lại.

"Mẫu hậu ngài đừng trẻ con nữa, chịu đựng một chút sẽ hết, ngài mau để thần thiếp thoa dược, như vậy sẽ mau chóng có thể khỏe lại". Theo lời nói là hai tiếng "bạch bạch" giòn tan, Lý Duệ đứng bên ngoài màn lông mày khẽ động.

Thái y đứng một bên muốn mở miệng, lại bị Hoàng đế liếc mắt một cái liền không dám lộn xộn, lời nói trong miệng muốn thốt ra lại nuốt ngược trở vào.

Nơi làn da bị phỏng làm sao có thể thoa mạnh, như vậy không chỉ không dễ dàng tốt lên lại còn rất đau a!

Nghe tiếng kêu thảm thiết của Thái hậu từ sau màn truyền đến, Thái y rụt rụt cổ, liên tục đổ mồ hôi lạnh.

Quá trình thoa dược cực hình cuối cùng cũng kết thúc, giọng nói của Thái hậu cũng khan, cả người đẫm mồ hôi, không còn chút lực.

"Hoàng Thượng, dược của Thái Y Viện là cực kì tốt, thần thiếp thấy không chừng đến buổi tối là có thể không còn đau. Nếu không tối hôm nay để thần thiếp ở lại Trường Nhạc cung hầu hạ mẫu hậu đi."

https://thuviensach.vn

"Không cần!" Thái Hậu lòng còn sợ hãi mà run rẩy nói, "Gọi Đoan phi tới, có Đoan phi là đủ rồi."

"Như vậy sao được?" Triệu Yên Dung nói, "Mẫu hậu bị thương, tất nhiên phải để con dâu hầu hạ. Hoàng Thượng còn có triều sự, chính vụ bận rộn không rảnh rỗi, bằng không Hoàng thượng hẳn là cũng muốn ở lại phụng dưỡng mẫu hậu."

"Gọi Đoan phi tới, Đoan phi đâu?" Thái Hậu thanh âm suy yếu mà gọi Đoan phi.

"Nàng hại mẫu hậu bị thương, hiện đang quỳ ở bên ngoài, đợi xem mẫu hậu muốn xử trí như thế nào."

Lăn lộn một phen này, Đoan phi đã quỳ ở bên ngoài hơn hai canh giờ, bản thân căn bản không có biện pháp đứng dậy, vẫn là nhờ hai ma ma thô tráng nhấc vào trong điện.

Lớp trang điểm của Đoan phi đã sớm lem luốc, tóc cũng tán loạn, trâm cài cũng không biết là rơi đi đâu mất, chỉ thấy hai mắt sưng vù, vừa đi đến trước giường liền khóc lên..

"Khóc cái gì mà khóc, mẫu hậu còn chưa có xảy ra việc gì đâu." Triệu Yên Dung nhíu mi nói một tiếng, "Cẩu thả như thế, làm sao ngươi có hể hầu hạ mẫu hậu?"

Thái hậu cả giận nói: "Liên quan gì đến nàng? Ai gia còn chưa phạt, vậy mà ngươi lại dám phạt nàng quỳ lâu như vậy."

"Mẫu hậu, sao lại không liên quan đến nàng?" Triệu Yên dung ủy khuất nói. "Còn không phải do nàng hất số nước trà kia lên người ngài sao, nếu không ngài cần gì phải chịu khổ như vậy."

https://thuviensach.vn

Thái hậu nghẹn họng, lại mắng. "Còn không phải do ngươi dùng nước nóng như vậy pha trà? Ngươi chính là có ý định muốn làm bỏng chết ai gia."

Triệu Yên Dung than một tiếng: "Không phải mẫu hậu nói rằng tách trà kia lạnh cho nên thần thiếp mới pha nóng một chút sao? Hơn nữa cho dù là thần thiếp pha trà, nhưng thần thiếp cũng không phải là người làm đổ trà lên người ngài a."

Đoan phi khóc lóc dập đầu nói: "Là thần thiếp sai, thần thiếp không cầm chắc."

Nàng cứ nghĩ là do bản thân dẫm phải tà áo mà té ngã, hoàn toàn không nghĩ tới lại là Hoàng Hậu ở phía sau ngáng chân. Hoàng đế không chịu thân cận với nàng, Thái hậu chính là chỗ dựa duy nhất, nếu Thái hậu cũng bắt đầu có thành kiến, vậy ngày tháng sau này xem như xong rồi.

Đoan phi vừa vội lại vừa hối hận, nếu sớm biết sẽ như vậy, chết cũng không nên tiếp nhận khay trà Hoàng Hậu đưa qua.

Chính là cho dù hối hận cũng không thay đổi được gì, hiện tại Thái hậu bị bỏng, nếu chiếu theo tính tình Thái hậu, cung nữ dám làm vậy đã sớm bị lôi ra ngoài đánh chết.

"Không liên quan đến ngươi." Thái hậu cắn răng lại lần nữa cường điệu.

Thái y cùng nhóm y nữ cúi đầu thấp đến không thể thấp hơn được nữa. Bọn họ chỉ có phận sự là xem bệnh và chữa bệnh, tranh đấu trong cung không đến lượt bọn họ tham gia, chỉ cầu cho không liên lụy đến bản thân là tốt rồi.

Hoàng đế đứng một bên nghe, đại khái đã hiểu rõ sự tình từ đầu tới cuối.

https://thuviensach.vn

Tất nhiên hắn không biết là Triệu Yên Dung đã ngáng chân Đoan phi, chỉ cho rằng đó là việc ngoài ý muốn. Nhưng mà thái độ của Thái hậu đối với Hoàng hậu và Đoan phi khác biệt như thế nào hắn cũng đã minh bạch.

"Mạo phạm phượng thể của Thái hậu, Đoan phi ngươi đã biết tội?" mặt Lý Duệ trầm xuống.

"Thần thiếp biết tội, cầu Thái Hậu cùng Hoàng Thượng khoan thứ." Đoan phi gục mặt xuống đất, thân mình run rẩy.

"Vậy....."

Không chờ hoàng đế nói ra quyết định xử trí, liền nghe thấy bên trong màn truyền đến tiếng gầm gừ của Chương Thái Hậu: "Ai gia còn chưa có chết đâu!"

Lý Duệ khẽ nhíu mày, nhìn Đoan phi cười lạnh một tiếng: "Nếu mẫu hậu không trách tội, vậy trẫm cũng liền mặc kệ. Hoàng hậu, trẫm cùng ngươi hồi Chiêu Dương điện."

Triệu Yên Dung nhìn nhìn Đoan phi, lại nhìn nhìn màn giường, tưởng tượng một chút đến bộ dạng Thái Hậu ở phía sau màn tức giận đến cả người phát run, cảm thấy hôm nay cũng coi như viên mãn, đang muốn nhân thể trở về, không nghĩ tới Thái hậu đột nhiên lại lên tiếng.

"Hoàng hậu ở lại!"

Còn muốn giữ lại? Đây là muốn giảng hòa? Triệu Yên Dung chớp chớp mắt, nói với Lý Duệ: "Xem, mẫu hậu cũng luyến tiếc thần thiếp, vậy ở lại một đêm đi."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Ngươi Giày Vò Ta, Ta Giày Vò Ngươi

Edit: Mai Thái Phi

Beta: Nguyên Đức Phi

Không biết vì cái gì, Lý Duệ nhìn Triệu Yên Dung cười, cảm thấy Thái Hậu không xong rồi.

Vào ban đêm, Thái Hậu như mong muốn lưu Hoàng hậu lại Trường Nhạc Cung, Hoàng hậu cũng chơi đùa rất vui vẻ.

Ý của Thái hậu là muốn giày vò Hoàng hậu, không nghĩ tới Hoàng hậu tuy là bệnh nặng mới khỏi, nhưng tinh thần so với người bình thường còn tốt hơn.

Hoàng hậu ngủ ở gian ngoài tẩm điện của Thái hậu, Chương Thái hậu một hồi ho khan, một hồi khát nước, một hồi lại muốn đứng lên thay quần áo.

Triệu Yên Dung cũng không sợ phiền toái, giữ nguyên y phục mà nằm, chỉ cần bên trong gọi một tiếng, nàng lập tức đứng lên chạy vội vào.

Ho khan phải đi vỗ lưng, đương nhiên, thiếu chút nữa nàng đã vỗ cho Thái Hậu đến không thở nổi.

Khát nước phải đi châm trà, nàng châm trà hoặc là lạnh hoặc là nóng, bất đắc dĩ Thái Hậu chỉ có thể cho người ta đổi nước trà khác tốt hơn để Hoàng hậu hầu hạ bà uống. Triệu Yên Dung cũng không khách khí, cầm

https://thuviensach.vn

chung trà ấn đầu Thái Hậu xuống mà đổ vào. Nếu không phải đổ trà làm ướt cổ áo Thái Hậu, thì là làm bà bị nghẹn phải phun lá trà từ trong lỗ mũi ra bên ngoài.

Giày vò hai lần, Thái Hậu cũng bị nàng làm cho sợ, không dám tìm cớ như vậy nữa. Dù sao Hoàng hậu đã nói trước, nàng chính là chân tay vụng về, là bản thân Thái hậu nói sẽ không trách tội, cho nên mới cho nàng lưu lại. Không thể bởi vì nàng vụng về mà mắng nàng, vấn đề là, mặc kệ mắng như thế nào, Hoàng hậu chính là một bộ dáng vô tâm vô phế* như vậy, càng mắng nàng, nàng xuống tay càng nặng.

Vô tâm vô phế*: không tim không phổi, chỉ những con người suy nghĩ đơn giản, vô tâm, thậm chí là nhẫn tâm.

Cho tới bây giờ Thái Hậu chưa thấy qua ai xảo trá như vậy, cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ Hoàng hậu còn chưa bị gì, chính mình sẽ bị nàng giày vò đến chết trước.

Ở trên giường lăn qua lộn lại càng nghĩ càng thấy tiếc nuối, phải giáo huấn được nàng thì mới cam tâm. Vì thế Thái hậu lại bắt đầu kêu to muốn thay quần áo.

Thay quần áo chính là đi tiểu đêm.

Thái hậu không chịu dùng bô, phải đến tịnh phòng phía sau. Hôm nay cung nữ hầu hạ ở tịnh phòng là lão nhân theo Thái hậu nhiều năm, rất hiểu tâm tư của chủ tử. Thấy Hoàng hậu giúp đỡ Thái Hậu đến đây, vội vàng mang hai đôi guốc gỗ đặt ở cửa tịnh phòng.

Guốc gỗ là dùng để thay đổi khi vào tịnh phòng, để tránh làm bẩn tẩm điện, mang giày vải ấm sẽ làm ướt tấm thảm lông giá trị được lót ở bên trong.

Triệu Yên Dung chân vừa mang vào đã cảm thấy không ổn.

https://thuviensach.vn

Nàng nhẹ nhàng cử động ngón chân một chút, giày cọ cọ trên mặt đất hai cái.

Một chiếc guốc gỗ bị thiếu một cây trụ.

Thiếu một cây gỗ là không xong, người mang đi sẽ dễ bị ngã sấp xuống, đặc biệt tịnh phòng là nơi có không ít nước. Chỉ cần người có tâm hất một bầu nước ở trên sàn, sẽ như ý làm cho người ta bị tổn thương gân cốt.

Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, loại kỹ xảo nhỏ này, cũng muốn dùng để đối phó với Triệu nãi nãi của ngươi sao?

Nàng bất động thanh sắc thay đổi guốc gỗ, giữa lúc cúi đầu, cây trâm cài trên đầu "Lạch cạch" một tiếng rơi xuống.

"A!" Hoàng hậu kêu nhẹ một tiếng, ngồi xổm xuống sờ sờ trên mặt đất, một lát sau mới đứng dậy giúp Thái hậu đổi giày.

Hai người chậm rãi đi hai bước, quả nhiên Triệu Yên Dung cảm thấy dưới chân có chút trơn, lúc này, đột nhiên cảm thấy bên người nặng hơn, Thái hậu áp sức nặng cả người lên trên người nàng.

Triệu Yên Dung dùng một chút lực dưới chân, cuối cùng cây trâm cài tóc lúc trước dùng để thay cây trụ của guốc gỗ không chịu nổi lực,"Rắc" một tiếng gãy đi.

Hai cây trụ của guốc gỗ cũng chưa gãy hết, tất nhiên sẽ không hoảng, một tay Triệu Yên Dung nâng váy về phía trước, giữ thăng bằng, một tay cầm tay Thái hậu đẩy tới phía trước, dưới chân đẩy một cái, đá vào guốc gỗ của Thái hậu.

Lực đạo này cực kì chuẩn xác, lực đạo của Thái hậu vốn đang đổ trên người nàng tất cả đều trở lại trên người chính mình, cho dù dưới chân là

https://thuviensach.vn

guốc gỗ tốt, tại nơi có mặt đất ẩm ướt như thế này cũng không có biện pháp duy trì thăng bằng.

Lần này Thái hậu ngã rất mạnh, ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không phát ra được.

Nghe được động tĩnh nhóm cung nhân tiến vào, ba chân bốn cẳng nâng người đi ra ngoài, Triệu Yên Dung quăng guốc gỗ, ánh mắt dừng trên đoạn đầu của cây trâm. Cây trâm kia chịu lực mà bị gãy, Triệu Yên Dung cầm đoạn đầu của trâm, cười cười cài nó lên búi tóc.

Trường Nhạc Cung đèn đuốc sáng trưng, toàn bộ Thái y viện đều nhanh chóng bị triệu đến đây.

Kì thực Thái hậu ngã không nặng lắm, cũng không tổn thương đến xương cốt. Nhưng tư thế té ngã của bà làm cho thắt lưng bị trật.

Cái này thật sự rất thảm. Thân mình cứng nhắc, cử động liên tục cũng không thể nhúc nhích chút nào. Thái hậu lão nhân gia bà chưa bao giờ nếm qua loại đau khổ này, trên ngực, trên bụng bị bỏng còn chưa khỏi, giờ thắt lưng lại bị thương nặng, bên ngoài lẫn bên trong đều đau, Thái Hậu giống như một khối gỗ nằm thẳng mình trên giường, trong lúc nhất thời sống không bằng chết.

Thắt lưng đau không phải là bệnh, nhưng đau đến mức muốn lấy mạng người.

Viện chính Thái y viện tự mình hạ châm, qua nửa canh giờ, Thái hậu mới từ trong đả kích thật lớn hồi phục lại tinh thần.

Sự việc xảy ra đột nhiên, bà không nhớ được mình đã ngã sấp xuống như thế nào.

https://thuviensach.vn

Cung nhân ở Tịnh phòng là người của bà, xưa nay làm việc gọn gàng chu đáo. Lúc ấy bà muốn đẩy ngã Hoàng hậu, cười trên sự đau khổ của nàng, đánh vào uy thế kiêu ngạo của nàng. Nhưng không biết như thế nào, thân thể Hoàng hậu linh hoạt như cá chạch, rõ ràng bà đã đẩy rồi, lại không tìm thấy nơi để tựa, nhất thời mất cân bằng, mạc danh kỳ diệu* mà ngã sấp xuống.

Mạc danh kỳ diệu*: không hiểu ra sao, không sao nói được, quái lạ

Chương thái hậu chỉ có thể thầm mắng nữ nhân Triệu Yên Dung này thật sự có vận khí quá tốt, trù tính vạn vô nhất thất [1] như vậy mà nàng cũng có thể chạy thoát được.

[1]vạn vô nhất thất: tuyệt đối không có sai lầm.

Nhưng cái khổ này bà không thể chịu không công như vậy, mà vốn cũng là bởi vì Triệu Yên Dung nên mới ngã, không có đạo lý nào lại để cho Hoàng hậu không đếm xỉa đến, tiêu diêu tự tại như vậy.

Hạ xong một lượt châm, Thái hậu cảm thấy trên lưng khoan khoái rất nhiều, dựa vào giường, đang muốn gọi người đi mời Hoàng thượng đến, lại không nghĩ rằng Hoàng hậu nổi giận đùng đùng cầm một chiếc guốc gỗ chạy tới đây.

"Thật sự là to gan! Thật to gan!"

Phía dưới chiếc guốc gỗ rõ ràng bị chặt đứt một cây trụ, cũng không biết dính cái gì đen tuyền.

Hoàng hậu hùng hổ đứng ở trước giường Thái Hậu, mày liễu dựng thẳng, mắt hạnh trợn lên, vẻ mặt đầy căm phẫn: "Nô tài trong cung cũng quá kỳ cục. Có thể hầu hạ ở Trường Nhạc Cung, đều là lão nhân trong cung, là cho các ngươi thiên đại ân điển[2]!"

https://thuviensach.vn

[2]thiên đại ân điển: ân huệ lớn trời ban.

Hoàng hậu đưa lưng về phía Thái hậu, chỉ vào đám cung nhân Trường Nhạc Cung quỳ thành một hàng phía dưới, giáo huấn:"Một đám không biết tích phúc, không biết tận tâm hầu hạ, chỉ biết tham lam giảo hoạt, giữ đám phế vật các ngươi lại có tác dụng gì?"

Thái hậu có chút hồ đồ, mới vừa rồi bà còn muốn đổ toàn bộ chuyện mình bị ngã lên trên người Hoàng hậu, dù sao trong tịnh phòng tất cả đều là người của bà, chỉ cần khẳng định Hoàng hậu đẩy bà, thì dù miệng lưỡi Hoàng hậu có tốt đến đâu cũng không thể nói rõ được. Như thế nào qua một hồi như vậy, Hoàng hậu lại trở người làm thay, bắt đầu giáo huấn người của bà?

"Hoàng hậu, ngươi làm cái gì vậy?" Thái Hậu quát hỏi.

"Mẫu hậu, ngài không biết đâu, đám nô tài này thật quá phận." Nói xong, Triệu Yên Dung đưa chiếc guốc gỗ đến thiếu chút nữa thì đập lên trên mặt bà,"Người nhìn một chút, chiếc guốc gỗ này bị chặt đứt một cây trụ, mặt đất trong tịnh phòng lại bị hất dầu lên, cho nên mới hại mẫu hậu ngài bị trượt chân! Ngài ngẫm lại xem, cây trụ của guốc bị chặt đứt có thể nói là do đám nô tài sơ ý không kiểm tra cẩn thận, nhưng trong tịnh sao lại có dầu? Việc này rõ ràng là do đám nô tài này có ý định muốn hại ngài!"

Đầu Thái Hậu "Ong" một tiếng, thầm mắng đám cung nhân làm việc qua loa.

Rõ ràng là cho bọn họ hất một ít nước lên trên mặt đất là được, không có việc gì sao lại dùng đến dầu!

"Hoàng hậu cẩn ngôn (cẩn thận lời nói), trong tịnh phòng sao lại có dầu? Ta nghĩ ngươi nhìn lầm rồi, chỉ là một chút hơi nước thôi."

https://thuviensach.vn

"Ngài nhìn cây trụ của guốc, dầu còn dính trên gỗ, nếu dính nước, thời gian lâu như vậy đã sớm thấm vào gỗ rồi." Sắc mặt Triệu Yên Dung đau đớn nhìn Thái hậu,"Mẫu hậu ngài yên tâm, bản cung nhất định phải bắt được ác nô dám mưu hại ngài, nghiêm trị không tha."

"Chớ có nói bậy, rõ ràng chính là ngươi....." Thái hậu đang muốn xả lên người Triệu Yên Dung, Triệu Yên Dung lại lập tức giơ một chiếc guốc gỗ khác lên.

"Đúng vậy, ngài xem, guốc gỗ của bản cung bị chặt đứt hai cây trụ!" Triệu Yên Dung quay đầu lại, âm trầm xót xa quét một vòng đám người đang quỳ, "Ác nô này, muốn hại bản cung còn chưa tính, lại còn đánh chủ ý lên người mẫu hậu, thật sự là chết muôn lần cũng khó thoát tội. Ít nhiều trước khi Thái Hậu ngã xuống kéo ta một phen, bằng không giờ phút này người nằm trên giường sẽ là bản cung."

Sắc mặt cung nữ trực tịnh phòng trắng bệch, nhìn chằm chằm guốc gỗ đã bị động tay chân trên tay Hoàng hậu mà kinh nghi bất định[3]. Rõ ràng nàng ta chỉ động tay lên một chiếc guốc gỗ, như thế nào lại thành ra hai cái? Vừa rồi lúc rối loạn, rõ ràng nàng ta cũng thu hồi guốc gỗ, cũng đã rửa sạch sẽ, Hoàng hậu lấy guốc gỗ kia từ nơi nào?

[3]Kinh nghi bất định: kinh ngạc khó hiểu.

Đang nghi ngờ, chỉ thấy Hoàng hậu quay mặt sang, một đôi mắt trong suốt lạnh băng không có độ ấm nhìn chằm chằm mình.

Cung nữ kia cảm thấy da đầu tê dại, thấy hoa mắt,"Ưm" một tiếng hôn mê bất tỉnh.

Hai cung nữ của Chiêu Dương Điện hầu hạ Hoàng hậu, hoàng đế cho Hoàng hậu hai nội thị vệ, gian ngoài tẩm điện còn đứng đầy người của Thái y viện, viện chính, viện sứ, Thái y, mười mấy người ở đây đa số là người

https://thuviensach.vn

ngoài. Lúc này Thái hậu muốn đổ sự tình lên trên người Hoàng hậu rõ ràng là không thể.

Thái hậu tức giận đến mức muốn mình có hai cái miệng, sao bà có thể để cho Hoàng hậu mở miệng trước đoạt tiên cơ? Ngay từ đầu bà nên khẳng định là Hoàng hậu đẩy ngã mình, buộc hoàng đế phải phán nàng tội danh bất trung bất hiếu!

Nhưng tất cả đều đã chậm.

Hai chiếc guốc gỗ bị chặt mất cây trụ ngay trước mắt, trên guốc gỗ còn dính dầu màu đen tuyền, làm cho bà cảm thấy từng đợt ghê tởm.

Thái Hậu chỉ có thể hít sâu một hơi, ngữ khí đông cứng nói việc này thành sơ ý ngoài ý muốn, ngăn Hoàng hậu mãnh liệt yêu cầu tra rõ chân tướng.

Cung nữ trực tịnh phòng, người sơ sẩy để xảy ra chuyện bị đưa ra ngoài đánh hai mươi bản tử, chuyển đến Thận Hình Tư điều giáo, cũng không biết còn có ngày xuất hiện hay không.

Nhưng như vậy cũng tốt hơn so với trực tiếp trượng tễ.

Giày vò như vậy hơn nửa đêm, đến lúc trời tờ mờ sáng Triệu Yên Dung mới có cơ hội rãnh rỗi mà ngủ.

Cảm thấy chính mình vừa mới nhắm mắt lại có người đánh thức nàng.

"Nương nương, nương nương!"

Hình như là thanh âm của Mộc Lan.

Triệu Yên Dung ngủ chưa bao lâu, giật mình tỉnh lại.

"Chuyện gì?"

https://thuviensach.vn

"Mộc Cẩn đến đây, muốn gặp nương nương." Mộc Lan nhỏ giọng nói bên tai nàng.

Mộc Cẩn?

Nàng hoảng hốt nhớ đến, người này vốn là đại cung nữ trong cung của nàng, sau khi nàng bệnh nặng bị Thái Hậu "Mượn" Đến Trường Nhạc Cung.

Sớm không thấy, muộn không thấy, lúc này lại tới gặp chủ cũ một chút?

Nàng ta muốn làm gì đây!

Triệu Yên Dung ngồi dậy, ngáp một cái, lười biếng nói:" Cho nàng ta tiến vào."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Vu Oan

Edit: Như Hiền Dung.

Beta: Tiên Chiêu Dung.

Mộc Cẩn cúi đầu quỳ trước giường của Triệu Yên Dung, đôi tay nắm chặt chiếc khăn lụa, lộ ra một chút khẩn trương.

Mộc Cẩn không giống như Mộc Lan, không phải là nha hoàn hồi môn của Triệu Yên Dung, mà là nha hoàn hầu hạ Khang Vương phi Tạ thị. Chính xác mà nói, nàng cũng được xem như người của Hoàng đế.

Người ta đồn rằng tình cảm của Lý Duệ và Tạ thị - người vợ trước rất sâu đậm, có điều Triệu Yên Dung nghe được từ cữu cữu Bùi Nghi lại nói là tình cảm rất bình thường, không tốt lắm cũng không tệ lắm.

Tạ gia nổi tiếng là thư hương thế gia, sản sinh ra vô số đại nho. Tất cả các vị đế sư trong ba trăm năm qua, mười vị thì có bảy, tám vị xuất thân từ Tạ gia, nói như vậy cũng không hề khoa trương.

Đến vị hoàng đế cuối cùng Đại Ai Đế của tiền triều, xa hoa dâm dật, sưu cao thế nặng, đến nỗi dân chúng lầm than, khắp nơi loạn lạc.

Lúc ấy Thái Phó của Ai Đế là tộc trưởng của Tạ gia. Tư tưởng của ông là hiếu lễ, trên đại điện ông kêu khóc với tổ tiên Hoàng đế Đại Chu, nguyện lấy cái chết để can gián quân vương. Chu Ai Đế bị ông trách móc thẹn quá hóa giận nên lập tức thành toàn tâm nguyện cho ông, ném lão sư của mình vào nồi lớn đun sống, hạ chỉ tru di toàn tộc.

https://thuviensach.vn

May mà môn nhân Tạ gia trải khắp thiên hạ, liều sống liều chết đoạt lại vài tiểu hậu nhân trong tình thế nguy bách. Tạ gia bị tàn sát hơn ngàn người, một gia tộc cường thịnh lại suy tàn trong phút chốc, khiến người ta thổn thức không thôi.

Căn cơ mấy trăm năm của Tạ gia bị Chu Ai Đế một đuốc đốt sạch. Vài hậu duệ may mắn còn tồn tại vì căm phẫn mà gia nhập nghĩa quân, trở thành nguồn trợ lực lớn lật đổ hoàng thất Chu quốc.

Có thể nói, Tạ gia dù không có thực quyền trong tay nhưng lại có lòng người. Lý Duệ tìm nhà thông gia xem ra cũng rất tốt.

Chỉ tiếc Tạ thị hồng nhan bạc mệnh, chưa trở thành Hoàng hậu đã hương tiêu ngọc vẫn, giao hết thành quả này cho nữ nhân xuyên không - Triệu Yên Dung.

Ở trong trí nhớ của Triệu Yên Dung, Mộc Cẩn là người ít nói, suốt ngày trầm mặc nhưng làm việc rất gọn gàng lưu loát, xử sự cũng rất chu toàn.

Người của Khang Vương phi với người của Khang Vương chỉ kém nhau có một chữ nhưng ở trong lòng Triệu Yên Dung vẫn là khác biệt rất lớn.

Mặc kệ Mộc Cẩn là người của ai nhưng Triệu Yên Dung khẳng định: Mộc Cẩn không phải người của nàng.

"Ngươi không hầu hạ Thái hậu cho tốt, đến tìm bổn cung có chuyện gì quan trọng sao?" Triệu Yên Dung vén tóc, tựa người vào nhuyễn tháp, cẩn thận đánh giá thần sắc của Mộc Cẩn.

Năm nay Mộc Cẩn đã gần hai mươi tuổi, khuôn mặt thanh tú. Có lẽ vì trước kia từng hầu hạ Tạ thị nên trên người mang phong độ của người tri thức, trông thật ngay thẳng.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài mặt trăng đã lùi bước nhường chỗ cho mặt trời, trong điện không cần thắp đèn cũng có thể thấy rõ mặt mày của nữ tử đang quỳ.

Hai hàng lông mày của Mộc Cẩn hơi nhíu lại, hô hấp dồn dập, trên mặt mang theo sự đấu tranh và khẩn trương.

Triệu Yên Dung cũng không sốt ruột, lẳng lặng chờ Mộc Cẩn nói chuyện.

"Nương nương, nô tỳ, nô tỳ muốn về Chiêu Dương điện." Mộc Cẩn quỳ ở đó, trong lòng xoay chuyển trăm vòng, cuối cùng lại thốt ra một câu hết sức bình thường.

"Ngươi vốn là người của Chiêu Dương điện, Thái hậu cũng chỉ là mượn ngươi dùng mấy ngày." Triệu Yên Dung đưa tay kéo một lọn tóc, sợi tóc mềm mại đen như mực quấn quanh ngón tay trắng như tuyết, trắng đen đối lập, đặc biệt chói mắt. "Như thế nào, Thái hậu đối với ngươi không tốt sao?"

"Không phải." Mộc Cẩn nhỏ giọng trả lời. Tuy nói là trả lời nhưng không khác với lầm bầm lầu bầu là mấy.

"Trời đã sáng, bên Thái hậu ngươi không cần trở về hầu hạ sao?" Ánh mắt Triệu Yên Dung quét về phía Mộc Cẩn đang quy củ đặt tay trên đầu gối. Đôi tay không biết gạt người, có sống tốt hay không, chỉ cần nhìn da dẻ bàn tay là có thể biết.

Hình dáng đôi tay của Mộc Cẩn rất đẹp, ngón tay thon dài non mịn. Đại cung nữ bình thường chỉ phụ trách việc ăn mặc ngủ nghỉ của chủ tử, việc nặng đều có cung nhân bên dưới làm. Một đám quen sống trong nhung lụa, so với cuộc sống an nhàn của tiểu thư danh gia cũng chỉ kém hơn có một chút. Nhìn Đan Phong và Bạch Lộ xem, chẳng qua bị điều đến Hoán Y Cục dạo một vòng, làn da trên tay đều trở nên thô ráp, ngón tay cũng có có vài vết chai sờn.

https://thuviensach.vn

Ngón tay của Mộc Cẩn thoạt nhìn vẫn còn trắng nõn mềm mại, xem ra Thái hậu không vì nàng ta là người của Chiêu Dương điện mà hành hạ. Mấy ngày nay nàng ta ở Trường Nhạc cung cũng không tệ lắm!

Mộc Cẩn bị Hoàng hậu nhìn, da đầu cũng sắp run lên, trên trán xuất hiện một tầng mồ hôi lạnh.

"Nô nô tỳ có việc bẩm tấu." Mộc Cẩn nhìn bốn phía.

"Mộc Lan không phải người ngoài, ngươi có chuyện gì cứ việc nói thẳng." Đột nhiên trên mặt Hoàng hậu hiện lên ý cười nhưng ở trong mắt Mộc Cẩn, nụ cười này dưới ánh ban mai yếu ớt lại ẩn chứa một tia quỷ dị.

Từ lúc Hoàng hậu tỉnh lại, thật sự đã thay đổi rất nhiều!

Sau lưng Mộc Cẩn, mồ hôi lạnh toát ra làm nội y bị ướt dính sát vào người, rất khó chịu.

Thân mình Mộc Cẩn hơi động, từ trong ngực lấy ra một cái túi vải nho nhỏ đặt dưới đất.

"Thái hậu sai nô tỳ âm thầm nhét vật này lên người cung nữ tùy thân của nương nương, nếu nô tỳ làm không tốt, Thái hậu sẽ đánh chết nô tỳ."

Mộc Lan nhặt cái túi nhỏ lên, mở từng lớp vải ra, bên trong là một miếng ngọc bội Linh Chi Phượng Hoàng. Phượng hoàng bằng vàng được chạm khắc tinh tế, thân ôm một cái trứng, miệng ngậm nhánh cỏ Linh Chi. Miếng ngọc trắng trong thuần khiết, láng mịn như sữa dê. Phượng hoàng bảy đuôi là một báu vật vô cùng quý giá. Triệu Yên Dung chỉ nhìn lướt qua liền hiểu rõ ý tứ.

Xem ra vật này nhất định là đồ của Tiên đế ban thưởng cho Chương Thái hậu, là vật vô giá, ý nghĩa phi phàm.

https://thuviensach.vn

Thái hậu ra lệnh cho Mộc Cẩn nhét vào người cung nữ của nàng, đây rõ ràng là muốn vu oan mà!

Tuy rằng chiêu này đã cũ, được rất nhiều lão nhân dùng qua nhưng tỷ lệ thành công và độ thiệt hại của nước cờ này vẫn rất lớn.

Triệu Yên Dung tiếp nhận ngọc bội, lật qua lật lại xem.

"Thật đẹp!" Hai mắt Hoàng hậu sáng ngời, vẻ mặt tham lam, cứ thế tiện tay cất vào trong ngực.

Mộc Lan: "....."

Mộc Cẩn: "....."

"Tốt lắm, hiện tại nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành, trở về đi." Triệu Yên Dung phất tay, ý bảo Mộc Cẩn ra ngoài.

Mộc Cẩn kinh ngạc tiếp tục quỳ, run rẩy. "Nương nương, người..... người không lo lắng sao?"

"Tại sao phải lo lắng?" Triệu Yên Dung chớp chớp mắt. "Thái hậu không phải sai ngươi đến tặng vật này cho bản cung sao? Đương nhiên bản cung sẽ vui lòng nhận. Sau khi ngươi về cứ nói đã đặt vật này lên người Mộc Lan là được."

Mộc Cẩn còn muốn nói gì nữa, lại thấy Triệu Yên Dung ra hiệu cho Mộc Lan. "Mau đưa nàng ta trở về."

Sau khi Mộc Cẩn rời đi, Triệu Yên Dung lấy phượng bội từ trong ngực ra đặt giữa lòng bàn tay, yên lặng suy nghĩ.

Chỉ chốc lát sau, Mộc Lan vội vàng trở về ngồi quỳ chân trước mặt Triệu Yên Dung, trong lòng có chút không yên. "Nương nương, sao người

https://thuviensach.vn

lại nhận vật này? Nếu như Thái hậu cho người đến giở trò thì phải làm sao?"

Triệu Yên Dung thản nhiên nói. "Ngươi sợ cái gì? Hôm nay chúng ta sẽ về Chiêu Dương điện, bà ta nhất định sẽ đuổi bổn cung đi. Sau đó đợi ta đi được vài bước liền làm ầm lên, sai người lục soát người các ngươi."

Phượng bội này là bảo bối bên người của Thái hậu, có thể lấy được cũng chỉ có cung nữ hầu bệnh bên cạnh Thái hậu và Hoàng hậu tối qua. Thái hậu vì thể diện của hoàng gia nên sẽ không trực tiếp nói Hoàng hậu trộm đồ của mình. Có điều đồ vật tìm được trên người thị nữ của Hoàng hậu, nói nàng ăn trộm cũng không có gì khác biệt.

Này lão yêu bà, thật sự là phiền phức, chưa gặp Hoàng hà nên nghĩ mình bất tử, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà!

Triệu Yên Dung đưa tay lên cẩn thận sờ ngọc bội Linh Chi Phượng Hoàng, cảm giác nhẵn nhụi trơn mượt làm nàng yêu thích không muốn buông tay.

Nữ nhân đối với những vật đẹp đẽ lại quý giá thì luôn luôn không có sức chống cự.

Cho dù nàng là nữ tướng sĩ cũng giống nhau!

"Gọi Đan Phong tới, còn có hai nội vệ của Hoàng thượng phái đến, các ngươi lấy tất cả vật dụng của mình ra, chúng ta kiểm tra từng cái."

Mộc Lan nghe vậy trong lòng chấn động. "Nương nương, ý của người là?"

Triệu Yên Dung nhướng mày cười. "Mộc Cẩn nhắc nhở bản cung, cẩn thận một chút cũng không có sai."

https://thuviensach.vn

Mộc Lan gật đầu, xoay người đi, đột nhiên lại quay người lại, có chút nghi ngờ hỏi. "Mộc Cẩn không phải đã đưa ngọc bội cho nương nương sao? Sao nương nương còn muốn tra xét chúng nô tỳ nữa?"

"Mộc Cẩn đem đến là từ bên ngoài, ngươi có thể biết cái này không phải là "Minh tu sạn đạo, ám độ Trần Thương" (1) hay không?" Triệu Yên Dung kéo chăn đắp đến eo, đồng tử đen như mực trong ánh nắng ban mai sáng lấp lánh. "Cẩn thận vẫn hơn, huống chi hiện tại chúng ta đang ở Trường Nhạc cung, mang tất cả hành lý của các ngươi lại đây. Trước khi đi, tránh để người ngoài tiếp cận đến gần, hễ có ai đụng vào lập tức nói cho bản cung."

Tim Mộc Lan đập thình thịch, trong lồng ngực có một loại cảm giác hưng phấn lạ thường. Nàng gật đầu, bước nhanh ra ngoài.

Bốn nữ nhân ngồi quỳ trước mặt Hoàng hậu, mở từng hộp rương hòm, quần áo và vật dụng tùy thân ra, tra xét lẫn nhau.

Chỉ chốc lát, một tên nội vệ tìm được một cây trâm vàng từ trong váy của Đan Phong.

"Nương nương, người xem?" Nội vệ kia cung kính đưa cây trâm đến trước mặt Hoàng hậu.

"Ồ, năm đuôi luôn đấy." Triệu Yên Dung nhìn một chút, cười nói với Đan Phong. "Nhìn xem, ngươi là muốn làm cung phi sao? Lén lút cất giấu đồ vật, không ăn trộm thì là ăn cắp, Đan Phong ngươi tiêu rồi."

Đan Phong sợ tới mức khuôn mặt trắng bệch, thiếu chút nữa là khóc ra tiếng.

"Nô tỳ quả thật không biết thứ này đến từ đâu!"

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên là không thể cho ngươi biết, ngươi mà biết thì bọn họ còn có thể làm cái gì?" Triệu Yên Dung đặt cây trâm qua một bên, nhìn các nàng nói. "Tiếp tục!"

"Còn nữa sao?" Mộc Lan cũng bị dọa đến chảy mồ hôi lạnh ướt sủng cả người. Vốn cho rằng Thái hậu sai người bỏ ngọc bội vào người mình đã là chuyện lớn, không nghĩ tới sẽ tìm được một vật khác trong quần áo của Đan Phong.

"Dù sao một cái là trộm, hai cái cũng là trộm." Triệu Yên Dung vén tóc mai ra sau tai. "Chung quy phải chứng thực mọi chuyện rõ ràng, không có sơ hở nào mới được."

Rồi sau đó, quả nhiên lại tìm được vài đồ trang sức ở trong hành lí của hai nội vệ, trên góc của các món trang sức đều có ấn kí của Trường Nhạc cung.

Triệu Yên Dung nhếch miệng, Thái hậu này đúng là lão quái thai, ngay cả Hoàng đế cũng không buông tha.

Nhét đồ vật vào hành lí cung nữ của nàng, là vu oan Hoàng hậu nàng tay chân không sạch sẽ.

Nhét vào hành lý của nội vệ do Hoàng đế phái tới, như vậy có ý gì?

Chẳng lẽ là muốn nói Hoàng đế tay chân không sạch sẽ?

Thiên hạ này đều là của Lý Duệ, hắn còn có thể tham mấy món đồ trang sức không đáng giá của Thái hậu người hay sao?

Triệu Yên Dung nhịn không được lắc đầu. Mẫu hậu à, người muốn thắt chặt tình thân đôi bên sao!

https://thuviensach.vn

*Thời Hán Sở tương tranh từ Tam Tần tiến vào Ba Thục có đường chính lộ duy nhất là sạn đạo. Lưu Bang được Hạng Vũ cấp cho đất Ba Thục với mục đích cô lập ông, tránh trở thành mối họa sau này. Khi vào, mưu sĩ của Lưu Bang là Trương Lương đã đốt đường sạn đạo để binh sĩ không còn mơ tưởng đến ngày về, tạo điều kiện cho Hán Vương Lưu Bang chỉnh đốn quân mã chờ ngày tiến khỏi Ba Thục. Sau Hàn Tín lại dùng kế dương đông kích tây, ngày đêm ra sức sửa đường sạn đạo nhưng thực chất lại dẫn đại quân theo đường Trần Thương đi qua huyện Cố Đạo đánh úp Ung Vương Chương Hàm. Chương Hàm đón đánh quân Hán ở Trần Thương, thua chạy về đất Hạo Trĩ giao tranh tiếp, lại thua trận, bỏ chạy đến Phế Khâu. Hán vương đuổi theo, bình định đất đai của Ung Vương, đi về phía đông đến Hàm Dương, lại cho một cánh quân riêng vây Ung Vương ở Phế Khâu, còn sai các tướng bình định Lũng Tây, Bắc Địa, Thượng Quận. Từ tích ấy mà trong dân gian lưu truyền câu thành ngữ "Minh tu sạn đạo, ám lộ Trần Thương", ý chỉ kế dương đông kích tây Hàn Tín đã dùng để qua mặt Hạng Vũ.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Vật Bị Mất

Edit: Như Hiền Dung.

Beta: Tiên Chiêu Dung.

Đợi đến lúc mặt trời lên cao, quả nhiên Thái hậu phái người đến gọi Hoàng hậu tới Trường Nhạc cung.

Sau đó, hai tên nội vệ thì khiêng hòm xiểng, hai nữ quan thì đeo túi vải sau lưng. Hoàng hậu nương nương đi trước làm gương, chủ tớ năm người chậm rãi xuất phát.

Dọc theo đường đi, vẻ mặt hai gã nội vệ lạnh như tiền, đằng đằng sát khí, đám cung nhân nhìn vào hai chân liền nhũn ra, không ai dám đến gần các nàng.

Chỉ chốc lát sau thì các nàng tiến vào nội điện, Thái hậu vẫn còn nằm trên giường. Dung nhan Đoan Phi ảm đạm, sắc mặt tiều tụy ngồi ở một bên hầu hạ, thấy Hoàng hậu tiến vào, liền vội vàng tiến lên hành lễ.

Triệu Yên Dung thần thanh khí sảng (*), thoạt nhìn tâm trạng vô cùng tốt.

Thần thanh khí sảng (*): tinh thần sảng khoái.

Triệu Yên Dung trước hành lễ với Thái hậu, sau lại quan tâm hỏi han đôi ba câu xem lưng của Thái hậu đã đỡ chút nào chưa. Thái hậu tức giận hừ hừ mấy tiếng, thanh âm có chút lớn.

https://thuviensach.vn

Thấy Thái hậu tức giận, Triệu Yên Dung cảm thấy hài lòng mãn nguyện sau đó đến dìu Đoan Phi.

"Đoan Phi muội muội vất vả rồi, tối hôm qua nhất định là không được ngủ, ở đây túc trực phải không?" Triệu Yên Dung tự tay nâng Đoan Phi đứng dậy, nhẹ nhàng giúp phủi bụi, lại đắp thêm áo khoác ngoài cho nàng ấy, vẻ mặt áy náy. "Vốn là bản cung hầu hạ nhưng mấy ngày nay thân mình bản cung có chút không tốt, không thể thức suốt đêm, nên mới làm phiền muội muội như vậy."

Đoan Phi có chút thụ sủng nhược kinh, liên tục lắc đầu. "Đây vốn là bổn phận của thần thiếp, hiếu tâm của nương nương, Thái hậu hiểu rõ."

Chương Thái hậu nghe vậy cười lạnh một tiếng, Đoan Phi không dám nói tiếp.

Hoàng hậu giống như không có nghe thấy, cười hì hì xoay người lại nhìn Thái hậu thi lễ. "Con dâu vẫn nên hầu hạ mẫu hậu cho đến khi thân thể khỏi hẳn. Nhưng mẫu hậu xem, hiện tại thân mình của người không thể nhúc nhích, cung vụ nhỏ nhặt phức tạp như vậy. Trang tỷ tỷ cũng chỉ có một thân coi trong coi ngoài, con dâu sợ nàng ta sẽ mệt mỏi rồi lại ngã bệnh. Con dâu nghĩ tới nghĩ lui, để mẫu hậu vất vả như vậy là con dâu bất hiếu. Nay thân mình con dâu tạm thời tốt lên không ít, cho dù có lười biếng cũng không thể không chú ý đến sức khỏe của người. Hay là mẫu hậu giao lại Phượng Ấn cho con dâu tạm thời quản lý, chờ sau khi mẫu hậu khỏi bệnh, con dâu lại mặt dày hổ thẹn mà đến làm phiền người."

Lời Hoàng hậu vừa nói chính là muốn cướp lại quyền hành!

Thái hậu tức giận muốn thổ huyết nhưng lại không thể phát tiết, đành ngậm ngùi nuốt ngược vào trong. Bà trợn tròn mắt phượng lên, thở hồng hộc.

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, người không cần cảm động đến như vậy, bản cung thật sự không sao, không sợ mệt!" Trên mặt Triệu Yên Dung mang theo vài phần ngượng ngùng, vô cùng thành khẩn nhìn Thái hậu. "Sức khoẻ của mẫu hậu không tốt, vẫn là nên nghỉ ngơi thì hơn."

Trước kia trong cung không có Hoàng hậu, Thái hậu chưởng quản Phượng Ấn không có gì là không đúng. Nhưng hiện tại trong cung đường đường chính chính đã có Hoàng hậu, Hoàng hậu lại đầy sức sống yêu cầu Thái hậu trả lại Phượng Ấn, Thái hậu không thể không giao trả.

Lúc trước Triệu Yên Dung cho người đưa Phượng Ấn đến tay bà, bà cao hứng không thôi, nghĩ rằng tiểu tiện tì này cuối cùng cũng coi như sợ mình, đã biết tốt xấu. Không nghĩ tới Phượng Ấn ở trong tay bà còn chưa kịp nóng đã bị nàng lấy lại. Điều này khiến cho người ta đầu tiên là vui vẻ sau lại giận dữ, đưa bà lên chín tầng mây rồi lại không chút thương tiếc kéo bà xuống. Hoàng hậu chính là đang đùa bỡn bà mà!

Hiện tại thân mình bà có thương tích là sự thật, Hoàng hậu luôn miệng nói lấy lại Phượng Ấn là xuất phát từ hiếu tâm. Chấp chưởng hậu cung vốn là chức trách của Hoàng hậu, nếu bà không trả chính là không hợp quy củ tổ tông.

Bàn tay của Chương Thái hậu giấu trong chăn nắm thành quyền!

Tốt! Ngươi muốn thu hồi quyền hành? Muốn lấy lại Phượng Ấn? Không thành vấn đề, ai gia giao lại cho ngươi! Chỉ sợ ngươi không đủ sức để giữ!

"Hoàng hậu hiếu thuận như vậy, ai gia rất vui mừng." Chương Thái hậu nói một cách tẻ nhạt, sau đó sai cung nữ bên người đi lấy Phượng Ấn mang tới giao cho Hoàng hậu.

Đúng lúc này, Hoàng đế thập nhị tứ hiếu (**) vừa bước vào Trường Nhạc Cung.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng tới rất đúng lúc, thần thiếp vừa mới đến cung mẫu hậu, không dám để cho mẫu hậu vất vả nên trước tiên thần thiếp đã thu hồi Phượng Ấn lại rồi." Triệu Yên Dung cười khanh khách, hồi báo cho Hoàng đế.

"Hoàng hậu làm rất tốt." Đối với sự tỉ mỉ và hiếu tâm của Hoàng hậu, Hoàng đế tỏ vẻ rất hài lòng và tán thưởng.

"Cung vụ phức tạp, thần thiếp nếu có chỗ không rõ, vẫn sẽ đến làm phiền mẫu hậu chỉ giáo thêm." Dưới mắt Triệu Yên Dung có quầng thâm nhàn nhạt, Hoàng đế thấy vậy có chút đau lòng. Có điều nhìn Thái hậu nằm ở trên giường bộ dáng bán sống bán chết kia, hắn lại cảm thấy thực vui sướng, ánh mắt nhìn Hoàng hậu lại càng thêm ôn nhu như nước.

"Nàng cũng mệt mỏi cả một đêm, trẫm đưa nàng về Chiêu Dương điện. Nàng trước hết hãy nghỉ ngơi cho tốt, dưỡng tinh thần cho sảng khoái rồi hãy quản lý cung vụ, cũng không vội." Mắt mày Hoàng đế cong cong, đưa tay vén nhẹ tóc mai của Hoàng hậu, giống như giúp Hoàng hậu chỉnh trang lại mấy sợi tóc rối kia nhưng thực chất chúng không hề tồn tại, thái độ tự nhiên mà vô cùng thân thiết.

Bên ngoài ánh nắng tươi sáng nhưng cũng không sáng bằng nụ cười ấm áp của mĩ nam tử. Mi này, mắt này, mũi này, môi này, thần thái này, còn có thân hình cường tráng này, thật sự là quá đẹp mắt rồi.

Thái hậu nhìn cô con dâu mới đứng dưới ánh mặt trời, thấy hai người họ trước mặt bà cư nhiên nhìn nhau nở nụ cười, cười đến phóng túng bừa bãi như thế, trong lòng Thái hậu phẫn hận đến cực điểm. Một là nhi tử trên danh nghĩa mà bà hận đến tận xương tủy, một là đứa con dâu mà bà hận đến mức ngực muốn nổ tung.

Chương Thái hậu nghiến răng nghiến lợi, thầm cầu trời khấn phật cho thiên lôi hạ xuống, trực tiếp đánh hai người này cháy thành than.

https://thuviensach.vn

Nhưng là không thể được!

Hoàng hậu có thể chết nhưng Hoàng đế thì không thể!

Nhi tử bảo bối của bà còn đang chịu khổ ở vùng khỉ ho cò gáy kia, trên đời này, chỉ có Lý Duệ mới có thể cứu nó trở về.

Lúc này trong lòng Chương Thái hậu cực kì hận Tiên đế. Nếu không phải Tiên đế lòng dạ ác độc, thì mẹ con bà đã không phải chịu cảnh mẫu tử chia lìa, lại còn bị Lý Duệ và Triệu Yên Dung ức hiếp!

Nhìn tay Lý Duệ kéo Triệu Yên Dung định rời đi, Thái hậu liếc mắt ra hiệu cho nữ quan đang đứng bên cạnh. Nữ quan kia lập tức lui về phía sau nửa bước, làm ra bộ dáng kinh hoảng.

"Thái hậu, sao không thấy Linh Lung Phượng Bội của người?"

Dáng vẻ Thái hậu thâm trầm đầy sát khí, hừ một tiếng. "Sao lại như vậy được? Ngày nào ai gia cũng mang theo bên người. Đây chính là đồ của Tiên đế ngự ban, khắp thiên hạ chỉ có một cái, tại sao lại không thấy?" Nói xong, liền liên tục sờ soạng khắp người.

"Không thấy! Thật sự không thấy!" Thái hậu hô toáng lên. "Sao lại như thế? Đó là bảo vật duy nhất mà Tiên đế để lại cho ai gia! A a a a!"

Thái hậu hét ầm lên làm cho tất cả các cung nhân đều hoảng sợ quỳ rạp xuống đất.

Mày rậm của Lý Duệ hơi nhíu lại, ngoáy ngoáy lỗ tai hỏi. "Lại làm sao nữa?"

Triệu Yên Dung ôn nhu cười, nhìn hắn nói. "Hình như mẫu hậu bị mất thứ gì rất quan trọng. Cái gì mà Linh Lung ngọc bội, Hoàng thượng người nghe nói qua sao?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Lý Duệ đột nhiên trầm xuống. Triệu Yên Dung đứng gần hắn, thấy rõ ràng đồng tử của hắn co rút lại. Phản ứng này không phải kinh hãi mà là cực kì giận dữ! Phượng bội này quả nhiên không tầm thường!

Trường Nhạc cung một mảnh hỗn loạn. Thái hậu đập bàn mắng, đám cung nhân đều quỳ hết trên mặt đất, giơ tay chỉ lên trời tuyên thệ, không ai có lá gan dám trộm bảo bối của Thái hậu.

Xảy ra chuyện náo loạn như vậy, hiển nhiên trong lúc này Hoàng đế và Hoàng hậu cũng không thể rời đi.

Hốc mắt Thái hậu đỏ lên, khóc. "Đây chính là mạng sống của ai gia! Là đồ Tiên đế ban cho ai gia, mỗi khi ai gia thấy nó cũng giống như gặp được Tiên đế. Nay lại mất đi, ai gia không còn mặt mũi nào để gặp Tiên đế khi xuống hoàng tuyền nữa! Thật là không thể sống nữa mà!"

Khóc đến chấn động thấu trời, giống như cha mẹ chết vậy.

Đế Hậu đứng tại chỗ, nhìn mọi người trong cung y như ruồi không đầu bay toán loạn, hồi lâu liền cảm thấy có chút mỏi chân. Cung nhân Trường Nhạc cung cũng thật là không có mắt, Hoàng đế và Hoàng hậu đều đứng lâu như vậy mà tuyệt nhiên không có ai mang ghế ra.

Hoàng hậu có chút không kiên nhẫn nhìn Hoàng đế. "Bệ hạ, không bằng chúng ta về trước đi, để cho mẫu hậu ở bên này tìm, chúng ta ở đây cũng không giúp được gì."

Cũng không biết Lý Duệ đang nghĩ gì, đối với việc Thái hậu bị mất đồ không hề quan tâm một chút nào, ngược lại trên người hắn lại mang theo một sự ngột ngạt khó hiểu. Nghe Hoàng hậu nói như vậy, cảm thấy ý kiến này hợp với ý mình, gật gật đầu, liền muốn cùng Hoàng hậu rời đi.

"Đứng lại!" Thái hậu còn đang gào khóc đột nhiên ngưng bặt, lạnh lùng nhìn Triệu Yên Dung. "Hoàng thượng có thể đi, Hoàng hậu thì không

https://thuviensach.vn

thể!"

Triệu Yên Dung quay người lại, vẻ mặt kinh ngạc. "Mẫu hậu còn có chuyện gì muốn phân phó con dâu làm sao?"

"Đêm qua ở gần ai gia cũng chỉ có mấy người, Hoàng hậu vẫn là từ từ hãy đi." Âm thanh Thái hậu có chút thâm trầm, mang theo một ý tứ mập mờ.

Hai mắt Lý Duệ híp lại, ánh mắt nhìn chằm chằm Thái hậu ẩn chứa một tia ngoan độc.

"Mẫu hậu là có ý gì? Người đang nghi ngờ Hoàng hậu Đại Tề?"

"Ai gia đương nhiên sẽ không hoài nghi con dâu hoàng thất." Thái hậu cũng không hoảng hốt, để cung nữ đỡ mình ngồi xuống, nghiêng người dựa vào nhuyễn tháp, ung dung đón nhận ánh mắt của Hoàng đế. "Đó là ngọc bội của phụ hoàng ngươi ban tặng cho ai gia, tuyệt đối không thể mất. Hoàng hậu nếu muốn đi tất nhiên là có thể. Có điều phải giống như người trong cung của ai gia, mở tất cả hòm xiểng ra để kiểm tra một lần, tránh bọn họ lầm tưởng phượng bội của ai gia thành của đồ mình rồi mang ra khỏi cung."

"Mẫu hậu, Hoàng hậu tuyệt đối không có khả năng động vào phượng bội của người." Lý Duệ tiến lên một bước, chắn trước người Triệu Yên Dung. "Nàng là Hoàng hậu cao quý, bảo vật trong hậu cung đều là của nàng, cần gì phải đi lấy đồ của người?"

"Nếu trong lòng không có quỷ thì tại sao không để cho ai gia tra?" Thái hậu cười lạnh một tiếng. "Hoàng đế nếu đau lòng cho Hoàng hậu, sao không để cho nàng ta tự chứng minh mình trong sạch, miễn cho sau này truyền ra lời đồn đãi không hay, làm mất mặt hoàng thất Đại Tề ta."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ lạnh lùng nhìn Thái hậu. "Mẫu hậu, nàng là Hoàng hậu của Trẫm!"

"Cũng là con dâu của ai gia! Như thế nào. Ngay cả bà già này muốn con dâu chứng thật trong sạch cũng không được sao?"

Mắt thấy hai bên chuẩn bị cãi nhau, mà nhân vật chính của câu chuyện lại vô tâm vô phế nở nụ cười.

"Cần gì phải làm to chuyện như vậy?" Triệu Yên Dung sau lưng Lý Duệ ló đầu ra, cười hì hì nhìn Thái hậu nói. "Mẫu hậu lo lắng cho con dâu như vậy, con dâu rất vui!"

"Này!" Lý Duệ cau mày hung dữ nhìn bộ dáng đáng yêu của nàng. Triệu Yên Dung cười trấn an, vỗ vỗ mu bàn tay hắn.

Đỉnh đầu Lý Duệ đầy hắc tuyến nhìn tiểu kiều thê của mình.

Bộ dạng Thái hậu như vậy, khẳng định là đã sai người nhét phượng bội lên trên người của Hoàng hậu.

Lão bà này thật sự mất trí rồi, xem ra ngày tháng bà ta sống nhàn hạ nhiều quá, mới có thể sinh ra cái chủ ý bỉ ổi như vậy.

Trên mặt Triệu Yên Dung lộ ra ý cười mang theo một chút lấy lòng, đôi đồng tử đen như mực phủ một tầng sương mỏng.

"Tra một chút cũng tốt, đỡ phải nói tay chân ta không sạch sẽ." Nàng hơi mỉm cười nhìn hắn, ngón tay mềm mại khẽ vuốt vuốt trên mu bàn tay hắn. Lửa giận trong lòng Lý Duệ bị nàng dập tắt, dần dần bình tĩnh trở lại.

Mấy ngày nay nữ nhân này mang đến cho hắn rất nhiều chuyện bất ngờ, chỉ là lần này Thái hậu cố ý làm khó dễ, nàng có thể đối phó được hay không?

https://thuviensach.vn

(**) Thập nhị tứ hiếu (chữ Hán: 二十四孝): là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp (có sách ghi Quách Cư Kinh 郭居敬, bính âm: Guō Jūjìng) vào thời nhà Nguyên biên soạn. Ông nổi tiếng là một người con hiếu thảo, và sau khi cha mất ông đã xuất bản quyển này. Hầu hết các người con hiếu thảo là nam giới báo hiếu cho mẹ già. Các câu chuyện được kể lại xảy ra từ thời Thuấn Đế đến đời ông.

24 tấm gương bao gồm:

Ngu Thuấn (虞舜): hiếu cảm động trời

Lưu Hằng (刘恒, tức Hán Văn Đế): người con nếm thuốc

Tăng Sâm (曾参): mẹ cắn ngón tay, tim con đau xót

Mẫn Tổn (闵损): nghe lời mẹ với quần áo đơn giản

Trọng Do (仲由): vác gạo nuôi cha mẹ

Đổng Vĩnh (董永): bán thân chôn cha

Đàm Tử (郯子): cho cha mẹ bú sữa hươu

Giang Cách (江革): làm thuê nuôi mẹ

Lục Tích (陆绩): giấu quýt cho mẹ

Đường phu nhân: (唐夫人) cho mẹ chồng bú sữa

Ngô Mãnh (吴猛): cho muỗi hút máu

Vương Tường (王祥): nằm trên băng chờ cá chép

Quách Cự (郭巨): chôn con cho mẹ

https://thuviensach.vn

Dương Hương (杨香): giết hổ cứu cha

Châu Thọ Xương (朱寿昌): bỏ chức quan tìm mẹ

Dữu Kiềm Lâu (庾黔娄): nếm phân lo âu

Lão Lai tử (老莱子): đùa giỡn làm vui cha mẹ

Thái Thuận (蔡顺): nhặt dâu cho mẹ

Hoàng Hương (黄香): quạt gối ấm chăn

Khương Thi (姜诗): suối chảy cá nhảy

Vương Bầu (王裒): nghe sấm, khóc mộ

Đinh Lan (丁兰): khắc gỗ thờ cha mẹ

Mạnh Tông (孟宗): khóc đến khi măng mọc

Hoàng Đình Kiên (黄庭坚): rửa sạch cái bô đi tiểu của mẹ.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Giá Hoạ

Không sai, nương nương nhà ta hào phóng như vậy đấy

Edit: Huệ Hoàng Hậu

Beta: Sutháiphi

Triệu Yên Dung quay đầu, nói với bốn người: "Các ngươi mở hết rương cùng tay nải ra, giũ từng cái một cho mọi người xem, đừng để cho người khác động thủ."

"Vâng!" Lúc này bốn người vô cùng cảm phục chủ tử anh minh cơ trí, mở cái rương ra, thời điểm giũ mạnh từng cái quần áo, hành động mang theo khí thế ngạo nghễ không sợ bất kì cái gì.

Đan Phong giũ hết tất cả quần áo trong tay xong thì ném xuống mặt đất, cười lạnh với nữ quan Trường Nhạc Cung đang tiến đến kiểm tra. "Tỷ tỷ nhìn cho cẩn thận, xem nơi này có vật gì vi phạm lệnh cấm hay không? Đừng bỏ sót cái gì, lại không thể báo cáo đúng kết quả."

Bốn nữ quan ngồi xổm xuống trước mấy bộ quần áo, tìm kiếm cực kì cẩn thận kĩ lưỡng nhưng vẫn không thể phát hiện được đồ vật muốn tìm.

Thái Hậu cũng ngồi không yên.

Rõ ràng là bà đã phái người thả chút đồ vật vào mấy rương đồ này, sao lại không thể tìm ra được một thứ gì thế này?

Vài thứ kia đâu? Trang sức đâu? Tiểu gia sản mà bà cất giấu đâu?

https://thuviensach.vn

Vốn là muốn tìm ra chút đồ vật vi phạm lệnh cấm, lấy cớ đánh chết bốn nha đầu bên cạnh Hoàng Hậu. Bà biết phượng bội ở trên người Hoàng Hậu, Hoàng Hậu nhất định cho rằng với thân phận của nàng ta, chưa chắc bà sẽ cho người tra soát thân nàng ta. Nhưng bà đã tính toán tốt mọi thứ, thả chút đồ vật trong y phục của thị nữ bên cạnh, sau đó tìm cớ hạ thể diện của Hoàng Hậu.

Có điều ngay bước đầu tiên này đã thất bại, vậy làm sao để bà tiếp tục thực hiện bước thứ hai, thứ ba đây?

Thái Hậu tái mặt, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết làm cái gì.

Triệu Yên Dung chậm rãi, thong thả nói. "À, mấy nha đầu các ngươi, cởi cả áo ngoài ra, cho người ta nhìn xem có bí mật mang theo hàng cấm hay không?"

"Vâng!" Bốn vị cô nương thực sự bắt đầu tháo nút áo ngoài.

Dù sao trong cung này đều là nữ nhân, trừ bỏ hoàng đế là một nam nhân hoàn chỉnh, còn lại một ít đều là "nam nhân" không thể tự xưng là nam nhân.

Bốn vị nha đầu này thật đúng là không thèm để ý, chủ tử bảo cởi liền cởi. Ngược lại là Lý Duệ có chút xấu hổ, dời tầm mắt đi nhìn cột trụ lớn sơn son khắc phượng của Trường Nhạc Cung.

Triệu Yên Dung nhìn hắn, cảm thấy vị Hoàng đế này cũng biết đạo lí 'phi lễ chớ nhìn' tuy rằng hơi tệ nhưng cũng coi như có thể cứu lại, nàng vừa lòng gật gật đầu.

"Có muốn lục soát cả bổn cung luôn không?" Triệu Yên Dung vô cùng có thành ý mà đưa ra kiến nghị, hơn nữa không đợi Thái Hậu gật đầu liền

https://thuviensach.vn

nhanh tay nhanh chân ném tất cả túi thơm, túi tiền của mình cho nữ quan của Trường Nhạc Cung, rồi lại tháo nút áo ngoài.

"Không cần!" Thái Hậu mới ngây người trong chốc lát, Hoàng Hậu đã cởi sạch sẽ áo ngoài!

Thật là cực kì hào phóng!

Ánh mắt Lý Duệ dời khỏi cây cột, khi chạm đến đến thân mình lả lướt hấp dẫn, vô cùng cân đối và cực kì có đường cong của Hoàng hậu thì rốt cuộc đôi mắt không rời ra được.

"Ngài xem, trên người bổn cung cũng không có!" Hoàn toàn không chú ý tới ánh mắt có thể ăn thịt người của Hoàng đế, thậm chí Triệu Yên Dung còn nhẹ nhàng xoay một vòng tại chỗ để mọi người xem xét toàn thân nàng.

Vẫn là Hoàng đế nhìn không nổi nữa, lập tức đoạt lấy quần áo trong tay các cung nhân, bọc thê tử của hắn lại.

"Hoàng Hậu, Phong nghi! Phong nghi!" Hoàng đế có chút vô cùng đau đớn. Cho là Hoàng Hậu muốn phô bày dáng người gợi cảm, cũng không nên phô bày ở nơi như thế này. Chúng ta nên tìm thời gian, tìm địa điểm, lén lút chút, kín đáo chút rồi muốn phô bày như thế nào thì phô bày như thế ấy.

Hai mắt Hoàng Hậu sáng lấp lánh, nhất thời bỏ qua cho đôi tay trượt xuống một cách không thành thật kia của Hoàng đế khi hắn cầm lấy quần áo bao trùm nàng.

"Thần thiếp tự làm là được." Qua hai ba động tác, nàng đã mặc áo ngoài vào, cười tủm tỉm mà nói với Thái Hậu. "Mẫu hậu à, mới vừa rồi bổn cung nghĩ đến. Đêm hôm qua trong cung, ngoại trừ cung nhân của ngài và

https://thuviensach.vn

bổn cung ở bên cạnh hầu hạ ngài ra, còn có một vị cũng ở gần ngài. Đoan Phi muội muội, ngươi lại đây!"

Đột nhiên bị Hoàng Hậu điểm tên, Đoan Phi vốn dĩ còn đang ở trạng thái hóa đá do tác phong hào phóng của Hoàng hậu đã lập tức giật mình hoàn hồn, chỉ trong nháy mắt, liền hiểu rõ ý tứ Hoàng Hậu.

Đây là muốn khiến nàng cũng học theo sự hào phóng của Hoàng Hậu?

Cái này còn tệ hơn là tát thẳng vào mặt nàng!

"Không không, thần thiếp..."

"Vì chứng minh trong sạch, làm cho mẫu hậu yên tâm, bổn cung đã cho người lục soát hết, muội muội còn có cái gì mà không buông được?" Triệu Yên Dung nhướng mày. "Nơi này lại không có người ngoài, chẳng lẽ ngươi xem Hoàng Thượng là người ngoài?"

"Thần thiếp không dám!" Cái mũ này chụp xuống đỉnh đầu, đương nhiên Đoan Phi không dám nói cái gì nữa, chỉ có thể đưa ánh mắt xin giúp đỡ về phía Thái Hậu.

Nhưng Thái Hậu lại có thể nói cái gì?

Là bà muốn cho người tra soát thị nữ của Hoàng Hậu, Hoàng Hậu lại chủ động cởi áo cho người kiểm tra.

Hoàng Hậu có thể thoải mái hào phóng chủ động cho tra xét, vì sao mà Đoan Phi lại không thể?

Hoàng đế đang ở chỗ này, nếu chỉ tra Hoàng Hậu, hắn nhất định sẽ cho rằng mọi việc mà bà làm là nhằm vào Hoàng Hậu...

Thái Hậu cắn chặt răng, nói với Đoan Phi. "Ngươi cũng cởi áo ngoài, để người kiểm tra!"

https://thuviensach.vn

Đoan Phi vừa xấu hổ lại vừa tức giận, tuy bọn nô tỳ chung quanh đều cúi đầu nhưng nàng cảm thấy giống như mỗi người đều đang nhìn nàng chê cười.

Thái Hậu đã lên tiếng, nàng không thể chối từ.

Chậm chạp mới cởi ra được một nửa áo ngoài, tay áo vừa rũ xuống, liền nghe "Cộp" một tiếng trầm vang, một tia sáng vụt qua trước mặt mọi người, rơi xuống thảm lót trên mặt đất.

Động tác cởi áo của Đoan Phi khựng lại, giống như bị người điểm huyệt từ xa, ngay cả biểu tình trên mặt cũng ngưng lại.

Toàn bộ người trong phòng nín thở ngưng thần, thở mạnh cũng không dám.

Lý Duệ đi hai bước về trước, khom lưng nhặt đồ vật sáng lấp lánh trên mặt đất lên, nắm ở trong tay nhẹ nhàng xoa xoa, biểu tình trên mặt trở nên có chút cao thâm khó đoán.

"Thứ mẫu hậu đang tìm, chắc là cái này."

Hắn cũng không đưa phượng bội trong tay cho Thái Hậu, chỉ cầm trong tay mà giơ về phía Thái Hậu.

Kim phượng bảy đuôi ánh vàng rực rỡ, xòe quanh dương chi bạch ngọc oánh nhuận không tì vết, mắt phượng là đá hồng ngọc quý chớp động rạng rỡ mỹ lệ.

"Bụp!"

Mặt mày Đoan Phi tối sầm lại quỳ gối trên mặt đất, khuôn mặt này - so với nói là khiếp sợ, không bằng nói là tuyệt vọng. "Này... này thứ này...

https://thuviensach.vn

Thần hhiếp cũng không biết... Không biết..." Nàng lắp bắp, trong đầu loạn thành đoàn.

Nàng không có chạm qua phượng bội này, càng không thể giấu nó vào trong tay áo! Trong đầu chợt lóe, nhớ tới một màn phía trước - Hoàng Hậu thân thiết nâng nàng dậy.

"Hoàng Hậu nương nương, là ngươi hãm hại ta!" Trong nháy mắt, nàng hoàn toàn hiểu rõ.

Triệu Yên Dung nhìn nàng ta, lại nhìn Lý duệ. "Đoan Phi ngươi làm gì vậy?" Hoàng Hậu nương nương nhíu đôi lông mày thon dài đen nhánh, trong mắt mang theo thất vọng cùng khinh thường rõ ràng. "Muội muội cũng thật là, cho dù khối phượng bội này của mẫu hậu rất đẹp, ngươi muốn thì nói một tiếng thôi. Mẫu hậu hào phóng, ngươi lại là cháu gái ruột của ngài, ngươi đã mở miệng, ngài còn có thể không cho sao? Không xin mà tự lấy... là trộm đó muội muội à!"

Nói rồi thoạt nhìn nàng lại là vẻ cực kỳ đau lòng mà lắc lắc đầu. "Ôi, ngươi làm bổn cung không biết nói ngươi thế nào đây? Cũng chẳng có mặt mũi mà giúp ngươi cầu tình."

Đoan Phi tức muốn hộc máu, chỉ vào Hoàng Hậu nói. "Đây rõ ràng chính là ngươi vừa mới nhét vào trong tay áo ta..."

"Bổn cung nhét?" Triệu Yên Dung nhướng mày, trong mắt mang theo ý trào phúng nhàn nhạt. "Trường Nhạc Cung nhiều người vậy, con mắt nào thấy bổn cung nhét đồ vào trong tay áo ngươi? Bổn cung chỉ đỡ ngươi một phen, chỉ với chút thời gian đó mà có thể thần không biết quỷ không hay nhét một khối ngọc bội lớn như vậy vào trong tay áo của ngươi, ngươi coi bổn cung là thần tiên à!"

Đoan Phi bị nàng nói đến sửng sốt.

https://thuviensach.vn

Chính xác, vừa rồi Hoàng Hậu chỉ đỡ nàng một chút, nếu có nhét đồ vật vào tay áo nàng, một khối ngọc bội lớn như vậy, nàng không thể không phát hiện. Trừ phi Hoàng Hậu là tay thần thủ chuyên luyện mà thành.

"Hơn nữa, cứ cho là bổn cung có bản lĩnh kia, ta hãm hại ngươi làm gì?" Hoàng Hậu từ trên cao nhìn xuống, kim phượng thoa trên đầu theo nàng nói chuyện mà hơi hơi rung động, rực rỡ lung linh chương hiển cao quý không giống người thường.

"Là Hoàng Thượng thiên sủng ngươi làm cho bổn cung tâm sinh ghen ghét hay là Hoàng Thượng muốn nâng phân vị cho ngươi làm bổn cung sinh sợ hãi? Căn bản là chuyện không có khả năng!"

"Phốc!"

"Phốc!"

Tựa như hai lưỡi đao sắc bén một trước một sau đâm vào trái tim Đoan Phi, đầy máu tươi tuôn ra theo cái đao nhỏ của Hoàng hậu.

Đúng vậy, Hoàng đế không sủng nàng, cũng không có ý định muốn lập nàng làm Hoàng Hậu. Trừ Thái Hậu cô mẫu làm chỗ dựa ra, thật đúng là nàng không có chút uy hiếp nào với Triệu Yên Dung.

Trong lòng Đoan Phi có chút oán Thái Hậu, nàng biết Thái Hậu có tính toán cùng an bài. Nàng cũng đang hết sức kỳ vọng, trông chờ Thái Hậu đánh vào mặt Hoàng Hậu.

Có điều cô mẫu lão nhân gia ngài có thể bản lãnh hơn được không? Lăn lội bao nhiêu năm rồi. Vậy mà loại này chuyện vu oan nhỏ nhoi này cũng có thể làm sai đối tượng!

Đoan Phi vừa than khổ vừa tức giận.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm qua, Thái Hậu đã bảo vệ nàng một lần nhưng lúc này xem như bị bắt tại trận. Ngay trước mặt Hoàng đế, Thái Hậu còn biết bảo vệ nàng bằng cách nào?

Trộm đồ vật mà Tiên đế ngự ban a! Đây là tội danh lớn cỡ nào! Cho dù nàng là Đoan Phi tôn quý cũng giữ không được mệnh, nói không chừng còn dẫn cả tai họa đến mẫu tộc.

Đoan Phi xoay người, dùng đầu gối bò về hướng Thái Hậu, khóc lóc nói. "Thái Hậu, Thái Hậu, oan uổng quá, thần thiếp không lấy, là có người hãm hại! Thái Hậu, phải làm chủ cho thần thiếp... !" Nàng không có cách nào, toàn bộ cái hậu cung này, người duy nhất có thể cứu nàng cũng chỉ có Thái Hậu.

Đoan Phi dập đầu như giã gạo, khóc đến ruột gan đứt từng khúc.

Ngày hôm qua khóc, đôi mắt vẫn còn sưng. Hôm nay còn chưa có tiêu sưng, sưng lại càng thêm sưng.

Đôi mắt vốn dĩ sáng trong nay lại bị phủ kín bởi một tầng sợi đỏ (trong mắt), chỉ có thể lộ ra hai con ngươi, nhìn cực kỳ thê lương bi thảm.

Thái Hậu thì đã sớm ngây ngốc.

Rõ ràng là bà sai người nhét vài món trang sức cung phẩm của Trường Nhạc Cung lên hành lý của mấy cung nữ. Bởi vì sợ sai lầm, thậm chí mỗi người đều kẹp hai ba đồ vật.

Khi Mộc Cẩn trở về, rõ ràng cũng nói là tận mắt nhìn thấy Hoàng Hậu nhét phượng bội kia vào trong lòng ngực.

Rốt cuộc là xảy ra sai lầm ở chỗ nào? Sao thứ này có thể sẽ xuất hiện ở trên người Đoan Phi?

https://thuviensach.vn

Khi Đoan Phi hầu hạ bà dùng đồ ăn sáng xong thì đã đổi bộ đồ mới, phượng bội kia chỉ có thể là bị người nhét vào một lúc sau mà thôi.

Là ai nhét, nhét như thế nào? Vì sao không có ai phát hiện? Ngay cả bản thân Đoan Phi cũng chưa phát hiện?

Nếu không phải nhét khối ngọc bội mà là thả độc vào cơm canh quần áo của bà, có phải cũng sẽ không ai phát hiện ra hay không?

Thái Hậu bị những liên tưởng như con ngựa hoang thoát dây cương không thể khống chế của chính mình dọa sợ. Ánh mắt nhìn Hoàng đế cùng Hoàng Hậu có chút giống như chim nhỏ chịu kinh hách.

Hoàng đế nắm phượng bội trong tay, nhìn khuôn mặt như tro tàn không còn tí huyết sắc nào của Thái Hậu. Nhìn bà đôi môi hơi hơi mở ra run rẩy, trong ngực đột nhiên dâng lên từng trận sảng khoái.

Hắn chậm rãi, chậm rãi đi đến chỗ Thái Hậu.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Thần Tiên Cũng Không Thể Cứu Ngươi

Edit: Mai Thái Phi.

Beta: Tiên Chiêu Dung

Bước chân nhẹ nhàng, chạm xuống đất không gây ra một tiếng động nào.

Triệu Yên Dung nhìn bóng dáng của hắn, nhưng không thấy vẻ mặt của hắn, chỉ cảm thấy vị Hoàng đế trẻ tuổi này như mang theo điện thế mười vạn vôn của Pikachu, cả người đều là tia lửa điện chuẩn bị phóng đến kẻ thù.

Pikachu à!

Trong đầu Triệu Yên Dung đột nhiên xuất hiện hình ảnh thiên lôi nở nụ cười, sau đó lại lâm vào một loại bi thương không tên.

Thời gian như một con sông đang chảy, có vô số nhánh sông nhỏ đổ vào, nối tiếp chảy về phía vĩnh hằng.

Rốt cuộc nàng có thể trở về như trước kia hay không, không, nàng của trước kia, có lẽ chỉ là một nhánh sông khác trong tương lai mà thôi.

Nhìn Đoan Phi xụi lơ ai oán mà khóc trên mặt đất, Thái hậu mặt xám như tro tàn ngồi ở trên giường, thân người hơi cong. Không biết Hoàng đế nói cái gì với Thái hậu, đột nhiên Triệu Yên Dung cảm thấy một tia nản lòng thoái chí.

https://thuviensach.vn

Vừa mới rồi còn hưng trí bừng bừng tham gia diễn xuất trong vai một nữ hán tử, đột nhiên cảm thấy không có ý nghĩa gì.

Ở nơi này, thời gian, địa điểm, những nhân vật hoàn toàn xa lạ, rốt cuộc có cái gì có thể khiến cho nàng theo đuổi đây?

Nữ nhân chính là như vậy, đang yên đang lành đột nhiên biến thành nhà thơ đa sầu đa cảm, trong cuộc đời thương xuân thu buồn [1] cũng sẽ thỉnh thoảng xuất hiện chuyện bất bình.

[1] thương xuân thu buồn: thương trong ưu thương, bi thương. Cảnh vật tự nhiên biến hóa theo mùa khiến cho lòng người bi thương không rõ vì cớ gì. Dùng để hình dung tuýp người đa sầu đa cảm.

Một nữ hán tử như Triệu Yên Dung cũng không phải là ngoại lệ.

Triệu Yên Dung cảm thấy bản thân có chút kỳ quái, trước kia nàng không có loại cảm xúc yếu đuối này, sao đột nhiên lại thể hiện ra vẻ kiêu ngạo tự đắc như vậy chứ? Chẳng lẽ là mảnh vụn của chủ linh hồn trước kia còn chưa được thanh tẩy sạch sẽ sao? Không khoa học!

Loại nghi hoặc này cũng không kéo dài lâu lắm, rất nhanh nàng đã biết nguyên nhân.

"Mẫu hậu nói là sự thật sao?" Bên kia, Lý Duệ híp lại hai mắt, nhẹ nhàng quơ quơ phượng bội trước mặt Thái hậu, lại có thể ung dung tránh khỏi thân thủ của Thái hậu, "Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra với phượng bội? Nếu thật sự là Đoan Phi lấy làm của riêng..... Mẫu hậu, trộm vật do Tiên đế ngự ban thưởng là trọng tội....."

Chuyện này, nói lớn thì lớn, nói nhỏ thì nhỏ. Chương Thái hậu nhìn cặp mắt nặng nề không có biểu tình gì của Lý Duệ, chỉ cảm thấy từng luồng khí lạnh từ trong đầu toát ra.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế muốn thu thập bà, vẫn luôn tìm cơ hội.

Năm đó Hoàng hậu không có con, lập nhi tử của bà ta làm Thái tử. Sau đó Thái tử bị phế, Chương gia bị liên lụy, thế lực trong quân bị tước hơn phân nửa. Chương gia là người ủng hộ rất đắc lực của tiền Thái tử, thắng làm vua thua làm giặc là điều tất nhiên trong lịch sử. Nhi tử của bà ta bị người hãm hại mất đi vị trí Thái tử, lưu đày đến Nam quận xa xôi, nhưng tốt xấu gì cũng bảo toàn được tính mạng. Mặc kệ tình thế tương lai biến hóa như thế nào, cuối cùng lực lượng đáng tin cậy duy nhất của bà ta và nhi tử cũng chỉ có mỗi mình Chương gia.

Trong lòng Chương Thái hậu run lên.

Chẳng lẽ Hoàng thượng muốn làm lớn sự tình, dựa vào chuyện của Đoan Phi loại bỏ Chương gia?

"Hoàng thượng!" Quầng mắt Chương Thái hậu xuất hiện một vòng xanh đen, từ sáng đến tối bị Hoàng hậu giày vò như vậy, bà ta vốn không có nhiều tinh lực, suy nghĩ cũng không còn linh hoạt. Hiện tại bà ta cũng không nghĩ được cái gì, bà ta muốn bảo hộ cháu gái của mình, càng phải bảo vệ Chương gia phía sau bà ta.

"Ai gia già rồi, trí nhớ không tốt, vừa mới nhớ tới, tối hôm qua ai gia đã thưởng phượng bội này cho Đoan Phi. Mấy ngày nay nàng ấy hầu hạ coi như tận tâm, cho nên....." Trên mặt Chương Thái hậu lộ ra vẻ cầu xin khó thấy, điều này làm cho khuôn mặt vốn được bảo dưỡng thoả đáng của bà ta hiện lên nét già nua, "Hoàng thượng, chuyện này coi như xong, là ai gia hồ đồ, nhất thời không nhớ."

"Mẫu hậu hồ đồ, lại làm cho Hoàng hậu mất mặt." Trên mặt Lý Duệ hiện lên một tia ưu thương nhàn nhạt, "Lần trước thẳng án đã chứng thực là có người hãm hại Hoàng hậu, suýt nữa khiến cho nàng hàm oan mà chết. Việc này vừa mới trôi qua không lâu, mẫu hậu lại nghi nàng trộm vật do

https://thuviensach.vn

Tiên đế ngự ban thưởng, như thế, làm sao Hoàng hậu có chỗ đứng ở trong cung, dùng cái gì để lập uy?"

Cơ mặt Chương Thái hậu giật giật, sao bà ta lại không biết ý tứ của Hoàng đế chứ? Nhưng nhiều năm mạnh mẽ áp chế người khác như vậy, bắt bà ta cúi đầu với một tiểu bối, còn là tiểu bối mà mình chướng mắt, làm sao Chương Thái hậu có thể cam tâm tình nguyện được?

Triệu Yên Dung đứng một chỗ, đột nhiên cảm thấy từng đợt hoa mắt váng đầu, tay chân không có khí lực.

Kỳ quái, nàng bị sao vậy? Chẳng lẽ Thái hậu thật sự bệnh sắp chết, không còn cách nào chữa trị nữa, nên hạ độc nàng? Triệu Yên Dung mơ mơ màng màng nghĩ.

Không thể, sau khi nàng vào nội điện lại chưa ăn uống gì .....

"Nương nương, nương nương?" Mộc Lan đứng bên cạnh thấy nàng như vậy thì hoảng hốt, vội vàng tiến lên đỡ nàng, "Nương nương, người có chỗ nào không thoải mái sao?"

"Ừ....." Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng hậu trắng bệch, hai hàng lông mày nhíu lại, trên mặt hiện lên một tia hoang mang, "Đầu bị choáng váng..... Bụng dưới có chút khó chịu..... Đau....." Nói xong, trên trán cũng lấm tấm mồ hôi.

Mộc Lan giật mình, đột nhiên cúi đầu dùng ngón tay tính ngày.

"Sao lại nhanh như vậy?"

Hoàng đế còn đang giằng co với Thái hậu, nghe động tĩnh vội quay đầu lại, thấy thân thể Hoàng hậu lung lay sắp đổ cùng với khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương, tất nhiên là bị hách nhất đại khiêu [2].

https://thuviensach.vn

[2] Hách nhất đại khiêu: sợ đến mức tim đập mạnh.

"Hoàng hậu làm sao vậy?"

Trên mặt Mộc Lan hiện lên một tia xấu hổ, muốn nói cũng không nói được, đột nhiên cảm thấy cánh tay trầm xuống, Hoàng hậu thế nhưng lại hôn mê bất tỉnh.

"A a!" Mộc Lan thất thố kêu ra tiếng.

Đột nhiên Mộc Lan cảm thấy có một trận gió lớn thổi qua trước mặt, trên tay nhẹ đi, Hoàng hậu đã bị Hoàng đế ôm vào trong lòng.

"Thái y đâu? Thái y! Nhanh đi truyền Thái y!"

Chương Thái hậu nhìn Hoàng đế ôm Hoàng hậu hấp tấp chạy ra khỏi Trường Nhạc cung như vậy, bất giác thở phào một cái.

Tuy rằng Hoàng hậu đáng giận thật, nhưng trong thời điểm mấu chốt như vậy lại có thể phá giải tình huống dầu sôi lửa bỏng cho bà ta.

Nhìn lướt qua Đoan Phi còn đang ngây ngốc quỳ trên mặt đất, bà ta chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà chửi nhỏ một tiếng, nói: "Còn không ngại mất mặt xấu hổ, ra phía sau rửa sạch mặt mũi, trở lại nói xem rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì!"

Đoan Phi được người đỡ đứng lên, đến phía sau rửa mặt.

Thái hậu lúc này đột nhiên nhớ tới...

Không đúng, phượng bội của ai gia đâu? Bảo bối của Tiên đế ban cho! Hoàng đế ngươi sao có thể không trả cho ai gia mà tự mình cất đi vậy?!

Hoàng đế ôm Hoàng hậu chạy đi kỳ thật cũng là đầu óc suy chuyển nhanh chóng, hai chân không tự chủ được mà chạy đi.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, đầy mồ hôi lạnh của Triệu Yên Dung thì trong lòng cảm thấy hốt hoảng. Không phải là Thái hậu động tay động chân hại nàng chứ?

Chỉ là ngẫm lại khả năng này không lớn, Thái Hậu dám vu oan, cũng sẽ không trực tiếp hạ độc, chiêu này quá ngu xuẩn.

Nhưng hắn không yên lòng để Hoàng hậu ở trong Trường Nhạc cung, muốn mang nàng rời đi, đi thật xa, cách lão thái bà này càng xa càng an toàn.

Đám người vừa ra cửa điện, bị gió bên ngoài thổi đến, khí nóng đang bốc trên đầu Hoàng đế đột nhiên hạ xuống, hắn dần bình tĩnh trở lại.

Hắn đang làm gì vậy?

Nếu không phải trong lòng còn ôm Hoàng hậu, hắn thật hận không thể tự mắng mình một trận.

Sống hai mươi hai năm, có lần nào hắn thất thố như vậy chưa?

Nữ nhân này..... Cúi đầu xuống, nhìn hai hàng lông mày đang nhíu lại của nàng, tâm lại mềm đi.

"Truyền Thái y đến, đi đến..... Đến Đức Mậu điện của trẫm đi." Đó là nơi hắn phê duyệt tấu chương thường ngày, cho dù phi tử được sủng ái đến đâu đi chăng nữa cũng không cho ngủ lại. Hắn biện giải trong lòng, Đức Mậu điện cách Trường Nhạc cung gần nhất, sở dĩ hắn mang người vào trong đó chỉ là vì tiện cho việc chữa trị đúng lúc, cũng không có ý gì khác.

Đức Bảo nhìn ánh mắt Hoàng đế, trong lòng lập tức hiểu bảy tám phần, vội vàng gọi người nâng liễn.

https://thuviensach.vn

Bên này Lý Duệ ôm Hoàng hậu, đứng dưới ánh mặt trời rực rỡ như ngày xuân, chi lan ngọc thụ [3] đứng thẳng đón gió. Hắn nhìn nữ tử trong lòng, biểu tình mang theo một chút ôn nhu mà chính hắn cũng chưa phát hiện ra.

[3]: chi lan ngọc thụ: người ưu tú, tài giỏi xuất sắc.

Đột nhiên, đầu ngón tay cảm thấy có chút ẩm ướt, mũi cũng ngửi được một chút mùi rỉ sắt.

Đây là sao vậy? Lý Duệ đưa tay dò xét phía trước, còn ấn nhẹ, quả thực có phần ẩm ướt.

Vừa vặn Đức Bảo dẫn cung nhân tới, bốn cung nữ nâng Hoàng hậu lên liễn, Lý Duệ mới đưa tay ra trước mắt.

Liếc mắt một cái, cả mặt hắn tái đi.

Màu máu đỏ tươi.

Hoàng hậu đổ máu!!

Hoàng đế tựa như bị thiên lôi giáng sấm sét xuống, vô số kim tinh bay loạn xạ trước mặt.

"Thái thái thái thái y ở nơi nào? Hoàng hậu Hoàng hậu....."

Mộc Lan, Đan Phong ôm tay nải cực lớn chạy tới, thở hồng hộc, nhìn Hoàng đế giơ bàn tay dính một chút máu tươi, vẻ mặt giống như bị sét đánh, hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa quỳ xuống.

Mộc Lan xấu hổ hoảng sợ, lấy khăn tay ra hét với đám cung nữ đang lạnh run đứng ở một bên: "Nhanh đi mang nước đến."

https://thuviensach.vn

Cho đến khi Mộc Lan cầm khăn lau tay cho Hoàng đế, Hoàng đế còn kinh ngạc như mộng du. Hắn không lên tiếng, liễn kiệu Hoàng hậu cũng đứng đó không dám đi trước. Một đám người cứ như vậy mà đứng nghiêm dưới mặt trời.

"Hoàng hậu nàng....." Hắn là muốn hỏi, Hoàng hậu có phải không cứu được nữa hay không, nhưng cái chữ "chết" kia ở khóe miệng một lúc lâu, cũng không nói được.

Mộc Lan nhìn vành mắt hoàng đế đỏ lên, vội vàng lắc đầu nói: "Nương nương đang có quỳ thủy [4], lần này, sợ là bệnh vài ngày trước đó, hàn khí trong cơ thể còn quá nặng, cho nên lần này đến sớm....."

[4] quỳ thủy: kinh nguyệt.

Cái gì mà thương cảm, cảm giác áy náy không tên linh tinh gì đó theo lời nói của cung nữ chưởng quản Chiêu Dương điện bị quẳng lên chín tầng mây một cách tuyệt tình.

Lý Duệ cứng ngắc nhìn bàn tay của mình.

Quỳ thủy.....

Quỳ thủy.....

Con mẹ ngươi quỳ thủy.....

Triệu Yên Dung nằm trên liễn từ từ tỉnh lại, vừa vặn nghe được lời nói của Mộc Lan.

Nàng mở to mắt, nhìn Hoàng đế trẻ tuổi tuấn mỹ như Cửu Thiên Tiên Phật từ chín tầng trời đứng giữa vầng hào quang vạn trượng, thấy hắn cứng ngắc giơ bàn tay, Mộc Lan dùng khăn tay cẩn thận lau từng chút một vết đỏ dính trên ngón tay thon dài của hắn.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung rên lên một tiếng, kéo thảm mỏng đắp trên người qua khỏi đỉnh đầu.

Vừa mới rồi vậy mà nàng lại vì đau bụng kinh mà ngất xỉu!

Cũng tốt, đau bụng kinh thì đau đi, tuy rằng trước kia nàng chưa từng trải qua tình cảnh thê thảm như vậy.....

Nhưng mà, để cho Hoàng đế sờ soạng dì cả đó (kinh nguyệt đấy ạ)

Ông trời ơi, còn có chuyện gì mất mặt hơn chuyện này không?

Triệu Yên Dung che mặt trong thảm, trong lòng như có một vạn thần thú gào thét chạy qua, đạp nàng thành một cái sàng có 1001 lỗ.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Mập Mờ Không Rõ

Edit: Nhu Tiệp Dư.

Beta: Tiên Chiêu Dung.

Sau khi khiến Trường Nhạc cung huyên náo đến người ngã ngựa đổ, rốt cuộc Hoàng hậu nương nương cũng trở về Chiêu Dương điện.

Thật là buồn bực, Hoàng hậu vừa trở về thì đã tự nhốt mình trong điện không chịu gặp ai.

Mộc Lan và Đan Phong hiển nhiên hiểu được nương nương đã gặp phải đả kích lớn như thế nào. Thế nhưng người trong cung cũng không có ai biết chuyện gì, Mộc Lan và Đan Phong vừa mừng vừa lo lại nghi hoặc. Từ trưa đến giờ đã có không biết bao nhiêu người tìm cách lượn quanh trước cửa điện, chỉ muốn may mắn dò được một chút tin tức lọt ra ngoài.

Bạch Lộ không có theo đến Trường Nhạc cung nên quấn lấy Đan Phong hỏi chuyện, sau khi biết rõ chân tướng sự tình, hai đại cung nữ mặt đối mặt lâm vào trầm tư.

Chuyện như vậy. . . . . Ách. . . . . Thật sự là nằm ngoài nhận thức của các nàng.

Vốn dĩ thái độ của Hoàng thượng đối với Hoàng hậu đã có sự thay đổi cực lớn, các nàng thậm chí còn nghĩ tới, trải qua chuyện Thái hậu càn quấy, không chừng cuộc chiến tranh lạnh nhiều ngày của đôi phu thê này có thể đã đến lúc phá băng rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà khó có được cơ hội mưa thuận gió hoà tốt như vậy, chưa kịp vun đắp đã bị. . . . . Nguyệt sự đột nhiên tuôn trào mãnh liệt phá hư rồi.

Đan Phong ngồi quỳ chân, cúi đầu ủ rũ, nói với Bạch Lộ: "Ngươi không biết, Hoàng thượng để tâm đến nương nương của chúng ta như thế nào đâu. Sau khi nương nương đột nhiên ngất đi, Hoàng thượng đã vội vàng chạy tới ôm lấy nương nương...Ta nghĩ cho dù Dung phi có ngất đi, người cũng không đích thân ôm lấy đâu."

Bạch Lộ bĩu môi một cái: "Dung Phi nương nương thối như vậy, Hoàng thượng ngay cả nhìn cũng không muốn nhìn, làm sao có thể ôm chứ!"

Đan Phong ngây ngốc, nghĩ đến phần thưởng thuốc cao hôi không nói nổi mà chủ tử nhà mình đã ban thưởng cho Dung Phi liền muốn cười: "Ba tháng này, cũng không biết Dung Phi nương nương làm sao chịu đựng được."

Vừa cười cười xong, mặt Đan Phong lại xụ xuống, thở dài một tiếng: "Vận khí của nương nương không tốt, sao mà nguyệt sự hằng ngày lại bị Hoàng thượng đụng vào chứ. . . . . Thứ không sạch sẽ như vậy, Hoàng thượng nhất định sẽ rất tức giận."

"Đúng vậy..." Mặt mày Bạch Lộ ủ rũ gục ở trên bàn, "Nếu không, hai ngày tới Hoàng thượng ngủ lại ở Chiêu Dương điện rồi."

Hai đại cung nữ vì lo lắng cho Triệu Yên Dung mà vẻ mặt giống như trời sắp sập xuống, chịu đả kích nặng nề, còn lúc này Hoàng hậu nương nương lại vùi đầu vào bát cháo đường đỏ.

Uống cháo nóng hổi vào bụng, cái loại cảm giác đau đớn do trướng bụng dưới đã tốt hơn rất nhiều. Mộc Lan đem bình đã rót đầy nước nóng

https://thuviensach.vn

đến cho nàng nhét vào trong chăn, vừa buộc nàng uống chén thuốc Hàn Noãn Cung do thái y kê, sau đó đỡ nàng nằm xuống.

"Ách. . . . . ." Hai tay Hoàng hậu nắm chăn kéo đến đầu, chỉ lộ ra một đôi mắt to, sáng long lanh như nai con đáng thương, "Trước kia bổn cung cũng đau đến ngất đi sao?"

"Đã lâu rồi không có như vậy." Mộc Lan nhìn dáng vẻ hiện tại của Hoàng hậu, vốn dĩ trong lòng còn có chút chua xót, lo lắng không yên và buồn rầu, nhưng trong nháy mắt nàng giấu đi, xem như bình thường mà nói: "Sợ là vài ngày trước đó phong hàn thâm nhập sâu vào xương cốt, tổn thương thân thể. Thái y cũng có nói chứng bệnh của người là do hàn huyết ứ đọng, điều trị cẩn thận là có thể chuyển biến tốt đẹp, nương nương đừng quá lo lắng."

Đương nhiên là lo lắng rồi sao lại không lo lắng chứ, chỉ là nguyệt sự tới thôi lại có thể đau như vậy, thật sự là muốn mạng già này mà.

Triệu Yên Dung thở dài sâu kín.

Mộc Lan cho là nàng còn đang phiền não chuyện "làm bẩn" Hoàng thượng, liền mở miệng khuyên nhủ: "Nương nương người cũng đừng suy nghĩ nhiều quá, chuyện đó.... Chuyện đó chỉ là ngoài ý muốn. Hơn nữa Hoàng thượng cũng không nói gì. . . . . ." Cũng chỉ là vừa xoay lưng một cái, liền thấy Hoàng thượng tự mình chạy trước, bỏ Hoàng hậu và một đám thái giám cung nữ lại Trường Nhạc cung. Cuối cùng vẫn là Hoàng hậu lên tiếng, bảo người đưa nàng đến lò sưởi trong phòng trước, rồi cho thái y bắt mạch kê đơn, sau đó trở về Chiêu Dương điện.

"Hoàng thượng chẳng qua là bị kinh động nên không biết....không biết..." Mộc Lan càng nói càng nhỏ.

Triệu Yên Dung nghe Mộc Lan nói như vậy, cố nhịn đau nở nụ cười: "Ngươi nói hắn không biết cái gì? Sẽ không tức giận? Hay là sẽ không vì

https://thuviensach.vn

vậy mà phế đi hậu vị của ta?"

"Nương nương!" Mộc Lan dậm chân.

"Ôi ngươi sợ cái gì, quỳ thủy đến chỉ là chuyện nhỏ, hắn cũng không phải là chưa từng có nữ nhân, nữ nhân nào trong một tháng không có vài ngày như vậy?" Triệu Yên Dung xoa nhẹ mặt một cái, sắc mặt hồng hào trở lại, "Cũng không phải là con nít mười ba mười bốn tuổi, còn bày đặt làm bộ."

Lời tuy nói như vậy, nhưng là mắt thấy Đế Hậu tình cảm ấm lên, lúc này không rèn sắt khi còn nóng, ngộ nhỡ thật vất vả mới làm cho nó nóng hổi sôi sục lên như vậy lại bị nguội đi thì phải làm sao đây?

Mộc Lan cắn ngón tay trầm tư suy nghĩ, muốn tìm cách để Hoàng đế vượt qua chướng ngại tâm lý này, tiếp tục vui vẻ nhiệt tình với Hoàng hậu.

Nhưng mà, nương nương chỉ mới bắt đầu nguyệt sự, không thể thị tẩm, làm sao bồi đắp tình cảm?

Mộc Lan còn đang phiền não thì nghe âm thanh tinh tế từ trên giường truyền đến: "Mộc Lan, ngươi mới vừa nói, Hoàng thượng ôm bổn cung chạy đi, xem bộ dáng giống như là muốn khóc, là thật sao?"

Mộc Lan đang buồn rầu, cũng chưa kịp suy nghĩ nhiều liền gật đầu lên tiếng: "Dạ."

"Hắc hắc..." Liền nghe thấy nương nương không tim không phổi nhà mình nở nụ cười.

"Quả nhiên vẫn là hài tử chưa lớn."

Mộc Lan im lặng. Hoàng thượng đã hai mươi hai rồi, so với người còn lớn hơn đến bốn tuổi, rốt cuộc ai mới giống hài tử đây!

https://thuviensach.vn

Đêm qua không thể ngủ được, bây giờ đã ăn cháo, uống thuốc, Triệu Yên Dung thấy thân thể ấm áp dễ chịu, cứ như vậy mơ mơ màng màng mà ngủ thiếp đi.

Trước hết là bốn phía tối đen như mực, đưa tay không thấy năm ngón, tiếp theo nàng lại phảng phất nghe thấy một giọng nói trầm thấp: "Phải có ánh sáng!"

Vì thế trên đỉnh đầu xuất hiện một tia sáng, càng ngày càng sáng, xua tan bóng tối xung quanh, chiếu tới mắt nàng.

Ánh sáng chói mắt kia dần dần nhạt đi, biến thành màu sắc ấm áp nhu hòa, nàng nhìn thấy ở rất xa có một người đang đứng che khuất.

Là một nam nhân cao lớn, đầu đội kim quan, một tay để phía sau, một tay giơ cao, tựa hồ ở chỗ ánh mặt trời đón lấy cái gì đó.

Khuôn mặt của hắn dần dần hiện rõ ràng từng chút một, giống như là hội tụ tất cả mọi thứ ánh sáng, tuấn mỹ, cao quý, mang theo khí thế bá vương nghiêm nghị không thể xâm phạm.

Triệu Yên Dung giật mình, đột nhiên mở mắt ra.

Thật sự là gặp quỷ!

Tỉnh dậy từ trong mộng, Hoàng hậu lấy tay đè lại bộ ngực đang phập phồng vì bất an của mình, nơi đó truyền đến một tia rung động mập mờ không rõ.

Nàng vỗ vỗ mặt của mình, cố gắng lấy lại tỉnh táo từ trong trạng thái hỗn độn không rõ, đồng thời liên tục tự nhủ, mỹ nhân hồng nhan đều là bộ xương khô, ngươi ngàn vạn lần chớ bị sắc đẹp của Lý Duệ mê hoặc.

https://thuviensach.vn

Lặp lại trong lòng ba lần như vậy, cảm thấy tim không còn đập nhanh như lúc nãy nữa. Lúc này nàng mới hít sâu một hơi, trở mình ngồi dậy, mở miệng kêu Mộc Lan đang túc trực ở bên ngoài.

Phải gọi đến hai lần Mộc Lan mới vội vã đi vào, trên mặt còn mang theo vui vẻ không che dấu chút nào.

"Ngươi làm sao vậy?" Triệu Yên Dung không chú tâm lắm, chỉ thuận miệng hỏi một câu rồi vội nói, "Mau đỡ ta lên, ta muốn đi tịnh phòng..."

Mộc Lan mở miệng muốn nói, hay là thôi, đỡ Hoàng hậu trước vậy.

Vừa đứng dậy từ trên giường, Triệu Yên Dung đã cảm thấy một dòng nước ấm "ào ào" trào ra.

Nàng muốn khóc lên, thật đau khổ, không có băng vệ sinh, quả thực không có cách nào vượt qua.

Đều nói khi kinh nguyệt đến thì tính tình nữ nhân vừa yếu ớt vừa nhạy cảm, nhưng đổi đến trên người Triệu Yên Dung, nàng chỉ cảm thấy tâm tình bạo phát, rất muốn tóm vài người lại quật ngã, giải tỏa buồn bực trong lòng một chút.

Thật vất vả mới thay đổi xiêm y sạch sẽ xong, Triệu Yên Dung cảm thấy máu như chảy mất một nửa. Mộc Lan đỡ nàng ngồi xuống, nàng yếu ớt leo lên giường, lúc này mới phát hiện, bên ngoài bầu trời đã tối.

"Ta ngủ rất lâu sao?"

"Nương nương quá mệt mỏi, nên nghỉ ngơi cho thật tốt." Mộc Lan gém góc chăn giúp nàng, "Người có muốn dùng chút gì hay không?"

Triệu Yên Dung vỗ vỗ mu bàn tay của Mộc Lan, nói: "Ngươi cũng đi nghỉ ngơi đi, tối hôm qua ngươi cũng không ngủ được, đổi Bạch Lộ tới đây

https://thuviensach.vn

hầu hạ là được."

Mộc Lan ngồi quỳ ở trước giường của nàng, không có vẻ gì là mỏi mệt: "Nương nương, nô tỳ đang muốn nói, Đức Bảo công công đến, muốn gặp người, bây giờ còn đang đợi ở bên ngoài."

Đức Bảo công công, là ai vậy? Triệu Yên Dung ngây ngốc, mới chợt nhớ tới Đức Bảo là đại thái giám áo đỏ bên cạnh Hoàng đế.

"Hắn tới làm cái gì?" Triệu Yên Dung muốn sửa sang lại tóc của mình, ngẫm nghĩ lại, đã biết là không bị bệnh, hình như cũng không cần chú ý nhiều tới dáng vẻ như vậy, không chừng khí sắc quá tốt cũng không khiến Hoàng đế cao hứng. . .

"Mời hắn vào." Dù sao cũng không phải là chuyện gì xấu, nếu không Mộc Lan cũng không thể cười thành bộ dáng kia, tinh thần tràn trề như thế.

Đức Bảo hơi cúi người, ôm một cái hộp gỗ lim tơ vàng trong lòng, cẩn thận từng li từng tí, trân trọng như là đang nâng quốc ấn, khuôn mặt căng thẳng chăm chú.

"Mời công công ngồi." Triệu Yên Dung gật đầu cười với hắn, "Bổn cung không khỏe trong người, ngươi cũng không tính là người ngoài, sẽ không để ý những thứ lễ nghi rườm rà. Mộc Lan, mang đến cho công công một chén trà ngon."

Đức Bảo ôm cái hộp kia khom người hành lễ, nói: "Thỉnh an nương nương, nô tài chính là đến chuyển lời giúp Hoàng thượng." Vừa nói, hắn đưa cái hộp trên tay cho Mộc Lan, "Cẩn thận một chút, đây là Hoàng thượng bảo nô tài đưa tới cho Hoàng hậu."

Vật trịnh trọng như vậy, có thể là cái gì?

Triệu Yên Dung nhận lấy, mở nắp hộp có kiểu dáng cổ xưa ra: "..."

https://thuviensach.vn

Linh Chi Phượng Hoàng vàng rực rỡ, trơn mượt nõn nà.

Đây không phải là Linh Lung Phượng bội mà Thái hậu dùng để vu oan sao? Sao lại đưa cho nàng?

"Ha ha." Một tay nàng nâng phượng bội lên, vẻ mặt Đức Bảo cũng nhu hòa hơn, sống lưng cũng thẳng lên một chút, giống như đã trút được gánh nặng lớn: "Bệ hạ bảo nô tài chuyển lời tới nương nương một tiếng, phượng bội này là Thái hậu ban cho Đoan Phi."

Biết ngay Thái hậu muốn xử lý chuyện này như vậy mà, Triệu Yên Dung bĩu môi một cái.

"Hoàng thượng đã nói, đây là Thất vĩ Phượng bội, chỉ có phẩm cấp Quý phi mới có thể mang theo. Hiện tại phẩm cấp Đoan Phi nương nương còn chưa tới, nếu đeo cái này chính là đi quá giới hạn. Ý của Hoàng thượng là, chúng phi tần hậu cung đều do Hoàng hậu quản, Phượng bội này nếu ở chỗ Đoan Phi sẽ không hợp quy củ. Thái hậu đã đưa đồ tới nếu trả lại cũng không tốt, cũng chỉ còn cách làm phiền Hoàng hậu hao tâm một chút, Phượng bội này đặt chỗ của người, Hoàng thượng mới yên tâm." Đức Bảo thở một hơi, nói tiếp, "Người thu nhận, nếu như sau này Đoan Phi được thăng phẩm cấp, người lại giao cho nàng ấy."

Triệu Yên Dung không nhịn được muốn cười "Ha ha".

Trong cung vị trí của Quý phi do Trang thị chiếm rồi, căn cứ theo thái độ của Hoàng thượng hiện tại, Đoan Phi nếu có thể thăng lên tới chức Quý phi, sợ là phải đợi đến lúc thiên hạ hồng vũ (trời mưa xuống, nước mưa có màu đỏ).

Cho nên, Phượng bội này chính là Hoàng thượng lấy từ chỗ Thái hậu, đưa qua cho nàng?

Hoàng thượng, người thật là có tinh thần đồng đội!

https://thuviensach.vn

Lúc này Thái hậu lại tiền mất tật mang - thiệt thòi lớn rồi!

Sau đó. . .

"Hoàng thượng nói, sau khi trời tối lên đèn sẽ sang đây thăm người."

Không đợi Hoàng hậu cười xong, đệ nhất hồng thái giám trong cung Đức Bảo công công từ tốn đập vào đầu nàng tin tức chấn động như vậy.

Hoàng đế muốn đến thăm nàng?

Sau khi bị dính một tay như thế sao?

Chẳng lẽ là thẹn quá hóa giận muốn tới giết người diệt khẩu?

Nụ cười trên mặt Hoàng hậu trong nháy mắt đông cứng lại.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Ngươi Sờ Ta, Ta Sờ Ngươi. Thì Ra Ngươi Ngọt Tới Như Vậy

Edit: Như Hiền Dung.

Beta: Sutháiphi

Lý Duệ tới sớm hơn dự định của Triệu Yên Dung.

Nghe nói là sau khi lên đèn sau mới đến đây nhưng Đức Bảo rời đi một lúc đã thấy Lý Duệ vuốt cái mũi đi tới.

Triệu Yên Dung muốn đứng lên hành lễ, Lý Duệ lại bắt lấy tay nàng ngăn cản.

Ánh mắt Lý Duệ dao động, vành tai có chút đỏ, chắp tay sau lưng đứng cách giường Triệu Yên Dung ba bước, khụ hai tiếng sau mới nói. "Trẫm đến đây để thăm Hoàng hậu, hiện tại Hoàng hậu đã đỡ chút nào chưa?"

Triệu Yên Dung lúc này cũng hiểu được, có chút xấu hổ trên mặt hiện lên một đám mây hồng, bất quá biểu tình so với Lý Duệ tự nhiên hơn một chút.

"Thần thiếp uống thuốc xong cảm thấy rất tốt, đa tạ Hoàng thượng quan tâm."

Lý Duệ. "Ừ!" một tiếng, mu bàn tay ở sau người, ngón cái xoa xoa chiếc nhẫn ngọc trong khoảng thời gian ngắn lại im lặng.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung vừa nhìn Mộc Lan và Đan Phong đang quỳ một mắt vừa len lén quan sát sắc mặt Hoàng đế, nhẹ giọng nói. "Còn đứng đó làm gì? Mau đi mang một ấm trà cùng với một chút điểm tâm đến đây."

Chưa tới canh giờ dùng cơm nhưng chắc là Lý Duệ đang đói.

"Ai!" Hai cái cung nữ xưa nay cử chỉ ổn trọng vội vàng chạy ra ngoài mang điểm tâm đến cho Hoàng hậu và Hoàng đế, nội điện chỉ còn lại Lý Duệ và Triệu Yên Dung.

"Nàng....."

"Chàng....."

Trầm mặc một lát, hai người đang mở miệng, lại cùng nhau im lặng.

Một lát sau, Triệu Yên Dung bật cười. "Hoàng thượng ngài có thể đoán được Yên Dung muốn nói gì, không bằng ngồi xuống tán gẫu với thiếp một lát? Ngài uy vũ hùng tráng lại đứng như vậy, thiếp thân nhìn lên trong lòng chỉ còn kính sợ, làm sao dám nói chuyện với ngài?"

Lý Duệ kéo ghế đến ngồi cạnh đầu giường của Hoàng hậu, lại hỏi một câu. "Trẫm thấy sắc mặt của nàng không có gì là kính sợ, khi nào thì lá gan của Hoàng hậu lại nhỏ như vậy?"

"Nhỏ nha, trước kia lá gan của thần thiếp rất nhỏ." Trải qua vụ ầm ĩ ở Trường Nhạc Cung, hai người có chút ăn ý và hòa thuận hơn lúc trước, Triệu Yên Dung cười hì hì. "Nhưng dạo một vòng quỷ môn quan, lá gan lại to hơn trước."

Ở trước mặt Hoàng đế nói chữ "Chết" là phạm tội nhưng Triệu Yên Dung không có để ý. Người đã trải qua cuộc chiến đẫm máu để ngồi lên được Hoàng vị, có thể đứng ở đỉnh núi cuối cùng. Nam nhân như thế, sao có thể yếu ớt nhu nhược đến một chữ 'chết' cũng không thể nghe được?

https://thuviensach.vn

Sự thật chứng minh không có gì là không thể, không ngờ Hoàng hậu lại có thể phạm một sai lầm nhỏ như vậy, Lý Duệ nghe xong cũng không biết nói gì. Đặc biệt từ trong miệng Triệu Yên Dung nói ra, có liên quan đến sinh tử của nàng.

"Ngươi còn oán hận trẫm?" Dừng thật lâu, nàng nghe thấy thanh âm trầm thấp mang theo chút u buồn cùng một chút áp lực nào đó của Hoàng đế.

"Oán hận? Tại sao phải oán phải hận?" Trên mặt Triệu Yên Dung lộ ra sự kinh ngạc, đặc biệt hồn nhiên. "Hoàng thượng ngài không thích lá gan của thần thiếp lớn sao?"

"Nhưng lá gan quá nhỏ, thì sẽ không sống nổi trong hậu cung này." Triệu Yên Dung gục đầu xuống, ánh mắt u oán. "Thiếp thân biết, ngài không thích ta."

Không thích?

Lý Duệ trầm mặc.

Không vui sao?

Lúc hắn lấy khăn hỉ xuống, chỉ nhìn thấy dưới chiếc khăn hỉ màu đỏ như máu kia không phải là gương mặt thẹn thùng mà là tràn đầy bi thương, khi nghe nàng nói nên lập Ngụy Thái phi làm Thái hậu, hảo cảm của hắn đối với nàng đã tan vào hư không. Đã trải qua nhiều chuyện phản bội và sinh tử, sao hắn có thể nảy sinh ra loại cảm giác yêu thích với Hoàng hậu?

Lúc đó nếu nàng không phải là cháu gái của Bùi Nghi, thì hắn đã một phát bóp chết nàng.

Lý Duệ gật gật đầu. "Trẫm cũng không muốn lừa ngươi, ban đầu là không thích."

https://thuviensach.vn

"Ban đầu không thích, hiện tại thì sao?" Hắn thấy ánh mắt trong suốt vô tội của Hoàng hậu, đồng tử đen láy như gương đồng phản chiếu rõ ràng thân ảnh của hắn.

Hiện tại? Lý Duệ có chút mê hoặc.

Hiện tại, hắn là có chút thích. Hắn thích loại nữ nhân giống nàng, một nữ nhân thông minh, hắn không thích loại nữ nhân ngực to mà não nhỏ. Cũng không biết nói vì cái gì, tính tình như vậy lại rất phù hợp trên người Triệu Yên Dung, lại có vẻ hợp tình hợp lý, làm cho người ta không khỏi động lòng.

Hiện tại nàng và cái nữ nhân ở ngày đại hôn, căn bản là giống hai người khác nhau.

Lý Duệ cảm thấy hoảng hốt, nữ nhân trước mặt này mới là người của Bùi gia, mới là thê tử hắn thực lòng muốn cưới. Mà nữ tử lúc bái đường, chính là một phiến tử* giả mạo thân thế của nàng để được vào cung.

(*Phiến tử: Tên lừa đảo.)

Lý Duệ miên man suy nghĩ, không tự chủ nâng tay lên, vuốt ve khuôn mặt trắng nộn của tiểu kiều thê vài cái. Trắng như bạch ngọc, mềm mịn như đậu hủ, lại rất săn chắc, cảm xúc thật tốt.

"Vậy còn Hoàng hậu? Hoàng hậu nghĩ về trẫm thế nào?"

Kẻ dối trá!

Triệu Yên Dung âm thầm khinh thường, loại nam nhân dối trá như hắn thật sự là rất đáng giận nhưng nàng lại không thể thẳng thắn nói ra suy nghĩ trong lòng mình với nam nhân này. Thực xin lỗi, ta chỉ thích diện mạo của ngươi, còn nói về tình yêu nam nữ, ta đúng là chưa từng nghĩ tới. Đây là người có địa vị cao nhất ở Đại Tề, là chỗ dựa nửa đời sau của nàng. Mặc kệ

https://thuviensach.vn

trong lòng nàng lúc này thế nào, Triệu Yên Dung đều phải chân chó ra sức nịnh nọt với đại boss này.

"Cả cuộc đời này của thần thiếp đều là của Hoàng thượng, Hoàng thượng là trời của thần thiếp." Hoàng hậu trẻ tuổi nhìn vào mắt Hoàng đế, thái độ vô cùng chân thành và nghiêm túc, tựa như năm đó chính mình ở đội thiếu niên tiền phong cầm cờ đội tuyên thệ phải làm thanh niên tốt.

Ngàn mặc vạn mặc, mã thí không mặc*, người anh minh cơ trí tuyệt đối không để lộ ra biểu cảm bất mãn.

(Ngàn mặc vạn mặc, mã thí không mặc: Ngàn việc lỗ mãng, vạn việc có thể lỗ mãng, nhưng việc bất kính với vua không thể lỗ mãng được).

Như có một dòng nước ấm chảy vào lòng Hoàng đế, càng nhìn càng thấy tiểu Hoàng hậu này rất vừa mắt. Ở trước mặt hắn ôn nhu như nước, đối với ngoại nhân lại trí tuệ cường ngạnh, không chịu nửa điểm ủy khuất, ngoài mềm trong cứng, làm việc quả quyết, thấy thế nào cũng là bộ dáng của hiền thê.

Sự thật chứng minh trẫm không cưới sai người, thì ra nữ nhân lúc trước đối nghịch với hắn, làm cho hắn ngột ngạt là do người khác giả mạo hoặc là do Hoàng hậu có nỗi khổ gì đó. Hoàng đế tự cho mình thông minh cơ trí, có thể tìm ra chân tướng. Bùi Nghi là người như thế, sao có thể đưa một đứa cháu gái ngu xuẩn đến gây họa cho hắn được!?

Lý Duệ ôn nhu nhìn đôi mắt đen tuyền hơi ngấn nước của Hoàng hậu, cầm bàn tay nhỏ bé có chút lạnh của Hoàng hậu đặt lên chăn. "Trẫm nhất định sẽ đối tốt với nàng, nàng yên tâm."

Triệu Yên Dung bộ dáng nhu tình của hắn, da gà da vịt nổi lên.

Từ xưa Đế vương là thánh đa tình, cho tới bây giờ Hoàng hậu đều là vật hi sinh. Triệu Yên Dung đáy lòng khinh bỉ, trên mặt lại là biểu hiện vợ

https://thuviensach.vn

chồng tình thâm với hắn.

"Thiếp thân có gì lo lắng? Hoàng thượng là trời, là quân, lại là phu quân của thiếp, cả đời này người thiếp nương tựa vào cũng chỉ có ngài." Trên mặt Hoàng hậu hiện lên một đám mây hồng đáng yêu, hai mắt phủ một tầng sương mỏng, thân mình mềm nhũn tựa vào lồng ngực Hoàng đế.

Con mẹ nó cái gì mà uy nghiêm của Hoàng hậu, cái gì mà thể thống của Hoàng gia. Cho dù ngươi được làm Hoàng hậu, Hoàng thượng không yêu nữ nhân suốt ngày cứ trưng mặt đá. Tay Triệu Yên Dung vẽ vòng tròn trong vòng ngực của Hoàng đế, nỉ non nói. "Quân làm vì bàn thạch, thiếp làm như bồ vi*. Bồ vi nhận như tơ, bàn thạch vô dời đi...* " Thanh thanh như gió, lại giống như hát, làm tâm Hoàng đế mềm nhũn.

(*Trích trong 'Tiêu Trọng Khanh Thê.

Dịch thơ:

Chàng là bàn thạch,

Thiếp là bồ vi.

Bồ vi day như tơ,

Bàn thạch khó chuyển dời.)

(*Bồ vi: Cỏ bồ và lau sậy, đều là giống cỏ mọc dưới nước, thân mềm mà dai, bẻ không thể đứt, được dùng để ví như tình ái.)

Cũng không phải không có nữ nhân nào tựa vào lòng hắn nói ngon nói ngọt như nàng, cũng không có nữ nhân nào lớn gan như nàng, vừa nói lời tâm tình, một bên sờ mó hắn. Lý Duệ hoàn toàn không hề biết Hoàng hậu của mình đang nói xấu sau lưng, ngược lại còn cảm thấy nữ nhân của ta sao có thể đáng yêu, ngây thơ như vậy.

https://thuviensach.vn

Tóc Hoàng hậu rối tung, mái tóc đen như mực tỏa ra một mùi hương nhàn nhạt, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trắng nõn nhẵn nhụi, gò má ửng hồng tự nhiên. Tâm của Hoàng đế luôn cứng như thép, biết bao mỹ nhân cũng không thể làm hắn động lòng, nay lại bị Hoàng hậu khoét một cái lỗ thật to.

Không biết ma xui quỷ khiến gì làm hắn cúi thấp đầu, cắn lên trên khuôn mặt tinh xảo của nàng một cái.

Hôn xuống, mới phát giác nàng 'ngon' hơn dự đoán của hắn, 'ngon' đến mức làm cho người ta không có biện pháp dừng lại, đồng tử hơi trầm xuống, lấy tay nâng chiếc cằm khéo léo xinh đẹp của Hoàng hậu lên, ngậm lấy cánh môi hồng nhuận mềm mại hôn.

Thì ra Hoàng hậu lại ngọt như vậy!

Không giống những nữ nhân trong cung quen dùng các loại hương, lại có hương vị thanh nhã tươi mát làm lòng Hoàng đế say không thôi. Đầu lưỡi nhẹ nhàng đẩy cánh hoa mềm mại kia ra, Hoàng đế đang muốn xâm nhập vào khoang miệng thì bị Hoàng hậu nhẹ nhàng đẩy ra.

"Sao vậy?" Lý Duệ cúi đầu nhìn nàng, ánh mắt mê ly, hơi thở hỗn loạn thấy Hoàng hậu đang ngượng ngùng nhìn hắn, rồi sau đó cúi đầu xuống, nhẹ nhàng bắt lấy Long bội bên hông Hoàng đế.

"Ừ... Ừm, hôm nay không tiện....." Hoàng hậu chỉ lộ ra cái gáy trắng noãn, trong thanh âm mang theo chút ngượng ngùng.

Lúc này Lý Duệ chợt nhớ tới một sự việc nữa.

Hắn ngồi thẳng thân mình, sờ sờ cái mũi.

Cửa điện ngoại, Đan Phong nhón cổ chân muốn lướt qua thân mình Mộc Lan để nhìn bên trong, bị Mộc Lan đánh lên trán một cái tát.

https://thuviensach.vn

"Khi nào thì chúng ta mới có thể đi vào... " Đan Phong tay bưng một cái bàn lớn màu đen, nhe răng trợn mắt nói. "Mỏi cổ tay chết được!"

"Mỏi tay thì tìm chỗ đặt đồ xuống." Mộc Lan đè thấp thanh âm răn dạy nàng. "Lớn tiếng như vậy để làm gì, ngoan ngoãn đứng phía sau chờ đi."

"Mộc Lan tỷ, bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ngươi đến là nói đi... Gấp chết người." Đan Phong đè thấp thanh âm, lén lút theo ở phía sau Mộc Lan: "Bọn họ... Vậy là ý gì ?"

"Ngu ngốc! Đã lớn như vậy rồi mà cái gì cũng không biết! " Mộc Lan liếc Đan Phong một cái, trên mặt không nén được tia vui mừng nhưng lại biến mất nhanh chóng.

"Nhưng mà nương nương vừa tới..."

"Hoàng thượng sẽ không tức giận với nương nương chứ?" Mắt Đan Phong sáng như sao đêm, quay đầu nhìn nhìn cửa điện, trong lòng lại nổi lên một cỗ lo lắng.

"Loại sự tình này cũng không phải lỗi của nương nương, Hoàng thượng anh minh thần võ, sao có thể vì chút chuyện nhỏ này mà tức giận với nương nương." Mộc Lan bưng khay trà đi đến thềm đá gần đó đặt xuống, chính mình cũng ngồi xuống, tay vỗ vỗ một bên còn trống: "Chúng ta ngồi ở đây canh gác, không cho những kẻ muốn phá đám đi vào. Hoàng thượng và nương nương khó có cơ hội ở gần nhau như vậy."

"Ai!" Đan Phong mặt mày hớn hở đặt bàn điểm tâm xuống một bên, cầm khăn tay tùy ý phủi mấy cái, sau đó ngồi xuống kế bên Mộc Lan.

"Mộc Lan tỷ, đây chúng ta có được tính là hết khổ không?" Đan Phong lấy bả vai huých Mộc Lan một cái, ngây ngô cười đứng lên.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, hắn là hết khổ rồi, Mộc Lan không nói chuyện, cảm thấy được thả lỏng hắn ra. Nương nương rốt cục cũng tỉnh mộng, không còn chìm trong ở dĩ vãng, đã quyết định lựa chọn sống tốt với Hoàng thượng. A di đà Phật! Nàng lo lắng lâu như vậy, bây giờ cũng có thể buông xuống.

Mộc Lan nâng cằm, nhìn khung cảnh trước mắt, tâm tình giống như ánh mặt trời rạng rỡ, toàn thân toát ra hơi thở của sự sống. Tiến cung trăm ngày, cuối cùng cũng có thể gặp được ánh mặt trời.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Thần Nói, Đừng Hoảng Hốt

Edit: Như Hiền Dung.

Beta: Sutháiphi

Hoàng đế nhìn tiểu thê tử của mình vẫn còn đang xấu hổ, cười đưa tay vuốt một lọn tóc đen của nàng, sợi tóc mềm mại như tơ, nam nhân tuấn tú hôn nhẹ lên mái tóc, thanh âm có chút khàn nói. "Ừ, không vội! Chúng ta còn nhiều thời gian."

Ý tứ sâu xa trong lời nói giống như hứa hẹn gì đó, từ trong miệng Hoàng đế nói ra, người Hoàng hậu chợt cứng lại trong nháy mắt. Mày Triệu Yên Dung khẽ buông lỏng, nàng biết, nam nhân anh tuấn tiêu sái phong tư trẻ tuổi lại giảo hoạt này đang hứng thú với nàng, tựa hồ rất lớn.

Có hứng thú, mới có giao tiếp, mới có thân mật, mới có yêu thích và tín nhiệm.

Lên làm Hoàng hậu có lẽ cũng không khó như người bên ngoài nghĩ, chỉ cần có xuất thân cao quý, có chút dung mạo, muốn Hoàng thượng yêu thích là có thể. Nhưng để trở thành một thê tử tốt được Hoàng đế yêu thích và tin tưởng là một nhiệm vụ gian nan.

Hoàng đế đăng cơ mới nửa năm, triều đình không hề ổn định như vẻ về bề ngoài, nếu không như thế, hắn cũng không kiên quyết cưới cháu gái Bùi Nghi làm hậu. Sự thật chứng minh, hắn quá vội vàng, bất quá đối Triệu Yên Dung mà nói, mọi chuyện không có ảnh hưởng nhiều đến nàng.

https://thuviensach.vn

Đồng đội đang ngu như heo thoáng chốc biến thành thông minh như thần, hiện tại hai phe đang đối chọi gây gắt, nếu Hoàng đế không hành động thì thật đúng là bất khả tư nghị*!

(*Bất khả tư nghị: Không còn gì để nói.)

Triệu Yên Dung cúi đầu tựa vào người Lý Duệ, đồng tử trong suốt giấu ở trong lòng hắn không ngừng chuyển động.

Nàng xem như đã nhìn ra, Hoàng đế đối với Chương thái hậu không phải đơn giản là ghét, cũng không phải là cam tâm tình nguyện muốn lập Ngụy thái phi làm Thái Hậu. Trong chuyện này nhất định có ẩn tình!

Nàng nghĩ nghĩ, ngồi dậy lấy ra một cái hộp dưới gối, đưa tới trước mặt Hoàng đế mở ra.

"Bệ hạ, thứ này là đồ ban thưởng của Tiên đế, rất quý để thần thiếp bảo quản rất không thỏa đáng." Đưa Phượng bội tới trước mắt Lý Duệ, Triệu Yên Dung dò xét sắc mặt hắn. "Hay là... trả lại cho mẫu hậu?"

Quả nhiên, sắc mặt Lý Duệ trầm xuống, hai mắt đang nhìn phượng bội hơi ngưng trọng.

"Nàng là Hoàng hậu, bảo quản vật ấy rất thỏa đáng." Lý Duệ nâng tay lên đậy nắm hộp lại. "Về sau đừng nhắc lại việc này."

"Nhưng là, đây là của Thái Hậu..." Triệu Yên Dung nhỏ giọng nói.

Lý Duệ cười lạnh một tiếng. "Của bà ta... "

Hả? Cái gì gọi là của bà ta? Chẳng lẽ vật này không phải của Thái Hậu?

"Nàng đừng quản, không phải bà ta nói muốn cho Đoan phi sao? Vậy thì chờ khi nào Đoan phi thăng làm Quý phi, nàng lại trả lại cho nàng ta."

https://thuviensach.vn

Hoàng đế không nói, nhìn bộ dạng nghiến răng nghiến lợi của ngài cũng đủ biết, Đoan phi này thật đáng thương, nằm không cũng trúng đạn, đời này cũng đừng mong được làm Quý phi.

Trong lòng Triệu Yên Dung thầm thương hại cho Đoan phi.

"Nếu qua mấy ngày nữa, Thái Hậu bảo thần thiếp giao trả, vậy thần thiếp giao hay không giao?"

Lý Duệ mỉm cười, tiểu thê tử này của hắn đúng là thông minh, đây không phải là muốn hắn chứng thực sao?

"Bà ta sẽ không biết thứ này ở trên người nàng." Trên mặt Lý Duệ lóe ra vài phần thích ý. "Hôm nay người đi lấy phượng bội là trẫm, bà ta muốn cũng tìm đến trẫm."

Nhưng là Hoàng hậu chưa đủ.

"Vật tốt như vậy mà không thể dùng, thật là đáng tiếc... Nhưng cho dù muốn dùng cũng không thể."

Lý Duệ nhíu mày, búng nhẹ lên chói mũi nàng một cái. "Chờ sau này ....."

Sau này cái gì? Hoàng đế không nói, Hoàng hậu cũng hiểu được.

Ý của hắn là, chờ đến thời điểm Thái Hậu không còn tiếng nói trong cung, thì nàng có thể dùng. Đế hậu hai người như có tâm linh tương thông, nhìn nhau cười, ánh mắt giao nhau cho tới khi nhìn thấy ý tứ đen tối của đối phương.

Hai người trò chuyện hồi lâu, cũng quên mất việc hai nữ quan đi lấy trà và điểm. Xung quanh tĩnh lặng không người, lúc này Hoàng đế và

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu đều thập phần hưởng thụ loại cảm giác thanh thản nhất thời, đến lúc bên ngoài lên đèn, Hoàng đế mới lưu luyến đứng dậy rời đi.

"Hoàng thượng phải đi sao?" Triệu Yên Dung đưa tay tóm một lọn tóc dài, cầm trâm lên tùy tay vấn một kiểu tóc thấp đơn giản, định mang hài xuống giường.

"Nàng nằm đi, nàng đã nhiều ngày không nghỉ. Chỗ mẫu hậu nàng không cần đi qua, chờ sau khi nàng hết 'bệnh', khi đó lại đi Trường Nhạc Cung thỉnh an." Lý Duệ đặt nàng ngồi lại giường, nhìn nàng, cuối cùng không nhịn được, xoay người lại hôn lên mặt nàng một cái. "Mấy ngày nay trẫm sẽ để cho Trang phi quản cung vụ, nàng yên tâm dưỡng thân mình."

Hoàng hậu nhướm mi, ý vị thâm trường nhìn hắn. "Vậy để thần thiếp cho người mang Phượng Ấn qua cho Trang tỷ tỷ."

Lý Duệ cảm thấy có chút bất an khó hiểu, do dự một lát, đứng lên nhìn Hoàng hậu nói. "Trang phi, lớn lên cùng trẫm, trẫm cũng lấy lễ xem nàng như tỷ tỷ mà đối đãi... Hoàng hậu, nàng... Ách, nàng... "

Tỷ tỷ? Hoàng thượng ngài thực hồ đồ, nào có đạo lý cưới tỷ tỷ làm vợ bé! Triệu Yên Dung vừa mới có một tia hảo cảm với Hoàng đế, nay nghe hắn nói như thế, hảo cảm kia liền tan biến. Bất quá nghĩ đến, Lý Duệ là người cổ đại, lại là Hoàng đế, nói thật, làm người trong Hoàng thất hắn muốn cưới ai, có thể lấy ai, có một số việc hắn không thể quyết định. Triệu Yên Dung lại ẩn ẩn cảm thấy hắn có chút đáng thương.

Đứa nhỏ này, sợ là tình thương gia đình cũng chưa nếm qua, từ một bé trai biến thành đàn ông, xã hội phong kiến quả thực rất ác độc! Hoàng đế giống như biết được Hoàng hậu không tin mình, có chút chột dạ đứng lên.

"Sau này nàng sẽ rõ." Hoàng đế chính là hàm hàm hồ hồ nói như vậy một tiếng, sau đó xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Lúc ngón tay đụng tới cửa điện, hắn cảm thấy cảm giác khó hiểu, đột nhiên quay đầu nhìn Triệu Yên Dung nói. "Hoàng hậu, tối nay trẫm nghỉ ở Đức Mậu Điện."

Ngươi muốn ngủ ở đâu thì cũng đâu có liên quan tới ta! Vốn dĩ Hoàng hậu đang trợn mắt vì đầu gối bị đau nay nghe hắn nói như vậy mắt mở to hơn, kinh ngạc nhìn Hoàng đế đang đỏ mặt. Hoàng đế một giây cũng không trì hoãn, càng miễn bàn đến việc sẽ giải thích cho nàng cứ như vậy mà nhấc chân rời đi.

Đi nhanh như bay, giống như bị chó rượt.

Lý Duệ ra khỏi điện thấy hai nữ quan đang tựa vào nhau ngủ ở thềm đá trước cửa điện, trà và điểm tâm cũng đã nguội lạnh. Hắn dừng cước bộ một chút, cảm thấy trong lòng có một trận bi thương khó hiểu. Lão tử muốn ngủ ở đâu thì ngủ ở đó, muốn ngủ với người nào thì ngủ với người ấy... Tại sao hắn lại nói với Triệu Yên Dung câu đó?

Cho dù buổi tối hôm nay hắn không triệu người thị tẩm thì cũng không cần phải nóng lòng báo cáo với nàng như...

Giống như, giống như nếu hắn ngủ người khác, là có lỗi với nàng!

Đây là có chuyện gì?

Cảm thấy mình đã lỡ lời, Hoàng đế ủ rũ lướt qua hai nữ quan, nghĩ lại, đúng vậy phải nên suy nghĩ cẩn thận trước khi nói.

Đức Bảo canh giữ ở gần đó, thấy Hoàng thượng đi ra, vội vàng chạy đến đưa tay khoác áo choàng cho Hoàng đế. Nhìn thấy hai hàng lông mày của Hoàng đế đang nhíu chặt, bộ dáng âm trầm, trong lòng Đức Bảo run rẩy, chẳng lẽ Hoàng hậu nương nương lại làm gì đắc tội với Hoàng thượng? Không thì sao tâm trạng Hoàng thượng không tốt như vậy? Lúc Hoàng thượng đến tâm tình rất tốt mà!

https://thuviensach.vn

Đức Bảo cẩn thận dò xét sắc mặt Hoàng đế, thấy hắn chỉ nhíu mi nhưng không có biểu hiện tức giận, cũng không dám quấy rầy, chỉ có thể ổn định hô hấp đi phía sau hắn, cứ như vậy rời khỏi Chiêu Dương Điện.

Nhóm cơ sở ngầm canh gác ngoài điện, mắt thấy Hoàng đế sắc mặt không tốt rời khỏi Chiêu Dương Điện.

Các loại đoán mò và đồn đãi lan truyền khắp hậu cung bằng tốc độ bàn thờ.

...

Tiểu Trầm Mặc lấy khăn tay bụm mặt, nín thở đẩy cửa nội điện, rồi sau đó đóng chặt cửa điện, lúc này mới buông khăn xuống, hít một hơi thật sâu.

Dung phi nắm một cành hoa phấn trắng, nét mặt ảm đạm, tựa lưng vào tháp thượng ngắt cánh hoa.

Cánh hoa trắng xóa rơi đầy trên mặt đất, từng cánh hoa xinh đẹp lại bị Dung phi không chút thương tiếc tàn phá không còn hình dạng. Thấy Tiểu Trầm Mặc đi vào, ánh mắt nàng sáng ngời, tay gom mấy cánh hoa ném sang một bên.

"Thế nào, tối nay Hoàng thượng nghỉ ở Chiêu Dương Điện sao?"

"Bẩm nương nương, Hoàng thượng đến Đức Mậu Điện ." Tiểu Trầm Mặc lắc lắc đầu, đi đến trước mặt nàng, xoay người nhặt cánh hoa bị vò nát lên, ném tới một góc cạnh cửa. "Nghe nói thời điểm Hoàng thượng đi sắc mặt không được tốt, giống như là tức giận."

Hai hàng lông mày Dung phi giãn ra, cười lạnh nói. "Triệu Yên Dung ngu ngốc kia chính là đầu gỗ, chưa bao giờ hiểu biết tâm tình của Hoàng thượng, Hoàng thượng tức giận với nàng cũng không phải lần đầu." Nói

https://thuviensach.vn

xong, tinh thần nàng tốt lên không ít. "Mấy ngày nay Hoàng thượng không có tìm phi tử thị tẩm, ngươi xem, có phải là hắn đang nhớ bản cung hay không?"

Tiếu Trầm Mặc im lặng nhìn nàng. Đã nhiều ngày Dung phi không chăm sóc da, có vẻ sắc mặt có chút đen tối, ban đêm lại ngủ không được nên mí mắt đều bị thâm và sưng lên. Khuôn mặt của Dung phi bảy phần là tự nhiên, ba phần là ăn diện, hôm nay tự nhiên bị tổn hại, lại mất ba phần ăn diện, thoạt nhìn không có gì là xuất sắc .

Huống chi Hoa Thanh Cung có không ít mỹ nữ, Hoàng thượng có thể còn nhớ đến Dung phi mới là lạ.

"Nương nương ngài đừng nóng vội, tốt xấu gì sống tốt qua ba tháng này." Tiếu Trầm Mặc an ủi. "Qua ba tháng nữa Hoàng thượng tự nhiên sẽ đến thăm ngài thôi."

"Đều là do con tiện nhân Triệu Yên Dung kia!" Dung phi oán hận nắm chặt khăn tay. "Ba tháng, ba tháng!" Mỗi ngày đều ở một chỗ, nàng sắp bị bức điên rồi.

Nếu không phải do Hoàng hậu, sao nàng chịu cảnh này?

Sớm biết như vậy, lúc trước nàng đã không nương tay, một lần đưa nàng ta đến địa phủ trình báo với Diêm Vương, không cho nàng ta có cơ hội tỉnh lại, rồi đàn áp mình như vậy.

Ba tháng, đến lúc đó Hoàng thượng có còn nhớ nàng không?

Trong lòng Dung phi một mảnh hoang vu, khóc không ra nước mắt.

Lúc trước khi nàng được phong làm Dung phi, trong lòng vui mừng khó có thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt. Hoàng hậu tên là Yên Dung, nàng lại được Hoàng thượng ban phong hào là 'Dung'. Nàng nghĩ là Hoàng đế

https://thuviensach.vn

đang ám chỉ ở trong lòng hắn nàng mới là Hoàng hậu. Dựa theo quy củ, phi tần phong hào là "Dung" chính là phạm trọng tội với Hoàng hậu.

Nàng mơ một tương lai thật đẹp, chờ sau khi Triệu Yên Dung bệnh chết, nữ nhân trong cung, nàng chính là ứng cử viên sáng giá nhất cho chức vụ Hoàng hậu.

Mặc dù Trang Quý phi có phân vị cao nhất nhưng nàng ta không có người thân lại khắc cha mẹ, Hoàng thượng không có khả năng lập nàng ta làm hậu. Đoan phi mặc dù có Thái Hậu làm chỗ dựa, nhưng Thái hậu cùng Hoàng thượng vẫn luôn ngầm đấu đá, hậu vị không có khả năng sẽ rơi vào tay nữ nhi Chương gia. Nhu phi là kẻ sống hôm nay không biết có ngày mai hay không, Hoàng đế hiển nhiên sẽ không muốn một lần nữa góa vợ. Còn lại Trinh phi cùng Huệ phi, đến xách giày cho nàng cũng không xứng.

Nghĩ đến những điều tốt lành như vậy, mà sao lại không thể thành hiện thực?

Trong lòng Dung phi phẫn hận đến cực điểm, nhưng tình hình trước mắt này, nàng cũng thật sự bất lực.

Hoàng hậu thưởng cho nàng một tháng thuốc dán, Hoàng thượng lại bỏ thêm hai tháng. Thối như vậy, đừng nói ba tháng, ba ngày nàng cũng không chịu nổi. Vì tránh để tai mắt của người khác, nàng cũng chỉ phân phó người đặt thuốc gián ngoài cửa khiến cho người ta ngửi được mùi thuốc, còn mình thì ở bên trong điện không thể ra ngoài.

Nàng hận không thể lột da, róc xương, uống máu của Hoàng hậu.

"Không có tin tức gì của mẫu thân bản cung sao? Khi nào thì nương có thể vào cung thăm ta?" Dung phi nghĩ, ở thời điểm này hay là đi tìm mẫu thân giúp. Mẫu thân nhất định có thể nghĩ ra biện pháp giúp nàng, muốn nàng chờ ba tháng, thật sự là nàng chờ không nổi.

https://thuviensach.vn

"Chưa có tin tức....." Tiếu Trầm Mặc do dự một lát nói. "Thật ra phu nhân có vào cung nhưng Trang quý phi nàng... Nói lưng ngài mới bị thương, không nên vất vả. Vẫn nên chờ sau khi ngài khoẻ, sau đó đến thăm cũng không muộn."

Dung phi giận dữ. "Trang thị nàng cũng không phải Hoàng hậu, dựa vào cái không cho mẫu thân ta tiến cung?"

"Nay thân mình Hoàng hậu suy nhược, nên Trang quý phi tạm quản Phượng Ấn. Phu nhân muốn vào cung, phải có sự đồng ý của Trang quý phi." Tiếu Trầm Mặc thở dài một hơi, không biết Hoàng thượng thích vị chủ tử này ở điểm nào? Trừ bỏ gương mặt thanh tú, biết cách làm nũng ra thì không có chỗ nào tốt. Tính tình lỗ mãng, kiêu căng, ngạo mạng, thích gây sự. Người ta chỉ trừng mắt nàng một cái nàng liền biến người ta thành kẻ thù ngàn năm, tiến cung ba tháng đã đắc tội khắp hậu cung mà cũng không biết.

Trang quý phi tính tình dịu dàng, đối xử với mọi người luôn nhu hoà. Nàng ta là người lớn tuổi nhất trong hậu cung, cũng là người hầu hạ Hoàng thượng lâu nhất. Trong lòng Hoàng thượng, nàng ta có một địa vị nhất định, người như vậy Dung phi không đi nịnh bợ thì thôi ngược lại còn đối nghịch.

Cho dù là Trang quý phi tốt tính nhưng lần này không mượn công trả thù tư thì thật đúng là có lỗi với bản thân.

"Lão tiện phụ."

Dung phi căm giận mắng, trong lòng Tiếu Trầm Mặc thở dài một hơi, thi lễ rồi yên lặng lui ra ngoài.

Hoa Thanh Cung này thật sự không thể ở lâu, nhưng sau này phải đi nơi nào? Tiểu nữ quan trầm ngâm tự hỏi lòng.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Người Đâu, Dâng Canh Đại Bổ Tới!

Editor: Nhu Tiệp Dư.

Beta: Tiên Chiêu Dung.

Triệu Yên Dung không thèm quan tâm tới mấy cái chuyện âm mưu sóng ngầm ở trong cung, dù sao bước đầu mục tiêu của nàng cũng đã hoàn thành một cách hoàn mỹ, nàng chỉ cần nằm trên giường ngủ bù cho mấy ngày qua là được.

Không khí khắp Chiêu Dương điện đều mang theo vài phần vui mừng.

Ngày ấy bộ dạng Hoàng thượng nổi giận đùng đùng bỏ đi khiến cho tinh thần nhóm nữ quan cũng xuống dốc, bởi vậy giờ phút này tâm tình các nàng tựa như dông tố qua đi trời lại sáng, rất là tốt.

Thân thể nương nương chuyển biến tốt, cũng không giương cung bạt kiếm với Hoàng thượng nữa. Mắt thấy phía trước chính là một tương lai tươi sáng, tinh thần mỗi người đều vui sướng, thể diện người bên cạnh Hoàng Hậu đều được nâng lên, bước đi mạnh mẽ như bay, nói chuyện cũng cao ngạo hơn, thiếu điều muốn áp chế người khác mười phần.

Cách một ngày, Tần Thiếu Giám quả nhiên lại tới giao cuốn sổ ghi chép sinh hoạt hàng ngày.

Triệu Yên Dung thuận tay lật một cái, thấy đã nhiều ngày Hoàng đế đúng là ở trong Đức Mậu điện không lâm hạnh bất kỳ phi tử nào, đôi mắt bất giác hơi cong lên.

https://thuviensach.vn

Dùng ấn kí riêng của mình, Triệu Yên Dung trả sổ lại cho Tần Thiếu Giám, thấy trên mặt hắn vẫn bình tĩnh hơn người, hiểu được đó là người biết tiến biết lùi. Ngẫm lại dù sao mình đã biểu hiện rõ lập trường trước mặt Hoàng đế, cũng không cần phải lo lắng làm sao để lung lạc tâm phúc bên cạnh Hoàng đế, thưởng cho hắn một chén trà, rồi sai người tiễn hắn đi.

Trái lại Tần Thiếu Giám có chút kinh ngạc nhìn nàng, bộ dáng chần chừ không muốn đi.

Triệu Yên Dung bưng trà, nhìn hắn một chút, không lên tiếng.

Tần Thiếu Giám rất trấn định, vẫn là dáng vẻ cứng nhắc nhạt nhẽo như thường ngày, cúi người hành lễ với Hoàng hậu, nói: "Mấy ngày nay bệ hạ không lâm hạnh cung phi, Hoàng hậu có muốn đến hỏi hay không?"

Ta nhổ vào, hắn có ngủ cùng nữ nhân hay không đâu có liên quan gì tới ta?

Trong nháy mắt Triệu Yên Dung cảm giác tất cả tóc gáy trên người mình đều dựng hết lên, lông mày nhíu lại, sắc mặt không tốt nói: "À? Hoàng thượng không triệu người thị tẩm còn cần bản cung đến hỏi hay sao?"

Mặt Tần Thiếu Giám không chút thay đổi nói: "Theo thường lệ thì nên hỏi một tiếng."

Triệu Yên Dung nở nụ cười: "Nói như vậy trước kia Trang Quý phi cũng đến hỏi?"

Tần Thiếu Giam bày ra khuôn mặt hết sức dễ nhìn, nói: "Vâng"

"Hỏi xong thì sao?" Triệu Yên Dung nắn nắn ngón tay, "Chẳng lẽ Trang Quý phi tự mình giúp ngài ấy an bài phi tần? Hoặc là nấu bát canh bổ đưa cho Hoàng thượng uống?"

https://thuviensach.vn

Vấn đề này hỏi cực sắc bén, ngay cả Tần Thiếu Giám cho dù Thái Sơn có đổ cũng không đổi sắc mặt, thì vẫn không nhịn được giật giật khóe miệng.

Có điều nếu như Hoàng hậu đã hỏi tới, cho dù Tần Thiếu Giám không muốn trả lời vấn đề này cũng nhất định phải đưa ra một lý do chính đáng.

"Hồi nương nương, nô tài không biết. Có điều Trang Quý phi nương nương thỉnh thoảng sẽ giúp Hoàng thượng sắp xếp..... người thị tẩm."

Cái này cũng làm? Trách không được tiểu tử Lý Duệ kia nói Trang Quý phi giống tỷ tỷ của hắn.

Cũng chẳng phải tỷ tỷ ruột thịt mà đến việc chọn nữ nhân làm ấm giường cho hắn cũng nhúng tay vào.

Hoàng hậu mở to hai mắt, không biết suy nghĩ cái gì, trên mặt hiện lên nụ cười quái dị.

"Bản cung không quen thuộc nhiều các tỷ muội trong cung, đối với việc an bài này, sợ là không thể hiểu tâm ý của Hoàng thượng. Theo bản cung thấy, sợ là Hoàng thượng đã nhiều ngày mệt mỏi nên cần thanh tịnh. Có điều Tần Thiếu Giám ngươi nói cũng đúng, thân là Hoàng hậu, chung quy vẫn phải quan tâm đến thân thể của Hoàng thượng. Mộc Lan!" Nàng vẫy vẫy tay, Mộc Lan đi đến.

"Nương nương có gì phân phó?"

"Đi Thái y viện hỏi xem, có phương thuốc nào tráng dương lợi tinh bổ khí tổng hợp trong một đơn là tốt nhất, rồi đem đến đây. Bản cung tự tay nấu cho Hoàng thượng một ít canh để uống. Ngươi đi khố phòng một chuyến xem có long tiên, hổ tiên, lộc tiên gì không, đem đến đây hết cho bản cung."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Mộc Lan run run mãnh liệt.

"Nương nương, việc này không cần phải đến Thái y viện hỏi đâu, trong cung đã có sẵn phương thuốc....."

"Nếu phương thuốc trong cung hữu hiệu, sao mấy ngày nay Hoàng thượng không gần nữ sắc?" Triệu Yên Dung nghiêm mặt nói, "Nhất định là phương thuốc đó không có tác dụng, vẫn phải đến Thái y viện xin đơn thuốc thêm lần nữa..... A, tốt nhất là mời Viện chính tới bắt mạch giúp Hoàng thượng, sau đó viết lại phương thuốc mới, như vậy mới ổn thỏa."

Ổn thỏa như vậy, nhưng nếu truyền ra ngoài thì sẽ thành trò cười gì đây?

Hoàng thượng lực bất tòng tâm, tuy tuổi còn trẻ nhưng phương diện kia không được sao?

Tần Thiếu Giám quả thực dở khóc dở cười.

Hắn chẳng qua là làm theo thông lệ nên mới nhắc nhở Hoàng hậu một chút, nên quan tâm đến cuộc sống sinh hoạt ban đêm của Hoàng đế. Sao vị Hoàng hậu này lại làm lớn chuyện, khiến người ta nghĩ Hoàng đế "không được" cơ chứ?

Nếu nàng thật sự làm vậy, việc đầu tiên Hoàng đế làm là đập chết hắn.

Khuôn mặt như núi băng lâu năm của Tần Thiếu Giám thật sự không chống đỡ nổi, lộ ra đủ loại hoang mang, khó xử, lúng túng lại có vài phần ảo não, cũng nhìn ra Triệu Yên Dung thầm vui vẻ trong lòng.

"Hoàng hậu người nói phải, sợ là Hoàng thượng đã nhiều ngày vì quốc sự mà lao tâm, chỉ muốn thanh tịnh. Nô tài thấy, cũng không cần phải phiền đến Viện chính đại nhân đến đây đâu. Hoàng thượng yên tĩnh mấy ngày,

https://thuviensach.vn

tâm tình thư thả là được rồi." Tần Thiếu Giám cúi người hành lễ, "Không còn chuyện gì nữa, nô tài xin cáo lui."

Nói xong, bước chân như gió rời khỏi Chiêu Dương điện.

Hoàng hậu nương nương thật đáng sợ! Tần Thiếu Giám nuốt ngược bi thương như sóng cuộn vào trong lòng.

Lúc này Mộc Lan mới phát hiện ra phương thuốc lộc tiên gì đó đều là Triệu Yên Dung lấy ra để hù dọa Tần Thiếu Giám, trong lòng vừa tức lại cảm thấy buồn cười.

"Nương nương, Tần Thiếu Giám chẳng qua chỉ là làm việc theo thông lệ, người không có việc gì thì đừng lấy hắn làm niềm vui chứ." Mặc dù ngoài miệng Mộc Lan nói như vậy, nhưng nghĩ đến khuôn mặt xinh đẹp đầy bối rối của Tần Thiếu Giám, sắc mặt thay đổi biến hóa như thuốc nhuộm vải, cũng nhịn không được mà nở nụ cười, "Một người luôn trấn định trầm ổn như vậy, cũng bị người dọa cho bỏ chạy."

Triệu Yên Dung cười ha ha.

"Cuộc sống trong cung nhàm chán như vậy, phải tìm chút thú vui thôi."

Nói đến thú vui, nàng đột nhiên nhớ tới một người: "Đúng rồi, hiện giờ Dung Phi đó thế nào? Mỗi ngày nàng ta còn dán thuốc cao không?"

*****

Tiểu Trầm Mặc đi vội vàng trong ngự hoa viên. Nàng còn một năm nữa là có thể xuất cung, nhưng với tình hình của Dung Phi hiện tại, cũng không biết có thể cố gắng qua một năm hay không. Nàng phải tính toán thật tốt cho tương lai sau này, tốt nhất có thể tìm cái cớ gì đó để được điều qua nơi khác trong cung.

https://thuviensach.vn

Nơi mà nàng muốn đi lúc này chính là Trường Nhạc cung của Thái hậu.

Nàng nhận Phong mama trong cung Thái hậu làm nghĩa mẫu. Mấy năm nay nàng vẫn cẩn thận âm thầm biếu đồ, lúc này cũng nên dùng tới.

Trong lòng Tiếu Trầm Mặc âm thầm tính toán. Trong cung này, tuy rằng Hoàng đế và Thái hậu không hòa thuận, nhưng thân phận địa vị Thái hậu vẫn ở đó, chỉ cần mình cẩn thận một chút, tránh khỏi vũng nước xoáy này, lại chịu đựng thêm một năm nữa cũng không thành vấn đề. Chỗ của Trang Quý phi tuy rằng thoải mái, nhưng nàng là cung nữ trưởng quản của Hoa Thanh cung, Trang Quý phi đối với nàng không thể không kiêng dè, cho nên sẽ không để nàng ở bên cạnh.

Chỉ có Thái hậu.

Tốt xấu gì trước kia Dung Phi vẫn rất cung kính với Thái Hậu, cũng rất nghe lời, Thái hậu hẳn là không có địch ý với mình.

Nếu mà có thể thông qua Phong mama bên cạnh Thái Hậu góp lời, điều nàng đến Vĩnh Phúc cung của Đoan Phi, vậy thì không thể tốt hơn.

Trong lòng chất chứa sự tình, Tiếu Trầm Mặc không chú ý đến tình hình xung quanh.

Một người cúi đầu đi gấp, một người cúi đầu suy nghĩ, hai người liền như vậy "Ầm"-đụng vào nhau.

Vóc dáng Tiếu Trầm Mặc nhỏ nhắn, tuy rằng đối phương gầy gò, nhưng cũng là một nam nhân cao lớn, va chạm như vậy, đối phương chỉ lảo đảo vài cái, trái lại nàng bị đụng phải lùi vài bước, ngã ngồi trên mặt đất.

"A, xin lỗi!"

https://thuviensach.vn

Âm thanh rõ ràng vang lên, mang theo chút khàn khàn, hai phần bất an, còn có giọng nói nhu hòa nàng nghe có chút quen quen.

Là thái giám của cung nào vậy? Nàng có chút mờ mịt ngẩng đầu lên, trước mặt chính là gương mặt xinh đẹp, ngay cả ánh hào quang của mặt trời cũng phải bị phai nhòa.

Tần Thiếu Giám mới vừa chạy từ Chiêu Dương Điện ra. Hắn cứ nghĩ mãi, luôn cảm thấy Hoàng hậu cố ý lấy hắn ra để đùa giỡn, nhưng lại không hiểu lắm dụng ý trong trò đùa của Hoàng hậu.

Có thể nàng ấy rất nhàm chán, lấy hắn làm trò cười.

Một bên nghĩ như vậy, một bên lại cảm thấy bộ dạng bối rối của mình trước mặt Hoàng hậu thật sự khó coi, hắn đi đường nhất thời thất thần, đụng vào cung nhân khác.

Nữ tử ngã ngồi trên mặt đất mặc trang phục của nữ quan ngũ phẩm, sắc mặt có chút tái nhợt.

Tướng mạo của nàng ở trong cung chỉ có thể được coi là thanh tú, cũng không quá vượt trội.

Tần Thiếu Giám nhìn nàng, cảm thấy rất có vài phần quen mặt, lại nghĩ không ra mình đã gặp nàng ở đâu.

Hay là cung nữ chưởng quản của cung nào? Hắn cũng chỉ là nghĩ như vậy.

"Vị tỷ tỷ này, có bị thương hay không? Có muốn ta đỡ tỷ dậy?" Nói xong, hắn vươn tay đến, hướng lòng bàn tay về phía nàng.

Thượng Tẩm cục Tần Thiếu Giám là Tứ phẩm. Hắn vào cung không lâu thì lúc đó Hoàng hậu bị cấm túc nên mới chậm rãi tiếp nhận sự vụ trong

https://thuviensach.vn

Thượng Tẩm cục. Hắn làm việc khiêm tốn và nghiêm túc, đối với lí lịch của cung nhân đều thuộc nằm lòng, có điều chưa từng thấy qua Chưởng cung của Hoa Thanh cung.

"Không, không cần." Tiếu Trầm Mặc chậm rãi từ dưới đất đứng dậy, im lặng thi lễ với hắn một cái, rồi sau đó xoay người đi về phía Trường Nhạc cung.

Tần Thiếu Giám cũng không quá để ý, xoay người bước đi.

Hắn không biết, Tiếu Trầm Mặc vừa mới quay người, nước mắt liền rơi xuống.

Ở góc ngón trỏ của người kia có một nốt ruồi son, đúng là hắn, chính là hắn rồi.

Tiếu Trầm Mặc vừa khóc vừa bước nhanh đến Trường Nhạc cung.

Nàng đợi mười hai năm, hi vọng mười hai năm, lại không nghĩ rằng người nàng tâm tâm niệm niệm lại ở trong cung cùng nàng. Tuy rằng là thái giám, nhưng người còn sống, còn sống là tốt rồi.

Cảm tạ trời xanh, cảm tạ thần phật, làm cho nàng khi sống còn có cơ hội để nhìn thấy hắn một ngày.

Tiếu Trầm Mặc xoa xoa nước mắt, nở nụ cười vui vẻ.

Nếu hắn ở trong cung, nhìn y phục trên người cũng không tệ, vậy thì nàng cũng sẽ không vội vã xuất cung.

Nàng suy tính lại thật kỹ, làm thế nào tiếp tục trụ lại ở trong cung.

Một năm, hai năm, năm năm, mười năm.....

https://thuviensach.vn

Trấn giữ bên cạnh hắn, bình an, cẩn thận vững vàng, thật tốt mà đi tiếp.

Trên đường về từ Trường Nhạc cung đến Hoa Thanh cung, tâm trạng Tiếu Trầm Mặc rất nặng nề.

Sau khi nghe mama làm ở nơi đó kể lại biểu hiện chân thực trong hai ngày một đêm của Hoàng hậu ở Trường Nhạc cung, nàng do dự.

Trước kia nàng luôn nghĩ muốn xuất cung, nên phải tích cóp nhiều ngân lượng một chút, cho nên nàng mới chọn phi tử được sủng ái nhất là Dung Phi làm chủ tử. Nhưng bây giờ tính tình của Hoàng hậu so với lúc mới tiến cung thật sự khác biệt rất lớn, Dung Phi giờ đây như cây sắp đổ, mà Đoan Phi bên kia xem ra cũng sẽ không có nhiều an ổn.

Ở thời điểm này, không phải nói tính tình Hoàng hậu có cường ngạnh hay không, liệu có khoan dung cho người khác hay không, mà là xem thái độ của Hoàng thượng.

Hoàng thượng có thể tùy theo Hoàng hậu làm cho Dung Phi dùng cao dán thối như vậy, còn tăng thời gian chịu phạt từ một tháng lên ba tháng, đủ cho thấy Dung Phi đã mất thánh tâm.

Chỉ là trước kia chọn hầu hạ chỗ Đoan Phi nương nương, nhưng nơi đó cũng phải nơi tốt để đến.

Nghe được tin tức từ chỗ mama khiến cho nàng ý thức sâu sắc rằng, bây giờ Hoàng đế và Hoàng hậu đã liên minh. Hoàng hậu là do đích thân Hoàng đế chọn. Cho dù trước kia vô dụng như thế nào đi chăng nữa, ván đã đóng thuyền, bản án có vô lý thế nào thì Hoàng đế cũng có thể giúp nàng ấy lật lại, thoải mái thoát tội. Chứ nói chi tính tình bây giờ của Hoàng hậu trở nên mạnh mẽ như thế, tuyệt không thất thủ. Ngay cả Thái hậu đều liên tục mắc phải ám mưu của nàng ấy lại bắt không được một chút nhược điểm.

https://thuviensach.vn

Ba tháng nay Hoàng hậu giả trư ăn thịt hổ thật sự lợi hại, gần như lừa hết tất cả mọi người ở trong cung.

Nói không chừng nơi này chỉ có Hoàng thượng biết tình hình thực tế, mới có thể nắm lấy cơ hội khiến Thái Hậu và Đoan Phi ngậm bồ hòn làm ngọt.

Ngón cái của Tiếu Trầm Mặc vô thức xoa xoa các đốt ngón tay trỏ của mình, mỗi lần nàng khẩn trương hay gặp tình huống đặc biệt, theo bản năng sẽ làm hành động này.

Nàng muốn ở trong cung lâu dài, không thể không tìm một cái chỗ dựa vững chắc.

Ở trong cung này, chỗ dựa lớn nhất chính là Thái Hậu và Hoàng hậu, nhưng hai người họ cũng đối địch nhau nhất.

Nàng phải thận trọng, thật trọng hơn nữa, để tránh ôm sai chân rồi hối hận cả đời.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Bùi Hầu Gặp Nguy Hiểm

Edit: Ngọc Hiền Tần - Du Tần

Beta: Sutháiphi

"Nói vậy, bây giờ Dung Phi đã ngoan ngoãn hơn rồi, tự nhốt mình trong Hoa Thanh cung không ra ngoài?" Triệu Yên Dung vừa bóp cánh tay nhỏ của mình, vừa nhíu mày hỏi.

"Nàng muốn ra cũng không ra được." Mộc Lan che miệng cười. "Ngài cũng biết, mùi của thuốc dán kia cách hai dặm cũng có thể ngửi thấy, ai có thể chịu được nàng? Mới nghe nói mẫu thân bên nhà mẹ đẻ của nàng đệ bài tử muốn tiến cung, nhưng lại bị Quý Phi nương nương cự tuyệt."

"Cự tuyệt?" Triệu Yên Dung ngừng tay, khuôn mặt lộ vẻ kinh ngạc. Trang Quý Phi dịu dàng, khiêm tốn như vậy, chưa bao giờ xung đột với người khác, tại sao có thể không giữ mặt mũi cho Dung Phi như vậy? Cho dù nàng và Dung Phi có xích mích, cũng phải xem mặt mũi của Liễu Các lão....Đợi chút, bên trong có phải có ẩn tình gì không?

"Đúng vậy, nghe nói là Dung Phi vừa bị thương thắt lưng, không nên hoạt động, để cho Liễu gia chờ tin tức, muốn cho tiến cung mới có thể tiến cung."

Mộc Lan vô tri vô giác lấy cẩm bình nhỏ trước cửa sổ tưới nước cho hoa cỏ. "Sợ rằng Dung Phi đang rất tức giận. Trước kia nàng là người chưởng quản Phượng Ấn, năm thì ba bận cũng cho nhà mẹ đẻ tiến cung nói chuyện, bây giờ, ngay cả mẹ ruột cũng không được vào."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung vuốt khóe miệng, híp mắt, tựa người vào ghế ngồi suy nghĩ, bỗng nhiên hiểu ra.Ta nói tại sao đột nhiên Hoàng đế lại thay đổi tâm tư đối với đệ nhất sủng phi đây, hóa ra là có chuyện như vậy.

Liễu Các lão là nguyên lão tam triều, cũng là người năm đó đã cùng Vũ Đức đế khởi nghĩa giành chính quyền, được Vũ Đức đế rất coi trọng, Tiên đế cũng vô cùng tôn kính hắn, lúc trước còn tìm hắn thương lượng về chuyện của vài vị hoàng tử. Tuy Liễu Các lão tuổi đã lớn nhưng không hồ đồ, luôn giữ vị trí trung lập trong việc các Hoàng tử tranh giành ngôi vị, không thiên vị ai, bởi vậy vài năm trước lúc bọn họ đấu đá nhau đến ngươi chết ta sống, Liễu gia vẫn không chịu ảnh hưởng, ngược lại ngày càng phát triển.

Triệu Yên Dung đã nghe nói qua chuyện của Liễu gia, Lý Duệ không có thế lực của nhà mẹ đẻ, tuy rằng giành được đế vị nhưng rốt cuộc căn cơ vẫn còn non yếu. Hắn tôn Chương thái hậu là mẫu thân nhưng cho tới bây giờ Chương gia cũng không dành chút tâm tư nào với đứa con trai, được Tiên đế cứng rắn nhét vào này, cho nên lúc trước khi xử lý chính sự, lúc nào cũng gặp phải khó xử, bị cản trở khắp nơi.

Phải biết rằng vài vị Hoàng tử trước kia bị thua nhưng thế lực trong triều đã bị bọn họ phân chia, lẫn lộn, không còn ra hình dạng gì. Liễu các lão ở giữa ngăn cản, quan hệ này vô cùng quan trọng.

Trên triều đường Liễu gia dựa vào thế lực hùng hậu, ngang ngược mấy thập niên, ỷ vào địa vị của mình trong triều, ngày càng kiêu ngạo, không để Hoàng đế vào trong mắt. Lý Duệ ổn định tiền triều, khiến người Liễu gia giúp hắn bán mạng, khiến Liễu gia buông lỏng đề phòng, lộ ra hoàn toàn nanh vuốt, đưa cháu ruột của hắn tiến cung, nâng đỡ thật tốt. Mục đích cuối cùng, chỉ sợ sẽ yên lặng chặt đứt từng nhánh, của cây đại thụ Liễu gia này, một chưởng đánh ngã!

https://thuviensach.vn

Nếu bây giờ Lý Duệ có thể đẩy Dung Phi từ trên mây xuống, xem ra ngày tốt của Liễu gia cũng sắp kết thúc rồi.

Tính toán như vậy, nàng tỉnh táo lại, thời gian trừng trị Dung Phi đúng là rất chuẩn, nàng vừa có động tĩnh, đã bị Lý Duệ nắm thóp.

Triệu Yên Dung lắc đầu thở dài.

Dung Phi kia ngu xuẩn không đáng để nàng đồng tình, nếu không phải nàng ta mỗi ngày đều gây chuyện, người trong cung cũng sẽ không đối với nàng ta như vậy. Nếu không phải Hoàng đế muốn thu thập Liễu gia, cũng sẽ không sủng nàng ta, người bên ngoài, đặc biệt là loại nữ nhân như Trang quý phi cũng sẽ không nhân lúc này mà đá nàng một cước.

Chẳng qua thoạt nhìn như vậy nhưng Trang Quý phi trong lòng Hoàng đế không giống những người khác. Nếu không tại sao Trang Quý Phi có thể biết nhiều chuyện trên tiền triều như thế?

Triệu Yên Dung đứng lên, thong thả đi lại vài bước.

Nếu nàng đã hiểu tâm ý của Hoàng đế, như vậy sẽ thấy Dung Phi không có chút uy hiếp nào. Ở trong cung, nguy hiểm lớn nhất nàng muốn đối phó đến từ nơi khác, người kia mua chuộc được cung nhân trong cung nàng, dùng bùa chú dán trên búp bê vải chôn ở rừng trúc sau hậu điện để hãm hại người kia.

Trăm phương ngàn kế muốn dồn nàng vào nơi vạn kiếp bất phục, tâm kế này có thể nói là vô cùng ác độc. Chẳng qua không biết người này đối phó nàng có phải vì Triệu Phùng Xuân không? Không! Triệu Phùng xuân không có mị lực lớn như vậy, một Hộ Bộ Thượng Thư mà thôi, ném xuống ngựa có thể cho người ta chỗ tốt gì mà dám phạm vào sai lầm lớn như vậy?

Triệu Yên Dung giật mình.

https://thuviensach.vn

Thế lực sau lưng nàng là ai? Cái tiện nghi phế phẩm kia của cha nàng chắc chắn không phải mục tiêu của người ta. Như vậy còn lại... Chính là nhà cữu cữu bên mẹ của nàng.

Quan Quân Hầu Bùi gia!

Nay Bùi gia không còn có ảnh hưởng lớn như thời lão Hầu gia còn sống nhưng cho dù Bùi Nghi là kẻ không đứng dậy nổi, hắn cũng mang danh hiệu Quan Quân Hầu. Bùi gia trong quân là trụ cột tinh thần, nếu Bùi gia ngã, trong quân chắc chắn sẽ gặp phải một đợt thanh trừ lớn.

Triệu Yên Dung càng nghĩ càng kinh hãi, vô thức xiết chặt nắm tay. Mặc kệ là ai, nếu nàng không bắt được người này, đừng mong có ngày yên ổn. Đang tính có nên đi tìm Hoàng Đế bàn bạc hay không, đột nhiên thấy Bạch Lộ vội vàng chạy từ bên ngoài vào.

" Nương nương, phu nhân trình bài tử, muốn tiến cung gặp ngài."

Thật sự là nghĩ đến cái gì cái đó đến! Tinh thần Triệu Yên Dung rung lên. Đã nhiều ngày nay Bùi thị tới Quan Quân Hầu phủ, đúng lúc nàng cũng muốn hỏi tình hình của Bùi Nghi bên kia.

Qua một lúc, Bùi thị dẫn theo Triệu Uyển Dung vào Chiêu Dương điện.

Triệu Yên Dung vừa nhìn thấy nàng, bị hoảng sợ. Hai mắt Bùi thị đỏ bừng, vẻ mặt uể oải, giống như gặp phải đả kích gì đó lớn lắm, mà tinh thần Triệu Uyển Dung cũng không tốt, tiểu nha đầu cúi đầu ủ rũ, tinh thần vô cùng suy sụp, không còn đứng thẳng thắt lưng như lúc trước.

" Đây là làm sao vậy?" Triệu Yên Dung vội vàng sai cung nữ dọn chỗ, dâng trà, điểm tâm cho hai mẹ con nàng.

https://thuviensach.vn

Bùi thị và Triệu Uyển Dung hành lễ với nàng, cười khổ nói. "Nương nương đừng lo lắng, thần phụ lúc này cũng không có khẩu vị gì. Chẳng qua hôm qua Uyển Dung ngủ không tốt, nương nương có thể tìm một chỗ, cho nàng ngủ một giấc thật tốt trước hay không?"

Triệu Yên Dung biết Bùi thị muốn nói chuyện riêng với mình, liền gọi Bạch Lộ đến, để cho nàng đưa Triệu Uyển Dung đến hậu điện nghỉ ngơi.

Trước khi đi, Triệu Uyển Dung còn không quên quay lại dặn dò mẫu thân. "Nương, người đừng gấp, nhất định phải nói rõ ràng với Hoàng Hậu tỷ tỷ, để nàng làm chỗ dựa cho chúng ta! Nếu bây giờ ngài còn nhịn nữa, ta sẽ đi tới nhà cữu cữu, không bao giờ trở lại nữa!"

Triệu Yên Dung nhíu mày. Rất tốt, xem ra Triệu gia lại làm chuyện gì rước hoạ vào thân, dám làm cho Bùi thị chịu ấm ức.

"Sao lại thế này?"

Bùi thị hít một tiếng, cũng nói chuyện của mình. "Cậu ngươi bị bệnh."

Bị bệnh?

"Chuyện xảy ra khi nào? Có nghiêm trọng không?"

Bùi thị lắc đầu. "Ta ở Hầu phủ mấy ngày, hôm kia mới theo cha ngươi trở về Triệu gia, sau đó... Đêm qua Hầu phủ phái người tới báo, cậu ngươi ngã bệnh." Do dự một lúc, nàng nói. "Bệnh đột nhiên trở nặng, nghe nói vô cùng nghiêm trọng. Hoàng Thượng sai Thái y tới chẩn trị suốt đêm, sáng sớm hôm nay, mới vào cung báo tin cho ngươi."

Chuyện lớn như vậy, tại sao nàng thân là Hoàng Hậu lại hoàn toàn không biết gì cả? Triệu Yên Dung ngồi ở chỗ kia, vẻ mặt biến đổi khó lường.

https://thuviensach.vn

"Ta lo lắng cho bệnh tình của cữu cữu ngươi, dẫn Uyển Dung tiến cung muốn hỏi thăm một chút tình hình." Nhìn sắc mặt ngưng trọng của Triệu Yên Dung, Bùi thị lại vội vàng trấn an nàng. "Nương nương đừng lo lắng quá, trên đường thần phụ đến Chiêu Dương điện, gặp nội thị bên người Hoàng Thượng, nghe hắn nói cữu cữu ngươi đã tỉnh, hắn là không còn trở ngại gì."

Lần này Bùi Nghi sinh bệnh cũng quá đúng lúc! Lại cần phải Thái y trong cung tới chữa bệnh, chắc là bệnh thực sự nghiêm trọng.

Triệu Yên Dung hơi tức giận, việc như vậy Lý Duệ lại không nói với nàng. Bùi Nghi là cữu cữu của nàng, cữu cữu có bệnh, sao lại không kêu người thông báo cho nàng? Nói như thế nào thì nàng cũng nắm nửa quyền quản lí trong cung. Để người nhà Quan Quân Hầu tiến cung nói nàng, mới biết sự tình. Thân là nửa chủ nhân Hoàng Hậu đương nhiên không có chút cảm kích nào.

Nàng trấn định đứng đậy. "Bản cung đi tìm Hoàng Thượng hỏi một câu."

"Nương nương." Bùi thị hơi sợ hãi đứng dậy, nhìn Hoàng Hậu nương nương rời đi, mặc dù nói là đi hỏi bệnh tình của cữu cữu nàng, nhưng thật tình là muốn khởi binh vấn tội Hoàng Đế. Đứa nhỏ này, tính nết sao vẫn cứ thẳng thắn như vậy, Hoàng Thượng mới chuyển tâm tư đặt trên người nàng, vạn nhất lại chọc hắn giận thì thật không tốt mà.

"Nương nương!" Bùi thị hơi hốt hoảng khẩn trương bắt được tay áo lụa màu hồng được dệt bằng tơ tằm của nàng. "Cậu ngươi không có việc gì, thực sự không có việc gì."

Triệu Yên Dung xoay người, yên lặng túm tay áo của mình trở về từ trong tay Bùi thị.

https://thuviensach.vn

Nếu Hoàng Đế cho người nói với Bùi thị là Bùi Nghi đã không có việc gì. Vậy tại sao việc này phải gạt nàng? Chẳng lẽ Bùi Nghi không phải thân nhân của nàng? Chẳng lẽ đối với Lý Duệ mà nói nàng là người không thể tin tưởng?

Thật đúng là là..... Triệu Yên Dung nghĩ nghĩ, liền nghĩ tới tính tình của nàng trước kia, chỉ sợ Lý Duệ không thể tin nàng.

Cho nên mới nói, mặc dù đã làm lành nhưng lòng tín nhiệm của hắn đối với nàng là yếu ớt cỡ nào. Rõ ràng hôm trước còn cùng một chỗ ân ái với nhau, nhưng đến khi có chuyện trọng đại, Lý Duệ vẫn đặt nàng ở bên ngoài.

Bùi Nghi là chỗ dựa lớn nhất của nàng, núi này không thể ngã. Nếu ngã, nàng sẽ thành cây không cành, không có nước tưới, người ở hậu cung cũng sẽ không tận tình phục tùng mệnh lệnh của nàng.

Hiện tại Hoàng Đế đối với nàng cảm thấy hứng thú, nhưng sự hứng thú này có thể chống đỡ được bao lâu? Dựa vào nhan sắc là chuyện không thể nào.

Triệu Yên Dung không nghĩ tới Lý Duệ đối với nàng sẽ khăng khăng một mực, một lòng một dạ. Là một Đế Vương, người nắm giữ vạn dặm sơn hà, nắm giữ sinh tử của hàng vạn người. Triệu Yên Dung nàng không phải não tàn ngu ngốc, đưa tất cả tương lai giao trên người nam nhân giống con ngựa đực này.

Nàng cần thời gian, cần chống đỡ, làm cho nàng ở hậu cung căn cơ có thể trầm ổn.

"Được rồi, nếu mẫu thân đã nói như vậy, bất quá bản cung sẽ đi xem cữu cữu một chút." Triệu Yên Dung lấy lại sự bình tĩnh, đem cảm xúc đang cuồn cuộn trong lòng áp chế xuống, một lần nữa trở lại chỗ ngồi của chính mình.

https://thuviensach.vn

"Nếu cữu cữu đã không có gì trở ngại, có phải mẫu thân cùng Uyển Dung còn có chuyện muốn nói?" Triệu Yên Dung nhìn Bùi thị.

Tuổi còn trẻ nhưng dung nhan lại tiều tuỵ, tuy vậy hai mắt lại hữu thần (có hồn), cùng bộ dáng lắp bắp lúc trước, nay có chút bất đồng. Chính mình lúc trước khuyên bảo cũng không biết lại có thể có tác dụng trên người vị siêu cấp nhu nhược này. Tối thiểu, hy vọng nàng ta không còn nhẫn nhịn chịu đựng uất ức, nếu không quả thực tổn hại đến uy danh Bình Dương Công chúa năm đó.

Cũng không biết bát diện đều uy phong, Bình Dương Công chúa sao lại dưỡng ra một nữ nhi nhu nhược như vậy.

Nếu Công chúa ngoại tổ mẫu của nàng còn sống, chỉ sợ cũng bị nữ nhi nhu nhược này làm cho tức chết. Cũng may Bùi thị coi như không chịu thua kém. Lời nói lúc trước của Triệu Yên Dung cuối cùng cũng đả động tới nàng ta, tẩy sạch hết đầu óc một phen, lần này tất nhiên không có che giấu nữa, trực tiếp cùng nữ nhi cáo trạng với Hoàng Hậu.

"Sáng nay tổ mẫu ngươi nói ta gả đến Triệu gia đã chín năm cũng không thể sinh một nhi tử, bây giờ muốn ta lấy danh nghĩa nhận nuôi nhi tử của Đoạn di nương, để cho hắn làm trưởng tử." Ngữ điệu Bùi thị bình tĩnh, bất quá nghe ra lại có chút không bằng lòng.

"Ta đi về nhà cữu cữu ngươi, Uyển Dung nói hết những điều mà người Triệu gia đã đắc tội với chúng ta ra sao. Cữu cữu ngươi rất tức giận, cho hạ nhân cầm kim bài của ngoại tổ mẫu đi Triệu gia răn dạy phụ thân ngươi. Thậm chí còn kêu Nội vụ phủ lấy sổ đăng ký đồ cưới ra kiểm kê hết một lượt."

Trong lòng Triệu Yên Dung yên lặng tán dương việc làm của cữu cữu, chắc lần này còn răn dạy giáo huấn nhi tử ở trước mặt Triệu lão thái thái nữa.

https://thuviensach.vn

Cầm kim bài của Trưởng công chúa, Triệu Phùng Xuân cùng Triệu lão thái thái đều phải quỳ xuống. Theo tính tình của cậu, hắn tất nhiên sẽ không tự mình xuất thân, ngay cả quản sự cũng không ra mặt, mà chỉ tìm một hạ nhân trong phủ, cầm kim bài của Công chúa mắng chửi xối xả mẫu tử Triệu gia.

Chưa hết còn cho người ở Nội vụ phủ lấy sổ ghi chép của hồi môn ra, ở Triệu gia kiểm kê thu hồi của cải thuộc Bùi gia, một đường làm gà bay chó sủa, cũng không biết Đoạn di dương kia lại ngầm lấy nhiều đồ như vậy!

Ngẫm lại chỉ có dùng bạo lực mới được việc.

"Không nghĩ tới cữu cữu ngươi đột nhiên bệnh trở nên nghiêm trọng, sáng sớm tin tức truyền đến, nói là không tốt lắm."

Bùi thị cười lạnh một tiếng nói tiếp. "Tổ mẫu ngươi liền lập tức gọi ta đến, ở từ đường kêu ta nhận con của Đoạn di nương làm con thừa tự. Còn muốn ta lấy của cải đã bị cữu cữu ngươi lấy đi trả lại hết, nói... đã là người của Triệu gia, đạo lý gì lại để cho người Bùi gia nắm giữ tiền của."

Đây thật đúng là tác phong của Triệu lão thái thái, cho dù lão thái thái có từ quê nhà lên kinh thành ở được hai mươi năm, vẫn không thoát được là một người tâm địa bại hoại, bụng dạ hẹp hòi.

Xét thấy chướng mắt con dâu dựa vào nhà mẹ đẻ, nay thấy cữu cữu bệnh nặng liền cầu mong cho cữu cữu mau tắt thở, thế thì bà ta có thể xoay người làm chủ. Không còn phải dựa vào Bùi gia, còn không phải rất hãnh diện?

"Sợ là tổ mẫu không chỉ có yêu cầu đó?" Nếu chỉ như vậy, Bùi thị sao có thể đỏ hết cả mắt mang nữ nhi trực tiếp tiến cung tìm nàng?

https://thuviensach.vn

"Bà, bà....." Bùi thị cắn môi một hồi lâu. "Bà ấy nói Đoạn thị hầu hạ phụ thân ngươi nhiều năm, lại sinh hai đứa con, có công với Triệu gia, cũng là họ hàng gần với Triệu gia, mà nay lại chỉ làm thiếp nói ra cũng không có mặt mũi nào. Nếu đã nhận nhi tử của Đoạn thị làm trưởng tử, đạo lý gì lại để cho mẹ đẻ làm thiếp, cho nên muốn phụ thân ngươi lập Đoạn thị làm bình thê!"

Làm càn! Triệu lão thái thái thật sự dám nghĩ dám làm đây! Triệu Yên Dung nâng miệng cười khẽ. Bình thê là ý gì? Đó chỉ là việc hàn môn làm loạn, muốn lấy thêm nữ nhân. Thư hương thế gia ai lại muốn có một bình thê? Đây chính là ý muốn sủng thiếp diệt thê, chỉ cần có người tố cáo, Triệu Phùng Xuân liền chịu không nổi. Nếu truyền ra ngoài còn không phải bị người cười đến ngốc.

"Phụ thân nhất định sẽ không đồng ý, việc này rất thái quá!" Triệu Yên Dung cảm thấy tuy Triệu Phùng Xuân là nam nhân cặn bã nhưng có đầu óc, tối thiểu ở ngoài làm việc biểu hiện luôn lý trí, bằng không tuổi còn trẻ như vậy cũng không thể vào Chính sự đường. Hắn nếu đồng ý yêu cầu của Triệu lão thái thái, thì hắn cách mấy niên lão si ngốc cũng không xa đâu.

"Phụ thân ngươi biết nặng nhẹ, tự nhiên sẽ không đồng ý." Bùi thị nói ra hết, tâm tình cũng bình phục một chút, nói chuyện liền không tự giác mang theo mũi nhọn, "Hắn cũng không phải ngốc tử, lấy thiếp làm thê, hắn còn không có lá gan như vậy."

"Hắn là nói với ta, Đoạn thị làm thiếp nhiều năm như vậy thật không dễ, muốn ta tiến cung nói với ngươi đưa Thanh Dung vào cung, tốt xấu gì cũng cấp cho cái phi vị. Tương lai có tài cán làm cho Đoạn thị có lệnh sắc phong cáo mệnh, ngày sau ta hãy mà làm tốt công việc chủ mẫu chính thất của Triệu gia. Đoạn thị cũng như trước vẫn là di nương, coi như là chu toàn cả hai."

https://thuviensach.vn

Ha ha, phụ thân ngươi thật sự cặn bã, một tay tính toán hoàn hảo.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Bản Cung Sẽ Bóp Chết Nàng

Edit: Huyền Sung nghi

Beta: Su Thái phi

"Là vì chuyện này". Lông mày Triệu Yên Dung giãn ra.

"Vâng". Đôi con ngươi Bùi thị hồng hồng, gật đầu.

"Vốn là lo lắng cho bệnh tình của cữu cữu ngươi, vạn nhất nếu hắn...Ta phải tiến cung nói rõ với nương nương, nhất định không thể nghe theo lời của phụ thân ngươi. Tính tình của đứa nhỏ Thanh Dung này thế nào, ta hiểu rất rõ, nếu như nàng vào cung, tuyệt đối không thể toàn tâm toàn ý đối xử tốt với ngươi. Nàng ta tâm cao khí ngạo sớm đã bị phụ thân và tổ mẫu ngươi chiều lên đến tận trời, ta cũng không phải sợ nàng tiến cung tranh sủng cùng ngươi, với tính tình của nàng ta, cho dù có xinh đẹp như tiên trên trời cũng không có khả năng giữ được tâm của Hoàng Thượng. Chỉ sợ nàng tiến cung lại gây cho hậu cung không được yên ổn, vô duyên vô cớ lại gây cho ngươi thêm nhiều phiền toái và thù hận".

Triệu Yên Dung vỗ nhè nhẹ lên tay của Bùi thị. "Ngài suy nghĩ nhiều rồi".

"Ta luôn như vậy". Bùi thị thở dài.

"Chỉ luôn nhớ nét dịu dàng của ngươi. Bọn họ không suy nghĩ cho các ngươi, một lòng chỉ nghĩ cho Đoạn thị, nghĩ đến khi cữu cữu ngươi ngã xuống bọn họ muốn làm gì thì làm. Lời ngươi nói hôm trước ta đều nhớ rất

https://thuviensach.vn

kỹ, cữu cữu ngươi vẫn luôn nói với ta nhưng suy nghĩ của ta trước kia không đúng, do mình không kiên định. Nhưng trải qua việc này ta đã hiểu rõ, ta lui một bước, hắn tiến một trượng, nếu cậu ngươi không còn ở đây, mẫu tử bọn họ nhất định sẽ bức tử mẫu tử bọn ta".

Bùi tử cầm khăn tay chấm chấm khóe mắt, âm thanh ngẹn ngào nói. "Bây giờ sẽ không như thế nữa, ta tuyệt đối sẽ không để cho hắn thực hiện được".

Kỳ thật Bùi thị chỉ nói ra một lý do trong số đó.

Triệu Yên Dung hiểu, Triệu Phùng Xuân đang rất lo lắng.

Triệu gia có thể từ một chức quan nhỏ có thể chen chân vào giai cấp quý nhân đều nhờ vào Bùi gia. Nay lão hầu gia cùng trưởng công chúa lần lượt qua đời, Bùi Nghi thì thân thế suy nhược nhiều bệnh, quyền lực Tướng quân đều rơi vào tay người khác, hắn đã nghĩ muốn tìm một chỗ dựa khác. Tuy rằng trưởng nữ trở thành Hoàng Hậu nhưng tất cả mọi người đều biết Đế Hậu bất hòa, còn tệ hơn là họ chán ghét nhau ra mặt, Bùi gia cùng Triệu gia đang trong tình hình nguy cập, thiếu chút nữa là dẫn đến sụp đổ.

Tuy cuối cùng có thể vượt qua giai đọa nguy hiểm nhưng Triệu Phùng Xuân cũng bị dọa cho vỡ mật. Hắn đánh giá Bùi gia đời này cho đến đời sau, hắn cùng Bùi gia cũng không thể có quan hệ nữa.

Hắn nghĩ tìm một chỗ dựa vững chắc hơn nhưng nền móng không vững, lai lịch lại không vẻ vang. Chức Hộ Bộ Thượng Thư nghe thì thanh liêm, hắn lại không có gia thế, quan trường non nớt chắc chắn không có khả năng lập được công lao lớn.

Huống chi, còn có chỗ dựa nào lớn hơn Hoàng Đế.

Triệu Phùng Xuân muốn an toàn thêm, đưa Nhị nữ nhi vừa ý mình nhất vào trong cung, trở thành sủng phi nương nương, vậy thì vị trí quốc

https://thuviensach.vn

trượng của hắn càng thêm chắc chắn. Nhưng hắn không nghĩ lại, muốn trở thành sủng phi cũng phải có tư cách.

Nói về dung mạo, Triệu Thanh Dung không sánh bằng Dung phi. Nói về bối cảnh, Triệu Thanh Dung không sánh bằng Đoan phi, còn nói về tâm cơ, ha ha, nàng giống như người có tâm cơ sao?

"Nàng muốn tiến cung thì cho nàng vào đi". Triệu Yên Dung xoay xay vòng dương chi bạch ngọc được đeo trên cổ tay, cười thoải mái với Bùi thị.

"Nếu nàng có chút bản lĩnh, không bằng ở trong cung đấu thử một lần".

"A" Bùi thị trợn tròn mắt, Hoàng Hậu đây là bị làm sao? Bị tức đến hồ đồ? Cho nên mới có thể đồng ý yêu cầu hoang đường này.

"Dù sao nàng ở Triệu gia cũng không có việc gì làm, lại đi tìm các ngươi gây khó dễ. Cho nàng tiến cung cũng tốt, nơi này có người có thể quản được nàng". Triệu Yên Dung cười vén một loạn tóc mai rơi xuống ra sau tay. "Đừng lo lắng nàng tiến cung sẽ gây thêm rắc rối cho ta, thêm việc để làm. Sau khi nàng tiến cung, bản cung sẽ theo sát nàng ta, nếu nàng ta dám có suy nghĩ không đúng đắn gì đó, bản cung sẽ không chần chờ phút nào mà bóp chết nàng".

Mặc dù Bùi thị không hiểu cái gì là "Phút" nhưng ba chữ 'Bóp chết nàng' lại nghe rất rõ ràng và dễ hiểu.

Bà cảm nhận được phía sau nụ cười tươi của Triệu Yên Dung cất dấu sự khinh thường cùng tức giận. Bà cũng hiểu được, nếu Triệu Thanh Dung thật sự vào cung chỉ sợ Triệu Yên Dung sẽ không để nàng sống những ngày an lành.

Chính là...

https://thuviensach.vn

"Nương nương, ngài cũng đừng vì nhất thời tức giận mà đáp ứng". Bùi thị thấy mình hơi lỗ mãng nên nói thêm. "Nếu nàng tiến cung sẽ có chuyện rắc rối, Hoàng Thượng chưa chắc gì đã đồng ý".

Đó là đương nhiên, Hoàng Hậu tiến cung là nhờ vào danh tiếng của Bùi gia, còn Triệu Thanh Dung là do Đoạn di nương sinh ra. Đoạn di nương lại cả ngày cùng Bùi thị gây chuyện, Hoàng Thượng sao có thể xem trọng nàng được. Bùi thị nghĩ như vậy, lại cảm thấy chính mình lo lắng quá nhiều. Cho dù Triệu Phùng Xuân có ý nghĩ này trong đầu, nhưng chưa chắc Hoàng Thượng có thể chấp nhận Triệu Thanh Dung vào cung.

Thứ nữ do di nương sinh ra, nghĩ tiến cung là được phong phi vị, nằm mơ đi.

Nhưng lại không nghĩ đến Triệu Yên Dung chớp mắt, lại cùng bà nói. "Việc này theo bản cung nghĩ, nhất định phải làm vừa lòng theo mong muốn của tổ mẫu và phụ thân".

Thu xếp Bùi thị xong, Triệu Yên Dung nghĩ một lúc liền cho người đi đến chỗ của Hoàng Đế, hỏi thăm tình hình của Bùi Nghi hiện nay như thế nào? Nàng có thể đến thăm hay không? Tiểu Giang Tử đi Đức Mậu điện hỏi thăm tin tức, một lúc sau quay trở về báo cho Triệu Yên Dung. "Nương nương, nô tài gặp được Đức Bảo công công. Hắn nói, Bùi Hầu gia đã khỏe hơn, Viện chính đại nhân đang châm cứu cho ngài ấy. Sau đó còn phải tắm nước thuốc, mất rất nhiều thời gian, sợ là bây giờ không thể đi thăm ngài ấy. Hoàng Thượng còn nói tối nay người sẽ ở lại chỗ của Hầu gia, đợi đến sáng sớm mai, Hoàng Thượng sẽ đích thân đến đón Hoàng Hậu đi gặp Bùi Hầu".

An bài như thế cũng không tệ.

Triệu Yên Dung nghe nói Lý Duệ muốn sáng mai đích thân đến đón nàng, tức giận trong lòng nguôi đi không ít. Nhưng theo tin tức nói, tình

https://thuviensach.vn

trạng của Bùi Nghi thật nguy hiểm, cũng không biết là bệnh thật hay là do người bên cạnh.

Triệu Yên Dung vẫy vẫy cánh tay, xoay xoay thắt lưng, thấy ánh nắng mặt trời thích hợp liền mang Mộc Lan và Đan Phong ra sân phơi nắng.

"Nương nương". Triệu Yên Dung đang đỡ quả cầu được làm bằng lông gà rất vui vẻ, Mộc Lan bưng đến một bát canh bách hợp ngân nhĩ, đỡ nàng nghỉ ngơi. "Ngài nghỉ ngơi một chút, trên trán người đều là mồ hôi".

Đan Phong liền lấy khăn tay lau sạch bụi trên ghế đá, lại thêm đệm lót nhỏ ở lên, thế này mới đỡ Hoàng Hậu đến đây ngồi xuống. Thân thể này quá yếu, chỉ mới vận động một lúc trên mặt đều là mồ hôi, trống ngực cũng không ngừng đập từng tiếng phịch phịch.

Triệu Yên Dung lấy khăn tay lau mặt cũng không ngồi xuống mà đi xung quanh bàn đá vài vòng nhỏ, sau đó mới nhận chén canh trong tay Mộc Lan, uống một hơi.

"Các ngươi không biết, người cần phải phơi nắng nhiều, nếu không xương cốt cả người sẽ không có sức lực". Nói xong, nàng nhắc nhở nhóm người tâm phúc của mình. "Các ngươi cũng phải vận động nhiều hơn, một đám thân thể suy yếu, bây giờ không chịu vận động sau này có muốn động cũng không động được".

Đan Phong chỉ cười mà không trả lời. Còn Mộc Lan nhanh miệng đáp lời nhưng nhìn biểu hiện cũng không thật sự để tâm.

Các nàng là nữ quan trong cung, những việc nặng hay hao tổn sức lực đều có người dưới làm. Các nàng chỉ cần hầu hạ Hoàng Hậu thật tốt là được, động tay động chân vừa mệt nhọc vừa khó coi, hoạt động nhiều sẽ làm cho chân tay trở nên thô kệch, sau này làm sao có thể lập gia đình?

https://thuviensach.vn

"Nương nương, vừa rồi Mộc Cẩn lại cho người đến cầu xin, muốn quay trở lại Chiêu Dương điện, ngài xem..."

Triệu Yên Dung liếc mắt nhìn Đan Phong. "Ngươi giúp nàng truyền lời là có ý gì?"

"Cái loại người này, ngươi giúp nàng làm gì?" Mộc Lan trừng mắt nhìn Đan Phong nói. "Người ta dựa vào Thái Hậu quyền cao chức trọng, sao có thể bỏ lại mà quay về đây với chúng ta?"

Đan Phong ấp úng một tiếng. "Không phải chỉ là truyền lời sao? Nàng nói nàng thân bất do kỷ, nàng còn nói nhiều lời nghe rất thương tâm..."

"Vậy nếu lúc các ngươi thân bất do kỷ, các ngươi sẽ bán đứng bản cung?" Triệu Yên Dung tiếp tục đi xung quanh bàn đá. "Nếu nàng ta theo ý của Thái Hậu đến giám sát bên người của bản cung, thì nàng và Chiêu Dương điện không có chút liên quan. Uy hiếp cũng tốt, van nài cũng được nhưng có rất nhiều cách nàng quay về hỏi rõ Thái Hậu".

Nói xong, nàng dừng lại bước đi, xoay người lại nhìn Mộc Lan và Đan Phong. "Không có người muốn chết, cũng không có người đáng chết. Đã theo chủ nào thì muốn tốt cho chủ đó, không thể nghĩ cho chủ khác. Nếu thật sự như vậy thì cả hai chủ đều không tốt, ngược lại sẽ hại bản thân chết nhanh hơn".

"Nương nương, ý của ngài là chuyện Mộc Cẩn muốn trở về không phải là mưu kế của Thái Hậu?"

"Bà ta?" Triệu Yên Dung cười một tiếng. "Thái hậu lúc này sợ là không thể nghĩ đến chuyện này. Huống chi Mộc Cẩn đã bị bà ta lợi dụng một lần, bà ta không ngốc đến như vậy, sử dụng lần thứ hai. Nếu bản cung đoán không sai, Thái Hậu là vì Mộc Cẩn làm việc bất lực nên trách phạt nàng. Nàng lại thấy Chiêu Dương điện của chúng ta là chỗ tốt, hối hận nên muốn trở về".

https://thuviensach.vn

Trước kia Chiêu Dương điện không có nhiều chỗ tốt, nàng lại là một Hoàng Hậu không được lòng Hoàng Thượng, đi theo nàng cũng không khác gì bị đánh vào lãnh cung.

Nhưng hiện nay đã không còn giống vậy, biểu hiện của Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu ở Trường Nhạc cung làm cho các nàng hiểu ra, Hoàng Hậu đã trở mình.

Thái Hậu tôn quý nhưng bà ta không có tâm cơ như Hoàng Hậu, chỉ ngang ngược cay độc, Hoàng Đế lại không chống lưng.

"Phản bội là một thói quen", Trên mặt Triệu Yên Dung đầy mồ hôi, làn da dưới ánh nắng mặt trời càng thêm trắng nõn, gần thêm trong suốt. "Các ngươi nhớ kỹ, bản cũng có thể tha thứ cho những sai phạm, nhưng tuyệt đối không tha thứ cho người phản bội bản cung".

Cả người Mộc Lan cùng Đan Phong run lên, chỉ cảm thấy không khí xung quanh mình như đông cứng lại, trên người cảm thấy lạnh lẽo.

Hoàng Hậu nương nương nói những lời này, tuyệt đối không có ý nói đùa. Nàng là thể hiện thái độ của mình đối với Mộc Cẩn, cũng là cảnh cáo các nàng về hậu quả của sự phản bội.

Hai người thu hồi ý cười trên mặt, cùng nhau quỳ xuống "Nô tỳ đã hiểu".

"Những gì bản cung vừa nói, ngươi trở về nói lại với Bạch Lộ". Triệu Yên Dung rốt cuộc ngồi xuống, nói với Đan Phong. "Các ngươi là nô tỳ hồi môn theo bản cung vào cung, cũng đừng phân chia các ngươi là người trong cung hay là người Triệu gia, đã đi theo bản cung thì cũng chỉ có thể là người của bản cung".

Đan Phong khẽ ngẩng đầu lên, trên mặt thoáng qua một tia hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cùng Bạch Lộ đều là người thông minh, hẳn là đã hiểu được ý của bản cung". Triệu Yên Dung vươn ngón trỏ, nhẹ nhàng nâng cằm của Đan Phong lên, làm cho nàng ta cùng mình đối diện. "Tin tưởng ta, chỉ cần trung thành với bản cung, đừng đánh đồng bản cung với người Triệu gia, làm được không?"

Đan Phong giật bắn cả người.

Nàng là người hầu của Triệu gia, văn tự khế ước của cha mẹ huynh đệ nàng đều nằm trong tay chủ mẫu của Triệu gia.

Vị chủ mẫu này, cũng không phải là ở hậu viện nghỉ ngơi như Bùi thị, mà là Đoạn thị được Triệu gia lão thái thái cùng Triệu lão gia nâng trong lòng bàn tay mà cưng chiều.

Lúc Hoàng Hậu cùng Bùi thị nói chuyện với nhau các nàng cũng ở đây, đều nghe rõ ràng.

Bùi thị cùng Đoạn thị bất hòa, cũng không cùng suy nghĩ của lão phu nhân và lão gia. Ngày xưa Hoàng Hậu cùng Đoạn thị thân thiết sẽ không việc gì, nhưng xem tình hình hiện tại, Hoàng Hậu đã kiên quyết đứng về phía Bùi thị, đối nghịch cùng Triệu gia lão phu nhân và lão gia.

Hoàng Hậu lo lắng nàng cùng Bạch Lộ vì người nhà sẽ làm việc cho Đoạn thị, nghe theo sự an bài của Triệu gia.

Trái tim Đang Phong nhảy loạn "bang bang", như muốn nhảy ra khỏi lòng ngực.

Văn khế bán thân của cha nương và huynh đệ tỷ muội của nàng cùng Bạch Lộ vẫn còn nằm trong tay người Triệu gia. Nếu hôm nay không nói rõ với Hoàng Hậu, tương lai lão gia cùng Đoạn thị lấy tính mạng của người nhà nàng ra uy hiếp, ép buộc các nàng làm chuyện nguy hại đến nương nương, nàng cũng không khẳng định là chính mình có làm hay không.

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn sắc mặt Triệu Yên Dung. Trong sáng đoan trang thanh nhã, khóe miệng hơi nhếch lên thành độ cong quen thuộc, ánh mặt long lanh soang nước, lại mang theo một tia ý lạnh.

Nàng hầu hạ Triệu Yên Dung đã ba năm, nàng lại cảm thấy tâm ý của chủ nhân càng ngày càng khó nắm bắt nhưng càng như vậy, càng cho nàng cảm giác an tâm. Tiểu thư trước kia bị Đoạn thi lừa gạt xoay vòng vòng đã không còn, mà chỉ có Hoàng Hậu thủ đoạn, tàn nhẫn nhưng suy nghĩ thấu đáo chu toàn của hiện tại. Đối với các nàng mà nói, đi theo chủ tử như nàng, tương lai cùng an toàn mới được đảm bảo.

Đan Phong lấy lại bình tĩnh, trả lời. "Nương nương, nô tỳ hiểu được ý của ngài. Từ khi nô tỳ đi theo ngài, trong lòng cũng chỉ có một mình chủ tử là ngài, chỉ khi nàng ngài tốt, thì chúng nô tài mới yên ổn. Nhưng có chuyện này, ngài cũng biết, nô tỳ cùng Bạch Lộ đều là người hầu của Triệu gia, tính mạng toàn gia già trẻ đều nằm trong tay lão gia. Nếu thực sự chuyện đó xảy ra, nô tỳ cũng không thể không để ý đến sự sống chết của cha nương". Nói xong, nàng nghẹn ngào đứng lên.

"Mộc Lan tỷ tỷ là là người của Hầu gia từ Hầu phủ đưa đến Triệu gia, nàng cùng ngài có tình cảm từ nhỏ lớn lên bên nhau, cả nhà đều ở Hầu phủ, nên không có gì để vướng bận, trong lòng chỉ cần có nương nương. Nên bọn nô tỳ cũng không thoát được vướng tay vướng chân..."

Triệu Yên Dung nghe nàng nói như vậy, hài lòng gật đầu. Đan Phong cùng Bạch Lộ là những nữ nhân thông minh, nói một chút liền hiểu. Nếu là nàng ta không nói câu nào, đã khẳng định trung thành, nàng mới không tin tưởng. Nếu một người đến cả phụ mẫu của mình đều không để ý, còn có thể trông cậy vào nàng ta sẽ trung can nghĩa đảm? Đó là bị quỷ sai nói sảng. "Nha đầu tốt, nhớ kỹ lời nói của ngươi ngày hôm nay là được".

Triệu Yên Dung phất tay cho các nàng đứng lên "Ngươi yên tâm, bản cung sẽ có cách xử lý. Chờ khi cữu cữu khỏe hơn, bản cung phái người cho

https://thuviensach.vn

người nhà của ngươi cùng Bạch Lộ ra khỏi Triệu gia, đưa vào Hầu phủ làm người hầu. Tương lai các ngươi đến tuổi thành thân xuất cung, bản cung cho các ngươi thêm nhiều đồ cưới, lại xóa bỏ nô tịch cho nhà các ngươi, tìm một nghề nghiệp rồi làm cho tốt".

Hứa hẹn như vậy làm cho Đan Phong quá đỗi vui mừng, liên tục dập đầu tạ ơn, liền vội vội vàng vàng đi nói tin tức tốt này cho Bạch Lộ. Lông mày Mộc Lan thả lỏng, đột nhiên nghĩ đến cái gì nên nói. "Nương nương, nếu ngày nào đó Bình Thanh cũng muốn trở về, ngài có đáp ứng hay không?"

Triệu Yên Dung liếc nàng một cái: "Sao thế ? Nàng cũng nhờ người nói giúp để quay về đây?

"Vậy thì không có". Mộc Lan lắc đầu. "Thật ra Bình Thanh là cung nhân trong cung của Quý phi, sau khi nàng ta xảy ra chuyện, quý phi nghĩ đến tình nghĩa chủ tớ cũ nên cho nàng quay lại cũng là có lý. Dù sao nàng cũng là người của Chiêu Dương điện, xem xét qua nàng ta cũng không có vấn đề gì, quý phi nương nương cũng không thể trắng trợn cướp Bình Thanh đến chỗ nàng".

Triệu Yên Dung ngẫm nghĩ một lát, gật đầu nói với nàng ta. "Tối nay ngươi bảo Trương Đức Trung đi qua bên đó một chuyến, truyền lời với Trang Quý phi. Hiện tại cung nhân trong điện của chúng ta đã đủ dùng, dù sao Thanh Bình cũng là người của nàng ta, hiện tại trả lại cho nàng, không cần quay trở về hầu hạ". Mộc Lan đáp ứng.

"Bản cung không có sắp xếp cơ sở ngầm vào các cung, chính là lười quản những chuyện cỏn con này, ngươi giúp ta lưu ý một chút, người trong cung của chúng ta không thể có vấn đề. Nếu có tên nào không an phận, ngươi phát hiện liền loại trừ ngay, cũng không cần quan tâm người đứng phía sau là ai, không cần phải nể mặt".

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung lười biếng vươn vai, kéo thẳng hai tay, sau đó đứng lên. "Bản cung không gây phiền phức cho các nàng, các nàng cũng đừng nghĩ gây khó dễ cho bản cung. Đương nhiên, nếu xác định là người của Hoàng Thượng, ngươi cứ coi như không có phát hiện là được".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Ai Dám Muốn Mạng Của Bản Cung?

Edit: Nguyệt Sung dung

Beta: Tâm Quý tần

Biết hoàng hậu tỷ tỷ định đưa thứ tỷ khiến người ta ngứa ngáy hàm răng đó vào cung, Triệu Uyển Dung trăm ngàn lần không vui, hỏi trăm ngàn lần tại sao.

Đứa trẻ mới bảy tuổi, nàng có thể không thể nào hiểu được hậu cung là nơi có thể ăn thịt người. Chỉ biết là nếu Nhị tỷ vào cung, cái đuôi khổng tước kia không phải vểnh lên tới trời rồi sao, Đoạn thị có nơi dựa vào, vậy nàng và mẹ nàng ở Triệu gia làm sao còn có đất cắm dùi?

"Nói không chừng ngày nào đó chúng ta đều bị nữ nhân đó hại chết, dù sao tổ mẫu nhìn mẹ con chúng ta cũng sinh chán ghét, chúng ta không còn nữa, vừa vặn phù chánh cháu gái bà ta, cũng tránh cho các nàng bị ủy khuất". Triệu Uyển Dung gấp đến độ mặt đỏ tới mang tai, khóc đến không thở nổi.

"Nói cái gì vậy, một ngày có bổn cung, nữ nhân kia cũng đừng nghĩ tới phát uy phong chính thất". Triệu Yên Dung ôm muội muội an ủi, "Đứa nhỏ ngốc, Nhị tỷ kia của ngươi để ở nhà chỉ biết gieo họa cho người khác, phụ thân và tổ mẫu lúc không hài lòng lại đem các ngươi ra hả giận, uổng công bị ủy khuất. Không bằng đưa nàng ta vào đây, quản thúc dưới tay ta." Hai mắt Triệu Yên Dung híp lại, lộ ra mấy phần giảo hoạt cười, "Ném chuột sợ vỡ bình, bọn họ ngày sau chỉ có thể đối tốt với các ngươi, nửa

https://thuviensach.vn

điểm ủy khuất cũng không thể để các ngươi chịu. Nếu không..." Cười khẽ nói mấy tiếng không rõ ý.

Trong cung cũng không phải là đất lành, bao nhiêu cặp mắt nhìn chằm chằm, Triệu Thanh Dung muốn nhảy vào trong hố dầu, phụ thân lại mang Bùi thị và Uyển Dung uy hiếp, nàng nếu không biết xấu hổ không thuận ý bọn họ kéo xuống hố thì làm sao được?

Bất quá trong cung này trước giờ đều là đứng để tiến vào, nằm để đi ra. Muốn vào dễ dàng, sau này nếu lại hối hận muốn ra ngoài, quả thật còn khó hơn lên trời.

Triệu Yên Dung đã có chút không đợi được muốn nhìn xem khuôn mặt khóc lóc của phụ thân cặn bã và Đoàn thị rồi.

Triệu Uyển Dung không biết rõ tại sao thuận ý phụ thân bọn họ rồi lại còn hối hận. Bất quá nhìn hoàng hậu tỷ tỷ ung dung cười xấu xa như vậy, lại cảm thấy dường như an tâm một chút.

"Dù sao nếu các nàng lại khi dễ ta, ta liền kéo mẹ về nhà cậu." Triệu Uyển Dung giương cằm nhỏ lên, "Coi như sau này bị người khác nói dã hài tử không cha, cũng tốt hơn ở nhà bị tức chết".

"Không sai, chính là lý này". Triệu Yên Dung hết sức thưởng thức tính tình mạnh mẽ của muội muội, trong lòng lại động một cái.

Bùi thị mới hai mươi lăm tuổi, đang lúc trẻ đẹp, xuất thân cao quý, người vừa đẹp, không có đạo lý phải treo cổ trên cái cây già Triệu Phùng Xuân kia cả đời a. Bất quá ly hôn ở cổ đại so với thời đại kia thì bất đồng. Hai vợ chồng không tình cảm, tài sản phân chi thì đến cục dân chính, xé giấy chứng nhận là có thể giải tán rồi.

Cổ nhân mặt mũi lớn như trời, yêu cầu nữ nhân lại hà khắc. Bùi thị thụ phong tư tưởng độc hại nặng như vậy, muốn khuyên bà đá Triệu cặn bã

https://thuviensach.vn

cũng không phải là chuyện dễ, Triệu Phùng Xuân vì mặt mũi Triệu gia và con đường làm quan của mình cũng sẽ không đáp ứng. Nhưng muốn thiết kế phụ thân tiện nghi hưu Bùi thị càng không thể. Thứ nhất quá tiện nghi cho hắn, thứ hai Bùi thị lại không làm chuyện gì sai, nếu bị phu gia hưu, không có mặt mũi lại không tiền, sau này phải làm thế nào để tìm đàn ông tốt sống qua ngày?

Bất quá ý niệm này cũng chỉ chợt lóe trong lòng Triệu Yên Dung, nàng bây giờ cũng không rảnh để đi quản hạnh phúc tương lai của kế mẫu.

Việc cần kíp là cùng hoàng đế kết thành đồng minh vững chắc, bắt được hắc thủ trong cung, tạo một cơ sở vững chắc.

Triệu Uyển Dung ngủ mà thút tha thút thít nghẹn ngào, Triệu Yên Dung lại tìm Bùi thị nói chuyện, lúc này mới trở về phòng trong ngủ.

Nửa đêm tỉnh giấc, nghe gió thổi loáng thoáng ngoài cửa sổ giấy, tiếng mưa rơi xuống rừng trúc, như thế nào cũng không ngủ được. Mộc Lan nghe được động tĩnh liền vén màn đi vào, cứ tưởng nửa đêm hoàng hậu khát hoặc muốn thay quần áo, không nghĩ rằng hoàng hậu ngồi ở đầu giường mờ tối, hai tròng mắt lóe sáng, không nói một lời, lại làm nàng giật mình.

"Người nói, sẽ là ai chứ?"

Nàng chỉ nghe hoàng hậu giống như tự nói lẩm bẩm vậy.

"Nương nương..." Mộc Lan cầm khăn tay tới, giúp nàng lau mồ hôi lạnh trên trán, tận lực thấp giọng, "Nương nương nằm mơ sao?"

"Cũng không có". Triệu Yên Dung cau mày, mang theo mấy phần vướng mắc, "Chính là đột nhiên tỉnh lại, không muốn ngủ nữa".

Mộc Lan thở phào nhẹ nhõm nói: "Chắc là ban ngày ngủ nhiều. Nô tỳ rót cho ngài ly trà nóng, đêm vẫn còn lạnh".

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nhìn nàng một cái, gật đầu: "Ừ".

"Mộc Lan, ngươi cảm thấy người chôn búp bê vải là ai?" Triệu Yên Dung hỏi Mộc Lan, nhưng lại không đợi Mộc Lan trả lời liền tự lầm bầm lầu bầu, "Không phải ngươi, cũng không phải Đan Phong cùng Bạch Lộ. Nếu như án yểm này định án, Triệu gia, Bùi gia một cái cũng không trốn thoát. Các ngươi cho dù không sợ chết cũng phải chăm sóc người nhà. Tổ bị lật, trứng có an toàn? Cho nên người này nhất định ở trong cung. "

Mộc Lan lẳng lặng nghe.

"Người có thể tùy tiện ra vào nội điện không nhiều, trừ cung nhân vẩy nước quét nhà thì cũng chỉ có mấy người các ngươi. Không phải là cung nhân vẩy nước quét nhà làm, ta chú ý qua bọn họ rồi, bọn họ đi vào làm việc đều sẽ có người ở một bên quan sát. Huống chi rừng trúc nói nhỏ không nhỏ, bọn họ làm sao có thể vừa một xẻng liền có thể đào ra được búp bê vải kia chứ?" Triệu Yên Dung cười nhạt, "Là có người đã chỉ điểm vị trí".

Mộc Lan đi tới bên giường, quỳ ngồi xuống.

"Ngày đó thái giám lục soát là người thái hậu và hoàng thượng cùng sai tới, sau khi thái giám cầm xẻng đào được búp bê vải trên đường đi đưa vật chứng bị té đụng đầu, không còn hơi thở".

Triệu Yên Dung gật đầu một cái: "Hắn tự sát cũng tốt, bị giết cũng thôi đi, tóm lại người đã chết, đầu mối liền đứt".

Mộc Lan mím chặt môi, nghĩ đến ngày đó tai họa đột nhiên tới vẫn không nhịn được run lẩy bẩy: "Thái giám đó là người của hoàng thượng, từ Khang Vương phủ vào cung. Khi đó nô tỳ cho là... khi đó cho là..."

"Cho là chuyện đó do hoàng thượng làm?" Triệu Yên Dung nhìn mặt Mộc Lan không có huyết sắc, đưa tay sờ lên mặt nàng một cái, "Không sao,

https://thuviensach.vn

đều đã qua".

"Nhưng nô tỳ nhìn dáng vẻ sau đó của hoàng thượng lại cảm thấy không phải". Mộc Lan suy nghĩ một chút nói, "Nếu không hoàng thượng cũng sẽ một mực không chịu định tội cho người, lại còn lật án vì người, trả lại trong sạch".

Triệu Yên Dung chỉ có "A a" hai tiếng.

Hoàng đế dĩ nhiên biết nàng oan uổng, nói không chừng cầm búp bê vải kia cũng biết có người gài tang vật muốn hại nàng. Bất quá kéo dài hơn một tháng mới lật án cho nàng, chỉ sợ là muốn mượn trò đùa này bày âm mưu quỷ kế gì.

Hoàng đế sẽ không muốn mạng của nàng, bị vợ mình yểm chết truyền đi cũng thật khó nghe. Hắn lại có một lão bà đã chết, mạng khắc thê mạnh mẽ như vậy sau này làm sao sống qua ngày? Giữ lại nàng, dù gì còn có thể đối phó thái hậu, nếu thật làm cho hoàng hậu này chết oan uổng, hắn cũng không có mặt mũi đi gặp Bùi gia. Đem đồng minh trung thành nhất đưa lên đoạn đầu đài, hoàng đế cũng không có ngu ngốc như vậy.

Chẳng qua hắn không nghĩ tới hoàng hậu của mình lại là người yếu đuối có thể dày vò, còn biết thời thế liền dày vò mình đến không còn gì.

Ngay cả Triệu Yên Dung cũng không nhịn được mà nghĩ tiểu tử Lý Duệ này làm sao lại tốt số như vậy? Triệu Yên Dung của trước kia biến thành bà cô, ngươi muốn có mạng khắc vợ, bà cô cũng không đáp ứng.

Hoàng hậu xoa xoa mặt, tuy đã là thời tiết thịnh xuân, đêm vẫn còn lạnh, chẳng qua là ngồi một hồi, ngón tay chạm lên mặt cũng đã lạnh như băng.

"Trước đừng nghĩ nữa, ngủ đi". Triệu Yên Dung co người vào trong chăn, đưa thang bà tử trong chăn không còn nhiệt khí đẩy ra, "Mộc Lan,

https://thuviensach.vn

giúp ta đổi một cái nóng tới đi".

"Ai". Mộc Lan tay chân lanh lẹ, rất nhanh đem một cái bình đồng dẹt đổi cho nàng, lại gúp nàng dịch chăn, "Người trước đừng nghĩ tới những thứ này, mau chóng ngủ đi. Còn hai canh giờ nữa thì trời sáng rồi, hoàng thượng cũng không biết lúc nào lại tới."

"Ừ". Triệu Yên Dung nhẹ nhõm thở dài một cái, nhắm mắt lại.

Hoàng hậu tới nguyệt sự, vốn không thích hợp đi lại khắp nơi, có điều bởi vì nàng muốn gặp cữu cữu, lại có chuyện trọng yếu muốn nói với hoàng đế, là Bùi thị cũng không thể ngăn được. Chẳng qua là thúc giục Mộc Lan cột một cái đai bụng giữ ấm ở trên bụng, trên người lại đeo thêm vài cái túi hương để che đi mùi máu.

"Người gấp cái gì?" Triệu Yên Dung đối với dáng vẻ lo lắng của Bùi thị rất không biết làm sao, "Chỉ là đi nhìn một cái, nói mấy câu. Thời gian cũng không lâu lắm, người yên tâm đi, sẽ không đụng phải hoàng thượng đâu".

Chỉ một lúc sau, Lý Duệ quả nhiên tới đón người.

Hắn biết hôm qua mẹ con Bùi thị vào cung, thấy các nàng đứng ở sau lưng hoàng hậu cũng không thấy kinh ngạc, thái độ lại hết sức thân cận.

"Bùi hầu sau khi tỉnh lại, trong lòng cũng hết sức nhớ phu nhân." Hắn nhìn Triệu Yên Dung một cái, "Không bằng đưa Triệu phu nhân và Uyển Dung cô nương cùng đi đi, nhìn thấy cũng có thể an tâm."

Triệu Yên Dung cũng có ý đó, thấy hoàng đế thức thời nói ra trước, có lý nào không chịu.

Bùi thị lại càng cảm kích, sau khi mẹ con hai người cảm tạ hoàng ân, liền đi theo kiệu liễn của bọn họ đi Đức Mậu điện.

https://thuviensach.vn

Trong trí nhớ Triệu Yên Dung, hình dung cữu cữu này có chút mơ hồ. Lúc nhỏ, mẫu thân cũng không thích cùng nhà mẹ đẻ đi lại, đến khi di mẫu gả đến, mỗi năm có thể về Hầu phủ cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay, cho dù có thể về, cũng chỉ là ngồi một chút, uống ly trà rồi đi. Đến khi nàng lớn một chút, Bùi Nghi tiếp nhận tước vị Quan Quân hầu, bởi vì thân thể suy yếu, trước giờ cũng không ló mặt bên ngoài, cơ hội nàng có thể gặp người cữu cữu này càng ít hơn.

Cộng thêm tổ mẫu thường xuyên ở trước mặt nàng trách móc Hầu phủ, Đoàn thị lại luôn biểu hiện mình bị ủy khuất thương tâm, trong lòng nàng dần dần đối với người cữu cữu này không có bao nhiêu hảo cảm. Trong mô tả của tổ mẫu, di nương hay thậm chí là phụ thân vô tình hay hữu ý thì cữu cữu chính là một người ngang ngược bá đạo nhưng lại không có nửa phần quần là áo lụa. Mà kế mẫu kiêm di mẫu Bùi thị, liền trở thành người mơ ước anh rể, là nữ nhân vô sĩ muốn gả tới Triệu gia để thay thế địa vị của mẫu thân mình ở Triệu gia.

Bởi vì có ấn tượng này, cho nên bất kể Bùi thị đối đãi với nàng như thế nào, nàng cũng không cách nào thân cận với Bùi thị được.

Cho đến khi hoàng gia chọn trúng nàng làm hoàng hậu, trong cung đưa ma ma dạy lễ nghi quy củ cho nàng, ma ma từ trong cung tới dạy nàng hiểu cặn kẽ từng lời nói, nàng mới từ từ hiểu rõ di mẫu và cữu cữu của mình.

Di mẫu gả đến Triệu gia, căn bản là do phụ thân cầu xin gia gia nói với tổ mẫu cho cưới vào cửa, mà tuyệt đối không phải như trong miệng tổ mẫu nói, là một đãng phụ một lòng muốn thân tỷ tỷ chết rồi chim gáy chiếm tổ. Năm ấy huân quý thế gia cầu cưới Nhị tiểu thư Quan quân Hầu gia nhiều như cá dưới sông, trong đó thậm chí còn có không ít là con em tông thất. Nhưng di mẫu một câu không yên lòng tỷ tỷ để lại ấu nữ, gả cho người lớn hơn mình mười tuổi, không có gia thế Triệu Phùng Xuân.

https://thuviensach.vn

Những năm di mẫu ở Triệu gia chịu khổ chịu tội lại chính vì một đứa cháu gái không hề thân thiết với mình.

Còn cữu cữu, càng không phải là ăn không ngồi rồi, quần áo lụa là. Mặc dù quân quyền giao ra, nhưng thế lực Bùi gia Quan quân hầu gia ở trong triều và quân đội thâm căn cố đế, Bùi Nghi lại là đệ nhất công thần của tân hoàng, mà Triệu gia vinh phú quý tất cả trong miệng tổ mẫu đều không kham nổi Bùi gia.

Trong mấy tháng đó, thế giới quan của Triệu Yên Dung gần như sụp đổ. Rất nhiều chuyện, bất quá chỉ là một tầng cửa sổ giấy che đậy, một khi một chỗ bị rách, chân tướng bị che giấu nhiều năm như vậy cũng không có cách nào ngăn cản lộ ra trước mặt, cho dù không muốn thấy, không tự giác suy đoán, suy diễn nhưng kết quả cũng sẽ sai lệch chủ định... từng cái lộ ra trước mắt nàng.

Mẫu thân quanh năm buồn bực không vui, mẹ kế cả ngày nặng nề già nua, thái độ trong nhà đối với chủ mẫu và di nương hoàn toàn bất đồng, cũng đột nhiên khiến cho nàng hiểu rõ người trước giờ lừa gạt nàng, ai mới là người thực sự muốn mẹ ruột chết, ai mới là chim gáy chiếm tổ, ai càng là loại người bạc tình quả hạnh vong ân phụ nghĩa. Cảm giác bị chính người thân phản bội, lừa dối, thống khổ và tức giận cũng không bởi vì linh hồn nàng biến mất mà không còn, những ưu tư kia ngày càng tích tụ để lại toàn bộ cho người kế thừa sau đó.

Triệu Yên Dung cảm thấy phá lệ thân cận với Bùi thị và Triệu Uyển Dung, không chỉ bởi vì cỗ thân thể này cùng với các nàng có máu mủ thân sơ mà bởi vì áy náy trong tận đáy lòng nói không nên lời.

Không tự chủ nghĩ muốn bồi thường cho các nàng, muốn cho các nàng có cuộc sống tốt.

https://thuviensach.vn

Cho nên khi nàng nhìn thấy người nằm trên giường kia, mặc dù bản thân nàng không có cảm giác gì nhưng tuyến lệ như có cái gì đâm vào, theo điều kiện phản xạ mà chảy nước mắt, không ngừng được.

Mặc dù Triệu Yên Dung đối với nước mắt không nói mà tới này thập phần kinh ngạc, nhưng một chút cũng không ảnh hưởng tới phản ứng nhanh chóng và hoàn mỹ của nàng phát huy ở hiện trường.

"Cữu cữu" Hoàng hậu chỉ trố mắt trong chốc lát, không đợi người ngoài nhìn ra đầu mối, nàng liền lấy tay áo che miệng, xách váy bước nhanh đến bên mép giường, "Cữu cữu, người thấy như thế nào rồi?"

Quan quân hầu Bùi Nghi dáng vẻ vô cùng giống với Bình Dương công chúa mẹ của hắn, hai hàng lông mày thon dài, tóc và lông mày đều là màu nhạt. Mắt của hắn rất đẹp, khóe mắt hơi xếch lên, mâu quang sáng ngời, nhưng khi hắn nhìn ngươi, lại có cảm giác đôi mắt phượng mang theo vài phần lanh lợi của nhà binh, khiến người khác nghiêm nghị. Triệu Yên Dung ở trong cung đã gặp qua hai mỹ nhân. Lý Duệ là hình tượng dương cương anh tuấn, mà Tần thiếu giám là hình tượng quý công tử ưu buồn, mặc dù hắn chỉ là một thái giám. Vốn tưởng rằng nàng gặp hai người này chính là tuyệt sắc nhân gian độc nhị vô tam, không nghĩ tới hôm nay lại gặp thêm một vị.

Tướng mạo của Bùi Nghi này thật sực có chút họa quốc ương dân, Triệu Yên Dung rất không phúc hậu nghĩ. Dung mạo như vậy, chỉ sợ ra trận cũng phải học Lan Lăng vương mang mặt nạ quỷ mới được. Không trách cữu cữu lanh lẹ như vậy đem binh quyền trên tay trả lại hoàng gia. Bộ dáng kia làm sao mang binh a!

Cũng may tướng mạo Bùi Nghi tuy thiên trung tính, những cũng thân thể nhìn có chút đơn bạc, sắc mặt có hơi tái nhợt, nhưng không có khiến người khác cảm thấy giới tính rối loạn. Hơn nữa lúc hắn nhìn người khác, hai mắt dường như hơi híp một cái, tròng mắt màu nâu thật như có thể nhìn

https://thuviensach.vn

thấu lòng người, thẳng tấp đâm tới trong tim, không tự chủ khiến cho người khác đàng hoàng lại, trong đầu không dám có ý niệm lộn xộn gì.

Triệu Yên Dung biết tại sao Triệu Phùng Xuân sợ hắn, ngay cả nữ hán tử như nàng, đối mặt với tầm mắt có thể tra hỏi lòng người kia, cũng có cảm giác da đầu tê dại.

Bùi Nghi nhìn thẳng vào tròng mắt sáng lên nữ tử trẻ tuổi. Nàng chải cung kế đoan trang, chỉ cài trâm phượng chín đuôi tượng trưng thân phận hoàng hậu, tai đeo minh châu bạch ngọc hải đường, mặc cung trang màu xanh biển thêu liên chi, hải đường bạc, bên hông đeo đôi ngọc Phượng triều dương sát váy.

Mi mắt của nữ tử này thanh lệ đoan tú, cùng với dung mạo của trưởng tỷ dần dần hòa cùng một chỗ, chỉ chẳng qua thần sắc trưởng tỷ luôn buồn bã, mà vị này đây mặc dù đang khóc nhưng chân mày khóe mắt luôn không che giấu được sinh khí bừng bừng.

Nàng sẽ bởi vì mình bệnh mà khóc thành như vậy, có thể thấy màu mủ là thứ rất thần kỳ. Cho dù trước kia không hề thân cận, nhưng trong thân thể nàng chảy máu của Bùi gia, đây là sự thật không thể thay đổi.

Nhìn dung mạo hết sức giống với trưởng tỷ đã qua đời, Bùi Nghi lãnh ngạnh như sắt thép trong lòng cũng dâng lên một tia áy náy, là cháu gái ruột của hắn, nguyên nhân bởi vì hắn mà bị đưa vào cung, suýt nữa bị người làm hại mất tánh mạng, thân là trưởng bối, hắn khó từ tránh tội.

"Yên... Hoàng hậu nương nương, vi thần không sao rồi". Bùi Nghi tuy là trưởng bối, nhưng hắn vẫn chưa thành thân, trong phủ mẫu thân và trưởng tỷ mất sớm, Nhị tỷ tính tình yếu đuối, sau khi xuất giá cũng không có lui tới nhà mẹ bao nhiêu, đường đường Bùi hầu so sánh với người ngoài, kinh nghiệm đối phó nữ nhân thật sự là không có cách nào.

https://thuviensach.vn

Nhìn cháu gái khóc lê hoa đái vũ, Nhị tỷ và Uyển Dung đứng ở sau lưng nàng cũng khóc không nghỉ, Bùi hầu gia cảm thấy đầu từng trận phát đau, đầu cũng sắp nứt. Một nữ nhân khóc, hắn sẽ cảm động, ba nữ nhân cùng khóc, hắn chỉ muốn lật nóc phòng.

Ở phương diện đối phó nữ nhân này, kinh nghiệm của hoàng đế hiển nhiên vượt qua hắn không biết bao nhiêu đoạn. Hoàng đế hết sức tự nhiên đưa tay đến trong ngực hoàng hậu, lấy ra một cái khăn tay giúp hoàng hậu lau nước mắt, lại vỗ nhè nhẹ lưng nàng một cái, không biết ở bên tai nàng nhỏ nhẹ nói gì, quả nhiên hoàng hậu liền thút tha thút thít ngừng khóc.

"Bùi hầu người còn hư nhược, thái y nói cần phải tĩnh dưỡng". Hoàng đế như cắn răng nói ra chữ "Tĩnh", khiến cho mọi người không thể nào không coi nhẹ trọng âm.

Triệu Yên Dung quay người, nháy mắt với Bùi thị. Bùi thị cuối cùng cũng hồi phục tinh thần, kéo Triệu Uyển Dung yên tĩnh lại.

Bùi Nghi cười khổ một tiếng nói với Bùi thị: "Còn khiến tỷ tỷ quan tâm, còn cố ý tiến cung thăm, ta không sao."

Vành mắt Bùi thị đỏ bừng, miễn cưỡng cười một tiếng: "Đang yên đang lành sao lại bị bệnh? Ta với Uyển Dung biết tin, lòng như lửa đốt, có thể tới thăm ngươi một chút chúng ta mới an tâm."

Triệu Yên Dung thấy Bùi Nghi giương mắt nhìn hoàng đế, mà tay ôm eo nàng của hoàng đế đột nhiên chặt hơn.

Hoàng hậu sờ mặt một cái, đẩy tay hoàng đế ra, đi tới bên người Bùi thị: "Người ăn ngũ cốc, làm gì lại không sinh bệnh? Cũng may cữu cữu không sao, mẫu thân người cũng có thể an tâm. Hoàng thượng mới vừa rồi cũng nói, cữu cữu cần phải tĩnh dưỡng, người đưa muội muội về Chiêu Dương điện trước đi, yên tâm ở chỗ ta hai ngày, chờ cữu cữu khá hơn chút nữa, cả nhà tề tựu nói chuyện không phải tốt hơn sao?"

https://thuviensach.vn

Bùi thị nghe nàng nói có lý, tuy nói có chút không bỏ được nhưng vẫn mang Uyển Dung lui ra ngoài trước.

Thấy hai người rời đi, hoàng đế lại kêu cung nhân hầu hạ trong nội điện đi ra ngoài, Triệu Yên Dung nhướng mày, nhìn hai người đàn ông một đứng một nằm: "Nói đi, là ai hạ độc?"

Hoàng đế sờ mũi một cái, Bùi Nghi chính là mang theo mấy phần khiếp sợ nhìn nàng.

"Không cần nhìn ta như vậy." Nơi này cũng không có người ngoài, Triệu Yên Dung cũng không tự xưng bổn cung nữa. Nói chuyện với nam nhân không cần quanh co vòng vèo giống như nói chuyện cùng nữ nhân. Có lúc trực lai trực vãng mới là đạo lý giải quyết vấn đề hữu hiệu nhất.

"Trước đó một ngày còn có thể phái người tới Triệu gia mắng chửi tịch thu tài sản, buổi tối liền bệnh hôn mê bất tỉnh, còn kinh động hoàng thượng cả đêm đem người tiến cung. Nếu chẳng qua là bị bệnh, sao hoàng thượng cần làm vậy, chỉ đưa thái y tới Hầu phủ không được sao?" Triệu Yên Dung vừa liếc nhìn Lý Duệ: "Hoàng thượng là sợ cữu cữu người tiếp tục ở Hầu phủ sẽ nguy hiểm đến tính mạng."

Bùi Nghi thở dài một cái.

"Chuyện lớn như vậy, hoàng thượng người không cảm thấy nên cùng thiếp nói một tiếng?" Triệu Yên Dung híp mắt, trên mặt mang mấy phần căm giận: "Ngươi và ta là phu thê, có chuyện gì không thể nói? Huống chi người bị hại còn là cữu cữu ruột của thiếp".

Lý Duệ ho nhẹ một tiếng: "Chuyện đột nhiên xảy ra, nhất thời..."

"Người chớ dùng nhất thời không kịp hoặc nhất thời quên lấy lệ". Trong thanh âm Triệu Yên Dung mang chút ủy khuất, vành mắt cũng đỏ

https://thuviensach.vn

lên, "Trong lòng hoàng thượng thiếp chính là người không thể tin tưởng như vậy hay sao?"

Bùi Nghi mở miệng nói: "Hoàng hậu chớ trách lầm hoàng thượng, là vi thần nói hoàng thượng gạt người".

"Cữu cữu!"

"Ngươi nghe ta nói". Bùi Nghi khoát tay một cái, trầm giọng nói: "Nương nương còn nhớ án yểm thắng?"

Chuyện hại mạng nàng làm sao có thể quên?

"Hoàng thượng biết người không thể nào dùng yểm thắng nguyền rủa hắn, lúc đầu búp bê vải kia dùng vải của hoàng hậu phân chia cho cung phi khi vào cung lúc trước, nhưng cũng không thể khẳng định hoàng hậu nhất định không làm". Bùi Nghi ho khan hai tiếng, thở hổn hển nói, "Chân chính khiến người ta nghi ngờ là trên búp bê vải biết sinh thần của hoàng thượng".

Triệu Yên Dung quay đầu nhìn Lý Duệ, Lý Duệ gật đầu một cái.

"Đó là sinh thần giả". Hắn nói.

Sinh thần bát tự còn là giả?

"Ngươi cũng biết thân phận mẹ ruột của trẫm." Lý Duệ lãnh đạm nói, "Vốn bị xem là người không rõ ràng, lại ở lúc không rõ ràng sinh hạ đứa nhỏ. Sinh thần của trẫm là bốn trụ toàn âm, chủ đại hung. Mẹ ruột của trẫm mua chuộc ma ma trợ sản và cung nhân, đem sinh thần của trẫm đổi thành hai canh giờ sau, đổi đại hung thành đại cát. Điều bí mật này người biết không nhiều, ngay cả thái hậu cũng vẫn cho là trẫm sinh vào giờ Tuất".

"Vậy thì như thế nào?" Triệu Yên Dung tâm niệm vừa động.

https://thuviensach.vn

"Không sao cả." Lý Duệ ngẩng đầu nhìn nàng, trong mắt mang theo mấy phần thâm trầm cùng thương cảm, "Người biết sinh thần chân chính của trẫm còn sống trên cõi đời này chỉ còn Ngụy Thái phi, Bùi hầu và nàng."

Quả nhiên...

"Thấy bát tự giả kia, trẫm biết nàng bị oan khuất". Lý Duệ tự giễu cười hai tiếng, "Khi đó trẫm giận nàng, nàng cũng oán trẫm, nhưng cũng không đến nổi vì vậy mà muốn nguyền rủa mạng của trẫm. Cho dù muốn nguyền rủa, cũng không cầm một bát tự giả đi làm phép. Tự tay trẫm mở búp bê vải ra, quả nhiên trong thân thể của nó tìm được một bát tự khác. Là nàng!"

"Người này không muốn mạng của trẫm mà thứ hắn muốn, là mạng của nàng."

Thì ra búp bê vải này không phải chỉ là gài tang vật mà còn thực sự nguyền rủa. Nguyền rủa mạng của nàng, cũng kéo Bùi gia chết theo sao?

"Trẫm đốt búp bê nguyền rủa nàng, nhưng hoàng hậu nàng lại hay bị bệnh. Trẫm muốn thái y chẩn bệnh, thái y trả lời chỉ là bị nhiễm phong hàn không đáng ngại. Cho nên trẫm nghĩ, trước nhốt nàng lại cũng tốt, bắt người khả nghi bên người nàng ra, cũng tránh cho còn người khác hạ thủ với ngươi. Đến khi trẫm bắt được người hạ thủ trong bóng tối, trả lại trong sạch cho hoàng hậu."

Triệu Yên Dung hận không thể gõ lên đầu hắn, nàng thiếu chút nữa bị Dung phi giết chết, Hoàng thượng, cái này cũng có thể gọi là bảo vệ?

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Hoàng Đế Bị Ép Buộc

Edit: Nhu Tiệp Dư.

Beta: Tiên Chiêu Dung.

"Nhìn thấy tấu chương của nàng về việc xử lý Phùng Đức Xương, trẫm mới biết, bên dưới lại có nô tài to gan như vậy." Lúc nói lời này, trong lòng Lý Duệ hơi chột dạ. Lúc trước hắn điều Phùng Đức Xương đến Chiêu Dương điện, quả thật là muốn sắp xếp người của mình ở đó, nhưng không nghĩ tới lão hoạn quan Phùng Đức Xương kia lại to gan lớn mật đến mức như vậy. Nếu không phải lúc đó Hoàng hậu mạng lớn tỉnh lại, kịp thời trị tội lão, thì bây giờ chỉ sợ Lý Duệ hắn trở thành kẻ góa vợ rồi.

"Trẫm rất yên tâm". Bản tấu kia không chỉ chứng minh sự thông minh cơ trí của Hoàng hậu khi đề bạt người của hắn làm tổng quản Chiêu Dương điện, mà còn khiến cho hắn thấy vui mừng trong lòng.

Nếu như Triệu Yên Dung thật sự đơn độc lẻ loi mà chết trong Chiêu Dương điện lạnh lẽo, thì cái tên Bùi Nghi nói không chừng sẽ liều mạng với hắn.

Tuy rằng khuôn mặt tiểu biểu thúc này của hắn rất lạnh lùng, nhưng lại là một người cực kì bao che khuyết điểm.

Người của Bùi gia, mỗi người đều là mạng của Bùi Nghi.

"Quên đi, đừng nhắc đến chuyện cũ nữa." Triệu Yên Dung giả vờ rộng lượng, "Tóm lại thần thiếp nhờ phúc của Hoàng thượng, cuối cùng vẫn

https://thuviensach.vn

vượt qua được."

Nàng nói như vậy, Lý Duệ lại càng cảm thấy áy náy. Lúc trước Dung Phi ngầm làm những chuyện xấu hắn đã nhắm một mắt, mở một mắt cho qua, chỉ cần đừng quá đáng là được. Không nghĩ rằng lần này nàng ta lại to gan như vậy, dám mua chuộc Thái giám Tổng quản trong cung của Hoàng hậu. Nếu không phải Hoàng hậu tỉnh lại đúng lúc, kịp thời xử lý thì hậu quả thật sự không dễ thu dọn.

Bùi Nghi đã nghe Lý Duệ nói qua chuyện ở Chiêu Dương điện, chỉ là không rõ mức độ nguy hiểm khi đó như thế nào. Nghe phu thê họ nói chuyện, ánh mắt Bùi Hầu Gia lóe lên, nhìn Hoàng đế không hài lòng.

Triệu Yên Dung chú ý đến biến đổi rất nhỏ trên mặt Bùi Nghi, chỉ nói: "Hoàng thượng, nếu người đã hạ chỉ làm sáng tỏ vụ yểm bùa hình nhân không liên quan đến thiếp, có phải người đã biết được kẻ chủ mưu đằng sau không?"

Lý Duệ đang muốn nói, thì thấy Bùi Nghi đang tựa vào đầu giường ra hiệu với hắn.

Sau đó, Bùi Hầu Gia nhìn Hoàng hậu, nhẹ giọng nói: "Hoàng hậu đừng ngại, cứ đoán xem, người này có thể là ai?"

Triệu Yên Dung suy nghĩ hồi lâu, rồi lắc đầu nói: "Ta không đoán ra."

Bùi Nghi nở nụ cười. Lúc ấy, mắt hắn cong lên, cái loại khí thế mạnh mẽ, sát phạt quyết đoán bẩm sinh giảm đi rất nhiều. Cả người thoạt nhìn toát có vẻ mỏng manh nhưng lại ấm áp, Triệu Yên Dung thấy thế thiếu chút nữa không kiểm soát được mà hoa mắt nhìn cừu cừu si mê.

Lý Duệ thấy Hoàng hậu nhỏ bé của mình nhìn chăm chú vào Bùi Hầu, nước miếng cũng sắp chảy ra ngoài, trong lòng rất là bất mãn.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi anh tuấn thì có anh tuấn, nhưng thân thể yếu ớt, sao có thể so với hắn cao to dũng mãnh lại phong độ oai hùng chứ!

Nữ nhân này!

"Hừ, nữ nhân ngốc nghếch như nàng, liền biết đoán không ra." Hoàng đế trẻ tuổi cao ngạo khoanh tay trước ngực, miệng khẽ nhếch, cười nhạo sự thông minh của nàng.

Hoàng hậu bị chế giễu khẽ nhướng mày, không hề kiêng dè trả lời: "Đúng vậy, thần thiếp ngu dốt, trong lúc nhất thời không nghĩ ra được, không giống như Hoàng thượng anh minh, chỉ mất hơn một tháng mà đã bắt được người rồi."

Hai tay Lý Duệ khoanh trước ngực thả xuống, gương mặt tuấn tú hơi phiếm hồng.

"Nương nương không nghi ngờ ai sao?" Bùi Nghi thấy thái độ của ngoại tôn nữ đối với Hoàng đế, trong lòng xẹt qua một tia sảng khoái. Cái cảnh Lý Duệ bị một tiểu nữ tử làm cho kinh ngạc, bộ dáng ấy không phải lúc nào cũng có thể thấy được.

"Trong cung này tính tới tính lui, những người có động cơ, Thái hậu là khả nghi nhất. Bà ấy không vừa mắt ta, một lòng muốn kéo ta xuống để ngoại tôn nữ của mình..." Triệu Yên Dung ngồi trên ghế, nghiêng đầu suy nghĩ một chút rồi nói, "Có điều trên hình nhân này viết bát tự của Hoàng thượng, bà ta sẽ không làm chuyện tày đình này."

"A? Tại sao?"

"Bởi vì bà ta không biết bát tự đó là giả." Triệu Yên Dung phân tích cho hai người, "Trí tuệ và mưu kế của Thái hậu có hạn. Với tuổi như Thái hậu, đa số rất tin tưởng vào chuyện thuật Vu Cổ nguyền rủa. Nếu bà ta muốn nguyền rủa ta chết, cũng coi như hợp tình hợp lý, nhưng liên lụy đến

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng thì hiển nhiên không phải là ý muốn của bà ta. Bà ta là mẫu thân trên danh nghĩa của Hoàng thượng, là Thái hậu của Đại Tề. Bây giờ, mấy vị hoàng huynh của của Hoàng thượng người thì chết kẻ thì lưu vong, con trai ruột của Thái hậu cũng bị lưu đày ở Quỳnh Châu xa xôi. Nếu Hoàng thượng xảy ra chuyện, ngôi vị Thái hậu của bà ta sao giữ vững được? Thái hậu chính là không thể chịu khổ được. Nếu không, bà ta cũng sẽ không giương mắt nhìn nhi tử bị lưu vong, còn mình có thể an nhiên ở lại trong cung hưởng phúc."

Nếu như năm đó Thái hậu có thể đánh cược một lần vì nhi tử của mình mà khóc nháo với Tiên đế, nói không chừng Thái tử có thể bị đày đến nơi nào đó gần Kinh Thành rồi.

Dĩ nhiên, Chương Quý Phi vẫn là không chịu được trải qua tháng ngày kham khổ và mất tự do cùng nhi tử, nên ở lại trong cung nhận nhi tử khác, làm Thái hậu hưởng phúc.

Vì vậy, căn bản mà nói Chương Thái hậu là một nữ nhân làm việc gì cũng chỉ nghĩ cho bản thân mình.

Triệu Yên Dung có thể nói những lời này khiến Bùi Nghi có phần giật mình.

Không nghĩ đến ngoại tôn nữ của mình có suy nghĩ rõ ràng như thế, đầu óc vô cùng bình tĩnh. So với người cứng đầu cứng cổ, không biết nặng nhẹ, hoàn toàn không xứng với ngôi vị Hoàng hậu mà Hoàng thượng đã nói với hắn thì khác xa.

"Ta nghĩ tới nghĩ lui, trong hậu cung này người có năng lực tiếp cận cung nhân bên cạnh Hoàng hậu để vu oan giá họa, lại có thể mua chuộc được người của Hoàng thượng, còn có khả năng khiến người khác vĩnh viễn im lặng ở thời điểm thích hợp, ngoại trừ Thái hậu, cũng chỉ có mấy vị cung phi. Mà nếu nói như vậy thì làm gì có nữ nhân nào muốn nguyền rủa

https://thuviensach.vn

nam nhân của mình chết chứ?" Triệu Yên Dung liếc nhìn Hoàng đế, "Nếu có, thần thiếp nghĩ chính là người thất sủng, tâm hồn thiếu nữ bị tổn thương nặng nề đến nỗi sống trong thù hận. Hoặc là người có cấu kết với thế lực bên ngoài cung. Bất luận là ai, Hoàng thượng hay thần thiếp không còn đi chăng nữa, thì đối với nàng ta hoặc gia tộc của nàng ta đều có lợi. Không biết thần thiếp nghĩ đúng hay không."

Bùi Nghi giơ tay lên, "Bộp bộp bộp!" vỗ nhẹ mấy cái.

"Nếu ta sớm mời Hoàng hậu nương nương đến thảo luận, thì ngươi đã không bị cấm túc ở Chiêu Dương điện lâu như vậy rồi." Bùi Hầu khẽ thở dài, "Sớm biết Yên Dung thông minh cơ trí như thế, lúc trước không nên đáp ứng đưa ngươi vào cung, thật đáng tiếc."

Đáng tiếc cái gì? Mũ kim quan trên đầu Hoàng thượng sắp bị tóc dựng ngược lên làm rơi xuống rồi.

Vẻ mặt tiếc nuối hối hận đó của ngươi là có ý gì? Hoàng hậu có chút thông tuệ thì làm sao? Chẳng lẽ trẫm không xứng với nàng?

Ngươi đây là muốn gả Triệu Yên Dung cho ai hả?

Lý Duệ đen mặt, nhìn vẻ mặt Bùi Nghi tựa tiếu phi tiếu*, yết hầu giật giật, cuối cùng vẫn nhịn xuống kích động, không tiến lên đánh cho hắn ta một quyền, hừ một tiếng quay đầu đi nơi khác.

*Tựa tiếu phi tiếu: cười như không cười.

"Ha ha." Triệu Yên Dung nghe cữu cữu nói với Hoàng đế như vậy, trong lòng yên tâm hơn một chút.

Đây nào phải là quan hệ quân thần, thái độ tùy ý thoải mái không câu nệ như vậy, chỉ có huynh đệ thật sự mới làm thế. Xét theo giao tình của hai người này, về sau khả năng Lý Duệ lại tìm cơ hội phế đi hậu vị của nàng

https://thuviensach.vn

cũng không lớn. Triệu Yên Dung cảm thấy cái gốc cây Bùi Nghi này vừa mạnh mẽ vừa to lớn, vô cùng đáng giá để ôm chặt không buông.

"Biểu thúc à...." Lý Duệ kéo dài giọng, cắn chặt răng, từ trong cổ họng kêu lên một tiếng.

Luận về vai vế tuy Bùi Nghi hơn Lý Duệ, nhưng tuổi hai người lại gần bằng nhau, vì thế nên từ nhỏ có phần thân thiết hơn so với người khác, nói là biểu thúc - điệt tế nhưng lại giống huynh đệ hơn. Nếu không Bùi Nghi cũng sẽ không dốc hết toàn lực, thậm chí là liều mạng để phò tá Lý Duệ lên ngôi.

Vì lẽ đó, lúc Lý Duệ đề cập ý định muốn kết thân với Bùi gia, Bùi Nghi mới không chút do dự đề cử nhi nữ của tỷ tỷ cho Lý Duệ.

Bởi vì hai người họ đều là người thân của Bùi Nghi. Hắn cho rằng thân càng thêm thân, nhất định Lý Duệ sẽ không bạc đãi Triệu Yên Dung. Mà Triệu Yên Dung thân phận cao quý, rời khỏi Triệu gia không vừa mắt hắn, được sự bảo hộ của Lý Duệ, mới có thể sống tốt hơn.

Vì vậy khi tin tức Triệu Yên Dung tìm đường chết, Đế Hậu bất hòa truyền tới tai Bùi Nghi, hắn hối hận đến trằn trọc trở mình, không đêm nào được ngủ yên.

Hắn không biết rốt cuộc vấn đề nằm ở đâu, rõ ràng hai người rất xứng đôi nhưng họ vẫn cố tình không vừa mắt nhau.

Bây giờ thì đã khá hơn, nhìn bọn họ tuy miệng lưỡi sắc bén như đao kiếm, nhưng lại hết sức ăn ý. Thậm chí hiện tại lời nói và hành động của hai người họ trong mắt Bùi Nghi, hắn cảm thấy ái muội mập mờ, vô cùng thân thiết. Đối với hắn mà nói, có thể xem như là mây mù tan trăng sáng tỏ rồi.

https://thuviensach.vn

"Người muốn hại ngươi là Nhu Phi." Bùi Nghi nhìn Triệu Yên Dung như một người bình thường, ánh mắt không chút tình cảm, "Hai ngày nữa Hoàng thượng sẽ hành động, sau này nàng ta sẽ không hại ngươi được nữa."

Nhu Phi? Triệu Yên Dung thấy có chút bất ngờ. Chức quan của phụ thân Nhu phi không quá cao, chẳng qua chỉ là một võ quan ngũ phẩm phòng giữ tại Kinh Châu. Nàng ta vào Khang Vương phủ rất sớm, tuy là nhi nữ của võ tướng, nhưng lại tinh thông cầm kì thi họa, rất được lòng Lý Duệ. Tuy rằng sau này thân thể không khỏe, bệnh triền miên nằm trên giường, nhưng Lý Duệ vẫn hết sức quan tâm nàng ta, thậm chí sau khi lên ngôi liền phong cho nàng ta làm Nhất phẩm Phi vị.

Nàng ta còn oán hận cái gì?

"Mấy ngày nay ta tra ra được, phụ thân nàng ta đã quy phục Nhữ Nam Vương."

Nhữ Nam Vương là cháu trai của Vũ Đức Đế, một trong những vị đường thúc ít ỏi của Lý Duệ.

"Gần đây Nhữ Nam Vương có hành động khác lạ, ta nghi ngờ hắn muốn tạo phản."

Làm Hoàng đế thật là một công việc phiền phức, cứ luôn phải đề phòng lo lắng có người hất mình từ trên ngai vàng xuống.

Mà những kẻ có ý đồ ngầm hạ bệ hắn, đều là họ hàng cùng huyết thống.

Triệu Yên Dung nhìn Lý Duệ đang ngồi im lặng một bên, biết được người muốn hại mình là nữ nhân đã theo hắn nhiều năm, cảm giác này hắn là rất khó chịu.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng không có chút đồng cảm nào.

Gia đạo quản không xong, thì lấy cái gì để bình thiên hạ? Lý Duệ cũng đã trưởng thành, hậu cung lại có thể loạn đến như vậy, thật sự là thất bại kinh điển.

Đều nói Hoàng đế tam cung lục viện, nhiều lắm là nữ nhân đấu đá nhau tranh giành tình cảm. Hậu cung của hắn so với người khác tuy ít phi tần hơn một chút, nhưng lại trực tiếp muốn mạng của hắn.

Triệu Yên Dung ngẫm nghĩ, dù sao cũng đã bắt được người muốn hại nàng, vậy thì có thể ngủ một giấc ngon lành.

Nhu Phi kia, ngay cả mặt mũi nàng ta ra sao nàng còn không nhớ rõ, muốn xử lý thế nào thì làm thế đó đi.

Nàng cười với Bùi Nghi một cái nói: "Chuyện triều chính, toàn bộ đều do Hoàng thượng làm chủ, thần thiếp chỉ cần quản lý hậu cung thật tốt là được. Đúng rồi, cữu cữu, chắc người còn chưa biết, lúc người bị bệnh, trong nhà xảy ra bao nhiêu biến cố. Lúc mẫu thân tiến cung, là khóc lóc đi vào đó."

Bùi Nghi cau mày, vẻ mặt ôn hòa không bao lâu lại căng thẳng lên.

"Triệu gia lại làm gì?"

Triệu Yên Dung kể lại những gì Bùi thị đã nói, cũng không cần tránh Hoàng đế, để cho Lý Duệ cảm nhận sâu sắc hiếm khi mẫu tử Triệu thị có dịp gặp mặt nhau.

Nghe Hoàng hậu nói xong, Bùi Nghi im lặng thật lâu không lên tiếng. Ngược lại Lý Duệ không tim không phổi cảm khái: "Thường ngày Triệu Thượng thư nhìn có vẻ tốt, tuy có phần ranh mãnh, nhưng làm việc quy củ gọn gàng, xứng với phận quan thần, không nghĩ tới... chậc chậc."

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi không quan tâm tới hắn, chỉ nhìn Triệu Yên Dung, hỏi: "Ngươi định làm thế nào?"

Triệu Yên Dung khẽ mỉm cười, nói: "Cữu cữu, phụ thân chính là muốn ta đưa Thanh Dung tiến cung..." Nàng híp mắt liếc nhìn Lý Duệ một cái, thấy hắn khẽ động, "Nữ nhân hầu hạ bên cạnh Hoàng thượng cũng không nhiều, như thế nào, có muốn cân nhắc một chút vị thứ muội muội thiên kim tiểu thư quý giá của thiếp hay không?"

Giọng của Hoàng hậu so với thường ngày mềm mại hơn rất nhiều, cơ hồ còn mang theo một chút ngây thơ. Thế nhưng Lý Duệ nhìn dáng vẻ hơi híp mắt của nàng, trong lúc nhất thời lại thấy sắc mặt thâm trầm của biểu thúc đang cùng ngồi ở bên giường với nàng rất giống nhau, tự nhiên sau lưng bất giác đầy mồ hôi lạnh.

Gì mà thứ muội, hắn chưa từng gặp. Có điều thấy thái độ và vẻ mặt của Hoàng hậu khi nhắc đến, liền biết Hoàng hậu không thích nàng ta.

Một khi vị thứ muội mà Hoàng hậu không thích tiến cung, lỡ như hắn chạm đến, nói không chừng Hoàng hậu sẽ xuất ra ám chiêu gì đó.

Hoàng đế không khỏi nhớ tới Thái hậu đến nay vẫn còn nằm trên giường không dậy nổi...

Hoàng hậu ra tay thật sự lợi hại!

Lý Duệ ưỡn lưng thẳng như trúc như tùng, trên mặt mang theo nụ cười vân đạm phong khinh*, cực kì chính trực từ chối ý tốt của Hoàng hậu, đột nhiên nghe Bùi Nghi nham hiểm nói: "Nếu phụ thân ngươi đã khao khát như thế, sao nương nương không toại nguyện cho hắn ta, để muội muội ngươi tiến cung?"

*Vân đạm phong khinh: nhẹ như mây gió.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung vỗ tay cười nói: "Bổn cung cũng có ý đó! Hoàng thượng, thiếp đang chờ người gật đầu!"

Trong nháy mắt Lý Duệ có cảm giác mình bị áp bức tả tơi.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Tổ Mẫu Tới Cáo Trạng

Edit: Nguyệt Sung dung

Beta: Tâm Quý tần

Bùi Nghi rốt cuộc cũng không nói với Triệu Yên Dung vì sao hắn bị bệnh, đến tột cùng là bị người đầu độc hay thật sự do thân thể suy yếu. Triệu Yên Dung cũng không ép buộc hắn phải nói.

Bọn họ nói với nàng chuyện của Nhu phi là bởi vì trong những người Nhu phi muốn hại có nàng, chuyện liên quan tới tính mạng không thể không cho khổ chủ một câu trả lời thỏa đáng. Mà chuyện của Bùi Nghi liên qua tới tiền triều, đó là chuyện các nam nhân cần phải ứng đối giải quyết. Cho dù có nói cho nàng, thân ở thâm cung cũng không thể giúp bọn họ giải quyết vấn đề.

Bùi Nghi là ngoại thần không thể cứ ở trong cung dưỡng bệnh, sau hai ngày Lý Duệ nói với Triệu Yên Dung ngoại chứng đã trị khỏi, chỉ cần an tâm điều dưỡng thân thể, muốn đưa hắn trở về Quan quân Hầu phủ. Ngoại chứng đã chữa khỏi cái gì? Triệu Yên Dung nghe trong lòng liền trực tiếp đem lời này đổi thành bốn chữ "Đã trừ hết độc". Có thể để cho Bùi Nghi trở về, cũng nói rõ Quan quân Hầu phủ đã được dọn dẹp sạch sẽ, không còn nguy hiểm gì nữa.

Triệu Yên Dung cuối cùng cũng thả lỏng hơn nửa trái tim.

Ngay sau đó truyền tới tin Nhu phi ở Trúc Vận các bị bệnh qua đời. Vốn là cung phi qua đời, hoàng hậu phải chủ trì tang nghi, nhưng một tờ

https://thuviensach.vn

chiếu thư của hoàng đế nói rằng Nhu mắc phải bệnh nặng không thể trì hoãn, sợ là bệnh dịch nên Nhu phi liền được qua loa chôn cất. Dùng táng nghi tòng tứ phẩm tần vị để chôn cất, so với nhất phẩm phi vị của nàng thật sự là một trời một đất. Phần lớn người trong cung cảm khái đế vương bạc tình, Nhu phi mặc dù thân thể yếu nhiều bệnh không thể làm bạn với thánh giá (vua), nhưng dù sao cũng đi theo hoàng thượng nhiều năm, người đi một chuyến trà liền lạnh, quả thực khiến người đau lòng.

Triệu Yên Dung lại biết nguyên nhân thật sự cái chết của Nhu phi. Nói thật, Lý Duệ có thể nắm mũi để nàng ta lấy tần vị hạ táng đã có chút ngoài dự đoán của nàng. Mưu hại đế hậu, tội danh này đủ để nàng ta chết mười lần, còn liên lụy cửu tộc. Lý Duệ sở dĩ nhẫn nhịn, che đậy chân tướng, chỉ e là không muốn kinh động Nhữ Nam vương, tranh thủ thời gian để an bài. Nữ nhân trong cung đương nhiên không biết chân tướng, các nàng chỉ biết là nhất phẩm phi vị lại trống thêm một chỗ.

Dựa theo cung chế, hoàng hậu và hoàng quý phi mỗi vị trí chỉ có một, nhất phẩm phi có bốn vị, Đoan, Đức, Hiền, Nhu. Đoan phi ngày ngày hầu hạ bên cạnh thái hậu, rất ít khi xuất hiện. Đức, Hiền phi vị vốn trống, Nhu phi lại không còn. Thế nào hoàng thượng cũng sẽ đem người bên cạnh thêm vào vị trí nhất phẩm phi vị, cũng không đến mức bên người hoàng thượng buồn tẻ lạnh tanh như vậy. Lại nói, chúng ta tiến cung lâu như vậy, hoàng thượng cũng nên tăng phân vị cho mọi người chứ đúng không?

Tâm tư chủ tử các cung không khác nhau bao nhiêu, ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm vào ba chỗ kia, từng người đều nhao nhao muốn thử.

Gần đây Triệu Yên Dung cũng hết sức bận rộn, những phi tần ngày thường đều đi đường vòng như kiến nghe được mùi đường, thành đoàn kết đội chạy đến Chiêu Dương điện. Tặng quà, làm quen, rối rít sử dụng mười tám loại võ nghệ, vắt óc tìm tòi sở thích của hoàng hậu. Bởi vì các nàng cũng phát hiện hoàng hậu bây giờ rất được hoàng thượng chú ý. Nói hoàng

https://thuviensach.vn

hậu thân mình yếu ớt, không để nàng đến Trường Nhạc cung thỉnh an thái hậu. Cứ ba ngày thì hết hai là Hoàng Thượng đến Chiêu Dương điện tìm hoàng hậu nương nương nói chuyện, lại thường hay ban thưởng rất nhiều tới Chiêu Dương điện. Các nàng cách xa ba dặm cũng có thể cảm nhận được tình cảm nồng nhiệt hoàng thượng đối với hoàng hậu.

Càng khiến người để ý chính là mấy ngày nay hoàng thượng đều không gọi thị tẩm.

Nhưng hoàng thượng lại không qua đêm ở Chiêu Dương điện. Ở trễ nhất là chỗ của Hoàng hậu nhưng cũng chỉ cùng nàng ta ăn tối, sau khi thắp đèn thì trở về Đức Mậu điện một mình ôm chăn ngủ. Hoàng thượng đây là làm sao? Nữ nhân các cung đều đang suy đoán Hoàng thượng bị gì. Đây là muốn chuyên sủng tiêu phòng? Cũng không giống lắm. Chuyên sủng thì tại sao lại không ở lại qua đêm? Vì vậy có một loại suy đoán càng đáng tin hơn, lấy đường tắt cùng tốc độ quỷ dị mà lặng lẽ truyền khắp các cung đó là phương diện kia hoàng thượng không được...

Hoàng đế bị truyền tin là ở phương diện kia có vấn đề, cũng không biết rằng lời đồn này tuyệt đối ảnh hưởng tới tôn nghiêm đàn ông. Vẫn cứ như cũ mỗi ngày chỉ cần rảnh rỗi liền hết sức phấn khởi chạy tới Chiêu Dương điện tìm hoàng hậu nói chuyện. Có lúc gặp phải hoàng hậu đang ngủ trưa, hoàng thượng cũng không cho người đánh thức nàng, ở bên ngoài cửa điện ngắm một cái hoặc là ngồi bên mép giường nàng một chút, nhìn dáng vẻ nàng ngủ yên cảm thấy trong lòng hết sức thoải mái vui vẻ.

Đáng thương cho hoàng đế chưa bao giờ hiểu niềm vui khi yêu nhau, hắn cũng không biết tại sao mình liếc mắt nhìn hoàng hậu thì trong lòng sẽ cảm thấy thỏa mãn như vậy. Từ khi hắn hiểu chuyện, nữ nhân đã ngủ qua không tới trăm cũng có mấy chục, trong lòng hắn, tác dụng của nữ nhân đơn giản là lôi kéo, củng cố và cùng ngủ một giấc. Nữ tử xinh đẹp hắn thấy cũng nhiều, dung mạo hoàng hậu tuy đẹp nhưng cũng không phải là người

https://thuviensach.vn

đẹp nhất. Chẳng qua hắn nhìn hoàng hậu, càng ngắm lại càng thấy thích làm sao, thích đến nỗi không nỡ đụng một cái.

Hoàng đế rất muốn ngủ một giấc với hoàng hậu, chỉ là không biết tại sao mỗi lần nhìn thấy nàng, thấy nàng cười, thấy nàng nũng nịu, thấy nàng giận dữ, hắn đều cảm thấy nữ nhân sống động tràn đầy tinh thần như vậy thật khiến người yêu thích, mơ hồ lại có chút bận tâm, nếu đã ngủ với nàng rồi, có khi nào lại giống những nữ nhân khác không thú vị hay không?

Ôm một cái, hôn một cái, hoàng đế làm chuyện thân mật với hoàng hậu, nhưng chỉ cần hoàng hậu lộ ra một chút không vui hoặc có biểu tình khẩn trương thì hắn lập tức thu tay.

Hài tử đáng thương, hắn cũng không biết loại ưu tư lo được lo mất này là cái gì, chỉ là trong lòng khát vọng một chút, nếu ngày nào đó hoàng hậu chủ động giữ hắn lại qua đêm thì hay biết mấy. Triệu Yên Dung không đề cập tới, hắn cũng chỉ có thể gánh vác chịu đựng, chờ đợi vậy. Đau cũng vui vẻ.

Rốt cuộc nhịn không được hoàng đế đi tìm tiểu biểu thúc thổ lộ tiếng lòng, bị Bùi hầu khinh bỉ đến chết.

"Loại chuyện này ngươi nói với ta có ích lợi gì? Trực tiếp đi tìm nàng đi!" Bùi hầu cầm quyển sách cảm thấy thú vị, bị cháu họ kiêm cháu rể kiêm lãnh đạo than phiền cực kỳ chán ghét, "Nàng là chánh thê của ngươi, chuyện này giữa phu thê nên nói với nhau, không nói với thê tử của ngươi, lại nói với ta... Hoàng thượng, người còn chưa trưởng thành sao?"

Hoàng đế bưng mặt, đang nghĩ tới tiểu thê tử của mình vừa đáng yêu lại vừa ngang ngược trên mặt lại tươi cười rạo rực, sau khi bị Bùi Nghi tạt cho một chậu nước đá mới phản ứng lại được, Bùi hầu năm nay đã hai mươi bốn, nhưng vẫn là một người cô đơn, lãnh vũ thê phong quả thật rất

https://thuviensach.vn

đáng thương. Mặc dù mình tới than phiền, nhưng trong đó không khỏi có mấy phần khoe khoang. Hoàng đế chợt cảm thấy chột dạ.

"Biểu thúc a, ngươi cũng lớn như vậy rồi, sao lại không chịu thành thân chứ?"

Bùi Nghi nhìn hắn một cái, cười lạnh: "Yên tâm đi hoàng thượng, vi thần một mình sống rất tốt, không cần những thứ gánh nặng dư thừa kia. Phụ thân ta năm đó chẳng qua chỉ là một đứa bé ăn xin trên đường, đi theo Võ Đức đế mới có được một thân vinh hoa phú quý. Khi ta còn nhỏ phụ thân đã nói với ta, đời người bất quá ngắn ngủi mấy chục năm, sống tiêu sái tự tại, thoải mái thuận ý mình là tốt nhất, ngàn vạn lần chớ vì ngoại vật và thanh danh làm khổ mình. Cho nên vi thần đã quyết định, đời này nếu không tìm được người thật tâm thích, thì cô độc cả đời cũng được."

Hoàng đế suy nghĩ một chút, mình đã ngủ qua mấy chục nữ nhân, lại nghĩ Bùi hầu hai mươi mấy năm vẫn cô độc lãnh lẽo, bất tri bất giác được chữa hết bệnh, hài lòng rời đi.

Bùi Nghi thế nhưng càng nghĩ càng giận, sách cũng không có lòng xem nữa, liền gọi hạ nhân tới, mặt âm trầm nói: "Đi gọi Hồ Nhị ở cửa phòng, lấy kim lệnh của Trưởng công chúa đi Triệu gia một chuyến."

Hoàng đế tới khiến hắn tức giận, một bụng tức giận này của hắn không thể làm gì khác hơn là chuyển lên đầu kẻ khác. Cũng không ai thích hợp làm đối tượng phát tiết ngoài tên tỷ phu xui xẻo Triệu Phùng Xuân kia. Dù sao lần trước Bùi Cẩm cùng Triệu Uyển Dung sau khi từ trong cung ra liền trực tiếp dời đến Quan quân Hầu phủ, Triệu gia tới đón mấy lần đều bị hắn cản trở về.

Trước khi Triệu Thanh Dung tiến cung, hắn thế nào cũng phải để hai mẹ con đó nếm một chút đau khổ. Người nhà Bùi gia hắn, cũng không dễ khi dễ như vậy!

https://thuviensach.vn

Qua mấy ngày, Triệu Yên Dung ở trong cung nhận được tin Triệu lão thái thái muốn tiến cung cầu kiến hoàng hậu. Tiểu Giang Tử mặt cười quỷ quyệt, ghé vào bên tai hoàng hậu nói mấy câu, thấy hoàng hậu vui vẻ ra mặt, kêu Mộc Lan ban thưởng một khối bạc lớn. Cữu cữu quả nhiên sẽ không bỏ qua cho Triệu gia, lúc này mới mấy ngày, cũng đã phái ba nhóm người đi Triệu gia mắng.

Lão thái thái bị mắng không chịu nổi, tiến cung cáo trạng đây mà. Triệu Yên Dung cười to ba tiếng, phân phó cung nữ điểm trang thay áo thường cho nàng.

Triệu thái thái lúc còn trẻ dáng người rất đẹp, Triệu Phùng Xuân cũng có bảy phần tướng mạo của bà. Triệu lão thái gia là một hương thân nhỏ, nhà có chừng trăm mẫu đất, cuộc sống không thiếu thốn cũng không dư dả. Lão bà xinh đẹp này là hắn đã xuất một lượng lớn khí lực cầu tới, đương nhiên cúng bái như thần tiên. Triệu lão thái thái rất lợi hại, nhà trong nhà ngoài đều cầm trong tay, Triệu lão gia khi còn tại thế đừng nói nạp thiếp, ngay cả thô sử nha hoàn cũng phải chọn người to lớn như đại hán vậy, nhìn mặt thôi cũng ăn cơm không trôi. Triệu lão thái thái sinh hai nữ nhi, Triệu Phùng Xuân là khi bà sắp ba mươi mới được một đứa con trai, thương yêu như tâm can, cưng chiều như tròng mắt.

Nhi tử không chịu thua kém thi đậu tiến sĩ, nghĩ rằng cuối cùng cũng có thể thành cha mẹ của quan lão gia, hai vợ chồng liền bán hết gia sản ở nông thôn, thuê xe ngựa lên kinh nương nhờ nhi tử. Vừa tới trong kinh, liền nghe nói nhi tử gặp vận may, được Quan quân hầu nhìn trúng muốn kén rể. Lão thái gia cao hứng muốn điên, nhưng lão thái thái chưa gặp qua cảnh đời, không biết làm con rể Hầu gia tốt biết bao nhiêu, trong lòng lại có mấy phần bất mãn. Bà một lòng muốn nữ nhi của muội muội mình gả cho mình làm con dâu, lúc bà sắp vào kinh cũng đã nói xong với muội muội. Nghe nói mẫu thân của thiên kim Hầu phủ là công chúa, nhất định rất kiêu căng. Nếu như cưới vào cửa, rốt cuộc là con dâu hầu hạ bà hay muốn bà hầu hạ

https://thuviensach.vn

con dâu đây? Nhưng khi bà biết nhi tử cưới nữ nhi Hầu gia thì có thể ở lại trong kinh, lại nhìn thấy tờ danh sách đồ cưới khiến bà suýt chút nữa tim ngừng đập thì bà quả quyết đồng ý cuộc hôn nhân này. Triệu lão thái thái rất đắc ý, mặc dù nhi tử cưới nữ nhi của công chúa nhưng hai nàng dâu trước sau đều bị bà chèn ép chặt chẽ không dám hé nửa cái rắm. Mà cháu gái bà trúng ý bà rốt cuộc vẫn vào Triệu gia làm dâu cho bà, còn giúp bà sinh hai trai một gái. Chẳng qua không nghĩ tới sắp già rồi, cháu gái cũng làm hoàng hậu, tổ mẫu của hoàng hậu còn bị người khác làm tức giận.

Triệu lão thái thái mới vừa bước vào cửa Chiêu Dương điện, vừa mở miệng đã kêu gào.

"Tôn nữ ngoan của ta, tổ mẫu của ngươi bị người ta tới cửa khi dễ, lão thái bà này sống không nổi nữa!" Mặc dù lão thái thái năm nay đã hơn sáu mươi mấy tuổi, tóc cũng đã bạc hơn phân nửa, nhưng vì ở nông thôn rèn luyện nên thân thể vẫn còn khá tốt. Xách váy liền hướng tới trước chỗ ngồi của Triệu Yên Dung.

Triệu Yên Dung một thân cung trang sơn hà nhật nguyệt đỏ thẫm, đỉnh đầu đội mũ kim phượng chín đuôi, đoan đoan chính chính ngồi ở chỗ đó, ngay cả mí mắt cũng không nhấc lên một cái.

"Càn rỡ!" Khi lão thái bà sắp vọt tới bên cạnh, cánh tay gầy đét đụng phải mũ của hoàng hậu, Đại tổng quản thái giám Trương Đức Trung đột nhiên mở miệng hét lên.

Triệu lão thái thái lớn tuổi, chưa bao giờ trải qua kinh sợ như vậy, cả người run lên, liền ngã ngồi dưới đất. Cũng may ở dưới đất có trải thảm, cũng không làm bị thương xương cốt của lão nhân gia, lão thái thái chốc lát sững sờ, được thế ngồi xếp bằng bắt đầu kêu gào.

"To gan!" Lúc này lên tiếng là Phó tổng quản thái giám Tiểu Giang, lông mày hắn dựng lên, ngăn lão thái thái trước mặt, giọng chói tai, "Đây là

https://thuviensach.vn

nơi nào? Làm sao có thể càn rỡ! Người đâu, đem bà tử quấy rối phượng giá này kéo ra ngoài, trước đánh hai mươi bản rồi lại lôi vào đáp lời."

Triệu lão thái thái nửa đời người ở nông thôn ngồi không, nửa đời sau ở trong nhà Triệu gia làm mưa làm gió, chưa từng gặp qua chuyện như vậy? Lần đầu tiên bà vào hoàng cung, ở trong kiệu cũng không nhìn được cảnh trí trong cung, vào cửa liền một lòng muốn la hét ủy khuất, cũng không quá để ý chính cung hoàng hậu là hình dạng như thế nào. Bị hai tên thái giám quát mắng, bà mới quét mắt nhìn bốn phía. Ai ya, cái nhà này cũng lớn quá, khắp nơi đều điêu rồng vẽ phượng, kim bích huy hoàng, trực tiếp làm mù mắt chó của lão thái thái. Đại tôn nữ đó của nàng mặc cung trang đỏ thẫm kim quang lấp lánh, bên trên thêu chim giống như phượng hoàng. Trên đầu đội mũ ánh vàng rực rỡ khiến bà hoa cả mắt, cho dù bà đã từng bị đồ cưới sang trọng của con dâu huyện chủ trước đây soi sáng qua, nhưnf cũng vẫn bị phú quý khắp nơi trong phòng này tản phát ra gây kinh hãi.

"Được rồi, là tổ mẫu của bổn cung, chừa chút mặt mũi đi". Quả nhiên Đại tôn nữ hoàng hậu ngồi ngay ngắn kia của bà sẽ không để người đánh bà, lão thái thái nhất thời tinh thần tỉnh táo.

"Các ngươi là cái gì? Tiểu tử không có trứng cút cũng muốn đánh tổ mẫu của hoàng hậu?" Lão thái thái vừa có sức, miệng liền không sạch sẽ được. Bà ngồi dưới đất lại vừa muốn cởi giày ném vào mặt Tiểu Giang Tử.

"Tổ mẫu, đây là trong cung". Thanh âm Triệu Yên Dung mềm mại, nhưng mang theo vài phần nghiêm nghị, "Trong cung có quy củ của trong cung, người nếu cứ như vậy, sau này bổn cung cũng không có biện pháp gặp người."

Nghe hoàng hậu nói như vậy, lão thái thái chỉ có thể thở hồng hộc dừng tay lại.

https://thuviensach.vn

"Yên nha đầu, ngươi phải làm chủ cho tổ mẫu, cữu cữu của ngươi cũng thật quá khi dễ người khác".

Triệu Yên Dung cầm chung trà lên, vén nắp ly gạt một cái.

"Mời lão phu nhân hành lễ với hoàng hậu". Tiểu Giang Tử kéo dài thanh âm nói với Triệu lão thái thái,"Quỳ..."

Quỳ gì? Hoàng hậu là tôn nữa của bà, chẳng lẽ còn muốn người làm tổ mẫu này quỳ xuống dập đầu với cháu gái?

"Lão phu nhân, quỳ..." Tiểu Giang Tử lại nói một tiếng.

"Ta là thân tổ mẫu của nương nương!" Triệu lão thái thái bực tức lên tiếng, sau đó nhìn cháu gái hoàng hậu, "Yên nha đầu, ngươi cũng phải để tổ mẫu quỳ xuống với ngươi?"

Triệu Yên Dung nhìn bà: "Tổ mẫu, đây là đại đạo quân thần, bổn cung làm quân, tổ mẫu vi thần. Tự cổ đều bàn về quân thần trước rồi mới tới hiếu lễ. Phụ thân tới, hắn cũng phải dập đầu với bổn cung". Hoàng hậu không nhanh không chậm nói, trên mặt mang nụ cười thân thiết.

Nhưng cả người Triệu lão thái thái lại giật mình, tôn nữ này tại sao lại không giống trước kia chứ?

Tổng quản không có trứng cút Tiểu Giang Tử cười lạnh nhìn bà một cái: "Quỳ..."

Triệu lão thái thái không tự chủ được chân mềm nhũn, quỳ xuống.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Phạm Tội Mất Đầu + Xảy Ra Hoạ Lớn + Giam Giữ Dạy Dỗ

Edit: Ngọc Tu Nghi

Beta: Su Thái phi

Một cái quỳ này, trong lòng Triệu lão thái thái vẫn cho rằng mình không nhất thiết phải thực hiện. Bà đúng lý hợp tình tiến cung để tìm chỗ dựa, nhưng một cái quỳ, một cái dập đầu này đã khiến chỗ dựa của bà biến mất không còn dấu vết.

Hoàng Hậu dùng lễ tiết quân thần chụp mũ, cổ Triệu lão thái thái bị áp xuống. Bà run rẩy dập đầu theo sự chỉ huy của thái giám, trong ánh mắt còn có chút kính sợ với vị Hoàng Hậu này, đến khi Hoàng Hậu ban thưởng ngồi bà cũng không dám đặt mông xuống.

Giờ phút này, bà mới thật sự cảm nhận được, đứa cháu gái nói gì nghe nấy của bà ở Triệu gia trước kia nay đã là Hoàng Hậu nương nương cao cao tại thượng, cách xa bà mười vạn trượng, là người mà không bao giờ bà có thể tùy ý quát lớn mắng chửi. Ngay cả mấy nô tì phía sau kia, bà cũng không thể chạm vào.

Phản ứng của Triệu lão thái thái nằm trong kế hoạch của Triệu Yên Dung, thấy bà không hề khóc lóc om sòm mà ngồi đàng hoàng tử tế, lúc này Triệu Yên Dung mới thả lỏng vẻ mặt, cười. "Có lẽ đã lâu không thấy tổ mẫu, không biết tổ mẫu vội vã vào cung là có việc gì? Nhớ bản cung sao?"

https://thuviensach.vn

Triệu lão thái thái vẫn chưa khôi phục lại từ lúc bị đánh, nghe lời nói của Hoàng Hậu, theo trực giác nói ra lời thật trong lòng. "Không phải, lão thân muốn tìm ngài để tố cáo."

Tiểu Giang Tử đứng phía sau bà ta lộ ra vẻ mặt không đành lòng. Hoàng Hậu đã cho ngài bậc thang để đi xuống, ngài lại không nhận, mà lựa chọn trực tiếp nhảy xuống...

Khóe mắt Triệu Yên Dung giật giật, nàng thật không nghĩ tới lão thái thái này lại thích như vậy, thật sự khiến cho người ta không đành lòng nhìn thẳng...

Lời vừa ra khỏi miệng, Triệu lão thái thái lập tức biết mình nói sai rồi, vội vàng sửa chữa. "Không phải, cái kia, lão thân vẫn luôn nhớ tới Hoàng Hậu nương nương, nhớ tới nỗi hàng đêm không thể ngủ." Nói xong, lão thái thái hé ra khuôn mặt dãi gió dầm sương, dùng khuôn mặt đầy nếp nhăn bày ra vẻ tươi cười nịnh nọt.

Triệu Yên Dung cười cười, nói với cung nhân. "Các ngươi đi pha cho lão thái thái ly trà xuân Vân Sơn mới tiến cung, lão thái thái rất thích trà này."

Thật ra lão thái thái không biết chè xanh hay trà ô long có gì khác biệt, chẳng qua là yêu sĩ diện, muốn bày ra vẻ phong nhã, ngày thường đều chọn loại trà quý nhất mà uống. Nghe nói Hoàng Hậu muốn thưởng trà, nghĩ rằng đây là loại trà tinh quý nhất trong cung, nói với cung nữ. "Pha đậm một chút, ta là người già, uống vị gì cũng thấy nhạt."

Cung nữ kia cười cười, khom người thi lễ sau đó đi ra ngoài.

Triệu lão thái thái dò xét sắc mặt của Hoàng Hậu, nhớ tới mục đích hôm nay mình tiến cung, liền dùng sức cầm khăn tay lau lau khóe mắt, không dám khóc lớn tiếng, chỉ nức nở hai tiếng. "Hoàng hậu nương nương, lúc trước ngài ở nhà, tổ mẫu hiểu rõ ngươi nhất, thứ gì tốt trong nhà đều

https://thuviensach.vn

cho người chọn trước. Ngài dùng lương tâm mà nói, tổ mẫu đối với ngài có tốt không?"

Sau khi mẫu thân qua đời, tổ mẫu đã nuôi dưỡng nàng, không cho mẹ kế chạm tới một đầu ngón tay. Mỗi ngày nhắc bên tai nàng mẹ kế kia ác độc, hạ tiện như thế nào, Triệu gia đối với nàng hết lòng hết dạ như thế nào? Khiến cho nàng không thể thân thiết với Bùi gia.

Về điều này lão thái thái trông giữ cực nghiêm, mỗi ngày đều nhìn chằm chằm đối với việc của nàng thật sự vô cùng để bụng.

Chẳng qua cái gì tốt, cái gì xấu Triệu Yên Dung đều phân biệt được, trong lòng tổ mẫu và phụ thân chỉ có Đoạn thị sinh được ba đứa nhỏ mới là người thân thiết nhất.

Người ta đã muốn nàng nói bằng lương tâm, tuy rằng lão thái thái không thích Bùi thị, nhưng đối với đứa cháu gái trưởng này cũng không quá đáng.

Triệu Yên Dung gật đầu. "Tổ mẫu nuôi dưỡng ta mấy năm nay, bản cung vẫn nhớ rõ."

Triệu lão thái thái nghe nàng nói như vậy, tiếng khóc càng lớn hơn. "Cữu cữu của ngươi thật là táng tận lương tâm, luận về vai vế còn thấp hơn so với ta, mỗi ngày đều đưa tên nô tài sứt môi gãy răng tới nhục mạ ta, bộ mặt già nua này của ta đều bị hắn vứt sạch sẽ. Hắn lại dám làm mất mặt ta và phụ thân ngươi cũng chính là trực tiếp đánh lên mặt Hoàng Hậu nương nương và Hoàng Thượng! Nếu hắn cứ như vậy, tổ mẫu ngươi cũng chỉ có thể dùng đai lưng thắt cổ chết đi cho thanh tịnh!"

Triệu Yên Dung yên lặng ngồi nghe lão thái thái oán giận, chờ bà nói xong, mới hỏi. "Tổ mẫu muốn bản cung làm gì?"

https://thuviensach.vn

Tinh thần lão thái thái tỉnh táo. "Cầu nương nương cho một đạo thánh chỉ, để cho lão thân tới Hầu phủ mắng. Khiến cho tiểu tử Bùi gia kia không dám đến Triệu gia giương oai."

Khuôn mặt Triệu Yên Dung lộ vẻ khó xử. "Tổ mẫu, tiểu tử Bùi gia kia là cữu cữu của bản cung, ngài lại muốn bản cung hạ chỉ mắng cữu cữu ruột của mình? Sao có thể làm như vậy được?"

"Tại sao lại không được?" Mắt Triệu lão thái thái khẽ đảo. "Hắn có thể cho người tới cửa mắng ta, tại sao ta không thể tới mắng lại? Ta không phái người đi, lão bà ta tự mình tới mắng, luận về tình về lý và vai vế, cách của lão bà ta vẫn tốt hơn hắn."

Triệu Yên Dung khẽ nhếch mi. "Tổ mẫu, ngài đừng quên. Hắn là người thừa kế tước vị Quan Quân Hầu, là con trai của cô tổ mẫu của Hoàng Thượng. Ngài mới là mệnh phụ tam phẩm nếu đi mắng hắn, Hoàng Thượng có thể trị tội ngài nhục mạ hoàng thất, tổn hại tôn thất."

Triệu lão thái thái sửng sốt nửa ngày mới nói. "Cho nên ta mới cần ý chỉ của nương nương."

"Tổ mẫu sai rồi. Quan Quân Hầu là cữu cữu bên nhà mẹ đẻ bản cung, nếu bản cung hạ chỉ cho ngài đi mắng hắn, sẽ thành người bất hiếu, sao có thể làm gương trung hiếu cho dân chúng? Hơn nữa, Quan Quân Hầu là trọng thần tiền triều, bản cung chỉ có thể xử lý sự vụ vụn vặt trong Hậu cung. Hậu cung không được tham gia chính sự, tất nhiên bản cung không thể hạ thánh chỉ này."

Triệu lão thái thái không biết điều này, nghe Hoàng Hậu nghiêm trang giải thích, nghe rất có đạo lý, lại giống như có chỗ nào đó không đúng.

Bà ấp úng nửa ngày, trong thời gian ngắn không biết nên quên đi hay vẫn tiếp tục nháo với Hoàng Hậu, không thể không đòi lại công đạo.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nhìn bà ta, đôi mắt khẽ cong lên. Lúc này, cung nữ bưng trà lên, rót cho Triệu lão thái thái một chén, vô cùng đậm.

Trong lòng Triệu lão thái thái rối rắm, bưng chén nhấp miệng, uống vào một ngụm vừa đắng vừa chát, nàng lập tức phun ra.

"Đây là trà gì vậy, đắng chết ta!" Trong lòng lão thái thái đang phiền não, nâng tay một cái, ném chén trà vào thái dương của cung nữ kia, cái chén rơi xuống chiếc bàn gỗ lê cứng rắn "Lạch cạch" vỡ thành mấy mảnh.

Cung nữ kia hoảng sợ, chạy nhanh quỳ xuống. "Nô tì đáng tội chết."

Lão thái thái quang minh chính đại bắt cung nữ kia quỳ xuống, liền nhảy bật lên đánh vào đầu nàng. "Cũng không phải là tội chết, ngươi mang trà tốt trong cung của nương nương đổi thành lá trà cũ, muốn độc chết ta đi!"

Cung nữ kia như không nghe thấy lời của bà, khóc nức nở quỳ xuống. "Là nô tì không tốt, không đỡ được cái chén. Đây chính là bộ chén gốm sứ Ngũ Hoa xanh thẫm Hoàng Thượng ngự ban, cả cung chỉ có một bộ. Nay vỡ một cái sẽ không còn là một bộ."

Bàn tay thứ hai lão thái thái giơ lên liền cứng lại.

Tiểu Giang Tử đi thu dọn mảnh vỡ, dậm chân oán than. "Đây là đồ tiên đế ban cho Hoàng Thượng, Hoàng Thượng lại ban thưởng cho nương nương đồ quý hiếm này. Làm vỡ vật ngự ban, chính là tội mất đầu! Hoàng Thượng nhất định sẽ tức giận!"

Thân mình lão thái thái run run, hai đùi run rẩy không đứng thẳng nổi.

"Tại sao ngươi lại lấy bộ trà cụ này ra chứ!" Tiểu Giang Tử giống như không nhìn thấy bà, đi đến trước mặt cung nữ kia. "Ngươi không biết thứ này quý giá thế nào sao? Sai lầm này sao có thể tha thứ được?"

https://thuviensach.vn

Cung nữ kia khóc nói. "Bởi vì là người trong nhà nương nương, cho nên nô tỳ chọn riêng bộ này để bày tỏ lòng tôn kính, ai ngờ..."

Ai ngờ được đồ quý giá lại bị lão thái thái nhà mẹ đẻ nương đánh vỡ? Tiểu Giang Tử quay đầu nhìn thoáng qua lão thái thái đã sợ sắp ngất xỉu, trong mắt tràn đầy đồng tình, sâu kín lắc đầu, chép chép miệng, liền đứng một bên cúi đầu giả chết.

Trương Đức Trung tiến đến trước mặt Hoàng Hậu. "Nương nương, việc này phải làm sao bây giờ? Đáng nhẽ phải đánh chết..."

Triệu lão thái thái nghe được một tiếng "đánh chết", đôi chân cuối cùng cũng không chống đỡ nổi cơ thể, bùm một tiếng ngồi phịch xuống.

"Ta ta ta ta ta không cố ý, ta không biết vật này quý giá như vậy..." Lão thái thái bị dọa choáng váng, nói năng không rõ ràng. "Mỗi ngày ta ở nhà đều dùng chén bát, tại sao cái chén này lại bằng một mạng người?"

Hai hàng lông mày Triệu Yên Dung nhíu chặt, vẻ mặt rối rắm khó xử. "Vậy phải làm sao bây giờ, việc này cũng không thể giấu Hoàng Thượng."

Cuối cùng lão thái thái khóc thành tiếng. "Cháu gái ngoan, tổ mẫu thật sự không cố ý, nếu biết rằng vật này quý giá như vậy, tổ mẫu sẽ không dám ném nó. Cháu gái hãy giúp tổ mẫu cầu xin với Hoàng Thượng đi, trở về ta sẽ cùng với cha ngươi tìm cái giống như đúc đến bồi thường!"

Tiểu Giang Tử nhỏ giọng than thở. "Đây là thứ có một không hai trong thiên hạ, ngươi đi đâu tìm được cái giống như đúc."

Lão thái thái khóc đến nước mắt nước mũi đầy mặt, chờ nàng khóc đủ, cung nữ kia đã sớm được người đưa ra ngoài điện, lúc này Hoàng Hậu mới gọi người đỡ lão thái thái đứng lên. Thân mình lão thái thái đã sớm mềm nhũn, nặng nề ngồi dưới đất không đứng dậy nổi, hai cung nữ mất cả buổi mới đỡ được nàng lên ghế.

https://thuviensach.vn

"Ai bảo ngài là tổ mẫu của bản cung?" Hoàng Hậu than thở. "Thiên hạ ổn định chẳng qua mới được ba mươi năm ngắn ngủi, các nơi đều phải nghỉ ngơi lấy lại sức. Hoàng Thượng hận nhất chính là xa hoa lãng phí....Không thiếu được việc bản cung phải quỳ trước mặt hắn vài canh giờ, dù sao cũng phải giúp tổ mẫu thoát tội mới được."

Lão thái thái vịn vào cái bàn bên cạnh, giống như đang nắm cọng cỏ cứu mạng, chỉ mong Hoàng Hậu thật sự được Hoàng Thượng để tâm giống như lời đồn đại, có thể bỏ qua việc này.

Về phần bị Bùi gia mắng...Da mặt bà dày, mắng cũng không lột được.

"Tổ mẫu có muốn ở lại dùng bữa cùng ta không?" Triệu Yên Dung quay đầu nhìn chiếc kèn đồng lớn phía sau. "Bản cung sẽ phân phó phòng bếp làm đồ ăn nhẹ dễ tiêu hóa cho tổ mẫu."

Triệu lão thái thái vừa muốn đồng ý, chợt nghe trưởng cung nữ bên người Hoàng Hậu nói. "Nương nương đã quên sao? Nhiều ngày nay Hoàng Thượng đều tới đây dùng bữa cùng nương nương."

"A, đúng là vậy." Triệu Yên Dung lộ vẻ mặt giật mình, sau đó lại là vẻ mặt áy náy. "Tổ mẫu, vốn ngài nên ở lại dùng bữa cùng ta, chẳng qua Hoàng Thượng..."

Triệu lão thái thái sớm đã bị Hoàng Hậu dọa sợ vỡ mật, nếu Hoàng Thượng đến, đại khái hôm nay nàng chỉ có thể nằm mà trở về. Vì thế Triệu lão thái thái kiên quyết lắc đầu. "Ta nên trở về thôi."

Trước khi đi, bà do dự một lát, quay đầu nói với Triệu Yên Dung. "Nương nương, lần trước cha ngươi đến đã nói qua về việc muốn cho Thanh Dung tiến cung chưa?"

Triệu Yên Dung cười ha ha. "Ừ, đã nói qua."

https://thuviensach.vn

Triệu lã thái thái liếm liếm môi, nuốt một ngụm nước bọt, cẩn thận hỏi. "Vậy người xem, khi nào có thể cho nàng tiến cung làm nương nương?"

Mí mắt Triệu Yên Dung cũng không nâng lên chút nào. "Gấp cái gì."

"Không phải gấp..." Triệu lão thái thái cười gượng một tiếng. "Đây không phải là muốn nàng tiến cung sớm một chút để giúp đỡ ngươi sao?"

"Bản cung ở trong cung rất tốt, sao phải cần người giúp đỡ?"

Triệu Yên dung cười lạnh một tiếng, nhìn Triệu lão thái thái. "Ngài muốn Triệu Thanh Dung tiến cung, sau này chắc muốn Hậu vị này bản cung cũng dâng cho nàng ta".

"Việc này sao có thể chứ!" Triệu lão thái thái nghe nàng nói như vậy, sợ tới mức xua tay liên tục. "Các ngươi đều là cháu gái ruột của ta, sao Thanh Dung có thể có ý nghĩ này trong đầu. Nàng ta thật lòng muốn tiến cung giúp ngươi."

Triệu Yên Dung cười hai tiếng, ý vị thâm tường nhìn nàng.

"Cũng không phải không thể cho nàng tiến cung, chẳng qua..."

"Chẳng qua cái gì?"

Không nghĩ tới tự nhiên Hoàng Hậu lại đồng ý thoải mái như thế. Sớm biết như vậy, lúc trước bà nên trực tiếp tiến cung tìm Yên Dung, mà không phải nhờ đứa con dâu đánh cũng không rên một tiếng kia đến truyền lời. Nay nữ nhân kia đưa Uyển Dung trốn về Quan Quân Hầu phủ, còn khuyến khích Bùi Hầu mỗi ngày đưa người tới của làm nhục bà. Nếu không phải vì thân phận nàng ta khác biệt, bà đã sớm hưu con tiện phụ này. Triệu lão thái thái căm giận nghĩ.

https://thuviensach.vn

"Trong cung không phải nơi người bình thường có thể tiến vào được." Triệu Yên Dung không nhìn ánh mắt sáng ngời của lão thái thái, chỉ dùng móng tay thật dài gẩy gẩy lá trà, cúi đầu nói.

"Mẹ đẻ của Thanh Dung chỉ là một di nương, là thiếp thất. Phụ thân không phải là Huân Quý, cũng không phải thế gia, không thông qua tuyển tú vào cung, lấy xuất thân của Thanh Dung không thể lập tức cấp phân vị."

Triệu lão thái thái nghĩ lại lời nói của Hoàng Hậu trong đầu hai lần, mới hiểu được ý tứ ngoài lời nói của Hoàng Hậu.

Triệu Thanh Dung có thể vào cung, nhưng không thể làm phi.

"Vì sao?"

Với lời này của Hoàng Hậu Triệu lão thái thái có chút khó hiểu. Cháu gái lớn của nàng là Hoàng Hậu nương nương cao cao tại thượng, muội muội ruột vào cung chẳng lẽ không thể phong phi?

"Đích thứ khác biệt, quý tiện có phần." Hoàng Hậu nương nương khẽ hé đôi môi đỏ mọng. "Tổ mẫu, đây là quy củ."

Được tin chính xác từ Hoàng Hậu Triệu lão thái thái trở về Triệu gia, liền gọi Triệu Phùng Xuân và Đoạn thị đến phòng bàn bạc suốt đêm.

"Nương Nương đây là cố ý bắt bẻ Thanh Dung nhà chúng ta!" Đoạn thị vừa nghe lão thái thái truyền lời từ trong cung tới liền nhảy dựng lên.

"Quy củ gì chứ? Nàng là Hoàng Hậu nương nương, muội muột ruột vào cung không thể phong phi còn có thể làm cái gì? Phải làm cung nữ hầu hạ? Đây không phải đánh vào miệng mình sao? Lão gia, ngài lại tiến cung một chuyến nói rõ ràng với nương nương. Thanh Dung không phải người ngoài, mà là muội muội ruột của nàng, có lý nào tỷ tỷ làm Hoàng Hậu lại có thể để cho muội muội mình làm hạ nhân? Hơn nữa, Thanh Dung nhà

https://thuviensach.vn

chúng ta tiến cung để giúp đỡ tỷ muội nhà mình không phải có ý gì khác với nàng, nàng không nghĩ tới còn chưa tính, sao có thể đưa ra cho chúng ta lựa chọn khó khăn như vậy?"

Triệu Phùng Xuân hắn không phải lão nhân chưa trải việc đời, cũng không phải trong mắt chỉ có quyền lực phía sau và vị trí chính thê của Đoạn thị. Hắn ở trong triều lăn lộn nhiều năm, dánh vẻ thế gia Huân Quý kiêu ngạo đã lâu, tất nhiên hiểu được quy củ nghiêm ngặt này.

Triệu Thanh Dung là thứ nữ do thiếp thất sinh ra, đây là sự thật. Chưa thông qua tuyển tú vào cung, đây cũng là sự thật.

Nếu là phi tử nhà Huân Quý được Hoàng Thượng đưa vào, đương nhiên không phản đối, nhưng nhà hắn không phải Huân Quý, Bùi thị sẽ không để Triệu Thanh Dung dưới danh nghĩa của mình, đích thứ khác biệt ngăn cách giữa Triệu Thanh Dung và vinh hoa phú quý.

Triệu Thanh Dung có thể vào cung, nhưng tiến cung chỉ có thể làm cung nữ. Tốt một chút, chẳng qua chỉ có thể làm một nữ quan có phẩm cấp.

Nên tiến cung, hay không?

Hiện nay đây là một đề bài khó dành cho người Triệu gia. Đoạn thị không nỡ để nữ nhi vào cung hầu hạ người khác, Triệu lão thái thái mặc dù cũng không nỡ nhưng bà có ý nghĩ khác.

"Hiện nay Yên nha đầu là Hoàng Hậu, trong cung trừ Thái Hậu nương nương thì nàng là lớn nhất." Triệu lão thái thái dựng thẳng ngón cái lên.

"Từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài, ai không kính sợ nàng. Chúng ta đưa Thanh nha đầu vào cung, tuy nói bắt đầu chỉ là một cung nữ nhưng tỷ tỷ nàng có thân phận này, ai cũng không dám làm khó nàng. Có kẻ nào không muốn sống mà dám sai bảo Thanh Dung nhà chúng ta? Đưa người vào, Hoàng Hậu sẽ sắp xếp cho nàng và Hoàng Thượng gặp mặt, Hoàng

https://thuviensach.vn

Thượng nhất định sẽ thích. Nói không chừng lập tức có thể được ân sủng, không cần câu nệ mỹ nhân hay là tần vị, trước hết chỉ cần có phẩm cấp lên làm chủ tử, qua mấy ngày nữa, Thanh Dung sinh hạ được Long tử Phượng nữ cũng có thể danh chính ngôn thuận lên làm nương nương."

"Nương, tuy nói như vậy nhưng ta vẫn thấy Hoàng Hậu nương nương so với trước kia khác nhau rất lớn, ngài nói xem nàng ta có thể thật sự nâng đỡ muội muội, cho muội của nàng và Hoàng Thượng có cơ hội gặp gỡ sao?" Đoạn thị nhớ tới lần trước ở trong cung, khuôn mặt lại hơi đau. Nàng sống tới tuổi này, lần đầu bị người vả miệng, cái loại đau đớn và nhục nhã này sẽ đi theo nàng cả đời.

Triệu Thanh Dung là nữ nhi duy nhất của nàng, cũng như mạng sống của nàng. Nếu Hoàng Hậu nương nương không nghĩ tới tỷ muội tình thân, chẳng những không giúp đỡ mà còn làm khó dễ hãm hại, ngày sau nàng sống như thế nào đây?

"Sao có thể chứ!" Trên khuôn mặt đầy nếp nhăn của Triệu lão thái thái hiện lên một tia bất an. Cũng không dám nói chuyện bà ở Chiêu Dương Điện làm vỡ chén trà bảo bối ngự ban với con dâu. "Yên nha đầu là người trọng tình trọng nghĩa, nàng là nữ nhi của Triệu gia chúng ta, có lý nào lại không giúp muội muội nhà mình mà lại đi giúp đỡ người ngoài?"

Triệu lão thái thái cảm thấy mình đắc tội với Hoàng Thượng phạm tội mất đầu mà nàng ta còn có thể giúp mình cầu tình, mặc kệ Hoàng hậu đối với người khác như thế nào? Đối với bà vẫn luôn toàn tâm toàn ý.

"Chỉ là để Thanh nha đầu chịu ấm ức, trước tiên chịu đựng một chút."

Trong lòng Triệu Phùng Xuân xoay chuyển trăm ngàn suy nghĩ, hắn không phải là người chưa trải qua mọi việc như lão thái thái, biết người khác nói cái gì có thể tin, cái gì có thể không. Lấy hai mươi năm kinh

https://thuviensach.vn

nghiệm hắn lăn lộn trong quan trường, hắn đã sớm cảm thấy thái độ của nữ nhi với Triệu gia có chút thay đổi.

Lần trước tiến cung đã bị nàng tát một cái, bây giờ hắn vẫn chưa lấy lại được sức. Mỗi câu Hoàng hậu nói đều nhắc đến quy củ, mỗi việc đều dựa vào quy củ. Có con gái như vậy không thể tìm ra lỗi nhưng đạo lý không thể vượt qua thân tình, ở mỗi thời điểm có thể không phải chịu sự trói buộc của quy củ. Chỉ cần nàng muốn, nàng đồng ý, cũng có thể làm trái quy củ.

Nhưng nàng không muốn!

Nàng dùng quy củ chết, muốn đánh vào mặt Đoạn thi và Thanh Dung, muốn làm cho hắn mất hết mặt mũi.

Đây là Triệu Yên Dung oán hắn, hận mẹ con Đoạn thi!

Sau khi Triệu Phùng Xuân suy nghĩ thật lâu đã kết luận, Không biết lần trước Bùi thị tiến cung đã nói gì với nàng, làm cho nàng ngày càng xa lạ, ngay cả mặt mũi của cha ruột cũng không giữ lại.

Nghĩ đến Bùi thị, trong lòng Triệu Phùng Xuân phiền chán.

Nàng ta đưa theo Uyển Dung rời nhà đã gần mười ngày, hắn ở giữa đã đi qua Quan Quân Hầu phủ vài lần, đều bị gia nhân Hầu phủ ngăn ngoài cửa. Gia nhân hầu phủ người người đều cao lớn, đều là lão binh trong quân ngũ, trừng mắt, trên người phóng ra sát khí giết người trong chớp mắt.

Bùi thị không chịu trở về, Bùi Nghi lại ngày ngày cho người tới mắng chửi, Triệu Phùng Xuân đã sắp tức giận tới phát nổ.

Bùi Nghi kia có tướng đoản mệnh, không chừng ngày nào đó sẽ chết. Quan Quân Hầu phủ ngay cả người nối dõi cũng không có, ngày nào đó

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi mất, Quan Quân Hầu phủ cũng tan nát. Hắn cũng mất một chỗ dựa vững chắc!

Nếu nàng có thể tiến cung, được thánh sủng, chức quan địa vị của hắn sẽ ngày càng vững chắc. Cho dù Bùi gia ngã, hắn vẫn có thể dựa vào thân phận quốc trượng mà ở trong triều lên như diều gặp gió. Có nên thử một lần hay không? Khuôn mặt Triệu Phùng Xuân có chút dữ tợn, ngón tay gõ lách cách trên bàn.

Rốt cuộc có nên mạo hiểm đưa nữ nhi tiến cung hay không?

Hắn rất rối rắm, chợt nghe ngoài của có một giọng nói thanh thúy, kiêu ngạo. "Các ngài không cần bàn bạc, ta đồng ý tiến cung."

Rèm cửa được vén lên, Triệu Thanh Dung duyên dáng đi đến.

"Con là máu thịt của ta!" Đoạn thị vừa thấy nữ nhi bảo bối, vội vàng kéo vào lòng. "Ngươi có nghĩ đến, nếu bây giờ tiến cung không thể thành nương nương."

"Sợ cái gì?" Triệu Thanh Dung khinh thường cười một tiếng. "Di nương cảm thấy lấy dung mạo và tài trí của ta, ở trong cung có thể rơi vào thế hạ phong sao?"

Đoạn thị ôm ngực. "Nhưng mà sao di nương có thể đưa ngươi vào trong kia chịu khổ chứ!"

"Chịu được khổ trong khổ, mới là người đứng trên kẻ khác." Triệu Thanh Dung tràn đầy tự tin. "Ta cũng không cần tỷ tỷ quan tâm nhiều, chỉ cần nàng đưa ta vào cung, nhìn thấy Hoàng Thượng là được, chuyện khác để cho ông trời quyết định. Nếu tài mạo của nàng như vậy mà có thể được Hoàng Thượng thích, ta còn có gì phải lo lắng?"

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dung lấy tay áo che miệng nở nụ cười. "Di nương chỉ cần ở nhà phụng dưỡng tổ mẫu, chăm sóc phụ thân. Ta sẽ mang về cho người danh cáo mệnh phu nhân, tránh cho ngài mỗi ngày đều phải chịu kẻ khác ức hiếp."

Triệu Phùng Xuân nhíu mày.

"Đúng vậy!" Triệu lão thái thái bị sự tự tin của cháu gái cuốn hút, vỗ mạnh mép giường. "Chờ ngươi được sủng, sắc phong cho di nương ngươi, nàng sẽ không còn là nô tỳ thấp kém, ngươi cũng có thể hãnh diện."

Triệu Thanh Dung mỉm cười gật đầu, trong lòng đã có tính toán khác. Đợi một ngày nào đó, mình nhất định sẽ đạp tỷ tỷ xuống dưới! Mọi thứ nàng đều không bằng mình, chẳng qua chiếm được vị trí con vợ cả, có phong hào Huyện Chủ của mẹ đẻ luôn đè trên đầu nàng. Chờ nàng có cơ hội, nhất định phải dùng thủ đoạn, nắm được trái tim Hoàng Đế, mạnh mẽ đạp tỷ tỷ xuống. Lại làm cho phụ thân hưu Bùi thị, đưa mẹ mình lên làm chính thất.

Triệu Thanh Dung bị tính toán sâu xa và mục tiêu của mình làm cho cảm động, nàng cảm thấy cả người tràn ngập sức mạnh và dũng khí, chỉ cần mình giở được thủ đoạn, tất cả mọi việc đều do mình quyết định.

Ngay lúc nàng đang chìm đắm trong ảo tưởng và tương lai tích cực, Hoàng hậu nương nương phái cung nhân trong cung tới.

"Nương nương nói, Nhị tiểu thư đại điện cho thể diện Triệu gia, cũng là thể diện của Hoàng hậu nương nương. Đến mùng năm tháng năm tết tắm mộc lan, đúng lúc trong cung muốn tuyển một nhóm người, Nhị tiểu thư hãy tiến cung vào lúc đó." Ma ma của Chiêu Dương Điện tự nhiên mang theo sự lạnh lùng kiêu ngạo, tuy rằng nói chuyện khách khí nhưng ánh mắt cũng không thèm nhìn người khác, nội dung nói chuyện thân thiết nhưng thái độ xa cách.

https://thuviensach.vn

"Trong cung mỗi bước đi, mỗi nụ cười đều có quy tắc, Nhị tiểu thư không phải tôn thất hay thế gia Huân Quý, chỉ sợ lễ xưa nay không đủ..."

Triệu Phùng Xuân tươi cười nói chen vào. "Đứa nhỏ này từ nhỏ đã được học quy củ, nương nương chớ lo lắng."

Ma ma kia trừng mắt liếc hắn một cái, coi lời nói của hắn như không khí, cũng không để trong lòng. "Quy củ trong cung với quy củ hàng ngày các ngươi khác biệt rất lớn, không phải loại tiểu thư cả ngày không ra khỏi cửa có thể biết được. Cách tết tắm mộc lan chỉ còn một tháng, tuy nói thời gian rất gấp nhưng lão thân được sự quan tâm của nương nương, muốn dặn dò Nhị tiểu thư trước khi vào cung phải học tốt quy củ. Bên trên có lệnh, chúng ta liều chết cũng phải làm xong."

Ma ma nói xong vỗ tay một cái, phía sau nàng xuất hiện bốn cung nữ cao lớn vạm vỡ, có hai người mặc nhuyễn giáp nội vệ xinh đẹp bước ra khỏi hàng.

"Làm phiền Triệu đại nhân tránh vào nhà trong, nương nương có lệnh, muốn ở Triệu phủ tiến hành với Nhị tiểu thư...Tiến hành...Cái kia..." Lão mama suy nghĩ nửa ngày mới nhớ tới từ kia "Giam giữ huấn luyện! Cửa bên trong đã được niêm phong, trừ nhóm nữ quan dạy quy củ đến từ trong cung, viện này không ai được phép ra vào."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Không Biết Xấu Hổ - Kinh Hỷ Đối Với Dung Phi

Edit: Huyền Sung dung

Beta: Sutháiphi

"Hoàng Thượng, Dung phi nương nương cho người cầu kiến". Lý Duệ đang ngồi sau án tập trung phê duyệt tấu chương, Đức Bảo thăm dò sắc mặt của hắn, nhỏ giọng bẩm báo.

"Trẫm chính sự bận rộn, ai cũng không gặp". Lý Duệ nâng tay lên chấm bút đầy mực chu sa, viết nhanh lên sổ con vài chữ, sau đó ném qua một bên.

Đức Bảo cầm lấy sổ con, nhẹ nhàng thổi vào những chữ vừa được viết ra, rồi lại trật tự để qua một bên.

Lý Duệ mở ra tấu chương tiếp theo, nhìn đến tên người tấu trình bất giác nở nụ cười.

Hắn lấy tay gõ gõ vào tấu chương. "Ở đây, Liễu lão nhân vừa dâng sổ con, cháu gái của hắn đã muốn gặp trẫm, hai người này phối hợp cũng ăn ý quá". Nói xong hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt thâm thúy sáng ngời. "Trẫm nhớ rõ Dung phi mấy ngày nay chỉ ở trong Hoa Thanh cung, không đi ra bên ngoài".

"Dạ". Đức Bảo cẩn thận trả lời. "Hoàng Thượng hạ lệnh cho nương nương ở Hoa Thanh cung dưỡng bệnh, chưa có ý chỉ của ngài hoặc Hoàng Hậu nương nương thì nương nương không thể ra đi ra ngoài".

https://thuviensach.vn

Lý Duệ sờ sờ mũi, nhìn hắn một cái rồi nói. "Không đi ra được? Nhưng có người từ bên ngoài đi vào không?"

Đức Bảo công công khóe miệng giật giật, nín cười nói. "Ai dám đi vào, ngài cũng biết, mùi vị kia rất khó ngửi".

Chủ tớ hai người nhìn nhau cười.

Lý Duệ hắng hắng giọng nói. "Mùi vị tuy khó ngửi nhưng lại là thuốc tốt, ngươi cho người theo dõi cẩn thận, đúng hạn sai người mang thuốc đến Hoa Thanh cung, không để Dung phi bệnh cũ kéo dài, thuốc không thể ngừng cho đến khi khỏi hoàn toàn".

"Dạ". Đức Bảo suy nghĩ một chút nói. "Hôm kia Quý phi nương nương có cho người đến gặp nô tài đề cập tới việc, có người Liễu gia đưa bài tử muốn gặp Dung phi nương nương nhưng Quý phi nương nương đã từ chối, nói với bọn họ, Dung phi nương nương đang dưỡng bệnh, chờ nàng ta tốt lên sẽ lại cho gặp người bên ngoài".

"A", Lý Duệ buông bút xuống "Chuyện xảy ra khi nào?".

"Dạ ngày hôm kia. Quý phi nương nương nói, Hoàng Thượng bận rộn chuyện chính sự triều đình, chuyện xảy ra trong hậu cung không nên để ngài lo lắng, nên cũng không cho nô tài bẩm báo lại, chỉ nói khi nào Hoàng Thượng rảnh rỗi nói qua với người một tiếng là được". Đức Bảo đi theo Lý Duệ cũng đã được mười năm, giỏi nhất là nắm bắt tâm tư của chủ tử biết khi nào là cơ hội thích hợp.

Ví dụ như hiện tại.

Lý Duệ vuốt vuốt tấu chương cứng rắn, khóe miệng nâng lên tia lãnh ý. "Nàng không đi ra ngoài được, người bên ngoài cũng không vào được, sao hai tin tức có thể trùng hợp cùng đến một lúc?"

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ nhanh, hắn quay qua nói với Đức Bảo. "Ngươi đến Hoa Thanh Cung một chuyến, truyền Dung phi rửa sạch vị thuốc trên người, trẫm ở Đông Noãn các bên ngoài Đào Nguyên Cư đợi nàng".

Đức Bảo khom người lui ra bên ngoài, còn chưa đi đến cửa đột nhiên Hoàng Thượng gọi lại. Hắn quay người lại thấy khuôn mặt của Hoàng Đế trẻ tuổi lộ ra thần sắc do dự, qua hồi lâu, hắn mới thở dài một hơi nói. "Ngươi sai người mời cả Hoàng Hậu, nói là... hoa hải đường ở Đào Nguyên Cư đang nở rộ, trẫm mời Hoàng Hậu đến thưởng trà ngắm hoa".

Đức Bảo công công sắc mặt một không chút thay đổi như là đã biết trước, chỉ hơi hơi khom lưng, đáp. "Dạ". Rồi xoay người đi ra ngoài.

Lý Duệ lại mở tấu chương ra xem nhưng không thể tập trung, trước mắt thỉnh thoảng hiện lên đôi con ngươi đen nhánh mang theo ý tứ sâu xa của Hoàng Hậu.

Nhớ lại nhớ, cả người Hoàng Đế liền nóng lên, ngồi trên ghế không yên, ở trong điện đi qua đi lại hai vòng, rốt cuộc cũng không hạ hỏa được, liền kêu thị tùy thái giám chắp tay sau lưng đi đến Đào Nguyên Cư.

Thời tiết đang là giữa mùa xuân, phía sau bức tường trong cung muôn hoa đua nở rực rỡ. Những chồi lá mới sinh sôi một màu xanh biếc, trong gió lắc lư nhẹ nhàng, vang lên tiếng sàn sạt giống như tiếng hò reo vui sướng của những mầm cây khi đón lấy ánh nắng mặt trời ấm áp bao ngày nhớ mong.

Lý Duệ đã ở trong cung mười ba năm, hoàng cung trong trí nhớ của hắn chỉ là một khoảng sân nhỏ, với những bức tường cao bao vây. Theo thời gian, lúc đó vì còn quá nhỏ nên trí nhớ của hắn về mẫu thân ruột đã có chút mơ hồ, nhưng có một điều vào mỗi đêm, hắn vẫn còn nhớ rất rõ ràng mẫu thân bà ấy sẽ ôm hắn ở trong ngực, hát ru cho hắn nghe.

https://thuviensach.vn

Giọng ca của mẫu thân nhẹ nhàng uyển chuyển, là thanh âm hay nhất mà hắn từng nghe được. Khoảng thời gian được mẫu thân ôm trong ngực đối với hắn là khoảng thời gian hạnh phúc nhất trong quãng đời hai mươi mấy năm sống trên đời của hắn.

Hắn vẫn còn nhớ rõ tiểu viện kia, trang trí bình thường nhưng đầy đủ, giản dị mà lại xinh đẹp, trong viện luôn luôn phảng phất mùi thuốc. Thân thể mẫu thân ruột của hắn không tốt, trong ba ngày đã phải nằm bệnh hai ngày, phụ hoàng thỉnh thoảng đến thăm mẫu thân nhưng mỗi lần rời đi đều thần sắc không tốt.

Ngày đó hắn nhìn thấy Trình tần, mẫu thân ruột của hắn, sau khi phụ hoàng rời đi bà ấy ngồi dựa vào thành giường, trong tay cầm một khối ngọc bội cực kỳ quý giá và đẹp đẽ. Khối ngọc trắng noãn như sữa bò tươi điêu khắc hình cỏ linh chi được một con phượng hoàng bảy đuôi ngậm lấy, mắt phượng không hề có tạp chất, mắt phượng làm từ một khối bảo thạch màu đỏ như ngọn lửa nhỏ đang cháy.

Khi đó hắn mới năm tuổi chưa bao giờ thấy được thứ gì đẹp như vậy, hắn muốn có được bảo bối này.

Ở trước mặt Trình tần, hắn không hề che dấu ý muốn của mình.

Nhưng Trình tần không cho hắn, lại ôm hắn nói. "Vật này hiện tại không thể cho ngươi, không được".

"Nhưng phụ hoàng đã ban cho ngài, còn không phải là của ngài? Vì sao ta không thể lấy?" Trong lòng của tiểu hài tử đều cảm thấy những vật gì của mẫu thân đều sẽ là của mình.

Trên mặt Trình tần lộ ra vẻ đau khổ cùng nụ cười châm biếm, tiếng thở dài của mẫu thân đến bây giờ hắn vẫn còn nhớ rõ.

https://thuviensach.vn

"Tuy rằng phụ hoàng của ngươi ban cho ta nhưng nó vượt quá bổn phận của ta, ta bây giờ không thể đeo, cũng không thể để người khác nhìn thấy".

Nhiều năm sau, khi hắn ở chỗ Hoàng Hậu thu hồi những tang vật của Thái Hậu mới phát hiện ra khối phượng bội từ nhỏ hắn vẫn mong nhớ, lúc này mới biết được thì ra sau khi Trình tần qua đời, khối ngọc bội này cũng biến mất, là do đã rơi vào tay của nữ nhân này.

Khi Phụ hoàng thất hứa với mẫu thân, đã đem khối phượng bội ban cho Đức phi lúc này đang là phi tần được sủng ái nhất. Nhưng Đức phi cũng không có tư cách đeo nó, cho đến khi bà ta từ vị trí Đức phi lên làm Thái Hậu.

Lý Duệ cảm thấy ngực hơi khó chịu, đang êm đẹp lại nhớ đến những chuyện cũ không vui này? Hắn ngồi dưới tàng cây, toàn thân loang lỗ những bóng lá do ánh nắng mặt trời xuyên quá chiếu lên kim bào.

Ánh nắng mặt trời gợi những vết thương trong lòng hắn, ấm áp như được mẫu thân ôm trong lòng. Những câu ngâm nga của mẫu thân hắn ru hắn vào giấc ngủ sớm đã quên lãng, ngay cả làn điệu nhẹ nhàng đó cũng không còn nhớ rõ.

Tuy Ngụy tần vẫn đối tốt với hắn, coi như đứa nhỏ của chính mình sinh ra mà quan tâm yêu thương nhưng dù bà ta có làm nhiều như thế nào? Cũng không thể thay thế được mẫu thân trong lòng hắn.

Hắn bị mẫu thân mất sớm, Phụ hoàng không xem trọng. Trong cung điện với những bức tường bao quanh nhưng hắn không có cảm giác ấm áp.

Có lẽ, hiện tại hắn cũng sẽ trở thành người đa tình nhưng bạc tình giống như Phụ hoàng nhiều năm về trước.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế dựa vào thân cây, hai mắt nhắm chặt lại. Mấy tên nội thị đi theo hắn câm như hến, im lặng đứng canh bốn phía, không biết Hoàng Đế cao cao tại thượng của bọn họ đang phát điên cái gì? Bóng lá cây chiếu lên người hắn loang lỗ, theo gió đung đưa trên người hắn theo quỹ đạo lên xuống, mặt mày hắn sâu xa, nhìn vào như bức tranh do ánh nắng vẽ lên.

Triệu Yên Dung từ xa thấy dưới ánh mặt trời, bộ dáng Hoàng Đế lười biếng nhưng lại tăng thêm hai ba phần anh tuấn so với bình thường, ngăn lại tiếng bẩm báo của nội thị, phất tay ra lệnh cho bọn họ lui về phía sau năm sáu bước. Lúc này mới nhẹ nhàng đi đến bên cạnh người đang giả thiền ngộ đạo dưới gốc cây kia.

Nàng vươn tay, lấy mu bàn tay chạm nhẹ vào trán của hắn, như chuồn chuồn lướt nước, đang muốn thu tay lại, lại bị Hoàng Đế nắm lấy cổ tay.

"Là Hoàng Hậu sao?"

Nắm lấy cổ tay trắng mịn ấm áp, trên người nàng mang theo mùi hương thanh khiết của hoa cỏ, cùng với những mùi hương son phấn mà hắn thường xuyên ngửi thấy hoàn toàn không giống nhau.

"Hoàng Thượng sao không mở mắt ra nhìn thử?" Triệu Yên Dung cười nói.

"Hoàng Hậu của trẫm là tiên nữ trên trời, vạn nhất khi trẫm mở mắt ra tiên nữ bay đi mất thì làm phải làm sao?"

Lý Duệ vẫn nhắm mắt như trước, ở trong đầu phác họa lên khuôn mặt cùng thân ảnh của Hoàng Hậu, khóe miệng bất giác nở ra nụ cười yếu ớt.

"Nếu Hoàng Thượng không nhìn thiếp thân, thiếp thân sẽ thật sự bay đi". Triệu Yến Dung cười, cổ tay đột nhiên bị một lực mạnh kéo về phía trước, nương theo lực đẩy ngã vào khuôn ngực rộng nhưng rắn chắc của Hoàng Đế.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ mở mắt ra, nhìn thấy nụ cười tươi sáng của Triệu Yên Dung dưới ánh mặt trời. Mặt mày thanh lệ, khóe môi đỏ mộng, áo trong màu tím nhạt tôn lên đường cong mềm mại của nàng và cả nét mặt nhu hòa của nàng.

Lý Duệ cảm thấy trong ngực có một luồn khí nóng lan tỏa, buột miệng thốt lên. "Yên Dung, đừng rời xa trẫm".

Trong lòng Triệu Yên Dung nao nao. Hôm nay ánh nắng đầy đủ, trời trong nắng ấm, Hoàng Thượng đây là bị bệnh chỗ nào rồi sao? Nàng bây giờ có muốn chạy nhưng thiên hạ rộng lớn, có chỗ nào không phải là đất của hắn? Huống chi ở nơi này được ăn ngon, được mặc đẹp, nếu ra đi, nàng sẽ rất nhớ.

Dung mạo xinh đẹp của Hoàng Hậu hơi nghiêng về phía trước, tay ngọc thon dài ở trên chân mày đang nhíu chặt của Hoàng Thượng dịu dàng vuốt ve. "Hoàng Thượng ở đâu, thần thiếp cũng sẽ ở đó".

Sự khó chịu trong lòng theo những lời dịu dàng của Hoàng Hậu nhẹ nhàng theo gió tản đi hết, Lý Duệ vươn tay, chạm vào vòng eo mảnh khảnh của nàng, ôm vào lòng mình.

"A, đang là ban ngày, xung quanh còn có người nữa". Triệu Yêu Dung giơ lên ngón trở chặn đôi môi của con sói đang tiến lại gần, khuôn mặt trắng nõn như bạch ngọc hiện lên một tầng nhàn nhạt đỏ ửng.

"Làm cho bọn hắn đứng bất động là được rồi". Hoàng Đế vẫn như trước không biết xấu hổ, không để ý lơ đễnh nói.

"Không được, vẫn không được thoải mái". Hoàng Hậu ở trong lòng hắn điều chỉnh tư thế.

"Ti..."Đã nhiều ngày Hoàng Đế chịu cô đơn như tăng nhân đang khổ hạnh tu hành, như củi khô chỉ cần một mồi lửa nhỏ sẽ bùng cháy lớn, mà

https://thuviensach.vn

hiện tại trong lòng hắn lại là thê tử hắn đang ngày nhớ đem mong, chỉ là một cục đá đánh lửa, chỉ cần hơi chạm nhẹ vào hắn sẽ bén lửa và bùm cháy lớn.

"Hoàng Hậu..." Hoàng Đế thấp giọng rống lên một tiếng, bất đắc dĩ đối với bên ngoài hô. "Tất cả quay lưng lại".

Những chú chim cút đang đứng canh ở bên ngoài, cố gắng làm giảm đi cảm giác đang tồn tại của mình cúi đầu xuống thấp nhất lập tức xoay người sang chỗ khác, đồng thời trong lòng thở dài một hơi.

Hoàng Đế và Hoàng Hậu hai người đang ở ban ngày, dưới gốc cây to trong ngự hoa viên, hôn nhau khó phân thắng bại. Hoàng Đế ngậm lấy cái miệng nhỏ nhắn của Hoàng Hậu, hận không thể khiến cho nàng dung nhập vào cơ thể hắn, chỉ cảm thấy Hoàng Hậu sao lại ngọt như vậy, ngọt như vậy, thật sự rất ngọt.

Mà Hoàng Hậu bị hôn thở không ra hơi, vừa tiếp nhận thử thách của nam nhân vừa ở trong lòng thầm mắng, Hoàng Đế ngựa đực tinh trùng hỗn đản này không biết đã hôn qua bao nhiêu nữ nhân mà kỹ thuật lại điêu luyện như vậy. Tuy rằng được hôn rất thoải mái nhưng bà cô ta vẫn thấy khó chịu, rất khó chịu.

Không biết qua bao lâu, cả hai thở hồng hộc tách nhau ra. Mặt Hoàng Hậu đỏ như màu hoa đào, Hoàng Đế cũng không tốt hơn. Đôi mắt sáng lấp lánh ngập nước nhìn nữ nhân trong lòng, Lý Duệ dùng mũi cọ cọ và chóp mũi của Hoàng Hậu, nhẹ giọng hỏi. "Hoàng Hậu, được không?"

Triệu Yên Dung thật vất vả điều chỉnh lại hơi thở, cảm giác nụ hôn dài vẫn còn đây, bỗng nghe Hoàng Đế hỏi "được không" như hư hư thực thực muốn nàng khen hắn, liền tức giận đáp.

"Sao lại không được? Quá được thưa người".

https://thuviensach.vn

Công phu lão luyện, kỹ thuật cao siêu, nếu người còn không được, thì trong cung ai có thể làm tốt hơn đây?

Suy nghĩ của Hoàng Hậu cùng vấn đề của Hoàng Đế hỏi là hai đường thẳng song song, chuyện hai người nghĩ trong lòng hoàn toàn bất đồng. Lý Duệ là nghĩ muốn cùng nàng tiến thêm một bước thân thiết, mà Triệu Yên Dung lại nghĩ mình nên thuận theo lòng ham hư vinh của Hoàng Đế, khen ngợi kỹ thuật hôn của hắn. Vì thế Lý Duệ lập tức ôm ngang nàng, gấp gáp đi về hướng Đào Nguyên cư.

Hoàng Hậu nương nương lúc này mới phát hiện ra tính nghiêm trọng của sự tình. Đợi một chút, Hoàng Đế, bản cung còn chưa có chuẩn bị sẵn sàng. Hoàng Đế đá văng của Đào Nguyên cư thở phì phò ôm Hoàng Hậu vào bên trong, tiến đến chiếc giường Bát Bộ lớn được mạ vàng khắc phượng. Những thái giám nhạy bén nhìn sắc mặt của chủ tử vội vàng đóng các cửa sổ của Đào Nguyên cư lại, thả xuống tầng tầng lớp lớp màn trướng vừa nặng vừa dày, chặn ánh sáng bên ngoài lọt vào. Bóng tối lập tức bao trùm Đào Nguyên cư.

Kim thú bằng đồng thau miệng ngậm lư hương được đốt lên, tiểu thái giám vẻ mặt thận trọng dùng cái kẹp bạc gắp khối hương liệu nhẹ nhàng bỏ vào. Làn khói xanh trắng mỏng manh lượn lờ từ lư hương bay lên, chỉ chốc lát toàn bộ trong điện đã tràn ngập mùi hương kỳ lạ. Mùi hương ngọt ngào, dính ngấy nhưng lại làm cho da đầu người ta kích động run lên.

"Yên Dung, Yên Dung..." Hoàng Đế đặt nàng ở trên giường, mút lấy đôi môi của nàng, lại từ cổ nàng hôn xuống phía dưới. Tay chân hắn luống cuống mở đai lưng của nàng, Triệu Yên Dung lại rất tỉnh táo, thân thể nhu nhược. Trong nháy mắt, hàng trăm phương pháp thoát thân xuất hiện trong đầu nàng, mỗi phương pháp đều có thể ở trên giường thảnh thơi đánh Hoàng đế một trận.

https://thuviensach.vn

Nhưng bộ dáng của hắn dưới tàng cây, vẻ mặt cô đơn làm cho nàng mềm lòng. Nàng nhớ đến lần đầu tiên Lý Duệ cùng mình vui vẻ, trong đầu xuất hiện ý nghĩ: Nam nhân tuấn mỹ như vậy, trong cung lạnh lẽo cô đơn, ở cùng với hắn cũng không phải là đều tồi tệ lắm.

Nhưng càng đến giây phút quyết định, trong lòng vẫn cảm thấy buồn bực không vui. Nàng thấy được trong mắt Lý Duệ tràn đấy quyến luyến, về phương diện tình cảm thì hắn vẫn còn là một hài tử lớn xác không thành thục lắm. Nàng không biết Hoàng Đế vì điều gì mà đau thương? Nguyên nhân do người nào? Nhưng khi biết tâm trạng Hoàng Đế không tốt, tâm trạng của nàng cũng không tốt theo. Khi tâm trạng không tốt, con người sẽ làm một chút chuyện để cải thiện tâm trạng.

"Lý Duệ". Nàng ghé sát vào tai hắn nhẹ nhàng kêu. Thân thể nam nhân đang nằm trên người nàng khẽ run, các cơ bắp đang căng thẳng từ đầu ngón tay nàng cũng dần dần bình tĩnh lại.

Triệu Yên Dung nâng mặt của nam nhân lên, ngón tay chậm rãi xẹt qua ngũ quan tuấn mỹ của hắn. "Lý Duệ, ngươi muốn ta sao?" Nàng từ từ nói ra từng chữ, nhìn hắn, ánh mắt trong trẻo, thanh âm rõ ràng.

"Muốn". Nam nhân không chút do dự gật đầu.

"Ta là nữ nhân có lòng dạ rất hẹp hòi". Nàng ngẩng mặt lên nhìn hắn, dưới thân là giường rộng mềm mại. "Nhưng lòng dạ cũng rất bao dung".

Nàng nói xong, câu nói trước và sau mâu thuẫn thì đột nhiên nở nụ cười.

"Thật ra thì cũng không có việc gì, thật sự không có việc gì". Nàng như nhớ ra chuyện gì vui cười khanh khách, khóe mắt mang theo một chút sắc đỏ tươi đẹp. "Ngươi nói xem, ta là gì của ngươi?"

https://thuviensach.vn

Lý Duệ nhìn nàng, rõ ràng nàng cái gì cũng chưa nói ra nhưng hắn lại thần kỳ hiểu được suy nghĩ trong lòng tiểu nữ nhân này. "Ngươi là nữ nhân của ta".

Hắn đưa tay luồn vào mái tóc đen tuyền của Triệu Yên Dung, lòng bàn tay truyền đến cảm giác mềm mại "Là nữ nhân của ta, cũng là thê tử của ta".

Nhìn mặt Triệu Yên Dung, hắn do dự một lát, liền bổ sung thêm một câu: "Là thê tử duy nhất".

****

Dung phi nhận được tin tức Hoàng Thượng muốn gặp nàng, vui mừng đến chảy cả nước mắt. Bởi vì sợ Hoàng Thượng sẽ đổi ý, thời gian tắm rửa của nàng ngắn hơn bình thường, có thể nói là nhanh gấp đôi.

Dù sao mùi hôi trên thuốc dán cũng là dán ở bên ngoài, trên người nàng không dính lấy bao nhiêu. Dung phi quấn lấy thân thể, trên giường ném đầy xiêm y cùng cung trang, cuối cùng vẫn là Tiếu Trầm Mặc giúp nàng chọn một bộ xiêm y màu vàng nhạt thêu hoa văn bát phúc tường vân (tám cụm mây may mắn) nhìn có vẻ hoạt bát trong sáng mới mẻ. Thoa phấn, cài trâm hoa, bận rộn một hồi lâu.

Dung phi lấy từ ống tre hình răng cưa son môi thoa lên môi mình, nhìn vào gương đồng trang điểm lớn trên bàn kiểm tra tốt một lần, mới đắc ý dạt dào nói với Tiếu Trầm Mặc. "Ngươi xem. Hoàng Thượng vẫn không quên được bản cung, Triệu Yên Dung nữ nhân kia có là cái gì? Nói về tướng mạo hay là tài nghệ, nàng có mặt nào hơn được bản cung?"

Tiếu Trầm Mặc chỉ cười thản nhiên. Nàng hoàn toàn không ủng hộ suy nghĩ của Dung phi.

https://thuviensach.vn

Nếu Hoàng Thượng còn nhớ nàng, trong lòng còn có nàng, sao lại có thể cấm túc nàng ở trong Hoa Thanh cung lâu như vậy? Lại có thể để cho nàng dùng thuốc dán hôi như vậy để chữa bệnh?

Mười ngăn tủ chứa đầy thuốc dán. Sáng sớm hôm nay Thái Y viện mới đưa đến, nếu Hoàng Thượng vẫn còn nghĩ đến tình cũ, trước hết phải ngừng cho nàng sử dụng thuốc dán mới phải.

Tiếu Trầm Mặc khé thở dài một hơi. Hoàng Thượng lúc này muốn gặp Dung phi, xem ra là đã có quyết định, hạ nhẫn tâm. Nhưng mà như vậy cũng tốt, nếu Dung phi vẫn còn ở đây, nàng tìm nơi nương tựa mới sẽ bị người kiêng kị, hoài nghi, chỉ có chủ tử hiện tại trong cung hoàn toàn biến mất, nàng mới có thể lựa chọn một lần nữa, cơ hội một lần nữa đã đến.

Tiếu Trầm Mặc cầm một khối ngọc trụy song ngư buộc lên thắt lưng váy Dung phi nói. "Đây là ngọc trụy lúc nương nương nhận thánh sủng lần đầu, Hoàng Thượng ban cho".

Dung phi cầm lên khối ngọc trụy được làm từ chất liệu ngọc thượng hạng, trên mặt lộ ra một chút thẹn thùng cùng đắc ý.

"Cùng Hoàng Thượng ôn lại tình nghĩa nhiều năm qua". Tiếu Trầm Mặc dặn dò nàng. "Đừng có vừa gặp đã nhắc đến chuyện triều đình, các nam nhân không thích nữ nhân can thiệp quá nhiều".

Dung phi cười hì hì, ôm Tiếu Trầm Mặc. "Bản cung biết chừng mực, ngươi cũng đừng lo chuyện vụn vặt. Đợi ta gặp được Hoàng Thượng, còn đâu tâm tư mà lo chuyện triều đình của các nam nhân".

Dưới chân Dung phi đi về phía cửa, đi được vài bước quay đầu nhìn nàng. "Ngươi thật sự không đi cùng bản cung sao?"

Tiếu Trầm Mặc cười cười. "Hoàng Thượng muốn gặp nương nương, người mang càng ít người đi càng tốt. Nô tỳ ở lại trong cung chờ, trước

https://thuviensach.vn

chúc nương nương tâm tưởng sự thành (đạt được chuyện mong muốn)".

Dung phi vung ống tay áo, mang theo một thân hương thơm như bước trên mây, giẫm lên sương mù (Bước đi nhẹ nhàng) theo cung nhân truyền lời rời đi.

Tươi cười trên mặt Tiếu Trầm Mặc phai nhạt dần, ngay khi bóng dáng Dung phi vừa biến mất. Nàng bước nhanh trở về chỗ ở của mình đem tất cả tiền bạc châu báo trang sức nhiều năm qua tích góp lấy ra, phân biệt rồi gói kỹ lại.

Người trong Hoa Thanh Cung đều bị ảnh hưởng của mùi lạ do thuốc dán Đế Hậu ban cho Dung phi. Ngoại trừ phải đi ra ngoài làm việc, mọi người đều ở trong phòng đóng chặt cửa sổ, không có việc gì sẽ không đi ra ngoài.

Tiếu Trầm Mặc rất thông thuộc tiểu viện phía sau, trốn tránh được những thị vệ vẫn theo thông lệ tuần tra, đi đến một góc trong hậu viện. Xung quanh có một ít đồ vật linh tinh, bởi vì bình thường rất ít người đến đây, nên có vẻ lộn xộn. Tiếu Trầm Mặc chen vào đống đồ vật vứt linh tinh, đến bên chân tường dồn hết sức kéo ra một cục gạch, liền xuất hiện một cái động lớn.

Sắp xếp mọi việc hoàn hảo, nàng vỗ tay để mọi thứ khôi phục lại như ban đầu, sau đó mới thông thả quay trở về. Nếu nàng đoán không sai, Hoa Thanh Cung sẽ có chủ nhân mới hoặc sẽ bị phủ đầy bụi. Tiếu Trầm Mặc bắt đầu chờ đợi ngày đó sớm đến. Cùng lúc đó, bên ngoài cung, mọi người Triệu phủ đang chìm trong bầu không khí yên lặng và áp lực. Triệu Phùng Xuân ở phía sân sau u tĩnh chọn ra ước chừng hai mươi nha hoàn cùng bà tử. Kết quả nha hoàn bà tử được chọn lựa đưa đến, chỉ giữ lại một nha hoàn bốn tuổi, còn lại đều bị trả về.

https://thuviensach.vn

Lần này trong cung đưa đến hai vị ma ma. Một vị mang họ kép Công Tôn, một vị họ Hồng, đều là nữ quan chính ngũ phẩm, có điều Triệu Phùng Xuân không biết, hai vị ma ma này tuổi gần sáu mươi đã từng hầu hạ qua công chúa Bình Dương lão nhân gia. Ở trong cung trải qua hơn nửa đời người, rất quen thuộc với công chúa và Bùi Phò mã, hai vị ma ma vốn đã xuất cung nghỉ ngơi dưỡng thọ, cũng không biết Bùi Nghi làm cách nào lại tìm được họ quay trở về cung.

Đương nhiên Công Tôn Đại Nương cùng Hồng ma ma mang danh nghĩa ma ma giáo dưỡng của Chiêu Dương điện thuận theo ý chỉ của Hoàng Hậu nương nương, đặc biệt đến chỉ dạy lễ nghi cho Triệu Nhị tiểu thư chuẩn bị tiến cung.

Đoạn thị cả ngày lo sợ đến cả thở cũng không thông, mí mắt giật liên hồi. Bên trong viện im lặng không nghe thấy một tiếng người, ở trước cửa viện lại có thị vệ trong cung canh giữ, một đám dao mác sáng lóa giống như hung thần ác sát. Rõ ràng là tiểu cô nương xinh đẹp, đáng yêu, sao lại lớn lên thành hai hai đại Tu la. Bà muốn đi vào thăm nữ nhi đều không được, Đoạn thị lo lắng đứng ngồi không yên đành đi tìm Triệu lão thái thái mong được an ủi.

"Nương, người nói Thanh Dung ở trong đó sẽ không bị chịu khổ chứ?". Đoạn thị tinh thần hốt hoảng, kim khâu hoa đâm vài đường cũng không đúng vị trí. "Mí mắt ta cứ giật liên tục, có phải các nàng ở bên trong gây khó dễ Thanh Dung không?"

Triệu lão thái thái bình tĩnh trấn định tay ôm bình gốm tử kim sa, chậm rãi uống một ngụm trà, phát ra thanh âm vang dội. "Tư lưu".

"Các nàng dám? Thanh Dung của chúng ta tương lai sẽ trở thành nương nương, tỷ tỷ của nó lại là Hoàng Hậu. Trong cung quy củ nghiêm khắc, lúc ta tiến cung đã chứng kiến".

https://thuviensach.vn

Lão thái thái nhớ đến vị đại thái giám mặt mũi nhìn hiền lành nhưng vừa mở miệng là. "Đánh chết", bất giác cả người run lên một cái. "Muốn ta nói, vẫn là Hoàng Hậu nương nương của chúng ta lo cho nhà mẹ đẻ, phái nhiều ma ma giáo dưỡng trong cung đến đây chỉ bảo Thanh nha đầu. Trong cung là nơi gần vua, vạn nhất phạm vào sai lầm gì chính là chạm tay vào của tử, ồn ào không tốt, ngay cả tính mạng cũng không còn. Lúc ta tiến cung đã tận mắt chứng kiến, một tiểu cung nữ làm vỡ một chén trà đã bị lôi ra ngoài đánh chết, rất dọa người".

Chén trà là lão thái thái làm vỡ, bà ta lại đổ lên đầu tiểu cung nữ. Sau này khi bà ta tiến cung, lại không gặp lại tiểu cung nữ đó, liền nghĩ tiểu cung nữ kia sợ là đã bị đánh chết, thay bà ta chịu tội.

Lúc này nhắc đến, giống như chính mắt bà ta trông thấy trượng kia đánh chết người, nói đến dọa Đoạn thị thêm lo lắng.

"Mẹ của ta ơi, làm vỡ một cái ly đã mất mạng?"

Nét mặt già nua của Triệu lão thái thái bình tĩnh, làm ra bộ dáng bí hiểm. "Hoặc là nói, thế nào thì nơi đó cũng là Hoàng cung, là nơi ở của các quý nhân? Cũng không thể xử sự như nơi phàm nhân chúng ta".

Đoạn thị xanh cả mặt, bắt lấy tay áo lão thái thái. "Thanh Dung, Nhị tiểu thư có thể đừng tiến cung nữa hay không?"

Trên mặt bà ta từng trận đau đớn truyền đến, giống như đau đớn của ngày đó bị vả miệng vẫn chưa hết. "Nơi cướp mạng người như vậy, vạn nhất Thanh Dung có nguy hiểm gì, ta cũng không sống nổi".

Triệu lão thái thái cho nàng một cái tát. "Phi phi phi, nói năng hồ đồ. Hoàng Hậu không phải đã cho người đến đây chỉ bảo quy củ rồi sao? Ngươi còn lo lắng cái gì? Đừng nói đến Thanh nha đầu thông minh lanh lợi sẽ không phạm phải sai lầm, cho dù nàng có làm sai, trên nàng không phải

https://thuviensach.vn

còn Hoàng Hậu nương nương thay nàng xử lý sao? Đáng ra tâm trạng ngươi nên thoải mái mới đúng".

Đoạn thị chỉ cảm thấy trong lòng phịch một tiếng rối loạn, làm sao cũng không bình tĩnh lại được.

"Nương, ta sẽ đi nói ..nói cùng lão gia, việc Thanh Dung tiến cung..."

"Việc này đã định rồi, người trong cung đã đến đây, nói không chừng Hoàng Thượng cũng đã biết chuyện Thanh Dung muốn tiến cung, ngươi còn để cho hắn nói cái gì? Hả?". Lão thái thái thái đặt mạnh ấm trà lên bàn.

"Thanh nha đầu của chúng ta là tiến cung hưởng đại phúc, tương lai nàng sẽ trở thành nương nương, cả nhà đều sẽ hưởng phúc của nàng, tương lai dựa vào sự tiến cử của tỷ tỷ cũng có thể làm nên tiền đồ lớn. Đây chính là đại sự làm rạng danh Triệu gia ta, ngươi, người đàn bà kiến thức nông cạn này, không biết cái gì nặng, cái gì nhẹ? Chịu chút khổ thì sao, có ai phú quý mà không từng chịu khổ? Ma ma trong cung đều đã nói, chỉ cần thời gian một tháng, qua nhanh thôi, ngươi đừng không có việc gì là đến bên trong viện kia, nếu làm cháu gái ta chậm trễ trong việc học quy củ, xem ta có đánh gãy chân của ngươi không?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Một Ngày Thống Khổ

Thân thể muội muội bị tra tấn - Dung phi bị ngược đãi tinh thần.

Edit: Như Hiền dung

Beta: Dương Tần

Triệu Thanh Dung đứng sát vào tường, chân, eo, cổ đều thẳng tắp thành một hàng. Bài học đầu tiên của nàng từ lúc vào cung chính là 'Tư thế'.

Nàng đứng ở đó đón ánh chiều tà. Ánh mặt trời mãnh liệt chiếu vào mắt khiến nàng vừa đau vừa ngứa. Dù nàng có nhắm chặt hai mắt thì dường như ánh sáng kia vẫn có thể xuyên thấu qua mí mắt.

Nhị tiểu thư Triệu gia được nuông chiều từ bé, chưa bao giờ phải đứng lâu như vậy. Nàng cảm thấy tay chân mình giống như bị buộc chì, không nghe theo ý nàng nữa. Tuy nói là dựa vào tường nhưng nàng không thể chạm vào vách tường bởi trên mặt vách tường kia có phủ một lớp phấn màu xanh, chỉ cần nàng bị dính một chút sẽ phải làm lại từ đầu.

Triệu Thanh Dung cảm thấy thời gian trôi thật chậm, nàng hoa mắt chóng mặt nhìn khoảng trời trước mắt, trong mắt nàng dường như xuất hiện những sợi sa tuyến hoặc những sợi kim tuyến để ở dưới ánh sáng mặt trời làm phát ra những vệt sáng mỏng manh rất khó nhìn thấy, nếu nhìn cẩn thận thì lại không thể thấy được. Triệu Thanh Dung cảm thấy đầu mình bây giờ giống như nồi cháo sôi, vừa nóng hừng hực vừa quay cuồng, chốc chốc

https://thuviensach.vn

nàng lại cảm giác như đang đứng giữa một không gian trống trải, khắp nơi chỉ có một màu trắng phau.

Nàng cảm thấy mình như đang đứng trong thiên hoang địa lão, nhưng thực tế lại vô cùng tàn nhẫn mà nói cho nàng biết rằng nàng không thể chịu thêm một khắc nào nữa.

Ánh mặt trời ôn hòa trong mắt nàng biến thành lưỡi dao sắc bén, một đao cắt vào đầu và mắt nàng. Hốc mắt nàng đau đớn, nước mắt lăn xuống theo từng nét trên gương mặt.

"Tét!" Lúc nàng gần kiệt sức, Công Tôn Đại Nương dùng roi mây đánh lên đùi nàng, phát ra tiếng vang thanh thúy.

"Mới như vậy đã không chịu nổi!" Công Tôn Đại Nương là người nghiêm túc, dáng người nàng cao gầy, bộ mặt lạnh lùng, gương mặt ít nói ít cười làm cho người ta khó quên, khóe miệng có hai nếp cong thật sâu. Người có tướng mạo như vậy nhất định là người khắc nghiệt, vô cùng nghiêm khắc với bản thân, cũng vô cùng nghiêm khắc với người khác.

"Điều quan trọng nhất khi hầu hạ chủ tử chính là phải kính cẩn nghe theo, phục tùng tuyệt đối, chủ tử không cho cô động đậy, cô không được phép nhúc nhích. Ở trong cung, đứng một hai canh giờ là chuyện bình thường, mới một khắc mà cô cũng không đứng được thì cô còn ích lợi gì để chủ tử dùng?" Hai hàng lông mày Công Tôn Đại Nương nhíu chặt, khuôn mặt càng uy nghiêm hơn: "Bề trên chỉ cho chúng tôi thời gian là một tháng, nếu Nhị tiểu thư không biết cố gắng, chúng tôi cũng chỉ có thể bẩm lại là cô làm không tốt. Khi trở về tất nhiên chúng tôi sẽ bị trách phạt, nhưng cô cũng đừng mong có thể bước vào cửa cung nửa bước."

Lúc này đầu óc Triệu Thanh Dung đã trống không, những lời của Công Tôn Đại Nương nói giống như gió thoảng, thổi vào từ tai phải liền bay ra từ tai trái.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Hồng ma ma thon dài, trên mặt luôn hiện ý cười, thoạt nhìn tính cách hoàn toàn đối lập với Công Tôn Đại Nương nhưng bà cũng không có ý định nói giúp Triệu Thanh Dung. Bà thấy sắc mặt Triệu Thanh Dung trắng bệch, vẻ mặt mờ mịt liền biết những lời của Công Tôn Đại Nương vừa nói Triệu Thanh Dung căn bản là không lọt chữ nào, vì thế nói chen vào: "Đúng vậy! Cung nhân hầu hạ Hoàng thượng ai mà không phải đứng đến nửa ngày. Nếu một chút khổ này cô cũng không thể chịu được thì đừng nói đến chuyện hầu hạ Hoàng thượng, có khi hầu hạ Mỹ nhân cũng chưa đến lượt đâu!"

Một tiếng "Hoàng thượng" giống như tiếng sấm nổ bên tai Triệu Thanh Dung. Mệt mỏi nhất thời biến mất vô tung vô ảnh, tinh thần của nàng cũng phấn chấn lên không ít.

"Hoàng thượng..." Trên gương mặt tái nhợt nổi lên hai rặng mây đỏ. Chân Triệu Thanh Dung không còn run, eo không cong, đầu cũng không đau nữa, nàng hít sâu một hơi nói: "Ta có thể đi! Nhất định có thể!"

Hồng ma ma nhìn Triệu Thanh Dung, hơi hơi gật đầu. "Đi đứng đi, đứng đủ một canh giờ." Hồng ma ma kéo Công Tôn Đại Nương đi, ý bảo nàng đến một bên ngồi, lại nhìn Triệu Thanh Dung nói: "Nhị tiểu thư, cô cũng đừng trách chúng tôi khắc nghiệt. Cô phải biết rằng, cung nữ thượng đẳng trong cung phải được dạy dỗ trong ba năm, hiện giờ chúng tôi chỉ có một tháng để huấn luyện, thật sự là làm khó chúng tôi mà. Nếu cô không chịu được chút khó khăn này, về sau tiến cung cũng là bị tội. Hoàng Hậu nương nương là thực lòng muốn cô tiến bộ, cô đừng cô phụ tấm lòng của nương nương."

Hai mắt Triệu Thanh Dung rưng rưng, cắn răng nói: "Đa tạ hai vị ma ma dạy dỗ, ta hiểu rồi, có thể trải qua khổ ải mới là kẻ hơn người."

Hồng ma ma cười cười, kéo Công Tôn Đại Nương đến ngồi dưới bóng cây.

https://thuviensach.vn

"Dáng đứng của nàng ta nghiêng ngả như vậy, sao ngươi không cho ta phạt nàng hai roi?" Cách khá xa xa, Công Tôn Đại Nương uống một ngụm trà nóng, oán trách hỏi Hồng ma ma: "Ngươi đã quên rằng lúc này chúng ta đang trút giận thay Công chúa rồi sao?"

Hồng ma ma không phản ứng nhiều, ánh mắt nhìn Triệu Thanh Dung mang theo vài tia hàn khí:

"Ta không quên! Nhưng ngươi cũng đừng làm quá!" Hồng ma ma nói từ từ: "Nếu chúng ta gay gắt quá thì nàng ta sẽ bỏ cuộc, như vậy việc tới đây còn ý nghĩa gì nữa?!"

Công Tôn Đại Nương "Hừ" một tiếng.

"Cứ để cho nàng đứng như vậy đi, ngươi muốn dạy quy củ cho nàng ta sao?" Hồng ma ma nghiêng mắt nhìn nàng: "Ngươi nhìn xem, nàng ta xinh như hoa như ngọc, lại rất có khí chất, đây mới chuyện chính."

"Ta khinh! Tiểu thư cái gì chứ! Chỉ là một con nha đầu do thiếp thất sinh ra mà cũng muốn tranh sủng với Hoàng Hậu nương nương sao?" Công Tôn Đại Nương cười lạnh: "Không biết lượng sức mình."

Bình Dương công chúa là người hào sảng hiệp nghĩa, đối với cung nhân luôn hòa ái. Công Tôn Đại Nương và Hồng ma ma đã đi theo nàng hầu hạ từ khi hai người chưa được mười tuổi, cả hai đều là cô nhi mất cha mẹ trong thời chiến tranh loạn lạc. Công chúa lớn tuổi hơn hai bà, đối đãi với cung nhân rất tốt, từ nơi ăn đến chốn ở, tử tế không còn lời nào để nói. Sau khi xuất giá, nàng vẫn thường xuyên chiếu cố các cung nhân cũ còn ở trong cung. Đến bây giờ, các lão nhân trong cung từng hầu hạ cho nàng vẫn nhớ rõ ân tình của công chúa.

Công Tôn Đại Nương là người không chịu nổi một hạt cát trong mắt, từ Bùi hầu biết được tỷ muội Bùi gia phải chịu khổ ở Triệu gia, bà không có ngày nào được an giấc.

https://thuviensach.vn

"Ta thật không hiểu tại sao ngươi vẫn có thể tươi cười với lũ bạch nhãn lang [1] đó." Thấy xung quanh không có người, Công Tôn Đại Nương nhìn Hồng ma ma oán giận nói: "Công chúa là một người dũng mãnh lại lương thiện, Phò mã cũng là một tướng quân uy vũ. Ngươi nói xem bọn họ làm người không thẹn với lòng mà sao lại gặp phải loại người vong ân phụ nghĩa, qua cầu rút ván như Triệu Phùng Xuân chứ? Đại tiểu thư không còn liền gả Nhị tiểu thư cho hắn. Triệu gia nhất định là đã tu mười kiếp mới có được phúc khí như thế, vậy mà hắn lại không biết quý trọng."

[1] Bạch nhãn lang: Vong ân phụ nghĩa, tâm địa hung tàn.

Hồng ma ma nhìn xung quanh sau đó lại thở dài: "Công chúa và Phò mã sống trong chiến trường nhiều năm, thi thư cũng không đọc được bao nhiêu nên họ cảm thấy những người đọc sách rất giỏi giang, biết quy củ, hiểu lễ nghi. Ngươi không nghe tiểu Hầu gia nói sao? Phò mã cho rằng Triệu gia vì mang ơn với Bùi gia nên sau này sẽ không bạc đãi tiểu thư chúng ta... Ai mà ngờ được Triệu Phùng Xuân là một tên bạch nhãn lang chứ!?"

Hai người nhìn nhau, lại thở dài một hơi.

Lúc Triệu Thanh Dung được tiểu nha hoàn đỡ xuống, cả người nàng đã chảy mồ hôi ướt đẫm. Hai bên đùi của nàng cứng đờ không thể cử động, phải nhờ tới hai nha hoàn đỡ mới có thể ngồi lên ghế.

Tóc mai Triệu Thanh Dung dính sát vào trán thành từng mảng nhỏ. Mồ hôi chảy ra làm lớp phấn trên mặt biến thành màu hồng bùn, đối lập với sắc mặt tái nhợt của nàng.

"Nước! Nước!" Nghe tiếng la của Triệu Thanh Dung, tiểu nha hoàn vội vàng mang ấm trà lên. Thế nhưng tay Triệu Thanh Dung mỏi tới nỗi không thể nghe theo ý nàng nữa, ấm trà trong tay vừa nâng lên liên tục va chạm với ly trà trong khay phát ra âm thanh "lách cách lách cách".

https://thuviensach.vn

Tiểu nha hoàn chưa từng thấy Triệu Thanh Dung chật vật thế này, hai người đều khóc thút thít.

"Tiểu thư, hay để nô tỳ đi nói với lão gia xin cho tiểu thư nghỉ buổi chiều hôm nay đi." Một tiểu nha hoàn nhìn xung quanh không thấy ai mới nhỏ giọng đề nghị: "Thế này đúng là quá giày xéo người rồi, tiểu thư có thân phận cao quý sao có thể chịu khổ được. "

"Đúng vậy, nếu không thì để nô tỳ chuồn ra ngoài, nói với lão phu nhân và thái thái? Luyện quy củ chứ không là luyện pháp, nếu tiểu thư ngã bệnh thì phải làm sao?" Một nha hoàn khác nói.

"Đừng đừng đừng đi!" Triệu Thanh Dung rót một ly trà, cuối cùng cũng ổn định lại tinh thần.

"Chút khổ này đã tính là gì?" Triệu Thanh Dung cắn răng nói: "Chỉ cần có thể tiến cung, khổ sở thế này cũng đáng giá. Chờ ta thành nương nương, ta sẽ dạy dỗ lại hai lão ma ma đó! Cho rằng mình đi ra từ cung Hoàng Hậu là có thể ức hiếp người ư? Hừ, cũng chỉ là một con chó được Hoàng hậu nuôi mà thôi."

Hồng ma ma và Công Tôn Đại Nương ngồi dưới bóng cây xa xa, nhìn nàng châu đầu ghé tai.

Một lát sau, một nữ quan đi tới chỗ tiểu nha hoàn đang xoa bóp chân cho Triệu Thanh Dung nói: "Nhị tiểu thư, cô đã đứng xong một canh giờ. Các ma ma nói cô biểu hiện rất tốt. Nhìn bộ dáng này, nói không chừng có thể học xong cung quy đúng thời hạn."

Mặt mày Triệu Thanh Dung buông lỏng, trên mặt lộ ra một tia đắc ý. Nàng cười nhìn nữ quan kia nói: "Cảm ơn các ma ma đã khích lệ, chút việc nhỏ này không tính là gì."

https://thuviensach.vn

Nữ quan hơi hơi mỉm cười nói: "Cho nên chúng tôi muốn cô luyện thêm một chút quy củ nữa, qua ngọ thiện chúng tôi lại đến, lần này, thỉnh Nhị tiểu thư đứng đủ hai cái canh giờ!"

Cái gì?!

Hai mắt Triệu Thanh Dung bỗng dưng trợn to, chén trà trong tay rơi trúng ngực của tiểu nha hoàn đang đấm chân cho nàng. Cũng may chén trà kia đã uống gần hết, nước cũng đã hơi lạnh.

Đến buổi chiều, Triệu Thanh Dung mới biết buổi sáng đứng một canh giờ kia nhẹ nhàng biết bao.

Công Tôn Đại Nương bảo bọn nha hoàn tháo hết trang sức trên đầu Triệu Thanh Dung xuống, vấn một kiểu tóc thấp cho nàng, sau đó đặt một quyển 'Hối văn đường ngàn tự dán' lên đầu nàng. Quyển sách kia dày gần bằng bốn ngón tay, nặng tựa tảng đá, thế mà Công Tôn Đại Nương bắt nàng đứng vững không được làm rơi. Hễ sách rơi xuống nàng sẽ bị quất một roi mây.

Chờ khi Triệu Thanh Dung đứng vững, trên đùi nàng đã bị đánh hơn mười roi, vừa nóng rát vừa đau.

Nàng vừa cho rằng mình có thể đứng vững một lát thì Hồng ma ma tay cầm thước lại xuất hiện, bắt nàng đứng dưới ánh mặt trời gay gắt, đầu đội 'Hối văn đường thiên tự thiếp' miệng đọc 'Nữ giới', sai một chữ thì bị đánh một thước vào tay.

Hai chân Triệu Thanh Dung không còn chút sức lực, sách trên đỉnh đầu nặng như gạch, cổ cũng không thể động đậy. Lại còn muốn nàng đọc 'Nữ giới' mà không cho nhìn sách, sao nàng có thể làm được? Thanh âm lắp bắp đọc chữ cùng tiếng thước gỗ va chạm vào da thịt và tiếng hô đau của nữ tử xen kẽ nhau vang lên. Âm thanh kia dần dần thay đổi, biến thành tiếng khóc.

https://thuviensach.vn

Sau một canh giờ, hai ma ma thấy Triệu Thanh Dung có biểu hiện tốt mới mở lòng từ bi cho Nàng đi nghỉ ngơi một lát. Cổ họng Triệu Thanh Dung đã sớm khô rát, được hai nha hoàn đỡ lên ghế dài, chỉ còn có thể khóc.

Hùng tâm tráng khí khi nãy hừng hực như lửa nay biến mất vô tung vô ảnh. Đùi sưng đỏ một mảng lớn, lòng bàn tay cũng sưng lên, cổ họng và mắt giống như đang bị lửa thiêu đốt.

"Tiểu thư....." Tiểu nha hoàn nhìn Triệu Thanh Dung, trên mặt hoảng loạn và sợ hãi, lại lần nữa đưa ra kiến nghị lúc nãy: "Hay để nô tỳ đi tìm lão phu nhân và di thái thái nha?"

Lúc này Triệu Thanh Dung không còn ý nghĩ phải làm nương nương nữa, nàng chỉ cảm thấy hai ma ma kia giống như sát thần. Đây rõ ràng là muốn ăn thịt nàng chứ nào phải là dạy dỗ.

Toàn thân nàng đều đau quá!

Nước mắt Triệu Thanh Dung thi nhau rơi xuống, thanh âm đứt quãng, thấp giọng thúc giục: "Mau... Đi..."

Một tiểu nha hoàn lanh lợi nhìn đông nhìn tây, thấy không có người liền nhấc váy lên chạy đi.

Không bao lâu sau có một tên nội vệ vác một nha đầu đi vào.

"Ai da!" Nha đầu kia bị nội vệ ném xuống đất, nhìn hắn thân mặc nhuyễn giáp, cả người đều tỏa ra sát khí khiến nha đầu sợ tới mức run bần bật.

"Hai vị ma ma, nha đầu này muốn chạy trốn ra ngoài, ngài xem nên xử trí thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Ta... ta... ta không chạy trốn! Chỉ là... Chỉ là... Chỉ là ta bỗng nhớ tới một việc nên mới muốn đi tìm mẹ ta nói một tiếng." Nha đầu vội vàng biện giải: "Là thật đó, nô tỳ thật sự chỉ là muốn đi gặp mẹ mình một lát."

Công Tôn Đại Nương cười lạnh một tiếng nói: "Chúng ta phụng ý chỉ của Hoàng Hậu nương nương tới Triệu gia, nương nương muốn Nhị tiểu thư học quy củ, có khổ nhọc bao nhiêu Nhị tiểu thư cũng phải học. Lúc trước ta đã nói rõ với lão gia các ngươi, từ hôm nay viện này sẽ đóng cửa, không ai được tự tiện ra vào, lão gia các ngươi cũng đã đồng ý rồi. Thế nào, ngươi mới vào đây chưa tới một ngày đã hối hận, muốn đi sao?"

Công Tôn Đại Nương trầm mặt quả thực rất có khí thế, tiểu nha đầu kia trước giờ chỉ ở trong nội trạch, đại môn cũng chưa từng bước qua, làm sao biết được một ma ma cũng có khí thế như vậy? Nàng ta bị Công Tôn Đại Nương nói một trận mặt mày liền tái mét.

"Chúng ta phụng ý chỉ của nương nương, nếu có người không nghe lời thì chính là kháng chỉ, tội chém đầu." Hồng ma ma đứng kế bên Công Tôn Đại Nương bổ sung: "Ta thấy ngươi cũng rất lanh lợi, sao lại làm chuyện ngu xuẩn như vậy? Có thật là do chúng ta bắt ngươi ở trong viện này một tháng nên ngươi nhớ mẹ, muốn đi tìm không?"

Tiểu nha đầu nghe được hai chữ "kháng chỉ" đã sắp không nhịn được sợ hãi, lại nghe thêm hai chữ "chém đầu" liền hoảng loạn kêu khóc.

"Ta không làm gì hết! Ta chỉ là muốn đi đưa tin thôi, đừng chém đầu ta! Mẹ ơi, mẹ ơi!"

Hồng ma ma nhìn thoáng qua, thấy sắc mặt Triệu Thanh Dung trắng bệch, khẽ cười: "Nhị tiểu thư, nha đầu của cô đúng là 'trẻ ngoan'."

Sắc mặt Triệu Thanh Dung cứng lại, trong lòng đổ mồ hôi lạnh.

https://thuviensach.vn

"Như vậy đi, ta thấy ngươi tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, Nhị tiểu thư cũng không cần ngươi hầu hạ." Hồng ma ma mặt mày hiền lành nhìn tiểu nha hoàn kia nói: "Từ giờ trở đi ngươi ở sau hậu viện đợi, một tháng này ngươi phụ trách việc quét sân, giặt quần áo và chăn đệm."

Tiểu nha đầu nghe nói không bị chém đầu, cảm thấy như vừa thoát chết nên cũng quên mất chuyện mình bán đứng Triệu Thanh Dung, nàng cảm kích dập đầu với hai ma ma: "Cám ơn ma ma, cám ơn ma ma! Nô tỳ nhất định sẽ chăm chỉ làm việc, không bao giờ chạy loạn nữa."

Tiểu nha hoàn đứng sau lưng Triệu Thanh Dung sợ tới mức cả người run rẩy, sau lưng ướt một mảng lớn, nhìn cung nữ bị lôi đi.

Lúc các nàng được chọn ở lại, trong lòng đắc ý không thôi, chỉ nghĩ rằng mình nổi trội hơn người khác nên mới được hai ma ma chọn lựa. Các nàng được vào đây hầu hạ Nhị tiểu thư, chờ tương lai Nhị tiểu thư tiến cung không chừng sẽ mang theo các nàng. Đây không phải là cơ hội tốt để thăng chức hay sao? Nhưng các nàng không ngờ rằng mới vào được một ngày thiếu chút nữa đầu lìa khỏi cổ. Mẹ ơi! Ta không muốn tiến cung nữa, ta muốn về nhà!

Tiểu nha hoàn vô cùng hối hận. Triệu Thanh Dung cũng hối hận, ai biết cái gọi là "phong bế huấn luyện" lại đáng sợ như vậy? Nhưng dù bây giờ có hối hận cũng vô dụng. Nếu bỏ cuộc tức là nàng sẽ từ bỏ cơ hội tiến cung duy nhất.

Ba tháng trước Hoàng Thượng vừa mới tuyển tú, chiếu theo quy củ, qua hai năm nữa mới tới đợt tuyển tú tiếp theo. Năm nay nàng đã mười bảy tuổi rồi, nếu chờ hai năm nữa là mười chín, vượt qua độ tuổi quy định.

Chẳng lẽ lúc này phải từ bỏ?

Không! Triệu Thanh Dung nàng tuyệt đối không phải là người dễ nản lòng. Bàn tay Triệu Thanh Dung giấu trong tay áo siết thành quyền. Nàng

https://thuviensach.vn

muốn tiến cung, muốn hưởng vinh hoa phú quý, muốn thoát khỏi thân phận thứ nữ thấp hèn. Nàng không muốn gả cho những tên mọt sách nghèo hèn hay mấy tên thô tục. Tuy rằng nàng sinh trong ổ gà, nhưng nàng tin rằng mình là phượng hoàng, chỉ cần cho nàng cơ hội, nàng có thể một bước lên trời, trở thành nữ nhân tôn quý nhất Đại Tề. (Editor: Xin lỗi vì chen ngang, nhưng thực sự quá bức xúc! Bà này ảo tưởng quá đáng!)

Chỉ cần có thể tiến cung, chỉ cần có thể tiến cung!

Trong đầu Triệu Thanh dung lúc này chỉ có duy nhất một ý nghĩ là 'tiến cung'. Nàng thậm chí còn cảm thấy, chỉ cần nàng vào trong cung, để Hoàng Thượng thấy nàng, nhất định nàng có thể trở thành sủng phi hậu cung.

Phụ thân và di nương đều nói nàng là người hoàn hảo. Có nhan sắc chim sa cá lặn, cầm kì thi họa đều giỏi, lại biết thêu thùa may vá, trừ việc nàng là do thiếp thất sinh ra thì nàng có chỗ nào thua Triệu Yên Dung kia chứ? Triệu Yên Dung có thể làm Hoàng Hậu thì nàng nhất định có thể.

Hốc mắt Triệu Thanh Dung ửng hồng, nghiến răng nghiến lợi.

"Ta thấy sắc mặt Nhị tiểu thư không tốt lắm, hôm nay dừng ở đây thôi, ngày mai lại tiếp tục." Hồng ma ma liếc nhìn Công Tôn Đại Nương. Đột nhiên thanh âm khàn khàn của Triệu Thanh Dung vang lên: "Ta vẫn có thể học tiếp, chúng ta tiếp tục!"

Công Tôn Đại Nương cũng không thể không tán thưởng nàng. Cái cô tiểu thư được nuông chiều từ bé này rất cứng cỏi, bị chỉnh thành như vậy còn có thể kiên trì. Trên gương mặt nghiêm túc của Công Tôn Đại Nương lộ ra một chút ý tươi cười: "Như vậy mới đúng! Không uổng phí tâm huyết của chúng tôi."

Bây giờ không đề cập tới tới việc huấn luyện quy củ ở Triệu phủ như thế nào nữa, nói đến Dung phi nương nương đi.

https://thuviensach.vn

Trên đường đi Dung phi thường xuyên cầm gương ra soi, kiểm tra xem trang dung đã ổn thoả hay chưa, tâm trạng nàng vừa thấp thỏm lại hưng phấn. Rốt cuộc cỗ kiệu của Dung phi cũng dừng lại.

"Nương nương, Hoàng thượng đang ở bên trong, thỉnh người vào." Thái giám dẫn đường khom người hành lễ, dẫn đám nội thị khiêng cỗ kiệu lui ra ngoài.

Dung phi vuốt vạt áo, nhìn Đào Nhiên cư gần đó, hít một hơi thật sâu.

Trong viện im ắng, đến bóng dáng của một cung nữ cũng không thấy. Dung phi mím môi cười cười, trong lòng tuy rằng vội vàng nhưng cước bộ vẫn hơi rụt rè.

Lát nữa thấy Hoàng Thượng nàng nên nói gì? Nên khóc hay nên cười? Hành lễ trước hay là nhào vào lòng Hoàng Thượng trước?

Dung phi nghĩ tới nghĩ lui, trong lúc nàng vẫn đang lưỡng lự, cửa Đào Nhiên Cư đã hiện ra trước mắt.

Dung phi vuốt vuốt lồng ngực, cắn chặt môi dưới, trong mắt dần dần hiện lên một tầng hơi nước.

Nàng đẩy cửa ra, bên trong vô cùng tối tăm, tất cả cửa sổ trong Đào Nhiên cư đều đóng chặt. Dung phi ngửi thấy một mùi hương quen thuộc, nàng ngửi ngửi, mùi hương này đúng là hương Hoàng Thượng dùng trong những lần hoan ái ở Hoa Thanh cung.

Mặt Dung phi đỏ lên, nhiệt độ cơ thể cũng tăng dần, nghĩ đến khuôn mặt anh tuấn, cơ bắp săn chắc, thân thể cường tráng của Hoàng thượng... Bất tri bất giác bên dưới đã có chút ướt át.

"Hoàng thượng? Hoàng thượng?" Dung phi nhỏ giọng gọi, thật cẩn thận như là sợ kinh động đến cái gì đó. Nàng vừa đẩy mành trướng che

https://thuviensach.vn

trước mặt ra, trong lòng vừa âm thầm chờ mong Hoàng đế sẽ đột nhiên từ nơi nào chui ra, ôm nàng vào lòng, sau đó đè nàng xuống rồi mây mưa một trận.

Tim Dung phi đập càng lúc càng nhanh, trên mặt cũng ngày càng nóng hơn, hô hấp rối loạn. Nhưng đến khi nàng đi vào trong rồi hình ảnh trong trí tưởng tượng vẫn chưa xuất hiện.

Chẳng lẽ Hoàng thượng đang nằm trên giường chờ nàng? Dung phi sờ sờ gò má đang ửng hồng, từ từ tháo đai lưng trên người xuống. Áo ngoài không tiếng động rơi xuống đất, đai lưng rơi xuống làm quần áo lỏng lẻo lộ ra chiếc áo yếm màu hồng tôn lên bộ ngực trắng như tuyết, khe rãnh ma mị khiến nàng càng thêm quyến rũ.

Nếu Hoàng Thượng không chủ động, vậy thì nàng chủ động. Ngẫu nhiên đổi khẩu vị một chút, không chừng cũng tạo ra vui vẻ

Dung phi chuẩn bị xong, đang muốn xốc tấm màn cuối cùng thì đột nhiên màn kia lay động, một bàn tay từ trong duỗi ra. Hai mắt Dung phi sáng như trăng rằm, bàn tay kia to rộng, ngón tay thon dài, đốt ngón tay rõ ràng, đúng là Hoàng Thượng rồi. Nàng đang muốn duyên dáng gọi một tiếng thật to thì thấy Lý Duệ xốc màn đi ra. Hắn nhìn thấy nàng nhưng sắc mặt không phải động tình mà là kinh ngạc: "Sao ngươi lại tới đây?"

Dung phi đang định thuận thế ngã vào lồng ngực Hoàng đế, nghe hắn nói như vậy thân mình chợt cứng lại.

"Hoàng Thượng?"

Lý Duệ nhíu mày nhìn Dung phi thân trên gần như trần trụi, trong mắt hiện lên một tia chán ghét: "Mau mặc quần áo vào, bộ dáng như vậy còn ra thể thống gì nữa!"

https://thuviensach.vn

Dung phi tựa như đang trên chín tầng mậy sau đó bị người ta đạp một cước xuống đất. Cái này không giống với tưởng tượng của nàng! Hoàng thượng bị làm sao vậy? Quần áo cũng cởi ra hết rồi, đáng lẽ hắn phải đè nàng xuống giường sau đó hung hăng mây mưa một trận với nàng chứ. Chuyện này rốt cục là thế nào?

Nhiệt độ cơ thể Dung phi nháy mắt tụt xuống, trên ngực cảm giác thật lạnh lẽo. Nhưng lúc này, nàng lại nghe thấy thanh âm lười biếng lại kiều mị: "Ai vậy?"

Thanh âm kia mang theo vài phần lười biếng lại thoải mái, như hồ nước mùa xuân, lại giống như một ngọn gió mang lưỡi đao, "Xôn xao" một tiếng, nước mùa xuân rót vào tim nàng, lại "Vèo" một tiếng, lưỡi đao trong gió cắt nát tim nàng.

Đầu óc Dung phi "Ong" một tiếng. Cửa sổ đóng chặt, mùi hương hoan hợp, Hoàng Thượng cởi xiêm y không phải vì chờ nàng mà là bởi vì nữ nhân ở phía sau bức màn này!

Trong lòng Dung phi lúc này sự phẫn nộ đã vượt qua nỗi thất vọng và thương tâm. Nàng thậm chí còn chưa nghĩ xem nữ nhân này là ai mà có thể làm Hoàng đế ban ngày tuyên dâm, bị nàng bắt gian tại giường mà cũng không giải thích với nàng. Nàng đưa tay ra, vươn bộ móng tay to lớn lên, tính cào nát mặt con tiện tì dám cướp Hoàng đế của nàng.

"Ta đánh chết tiện nhân nhà ngươi..."

Nàng hét chói tai, xốc màn trướng lên, ngón tay đang vươn tới trước mặt nữ nhân kia đột nhiên dừng lại vì có một bàn tay đang nắm chặt tay nàng.

Rõ ràng bàn tay kia so với tay nàng còn tinh tế nhu nhược hơn, nhưng lực đạo lại mạnh mẽ khiến nàng không thể vén tấm màn che lên để nhìn dung mạo con tiện nhân ấy.

https://thuviensach.vn

Dung phi tức giận vọt tới tới trước mặt xem nữ nhân này là ai, sắc mặt liền trắng bệch.

Mái tóc đen nhánh xoã ra như thác nước, nửa thân trên của nữ nhân trần trụi nghiêng người ôm chăn, hai cánh tay trắng như bạch ngọc lộ ra bên ngoài, cái cổ trắng như tuyết cùng những dấu vết đỏ hồng trước ngực.

"Hoàng... Hoàng... Hoàng hậu... " Thanh âm đứt quãng của Dung phi vang lên, hai chân nàng mềm nhũn sau đó quỳ xuống.

Triệu Yên Dung ném cổ tay nàng ra, ôm lấy chăn ngồi dậy. Mái tóc đen nhánh như thác nước đổ xuống tấm lưng trắng nõn của nàng, gò má nàng ửng hồng như hoa đào nhưng ánh mắt lại giống như lưỡi dao lạnh lẽo, cứ như vậy lướt qua thân ảnh của Dung phi, sau đó nhìn tới Hoàng đế.

"Đây là chuyện gì? Tại sao Dung phi lại ở đây?" Thanh âm Hoàng Hậu trở nên sắc bén, giọng điệu lời biếng lúc nãy biến mất không chút dấu vết. Lý duệ nhìn Dung phi đang trần trụi rồi nhìn lại sắc mặt Hoàng Hậu đang không vui, trong lòng ai thán một tiếng.

Vốn định mời Hoàng Hậu đến đây để thảo luận xem nên giáo huấn Dung phi như thế nào, bây giờ sao lại thành thành như thế này?

Nhìn thấy trong đôi mắt Hoàng hậu có sự tức giận và chất vấn, Hoàng đế nhất thời xúc động mà quên mất chuyện mình vừa đá Dung phi từ trên chín tầng mây biến thành bi thương.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Một Ngày Tuyệt Vọng

Dung phi lọt hố - Còn muốn ăn hôn quân.

Edit: Như Hiền Dung

Beta: Ka Thái Hậu

Lý Duệ cảm thấy mình thực oan uổng, muốn giải thích với Hoàng Hậu nhưng lại cảm thấy... Chính mình như vậy lại không có uy nghiêm của đế vương.

Hoàng Hậu phẫn nộ thất vọng đảo mắt nhìn Lý Duệ một cái, sau đó quay đi không nhìn nữa.

Lý Duệ tình nguyện bị Hoàng Hậu trừng mắt, như vậy hắn cũng có thể cảm thấy trong lòng còn chút uy nghiêm, nhưng là Hoàng Hậu không có.

Nàng tức giận! Tức giận thật rồi! Lý Duệ ý thức được điểm này, liền cảm thấy lòng ngực giống như bị một tảng đá to đè nặng, lại buồn lại đau, không khỏi đem toàn bộ lửa giận đổ lên người Dung Phi.

"Người đâu, người đâu!" Hoàng Đế vén tấm màn trướng dày nặng ra, thanh âm rống giận từ trong nội điện vang vọng.

Đám cung nhân ở ngoài điện lập tức chạy vào, nơm nớp lo sợ quỳ gối trước mặt hoàng đế.

"Một đám các ngươi đều là người chết sao? Trẫm và Hoàng Hậu đang ở đây, sao các ngươi dám cho người tiến vào?" Hoàng đế giống như con sư

https://thuviensach.vn

tử bị bứt lông mao, tức giận rống ầm lên.

Nhóm cung nhân sợ tới mức cả người phát run.

Sau khi Hoàng Đế ôm Hoàng Hậu đi vào, các nàng liền tránh ở gian ngoài, không dám vào nội điện quấy rầy nhã hứng hai người. Nhưng Dung Phi là do Đức Bảo công công tự mình đưa tới, cũng nói là do Hoàng Thượng triệu kiến, các nàng có lá gan ngăn cản sao?

Tuy rằng Dung Phi bị ban thuốc dán, sau đó dưỡng thương ba tháng ở Hoa Thanh Cung. Nhưng tốt xấu gì thì Dung Phi cũng từng là sủng phi, còn là người chưởng quản Phượng Ấn một thời gian.

Có mấy cung nữ nhát gan bị dọa sợ đến nổi khóc lên.

Đức Bảo là bị Lý Duệ phái đi mời Dung Phi kiến giá, hắn cũng không có nhìn thấy Hoàng đế dẫn Hoàng Hậu vào Đào Nhiên Cư. Đương nhiên cũng không biết Hoàng Thượng của hắn học theo thói xấu của hôn quân, ban ngày ban mặt mà tuyên dâm.

Hắn vốn nghĩ Hoàng Thượng và Hoàng Hậu là muốn hỏi chuyện Dung Phi, nhưng hiện tại thấy Hoàng Đế mặc trung y, tóc rối tung vẻ mặt tức giận, hắn liền biết!

Tuy rằng chuyện Đế Hậu hòa thuận đã lan truyền khắp hậu cung, nhưng thời điểm Dung Phi tiến vào cho thấy, Hoàng Thượng đã quên mất chuyện này, nên mới xảy ra chuyện thế này.

Đánh ghen không phải là chuyện của chính thất sao? Sao Dung Phi...

Trong lòng Đức Bảo hô to xui xẻo, lại cũng chỉ có thể căng da đầu nhận lỗi.

https://thuviensach.vn

"Là nô tài không đúng, nô tài nên thông báo với Hoàng Thượng trước." Đức Bảo quỳ trên mặt đất: "Xin Hoàng Thượng trách phạt."

Lý Duệ oán hận vung tay áo, cố nhẫn nại nói: "Lát nữa tự mình đi lãnh mười bản tử!"

Đức Bảo thở dài nhẹ nhõm. Thật may mắn Hoàng Thượng vẫn còn nhớ tình cũ, không ra tay tàn nhẫn. Đức Bảo vội vàng dập đầu tạ ơn, bò dậy muốn chỉ huy người kéo Dung Phi ra ngoài.

"Sao phải lãnh bản tử? Trong việc này hắn không có làm gì sai." Âm thanh kiên quyết của nữ tử vang lên. Đức Bảo hơi hơi ngẩng đầu, liền thấy Hoàng Hậu đầu tóc rối tung, để chân trần, khoác một kiện áo ngoài đi ra.

"Nàng ra đây làm gì?" Lý Duệ thấy Triệu Yên Dung để chân trần đi ra, vội vàng dùng một bên người ngăn trước mặt nàng, ngăn trở tầm mắt mọi người, thấp giọng nói: "Trên mặt đất lạnh, mau mặc thêm quần áo vào."

Triệu Yên Dung liếc xéo Lý Duệ một cái, nửa híp mắt phượng nói: "Dung Phi cởi hết quần áo ngồi dưới đất nãy giờ mà vẫn không thấy lạnh, thần thiếp mới đứng có một lát làm sao có thể lạnh được."

Nghe Triệu Yên Dung nói vậy, mặt mày Lý Duệ đều đen như nhọ nồi, quay đầu nhìn Đức Bảo mắng: "Không nghe thấy Hoàng Hậu nói gì sao? Thất thần làm gì nữa mau kéo Dung Phi đi ra cho trẫm!"

Đức Bảo liên tục gật đầu, mang theo hai thái giám chạy vào trong kéo Dung Phi đang còn thất thần ra.

Lại có cung nữ nhặt quần áo ở bên ngoài, ba chân bốn cẳng cầm quần áo mặc cho nàng.

Mới vừa bị Hoàng Đế mắng qua, thiếu chút nữa là ăn bản tử, ba hồn bảy vía mấy cung nữ này còn chưa ổn định nên tay chân có chút mạnh bạo.

https://thuviensach.vn

Da thịt Dung Phi non mịn bị các nàng thô bạo động chạm, làm nàng nhịn không được phản kháng lên.

Bất quá Hoàng Thượng đang đứng ở bên ngoài màn, nàng cũng không dám lớn tiếng, rốt cuộc vẫn là phải mặc hết quần áo vào.

Chỉ là do xô xô đẩy đẩy nên tóc mai rối tung lên, trâm trên đầu đều xiêu xiêu vẹo vẹo, toàn thân trên dưới chỉ còn sự chật vật.

Trong lòng nàng vừa kinh vừa sợ vừa thẹn lại vừa giận, vốn tưởng rằng Hoàng Đế kêu nàng đến đây là muốn ôn lại chuyện xưa, không nghĩ tới chính mình sẽ bị nhục nhã.

Hoàng Thượng đây là có ý gì? Ban ngày ban mặt tuyên dâm với Hoàng Hậu, còn muốn nàng tới xem?

Triệu Yên Dung này thật sự là một con tiện nhân dâm đãng, hoàn toàn không biết hai chữ xấu hổ là viết như thế nào!

Đây là dùng dao nhọn đâm vào tim nàng, sau đó còn sát muối lên. Ngũ quan tinh xảo của Dung Phi vặn vẹo, chỉ cảm thấy da mặt nóng bừng. Giống như ngày đó chính mình quỳ gối ở Chiêu Dương điện chịu vả miệng, cái loại đau đớn này là ăn thực sâu vào tận xương cốt, làm nàng muốn nổi điên.

"Hoàng Thượng!" Nàng nhìn nam nhân đứng nơi đó, nam nhân này từng mang đến cho nàng vô số kỉ niệm hạnh phúc. Những lời đường mật, những lần mây mưa đều liên tục lập lại trong đầu nàng. Dung phi không rõ đây là vì cái gì, Hoàng Thượng rõ ràng là thích nàng, để ý nàng, nếu không cũng sẽ không ban phong hào cho nàng là "Dung", cũng sẽ không sủng ái nàng như vậy, thậm chí cho nàng tạm quản Phượng Ấn.

Nếu nói, những điều đó chỉ là hoa trong gương, trăng trong nước, là do nàng ảo giác. Nếu thật là do nàng ảo tưởng thì tại sao hắn lại đợi đến

https://thuviensach.vn

bây giờ mới xé bỏ lớp bọc giả dối ấy? Tại sao lại nhẫn tâm kéo nàng từ trên chín tầng mây xuống vũng bùn này?

"Hoàng Thượng, Hoàng Thượng..." Nàng đẩy đám thái giám đang đỡ nàng ra, bò về phía Lý duệ, muốn ôm đùi hắn, chỉ là vừa mới bò được vài bước, đã bị người đè lại: "Hoàng Thượng, thần thiếp là do phụng chỉ của người mới đến đây, không phải là thần thiếp cố ý mạo phạm Hoàng Thượng và nương nương..."

"Thật không? Vừa nãy ngươi còn định đánh bản cung mà, nếu không phải là bản cung thì ngươi sẽ một tay bóp chết người đó, bản cung nói có đúng không?" Triệu Yên Dung đi đến, đai lưng trên người cũng chưa thắt chặt. Mắt thấy Dung Phi đang bị áp chế, nàng liền vẫy tay kêu hai cung nữ tới giúp nàng sửa sang quần áo lại.

"Nương nương, thần thiếp không biết đó là ngài. Nếu thần thiếp biết, có một trăm lá gan cũng không dám mạo phạm nương nương, xin nương nương minh giám!" Dung Phi vội vàng chuyển hướng cầu xin Hoàng Hậu.

"Như thế nào, bởi vì không biết là bổn cung nên mới xuống tay sao?" Hai hàng lông mày Triệu Yên Dung nhíu lại, khẩu khí lãnh liệt: "Nếu như người nằm nơi này là Trang Quý Phi, là Trinh Phi, là Huệ Phi, là Mai Quý tần, ngươi sẽ thế nào?" Nàng đẩy đám cung nữ đang đứng bên người ra, đi đến trước mặt Dung Phi, cúi đầu nhìn nàng ta.

"Đây là trong cung, chúng ta đều là nữ nhân của Hoàng Thượng. Cung phi kiêng kị nhất chính là ghen tuông, ngươi cũng chỉ là một cái nhị phẩm phi vị, cũng dám đi đánh ghen với nữ nhân của Hoàng Thượng trước mặt Hoàng Thượng. Lá gan của ngươi cũng đủ lớn đấy!" Thời điểm Triệu Yên Dung nói lời này, giương mắt nhìn sắc mặt Lý Duệ, khẽ nhấp đôi môi: "Dung Phi Liễu thị, là ai cho ngươi lá gan lớn như vậy, dám đánh chủ ý lên người bổn cung? Ngươi có tư cách quản việc riêng của Hoàng Thượng sao?"

https://thuviensach.vn

Dung Phi hoa dung thất sắc, quỳ trên mặt đất, bộ ngực phập phồng liên hồi.

Nếu nữ nhân lúc nãy nằm trên giường là một cung phi bình thường, nàng làm như vậy, Hoàng Thượng cũng chỉ là giận nàng, cũng chỉ xử qua loa cho xong việc. Nhưng nữ nhân đó lại là Hoàng Hậu, là chính thê của Hoàng Đế, là chủ nhân của hậu cung. Nàng làm như vậy chính là phạm thượng.

Dung Phi biết Triệu Yên Dung không thích nàng, nữ nhân có giác quan thứ sáu nên cực kì mẫn cảm. Từ lúc Hoàng Hậu tỉnh lại, trong ánh mắt của nàng ta nhìn nàng luôn mang theo tia trào phúng, khinh thường, sâu trong đáy mắt còn mang theo sự chán ghét và căm hận. Dù nàng biết là như vậy nhưng cũng không dám nói ra. Bởi vì đó là tội lớn!

Nàng cài không ít tâm phúc vào trong Chiêu Dương điện, thu mua Thái giám quản sự, cũng là âm thầm tiến hành. Nàng muốn Hoàng Hậu chết, chết trong yên lặng không một tiếng động.

Lại không ngờ nàng ta phát hiện.

Bởi vì đó là tìm chết!

"Hoàng Thượng, Hoàng Thượng!" Dung Phi biết mình đi cầu Hoàng Hậu là vô dụng. Canh giờ đầu tiên nàng ta tỉnh lại đã cho nàng ăn không ít trái đắng.

Dung Phi hy vọng cứu tinh của mình là Hoàng Đế. Nàng khóc, nàng kêu, chỉ cầu cho nam nhân có trái tim sắt đá này nhớ lại khoảng thời gian tươi đẹp trước kia.

"Thần thiếp chỉ là nhất thời hồ đồ, không phải là cố ý... Hoàng Thượng!" Dung Phi khóc lóc kêu gào: "Tình yêu của thần thiếp với Hoàng Thượng có thể sánh với thiên địa, là do thần thiếp lòng dạ hẹp hòi, nhưng

https://thuviensach.vn

cũng là vì yêu Hoàng Thượng, không thể nhìn người ân ái với nữ tử khác trước mặt mình. Thần thiếp sai rồi, cầu xin Hoàng Thượng niệm tình xưa, bỏ qua cho thần thiếp. Hoàng Thượng, Hoàng Thượng!"

Tay nàng chạm được một vật lạnh ngắt trên váy, đột nhiên nhớ tới đó là ngọc trụy mà hắn ban thưởng, vội vàng nâng đôi hoa tai lên trước mặt nói: "Hoàng Thượng ngài xem, đây là hoa tai mà Hoàng Thượng đã ban thưởng cho thần thiếp lúc mới tiến cung, thần thiếp vẫn luôn mang theo bên người, một phút cũng không rời. Hoàng Thượng, thiếp, thiếp là thiệt tình..."

Lý Duệ nhìn đôi hoa tai trên tay nàng, lông mày hơi nhíu lại: "Trẫm ban thứ này cho ngươi khi nào?"

"Hoàng Thượng?" Tay Dung Phi đang cầm ngọc truỵ chợt cứng lại: "Đây... Đây... Ngày đó không phải là do ngài để lại sao? Không phải là vật định tình của chúng ta sao?"

Triệu Yên Dung đứng một bên nhìn, nghe được mấy lời nói của Dung Phi nhịn không được cười rộ lên.

Vật định tình? Hoá ra Dung Phi nghĩ là Hoàng Đế yêu mình.

Mặt Lý Duệ vốn đen nay càng đen hơn, gọi Đức Bảo lại: "Đây là do ngươi làm?"

Đầu Đức Bảo giống như trống, rung liên hồi: "Nô tài nào có gan dám giả truyền thánh mệnh? Thời gian trước ngài từng hỏi ngọc trụy đang ở đâu, nô tài liền đi tìm, nhưng vẫn không có chút tin tức, ai biết lại ở chỗ Dung Phi nương nương?"

"Hoàng..... Hoàng....." Dung phi không thể chịu nhiều đả kích liên tiếp như vậy, theo bản năng nắm chặt ngọc trụy trong tay, giống như đang giữ chặt sinh mệnh của mình.

https://thuviensach.vn

"Tự tiện lấy đồ của bệ hạ, Dung Phi ngươi phải bị tội gì?" Triệu Yên Dung cũng không biết là Hoàng Đế cố ý muốn phủi sạch quan hệ, vẫn là tin tưởng Dung Phi gan lớn, tự mình lấy hoa tai của Hoàng Đế làm tín vật. Theo nàng nghĩ, khả năng xảy ra chuyện này là rất cao.

Dù sao mặc kệ thế nào, Hoàng Đế để Dung Phi quậy tới mức này, tổng cũng không phải là muốn nhắc tới chuyện xưa với nàng, bằng không cũng sẽ không trêu chọc nàng như vậy.

Hoàng Đế thoáng nhìn qua bàn tay đang nắm chặt ngọc trụy của Dung Phi, cười lạnh một tiếng nói: "Cũng chỉ là một cái ngọc trụy, lát nữa ném đi là được."

Cùng ngày sau giờ ngọ, trong cung truyền ra một đạo thánh chỉ.

Dung Phi Liễu thị lòng dạ hẹp hòi, phẩm hạnh thối nát, tư tàng thánh vật. Hạ làm Mỹ nhân, nội trong ngày hôm nay phải rời khỏi Hoa Thanh cung, di cư đến Thanh Lương Điện. Đóng cửa suy ngẫm ba tháng, biết hối lỗi thì có thể tái nhậm chức.

Thanh Lương Điện ở phía Tây Bắc trong hậu cung, là một nơi hẻo lánh, chỉ có những phi tần không được sủng ái mới bị đưa đến đó.

Thanh Lương Điện cũng không có chủ vị, trước kia chỉ có một vị Đồng Mỹ nhân ở, hiện tại lại nhét vào một vị Liễu Mỹ nhân. Xem như nàng bị biếm lãnh cung hoàn toàn.

Xử lý Dung Phi xong, Lý Duệ đuổi tất cả cung nhân ra ngoài, im lặng đứng kế bên Triệu Yên Dung hồi lâu.

Triệu Yên Dung cũng không nói lời nào, chỉ ngồi ở trước giường lấy lược chải đầu.

https://thuviensach.vn

"Trẫm, là đã quên mình có ban ngọc trụy cho nàng ta." Qua một lúc lâu, Lý Duệ cuối cùng cũng mở miệng.

Triệu Yên Dung nhìn hắn một cái, hơi hơi mỉm cười: "Ừ."

"Nàng không thắc mắc gì sao?"

"Bệ hạ ngực có càn khôn, bàn tay thiên hạ, lời nói ra đều có thâm ý, vừa rồi thần thiếp chẳng qua là bị dọa sợ, nhất thời thất thố." Triệu Yên Dung vừa thắt bím tóc, vừa cười nhìn hắn: "Hoàng Thượng, ngài sẽ không bởi vậy mà tức giận với thần thiếp chứ?"

Lý Duệ nghe lời nói này, tâm cũng thả lỏng, nhưng trong lòng lại cảm thấy có gì đó không đúng.

Hoàng Hậu hào phóng như vậy, căn bản là không lấy việc này để gây sự. Vậy tại sao hắn lại cảm thấy trong lòng bị nghẹn uất, có chút không vui?

Triệu Yên Dung thắt bím tóc sắp xong, trên eo lại truyền đến một trận đau nhức. Nàng thở nhẹ một tiếng, thân thể lảo đảo, Lý Duệ vội vàng ôm nàng vào lòng.

"Nàng không khỏe sao?"

Hai má Triệu Yên Dung ửng hồng, ánh mắt chứa một tia nhu tình liếc hắn, nhỏ giọng mà lẩm bẩm: "Còn không phải tại ngươi... Không chịu dừng... "

Thanh âm như là làm nũng lại giống như là oán giận. Nghe thanh âm nàng, lại ôm thân thể ấm áp mềm mại của nàng, tâm thần Lý Duệ rung động, những cái bất mãn và nghẹn khuất vừa rồi phảng phất theo thanh âm nữ tử trong lòng tan biến.

https://thuviensach.vn

Hắn chỉ cảm thấy lòng mình vô cùng ngứa ngáy, hồi tưởng lại những lần thở gấp của nàng, làn da non mịn của nàng, tư vị ấy thật khó để miêu tả. Người huynh đệ nhỏ của Hoàng Đế lại ngo ngoe rục rịch lên.

Lý Duệ ghé vào tai Triệu Yên Dung nỉ non mấy câu, liền thấy mặt nàng càng lúc càng đỏ, nàng trừng mắt nhìn hắn một cái, hừ hừ vòng tay qua cổ hắn.

"Người ta rất mệt..."

"Hoàng Hậu chỉ cần nằm im, một mình trẫm vận động là được."

"Đáng ghét!"

Bức màn trướng vừa mới treo lên lại bị buông xuống. Lúc này không còn ai dám lười biếng nữa, một đám cung nhân đứng đúng vị trí của mình, nín thở ngưng thần, toàn lực bỏ qua những tiếng động ở sau màn trướng.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Đến Chết Mới Thôi

Bùi Hầu gia vượt quá bổn phận - hai lần động tới Hoàng Hậu

Edit: Nhu Tiệp Dư

Beta: Ka Thái Hậu

Tiếu Trầm Mặc đợi đến qua giờ ngọ cũng không thấy Dung Phi, biết lần này hẳn là đã đoán đúng rồi. Quả nhiên đến lúc lên đèn, thánh chỉ liền truyền khắp mọi ngõ ngách trong cung.

Hoa Thanh Cung bị thị vệ trong cung bao vây, không ai được ra vào. Tiêu Trầm Mặc bị giám sát như vậy nhưng lại khó có được một đêm ngon giấc.

Nắng sớm ngày tiếp theo vừa ló dạng, bọn thị vệ trong cung liền tập trung tất cả mọi người đến thiên điện Hoa Thanh Cung, bắt đầu điều tra.

Hôm qua Tiếu Trầm Mặc đã cho người gỡ hết những miếng cao dán hôi không chịu nổi vứt đi. Cho nên tuy là trong Hoa Thanh Cung vẫn còn phảng phất mùi hôi thối đó, nhưng cũng không đến mức làm người ta không chịu nổi.

Tiếu Trầm Mặc cùng với bọn thái giám và cung nữ ngồi chồm hỗm ở thiên điện đã được quét dọn cực kì sạch sẽ. Nhìn đoàn người đứng bên ngoài, trên áo giáp và mũi kiếm tỏa ra sự lạnh lẽo, trong nhất thời tinh thần hơi hoảng hốt.

https://thuviensach.vn

Tình hình như vậy, mười mấy năm trước cũng đã gặp qua một lần, nhưng mà khi đó trong lòng nàng tràn đầy tuyệt vọng, mà lúc này, lại tràn ngập hy vọng cùng vui mừng.

"Cho người đưa chưởng quản Hoa Thanh Cung đến đây." Ngoài cửa truyền đến giọng nam trầm thấp. Trầm Mặc phấn chấn tinh thần, vuốt vuốt vạt áo, đứng dậy.

"Chưởng quản Hoa Thanh Cung Tiếu Trầm Mặc, bái kiến đại nhân." Nàng cúi đầu, đi theo thị vệ ra ngoài cửa, đứng trước mặt một người, khụy gối hành lễ.

"Ngẩng đầu lên."

Tiếu Trầm Mặc ngẩng đầu, nhìn thấy một khuôn mặt mà cả đời nàng cũng không quên được.

Hai gò má gầy gầy cao cao bên trên là đôi mắt sáng có thần, hai hàng chân mày xếch lên, khiến cho dung mạo đoan chính thanh nhã của hắn tăng thêm vài phần oai hùng chính khí. Da hắn trắng, tái nhợt, thần sắc hời hợt, khuôn mặt nghiêm nghị, trên người mặc trường sam màu đen có hai con mãng được thêu bằng chỉ vàng dài đến vạt áo, đai ngọc bao quanh thắt lưng, đầu đội mũ quan đính ngọc bích. Dáng người cao gầy, thoạt nhìn có chút gầy yếu.

Gầy thì gầy, nhưng lại vững vàng như núi, cực kì khí thế.

Tiếu Trầm Mặc hít sâu một hơi. Người này ngươi không cần gặp qua hắn, bất luận là kẻ nào, chỉ cần nhìn trang phục của hắn, hình dáng và khí thế, thì đã có thể đoán ra thân phận của người này.

Quan Quân Hầu Bùi Nghi!

https://thuviensach.vn

Hắn là ngoại thần, sao lại vào cung phụ trách lục soát Hoa Thanh Cung chứ? Tiếu Trầm Mặc nhất thời giật mình, vô số ý niệm xuất hiện trong đầu.

Trong mắt người ngoài thì vị chưởng cung nữ này bị mỹ mạo hơn người của Bùi Hầu dọa sợ, đến nỗi nhất thời quên mất quy củ.

Hai hàng lông mày Bùi Nghi nhíu lại, nam nhân nào bị người khác không lễ phép nhìn chằm chằm cũng sẽ khó chịu thôi.

Huống chi trong mắt nữ nhân này không phải là kinh diễm hoặc là sợ hãi, mà là vẻ mặt như đang gặp quỷ, điều này làm cho hắn hết sức khó chịu.

Hắn ho khẽ một tiếng, lúc này nữ quan tướng mạo bình thường mới tỉnh táo lại, vội vàng cúi đầu hành lễ với hắn.

"Bản quan hầu phụng thánh chỉ của Hoàng Thượng, tới đây kiểm tra xem có cấm vật hay không. Thỉnh Tiếu nữ quan dẫn đường, bản hầu muốn đích thân đi khám xét nội điện nơi Liễu Mỹ nhân từng ở."

Tiếu Trầm Mặc cúi đầu vâng dạ, không nói thừa lời nào, rồi đi trước dẫn đường. Nhưng mà bước chân có hơi lộn xộn, lưng cũng cứng ngắc.

Thật ra thì tại sao Hoàng Đế lại cho Bùi Nghi đến khám xét Hoa Thanh Cung chứ? Nhưng mà theo như ý nguyện của Hoàng Đế, nhất thời hứng thú lại chạy đi tìm tiểu biểu thúc để khoe khoang, làm hại Bùi Hầu gia trong lòng khó chịu, mượn cơ hội tìm chỗ để phát tiết thôi.

Bùi Nghi thoải mái đi theo sau Tiếu Trầm Mặc, thấy nàng có thái độ kỳ quái, bất giác cũng có chút để bụng. Nhưng mà hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng không có nhớ là đã từng gặp nữ quan này.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ là trong cung của Dung Phi thật sự có gì mờ ám, làm cho nữ quan này chột dạ?

Bùi Hầu gia bất giác híp mắt, trên mặt lộ ra một tia thận trọng.

Nói là tự mình lục soát, đương nhiên cũng không đến phiên Bùi Hầu tự tay làm. Cấm vệ trong cung đều là chuyên gia trong chuyện này, bọn họ đem tẩm cung của Dung Phi kiểm từ trên xuống dưới, từ trong ra ngoài lục soát một lần, ngay cả hang chuột cũng không buông tha. Phàm là cảm thấy có gì không hợp lý, đều đem lại cho Bùi Hầu xem qua.

Dung Phi thánh sủng ba tháng, những thứ quý báu trong cung tất nhiên nhiều hơn kẻ khác. Cho nên có một hai thứ vượt chức, trái với quy củ, thì cũng có thể mắt nhắm mắt mở cho qua.

Có điều là Bùi Nghi cũng không định làm vậy, mặc kệ là cái gì, chỉ cần vi phạm một chút cung quy, hắn đều cho người ghi vào hồ sơ, mang đi hết.

Liễu gia vì tư lợi mà không muốn áp dụng thuế mới của triều đình, trắng trợn khoanh vùng khu vực lớn như Tế Châu, Trác Châu.Đoạt lợi của dân, còn hại chết không ít người, Bùi Nghi đã sớm thấy bọn chúng rất chướng mắt.

Hắn cùng với Lý Duệ bày mưu tính kế hơn nửa năm, mới tước được hơn phân nửa cành lá của Liễu gia, nay vẫn còn thiếu một bước cuối cùng, hắn rất thích ý đá một cước vào Liễu thị.

Sủng phi? Sủng phi con mẹ ngươi. Dám tranh với Hoàng Hậu, còn thừa dịp Hoàng Hậu bị giam lỏng mua Thái y và cung nữ muốn lấy mạng Hoàng Hậu?

Ngươi đã muốn chết rồi thì thần phật cũng không cứu được ngươi!

https://thuviensach.vn

Bùi Hầu cười âm hiểm, bản hầu mà không từ từ nghiền nát ngươi thì ngươi cứ viết ngược tên ta lại đi.

Lục soát xong, Bùi Nghi cho người cầm "Vật chứng" đi tìm Hoàng Đế báo cáo. Nữ quan luôn im lặng đứng bên cạnh lại đột nhiên kêu lên.

Bùi Nghi nhìn lại theo phản xạ, lại thấy nữ quan đó không biết đụng phải cái gì mà lại té xuống đất, chính là xoa mắt cá chân nhỏ giọng than.

Bùi Nghi không định để ý đến nàng ta, bất quá tầm mắt vừa quét qua chân nàng, lại phát hiện có chỗ không ổn.

Trong điện được lót thảm, kia nữ quan hình như là vấp phải mép thảm, làm tấm thảm cong lên, lộ ra một viên gạch to.

Viên gạch này cao hơn những viên khác một chút, đúng vậy, mới làm Tiếu nữ quan vấp phải.

Gạch lát trong cung đều được làm rất kỹ lưỡng, cho dù lâu ngày bị giẫm quá nhiều thì cũng phải bị lõm xuống mới đúng, chênh cao lên như vậy thì đúng là không bình thường.

Bùi Nghi ngoái đầu nhìn ra ngoài nhưng bước chân lại không dừng lại, nghiêng người bước đến chỗ Tiếu nữ quan bị ngã.

Hắn nửa quỳ, không để ý tới Tiêu nữ quan vẫn đang xoa chân, híp mắt nhìn chằm chằm viên gạch bị nhếch lên đó, vẫy tay nói: "Người đâu, cạy viên gạch này lên!"

Chuyện này cũng không quá khó khăn, thị vệ chỉ cần dùng một tay đã cạy được viên gạch lên.

"Hầu gia, ở đây có gì đó." Người nọ liếc mắt xem xét một chút, đặt viên gạch xuống lấy vật đó ra.

https://thuviensach.vn

Đó gói giấy dầu, bên trong căng phồng không biết là cái gì.

Bùi Nghi cầm gói giấy, liếc mắt nhìn Tiếu nữ quan vẫn còn đang ngồi trên đất, đưa cho nàng: "Ngươi biết cái này không?"

Tiếu nữ quan nhìn nhìn, lắc đầu nói:"Nô tỳ không biết."

"Mở nó ra." Bùi Nghi chìa gói đồ ra, Tiếu nữ quan không hề do dự đưa tay nhận gói giấy, tay chân cực kì nhanh nhẹn, mở ra. Bên trong bao là mấy phong thư, còn có một ít chi phiếu.

Bùi Nghi thấy trong đó không có gì lạ, mới lấy lại gói đồ từ trong tay Tiếu Trầm Mặc, ném cho thị vệ cầm, rút một phong thơ ra xem.

Đọc đọc, mày hắn nhướng cao lên, trên mặt hiện lên ý cười lạnh như băng.

Lại rút mấy tờ khế ước, "Hắc hắc", gói lại như cũ, sau đó cất vào ngực áo.

"Ngươi....." Đi được hai bước, hắn quay đầu lại, nhìn nữ nhân bình thường kia, ánh mắt lóe sáng, "Chân của ngươi sao rồi?"

Tiêu Trầm Mặc cúi đầu, kính cẩn trả lời: "Nô tỳ không sao, đa tạ Hầu gia quan tâm."

Bùi Nghi nhìn nàng, khóe miệng gợi lên một tia cười: "Người đâu, đưa Tiếu nữ quan đến sườn điện nghỉ ngơi, bảo Thái y viện phái y nữ đến xem chân của nàng."

Tim Tiếu Trầm Mặc nhảy loạn, hoang mang nói: "Không dám làm phiền đại nhân, nô tỳ chỉ đau một chút thôi, lát nữa sẽ không sao. Nô tỳ ngồi ở thiền điện vẫn hơn, ngồi chung với người của Hoa Thanh Cung."

Bùi Nghi nói: "Ngươi lập công, chờ thưởng đi."

https://thuviensach.vn

Tiếu Trầm Mặc ngẩng đầu, vẻ mặt mờ mịt, khẽ nhếch miệng nhìn hắn :"Hả?"

Bùi Nghi cười cười, nữ nhân này, thật sự là rất biết giả bộ.

Vung tay áo, Bùi Hầu dẫn theo đoàn người mang một đống lớn tang vật, rời đi.

Để lại vài thị vệ canh giữ trước cửa Hoa Thanh Cung, trước khi định tội, ai cũng không thể tự tiện rời đi.

Chân Tiếu Trầm Mặc bị thương rất nhẹ, nàng ngồi một lúc, thì có thể đứng lên đi lại rồi.

Bùi Nghi để người lại gọi nữ y tới, mang thuốc thoa cho nàng. Ngón chân bị đụng phải cũng băng bó lại, lúc Tiếu Trầm Mặc sắp hết kiên nhẫn, bọn thị vệ đưa nàng đi khập khiễng về thiền điện.

Hai ngày sau, tin tức trên triều đã truyền khắp hậu cung.

Liễu đại nhân dung túng con cháu hành hung, tham ô công quỹ, trước lệnh cho Tam Ti tra rõ. Công bộ Thị Lang Liễu Ngạn Kỷ đưa tiền cho cung phi, số lượng rất nhiều, lai lịch không rõ, trước đưa vào cung để nội quan thẩm tra.

Hoa Thanh Cung bắt được hai cung nữ, nguyên là tì nữ của Liễu gia theo Liễu Mỹ nhân vào cung. Lúc dưỡng bệnh ở Hoa Thanh Cung, Liễu Mỹ nhân không thể gặp người Liễu gia. Hai người kia đã thu mua thị vệ trong cung, bí mật trao đổi tin tức với nhà mẹ đẻ.

Bị Liễu Mỹ nhân liên luỵ, cung nữ và thái giám của Hoa Thanh Cung chịu khổ không ít cũng nhiều, cung nhân có phẩm cấp đều sẽ bị giáng chức.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tiếu Trầm Mặc trong lúc vô tình vấp vào chỗ Liễu Mỹ nhân giấu thư bí mật, chi phiếu, khế ước mờ ám, xem như lập công chuộc tội, được giữ lại quan vị ngũ phẩm chưởng cung nữ.

Lại qua mấy ngày, Liễu gia bị định tội, còn Liễu Mỹ nhân cũng bị chuyển từ Thanh Lương điện sang lãnh cung thật sự - Túc Chính đường nơi phi tần phạm tội ở.

Tháng tư, ánh mặt trời đã từ ấm áp trở nên mãnh liệt, trời đất nhét đầy ánh nắng chói chang, cỏ cây phồn thịnh, thậm chí đã có thể ngẫu nhiên nghe thấy tiếng ve kêu đầu hè.

Bên ngoài Túc Chính đường phủ đầy nắng, bốn phía sạch sẽ, không khác những cung khác là mấy, ngoại trừ tường cung cao một trượng, thì những thứ khác hẳn là giống như đúc.

Nhưng mà vừa bước vào, thì lại có một làn khí lạnh của lãnh cung tràn ra, làm cho người ta nhịn không được muốn rùng mình.

Triệu Yên Dung để cung nhân theo mình ở bên ngoài chờ, theo chỉ dẫn của Mộc Lan đi vào. Cung nhân phụ trách trông coi nội đường yên lặng mở cửa thỉnh an Hoàng Hậu nương nương xưa nay chưa được gặp, sau đó lại yên lặng thối lui ra ngoài.

Bên trong trống trải chỉ có một pho tượng Quan Âm, Dung Phi mặc bố y ngồi xổm trên nệm cối, bên cạnh có hai cung phụ tráng kiện theo dõi.

"Các ngươi đi xuống đi." Triệu Yên Dung khoát tay áo, "Bản cung có chuyện muốn nói với Liễu Mỹ nhân."

Hai cung phụ có chút chần chờ, bình thường cung phi đã vào Túc Chính đường thì cơ bản chính là được định tội, không thể trở mình nữa. Cho nên rất nhiều người vào đây thì trở nên điên điên khùng khùng. Loại

https://thuviensach.vn

nữ nhân này trong đầu chỉ có tuyệt vọng và oán giận, tuyệt đối không chịu được kích thích, rất nhiều người sẽ làm ra hành động nguy hiểm.

Nếu là Hoàng Hậu có mệnh hệ gì, các nàng còn mạng để sống không đây?

"Nương nương, xin thứ cho nô tỳ không thể rời đi. Vạn nhất Liễu thị phát điên....." Hai cung phụ quỳ xuống cầu Hoàng Hậu thu hồi mệnh lệnh đã ban ra,

"Nô tỳ canh giữ ở đây, cũng bảo vệ ngọc thể nương nương được an toàn."

"Nàng sẽ không gây thương tổn ta, các ngươi đi xuống đi!"

Hoàng Hậu kiên trì, hai cung phụ chỉ có thể miễn cưỡng đi ra, nhưng cũng không dám đi quá xa, đứng ở cửa lớn nhìn vào, nếu trong đó có chuyện gì thì cũng có thể chạy vào kịp.

Liễu Mỹ nhân ngồi chồm hỗm, rõ ràng nghe thấy Hoàng Hậu tới, nhưng ngay cả đầu cũng không chịu nâng lên.

Triệu Yên Dung đi quanh nàng ta hai vòng, để Mộc Lan mang ghế đến, để trước mặt nàng ta rồi ngồi xuống.

"Liễu thị, hai ngày nay ngươi sống thế nào?"

Nghe giọng Hoàng Hậu, rốt cục nàng ta cũng ngẩng đầu lên.

Chỉ mới mấy ngày, nàng ta cơ hồ đã biến thành một người khác. Hoa tươi kiều diễm đã trở nên héo úa. Làn da của nàng ta ngả vàng, không có một chút sáng bóng, đôi mắt hõm sâu, ánh mắt trì trệ, đến lúc này trên mặt vẫn không thể dứt bỏ ngạo khí cùng oán giận.

https://thuviensach.vn

"Nhờ phúc của Hoàng Hậu nương nương, thần thiếp cũng coi như sống tốt."

"Ừ." Triệu Yên Dung gật gật đầu, cao thấp đánh giá nàng, "Có thể sống chính là chuyện tốt. Chắc ngươi cũng biết phụ thân cùng thúc bá huynh đệ của ngươi mấy ngày nữa sẽ bị chém đầu chứ."

Cổ họng Liễu Mỹ nhân hầu như phát ra tiếng gào thét đau khổ.

"Hoàng Thượng rất nhân từ, ngươi yên tâm đi, không động đến trẻ nhỏ và phụ nữ, tóm lại nữ nhân cùng trẻ con Liễu gia đều toàn mệnh."

Ngũ quan Liễu Mỹ nhân vặn vẹo, thống khổ lại càng trông dữ tợn hơn.

"Triệu Yên Dung, ngươi không cần phải như vậy đắc ý đến chê cười ta. Ngươi cho là Triệu gia có thể chống cho ngươi bao lâu? Ngươi cho là Bùi gia có thể gắng gượng bao lâu? Đừng tưởng rằng Hoàng Thượng sủng ngươi, ngươi chỉ có thể đắc ý một lúc thôi!" Liễu Mỹ nhân nói tiếp ,"Chẳng qua hắn chỉ lợi dụng ngươi để lung lạc Bùi gia, ngươi cho rằng ngươi thực sự có năng lực gì mà làm cho Hoàng Thượng coi trọng?"

Triệu Yên Dung cười nhìn nàng ta, gật đầu, nói: "Ôi, ta chính là đến xem ngươi đáng chê cười thì sao? Có điều xem ra ngươi cũng không phải là kẻ ngu đến tận xương tủy, hai ngày này ngươi đã suy nghĩ cẩn thận, biết vì sao trước kia Hoàng Thượng lại sủng ngươi."

Hốc mắt khô khốc của Liễu thị hơi ẩm ướt: "Hắn thật sự thích ta, chỉ là ta bị phụ huynh liên luỵ. Nếu ta không phải người của Liễu gia, nếu không phải..... Ta không cam lòng, không cam lòng....."

"Vẫn là choáng váng sao, vậy để ta chỉ điểm cho ngươi." Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, "Thích ngươi? Thôi dẹp mẹ nó đi. Nữ nhân trong thiên hạ đều để cho hắn chọn, muốn cái gì mà không có? Ngươi trông cậy vào một Hoàng Đế có thể thật lòng với nữ nhân, cũng như là trông cho

https://thuviensach.vn

heo nái biết leo cây. Chỉ là ngươi tự tìm. Không chịu an phận làm một cung phi, không nên cấu kết với người nhà, còn muốn giết ta để giành ngôi vị. Kết cục này cũng quá xứng đáng rồi?"

Liễu thị nhìn Hoàng Hậu, nghe nàng dùng giọng điệu đường phố thô bỉ để nói chuyện, trong nhất thời có chút trố mắt. Chỉ thấy Hoàng Hậu hơi cúi đầu, mặt mày tinh xảo cong cong, chậm rãi nói: "Muốn chết không được muốn sống không xong, không được thoải mái."

Con ngươi Liễu thị co rụt lại.

"Đây là lời nói lúc trước ngươi nói ở Chiêu Dương điện, hôm nay ta trả lại cho ngươi." trên mặt Hoàng Hậu hiện lên ý cười trào phúng, "Bản cung chướng mắt ngươi đã lâu, từ lúc ngươi muốn ta chết đi. Có điều bản cung phước lớn hơn ngươi, mạng tốt hơn ngươi, cười sống đến cuối cùng, là bản cung, không phải ngươi."

Nàng đứng lên, Mộc Lan dìu nàng đi, rồi quay đầu cười nói: "Muốn cho ngươi sống cũng không khó, nhưng ngươi trăm phương ngàn kế muốn ta chết, trong lòng ta liền cảm thấy không được tự nhiên. Ngươi đại khái không biết đi, bản cung là người cực kì nhỏ nhen. Người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người phạm ta, ta sẽ trả lại gấp đôi.".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Mùa Hè Lại Muốn Tuyết Rơi

Một lòng tìm đường chết, người Triệu gia - ma ma đều rất vui sướng

Edit: Nhu Tiệp dư

Beta: Cảnh Quý tần

Khi Triệu Yên Dung bước ra khỏi chánh đường đó thì cõi đời này đã không còn Dung Phi nữa, không còn Liễu mỹ nhân nữa. Ba tháng ân sủng kia trở nên hết sức xa xỉ. Như pháo hoa lúc nửa đêm, chỉ là ánh sáng lộng lẫy trong cái chớp mắt, sau đó ánh sáng đó dễ dàng biến mất trong đêm tối, ngay cả một tia sáng mờ nhạt cũng tìm không thấy.

Trong cung, người có địch ý với Triệu Yên Dung nhất, "Uy hiếp" lớn nhất, đã từng là sủng phi vậy mà cũng hương tiêu ngọc vẫn nhanh như vậy, làm người ta cảm thấy hơi thổn thức, nhưng mà nơi này là nơi nào? Là hoàng cung!

Trong hoàng cung, nữ nhân giống như Dung phi, không biết có bao nhiêu người, ân sủng của đế vương cũng chỉ là nhất thời, từ xưa tới nay, nữ nhân được cưng chiều mà trở nên kiêu ngạo, sau đó tất cả đều không có kết quả tốt.

Dĩ nhiên, ngoại trừ một vị.

Tiên đế lúc sinh thời thích nhất là Chương Thái hậu.

https://thuviensach.vn

Thái hậu mấy ngày nay xem như cũng là có chút an phận, không biết là bị Hoàng hậu dọa sợ đến nỗi mà sinh ra sợ nàng, hay là bởi vì mấy hôm nay bà ta nằm trên giường dưỡng hông, không tiện nhúc nhích.

Nói như vậy, việc có thể hành hạ người hầu hết là thị tật cho trưởng bối vào ban đêm. Nhưng sau khi trải qua đêm hôm đó, Thái hậu đã sợ hãi đến kinh hoảng rồi, bà biết muốn đối phó với tiểu tức phụ (con dâu) Triệu Yên Dung có lá gan đen tối lớn hơn bàn tay này chỉ hành hạ thân thể là hoàn toàn không thể được. Bởi vì rất có thể bị Hoàng hậu hành hạ ngược trở lại.

Hoàng đế để cho Hoàng hậu nghỉ ngơi, bà cảm thấy cầu còn không được.

Hoàng hậu vội tới thỉnh an bà, vậy thì cứ cự tuyệt nàng ta ngoài cửa để nàng ta khó chịu đi.

Cho nên cửa Trường Nhạc cung đã đóng lại, Thái hậu ở trong đó cũng an tâm mà dưỡng bệnh.

Triệu Yên Dung tất nhiên là mừng rỡ tiêu dao. Thái hậu đóng cửa, trong cung nàng là người đứng đầu hậu cung rồi, cũng không cần thỉnh an theo quy củ, quy củ lớn nhất bây giờ chính là nàng. Trừ cái người nếm tủy biết vị là Lý Duệ, ngày ngày giống như gấu thấy mật ong kề cận nàng, mấy ngày nay trong cung Triệu Yên Dung rất dễ chịu.

Hôm nay, Hồng ma ma ở Triệu gia tiến hành kế hoạch huấn luyện quy củ đã đến giai đoạn cuối, bà đã hồi cung báo cáo, Triệu Yên Dung mời bà vào trong điện ngồi. Bởi vì, vị này là lão nhân năm đó ngoại tổ mẫu đã dùng qua, cho nên Triệu Yên Dung cũng hết sức khách khí với Hồng ma ma, làm cho Hồng ma ma có chút thụ sủng nhược kinh.

"Nương nương xin ngài yên tâm, chuyện ngài cùng Hầu gia giao, chúng nô tỳ tuyệt không dám lười biếng."

https://thuviensach.vn

"Các ngươi đến Triệu gia cũng được nửa tháng rồi, " Triệu Yên Dung cong cong ngón út cùng ngón trỏ gõ nhè nhẹ ở trên bàn khẽ cười nói, "Muội muội kia của Bổn cung được nuông chiều từ bé, mười ngón tay không dính chút nước bẩn, dạy bảo nhất định rất vất vả, thời gian này ma ma cực khổ rồi."

Hồng ma ma lắc đầu nói: "Nương nương ngài không biết, bọn nô tỳ cũng là được mở rộng tầm mắt. Cái vị nhị tiểu thư kia thực ra là người có khí khái."

Ơ, Triệu Thanh Dung tự nhiên được khen rồi! Triệu Yên Dung đứng lên.

"Mục đích chính của nô tỳ là muốn cho Nhị tiểu thư chịu khổ, tất nhiên sẽ không hạ thủ lưu tình, nhưng trừ ngày đầu tiên muốn chạy trốn ra ngoài, lúc sau tất cả đều cắn răng nhẫn nhịn. Tay chân cũng không đập phá nữa, người gầy đi một vòng rồi, nhưng khóc một hồi thì vẫn lại tiếp tục." Hồng ma ma chần chờ một chút nói, "Nương nương, nô tỳ nhìn vị nhị tiểu thư này là hạng người có dã tâm lớn, tuy rằng mệt mỏi cực kỳ nhưng trong miệng còn có thể nhỏ giọng mà nhắc tới Hoàng Thượng...Hoàng Thượng. Nàng chết không hối cải, tụi nô tỳ đều cảm thấy rằng người này nếu ngày sau tiến cung thì nương nương sẽ gặp bất lợi. Giờ đây nô tỳ tiến cung cũng là nghĩ muốn hỏi nương nương một chút, chúng ta này. . . . . Còn muốn tiếp tục sao?"

"Ừm, nàng thật là có tiền đồ." Triệu Yên Dung nở nụ cười, "Nàng nếu không có dã tâm lớn, thì ngày hôm trước đã phải rút lui sớm rồi, còn có thể nhẫn nại đến hôm nay? Ngươi cùng Công Tôn đại nương tiếp theo huấn luyện nàng, tâm tư lớn hơn nữa, tiến cung đến cùng cũng chỉ là thuộc hạ của Bổn cung, căn bản cũng không coi là cái gì. Bất quá hai ngày này các ngươi kiềm chế một chút, cũng đừng đối với nàng quá ác, đừng cho một đám người còn chưa có tiến cung đã bị bệnh rồi."

https://thuviensach.vn

"Nương nương!" khuôn mặt Hồng ma ma đầy lo lắng, còn muốn khuyên hai câu, Triệu Yên Dung khoát tay áo nói: "Biết các ngươi lo lắng cho Bổn cung, nhưng mà các ngươi cũng thử suy nghĩ xem, nàng muốn dùng thân phận cung nữ tiến cung, có thể gây bao nhiêu tai hoạ? Trong cung tất cả cũng đều không thể so sánh với Triệu phủ, nàng làm gì có lão nương, có tổ mẫu sủng ái che chở. Ở chỗ này, đi sai hay bước nhầm thì cũng có vô số ánh mắt ngó chừng. Bổn cung ngồi ở trên cao này, có bao nhiêu người nghĩ muốn kéo Bổn cung xuống ngựa?" Nàng nhướng mày cười nói, "Nàng, vậy mà ngu ngốc muốn tới chỗ nước đục này. Ngươi nhìn xem, không cần Bổn cung phải động thủ, nơi này cũng có rất nhiều người muốn bóp chết nàng."

"Hơn nữa, nàng ngay cả chết cũng không biết chết như thế nào." Nụ cười Triệu Yên Dung dần dần phai nhạt, chỉ ở khóe môi lưu lại một độ cong giễu cợt...

"Các nàng vội vàng muốn nhảy vào cung chịu chết, Bổn cung là tỷ tỷ của nàng, tự nhiên không thể ngăn nàng, nếu không Triệu gia cho rằng Bổn cung là không thông tình đạt lý, tâm tư hẹp hòi ghen ghét, ngay cả muội muội mình cũng dung không được đấy."

"Nương nương."

Sau khi Hồng ma ma đi, Triệu Yên Dung ngồi trong viện phơi nắng, đã nhìn thấy lão đại Bạch Lộ ở phía xa vẫy khăn tay chạy tới.

"Nương nương, phu nhân bên kia vừa phái người tới đưa tin, bảo là muốn tiến cung thăm ngài đấy."

Triệu Yên Dung liếc nàng một cái, không nhanh không chậm nói: "Là Hầu phủ phái hạ nhân tới truyền tin?"

"Phải." Bạch Lộ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Bùi thị kể từ khi dẫn Triệu Uyển Dung đi Quan Quân Hầu phủ thì không về lại Triệu gia. Triệu Phùng Xuân ba lần bốn lượt tự mình tới cửa, muốn đón thê tử nữ nhi về nhà đều bị Bùi Nghi phái người cản trở.

Thời gian qua lâu rồi, Bùi thị thấy không an tâm.

Rốt cuộc nàng cũng là nữ nhi đã xuất giá, không có đạo lý cùng lý do ở nhà mẹ đẻ hơn nửa tháng. Chuyện này nếu để người ngoài biết được, còn không phải muốn đâm nàng thành nhím, nói Bùi gia ngạo mạn không nói đạo lý. Cho nên nàng nói với đệ đệ muốn dẫn Uyển Dung trở về.

Bùi Nghi sao lại chịu từ bỏ ý đồ như vậy!

Hắn đã sớm chướng mắt bọn người tỷ phu, những năm qua đều vì nể mặt tỷ tỷ mà nhẫn nhịn. Mặc dù biết Triệu gia đối với tỷ tỷ không tốt, nhưng là hắn cũng không có ngờ tới mẫu tử Triệu gia có thể bỉ ổi đến nước này.

Triệu Phùng Xuân là tiểu nhân nịnh hót, nếu có lòng thành thật sự thì ban đầu sẽ không nên tổ chức hôn sự kia, lại còn muốn lấy thêm của hồi môn bởi vậy mới cưới Nhị tỷ về. Thê tử của hắn được cưới hỏi đàng hoàng, nhưng lại không biết yêu quý càng không biết tôn trọng, không những vậy mà còn là một kẻ sủng thiếp diệt thê. Lại còn mơ mộng vừa muốn có chân ái lại muốn được quyền thế, trên đời này nào có chuyện tốt như vậy cho hắn chứ?

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Trong Cung Thật Đáng Sợ

Muội muội chưa tiến cung, tỷ đốt cho muội một nén nhang.

Edit: Nhu Tiệp dư

Beta: Hà Tiệp dư

Ba ngày sau là tới lễ Dục Lan ngày năm, tháng năm. Theo như quy định trước đây, vào hôm đó sẽ có một nhóm cung nữ đến tuổi được xuất cung, cũng sẽ có thêm một nhóm cung nữ mới phải tiến cung.

Trong nhóm cung nữ mới, có gia quyến của những quan viên phạm tội, bị sung làm quan nô. Loại này thông thường sau khi vào cung sẽ làm thô dịch, điển hình như giặt quần áo, xách nước, rửa nhà xí. Đại đa số cả đời sẽ vùi mình trong vòng luân lý thô dịch, đến tuổi hoặc là ra cung tìm thân nhân nhờ vả, hoặc là chết già ở trong cung.

Còn lại là những nữ nhi nhà quan thấp kém hoặc là nô tỳ trong nhà được cung phi đưa vào cung làm nô tỳ để sai bảo. Những người này sẽ bị phân đến từng cung để hậu hạ các quý nhân. Một số ít có khuôn mặt xinh đẹp, có tâm cơ, lại còn biết nắm bắt cơ hội, nói không chừng có thể nhảy lên cành cao, lọt vào mắt của Hoàng đế, trở thành một thành viên trong nhóm quý nhân.

Đương nhiên, cung nữ thăng cấp làm cung phi thì sẽ không thể nào có phân vị quá cao được.

https://thuviensach.vn

Giống như trước đây, cung nữ cầm đèn Trương thị ở Đông cung của Thái tử. Sau khi sinh hạ một công chúa cũng chỉ lên được phân vị Chiêu nghi. Mà bình thường, so với mỹ nhân, quý nhân cũng chỉ hơn kém nhau một bậc.

Dù là như thế, hằng năm cũng có rất nhiều rất nhiều người hoang tưởng tự đại. Những cô gái trẻ hùng tâm tráng trí thông qua đủ loại quan hệ đều muốn vào cung, mong lọt vào mắt Hoàng đế.

Cho dù là cung nữ được tấn vị, cũng hoàn toàn không có một lời oán hận.

Nói đâu xa, như vị Triệu Thanh Dung, Triệu nhị tiểu thư này. Trời còn chưa sáng đã thức dậy trang điểm chọn trang phục, mặt mũi gầy gò nhưng tràn đầy tinh thần, nếu phía sau mà có đuôi, chỉ sợ là đang quẫy đuôi bày hết tất cả đắc ý.

Trên dưới Triệu gia đều đi theo Triệu Thanh Dung đến cửa cung. Nơi đó tụ tập những cung nữ đang đợi vào cung.

Trời còn chưa sáng hẳn nhưng đã có rất nhiều người tụ tập ở đó. Những cỗ kiệu đầy màu sắc được đặt lung tung, thỉnh thoảng lại truyền đến một hai tiếng khóc hu hu.

Là các cô nương chia tay phụ mẫu.

Triệu Phùng Xuân vốn dĩ không muốn đến chút nào. Hắn là quan nhất phẩm đương triều, lại phải tiễn nữ nhi đi làm cung nữ, chuyện này truyền ra ngoài đâu có dễ nghe?

Có rất nhiều quan viên lục, thất phẩm đến tiễn con gái, trong đó có không ít người có thể nhận ra hắn.

https://thuviensach.vn

Triệu Phùng Xuân không thể mất mặt như vậy được, thế nhưng lại không yên tâm. Triệu Thanh Dung dù sao cũng là minh châu hắn nâng trong lòng mười bảy năm, hết lòng nuôi lớn, hắn vẫn còn trông cậy vào đứa con gái này sẽ có tiền đồ, tương lai có thể làm rạng rỡ tổ tông.

Đó là lí do mà Triệu đại nhân dù có lén lén lút lút vẫn cố đi theo tới nơi này.

Nhìn Triệu Thanh Dung ôm Triệu lão thái thái khóc, hắn cũng cảm thấy viền mắt mình hơi cay cay, lòng trùng xuống.

Đoàn thị bị hắn đánh, lại bị nội vệ dùng kiếm dọa một trận, đã ngã bệnh ngay hôm ấy, nhưng vẫn bảo người dìu đến, muốn tiễn nữ nhi.

Thế nhưng, nhìn bộ dáng bệnh tật của bà ta, sợ sẽ làm người khác cảm thấy xui xẻo, lại sợ bà ta khóc lớn tiếng rồi kinh động đến người khác. Cho nên, Triệu Phùng Xuân đành cho người trông coi, không để cho bà ta bước ra khỏi kiệu, chỉ cho phép nhìn qua rèm mỏng.

Triệu Thanh Dung cất ngân phiếu cùng một túi bạc vụn mà Lão thái thái kín đáo đưa cho ả, tuy rằng nước mắt vẫn còn đọng trên mặt nhưng trong lòng lại rất vui sướng.

"Bé ngoan, sau khi vào đó đừng lo lắng cho chúng ta, tự chăm sóc bản thân cho thật tốt là được." Triệu lão thái thái lau nước mắt nói với ả ta. "Cần tiêu tiền thì cứ tiêu, đừng để cho người khác nói rằng chúng ta không phóng khoáng. Tổ mẫu biết trong cung cần tiền để dùng, mặc dù chúng ta không có bao nhiêu tiền nhưng mẫu thân của con cũng có khá nhiều của hồi môn, chắc là cũng đủ dùng."

Triệu Thanh Dung lắc đầu. "Tổ mẫu quên đi, bạc của mẫu thân là của Bùi gia, cho dù có thể lấy đi, bà ta cũng sẽ không để chúng ta dùng đâu."

https://thuviensach.vn

"Ngốc quá, thì nói là ta dùng, nó dám không lấy ra để hiếu kính bà bà à?" Triệu lão thái thái mắt khẽ đảo, lộ một phần ngoan lệ. "Chỉ cần con có thể lọt vào mắt của Hoàng thượng, làm nương nương, chúng ta còn phải nhìn sắc mặt lão Bùi gia sao? Ả ta chỉ cần dám nói nửa chữ không, ta lập tức vứt bỏ cái mặt già này, đến trước cửa Hầu phủ làm loạn, để cho người trong khắp kinh thành đều biết, con gái Bùi gia bất hiếu, là kẻ ăn cây táo, rào cây sung. Con nhìn đi, chờ con được làm nương nương, lấy được thánh sủng, làm gì thì làm đều phải cho mẹ của con một danh phận thỏa đáng, để cho nó làm chính thất của phụ thân con. Như vậy sau này không còn ai dám coi thường con nữa, nói con là cái gì thứ nữ."

Triệu Thanh Dung bị câu nói sau cùng của tổ mẫu làm cho cảm động, nước mắt vừa ngưng lại rơi xuống.

"Cháu gái không cầu cái gì khác, chỉ cần tổ mẫu có thể trường thọ bách tuế (sống lâu trăm tuổi). Sau này con không thể ở bên cạnh hầu hạ ngài, ngài phải bảo trọng thân thể thật tốt..."

Lão thái thái ôm ngực, hít hít mũi nói. "Chờ con không còn là thứ nữ nữa, đừng nói là nương nương, thượng vị làm Hoàng hậu cũng có thể. Triệu gia sau này đều dựa vào con cả, hãy nắm bắt cơ hội, đừng làm cho tỷ tỷ của con mất hết thể diện."

"Nhất định không." Triệu Thanh Dung trong mắt chứa lệ cười rộ lên.

Làm sao có thể làm cho tỷ tỷ mất hết thể diện? Sau này ả còn muốn cướp hết tất cả mà!

Tiếng chuông trong cung vang lên, cửa cung cũng được mở ra. Một đội thị vệ và thái giám đi ra, quản sự giơ thẻ bài để cho tất cả các cung nữ xếp hàng chờ nghiệm thân (kiểm tra xem có còn là xử nữ không). Toàn bộ người nhà đến tiễn biệt đều phải tách ra đi qua một bên, chỉ cho phép nhìn từ xa.

https://thuviensach.vn

"Đi thôi." Triệu Phùng Xuân dùng khăn quàng cổ che nửa bên mặt, nói khẽ với lão thái thái. "Đã đến lúc xếp hàng, chúng ta cũng không thể nói chuyện nữa. Đến lúc phải đi rồi."

Đoàn thị ngồi trong kiệu nghẹn ngào. "Tốt xấu gì cũng phải để cho thiếp nhìn nó đi vào trong chứ."

"Nhìn thì có thể làm gì?" Triệu Phùng Xuân phiền não, mắt thấy các gia quyến khác bị đẩy đến một chỗ, cảm thấy những người đó đang nhìn mình, thì bắt đầu đứng ngồi không yên.

"Bảo bối của mẫu thân, sau này mẫu thân có muốn gặp con cũng rất khó!" Đoàn thị ngồi trong kiệu nhịn nửa ngày rốt cuộc cũng khóc thành tiếng.

Bà ta vừa khóc thì giống như khơi mào, các nữ quyến xung quanh đó cũng đều khóc lên.

"Ngươi khóc cái gì!" Triệu Phùng Xuân muốn khiêm tốn, vậy mà Đoàn thị lại lên tiếng gây sự chú ý trong cả đám người, vừa vội vừa tức mà mắng. "Con gái tiến cung để vươn lên, ngươi không mừng cho nó, mà khóc lóc cái gì, mau về nhà, đừng ở đây làm ta mất mặt."

Trong lòng Đoàn thị buồn bực, lão gia không cho bà ra ngoài tiễn con gái còn chưa tính, bây giờ ngay cả khóc hai tiếng cũng bị hắn quở trách.

Nhu tình mật ý trước kia của hắn đã đi đâu rồi? Sao chỉ vừa chớp mắt thì đã cáu gắt với mình như vậy? Đoàn thị thu lại tiếng khóc, trong lòng đầy nghi ngờ nhưng mà suy cho cùng nơi này rất nhiều người, bà cũng phải chú ý đến thân phận, buộc lòng phải nhịn xuống.

"Ôi, đó không phải là Triệu thượng thư sao?"

https://thuviensach.vn

Xa xa, truyền tới tiếng nói khiến Triệu Phùng Xuân càng thêm hoảng sợ.

"Ôi trời, nhìn giống ông ta thôi, sao lại có khả năng đó chứ. Thiên kim Triệu gia đã là Hoàng hậu, Triệu đại nhân sao có thể cam lòng để cho một nữ nhi khác của mình tiến cung làm cung nữ đây? Ngươi nhất định là nhìn lầm rồi đi."

"Ha ha, cũng đúng... Nhưng mà nghe nói Triệu gia hình như còn một thứ nữ, năm nay cũng đã mười bảy tuổi..."

Triệu Phùng Xuân cảm giác mặt già của mình đang nóng lên, hận không thể bịt kín lỗ tai chạy về nhà. Hắn thúc giục kiệu phu, vội vã đi khỏi đó.

Năm nay cung nữ được chọn tiến cung vừa đủ một trăm người, gọi đến tên thì vào nghiệm thân, mỗi người cần một khoảng thời gian cũng không gọi là ngắn.

Triệu Thanh Dung mặc dù tới sớm, nhưng lại bị xếp ở phía sau.

Bởi vì cung nữ một khi đã tiến cung thì thời hạn dạy dỗ cũng không giống nhau, sẽ do nhóm cung nữ lớn tuổi hoặc ma ma truyền kinh nghiệm, từ một đến ba năm, cho nên phải chọn từ lúc còn mười hai mười ba tuổi, tuyệt đối không thể lớn hơn mười lăm tuổi. Như Triệu Thanh Dung lớn tuổi, thật đúng là gây sự chú ý đặc biệt.

Người ngoài bởi vì đứng mệt mỏi hoặc thì thầm với nhau, hoặc xoa vai đấm lưng, chỉ có nàng ta, đứng hơn một canh giờ vẫn còn thẳng lưng, khuôn mặt trầm tĩnh không trò chuyện với người khác, giống như hoa mai kiêu ngạo xa biệt thế gian, ở một góc độc lập nhưng lại rất ngoan ngoãn, tỏ ra vô cùng khiêm tốn. Dần dần, các cung nữ xung quanh đều chú ý tới khuôn mặt rất cô độc và kiêu ngạo, lại lộ ra vài phần thấp hèn.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà ả không đáp, không hỏi, từ đầu đến cuối luôn không đặt người khác vào mắt.

"Ra vẻ đoan trang làm cái quái gì, cho là mình rất giỏi sao." Một tiểu nha đầu thoạt nhìn chỉ có mười hai mười ba tuổi xì một cái, không kiêng dè khiêu khích ả ta.

Triệu Thanh Dung mỉm cười, nhìn những cô nhóc vẫn còn chưa phát triển, trong lòng dâng lên một cảm giác ưu việt.

Ta sẽ nhớ kỹ các ngươi, đám nhóc con này. Đợi ta thành nương nương, sẽ để các ngươi từng người từng người một quỳ xuống mà liếm ngón chân của ta, để xem các ngươi còn dám ngông cuồng hay không?

Vất vả một lúc cũng tới lượt của nàng ta. Ả xoay người khinh miệt liếc các cô nương phía sau lưng, sau đó nghiêm túc đi vào trong.

Trong phòng bày một cái bàn, một tên thái giám giữ cửa hỏi nàng về giấy hộ tịch, kiểm tra từng cái thấy không có sai sót gì, lúc này mới thu lại cất vào trong chiếc rương bên cạnh. Triệu Thanh Dung vòng qua bàn đi vào trong, nơi đó có ba vị ma ma chuyên nghiệm thân.

Triệu Thanh Dung quan sát, trong phòng không có người nàng ta quen biết. Nhưng mà ngẫm lại, Công Tôn đại nương cùng Hồng ma ma đều là cung nhân chăm sóc Hoàng hậu, sao lại có thể tới nơi này làm cung nữ nghiệm thân.

Triệu Thanh Dung hít sâu một hơi, nhớ lại những lễ nghi ma ma đã dạy, uyển chuyển ngồi xổm xuống, nói nhỏ nhẹ. "Tiểu nữ Triệu thị Thanh Dung ra mắt các vị ma ma, gia phụ là Hộ bộ thượng thư Triệu..."

Một vị lão ma ma ở giữa cầm roi trúc gõ lên bàn một cái, không nhịn được cắt ngang. "Ai quản cha ngươi là ai? Vào cung, thì là người trong cung, chỉ để ý hầu hạ chủ tử. Cha mẹ của ngươi tiễn ngươi vào đây, trước

https://thuviensach.vn

khi đến hai mươi lăm tuổi được xuất cung, thì bọn họ không phải là cha mẹ của ngươi, từ giờ trở đi ngươi chỉ có thể nhớ một điều: chủ tử của ngươi!"

Triệu Thanh Dung bị lời của bà làm nghẹn lại, mạnh mẽ cười nói: "Ma ma dạy phải."

"Cởi quần áo ra!"

Triệu Thanh Dung biết rõ đây là cửa ải nhất định phải trải qua nếu muốn vào cung, phải cởi hết xiêm y, để cho người ta kiểm tra xem trên người có vết đốm, dị vật, tránh mai sau đụng phải các quý nhân trong cung.

Chỉ là bắt nàng cởi hết quần áo trước mặt người khác, nàng có hơi ngại ngùng.

Chỉ chậm chạp một chút, roi trúc đã gõ vào tay, trong nhất thời ả như trở về thời gian bị phong bế trong tiểu viện vậy, bị hai vị ma ma giáo huấn đến thập tử nhất sinh.

Triệu Thanh Dung không nói hai lời, bắt đầu cởi áo.

Há miệng run rẩy để cho ba bà lão sờ soạng, ngắt nhéo còn cấu, sau đó lão ma ma cho phép ả mặc quần áo vào.

Chỉ là y phục vẫn còn, nhưng chi phiếu và túi bạc đã mất.

"Ma ma, đó là nhà cho." Triệu Thanh Dung đưa ra khuôn mặt tươi cười nói. "Hôm nay ta biết mấy vị khổ cực, ở đây còn một chút bạc vụn đưa cho các vị ma ma uống rượu, còn đó là tiền ta để dành..."

"Cung nhân không được giấu tiền riêng, đây là quy củ." Gương mặt lão ma ma nhăn lại giống như một đóa hoa cúc, không khách khí nói. "Quy củ là cái gì, ngươi không hiểu sao? Ở đây tất cả mọi thứ đều phải giao cho

https://thuviensach.vn

tổng quản đại nhân, ngươi vào cung, mọi người đều ở trong cung, còn cần tiền để làm gì?"

Lời vừa nói, lão ma ma vừa ước lượng túi tiền trong tay, sau đó nhét vào trong ngực.

"Gọi người kế tiếp vào!"

Triệu Thanh Dung nóng nảy, chỗ đó ước chừng một nghìn lượng bạc, một nghìn lượng đó! Đủ cho một gia đình nông dân năm miệng ăn không lo ăn mặc trong bốn mươi năm, cứ vậy mà bị bà lão này cướp mất, đầu óc đang minh mẫn đột nhiên tối xuống.

"Ngươi thật là to gan, tỷ tỷ của ta chính là Hoàng hậu nương nương!"

"Hoàng hậu nương nương mà muốn đưa muội muội vào cung làm cung nữ hả?" Lão ma ma cười lạnh một tiếng. "Ngươi cũng thấy đấy, ngươi chỉ là một cung nữ được chọn, chúng ta làm theo cung quy. Cho dù đến tai của nương nương, cũng không thể nói ta không đúng. Nói không chừng còn muốn thưởng cho chúng ta vì công tư phân minh đấy. Lôi ra ngoài, người kế tiếp!"

Triệu Thanh Dung chỉ có thể giãy dụa, bị cung phụ lớn tuổi trông coi ngoài cửa lôi ra ngoài.

"Trả lại cho ta! Trả lại cho ta!"

"Ngươi còn nháo nữa thì trở về nhà của ngươi mà nháo. Trong cung chúng ta không thiếu cung nhân nhưng không có ai thiếu giáo dục như ngươi."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Ngụy Thái Phi Hồi Cung

Edit: Ngọc Tu Nghi

Beta: Suthaiphi

Nghe nói Triệu Thanh Dung bị an bài ở Thanh Lương điện, Triệu Yên Dung tỏ vẻ vô cùng vừa lòng. Nơi đó yên lặng, chỉ có Đông Mỹ nhân ở, Đông Mỹ nhân vốn xuất thân là một cung nữ văn thư, không biết dùng cách nào mà lên giường thông đồng với Lý Duệ lúc ấy vẫn là Thái Tử, cùng lúc với nàng còn có một vị Lý Mỹ nhân. Chẳng qua cái bụng người ta không chịu thua kém, sau một đêm liền hoài thai đứa nhỏ, được phong lên làm Chiêu Nghi nhưng nàng không thể, cho nên chỉ là một thất phẩm Mỹ Nhân.

Dáng vẻ Đông Mỹ nhân không tệ, kiều diễm hơn so với Lý Chiêu Nghi. Chẳng qua Lý Chiêu Nghi người ta là được Hoàng Đế đưa lên giường, nàng là tự mình leo lên, một người chủ động một người bị động, hơn nữa một người có đứa nhỏ một người không có đứa nhỏ, cho nên đãi ngộ cách xa nhau như vậy.

Lý Chiêu Nghi là người thành thật, nhà mẹ đẻ nghèo khó, không có chỗ dựa vào, tự biết mình không có dung mạo xinh đẹp, Hoàng Đế chỉ là có hứng thú nhất thời, cũng không phải thật lòng yêu thích nàng. Lý thị thấy được điểm tốt đó, đặc biệt thấy rõ tình thế, hiểu được vị trí của mình. Cho nên một lòng một dạ chăm sóc Tiểu Công Chúa, không tranh chút danh tiếng nào, chuyện tốt cũng không dính tới. Tuy rằng hơi uất ức một chút, nhưng những ngày tháng trong cung đều tiêu dao tự tại.

https://thuviensach.vn

Đông Mỹ nhân thì không thành thật như vậy, ỷ vào mỹ mạo tuổi trẻ của mình, nàng luôn muốn cố gắng cùng Hoàng Đế có nhiều cơ hội hơn. Cho dù không thể độc sủng nhưng cũng có thể giống Lý Chiêu Nghi có một hoàng tử sau đó được tấn vị là giấc mơ cả đời nàng theo đuổi!

Cho nên Triệu Thanh Dung tiến vào Thanh Lương điện, Đông Mỹ nhân liền nhìn chằm chằm nàng ta.

Nàng là thứ muội của Hoàng Hậu, lại muốn tới làm cung nữ, mình cũng từ cung nữ mà leo lên cho nên đối với tâm tư của nàng ta thì rõ như lòng bàn tay, trong lòng âm thầm cười lạnh. Nghĩ rằng mình là muội muội của Hoàng Hậu thì có cơ hội sao?

Nếu Hoàng Hậu thật sự muốn nâng đỡ nàng ta, thì sao có thể cho nàng tiến cung làm cung nữ thấp hèn, hay là muốn từ không phẩm cấp mà leo lên? Phàm là nữ nhân, không người nào nguyện ý chia sẻ nam nhân của mình với người khác. Chẳng qua vì Hoàng Đế là thân phận đặc biệt, các nàng không dám nghĩ tới thôi.

Đông Mỹ nhân dung mạo trắng trẻo, tâm cơ thâm sâu, tâm cơ này thể hiện ở việc nàng rất biết cân nhắc, cân nhắc như vậy, liền tới một việc rất thú vị. Vị muội muội này sợ là Hoàng Hậu nương nương không muốn gặp nhưng lại sợ người ngoài nói không giúp đỡ tỷ muội trong nhà, cho nên mới sắp xếp nàng đến nơi lạnh lẽo này để chịu đau khổ.

Đông Mỹ nhân đã rất lâu không được nhận thánh sủng, cảm thấy Hoàng Đế sợ là đã quên nàng, tâm tình đúng lúc đang rất khó chịu. Ở cạnh ta, ta vẫn đủ bản lĩnh ra tay khiến người khác chịu đau khổ.

Năm đó nàng vẫn là cung nữ, các lão cung nhân có vô số thủ đoạn để tra tấn người mới các nàng, nàng chỉ cần thấy vài người không vừa mắt, không hề thương tiếc, làm cho người ta có khổ mà không dám nói là được.

https://thuviensach.vn

Không chừng nàng làm tốt, hợp tâm ý Hoàng Hậu, Hoàng Hậu có thể thấy nàng tận tâm nghe lời như vậy, giúp nàng một đoạn đường.

Đông Mỹ nhân đã quyết định "Đặc biệt quan tâm" tới Triệu Thanh Dung, chúng ta tạm thời không nói tới.

Lúc Triệu Yên Dung sắp xếp cho muội muội ở Thanh Lương điện, Hoàng Đế lại tới đây. Hiện tại rảnh lúc nào Hoàng Đế sẽ tới Chiêu Dương điện, giống như sợ người bên ngoài không biết Đế Hậu có bao nhiêu ân ái, cùng nhau đi dạo hoa viên, có việc gì cũng cùng nhau làm, không chịu tách ra khỏi nàng một lúc.

Tuy rằng cảm giác bị miếng keo da trâu dính chặt không thoải mái, chẳng qua Triệu Yên Dung vẫn rất hưởng thụ.

Hưởng thụ Lý Duệ dùng ánh mắt ghê tởm như nhìn người yêu ba đời mà nhìn nàng, hưởng thụ vô số ánh mắt hâm mộ ghen tị tập trung vào bản thân, hưởng thụ loại cảm giác thở một cái trăm người ủng hộ trước mắt, hưởng thụ cuộc sống xa đọa của giai cấp bóc lột.

Lý Duệ đối với nàng, thật giống như vẫn đang ở trong thòi kỳ trăng mật, giống như một đứa trẻ nhìn thấy món đồ chơi yêu thích, mỗi ngày ôm vào trong ngực không chịu buông tay.

Chờ tới một ngày, có một món đồ chơi mới hấp dẫn sự chú ý của hắn hoặc là cảm thấy món đồ chơi cũ không còn cảm giác mới mẻ, phải chẳng sẽ vứt nó sang một bên không hề do dự.

Triệu Yên Dung cũng không để ý mình về sau này sẽ bị vứt sang một bên. Chỉ cần Hậu cung này còn do nàng quản, những người này còn do nàng sai bảo, sổ ghi chép thị tẩm hàng ngày của Hoàng Đế vẫn còn do nàng đóng dấu, nàng liền cảm thấy cuộc sống vô cùng viên mãn.

https://thuviensach.vn

Điều nàng theo đuổi, chẳng qua là muốn xưng bá một vùng trời riêng, sống một cuộc sống vui vẻ tự tại. Nam nhân này nọ, có cũng tốt, không có cũng không quá tiếc nuối.

Đương nhiên, có người giống như Lý Duệ - trẻ tuổi cường tráng lại có kỹ thuật cao siêu, nếu không có, nàng cũng có một chút tiếc nuối. Chẳng qua chiếu theo quy củ, mỗi tuần trăng đầu tháng, mười lăm, Hoàng Đế đều phải qua đêm ở tẩm cung của Hoàng Hậu.

Triệu Yên Dung nghĩ, không thể đến mỗi ngày vì sẽ chán ngấy, vài ngày không đến nàng có thể tập trung sức lực ép khô nam nhân này. Ăn một lần rồi cách hai tuần lễ, cũng không sai.

Chẳng qua lần này anh Hoàng Đế tới chỗ nàng không phải để tìm chán ghét, mà tới báo cho nàng, Ngụy Thái phi hồi cung.

Ngụy Thái phi là người nuôi lớn Lý Duệ.

Lúc Tiên Đế còn sống, bà là Ngụy Tần, có giao tình rất tốt với mẹ đẻ Lý Duệ là Trình Tần, Lý Duệ vẫn tôn kính hiếu thuận với nàng như mẹ ruột. Lúc Hoàng Hậu mới tiến cung, Ngụy Thái phi vì nàng mà đắc tội với Hoàng Đế và Thái Hậu, Ngụy Thái phi nằm không cũng trúng đạn, liền tìm cách rời khỏi cung tới núi Cửu Cung cách kinh thành không tới ba mươi dặm, nói với bên ngoài là muốn vì Tiên Đế cầu phúc, thật ra chỉ giải sầu và tránh đi mũi nhọn của Hoàng Đế và Thái Hậu.

Nghe nói Hoàng Đế và Hoàng Hậu đã hòa hợp, Chương Thái Hậu lại bị thương ở thắt lưng đóng cửa dưỡng bệnh trong Trường Nhạc cung, Ngụy Thái phi liền chọn đúng tết tắm hoa lan mà hồi cung.

Đối với Lý Duệ, đây là việc lớn.

Hắn đã ba tháng không gặp "mẹ ruột", đương nhiên vô cùng vui vẻ muốn tới kéo thê tử đi nghênh đón Thái Phi. Hiển nhiên lúc này đây là việc

https://thuviensach.vn

quan trọng nhất, Triệu Yên Dung để chuyện của muội muội sang một bên, long trọng nghênh đón.

Bởi vì Thái Hậu còn dưỡng bệnh trong cung, không có người ở bên làm phiền, Hoàng Đế tới đón tiếp Thái Phi tình thần có vẻ vô cùng sảng khoái không có chút cố kỵ nào.

Xa giá của Thái Phi dừng lại, Lý Duệ tự tay đỡ Ngụy Thái phi từ bên trong đi ra. Hoàng Đế đã tỏ thái độ, Hoàng Hậu có cưỡi ngựa cũng phải đuổi theo. Cho nên Triệu Yên Dung cũng tiến lên vài bước, muốn đỡ một tay của Thái Phi.

Không nghĩ tới Ngụy Thái phi nhẹ nhàng đẩy ra, nói với người trong xe: "Lan nhi, ngươi ra đi." Hàng lông mày được kẻ vẽ tinh xảo của Hoàng Hậu hơi nhướng lên, nhìn Hoàng Đế liếc mắt một cái. Ngụy Thái phi không muốn nàng đỡ, mà muốn cho người gọi Lan nhi gì đó trong xe tới đỡ nàng. Đây là muốn hồi cung sẽ không cho nàng sắc mặt tốt.

Lý Duệ hơi nhíu mi, nói với Ngụy Thái phi. "Thái phi để cho Yên Dung đỡ ngài một đoạn, cũng là hiếu tâm của nàng."

Ngụy Thái phi cười ha ha. "Tuy ta đã từng tuổi, nhưng tai cũng không điếc, mắt cũng không hoa đi đứng vẫn rất tốt, không cần người khác đỡ." Nói xong lại nhìn Hoành Hậu. "Hoàng Hậu luôn luôn hiếu thuận, bản cung đều biết, chỉ là bản cung đã già, có chút khó thích ứng. Nếu để cho ngươi giúp đỡ, cũng không phải ta già đến mức đi cũng không vững, ngay cả đi đường cũng cần người giúp đỡ? Hoàng Hậu ngươi cũng đừng để trong lòng."

Triệu Yên Dung thản nhiên cười. "Sao Thái phi lại nói như vậy. Chúng ta đều là hậu bối của ngài, muốn đỡ ngài cũng là vì hiếu tâm. Nếu Thái phi nhất định muốn tự đi một mình....Bản cung tất nhiên cũng không thể khiến ngài phật ý." Nói xong, liếc mắt nhìn Lý Duệ, cười. "Ngài cũng nghe thấy

https://thuviensach.vn

rồi đó, Hoàng Thượng. Thái Phi nương nương nói chúng ta đỡ bà là khiến bà già trước tuổi, ngài còn đỡ mau buông tay ra, miễn cho Thái Phi ngại nói thẳng với ngài trong lòng sinh ra hờn dỗi."

Sắc mặt Ngụy Thái phi hơi cứng lại, nhưng nhìn Hoàng Hậu cười thản nhiên, khuôn mặt như đón gió xuân, lại thấy đây không phải cố ý chặn lời nói của nàng.

Hoàng Đế có chút khó xử.

Từ xưa mẹ và vợ là oan gia. Trước kia Hoàng Hậu không đáng tin cậy, làm hại Thái Phi phải tránh ra ngoài cung, hắn tất nhiên đứng về phía Thái Phi, nhưng bây giờ quả thật Triệu Yên Dung chính là đồng đội như thần, không chỉ phế đi thắt lưng của Thái Hậu, lại rút được cái đinh Dung Phi, mình với nàng vẫn còn chưa ân ái đủ, sao có thể giúp Thái Phi làm cho lão bà sượng mặt được?

Lý Duệ hơi chần chừ buông lỏng tay ra, cười nói với Ngụy Thái phi. "Đúng vậy, Thái Phi vẫn còn rất trẻ trung xinh đẹp, sao có thể già đi? Nếu cả nhà chúng ta đi ra ngoài, người bên ngoài còn tưởng rằng ngài là tỷ tỷ của Yên Dung đó."

Trong lòng Ngụy Thái phi xẹt qua một tia mất mát, chẳng qua vẫn bị hắn trêu chọc cười rộ lên. "Ngài là Hoàng Thượng, sao có thể nói lời không đứng đắn như vậy."

Ngay lúc mẫu tử đang cười nói, người tên Lan nhi Thái phi gọi lúc trước từ trong xe chui ra. Trên người mặc một thân quần áo màu đỏ thêu hoa sen tịnh đế màu xanh, phía dưới mặc một chiếc váy nguyệt hoa thêu hoa mai, khoác một chiếc áo choàng màu vàng cát pha đỏ. Mái tóc đen bóng được búi thành tam hoa kế, trên búi tóc được cài mấy cây trâm trân châu có vẻ thanh nhã hào phóng. Bàn tay trắng nõn đặt trên khuôn mặt nhỏ

https://thuviensach.vn

nhắn, hàng mi dài, đôi mắt như nước hồ thu, trong vẻ thanh lệ mang theo một chút kiều mị, tất nhiên đây là một tiểu mỹ nhân tuyệt sắc.

Triệu Yên Dung trừng mắt, nhìn từ đầu đến chân Lan nhi này nửa ngày, bất giác tán thưởng. "Thật là một tiểu mỹ nhân, ngay cả bản cung nhìn cũng rung động không thôi."

Ngụy Thái nghe xong lời nói của nàng,liền mỉm cười, kéo cô gái đang thẹn thùng đến bên người. "Trước kia bản cung đã cùng Hoàng Đế nói qua, ca ca bên nhà mẹ đẻ ta có một nữ nhi, từ nhỏ đã thông minh lanh lợi, đó là nàng. An Lan, mau tới hành lễ với Hoàng Thượng."

Quả nhiên vị mỹ nhân gọi là An Lan này xấu hổ quỳ xuống hành lễ, hé ra khuôn mặt trắng nõn như phấn hiện lên vài vệt đỏ ửng, làm cho người ta càng thêm thương yêu. Mí mắt Triệu Yên Dung giật giật, xem như nàng đã đắc tội với Ngụy Thái phi, lần này trở về, người ta không khóc cũng không nháo, lặng yên không một tiếng động trực tiếp mang một tiểu mỹ nhân về cho ngươi khó chịu.Ánh mắt Lý Duệ thoáng nhìn, thấy trên khuôn mặt Hoàng Hậu chợt lóe một tia cười lạnh, lập tức giật mình.

Người ta là một hoàng hoa khuê nữ, hắn cũng không thể tới đỡ, hơi khoát tay. "Cũng xem như muội muội của trẫm, đứng lên đi."

Trong lòng Ngụy Thái phi xẹt qua một tia thất vọng. Mục đích của bà cùng với suy nghĩ của Triệu Yên Dung cũng không khác biệt lắm, nhưng mà không chỉ vì làm cho Hoàng hậu ngột ngạt. Hoàng Hậu khó chịu hay không khó chịu căn bản bà cũng không thèm để ý. Bà muốn, cháu gái có điều kiện tốt như vậy, gả cho người ngoài thì rất đáng tiếc, nếu có thể tiến cung, có sự che chở của bà, có tài mạo của chính An Lan, Hoàng Đế chắc hẳn sẽ thích nàng ta, mà Hoàng Đế rất tôn trọng bà, sẽ khiến cuộc sống của nàng ta trôi qua rất tốt. Nhưng một tiếng "Muội muội" này của Hoàng Đế, đã biểu hiện rõ thái độ với Thái Phi.

https://thuviensach.vn

Chỉ là muội muội mà thôi.

Ngụy Thái phi không biểu lộ thất vọng ra ngoài, bà vươn tay để cho An Lan đỡ, theo hai người Đế Hậu trở về Thọ Khang cung của mình.

"Đứa nhỏ này rất đáng thương, mẫu thân nàng mất sớm, ca ca vẫn đang chăm chỉ học tập để dự thi hương, mẹ kế trong nhà có ba đứa nhỏ cũng không quan tâm đến nàng. Phụ thân nàng gần đây thăng chức sắp tới Thương Châu, không yên lòng cho nên mới đưa Lan nhi tới tìm bản cung nương tựa. Hoàng Đế, ta muốn cho nàng ở lại trong cung giúp ta, ngươi xem..."

Hoàng Đế mỉm cười. "Biểu muội là người nhà Thái Phi, tất nhiên là nên quan tâm. Thọ Khang cung đã lâu không có thêm người, nghĩ đến ngài cũng rất cô đơn. Có An Lan cô nương ở Thọ Khang cung làm bạn, trẫm cũng có thể yên tâm một chút."

Triệu Yên Dung ở một bên không lên tiếng, chỉ mím môi hơi cười.

Thái Phi lại một lần nữa đánh vào không khí, không khỏi có chút nản lòng.

"Thái Phi vừa trở về, đường dài vất vả. Để cho Thái Phi nương nương nghỉ ngơi tốt một chút, đến tối chúng ta sẽ tổ chức gia yến, đón gió tẩy trần cho Thái Phi nương nương." Đến Thọ Khang cung, Thái Phi còn muốn cùng Hoàng Đế nói thêm vài câu, chợt nghe Hoàng Hậu ra vẻ hồn nhiên nói chuyện với Hoàng Đế.

Ngụy Thái phi có chút bực mình nhưng bà không phải hạng người càn quấy, nghĩ tới Ngụy An Lan năm nay mới mười sáu tuổi, vẫn còn có thời gian và cơ hội. Chờ bà và Hoàng Đế nói chuyện thật tốt, nếu Hoàng Đế thật sự không thích, bà cũng muốn chọn một thanh niên tuổi trẻ tài tuấn trong triều, nam tử có dung mạo thân thế xứng đôi với cháu gái, thế này mới không uổng công huynh trưởng phó thác đứa nhỏ cho bà.

https://thuviensach.vn

Đưa Ngụy Thái phi và Ngụy An Lan về Thọ Khang cung, hai người Đế Hậu ngồi xa liễn trực tiếp trở về Chiêu Dương điện. Triệu Yên Dung tháo trâm thay quần áo, Hoàng Đế cũng thay thường phục ngồi cạnh bàn chờ nàng. Trâm trên đầu đã tháo xuống hết, Hoàng Hậu đổi sang một chiếc váy mùa xuân nhẹ nhàng, gọi người mang nước tới rửa mặt.

Người này đánh phấn quá dày, tuy rằng nàng đã cố gắng chỉ dùng một ít nhưng vẫn cảm thấy trên mặt như bị bôi một lớp bột mỳ rất khó chịu. Thật không biết phi tần hậu cung này cả ngày chát phấn dày như vậy, trên mặt không nổi mụn sao.

Lý Duệ rất thích nhìn dáng vẻ Triệu Yên Dung để mặt mộc không trang điểm nhưng khi trang điểm, nàng lại có dáng vẻ Hoàng Hậu đoan trang, trầm tĩnh, giống như cảm thấy đang cách nàng một tầng lá chắn. Chờ nàng tẩy sạch son phấn, lại thành tiểu thê tử vô cùng đáng yêu, có chút tùy hứng, khi thì tức giận mắng người, khi thì cười hi hi ha ha. Làm cho hắn có chút hoảng hốt, có loại ảo giác giống như hắn và nàng chỉ là đôi vợ chồng dân gian bình thường.

Lý Duệ ngày càng có thói quen thê tử có vài phần nhanh nhẹn cá tính. Nàng thông minh, chỉ cần nàng muốn, có thể ở trên giường vô cùng yêu mị, quyến rũ. Nàng thông minh, quyết đoán, nói tiến là tiến, nói lùi là lùi. Không có do dự và ậm ờ như những nữ nhân khác. Chính là, nàng giống như một yêu tinh trong giấc mộng, giống như đã nắm được rồi, lại theo ngón tay mà trượt ra, trơn trượt giống như một chú cá chạch.

Thỉnh thoảng Hoàng Đế sẽ sinh ra hoài nghi với mị lực nam tính của mình, nghĩ có phải trong lòng Hoàng hậu thích hắn không nhiều hay không? Có được càng nhiều lại càng có lòng tham. Bây giờ hắn lại vô cùng để ý tới biến hóa biểu tình và tâm tư thâm tang bất lộ của nàng.

Giống như trái ngược với trước kia.

https://thuviensach.vn

Nói ví dụ như bây giờ, Hoàng hậu chỉ im lặng thay quần áo, ngay cả một câu cũng không nói với hắn. Lý Duệ cảm thấy, Hoàng Hậu đang tức giận. Giá như ngày thường....Hoàng Đế liếm khóe miệng một cái, trong lòng vô cùng đắc ý và vui sướng.

Hoàng Hậu ghen, đây là hiện tượng đế vương nào cũng không muốn nhìn thấy, bởi vì điều này biểu hiện trong hậu cung sẽ không ngừng có chuyện gây ra rất nhiều phiền toái cho đế vương.

Nhưng mà Lý Duệ lại có loại hương vị vui vẻ chịu đựng.

Hoàng Hậu sẽ vì hắn mà ghen tị, nói lên rằng nàng muốn hoàn toàn có được hắn. Triệu Yên Dung nhìn Hoàng Đế nâng tay chống cằm, trên mặt là nụ cười ngu ngốc hoàn toàn không phù hợp với thân phận tốt đẹp của hắn, khiến cho khuôn mặt lạnh lùng không khỏi nhu hòa vài phần, để cho nhóm cung nhân hầu hạ đều lui xuống, mình đi đến phía sau Hoàng Đế, hai tay từ sau lưng đưa qua, đặt trên vai hắn.

"Hoàng Thượng cười vui vẻ như thế, là vì Thái Phi trở về sao, hay là vì vị biểu muội xinh đẹp như thiên tiên kia?"

Hoàng Đế giữ chặt bàn tay mềm mại nhỏ bé của Hoàng Hậu, kéo nàng từ sau lưng vào trong lòng mình. "Trẫm đang thưởng thức mỹ mạo của Hoàng Hậu, cũng là thưởng thức sự bất lực của mình."

Triệu Yên Dung trợn trừng mắt xem thường. "Thôi bỏ đi, dung mạo này của thần thiếp, chẳng qua chỉ trên thanh tú một chút, làm sao so được với An Lan cô nương của ngài? Người ta mới chính là chim sa cá lặn, bế nguyệt tu hoa. Ta cũng không tin, Hoàng Thượng sẽ không động lòng."

"Lòng trẫm thế nào, Hoàng Hậu không biết sao?" Lý Duệ kéo tay nàng đặt lên ngực mình, thấp giọng nói bên tai nàng. "Trái tim này của trẫm đều bị yêu tinh ngươi ăn mất rồi."

https://thuviensach.vn

"Ăn?" Mi mắt Triệu Yên Dung khẽ nâng, khóe mắt lan ra một chút sương mù, vành mắt hơi ửng đỏ, môi mọng khẽ nhếch lên. "Tại sao thiếp thân lại ăn không no?"

Hô hấp Lý Duệ trầm xuống, cúi đầu nở nụ cười: "Hoàng Hậu muốn sau này trẫm chỉ cùng một mình ngươi?"

Ngón tay Triệu Yên Dung trượt vào theo vạt áo hắn, ở trên ngực hắn chậm rì rì đốt lửa, ôm lấy mặt hắn nói. "Ta mới không có tâm tư kia. Ngài là Hoàng Thượng, thích ngủ với nữ nhân nào thì ngủ với nữ nhân đó."

Lý Duệ nhẹ nhàng cắn một ngụm lên đôi môi đỏ mọng mê người của nàng nói. "Thật sao? Tại sao trẫm lại cảm thấy trong Chiêu Dương điện này toàn mùi giấm? Không phải có người làm đổ vại giấm chứ."

Triệu Yên Dung bị hắn trêu chọc cười khanh khách không ngừng, ngẩng đầu cắn một ngụm lên cằm hắn. "Hoàng Thương ngài nghĩ thiếp thân ghen thì cứ việc nói thẳng, thiếp thân lập tức sẽ cho ngài cảm thấy cảm giác ngâm mình trong giấm chua."

Tại sao có thể giống nhau? Nhìn nữ nhân giảo hoạt này, hắn cảm thấy tay ngứa ngáy lòng cũng ngứa ngáy, cảm giác này phải ăn nàng vào bụng mới có thể tiêu tan.

"Hoàng Hậu ghen, dù thế nào trẫm cũng phải khiến ngươi vừa lòng mới được." Lý Duệ hơi nhướn thân mình, đem bộ vị nào đó đã muốn cứng rắn như sắt cọ cọ vào nàng.

Thân mình Hoàng Hậu mềm như dòng nước mùa xuân, song mắt quyến rũ ôm lấy hắn, khẽ cắn đôi môi hắn, miệng than thở một tiếng. "Ban ngày tuyên dâm, Hoàng Thượng ngài cũng không xấu hổ sao."

Lý Duệ ôm lấy người đi tới giường, tiện tay thả màn giường xuống.

https://thuviensach.vn

Không gian kín bao vây lấy hai người, nhưng cũng như giải tỏa mọi gông cùm xiềng xích trong lòng người. Lý Duệ ngăn lại động tác trêu chọc của Hoàng hậu, đặt tay lên ngực nàng, nhẹ nhàng xoa nắn, nhìn Hoàng hậu dưới thân rất nhanh phát ra tiếng thở gấp.

"Hoàng Hậu, có muốn không?"

Triệu Yên Dung mở to mắt nhìn hắn, nở nụ cười. "Rõ ràng là Hoàng Thượng muốn, lại cố tình muốn đẩy lên đầu thần thiếp."

"Phải không?" Lý Duệ cúi xuống, mê muội hôn môi khiêu khích nữ nhân dưới thân, bàn tay to theo thắt lưng của nàng tiến xuống phía dưới.

"Rõ ràng đã chuẩn bị tốt, còn nói không muốn?"

Triệu Yên Dung đột nhiên dùng lực, đẩy ngã hoàng đế, eo nhỏ đè lên người hắn.

"Đúng vậy, thiếp thân muốn, muốn đến đòi mạng. Thiếp thân chính là họa quốc yêu hậu kia, chính là đến để quyến rũ Hoàng Đế." Nàng thổi một hơi lên mặt Lý Duệ. "Hoàng Thượng có bị yêu thuật của ta mê hoặc hay không?"

Triệu Yên Dung vô cùng đắc ý cởi bỏ quần Hoàng Đế. "Ngoan, tiểu mỹ nhân, mau theo gia, gia sẽ chiều chuộng ngươi, cùng nhau hưởng việc vui vô tận."

Ban ngày ban mặt Đế Hậu hai người lại chơi trò chơi, đánh nhau kịch liệt một phen cũng không biết là ai thắng ai thua.

Ngụy Thái phi ở Thọ Khang cung lại có chút lo lắng. "Lan nhi, cô thấy, chuyện của ngươi có chút khó khăn."

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan dâng trà cho nàng, ngồi bên cạnh người nàng. "Thái Phi nương nương chớ vì chuyện của con mà lo lắng." Ngụy An Lan nhỏ giọng dịu dàng. "Lan nhi có thể vào cung hầu hạ ngài, đã là phúc ba đời. Chuyện khác, đành tùy duyên thôi."

Ngụy Thái phi nhìn mặt nàng, nhẹ nhàng lắc đầu. "Bản cung cảm thấy đáng tiếc. Lan nhi tài mạo như thế, mới chính là người thích hợp nhất bầu bạn cùng Hoàng Thượng."

Ngụy An Lan cúi đầu xuống, thấp giọng. "Nương nương ngài đừng nói như vậy, phụ thân An Lan chẳng qua chỉ là quan ngũ phẩm..."

"Nay hắn đã là tứ phẩm."

"Nhưng nương nương, ngài cũng biết, Ngụy gia chúng ta không phải thế gia, gia thế dòng dõi không cao, chúng ta không nên có tâm tư như vậy."

Ngụy Thái phi gật đầu. "Điều này bản cung biết, bản cung cũng không trông cậy vào ngươi có thể làm Hoàng hậu, chỉ cảm thấy.... thôi, ngươi nói đi, ngươi cảm thấy Hoàng Đế như thế nào?"

Mặt Ngụy An Lan lại đỏ.

Thành Đế Lý Duệ tướng mạo anh tuấn, một thân khí thế vương giả, có cô gái nào không thích? Lúc ấy Ngụy An Lan cũng không dám nhìn kỹ, nhưng cái thoáng nhìn này, cũng đủ cho nàng lưu lại ấn tượng sâu sắc. Chính mình tưởng tượng đến lang quân như ý, nam nhân tốt nhất chẳng qua cũng chỉ đến như vậy.

Chính là...

"Nương nương, ta thấy Hoàng thượng thật sự thích Hoàng hậu..." Ngụy An Lan có chút bất an nói.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Hậu...." Ngụy Thái phi cười lạnh một tiếng. "Ngươi không biết, Hoàng Hậu có tính tình thế nào? Ngày đại hôn đó khiến Hoàng Đế tức giận suýt nữa phẩy tay áo bỏ đi, bình thường luôn trưng ra khuôn mặt giống như ai cũng thiếu nợ nàng, cái gì cũng dám nói, người nào cũng dám chống đối. Trong cung này, người đầu tiên nàng đắc tội là Chương Thái Hậu, người thứ hai chính là Hoàng Đế. Ngươi cảm thấy tính tình như vậy, Thái Hậu có thể chứa chấp nàng ta bao lâu?"

"Không giống...." Ngụy An Lan hoang mang ngẩng đầu. "Hoàng Hậu luôn hiền lành, lúc nào cũng tươi cười, cũng không giống loại người muốn làm người khác khó xử."

"Sợ là bởi vì nàng đắc tội Thái hậu, nên muốn dựa vào bản cung, giúp nàng ngăn lại tai họa." Ngụy Thái phi nở nụ cười, vỗ nhẹ mu bàn tay cháu gái. "Bản cung mới không để ý tới chuyện của các nàng, tùy các nàng làm ầm ĩ đi. Mặc dù Hoàng hậu ở chung không tốt nhưng cũng là người thẳng tính, chỉ sợ chống lại Thái Hậu có chín phần thua. Chúng ta ở trong cung chờ xem, tóm lại ngươi sẽ có cơ hội."

Ngụy An Lan muốn nói điều gì? Nhưng nhất thời nghĩ tới khuôn mặt của Hoàng Đế, liền không nói nên lời. Đến giờ lên đèn, Hoàng Đế tinh thần sảng khoái mà dẫn Hoàng Hậu tới Thọ Khang cung. Khác với tinh thần của Hoàng Đế, Hoàng Hậu mệt mỏi, vô cùng buồn ngủ luôn là dáng vẻ mở to mắt cũng có thể ngủ. Ngụy Thái phi cảm thấy trong lòng không thoải mái nhưng Hoàng đế không chú ý chút nào, ngược lại vô cùng quan tâm chăm sóc Hoàng Hậu, sau đó trực tiếp để Hoàng Hậu dựa vào vai hắn ngủ gật.

Bữa cơm này trong lòng mỗi người đều có tư vị khác nhau.

Ngụy Thái phi là lão nhân trong cung, thấy dáng vẻ quan tâm của Hoàng Thượng đối với Hoàng Hậu, lại nhìn thấy vẻ mặt uể oải của Hoàng Hậu, hơi ngẫm lại, đã biết hai người này vừa mới làm chuyện tốt gì. Thật

https://thuviensach.vn

sự là lòng người dễ đổi, thói đời đổi thay, Hoàng Đế tuổi còn trẻ cũng biết làm việc hoang đường này.

Ngụy Thái phi nghẹn một hơi ở ngực, nhìn dáng vẻ Hoàng Hậu nhắm mắt chui trong ngực Hoàng Đế, hận không tiến tới dùng một cái tát đánh thức nàng.

Thật sự là không biết xấu hổ.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Như Ý Hay Không Như Ý

Edit: Nguyệt Thục Viện

Beta: Thư Thục cơ

Bởi vì tết Mộc Lan nên các cung muốn xông ngải, uống rượu hùng hoàng. Triệu Yên Dung cảm thấy kì quái, nơi này tết Mộc Lan cũng giống như tết Đoan Ngọ vậy, phong tục cũng gần giống, nhưng lại không có bánh ú.

Năm ấy nàng cũng là một đứa thích ăn hàng, ngọt mặn đều không ngại, thích nhất chính là bánh ú đậu và bánh ú thịt.

May là trước đó nàng đã hỏi phòng bếp, biết rằng không có ai biết làm, những kẻ thích ăn hàng một khi đã nhớ tới món ăn nào thì quả thật hết sức khó chịu. Cũng may kinh giao có sông nên có bãi sông, khắp nơi đều là bóng dáng của lau sậy.

Nàng cho người đi chọn lá lau sậy vừa lớn vừa tươi mới về rửa sạch sẽ, lại cho người đi ngâm gạo nếp, chuẩn bị đậu xanh và thịt ba chỉ, mất hết nửa ngày, nàng lôi kéo hết nữ quan trong nội điện Chiêu Dương điện gói được bốn mâm bánh ú lớn.

Các nữ quan đều có đôi tay kheo léo, cảm thấy việc gói bánh ú này hết sức mới mẻ thú vị, sau khi học được thủ pháp hoàng hậu dạy, lại vui vẻ gói ra mấy thứ không ra hình dạng gì cả.

https://thuviensach.vn

Bánh ú lớn nhỏ đều dùng sợi tơ ngũ sắc xâu lại với nhau, nhìn thúy sinh đầy đặn, thập phần đáng yêu. Dĩ nhiên bánh ú nấu xong càng thơm, Triệu Yên Dung hết sức đắc ý với bánh ú này, đặt một cái tên mới là "như ý tử". Lại phân đưa tới các cung, đều được trên dưới nhất trí khen ngợi.

Ngụy Thái phi mới vừa quay về, nên không có cơ hội nếm thử như ý tử này của Triệu thị, vì bày tỏ tâm ý, Triệu Yên Dung đặc biệt đem theo mười cái tới. Bốn cái nhân đậu, bốn cái nhân thịt, còn có hai cái không nhân. Ngụy Thái phi chưa từng ăn thứ này, lá bánh ú thơm thoang thoảng, nếp mềm dẻo, nhân lại ngọt, đúng là vô cùng hợp khẩu vị của bà.

Thấy hoàng hậu lim dim muốn ngủ khi bà đang tức giận, cơn tức này cũng không khỏi ăn nhiều thêm. Hơn nữa bánh ú này quả thực rất thơm, Ngụy Thái phi ăn hai cái lại muốn lấy cái thứ ba. Triệu Yên Dung thẫn thờ hồi phục tinh thần, thấy Thái phi vẫn cầm bánh ú liền nói:

"Thái phi, món này không thể ăn nhiều, rất khó tiêu, giữ lại ngày mai hãy ăn".

Mười cái bánh ú đều đã nấu rồi, hoàng đế hoàng hậu hai cái, cái đĩa trước mặt Ngụy An Lan được đặt hai cái, còn lại bốn cái đều đặt ở trước mặt Ngụy Thái phi. Ngụy Thái phi nhìn thấy Hoàng hậu thì không khỏi tức giận, thấy nàng lên tiếng, cười lạnh một tiếng, nói:

"Biết đây là Hoàng hậu tự tay gói, là thứ tinh quý. Chẳng qua người đã già, miệng cũng thèm ăn nhiều hơn người trẻ tuổi. Ở chỗ hoàng hậu không biết còn dư mấy cái? Cũng đưa tới đây nhiều chút đi, để cho cung nhân nơi này của bổn cung cũng nếm thử thứ mới mẻ này".

Nói đùa, cung nhân trong Thọ Khang cung từ trên xuống dưới không có tám mươi cũng có sáu mươi, nàng gói một ít bánh ú,nếu như người nào cũng cho, vậy thứ này làm gì còn hiếm nữa? Triệu Yên Dung cười một tiếng, ung dung thong thả nói với Ngụy thái phi:

https://thuviensach.vn

"Thái phi, người không biết, món này cũng là thứ mới mẻ thú vị. Người đừng thấy nó nho nhỏ, nhưng bên trong được nén rất chặc, loại nếp này tính sánh, khó tiêu hóa, không thích hợp ăn nhiều. Ta nhớ khi còn bé, lúc niên tết muốn ăn bánh nếp, món đó cũng rất ngon, nhưng mẹ ta không cho ăn nhiều, nói rằng sẽ bị đau tỳ vị*.

Ta không thông y lý*, chẳng qua chỉ biết gạo nếp này ăn ít có lợi, ăn nhiều dễ bị đau. Thái phi nếu thích ăn món này, đợi ta dạy Thiện phòng cách làm, cách ba năm bữa làm vài cái cũng được, cứ như vậy ăn lâu dài, cũng không tổn hại sức khỏe".

* Tỳ vị: dạ dày

* Y lý: lý luận về y học, các quan niệm về bệnh tật và cách phòng

Hoàng hậu nói có lý, cũng là đang suy nghĩ cho mình nên Ngụy Thái phi không lên tiếng, ngược lại Ngụy An Lan lại vội vàng mang 'như ý tử' trước mặt, cho người đem thu lại.

"Thái phi nương nương, hoàng hậu nương nương nói đúng, gạo nếp không dễ tiêu hóa, cái này hay là giữ lại mai hẵng ăn đi". Ngụy An Lan đưa trà tiêu thực cho Ngụy Thái phi.

Ngụy Thái phi cười nhận lấy: "Vẫn là Lan nhi quan tâm người khác".

Triệu Yên Dung chỉ có thể ở một bên liếc mặt. Hóa ra lão thái thái đều thiên vị. Trong lòng Triệu lão thái thái đều là Triệu Thanh Dung, Chương thái hậu thì một lòng muốn chống đỡ Đoan phi. Được rồi, bây giờ lại thêm một Ngụy Thái phi, trong mắt chỉ toàn là cháu gái Ngụy An Lan thôi. Chỉ có nàng một kẻ cha không thân mẹ không thương, không có được một lão thái thái nào cho chỗ dựa.

Hoàng đế lặng lẽ nắm tay hoàng hậu dưới bàn. Triệu Yên Dung nghiêng đầu nhìn, thấy trên mặt hoàng đế mang mấy phần áy náy cười, biết

https://thuviensach.vn

ý của hắn. Hắn là muốn nói, có hắn thương, nàng nhịn một chút là được rồi.

Thật ra cũng không có gì không thể nhẫn nhịn, Triệu Yên Dung nghĩ. Ngụy Thái phi, Triệu lão thái thái và Chương Thái hậu rốt cuộc không giống nhau.

Hai lão thái thái kia ích kỉ âm ngoan, vì đạt được mục tiêu không từ mọi thủ đoạn nào, còn có tâm tư muốn hại mạng người. Ngụy thái phi chẳng qua cảm thấy nàng không xứng với hoàng đế, muốn tìm cho hoàng đế tìm hồng nhan tri kỷ.

Là nghĩ cho hoàng đế, vì hắn mà suy tính... Nhẫn? Triệu Yên Dung khe khẽ thở dài, nàng còn không biết chữ nhẫn này viết như thế nào.

Từ Thọ Khang cung đi ra, Triệu Yên Dung nhìn Ngụy An Lan tay chân cứng đờ dưới sự thúc giục của Ngụy Thái phi giúp hoàng đế khoác áo khoác ngoài, gương mặt đỏ như bị đốt.

"Bổn cung làm cho". Triệu Yên Dung quả thực không nhìn nổi bộ dạng không được tự nhiên ngượng ngùng cứng ngắc như xác ướp của Ngụy cô nương, trực tiếp đem áo khoác ngoài lấy lại, khoác lên lưng hoàng đế.

Ngụy Thái phi ở phía sau nhìn thấy thì không vui, bà để cho Ngụy An Lan tiễn hoàng đế là có ý muốn bọn họ thân cận hơn một chút. Có thể đến gần nhìn một chút, nói không chừng hoàng đế có thể chú ý tới mỹ mạo của An Lan. Không nghĩ tới Hoàng hậu này chút chuyện cũng không hiểu, phá hư chuyện tốt của người khác.

Hoàng đế lại không cảm thấy gì cả, kéo tay Hoàng hậu dịu dàng lịch thiệp khước từ hảo ý muốn tiễn một đoạn của Ngụy An Lan, hai người mang thiếp thân cung nữ thái giám ngồi lên xe kéo. Đi trên đường, đột nhiên hoàng đế nhớ lại.

https://thuviensach.vn

" Nghe nói nàng tặng 'như ý tử' tới Trường Nhạc cung? Nhưng nàng vừa mới nói với Thái phi rằng vật kia không thể ăn nhiều?" Triệu Yên Dung cười một tiếng. Con ngươi Lý Duệ chuyển một cái, đã hiểu ý của hoàng hậu.

Người lớn tuổi không thể ăn gạo nếp nhiều, chớ nói chi là đậu xanh ngọt với cả thịt béo. Hoàng hậu cố ý đưa nhiều Như ý tử qua như vậy là muốn lừa Thái hậu. Thái hậu lão nhân gia đã bế quan một tháng, hoàng hậu còn không quên gài bẫy bà một cái, bản lãnh ghi hận của nữ nhân này quả thật quá lớn.

Lý Duệ chống cằm cười, dù sao Hoàng hậu cũng không nói gì, hắn cũng xem như không nghe thấy gì là được.

Qua một ngày, Trường Nhạc cung bên kia quả thật ầm ĩ lên, Thái hậu lại gọi Thái Y viện qua, lại đòi không phải là thái y nghiệm độc thì không được. Bệnh cũ của Thái hậu chưa khỏi, lại thêm bệnh mới, hoàng đế và hoàng hậu trước tiên phải chạy tới. Nghe được tiếng Thái hậu đang ôm bụng kêu rên.

"Ai gia cũng biết hoàng hậu không yên lòng. Mộc Lan đưa thức ăn cho ta, ai da, thật là đau a! Nhất định là hạ độc hại người trong thức ăn, muốn mạng của ai gia!"

Triệu Yên Dung đi theo tiếng rên của Thái hậu bước vào cửa: "Mẫu hậu, người sao rồi? Bổn cung mới vừa nghe mẫu hậu la hét khổ sở, các ngươi đã tra được bệnh chưa?" Triệu Yên Dung mặt đầy lo lắng, vượt qua các cung nhân cùng thái y quỳ hành lễ, đi tới trước giường Thái hậu.

"Độc phụ nhà ngươi chắc chắn đã hạ độc gì đó vào 'như ý tử', muốn độc chết ai gia". Dạ dày Thái hậu trướng đến khó chịu, trong đầu lại giống như bị lửa đốt, thấy hoàng hậu đi vào, tuy là ngay trước mặt thái y phải giữ

https://thuviensach.vn

vững hình tượng, nhưng cũng không nhịn được la mắng, "Trò đùa thất đức, nhất định bị trời đánh".

"Mẫu hậu sao vậy?" Hoàng hậu hít một ngụm khí lạnh, khiếp sợ quay đầu nhìn thái y quỳ đầy đất, "Không phải nói bụng lão nhân gia bị trương khó chịu sao? Làm sao đầu cũng bị bệnh rồi, thấy ai cũng cắn? Không phải bị cái gì yểm rồi chứ".

Thái y chẩn mạch cho Thái hậu lắc đầu nói: "Thái hậu chẳng qua là ăn nhiều thứ khó tiêu hóa, bị tích thực rồi!"

Thái hậu lại mắng tiếp, làm sao chịu tin lời thái y, chỉ cho là thái y ở trước mặt hoàng đế hoàng hậu không chịu nói lời thật tình.

Hoàng đế nói với cung nhân của Trường Nhạc cung: "Đi lấy 'như ý tử' Thái hậu ăn còn dư đem lại". Cung nhân kia vội vàng bưng ra một mâm nhỏ. Hoàng hậu che miệng thán phục:

"Bổn cung lúc trước đưa tới một mâm lớn, sao lại chỉ còn mấy cái?" Đám cung nhân chỉ cúi đầu không đáp.

Thái hậu vốn không muốn ăn thứ hoàng hậu đưa tới, cho nên thưởng mâm như ý tử này cho mấy Đại cung nữ, xế trưa các nàng nấu một ít chia nhau ăn, Thái hậu nghe mùi thơm kia có chút chịu không nổi, nhìn các nàng từng đứa ăn hết sức vui vẻ, luôn miệng khen ngon, con sâu thèm ăn trong bụng liền bị dẫn ra ngoài.

Đến buổi tối, thấy các cung nữ ăn 'như ý tử' xong không bị sao, liền để cho Đoan phi nấu một ít, cô cháu hai người cùng nhau ăn.

Từ trước tới giờ Thái hậu chưa từng ăn bánh ú, lần này ăn thử lại ăn không ngừng được. Chọn loại bánh ú nhân thịt ăn mấy cái. Cuối cùng Đoan phi vẫn phải khuyên nửa ngày mới còn lưu lại mấy cái bánh ú này. Gạo nếp là vật có tính dẻo, bánh ú lại nén rất chặc, dạ dày không dễ tiêu hóa, trướng

https://thuviensach.vn

bụng, cộng thêm những miếng thịt nửa gầy nửa béo kia lại là thứ dầu mỡ, nên liền chịu khổ liên tục. Đến ban đêm, Thái hậu không chịu nổi, ôm bụng kêu đau.

Hoàng hậu quở trách nhìn đám cung nhân: "Thái hậu từng tuổi này các ngươi từng người cũng không khuyên, sao lại có thể để cho bà một hơi ăn nhiều như vậy? Người làm bằng sắt cũng không chịu nổi kiểu ăn vồ vập như vậy".

"Mẫu hậu nếu hoài nghi như ý tử có độc, không bằng mời các thái y tới nghiệm thử, nhìn một chút xem có chỗ nào bị hạ độc hay không". Hoàng đế lãnh đạm nói.

Rõ ràng Thái hậu bị chính là chứng tích thực, ăn nhiều dầu mỡ và thứ khó tiêu, làm gì mà trúng độc. Các thái y trong lòng biết rõ nhưng nếu hoàng đế đã nói như vậy, bọn họ cũng chỉ có thể nghiêm túc nghiệm độc. Lúc nghiệm độc tự nhiên không thể kê toa, cũng không thể sắc thuốc, chỉ có thể để Thái hậu nương nương ở trên giường cứng rắn chịu đựng.

Qua một canh giờ, tiếng rên rỉ của Thái hậu ở trên giường càng ngày càng lớn, sắc mặt trắng xanh, toát ra mồ hôi lạnh, lộ vẻ đau đến không chịu nổi.

"Sao còn chưa tra xong!" Đoan phi nhìn Thái hậu thống khổ như vậy, trong lòng cũng không đành lòng, liền lên tiếng chất vấn.

Thái y trả lời: "Đoan phi nương nương an tâm một chút chớ nóng vội, thuốc độc có rất nhiều loại, tính trạng và phương pháp kiểm tra thực hư mỗi loại không giống nhau. Thái hậu nương nương và hoàng thượng đã phân phó nghiệm độc, chúng ta tự mình muốn nghiệm phải thấu triệt hoàn toàn, không dám bỏ qua một chút, cho nên thời gian này tất nhiên phải kéo dài".

"Bổn cung bất kể các ngươi tra làm sao, dù sao cũng phải có người giúp Thái hậu ngừng đau mới được".

https://thuviensach.vn

"Nhưng Thái hậu khăng khăng nói trúng độc, độc này nếu không tra được, vô ý dùng thuốc hoặc hành châm cũng sẽ khiến Thái hậu gặp nguy hiểm, cái này..." Ánh mắt Thái y nhìn hoàng đế xin giúp đỡ.

Thái hậu ở trên giường trăn trở, người con không được, duỗi cũng không xong, khổ sở đến nỗi chỉ rên hừ hừ, sa lậu chảy xuống từng chút, thời gian trôi qua chậm chạp như vậy khiến bà nghĩ rằng thời gian đã ngừng lại. Bị dạ dày hành hạ, ý thức của Thái hậu đã không cách nào đuổi kịp lí trí, rốt cuộc hô lên tiếng. "Không phải trúng độc, không phải trúng độc, chính là tật xấu ăn không biết kiềm chế của ai gia, mau sắc thuốc, mau hành châm đi, ai da... đau chết ai gia rồi!"

"Còn không mau đi?" Hoàng đế rốt cuộc lên tiếng, các thái y lập tức phân phó mấy tốp, một nhóm thì thảo luận phương pháp, nhóm thì chuẩn bị dụng cụ sắc thuốc, còn có nhóm giúp Thái hậu hành châm để ngừng đau.

Triệu Yên Dung đi tới phòng ngoài, nhìn ba thái y đang cân nhắc toa thuốc, nàng cười một tiếng, tiến lên trước. "Bệnh ngộ thực này của lão nhân gia nói dễ không dễ, nói khó không khó. Thái hậu ăn nhiều gạo nếp với thịt béo như vậy muốn nhất thời trị khỏi là không có khả năng".

Thấy hoàng hậu đi ra, ba vị thái y liền vội vàng hành lễ, rủ tai nghe ý kiến.

"Bổn cung khi còn bé có nghe được một phương thuốc cổ truyền, không biết có thể dùng được hay không?"

Các thái y nhìn nhau một cái, đồng loạt cúi đầu: "Xin nương nương ban phương thuốc".

Triệu Yên Dung hé miệng cười một tiếng, nói: "Cũng không phải cái gì khó khăn quá, chỉ là củ cải trắng tròn đã được thu hoạch xong, giã ra nước, uống một bát lớn nói không chừng sẽ tốt lên".

https://thuviensach.vn

"Nước củ cải trắng có thể trị được chứng tích thực trướng bụng, dạ dày khó hấp thu, nhưng lại có tác dụng". Một vị thái y gật đầu một cái nói, "Chẳng qua đây là phương pháp ở nông thôn, nước này rất đắng, lại khó uống, chỉ sợ Thái hậu không chịu dùng".

Một thái y khác cũng gật đầu nói: "Hơn nữa chỉ dùng phương thuốc có một vị, không khỏi cảm thấy quá mức qua loa lấy lệ".

Hoàng hậu khẽ mỉm cười nói: "Bổn cung không thông y lý gì, chẳng qua cũng chỉ cảm thấy Thái hậu như vậy quá khó chịu, phương thuốc này có lẽ có hiệu quả nhanh chóng. Nếu cảm thấy toa thuốc khó xem, các ngươi có thể cân nhắc một phương thuốc giúp kiện tỳ dưỡng vị, nước củ cải thông khí tiêu trướng, thuốc sắc lại giúp tẩm bổ dưỡng sinh, cũng xem như chu toàn".

Hoàng đế đứng trước giường Thái hậu, nghe bà lớn tiếng kêu rên vừa cảm thấy sảng khoái lại cảm thấy phiền não. Đám cung nhân bị Thái hậu quay tới quay lui, làm thế nào cũng không thể đúng ý bà. Hoàng đế chắp tay đứng đó không nói một lời, vẻ mặt nghiêm nghị, khí thế quanh thân khiến người khác hoàn toàn không dám đến gần.

Một lát sau hoàng hậu đi vào, thần sắc căng thẳng trên mặt hoàng đế mới bớt đi chút, thấp giọng hỏi nàng: "Nàng mới vừa rồi đi đâu vậy?"

Hoàng hậu nháy nháy mắt với hắn, cười hì hì nói: "Mới vừa cho các thái y xem toa thuốc, hoàng thượng người yên tâm, Thái hậu sau khi uống thuốc rất nhanh sẽ khỏe lại thôi".

Mày kiếm của hoàng đế nhướng một cái, thấy trong mắt hoàng hậu mang theo ý ranh mãnh, biết nàng lại muốn làm chuyện xấu, khóe môi hơi cong, cúi người nói bên tai nàng: "Chớ quá mực. Thái hậu không thể chết được".

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu liếc hắn một cái, cũng nhỏ giọng nói: "Người nói gì vậy, thiếp là loại người lòng dạ độc ác sao? Thật sự chỉ đi nhìn toa thuốc thôi".

Nàng thật đúng là lòng dạ độc ác. Trong lòng hoàng đế sôi sục câu này nhưng lại không dám nói với hoàng hậu.

Lại qua một lúc, đế hậu hai người đứng cũng mệt mỏi, liền tự tìm chỗ ngồi xuống, hai người châu đầu ghé tai nói nhỏ thầm thì, Thái hậu nhìn thấy lại nổi giận trong bụng. Bà khó chịu như vậy, hai người các ngươi lại còn mắt đi mày lại ngay trước mặt bà. Cơn tức này lại khiến bụng càng trướng vô cùng đau đớn. "Đi, đi gọi hoàng đế tới, ai gia phải đau chết luôn, ngươi bảo hắn tới đây, để ai gia thấy hắn lần cuối". Thái hậu cắn răng nói với Đoan phi.

Đoan phi đương nhiên biết lời này của Thái hậu do tức giận. Các thái y đều đã nói bà đây là do tích thực, mặc dù khó chịu nhưng muốn chết cũng không dễ. Chẳng qua là dùng lời nói để khiến hoàng đế khó chịu mà thôi. Mắt liếc về phía hoàng đế và hoàng hậu, thấy bọn họ đầu tựa vào nhau, không biết đang nói cái gì, hai người này mặc dù không cười nhưng trong ánh mắt đều là dáng vẻ vui sướng, khiến trong lòng nàng khó chịu như bị kim đâm vậy. Ánh mắt hoàng đế nhìn hoàng hậu vô cùng ôn nhu, nàng gả và Khang Vương phủ cho đến khi Lý Duệ lên ngôi làm hoàng đế, trong ngàn ngày này, nàng chưa bao giờ nhìn thấy hoàng đế dùng ánh mắt như nhìn bất cứ nữ nhân nào. Trong lòng vừa đau vừa xót, Đoan phi nắm khăn tay, trong lòng dâng lên một cỗ không cam lòng nhưng trong nháy mắt lại hóa thành mất mát.

Năm đó biết mình phải gả cho Khang vương làm phi, thật ra trong lòng cũng có mấy phần không muốn. Khang vương không được thánh sủng, bởi vì thân phận của mẫu phi, cả đời e là chỉ có thể là một Vương gia nhàn tản, sao có thể so được với Thái tử biểu huynh Lý Kỳ của nàng? Nhưng tình cảnh khi đó của Thái tử không ổn, các hoàng tử có kẻ chết, có kẻ lưu đày, lại có kẻ bị nhốt, cũng không còn lại mấy người. Cô muốn tranh

https://thuviensach.vn

thủ làm đồng minh của Thái tử, Khang vương Lý Duệ một mực giữ trung lập không tham gia tranh đấu lại trở thành đối tượng mà bà tranh thủ.

Chương thị chính là ở tình huống như vậy bị đưa vào Khang vương phủ. Trong Khang vương phủ đã có Khang vương phi, nàng là đích thứ nữ của Chương Đại tướng quân chỉ có thể khuất phục bên phi vị. Mãi cho đến khi Thái tử bị phế, Khang vương thành Thái tử, nàng rốt cuộc đã tuyệt vọng rồi, muốn cùng Khang vương sống thật tốt. Lý Duệ dung mạo tuấn mỹ có phần nghiêm nghị, là người tuấn mỹ nhất trong các hoàng tử, lại là người vô cùng có chủ kiến, không hề để ý nữ sắc. Sau khi Thái tử phi chết, trong lòng nàng luôn cho rằng lấy dung mạo cùng gia thế của mình hẳn là hoàng hậu tương lai. Ai biết được sau khi Lý Duệ lên ngôi, nàng chỉ là được phong làm Đoan phi, tiến vào Vĩnh Phúc cung, hiếm khi nhìn thấy được bóng dáng hoàng đế. Nàng lúc này mới phát giác, giữa hoàng đế và Thái hậu thật ra không phải mẫu từ tử hiếu như trước kia nàng tưởng tượng. Mà là oan gia đối đầu muốn đối phương sớm chết đi nhưng lại phải để cho đối phương còn sống.

Đoan phi cảm thấy con đường phía trước một mảnh u tối. Không phải bởi vì công dung ngôn hạnh của nàng kém hơn so với người khác, mà bởi vì nàng họ Chương, cái họ này liền định tử tội cho nàng. Nếu không phải nàng là Chương thị, hoàng đế có phải sẽ nhìn nàng nhiều thêm? Có phải những tình ý ôn nhu mà Triệu thị có, giờ phút này đều sẽ rơi lên người nàng không? Trong lòng Đoan phi bách vị tạp trần, nhìn đế hậu hai người cũng cảm thấy hết sức chói mắt. Nàng còn đang do dự có nên nghe lời Thái hậu tách đế hậu ra không để hoàng đế ngồi ở đầu giường Thái hậu, thì các thái y dè dặt bưng một cái chén đi vào.

"Thái hậu, thuốc đang sắc, đây là thang thuốc cổ truyền, có thể tiêu tích giải khí, nếu trong bụng người khó chịu, nên uống trước một chén".

Đoan phi nhận lấy thuốc, chỉ nghe được một cỗ cay đắng, nhưng cũng không quá khó ngửi. Vì vậy liền nhấp thử một ngụm nho nhỏ bên chén. Vị

https://thuviensach.vn

cay từ cổ họng xông thẳng tới mũi, nàng ho khan hai tiếng, nước mắt cũng đã chảy ra ngoài. "Đây là cái gì? Sao lại nồng như vậy?"

"Đây là nước củ cải". Thái y trả lời.

Củ cải? Đoan phi chưa từng ăn củ cải sống, củ cải đã nấu thì đã ăn rồi, mùi này có chút tương tự, chẳng qua khi còn sống còn nồng hơn nấu chín nhiều. "Thái hậu nương nương, người uống cái này trước đi".

Thái hậu trong bụng khó chịu, chỉ nghe được đây là thuốc có thể giải được thống khổ, cũng không để ý thuốc có bao nhiêu cay, có bao nhiêu khó uống, không nói hai lời, nhận lấy chén thuốc uống một hơi cạn sạch.

"Ai da!" Vốn tưởng rằng uống thuốc là có thể khỏe, không khĩ tới nước củ cải vào bụng, trong bụng lại sôi trào, giống như có cỗ khí chạy tán loạn trong bụng, bứt rứt khó chịu. Thái hậu ôm bụng lăn ở trên giường, Đoan phi bị dọa đến hoa dung thất sắc, quay người lại nói với thái y: "Các ngươi bỏ thuốc gì vào đây? Thái hậu sao lại không khỏi mà còn đau lợi hại hơn nữa?"

Các thái y run lẩy bẩy, mồ hôi ướt áo, chỉ nói: "Đó chính là hiệu quả của thuốc, Thái hậu chỉ cần ráng nhịn chút nữa, hơn nửa khắc là có thể khỏe lại".

Đoan phi nhìn Thái hậu thì muốn khóc, sợ bà có mệnh hệ nào mình ở trong cung lại không thể sống tốt, nhưng lại nghĩ nếu Thái hậu đi thật, nói không chừng hoàng đế có thể bỏ thành kiến với Chương thị, không cần lại nhớ thân phận cháu gái Thái hậu của nàng, phu thê sủng ái với nàng. Đoan phi khóc đến chân mềm nhũn, quỳ trước giường Thái hậu, trong đầu trống rỗng.

"Phốc!"

"Phốc! Phốc! Phốc! Phốc! Phốc!"

https://thuviensach.vn

Giống như có ai ở trong phòng đốt pháo tre, một chuỗi âm thanh vang dội từ trên giường Thái hậu bật ra. Trong phòng lập tức tràn ngập mùi hôi thối của củ cải. Đoan phi ở gần nhất đứng mũi chịu sào, vừa vặn bị chuỗi đánh rắm này hun đầy mặt. Sắc mặt Đoan phi trắng nhợt, che miệng xông ra ngoài.

Thần sắc các thái y đang quỳ buông lỏng một chút. Phương thuốc này của hoàng hậu nương nương quả nhiên hữu dụng, nhanh như vậy đã thông được ruột của Thái hậu, giải được trướng khí trong bụng.

Mặt Thái hậu kìm nén đến đỏ bừng, nhưng bà vẫn không cách nào khống chế được mình. Khí trướng trong bụng bà rất đau, thật vất vả mới tìm được chỗ để thoát ra, từng cái một vừa vang vừa thối. Cho dù Thái hậu là nữ nhi của đồ tể, cũng không có mặt mũi ở trước mặt nhiều người như vậy không chút kiêng kỵ mà đánh rắm. Cũng may sau khi đánh rắm xong, cơn đau trướng bụng cũng khá hơn nhiều, cả người nhẹ nhàng rất nhiều. Thái hậu thanh tỉnh lại, nhìn trái nhìn phải một chút, vốn Đoan phi hầu hạ bên người đã không thấy bóng dáng, hoàng đế và hoàng hậu ngồi cách bà xa xa cũng sớm không thấy bóng người, chỉ có cung nữ trong điện đang đứng vẻ mặt xanh xao, còn có các thái y tận trung với cương vị mặt đầy vui mừng nhìn bà.

"Chúc mừng nương nương, ứ khi đã tán, đau đớn đã giảm. Vi thần đã sắc thang thuốc bổ khí dưỡng sinh, có thể giúp tiêu hóa, kiện tỳ vị, người uống mấy thang, lại điều dưỡng thật tốt mấy ngày, không có gì đáng ngại".

Thái hậu thẫn thờ nhìn bọn họ, trong điện tràn ngập mùi thối khiến người khác không cách nào chịu được. Bà lớn như vậy, chưa bao giờ có lúc chật vật như vậy. Chương thái hậu nhất thời cảm thấy, dù bụng mình đau chết luôn cũng đỡ hơn là mất mặt như vậy. "Ông trời ơi, ai gia không sống nữa!"

https://thuviensach.vn

Lý Duệ cách thật xa cũng có thể nghe được tiếng khóc mắng mạnh mẽ mười phần từ Trường Nhạc cung truyền tới. "Nàng sao lại làm được?" Lý Duệ nhìn Triệu Yên Dung dương dương đắc ý, dở khóc dở cười hỏi.

"Cho toa thuốc a". Triệu Yên Dung nháy nháy mắt cười hì hì nhìn hắn nói, "Bà ta không phải bụng trướng khó chịu sao? Ta vừa vặn biết một phương thuốc có thể giúp bà ta giải trừ thống khổ". Nàng dừng một chút, nói tiếp: "Chỉ là có chút thối".

Lý Duệ ha ha cười lớn.

"Ta thật sự giúp bà chữa bệnh mà". Triệu Yên Dung ôm cánh tay hoàng đế, cười híp mắt nhìn hắn, "Người xem, toa thiếp của thiếp có hiệu quả không? Chỉ trong chốc lát Thái hậu đã có khí lực mắng chửi người rồi. Hoàng thượng nên thưởng ta thế nào đây?"

"Nên thưởng, trẫm nhất định sẽ thưởng nàng thật tốt. Nàng xem như vậy thì sao?" Hắn cúi đầu thấp giọng nói mấy câu bên tai nàng.

Hoàng hậu đỏ mặt nhỏ làm nũng, nàng chu môi đấm lên cánh tay hắn một cái: "Không muốn nữa! Người làm sao suốt ngày chỉ muốn những chuyện này?"

Trong lúc hai người cười nói, đột nhiên thấy ở góc tường phía xa xa có một người đi tới.

"Vương thúc!" Mày Lý Duệ nhướng lên, trên mặt lộ ra nụ cười.

---

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Bà Con Nghèo Của Hoàng Gia

Vương thúc hèn hạ quấy nhiễu + Chuyện bám vào người mẫu thân Thái phi

Edit: Du Phi

Beta: Suthaiphi

Vương thúc?

Triệu Yên Dung chớp chớp mắt nhìn về phía nam nhân đang đi từ xa tới.

Vương bào màu tím thêu Bàn Long[1] giữa sông, dưới ánh mặt trời loé lên ánh sáng màu bạc, trên đầu mang ngọc diệp song long, mặt mày thanh tuấn sáng như ngọc, ở dưới cằm có để râu nhưng được cắt tỉa chỉnh tề sạch sẽ.

[1.]Bàn Long: rồng cuộn khúc.

Ngay cả Triệu Yên Dung không thích loại nam nhân để râu thì lúc này cũng không thể không thừa nhận, thật sự có nam nhân để râu cũng tương đối đẹp.

Giống như nói vị này.

Nhìn trái, nhìn phải thì tuổi ước chừng cỡ ba mươi, tướng mạo ôn nhã lại để râu thì liền thành một đại thúc mỹ mạo.

https://thuviensach.vn

Nhìn một hồi, trái tim nhỏ của Triệu Yên Dung đập bịch bịch.

"Hôm nay vương thúc sao lại rãnh rỗi tiến cung vậy?" Tất nhiên Lý Duệ rất thân thuộc với hắn ta, cũng chưa chào hỏi qua đã thân thiết cầm tay nam nhân này.

Triệu Yên Dung suy nghĩ một hồi thì mới nhớ tới trong kinh thành đúng là có một vị thân vương trẻ tuổi nhưng là trưởng bối của Lý Duệ.

Vinh Vương Lý Khác.

Nói tới vị Vinh Vương này thì hắn được coi là một trong ba kỳ hoa của Hoàng tộc Đại Tề.

Phụ thân hắn là tiểu đệ đệ của Võ Đức Đế. Võ Đức Đế đẩy ngã triều Chu rồi thành lập Đại Tề sau này, rồi các chư huynh đệ được đại phong thành Vương. Mà tiểu đệ đệ nhỏ tuổi nhất là cùng một mẹ đẻ với Võ Đức Đế, khi đó mới được mười tuổi. Tuổi nhỏ lại là Thân Vương nên tiểu Vinh Vương gia ăn chơi trác táng.

Lớn lên thường hay tuỳ tiện chọc ghẹo con gái, tiểu Vinh Vương tuổi còn trẻ đã làm cho kinh thành hỗn loạn thành một đống.

Mười bảy mười tám tuổi người ta đã muốn thành gia lập thất nhưng hắn vẫn còn ở bên ngoài ăn chơi lêu lổng.

Khi đó Đại Tề mới dựng nước nên phải khôi phục lại sự hưng thịnh đã qua. Võ Đức Đế nhiều huynh đệ nên có không ít người có dã tâm hoặc không phục, quyết tâm ngáng chân. Vì vậy Võ Đức Đế phải chỉnh đốn triều chính, cả ngày sứt đầu mẻ trán nên cũng không rảnh đi quản đệ đệ ruột không có tiền đồ này.

Cho tới một ngày tiểu Vinh Vương mang theo chó săn đến Kinh Giao săn thú. Trong lúc vô tình thấy được một mỹ nhân, tiểu tử này liền sẵn tiện

https://thuviensach.vn

tiến đến đùa giỡn nhưng lại bị mỹ nhân đá xuống ngựa, rồi đánh cho đến khi không còn nhận ra tổ mẫu là ai mới miễn cưỡng buông tha cho hắn.

Tiểu Vinh Vương gia bị mỹ nhân dạy dỗ phải nằm nghỉ trên giường hơn nửa tháng mới hồi phục lại, nhưng không ngờ lại nảy sinh tình cảm với nữ nhân hung bạo này.

Sau khi nghe ngóng nhiều chỗ mới biết được vị mỹ nhân kia là quận chúa Tây Lương quốc đi theo phụ thân nàng ấy tới đây. Người Tây Lương quốc kể cả nam nữ đều tinh thông công phu, mà vị quận chúa này lại là một trong những nhân tài kiệt xuất, không có địch thủ nào ở Tây Lương quốc.

Tiểu Vinh Vương gia bị khí phách cao cấp cộng thêm thân thủ điêu luyện của mỹ nữ thu phục liền chạy tới quấn lấy lão ca, một hai phải làm đương kim quận mã Tây Lương.

Tuy rằng tiểu Vinh Vương gia không học vấn không nghề nghiệp, lại là một Vương gia phá sản nhưng tốt xấu gì hắn cũng là Thân Vương, lớn lên lại có bộ dạng đặc biệt làm cho người ta thích.

Tây Lương quốc đang muốn kết minh với Đại Tề, thấy có chuyện tốt tự nhiên tìm đến cho nên đã vội vàng đồng ý.

Quận chúa nghĩ mình phải hy sinh vì quốc gia nhưng thấy Vinh Vương gia quả thật không tồi cho nên sờ sờ cái mũi liền gật đầu đồng ý. Đồng ý thì đồng ý nhưng tiểu Vinh Vương vẫn một ngày không thiếu bị đánh tầm ba đòn.

Mỗi ngày tiểu Vinh Vương đều bị lão bà đánh, cho nên lúc đầu hắn không biết cái gì nay được giáo huấn đã biết cần cù đọc sách luyện võ. Tiểu Vinh Vương bị thu thập đến nỗi đã nổi danh là thê nô nhất Đại Tề, không những hắn không hổ thẹn mà còn cho đó là vinh hạnh.

https://thuviensach.vn

Thấy vậy nên Võ Đức Đế đã đưa cho hắn một mỹ nhân làm trắc phi nhưng hắn lại khóc lóc quỳ ở trong cung thỉnh cầu Hoàng đế thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Mấy năm nay Võ Đức Đế đã thu thập được một vài huynh đệ, mắt thấy huynh đệ ngày càng ít cho nên cũng có chút mềm lòng. Võ Đức Đế lại nhìn Vinh Vương gia lớn lên nên tình cảm thân mật hơn so với người khác, tuy rằng đệ đệ không có tiền đồ cưới quận chúa cường bạo, lại yêu nàng ta nhưng suy cho cùng thì hắn vẫn là Vinh Vương gia nên Võ Đức Đế cũng không nói được gì.

Sau đó thì Vinh Vương gia đã lôi kéo Hoàng đế đến từ đường lập lời thề, chỉ cần Hoàng đế mặc kệ chuyện trong Vương phủ của hắn, thì Vinh Vương hắn sẽ làm một trung thần, con cháu tuyệt không phản quốc.

Từ trước tới nay, lời thề gì đó thì chỉ có thể lập với quân tử chứ không lập với tiểu nhân. Nhưng Vinh Vương lại nói được làm được, hắn không bao giờ tham gia chuyện triều chính, giải tán binh lực ở Vương phủ, lập chí trở thành tôn thất nhàn rỗi nhất Đại Tề.

Lý Khác chính là nhi tử duy nhất mà Vinh Vương gia với Tây Lương quận chúa cầu trời khẩn phật mới có được.

Thời điểm Lý Khác mười tuổi, trong kinh đã phát sinh một trận bệnh dịch. Theo lý mà nói thì các quý nhân ở trong Vương phủ sẽ không có gì trở ngại, nhưng ai ngờ thê nô Vinh Vương gia một hai phải bồi lão bà đi săn thú cho nên xui xẻo bị nhiễm bệnh dịch ở bên ngoài, hai phu thê mệnh không tốt nên chỉ để lại nhi tử lẻ loi hiu quạnh một mình ở Vương phủ.

Không có phụ mẫu quản, đứa nhỏ mười tuổi này thừa kế tước vị Vinh Vương noi theo con đường ăn chơi trác táng của phụ thân mình. Chỉ là không biết có phải vì bị ảnh hưởng của mẹ ruột bá đạo hay không mà hắn

https://thuviensach.vn

chơi đùa thì chơi đùa nhưng không bao giờ chơi gái. Càng không đùa giỡn với phụ nhân đàng hoàng, âu cũng coi như hắn bất hạnh vừa phải.

Rồi tới thời điểm hắn mười tám tuổi, Tiên đế giúp đường đệ mình chỉ hôn cho đứa cháu, trông cậy đứa cháu sẽ giống phụ thân hắn, sau khi thành thân có thể chuyên tâm lo học hành. Đáng tiếc Vinh Vương phi không có bản lĩnh chế ngự phu quân như quận chúa. Cứ hai ba ngày Vinh Vương sẽ không ở nhà, cả ngày dẫn bằng hữu du sơn ngoạn thuỷ, thường thường thì hơn nửa năm không ở nhà.

Con trâu lười không chịu cày thì làm sao có thu hoạch?

Cho đến khi Vinh Vương phi bị trượng phu mình làm cho tức chết, Vinh Vương gia cũng không có đứa con nào kế thừa. Như vậy đường đường là Vương gia lại không có lão bà quản nhưng cũng không có ai dám gả nữ nhi của mình qua.

Hơn nữa căn bản Vinh Vương gia không đam mê tửu sắc.

Hắn chỉ mê kim thạch (đá kim loại), đi khắp nơi thu thập kim thạch từ thời cổ đến tiền triều, ngay cả ruộng đất lúa gạo thất bát Vinh Vương gia cũng không màng, làm cho mình trở thành kẻ nghèo đói.

Thời điểm Triệu Yên Dung được gả vào cung, vừa lúc Vinh Vương gia chạy tới Thương Châu vì nghe nói nơi đó bắt một đám mộ tặc, muốn đoạt lại vài món đồng thau.

Thoáng một cái đã qua bốn năm tháng, cuối cùng Vinh Vương gia đã trở lại.

Nhưng trở về cũng không có chuyện tốt gì.

Đại thúc mỹ mạo ôn nhã không thèm liếc mắt nhìn Hoàng hậu một cái, thấy Lý Duệ liền bắt đầu xoa tay, lộ ra biểu cảm vô cùng đáng khinh.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, Hoàng thượng, ngài không biết đâu. Tri phủ Thượng Châu kia chính là một tên đầu gỗ, một hai đòi phải nhập vài món đồng kia vào quốc khố. Bổn vương muốn bỏ tiền ra mua hắn cũng không chịu. Thật đáng giận mà."

Lý Duệ 'ha hả' vài tiếng, sau đó kéo Hoàng hậu tiếp tục đi về phía trước.

Vinh Vương xoa tay đi theo phía sau hắn. "Ngài xem hai món đồng kia đi, thu vào quốc khố cũng không thể đổi bạc, không thể đổi gạo thóc, nào có chỗ lợi gì đâu? Không bằng quy ra trả tiền mặt để quốc khố có lợi, còn ta thì có thể tưởng niệm." Ánh mắt hắn trông mong nhìn Hoàng đế, vẻ mặt cầu khẩn.

Khoé miệng Lý Duệ nhếch lên. "Vương thúc, ngài tiến cung chính là vì việc này?"

"Việc này còn không phải đại sự sao?" Vinh Vương nói. "Đồng kia đã có từ một ngàn năm trước, một ngàn năm trước lận nha!"

Vinh Vương kích động đến cả người đều phát run. "Cháu trai Hoàng đế, ngươi hãy giúp đỡ ta, kêu bọn họ đem món đồng này nhường lại cho ta đi. Đây là chuyện ta cầu mong ở kiếp này."

Kiếp này cầu mong gì đó, nghe thân thiết hảo cảm làm sao!

Triệu Yên Dung 'phốc' một cái cười ra tiếng.

"Theo như lời Vinh Vương thúc mà nói thì mấy miếng đồng để ở quốc khố cũng không thể đổi ra tiền, còn phải có chuyên gia trông giữ bảo dưỡng. Hoàng thượng, không bằng ngài thoả mãn tâm nguyện của thúc ấy đi."

https://thuviensach.vn

Mỹ đại thúc nghe vậy liền chấn động, đưa ánh mắt cảm kích tới vị vừa mới nói, vậy mà lúc trước hắn lại luôn làm lơ người ta. Nhưng không ngờ lúc này lại phát hiện trên đầu nàng ấy cài trâm phượng cửu vĩ.

Hả?!

"Vương thúc, đây là Hoàng hậu Bùi thị của trẫm, lúc trước người chưa gặp nàng. Yên Dung, hành lễ với vương thúc đi, đều là người một nhà không cần quá khách khí."

Có thể ở đây nói thẳng khuê danh của Hoàng hậu, đủ để thấy được Lý Duệ không coi vị Vinh Vương này là người ngoài.

Nghĩ đến quan hệ tương đối thân mật này, Triệu Yên Dung cảm thấy mình đã sáng suốt nên liền cười hành lễ với Vinh Vương. "Cháu dâu gặp qua vương thúc."

Vinh Vương nhìn nàng, cũng không biết nghĩ tới cái gì, khuôn mặt đỏ bừng lên, liên tục xua tay nói. "Không dám nhận, không dám nhận. Hoàng hậu chào hỏi với bổn vương thôi là được rồi."

"Vương thúc với biểu thúc (Bùi Nghi) giao tình không tồi". Lý Duệ cười nói với Triệu Yên Dung. "Trước kia vương thúc có gây rắc rối ở Bùi gia. Khi đó vương thúc mang theo cữu cữu nàng cùng nhau trốn ra kinh thành, muốn tới Nam Chiếu chơi. Trong cung loạn như nồi cháo, Quan Quân Hầu khi ấy toàn thân mặc giáp đi vào trong cung đòi người. Lúc ấy trẫm mới mười tuổi nhưng vẫn còn nhớ rõ ràng."

Vinh Vương cười ngượng một tiếng, cúi đầu. "Niên thiếu ngông cuồng, niêu thiếu ngông cuồng."

"Vương thúc thật là lợi hại!" Hoàng hậu nói một tiếng, hai tay nắm lại, vẻ mặt sùng bái. "Ngài khi đó thật dũng cảm, có thể mang thế tử Bùi Hầu gia bỏ chạy, làm người như thế cũng đủ rồi."

https://thuviensach.vn

"Ha hả." Vinh Vương nhéo mũi nhớ tới chuyện cũ không tốt của hắn năm xưa.

"Chỉ là bọn họ phải vượt qua vô số truy binh, vòng qua vô số trạm kiểm soát nhưng vẫn chưa đến được Nam Chiếu."

"Chuyện đó không phải về sau bị bắt trở về sao." Vinh Vương gãi gãi tóc bất đắc dĩ nói. "Sau chuyện đó Bùi Hầu gia cũng không cho bổn vương vào phủ nữa... Thật đáng tiếc."

Vinh Vương nhìn Triệu Yên Dung, nói một tiếng thật đáng tiếc rồi biểu tình trở nên buồn buồn, không biết lại nhớ tới cái gì, tinh thần thập phần suy sụp.

Lý Duệ kéo Triệu Yên Dung, gật đầu với Vinh Vương. "Tốt. Nếu Hoàng hậu vì vương thúc mà cầu tình thì trẫm ở trước mặt Hoàng hậu hứa với vương thúc sẽ quy mấy món đồng ấy ra thành bạc. Nhưng trẫm nhắc nhở vương thúc, nghe nói Vinh Vương phủ rất nghèo, ngài sao có nhiều bạc như vậy để đổi?"

Ánh mắt Vinh Vương sáng lên, lập tức nói. "Không sao không sao, chỉ cần Hoàng thượng ngài gật đầu, chuyện tiền bạc ta tự nghĩ biện pháp."

Nói xong cảm giác giống như lửa thiêu mông, cầm vạt áo vương bào cười như hoa xuân tháng ba, thân thể như tia chớp nhanh chóng biến mất.

Triệu Yên Dung liếc mắt nhìn Lý Duệ hỏi. "Cái gì mà nể mặt mũi thần thiếp, nếu thần thiếp không nói lời nào thì ngài có thể bác bỏ lời thỉnh cầu của vương thúc sao?"

Lý Duệ ha ha cười, ôm nàng sát người nói. "Nếu không phải Hoàng hậu mở miệng, lúc đầu trẫm còn muốn làm khó hắn. Ngươi cũng biết Vinh Vương nghèo ra sao, hắn sao có thể có bạc?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, hắn làm sao có bạc?" Triệu Yên Dung nghe lời, dựa ở trong lòng ngực hắn, chớp chớp mắt với Hoàng đế.

"Ngươi chờ đi, hắn nhất định sẽ tới tìm cữu cữu ngươi đòi tiền cho xem!"

"Gì?" Triệu Yên Dung trợn tròn mắt.

Đây là cái quan hệ gì? Vinh Vương là họ Lý đúng không, vì cái gì họ Lý không có tiền phải qua đòi họ Bùi đưa?

Nữ tử trong đầu hiện ra mấy hình ảnh không hài hoà, sau đó lắc lắc đầu ném bay hình ảnh người cầm quân lệnh thổ huyết đi.

Nếu Vinh Vương muốn đòi tiền từ trong tay cữu cữu thì hắn nhất định sẽ về nhà khóc lóc thôi.

Bởi vì Bùi cữu cữu chính là người vô cùng tàn nhẫn. Nhưng nếu cữu cữu là huynh đệ với Vinh Vương, còn có thể cho hắn ta mượn tiền... Hoàng hậu nhíu nhíu mày.

"Nếu trong tay vương thúc không có tiền, ngài hãy cho ngài ấy vài món đi." Cũng làm cho cữu cữu nhà nàng bớt thổ huyết, Triệu Yên Dung nói. "Dù sao cũng chỉ là vài món đồng, không thể ăn cũng không thể uống. Chi bằng giao cho người biết thưởng thức để chúng nó có thể biểu hiện giá trị tồn tại. Vậy thì quốc khố của chúng ta cũng bớt chỗ."

Tay Hoàng đế ôm eo thon nhỏ của Hoàng hậu, cảm khái nàng sao lại tốt như vậy, nhưng suy cho cùng vì không muốn nhà mẹ đẻ của mình tốn tiền nên Hoàng hậu mới kiến nghị. Hoàng đế mơ hồ đáp lời Hoàng hậu vì trong đầu hắn chỉ muốn nhanh tìm chỗ nào tốt mà đánh 'chén', liếc thấy cung thất nào gần nhất thì mang Hoàng hậu tới đó.

https://thuviensach.vn

Vinh Vương Lý Khác hưng phấn ra khỏi cung nhưng không hồi Vương phủ của mình mà ra roi thúc ngựa tới phủ Quan Quân Hầu. Hơn nửa năm, Bùi Nghi không thấy lão bằng hữu nay lại đột nhiên xuất hiện, trong lòng cảm thấy thập phần kinh ngạc liền thay đổi quần áo tới gặp người.

Lý Khác thấy Bùi Nghi đi ra liền tiến lên ôm chặt, Bùi hầu bị hắn làm suýt chút nữa không thở nổi, chờ hắn ta buông lỏng tay liền không chút do dự mà bước chân đi qua. Vinh Vương ha ha cười lắc mình tránh ra, coi như nhà mình mà tự tiện ngồi xuống, duỗi tay cầm ấm trà trên bàn rót ra miệng.

"Vội vội vàng vàng vào cung, ngay cả miếng nước ấm cũng không kịp uống, thật khát chết bổn vương."

"Trong phủ ngươi đến trà cũng không có sao, còn muốn chạy tới nơi này lừa uống ước trà?" Bùi Nghi khinh thường liếc hắn ta một cái, ngồi vào trên ghế, một châc gác lên nói. "Được rồi, lần này ngươi trở về vì cái gì? Tính ở lại bao lâu? Lại muốn từ nơi này của ta mượn bao nhiêu bạc?"

Vinh Vương ngượng ngùng thò mặt qua.

"Giang hồ cứu giúp, giang hồ cứu giúp. Lần này ta thật sự tìm được bảo bối tốt, ngươi tạm cho ta mượn một ít. Ta cam đoan sẽ trả lại cho ngươi."

"Thôi bỏ đi, ngươi hãy từ từ tính, mấy năm nay ngươi đã cầm không biết bao nhiêu bạc của ta rồi? Nhưng có lần nào trả lại chưa?" Bùi Nghi nghiêng con mắt cười lạnh một tiếng. "Cả vốn lẫn lời, ngươi hãy trả ta trước mười vạn lượng!"

"Chúng ta là huynh đệ tốt, sao vay tiền còn phải dùng lợi ích mà tính?" Vinh Vương kêu rên một tiếng, té ngã lộn nhào bổ tới trước người Bùi Nghi. "Thật sự chỉ một lần này nữa thôi. Bùi Nghi ngươi cho ta mượn đi. Sau này ta đáp ứng với ngươi không bao giờ chơi bời, chỉ cần ngươi ra tay.

https://thuviensach.vn

Ta sẽ hồi tâm không bao giờ chạy ra ngoài nữa, tiền của Vinh Vương phủ tất cả đều đem tới cho ngươi."

Bùi Nghi hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu không để ý tới hắn.

"Lý Khác ta thề với trời, nếu sau này tái phạm sẽ bị thiên lôi đánh, ngày sau chết không tử tế!" Vinh Vương quỳ một gối xuống đất, nhất tay thề. "Huynh đệ tốt, chúng ta đã đồng sinh cộng tử[2] với nhau. Ngươi nỡ nhẫn tâm thấy ta suốt ngày trằn trọc không làm được gì sao? Lão ca ca, ta cầu xin ngươi, nếu như ta không thể được như ý nguyện, giải nỗi khổ tương tư thì ta sống cũng không có ý nghĩa gì nữa..."

2. Sống chết có nhau.

"Thật sự ngươi chỉ mượn lần này nữa?" Cuối cùng Bùi Nghi cũng chịu đối mặt với Vinh Vương.

Vinh Vương dứt khoát gật đầu như giã tỏi. "Chỉ có lần này, không có lần sau."

Bùi Nghi than một tiếng, bất đắc dĩ. "Được thôi, nhìn ngươi đáng thương như vậy, lúc này mà từ chối ngươi..."

'Bang đát!' Một tiếng giòn vang. Hai người một ngồi một quỳ nhìn về phía phát ra âm thanh, liền thấy một vị giai nhân đứng ngoài cửa, mặt như giấy vàng, hơi thở mong manh, trong tay ôm một cái khay, trên mặt đất đầy mảnh sứ nát, nước canh đổ tràn ra ngoài.

Ba người hai mặt nhìn nhau nửa ngày, cho tới khi giai nhân khóc ra tiếng, Vinh Vương mới có tri giác từ trên mặt đất nhảy dựng lên.

"Này này này này... Này không phải như ngươi tưởng tượng..." Lời nói của Vinh Vương không còn nhanh nhẹn nữa.

https://thuviensach.vn

"Ta nói ngươi lớn như vậy vì cái gì vẫn không chịu thành thân." Bùi Cẩm che mặt khóc, "Bùi Nghi ngươi cũng không nghĩ tới phụ mẫu trên trời có linh thiêng nếu biết ngươi ngươi ngươi... Bùi gia chỉ còn lại ngươi là nam tử duy nhất, ngươi lại...Ngươi làm ta về sau không biết nên nói như thế nào nữa!" Bùi thị lớn tiếng khóc.

"Thật sự không phải như ngươi tưởng tượng mà!" Vinh Vương nhìn thấy Bùi thị rơi lệ, hắn đã gãi đầu mình như cái ổ gà. "Tiểu cẩm, ngươi đừng hiểu lầm!"

"Lý Khác!" Trên mặt Bùi Nghi vẫn trấn định như cũ nhưng một chân đã đá Vinh Vương sang một bên. "Sao khuê danh của tỷ tỷ ta ngươi cũng dám gọi?"

"Thì có sao, giao tình của chúng ta như vậy..." Vinh Vương xoa xoa dấu giày trên bụng, nam nhân đang tức giận nơm nớp lo sợ nhìn Bùi Cẩm. "Ngươi còn nhớ rõ ta sao?"

"Mau cút đi, chúng ta không có giao tình gì hết!" Bùi Nghi không khách khí đạp thêm một cái nữa. "Chỗ nào nên đi thì đi, nhớ kỹ những lời ngươi đã nói. Lão tử cho ngươi mượn tiền nhiều không phải là lão tử sợ ngươi. Đây là lần cuối cùng ta cho ngươi mượn, Bùi Nghi ta nói được làm được!"

"Dạ dạ dạ, dạ dạ dạ." Vinh Vương liên tục gật đầu, sau đó tính chuồn ra, nhưng lúc gần đi có chút lưu luyến quay đầu lại nói chuyện với Bùi thị. "Chúng ta nhiều năm không gặp, tiểu Cẩm, ngươi có khoẻ không?"

"Mau cút đi!" Bùi Nghi ném chén trà xuống, Vinh Vương hoảng sợ chạy vắt giò lên cổ.

Bùi Nghi nhìn tỷ tỷ khóc đến thở hổn hển, bất đắc dĩ thở dài, phân phó hạ nhân vào dọn dẹp sạch sẽ trên mặt đất, sau đó kéo Bùi thị ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

"Ngươi suy nghĩ vớ vẩn cái gì, đó là Vinh Vương điện hạ, trước kia không phải ngươi chưa từng thấy qua."

Bùi thị buồn bực nức nở. "Ai nhớ rõ đó là cái gì vương. Ngươi phải nói thật với tỷ tỷ, nhiều năm không chịu thành thân có phải vì người này hay không?"

Bùi Nghi vui vẻ. "Tỷ tỷ ngươi suy nghĩ vớ vẩn, ta là nam nhân chân chính, sao thể có cái gì đó với hắn ta được? Bất quá chỉ là bạn tốt nhiều năm tương giao. Hắn thích sưu tập kim thạch cổ cho nên trong nhà đã nghèo túng. Ta chỉ là đưa hắn chút bạc rồi đuổi hắn đi thôi."

Bùi thị nửa tin nửa ngờ, lau nước mắt rồi mới xác nhận. "Phải không? Thật sự không có cái gì đó với hắn?"

Bùi Nghi nghiêm mặt. "Muốn ta lấy phụ mẫu ra thề không?"

Bùi thị nghe hắn nói như vậy mới yên tâm nhưng vẫn khuyên nài hắn. "Ngươi đã hai mươi bốn, những thiếu gia năm đó đi cùng với ngươi cũng không phải đã sớm thành gia lập nghiệp hết rồi sao? Hiện tại chỉ sợ hài tử của bọn họ đã học vỡ lòng hết rồi, giờ chỉ còn ngươi cô đơn lẻ bóng, làm cho người ta nhìn thật chua xót. Sao nam nhân có thể ở một mình như vậy được? Ngươi vẫn nên tìm một nữ nhân giúp chuyện sinh hoạt đi."

Bùi Nghi nghe nàng nhắc mãi chỉ cảm thấy thật đau đầu, nhẫn nại nghe nàng lải nhải xong liền đưa nàng ra khỏi cửa.

Vừa mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, đột nhiên tỷ tỷ quay đầu lại, trên mặt mang theo tia do dự hỏi. "Ngươi vừa mới nói người kia là Vinh Vương? Có phải mười hai năm trước đem ngươi ra khỏi kinh thành để đến Nam Chiếu phải không?"

Bùi Nghi vỗ trán thở dài.

https://thuviensach.vn

Bùi thị nghiến răng nghiến lợi nói với hắn. "Người kia không phải người tốt. Thời điểm phụ thân còn sống cũng không muốn ngươi dính líu với hắn, sao ngươi lại lui tới hắn vậy? Bùi Nghi, ngươi không được đi với hắn nữa, nếu không tỷ tỷ sẽ không buông tha cho ngươi!"

Bùi Nghi lập tức nói với hạ nhân tứ phía. "Nhị cô nãi nãi nói các ngươi đã nghe rồi, lần tới có người tự xưng Vinh Vương điện hạ tới thì lập tức dùng gậy đánh hắn đuổi đi. Không được để hắn gõ cửa tìm ta nữa, có nghe không?"

Qua mấy ngày thì nơi đó của Thái hậu cuối cùng cũng bình phục. Nhưng bởi vì cảm xúc của Thái hậu không ổn, Thái y kiến nghị muốn bà được đặc biệt tĩnh dưỡng. Hoàng đế lập tức thông báo trên dưới toàn cung, tạm thời đóng cửa Trường Nhạc cung, quyết định cho Thái hậu ngưng giữ bài tử thỉnh an của ngoại mệnh phụ với giao toàn bộ cung vụ cho Hoàng hậu tạm quản cho tới khi tinh thần Thái hậu nương nương tốt lên.

Không cần phải đi tới cung Thái hậu thỉnh an nữa, trong lòng Triệu Yên Dung cảm thấy thật cao hứng.

Tuy rằng nàng không sợ Chương Thái hậu nhưng cũng không có người nào nguyện ý chẳng có việc gì mà cũng phải xem sắc mặt của người khác, đối chọi lẫn nhau.

Chỗ của Nguỵ Thái phi cũng không quy định phải đi thỉnh an, nàng nhớ tới thì sẽ đi hỏi han, tâm sự một chút là được.

Nguỵ Thái phi là người hiền lành, đối nhân xử thế tốt hơn so với Chương Thái hậu rất nhiều. Tuy rằng bà không quá thích Hoàng hậu nhưng quy củ lễ chế đều phải tuân theo, lúc nào mặt mũi bà cũng thân mật làm cho người khác tìm không ra tật xấu gì.

Bà một lòng nghĩ muốn đem chất nữ Nguỵ An Lan đề bạt thành phi tử chính nhất phẩm, nhưng đã thử mấy lần Hoàng đế một chút động tâm cũng

https://thuviensach.vn

không có. Nguỵ Thái phi thất vọng rất nhiều, tâm tư muốn cho Nguỵ An Lan tiến cung liền từ từ phai nhạt.

Nguỵ Thái phi đối với chất nữ này rất để bụng, ở chỗ Hoàng đế vấp phải trắc trở thì bà liền đổi mục tiêu sang tiền triều. Lời trong lời ngoài đều muốn Lý Duệ giúp bà tìm kiếm cháu rể. Trong triều người phú quý quyền thế rất nhiều nhưng tuổi trẻ mà tuấn mỹ thì rất ít người, muốn chọn thì phải chọn từ tôn thất quyền quý.

Chỉ là Lý Duệ đề cử vài người đều bị bà từ chối, không phải ngại chức quan thấp kém thì ngại lớn tuổi tướng mạo xấu hoặc là nói trong nhà phụ mẫu quy củ.

Triệu Yên Dung mỗi lần ngồi ở một bên nghe Diêu Phiến Nhi nói chuyện phiếm đều cảm thấy chuyện này Nguỵ Thái phi giống như người làm mẫu thân.

Nếu tính Ngụy An Lan có dung mạo khuynh quốc khuynh thành nhưng không phải cũng nhìn đến gia thế bối cảnh sao? Rốt cuộc niên đại này vẫn chú ý tới môn đăng hộ đối. Giống như nói tới Triệu Yên Dung nàng, nếu không phải mẫu thân nàng là huyện chủ nữ nhi của Bình Dương công chúa, chỉ dựa vào căn cơ của Triệu Phùng Xuân thì có thể cho nữ nhi làm Hoàng hậu sao? Ngay cả cái cửa sổ có khi còn không có nữa.

Vốn dòng dõi Ngụy gia cũng không có gì nổi bật, có tiền đồ nhất chính là phụ thân của Ngụy An Lan. Lý Duệ nghĩ đến tình thân với Ngụy Thái phi nên đã đề bạt hắn ta từ quan ngũ phẩm lên thành quan tứ phẩm.

Trong nhà Ngụy An Lan không có tiền lại không có quyền, thế gia nhà cao cửa rộng ai lại muốn cưới nàng về làm con dâu trưởng, chưởng quản chuyện trong phủ?

Hơn nữa chuyện của thế gia quyền quý thường rắc rối khó gỡ, phàm là nhân tài xuất chúng đều đã sớm định hôn nhân, khi nào thì có thể đến phiên

https://thuviensach.vn

tiểu thư An Lan?

Hoàng đế chọn những người không làm bà hài lòng, Ngụy Thái phi cảm thấy chuyện này Hoàng đế làm không tận lực, cả ngày bà rầu rĩ không vui. Ngụy Thái phi không vui, Hoàng đế cũng cảm thấy buồn bực.

Chỉ là thật sự Thái phi yêu cầu quá cao, không phải nói trong cả triều không tìm được người nào cho bà vừa lòng. Nhưng có thể làm bà vừa lòng thì nếu không phải người đã có hôn ước cũng là dòng dõi quá cao, không môn đăng hộ đối được.

Theo ý tứ của Ngụy Thái phi tất nhiên là muốn Hoàng đế nói thêm vào nhưng rõ ràng không môn đăng hộ đối, nếu hắn nói thì sẽ không phải làm mai mà là chỉ hôn.

Từ nhỏ Ngụy Thái phi đã chiếu cố Lý Duệ, hắn thân cận với bà đối với bà đều hiếu thuận nhưng Ngụy An Lan lại không có quan hệ với hắn, một nữ nhi của quan tứ phẩm nho nhỏ mà muốn Hoàng đế chỉ hôn, thật sự chả hay ho gì.

Chờ đến khi Thái phi nương nương bài trừ hết các vị vừa độ tuổi trong nhà của các thế gia thì tự nhiên có một người lọt vào danh sách tuyển chọn của Thái phi.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Ta Cùng Ngài Đào Hố, Xem Hố Ai Sâu Hơn?

Editor: Huyền Sung dung

Beta: Tâm Quý tần

Ở trong lòng Thái phi nghĩ đến người được chọn đánh giá đến đánh giá lui, cảm thấy vô luận là từ nhân phẩm, gia thế quan hệ trong nhà đều không có gì không thích hợp, càng nghĩ càng cảm thấy vừa lòng. Nếu là Ngụy Lan có thể gả vào nhà kia thì quả thật so với đưa vào cung làm phi tử của Hoàng Đế có lợi hơn mười phần.

Nhưng dù đã chọn được người thích hợp, nhưng Thái phi lại không có tự tin có thể làm cho nhà người ta đồng ý, việc này vẫn cần làm phiền Hoàng Đế ra mặt.

Thái phi quyết định chủ ý, lấy ra trà Long Tĩnh trên núi Ngọc lâu năm quý giá của mình, rồi cho người mời Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu đến Thọ Khang cung uống trà.

Triệu Yên Dung nhận được tin tức, nói với Lý Duệ: "Lại tới nữa."

Lý Duệ cười khổ một tiếng: "Tấm lòng cha mẹ là như vậy đó, vì con cái tận tâm vận hết sức lực."

Triệu Yên Dung thở dài một tiếng nói: "Mỗi người đều có cha mẹ thương yêu, riêng ta lại không có người thương, không có người quản."

Lý Duệ ôm bờ vai của nàng nói: "Sau này đã có trẫm thương ngươi."

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu khẽ chớp mi, cười đáp lại, nhưng bộ dáng kia lại giống như không hoàn toàn tin tưởng để ở trong lòng.

Lý Duệ dừng một chút, nói: "Thật ra trẫm so với ngươi cũng không tốt hơn bao nhiêu, trước kia phụ hoàng không hề quan tâm trẫm, mẫu phi thân thể lại suy nhược nhiều bệnh, có muốn chăm sóc ta thì có lòng nhưng không đủ sức. Nếu không có Ngụy thái phi, trẫm ở trong cung sợ rằng đã mất mạng từ lâu..."

"Được rồi, được rồi."

Triệu Yên Dung an ủi vỗ vỗ phía sau lưng hắn, đây cũng là một đứa nhỏ đáng thương, so với số mệnh của nàng còn thảm hơn, không đúng, như thế cũng không thể gọi là thảm, người ta dù tốt hay xấu cũng là Hoàng Đế, nhân sinh đại thắng người nha (trong thiên hạ là người lớn nhất).

Triệu Yên Dung nói: "Thiếp thân biết Hoàng Thượng rất có cảm tình với Thái phi, ngài muốn tận hiếu, vậy thì làm đi, thiếp thân còn có thể ngăn cản ngài sao? Chính là nàng đưa ra điều kiện này cũng thật là..."

Lý Duệ lắc lắc đầu: "Ngụy thị xuất thân từ gia đình bần hàn, Thái phi muốn giúp đỡ cho nhà mẹ đẻ cũng là hợp tình hợp lý."

Cái miệng nhỏ nhắn của Triệu Yên Dung nhếch lên một cái: "Ý muốn giúp đỡ trong lời nói, lựa chọn một đứa nhỏ thông minh trong tộc để đề bạt không phải sẽ tốt hơn sao? Không nên dựa vào quan hệ thông gia của nữ nhân, như vậy thì tính là bản lĩnh gì?"

Lý Duệ nở nụ cười, ngón tay ở trên mũi nàng gõ nhẹ một cái: "Đừng có nói người bên ngoài, lúc đó phụ thân ngươi chẳng phải còn muốn nghĩ hướng nhà ngoại sao? Ngươi xem hắn, nữ nhi của mình cũng đã là Hoàng Hậu, còn muốn trông mong thêm một nữ nhi nữa tiến cung, cũng không biết là nghĩ như thế nào."

https://thuviensach.vn

Còn có thể là nghĩ như thế nào, chẳng qua là trong lòng vẫn xem nàng là người của Bùi gia, không xem nàng trở thành người Triệu gia thôi.

Hơn nữa, lúc trước tin tức Đế hậu bất hòa truyền khắp trong cung, Triệu Phùng Xuân chỉ mong nàng không liên lụy người Triệu gia, có thể nào còn trong cậy vào nàng?

"Đang êm đẹp, nhắc đến phụ thân ta làm gì?" Triệu Yên Dung sắc mặt khó chịu, cau chóp mũi: "Đừng trách thần thiếp không nói trước, muội muội của ta một thân kiêu ngạo cùng tùy hứng, tính tình duy ngã độc tôn, trên đời này chỉ có nàng là tốt nhất, cảm thấy người trong thiên hạ đều có lỗi với nàng. Mặc dù có một chút dung mạo, nhưng cũng không phải nổi bật hơn người, so ra còn kém hơn Ngụy biểu muội của ngài năm sáu phần."

"A?" Trên mặt Hoàng Đế lộ ra tia hứng thú: "Ý tứ của Hoàng Hậu là..."

"Không có ý khác, ngài nếu muốn cưng chiều nữ nhân nào, thiếp thân một chút cũng không ngăn cản, ngài yêu ai ngủ với ai, đều giống nhau, nhưng muội muội ta ngài đừng có đụng đến, nghĩ cũng đừng nghĩ, nếu không tự gánh lấy hậu quả".

Lý Duệ nghe nàng nói đến câu "yêu ai ngủ với ai" có chút không vui.

Hắn là Hoàng Đế đương nhiên là muốn ngủ nào liền ngủ với người đó, nhưng mà hiện tại là Hoàng hậu chuyên sủng, hắn mỗi ngày đều vất vả cần cù cày cấy, đào tạo Hoàng Hậu từ đất hoang thành đất trồng màu mỡ, công sức bỏ ra lớn như vậy, nàng không nói sẽ liều mạng giữ lại còn không để ý hắn đi cày cấy đào tạo người khác...

Nhất định là do hắn cố gắng chưa đủ.

Hoàng Đế cắn chặt răng, ở trên người Hoàng Hậu bấm một cái.

https://thuviensach.vn

"Ngài làm gì vậy? Rất nhanh sẽ đến Thọ Khang cung, đừng nháo." Hoàng Hậu hiểu sai ý hắn, ở trên xe vặn vẹo thắt lưng, trên mặt mang oán hận nhìn hắn: "Hôm qua người chơi đùa còn chưa đủ sao, hôm nay chúng ta trước tiên nói chuyện tốt với nhau, ngươi nghỉ ngơi một chút, ta cũng nghĩ ngơi một chút, nếu ngài không muốn có thể đến chỗ khác ngủ, chúng ta nhân tiện đắp chăn đơn thuần nói chuyện phiếm."

Hoàng Đế đưa đầu đến bên cắn lên thùy tai của Hoàng Hậu một cái, nói: "Oán giận trẫm nhiều như vậy, nhưng hôm qua là người nào sống chết ôm trẫm kêu còn muốn?"

Triệu Yên Dung trừng mắt liếc hắn một cái, nhưng trên mặt cũng có chút đỏ.

"Hoàng Hậu, mau đến ngồi bên cạnh bản cung". Bình thường Ngụy Thái phi đối với Hoàng Hậu luôn nhàn nhạt, hôm nay lại đặc biệt nhiệt tình, chẳng những tự mình đứng dậy tiếp đón, còn lôi kéo tay nàng đến bên cạnh mình ngồi.

Triệu Yên Dung nghiêng nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, hôm nay mặt trời cũng không có mọc hướng tây, Thái phi đây là bị làm sao?

Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo. (Không có chuyện gì mà ân cần, không lừa gạt cũng là đạo tặc). Toàn thân tóc gáy của Hoàng Hậu đều dựng thẳng lên, thái độ Ngụy Thái phi thay đổi lớn như vậy, nhất định là bị cái gì kích thích, chỉ sợ nguyên nhân kích thích này có liên quan đến nàng.

Lý Duệ thấy thái độ của Thái phi đối với Hoàng Hậu trở nên thân thiện hơn, trong lòng cũng rất vui mừng, ý cười trên mặt càng đậm thêm.

Ngụy An Lan mang theo cung nữ dâng trà lên, sau đó liền lui về đứng phía sau Thái phi. Nếu là trước kia, khi Đế hậu đến đây Thái phi còn có thể cho nàng cùng ngồi nói chuyện, từ khi biết không có cơ hội sẽ vào hậu cung của Hoàng Đế, Ngụy cô nương còn có chút bị đả kích, không bao giờ

https://thuviensach.vn

đồng ý cùng ngồi nữa. Nói bản thân thân phận thấp kém, đơn độc bằng lòng đứng phía sau Thái phi.

Vị trà của Thái phi đúng là quý giá, nhưng trên đời này những thứ tốt đều sẽ dành cho Hoàng Đế, Hoàng Đế lại luôn đem những thứ tốt nhất đưa đến cho Hoàng Hậu, cho nên hai người bọn họ có loại trà nào chưa uống qua, trà tốt của Thái phi cũng trở nên bình thường.

Thái phi câu được câu không nói chuyện với Triệu Yên Dung, hỏi từ phụ mẫu đến huynh đệ tỷ muội của nàng.

Triệu Yên Dung chọn câu không quan trọng trả lời, những câu không muốn trả lời thì cười trừ cho qua.

Ngụy Thái phi đề cập nói đến: "Mấy ngày trước bản cung rất lo lắng nghe người ta nói, trong nhà ngươi có một thứ muội dung mạo cử chỉ rất tốt, vài ngày trước đã tiến cung, có việc này hay không?"

Trong lòng Triệu Yên Dung thầm mắng, không biết người nào lắm mồm, lại có thể đem chuyện này nói đến trước mặt của Thái phi.

"Vâng, có một muội muội, nàng là con của di nương, trong nhà được nuông chiều không hiểu quy củ. Phụ thân ta nói trong cung là nơi quy củ, nên đưa nàng vào cung làm cung nữ, mong dạy dỗ nàng tiến bộ hơn."

Ngụy Thái phi kinh ngạc nói: "Lại là sự thật. Lúc bản cung nghe còn không tin là thật. Tuy nó là thứ xuất, nhưng vẫn là nữ nhi của phụ thân ngươi. Có đạo lý nào tỷ tỷ là Hoàng Hậu, còn muội muội lại là cung nữ đi hầu hạ người bên ngoài? Phụ thân ngươi nếu muốn nàng ta học tập tốt quy củ thì mời ma ma giáo dưỡng về phủ dạy bảo là được, sao lại muốn đưa nàng tiến cung? Về sau mọi chuyện đều khó khăn."

Chuyện mời ma ma là chuyện của ta, việc này cùng lão nhân gia ngài không có nữa điểm quan hệ, ngài quan tâm làm gì?

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung trong lòng âm thầm cười nhạo, phe phẩy cây quạt cười yếu ớt không nói gì. Xem ra trong hai ngày Triệu Thanh Dung tiến cung cũng không có nhàn rỗi, đây là muốn phát tán tin tức nhằm tạo áp lực cho nàng.

Ngụy Thái phi thấy vẻ mặt Hoàng Hậu lạnh nhạt, trong lòng đoán tam chính phần là Hoàng Hậu nghĩ đến muội muội tiến cung nên trong lòng không vui, nói không chừng là Triệu gia nghĩ muốn cho nữ nhi vào cung cố sủng. Triệu đại nhân này cũng thật thiển cận, rõ ràng có một nữ nhi làm Hoàng Hậu lại không cần, cố tình muốn dựa vào một nữ nhi thứ xuất, thật sự là ngu ngốc đến buồn cười.

Thái phi cười nói: "Chỉ là học quy củ mà thôi, cho nàng ở trong cung một năm rưỡi rồi lại cho trở về phủ thôi. Rồi chọn cho nàng một chàng rể tốt, so với ở trong cũng lãng phí thời gian thì có ích hơn."

Triệu Yên Dung cười ngọt ngào nói: "Vâng, Bổn cung nghe theo sự sắp xếp của Thái phi."

"Nhà mẹ đẻ ngươi cũng thật là." Thái phi uống một ngụm trà, cười lắc lắc đầu.

Người thông minh nói chuyện với nhau cũng không cần nói trắng ra, một ánh mắt một nụ cười mọi người đều hiểu trong lòng đối phương đang nghĩ cái gì.

Thái phi lại nói đến một ít chuyện bên lề, ba người trò chuyện với nhau có chút hòa hợp. Đến buổi trưa, Thái phi giữ Đế Hậu hai người lại cùng bà ta dùng bữa. Vốn dĩ sau khi dùng xong bữa trưa là thời gian Thái phi nghỉ ngơi, cũng không biết vì cái gì tinh thần Thái phi hôm nay đặc biệt tốt, lôi kéo hai người bọn họ tiếp tục nói chuyện phiếm.

"Ngoại tổ mẫu Bình Dương công chúa cũng không phải là một người bình thường, đó là kì nữ mà trên đời này cũng không tìm được người thứ

https://thuviensach.vn

hai". Không biết như thế nào, Thái phi lại đề cập đến ngoại tổ mẫu của Triệu Yên Dung: "Năm đó bản cung chỉ là một phi tần, phân vị thấp, không có mấy lần có hội nhìn thấy bà, nhưng chính vào Xuân yến ta nhìn thấy bà vài lần từ xa. Dung mạo Hoàng Hậu cùng Bình Dương công chúa thập phần giống nhau, theo bản cung nhìn ngươi làm sao lại là người Triệu gia, rõ ràng là cô nương Bùi gia."

Triệu Yên Dung cười ha ha, không tiếp lời.

"Nhưng mà bà là một người mạnh mẽ, trên đời này không có mấy nam nhân có thể vượt qua bà". Ngụy Thái phi nhớ lại chuyện xưa, những năm tháng huy hoàng của người kia. "Ngoại tổ phụ Bùi lão Hầu gia ngươi cũng là một anh hùng hào kiệt". Chủ đề lại chuyển, từ Bình Dương công chúa đến Bùi Độ: "Nhớ năm đó, hắn cưỡi bạch mã tay cầm ngân thương, mang theo không đến ngàn quân, xong vào giữa vạn quân mã, mạo hiểm trong mưa tên cứu Thánh tổ hoàng đế từ trong loạn quân, cho đến bay giờ, dân gian vẫn gọi hắn như chiến thần."

Triệu Yên Dung mặt mày hớn hở phơi phới nghe Thái phi nói đến chuyện xưa của Ngoại tổ phụ cùng ngoại tổ mẫu. Hai vị tổ tiên này trừ bỏ dưỡng khuê nữ có chút thất bại thì mọi chuyện đều đáng kiêu ngạo, trong lòng Triệu Yên Dung lại là người tôn trọng nữ cường bạo lực, nên chiến tích của hai người này sớm đã trở thành thần tượng của nàng.

Huống chi tuy rằng bọn họ dưỡng hai khuê nữ thành bánh bèo có chút thất bại, nhưng dạy dỗ con trai lại rất thành công.

Đợi chút, Triệu Yên Dung cảm thấy có một luồng khí lạnh chạy dọc sống lưng, làm cho tóc gáy toàn thân nàng dựng thẳng cả lên.

Chuyện khác thường tất có điều quái lạ. Thái phi hôm nay đối với nàng đột nhiên thân thiết, lại hết lời khen ngợi Bùi gia, không phải là...

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nhìn về Ngụy cô nương đang đứng ở phía sau Thái phi, thấy nàng vẫn giữ bộ dáng mềm mại nhát gan, chỉ đứng cúi đầu không nói gì, trên mặt cũng không có biểu cảm khác lạ nào, đối với chuyện Thái phi nhắc đến dường như cũng không có hứng thú.

Xem ra Ngụy An Lan không biết cái gì?

Triệu Yên Dung nhìn sang Lý Duệ, thấy trên mặt Lý Duệ vẫn mang theo nét cười nhưng vẻ tươi cười đã có chút miễn cưỡng, nam nhân này quỷ kế đa đoan, nàng có thể nhìn ra chuyện bất thường, chắc chắn trong lòng hắn cũng hiểu rõ.

Trong lúc Ngụy Thái phi vẫn còn đang khen Bùi gia, cũng không có chuyển đề tài đến Quan Quân Hầu đương nhiệm, cậu của Triệu Yên Dung nàng, lông mày nàng khẽ nhíu lại, vốn dĩ có chút thả lỏng lại ngồi thẳng người dậy, từ hình thức nói chuyện phiếm qua loa chuyển biến thành hình thức đấu tranh.

"Bùi Hầu tuổi còn trẻ nhưng là trong triều khó tìm được người tài tuấn, nhưng là đã hơn hai mươi tuổi vẫn còn lẻ loi một mình, thật làm cho người ta nóng lòng. Ngươi cùng hắn tuy là cữu cữu, cũng là huynh đệ, từ nhỏ đã chơi đùa cùng nhau, ngươi cũng hỏi hắn một chút xem hắn muốn cô nương như thế nào, thay hắn sắp xếp tốt, để công chúa và Phò mã dưới cữu tuyền được an tâm".

Không đợi Hoàng Đế mở miệng, Hoàng Hậu đã nở nụ cười trước.

"Vẫn là Thái phi cẩn thận, Bản cung trước thay cữu cữu cảm tạ ngài". Nói xong quay sang nói với Lý Duệ: "Hoàng Thượng, người cũng thật là, tuy nói tuổi cữu cữu cùng ngài không kém nhau nhiều, nhưng rốt cuộc ngài cũng gọi hắn một tiếng biểu thúc nhưng lại không có quan tâm nhiều."

Lý Duệ nháy mắt, lập tức lĩnh ngộ được ý của lão bà, vội nói: "Trẫm làm sao lại không quan tâm, nhưng là ngươi đừng xem thân thể biểu thúc

https://thuviensach.vn

đơn bạc, yết ớt không ra được gió, thế nhưng hắn rất là ương ngạnh. Không phải chính mình chọn thì tuyệt đối sẽ không đồng ý. Biểu thúc khi đó có nói với trẫm, nói là năm đó khi lão Hầu gia còn trên đời, đã đồng ý cho hắn tự tìm thê tử, ai cũng không thể thay hắn quản".

Thái phi nghe xong vội vã tiếp lời: "Bùi Hầu tiêu chuẩn cao, nhưng cũng không có nhiều cơ hội gặp qua nhiều cô nương để chính mình lựa chọn, còn phải nhờ người khác giúp đỡ hắn. Hoàng Thượng cùng hắn tình nghĩa sâu đậm, ngài nói ra hắn tất nhiên sẽ đồng ý."

Lý Duệ nở nụ cười nói: "Nói ra cũng không được như vậy. Nhớ rõ năm năm trước, khi đó trẫm còn là Khang Vương. Lúc đó Lộ Quốc công nhìn trúng Bùi Hầu, thay nữ nhi kết duyên với hắn, hắn sống chết cũng không chịu. Nữ nhi Lộ Quốc công trẫm cũng đã gặp qua, đoan trang thanh tú, dung mạo dịu dàng nhu mì, thật sự là sự lựa chọn tốt. Hơn nữa, mẫu thân của nàng là huyện chủ Tương Dương, nếu tính ra cũng là biểu di của hắn, thân phận gia thế cũng cùng hắn xứng đôi. Đã thế phụ hoàng còn tự mình ra mặt nói giúp vào, Bùi Hầu nói không cưới thì thật sự không cưới".

Ngụy Thái phi nghe hắn nói như vậy, tâm đã lạnh đi một nữa.

Bùi Nghi nổi tiếng ở Đại Tề là đại mỹ nam, tuổi còn trẻ nhưng đã là hầu tước nhất phẩm, trừ bỏ tước lộc còn có vô số đồ cưới do Bình Dương công chúa lưu lại, người bình thường căn bản không bằng.

Hắn và Hoàng Đế lại có quan hệ thân thiết, quan trọng hơn là phụ mẫu Bùi gia đều đã mất, gả vào chính là làm đương gia chủ mẫu, còn không bị bà bà (mẹ chồng) dạy dỗ. Trong nhà tỷ muội chỉ có một, nhưng cũng đặc biệt dịu dàng nhu mì, không có khả năng chịu bà cô khi dễ.

Bà ta cũng biết với gia thế Ngụy An Lan muốn làm nhất phẩm phu nhân thật sự có chút miễn cưỡng, nhưng mà bà ta nghĩ với tình nghĩa của mình cùng Hoàng Đế, mọi người lại xem nhau như thân thích, Bùi Hầu

https://thuviensach.vn

nghĩ đến mặt mũi của Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu, lại nhìn đến Ngụy An Lan dụng mạo hơn người, nói không chừng việc này có thể thành.

Nhưng là người ta ngay cả nữ nhi của Huyện chủ, đích nữ của Quốc công đều không có xem trọng, dựa vào cái gì có thế coi trọng một nữ nhi của quan tứ phẩm? Chỉ vì dung mạo sao? Dung mạo xinh đẹp cung không thể duy trì cả đời.

Nếu cái gì cũng không có, chỉ có dung mạo, qua vài năm cũng không giữ được lòng của nam nhân.

Trong lòng Ngụy Thái phi cố chấp muốn được, biết việc này gian nan nhưng lại thật sự luyến tiếc Bùi Nghi khối thịt lớn béo tốt, ngồi ở một chỗ buồn bực không lên tiếng, thầm tính toán.

Triệu Yên Dung thấy bà ta như vậy cũng thả lòng, ngẫm lại vẫn không thể khinh thường. Đối với sự quan tâm cùng trân trọng của Thái phi dành cho Ngụy An Lan, vạn nhất bà ta không chịu bỏ cuộc, nhất quyết muốn liên quan đến cữu cữu, buộc hắn cưới Ngụy An Lan vậy coi như hỏng rồi. Đến lúc đó đừng nói trở thành thân thích không làm được mà trực tiếp trở thành kẻ thù.

Tuy rằng cữu cữu không phải người để bản thân chịu thiệt, nhưng ngày phòng đêm phòng cũng không phòng cướp nhà khó phòng, nếu thật sự có chuyện gì xảy ra, nàng cùng Lý Duệ cũng không có mặt mũi nào gặp hắn.

Tròng mắt Triệu Yên Dung xoay tròn, vẫy tay nói với Ngụy Lan Anh: "An Lan muội muội ngươi lại đây."

Ngụy An Lan thấy Hoàng Hậu đột nhiên kêu nàng, trong lòng có vài phần kinh ngạc, không tự chủ nhìn qua Ngụy Thái phi. Thái phi cũng không biết Hoàng Hậu kêu nàng có chuyện gì, nhưng thấy Hoàng Hậu trên mặt tươi cười rõ ràng, nghĩ cũng không có chuyện gì xấu, liền cười đối với

https://thuviensach.vn

nàng nói: "Hoàng Hậu nương nương gọi ngươi đấy, nhìn bản cung làm gì, còn không mau đi qua?"

Trên mặt Ngụy An Lan đỏ lên, đi đến trước mặt Triệu Yên Dung. Triệu Yên Dung cầm một tay của nàng, từ trên xuống dưới nhìn nàng ta hồi lâu, thở dài đối với Thái phi nói: "Ngài nói loại gạo như thế nào có thể dưỡng ra đến trăm dạng người? Dung mạo này của An Lan muội muội thật sự là vạn dặm mới tìm được một người, giống như tiên nữ giáng trần, cũng không biết tương lai ai là người có phúc khí có thể lấy được nàng."

Thái phi nghe được mặt mày hớn hở, nhìn chất nữ xinh đẹp của mình liên tục gật đầu. "Nàng cũng không phải chỉ xinh đẹp, mà tính tình cũng rất ôn nhu, nữ công làm được cũng rất tốt, đặt biết rất biết chăm sóc người khác." Ngụy Thái phi cười híp mắt nói.

Bùi Nghi thân thể không tốt, cầm không nổi đao thương, mới giao quyền lực trong quân của Bùi gia cho Hoàng Đế. Thân thể hắn so sánh với các nhà tướng khác tuy có chút nhu nhược, nhưng lại không thực sự trở ngại, chẳng qua giống như người đọc sách bình thường, vai không thể mang, tay không thể xách mà thôi. Đường đường là một hầu gia, chỉ cần ở trong nhà hưởng phúc là được, cũng không cần hắn ở bên ngoài vất vả làm việc.

Thái phi trong lòng còn đang suy nghĩ, chợt nghe Hoàng Hậu nói: "Muội muội cũng không thể cứ ở mãi trong cung, ngày nào đó bản cung sẽ dẫn ngươi đi ra ngoài gặp người quen. Đúng rồi, mẫu thân của bản cung hiện tại ở nhà mẹ đẻ, nàng cũng là người tính tình dịu dàng, một tay nữ công rất tốt, ta nghĩ các ngươi nhất định sẽ có nhiều chuyện nói với nhau."

Thái phi vừa nghe liền vui vẻ, thật sự là muốn cái gì được cái đó, không nghĩ đến hôm nay Hoàng Hậu có thể tự mình đề cập, chính mình bất quá chỉ khen Bùi gia, nàng liền muốn dẫn An Lan đi Quan Quân Hầu phủ.

https://thuviensach.vn

Nếu có thể để Bùi Hầu gặp An Lan, nói không chừng hai người có thể vừa ý nhau.

Đôi môi Hoàng Đế khẽ nhếch, khó hiểu nhìn Hoàng Hậu, không biết trong hồ lô của nàng đang bán thuốc gì. Hắn cũng không tin, Triệu Yên Dung là một người tinh quái mà lại không nhận ra ý tứ của Thái phi.

Nàng thật sự sẽ vì cữu cữu mà làm bà mai?

Nếu thật sự làm như vậy, cữu cữu của nàng trước hết chắc chắn làm cho nàng đông lạnh đến nỗi kết băng.

Hoàng Hậu chăm chú nhìn thần sắc của vài vị ngồi đây, thế này mới cười tủm tỉm nói: "Mẫu thân thân sinh của bản cung sớm đã mất, hiện tại mẫu thân là di mẫu, đối đãi với ta vô cùng tốt. Mặc dù tuổi còn trẻ đã là lớn, nhưng là trưởng bối của bản cung, dựa vào bối phận thì muội muội cũng là biểu muội của ta, mẫu thân ta cùng là di mẫu của ngươi. Đúng rồi, Thái Hậu vừa nhắc đến Bùi Hầu là cữu cữu của bản cung, cũng là biểu thúc của Hoàng Thượng, này xưng hô như thế nào mới đúng?" Nàng xoay mặt nhìn Hoàng Đế: "Là gọi cữu cữu như thiếp thân hay gọi biểu thúc giống Hoàng Thượng?"

Nhìn vẻ mặt Hoàng Hậu lúng túng vấn đề gọi cữu cữu hay biểu thúc, Lý Duệ thiếu chút nữa không giữ được nét mặt lạnh lùng cười ra tiếng.

Hoàng Hậu thật sự là một bụng ý nghĩ xấu, đào hố cho người ta nhảy vào.

Sắc mặt Thái phi quả nhiên thay đổi. Bà ta ngàn tính vạn tính như thế nò không tính đến Hoàng Hậu sẽ là người ngăn cản bà ta?

Ngụy An Lan không biết ý định của nàng. Chỉ nghĩ đến ý tốt của Hoàng Hậu muốn dẫn nàng đến phủ chơi, vì thế hơi thẹn thùng nói: "Vậy thì không được, ta còn phải ở trong cung hầu hạ Thái phi".

https://thuviensach.vn

"Như vậy sao được? Thái phi rất thương ngươi, cũng không hy vọng ngươi tuổi trẻ lại phải ở trong cung lãng phí qua ngày. Cữu cữu ở trong triều cũng quen biết nhiều người, kết giao thiếu gia công tử cũng không ít, cũng làm cho hắn hỏi thăm một chút, nếu gặp người thích hợp, chúng ta liền xem xét kỹ càng hơn".

Ngụy An Lan đột nhiên nghe Hoàng Hậu đề cập đến chuyện hôn nhân của mình, xấu hổ đến đỏ bừng cả mặt, rút tay lại bụm mặt chạy về đứng phía sau Thái phi.

"Ngài nhìn xem, nàng là đang xấu hổ". Bên này, Hoàng Hậu vô tâm vô phế cùng Thái phi nói cười.

Ngụy Thái phi tức giận đến nghiến răng, nhưng vẫn phải nói: "Đừng nói như vậy, nàng chỉ là nữ nhi bên ngoại của thần tử, nếu luận bối phận cùng Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu, thứ nhất không đến phiên nàng, thứ hai chỉ sợ là đề tài để người khác chê cười".

Trong lòng Triệu Yên Dung cười lạnh, cuối cùng ngài cũng không có hồ đồ, biết chính mình không phải là mẫu thân chân chính của Hoàng Đế. Nếu Ngụy cô nương với bọn họ không có quan hệ thân thích, không cần sắp xếp bối phận, bọn họ tự nhiên cũng không có đạo lý đi giật dây bắc cầu.

Trong lòng Lý Duệ cùng Triệu Yên Dung nghĩ giống nhau.

Tuổi tác Bùi Nghi cùng hắn bằng nhau, lại là một đồng minh trên cùng chiến tuyến, Lý Duệ hiểu Bùi Nghi có thể hơn những gì Triệu Yên Dung biết.

Đừng nhìn bề ngoài Bùi Nghi gầy yếu, không nói lên lời cứng gắn, nhưng thật ra là một người đặc biệt cuồng bạo.

Tâm cao khí ngạo, không để ai vào mắt. Có thù tất báo, ai cũng đừng nghĩ tính kế hắn. Bùi Nghi chính là khối băng lạnh ngàn năm, bên ngoài

https://thuviensach.vn

băng lãnh nhưng bên trong lại là liệt hỏa. Người hắn chướng mắt, ngươi muốn miễn cưỡng tiếp cận hắn, không bị đóng băng cũng bị lửa thiêu chết.

Cùng người như vậy, tuyệt đối không thể trở thành kẻ thù.

Nội tâm Bùi Nghi quá cường đại, vị này lại mảnh mai yếu ớt, Ngụy tiểu thư chỉ cần thấy đánh ba gậy là không nói nên một hai câu, Bùi Nghi đến nhìn cũng thấy chướng mắt nàng ta.

Hắn vẫn chưa thành thân, chính là bởi vì không tìm thấy nữ nhân có nội tâm đủ mạnh mẽ có thể sóng vai đứng cùng hắn.

Nghĩ đến đây, Lý Duệ nhìn sang Hoàng Hậu, không tự giác ưỡn ngực lên. Bùi Nghi không chừng cả đời phải cô đơn, nhưng hắn không như thế.

Hắn có Triệu Yên Dung tinh quái, quả thật là trời cao ban tặng, cùng hắn một người bên trong xấu xa, một người bên ngoài khiêm nhường, thật sự là tuyệt phối có một không hai.

Phi thường đánh giá, hắn nên đến trước mặt Bùi Hầu khoe khoang một trận.

Kế hoạch Ngụy Thái phi đối với Bùi Nghị chết trong trứng nước, cũng không có tâm tình uống trà. Vài người ngồi với nhau không nói chuyện không thú vị, Thái phi ủ rũ nói mệt mỏi, Đế hậu hai người lúc này mới rời khỏi Thọ Khang cung.

Trên đường, Triệu Yên Dung nói với Lý Duệ: "Ngài nên suy nghĩ cẩn thận, Ngụy cô nương tuy không có tật xấu gì nhưng cữu cữu ta tuyệt đối không vừa mắt nàng. Ngài cũng đừng vì tình nghĩa của Thái phi mà muốn thành toàn đi tác hợp với bọn họ."

Lý Duệ bĩu môi: "Trẫm cũng không có ngốc, Bùi Hầu chúng ta còn không hiểu rõ? Không cần ngươi nói trẫm cũng biết Ngụy An Lan không

https://thuviensach.vn

xứng với Bùi Hầu. Ngươi yên tâm đi, trẫm sẽ không làm cho Thái phi có tâm tư kia."

Triệu Yên Dung nghĩ nghĩ nói: "Nhưng mà thiếp thân vẫn cảm thấy bất an, xem ra Thái phi vẫn chưa hoàn toàn hết hy vọng. Chỉ sợ bà ta nhất thời mê muội, âm thầm đem người đưa cho cữu cữu. Không bằng ngài phái người đi Quan Quân Hầu phủ nói trước một tiếng, không cho cữu cữu tiến cung trong khoảng thời gian này."

Lý Duệ trọc trọc vào trán nàng nói: "Đừng luôn đem người nghĩ xấu như vậy, Thái phi không phải loại người như vậy."

Triệu Yên Dung trừng mắt: "Luôn lo lắng đến mặt xấu nhất của sự việc, hiện tại ngài cũng đừng nghĩ nói suông. Có đôi khi người nhất thời hồ đồ làm nên chuyện hồ đồ cũng có. Đợi đến khi chuyện thật sự xảy ra, nghĩ muốn thay đổi cũng không có biện pháp."

Lý Duệ nghĩ nghĩ nhưng vẫn gật gật đầu nói: "Ngươi lo lắng cũng không phải không có đạo lý, trẫm tự mình đi Hầu phủ một chuyến, trước nói chuyện này với Bùi Hầu. Hắn tự nhiên biết nên làm như thế nào."

"Đúng" Triệu Yên Dung thập phần tán thưởng, kiễng mũi chân ấn lên mặt Hoàng Đế một cái thơm vang dội.

Cung nhân đi theo bọn họ ở phía sau đều đồng loạt cúi đầu.

Nhóm nô tỳ cái gì cũng không biết, cái gì cũng không thấy, không nghe.

Hoàng hậu ngài thật sự rất hào phóng.

Đế hậu hai ở trước Hồi Xuân điện chia tay nhau, một người đi xử lý chuyện triều chính, một người trở về Chiêu Dương điện tu bổ dung nhan.

https://thuviensach.vn

Chờ Hoàng Hậu vào Chiêu Dương điện, lại gặp một người mà nàng không nghĩ đến.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Mượn Đao Giết Người

Edit: Nguyệt Sung dung

Beta: Thư Thục cơ

Thời điểm Triệu Yên Dung thấy hắn thì hết sức kinh hãi:

"Sao ngươi lại tới đây?"

Hôm nay Vinh Vương ăn mặc đặt biệt sạch sẽ, thoải mái, ngay cả tóc cũng thoa dầu bôi tóc đen nhánh sáng bóng lộ vẻ tinh thần trẻ trung. Hắn cười ha hả hành lễ với Hoàng Hậu rồi nói: "Lúc trước tiểu vương có thời điểm đi Thương Châu, mua được một số thứ rất khá. Mặc dù không được tinh xảo quý trọng như trong cung nhưng để giải khuây một chút cũng được". Vừa nói, hắn tránh người một chút để Hoàng Hậu nhìn thấy đống đồ lặt vặt của hắn. Từ nhỏ như tượng đất, chong chóng, đến lớn như một rương to các bức tranh đong đưa, biến Chiêu Dương điện thành một tiệm tạp hóa.

Triệu Yên Dung cười lên: "Vương thúc người thật quá khách khí, lại đưa mấy thứ này tới. Làm sao ta dám nhận đây?"

"Dám, dám chứ. Lúc ngươi nhập cung, tiểu vương đang ở bên ngoài, không kịp đưa quà mừng, hôm nay chính là tới để bổ lễ". Lúc Vinh Vương không xoa tay vẫn hết sức ưu nhã, dáng vẻ mỉm cười nhìn người khác mang theo mấy phần quý khí. Dung mạo của hắn thừa kế ưu điểm của cha mẹ, trong anh tuấn lại mang một tia phong tình của người nước khác, cộng thêm tuổi cũng đã gần ba mươi, chính là lúc đàn ông có mị lực nhất, bị hắn

https://thuviensach.vn

tình ý thắm thía nhìn chằm chằm, cho dù Triệu Yên Dung cũng có chút không chịu nổi.

Cũng không biết mỹ đại thúc này có lòng bất chính gì với mình không nữa! Triệu Yên Dung sờ mặt mình một cái, gần đây nàng thực sự là càng ngày càng tự tin với mị lực của bản thân, cũng không biết có phải là do tiểu tử Lý Duệ nuông chiều mà ra hay không.

Hoàng Hậu ho khan hai tiếng, đưa vẻ mặt ôn lương hiền lương của thánh mẫu ra, nói với Vinh Vương : "Thật ra thì Vương thúc phải gọi ngoại tổ mẫu của ta một tiếng cô cô, người cũng coi là biểu cữu của bổn cung."

Vinh Vương liên tục gật đầu, chỉ lễ vật chất đống trong điện cười nói: "Cũng không phải sao. Vậy những thứ này..."

Trưởng giả* ban cho, đâu thể nào chối từ. Yên Dung cảm tạ Vương thúc".

*Trưởng giả: người có tuổi, bề trên

Vinh Vương cười lên, nhìn như thở phào nhẹ nhõm. "Lại nói ta với cữu cữu ngươi là biểu huynh đệ. Mẫu thân của ngươi khi còn tại thế, Vinh vương phủ cùng Quán quân Hầu phủ cũng thường xuyên qua lại. Biểu tỷ cũng chính là mẫu thân ngươi, lúc còn chưa xuất giá còn thường chơi đùa với ta. Bổn vương nhớ bà là một mỹ nhân vô cùng dịu dàng nhã nhặn".

Ừ, ừ... xem ra quả nhiên chẳng qua chỉ là trưởng bối quan tâm vãn bối. Triệu Yên Dung yên tâm hơn, nhìn gương mặt đẹp trai giết chết thục nữ này của Vinh Vương, trong lòng dâng lên một cỗ ưu thương nhàn nhạt.

"Kia..." Vinh vương do dự một chút, lại nói: "Sau đó biểu muội lại gả đến Triệu gia, làm kế mẫu của ngươi..."

https://thuviensach.vn

Muốn hỏi thăm Bùi thị? Triệu Yên Dung không hiểu dụng ý của Vinh Vương, chỉ có thể cười gật đầu. "Phải, di mẫu tuy là kế mẫu nhưng đối với bổn cung như nữ nhi thân sinh, bổn cung hết sức cảm niệm ân đức của bà".

"Phụ thân của ngươi lớn hơn nàng mười tuổi". Nói đến chỗ này, trên mặt Vinh Vương có chút không được tự nhiên, "Bất quá với dung mạo và tính cách của biểu muội, Triệu thượng thư hẳn rất quan tâm và sủng ái nàng".

Vương thúc, người có bệnh hay sao?! Để nữ nhi nói người làm cha có phải rất thương yêu mẹ hay không à? Lông mày Triệu Yên Dung nhướn lên, mắt liếc lên xuống Vinh vương một vòng. "Hi hi". Cuối cùng, nàng chỉ phát ra một tiếng cười vô nghĩa.

"Ta không có ý gì khác". Vinh Vương nhìn ánh mắt Hoàng Hậu có chút không đúng, liền vội vàng giải thích, "Ta cùng nàng, cả cữu cữu ngươi nữa cùng nhau lớn lên, vốn rất quen thuộc. Chẳng qua từ khi nàng lập gia đình, phần lớn ta ở ngoài kinh nên nhiều năm chưa gặp lại. Trước đó vài ngày, ta đến chỗ cữu cữu ngươi, đúng lúc gặp muốn hỏi nàng một chút sống như thế nào. Sống tốt thì bổn vương cũng có thể an tâm một chút".

Thật là càng tô lại càng đen! Nếu như nói lúc trước Triệu Yên Dung chỉ cười "hi hi" nghe biến thành "hắc hắc", đợi hắn giấu đầu hở đuôi nói xong, liền trực tiếp muốn "ha ha" rồi.

Bùi thị thiên sanh lệ chất không có chí tiến thủ a! Cho dù bà cả ngày lẫn dêm mang dáng vẻ già nua nặng nề, cũng không cản được có người nhớ thương, nhớ bà còn là một thân vương mỹ đại thúc. Nhìn kỹ Vinh Vương, lam nhan họa thủy như vậy không biết có thể tin tưởng được hay không. Triệu Yên Dung bỗng cảm thấy cuộc đời của Bùi thị sống quá đặc biệt oan uổng. Nàng rất không thích bộ mặt bánh bao của Bùi thị, hy vọng có thể khiến bà ưỡn ngực sống tốt. Nghĩ Bùi thị ở Triệu gia uất ức sống những ngày đó, Triệu Yên Dung vừa đau lòng vừa bực tức. Nếu đổi lại là nàng,

https://thuviensach.vn

chỉ sợ sớm đem một nhà đó thu thập kêu cha gọi mẹ luôn rồi. Hiện giờ chuyện này đặt trên người Bùi thị, đừng nói cái gì tịnh thân xuất hộ, có thể thuận lợi hòa ly hay không cũng không biết được. Phải biết Triệu Phùng Xuân là lão già xảo quyệt, hắn rõ ràng là bám chặt cây đại thụ Bùi gia này mà, cho dù không ôm nổi cây đại thụ, cũng phải ôm được tiền tài. Cho nên Triệu gia đại khái là cái hố chôn cả đời Bùi thị.

Nếu nói từ quan hệ máu mủ, Triệu Yên Dung có một nửa cốt nhục của Triệu Phùng Xuân, nhưng bàn về trên tinh thần, Triệu Yên Dung cùng Triệu gia nửa điểm quan hệ cũng không có. Nàng chỉ quan tâm ai tốt với nàng, ai đối với nàng hữu ích. Giống như Triệu gia từ nhỏ đã lừa gạt nàng, người không xem nàng như thân khuê nữ mà đối đãi, thì nàng hồi báo chính là gạt cho đến chết cũng được.

Bùi thị thật lòng thật dạ đối đãi với nàng, Triệu Yên Dung tự cảm thấy có trách nhiệm giúp bà chọn một người tốt để nàng sống có tư có vị. Muốn Bùi thị sống tốt, trừ nàng còn có một người, chính là đệ đệ của Bùi thị, Bùi Nghi. Triệu Yên Dung tin tưởng, lấy tính tình của Bùi Nghi, biết Bùi thị những năm này bị ủy khuất chỉ e hiện giờ đã ở trong tối an bài thu thập Triệu gia rồi. Mặc dù bây giờ Bùi Nghi nhốt Bùi Cẩm và Triệu Uyển Dung ở Hầu phủ, nhưng ngày dài tháng rộng, cũng không phải làm được chuyện gì. Ngược lại không phải sợ Triệu gia có gan làm gì, chẳng qua nếu Bùi thị không tự mình đứng dậy, cũng không quản tương lai tới nhà nào, cũng chỉ là một mạng bánh bao chịu khổ. Ngoại lực kích thích là không thể thiếu.

Triệu Yên Dung mới vừa sửa trị thái hậu, lại gài bẫy một thái phi, nên tâm tình rất khoái trá, lúc hứng thú tăng cao, cảm thấy mấy ngày này mình cũng đã bỏ quên kế mẫu. Lấy cây gậy tre Vinh Vương này, nàng cuốn cuốn tay áo mà thuận tay trèo lên.

"Ai..." Hai hàng lông mày hoàng hậu hơi nhăn lại, hơi rũ đầu xuống, vành mắt cũng có chút ửng đỏ.

https://thuviensach.vn

"Thế nào?" Vinh vương thấy bộ dáng kia của nàng, chính là hít một ngụm lãnh khí.

"Có thể thế nào, bất quá chỉ có thể lăn lộn sống qua ngày thôi." Hoàng hậu miễn cưỡng cười, lộ ra không khổ sở bất lực không thể nói hết trong đó.

"Chẳng lẽ, nàng ở Triệu gia sống không tốt?" Thanh âm Vinh Vương giương cao, suýt nữa nhảy lên khỏi chỗ ngồi.

Hoàng hậu nhìn trái phải, Mộc Lan lập tức cơ trí cho cung nhân xung quanh lui xuống. "Mộc Lan lưu lại đi. Nàng là là người bổn cung mang tới từ nhà mẹ". Hoàng hậu bồi thêm một câu, "Là người Bùi gia".

Cũng phải cho dù hoàng hậu có chuyện kín đáo muốn trò chuyện cùng Vinh Vương cũng không thể cô nam quả nữa ở chung một phòng, bỗng dưng để cho người làm đầu đề câu chuyện. Triệu Yên Dung để Mộc Lan lưu lại, một là tránh hiềm nghi, hai là cũng phải phụ họa cho nàng. Hoàng hậu cầm khăn tay dùng sức dụi mắt một cái, làm một ánh mắt với Mộc Lan. Mộc Lan có chút mơ hồ, không hiểu hoàng hậu muốn làm gì. Bất quá nàng luôn cơ trí, chỉ yên lặng đứng, vểnh tai nghe.

"Vốn lời này bổn cung không thể nói với ngoại nhân. Nhưng vương vừa là chú của hoàng thượng, lại là cữu cữu của bổn cung, loại quan hệ này đương nhiên cũng không được xem là người ngoài".

Vinh Vương nghe liên tục gật đầu. Hắn cũng không xem mình là ngoại nhân, lại luôn thân cận với Bùi gia. Lời nói này của hoàng hậu cho thấy đứng ở lập trường của Bùi gia nói, hắn cũng trực tiếp đem nàng quy trở về người trong Bùi gia.

Triệu Yên Dung giả vờ chặm chặm nước mắt, nghẹn ngào nói: "Mẫu thân ta là một người rất tốt, chẳng qua là tính tình quá yếu đuối, lại gặp một bà bà lợi hại, nên ngày trôi qua thật..." Hoàng hậu một bên lắc đầu, một bên

https://thuviensach.vn

thêm mắm dặm muối nói chuyện Triệu gia với Vinh Vương. Chỉ nói bà bà lợi hại, suốt ngày tính toán đồ cưới của Bùi gia. Còn nói dung túng tiểu thiếp, để nắm giữ hết trong ngoài Triệu gia. Càng nói Triệu Phùng Xuân hồ đồ, không thèm để ý tới chính thê trẻ trung mỹ mạo, xuất thân cao quý, một mặt thiên vị cưng sủng di nương. Rõ ràng để di nương ở chính viện, mà ép chính thê, đích nữ ở trong tiểu viện, ăn mặc cũng không bằng một nô tỳ.

"Mẫu thân này của ta tính tình yếu đuối, bị mẹ con hắn xoa tròn bóp dẹp, xưa nay muốn trở về nhà mẹ cũng ba lần bốn lượt không cho phép, bất quá chỉ sợ bà đi ra ngoài sẽ lộ chân tướng. Mẫu thân ngốc của ta, chỉ lo nghĩ cho những người xung quanh mà chẳng những không dám phản kháng, mà còn lo lắng cho mặt mũi hai nhanh, bất kể mình có bị bao nhiêu đau khổ đều không nói với người ngoài." Hoàng hậu vừa nói liền khóc, "Đáng thương ta vẫn mãi không hay biết gì, cứ nghe bọn họ ở sau lưng nói xấu Bùi gia. Cho đến khi tiến cung, thấy người bên ngoài, lại bị tổ mẫu cùng phụ thân ép buộc đưa thứ muội vào trong cung làm chuyện chán ghét, như vậy mới tin được thì ra nhiều năm mẫu thân bị hành hạ nhiều như vậy."

Sắc mặt Vinh Vương nghe đến tái xanh, nhiều lần muốn vỗ bàn nhưng đều nhịn lại, chẳng qua khóe mặt cũng từ từ ướt át, quả đấm bóp nghe lộp cộp vang dội.

"Do kỷ cập nhân*, bọn họ lại có thể đối xử với mẫu thân như vậy, nghĩ đế mẹ ruột ta lúc còn tại thế cũng bị lấn áp không ít. Cùng là người có tính tình yếu đuối, mẹ ruột cũng phải ẩn nhẫn không phát, nếu không ngoại tổ phụ cũng không thể bị Triệu gia lừa gạt lại cho phép di mẫu đi qua làm tục huyền." Hoàng hậu nghẹn ngào nói không thành tiếng, "Đáng hận mẹ ruột, di mẫu đều bị bọn họ không xem là người, hôm nay ta tuy là hoàng hậu cao quý, nhưng cũng bị bọn họ dùng hiếu đạo ép buộc, có lúc suy nghĩ một chút, thật sự hận tại sao trên người mình lại chảy dòng máu của Triệu gia".

*Do kỷ cập nhân: suy nghĩ cho người khác.

https://thuviensach.vn

Mộc Lan ở bên cạnh cũng rấm rức khóc, "Nương nương, trước kia ở Triệu gia, trên dưới đều gạt người, có nhiều chuyện không dám nói cho người nghe, chính là sợ người thương tâm khổ sở." Mộc Lan quỳ bò tới trước đầu gối của nàng, chủ tớ hai người người một lời ta một lời, nói cuộc sống ở Triệu gia của các nàng gió thảm mưa sầu, vô cùng bi thương, vừa nói còn ôm đầu khóc.

"Ta không có biện pháp, ai kêu hắn lại là phụ thân của ta, cho dù trong lòng có hận đi nữa cũng phải cố kỵ hiếu nghĩa, chẳng những không thể có oán khí, mà còn phải giúp hắn một đường giàu sang." Khóc đến cuối cùng, hoàng hậu nói với Vinh Vương, "Lời này ngay cả hoàng thượng ta cũng không dám nói, vừa gặp biểu cữu người liền cảm thấy thân thiết, lại còn giao hảo với ngoại tổ gia, Yên Dung thật lòng xem người là trưởng bối, lời này người nghe rồi bỏ qua cũng được, chớ nói ra bên ngoài. Ta hôm nay cũng chỉ có thể trút bầu tâm sự với người bên cạnh, để trong lòng thoải mái một chút".

"Nếu như theo ý của ta, mẫu thân nên rời khỏi Triệu gia, hòa ly với hắn". Hoàng hậu ly kinh phản đạo* ở trước mặt Vinh vương như chém đinh chặt sắt, kinh động lòng người nói ra một câu như vậy.

*Ly kinh phản đạo: đề cập đến những chuyện chệch khỏi các quy tắc và hệ qui tắc ứng xử chủ đạo.

Chờ Vinh Vương đi, lúc Mộc Lan đem nước rửa mặt tới hầu hạ Triệu Yên Dung lau mặt, bất giác lo lắng: "Nương nương, những lời người mới vừa nói có chút quá đáng. Nếu Vinh Vương điện hạ nói ra ngoài, nói người muốn phu nhân và lão gia hòa ly, còn ghét bỏ huyết mạch Triệu gia, đây có thể..."

Triệu Yên Dung ném khăn mặt vào trong chậu, cười nói: "Sợ cái gì, dù sao bổn cung chỉ nói chuyện Vinh Vương muốn nghe thôi. Vừa nãy cũng chỉ có ba người chúng ta, cho dù hắn có nói ra ngoài thì có bao nhiêu

https://thuviensach.vn

người tin? Hoàng Hậu mẫu nghi thiên hạ sẽ nghĩ để cho phụ mẫu hòa ly? Ha, người nghe cũng chỉ nghĩ hắn hồ ngôn loạn ngữ".

Nhìn mặt đầy vô lại của hoàng hậu, Mộc Lan cũng chỉ có thể cười lắc đầu. Hoàng hậu nương nương ngày càng cậy mạnh, càng ngày càng lớn mật. Chẳng qua không biết nói những lời này trước mặt Vinh Vương rốt cuộc có mục đính gì, chẳng lẽ nói với Vinh vương rồi, có thể giúp Bùi thị rời khỏi Triệu gia? Đây cũng chính là chuyện mà Bùi hầu còn không làm được.

Vinh Vương trở về vương phủ, trong lòng có một cỗ bi phẫn không thể nào phát tiết, đập loạn trong thư phòng một trận thiếu chút nữa phá cốc uống rượu bằng đồng xanh hắn mới mượn tiền mua được. Cũng may phản ứng nhanh lẹ, lúc bảo bối rơi xuống vọt một cái giữ lại được. Hắn ở trong phòng ngẩn ngơ chốc lát, đi tới giữa sân. Trong sân một gốc cây ngô đồng lớn, là hai mươi năm trước hắn dẫn Bùi Cẩm và Bùi Nghi hai người tự tay trồng. Khi đó tỷ đệ một người năm tuổi, một người bốn tuổi, ngọc tuyết khả ái, suốt ngày đi theo sau lưng hắn kêu ca ca.

Hắn là con trai độc nhất trong nhà, Vinh Vương chỉ tuân theo một người vợ là Quận chúa, trong vương phủ không có di ngương tiểu thiếp, thứ tử thứ nữ thành đoàn như những nhà khác. Cả nhà xem hắn như châu như bảo, nhưng hắn lại cảm thấy hết sức cô độc tịch mịch. Khi đó, hắn thật lòng xem biểu muội, biểu đệ là đệ muội ruột. Vinh Vương một quyền đánh lên thân cây ngô đồng to đến hai người ôm, một trận căm giận. Hoàng Hậu khóc kể kích thích hoàn toàn lệ khí bá đạo của cha mẹ trong huyết dịch hắn, Vinh Vương cắn răng, nổi giận đùng đùng, đã quyết định chủ ý nhất định phải giúp Bùi Cẩm lấy lại công đạo.

Thật vất vả chịu đựng đến trời sáng, Vinh Vương một mình cưỡi ngựa đến Quán quân Hầu phủ muốn gặp Bùi Nghi. Người ngoài cửa được Hầu gia phân phó, không cho hắn vào cửa. Vinh vương tức giận tới cắn răng kêu lập cập, nhưng hắn biết Bùi Nghi có tính thối, nói không gặp thì nhất định

https://thuviensach.vn

không chịu gặp. Vinh Vương không có biện pháp, kéo đại mã đi vòng vòng Hầu phủ. Lượn quanh cũng gần một canh giờ, thấy môn hộ Hầu phủ quản rất nghiêm, không thể xông vào, nhiệt huyết lúc tới dần dần nguội lạnh, Vinh Vương Lý Khác một bên vừa mắng Bùi Nghi không nhớ tình xưa, một bên ảm đạm dắt ngựa về. Đi không được mấy bước, chợt thấy xa xa mười con ngựa khỏe mạnh mở đường, hộ vệ áo xanh đi xung quanh một kỵ sĩ anh tuấn cao lớn đi tới Hầu phủ, Vinh Vương định thần nhìn lại, vui vẻ.

Đây không phải là Hoàng đế sao! Lại chỉ mang theo vài người tới. Mắt Vinh vương sáng lên, bước vội mấy bước tiến lên ngăn cản một tên kỵ sĩ, tự giới thiệu muốn gặp Hoàng đế. Hộ vệ thấy vừa rồi là Vinh Vương điện hạ, bình thường rất khó gặp được, không dám thờ ơ, bận rộn ghìm ngựa lại quay đầu đi báo cáo với Lý Duệ.

"Sao, ngươi bị Bùi hầu ngăn ở ngoài cửa?" Lý Duệ thấy tiểu Vương thúc đầu bù tóc rối dáng vẻ chật vật, cười lớn không có chút nhân tính.

"Bất quá chỉ là sợ ta tới cửa mượn tiền thôi!". Vinh vương giận dữ bất bình gắt một tiếng, "Bổn vương mượn bao nhiêu tiền cũng sẽ trả, chẳng lẽ đường đường thân vương, còn có thể ỷ vào hắn sao? Tiểu tử này keo kiệt như vậy, khó trách tới bây giờ vẫn không kiếm được vợ!"

Lý Duệ nhếch miệng một cái, nói: "Có bản lãnh ngươi nói lời này trước mặt hắn một lần đi!"

Vinh Vương vừa nghẹn, lập tức không còn kiêu căng: "Aizz, cắn người miệng mềm, bắt người tay ngắn*, huống chi hắn vừa nhỏ mọn, thủ đoạn trả thù lại độc ác, thôi đi, lời này thật là không thể nói trước mặt hắn".

*Cắn người miệng mềm, bắt người tay ngắn: Chịu ích lợi từ người khác thì phải ăn nói nhỏ nhẹ.

Lý Duệ ha ha cười lớn vỗ một cái lên bả vai Vương thúc, đại phát từ bi để hắn đi theo đội ngũ vào Quán quân Hầu phủ. Bùi Nghi đương nhiên

https://thuviensach.vn

không biết Vinh Vương trà trộn vào trong đội ngũ của Hoàng đế đi vào, trốn trong trong thư phòng với Hoàng đế, quân thần hai người nói lải nhải hết mấy canh giờ.

Vinh Vương không gặp được Bùi Nghi, cũng không dám xông vào khiêng hoàng đế ra ngoài hỏi Bùi nghi chuyện Triệu gia. Vò đầu bứt tai chờ một hồi, thừa dịp người chưa chuẩn bị liền vòng qua hậu viện, nghĩ xem có thể có cơ hội ở xa xa nhìn Bùi Cẩm một cái hay không.

Từ khi nghe hoàng hậu nói qua chuyện Bùi Cẩm ở Triệu gia sống "thế giới bi thảm", trong đầu Vinh vương liền chứa đầy hình ảnh Bùi Cẩm. Dáng vẻ lúc năm tuổi, mười tuổi, mười lăm tuổi cập kê... cùng với dáng vẻ lúc xuất giá mặc áo đỏ đội khăn trùm đầu khom người bước lên kiệu. Khi đó hắn đứng bên người Vinh Vương phi, cách một đám người ở phía xa xa dõi theo, khổ sở nhàn nhạt nói lời chúc phúc một lần rồi lại một lần ở trong lòng. Kiếp này đã không thể ở bên nhau, chỉ mong nàng có thể hạnh phúc mỹ mãn, sống sung túc yên bình, con cháu đầy đủ. Vinh Vương đứng buồn rầu dưới bóng cây, tay vịn thân cây, cứ nghĩ mãi nghĩ mãi, trong mắt lại rơi lệ. Qua nhiều năm như vậy, vốn cho là mình đã thấy rõ, nghĩ thông suốt rồi, đã có thể tự nhiên lấy tư cách huynh trưởng đối mặt với nàng, nhưng không ngờ nàng lại trải qua như vậy. Sớm biết như vậy, hắn năm đó không nên bị Bùi Nghi xúi bẩy bỏ nhà ra đi, nếu không phải như vậy thì Quán quân hầu cũng sẽ không liệt vào những hộ cự tuyệt lui tới, ngay cả tư cách cầu hôn hắn cũng không có, cũng sẽ không mất hết ý chí tiếp nhận chỉ hôn của tiên đế, lặng lẽ nhìn nàng lớn lên, xuất giá, làm vợ, làm mẹ của người khác. Vinh Vương dùng quả đấm để hả giận đấm vào thân cây, tay khác che mắt, lặng lẽ chảy nước mắt.

Không biết qua bao lâu, hắn đột nhiên cảm thấy có người kéo góc áo của hắn. Trời ơi! Lại ngay lúc hắn chật vật, yếu đuối như hiện giờ. Vinh Vương nhanh chóng dùng tay áo dụi mắt một cái, quay đầu nhìn lại gặp một cô nương chừng bảy, tám tuổi, đầu cao tới eo của hắn, đang ngước đầu

https://thuviensach.vn

nhìn hắn. Vinh Vương có chút hoa mắt, trong thoáng chốc trở về lúc mình còn là thiếu niên, Bùi Cẩm bảy, tám tuổi cầm khăn tay ôn nhu nói với hắn: "Khác ca ca, đừng khóc, sau này Tiểu Cẩm ở bên cạnh ngươi, sẽ không để ca cô đơn đâu". Dung mạo kia cực kì giống Bùi Cẩm lúc còn bé, trong tay đứa bé cũng cầm khắn tay, tò mò nhìn hắn: "Thúc thúc, sao người lại khóc? Có ai khi dễ người sao?". Cổ họng Vinh Vương chuyển động hai cái, quỳ một chân xuống, nhìn tiểu nữ tử trước mắt ánh mắt sáng trong như bầu trời đêm đầy sao, bắp thịt trên mặt giật giật, cố cười một cái so với khóc còn khó coi hơn: "Thúc không khóc, chẳng qua là gió thổi không mở mắt nổi".

Khóe miệng Triệu Uyển Dung nhếch nhếch, người lớn thật đáng ghét, đều là khẩu thị tâm phi. Rõ ràng đứng dưới tàng cây khóc lâu như vậy, lâu đến nỗi nó cũng không đành lòng, còn có thể mở hai mắt nói dối như vậy. "Ngươi là ai? Trước giờ ta chưa nhìn thấy ngươi. Là thị vệ bên cạnh hoàng thượng sao? Nhưng ngươi làm sao lại ở trong sân hậu viện của chúng ta? Là lạc đường à? Có cần ta gọi người đưa ngươi ra ngoài không?"

Vinh Vương lắc đầu một cái: "Ta là thân thích của nhà này, cũng không phải thị vệ của hoàng thượng. Ta cũng không bị lạc đường, chính là nơi này thanh tĩnh nên ngồi một lát".

"Thân thích? Ta làm sao lại không biết trong nhà còn có người thân thích như ngươi vậy?" Triệu Uyển Dung quan sát hắn trên dưới, suy nghĩ hồi lâu kiên định lắc đầu nói, "Không thể nào, trí nhớ ta khá tốt, người xinh đẹp giống như thúc vậy nếu ta có gặp qua, nhất định sẽ không quên".

Vinh Vương bị nàng nói cười lên, hắn đưa tay sờ hai búi tóc của nàng một cái, lấy từ trong ngực ra một cái hà bao nhỏ, đổ ra hai viên hạt châu tròn xoe. "Ta cũng chưa từng gặp ngươi a. Ta cũng không biết Bùi gia từ khi nào lại có một hài tử xinh đẹp như vậy".

Mặt nhỏ của Triệu Uyển Dung đỏ lên, trong miệng nàng luôn nói nơi này là nhà của mình, nhưng nàng cũng biết mình họ Triệu, cữu cữu tóm lại

https://thuviensach.vn

cũng chỉ là ngoại gia, nàng tương lai cũng phải trở về cái nhà khiến nàng cảm thấy bực bội.

"Cái này cho ngươi chơi". Vinh vương đặt hai hạt châu kia vào trong lòng bàn tay Triệu Uyển Dung, "Có thể làm một cặp bông tai Minh Nguyệt, nhất định sẽ rất đẹp".

"Thúc thúc, người còn chưa nói người là ai!" Triệu Uyển Dung rất thích hai viên minh châu này, nhưng người xa lạ cho nàng đồ vật nàng cũng không dám lấy, mặc dù người xa lạ này dáng dấp rất tuấn tú, ánh mắt nhìn người khác cũng vô cùng ấm áp thân thiện.

"Ta họ Lý, là thúc thúc của hoàng đế, cũng là biểu ca của mẫu thân ngươi!" Vinh vương dừng một chút, trên mặt mỉm cười mang một tia ưu thương cùng hoài niệm, đẩy minh châu trở lại. Không có nữ nhân nào có thể kháng cự được với lực sát thương của nụ cười ưu buồn như vậy, cho dù tuổi của Triệu Uyển Dung còn nhỏ cũng không được.

"Ngươi biết mẫu thân của ta?" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Triệu Uyển Dung ửng đỏ, chắp hai tay sau lưng, vẻ mặt bẽn lẽn nhìn Vinh Vương, "Ừ, vậy ngươi là cữu cữu của ta rồi?"

"Ngươi có phải họ Triệu hay không?" Vinh vương hỏi.

Triệu Uyển Dung gật đầu một cái, "Ta gọi là Uyển Dung, tỷ tỷ của ta là hoàng hậu nương nương!"

Vinh Vương đứng lên nói với nàng: "Ta đã gặp nàng, dáng dấp các ngươi đều giống người Bùi gia."

Triệu Uyển Dung nghe hắn nói như vậy thì cao hứng: "Đúng vậy, cữu cữu của ta cũng nói ta giống người Bùi gia, một chút cũng không giống người Triệu gia đâu".

https://thuviensach.vn

Mâu quang(Ánh mắt) Vinh Vương chớp động, kéo Triệu Uyển Dung ngồi xuống băng đá dưới tàng cây nói: "Xưa nay ta ít ở trong kinh, cũng chưa từng lui tới với Triệu gia, vẫn không biết các ngươi ở Triệu gia sống ra sao, Uyển Dung có thể nói cho thúc thúc nghe không?"

Triệu Uyển Dung mới bảy tuổi, không thể làm ra vẻ vui giận không hiện được. Mỹ đại thúc muốn nghe cuộc sống của nàng ở Triệu gia, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng lập tức ập xuống một tầng ảm đạm. "Có cái gì tốt mà nói." Nàng nén giận nói, "Chẳng qua là có khối đất cắm dùi, có thể ấm no mà thôi, cũng không khác biệt so với người khác".

Đất cắm dùi, có thể được ấm no. Đường đường là ngoại tôn nữ của Bình Dương công chúa, lại chỉ mong có cuộc sống như vậy thôi sao? Trong lòng Vinh Vương quay cuồng, như bị hắt dầu sôi. Trẻ con nói chuyện không thể là giả được, Triệu Uyển Dung có thể nói ra những lời này, đủ thấy Triệu gia đối xử khắt khe như thế nào. Tên Triệu Phùng Xuân kia, thật là chán sống mà!

Vinh Vương còn muốn thám thính tin tức từ trong miệng tiểu cô nương, chỉ thấy ở xa xa có một thiếu phụ chạy tới, thấy bọn họ ngồi chung một chỗ, nữ nhân kia cũng không lo dáng vẻ kéo góc váy chạy như bay tới. Đến gần, Vinh Vương thấy mặt nàng như ánh ban mai, trên trán có tầng mồ hôi mỏng, bộ ngực phập phồng lên xuống, trên mặt một trân sốt ruột, vội vàng đứng lên.

"Tiểu Cẩm". Hắn nhìn Bùi Cẩm, cổ hong chuyển động, nhất thời không biết nên nói gì cho phải.

Bùi Cẩm lại trợn mắt nhìn hắn một cái: "Vương gia tự trọng, Bùi Cẩm đã gả cho người khác, vẫn nên xin người gọi ta là Triệu phu nhân đi!"

Trong miệng Vinh Vương cay đắng, nhưng vừa nghĩ tới những chuyện Triệu gia gây ra với nàng, ba chữ Triệu phu nhân thế nào cũng không nói

https://thuviensach.vn

nên lời được.

"Uyển Dung tới đây!" Bùi Cẩm kéo Triệu Uyển Dung đến bên người, thở hổn hển quở trách nàng, "Vừa không nhìn ngươi một cái ngươi liền chạy loạn, vạn nhất bị người xấu bắt đi thì làm thế nào?"

Hầu phủ lấy ở đâu ra người xấu mà bắt đi? Triệu Uyển Dung nghi hoặc nháy mắt một cái, lanh lợi nhìn Vinh Vương Lý Khác, chỉ hắn hỏi: "Mẫu thân, người nói người xấu chẳng lẽ là chỉ vị thúc thúc xinh đẹp này? Nhưng hắn nói hắn là biểu huynh của người, là thúc thúc của hoàng đế tỷ phu mà!"

Bùi Cẩm lôi Triệu Uyển Dung đi, Vinh Vương choáng váng nhìn bóng lưng mẹ con hai người cho đến khi không thấy nữa mới hoàn hồn lại. Ở Quán quân Hầu phủ, không biết có phải là ở nhà mẹ có sức lực hay không, Bùi Cẩm hoàn toàn không thận trọng nhu nhược như ở Triệu gia, im hơi lặng tiếng, ngược lại tìm lại mấy phần khí thế tự do phóng khoáng khi còn là cô nương. Cũng không để ý người trước mặt là biểu ca của nàng, là một trong vài vị thân vương còn lại của Đại Tề, châm chọc mỉa mai mắng một trận.

Vinh Vương thiếu chút nữa đã khóc lên. Có thể bị Tiểu Cẩm mắng như vậy... Thật sự là quá hạnh phúc! Vinh Vương bị mắng cả người thư thái, cũng không nghĩ phải đi tìm Bùi Nghi hỏi chuyện Triệu gia nữa. Hắn một bụng hạnh phúc, tiếc nuối cùng lửa giận đối với Triệu gia không từ mà biệt.

Ban đêm cùng ngày, Triệu Phùng Xuân, Triệu thượng thư uống say khướt, vui vẻ ở bên ngoài Đắc Ý lầu tạm biệt đồng liêu. Cỗ kiệu đi tới chỗ vắng vẻ gần cửa sau Đắc Ý lâu, đột nhiên nghe bên ngoài kêu mấy tiếng thảm thiết, cỗ kiệu bị ném xuống đất, hắn không ngồi vững vàng, lăn từ trong kiệu ra. Đang muốn bò dậy hỏi đã xảy ra chuyện gì. Đột nhiên trước

https://thuviensach.vn

mắt tối sầm, bị một cái bao bố trùm đầu lại. Sau đó loạn côn như mưa, trút xuống...

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tự Mình Làm Nhục

Edit: Đỗ Tu dung

Beta: Nỹ Dung hoa

Triệu gia Nhị tiểu thư tự mình làm nhục, Quốc trượng bị đánh.

Triệu Thanh Dung ở Thanh Lương điện sống một ngày mà dài như cả một năm.

Cuộc sống nơi này vô cùng khắc nghiệt, hằng ngày trời chưa sáng đã phải thức dậy, gánh nước, quét sân, giặt quần áo, nhóm lửa, làm tất cả các công việc của hạ nhân.

Nàng làm từ lúc mở mắt đến lúc còn nửa cái mạng mới được bò đi ngủ, quanh đi quẩn lại cũng chỉ ở trong một xó xỉnh nhỏ hẹp.

Nàng đến Thanh Lương điện đã được tầm mười ngày, nhưng chưa từng bước chân ra khỏi hậu viện. Cả Thanh Lương điện chỉ có một vị Đồng Mỹ nhân, nghe nói cũng không được sủng ái, đã hơn mười ngày cũng chẳng thấy Hoàng thượng ngó ngàng đến.

Triệu Thanh Dung lặng lẽ tìm một tiểu cung nữ nhìn có chút vụng về để hỏi thăm, Thanh Lương điện này trước kia vốn cho một vị phi tần bị Tiên đế vắng vẻ ở, về sau Hoàng đế đăng cơ, nơi này liền để trống. Đồng Mỹ nhân chuyển đến đây đã tầm bốn tháng, Hoàng đế lại chưa từng đến một lần.

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dung vừa nghe, tâm liền lạnh buốt.

Hoá ra là nàng bị phân tới Lãnh cung. Nếu vẫn cứ ở chỗ này, nàng đến một cơ hội gặp Hoàng đế đều không có, nói gì đến tiền đồ?

Nàng ở Triệu gia chịu khổ nhiều như vậy, bị hai ma ma dày vò một tháng trời, chính là để một ngày bản thân có thể diện kiến long nhan, chiếm được ân sủng. Nếu sớm biết nàng tiến cung chỉ để làm một cung nữ thô bỉ, nàng không bằng ở nhà làm tiểu thư lá ngọc cành vàng!

Triệu Thanh Dung lòng nóng như lửa đốt, trong lòng thầm oán trách Triệu Yên Dung. Tỷ tỷ nhất định là lo sợ mỹ mạo của nàng, một ngày kia nàng nếu như được Hoàng đế ân sủng tỷ tỷ sẽ bị vắng vẻ, cho nên mới cố ý sắp xếp như vậy. Chính là không muốn để nàng có cơ hội được gặp Hoàng thượng!

Có điều hiện tại nàng thân nơi thâm cung, không có phụ thân và tổ mẫu làm chỗ dựa. Một thân một mình, có truyền lời ra ngoài cũng chẳng tác dụng gì.

Nếu nàng đã vào cung, đích trưởng tỷ lại là Hoàng hậu, nàng liền không thể để bản thân cứ như vậy bị vùi lấp ở nơi này. Triệu Thanh Dung đã có chủ ý liền đi khắp nơi tìm kiếm cơ hội, nàng nói với bất kì người nào có thể gặp được, muốn các nàng có thể truyền đi khắp cung chuyện của mình.

Nàng là muội muội ruột của Hoàng hậu, Hoàng hậu thân là quốc mẫu, lại để muội muội mình ở trong cung làm việc nặng. Chỉ cần nàng ta muốn giữ chút thể diện, liền không thể không đón nàng ra khỏi nơi này, cẩn thận chăm sóc.

Cũng thật không ngờ, nỗ lực lần này của Triệu Thanh Dung quả thật thu được kết quả. Dần dần, tin tức muội muội Hoàng hậu ở Thanh Lương điện làm cung nữ càng ngày càng phát tán rộng rãi trong cung.

https://thuviensach.vn

Phải đến khi Huệ Phi đến chỗ Đồng Mỹ nhân thì mới biết được hành động lớn mật của nha đầu này.

Huệ Phi tính tình hào phóng, thẳng thắn, nghe nói thứ muội của Hoàng hậu ở Thanh Lương điện làm cung nữ, liền không kìm nén nổi tò mò trong lòng, dẫn theo cung nữ tới xem rõ một hai.

Vừa nghe Huệ Phi nương nương muốn gặp mình, Triệu Thanh Dung liền kìm nén không được kích động, lập tức muốn đi qua, nhưng đi tới cửa lại ngừng lại. Đầu óc vừa xoay chuyển, nàng liền nói với cung nữ truyền lời : "Tỷ tỷ cứ đi trước. Dù gì cũng là gặp nương nương, ta phải đổi lại một thân quần áo sạch sẽ mới được."

Các cung nhân trong điện này đều đã được Đồng Mỹ nhân dặn dò qua, ai cũng không được cùng nàng thân cận, nên vừa nghe Triệu Thanh Dung nói muốn thay quần áo, cung nữ kia cũng không đợi nàng, đáp một lời liền trở về trước.

Triệu Thanh Dung đổi lại một thân quần áo cũ, còn lấy kéo cắt thủng vài chỗ, vò loạn đầu tóc, làm chính mình trở lên nhếch nhác. Tàn nhẫn hơn, nàng lấy chày gỗ giặt quần áo để phía sau cửa đánh mạnh vài cái vào cánh tay, đùi của chính mình, đau đến nước mắt lưng tròng. Lúc này mới khập khiễng đến viện trước gặp người.

Đồng Mỹ nhân đang tươi cười nói chuyện cùng Huệ Phi nương nương, liền thấy một người đầu bù tóc rối nghiêng nghiêng ngả ngả đi vào, làm nàng giật cả mình.

"Đây là người nào? Sao lại không có quy củ như vậy, còn không mau kéo xuống!"

Triệu Thanh Dung cũng chỉ gặp qua Đồng mỹ nhân một lần vào ngày được phân đến Thanh Lương điện, về sau cũng chưa từng gặp lại. Bây giờ chỉ thấy Đồng thị yêu kiều ngồi ở bên dưới, mà phía trên là một vị phu

https://thuviensach.vn

nhân trẻ tuổi, búi tóc triều vân vọng nguyệt, trên đầu cài một cây trâm ngọc bái vân kim phượng năm đuôi. Mặc một kiện áo được thêu từng cụm hoa hồng đỏ tươi, thân váy bằng gấm bát cẩm may hoa mai màu vàng tơ. Dung mạo sáng láng, lông mày sắc nét kết hợp cùng đôi mắt to linh động, trên tay đeo một chuỗi vòng san hô đỏ, cả người tràn đầy sức sống vui tươi. Trong lòng nàng liền rõ vị này chính là Huệ Phi nương nương.

Triệu Thanh Dung lập tức quỳ xuống, dập đầu với Huệ Phi, nghẹn ngào nói: "Nô tỳ Triệu Thanh Dung, thỉnh an nương nương, nương nương thiên thu vạn phúc."

Huệ Phi không nghĩ tới muội muội Hoàng hậu lại thành bộ dạng thảm hại như vậy, quả thật là bị dọa sợ.

Nàng không thích bộ dáng kiều mị của Đồng Mỹ nhân, nhưng nàng cũng biết Đồng thị có thể từ một cung nữ bò được đến vị trí Mỹ nhân, hẳn là không thiếu thủ đoạn cùng tâm cơ. Đừng nói đối phương là muội muội Hoàng hậu, dù là một cung nữ bình thường, Đồng mỹ nhân nếu muốn thu thập cũng sẽ thu dọn sạch sẽ. Tuyệt đối sẽ không để người thê thảm như vậy mà xuất hiện trước mặt người khác.

Huệ Phi cầm khăn tay che miệng, đôi mắt quét đi quét lại mấy lần giữa Triệu Thanh Dung đang quỳ trên mặt đất và Đồng thị ngồi bên dưới. Qua một hồi, nàng mới nhẹ hẫng giọng, nói: "Đồng thị, đây là có chuyện gì?"

Đồng Mỹ nhân nhất thời cũng bị dọa đến, nhưng cũng chỉ là trong chớp mắt, nàng bình tĩnh lại, cười với Huệ Phi, nói: "Nô tì biết nói thế nào bây giờ, bản thân nô tì cũng cảm thấy thật ngoài ý muốn. Lúc trong Trung điện phân người đến, nô tì thấy phụ thân Triệu cung nữ là nhất phẩm thượng thư, lại là thứ muội của Hoàng hậu nương nương, nên đã đặc biệt yêu cầu hạ nhân phải đối xử cẩn thận, không thể coi nhẹ. Như thế nào hiện tại lại.... Triệu Thanh Dung, ngươi có phải bị ngã hay va ở đâu rồi không?"

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dung khóc lóc nói: "Mong Huệ Phi từ bi, có thể giúp nói một tiếng với Hoàng hậu nương nương, cầu Người đưa nô tỳ đến nơi khác. Nơi này... nơi này..., nô tỳ sợ nếu thêm vài ngày nữa liền không gặp được Người nữa rồi..."

Sắc mặt Huệ Phi trầm xuống, cũng không phải bực mình Đồng thị làm việc tắc trách.

Nếu như Triệu Thanh Dung ở Thanh Lương điện thực sự chịu khổ đi chăng nữa, đến gặp nàng cũng nên rửa mặt chải đầu sạch sẽ, đây cũng là lễ nghi tỏ sự tôn trọng với bề trên. Vậy mà nàng ta lại đem chính mình biến thành bộ dáng người không ra người quỷ ra không quỷ, chẳng phải là cố ý cho nàng nhìn sao?

Muội muội này của Hoàng hậu thật đúng là thú vị.

"Đồng thị, đây là ngươi không đúng rồi. Nàng là muội muội Hoàng hậu, thiên kim nhà Thượng thư, ngươi sao có thể chà đạp như vậy!"

Đồng Mỹ nhân vội vàng quỳ xuống: "Nương nương, ngài đừng nghe nàng ta nói bậy. Nàng ở Thanh Lương điện của nô tì không thiếu ăn, cũng chẳng thiếu mặc. Bình thường nô tì cũng chỉ để nàng làm chút việc nhẹ nhàng, Hoàng hậu nương nương còn ở đó, trong cung này từ trên xuống dưới, nào ai có lá gan dám khi dễ nàng? Nô tì từ lúc nàng đến, cũng chưa từng bạc đãi nàng. Cũng không biết là nơi nào đã đắc tội Triệu gia tiểu thư, thế nhưng lại vu oan giá họa cho nô tì như vậy."

"Thế bộ dáng kia của nàng là như thế nào?" Huệ Phi chỉ vào Triệu Thanh Dung, "Lại dám mang bộ dáng như vậy đến nơi này cáo trạng với bổn cung ."

Đồng Mỹ nhân vừa nghe Huệ Phi nói, trong lòng đã hiểu rõ vài phần, âm thầm cười lạnh. Đúng là tự tìm đường chết mà, bây giờ ta có muốn che trở ngươi cũng không được nữa rồi.

https://thuviensach.vn

"Nô tì vừa cho người đi gọi nàng, không bằng đem cung nữ kia tìm đến hỏi một chút." Nói xong, nàng vẫn quỳ trên mặt đất như cũ, vẫy tay để người đi tìm cung nữ truyền lời tới.

"Ối!" Cung nữ kia đi vào trong điện, lập tức nhìn thấy Đồng Mỹ nhân quỳ trên mặt đất, mà Triệu Thanh Dung thì vừa quỳ vừa khóc. Nàng lại nhìn thảm trạng của Triệu Thanh Dung, bị dọa sợ, nhưng rốt cuộc vẫn nhớ phải hành lễ thỉnh an hai vị chủ tử trước.

"Nàng ta sao lại biến thành như vậy?" Đồng Mỹ nhân chỉ vào Triệu Thanh Dung hỏi nàng.

"Nô tỳ cũng không biết được, vừa rồi vẫn còn tốt lành." Cung nữ kia đầy bụng nghi ngờ mà nhìn Triệu Thanh Dung, nói: " Vừa nãy, nàng ta nói trước khi diện kiến Huệ Phi nương nương cần phải đổi lại quần áo, bảo nô tỳ đi trước, nàng ta thay xong sẽ tự mình tới hành lễ thỉnh an, nô tỳ còn có việc nên liền đi rồi. Nô tỳ thật không biết mới chỉ một lúc không thấy nàng ta, nàng ta lại biến thành bộ dáng như vậy..... Hay là nàng ở chỗ nào bị ngã rồi?"

Triệu Thanh Dung khóc lóc, thỉnh thoảng lại sợ hãi mà liếc nhìn Đồng Mỹ nhân, một bộ dáng không dám nói gì. Chỉ lặng lẽ kéo ống tay áo lên, để lộ ra khối sưng đỏ lớn trên cánh tay.

Huệ Phi trong lòng đã rõ ràng, liền nói với Đồng Mỹ nhân: "Cung nữ này là người trong cung của ngươi, dĩ nhiên là sẽ nói giúp cho ngươi rồi. Vậy còn vết thương trên người Triệu cung nữ lại là chuyện gì?"

Đồng Mỹ nhân quay đầu lại liếc nhìn vết thương Triệu Thanh Dung làm lộ ra, nhịn không được cười ra tiếng.

Thật đúng là thiên kim tiểu thư nhà quan chưa từng chịu qua khổ, đến một chút thường thức đơn giản cũng không hiểu. Nếu là nàng ở trong cung bị ngược đãi, bị người đánh, vết thương trên người sao có thể mới như vậy?

https://thuviensach.vn

Đồng mỹ nhân khinh thường liếc Triệu Thanh Dung, nói: "Nương nương, không bằng bây giờ mời một vị y nữ đến xem cho Triệu cung nữ. Để xem vết thương này của nàng là bị đánh từ lúc nào, như thế nào thành ra như vậy. Nô tì nhớ rõ trong cung có một vị Đổng y nữ, rất biết nghiệm vết thương."

Huệ Phi lập tức gật đầu, phái người đi mời vị Đổng y nữ kia đến.

Triệu Thanh Dung không biết trong cung còn có y nữ biết nghiệm vết thương, trong lòng lập tức có chút hốt hoảng. Chỉ là việc đã đến nước này, nàng không thể quay đầu, chỉ có thể cắn răng gắng gượng.

Nơi ở của các y nữ cách Thanh Lương điện không xa, chỉ một lúc, nữ quan của Huệ Phi liền dẫn một vị y nữ tuổi chừng bốn mươi đến.

Y nữ đến hành lễ với hai vị cung phi, liền ngồi xuống cẩn thận xem xét vết thương trên người Triệu Thanh Dung, đầu lông mày dần dần nhăn lại.

"Đổng y nữ, vết thương trên người vị cung nữ này ngươi đã xem cẩn thận chưa?" Huệ Phi hỏi.

"Bẩm nương nương, đã nhìn kỹ."

"Vậy ngươi nói, những vết thương này là từ lúc nào có, đại khái là bị cái gì thương đến, lại là bị thương ra sao." Huệ Phi nói.

"Cái này....." Đổng y nữ chần chờ một lát rồi đáp, "Vết thương này rất mới, màu sắc vết bầm tươi, hình dạng lại rõ ràng, cho nên thời điểm bị thương không thể vượt quá một canh giờ."

Huệ Phi gật gật đầu, nói với nữ quan bên người: "Nếu như vậy, vào thời điểm chúng ta đến đây thì nàng bị thương."

https://thuviensach.vn

Đổng y nữ lại nói: "Nhìn vết thương trên đùi và cánh tay của vị cung nữ này thì giống như bị đánh bởi một vật thô to như cây gậy."

Đồng Mỹ nhân nhếch khóe miệng, đã có người đi cầm chày gỗ giặt quần áo đưa đến: "Đây là từ trong phòng Triệu cung nữ lục soát ra, mời y nữ nhìn một chút, có phải hay không là vật này?"

Đổng y nữ cầm lấy chày gỗ so sánh với vết thương trên ngườiTriệu Thanh Dung, khẳng định nói: "Hẳn là vật này, cho dù không phải, cũng là vật có hình dạng tương tự như vậy."

Huệ Phi gật đầu nói: "Ngươi tiếp tục."

Đổng y nữ lại nhìn Triệu Thanh Dung một chút, mới nói: "Nương nương, còn về như thế nào bị thương, nô tỳ thật không biết có nên nói hay không."

Khóe miệng Huệ Phi hơi cong lên, bàn tay để hình hoa lan (ngón cái chạm nhẹ vào ngón giữa) nhẹ nâng, cất cao giọng nói: " Cái gì mà nên nói hay không nên nói, cứ đúng sự thật mà nói."

"Vâng!" Đổng y nữ được Huệ Phi phân phó, liền cầm chày gỗ đến trên người Triệu Thanh Dung ướm ướm.

"Mời nương nương xem, nếu là có người lấy cây chày hành hung đánh người, vết thương phải là hướng ra phía ngoài, bên trong rộng bên ngoài hẹp. Nhưng nương nương nhìn xem, vết thương trên cánh tay và đùi của vị cô nương này đều là ngược lại. Nói cách khác, người cầm đã cầm ngược cây chày. Chỉ là phần đầu của cây chày thô tròn, lại là quanh năm sử dụng, nên đã bị mài cực nhẵn, nếu là cầm ngược, có thể cầm được không đã là một chuyện, càng đừng nói đến cầm đi đánh người, chỉ sợ là vừa chạm vào người, cây chày liền bị văng ra rồi."

https://thuviensach.vn

Huệ Phi chẳng rỗi nghe nàng giải thích, nhấc tay lên nói: "Nói những thứ vô nghĩa này làm cái gì, rốt cuộc là như thế nào ngươi cứ việc nói thẳng."

Đổng y nữ nhấc áo lên, lại cúi lạy một lần rồi nói: " Bẩm nương nương, nô tỳ có thể khẳng định, vết thương này không phải là bị người khác đánh, mà là vị Triệu cung nữ này tự tay cầm chày gỗ đánh mình."

Triệu Thanh Dung vừa nghe nàng nói như vậy, thiếu chút nữa ngất xỉu, liên tục thét lớn: "Ngươi nói bậy, ngươi nói bậy. Ai khi không lại xuống tay tàn nhẫn như vậy với chính mình!"

Đổng y nữ hơi hơi mỉm cười nói: "Không sai. Con người đều là sợ đau. Nhìn cô nương cũng là người từ nhỏ được nâng niu chiều chuộng, hẳn là càng sợ đau, cho nên xuống tay càng lúc càng nhẹ. Vết thương ở giữa cánh tay hẳn là vết thương đầu tiên, khi đó ngài còn không biết nặng nhẹ, xuống tay đủ tàn nhẫn, hẳn là rất đau phải không."

Triệu Thanh Dung hít một ngụm khí lạnh. Y nữ trong cung sao lại lợi hại như vậy, nói như tận mắt chứng kiến vậy.

"Về sau ngài xuống tay liền không còn mạnh như vậy nữa, cho nên thương chỉ là ngoài da không thương tới xương cốt. Vết thương trên đùi ngài thoạt nhìn thì thấy đáng sợ, đều là cục ứ đỏ, kỳ thật cũng là bị thương một chút da thịt, máu ở chỗ đó bị ứ lại, nhìn có chút dọa người thôi, đều là vết thương nhẹ."

Huệ Phi lắc lắc tay, ý bảo Đổng y nữ không cần nói thêm gì nữa, lạnh mặt nói: "Y nữ vất vả, trước đi xuống lĩnh thưởng. Người đâu đỡ Đổng thị đứng lên. Việc này bổn cung sẽ tự mình đi bẩm với Hoàng hậu."

Nói xong liền đứng dậy muốn đi.

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dung bị dọa đủ, vốn muốn thiết kế hố vị Đồng Mỹ nhân này một phen, để Huệ Phi thấy nàng bị ngược đãi, tiện truyền lời đến Hoàng hậu đưa nàng đến nơi khác. Không nghĩ tới chỉ cần một y nữ thì lời nói dối của nàng liền bị bóc trần. Vu hãm cung phi, đây là tội gì, lại phải chịu hình phạt ra sao? Dù Triệu Thanh Dung chỉ là cung nữ vừa mới tiến cung cũng biết tội danh này nghiêm trọng đến mức nào.

Nếu tội danh được chứng thực, đời này của nàng coi như hủy.

Triệu Thanh Dung sắc mặt tái nhợt, bò lên vài bước: "Nương nương, nương nương, y nữ kia nhất định là nhìn lầm rồi. Nô tỳ không có nói dối, không có nói dối! Cầu nương nương khai ân, cầu nương nương khai ân!"

Huệ Phi mắt lạnh nhìn nàng, cười khẩy một tiếng nói: "Có phải nói dối hay không, Hoàng hậu và Hoàng thượng đều sẽ định đoạt, còn chưa đến lượt ngươi tới kêu oan. Đồng thị, ngươi trước tìm người đến trông chừng nàng, đừng để nàng lại có thêm vết thương, tránh cho lúc diện kiến Hoàng hậu lại không nói được rõ ràng."

Đồng mỹ nhân tuy rằng quỳ đến hai đầu gối tê dại, nhưng trên mặt ý cười rạng rỡ, hành lễ với Huệ Phi nói: "Xin Nương nương yên tâm, nô tì chắc chắn sẽ trông nom cẩn thận, nhất định không để việc ngoài ý muốn nào xảy ra."

Chờ Huệ Phi đi xa, Đồng Mỹ nhân cười đi đến trước mặt Triệu Thanh Dung, ngồi xổm xuống, vốn định nói vài lời châm chọc. Nhưng ngẫm lại người ta dù gì cũng là muội muội Hoàng hậu, không nể mặt tăng cũng phải nể mặt Phật. Bản thân cũng không cần làm quá tuyệt tình, vì thế chỉ cười nhìn nàng vài lần, liền phân phó người đem nàng trói lại.

"Các ngươi đi chọn một chỗ an tĩnh, nhốt nàng lại. Nếu như nàng làm loạn, liền bịt miệng nàng lại. Hết thảy chờ ý chỉ của Hoàng hậu nương nương đi."

https://thuviensach.vn

Huệ Phi ngồi trong kiệu, nhẹ nhàng phe phẩy cây quạt, nhắm mắt dưỡng thần.

Cung nữ đi bên kiệu chần chờ một chút hỏi: "Nương nương, việc này ngài thật muốn đi nói với Hoàng hậu nương nương sao? Vị kia thế nhưng là muội muội ruột của nàng đó."

Huệ Phi nở nụ cười: "Muội muội? Đó là thứ muội do di nương sinh! Không phải từ một bụng mẹ ra, chưa chắc đã coi đối phương là tỷ muội. Cũng giống như một loại gạo nuôi trăm dạng người, hôm nay coi như được mở mang tầm mắt rồi. Ngươi nói xem nương nương là một người vừa quý khí, tâm tư lại linh lung như vậy, muội muội ruột thế nào lại không có đầu óc như thế? Chẳng trách nương nương lại sắp xếp nàng đến một nơi hẻo lánh như Thanh Lương điện. Đây là không muốn muội muội làm xấu mặt mình đi."

"Ý ngài là, Hoàng hậu nương nương cố ý đem muội muội sắp xếp đến Thanh Lương điện?"

"Đây không phải hỏi thừa sao? Bằng không ngươi cho rằng ai dám có lá gan để muội muội Hoàng hậu tiến cung làm cung nữ?" Huệ Phi cười lạnh nói, "Người kể ra cũng có vài phần tư sắc, chính là quá tự cho mình là thông minh, thủ đoạn lại thô thiển khó coi, không làm nên trò trống gì. Bây giờ bổn cung liền đi đưa cho Hoàng hậu nương nương một cái ân tình, để nàng có thể danh chính ngôn thuận mà xả giận."

Cung nữ bừng tỉnh đại ngộ, cười nói: "Đúng vậy, nương nương ngài ngày thường liền cùng Hoàng hậu đi lại gần, đợi đến thời điểm tấn vị, Hoàng hậu nương nương cũng có thể nhìn đến phần nhân tình này mà giúp nương nương sắp xếp một phân vị tốt."

Huệ Phi vén lên nửa mành kiệu, cười nhìn cung nữ, đưa tay ra hiệu im lặng.

https://thuviensach.vn

Huệ Phi đến cũng thật đúng lúc, Hoàng thượng hiện đang ở trong Chiêu Dương điện.

Buổi trưa nhàn nhã không có việc, Hoàng thượng đang cùng Hoàng hậu đánh cờ. Triệu Yên Dung kiếp trước chưa từng chạm qua cờ vây, sau lại xuyên đến trong thân thể này. Mặc dù có được hơn phân nửa ký ức của chủ trước, nhưng kỳ nghệ chung quy vẫn chỉ là nửa vời. Trùng hợp là Hoàng đế cũng kỳ nghệ không tinh, nhưng lại đặc biệt thích. Hai cái kỳ nghệ nửa vời, kẻ tám lạng người nửa cân, chơi đến vô cùng vui vẻ.

Khi bên ngoài bẩm báo Huệ Phi cầu kiến, Hoàng đế đang do dự nước cờ tiếp theo nên hạ ở đâu, nghe xong bẩm báo liền không kiên nhẫn mà phất tay nói: "Lúc này đến làm phiền cái gì? Bảo nàng quay về Thúy Bình cung của nàng đi, trẫm cùng Hoàng hậu còn đang bận."

"Hoàng thượng với thần thiếp nào có bận gì đâu, mau để Huệ Phi vào thôi." Hoàng hậu làm loạn cả bàn cờ một phen, "Lúc này đến, Huệ Phi nhất định là có chuyện gì quan trọng, ván này chúng ta chơi lâu như vậy cũng không phân được thắng bại, thôi để hôm khác lại chơi tiếp đi."

Hoàng đế cảm thấy thắng lợi đã ngay trước mắt, vốn có thể lập tức nhổ trại xuất quân, thế như chẻ tre áp đảo Hoàng hậu, một hơi đánh cho Hoàng hậu không còn mảnh giáp, vậy mà lại bị Hoàng hậu một tay làm loạn. Liền cho rằng đây là Hoàng hậu mượn cơ hội làm rối, đem ván cờ bản thân phải thua không thể nghi ngờ biến thành hoà.

Hoàng đế đối với hành vi bịt tai trộm chuông của Hoàng hậu tỏ vẻ xem thường, nhưng nghĩ lại, mình một đấng nam nhân, cũng nên nhường nhịn nữ nhân càn quấy này một chút. Cho nên liền phất phất tay tỏ vẻ rộng lượng, không cùng Hoàng hậu so đo.

Mà Triệu Yên Dung lại cảm thấy, hoàng đế đã có xu hướng bị đánh bại, hơn nữa phải làm chính mình rõ ràng có thể thắng mà phải chuyển thua

https://thuviensach.vn

thật sự là vô cùng hao tổn tinh thần. Nhưng vừa rồi đã liên tiếp thắng hoàng đế hai ván, nếu lại thắng tiếp thì cũng thật không phải. Cho nên Huệ Phi đến thật đúng lúc, để nàng không cần phải vắt hết óc suy nghĩ phải như thế nào mới có thể không lộ sơ hở, bất động thanh sắc giữ lại thể diện cho Hoàng đế.

Vì thế lúc Huệ Phi tiến vào, liền thấy Đế Hậu hai người ngồi hai bên, một người chống cằm, một người nâng mặt, ở giữa là một bàn cờ trống không, mà sắc mặt hai người lại không khác nhau là mấy.

Huệ Phi vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, ngạc nhiên là vì không ngờ Hoàng thượng lại ở đây, mừng rỡ là vì đã nhiều ngày không gặp được Hoàng thượng dĩ nhiên lại ở chỗ này bị nàng đụng phải.

Huệ Phi cao hứng đến mặt đều đỏ, hành lễ với hai người , Hoàng hậu để nàng ngồi bên cạnh mình, Huệ Phi vô cùng cao hứng ngồi xuống.

"Thì ra Hoàng thượng ở chỗ này chơi cờ." Huệ Phi lấy lòng Hoàng đế nói, "Hoàng thượng kỳ nghệ cao thâm, trong cung không ai có thể thắng được. Không biết Hoàng hậu nương nương có thể tiếp Hoàng thượng mấy chiêu đây?"

Mặt Hoàng thượng tối sầm lại, cao thâm cái rắm. Hiện tại hắn mới biết, trước kia mấy nữ nhân này chỉ là nịnh nọt chơi với hắn, không một ai chịu dùng bản lĩnh thật sự.

Cũng chỉ có Hoàng hậu thành thật, không lừa gạt hắn. Hắn cùng Hoàng hậu chơi cờ đều liên tiếp thua hai ván, thật vất vả đến một ván này có thể lật bàn, lại bị Huệ Phi không mắt không mũi làm hỏng....

Hoàng hậu cười tủm tỉm nói: "Đây không phải là đang chơi sao, đánh đến đánh lui cũng chỉ có hòa, không thú vị, thôi không chơi nữa."

Hoà? Hoàng hậu vậy mà không nhường Hoàng thượng?

https://thuviensach.vn

Huệ Phi từ đáy lòng khâm phục sự gan dạ của Hoàng hậu, xem ra Đế Hậu hai người mấy ngày này quả nhiên là gắn bó thân mật như keo sơn. Ngay cả trước kia Dung phi được sủng ái như vậy, cũng không dám đánh cờ thắng Hoàng thượng.

Lý Duệ gõ gõ ngón trỏ trên bàn cờ: "Huệ Phi sao lúc này lại có thời gian tới gặp Hoàng hậu? Đây là có chuyện gì vậy?"

Huệ Phi nhớ tới chuyện Triệu Thanh Dung, chính là không rõ ý tứ của Hoàng hậu. Bây giờ nàng nói ra trước mặt Hoàng đế, vạn nhất không hợp tâm ý Hoàng hậu thì sao? Có thể hay không làm hỏng chuyện?

Nghĩ vậy, nàng liền có chút do dự, không dám nói.

Triệu Yên Dung thấy nàng ấp a ấp úng, liền biết có lẽ là có vài lời không muốn Hoàng thượng nghe được, liền cười nói với Lý Duệ: "Huệ Phi tỷ tỷ đây là muốn nói chuyện tư mật nơi khuê phòng với thiếp thân, ngài một đại nam nhân ở đây, ai còn không biết xấu hổ mà nói ra chứ. Ngài cũng ở trong phòng gần cả ngày rồi, không bằng ra ngoài phơi nắng một chút đi?"

Lý Duệ cười lạnh một tiếng nói: "Được, bây giờ đến trẫm cũng muốn đuổi ra ngoài rồi."

Triệu Yên Dung cười đẩy đẩy hắn, lại gọi Mộc Lan cùng Đức Bảo đến hầu hạ hoàng đế thay y phục.

"Mấy con cá chép trong ao nhỏ của thần thiếp nuôi béo lắm rồi, một lát nữa thần thiếp cùng Ngài đi câu cá nhé."

"Trong cái ao nước bé tẹo kia đều là vài con cá đầu óc ngu ngốc, câu có gì vui chứ." Hoàng đế hiển nhiên thập phần khinh thường, "Không bằng đi câu hồ Côn Minh. Trẫm thấy ngày mai thời tiết đẹp, mang cần đi câu vài con cá to về nấu chua. Trẫm nhớ rõ nàng thích ăn."

https://thuviensach.vn

"Được...được..., đều theo ý ngài." Triệu Yên Dung cười tiễn hắn ra cửa.

Huệ Phi ở một bên đã hoàn toàn nhìn đến choáng váng.

Hoàng hậu vậy mà mở miệng đuổi người, đã vậy Hoàng thượng còn ngoan ngoãn rời đi!

Mỗi lời nói mỗi động tác của hai người đều vô cùng thân mật tự nhiên, phảng phất như lời nói hàng ngày của một đôi phu thê bình thường. Đến không khí xung quanh hai người đều lộ một cỗ hương vị ngọt ngào nhàn nhạt.

Huệ Phi ở một bên nhìn trộm mà vô cùng hâm mộ.

Nhưng nàng cũng không có gì ghen ghét. Hoàng hậu chính là Hoàng hậu, là chính thê của Hoàng thượng, nàng hiện giờ là phi vị nhị phẩm, trong hậu cung, ngoại trừ Quý phi, Đoan phi cũng chẳng còn ai có thể ép buộc nàng. Nàng biết dựa vào dung mạo cùng gia thế của bản thân, cách vị trí sủng phi rất xa, nàng cũng không có cái dã tâm kia, chỉ mong muốn cuộc sống hậu cung có một chút tư vị, thoải mái qua ngày.

Ý tưởng này của nàng ở một mặt nào đó, quả thật là cùng Hoàng hậu có chút không mưu mà hợp, hơn nữa nàng tính tình lanh lẹ, không dựa bên này, cũng chẳng dính bên kia, cho nên so sánh với Trinh phi, Huệ Phi cùng Hoàng hậu đi lại gần gũi hơn một chút.

"Huệ Phi...Huệ Phi...?"

Nghe thấy Hoàng hậu gọi, Huệ Phi mới bừng tỉnh, vội nói: "Thiếp thân thất thố rồi."

Hoàng hậu cong môi cười: "Hoàng thượng tuấn mĩ phi phàm, Huệ Phi tỷ tỷ nhìn đến mất hồn cũng là chuyện bình thường mà."

https://thuviensach.vn

Huệ Phi xấu hổ, đỏ mặt nói: "Nương nương liền thích trêu đùa thiếp thân. Sao lại không biết thần thiếp đây là nhìn nương nương đến ngơ ngẩn chứ?"

Triệu Yên Dung cười nói: "Thôi đi, ta trên mặt lại không nở hoa, có cái gì đẹp? Trong cung ấy mà, không thiếu nhất chính là mỹ nhân , đủ hình dáng màu sắc, cần gì có nấy. Đủ cho ngươi xem đến hoa mắt."

Mỹ nhân có đẹp hơn nữa cũng không có được tâm Hoàng thượng. Huệ Phi cười lắc lắc đầu, nhích thân mình về phía trước, nghiêng người, nói thầm vào tai Hoàng hậu đầu đuôi sự việc.

Triệu Yên Dung càng nghe đuôi lông mày càng giương cao, cuối cùng kinh ngạc mà nhìn Huệ Phi nói: "Còn có chuyện này?"

Huệ Phi gật gật đầu nói: "Cho nên vừa Hoàng thượng ở đây, thiếp thân mới khó mở miệng. Thần thiếp đã dặn dò Đồng mỹ nhân phái người đem nàng nhốt lại. Việc này người tính xử trí như thế nào? Người là muốn để ra chỗ sáng, hay là cứ vậy để mọi người lặng lẽ cho qua xem như chưa từng xảy ra?"

Triệu Yên Dung nghĩ nghĩ hỏi: "Huệ tỷ tỷ cho rằng, bổn cung nên làm thế nào?"

Huệ Phi ngước mắt nói: "Nương nương trong lòng đã có chủ ý, thiếp thân đều nghe nương nương phân phó."

Triệu Yên Dung nở nụ cười: "Nàng không phải muốn ngươi nháo lên, để bổn cung đưa nàng ra khỏi đó sao?" Nàng vân vê nhẫn ngọc hoàn trên tay nói, "Đã không tiếc tự làm nhục bản thân, vậy thì để nàng ta thỏa nguyện thôi."

Đầu lông mày Huệ Phi giương lên, nhìn Hoàng hậu.

https://thuviensach.vn

"Nàng nếu đã vào cung, liền cứ dựa theo cung quy mà làm, nên làm thế nào, liền làm như vậy." Hoàng hậu nhàn nhạt nói, giống như đang nói đến người cùng nàng hoàn toàn không có quan hệ gì, "Đã ở trong cung này, thì đều là người của hoàng gia, làm gì có người Triệu gia, Lý gia, Vương gia chứ?"

"Dù sao nàng đã có bản lĩnh để Thái phi biết muội muội bổn cung vào cung làm cung nữ, vậy đơn giản liền để dưới ánh mặt trời phơi phơi, để người khắp cung đều biết đến nàng đi."

Lý Duệ ở trong tiểu viện của Hoàng hậu dạo không tới hai bước, đột nhiên nhìn thấy Đức Toàn xách góc áo, vội vàng chạy đến, một đầu đầy mồ hôi.

"Làm sao vậy, đằng trước xảy ra chuyện gì rồi?"

Đức Toàn thở hổn hển chạy tới, không ngờ lại gặp Hoàng thượng đứng trong Chiêu Dương điện. Vội vàng đứng lại thở hổn hển, thuận lại khí, nuốt nước miếng, nói: "Hoàng thượng... Hoàng thượng... đêm hôm qua, Hộ Bộ Thượng Thư Triệu Phùng Xuân Triệu đại nhân..... bị chụp đánh!"

Đức Bảo ở một bên hít một ngụm khí lạnh.

Triệu Phùng Xuân, đó chính là Quốc trượng! Phụ thân Hoàng hậu, nhạc phụ Hoàng thượng. Sao có thể bị chụp đánh? Đây... không phải là lật trời rồi ư!

"Đức Toàn, ngươi mau nói rõ chút, Triệu đại nhân sao lại bị người ta chụp đánh chứ?" Vừa nói, Đức Bảo vừa ra dấu bằng ánh mắt với hắn.

Hiện giờ, mọi người hầu hạ bên người Hoàng thượng đều biết hắn đối với Hoàng hậu có bao nhiêu để ý. Phụ thân Hoàng hậu bị người khác ngầm xuống tay, vì ái thê Hoàng thượng không thể mặc kệ, huống chi đây còn là

https://thuviensach.vn

đường đường quan lớn nhất phẩm trong triều. Ở kinh thành lại xảy ra chuyện như vậy, đủ để cả triều chấn kinh .

Đức Toàn tất nhiên là đã dò hỏi rõ ràng mới đến bẩm báo, liền lập tức nói: "Triệu đại nhân cả đêm hôm qua không về nhà, người trong nhà đi tìm khắp nơi. Còn kinh động đến Ngũ Thành Binh Mã Tư. Sau đó cũng là một vị Giáo úy Ngũ Thành Binh Mã Tư dẫn theo binh ở cửa sau Xuân Phong Đắc Ý lâu tìm thấy Triệu đại nhân ở trong bao tải, bị đánh đến cả người đều là vết thương."

Lý Duệ hoang mang hỏi: "Xuân Phong Đắc Ý lâu? Đó là chỗ nào?"

Trên mặt Đức Toàn lộ ra một tia khinh thường,

cười nói: "Hoàng thượng, đó là kỹ viện nổi tiếng trong kinh, nghe nói Triệu đại nhân có quen với một vị cô nương ở đó."

Nhạc phụ thế mà lại **!

Lý Duệ sắc mặt ngần ngại hỏi: "Triệu Phùng Xuân hiện tại như thế nào? Có nguy hiểm đến tính mạng không?"

"Bẩm Hoàng thượng, cũng không nguy hiểm đến tính mạng, người ra tay cũng rất có chừng mực. Chỉ bị thương ngoài da thịt, không thương đến xương cốt. Tuy vậy, Triệu đại nhân toàn thân trên dưới không còn nổi một khối thịt lành lặn, lại còn bị để nằm trên nền đất lạnh nửa ngày, hiện giờ cũng đau đến ngất xỉu vài lần rồi." Đức Toàn liếc nhìn sắc mặt Hoàng đế, cẩn thận hỏi, "Hoàng thượng, việc này có nên nói với Hoàng hậu nương nương một tiếng không?"

Lý Duệ nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Vẫn là nói đi, dù gì đó cũng là phụ thân của nàng, không cần giấu."

https://thuviensach.vn

"Vâng." Đức Toàn hiểu rõ, ý của Hoàng thượng là để hắn đi vào rồi nói, "Vậy, nô tài có cần nói giảm đi không hay là... cứ nói đúng thực tế?"

"Nói đúng thực tế đi." Lý Duệ lông mày khẽ nhếch, phải nói đúng theo thực tế, nàng mới có thể cao hứng chứ!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Ác Nhân Có Ác Nhân Trừng Trị

Edit: Như Hiền Dung

Beta: Huệ Hoàng Hậu

Lúc đó Huệ Phi còn chưa đi, bên này mới vừa nói rõ ràng chuyện Triệu Thanh Dung, liền thấy Đức Toàn vẻ mặt thấp thỏm đi đến.

"Ngươi không ở thư phòng hầu hạ Hoàng thượng, chạy đến đây làm gì?" Triệu Yên Dung có chút kinh ngạc.

Đức Toàn là thái giám hầu hạ bút mực cho Lý Duệ, lúc khi Triệu Yên Dung mới vừa tỉnh lại, nhìn thấy người đi theo bên người Lý Duệ là hắn. Tiểu tử này láu cá, không ổn trọng kiên định như Đức Bảo, nhưng đối với Lý Duệ là trung thành và tận tâm, cho nên mỗi lần Triệu Yên Dung thấy hắn đều cho hắn một chút thể diện.

"Nhìn mặt mày đỏ bừng của ngươi này. Bạch Lộ mau đi rót chén nước ô mai tới, cho Đức Toàn giải khát."

"Dạ!" Bạch lộ xoay người đi ra ngoài.

"Không dám làm phiền tỷ tỷ." Đức Toàn cười ha hả giả bộ chặn Bạch Lộ, nhưng cũng không có ý định từ chối. Hắn nhìn nhìn Huệ Phi, Huệ Phi liền hiểu.

Đức Toàn là người thân tín của Hoàng đế, hắn đến truyền lời, nói không chừng là Hoàng Thượng muốn nói gì đó với Hoàng Hậu, nhưng

https://thuviensach.vn

không muốn cho người ta biết, vì thế Huệ phi cười nói: "Hoàng Hậu nương nương yên tâm, việc này giao cho muội đi làm, tất sẽ thỏa đáng. Nếu tỷ không thể ra mặt liền... để cho Đồng Mỹ nhân xử lý."

Triệu Yên Dung lắc đầu nói: "Để nàng ra mặt? Nàng cũng chỉ là một cái Mỹ nhân, chuyện của bổn cung bổn cung có thể gánh vác. Việc này ngươi cũng đừng xen vào, bổn cung sẽ tự mình xử trí. Cám ơn Huệ Phi đã chạy đến đây báo với bổn cung."

Huệ Phi cười cười nhưng không dám nói gì, liền hành lễ cáo từ, trở về Thúy Bình cung.

Bạch Lộ bưng nước ô mai tới, lúc nãy Đức Toàn là chạy từ trong cung ra, đi một đoạn đường thật dài, vừa mệt lại vừa khát, cũng không khách khí, trực tiếp bưng chén nước lên uống. Lúc này mới lau miệng, bẩm báo tin tức với Hoàng Hậu.

Hoàng Hậu ngồi ở ghế trên, im lặng hồi lâu.

Đức Toàn có chút sợ hãi, lén hỏi Bạch Lộ đang trợn mắt há hốc mồm: "Có phải nương nương thương tâm quá độ hay không? Im lặng lâu như vậy... "

Bạch Lộ lấy lại tinh thần, dựng thẳng ngón trỏ lên bảo hắn im lặng.

Qua hồi lâu, khóe miệng Hoàng Hậu hơi cong lên, trên mặt lộ ra ý cười.

Đức Toàn cảm thấy một cơn gió lạnh vừa thổi qua xương sống, tóc gáy đều dựng ngược lên.

"Nương nương, nương nương ngài không sao chứ?! Ngài đừng lo lắng, Triệu đại nhân chỉ là bị thương ngoài da, không có gì nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng sẽ phái vài cái lão Thái y trong Thái Y Viện qua đó, sẽ không có việc gì!"

Triệu Yên Dung cố nén cười, chỉ cảm thấy trời hôm nay đặc biệt xanh, không khí tươi mát hơn ngày thường. Thật là có nhiều chuyện liên tiếp xảy ra, chuyện tốt đặc biệt nhiều.

"Đức Toàn, ngươi nói Triệu Phùng... Phụ thân của bổn cung được người ta phát hiện ở đâu?"

"Xuân... Xuân Phong..." Đức Toàn liếc mắt nhìn sắc mặt Hoàng Hậu, trong lòng thầm nghĩ Hoàng thượng không có ở đây, mà Hoàng Hậu là một tiểu thư con nhà gia giáo tất nhiên sẽ không biết nơi đó, vì thế lớn mật nói: "Xuân Phong Đắc Ý lâu."

Hoàng Hậu gật đầu: "Thì ra là kỹ viện!"

Đức Toàn lảo đảo, suýt nữa té ngã trên mặt đất.

Hoàng Hậu ngài không phải thiên kim sao của một đại gia tộc sao? Sao ngài lại biết chỗ đó?!

Đức Toàn còn chưa tỉnh táo lại, liền nghe thấy tiếng cười nói của Hoàng Hậu: "Ngươi vất vả chạy đường xa đến báo tin cho bổn cung. Mộc Lan, đi lấy năm mươi lượng bạc thưởng cho Đức Toàn, còn có chuẩn bị thêm hai cây vải màu xanh da trời cho hắn may y phục mới."

Ai da, năm mươi lượng! Đức Toàn quỳ xuống tạ ân.

Hoàng Hậu nghe phụ thân mình bị người ta đánh thành đầu heo, không những không khóc ầm lên, còn thưởng cho hắn năm mươi lượng bạc! Đây bằng nửa năm lương bổng của hắn. Đức Toàn liên tục tạ ơn, ôm lấy đống bạc, nhanh chóng rời khỏi Chiêu Dương điện.

https://thuviensach.vn

Cửa điện còn chưa đóng lại, hắn liền nghe thấy tiếng cười vui sướng của Hoàng hậu.

Hắn giật mình, xong rồi xong rồi! Hoàng Hậu không phải là thương tâm quá độ nên hóa điên rồi chứ?

Đi đến bên trong viện, thấy Hoàng đế đang ngồi trên ghế đá nhàm chán ngắm phong cảnh, tay cầm cành liễu. Đức Bảo rũ đầu đứng kế bên, cũng không biết là tỉnh hay là ngủ gật.

Thấy Đức Toàn đến, Hoàng đế nhìn hắn vẫy vẫy tay.

"Nói xong rồi?"

"Vâng!"

"Nói như thế nào?"

"Nói giống với chỉ thị của ngài, một chữ cũng không sai, một chữ cũng không sửa."

"Vậy Hoàng Hậu nói như thế nào?"

"Nói... Nói... " Đức Toàn thống khổ ôm nén bạc đưa cho Lý Duệ xem: "Hoàng Thượng, nương nương thưởng cho nô tài một chút bạc, còn nói sẽ cho nô tài hai cây lụa để may y phục mới! Nô tài vừa ra khỏi cửa, liền nghe thấy tiếng cười của nương nương, hình như là rất vui vẻ... Ngài nói có phải nương nương..." Đức Toàn liếm răng, cái từ cuối cũng chỉ nói trong lòng.

Đức Bảo ngẩng đầu, nhìn Đức Toàn nói: "Hai cây tơ lụa kia ngươi phải chia cho ta một nửa, vừa đủ cho hai người."

Lông mày Đức Toàn lập tức dựng lên: "Hừ, vải kia là nương nương thưởng cho ta, ngươi có bản lĩnh thì tự mình đi xin, không cho, một thước cũng không cho."

https://thuviensach.vn

"Xí, keo kiệt, không đủ cho ngươi khoe khoang."

Lý Duệ cũng mặc kệ hai tên thái giám đang nhỏ giọng cãi cọ, chỉ là phe phẩy cành liễu nở nụ cười.

Triệu Phùng Xuân luôn luôn quảng cáo rùm beng thanh chính, giữ mình trong sạch, sao đột nhiên lại đến thanh lâu?

Hơn nữa còn bị người ta đánh thành đầu heo, rõ ràng chính là đi trả thù.

Hắn tuy quản Hộ bộ là cái chức quan béo bở, nhưng quan trường muốn trả thù cũng sẽ không dùng biện pháp đơn giản như vậy, còn kinh động đến ngũ thành binh mã tư âm thầm đi tìm.

Ngẫm lại lần trước đi Lý Duệ đến Hầu phủ, hắn trò chuyện rất nhiều điều với Bùi Nghi, nghe trong lời nói của Bùi Nghi rõ ràng là bất mãn với tỷ phu mình, còn ẩn ẩn lộ ra muốn nghĩ biện pháp để tỷ tỷ hắn hoà li với Triệu Phùng Xuân.

Lại nghĩ về phản ứng của Hoàng Hậu khi nghe được tin cha ruột mình bị đánh...

Lý Duệ có cảm giác việc này có quan hệ với Bùi Nghi và Hoàng Hậu.

Triệu Phùng Xuân sủng thiếp diệt thê, lại buộc Hoàng Hậu phải cho Triệu Thanh Dung vào cung, hai việc này nhất định đã đụng trúng vẩy ngược của Hoàng Hậu. Một tháng này Lý Duệ cũng hiểu được chút ít về tính cách Triệu Yên Dung, nàng là người thù dai. Chỉ là hắn không nghĩ tới Hoàng Hậu sẽ sử dụng biện pháp thô bạo và đơn giản như vậy.

Làm cho người hung hăng đánh hắn một trận, không ảnh hưởng đến tánh mạng, lại vô cùng thống khổ.

https://thuviensach.vn

Đủ ngoan độc!

Lý Duệ lắc lắc đầu, lại nghĩ tới buổi tối hôm ấy Hoàng Hậu ở Trường Nhạc Cung, chuyện Thái Hậu tự nhiên té ngã, ngẫm lại thì cách làm của Hoàng hậu chính là thô bạo, ngoan độc lại đơn giản.

Hoàng đế nhịn không được cười ra tiếng.

Một bên chơi đùa với Đức Bảo, một bên nhìn sắc mặt Hoàng đế, Đức Toàn liền cả kinh, tại sao bộ dáng lúc này của Hoàng thượng lại giống với Hoàng hậu lúc nãy? Trọng thần trong triều đình, còn là cha vợ mình bị người ta đánh bán sống bán chết lại có thể cười vui vẻ như vậy, hoàn toàn không có chút gì là lo lắng hay phẫn nộ... Hay là Hoàng thượng bị Hoàng Hậu lây bệnh...

Đức Bảo thấy bộ dáng Đức Toàn như vậy, liền nhấc chân đá lên cẳng chân hắn, nhỏ giọng nói: "Nghĩ nhiều làm cái gì, làm tốt bổn phận của mình là được."

Đức Toàn lớn hơn Đức Bảo hai tuổi, là người khéo đưa đẩy, nhưng quan sát sự tình không được tinh tế chu toàn như Đức Bảo. Đức Bảo là người hiểu Hoàng thượng nhất, nghe hắn chỉ có đúng không có sai.

Đức Toàn khụ một tiếng, sờ sờ cái mũi, nhỏ giọng nói: "Hoàng hậu nương nương cho ta hai cây lụa màu xanh da trời, màu đó không hợp với ngươi, đợi lát nữa ta đi nói với Bạch Lộ, bảo nàng chọn một màu khác cho ngươi."

Đức Bảo liếc Đức Toàn một cái, khóe miệng cong lên.

Triệu Phùng Xuân bị đánh, kinh động tới ngũ thành binh mã tư đi tìm, tin tức quá mức rầm rộ không thể che lấp hết. Trong vòng một đêm tin tức đã truyền khắp các ngõ ngách kinh thành, đủ loại đồn đãi nổi lên, bất quá tin đồn có sức lan truyền mạnh nhất, chính là tin Triệu Đại nhân độc chiếm

https://thuviensach.vn

hoa khôi nương tử Tiểu Thanh Thu của Xuân Phong Đắc Ý lâu, kết thù với đám nam nhân, sau đó bị người ta trùm bao tải đánh thành đầu heo.

Triệu Phùng Xuân là nhất phẩm Hộ Bộ Thượng Thư, trưởng nữ lại là Hoàng Hậu. Triệu Phùng Xuân ở trong mắt dân chúng chính là một quốc trượng cao cao tại thượng, thân phận tôn quý.

Mà Tiểu Thanh Thu ở Xuân Phong Đắc Ý lâu chính là hoa khôi mỹ nữ nổi danh, tin này lập tức được mọi người truyền bá rộng rãi.

Bọn họ không biết chính là, sáng hôm nay Triệu Quốc trượng được người ta tìm thấy trong bao tải, con gái thứ hai của hắn cầm chày gỗ to tự đánh bản thân, cả người đều nở hoa, kết quả bị người ta vạch trần, hiện giờ còn bị nhốt trong phòng chờ xử phạt.

Triệu Phùng Xuân bị đánh nặng hơn so với Triệu Thanh Dung một bậc.

Dù sao Triệu Thanh Dung bị nhốt ở Thanh Lương Điện, một chân cũng không ló ra được, Triệu Yên Dung liền tạm thời gác chuyện của nàng ta qua một bên.

Lão phụ bị đánh, Hoàng đế và Hoàng Hậu không thể làm ngơ.

Vì thế Đế hậu ban không ít thuốc dưỡng thương trân quý, lại ra lệnh tra rõ, nhất định phải bắt được kẻ to gan dám đánh quan triều đình.

Tất cả binh mã trong kinh đều được điều động đi tìm, lật tung kinh thành lên tìm.

Đám vô lại nhàn hạ ăn không ngồi rồi nằm không cũng trúng đạn, bởi vì Hoàng đế muốn bắt kẻ đã đánh trọng thương cha vợ mình, đám người bị quan phủ bắt được hầu hết đều bị lôi ra điều tra.

https://thuviensach.vn

Bá tánh trong kinh thành đều vỗ tay hoan nghênh, phía trên đột kích bất ngờ như vậy, có thể làm cho bọn họ sung sướng mấy năm.

Tìm hết mấy ngày, nghi phạm không bắt được, chỉ phá được vài vụ án lâu năm, bắt được vài cái phạm nhân đào thoát.

Kinh Triệu Doãn bị phía trên hỏi trách, chính hắn cũng không biết đành ngửa mặt hỏi trời xanh.

Khuya khoắt, trong tiểu lâu của một con hẻm nhỏ, đào đâu ra một nhân chứng?

Mấy cái kiệu phu kia khai là đột nhiên có một đám hắc y nhân, không thấy rõ diện mạo, đánh bọn họ ngất xỉu rồi ném bọn họ ở góc tường, chuyện sau đó họ căn bản không biết. Vẫn là do ngũ thành binh mã tư thấy Triệu Phùng Xuân, sau đó mới cứu giúp.

Triệu Phùng Xuân bị đánh đến nỗi Triệu lão thái thái nhận không ra, bà ta thương con khóc rên, cái gì cũng không hỏi được.

Ở trong lòng Kinh Triệu Doãn, người hiềm nghi lớn nhất chính là Địch giáo úy cùng đám binh lính đã phát hiện và cứu Triệu Phùng Xuân. Tuy rằng Triệu gia có phái người đi tìm, nhưng nơi đó ban ngày cơ hồ không có người đi qua, lại là một cái hẻm nhỏ vắng vẻ. Sao tự nhiên bọn họ lại đi đến nơi đó?

Càng đừng nói lúc ấy Triệu Phùng Xuân bị bỏ vào trong bao tải ném ở ven đường, hấp hối không có động tĩnh.

Người bình thường đi ngang cũng sẽ cho rằng đó chỉ là một cái bao tải bình thường, ai sẽ rảnh rỗi đi mở bao tải ra xem bên trong có gì?

Nhưng Kinh Triệu Doãn không dám bắt người đến tra khảo.

https://thuviensach.vn

Ngũ thành binh mã tư không thuộc quản lí của hoàng thất mà chính là do Bùi Hầu quản giáo, Kinh Triệu Doãn không thể đắc tội, chỉ có thể tuân mệnh đi lật tung kinh thành lên tìm, bắt lung tung mấy kẻ lưu manh kết bè kết phái thu phí bảo hộ ở mấy cái quán đầu đường, đánh một trận.

Bởi vì Triệu Phùng Xuân được người ta phát hiện ở cửa sau kỹ viện, điều tra việc này xong rồi tính. Phía trên đã phân phó Kinh Triệu Doãn cứ theo luật pháp mà làm, không được vì Triệu Phùng Xuân có thân phận cao mà thiên vị.

Những lời này quá cao thâm, Kinh Triệu Doãn đi dạo cả một đêm ở hậu viện cũng không thể hiểu hết ý nghĩa. Ý trong đó là muốn nghiêm minh, hay là khoan hồng?

Câu nói cao thâm như thực sự vượt qua trí thông minh con người!

Các phụ tá cùng nhau bàn luận suốt một ngày, ồn ào đến sắp nổ tung nồi.

Nghiêm và khoan nhân làm hai phe, trong đại đường làm việc của Kinh Triệu Doãn, bắt đầu là tranh cãi bằng miệng rồi tiến lên đến so vai so tay, cuối cùng là mấy sai dịch thấy tình thế không ổn mới lôi kéo các nhóm tiên sinh đang ném giày quăng mũ kia ra khỏi nhau.

Cuối cùng vẫn là sư gia đáng tin cậy, kiến nghị Kinh Triệu Doãn đi tìm Bùi hầu xin ý kiến.

Ngũ thành binh mã tư là do Bùi Hầu quản, những cái quan viên binh sĩ đều là cấp dưới của Bùi Hầu. Mà Triệu Phùng Xuân là tỷ phu của hắn, Hoàng Thượng là cháu ngoại trai của hắn.

Khắp nơi Bùi Hầu đều có quan hệ, lại có quan hệ thân mật với Hoàng Thượng. Đi tìm hắn chính là quyết định sáng suốt. Trong lòng Kinh Triệu Doãn thông suốt.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, nghe đám tiên sinh này đoán mò, còn không bằng trực tiếp đi tìm Bùi Hầu hỏi ý kiến, vừa đơn giản lại vừa nhanh chóng!

Loại sự tình này, phía trên đã ra lệnh, nếu làm trái, đường làm quan của hắn đến đây là chấm dứt.

Vì mũ ô sa* trên đầu mà suy nghĩ, Kinh Triệu Doãn xách theo tám hộp quà đến Hầu phủ bái phỏng.(Mũ ô sa*: mũ cánh chuồn là loại mũ của quan lại thời phong kiến)

Chờ khi vào Hầu phủ, xa xa thấy Bùi Hầu tay xách một cây gậy dài, rượt đánh người nào đó. Kinh Triệu Doãn xoa xoa mắt, cũng không nhìn ra người nọ là ai.

"Đừng đánh, đừng đánh, ta là vì muốn làm nàng hết giận mà." Sau đó lại nghe tiếng kêu la của người nọ.

Bùi Hầu xách theo gậy, hùng hổ chỉ vào người nọ nói: "Lần sau đừng để ta phát hiện ngươi trèo tường vào, nếu không ta sẽ thả chó cắn chết ngươi."

Sống hơn nửa đời người hắn cũng chưa từng nhìn qua bộ dáng tức sùi bọt mép này của Bùi Hầu.

Chờ đến khi người nọ cười hì hì chạy đến trước mặt hắn, hắn thiếu chút nữa té ngã, sống hơn nửa đời người, hắn chưa từng có phúc khí chứng kiến cảnh Vinh Vương gia bị người rượt đánh chạy khắp viện.

Vinh Vương điện hạ cười tủm tỉm mà vỗ vỗ bả vai hắn nói: "Tạ lão đầu, sao ngươi lại rảnh rỗi đến tìm Bùi Nghi?" Vừa nói xong hắn bừng tỉnh mà há to miệng, sau đó nhỏ giọng nói: "Chắc là muốn hỏi Bùi Nghi chuyện Triệu Phùng Xuân bị đánh chứ gì? "

https://thuviensach.vn

Hai mắt Tạ lão đầu rưng rưng, đỡ đỡ mũ ô sa sắp rớt, run rẩy nói: "Lão thần thỉnh an Vinh Vương điện hạ, điện hạ thiên tuế."

"Đừng có khách khí như vậy, đừng có khách khí như vậy." Vinh Vương ha ha cười nói: "Aiz, có cái gì mà phải hỏi chứ. Triệu Phùng Xuân chính là tranh mỹ nhân với người ta, chọc giận người ta, sau đó bị người ta đánh thành đầu heo, nói ra thực là quá mất mặt."

Bùi Nghi từ xa rống to nói: "Lý Khác, sao ngươi còn chưa cút!"

"Đi ngay đây, đi ngay đây! Bổn Vương sẽ đi liền! Ha ha ha ha!" Vinh Vương thiên tuế bị đánh đến thanh thần khí sảng, tủm tỉm cười, khí phách hiên ngang đi ra ngoài.

"Tạ đại nhân, mời vào bên trong." Bùi Nghi thấy Vinh Vương đi rồi, ném cây gậy trong tay qua một bên, biến thành một thư sinh ôn nhu nhã nhặn, chấp tay nhìn Kinh Triệu Doãn, mời hắn vào phòng.

Kinh Triệu Doãn đi ra khỏi Hầu phủ, tay vẫn cầm tám hộp quà, vẻ mặt ủ rũ trở về phủ.

Các phụ tá vây quanh hỏi kết quả như thế nào.

Kinh Triệu Doãn khó hiểu nhìn bọn họ: "Cái gì gọi là giơ cao lên, nhẹ nhàng buông xuống?"

Cái này mọi người đều minh bạch.

Mấy tên lưu manh vô lại kia xem như giữ được cái mạng nhỏ. Quan phủ chính là sấm to mưa nhỏ, thùng rỗng kêu to, đánh phạt bọn họ sau đó lại nhốt ở trước cửa phủ mười ngày để thị uy, rồi phán ba năm lao dịch là xong việc.

https://thuviensach.vn

Trong lòng các bá tánh sẽ không khỏi có chút nghi hoặc. Đó chính là đánh cha vợ Hoàng Thượng, sao không có ai bị chém đầu?

Người thông minh một chút cũng sẽ nói, phía trên lên tiếng, muốn xử theo pháp luật. Luật pháp là cái gì? Chính là giết người thì đền mạng, thiếu nợ thì trả tiền. Mấy người bọn họ tuy rằng đánh Thượng Thư đại nhân, nhưng ông ta cũng chỉ bị thương ngoài da, không ảnh hưởng đến tánh mạng cũng không bị tàn phế gì, phán cái ba năm lao dịch cũng rất công bằng.

Các bá tánh cùng nhau khen ngợi Hoàng Thượng anh minh thần võ, Kinh Triệu Doãn đại nhân công chính nghiêm minh. Đến nỗi việc anh minh thần võ và công chính nghiêm minh này có quan hệ như thế nào, các bá tánh ai sẽ đi quản? Vuốt mông ngựa còn không kịp, ai rảnh rỗi đi bới lông tìm vết.

Sau đó mọi người liền chuyển sang vấn đề nóng hổng nhan họa thủy.

Sau khi lão bản Xuân Phong Đắc Ý lâu và hoa khôi nương tử được Kinh Triệu Doãn thả ra, lập tức trở về Xuân Phong Đắc Ý Lâu.

Sau khi sự việc Thượng Thư đại nhân tranh mỹ nhân phát sinh, Xuân Phong Đắc Ý lâu càng thêm rực rỡ. Giá trị Tiểu Thanh Thu cũng được nâng cao, lúc đầu chỉ có tám mươi lượng biến thành tám trăm lượng. Đây là chuyện sau này chúng ta không đề cập tới.

Mà ở Triệu gia lúc này chính là rối như tơ vò!

Thời điểm Triệu Phùng Xuân được người nâng trở về, cả người xanh tím, mặt xưng phù giống như đầu heo, cũng không biết mấy cái binh sĩ kia làm sao nhận ra là Triệu Thượng thư phong lưu phóng khoáng.

Triệu lão thái thái và Đoạn thị nhìn thấy bộ dáng Triệu Phùng Xuân như vậy, đều không còn sức lực, muốn ngất xỉu.

https://thuviensach.vn

Hiện giờ trong nhà chỉ còn hai người các nàng, hai đứa con trai Triệu Bằng Phi và Triệu Bằng Cử, một cái mới mười hai tuổi, một cái bảy tuổi, cũng không thể giúp được gì. Bùi thị và Triệu Uyển Dung vẫn còn ở Hầu phủ, đến bây giờ vẫn chưa về. Vì thế trong nhà cũng chỉ còn lão thái thái và Đoạn thị làm chủ.

Hai nữ nhân này ở nhà quản tôi tớ hạ nhân, đối phó với Bùi thị hoàn toàn là cao thủ trong cao thủ, nhưng luận đến chuyện ứng phó với người ngoài, hoàn toàn là không thể.

Một cái xuất thân là tiểu địa chủ ở nông thôn, một cái là xuất thân trong gia đình trung đẳng, căn bản không có kinh nghiệm giao tiếp với các quan gia.

Triệu Phùng Xuân bị thương, các nàng lập tức cùng nhau luống cuống, y như ruồi không đầu bay toán loạn khắp nơi.

Trừ bỏ việc đi mời đại phu đến khám và bốc thuốc, cũng chỉ biết ngồi trước giường Triệu Phùng Xuân kêu khóc.

Triệu Phùng Xuân bị như thế này, giống như trời sập, tất cả các nàng tất cả đều không có tâm phúc.

Lúc này mới nhớ tới Bùi thị.

Nếu nàng còn ở đây, ít nhất cũng có thể giúp hai người các nàng tiếp đãi những quan viên đến thăm.

Ít nhất, khi có người trong cung đến ban thưởng đồ vật, các nàng cũng sẽ không rối loạn như vậy, không biết phải ứng phó như thế nào, không biết phải thưởng bao nhiêu tiền cho người đưa đồ vật.

Triệu lão thái thái ở một bên gào khóc, nói rằng trong tình thế như vậy mà Bùi thị cũng không trở lại, đúng là lòng lang dạ sói không tình không

https://thuviensach.vn

nghĩa. Một bên lại có chút lo lắng, nếu ngày nào đó trong nhà thật không có Bùi thị, chỉ bằng dựa vào Đoàn thị là điều không thể.

Triệu lão thái thái phái tám người đến Hầu phủ rước Bùi thị trở về, đều bị Bùi Hầu chắn, nói là Bùi thị trong lòng sầu lo kinh sợ đã sinh bệnh, nếu là trở về Triệu phủ, trong phủ vừa phải chăm Triệu đại nhân, vừa phải chăm sóc Triệu phu nhân, như vậy quá bất tiện, không bằng để Bùi thị ở nhà mẹ đẻ đợi, miễn cho Triệu phủ thêm rối loạn.

Triệu lão thái thái cho rằng tất cả đều là Bùi gia tìm cớ nói xạo, Bùi thị chính là lười nhác không chịu trở về hầu hạ trượng phu.

Nhất thời nóng giận, mặc y phục tam phẩm mệnh phụ của mình vào, bảo người nâng tới trước cửa Hầu phủ khóc rồi nháo.

"Ngươi đúng là một cái tiện phụ vô tâm vô phế*, nhất định là đã có nam nhân bên ngoài, trượng phu mình bị đánh đến nỗi đi không được mà còn ở nhà mẹ đẻ lêu lổng với nam nhân khác. " Không có nhi tử ở bên ngăn đón chống đỡ, Triệu lão thái thái liền phô toàn bộ tài năng diễn xuất ra, lấy bản lĩnh mắng người của bà lão ở nông thôn ra sử dụng, mắng đến vô cùng nhuần nhuyễn, những người ở trong kinh thành cũng chưa từng nghe người nào mắng người hay như vậy, từ ngữ thật đa dạng.(Vô tâm vô phế*: không tim không phổi, chỉ những người suy nghĩ đơn giản, vô tâm, thậm chí là nhẫn tâm)

Tiết mục xuất sắc như vậy ai nguyện ý bỏ qua?!

Trước cửa Hầu phủ bị ba tầng người bao bọc, lấy băng ghế ra ngồi, mang thêm một đống hạt dưa, ngồi xổm góc đường, náo nhiệt y như họp chợ.

Triệu lão thái thái sống đến từng tuổi này cũng chưa thấy nhiều người như vậy, chẳng những không khiếp đảm, ngược lại càng mắng càng hăng.

https://thuviensach.vn

Một bên khóc nháo, một bên mắng Bùi thị lén lúc qua lại với nam nhân không biết xấu hổ, ở nhà ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh không hiếu thuận như thế nào.

Nếu bà chỉ là nói chuyện, những người này phỏng chừng sẽ tin vài phần. Ai cũng sẽ nghĩ, lão bà lớn tuổi như vậy, nếu không phải thật sự không có biện pháp, ai sẽ xuất đầu lộ diện vạch áo cho người xem lưng, tự nói ra chuyện xấu trong nhà? Huống chi trên người còn mặc áo cáo mệnh tam phẩm, đang yên đang lành ai nhàn rỗi đi nói dối?!

Chính là lão bà này mở miệng khép miệng đều là lời thô tục, rất giống với lưu manh đầu đường, nhóm vô lại nghe xong đều phải quỳ xuống gọi bà một tiếng lão tổ tông.

Đám người đang xem kịch vui, nghe được mấy câu liền hiểu rõ.

Lão bà bưu hãn như vậy, ai có thể xem thường? Mắng người ta đến mức sống dở chết dở!

Thật là mở rộng tầm mắt.

Không ít người nghe không nổi nữa.

Quan Quân Hầu Bùi Độ ở trong lòng bá tánh chính là thần linh. Năm đó trong quân vạn mã, Bùi Đại tướng quân ngân thương cưỡi ngựa trắng cực kì uy phong! Còn có muội muội Võ Đức đế - Bình Dương trưởng công chúa, cũng không thua kém đấng mày râu. Hai phu thê này năm đó tung hoành chiến trường, vang danh thiên hạ, là uy phong khí phách cỡ nào?!

Hôm nay lại bị một lão thái thái hỏi thăm mười tám đời tổ tông.

So với người bị thăm hỏi tổ tông, người ngoài như bọn họ còn muốn khó chịu hơn.

https://thuviensach.vn

Có mấy hán tử trẻ tuổi đặc biệt sùng bái Bùi Độ tức giận, đuổi Triệu lão thái thái mau cút về nhà mà khóc.

Triệu lão thái thái càng mắng càng hăng, thấy có người chống đối, lập tức phùng mang trợn má, cuốn tay áo mắng dữ hơn.

Cái này càng làm cho người ta tức giận, nguyên bản chỉ là đến xem náo nhiệt dân chúng không thuận theo, ngươi muốn mắng con dâu ngươi thì cứ mắng, ai cho ngươi làm nhục thần tượng của chúng ta, hay là muốn đối nghịch với chúng ta?

Bọn người hầu Triệu gia che chở lão thái thái, nơm nớp lo sợ mà nhìn đám người xung quanh đang đen mặt.

Không biết ai khởi xướng chửi: "Ta ném chết lão bà mồm thối!"

Cải trắng và hạt dưa thi nhau bay tới chỗ Triệu thái thái.

Đang nháo, đột nhiên xuất hiện một đội nhân mã, thân mặc áo giáp, tay cầm binh khí.

Dân chúng ồn ào xem náo nhiệt phát hiện, liền thu liễm lại, sau đó tránh đường cho đám người này đi qua.

Lão thái thái còn đang mắng, đột nhiên nhìn thấy một đội binh sĩ tới, tức khắc vui mừng khôn xiết, chỉ vào bá tánh xung quanh nói: "Tới rất đúng lúc, đám dân đen dám ẩu đả tam phẩm mệnh phụ, mau bắt bọn họ tống đại lao đi!"

Nghe lão thái thái nói như vậy, vài người nhát gan sợ phiền phức cong đuôi bỏ chạy, cũng có vài người to gan ở lại xem tình huống.

Liền thấy một vị cưỡi ngựa đi đầu nhảy khỏi ngựa, đi đến trước mặt lão thái thái, lạnh mặt hỏi: "Vừa rồi là ai mắng Quan Quân Hầu phủ và Bùi

https://thuviensach.vn

nhị tiểu thư?"

Lão thái thái thấy vị kia thân mặc áo giáp đầu đội mũ giáp, một đôi mắt màu lam thâm trầm lóe sáng đang nhìn về phía bà.

Thân hình cao lớn, mũi cao thẳng, đôi môi mỏng mà hồng nhuận, chòm râu ngắn được cắt tỉa gọn gàng. Thấy thế nào cũng không giống người bình thường.

Cả đời này Lão thái thái cũng chưa thấy qua người như vậy, thấy người này bộ dáng không giống với người thường, trong lòng có chút nhút nhát: "Ngươi là ai? Sao còn không bắt đám dân đen đó lại?"

Người nọ cười lạnh một tiếng, đột nhiên duỗi tay ra xách bà đến gần giống như xách bao cát, không nói hai lời, tay lật qua lật lại tát lên miệng lão thái thái bảy tám cái.

Người Triệu gia trợn tròn mắt, người này vừa làm gì vậy? Lại dám đánh lão thái thái! Trên người lão thái có mang lệnh phong của mệnh phụ tam phẩm!

Triệu lão thái thái bị đánh đến si ngốc, nam nhân này dùng sức không chút nương tay, tát mạnh vào miệng bà, lão thái thái bị rụng hết hai cây răng, phun ra một ngụm máu tươi.

"Ngươi làm càn! Dám đánh lão phu nhân của chúng ta!" Quản sự Triệu gia sắp điên rồi, tiến lên kéo lão thái thái ra.

"Keng!" Bọn họ chưa tiến lên được nửa bước, đã thấy hơn mười thanh trường kiếm chói lóa đặt ngay kiếm yết hầu bọn họ.

"Mở mắt chó các ngươi nhìn cho rõ, đứng trước mặt các ngươi là ai!" Một tướng quân tuổi trẻ lạnh mặt nói: "Đây là Vinh Vương điện hạ của Đại Tề chúng ta, thúc thúc của Hoàng Thượng. Tam phẩm mệnh phụ tính là cái

https://thuviensach.vn

gì, các ngươi còn dám tiến lên nữa không? Bước lên nửa bước chúng ta liền trị tội các ngươi va chạm hoàng thân, ý đồ gây rối, lập tức chém đầu các ngươi !"

Vinh Vương! Vinh Vương!

Đó là người thấp hơn Hoàng đế một bậc! Mọi người, ngay cả tôi tớ Triệu gia đều quỳ xuống. Hôm nay quá đáng giá, chẳng những nghe được cách mắng người mới, thuận tay ném đồ vật cho hả giận, còn có thể nhìn được cảnh tượng Vinh Vương giáo huấn lão thái thái.

Làm cho người cảm động đến mức muốn khóc.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Vương Gia Thiên Tuế, Hầu Gia Uy Vũ

Edit: Như Hiền Dung.

Beta: Thần Phi.

Lão thái thái Triệu gia tự cho rằng nhi tử của mình đã là người đứng đầu trong quan trường. Quan nhất phẩm còn không phải là chức cao nhất sao? Cho nên bà đi đến đâu cũng vô cùng đắc ý. Tuy rằng bà chỉ là Tam phẩm, nhưng nhi tử bà là Nhất phẩm, ngoại trừ Hoàng đế ra thì ai cũng muốn nhờ cậy nhi tử của bà.

Lão thái thái ngàn tính vạn tính, chính là quên rằng, trên đời này vẫn còn một loại người có phẩm vị cao hơn quan lại, thế lực hùng hậu lại càng không nói lý lẽ tồn tại: Tôn thất!

Mới vừa nghe nói diện mạo người này kỳ lạ, sau đó nghe rằng nam tử cao lớn kia là thúc thúc của Hoàng đế, là Vương gia, lão thái thái vốn dĩ bị kích động đến choáng váng đầu óc thì lại càng không có cách nào chống đỡ.

Thần linh ơi, là Vương gia sao!

Nhất thời Triệu lão thái thái không biết mình phải phản ứng sao cho đúng. Dưới tình thế cấp bách, chỉ có thể dùng chiêu vạn thí vạn linh [1].

[1]: Vạn thí vạn linh: vạn lần áp dụng thì vạn lần đều linh nghiệm.

"A...!"

https://thuviensach.vn

Bỗng nhiên hai mắt bà nhắm nghiền, hôn mê bất tỉnh.

Vinh Vương nhìn mí mắt bà run rẩy không ngừng, cười lạnh một tiếng, tiện tay ném bà xuống đất. Người nhà họ Triệu thấy lão thái thái của mình hôn mê, nhưng không một ai có gan đi lên đỡ người. Tất cả đều cúi đầu, cả người run rẩy, sợ Vương gia nổi trận lôi đình, sẽ lấy luôn cái mạng nhỏ của bọn họ.

"A, cửa lớn Hầu phủ mở ra rồi!" Không biết là ai kêu một tiếng, mọi người đều ngẩng đầu lên, phóng tầm mắt đến cánh cửa vẫn luôn đóng chặt, từ đầu đến cuối vẫn chưa hề phát ra tiếng động.

Một đội hạ nhân mặc quần áo màu đen đi ra đầu tiên, sắc mặt lạnh lùng, nghiêm nghị im lặng, trong tay cầm gậy dài xếp hàng dọc theo hai bên cửa phủ.

Tiếp theo là một nhóm nha hoàn mặc y phục màu trắng, bộ dáng khoảng mười bảy mười tám tuổi, khuôn mặt thanh tú, chỉ có điều vành mắt bọn họ đều ửng đỏ, trong tay mỗi người đều cầm theo một cái chày cán bột to đùng.

Thế trận này là muốn làm gì?

Dân chúng xung quanh thì thầm bàn luận, đám nam nhân thì cảm thấy hạ nhân của Quan Quân Hầu phủ muốn đánh người, mà các bác đại thẩm thì lại thấy khó hiểu. Hầu phủ có bao nhiêu người muốn ăn mì vậy, sao lại có nhiều chày cán bột như thế?

"Hầu gia ra rồi! Đúng là Hầu gia ra rồi!"

Không biết là ai kêu lên một tiếng, các bá tánh đang quỳ ở xa đều nhổm dậy, ào lên dồn dập về phía trước.

https://thuviensach.vn

Danh tiếng Quan Quân Hầu vang xa khắp thiên hạ. Tuy rằng Lão Hầu gia và Trưởng Công chúa đã qua đời, Quan Quân Hầu đã từ bỏ quân chức, nhưng cũng là hình mẫu nhi tử chuẩn mực. Xưa nay Hầu gia rất ít khi ra ngoài, mọi người muốn gặp cũng cực kì khó khăn. Hiếm khi lần này hắn có thể ló mặt, nhất định phải tới gần chút nữa để xem, mới không uổng công đi chuyến này!

Vinh Vương dẫn đến chính là binh sĩ doanh trại tướng phủ của tôn thất, thấy bá tánh xông tới, sợ sẽ xảy ra chuyện, vội vàng thay đổi thế trận thành lá chắn, ngăn lại dân chúng, tạo thành hình mũi tên ở bên ngoài cửa phủ.

Mọi người đều rướn cổ nhìn vào bên trong cửa lớn Hầu phủ, quả nhiên thấy một nam tử vận bạch y, chắp tay sau lưng chậm rãi xuất hiện ở cửa.

Áo rộng tay dài, đầu không đội mũ quan, mái tóc đen nhánh được vấn thành một búi, giữ vững bằng một cây trâm ngọc. Khuôn mặt tuấn tú, biểu tình lãnh ngạo, nhất cử nhất động đều toát ra quý khí. Hơn nữa, dáng người mảnh khảnh, dung mạo tuấn nhã, tựa như trích tiên (tiên giáng trần) phong lưu tiêu sái, thoát tục tuyệt trần.

Các nam nhân không có cảm giác gì đặc biệt, ngược lại, những bác đại thẩm chịu không nổi tướng mạo như vậy, trong lòng mỗi người đều lâng lâng như muốn ngất đi.

Dung mạo Bùi Hầu gia tựa thần tiên như thế, người Bùi gia không thể có khả năng bất trung bất nghĩa, không hiếu thuận, tham lam ương ngạnh, hay bắt nạt kẻ yếu như giống như lời lão từ trong miệng thái bà kia.

Đa số các đại thẩm đều cố nén giận, thế nhưng một khi đã bộc phát thì sẽ không chịu nghe đạo lý, lồng ngực phập phồng như muốn ép tim ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi nâng tay lên ý bảo mọi người im lặng. Người này thân hình gầy yếu, thân thể hư nhược, thế nhưng khi thấy động này của hắn, hơn trăm người lại lập tức im bặt, không dám nói một lời.

Hắn tiến lên vài bước, dừng lại trước con sư tử bằng đá trước cửa Hầu phủ, nhìn thoáng qua Triệu lão thái thái đang giả bộ bất tỉnh trên mặt đất nói: "Bùi Nghi ta đang ở đây, nếu như ngươi có gì muốn nói, cứ nói thẳng với ta. Những chuyện trước kia, chẳng qua bản hầu ta nghĩ đến quan hệ thông gia hai nhà nên mới im lặng cho qua, mong muốn các ngươi sẽ đối xử với tỷ tỷ ta thật tốt. Bây giờ đã nháo đến tình cảnh như vậy, bản hầu ta cũng không khách khí nữa. Hôm nay, tề tựu đông đủ mọi người ở đây, Vương gia cũng có mặt, không bằng hai nhà chúng ta nói cho rõ ràng mọi chuyện. Triệu gia các ngươi nếu đã không cần thể diện, Bùi gia chúng ta cũng không cần phải che dấu giúp các ngươi nữa."

Âm thanh Bùi Nghi hơi cao, lại trong trẻo. Mọi người xung quanh đều dựng đứng lỗ tai lên, nín thở ngưng thần lắng nghe, những lời này mọi người đều nghe rõ, không sót một chữ.

Nghe được tiểu cữu tử của thông gia ra mặt, tinh thần Triệu lão thái thái liền tỉnh táo, cũng không giả bộ bất tỉnh nữa, lồm cồm bò dậy, ngồi dưới đất, chỉ vào Bùi Nghi mắng: "Bùi gia các ngươi thật táng tận lương tâm. Nhi tử của ta bây giờ vẫn còn nằm trên giường, không ai chăm sóc. Bùi thị lười nhác trốn về nhà mẹ đẻ, không chừa cho Triệu gia ta một chút thể diện. Ngươi hỏi mọi người ở đây xem, có con dâu nào về nhà mẹ đẻ ở hơn một tháng không? Công việc trong nhà ai quản? Mẹ chồng như ta ai hầu? Trượng phu cũng không hỏi han chăm sóc? Ngươi là Hầu gia, chức vị cao hơn ta, nhưng ngươi cũng là đệ đệ của con dâu ta, so vai vế ngươi thấp hơn ta một bậc. Hôm nay, ngươi nhất định phải giao Bùi thị ra, nếu không, nếu không..." Lão thái thái lặng lẽ liếc nhìn Vinh Vương uy phong lẫm liệt đứng bên cạnh, nhất thời thoái chí, nuốt mấy lời độc ác vào bụng, chỉ nói: "Nếu không, Triệu gia với các ngươi không thể giảng hòa."

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi cười haha, chỉ vào bà, nói: "Được lắm, ngươi không muốn giảng hòa, tưởng rằng Bùi gia ta cũng muốn hòa hợp với ngươi hay sao? Lúc trước Triệu Phùng Xuân đã như thế nào? Hắn quỳ gối trước cửa nhà ta, chỉ tay lên trời thề sẽ đối xử tử tế với Nhị tỷ ta, toàn tâm toàn ý, tuyệt không phụ nàng. Nhị tỷ ta đường đường là nhi nữ của Trưởng Công chúa, cành vàng lá ngọc, là bảo vật của Hầu phủ, thế mà ở nhà ngươi trải qua ngày tháng như thế nào? Ngươi bảo Triệu Phùng Xuân đích thân tới đây, nói hắn đã sủng thiếp diệt thê như thế nào, mẫu thân hắn đã sử dụng các loại thủ đoạn hành hạ con dâu ra sao? Nếu trong nhà đã có ái thiếp, hết mực sủng ái, không thể chia ly được, vậy còn nhất định tới Hầu phủ cầu xin cưới nhi nữ Bùi gia làm gì?" Nói xong, hắn bĩu môi khinh thường rồi nói tiếp: "Chẳng qua là của hồi môn của Bùi gia hậu hĩnh. Chiếm hết của hồi môn của Trưởng tỷ ta xong, lại còn lòng tham không đáy muốn chiếm thêm của Nhị tỷ ta. Nếu không thì giàu sang phú quý của Thượng Thư Đại nhân từ đâu mà có, phục sức của tiểu thiếp trong nhà hoa mỹ hơn cả mệnh phụ Nhị phẩm, lại còn dám ngủ với hoa khôi thanh lâu."

Câu nói cuối cùng này đủ thâm độc.

Hiện tại tất cả mọi người trong kinh thành đều biết Triệu Phùng Xuân, Triệu đại nhân vì hoa khôi mà bị người khác đánh thành đầu heo. Bây giờ Bùi Hầu xác nhận, nhất thời có người cười vang lên.

"Đây chính là thê không bằng thiếp, thiếp không bằng vụng trộm!"

"Trong nhà cũng không phải không có nữ nhân, thê thiếp như mây, vậy mà còn đến thanh lâu vui chơi, Triệu đại nhân này thật là sung sức."

"Xì, ghê tởm, bỉ ổi!" Những câu nói này cơ bản đều là phát ra từ miệng nữ nhân.

Sắc mặt Triệu lão thái thái lúc xanh lúc trắng, khuôn mặt còn sưng, hàm răng lại bị Vinh Vương tát rụng hai cái, nói chuyện có chút thều thào.

https://thuviensach.vn

"Nam nhân nhà ai không tam thê tứ thiếp? Nữ nhi Bùi gia làm sao vậy? Nàng không bản lĩnh sinh cho Triệu gia một đích tử, nhi tử của ta không ghét bỏ nàng đã là may mắn, nàng còn có mặt mũi lấy chuyện này ra nói? Ta khinh! Nam nhân của nàng có tiền đồ, là Nhất phẩm đại quan, không dựa vào trượng phu của mình, nàng có thể có được Cáo mệnh Nhị phẩm sao? Mau thức thời theo ta về nhà, nếu không chính là có tâm tư buông thả, trong lòng có nam nhân khác! Hôm nay nếu nàng không theo ta trở về, Triệu gia chúng ta liền hưu nàng!"

Lời nói này đủ tàn nhẫn, hưu thê là vấn đề rất nghiêm trọng. Bùi thị đã sinh con gái, cũng không phải là không có con. Nếu Triệu Phùng Xuân hưu thê, đó chính là nói thẳng phẩm hạnh Bùi Cẩm có vấn đề.

Tay Vinh Vương siết chặt thành quyền, kêu lên răng rắc, ngứa ngáy muốn tát cho lão bà này mấy cái bạt tai. Hắn trông đợi nhìn Bùi Nghi, chỉ chờ Bùi Nghi gật đầu một cái, hắn liền có thể đánh lão độc phụ này một trận. Không nghĩ tới Bùi Nghi lại vung tay lên nói: "Đi, mau đi mời Nhị cô cô các ngươi đến đây."

Triệu lão thái thái vừa nghe Bùi hầu nói xong, ý muốn giao Bùi Cẩm ra, tinh thần lập tức tỉnh táo, dương dương tự đắc liếc nhìn đám người xung quanh một vòng. Thói đời là vậy, thanh danh nữ nhân là quan trọng nhất. Dù ngươi có xuất thân cao quý hiển hách bao nhiêu, một khi bị nhà chồng hưu, cả đời cũng không thể ngẩng cao đầu lên nữa.

Bùi Cẩm đã gả vào Triệu gia, sinh là người Triệu gia, chết là ma Triệu gia. Để nàng làm người hay làm quỷ còn phải xem Triệu gia có cho nàng thể diện hay không? Suy cho cùng, Triệu lão thái thái bà cũng là mẹ chồng chính thức của Bùi thị, cho dù bà có mắng nàng, đánh nàng, Bùi gia cũng chỉ có thể chấp nhận.

Cảm thấy bản thân mình đang nắm giữ sự sống còn của con dâu, lúc lão thái thái đang đắc ý, thì nhìn thấy hạ nhân của Hầu phủ nâng một cỗ

https://thuviensach.vn

quan tài màu đen đi ra.

Gỗ lim tơ vàng [2] thượng hạng, chỉ những mệnh phụ có phẩm cấp cao quý mới có tư cách sử dụng. Lão thái thái sớm đã muốn chuẩn bị cho mình một bộ quan tài như vậy, tiếc rằng phải tốn tám ngàn một vạn lượng bạc, bà có chút luyến tiếc.....

Đám người "Ầm" một tiếng nổ tung. Rõ ràng nghe được kỹ càng, Bùi Hầu gia sai người dẫn Bùi Cẩm ra, vì sao lại thành nâng quan tài?

Chỉ thấy Bùi Nghi chắp tay sau lưng, hơi ngửa đầu, giống như nhìn lên trời, qua thật lâu mới mở miệng nói: "Mới vừa rồi ngươi nhục mạ tỷ tỷ ta cũng như tổ tiên Bùi gia ta, tỷ tỷ của ta tức giận, thương tâm quá mức, cảm thấy mình liên lụy đến danh dự tổ tiên, nhất thời nghĩ không thông, đã treo cổ tự tử rồi."

Hắn nhìn Triệu lão thái thái, trên mặt chậm rãi hiện lên nụ cười mang theo đau thương nồng đậm: "Lão thái thái, lần này ngươi được toại nguyện rồi. Đại tỷ ta bị ngươi dằn vặt đến chết, Nhị tỷ cũng bị ngươi mắng chết, ta cũng muốn xem xem, Triệu gia các ngươi lại tìm con dâu quý ở đâu."

Triệu lão thái thái lập tức trợn tròn mắt.

Bà đúng là không thích Bùi gia, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới muốn Bùi thị đi tìm chết.

Bùi thị sao có thể chết? Coi như nàng có muốn chết thì cũng không thể chết trong lúc này!

Bà vẫn muốn Bùi thị trở về tạm quản việc nhà, còn muốn dựa vào quan hệ thông gia với Bùi gia mà qua lại với quan lại cấp cao, chờ thương thế nhi tử tốt lên, thì hắn có thể tiếp tục làm Nhất phẩm Thượng Thư đại nhân.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần Bùi thị không chết, cho dù Bùi gia có chướng mắt Triệu gia như thế nào đi nữa, vì nữ nhân này thì cũng nhất định phải hỗ trợ Triệu gia.

Thế nhưng Bùi thị không còn...Tất cả cũng sẽ không còn...

"A! A! A! Không thể nào có chuyện này!" Đời này Triệu lão thái thái cũng sẽ không nghĩ tới, có người bởi vì bị bà mắng vài câu liền đi tìm chết: "Không ngày nào ở nhà là ta không mắng nàng mấy câu như vậy, nhiều năm như thế nàng cũng không tự sát, tại sao bây giờ lại tự tử? Ta không tin, nhất định là các ngươi lừa ta! Mau giao Bùi Cẩm ra đây!"

Bùi Nghi nhướn mày: "À, thì ra nhiều năm như vậy, mỗi ngày ngươi đều mắng nàng..."

Dân chúng đã sớm không còn nhẫn nại, thế này mà là mẹ chồng sao, rõ ràng là Tu La dưới Diêm La Điện đòi mạng. Tính tình lão bà này nóng nảy độc ác như vậy, nói không chừng huyện chủ Quan Quân Hầu phủ chính là bị bà ta mắng cả đời. Mắt lão Bùi gia bị mù sao, mất một nữ nhi lại liên lụy thêm một nữ nhi nữa, sao có thể kết thông gia với nhà như vậy?

"Biểu muội!" Vinh Vương gào lên một tiếng, bước nhanh tới quỳ trước quan tài, bỏ mũ giáp xuống, lộ ra ngũ quan tuấn mỹ mang theo đặc điểm của dị tộc: "Ngươi chết thật là oan ức!" Nói xong, hắn liền ôm quan tài khóc lên.

Nhìn hoàng tử quỳ gối trước quan tài, binh sĩ tướng phủ vội vàng buông binh khí xuống, khụy một chân xuống quỳ theo.

Đường đường là nam tử hán, lại là Thân Vương điện hạ, quỳ gối trước quan tài khóc thương tâm đến như vậy, bá tánh đứng bên ngoài quan sát cũng nhịn không được, cảm động khóc thành tiếng.

"Thật là tạo nghiệt mà."

https://thuviensach.vn

"Quá thiếu đạo đức rồi!"

Triệu lão thái thái bối rối, bà vốn là ngồi dưới đất, lúc này cũng không kịp nghĩ nhiều, bò lên trước muốn đẩy nắp quan tài xuống. Bà chưa kịp đến gần, liền nghe âm thanh rống giận của Vinh Vương, bỗng nhiên xoay người, một tay xách bà lên.

Thân hình bà gầy gò, mặc dù không nặng bao nhiêu, nhưng không phải một người nam nhân có thể một tay nhấc lên được. Không biết tại sao Vinh Vương lại có khí lực lớn như vậy, một phen nắm chặt lấy cổ áo của bà, siết cho bà đến trợn tròn mắt, suýt chút nữa bà đã bị hắn bóp chết rồi.

"Biểu muội tốt của ta, đang yên đang lành lại bị ngươi bức tử!" Vinh Vương cắn răng, ngũ quan tuấn mỹ vặn vẹo dữ tợn, giống như con sư tử cuồng bạo muốn nuốt sống người ta: "Ngàn cầu vạn cầu để cưới về biểu muội của ta, không biết quý trọng lại còn hành hạ chà đạp nàng. Triệu Phùng Xuân kia cũng không chịu nghĩ, mình dựa vào ai mới có thể đặt chân trong triều, mới có thể bò đến vị trí hiện tại. Sủng thiếp, chết tiệt! Hắn thật to gan!"

Hai chân Triệu lão thái thái đạp loạn xạ, vật vã đến khi Vinh Vương buông tay, ném bà xuống mặt đất một lần nữa, sắc mặt bà đã sớm xanh tím vì ngạt khí, thậm chí bên dưới đã tè ra quần.

"Bổn vương ở đây nghe thấy rõ ràng, điêu phụ đanh đá như ngươi không ngừng mắng chửi Bùi Cẩm, còn bôi nhọ danh dự tổ tiên nàng." Vinh Vương đau buồn bi thương nhìn cỗ quan tài, rút một thanh trường kiếm từ bên hông ra: "Mẫu thân nàng là cô cô của ta, là muội muội ruột của Vũ Đức Đế, là cô tổ mẫu của đương kim Hoàng thượng. Ngươi nhục mạ nàng, chính là mắng cả Lý gia, mắng toàn bộ Hoàng thân quốc thích Đại Tề. Bây giờ hãy xem ta một kiếm chém chết mụ la sát nhục mạ Hoàng thất, bức chết Hoàng thân như thế nào!"

https://thuviensach.vn

Trường kiếm khẽ động, Triệu lão thái thái hét lên một tiếng, hai mắt trợn ngược, lần này bà thật sự bị dọa đến hôn mê bất tỉnh, dưới thân một mảnh hôi thối, đại tiểu tiện đều tuôn ra...

Mũi kiếm xoẹt qua trước mặt lão thái thái, phát ra âm thanh thanh thúy sau đó trở lại vỏ, Vinh Vương khinh thường phỉ nhổ, xoay người cách ra xa.

"Các ngươi mau khiêng mụ la sát này về Triệu gia đi. Một chút nữa Bổn Vương sẽ điều quan sai Tông Nhân phủ đến nhà các ngươi bắt người, lão tiện phụ quá quắt này và Triệu lão gia phải vào trong đó một chuyến rồi."

Người Triệu gia sớm đã bị doạ đến mất hồn, vốn tưởng rằng theo lão thái thái đến đây để trút lửa giận, ai biết có thể gây ra trận chiến lớn như vậy, đụng vào Vương gia tính tình ma quỷ này, chính là rơi vào tai họa lớn rồi!

Bọn hạ nhân Triệu gia khóc không ra nước mắt, tiến lên đỡ lão thái thái đưa vào trong kiệu, lại run rẩy nhìn mà chiếc quan tài kia. Nơi này còn quan tài của Đại phu nhân, có muốn cùng khiêng về không?

Bùi Nghi vung tay lên, hạ nhân Bùi phủ nâng quan tài đặt xuống bên cạnh kiệu Triệu gia.

Bùi Hầu gia tiến lên vài bước, nhìn bọn họ nói: "May mắn cứu chữa kịp lúc, tạm thời Nhị tỷ ta không nguy hiểm đến tính mạng."

Người Triệu gia: "....."

Dân chúng vây xem: "....."

Vậy ngài nâng quan tài ra để làm gì?

https://thuviensach.vn

"Nhưng tóm lại thân thể nàng cũng bị tổn hại, cần phải tĩnh dưỡng." Bùi Nghi vỗ vỗ quan tài thượng phẩm, híp mắt nói: "Quay về nói với Triệu Phùng Xuân, lần này coi như hắn phúc lớn mạng lớn, may là tỷ tỷ ta không có việc gì, nếu không ta sẽ khiến cả nhà hắn chôn cùng với tỷ tỷ của ta! Bản hầu tuyệt đối sẽ không cho hắn cơ hội thứ hai. Bảo hắn tự mình suy ngẫm phải làm sao để ta hài lòng. Quan tài này...chính là ta đưa cho hắn, nếu khiến cho ta không vừa ý, ta sẽ cho hắn nằm vào đó!"

Đây là rõ ràng là uy hiếp một cách trắng trợn!

Người Triệu gia đến rắm cũng không dám đánh, chia người nâng quan tài trống rỗng về, nhanh chân khiêng cỗ kiệu chạy như bay.

Trong đám người không biết người nào gào to một tiếng: "Bùi Hầu thật uy vũ!"

Mọi người cùng nhau hô lên: "Bùi hầu uy vũ!"

Lại có người kêu to: "Vinh Vương thiên tuế!"

Mọi người lại cùng nhau gọi: "Vinh Vương thiên tuế!"

Bùi Nghi chắp tay cười nhìn mọi người, Vinh Vương thì lại có vẻ lãnh ngạo hơn nhiều. Hắn nghiêm mặt nhìn xung quanh một vòng, sau đó mang binh sĩ tướng phủ theo sau Bùi Nghi đi vào Hầu phủ.

Cửa lớn đóng lại, đám người xung quanh cũng giải tán.

Không quá nửa ngày, chuyện Triệu lão thái gia đến gây sự trước cửa Quan Quân Hầu phủ đã truyền khắp các ngõ ngách trong kinh thành. Còn bên này sau khi cửa đại môn đóng lại, bản mặt Vinh Vương lập tức thả lỏng, lượn vòng quanh Bùi Nghi hỏi: "Thật sự Tiểu Cẩm không sao chứ, nàng treo cổ thật sao? Ta đi xem nàng một lát!"

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi cũng không để ý tới hắn, chỉ hừ một tiếng, dẫn người đi trước.

Bọn hạ nhân gác cửa cầm gậy dài không có chỗ sử dụng, chày cán bột của đám nha hoàn cũng không dùng đến, tất cả mọi người đều cảm thấy có chút mất mát. Đã bao nhiêu năm, thật vất vả mới có cơ hội đi ẩu đả đánh nhau, Hầu gia lại không cho bọn họ phát huy hết khả năng.

Quản sự dẫn người đi, vừa đi vừa an ủi bọn họ: "Gấp cái gì, được rồi, rất nhanh sẽ có cơ hội thôi. Hoặc là bọn họ tự vác xác tới cửa cho chúng ta đánh một trận, hoặc là Hầu gia dẫn chúng ta đến Triệu gia đập phá một hồi."

Vừa nghe xong lời này, lựa chọn vế sau hiển nhiên càng làm cho người ta hứng khởi mong chờ.

Sau khi bọn hạ nhân rời đi, Bùi Nghi mới xoay người cau mày nhìn Vinh Vương nói: "Ngươi tới nháo loạn thêm làm gì?"

"Chẳng lẽ còn muốn xem nàng tiếp tục bị khi dễ như vậy sao?" Vinh Vương nhướng mày, bệ vệ ngồi xuống. Những binh sĩ hắn mang tới đều được các quản sự an bài đến tiền viện nghỉ ngơi, trong chính sảnh chỉ còn lại Bùi Nghi và hắn, còn có mấy tâm phúc bên mình.

"Vốn dĩ ta còn muốn thong thả mà đến, bố trí cái bẫy chờ Triệu Phùng Xuân tự mình vui vẻ nhảy vào." Bùi Nghi liếc mắt nhìn Vinh Vương một cái nói: "Kết quả ngươi lại tìm người đánh Triệu Phùng Xuân. Hiện tại người mà ta an bài trong Xuân Phong Đắc Ý lâu cũng không dùng được, sau này nhất định Triệu Phùng Xuân không dám đến đó nữa."

Vinh Vương nhe răng cười: "Ta nói tiểu tử này sao lại to gan như thế, dám đi bao hoa khôi, thì ra là ngươi giở trò quỷ."

https://thuviensach.vn

"Có điều lần này Triệu gia đến nháo như vậy cũng không tồi." Bùi Nghi tự mình rót một ly trà, cũng không uống, chỉ là cầm di chuyển đùa nghịch trong tay: "Thú thật với ngươi, ban đầu ta cũng không đồng ý Nhị tỷ gả đến Triệu gia. Nhưng Nhị tỷ này của ta, một khi đã quyết định chuyện gì thì không ai có thể lay chuyển được. Phụ mẫu ta đọc không nhiều thi thư, nên một lòng muốn giáo dưỡng nữ nhi thành thục nữ. Mỗi ngày đều có mama giáo dưỡng trong cung dạy cho nàng thế nào là nữ giới nữ đức, thế nào là lễ nghĩa liêm sỉ, tam tòng tứ đức. Kết quả là hai tỷ tỷ của ta đều bị giáo thành ngốc tử." Bùi Nghi oán hận đặt chén trà xuống bàn: "Cung phụng loại tiện nhân không biết liêm sỉ kia như Phật sống, bị oan ức cũng không dám nói một câu, vô duyên vô cớ phải ngậm đắng nuốt cay, một chút khí chất Bùi gia cũng không còn!"

Vinh Vương vỗ đùi: "Đúng vậy! Mụ nội nó tam tòng tứ đức, làm người chỉ cần sống sung sướng thoải mái, ai dám khi dễ chúng ta, chúng ta liền cầm gậy đi đánh, ai sợ ai? Năm đó mẫu thân ta mỗi ngày đều đánh phụ thân ta, phụ thân ta còn không phải xem bà như bảo bối mà cung phụng? Mộ tổ Triệu gia xanh cỏ mới có thể cưới được nữ nhi Bùi gia, lại còn chà đạp như vậy, chúng ta là huynh đệ, nhất định không thể để cho hắn đắc ý!"

Bùi Nghi liếc mắt nhìn hắn: "Huynh đệ? Quả nhiên ngươi muốn làm caca của nàng?"

Vinh Vương sờ sờ mũi.

"Được rồi." Bùi Nghi nhìn hắn, nhớ lại lúc hắn quỳ gối trước quan tài khóc thương tâm đến như vậy, lại có chút không đành lòng: "Sao ngươi biết được trong quan tài kia không có người?"

"Ta đây dùng tay gõ thử, nghe thanh âm bên trong trống rỗng, lúc đó mới yên tâm." Vinh Vương hít một hơi, ngẫm lại cảm giác sợ hãi lúc nãy, tim như muốn ngừng đập, trong lòng vẫn còn hoảng hốt: "Có điều ngươi

https://thuviensach.vn

cũng thật là, đang yên đang lành lại nâng quan tài ra, cũng không nói rõ ràng, thật sự suýt chút nữa dọa ta sợ đến hồn bay phách lạc."

Bùi Nghi duỗi chân dài đá hắn một cước, cười nói: "Biết bên trong không có ai, mà vẫn có thể khóc thành như vậy, ngươi còn có phải là nam nhân không?"

"Chính là vừa nghĩ đến Tiểu Cẩm thật sự có khả năng nằm ở bên trong, tim ta liền giống như bị khoét một lỗ vậy." Vinh Vương đặt tay trước ngực, thần sắc ảm đạm: "Là ta đã quá vô tâm với nàng. Nếu mấy năm nay ta không lang thang bên ngoài, mà quan tâm hỏi han nhiều hơn, Tiểu Cẩm cũng sẽ không chịu nhiều oan ức như vậy. Nghĩ đến đây, ta lại không kìm được nước mắt. Vì muội muội mình mà rơi nước mắt, nói ta không phải nam nhân, thì ta cũng nhận."

Phía sau truyền đến tiếng khóc nhỏ, hai người ngẩng đầu lên nhìn, thấy Bùi Cẩm đang nắm tay Triệu Uyển Dung đứng bên cạnh tấm bình phong, cũng không biết đã nghe từ bao giờ.

Bùi Cẩm che mặt khóc đến thương tâm, còn Triệu Uyển Dung thì mở to hai mắt nhìn Vinh Vương, giơ ngón tay cái lên với hắn.

"Biểu cữu cữu, ngươi là nam nhân, là nam nhân đặc biệt duy nhất!"

Triệu lão thái thái đến cửa Hầu phủ làm loạn, trong cung đương nhiên không thể không biết.

Tất cả các cung phi đều tụ tập ở Chiêu Dương điện, Triệu Yên Dung ngồi trên ghế chủ vị, trong bốn ghế Nhất phẩm phi vị, cuối cùng hôm nay đã có một người ngồi lên rồi, là Đoan Phi trong cung Thái hậu.

Bên cạnh Hoàng hậu đặt một cái ghế, Ngụy Thái phi ở Thọ Khang cung cũng đã đến.

https://thuviensach.vn

Mọi người hành lễ với Triệu Yên Dung, sau đó lại hành lễ với Ngụy Thái phi, lúc này từng người mới lần lượt ngồi xuống.

Triệu Yên Dung nói: "Hôm nay bổn cung gọi mọi người đến đây, là bởi vì Thái phi vừa mới hồi cung. Bổn cung sợ mọi người thi nhau ra vào Thọ Khang cung thỉnh an sẽ làm phiền Thái phi nghỉ ngơi, cho nên bổn cung tự mình làm chủ, mời mọi người tụ họp ở Chiêu Dương điện."

Các phi tần vội vàng thỉnh an với Ngụy Thái phi thêm một lần nữa.

Ngụy Thái phi cười vô cùng hiền lành, phẩy tay nói: "Hoàng hậu là muốn mượn danh của ta để tìm các ngươi trò chuyện đây mà. Đều là người trong nhà, không cần phải khách sáo như vậy, cứ tự nhiên nói chuyện nhiệt tình hứng khởi đi, để cho bổn cung vui vẻ theo một chút."

"Chuyện vui nhất chính là thân thể lão nhân gia khỏe mạnh, Hoàng thượng long thể khoẻ mạnh, Hoàng hậu nương nương phượng thể khoẻ mạnh." Giọng điệu Huệ Phi trước sau như một âm vang, phản ứng nhanh nhẹn, tiên phong dẫn đầu, chúng phi tần phía sau cũng lên tiếng phụ họa theo.

Mặt trời ngoài Chiêu Dương rực rỡ chói lọi, tiếng cười nói trong điện trong trẻo ngân vang, không khí đặc biệt náo nhiệt.

Thời điểm trà được rót lần thứ hai, Triệu Yên Dung nhẹ nhàng gõ gõ bàn, nhìn những nữ nhân bên dưới nói: "Hôm nay mời mọi người đến đây, bổn cung còn có một việc muốn nói."

[2]: Gỗ lim tơ vàng

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tay Cay Tâm Cũng Cay

Đại tiểu thư tàn nhẫn + Nhị tiểu thư tuyệt vọng + tiểu tiểu thư muốn sửa họ

Edit: Như Thục Dung

Beta: Huệ Hoàng Hậu

Triệu Yên Dung bỗng dưng nghiêm túc lên, các phi tần đang líu ríu trò chuyện liền nghiêm túc ngồi im lặng, cúi đầu chờ nghe nàng nói.

Triệu Yên Dung cười nói: "Những người đang ngồi ở đây, đại đa số là hầu hạ Hoàng thượng sớm hơn bản cung. Muốn nói tình phân, thời gian các ngươi vào cung hầu hạ Hoàng thượng lâu hơn bản cung, tự nhiên so ra thì ta không bằng."

Trời ạ! Ngài mới là chính cung nương nương, là chính thê của Hoàng đế, người nào lớn gan dám nói chính mình ở trong lòng Hoàng thượng có địa vị hơn nàng?

Các phi tần lập tức đứng dậy thi lễ, trên mặt sợ hãi nói không dám.

Triệu Yên Dung bảo các nàng ngồi xuống, cười nói: "Bổn cung chỉ vừa nói như vậy, nhìn sắc mặt của các ngươi kìa, đều bị dọa đến trắng bệch. Bổn cung cũng không phải cọp mẹ, các ngươi sợ gì chứ?"

Thái phi ngồi ở một bên, cười ha hả.

Đoan Phi ngồi ở dưới Thái phi, ngón tay giấu trong khăn khẽ run.

https://thuviensach.vn

Thái hậu là mẫu thân trên danh nghĩa của Hoàng thượng mà Hoàng Hậu còn dám ra tay 'chỉnh', phi tử các nàng thì tính là cái gì?

Hiện tại không ai không biết Hoàng đế chuyên sủng Hoàng Hậu, người ta mới là danh chính ngôn thuận, Tiêu Phòng độc sủng!

"Mặc kệ nói như thế nào, chúng ta đều là nữ nhân của Hoàng Thượng. Mặc kệ trước kia các ngươi có thân phận gì, nhưng ở trong cung này, chúng ta chỉ có thể có một thân phận." Nói đến đây Triệu Yên Dung từ từ nhìn lại đám phi tần đang nơm nớp lo sợ kia: "Bổn cung biết, phần lớn các tỷ muội đang ngồi ở đây đều có thân nhân làm quan trong triều. Bổn cung cũng biết, tuy rằng là gả đi ra ngoài, nhưng mỗi người ở đây đều nghĩ cho mẫu gia, đây cũng là chuyện bình thường. Triều ta tôn trọng hiếu nghĩa, hiếu nghĩa có trăm ngàn loại, cũng có lớn nhỏ, thân nhân và gia đình là hiếu nhỏ, quân thần mới là hiếu lớn. Lời này bản cung không cần nói tỉ mỉ, các ngươi cũng có thể hiểu rõ."

Các phi tần đồng loạt đứng dậy, khom người nghe.

"Hôm nay bản cung nói những lời này, cũng chỉ là muốn nhắc nhở các ngươi, trong cung có cung quy, tất cả mọi người đều là phi tử của Hoàng thượng. Tất cả phải lấy quân làm trọng, không thể vì thân nhân mà vi phạm cung quy pháp luật nước nhà, làm ra chuyện thất đức trái với đạo đức."

Hoàng Hậu nói như vậy chẳng lẽ là có ai gây chuyện với Hoàng Hậu? Bây giờ là nàng đang muốn bắt kẻ đó?

Các cung phi đều tự hỏi lòng mình, gần đây chính mình có làm gì cho Hoàng hậu nương nương không vui hay không.

Nơi này cũng chỉ có Huệ phi và Đồng Mỹ nhân hiểu rõ, nhìn đám cung phi đang nơm nớp lo sợ bất an, bất giác hai người cảm thấy một cảm giác tự hào nổi lên, phảng phất chính mình đã là tâm phúc của Hoàng Hậu, đặc biệt thân cận.

https://thuviensach.vn

"Hôm nay có một cọc án tử, có quan hệ với mẫu gia của bản cung, nên cũng không thể ngấm ngầm xử trí. Ta thân là Hoàng hậu nên phải làm gương tốt cho chúng phi tần."

Người nhà?!

Gương tốt?!

Chúng phi sợ ngây người.

Có vài người đầu óc phản ứng nhanh, liền nhớ tới những lời đồn đãi mấy ngày gần đây.

Chẳng lẽ cái người bị Hoàng Hậu tống cổ đến Thanh Lương Điện làm cung nữ chính là muội muội của Hoàng hậu?

Đồng Mỹ nhân đang cúi đầu, nghe được mấy lời này bất giác hơi ngẩng đầu lên, thấy vài phi tử ngồi trên nàng đều đang quay đầu lại nhìn nàng, trên mặt người nào cũng đậm ý cười, bộ dạng xem náo nhiệt.

"Việc này phát sinh ở Thanh Lương Điện, vậy để Đồng Mỹ nhân tường thuật lại cho mọi người nghe đi." Hoàng Hậu mở lời, Đồng Mỹ nhân lập tức hoàn hồn, kể lại chi tiết việc Triệu Thanh Dung tự hành hạ thân thể vu hãm nàng ngược đãi nàng ta.

Huệ Phi ở một bên gật đầu lại bổ sung vài câu.

Chuyện này chính là dĩ hạ phạm thượng, lòng dạ hiểm độc chơi xấu hãm hại chủ tử.

"Triệu cung nữ này chính là thứ muội của bổn cung." Hoàng Hậu thoải mái hào phóng thừa nhận: "Nhà ta muốn cho nàng tiến cung, bổn cung cũng đồng ý để nàng tiến cung. Đương nhiên, mọi chuyện đều dựa theo quy định trong cung, không có làm khó làm dễ nàng. Lý do nàng hành động

https://thuviensach.vn

như vậy với Đồng Mỹ nhân, tin tưởng tất cả mọi người ở đây đều hiểu. Nữ nhân trong cung, ai mà không mong mỏi được hầu hạ Hoàng thượng? Thứ muội ta cũng là vì ham muốn quá độ nên mới làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy."

Nhóm cung phi phía dưới ngừng hô hấp lại, ai cũng không dám chen vào nói.

Phản ứng của Hoàng Hậu thật sự là ngoài dự định của mọi người.

Kỳ thực Triệu Thanh Dung cũng không phải là ngu xuẩn. Nếu người nàng tính kế không phải là Đồng Mỹ nhân có tâm kế mà là một Đồng Mỹ nhân có chung mục đích, nếu người đến Thanh Lương Điện không phải là Huệ phi tâm tư tỉ mỉ mà là một Huệ phi đến xem náo nhiệt, nói không chừng kế hoạch này của nàng sẽ hữu hiệu.

Chỉ cần tin tức nàng bị người khác ngược đãi có thể truyền ra, rơi xuống đúng chỗ, Hoàng Hậu tất nhiên không thể làm ngơ.

Kể từ đó, Hoàng Hậu cũng không thể để nàng tiếp tục ở Thanh Lương Điện, sẽ đổi cho nàng một chỗ ở khác, cũng rất có khả năng sẽ để bên người Hoàng Hậu, như vậy tỷ lệ tiếp xúc với Hoàng đế càng cao.

Tin đồn này truyền tới cung thất khác có lẽ sẽ không có hiệu quả cao, nhưng chỉ cần truyền đến tai Thái Hậu. Thái Hậu nhất định sẽ nhân cơ hội này, buộc Hoàng Hậu phải để Triệu Thanh Dung bên người, càng có khả năng trực tiếp lên tiếng cho nàng một cái phân vị.

Đáng tiếc, hạt giống còn chưa nảy mầm đã bị Huệ Phi bóp chết.

Mà Hoàng Hậu lại càng hào phóng, trực tiếp vạch mông nàng phơi dưới mặt đất, bới 'gốc rễ' nàng phơi dưới ánh mặt trời.

https://thuviensach.vn

Ngươi không phải muốn cho tất cả mọi người trong cung đều biết, trong cung vẫn còn tồn tại một người hào phóng như ngươi sao?

Ta khiến cho ngươi ra tới phơi nắng, 'gốc rễ' cùng nhau phơi.

Hoàn toàn không màng đến thể diện Triệu gia, tỷ muội tình thâm.

"Bổn cung cũng vừa mới nói, mọi việc đều lấy quân làm trọng. Nếu chúng ta đã vào cung, trong lòng chỉ có thể có Hoàng Thượng, không thể có Triệu gia, Lý gia, Vương gia*. Quốc có quốc pháp, gia có gia quy, tuy rằng Triệu cung nữ là muội muội của bản cung, nhưng nàng ta phạm tội, bổn cung cũng không thể vì nàng họ Triệu mà phá lệ khai ân." Triệu Yên Dung nghiêm mặt nói: "Mỗi người vì tranh sủng mà lập mưu tính kế hại người, hậu cung này không phải sẽ loạn lên hết sao?"

(*Vương gia: Gia tộc họ Vương, không phải Vương gia [Lý Khác].)

"Huệ phi tỷ tỷ, ngươi tới nói tội vu oan hãm hại chủ tử, chiếu theo cung quy thì là tội gì, xử phạt như thế nào?"

Huệ Phi chỉ biết là Hoàng Hậu muốn xử lý thứ muội, không nghĩ tới Hoàng Hậu lại không nói tình cảm đến mức này.

Triệu Thanh Dung rốt cuộc cũng là muội muội cùng phụ thân của nàng, hai người chảy chung nửa dòng máu. Nếu làm lớn chuyện, sẽ ảnh hưởng đến thể diện của mẫu gia Hoàng Hậu, cũng sẽ liên luỵ danh tiếng lẫn danh dự Hoàng Hậu. Huệ phi nghĩ như vậy bất giác có chút do dự.

"Huệ Phi?"

"Nương nương, đây là khinh thủ phạm chính thượng, theo quy củ... phải... phải..." Huệ Phi lập đi lập lại từ phải vài lần, hồi lâu cũng không nói ra phần sau.

https://thuviensach.vn

Đoan Phi rốt cuộc không nhịn được, tiếp lời nói: "Phải đánh chết!"

Các phi tần phía dưới xôn xao lên.

Chẳng lẽ Hoàng Hậu thật sự vì Đồng Mỹ nhân mà đánh chết muội muội mình?

Đây là nàng muốn đối nghịch với Triệu gia?

Suy cho cùng thì nàng cũng là họ Triệu. Triệu gia nếu bị việc này liên luỵ đến, danh tiếng Hoàng Hậu của nàng cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Triệu Yên Dung nhìn biểu tình đa dạng của đám nữ nhân phía dưới, hơi mỉm cười nói: "Vậy đánh chết đi."

Vậy thì đánh chết đi!

Năm chữ này tựa như đang nói hôm nay trời xanh mây trắng, rất tự nhiên nhẹ nhàng.

Mọi người cảm giác có một cơn gió lạnh quét qua, lông tơ đều dựng lên.

Nàng lại có thể nói, cứ như vậy định đoạt mạng sống của người ta, mà người đó chính là muội muội của nàng!

Nghe nói lúc Hoàng Hậu bệnh nặng, sau khi tỉnh lại liền hạ lệnh đánh chết hai cung nhân. Khi đó các nàng cũng không quá để ý. Chỉ nghĩ thầm, cũng chỉ là hai cái cung nhân ngu ngốc, vận khí không tốt. Người nào ở trong cung không đánh giết quá một hai người?

Nhưng hôm nay là muốn đánh chết muội muội Hoàng Hậu, mà trên mặt nàng vẫn đậm ý cười, một câu thốt ra liền đoạt đi mạng sống người ta. Nhóm cung phi nhìn gương mặt diễm lệ của Hoàng hậu, chỉ cảm thấy kinh hồn bạt vía*.

https://thuviensach.vn

*kinh hồn bạt vía: sợ đến mức như mất cả hồn vía

Vị này đủ ngoan độc!

Muội muội của mình mà nàng cũng có thể hạ thủ, nếu ngày nào đó các nàng rơi vào tay nàng ta, kết cục nhất định không có gì tốt đẹp.

Trong lúc nhất thời, Chiêu Dương điện chìm trong tĩnh lặng, không có một chút tiếng động.

Chỉ có Ngụy Thái phi vẫn luôn mang khuôn mặt đậm ý cười, bộ dáng ôn hòa từ ái y như Bồ Tát, nhìn các nàng giống như là nhìn một đám hài tử không hiểu chuyện.

Triệu Yên Dung nhìn phía đám cung phi đang im lặng như ve sầu mùa Đông, khóe môi cong lên, khẽ nhếch môi, nói với Đồng Mỹ nhân đang im lặng: "Bổn cung bảo ngươi mang người đến, bây giờ người đang ở đâu?"

Đồng Mỹ nhân máy móc gật gật đầu, lại bổ sung một tiếng: "Hồi nương nương, người đang ở ngoài điện chờ."

Triệu Yên Dung vẻ mặt ôn hoà nhìn phía dưới, thanh âm trầm ổn nói: "Bổn cung thấy các vị tỷ muội im lặng không ý kiến, vậy cứ quyết định như vậy đi. Hành hình ở bên ngoài điện, lá gan to một chút thì có thể đi ra bên ngoài xem, nếu là nhát gan sợ máu thì ở đây trò chuyện với Thái phi."

Trinh Phi nuốt một ngụm nước bọt, chỉ cảm thấy cổ họng hơi khô, thanh âm có chút phát run: "Vậy... Vậy còn nương nương?"

"Bổn cung đương nhiên phải đi giám hình." Triệu Yên Dung cười nói: "Như thế nào, Trinh Phi tỷ tỷ cũng muốn đi xem?"

Đầu Trinh Phi quay như chong chóng.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không phải chưa thấy qua cảnh đánh chết người. Nhưng mà người phán án chính là vị Hoàng hậu đang cười ở trước mặt, nàng liền cảm thấy tim nhảy loạn lên, tưởng tượng đến cảnh lát nữa huyết nhục sẽ bay tứ tung, liền cảm thấy dạ dày quặn lên từng cơn, muốn nôn.

"Thiếp thân thật sự là... Thật sự là..." Trinh Phi cười khổ hai tiếng nói: "Thiếp thân vẫn là nên ở chỗ này trò chuyện với Thái phi."

"Tùy ngươi."

Triệu Yên Dung đứng dậy, thi lễ với Ngụy Thái phi: "Thái phi ở đây trò chuyện với các tỷ muội, bổn cung đi một lát sẽ về."

Dứt lời nhẹ nhàng xoay người ra cửa.

Thật ra Ngụy Thái phi nghĩ Triệu Yên Dung chỉ làm ra vẻ, thứ nhất là làm cho mọi người sợ hãi, thứ hai là phá hủy tiền đồ của Triệu Thanh Dung ở hậu cung, nhất tiễn song điêu. Không nghĩ tới nàng thực sự muốn đánh chết Triệu Thanh Dung, còn muốn đích thân đi giám hình.

Nếu nàng thực sự đánh chết muội muội mình, người bên ngoài sẽ nói thế nào?

Ý cười trên mặt Ngụy Thái phi dần phai nhạt, thay bằng vẻ mặt ưu tư.

"Hoàng Hậu, sự việc liên quan đến mạng người, xin ngài thận trọng một chút."

Triệu Yên Dung gật gật đầu, nghiêm túc nói: "Đây là quy củ trong cung, bổn cung thân là chính cung Chiêu Dương điện, là Hoàng hậu đứng đầu trong hậu cung. Muội muội chính mình làm ra chuyện như vậy, bổn cung rất đau lòng, nhưng cũng không thể thiên vị, không thể dung túng được. "

https://thuviensach.vn

"Hoàng Hậu, trời cao có đức hiếu sinh, Triệu cung nữ tự mình hại thân thể mình là thật, nhưng cũng chưa tổn hại đến Đồng Mỹ nhân, ta thay nàng ấy cầu cái tình, tha cho nàng ấy một mạng." Ngụy Thái phi cầm khăn chặm chặm môi.

Chuyện nhà Triệu gia bà cũng không muốn quản, nhưng nếu Hoàng Hậu thực sự giết chết Triệu Thanh Dung, tất nhiên sẽ khiến cho người ngoài phê bình. Triệu Phùng Xuân tốt xấu gì là cũng Lục Bộ Thượng Thư nhất phẩm, bà không muốn vì hành động khinh suất lần này của Hoàng Hậu làm tiền triều dậy sóng. Huống chi nếu thanh danh Hoàng Hậu bị huỷ hoại, cũng sẽ liên luỵ đến Hoàng Thượng.

Thật vất vả Đế hậu hai người mới hòa thuận, Hoàng Hậu cũng hiểu chuyện hơn xưa, bà không muốn tăng lên xa cách với Hoàng Thượng.

Ngụy Thái phi thở dài một hơi. Cái Hoàng Hậu này, tính tình quá thẳng thắng.

Ngụy Thái phi nói như vậy, làm tinh thần sôi nổi của mọi người phục hồi lại.

Nếu là cung nữ bình thường gây ra sự tình này, đánh chết cũng không sao. Nhưng cung nữ này là muội muội cùng cha với Hoàng Hậu, tuy nói hiện nay bị nàng xách ra muốn giết gà dọa khỉ, nhưng người ta cũng chưa chắc thực sự muốn cho người chết.

Vẫn là nên khuyên nhủ Hoàng Hậu, Hoàng Hậu nghe khuyên chính là nhận cái ân tình của các nàng. Nếu là không nghe khuyên bảo, tương lai có hối hận cũng sẽ không nói các nàng làm như không thấy.

Vì thế ngươi một lời ta một ngữ, sôi nổi khuyên Hoàng Hậu khai ân, khoan hồng cho Triệu Thanh Dung.

https://thuviensach.vn

"Coi như là tích phúc cho Thái Hậu và Thái phi đi." Trinh Phi khuyên nhủ Triệu Yên Dung: "Lão nhân gia đã lớn tuổi, cũng không thể gặp cảnh máu me. Triệu cung nữ tuổi còn nhỏ, lại không được dạy dỗ tốt, nhất thời bị tâm ma che mờ lí trí, hiện tại chắc hẳn đang rất hối hận. Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, nương nương cho nàng ta một cơ hội sửa sai, cũng tạo tiếng tốt cho nương nương, nương nương ngài là một vị Hoàng Hậu tâm địa Bồ Tát."

Huệ Phi ở một bên nghe xong âm thầm bĩu môi, miệng thì nói hay như vậy, nhưng trong lòng chưa biết đang nghĩ như thế nào đâu.

"Đồng Mỹ nhân, Đồng Mỹ nhân!" Ngụy Thái phi thấy Hoàng Hậu nhíu mày từ đầu đến cuối im lặng không nói gì, liền gọi Đồng Mỹ nhân đến: "Triệu cung nữ kia vu oan ngươi, làm ngươi chịu thiệt, đương nhiên là phải phạt. Nhưng vì vậy mà Hoàng hậu phải đánh chết muội muội mình, đây quả thực là có chút nhẫn tâm. Nếu nàng ta không được thương hại, ngươi làm chủ tử, không bằng cầu cho nàng ta một cái tình, xin Hoàng Hậu khai ân phán nhẹ tội cho nàng ta đi."

Thái phi đã nói như vậy, Đồng Mỹ nhân cũng không thể đối cứng được.

Nàng đúng là rất hận Triệu Thanh Dung, chỉ là Hoàng Hậu muốn đánh chết Triệu Thanh Dung làm cho nàng có cảm giác sợ hãi. Nương theo lời Ngụy Thái phi nói, Đồng Mỹ nhân cũng theo mọi người cầu tình cho Triệu Thanh Dung.

Cho đến khi Đồng Mỹ nhân mở miệng, Triệu Yên Dung mới thở dài nói: "Tâm ý của mọi người đối với bản cung, bản cung hiểu rõ. Muội muội bản cung đã làm ra chuyện như vậy, hôm nay không hung hăng xử trí nàng, tương lai sau khi nàng xuất cung về nhà, cũng sẽ bị gia pháp xử trí. Có điều nếu tất cả mọi người đều cầu tình, bổn cung cũng không thể không cho mọi người cái mặt mũi."

https://thuviensach.vn

"Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha." Triệu Yên Dung nói: "Phạt nàng quỳ ở bên ngoài Thanh Lương Điện ba ngày, nhận lỗi với Đồng Mỹ nhân. Sau đó đưa đến Thượng Y cục, miễn cho sau này lại gây chuyện. "

Hai tay Triệu Thanh Dung bị trói, miệng bị nhét khăn, quỳ gối ở căn phòng nhỏ trong trắc điện Chiêu Dương điện, kinh hồn táng đảm* chờ phán phạt.

(*Kinh hồn táng đảm: Sợ hãi đến kinh hoảng, mất hết tinh thần.)

Từ ngày Huệ Phi tới, nàng bị ném vào phòng tối ở Thanh Lương Điện. Không thấy được mặt trời, chẳng phân biệt được ngày đêm, chỉ cảm thấy cuộc sống này thật gian nan, không biết đêm nay là đêm nào.

Bị nhốt mới mấy ngày, nàng lại cảm thấy như qua nửa đời, hoảng sợ giống như chim sợ cành cong, hoảng loạn như cá mắc lưới. Phàm là nghe được một tia tiếng vang liền sợ tới mức hồn phi phách tán, khuôn mặt trắng trẻo gầy đi không ít.

Thật vất vả mới có thể đi khỏi phòng tối, thấy được ánh mặt trời đã lâu không thấy. Triệu Thanh Dung nghe nói muốn đưa nàng đến Chiêu Dương điện, cho rằng Hoàng Hậu tỷ tỷ rốt cuộc cũng hay tin, muốn cứu nàng ra, vừa vui mừng lại vừa bi thương. Nhưng là lúc đến Chiêu Dương điện, nàng vẫn bị trói như cũ, cũng không có ai dẫn nàng đi gặp Hoàng Hậu.

Đợi thật lâu, lâu đến lúc nàng sắp tuyệt vọng, cuối cùng cũng nghe thấy thanh âm từ bên ngoài truyền vào.

"Quyết định rồi sao?"

"Định rồi. Triệu cung nữ hãm hại chủ tử, ý đồ gây rối, phán đánh chết."

https://thuviensach.vn

Triệu Thanh Dung nghe xong lời này vừa kinh ngạc vừa sợ hãi. Nàng trăm triệu lần không nghĩ tới, Hoàng Hậu muốn giết nàng.

Triệu Thanh Dung liều mạng giãy giụa suy nghĩ muốn kêu gào, nhưng miệng nàng bị nhét khăn, chỉ có thể phát ra thanh âm mỏng manh "Ô ô". Trong lúc nhất thời, sự tuyệt vọng và sợ hãi bao phủ đầu óc nàng. Triệu Thanh Dung lấy đầu liều mạng đập xuống mặt đất, hận không thể một phát đập chết.

Một lát sau, vẫn không thấy người tiến vào, Triệu Thanh Dung không tiếp tục đập nữa, dừng lại thở hổn hển.

Lại nghe được bên ngoài có người nói: "Sửa lại?"

"Ừ! Sửa lại! Có Ngụy Thái phi cầu tình cho nàng. Hiện giờ phán là phạt quỳ ở bên ngoài Thanh Lương Điện ba ngày, sau đó đến Thượng Y cục làm cung nữ thô sử."

"Mạng thật lớn, nếu là người bình thường, còn có thể chờ tới hôm nay sao?"

"Hừ, ngươi nói nhỏ một chút!"

Tuyệt vọng trong vực sâu, có một ánh sáng nhỏ. Tuy rằng mỏng manh, nhưng cũng đủ để cho Triệu Thanh Dung khóc không thành tiếng.

Còn tưởng rằng chắc chắc sẽ phải chết, không nghĩ tới trời cao lại cho nàng một con đường sống.

Nàng cũng không dám tồn đọng ảo tưởng viễn vông gì nữa. Trong cung này có chỗ nào là giống một bước lên trời đâu?! Rõ ràng là địa ngục trần gian mà! Nàng ngây ngốc một chân đạp tiến vào, tựa như bị rơi vào vũng bùn lầy, càng giãy giụa chết càng nhanh.

https://thuviensach.vn

Tốt xấu gì cũng phải bảo vệ mạng sống.

Triệu Thanh Dung si ngốc hồi lâu, quần áo tóc tai đều bị nước mắt nước mũi dán lại.

Một lát sau, mới có hai cái cung phụ thô tráng tiến vào, xách nàng ra khỏi Chiêu Dương điện.

Quỳ gối ở bên ngoài Thanh Lương Điện, Triệu Thanh Dung chưa từng có cảm giác an tâm thoải mái như hôm nay.

Ánh mặt trời sáng ngời lại mang hơi ấm, gió nhè nhẹ thổi mang theo mùi hoa nhàn nhạt, tai còn có thể nghe thấy tiếng nước chảy róc rách, tiếng chim hót líu lo. So sánh với vài ngày không thấy ánh mặt trời trước đó, cho dù hiện tại hai chân nàng quỳ đến mực không còn cảm giác, cũng cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Bởi vì là phạt quỳ, bên người nàng có hai cái cung phụ giám sát. Hết một canh giờ mới cho phép nàng đứng lên thả lỏng tay chân, đi vệ sinh miễn cho thân mình làm dơ Thanh Lương Điện, cũng sợ chân nàng bị phế đi.

Quỳ như vậy qua hết một ngày, Triệu Thanh Dung đang bị phơi nắng đến mê mê tỉnh tỉnh. Lại nghe được một thanh âm ôn nhu của nữ tử cách đó không xa đang nói chuyện với ai đó truyền đến: "Đưa nàng đến chỗ khác quỳ đi. Để nàng trực tiếp phơi nắng như vậy, nàng ta mà có gì bất trắc thì không tốt."

Triệu Thanh Dung ngẩng đầu, mệt mỏi mở mắt lên. Thấy một cái phu nhân mặc cung trang mờ mờ ảo ảo ngồi trên kiệu đang nói chuyện với cung phụ giám sát.

Cung phụ kia quỳ trên mặt đất, đầu cuối rạp, thái độ kính cẩn lại khiêm tốn.

https://thuviensach.vn

Vị phu nhân này Triệu Thanh Dung chưa thấy qua, có điều xem phẩm cấp trang sức trên người và cung trang kia, tựa hồ còn cao hơn Huệ Phi.

Triệu Thanh Dung nghĩ nghĩ. Ở trong cung người có phân vị cao hơn Huệ Phi, trừ bỏ Hoàng Hậu, thì chỉ có Trang Quý phi và Đoan Phi.

Không biết người này là vị nào!

Một lát sau, quý nhân rời đi. Nhìn đám cung phụ trở về, bưng một chén nước đút cho nàng uống, thái độ đối với nàng rõ ràng tốt hơn rất nhiều.

"Ngươi đứng lên hoạt động một chút, một hồi ngươi đến bên bóng cây kia quỳ đi."

Triệu Thanh Dung cảm tạ, gắng gượng đứng lên, dùng đôi chân đang mất cảm giác dịch qua hướng bên kia.

Trong tai lại nghe thấy tiếng hai cái cung phụ kia nhỏ giọng nói chuyện: "Rốt cuộc vẫn là Quý phi nương nương tấm lòng Bồ Tát, mấy ngày này số lượng các vị nương nương đến đây ít nhất cũng có mười một, mười hai vị. Nhưng không có vị nào lên tiếng cho nàng nghỉ ngơi."

"Triệu gia cũng đủ xui xẻo. Tiểu nhân này ở trong cung bị người một nhà giáo huấn, lão phụ thì ở bên ngoài bị bên người ngoài đánh."

Hai người nhỏ giọng tám chuyện vô tình nói lên tên Triệu Phùng Xuân. Cũng không biết như thế nào, lại nói lên đến chuyện hôm qua Triệu lão thái thái ở trước cửa Hầu phủ quấy rối.

"Còn ở trước mặt Vinh Vương nữa, lại còn mắng Quan Quân Hầu gia và tiểu thư, nghe nói Trưởng công chúa đã mất cũng bị bà ta mắng. Ai da, đây không phải là tự tìm đường chết sao?"

https://thuviensach.vn

"Cũng không nghĩ xem Vinh Vương đó là ai? Hắn lớn lên cùng tỷ đệ Bùi gia! Lúc thấy Bùi Hầu nâng quan tài ra tới, lúc ấy liền rút dao nhỏ, thiếu chút nữa là cắt mất đầu bà ta!"

"Còn có chuyện này sao? Vậy người trong quan tài là ai thế? Đừng nói là tiểu thư Bùi gia nha."

"Nghe nói là tự tử. Bùi Hầu nổi giận, đưa quan tài đó cho Triệu đại nhân, muốn chính hắn bò đi vào."

"Chậc chậc, lần này Triệu gia xem như sụp đổ. Nhục mạ Hoàng thất, va chạm Vinh Vương, dựa vào tính cách quái dị không sợ trời không sợ đất của Vinh Vương kia, còn có thể 'lành lặn' sao?"

Triệu Thanh Dung nghe được rõ ràng chính xác, cả người đều cứng lại.

"Ma ma, hai vị ma ma! Hai người các người đang nói cái gì thế? Là chuyện Triệu gia sao?"

Nàng cố nén đau đớn từ đầu gối truyền đến, gắng gượng lết đến phía trước vài bước, hai tay căng cứng mà năn nỉ: "Cầu hai người, nói cho ta biết, nhà ta đã xảy ra chuyện gì?"

Hai vị cung phụ kia nhìn nàng một cái. Thấy sắc mặt nàng xanh vàng, tóc tai tán loạn, hai mắt vô thần, nhìn cũng thực sự chật vật đáng thương, liếc nhau một cái nói: "Việc này nói cho ngươi nghe cũng không có gì, dù sao cũng đã truyền khắp kinh thành. Thượng Thư đại nhân cha của ngươi, tranh đoạt một cái hoa khôi thanh lâu với người ta, bị người ta trùm bao tải dùng gậy đánh, đến bây giờ vẫn chưa xuống được giường. Lão thái thái của ngươi chạy đến trước cửa Hầu phủ náo loạn, mắng chửi ba đời tổ tông của người ta, mắng luôn Hoàng thất Đại Tề chúng ta. Lúc ấy bị Vinh Vương điện hạ vả miệng, nghe nói lúc được nâng trở về thân mình đã tê rần nửa bên, hiện giờ nói vẫn không được tròn câu. Nguyên bản hôm nay Tông

https://thuviensach.vn

Nhân Phủ muốn đi nhà ngươi bắt người, kết quả Triệu đại nhân và lão thái thái đều nằm trên giường không thể nhúc nhích. Cho nên tạm thời phái người đến trông giữ, nếu không thì đã bắt đến hình đường trong cung hỏi chuyện..."

Triệu Thanh Dung nghe đến đây, thân thể lung lay hai cái, rốt cuộc chống đỡ không được hôn mê trên mặt đất.

Trước khi té xỉu trong đầu chỉ có duy nhất một ý niệm: "Triệu gia xong rồi, xong rồi, xong rồi!"

Triệu Uyển Dung đung đưa hai chân ngồi ở trước giường tỷ tỷ ăn hương lê*: "Cứ như vậy thì thật tiện nghi cho nàng ta!"

Ngày hôm qua tiễn Vinh Vương đi, nàng đã bị Bùi Nghi phái người đưa vào cung.

Bùi gia trở mặt hoàn toàn với Triệu gia, Bùi Nghi quyết định chủ ý muốn cho Bùi thị và Triệu gia nhất đao lưỡng đoạn*. Chỉ là hiện giờ Uyển Dung còn nhỏ, nếu nàng ở trước mắt Bùi thị, chỉ sợ Bùi thị vì đứa nhỏ này lại có rất nhiều vướng bận. Bùi Nghi thương lượng với Triệu Uyển Dung một chút, tiểu cô nương lập tức tỏ vẻ, kiên quyết đồng ý với ý kiến sáng suốt của cữu cữ. Hơn nữa còn tận lực phối hợp, tích cực chủ động mà cùng cữu cữu đi thuyết phục Hoàng Hậu thay cữu cữu, vỗ bộ ngực cam đoan nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ.

(*Nhất đao lưỡng đoạn: 一刀兩斷 Nhất đao lưỡng đoạn Một đao cắt đôi. Chỉ sự đoạn tuyệt quan hệ)

Kết quả khi tiến vào, đúng lúc Hoàng Hậu tỷ tỷ xử xong tội Triệu Thanh Dung.

Triệu Uyển Dung ở Triệu gia bị Triệu Thanh Dung bắt nạt không ít. Trời sanh tánh nàng lại là người thẳng tính, tuyệt không yếu thế chịu thua,

https://thuviensach.vn

tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng tính tình đã dám đối nghịch với Triệu Thanh Dung.

Chỉ là lão thái thái và Triệu Phùng Xuân một lòng hướng về Đoạn thị và Triệu Thanh Dung. Phàm là có tranh chấp, đều là Triệu Uyển Dung chịu thiệt.

Vì che chở Uyển Dung, Bùi thị không ít lần bị Đoạn thị và Triệu Thanh Dung bắt nạt chèn ép. Cảm giác khi mẫu thân mình bị bắt nạt còn khó chịu hơn khi chính mình bị bắt nạt, mẫu thân bị người ức hiếp càng làm cho Uyển Dung khó có thể chịu đựng.

Thật vất vả mới nhìn thấy Triệu Thanh Dung kiêu ngạo ương ngạnh luôn bắt nạt các nàng trong quá khứ có kết cục như vậy. Triệu Uyển Dung vừa vui vẻ lại vừa bi thương.

Nhà người khác, đích nữ đều là báu vật, chưa thấy qua thứ nữ nhà ai ra thể chèn ép mẹ cả lẫn đích nữ như thế này. Nữ tử lại ôn nhu hiền thục, nếu không được phu quân thương, cũng chỉ có bị khi dễ. Mẫu thân nàng tính tình mềm yếu, nếu gặp lại cái nam nhân bại hoại, cũng không phải là lại chịu khổ sao?

"Tỷ tỷ, ta và nương ở Triệu gia chịu nhiều khổ cực như vậy, chẳng lẽ còn phải chịu thêm khổ cực nữa?" Nàng hỏi dò.

Tay Triệu Yên Dung cầm dao nhỏ, gọt vỏ lê: "Sao có thể? Có cữu cữu, bọn họ dám?"

"Cữu cữu có đó thì hắn không dám, nhưng nếu là ngày nào đó cữu cữu không ở đó thì phải làm sao?"

"Muội muốn nói cái gì?" Triệu Yên Dung buông dao nhỏ xuống, ngón tay khẽ động, một đường vỏ trái cây dài vỏ bị nàng bóc ra ném lên trên bàn.

https://thuviensach.vn

Triệu Uyển Dung âm thầm khen tỷ tỷ mình thật thông minh, vẻ mặt ưu sầu mà nói: "Tổ mẫu nhục mạ hoàng thất, mấy trăm ngàn người ở trên đường đều được, con đường làm quan của phụ thân tất yếu đã chịu ảnh hưởng. Chẳng lẽ chúng ta còn phải đi theo bọn họ chịu tội? Tỷ tỷ, tỷ có biện pháp gì để cho chúng ta không cần trở về không?"

Triệu Yên Dung nở nụ cười: "Việc này còn phải xem mẫu thân, nàng đồng ý hay không, có hạ được quyết tâm hay không. Kỳ thật dựa vào điều kiện của mẫu thân, có Bùi gia ở sau lưng, không có nam nhân thì thế nào?"

Ánh mắt Triệu Uyển Dung sáng lên: "Ý của tỷ là, tỷ cũng đồng ý mẫu thân cùng hắn..."

"Ta cũng chưa nói gì." Triệu Yên Dung vươn ngón trỏ để lên môi Triệu Uyển Dung, chớp mắt nhìn nàng: "Nhớ kỹ, không phải ta nói nha."

Triệu Uyển Dung gật đầu cười rộ lên.

"Ta đã hiểu, thế này cữu cữu cũng có thể yên tâm."

"Đã sớm nên như vậy." Triệu Yên Dung nhỏ giọng oán giận một câu.

"Muội cũng cảm thấy như vậy." Triệu Uyển Dung tùy ý dùng tay bóc một miếng lê lên, nhỏ giọng nói: "Aiz, tỷ nói thử xem, sau này muội sửa họ Lý được không? Lý Uyển Dung... Ừm, nghe cũng rất êm tai!"

"Phốc!" Triệu Yên Dung mới vừa ăn một miếng lên lập tức phun ra.

(*Hương lê: Lê Pear, còn được gọi là lê, là quả lê. Uyghur được gọi là "Mil Sim Sim". Nó được đặc trưng bởi hương vị phong phú, da mỏng, thịt mỏng, bánh ngọt ngọt, tươi và ngon, Cục Pear trên hàng hoá. Pear để Korla lê sản xuất, chất lượng tốt. Diện tích trồng của nó là 24000 mus, sản lượng hàng năm là hơn 1000 tấn. Korla thơm lê trên thị trường quốc tế như "mật ong Trung Quốc", "quả lê trong kho báu", "trái cây của Hoàng tử" và như

https://thuviensach.vn

vậy. Pear có nhiều hiệu ứng, bao gồm cả việc bảo vệ tim, giảm mệt mỏi, tăng khả năng sống của cơ tim, giảm huyết áp; Ngoài ra, quả lê có chứa glycosides và acid tannic và các thành phần khác có thể bị ho ra đờm. Chống nóng.)

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Mọi Người Đều Bề Bộn Nhiều Việc

Vinh Vương làm việc không hối hận + Bùi Hầu cự tuyệt cùng cách + Mỗi người một tâm tư.

Edit: Huyền Hiền viện

Beta: Cảnh Quý tần

Tinh lực của Triệu Uyển Dung siêu tuyệt, sức tưởng tượng của nàng cũng siêu tuyệt, Triệu Yên Dung bị nàng quấy nhiễu liên tục dần dần có chút đuối sức. Thật vất vả mới dỗ dành bắt buộc nàng lên giường đi ngủ, Triệu Yên Dung mới có thời gian trở lại giường của mình, rõ ràng là mệt mỏi đến kiệt sức, nhưng lại cứ lăn qua lộn lại trên giường cũng không có cách nào ngủ được.

Chỉ mới vài ngày, Vinh Vương có thể khiến Triệu Uyển Dung thành cùng phe, thực sự làm cho Triệu Yên Dung phải nhìn với ánh mắt khác xưa.

Về mặt tình cảm tiểu hài tử so với người trưởng thành nhạy cảm hơn, trời sinh chính là thiết bị nghiệm chứng tình cảm. Người trưởng thành trên mặt biểu hiện hiền lành, giọng điệu thân thiết, bọn nhỏ cũng có thể dựa vào trực giác cảm nhận phán đoán mức độ chân thật tình cảm của đối phương. Thích, vẫn là chán ghét.

Triệu Uyển Dung nói với nàng, nàng ta chỉ nhìn thấy Vinh Vương hai lần.

https://thuviensach.vn

Một lần là thấy hắn đứng dưới tàng cây khóc, một lần khác là nghe hắn cùng cữu cữu nói chuyện, nghe được cữu cữu nói hắn ôm quan tài khóc.

Nam nhân động một chút liền khóc làm cho người khác có cảm giác yếu đuối không đáng tin cậy, mà hết lần này đến lần khác Triệu Uyển Dung gặp hắn đều là đang khóc hoặc vừa mới khóc xong. Nhưng cho dù có như thế cũng không hề ảnh hưởng đến hình tượng cao lớn của hắn trong lòng Triệu Uyển Dung.

"Ta cảm thấy biểu cữu cữu là một nam nhân chân chính". Cái đầu nhỏ của Triệu Uyển Dung quay qua, trên mặt nghiêm túc nói với nàng: "Không giống một số người khác trong đầu toàn nghĩ những chuyện xấu, giả dối, cố làm ra vẻ thần bí. Vui vẻ thì thể hiện vui vẻ, đau khổ thì thể hiện đau khổ. Muội biết hắn đối với mẫu thân thật sự là rất tốt. Nếu sau này mẫu thân muốn tái giá, muội muốn hắn làm phụ thân của muội".

Tiểu hài tử luôn dựa vào cảm giác của mình mà quyết định mọi chuyện, trong lòng bọn họ ngoại trừ tốt- xấu thiện- ác thì không còn những suy nghĩ khác.

Nhưng Triệu Yên Dung không phải là tiểu hài tử, nếu nàng muốn quyết định chuyện gì sẽ xem xét tất cả các phương diện, so với Triệu Uyển Dung sẽ chu đáo hơn rất nhiều.

Lần trước Vinh Vương đến, trong lúc trò chuyện nàng luôn cảm thấy trong lời nói của vị Vương thúc này có một tình cảm rất đặc biệt với di kế mẫu (mẹ kế là em gái của mẹ), quả nhiên, bị nàng nói mấy câu vị Vương gia này liền sai người đánh Triệu Phùng Xuân cho hả giận. Tuy nói thủ đoạn thô bạo nhưng xuống tay lại rất có chừng mực, vừa có thể làm cho Triệu Phùng Xuân đau tận xương cốt, nhưng lại không làm hại đến tánh mạng của ông ta.

https://thuviensach.vn

Dám làm dám chịu, lại còn biết tiến lùi đúng lúc, ấn tượng tốt đẹp trong lòng của Triệu Yên Dung đối với Vinh Vương ngày càng tăng thêm.

Lúc ở ngoài cửa của Quan Quân Hầu phủ, dù biết rõ quan tài kia không có người, nhưng vẫn nhịn không được mà ôm quan tài khóc lớn, biểu hiện chân tình, cũng đủ thấy đây là một nam nhân trọng tình.

Đương nhiên, điều quan trọng hơn là Vinh Vương có địa vị cực cao trong tôn thất hoàng gia, trên không có cha mẹ, ngang hàng không có huynh muội, phía dưới lại không có con, thật sự là một người cô đơn. Nếu Bùi Cẩm gả cho hắn, thì chính xác là thế giới của hai người, nhiều nhất cũng chỉ vướng phải một bóng đèn nhỏ là Triệu Uyển Dung. Một nhà ba người không có quá nhiều lo lắng, không có trưởng bối quản thúc, không có người cùng thế hệ quấy rầy, thật là một tương lai tốt đẹp, thoải mái.

Huống chi Vinh Vương tuổi còn trẻ sức khoẻ tốt, diện mạo anh tuấn đứng hàng thứ nhất. Triệu Yên Dung ôm chăn ngồi dậy, dù nghĩ như thế nào thì Bùi Cẩm cũng là người được lợi.

Triệu Phùng Xuân vì tranh giành kỹ nữ mà đánh nhau, Triệu lão thái thái nhục mạ hoàng thân, chỉ cần Bùi Cẩm cùng cách với Triệu Phùng Xuân, Triệu gia liền mất đi chỗ dựa trong triều, đừng nói đến tiền đồ, có thể bình yên giữ vững chức vụ hiện tại hay không còn phải xem xét lại. Chỗ dựa duy nhất của Triệu gia hiện tại là ngôi vị Hoàng hậu của nàng, nhưng nếu như nàng đối đầu Triệu gia, địa vị trong cung của nàng vĩnh viễn cũng không yên ổn. Hoàng hậu không có thể lực nhà mẹ đẻ lớn mạnh chống lưng để duy trì, giống như tòa lâu cao vạn trượng xây ở trên cát, nếu nền móng không vững chắc bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Ở trong bóng đêm, Triệu Yên Dung nâng cằm, ngồi trầm tư.

Ngay từ đầu nàng cũng không có ý nghĩ dựa vào Triệu gia, có trưởng bối bất công như vậy, có dựa vào cũng không tin tưởng được. Lúc nàng

https://thuviensach.vn

nguy hiểm đến tính mạng, Triệu gia muốn vứt bỏ nàng. Bây giờ nàng có quyền có thế làm gì có chuyện nàng phải giúp đỡ bọn họ.

Nói đến cùng, Triệu Phùng Xuân là phụ thân của thân thể này, cũng không phải là cha thật sự của Triệu Yên Dung nàng.

Cân nhắc lợi hại, đứa ngốc cũng biết đi theo Triệu gia sẽ không có kết quả tốt đẹp.

Nay nàng đã có cữu cữu nhà mẹ đẻ chống lưng, nếu có thêm một cha kế là thân vương đứng phía sau nữa, vậy coi như càng thêm vững chắc.

Nghĩ đến đây, Triệu Yên Dung nhịn không được mà mặt mày hớn hở, nếu thật sự có thể thúc đẩy chuyện tốt giữa Vinh Vương và Bùi Cẩm, về sau nàng ở trong cung đừng nói là đi ngang, cho dù là đi lộn ngược hay thậm chí nằm sấp đi cũng không có ai dám nói nàng một lời.

Trong bóng đêm, Triệu Yên Dung "hắc hắc hắc" cười ba tiếng.

Lúc này Lý Duệ còn đang ở dưới đèn phân cao thấp với đống tấu chương cao như núi.

Phía nam truyền đến tin tức, từ vùng Lạc Thuỷ đến Kinh Xuyên đã lâu trời không đổ mưa, lòng sông khô cạn, dẫn đến hạn hán. Sổ con báo thiên tai từ các nơi bay về tấp nập như tuyết rơi, cố tình người chịu trách nhiệm ngân khố của quốc gia là Hộ Bộ Thượng Thư nay vẫn còn tê liệt nằm ở trên giường dưỡng thương, rất nhiều việc đều phải trực tiếp đến tay Hoàng Đế là hắn để quyết định.

Hai ngày nay Lý Duệ mệt đến thở không ra hơi, không có thời gian đến hậu cung quấy rầy Hoàng Hậu.

Phía nam là vùng đất quan trọng cung cấp lương thực, năm đầu tiên Lý Duệ đăng cơ đã gặp phải thiên tai nghiêm trọng như vậy thật đúng là

https://thuviensach.vn

quá xui xẻo. Cũng may vài năm trước được mùa, kho lương thực dự trữ dồi dào, cũng không đến mức chân tay rối loạn. Khi xuất hiện thiên tai, sẽ xuất hiện tình huống thiếu lương thực, thiếu quần áo mặc, nếu là quan phủ không có thực lực hơn nữa có người đứng sau xúi dục, khó tránh khỏi sẽ có người lo lắng mà bạo động, thời cuộc xử lý không tốt sẽ là một tai hoạ ngầm khó khăn.

Trước mắt là lúc rất cần người, không ai có thể kiên nhẫn chờ Triệu Thượng thư dưỡng thương khoẻ mạnh mới quay trở lại, vài vị đại lão nhân ở Chính Sự đường đã châm chước chọn ra vài người, chỉ chờ Lý Duệ đồng ý sẽ thay thế Triệu Phùng Xuân.

Lý Duệ đối với vị nhạc phụ này cũng không quá xem trọng.

Hắn cưới Triệu Yên Dung là nghĩ đến tình cảm giữa hắn và Bùi Nghi, về phần vị Triệu Thượng thư này, thật sự là có tài, nhưng làm người lại có chút giả dối, luồn cúi khắp nơi, các mối quan hệ trong triều từ chỗ cao đến chỗ thấp, từ trong đến ngoài đều được ông ta dùng dầu chà bóng qua một lần. Tuy rằng mọi người đều khen ông ta là người tốt, nhưng ở trong mắt Hoàng Đế, sẽ không giao phó cho hắn những chức vụ quan trọng.

Đặc biệt là những năm trước, khi hắn còn là Khang Vương, khi đó không có mấy người đứng về phía hắn. Lúc đó Triệu gia thân là quan hệ thông gia với Bùi gia nhưng cũng chỉ lắc lư trái phải như cỏ ở đầu tường. Lại còn lắc trái lắc phải cũng chưa từng lắc về phía hắn.

Cho đến khi tất cả mọi chuyện kết thúc, hắn trở thành thái tử, lúc này người Triệu gia mới thắt chặt quan hệ với Bùi gia, muốn cùng hắn nói tình thân.

Nếu không phải bởi vì Triệu Phùng Xuân quản lý Hộ bộ gọn gàng ngăn nắp, không vòng vo thâm hụt quốc khố thì Lý Duệ thật sự không muốn quan tâm hắn ta.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ đẩy quyển sổ con trước mặt ra, đứng lên lười biếng dãn thắt lưng.

Đức Bảo vội vàng tiến đến, cầm một cái khăn ấm lau mặt, lau tay cho hắn.

Lý Duệ lấy khăn ấm, thở một hơi dài nói: "Hoàng Hậu chắc đã ngủ rồi".

"Dạ, giờ này chắc hắn đã ngủ rồi".

Lý Duệ gật gật đầu, đứng ở ngoài điện.

Mặc dù hiện tại đã gần đến giữa mùa hạ, ban ngày khô nóng khó chịu, nhưng mà ban đêm vẫn có chút mát mẻ.

Hoàng Đế chấp hai tay sau lưng, đứng ở trên những bậc thềm cao cao của Mậu Đức điện, nhìn bóng đêm tĩnh lặng trong đình viện, thật lâu cũng không nói câu nào.

Hoàng hậu mời Thái phi, triệu tập những cung phi có phẩm cấp, trước mặt mọi người xử lý Triệu Thanh Dung là muốn nói cho hắn biết rõ ràng lập trường của nàng.

Hắn không cần nhớ đến tình cảm phu thê mà thiên vị đối với Triệu gia.

Hoàng hậu hành động mạnh mẽ như vậy, dũng cảm quyết đoán như vậy, làm cho hắn cảm thấy rất an tâm, lại cảm thấy có vài phần áy náy. Cho dù Hoàng Hậu có bất mãn như thế nào đối với Triệu gia, thì nàng vẫn là nữ nhi thân sinh của Triệu Phùng Xuân, đánh gãy xương cốt còn dính gân, nếu không phải vì hắn, vì củng cố triều đình, quả thật căn bản nàng không cần bày ra bộ mặt tuyệt tình tuyệt nghĩa như vậy.

https://thuviensach.vn

Nàng muốn hắn ở trên triều không cần phân tâm, tình nguyện phá bỏ quan hệ với nhà mẹ đẻ cũng kiên định đứng ở bên cạnh hắn, tất cả lấy đại cục làm trọng, tuyệt đối không muốn vì tình cảm nhỏ mà vướng bận. Triệu Yên Dung quả nhiên là nữ nhân thích hợp làm Hoàng Hậu. Người do Bùi Nghi chọn quả thật rất hợp với tâm ý của hắn.

Hoàng Đế xem hành động tâm ngoan thủ lạt, không chút khoan dung của Hoàng Hậu như là nàng đối với hắn quan tâm cùng hết sức duy trì, làm như Hoàng Hậu hy sinh vì đại cuộc, hoàn toàn không nghĩ đến đây chỉ là do hắn tự mình đa tình.

Mà lúc này, Hoàng hậu, người mà hắn cho là lấy đại cuộc làm trọng đang một lòng một dạ nghĩ nên làm như thế nào mới khiến vị vương thúc kia của hắn trở thành cha kế của mình.

Hoàng Đế hít một hơi thật sâu, gió đêm mang theo mùi hương hoa cỏ làm cho hắn tỉnh táo thêm một chút.

Hoàng hậu đã cố gắng như vậy, hắn cũng phải chăm chỉ hơn, không thể làm cho nàng thất vọng, không thể làm cho thần dân trong thiên hạ thất vọng được.

Lý Duệ xoa xoa mặt, xoay người trở lại trước bàn, lấy bút chu sa thấm đầy mực, ra lệnh cho Đức Bảo cùng Đức Toàn: "Các ngươi đi lấy nước suối pha cho trẫm bình trà, lấy thêm chút nước đá đến đây".

Đức Toàn lên tiếng nhận mệnh đi làm, Đức Bảo nhỏ giọng khuyên: "Hoàng Thượng nên lấy long thể làm trọng, những việc này, ngày mai lại giải quyết".

"Ngươi không biết". Lý Duệ hít sâu một hơi, mở một cái tấu chương ra nói: "Nhanh một khắc thì có thể cứu sống nhiều mạng người. Không thể chậm trễ".

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, ở trên buổi thượng triều vừa mới tuyên bố người nhậm chức Hộ Bộ Thượng Thư thay thế Triệu Phùng Xuân, thì lập tức có Ngự Sử đến làm khó dễ.

Vị này chính là Trương Bỉnh Chính - Trương đại nhân đỗ tiến sĩ cùng lúc với Triệu Phùng Xuân, lại là đồng hương, trước kia có qua lại gần gũi, vừa nghe Hoàng Đế muốn cho người khác thay thế chức Hộ bộ Thượng thư, ông ta biết vị lão hữu này của mình không xong rồi.

Nếu là trước kia, Trương đại nhân tuyệt đối sẽ không vì Triệu Phùng Xuân mà đứng ra nói lời công bằng. Nhưng nay đã khác xưa, hiện giờ Hoàng hậu được sủng ái, lời đồn Đế Hậu tình thâm đã sớm bay ra khỏi cung, mọi người đều biết rõ. Trương đại nhân phỏng đoán thánh ý, nghĩ đến vì Triệu Thượng thư nghỉ dưỡng thương nên để cho người khác nhân cơ hội thế vào chỗ trống, đánh chủ ý lên chức quan béo bở này. Một khi Hoàng hậu biết được, chắc chắn sẽ không hài lòng, mà Hoàng Đế nghĩ đến Hoàng hậu cũng sẽ không đồng ý.

Vì thế kháng nghị nói, Triệu thượng thư chỉ là bị thương nhẹ, dưỡng thương mấy ngày là có thể hồi phục, vì sao còn phải thay đổi người mới không rành sự vụ, như thế dễ dẫn đến sai lầm việc quốc gia.

Hắn chính nghĩa nghiêm túc nói xong, chỉ nghe thấy một tiếng cười lạnh bên tai, quay đầu nhìn lại, thấy Bùi Nghi một thân triều phục, khép hờ hai mắt, khoé miệng lộ ra ý cười trào phúng lạnh lùng.

Trương đại nhân lập tức nổi giận. Người của Bùi gia luôn luôn tâm cao khí ngạo, chỉ nhìn mọi người bằng lỗ mũi. Chuyện Triệu gia ở trước cửa Quan Quân Hầu phủ bị Bùi Nghi cùng Vinh Vương liên thủ đánh dã man độc ác hắn cũng có nghe nói, trong lòng cảm thấy hai vị hoàng thân quốc thích này thật sự quá kiêu ngạo, khinh người quá đáng. Có thể doạ

https://thuviensach.vn

Triệu lão phu nhân sợ đến mức không khống chế được mà 'ra quần', hơn nữa trúng gió phải nằm liệt ở trên giường, có thể biết là có bao nhiêu đáng sợ.

Trương đại nhân nhớ đến tình cảm đồng hương cùng Triệu Phùng Xuân, lại nghĩ đến địa vị hiện nay của Triệu Hoàng hậu ở trong cung thì thẳng lưng ưỡn ngực, mở miệng bắt đầu buộc tội Bùi Hầu.

Nói hắn ý thể hiếp người, đánh mệnh phụ có cáo mệnh, tặng người khác quan tài, ức hiếp nguyền rủa người khác, nói đến mức kích động, đấm ngực dậm chân, nước mắt nước mũi bay tứ phía, ngón tay đều chỉ vào mặt Bùi Nghi.

Bùi Nghi chỉ cười lạnh nhìn ông ta nổi điên, chờ cho ông ta điên xong mới vung tay áo nói: "Trương đại nhân sửa họ Triệu từ khi nào vậy? Bằng không đây là việc nhà của Bùi gia, thế nào lại đến phiên ngươi vung tay múa chân?"

Vừa vặn hôm nay người rất ít khi vào triều, Vinh Vương Lý Khác cũng đến góp vui, Vinh Vương mặc vương bào (y phục cho vương gia) đầu nghiêng về một phía, nhìn Trương Bỉnh Chính nói: " Người là bổn vương đánh, nếu không phải thấy lão bà đến nước tiểu cũng đã chảy ra, lão tử còn muốn chém xuống một đao. Thế nào? Hay là cũng trình một quyển tấu bổn vương luôn thể?"

Vinh Vương là người như thế nào? Bắt đầu từ thế hệ lão Vinh Vương đời trước, chính là bá chủ có một không hai trong kinh thành, ngươi nói tình cảm với hắn, hắn cùng ngươi nói lý lẽ, mà ngươi nói lý lẽ với hắn thì hắn sẽ không nói lý lẽ với ngươi, nhưng ngươi không nói lý lẽ với hắn, hắn có thể cho ngươi vào rãnh nước, cho người vào rãnh nước còn chưa tính, hắn còn phải đóng dấu giày trên mặt ngươi mới dừng lại.

https://thuviensach.vn

Hai thế hệ Vinh Vương già trẻ đều là ranh ma qủy quái, tuy rằng tính tình kiêu ngạo đến người và quỷ cũng ghét bỏ, nhưng vẫn không động tới bách tính dân thường, đôi tay chỉ tiếp đón huân quý hào phủ(người giàu có), đánh cho người khác kêu cha gọi mẹ cũng không có chỗ giải oan. Vinh Vương sẽ tận lực tìm kiếm những chỗ hở nhỏ nhất, ngươi thật sự cùng hắn tranh cãi, ngươi nhất định chỉ có chết.

Trương Bỉnh Chính thấy khuôn mặt của Vinh Vương này có huyết thống với người ngoại bang, trong lòng có một chút run sợ.

Người ta là thân vương, phụ mẫu mất đi của hắn, một người là đệ đệ ruột của thánh tổ Vũ Đức Đế, một người là Quận chúa nương nương của Tây Lương đại quốc, ngọn núi chống lưng phía sau cũng không phải vững chắc bình thường. Bùi gia giao ra binh quyền, thân không có uy danh, kỳ thật chính là một con hổ giấy. Trương Bỉnh Chính hắn dám đi vỗ mông lão hổ giấy cũng không có nghĩa là hắn dám vỗ đầu lão hổ thật sự.

"Vi thần đang nói Bùi Hầu, không có quan hệ với Vương gia". Hắn ta chỉ có thể hết sức cách Vinh Vương thật xa, tránh cho hắn phải chính diện giao phong với Vinh Vương (đối mặt).

Ai ngờ Vinh Vương không có một chút cảm kích, ngược lại tiến lên nữa bước nói: "Như thế nào không có quan hệ, lão bà tử mắng là tổ tiên của bổn vương, nếu là bổn vương ở chỗ này mắng lão tổ tông của ngươi, ngươi sẽ làm sao?" Vinh Vương nhướng mắt, nhìn hắn ta từ trên xuống dưới: "Nhìn bộ dạng gấu bệnh của ngươi, ta mắng cũng sẽ mắng, nhiều lắm ngươi cũng chỉ có thể ở trong lòng mắng bổn vương, tuyệt đối không dám cùng bổn vương liều mạng đối đầu".

Những triều thần xưa nay không vừa mắt Trương đại nhân liền không nhịn được cười một tiếng.

https://thuviensach.vn

Vinh Vương càng đắc ý hơn nói: "Ngươi không cho bổn vương tố cáo bà ta, chẳng lẽ ngươi muốn bổn vương cũng học theo bộ dáng gấu bệnh của ngươi, mặc kệ cho người khác nhục mạ tổ tông? Chúng ta đều là người mang họ Lý, sẽ không sinh ra loại yếu đuối hèn nhát như vậy".

Lời này nói ra rất là thô bỉ, hoàn toàn không phù hợp với thân phận đường đường là một vương gia như hắn.

Đúng vậy, Vinh Vương chính là cố ý, hắn nhìn thấy vẻ mặt đạo mạo của Trương Ngự sử cùng Triệu Phùng Xuân da mặt trắng giống nhau, thì có một bụng lửa giận.

Sắc mặt Trương Bỉnh chuyển xanh, ông ta rõ ràng là đang buộc tội Bùi Nghi, Lý Khác nên đứng xem náo nhiệt sao lại cũng tham gia?

Nhưng người này không thể chọc, không thể trêu vào, hắn ta chỉ có thể tận lực bỏ qua Vinh Vương, chỉ mong Hoàng Đế chủ trì công đạo.

Nhưng mà hai mắt Hoàng Đế có quần thâm đen, vẻ mặt mệt mỏi ngồi trên long ỷ, hoàn toàn không có ý mở miệng.

Thời điểm này, không phải Hoàng Thượng đang hướng về nhà mẹ đẻ của Hoàng Hậu?

Vẫn là do có mặt Vinh Vương ở đây, nên Hoàng Đế cố kỵ không tiện mở miệng?

Đúng rồi, Hoàng Đế cùng Bùi Nghi có giao tình sâu nặng, lúc nãy hắn ta nhất thời bị nóng buộc tội Bùi Hầu, không lẽ đã chọc giận Hoàng Đế?

Trương đại nhân một lần nữa tỉnh táo lại, liền phát giác họa trong miệng mà ra, nhất thời hồ đồ cùng đắc tội với Bùi Hầu và Vinh Vương.

https://thuviensach.vn

Có vị đại thần thức thời, nhìn sắc mặt của Vinh Vương cùng Bùi Hầu, tiến lên buộc tội Triệu Phùng Xuân không làm đúng chức trách được giao, vì kỹ nữ mà gây rối, làm chuyện trái với phẩm hạnh, đề nghị trực tiếp cắt chức quan của Triệu Phùng Xuân.

Vị này cũng thật to gan, dù gì Triệu Phùng Xuân cũng là phụ thân của Hoàng hậu nương nương. Phụ thân bị cắt chức, Hoàng Hậu sẽ không còn sót lại chút mặt mũi nào.

Đây là một loại đầu tư, không trái thì phải, thắng thua hai cực rõ ràng, một trời một đất.

Trên triều đình, bảy tám phần mọi người đều lựa chọn trung lập, không dám tùy tiện đứng ra vì bên nào.

Vốn tưởng rằng Hoàng Đế sẽ vì Hoàng hậu sẽ cho Triệu gia một con ngựa, nhưng lúc này lại thấy Hoàng Đế hơi hơi gật đầu, tựa hồ đồng ý với đề nghị của vị đại nhân này.

Vào lúc này Bùi Nghi lại thả một viên pháo: "Triệu Phùng Xuân người này không có đạo đức, sủng thiếp diệt thê, ngược lại mẫu thân của ông ta lại ngông cuồng, nghị luận xằng bậy về hoàng thất, bôi nhọ hoàng thân, phạm vào tội đại bất kính. Dựa theo luật lệ, phu có tội, thê cầu xin cho nghĩa tuyệt (giống ly hôn hiện giờ). Thần vì gia tỷ cầu xin Hoàng Thượng hạ chỉ, công bố nghĩa tuyệt[1]".

[1] Yi Jue là một hệ thống ly hôn bắt buộc ở Trung Quốc cổ đại. Khi một trong hai vợ chồng được buộc tội giết người, gây thương tích hoặc có hành động mẫu hệ, chính phủ phán quyết ly hôn bắt buộc.

Nghĩa tuyệt!

Mà không phải là cùng cách!

https://thuviensach.vn

Bùi gia đây là muốn cùng Triệu gia cắt đứt sạch sẽ hoàn toàn, không để lại một lối thoát nhỏ nào.

Bùi Nghi cũng thật là tàn nhẫn.

Thân mình Hoàng Đế vốn nghiêng về một bên, cũng bị làm cho sửng sốt bật ngồi thẳng dậy, xụ mặt hỏi: "Bùi Hầu, ngươi có chắc chắn rằng muốn nghĩa tuyệt?"

Bùi Nghi gật đầu: "Không phải là cùng cách, nhất định phải xử là nghĩa tuyệt".

Hoàng Đế xoa xoa mi tâm, nghĩ nghĩ nói: "Việc này để thương lượng sau đi, trước mắt vẫn là giải quyết tình hình hạn hán phía nam quan trọng hơn".

Bùi Nghi cũng không nhất quyết bắt Hoàng Đế tỏ thái độ, gật gật đầu, liền lui về vị trí của mình.

Vinh Vương cũng có chút mất hồn lạc phách, nhìn chằm chằm Hoàng Đế một lúc, lại quay sang nhìn chằm chằm vào sắc mặt Bùi Nghi.

Bùi Nghi vẫn như trước khí định thần nhàn, hai mắt khép hờ, trên mặt lộ tầng sương lạnh tỏ vẻ người sống chớ lại gần.

Nguyện vọng quanh quẩn trong lòng hắn đã nhiều năm, hôm nay rốt cuộc cũng đã được như ý nguyện. Nếu không có tự tin, Bùi Nghi tất nhiên sẽ không mở miệng.

Có phải hay không, Bùi Cẩm đã nghĩ thông suốt?

Chẳng lẽ, Hoàng Hậu trong cung cũng tán thành?

Vinh Vương nuốt một ngụm nước miếng, bỗng nhiên cảm thấy không chắc chắn.

https://thuviensach.vn

Bãi triều, Hoàng Đế ngồi trong liễn hai mắt mệt mỏi, vốn định về Đức Mậu Điện nghỉ ngơi một chút, đi đến nửa đường, hắn đột nhiên ở trong liễn dậm chân, nói với Đức Bảo canh giữ ở bên ngoài: "Đi Chiêu Dương điện".

Phụ mẫu Hoàng hậu muốn nghĩa tuyệt, chuyện này ảnh hưởng quá lớn, hắn phải có được thái độ xác nhận rõ ràng của Hoàng hậu. Nếu Hoàng hậu không đồng ý, cho dù người đề nghị việc này là Bùi Nghi, hắn cũng không thể đồng ý. Nhưng nếu Hoàng Hậu ủng hộ, hắn nhất định sẽ làm thỏa mãn tâm nguyện của Bùi Nghi, tất nhiên cũng không thể thiếu được việc phải bỏ ra công sức lớn chèn ép những phiền toái này xuống.

Lý Duệ ngồi trong xe liễn thở dài, cảm thấy đầu đau như muốn nứt ra.

Tin tức trong triều luôn luôn có đủ loại con đường để đến tay những nữ nhân trong hậu cung, bởi vì Chương Thái hậu thả rắm âm thanh to và rõ nên ở mãi trong Trường Nhạc cung không chịu gặp người, sau khi nghe được tin tức, tâm trạng uể oải của những ngày qua cuối cùng cũng nghênh đón được ánh sáng mặt trời.

Bà ta gọi Đoan phi đến, cô cháu hai người đuổi hết cung nữ thái giám hầu hạ ra ngoài, Thái Hậu nắm lấy tay Đoan phi hưng phấn nói: "Hài tử, rốt cuộc cơ hội của ngươi cũng đến".

Thái Hậu đối với Đoan phi như vậy, nàng thật sự thấy sợ, Thái Hậu như thế này, nàng biết rằng bà chưa từ bỏ, lo sợ hỏi: "Thái Hậu, cơ hội gì?"

"Đương nhiên là cơ hội đối phó với Hoàng Hậu". Nét mặt tiều tụy nhiều ngày của Thái Hậu lại tỏa sáng: "Cữu cữu của tiện tì kia đề nghị nghĩa tuyệt, Bùi gia muốn cùng Triệu gia một đao cắt đứt mọi quan hệ, đây còn không phải là cơ hội sao? Nếu thật sự phán nghĩa tuyệt, đó là đinh đã đóng cột, Triệu gia nhất định sẽ bị xử tội. Thử hỏi một nữ nhi của tội nhân sao có thể ở vị trí quốc gia chi mẫu".

https://thuviensach.vn

Thái Hậu càng nghĩ càng vui vẻ, Triệu Yên Dung, tiện tì này là kẻ thù của bà, ngắn ngủi mấy tháng đã hại bà bị thương mất mặt mấy lần? Lúc này, bà nhất định phải hoàn toàn đòi lại những thù hận mà nàng đã đối với bà.

"Lần này chúng ta chiếm lý lẽ, xem Hoàng Thượng còn lấy lý do gì cự tuyệt. Chỉ cần sau khi phế đi hậu vị của Triệu thị, nhìn khắp hậu cung này, còn có ai đủ tư cách trở thành Hoàng hậu?" Thái Hậu rất tin tưởng "Trong triều cũng có người của chúng ta, lúc này Bùi gia cùng Triệu gia đang gay gắt, sẽ không giúp nữ nhi của Triệu gia đòi lại công bằng. Chỉ cần không có tiểu súc sinh Bùi Nghi kia ở phía sau chống lưng, Hoàng Thượng sẽ không thiên vị cho tiện tì Triệu gia".

Thái hậu nói như là chuyện rất hiển nhiên, nhưng Đoan phi không cho là như vậy.

"Hoàng Thượng đối với Hoàng Hậu tình cảm rất sâu nặng, con cảm thấy người sẽ không...".

"Sâu nặng cái rắm". Thái Hậu đánh gãy lời của Đoan phi, hung hăng mắng một hơi: "Trong hậu cung mỹ nhân vô số, so với nàng ta còn đẹp hơn nhiều, Hoàng Thượng sao chỉ nhìn thấy một mình nàng ta? Chỉ là một phụ nhân tâm tư gian xảo, vừa mới tiến cung cũng không biết trúng gió gì, ngay từ đầu, đã đối nghịch với Hoàng Đế , làm cho Hoàng Đế chán ghét, hiện tại lại đột nhiên thay đổi bộ dạng, trước sau đối lập, Hoàng Thượng liền đối với nàng cảm thấy đặc biệt mới mẻ. Những điều này trước kia lão nương đùa giỡn còn thiếu sao, nàng còn non lắm."

"Nhưng mà..." Đoan phi nhíu hai hàng lông mày.

"Ngươi yên tâm, Hoàng Thượng chỉ là cảm thấy mới mẻ, cũng chỉ dùng lại ở mới mẻ mà thôi". Thái Hậu cười lạnh một tiếng nói: "Nếu là mới mẻ, cảm giác tốt đẹp nhất định sẽ có một ngày mất đi. Ngươi đừng nhìn hai

https://thuviensach.vn

người kia vững chắc như keo sơn, thật đến hắn không có một chút lợi ích nào, thậm chí khi hắn bị dao động, ngươi chờ xem, trở mặt vô tình đó mới chính là nam nhân".

Đoan phi một tay ấn ngực, xuyên qua da thịt, nàng có thể cảm giác được trái tim của mình đang kịch liệt nhảy lên.

Nếu thật sự như lời của Thái Hậu nói, một khi phán nghĩa tuyệt, Triệu gia và Bùi gia sẽ hoàn toàn không còn liên quan, vị trí Hoàng Hậu này, nói không chừng nàng thật sự có khả năng ngồi lên.

Hai mắt Đoan phi lấp lánh, sóng nước mênh mông, trên mặt lộ ra ý cười đã lâu không thấy. "Vậy chúng ta nên làm như thế nào?"

"Truyền tin tức ra ngoài, bảo các huynh đệ chuẩn bị cho thật tốt. Triệu thị vô đức vô năng, không giữ nổi ngôi vị Hoàng Hậu. Lần này chúng ta liền nương theo tin đồn của Bùi gia, trước hết sẽ lôi nàng ta xuống". Thái Hậu bất giác nắm chặt hai tay thành nắm đấm, bởi vì quá kích động nên hơi run run: "Lôi nàng ta xuống, ai gia nhất định phải đạp cho nàng ta mấy đạp thật mạnh mới được".

Mà ở Thọ Khang cung, Ngụy Thái phi cũng đứng ngồi không yên, ở trong điện đi tới đi lui.

Ngụy An Lan tiến đến đỡ hai lần đều bị Ngụy Thái phi cho lui trở về.

Nhìn thấy cô mẫu âu sầu lo lắng, Ngụy An Lan cũng không dám hỏi nhiều, chỉ lặng lẽ cho người chuẩn bị nước ấm và quần áo mới. Đại điện rất nóng, Thái phi đi đến ra mô hôi khắp người.

"Thật sự là quá hoang đường, quá hoang đường". Thái phi nghẹn hồi lâu, rốt cục đi cũng mệt, ngồi xuống ghế mở miệng mắng.

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan không nghĩ ra ai đã chọc giận Thái phi, chỉ yên lặng đứng một bên hầu hạ bà lau người, thay quần áo.

Qua một lúc sau, Ngụy Thái phi cho đuổi nhóm cung nhân đi ra ngoài, chỉ để lại một mình Ngụy An Lan.

Ngụy An Lan nhu thuận nghe lời, nàng biết Thái phi có thể có lời muốn nói với nàng, nhưng đợi một lúc lâu sau, chỉ nghe được tiếng thở dài của Thái phi như đem cả hồn phách thở ra (thở rất dài và rất nặng).

"Lần này sợ rằng Hoàng Hậu thật sự gặp nạn". Qua thật lâu sau Ngụy Thái phi mới mở lời.

Ngụy An Lan không rõ nguyên do, nên chỉ trầm mặt đứng nghe Thái phi phân tích.

"Bùi gia có công phò vua, Hoàng Thượng có thể có ngày hôm nay, cùng Bùi Nghi bày mưu tính kế, chu toàn phối hợp tác chiến không có phòng bị. Cho nên lúc trước Hoàng Thượng mới cố ý muốn nghênh cháu gái ngoại của Bùi Nghi vào cung làm Hậu". Ngụy Thái phi ngồi ở trên ghế, bà không có nhi tử, Khang Vương Lý Duệ là mệnh của bà, cũng là vận mạng của bà. Nhưng năm đó ở trong cung khi đối đầu với những nguy hiểm, có trời mới biết và đã trải qua những ngày như thế nào.

Như đối mặt với vực sâu, như đi trên băng mỏng, không cẩn thận có thể trả giá bằng mạng của cả nhà già trẻ lớn bé.

Lý Duệ một lòng muốn cho bà tôn hào Thái Hậu, bà lại cảm thấy có thể bình an trở thành Thái phi, tận hưởng vinh hoa phú quý, đã là kết quả tốt đẹp nhất mà bà có thể nghĩ đến.

Thứ Chương thị có, là danh xưng Thái Hậu tôn quý, nhưng cái bà có là tâm của Hoàng Đế.

https://thuviensach.vn

Thật ra cũng xem như bà đã thắng.

Nhiều năm nuôi dưỡng Lý Duệ, bà tự nhận đối với tính tình của Lý Duệ có mười phần hiểu biết.

Hắn đủ nhẫn tâm, đủ quyết đoán, có thể nhẫn nhịn những chuyện mà người khác không thể nhẫn nhịn, cho nên hắn là người tồn tại đến cuối cùng, người cười cuối cùng.

Nhưng hắn có một nhược điểm lớn nhất, đó là hắn sống rất tình cảm.

Từ nhỏ đã bị phụ mẫu bỏ quên, Ngụy Thái phi tuy rằng là người dưỡng hắn, nhưng đối với thân sinh phụ mẫu hoàn toàn khác biệt.

Lý Duệ lớn lên trong sự thiếu thốn tình cảm, nhìn hắn như là người bạc tình nhưng thật ra về phương diện tình cảm hắn so với người thường có nhu cầu mạnh mẽ hơn.

Tuy rằng bà trở về chưa được bao lâu, nhưng Ngụy Thái phi đã nhìn ra lúc này Hoàng Thượng thật sự đã động chân tình.

Nếu không phải xác định điều này, bà cũng không từ bỏ ý định mà vì Ngụy An Lan lựa chọn một chàng rể tốt.

Lý Duệ là người khi đã xác định chuyện gì sẽ kiên trì cho đến khi thiên hoang địa lão.

Hiện tại Bùi Nghi đưa ra đề nghị muốn Bùi thị cùng Triệu Phùng Xuân nghĩa tuyệt, người có tâm chắc chắn sẽ nắm lấy cơ hội này mà thổi phồng lên, đả kích Hoàng Hậu. Mà dựa vào tính tình của Lý Duệ, lúc này sẽ giữ vững ở bên cạnh Triệu Yên Dung, không nhượng bộ bất cứ điều gì.

Hắn vừa mới đăng cơ, trong ngoài đều khốn đốn, phải làm gì để bảo toàn?

https://thuviensach.vn

Mà mình, có khả năng gì giúp đỡ hắn đây?

Ngụy Thái phi lâm vào trầm tư.

"Nghĩa tuyệt sao?" Hoàng Hậu cười nắm lấy tay Hoàng Thượng đưa đến, dẫn hắn ngồi xuống trước bàn, tự tay rót cho hắn chén trà thơm: "Thiếp thân biết, hôm qua cữu cữu có phái người đến hỏi suy nghĩ của thiếp thân".

Lý Duệ gật gật đầu, Bùi Nghi không phải là người lâm trận mà không có chuẩn bị, nếu hắn hôm nay ở trong triều dám đưa ra ý kiến nghĩa tuyệt, chắc chắn cũng đã tính toán nhiều mặt, mà trong lúc này, Hoàng hậu cho phép tất nhiên là điều quan trọng nhất.

Hoàng Đế hơi cúi đầu xuống, tinh tế ngắm làn khói trà lượn lờ bốc lên, uống một ngụm nhỏ.

"Trẫm hiểu được ý của Hoàng hậu".

"Thiếp thân cái gì cũng chưa có nói". Triệu Yên Dung mặt mày xinh đẹp, ngồi ở trước người Lý Duệ, một tay chống cằm, vẻ mặt ngây thơ.

"Nếu nàng không gật đầu, hôm nay hắn cũng sẽ không ở trong điện mà đưa ra yêu cầu này". Lý Duệ buông chén trà xuống, vươn tay, sờ sờ hai gò má tròn trĩnh của Hoàng hậu.

"Nàng có biết hay không, nàng sẽ mang đến cho mình nhiều rắc rối?"

"Ta biết chứ, nếu là thiếp thân có rắc rối, cữu cữu sẽ không mặc kệ, Hoàng Thượng ngài cũng sẽ không". Triệu Yên Dung nắm lấy bàn tay của Lý Duệ, áp lên mặt mình cọ cọ. "Có một số việc, không phải bởi vì sợ rắc rối mà không làm, chuyện nhà, chuyện quốc gia, mọi chuyện đều phải làm ra lẽ".

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu ngẩng đầu, trên mặt không chút nào che dấu sự ngạo nghễ: "Thiếp thân không sợ rắc rối, mà ta muốn rắc rối sợ ta".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tự Làm Tự Chịu

Triệu Thượng Thư liên tục gặp đả kích + nương nương là nuôi không quen bạch nhãn lang

Edit: Nguyệt Sung dung

Beta: Suthaiphi

Chức quan của Triệu Phùng Xuân cứ như vậy liền biến mất.

Tình hình thiên tai ở phía Nam khẩn yếu, cũng không để ý cấp trên quyết định tạm quản hay thay thế, nhưng tóm lại, khi tân Hộ bộ Thượng thư chân trước mới vào cửa nha môn Hộ bộ, thì bàn làm việc của Triệu Thượng thư đã bị dọn dẹp sạch sẽ, đến cọng lông cũng không còn. Vị này cũng là một người tài giỏi, mạnh mẽ dứt khoát không chút cẩu thả. Từ khi đó đèn ở nha môn Hộ bộ suốt đêm chưa từng tắt.

Triệu Phùng Xuân, người bị chiếm ổ, giờ phút này vẫn còn kêu khóc ở trên giường. Không phải vì vết thương trên người, mà còn vừa kinh vừa sợ, trái tim cũng sắp vỡ vụn.

Lão nương đi Quan Quân Hầu phủ một vòng, trở về liền bị liệt, nửa người không nhúc nhích được, miệng méo mắt lệch, nói chuyện cũng mơ hồ không rõ. Trong nhà mời đại phu tới nói là do bị kinh sợ, trúng gió độc, đàm nhiệt cản trở, phủ khí không thông, kê một thang tiêu phong định thần để uống. Bên này cặn thuốc của lão thái thái còn chưa đổ đi, bên kia Tông nhân phủ đã phái người tới cửa.

https://thuviensach.vn

Lão thái thái mới vừa tỉnh lại đã thấy quan sai như hung thần ác sát đứng trước mặt, một vị quan không biết phẩm cấp gì mang một cái túi sách, đang xụ mặt đọc từng câu từng chữ muốn bắt bà nhốt vào đại lao, lão thái thái con mắt đảo một vòng, lại hôn mê bất tỉnh.

Lần này thang thuốc tiêu phong định thần cái gì cũng không còn hiệu nghiệm nữa rồi. Sau trận choáng váng này, miệng méo lại càng lợi hại hơn, nước dãi không khống chế được chảy xuống. Vốn lúc đầu bà nói chuyện có thể mơ hồ hiểu được đại khái nhưng bây giờ hoàn toàn không phát ra được âm thanh nào rồi. Thấy một phòng bệnh tật, viên quan kia cũng xem như là người hiểu nhân tình phái mấy quan sai trông nom, phòng ngừa đối tượng trốn thoát, sau đó trở về nha môn báo cáo.

Đoạn thị khóc đến ruột gan sắp đứt, một bên là phu quân trên người không còn mấy lạng thịt, một bên là bà bà miệng không thể nói, người không thể động. Bà làm gì còn nửa điểm tâm phúc nào nữa?

Cũng may Triệu Phùng Xuân tĩnh dưỡng được mấy ngày, trên người tuy còn đau nhưng đã thanh tỉnh rất nhiều. Lão nương trở nên như vậy, đương nhiên trong lòng hắn vừa đau vừa hận nhưng thứ khiến hắn quan tâm hơn chính là phản ứng của Bùi gia. Hắn hiểu Bùi Cẩm, biết nàng ta là một nữ nhân đặc biệt có thể chịu khổ, lại vô cùng giống người tỷ tỷ đã mất của nàng luôn luôn để ý mặt mũi. Bùi Nghi có thể ra tay độc ác như vậy có lẽ là đã biết được tin tức gì, chẳng lẽ Bùi thị điên thật rồi, muốn hòa ly với hắn hay sao? Vừa nghĩ tới Bùi thị luôn nhu nhược không có chủ kiến, bỗng một ngày phất áo xoay người không cần hắn, trong lòng Triệu Phùng Xuân xuất hiện một trận khủng hoảng. Những năm này hắn đã quá thuận lợi nên lơ là, luôn cho là Bùi thị bị hắn gây khó dễ đã nhiều năm, vĩnh viễn sẽ không cãi lại hắn một tiếng, không nghĩ tới nàng ta vừa nói thay đổi liền thay đổi. Triệu Phùng Xuân cảm thấy Bùi thị quá tuyệt tình, lại không thèm để ý tình nghĩa phu thê nhiều năm, chỉ dung túng đệ đệ khi dễ phu gia.

https://thuviensach.vn

Vừa tức vừa đau, trong lòng còn có một loại mất mát nhàn nhạt. Trong nhất thời, nhớ tới chuyện năm xưa sau khi thành thân với Thái An Huyện chủ Bùi Hảo. Thái An Huyện chủ thân là trưởng nữ của Bình Dương công chúa và Bùi đại tướng quân, từ nhỏ cẩm y ngọc thực, tính tình lại rất ôn nhu. Lúc đầu hắn và nàng cũng là cầm sắt hợp minh, hắn vừa mới đậu tiến sĩ, quan lộ cũng cao hơn người khác mấy bậc vì nhờ có nhạc gia. Những người cùng khóa với hắn nếu không phải đi tới những phủ huyện xa xôi thì cũng đứng chịu khổ ở kinh thành chờ chức vị trống, chỉ có hắn, trước hết đã được điều vào nha môn Hàn Lâm Viện quý khí và trong sạch. Không có nước đục nhưng lại có tiền đồ rộng lớn.

Chẳng biết lúc nào những lời đồn đãi không chịu nổi truyền vào tai hắn, nói hắn cậy thế quyền quý, tiểu nhân dựa vào đàn bà để lên chức, ánh mắt các đồng liêu nhìn hắn đều là hâm mộ cùng khinh thường. Ánh mắt ấy khiến hắn cảm thấy như có gai nhọn đâm vào lưng, vừa cố gắng tiến lên, vừa đem những bực bội và căm hận chuyển lên người thê tử.

Đoạn thị còn trẻ đẹp, lại có tình cảm thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên từ nhỏ, mặc dù không có học thức, chưa hiểu sự đời, lại khiến hắn có thể ưỡn ngực, hưởng thụ hào khí cùng ngạnh khí của nam nhân. Tâm của hắn dần dần lệch hướng, Đoạn thị không có gì chỉ có thể dựa vào hắn, mà Bùi thị cái gì cũng có, cao cao tại thượng khiến hắn không thở nổi. Mãi cho đến khi lần lượt thăm dò, hắn bắt được điểm yếu của Bùi thị.... Là thể diện.

Bởi vì nàng là Huyện chủ, phụ mẫu của nàng là anh hùng nổi danh nhất Đại Tề, cho nên Bùi thị đều cảm thấy thể diện quan trọng hơn tất cả. Bất kể trượng phu như thế nào đi nữa? Bất kể bà bà cướp đoạt từng chút một như thế nào? Vì mặt mũi Bùi gia, nàng ta luôn phải cười để biểu lộ hạnh phúc của mình ra bên ngoài, biểu lộ tài cán cùng sự quan tâm của Triệu Phùng Xuân. Cho đến khi nàng khiến bản thân mình tức chết, cũng không nói nửa câu với bên ngoài rằng Triệu Phùng Xuân không tốt.

https://thuviensach.vn

Hắn có được lợi ích thiết thực lớn nhất, vốn là nam nhân cho dù cưới được môn đệ cao quý, nữ nhân thân phận cao quý vẫn có thể sống tiêu sái thoải mái, Triệu Phùng Xuân ăn ngon quen miệng, dùng hết tâm tư để lấy được muội muội của Bùi thị vào trong tay. Bởi vì có thê tử trước làm ví dụ thực tế, hắn dạy bảo tiểu thê tử này càng thuận buồm xuôi gió hơn. Hắn đối với nàng ta, luôn là cao cao tại thượng, lạnh lẽo khinh thường.

Đối với hắn mà nói, Bùi Cẩm dùng để lừa gạt bên ngoài Triệu gia, thân phận là mảnh vá, chỉ cần bên ngoài gọn gàng, bên trong bị hư thối đến dạng nào hắn cũng không thèm để ý.

Bùi Cẩm trẻ hơn Đoạn thị, lại càng mỹ mạo hơn Đoạn thị nhưng Triệu Phùng Xuân lại áp chế nàng, đánh nàng, muốn toàn thân cùng trái tim đều bị hắn khống chế chiếm hữu. Hắn hưởng thụ biểu tình thê tử bị ủy khuất bi thương nuốt nước mắt, càng hưởng thụ thê tử trợn tròn cặp mắt kinh sợ khi bị hắn trách móc, còn có thân thể thon nhỏ run lẩy bẩy.

Sau này không nhìn thấy nữa rồi! Nghĩ đến đây, trong lòng Triệu Phùng Xuân giống như có thứ gì bị xé ra, rất đau. Nữ nhân hắn chú tâm dạy bảo, tại sao có thể buông tha như vậy?

Trong sân, nhìn lại quan tài Bùi Nghi đưa cho hắn, là kim ti nam mộc[1] thượng hạng giá trị vạn kim. Lúc trước hắn sợ là do Bùi Nghi bình thường không nói không rằng nhưng ánh mắt tiểu cữu tử lại hết sức âm độc. Cặp mắt tối đen âm trầm giống như nhìn thấy tất cả bí mật ẩn giấu. Lúc đầu Bùi Nghi đứng ở phía sau Khang vương, Triệu Phùng Xuân còn cười nhạo hắn ngu xuẩn ngây thơ, chọn nâng đỡ một hoàng tử yếu thế không có tiền đồ nhất. Vì thế, hắn thậm chí không cho phép thê tử về nhà mẹ, muốn Triệu gia và Bùi gia ngày càng hời hợt.

([1] kim ti nam mộc: tơ vàng gỗ nam, một loại gỗ quý thời xưa.)

https://thuviensach.vn

Nhưng lại không nghĩ tới, người cuối cùng chiến thắng chính là Khang vương không được xem trọng nhất. Đợi hắn lần nữa trở lại ôm bắp đùi, hắn rõ ràng nhìn thấy được âm lãnh cùng giễu cợt trong mắt tiểu cữu tử, khiến lửa giận của hắn bốc cao ba trượng nhưng cả người lại phát rét.

Hắn làm quan nhiều năm cũng không phải kẻ ngốc, ý của Bùi Nghi hắn biết rõ ràng. Đây là buộc hắn buông tay, kí văn thư bỏ vợ, để hắn và Bùi Cẩm hòa ly! Nếu như hắn không chịu, thứ chờ hắn chính là một cái quan tài. Bùi Nghi để cho hắn chọn, hoặc là để Bùi Cẩm về nhà hoặc là để Bùi Cẩm trực tiếp làm quả phụ.

Hắn mới ba mươi bảy tuổi, tuổi trẻ lực tráng đã là đầu não của Hộ bộ, lại là một thành viên của Chính sự đường. Quyền thế giàu sang đối với hắn cơ hồ dễ như trở bàn tay, hắn không bỏ được. Không bỏ được giàu sang, không bỏ được quyền thế tới tay, càng không bỏ được nữ nhân xinh đẹp ôn nhu và rượu thịt thơm ngon. Nếu như chết, tất cả chỉ còn là hư ảnh.

Nhưng để cho hắn buông tay thả Bùi Cẩm tự do, buông tha đại thụ Bùi gia đang thịnh này, trong lòng Triệu Phùng Xuân quả thật không nỡ, lại không cam lòng. Hiện giờ hắn bị thương nằm liệt giường, mẫu thân lại không có kiến thức mà đắc tội với Hoàng thân quốc thích, nếu như lúc này đáp ứng hòa ly với Bùi thị, hắn có thể đoán được quan lộ tương lai sẽ lận đận. Hoàng thượng thưởng thức, cấp dưới a dua nịnh nọt, một nửa bởi vì là tài cán địa vị của hắn, một nửa kia là tới vì Bùi gia.

Trên đời này, nam nhân có tài cán như hắn không ít nhưng có thể làm 'rể hiền' của Bùi gia, chỉ có một mình Triệu Phùng Xuân hắn. Sau khi hòa ly với Bùi thị, sao Hoàng thượng còn tiếp tục trọng dụng hắn? Sao những thuộc hạ kia còn phải nịnh hót hắn như bây giờ? Còn có bổng lộc của hắn, sao đủ cho một nhà tiêu xài, đủ cho hắn ở bên ngoài phong hoa tuyết nguyệt, mặc sức phung phí? Chỉ cần nghĩ tới những thứ này, Triệu Phùng Xuân sợ muốn chết. Không thể hòa ly, hắn tuyệt đối không thể thả Bùi

https://thuviensach.vn

Cẩm. Chỉ cần có Bùi Cẩm ở bên người, Bùi Nghi còn có điều cố kỵ, chẳng lẽ hắn thật nhẫn tâm nhìn thấy tỷ tỷ làm quả phụ, cháu gái hắn làm cô nhi?

Còn có Hoàng hậu! Nếu hắn hòa ly với Bùi Cẩm, Hoàng hậu còn có mặt mũi gì? Trong lòng Triệu Phùng Xuân tính toán nửa ngày, cảm thấy mặt mũi Hoàng gia so với Triệu gia, Bùi gia lớn hơn. Bùi Nghi tuyệt đối không dám làm gì hắn nhưng sự thật chứng minh hắn nghĩ lầm rồi.

Ngày thứ hai đã có Lại bộ Hành Lang mang văn thư miễn nhiệm chức quan của Chính sự đường đến, lệnh cho hắn giao ấn tín quan thụ. Triệu Phùng Xuân bối rối, hắn chẳng qua nằm dưỡng bệnh mấy ngày, sao lại thôi chức quan của hắn? Hành Lang này vốn đã quen biết Triệu Phùng Xuân từ lâu, giao tình cũng không tệ. Vì vậy lặng lẽ nói chuyện triều đình cho hắn nghe, cũng khuyên hắn.

"Chuyện này chỉ e là không hay. Vinh vương người nọ ngươi cũng biết, thuở thiếu thời ngay cả Tiên đế cũng nhức đầu, là người khó dây dưa nhất. Hắn có giao tình, lớn lên từ nhỏ với Bùi Hầu. Hắn là người biết bao nhiêu năm không thấy thượng triều, rõ ràng chính là vì Bùi hầu tác động. Ta nói ngươi nha, trong nhà không phải có kiều thê mỹ thiếp sao, khi không sao lại đi tranh kỹ nữ với kẻ nhàn rỗi đó làm gì? Hiện giờ khắp kinh thành đều biết chuyện này, tội danh đức hạnh có thiếu sót ngươi không thể thoát được rồi. Thừa dịp mọi chuyện còn chưa tới mức không thể cứu, mau mau đi cầu Bùi Hầu thông cảm, dằn lại cơn giận của hắn, đón phu nhân về đi".

Trong đầu Triệu Phùng Xuân chính là hai chữ "Nghĩa tuyệt", Bùi Nghi đây là ép hắn vào tuyệt lộ. Lúc đầu hắn còn đang suy nghĩ hòa ly, lúc sau người ta đã giáng hai chữ nghĩa tuyệt lên đầu hắn. Ngay cả máu trong người Triệu Phùng Xuân cũng đông lạnh lại, nếu thật nghĩa tuyệt vậy quan lộ của hắn thật sự chấm dứt. Tuyệt đối không thể nghĩa tuyệt, tuyệt đối không thể!

https://thuviensach.vn

Muốn vãn hồi, hắn chỉ có thể đi cầu hai người, một là Bùi Nghi, hai là Triệu Yên Dung. Bùi Cẩm hiện giờ ở trong tay Bùi Nghi, hắn đừng nói là gặp, muốn mua chuộc người vào truyền lời cũng không có khả năng. Huống chi Bùi Nghi kiên quyết lãnh tình, cho dù hắn có thể thuyết phục được Bùi Cẩm, Bùi Cẩm cũng chưa chắc có bản lãnh có thể khiến Bùi Nghi thay đổi chủ ý.

Chỉ có hắn đi cầu, tự mình đi, từ bỏ mọi thứ tôn nghiêm, giống như lúc trước đi cầu cưới Bùi Cẩm. Không, tư thái so với khi đó càng thấp hơn, càng khẩn thiết hơn nữa. Chỉ mong Bùi Nghi có thể nể mặt tình cảm phu thê nhiều năm giữa hắn và Bùi Cẩm, lại có hai nữ nhi Yên Dung, Uyển Dung mà bỏ qua cho hắn.

Còn chuyện muốn gặp Hoàng hậu với tình trạng trước mắt của hắn, e là cửa cung cũng không vào được. Đầu tiên là vì hành vi không ngay thẳng, trêu chọc tai họa hơn nữa mẫu thân lại ở trước của Hầu phủ nói năng lung tung, chuyện liên quan đến danh dự, thể diện Hoàng gia, Hoàng đế có thể nhẫn nhịn không trị tội bọn họ đã là rất may mắn, càng đừng có hy vọng cho hắn gặp Hoàng hậu.

Bất quá Triệu Phùng Xuân vẫn có lòng tin với nữ nhi mình, cho dù thế nào đi nữa, Yên Dung vẫn thân cận với hắn và tổ mẫu hơn. Một khi xử nghĩa tuyệt, nàng chính là người có phụ mẫu bất toàn, hậu vị không ổn, vì chính bản thân nàng, Hoàng hậu nhất định sẽ nghĩ hết biện pháp ngăn cản chuyện này phát sinh. Chỉ cần Bùi Nghi không kiên trì, chỉ cần Bùi Cẩm chịu trở về Triệu phủ!

Triệu Phùng Xuân đã quyết định chủ ý, kêu người mặc y phục cho hắn, nâng kiệu chạy thẳng đến Quan Quân Hầu phủ. Tông nhân phủ còn sai người canh giữ ở Triệu gia, thấy Triệu Phùng Xuân muốn đi ra ngoài, tuy không ngăn nhưng lại có ba bốn người đi theo, dáng vẻ một chút cũng không buông tha. Lúc này Triệu Phùng Xuân làm gì có tâm tư đi quản những thứ này.

https://thuviensach.vn

Đến trước cửa Hầu phủ, hắn cũng không quản mình có phải là quan to nhất phẩm hay không, có phải đường đường là một thượng thư hay không? Gọi người đỡ hắn, cởi mũ ra, trải áo choàng ra quỳ rạp xuống. Đây chính là truyền thống nhận tội, chẳng qua lúc này trên người Triệu Phùng Xuân có vết thương, dưới da là từng khối, từng khối máu bầm chưa tan, trên người chỗ xanh đỏ tím vàng đủ cả, giống như mở phường nhuộm, ngũ nhan lục sắc thập phần tức cười. Đầu, mặt cũng chưa tiêu sưng, khóe mắt khóe môi đều sưng, tràn máu ứ đọng, ngũ quan đều đã thay đổi hình dáng, nơi nào còn có thể nhìn ra ngọc lang Triệu gia phong độ nhẹ nhàng, mi thanh thục tú?

Quỳ như vậy hơn nửa canh giờ, cửa Hầu phủ vẫn đóng chặt, ngay cả một khe hở bé tẹo cũng không lộ ra. Triệu Phùng Xuân biết Bùi Nghi không chịu gặp hắn nhanh như vậy, chỉ có thể nhịn đau, cắn răng cứng rắn chịu đựng.

Một người quỳ trước cửa Hầu phủ, quanh người có mấy hạ nhân trông nom, lại có bốn quan sai quắc mắt nhìn chằm chằm, rất nhanh chóng có một đám người bao vây. Bọn họ không có cơ hội nhìn thấy Thượng thư đại nhân, bất quá có mấy người lanh mắt trí nhớ tốt, phát hiện những hạ nhân trông coi kia có một hai người cực kì quen mắt. Nghĩ kỹ một chút, cũng không phải gia nô của Triệu gia hôm trước phụng bồi lão nữ nhân đanh đá chửi đổng đó hay sao? Mọi người bừng tỉnh, thì ra là Triệu gia vội tới bồi tội với Bùi gia. Đáng lắm, đáng đời!

Vô số ánh mắt giống như mũi nhọn đâm vào lưng hắn, vô số người nói nhỏ giống như ruồi muỗi vo ve lượn quanh bên tai hắn. Tóc Triệu Phùng Xuân sớm đã bị mồ hôi thấm ướt đẫm, từ buổi sáng đợi đến trưa, từ sau giờ ngọ quỳ đến hoàng hôn, cửa son to lớn từ đầu đến cuối vẫn không nhúc nhích. Đứng trước cửa Hầu phủ là hai con sư tử đá to lớn ngẹo đầu, hơi cúi đầu, há to miệng giống như là đang cười nhạo hắn.

https://thuviensach.vn

Tinh thần của Triệu Phùng Xuân từng chút mất đi, đồng thời còn mang đi lòng tin yếu ớt cùng hy vọng mù mịt.

"Bùi Cẩm! Bùi Cẩm!"

Hắn đứng thẳng cơ thể đã sớm đau nhức không chịu nổi, lạc giọng gọi khuê danh của Bùi thị, khóc lóc um sùm. Đập đầu xuống nền đá xanh cứng rắn trước mặt, trên trán vốn đang sưng lại xuất hiện vết thương mới.

"Ta thật xin lỗi nàng, thật xin lỗi nàng a! Bùi Cẩm! Nể tình ta và nàng là phu thê, nàng hà tất tuyệt tình như vậy chứ!"

Triệu Phùng Xuân kêu khóc, cầu khẩn, mắng nhiếc, hối tiếc nhưng mãi cho đến khi giọng hắn khàn đi, bên trong cũng không có bất kì hồi âm nào. Dù có người đi ra mắng vài tiếng, dù có người đi ra đánh hắn hai cái, chỉ cần có đáp lại, thì tâm vẫn chưa chết. Nhưng lại không có! Người ta lười nhìn hắn một cái, tùy ý hắn khóc lóc kêu la, cũng chỉ xem hắn như con chó ven đường bịt tai lại không nghe.

Cuối cùng, Triệu Phùng Xuân té xỉu được hạ nhân Triệu gia khiêng trở về nhà. Cho đến khi hắn ở nhà tỉnh lại thì gặp một người ở trước giường hắn. Người này mặc y phục màu đỏ của tổng quản thái giám, tướng mạo bình thường, chỉ có vẻ hơi chút thanh tú, dưới cằm không có râu, ánh mắt bình tĩnh, chính là Tổng quản đại thái giám bên người Hoàng đế - Đức Bảo.

Triệu Phùng Xuân sợ run hồi lâu mới phản ứng được, phải đứng dậy hành lễ với hắn. Đức Bảo phất phất tay, thanh âm của hắn mặc dù chói tai lại có một loại cảm giác ôn nhu, không biết có phải bởi vì hắn là cha ruột của Hoàng hậu hay không? Cho nên Đức Bảo đối với hắn phá lệ khách khí một chút.

"Ta phụng chỉ ý của Hoàng thượng và Hoàng hậu, đặc biệt tới quý phủ hỏi thăm sức khỏe đại nhân".

https://thuviensach.vn

Nghe giọng nói Đức Bảo, Triệu Phùng Xuân lạnh cả người. "Công công, người tới truyền lời gì sao? Có chuyện gì, mời người cứ nói không sao".

Đức Bảo nhíu mày. "Đại nhân có lẽ không biết, hôm qua trên triều đình xảy ra một chuyện".

Trong lòng Triệu Phùng Xuân 'lộp bộp' một tiếng.

"Bùi Hầu đã thượng triều thỉnh cầu với Hoàng thượng, muốn người cùng quý phu nhân, Quan Quân Hầu phủ Nhị tiểu thư Bùi thị nghĩa tuyệt".

Cả người Triệu Phùng Xuân run lên, vội vàng la lên. "Không thể, tuyệt đối không thể!"

Khóe miệng Đức Bảo lướt qua một nụ cười. "Hoàng thượng lúc ấy vẫn do dự chưa quyết định, thật sự chuyện này có chút khó giải quyết. Triệu đại nhân, chúng ta cứ thoải mái nói đi. Người đó, đích xác về mặt đức hạnh có thiếu sót, thua thiệt phu nhân của người chẳng qua chỉ là vấn đề nhỏ, nhà nào không có khó khăn, còn có thể nháo tới hòa ly, nghĩ tuyệt hay sao? Chủ yếu chính là vị lão thái thái trong nhà người. Ở ngoài đường nhục mạ Hoàng thân, tổn hại danh tiếng Trưởng công chúa và Quan Quân Hầu đã qua đời, thậm chí ngay cả tổ tông cũng mắng. Đường phố mấy trăm người đều nghe thấy rõ ràng, nếu không phải như vậy, Vinh Vương điện hạ sao có thể tức giận lớn đến như vậy, thiếu chút nữa động đao với lão thái thái nhà người?"

Trên người Triệu Phùng Xuân mồ hôi lạnh tách một tiếng chảy xuống. "Công công, mẹ già lớn tuổi rồi nên hồ đồ nhưng không có ý xúc phạm Hoàng gia..."

"Được rồi, lời này người chớ giải thích với ta". Đức Bảo khẽ mỉm cười, giơ tay lên phất phất. "Không có ai là kẻ điếc, cũng không có ai bị ngốc. Lão thái thái tuổi tác mặc dù hơi lớn nhưng có phải hồ đồ hay không

https://thuviensach.vn

người sáng suốt nhìn một chút thì biết. Người nói nếu chẳng qua chỉ có vài bách tính nghe, cũng chỉ cười một tiếng, chọc không tới bầu trời nhưng vấn đề bây giờ, Vinh Vương điện hạ đúng lúc ở đấy, từng lời đại bất kính kia của lão thái thái rơi vào tai Vinh Vương không sót một chữ ".

"Triệu đại nhân, tội danh này chỉ cần chứng thật, kết quả chính là rơi đầu, tịch biên gia sản." Đức Bảo ngước mắt nhìn hắn, ngữ khi giọng nói vẫn hòa thuận ôn nhu nhưng khiến cho người nghe rùng mình. "Người nghĩ kỹ, Hoàng Thượng nhớ tới người là nhạc phụ, là cha ruột của Hoàng hậu, cho nên có thể giúp người chọn một chuyện. Nếu đổi lại là người ngoài, phản ứng của Hoàng Thượng, đâu cần phải phí lòng như vậy? Sớm đã phân phó cấm quân bắt người rồi".

Tuy đã vào hạ nhưng Triệu Phùng Xuân vẫn cảm thấy cả người lạnh lẽo, run lập cập, hàm răng va vào nhau, phát ra tiếng vang.

"Người chọn đi, nếu không chính người viết một tấu chương thỉnh tội, Tông nhân phủ dựa theo quy củ tổ tông làm việc. Chém đầu lão phu nhân của người, còn người thì tước chức trở thành thứ dân, hồi hương làm nông đi. Hoặc là người nhận sai, viết một bản nhận tội, chờ nghĩa tuyệt văn thư đưa xuống, đem trả hết những thứ nên trả của Bùi phủ một cách nhẹ nhàng. Như vậy, Tông nhân phủ xử tội cũng có thể nhẹ chút, nói không chừng thông cảm lão thái thái tuổi già hồ đồ, không đáng truy cứu. Mà người, đại khái sẽ bị hàng mấy cấp, trước điều đến phủ huyện ngoài kinh thành nhậm chức. Vài năm sau, mọi chuyện cũng phủ bụi, không còn ai nhớ, người hãy quay về".

Trước mắt Triệu Phùng Xuân tối sầm, suýt nữa lại hôn mê bất tỉnh. Sợ run sửng sốt hồi lâu, chảy nước mắt nói với Đức Bảo. "Đa tạ hồng ân của Hoàng Thượng, vi thần cảm kích vô cùng, chẳng qua sau khi ta đi, nhà mẹ đẻ của Hoàng Hậu không người, khó tránh khỏi cô đơn tịch mịch. Cầu xin Hoàng Thượng thông cảm tình nghĩa phu thê, chớ bởi vì chuyện của thần mà xem nhẹ tình cảm với Hoàng Hậu."

https://thuviensach.vn

Lông mày Đức Bảo nhướn nhướn, cười nói. "Ai nói nhà mẹ đẻ Hoàng Hậu nương nương không có người? Bùi Hầu vẫn còn ở kinh thành đấy, Bùi phu nhân. A, không đúng, Bùi tiểu thư cũng ở kinh thành, thường xuyên tiến cung cũng được. Về phía Hoàng Thượng, người càng không cần lo lắng, nếu không phải nghĩ tới Hoàng Hậu, Hoàng Thượng cũng không để cho ta đặc biệt đi chuyến này, người nói có phải hay không?"

Trong lòng Triệu Phùng Xuân chợt lạnh, hắn nghe rõ ý của Đức Bảo, Bùi Nghi nói "nghĩa tuyệt", Hoàng Hậu đồng ý! Nàng ta lại đồng ý! Ở trong lòng nàng ta, phụ thân và tổ mẫu nuôi nàng ta mười tám năm lại không bằng di mẫu và cữu cữu không thân không cận! Triệu Phùng Xuân âm thầm cắn răng. Hắn nuôi không nữ nhi này mười tám năm, lại nuôi phải một bạch nhãn lang. Bất quá là nhìn ra Bùi gia đang thịnh nàng ta liền lệch đi hướng khác. Nữ nhi này vì quyền thế mà phụ thân và tổ mẫu cũng không để ý, hắn ngược lại muốn xem không có Triệu gia, Triệu Yên Dung có thể an ổn ở hậu cung bao lâu.

Nhất thời lại nghĩ tới Triệu Thanh Dung đưa tiến cung không có tin tức. Triệu Yên Dung tuyệt tình với Triệu gia, chỉ sợ cuộc sống của Thanh Dung ở trong cung cũng không tốt lắm. Chờ sau khi hắn cách chức quan rời kinh, Thanh Dung phải làm sao? Triệu Phùng Xuân nghĩ tới Nhị nữ nhi tiến cung, tâm treo lơ lửng, lại vừa đau vừa hận. "Cầu công công trở về cung thay vi thần hỏi Hoàng Hậu một câu, có thể cho thần gặp mặt một lần được không? Trong cung ta còn có một nữ nhi..."

Đức Bảo hơi khom người một cái. "Lời của đại nhân, ta nhất định sẽ gửi tới Hoàng thượng và Hoàng hậu, có thể gặp hay không? Chỉ có thể do Hoàng thượng và Hoàng hậu quyết định. Triệu đại nhân dưỡng thương thật tốt, ta đi trước".

---

https://thuviensach.vn

Trong Thọ Khang cung, Ngụy An Lan cung kính tiễn thái y ra cửa, cầm toa thuốc tỉ mỉ xem nửa ngày, mặt ủ mày chau thở dài một cái. Hai ngày nay Ngụy Thái phi ngủ hết sức bất an, bị nhiễm lạnh. Mấy ngày nay đau bệnh, lại thêm phong nhiệt ho khan, uống thuốc hai ngày cũng không thấy có chút chuyển biến tốt chút nào? Lại còn nặng hơn. Hôm nay đổi thái y khác tới chẩn, kê phương thuốc so với lần trước không khác nhau là bao.

Ngụy An Lan giao toa thuốc cho cung nữ, để cung nữ đi lấy thuốc sắc, trong lòng phiền muộn tới hậu viện Thọ Khang cung đi tới đi lui. Thọ Khang cung ở Tây Bắc hoàng thành, cách Đức Mậu điện của Hoàng Đế và Chiêu Dương điện một khoảng cách nhất định, cũng hết sức thanh u. Bởi vì nơi này chính là nơi ở của Thái phi, lão nhân gia thích thanh tĩnh đạm nhã, cho nên trong sân không có mùi hương nồng đậm của hoa và cây cối, ngược lại trồng không ít cây đại thụ to lớn, có một đường đá nhỏ quanh co trong đó. Một nửa rừng cây vây quanh một cái ao nhỏ nhưng cũng có sức sống.

Ngụy An Lan cúi đầu suy nghĩ tâm sự của mình, dọc theo đường đá bất giác đi tới bên hồ. Gió nhẹ thổi làm mặt hồ lăn tăn, ánh mặt trời chiếu xuống mặt nước làm tan thành ngàn vạn mảnh vàng, lóng lánh sáng rực, cá trong hồ bơi lội vui đùa một dáng vẻ không buồn không lo thoải mái. Ngụy An Lan ngồi bên bờ thạch giả, cúi đầu nhìn bóng mình trong ao nước. Mặt nước bị gió thổi, quang chiếu nàng chỉ có thể thấy một bóng dáng mơ mơ màng màng. Ngụy An Lan sờ mặt mình một cái, khẽ thở dài một hơi.

Trong hoàng cung này, giống như một cái nhà tù thật to, có cung thất rộng rãi hoa lệ nhưng khiến lòng người co lại thành một góc không dám buông lỏng. Trước khi theo Thái phi trở về, nàng từng tràn ngập tò mò với hoàng cung nhưng khi chân chính tiến cung, bất quá thời gian ngắn ngủi mấy chục ngày, nàng cảm thấy không thở nổi, chỉ muốn có thể mọc hai cánh bay ra ngoài thật sớm.

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan hít sâu một hơi, xoay người định trở về nội điện xem thuốc sắc như thế nào? Vừa xoay người, đã thấy một người đang đi tới. Bởi vì đột ngột, hai người giật nảy mình, đồng thời vỗ ngực một cái, nàng nhìn nhìn, người tới mặc phục sức của cung nữ chưởng cung ngũ phẩm, trước kia chưa từng gặp qua nữ quan này trong nội cung, Ngụy An Lan hỏi: "Ngươi là ai? Là người trong cung nào?"

Người nọ thi lễ với nàng một cái, mỉm cười. "Nô tỳ mới vừa được phân đến Thọ Khang cung, thay thế Thư Nhã cô cô chưởng cung nữ quan, sau Dục Lan tiết rời cung, An Lan tiểu thư hai ngày nay bận bịu chiếu cố Thái phi nương nương, có lẽ không quá để ý. Nô tỳ họ Tiếu, sau này người cứ gọi nô tỳ là Trầm Mặc".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Không Ngại Cũng Không Sợ Hãi

Chẳng qua là một đám phế vật ngu xuẩn, không làm được việc lớn.

Edit: Ngọc Tu Nghi

Beta: Suthaiphi

Khi Đức Bảo hồi cung, trời đã tối rồi.

Hắn vội vàng chạy tới Đức Mậu điện, gặp được Thiếu giám Tần Tiêu của Thượng Tẩm Cục. Trước kia hai người ở Khang Vương phủ đã có quen biết, quan hệ cũng coi như tốt, cả hai đều có tính tình trầm mặc ít nói nhưng rất hợp nhau, chỉ là bình thường Đức Bảo là thái giám tùy thân của Lý Duệ, cơ hội để hai người có thể gặp mặt nói chuyện cũng không nhiều lắm.

"Đức Bảo công công, ngài đang muốn đi đâu vậy?" Tần Tiêu thấy hắn từ xa, trên mặt lộ ra một nụ cười yếu ớt, quả nhiên không hổ là đệ nhị mỹ nam tử trong cảm nhận của Hoàng Hậu nương nương, chỉ cười như vậy lại giống như tất cả ánh sao trên trời đều tập trung vào mắt hắn.

"Haha, Tiểu Tần!." Đức Bảo vẫy tay với hắn, hai người ở trong vườn huých vai nhau. "Ta đang muốn về Đức Mậu điện phục mệnh. Ngươi muốn đi đâu vậy?"

Nghe hắn hỏi, khóe miệng Tần Thiếu Giám khẽ giật giật, thở dài khe khẽ. "Đang muốn tới Chiêu Dương điện, đưa sổ ghi chép hàng ngày cho Hoàng Hậu nương nương."

https://thuviensach.vn

"Có chuyện này sao?" Đức Bảo nhìn trời, có chút ngoài ý muốn. "Sổ ghi chép hàng ngày không phải đều đưa vào ban ngày sao? Hơn nữa, tại sao lại là ngươi đi đưa? Đỗ lão mậu đâu?"

Đỗ lão mậu trong miệng Đức Bảo là thái giám giám sự của Thượng Tẩm Cục là lão nhân trong cung, từ thời Vũ Đức Đế đã ở trong cung hầu hạ.

"Đỗ gia gia nói là bị bệnh thấp khớp, không chạy nổi, từ lúc ta vào cung việc đi đưa sổ ghi chép hàng ngày này giao cho ta." Tần Tiêu nói.

Đức Bảo bĩu môi, đang là mùa hè, sao có thể thấp khớp? Chẳng qua là lão gia hỏa kia tranh thủ lười nhác, giao chuyện chạy vặt không có chỗ gì tốt này cho người mới thôi. Đi một lúc, Đức Bảo nhìn thấy một tiểu thái giám đang chạy ra từ Đức Mậu điện, chợt níu lại hỏi. "Hoàng Thượng có ở đó không?"

"Bảo gia gia." Tiểu thái giám kia cùng lắm chỉ bảy tám tuổi nhưng vô cùng lanh lợi, dập đầu với Đức Bảo." Từ sáng sớm Hoàng Thượng đã tới chỗ Hoàng Hậu nương nương, gia gia ngài về Đức Mậu điện nhất định không gặp được."

"Chúng ta lại đi cùng đường." Đức Bảo cười ha ha, để cho tiểu thái giám kia chạy đi, quay đầu lại cùng đi với Tần Thiếu Giám.

"Tại sao hôm nay Hoàng Thượng vẫn còn nghỉ ở chỗ Hoàng Hậu nương nương." Tần Thiếu Giám hơi mở to miệng, trên mặt lộ vẻ hoang mang.

"Lời này sao ngươi lại hỏi ta?" Đức Bảo giơ tay chỉ vào mũi mình, cười. "Hoàng Thượng nghỉ ở đâu, Thượng Tẩm Cục các ngươi còn không biết sao?"

Vừa đi vừa cười nói, hai người đã đến Chiêu Dương điện.

https://thuviensach.vn

Đức Bảo là thái giám tùy thân của Lý Duệ, Tần Tiêu là người quen mỗi ngày sẽ đến đây một lần. Trưởng cung nữ Mộc Lan của Chiêu Dương điện cười đi ra đón, dẫn hai người đi vào. Thời gian vẫn sớm, Hoàng Đế vẫn chưa nghỉ ngơi, Đức Bảo đi trước làm gương tiến vào trong, Tần Tiêu ngậm miệng, cúi đầu rũ mắt, vô cùng thành thật.

Quả nhiên, Đế Hậu mặc một thân thường phục, buông búi tóc ngồi nghiêng trên nhuyễn tháp Bát Bảo liên hoa nói chuyện. Ánh nến sáng ngời, chiếu lên khuôn mặt hai người, tô lên khuôn mặt trẻ tuổi, tuấn tú của bọn họ một màu vàng ấm áp.

"Không chơi nữa." Lý Duệ đẩy bàn cờ vẻ buồn bực trên mặt vẫn chưa tiêu tan, hắn đã thua ba ván, không còn hứng thú tiếp tục chém giết với Hoàng Hậu. Đương nhiên, nếu đổi lại là phương thức 'chém giết' khác, thì hắn vô cùng vui vẻ. Chỉ là thời gian không khéo, Hoàng Hậu lại đến nguyệt sự, hắn muốn giết cũng không giết được. Triệu Yên Dung nhìn thấy thần sắc thoải mái trên mặt Đức Bảo, biết hắn đã làm việc thỏa đáng mặt không khỏi giãn ra mà cười, gọi người ban thưởng chỗ ngồi cho bọn hắn.

"Bản cung còn tưởng là hôm nay Tần Thiếu Giám ngươi không tới chứ." Triệu Yên Dung quay mặt lại thấy Tần Thiếu Giám thì trêu chọc một chút, chẳng qua hôm nay trước mặt Lý Duệ, nàng phải thu liễm một chút, chỉ nói chuyện công việc. Tần Tiêu bị vị Hòang Hậu nương nương này dọa sợ, vội đứng dậy nói không dám, lại cung kính đưa sổ ghi chép, chờ nàng đóng dấu.

Triệu Yên Dung mở quyển sổ ra chăm chú nhìn một lúc, hai tháng nay, nếu Lý Duệ không ở Chiêu Dương điện ôm nàng ngủ thì sẽ ở Đức Mậu điện ôm chăn ngủ, mỗi ngày đơn điệu được ghi lại quả thật làm cho người ta giận sôi. Triệu Yên Dung "chậc chậc" hai tiếng, tiện tay đóng dấu bằng con dấu riêng của nàng, bảo Mộc Lan đưa lại cho Tần Tiêu.

https://thuviensach.vn

"Bản cung cứ cách một ngày nhìn sổ ghi chép cũng không có gì quan trọng, sau này một tháng mang tới cho ta xem cũng được." Dù sao bây giờ Lý Duệ vẫn còn cảm giác mới lạ với nàng đến đòi mạng, cả ngày quấn lấy cũng không cảm thấy phiền. Nhìn sức mạnh đun nóng nước hồ này, sợ là phải ba tới năm tháng nữa mới yên tĩnh, bị một nam nhân quấn lấy, Triệu Yên Dung cũng cảm thấy thoải mái vui vẻ.

Nghĩ tới đã thấy khuôn mặt nóng dần lên, còn rất yêu thích nam nhân này, mình thừa dịp này cũng vô cùng dính hắn, hắn nhất định sẽ vô cùng đắc ý vui vẻ. Tình trạng trước mắt, rất thích hợp để biểu hiện dục vọng độc chiếm, ăn giấm chua gì đó, chỉ sợ so với cố ý khoe khoang, lấy lòng còn có hiệu quả tốt hơn.

Một tháng mới đến một lần thì công việc cũng xem như thoải mái, nhưng Tần Thiếu Giám vẫn còn một chút do dự, lắc đầu. "Nương nương, sợ là điều này không hợp với quy củ, sổ ghi chép sinh hoạt liên quan đến con nối dòng của Hoàng Đế, không thể có sơ sẩy, cách một ngày mang tới đã là rất ít, này..."

Lý Duệ nghiêng thân mình nói. "Hoàng Hậu bảo ngươi làm thế nào thì làm như thế là tốt rồi. Con nối dòng gì chứ, Hoàng Hậu vẫn còn chưa sinh con trai trưởng cho trẫm, trẫm cũng không rảnh để cho người ngoài sinh." Nói xong, còn tà tà liếc mắt qua bụng Triệu Yên Dung một cái.

Lời này thật sự là lớn mật nói thẳng ra.

Triệu Yên Dung có chút ngoài ý muốn nhìn hắn. Ý tứ này của Lý Duệ là trước khi nàng mang thai sẽ không có ý định sủng hạnh phi tử khác? Điều này nếu bên ngoài biết được, không chừng sẽ gây ra nhiều sóng gió.

Chẳng qua Lý Duệ nói trước mặt Đức Bảo và Tần Tiêu, Đức Bảo là tâm phúc lớn lên từ nhỏ cùng hắn, mà Tần Tiêu chỉ là Thiếu Giám nho nhỏ của lục cục cũng có thể là tâm phúc của Hoàng Đế, ngược lại không thể

https://thuviensach.vn

không khiến cho người ta nhìn với cặp mắt khác xưa. Chỉ là tâm phúc này cũng không giống Đức Bảo, với lời nói của Lý Duệ chỉ biết cúi đầu nghe lệnh hơn nữa nhìn qua cũng không có vẻ rất sợ Lý Duệ, vậy mà lại dám lớn mật phản bác.

"Hoàng thượng ngồi trên ngôi cửu ngũ địa vị cao quý, thân mang nặng trọng trách xã tắc, có trách nhiệm kéo dài long mạch, Hoàng Thượng ngài năm nay đã hai mươi ba tuổi, dưới gối lại chỉ có mấy vị công chúa, chưa có hoàng tử, điều này sẽ khiến thiên hạ bất an. Hoàng Hậu tuổi còn trẻ, sau này nhất định sẽ sinh ra hoàng tử, cho dù nương nương khác có hoàng tử trước cũng sẽ không ảnh hưởng tới địa vị trong cung của nương nương, ngài cần gì phải lo lắng?"

Lý Duệ đứng thẳng người, nghiêm mặt. "Tần Tiêu, trẫm muốn có con với ai còn cần người ngoài quản sao? Trẫm chỉ cần làm một đế vương tốt, chăm lo cho thiên hạ này không thẹn với tổ tông, không thẹn với thần dân."

"Mấy ngày nay ngài chỉ nghỉ trong cung Hoàng Hậu, không triệu phi tần thị tẩm, khó tránh khỏi bị mọi người bàn tán. Cho dù Hoàng Thượng ngài không sợ, cũng không lo Hoàng Hậu sẽ mang danh đố phụ sao?" Rõ ràng đã nhìn thấy sắc mặt Hoàng Đế thay đổi, Tần Tiêu vẫn không sợ chết nói tiếp.

Sắc mặt Lý Duệ âm trầm, nghe những lời này da mặt hắn giật giật vài cái, cắn răng nói. "Gia sự của trẫm cũng đến phiên người ngoài lắm miệng?"

Triệu Yên Dung cũng không biết tính cách của Tần Thiếu Giám, chẳng qua nhìn hắn luôn nghiêm túc thì biết hắn là người thành thật. Lời nói của hắn ngày hôm nay, cũng xuất phát từ lòng trung thành với Hoàng Đế, nghĩ đến Lý Duệ nghe được sẽ cảm thấy tức giận nhưng cũng không thật sự trách tội hắn.

https://thuviensach.vn

Vì thế cười xem mồm. "Nếu Tần Thiếu Giám không phải người trong cung, ngược lại có thể ở tiền triều làm Ngự Sử đại nhân."

Sắc mặt Tần Tiêu ảm đạm buồn bã, im lặng cúi người thi lễ với Hoàng hậu. Lý Duệ nhìn hắn, giọng nói cực thấp thở dài một hơi. "Được rồi, trẫm đã biết. Sổ ghi chép này ngươi vẫn cách một ngày đưa tới, chỉ là không cần xen vào việc trẫm nghỉ ngơi ở đâu, nếu ngay cả nơi nghỉ ngơi trẫm cũng không thể tùy theo ý mình, vậy làm Hoàng Đế này còn có ý nghĩa gì?"

Tần Tiêu nhíu mày, có chút bất mãn kêu một tiếng. "Bệ Hạ!"

Triệu Yên Dung cũng cau mày bất mãn kêu một tiếng. "Bệ Hạ!" Chẳng qua mặc dù nhăn mặt nhưng khóe miệng lại cong lên, không biết là đang tức giận hay là đang vui vẻ, nhìn qua còn có mấy phần kỳ lạ.

"Được rồi được rồi, trẫm hiểu ý tứ của ngươi, đi xuống đi." Lý Duệ phất tay, Đức Bảo liền kéo Tần Tiêu ra ngoài.

"Ngươi nha!" Đức Bảo nhìn Tần Tiêu, người này có điểm đó không tốt, luôn không biết nhìn sắc mặt cấp trên mà nói chuyện, nếu không cũng phải biết điều Hoàng Đế lo lắng, tính tình hắn cứ như vậy, đổi lại là chủ tử khác không biết đã chết mấy lần. "Đó là Hoàng hậu, cũng không phải phi tử chuyên sủng nào đó khiến Hậu Cung bất an, ngươi quản cái gì?"

"Hoàng Thượng thương yêu Hoàng Hậu, tất nhiên là phúc của hậu cung nhưng vì Hoàng Hậu mà không hề sủng hạnh phi tử khác, như vậy rất dễ gây sai lầm." Vả mặt Tần Thiếu Giam u sầu. "Ta sợ Hoàng Thượng làm như vậy, ngược lại sẽ chuốc họa cho Hoàng Hậu nương nương."

"Ai có lá gan lớn dám đánh chủ ý tới Hoàng hậu?" Đức Bảo lơ đễnh nói. "Ăn gan hùm mật gấu các nàng cũng không dám. Ngươi vẫn chưa biết về vị Hoàng Hậu này của chúng ta, thủ đoạn rất lợi hại."

https://thuviensach.vn

Chỉ cần nàng không muốn đi chỉnh người là được, nếu người ngoài muốn động đến nàng, thật sự là sống không dễ dàng đâu.

"Hy vọng là như thế." Tần Tiêu lắc đầu thở dài hai tiếng, xoay người trở về.

Đức Bảo vào phòng, kể lại chuyện hắn tới Triệu phủ nói rõ ràng.

Triệu Yên Dung nghe xong cười. "Hoàng Thượng yên tâm đi, cha ta nhất định sẽ thành thật khai ra tội trạng. Còn cái kia, mẫu thân ta sẽ không bao giờ lo lắng người Triệu gia tìm tới cửa."

Lý Duệ gật đầu. "Chỉ cần hắn đồng ý lui ra ngoài, trẫm sẽ cho hắn chút thể diện rời đi. Triệu Phùng Xuân thật sự có vài phần tài cán, không dùng nữa cũng đáng tiếc, hơn nữa dù nói thế nào hắn cũng là phụ thân của ngươi, nếu thật sự trị tội, ngươi mất thể diện, sẽ bị người khác nắm được nhược điểm." Hắn dừng một chút. "Tất nhiên trẫm không sợ, chỉ là vị kia ở Trường Nhạc cung sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy."

Triệu Yên Dung hiểu được, người hắn nói là Chương Thái Hậu. Chương Thái Hậu muốn nhìn nàng khó chịu cũng không phải ngày một ngày hai, vài ngày ba bận bà sống cũng không được tốt, thật vất vả mới nắm được cơ hội này, nhất định sẽ liều mạng muốn kéo nàng xuống ngựa.

"Thiếp thân có Hoàng Thượng che chở, có gì phải sợ?" Nàng cười ngồi lên đùi Lý Duệ, hai tay ôm lấy cổ hắn. "Huống chi không có chuyện của cha ta, bà ta có thể buông tha cho ta sao? Bà ta chỉ muốn ta mau chết sớm một chút, ta đều biết."

Lý Duệ nhìn nàng, lấy đầu ngón tay véo lên đầu mũi nàng một cái. "Ngươi biết điều gì? Nói cho trẫm nghe một chút."

"Yểm bùa." Nàng dửng dưng nói. "Khi đó không thể giết chết ta, oán hận trong lòng bà nhất định vẫn chưa tan được ngay."

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lý Duệ lạnh lùng. "Yểm bùa?"

"Ngài còn muốn lừa ta?" Triệu Yên Dung hé mắt nhìn hắn. "Nhu phi triền miên trên giường bệnh lâu rồi, nàng ta không thể có năng lực thu mua nhiều người trong cung, vì nàng ta mà bán mạng như vậy? Nàng ta có tiền, có thế hơn so với ta sao? Nếu phía sau nàng ta không có người làm chỗ dựa, muốn dùng yểm bùa hại ta nàng ta thật sự không có bản lĩnh đó."

"Khi đó ta còn thật là ngốc, lại có thể bị ngài và cữu cữu dọa. Sau càng nghĩ lại càng thấy không đúng, lúc này mới nghĩ tới vị kia." Triệu Yên Dung nghĩ lại liền tức giận, cho dù Lý Duệ không muốn cho nàng biết việc này liên quan đến Chương Thái Hậu cũng có thể giải thích, còn cữu cữu vì sao cũng muốn lừa nàng, có phải nàng không phải là cháu ngoại ruột hay không?

Lý Duệ ôm nàng tới bên cạnh, cười khanh khách. "Vậy ngươi nói, vì sao bà ta muốn làm như vậy?"

"Bởi vì muốn ta chết." Triệu Yên Dung ngả người về phía sau, tựa người vào nhuyễn tháp. "Cung nhân trong Chiêu Dương điện bị mua chuộc mang bùa yểm cho vào rừng trúc. Thái giám bên người Hoàng Thượng cũng bị người mua chuộc, mang búp bê yểm bùa ra ngoài, sau đó bị người khác diệt khẩu. Búp bê yểm bùa là Nhu phi may, bên trong chứa ngày sinh tháng đẻ của thiếp thân. Bát tự của Hoàng Hậu trong cung có mấy người biết được? Cho dù nghe tin tức từ ngoài cung, cũng phải có năng lực đi thu mua, cho người tiến cung truyền vào. Gia tộc Nhu phi không ở trong kinh, nàng ta có thể có bản lĩnh này sao?" Triệu Yên Dung lắc đầu. "Mặc kệ là ai nói, dù sao ta cũng không tin."

"Ta chết, ai trong cung này có lợi?" Triệu Yên Dung sâu kín kể ra. "Người bên ngoài sẽ cảm thấy là phi tần, đối với việc ta chết, các nàng có thể làm Hoàng Hậu sao? Cha mẹ Trang Quý phi đều đã mất, không có nhà mẹ đẻ chống lưng, cho dù nàng ta có thể đi lên Hậu vị cũng là không có

https://thuviensach.vn

gốc rễ, lâu dài cũng không được. Nàng ta là người thông minh biết rằng vị trí Quý phi với nàng là an toàn thích hợp nhất. Tiếp theo là Đoan Phi, Đoan Phi là cháu gái ruột của Chương Thái Hậu, nhà mẹ đẻ thế lực lớn lại quen biết ngài từ sớm, nếu không có ta, trong cung nàng là người có khả năng thượng vị lớn nhất. Thái Hậu luôn khuyên ngài lập nàng ta làm Hậu."

Lý Duệ tươi cười gật đầu.

"Dung Phi người này một lòng muốn làm Hoàng Hậu, chẳng qua trong cung không có căn cơ, nàng ta có động cơ nhưng không có năng lực, hơn nữa lại quá mức đơn giản, lỗ mãng bừa bãi không được việc. Nếu không Hoàng Thượng ngài cũng sẽ không sủng nàng lâu như vậy." Nói xong, Triệu Yên Dung nở nụ cười. "Trong cung đếm tới đếm lui cũng chỉ có mấy người, nếu còn không tìm ra chủ mưu, thiếp cũng không còn mặt mũi mà làm Hoàng Hậu."

Lý Duệ ôm nàng, chôn cái mũi vào cần cổ nàng hít sâu một hơi. "Có lúc, trẫm thật sự không nghĩ tới ngươi thông minh như vậy."

"Đúng vậy, nếu vậy lúc Hoàng Thượng Làm việc xấu cũng không sợ bị thiếp thân bắt được." Triệu Yên Dung nghiêm trang gật đầu nói phải.

"Xin lỗi." Hoàng Thượng đột nhiên giải thích ngược lại khiến Hoàng Hậu hoảng sợ. "Không thể động đến Thái Hậu, bây giờ vẫn không thể."

"Thiếp thân biết." Triệu Yên Dung ngồi trong lòng hắn nói: "Ngài muốn giữ lại nàng ta để kiềm chế lão nhân trong triều, mà nàng ta muốn giữ lại ngài để bảo vệ tôn vị Thái Hậu. Nếu không trên búp bê kia cũng không thêu ngày sinh thần giả của ngài...Chỉ là thiếp thân vẫn không hiểu được, nếu ngày sinh thần thật của ngài chỉ có Ngụy Thái phi, cữu cữu ta biết, vậy bà ta làm sao biết được? Chẳng lẽ Thái Phi nói cho bà ta biết?"

"Tất nhiên không phải." Hoàng Đế nở nụ cười. "Sinh thần đã bị động tay chân, giờ Tuất thêu thành chữ khác. Chỉ khác có một nét nhưng nếu

https://thuviensach.vn

không cẩn thận thì không nhìn ra."

Triệu Yên Dung sửng sốt nửa ngày, mới mắng. "Lão cáo già này."

Cách một ngày, quả nhiên Triệu Phùng Xuân tự viết rõ tội trạng đưa tới tay Lý Duệ. Cùng trình lên, còn có danh sách đồ cưới của Bùi thị, chỉ là bên trong có không ít thiếu sót, Triệu Phùng Xuân dùng tài sản của mình nhiều năm tích cóp và gia sản trong nhà bù vào, cũng không thể lấp hết chỗ thiếu nhưng như vậy cũng đủ làm cho hắn sắp táng gia bại sản.

Triệu Yên Dung nhìn qua, cảm thấy tương đối hài lòng.

"Cho hắn giữ lại một chút đi, trong nhà có người bệnh còn có đứa nhỏ. Vẫn cần một chút bạc để mua thuốc ăn cơm."

"Như vậy cũng được sao?" Lý Duệ quơ quơ trang giấy trong tay.

Triệu Yên Dung cười cười, nói với hắn. "Cữu cữu là người thông minh tất nhiên biết mọi việc không thể quá tuyệt tình, sẽ luôn để cho người ta một con đường sống. Nếu không chó bị dồn đến đường cùng cũng sẽ nhảy tường, con thỏ nóng nảy cũng có thể cắn người."

Lý Duệ bật cười, đây là lần đầu tiên hắn nghe được người so sánh cha ruột mình với con chó con thỏ.

"Nếu như thế, ân đoạn nghĩa tuyệt rất mất thể diện, không bằng cho bọn họ cùng cách, ngươi thấy được không?"

Triệu Yên Dung nghĩ nghĩ: "Nói thật, cữu cữu muốn ân đoạn nghĩa tuyệt, hắn căm hận người Triệu gia đến tận xương tủy, ngoại tổ mẫu ta chết sớm, hắn chỉ có hai tỷ tỷ, cố tình đều bị hủy hoại trong tay người Triệu gia. Nếu có cơ hội, chỉ sợ hắn muốn lột da rút gân Triệu Phùng Xuân, nhưng việc này không có khả năng. Cho dù ta không phải Hoàng Hậu, cữu cữu cũng không thể giết hắn, nếu không sẽ khiến cho ta và Uyển Dung, sau này

https://thuviensach.vn

sao có thể đối mặt với mẫu thân? Người Triệu gia đáng giận nhưng không đủ ác, nếu bọn họ đủ độc ác đã sớm xuống tay giết chết mẫu thân, cũng sẽ không có cơ hội rơi vào tình thế hiện tại. Nay tổ mẫu đã nằm liệt giường là một phế nhân, tiền đồ của phụ thân cũng không còn, muội muội kia của ta ở trong cung cũng cực kỳ vất vả, chịu không ít tội. Coi như bọn họ đã bị trừng phạt, buông tay đi."

Bùi Nghi hận Triệu Phùng Xuân, là vì hắn làm thương tổn người thân nhất của cữu cữu. Nhưng đối với Triệu Yên Dung mà nói Triệu Phùng Xuân không có ân tình cũng chưa đến mức có thù hận, chẳng qua là muốn nhét Triệu Thanh Dung vào cung khiến nàng ghê tởm, nhưng cũng không đến mức lấy đi tính mạng hắn.

Giống như hai người Lý Duệ và Chương Thái Hậu, rõ ràng hận đối phương nhưng lại cố tình không thể khiến đối phương chết, bởi vì chính trị cần. Nàng cũng giống vậy, nàng không thích Triệu Phùng Xuân, nàng không thích người Triệu gia nhưng nếu Triệu gia thật sự bị hủy, đối với tương lai của nàng sẽ có ảnh hưởng. Tốt nhất là đuổi một nhà Triệu Phùng Xuân đi xa xa, để cho hắn ở một nơi khác sống an nhàn hết nửa đời sau, không tìm đến nàng gây phiền toái, không đến quấy rầy cuộc sống của nàng và Bùi thị. Ý nghĩ của nàng có thể Bùi Nghi không hiểu được, nhưng Lý Duệ cũng đồng cảm với nàng.

Hơn nữa Triệu Phùng Xuân là cha ruột của Triệu Yên Dung, so với tình huống của hắn đặc thù hơn. Nữ nhân lòng dạ ác độc, cũng không thể nhìn thấy cha ruột của mình bị ép vào đường cùng.

"Chỗ Bùi Hầu, trẫm sẽ tự mình nói với hắn." Lý Duệ nâng tay, nhặt những quân cờ đen trắng trên bàn cờ cất vào hộp. "Ở Hán trung, cách kinh thành rất xa, người dân thuần phác, cũng coi như là giàu có. Chỗ đó ba núi một sông cũng là nơi tĩnh dưỡng rất tốt. Chờ phụ thân ngươi hết bệnh, trẫm sẽ cho hắn chức quan nhàn tản, để hắn đi Hán Trung dưỡng lão."

https://thuviensach.vn

Mới có ba mươi bảy tuổi, con đường làm quan của Triệu Phùng Xuân đang rực rỡ, sau khi trình văn thư phóng thê đến Quan Quân Hầu phủ, bị điều nhiệm tới Hán Trung phủ làm Phủ Thừa.

Gia sản đều hoàn trả Bùi gia, Triệu Phùng Xuân mang theo mẹ già bị liệt, Đoạn di nương mảnh mai và hai đứa con trai nhỏ, bên người chỉ để lại hai nha hoàn và hai mama, hai chiếc xe ngựa có vải che màu xanh đó là toàn bộ gia sản. Người một nhà khóc sướt mướt ra khỏi kinh thành.

Tại trạm nghỉ chân cách mười dặm, có hai cung thị đứng đợi sẵn bên đường, giao cho Triệu Phùng Xuân hai trăm lượng bạc và một thùng quần áo, nói là Hoàng Hậu nương nương cấp để cho hắn giữ lại làm chi phí chi tiêu trên đường và đến nơi an trí gia đình. Lại có Hoàng Đế phái mười tên quan binh ven đường hộ tống để đảm bảo an toàn trên đường đi. Triệu Phùng Xuân quỳ xuống hướng về phía hoàng thành dập đầu ba cái, khóc lớn một lúc, cuối cùng mang theo người nhà rời khỏi.

Chân trước Triệu Phùng Xuân vừa mới đi, chân sau triều đình đã dâng tấu hạch tội Hoàng Hậu, sổ con bay như tuyết đến trên bàn Hoàng Đế. Có người nói Triệu Phùng Xuân phẩm tính không tốt, nữ nhi không thể làm Hậu. Có người nói Triệu Yên Dung ghen tị ngang ngược, khống chế hậu cung ức hiếp cung phi. Còn nói cha cùng cách mẫu vong, là người không có đầy đủ gia nhân, không thể là mẫu nghi thiên hạ làm gương cho các nữ tử.

Nếu theo lời nói của Triệu Yên Dung thì đó là công kích ba trăm sáu mươi độ không góc chết.

Hai ngày nay, khuôn mặt Lý Duệ có thể so với đáy nồi, đáy nồi so với mặt hắn còn trắng hơn ba phần. Mỗi ngày của Triệu Yên Dung vẫn như trước nhàn nhã, vui vẻ, thường gọi cung phi tới nói chuyện phiếm.

https://thuviensach.vn

Nơi này không có mạt chược để đánh, Hoàng Hậu rảnh rỗi buồn chán tự mình vẽ bàn cờ, tìm thợ khéo léo trong cung tới làm một bộ mạt chược bằng ngọc thạch tinh xảo, gọi một vài cung phi thường ngày hay qua lại, dùng các chiêu thức tài nghệ đánh mạt chược truyền cho các nàng, mỗi ngày chơi tới vô cùng vui vẻ.

Có đôi khi Lý Duệ tới đây, nàng bận rộn đánh bài không rảnh quan tâm hắn. Bị tiền triều phiền nhiễu lại bị Hoàng Hậu xem nhẹ Hoàng đế nghẹn một bụng tà hỏa không có nơi để phát tiết, mà nguyệt sự của Hoàng Hậu còn chưa qua, hắn lại giống như bị bẻ "cong" đối với những nữ nhân khác không có hứng thú, chỉ có thể đem một đống tấu chương thỉnh phế hậu ném tới trước mặt nàng.

Triệu Yên Dung nhìn thấy mấy quyển tấu chương, cười đến gập người.

"Ngươi là đồ không tim không phổi, xem mấy thứ này còn có thể cười vui vẻ đến như vậy?" Hoàng Đế kéo người đến, ôm vào trong ngực hung hăng xoa nắn một phen, lại cắn cắn cái miệng nửa ngày, mới chịu buông lỏng tay.

"Có gì để phiền não? Chút mánh khóe nhỏ này, để cho người ta xem cũng không đủ."

Hoàng Hậu cười thản nhiên, cầm tờ giấy, lật xem phân loại tội danh của mình thành mấy nhóm, sau đó cầm tấu chương của thượng thư phân loại tội trạng của hắn chép lại một lần.

"Binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn, muốn kéo Hoàng Hậu xuống ngựa cũng phải nhìn lại chính mình xem có bẩn hay không." Hoàng Hậu vung bút, viết một danh sách, chờ sau này tính sổ.

"Việc này giao cho cữu cữu..." Hoàng Hậu nghiêng đầu suy nghĩ, đột nhiên cười rộ lên: "Không, giao cho Vương thúc đi làm đi. Hắn lăn lộn ở

https://thuviensach.vn

bên ngoài nhiều năm, giao thiệp rộng, nhân mạch động đảo lại có nhiều chiêu số, nhất định có thể nghe ngóng được những chuyện bát quái mà chúng ta không biết tới."

"Vương thúc?" Lý Duệ ngạc nghiên: "Việc này có quan hệ gì với Vương thúc?"

"Quan hệ rất lớn!" Hoàng Hậu híp mắt cười xấu xa: "Ngài yên tâm, hắn tuyệt đối sẽ làm tốt chuyện này. Đây là cơ hội để biểu hiện thật tốt, hắn cầu còn không được đâu!"

Triệu Yên Dung nhét tờ giấy vào phong thư, giao cho Đức Bảo: "Mang thư này tới Vinh vương phủ, nhất định phải tự tay giao cho Vinh Vương, nói, đây là chuyện bản cung nhờ hắn làm."

Đức Bảo nhìn Hoàng Đế thấy Hoàng Đế gật đầu, vì thế cầm lấy thư, khom người lui ra phía sau, tự mình đi làm việc này.

Triệu Yên Dung vô cùng đắc ý, chỉ vào đống tấu chương lộn xộn: "Nhìn xem, những thứ này, người trong triều theo phe Thái Hậu, tất cả đều ở đây."

Lý Duệ cười lạnh một tiếng: "Chẳng qua là một đám phế vật ngu xuẩn, không làm được việc lớn."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Phi Đao Rồi Lại Cắm Đao

Hoàng Thượng tự mình dọa mình + Nương nương là thần cắm đao.

Editor: Huyền Sung dung

Beta: Tâm Quý tần

Được Hoàng Hậu giao phó một chuyện, Vinh Vương quả thật mừng rỡ như điên hay là nói cảm kích đến mức nước mắt tuôn rơi. Thể hiện lòng trung thành như vậy, làm cho Đức Bảo cũng phải xấu hổ khi kể lại cho Hoàng Thượng và Hoàng Hậu nghe.

Lý Duệ cũng không biết suy nghĩ của tiểu Vương thúc, chỉ cảm thấy rất kỳ quái. Vương thúc chưa bao giờ chịu làm việc nghiêm túc, càng không chịu cho người khác sai khiến, sao đối với Hoàng Hậu lại nói gì nghe đấy? Ngẫm lại khi ở trên điện Vinh Vương luôn nói giúp Bùi Nghi, đi ra hay đi vào đều quấn quít sau lưng Bùi Hầu, bộ dáng nịnh hót đó giống như một tiểu tử người hầu của Bùi Nghi vậy. Hoàng Đế luôn là người nhìn xa trông rộng, nếp nhăn trên não nhiều hơn người bình thường mấy lần, sau khi suy nghĩ cẩn thận liền phát hiện ra chút vấn đề.

Thừa dịp đêm khuya yên tĩnh, hắn đánh thức tức phụ nhà mình nói: "Nàng nói thử xem Vương thúc với cữu cữu của nàng, hai người bọn họ..."

Hoàng Hậu vẫn còn đang ngủ mơ mơ màng màng, mơ chính mình quay trở về thời hiện đại đang ăn cả miệng đầy kem và chân gà rán, bị nam nhân gọi dậy chấm dứt mộng đẹp nên khẩu khí không được tốt.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế lại nghĩ là lão bà chột dạ, Vương thúc cùng Bùi Hầu thật sự có chuyện gì với nhau, không tự chủ hít một hơi khí lạnh.

"Vương thúc không thể nào... Hắn, hắn, hắn như thế nào lại có sở thích kia?" Hoàng Đế cảm thấy tin tức mình vừa biết được thật sự quá lớn, nhất thời không thể tiếp nhận kịp nên hoàn toàn không có cảm giác buồn ngủ, ôm Hoàng Hậu ngồi dậy, lắc lắc bả vài nàng nói: "Nhưng mà cho dù đó là thúc thúc của trẫm, trẫm cũng không thể để hắn gây chuyện cho cữu cữu của nàng. Trẫm nhớ rõ trước kia Bùi Hầu cũng có ý trung nhân, nhất định là do Vương thúc quấn quít lấy hắn. Chúng ta nghĩ biện pháp làm cho Vương thúc rời đi, nói không chừng qua thời gian lâu hắn có thể phai nhạt tâm tư. Nếu còn không được, trẫm chọn vài nam nhân có nhan sắc tặng cho hắn..."

Triệu Yên Dung buồn ngủ cũng bị những suy nghĩ trong lời nói của Lý Duệ làm cho tỉnh táo: "Trong đầu ngài đang suy nghĩ cái gì?" Vén tóc lên, Hoàng Hậu liếc nhìn nam tử đang lo lắng, cười nói: "Vương thúc không thích nam nhân, ngài đưa nhiều nam nhân có nhan sắc qua đó cũng vô dụng".

"Vậy đưa nữ nhân xinh đẹp... cái gì? Không thích nam nhân?" Hoàng Đế giật mình hồi lâu nói to: "Không thích nam nhân vậy sao hắn lại tiếp cận Bùi Hầu?"

"Cả ngày xung quanh ngài luôn bị vây quanh bởi các thần dân nịnh bợ, chẳng lẽ mỗi người bọn họ đều có suy nghĩ như vậy với ngài?" Triệu Yên Dung ngồi đối diện, trong màn trướng tối nên chỉ thấy một đôi mắt sâu như hồ đen chớp động lên ánh sáng như trân châu: "Còn có, ngài vừa mới nói cái gì? Muốn đưa nữ nhân xinh đẹp cho hắn?"

Ánh mắt nàng không tốt liếc nhìn nam nhân phía dưới: "Những nữ nhân đó không phải là ngài chọn còn thừa sau đó mang đi ban thưởng để lấy lòng người khác đi?"

https://thuviensach.vn

Lý Duệ bị nàng nhìn chằm chằm, không hiểu sao cảm thấy có một luồng khí lạnh chết chóc chạy dọc sống lưng: "Làm gì có! nàng nói bậy."

Không tự giác hai đùi kẹp lại, mũi truyền đến mùi hương quen thuộc từ trên người Hoàng Hậu, bên tai nghe âm thanh mang theo ý uy hiếp, trong bóng tối chỉ mơ hồ nhìn thấy dung mạo xinh đẹp của nàng, Hoàng Đế bị cấm dục nhiều ngày thật xấu hổ mà lại...cương.

Triệu Yên Dung nghe trong bóng tối truyền đến tiếng hít thở ồ ồ nên trở mình, xoay người ngồi ở trên đùi Lý Duệ, cả người chui vào trong lòng hắn, xuyên qua lớp áo ngủ mỏng manh lập tức có thể cảm nhận được lúc hai người chạm nhau có điều bất thường xảy ra.

"Trẫm đã có nàng." Lý Duệ đưa tay đặt trên tấm lưng mềm mại vuốt lên vuốt xuống, một bên dùng răng cắn thùy tai của thê tử, một bên cố gắng kiềm chế xúc động của mình, nhỏ giọng mơ hồ nói: "Trẫm làm sao còn có tâm tư suy nghĩ đến nữ nhân khác?"

"Ư..." Triệu Yên Dung uốn éo eo nhỏ, cố gắng cọ xát lên người hắn, nàng cảm thấy mình châm 'hỏa' đã đủ thì lập tức dùng chăn bọc mình lại lăn sang một bên đưa lưng về phía hắn.

Lý Duệ ôm nàng trở lại, mặt đối mặt, chóp mũi đối diện chóp mũi. Hắn thở dài: "Trẫm nói thật, hôm nay cả đầu trẫm chỉ nghĩ đến nàng, quả nhiên là nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản[1]."

([1] 儿女情长，英雄气短 - Nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản: Câu thành ngữ Hán Việt này có nguồn gốc xuất xứ từ một câu trong hồi thứ 18 của "Thủy hử ký" - không phải "Thủy hử truyện". Câu này có thể hiểu đơn giản là khi người nam nhân vướng vào tình yêu nam nữ thì dễ dẫn đến tiêu tan chí khí.)

Những lời thật lòng này từ miệng Lý Duệ nói ra có vài phần rung động tâm can. Lý Duệ tiếp tục nói: "Lúc còn niên thiếu ta không biết đến

https://thuviensach.vn

cảm giác của tình yêu, đến khi có tình yêu thật sự mới biết được thứ này nước không thể dập tắt, lửa thiêu cũng không hủy hoại được, nhẹ không được, nặng không xong, gần không được xa cũng không được, có vài phần chân thật lại có vài phần mơ hồ, lo được lo mất, lâm vào trăn trở nhưng vẫn nếm được hương vị chua ngọt trong đó, cảm giác này rất hành hạ người."

Triệu Yên Dung vẫn dùng chăn bọc toàn thân, chỉ lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy khinh thường nói: "Làm sao lại là hành hạ người? Trên đời này mỹ nhân đều là của ngài, trong cung phi tần xinh đẹp có, ngây thơ có, trong sáng có, ngài có thể đến chỗ các nàng ngủ một đêm các nàng đã vui mừng đến cười ra nước mắt, tranh đấu gay gắt đều không phải muốn cướp đi một vị là ngài hay sao? Làm gì có cảm giác nặng nhẹ hay hư hư thật thật để ngài cảm khái. Nói như ngài thì giống như nhiều năm ngài sống trong cung rất vất vả vậy."

"Nhược thủy ba ngàn, nhưng Trẫm thầm nghĩ chỉ muốn múc một gáo nước là nàng".

Lý Duệ cọ cọ trán của mình vào trán của nàng: "Nàng không phải là trẫm, sao nàng biết cảm giác của trẫm."

Nhìn được, sờ được những vẫn phải nhịn. Có thể khó chịu nhưng cũng không thể không kiên trì. Nếu nhịn không được đi đến chỗ nữ nhân khác, lại sợ nàng tức giận, sợ nàng khổ sở, sợ nàng thương tâm. Lại càng sợ nàng không tức giận, không làm khó, không thương tâm. Trên đời này, không có nữ nhân nào như nàng có thể tra tấn người khác như vậy.

Lý Duệ bật ngồi dậy, mang giày vào chân. "Đã trễ thế này, ngài còn muốn đi đâu?" Triệu Yên Dung không sợ chết nhô đầu ra hỏi.

"Tịnh phòng". Hoàng Đế tức giận đáp lại. Rõ ràng hậu cung có ba ngàn mỹ nhân, rõ ràng lão bà đang nằm ngay bên cạnh, Hoàng Đế cao cao

https://thuviensach.vn

tại thượng trong thiên hạ lại có thể một mình đêm khuya khoắt đi tịnh phòng tắm nước lạnh để hạ hỏa.

Tay áo bị kéo lại, Hoàng Đế quay đầu nhìn xuống, không biết từ khi nào Hoàng Hậu đã thò một tay ra nắm chặt lại tay áo của mình.

"Ư..." Màn trướng tối tăm, hình như hắn thấy thê tử da mặt dày của mình - người mà không sợ trời không sợ đất mặt có chút đỏ lên: "Ta giúp ngươi".

"Trên người ngươi không phải còn đang không sạch sẽ sao?" Hoàng Đế chỉ chỉ trên người mình đang nhô cao như lều trại nói: "Ngươi nguyện ý lấy tay giúp trẫm?"

Hoàng Hậu cử động nửa người trên, áo ngủ mềm mại trượt xuống một nửa, lộ ra làn da mịn màng cùng đường cong lung linh quyến rũ.

Mấy tháng qua, hình như bộ ngực của Hoàng Hậu đã đầy đặn hơn?

Ánh mắt Hoàng Đế còn đang dán chặt vào khe hở theo áo ngủ trượt xuống, chỉ thấy Hoàng Hậu vẫy tay với hắn thần bí nói: "Ta có biện pháp tốt, so với sử dụng tay còn tuyệt hơn, có muốn thử hay không?"

Hai mắt Hoàng Đế sáng lên, xoay người lập tức nhảy lên trên giường. (Beta: má nào sắc nữ giống ta đoán xem ngoài tay còn dùng gì lào *cười mờ ám*)

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Đế thần thanh khí sảng thức dậy thay y phục vào triều sớm, ở trong ngự liễn còn vui sướng ngâm nga một khúc nhạc, làm Đức Bảo đứng canh bên ngoài hoảng sợ.

Hoàng Thượng sao tâm tình tốt như vậy, hắn có biết hay không sáng hôm nay Vinh Vương cũng vào triều sớm?

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cũng thức dậy từ sớm, vì hôm qua Thái Hậu cho người đến nói sức khỏe của bà đã bình phục, muốn Hoàng Hậu cùng chúng phi tần theo lệ cũ đến Trường Nhạc cung thỉnh an.

Ý chính là hôm nay ngày hai mươi tháng sáu, buổi sáng giờ mão Hoàng Hậu nên dẫn người đến chỗ Thái Hậu thỉnh an. Triệu Yên Dung trong lòng cười lạnh. Phía trước dâng sổ khí thế hừng hực muốn phế hậu, phía sau lại không nhẫn nại muốn cho nàng đẹp mặt.

Hoàng Đế mấy ngày nay đều ở Chiêu Dương điện, trong mắt người trong cung đều hiểu rõ hiện tại địa vị của Hoàng Hậu trong lòng Hoàng Thượng như thế nào.

Tuy rằng đằng trước làm loạn rất lớn, tiếng hô phế hậu cũng rất cao, nhưng chuyện hậu cung không đến phiên các đại thần trên triều can thiệp được. Triệu Yên Dung biết rõ, chỉ cần Hoàng Hậu là nàng không có liên quan đến làm hại long tự hay tàn sát cung phi thì những người này cũng không có lý do gì có thể động đến nàng.

Nàng không phải Trang Quý phi không có người thân trợ lực, cũng không giống Nhu phi có phụ thân và huynh đệ theo người có ý định làm phản.

Nhiều lắm nàng chỉ có phụ thân háo sắc, cùng qua lại không đứng đắn với kĩ nữ vài lần, với điều này mà có thể làm cho Hoàng Đế phế đi nàng? Thật sự làm người khác chê cười.

Nếu Lý Duệ là một người không có ý chí kiên định, nghe lời thổi gió bên tai không có chủ ý nam nhân thì hắn căn bản không có khả năng ngồi lên ngôi vị Hoàng Đế. Hiện nay, Triệu Yên Dung nàng cũng không phải vì một người là phấn đấu.

Phía sau nàng có Hoàng Đế, có Quan Quân Hầu Bùi gia, còn có tôn thất cao quý Vinh Vương điện hạ làm chỗ dựa.

https://thuviensach.vn

Hậu thuẫn của nàng rất vững chắc.

Hoàng Hậu liếc mắt một cái nhìn chúng phi tần đang chờ theo cùng đã chuẩn bị thỏa đáng, ngoài ý muốn phát hiện Trang Quý phi cũng có mặt trong đó. "Trang tỷ tỷ hôm nay cũng có đến đây?"

Trang Quý phi mỉm cười ôn nhu nói: "Gần nhất trong cung cũng không có nhiều việc để làm, ngẫm lại cũng đã lâu không đi thỉnh an Thái Hậu nên hôm nay đến đây."

"Ồ." Hoàng Hậu gật gật đầu, cũng không tính hỏi nàng vì sao lại muốn đi thỉnh an Thái Hậu, nhưng lần trước mời ngươi đi nói chuyện cùng Thái phi lại không đi. Những chuyện này dù sao mọi người trong bụng biết là tốt rồi, cũng không nhất thiết phải nói ra mặt. Dù sao nàng cũng biết, Trang Quý phi là người của Hoàng Đế, không thể nào đi góp sức cho Chương Thái Hậu, như vậy là đủ rồi.

Tay của Hoàng Hậu vung lên: "Khởi giá".

Vân hương tóc mai, cẩm y phấp phới, hơn mười cỗ kiệu chậm rãi đi về hướng Trường Nhạc cung.

Vào cửa điện, Triệu Yên Dung thấy Chương Thái hậu ngồi nghiêm trang ở chính vị, Thái Hậu dưỡng bệnh vài ngày nhưng dưỡng đến sắc mặt hồng nhuận, thần thái tăng lên. Ngay cả Đoan Phi phía sau nàng cũng hưng phấn mười phần.

Triệu yên Dung nghĩ, cũng không vội vã tiến vào điện hành lễ, mà đứng ở ngoài điện vén lại tóc búi, sửa sang lại y phục.

Chúng phi tần không hiểu nhìn Hoàng Hậu, không biết nàng đang làm cái quỷ gì. Nhưng mà trên làm thì dưới theo, một đám cũng học theo Hoàng Hậu sửa sang lại trang dung.

https://thuviensach.vn

Một lát sau, thấy Hoàng Hậu không tiến vào, Chương Thái Hậu có chút sốt ruột.

Đoan Phi hiểu ý bà ta liền đi ra ngoài điện đón Hoàng Hậu. "Thiếp thân gặp qua Hoàng Hậu nương nương."

Đoan Phi cười khanh khách quỳ hành đại lễ, Triệu Yên Dung tay nâng hờ nói: "Đã lâu không gặp Thái Hậu cùng muội muội, ngươi giúp bản cung nhìn một chút, xem đầu tóc quần áo có chỗ nào không ổn không."

Đoan Phi vội vã muốn các nàng tiến vào, lại bị Hoàng Hậu lôi kéo nhờ xem y phục cùng trang sức, làm sao có tâm tình để xem?

Vì thế liên tục cười gật đầu nói: "Hoàng Hậu nương nương làm sao có sai sót, nương nương trang điểm như thế nào đều là đệ nhất mỹ nhân của Đại Tề ta."

Chúng phi tần nghe nàng ta nói như vậy cũng lập tức phụ họa tán thành theo.

Hoàng Hậu vui mừng khấp khởi nắm tay nhỏ của Đoan Phi cùng nhau vào trong điện.

"Con dâu thỉnh an mẫu hậu." Hoàng Hậu cười quỳ hành lễ với Thái Hậu, tay Đoan Phi đang được Hoàng Hậu nắm nên không thể tránh né cũng quỳ xuống theo mọi người, hành tam lễ với Thái Hậu.

"Ừ". Chương Thái Hậu nhắm hờ nửa mắt, giống như đang ngủ, chập chạp không gọi đứng dậy.

Thái Hậu không nói bình thân, Hoàng Hậu cũng chỉ có thể quỳ, Hoàng Hậu còn quỳ thì các vị phi tần theo sau cũng phải quỳ theo.

Trong đó vô tội nhất chính là Đoan Phi.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ Thái Hậu muốn ra oai phủ đầu với Hoàng Hậu, nàng chỉ cần đứng ở một bên xem kịch hay thôi. Không nghĩ đến nàng lại thiếu kiên nhẫn, tự mình ra ngoài điện đón Hoàng Hậu vào, lại bị Hoàng Hậu nắm tay không buông ra được. Đoan Phi trong lòng thầm hận, nhưng lại không thể đứng lên vào lúc này. Còn chưa xem Hoàng Hậu bị nạn, chính mình ngược lại sai lầm bị Hoàng Hậu giữ lấy.

Thái Hậu không nói lời nào, Hoàng Hậu cũng không nói lời nào, một phòng nữ nhân chỉ có Thái Hậu ngồi nơi chính vị, xung quanh có vài cung nữ đứng, còn lại những nữ nhân xúi quẩy quỳ đầy đất.

Sắp tới giữa hè, thảm lót sàn sớm đã được dọn đi, lộ ra nền gạch xanh mát, vì phòng trơn trợt, trên mặt gạch còn khắc những hoa văn như hỉ thượng mai sao, ngũ bức đoàn viên, bát tiên quá hải, đào lý tranh xuân, tùng hạc hà linh[2] toàn những cảnh vui vẻ. Mặt đất vốn đã cứng, hơn nữa còn phải di chuyển trên những nét lồi lõm của tranh khắc, quỳ như thế một lát, những nữ nhân mảnh mai đã có người chịu không nổi. Chỉ đơn giản quỳ dưới đất còn có thể chịu được, nhưng giờ còn quỳ trên chỗ lồi lồi lõm lõm, cái này cũng giống như quỳ trên bàn phím máy tính, thật đau!.

Thái Hậu là cố ý muốn đàn áp tính khí kiêu ngạo của Hoàng Hậu, lại muốn chúng phi tần hiểu được ai mới là nữ chủ nhân chân chính trong hậu cung này, cho nên mới sử dụng một chiêu này. Ngoài làm cho Hoàng Hậu khó chịu, chúng phi tần vô tội bị Hoàng Hậu liên lụy sẽ đối với Hoàng Hậu nảy sinh thành kiến oán hận.

Ai ngờ Hoàng Hậu lại kéo Đoan Phi cùng quỳ theo.

Hoàng Hậu đau, Đoan Phi cũng đau, nàng đau bao lâu Đoan Phi cũng sẽ đau bấy lâu.

Hoàng Hậu đau bà ta sẽ vui vẻ, nhưng Đoan Phi đau bà sẽ đau lòng.

https://thuviensach.vn

Lại không thể bảo một mình Đoan Phi đứng lên, như vậy sẽ gây chú ý đến người khác, những phi tần này chỉ sợ lúc đấy không hận Hoàng Hậu mà lại hắt lên đầu Đoan Phi.

Thái Hậu híp mắt, nhìn mọi người phía dưới vẻ mặt thống khổ nhưng vẫn cố gắng liều mạng chịu đựng, đang nghĩ làm thể nào có thể im hơi lặng tiếng cho Đoan Phi đứng dậy, lại thấy Hoàng Hậu vẫn quỳ thẳng tắp, trên mặt còn mang theo ý cười. Khối gạch nàng đang quỳ là Hỉ Thượng Mai Sao, nàng lại quỳ đúng vào đóa hoa mai đang nở rộ, một mình một quỳ, nàng như thế nào lại có cảm giác tự tại thoải mái giống như người không có việc gì?

Chương Thái Hậu khó hiểu, lại nhìn sang Đoan Phi bị Hoàng Hậu lôi kéo cùng quỳ. Gương mặt xinh đẹp của Đoan Phi vặn vẹo, nước mắt trực tràn ra như sắp khóc.

Chương Thái Hậu vừa tức lại vừa đau lòng, nhưng nghĩ đến khó có cơ hội gây khó dễ cho Hoàng Hậu, không thể vì mềm lòng thương tiếc chất nữ mà bỏ qua nàng, nên chỉ đành nhắm mắt nén không nhìn đến, tùy ý để các nữ nhân phía dưới quỳ.

Lại một lát sau, chợt nghe vài tiếng bùm vang lên, chắc là có người quỳ không nổi nên đã ngã xuống. Trong lòng Chương Thái Hậu vui vẻ, ánh mắt không mở ra đã vội lên tiếng: "Hoàng Hậu, đây là chuyện gì, hành lễ tỉnh an ai gia lại khó khăn như vậy? Đến sức quỳ một lát cũng không chịu nổi?"

"Đúng vậy, đến đến đến, đều quỳ thẳng lên, đừng ngồi xuống".

Bên tai truyền đến âm thanh có lực mười phần của Hoàng Hậu, Chương Thái Hậu mở to hai mắt nhìn nàng, Hoàng Hậu vẫn còn quỳ, đang vẫy khăn tay nhỏ về mấy nữ nhân ở phía sau không quỳ nổi. "Mai Quý tần, ngươi tuổi tuy còn nhỏ nhưng thân thể cũng không thể nhu nhược như vậy.

https://thuviensach.vn

Ngươi nhích đến bên kia, ôi chao, đó chỗ đó, chỗ trống không có người quỳ đó, chỗ đó bằng phẳng không có gì cộm chân. Vi Thục nghi, nói ngươi đấy, ngươi quỳ đến bên cạnh Mai Quý tần, chỗ nàng vẫn còn trống. Còn có ngươi, ngươi kêu cái gì?"

Huệ phi cúi đầu nhắc nàng, Hoàng Hậu vẻ mắt áy náy đối nàng ta nói: "Ôi, Trần Tần, bản cung sợ nhất là nhớ tên người, ngươi muốn hay không cũng qua chỗ Mai Quý tần quỳ? Dáng người của ngươi thon thả, chỗ đó vẫn còn chỗ trống có thể vừa một người quỳ".

Chương Thái Hậu vốn là muốn nhìn thấy bộ dạng sợ hãi chật vật của Hoàng Hậu, không nghĩ đến vị này vẫn có thể ở dưới mí mắt của bà sai bảo người đến người đi, chiếu cố người nhỏ tuổi, thân thể suy nhược, một bộ sắc mặt từ bi.

Thái Hậu không đạt được mục đích tức giận không chịu bỏ qua.

"Thành ra thể thống gì nữa, ra thể thống gì nữa. Hoàng Hậu ngươi quản hậu cung như vậy sao? Những người này nhiều nhất chỉ mới quỳ một khắc đã chịu không nổi, rõ ràng là không để ai gia vào trong mắt mà". Chương Thái Hậu tức giận vỗ án: "Phạt, Hoàng Hậu cùng ta phạt nặng các nàng."

Thân hình những nữ nhân không quỳ nổi khẽ run lên, có người nhát gan đã muốn bật khóc.

Hoàng Hậu liếc nhìn Thái Hậu một cái, trên mặt trước sau vẫn mang ý cười nói: "Mẫu hậu, do thân thể các nàng yếu đuối, tha cho các nàng đi."

Thái Hậu tức giận là muốn Hoàng hậu phạt nhóm phi tần để các nàng oán hận Hoàng Hậu, chứ không phải tạo cơ hội cho Hoàng Hậu cầu tình vì các nàng từ đó được lòng các nàng.

https://thuviensach.vn

Lập tức miễn cưỡng nén giận nói: "Trong cung có quy định trong cung, Hoàng Hậu cứ dựa theo quy định trong cung. Tội bất kính với bề trên nên phạt như thế nào?"

Hoàng Hậu trầm ngâm một lát, vẻ mặt tiếc nuối, quay sang Đoan Phi bên cạnh hỏi: "Muội muội ngươi xem, Thái Hậu lão nhân gia tức giận lớn như vậy, nếu bản cung không phạt các ngươi sợ sẽ để mọi người mang danh bất hiếu. Đoan Phi muội muội ngươi đối với quy định trong cung biết rõ, bằng không ngươi nói xem nên phạt như thế nào?"

Đoan Phi bị dọa hồn phách bay mất, trong lòng thầm oán Thái Hậu cô cô.

Mới vừa rồi trong đám nữ nhân ngã xuống, nàng không phải người đầu tiên nhưng cũng không chịu được đến cuối cùng. Lúc nãy Thái Hậu nhắm mắt nên không thấy chính nàng cũng là người ngồi thẳng xuống đất, chẳng qua là rất nhanh lại quỳ thẳng trở lại. Đoan Phi cũng biết Hoàng Hậu lòng dạ độc ác, Thái Hậu nhắm vào nàng ta như vậy, nàng ta không thể trực tiếp đối phó với Thái Hậu, tự nhiên sẽ khai đao với nàng.

Hãy chờ xem, Hoàng Hậu hỏi nàng nên phạt như thế nào, người đầu tiên bị phạt sẽ là nàng. Hơn nữa nhóm phi tần bị phạt, người họ hận sẽ là nàng chứ không phải là Hoàng Hậu.

Đoan Phi giờ khắc này như miệng ngậm một cân hoàng liên, có khổ mà không thể nói được, chỉ có thể cúi đầu anh anh khóc thúc thít, chỉ mong Thái Hậu thông minh lên một chút có thể nhìn ra nàng đang rất là khó xử.

Đoan Phi khóc thúc thít, Thái Hậu lập tức hiểu được mình nói không lại Hoàng Hậu.

Cũng không biết nha đầu kia như vậy sao có thể quỳ mà còn quỳ đến bây giờ thần thái vẫn tự nhiên thoải mái đáp lại lời bà. Vừa hận Đoan Phi

https://thuviensach.vn

không làm nên đại sự, lớn hơn Hoàng Hậu hai tuổi nhưng ngay cả chịu khổ một chút cũng không được, tự nhiên để người ta chê cười.

Thái Hậu hít sâu hai hơi, biện pháp phạt quỳ là không có tác dụng, nàng không có ngốc như vậy, biết rõ như vậy không làm khó được nàng ta còn kéo theo Đoan Phi cùng nhóm phi tần chịu tội cùng. Lập tức gật đầu nói: "Thôi, những ngày sau này các ngươi nên vận động gân cốt nhiều hơn một chút, một đám đều dưỡng thân mình cho thật tốt, đừng có giống như cành liễu trong gió, như thế thì sao có thể hầu hạ Hoàng Thượng tốt, vì Hoàng Thượng khai chi tán diệp?" Khi nói những lời này, ánh mắt hung hăng ở trên người Hoàng Hậu khoét vài lỗ.

Hoàng Hậu vẫn bày ra khuôn mặt cười hì hì, không chút để trong lòng.

Thái Hậu bình thân cho mọi người, nhưng trừ bỏ Hoàng Hậu tự mình đứng lên, những người khác đều phải dựa vào cung nữ kế bên dìu đứng lên.

Một đám đau đến nhe răng nhếch miệng, nghĩ đầu gối đau quá, cũng không biết có sưng xanh tím lên không, hay là đã khắc cả bức họa trên gạch của Trường Nhạc cung lên người.

Thái Hậu bực mình, ban cho mọi người ngồi, vẫn như trước cho Đoan Phi ngồi bên cạnh bà ta, Hoàng Hậu ngồi bên kia rất gần với vị trí của bà.

Các cung nữ dâng trà, Triệu Yên Dung bưng chén trà nhỏ lên giả bộ lấy nắp trà quét lá trà qua một bên, nắp trà đụng vào ly trà phát ra một tiếng "Ken két" chứng tỏ là nàng đã uống qua, sau đó liền đem trà đặt xuống chỗ thuận tay trên bàn.

Mọi người uống trà một lát, trước tiên nói một chút chuyện vụn vặt ngoài lề, Thái Hậu lấy khắn tay ấn ấn khóe miệng, liếc nhìn Hoàng Hậu đột nhiên cười lạnh nói. "Hình như ai gia nghe có tin đồn nói là phụ thân cùng mẫu thân của Hoàng Hậu cùng cách? Thật sự có việc này?"

https://thuviensach.vn

Xem này, đã đến rồi.

Hoàng Hậu nhẹ nhàng phủi phủi góc váy, rất tự nhiên đáp lời: "Đúng vậy, thật sự cùng cách."

Thái Hậu cười lạnh nói: "Lại không biết vì nguyên nhân gì?"

Tất cả mọi người không dám nói tiếp.

Phụ mẫu Hoàng Hậu cùng cách đã náo động loạn xị bát nháo cả triều đình, các nàng mặc dù thân ở chốn hậu cung nhưng đại đa số đều có phụ thân hoặc huynh đệ nhậm chức ở trong triều, cho nên việc này các nàng cũng có biết một ít. Thái Hậu nhắc đến việc này vào lúc này, rất rõ ràng muốn Hoàng Hậu mất mặt.

Thái Hậu cùng Hoàng Hậu đấu pháp, các nàng chỉ là con cá nhỏ nên lẫn thật xa vào sâu trong ao để tránh vô tội gặp họa, nhưng mà trong lòng lại có vài phần mong chờ.

Thái Hậu địa vị tôn quý lại là trưởng bối, tại phương diện này Hoàng Hậu đúng là bất lợi.

Nhưng Hoàng Hậu lại là nữ nhân không chịu thiệt thòi, nhìn xem vừa rồi vị này kéo Đoan Phi cùng quỳ đủ biết tâm nhãn của vị này so với Thái Hậu cao hơn không ít.

Thế lực ngang nhau đấu pháp xem mới thú vị.

Nhóm cung phi đồng loạt cúi đầu nhưng khóe mắt lại vụng trộm quan sát hai vị mẹ chồng nàng dâu ngồi kia.

"Cũng không có việc gì, bất quá là hai bên không đi với nhau đến hết con đường, mọi người sớm tụ sớm tan, đều có tương lai riêng, là chuyện

https://thuviensach.vn

tốt". Hoàng Hậu cười rất vui vẻ, giống như việc phụ mẫu cũng cách là chuyện vui lớn.

Chương Thái Hậu hừ một tiếng từ lỗ mũi tỏ vẻ khinh thường: "Từ xưa đến nay, không có nghe thấy phụ mẫu của Hoàng Hậu mà có thể cùng cách. Trong lòng Hoàng Hậu thật khoan dung."

Triệu Yên Dung cười nói: "Đúng vậy, thần thiếp rất rộng lượng. Hôm nay trời đổ mưa, nương phải lập gia đình, ai có thể ngăn cản?"

Lời này vừa dứt đã có người nhịn không được cười thành tiếng, vội lấy tay che miệng, cố nén phát ra tiếng.

"Mẫu thân của ai cũng có thể lập gia đình, nhưng mẫu thân của Hoàng Hậu thì không được". Chương Thái Hậu lạnh lừng nói: "Từ xưa nữ tử đều theo một phu đến chết, nếu bị nhà chồng hưu, đã là người thất thân, phu nhân như vậy chỉ có thể chong đèn ăn chay niệm phật nửa đời còn lại. Nữ nhi của nàng ngày sau còn ai dám lấy? Nếu đã gả cho người, nhà chồng cũng muốn đuổi đi."

Hoàng Hậu trừng mắt nhìn, cười tiếp lời: "A, mẫu hậu ngài đây là đang nói ai đây? Mẫu thân của ai bị hưu? Ai muốn xuất gia làm ni cô? Nữ nhi nhà ai bị nhà chồng trả về? Đến đến, mẫu hậu nói một chút, ta thích nghe nhất là chuyện xưa này nọ."

Chương Thái Hậu tức giận đến ngã ngửa, gặp nữ nhân da mặt còn dày hơn cả tường thành, ngươi nghĩ đem chuyện hàm xúc uyển chuyển nói với nàng, nàng lại có thể đem chuyện ngươi nói sang chuyện khác.

Chương Thái Hậu chưa gặp qua người nào khó dây dưa như vậy, liền lớn tiếng nói: "Còn có thể là ai? Ngươi thân là Hoàng Hậu, lại để cho phụ mẫu tùy ý cùng cách, gia đình không yên, như thế nào có thể làm tốt vai trò mẫu nghi thiên hạ? Mẫu thân ngươi thất đức thiếu tình cảm, sao có thể nuôi dưỡng ra một nữ nhi tốt."

https://thuviensach.vn

Nghe Chương Thái Hậu rống lớn tiếng như vậy, tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Trang Quý phi dẫn đầu quỳ xuống: "Thái Hậu nương nương, ngài nói quá lời, lời phía sau thỉnh ngài nói cẩn thận."

Nàng mở đầu, tất cả nhóm phi tần phía sau đều quỳ xuống, cầu bà không nói đến việc phế hậu.

Đoan Phi như đang đứng trên đống lửa ngồi trên đống than, bây giờ mọi người đều quỳ xuống, nàng nên quỳ hay không nên quỳ, thật sự khó có thể lựa chọn.

Hoàng Hậu cười tủm tỉm nhìn mọi người đang quỳ trên đất, đối với các nàng nói: "Các ngươi làm cái gì, một đám mới vừa rồi còn quỳ chưa đủ? Các ngươi nghe nhầm, lời mẫu hậu vừa mới nói ra cũng không có nhắc đến hai chữ "phế hậu", mau đứng lên, đều nhanh đứng lên rồi nói."

Thái Hậu nắm chặt thành ghế, âm trầm nói: "Ai nói ai gia chưa nói? Ngươi như vậy, căn bản không xứng làm Hoàng Hậu."

Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, quay sang Thái Hậu nói: "Thứ nhất, mẫu thân ta không phải bị hưu, bà chỉ là cùng cách, cùng cách ngài hiểu không, chính là hai người cảm thấy tính cách không hợp nhau, cùng nhau nhất trí chia tay trong êm đẹp, chuyện ngươi tình ta nguyện thì có gì đáng mất mặt? Thứ hai, ngài nói nữ tử phải theo một chồng cho đến chết, chẳng lẽ gả sai người thì nữ tử cam chịu cắt cổ cạo đầu? Người nào tái giá chính là thất đức? Nhưng ngài nói xem, Thánh tổ là do ai sinh ra? Bản cung nhớ rõ tổ mẫu của thánh tổ Võ Đức Hoàng Đế cũng chính là quả phụ tái giá. Theo như ngài nói thì tái giá chính là thất đức? Cho nên theo ý của ngài bà cố của Hoàng Thượng là một phụ nhân thất đức, đảm đương không nổi danh xưng An Đức Huệ Thái Hậu?"

Mặt Chương Thái Hậu tái đi.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, tổ mẫu của Vũ Đức Đế là một quả phụ, năm đó tổ phụ của Vũ Đức Đế là một tên côn đồ hai bàn tay trắng, ngay cả tiền cưới vợ cũng không có, chính quả phụ này đã ra tiền giúp đỡ hắn, lại khơi thông các mối quan hệ cho hắn vào quân ngũ, từ từ xây dựng nên gia nghiệp, cho nên sau này Vũ Đức Đế có được thiên hạ, truy phong tổ tiên, tôn vinh vị tổ mẫu tái giá này tôn hào có đến mười mấy chữ. Đoạn lịch sử này, chỉ có người hoàng gia mới biết, Triệu Yên Dung có thể biết tường tận như vậy, nhất định là do tên tiểu tử Lý Duệ dạy nàng.

Chương Thái Hậu thấy không nên nói thêm gì nữa, chỉ có thể đổi đề tài. "Phụ thân thân sinh của ngươi cư nhiên vì một kĩ nữ mà tranh chấp với người khác ở ngoài phố, thật là buồn cười." Không thể công kích mẫu thân, vậy thì nói đến phụ thân mất mặt của nàng ta cũng được.

"Đúng vậy." Hoàng Hậu nhưng thật thoải mái thừa nhận điều này, "Phẩm hạnh phụ thân trong chuyện này quả thật không đúng, cho nên mẫu thân ta mới cùng phụ thân cùng cách. Phụ thân chỉ là một thư sinh, tay trói gà không chặt, mới có thể bị người khác đánh mất mặt như vậy, nếu đổi lại là phụ thân của mẫu hậu, chính là ngoại tổ phụ của chúng ta, xuất ra một phen đao giết heo, đừng nói là vài nam tử nhàn hạ, cho dù có đến hơn mười hai mươi cũng không làm gì được."

Chương Thái Hậu tức giận đến chút nữa ngất xỉu.

Bà nói mẫu thân nàng bị hưu, Hoàng Hậu liền bàn đến chuyện của Thái Hậu.

Bà nhắc đến phụ thân nàng xấu mặt, Hoàng Hậu lại mượn chuyện của phụ thân của bà nói. Phụ thân Chương Thái Hậu ban đầu là một đồ tể đầu đường, hành nghề giết heo giết dê kiếm sống, bàn về xuất thân thật sự là không nên nói ra. Bà nếu nói Triệu Yên Dung có phụ thân như vậy không làm được Hoàng Hậu, Triệu Yên Dung chắc chắn sẽ nói đến chuyện phụ

https://thuviensach.vn

thân bà chỉ là một đồ tể, chẳng phải thành ra nàng không xứng đáng làm Thái Hậu sao?

Thái Hậu tức giận đến nỗi ngực muốn vỡ ra.

Nữ nhân này dầu muối đều không ăn , giảo hoạt giống như cá chạch, dao trắng đi lại đến dao đỏ theo đường cũ cắm vào.

Chương Thái Hậu thật sâu sắc cảm thấy Triệu Yên Dung mới hắn là nữ nhi của đồ tể.

Một đao này đâm, rất đặc biệt vừa ngoan vừa chuẩn.

([1] 儿女情长，英雄气短 - Nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản: Câu thành ngữ Hán Việt này có nguồn gốc xuất xứ từ một câu trong hồi thứ 18 của "Thủy hử ký" - không phải "Thủy hử truyện". Câu này có thể hiểu đơn giản là khi người nam nhân vướng vào tình yêu nam nữ thì dễ dẫn đến tiêu tan chí khí. Ví dụ như Thánh Thán viết về Điêu Thuyền như sau: "Mười tám lộ quân chư hầu không giết nổi Đổng Trác mà một thiếu nữ liễu yếu đào tơ như Điêu Thuyền lại giết nổi Trác. Ba anh em Lưu, Quan, Trương hùng kiệt không thắng nổi Lã Bố mà chỉ một nàng Điêu Thuyền lại thắng nổi. Lấy chăn chiếu làm chiến trường, lấy son phấn làm khôi giáp, lấy sóng mắt nụ cười làm gươm sắc giáo nhọn, lấy mày ngài làm cung nỏ, lấy nước mắt nũng nịu làm tên đạn, lấy lời ngọt ngào tình tứ làm chiến lược mưu cơ. Xem như thế thì cái bản lãnh của nữ tướng quân quả là tuyệt cao cường, đáng sợ lắm thay!".)

[2]

Hỷ thượng mai sao:

Ngũ bức đoàn viên:

https://thuviensach.vn

Bát tiên quá hải:

Đào lý tranh xuân:

Tùng hạc hà linh:

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Mũi Châm Đấu Mạch Mang(1)

Thái Hậu sốt ruột + Nương nương muốn trộm tim

(1): thành ngữ ý nói cả hai đều là đối thủ lợi hại, ngang tài ngang sức.

Edit: Nguyệt Thục viện

Beta: Thư Thục cơ

Ngực Chương Thái Hậu phập phồng, hận không thể xách Hoàng Hậu lại đánh hai bạt tai, cho tan tác cái miệng lẻo mép của Hoàng Hậu mới hả giận. Phụ thân của bà xuất thân làm đồ tể(2), chuyện này cũng có thể được xem là chuyện đáng hận nhất của Chương Thái Hậu , không còn chuyện nào khác nữa. Phụ thân của bà tuy làm đồ tể nhưng cũng có công huân tước vị nhờ bán mạng theo chân Võ Đức đế, nhưng cũng bởi vì lão tử không phải thế gia, hại bà cho dù cũng được sủng ái, nhưng lại vô duyên với hậu vị.

(2) Đồ tể: người giết mổ súc vật

Hoàng Hậu của tiên đế là con gái của thế gia đại hộ, có tài có đức nhưng không có dung mạo. Sau đó vì khó sinh mà chết, lưu lại con trai cũng không sống qua ba tuổi. Hậu vị vẫn trống, vẫn trống, trống mãi! Sống chết cũng không chịu rơi lên đầu bà.

Hoàng Hậu lấy xuất thân để nói chuyện là cố ý lấy dao đâm vào tim bà. Chương Thái Hậu hít sâu mấy hơi, cố để cho mình tỉnh táo lại, muốn cười lạnh một tiếng để thể hiện tôn vinh của mình, nhưng tiếc rằng bắp thịt

https://thuviensach.vn

trên mặt không chịu theo mình khống chế, da mặt chỉ giật giật mấy cái, Chương Thái Hậu cuối cùng vẫn bỏ qua ý định muốn nói chuyện đàng hoàng.

"Hoàng Hậu, chuyện phụ thân ngươi tạm thời không hỏi, ai gia chỉ hỏi ngươi, có phải đã một tháng rồi Hoàng Thượng không gọi người thị tẩm đúng không?" Chương Thái Hậu nghiến răng thật chặt, ánh mắt lăng lăng nhìn chằm chằm Triệu Yên Dung.

Tất cả các phi tần đều cúi đầu. Tháng này, Hoàng Thượng ngoại trừ Chiêu Dương điện thì không đi cung nào nữa, đây là chuyện mà trước giờ chưa từng có. Chúng phi tần ngoài việc nóng lòng thì thực ra cũng có chút an tâm. Cho dù như thế nào, Hoàng Thượng ở chung một chỗ với Hoàng Hậu, cũng không giống như trước kia, chỉ đặc biệt thiên sủng một phi tử. Lúc trước Dung Phi ở trong cung kiêu căng phách lối, nanh vuốt bén nhọn, cuộc sống của các nàng cũng không tốt. Hiện giờ ai cũng như ai, các nàng lại cảm thấy thư thái không ít. Nhưng vẫn mãi không được gặp mặt Hoàng Thượng, trong lòng các nàng cũng cảm thấy thấp thỏm không buông được.

Liền nghe Hoàng Hậu cười nói: "Sao lại không nhắc nữa? Phụ thân ta mới vừa rời kinh, ta đang nghĩ tìm người nói một chút đây".

Chương Thái Hậu vỗ ghế một cái: "Ai gia đang hỏi ngươi, có phải đã một tháng rồi Hoàng Thượng không gọi người thị tẩm đúng không?"

Hoàng Hậu ngẩng đầu lên, nụ cười lạnh lùng: "Ai nói? Thân thể Hoàng Thượng khỏe mạnh, không bệnh không tật, sao lại không có người thị tẩm?"

Khóe miệng Chương Thái Hậu nhếch một cái: "Ngươi lại thử hỏi một chút những phi tần đang ngồi này đi, các nàng tháng này đã từng gặp Hoàng Thượng chưa?"

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu nghiêng đầu, vừa khéo nhìn thấy Huệ Phi liền hỏi: "Huệ Phi tỷ tỷ, tỷ có gặp Hoàng Thượng không?"

Huệ Phi cúi đầu, nhỏ giọng đáp: "Trước đó vài ngày thiếp có gặp Hoàng Thượng ở Chiêu Dương điện".

Hoàng Hậu khẽ mỉm cười, xoay người nhìn Thái Hậu nói: "Người xem đi, sao lại nói không gặp được người chứ? Huệ Phi tỷ tỷ đã gặp. Hai ngày trước Hoàng thượng còn đi chỗ Trang Quý phi tỷ tỷ ngồi một chút. Bổn cung còn nghe nói mấy ngày trước Trinh Phi còn vô tình gặp hoàng thượng ở trong vườn nữa kìa".

Chương Thái Hậu nổi đóa, ý bà muốn nói là Hoàng Đế không thân cận chúng phi tần, sao đến trong miệng Hoàng Hậu lại biến thành có gặp hay không gặp chứ?

"Ai gia đang nói là thị tẩm, thị tẩm! Hoàng Thượng đã bao lâu rồi không gần gũi nữ nhân hả? Hoàng Hậu ngươi rốt cuộc quản lí hậu cung như thế nào?" Chương Thái Hậu hét ầm lên, "Tính tình đố kị như vậy, sao có thể làm tấm gương sáng cho nữ nhân thế gian hả?"

"Ai nói hắn không gần gũi nữ nhân? Bổn cung không phải là nữ nhân sao?" Trên mặt Hoàng Hậu lộ vẻ oan ức, vò khăn tay nhìn Thái hậu nói, "Đố kị hay không đố kị, người hỏi một chút những tỷ muội này đi, sau khi ta tiến cung có từng làm khó các nàng chưa? Trước kia Hoàng Thượng sủng ái Dung Phi như vậy, thiếp nửa chữ cũng chưa từng nói. Là ta tranh hay đoạt với các nàng rồi? Mẫu hậu người nói lời này khiến người ta thất vọng đau lòng. Hoàng Thượng muốn ngủ với nữ nhân nào, đây là chuyện của hắn, ta tuy là Hoàng Hậu nhưng cũng là thần tử của Hoàng Thượng, quân có lệnh, thần sao dám không tuân. Dù sao cũng không thể để Hoàng Thượng đến cung của ta một chút, nghỉ một lát thì ta lại đóng cửa Chiêu Dương điện, để hắn đợi ở bên ngoài? Nếu thật làm vậy, người lại nói ta không ôn nhu chu đáo". Hoàng Hậu kéo dài than thở: "Làm nữ nhân thật

https://thuviensach.vn

khó, thuận theo phu quân cũng không được, nghịch với phu quân cũng không xong".

"Ngươi!" Chương Thái Hậu tay run rẩy chỉ vào mặt Hoàng Hậu nửa ngày, "Đến nguyệt sự ngươi cũng lôi kéo Hoàng Thượng, lại không giúp hắn an bài đến chỗ phi tần khác nghỉ ngơi, hay là ngươi muôn Hoàng Thượng bị mùi máu xông hả, khiến cho thứ dơ bẩn bám vào người hắn!".

Hai hàng lông mày Hoàng Hậu nhíu lại một cái, sắc mặt lạnh xuống: "Mẫu hậu ngay cả nguyệt sự của thiếp là ngày nào cũng đều biết, quả thực hết lòng hết sức. Nếu mẫu hẫu người quan tâm Hoàng Thượng mỗi ngày đi tới chỗ nào ngủ, không bằng sau này sổ ghi chép sinh hoạt hàng ngày sẽ để cho Thượng Tẩm cục đưa tới Trường Nhạc cung là được, cũng đỡ cho mẫu hậu phải hỏi thăm người này người kia, lao tâm lại phí sức".

Nói xong, nàng quay đầu nói với Mộc Lan: "Bây giờ ngươi đi Thượng Tẩm cục một chuyến, cứ nói là Thái Hậu phân phó, sau này sổ ghi chép sinh hoạt hàng ngày không cần đưa đến Chiêu Dương điện nữa, chỉ cần đưa tới Trường Nhạc cung, không cần biết là Đỗ Giám sự hay là Tần Thiếu giám sau này nếu có chuyện gì cứ đến Trường Nhạc cung xin chỉ thị của Thái Hậu , đừng chạy đến chỗ của ta, có đến cũng vô ích mà thôi".

Mộc Lan ngồi xổm hành lễ xong liền quay người đi ra ngoài.

"Ngươi trở lại đây!" Thái Hậu gọi một tiếng, gọi Mộc Lan quay lại. "Hoàng Hậu, ngươi có ý gì?" Sổ ghi chép cuộc sống hàng ngày của Hoàng Thượng là ghi lại chuyện thị tẩm an trí của Hoàng Đế, thời gian phi tần thừa sủng có thai, là một trong những quyền lợi và chức trách quan trọng nhất của Hoàng Hậu. Thái Hậu chỉ là mẫu thân của Hoàng Đế, nếu buổi tối nhi tử ngủ với nữ nhân nào phải để tự tay mẫu thân an bài, chuyện này nếu truyền đi còn ra thể thống gì nữa?

https://thuviensach.vn

Da mặt Thái Hậu có dày cũng không dày đến mức này. Nếu bà còn là thân sinh mẫu thân của Lý Duệ còn được, nhưng cũng không phải là thân sinh, còn muốn quản nữ nhân mà Hoàng Đế từng ngủ qua, Chương Thái Hậu thật không dám nghĩ tới chuyện này mà vạch trần trước tiền triều sẽ gây phản ứng lớn thế nào. Nếu nói nhẹ, chính là lấn áp Hoàng Hậu, nếu nói nặng, chính là muốn thao túng hoàng tự. Cái trước thì không thành vấn đề gì, nhưng cái sau phiền toái rất lớn. Triều thần không biết sẽ nói ra sao, nhưng Hoàng Đế là người đầu tiên trở mặt với bà.

Vốn dĩ Thái Hậu này bà làm cũng không có chút thể diện nào, thân nhi tử của bà là Lý Kỳ vẫn còn ở Nam Quận chịu khổ. Dưỡng tử cũng vốn không thân được như con ruột, huống chi dưỡng tử này căn bản cũng không phải bà dưỡng. Nếu Hoàng Đế nghi ngờ bà muốn nhúng tay vào hoàng tự, nghi ngờ bà muốn giúp đỡ phế Thái tử Lý Kỳ, nói không chừng có thể bất chấp phái người đi giải quyết hắn trước. Bà còn trông cậy vào một ngày có thể mẫu tử đoàn viên, nếu lúc này Lý Duệ bị Hoàng Hậu xúi giục mất lý trí, làm ra chuyện tiêu diệt huynh đệ, vậy thì bà ngay cả khóc cũng không còn chỗ để khóc.

Bà có thể chỉ trích Hoàng Hậu thiện đố không nhân từ, nhưng không thể tiếp chưởng chức trách của Hoàng Hậu. Muốn tiếp chưởng cũng chỉ có kế Hậu mới làm, vì thế trước tiên phải phế bỏ Triệu Yên Dung mới được. Chỉ khi Đoan Phi làm Hoàng Hậu, bà mới có thể ở trong bóng tối nắm hết thảy hậu cung trong tay, mới có thể thao túng được thời cuộc bất an này.

Trong lòng Chương Thái Hậu đấu tranh lợi hại, người con dâu này quả thực không giống một thế gia khuê tú, gây gổ mắng người tuyệt không thua ai, lại còn có thể không dùng một từ dơ bẩn, từng câu từng chữ tựa như châm, như kiếm đâm người ta thành một cái rổ.

Sau khi tình cảm và lí trí đấu tranh xong, vẫn là lí trí chiếm thượng phong, Chương Thái Hậu đè nén lửa giận trong lòng, giọng điệu mềm nhẹ nói với Hoàng Hậu: "Ngươi là chính thê của Hoàng Thượng, ăn ở của

https://thuviensach.vn

Hoàng Thượng đều phải do ngươi phí tâm chăm sóc. Chuyện người trẻ tuổi các ngươi vốn không nên để ta ra mặt quản. Chẳng qua ngươi độc chiếm Hoàng Đế như vậy là không nên, Hoàng Thượng phải mưa móc cùng dính, quảng thi ân trạch mới giúp cho hoàng tự sinh sôi kéo dài. Ngươi nhìn chút đi, hiện giờ trong cung cũng chỉ có ba công chúa, ngay cả một hoàng tử cũng không, không phải là quá mức vắng lạnh rồi sao? Tuổi tác của Hoàng Thượng cũng không còn nhỏ, ngươi càng nên lo nghĩ cho giang sơn xã tắc. Phu thê còn trẻ sao lại sợ không có thời gian ở chung chứ? Ngươi nên khuyên Hoàng Thượng nhiều một chút, để cho hắn đi các cung, đừng như đứa bé suốt ngày cứ dính một chỗ với ngươi, vậy thì còn ra thể thống gì nữa chứ?"

"Uhm, lời này người nói đúng." Giọng nói Chương Thái Hậu nhu hòa, Hoàng Hậu cũng đổi sắc mặt, mặt đầy ngây thơ cười hì hì, nũng nịu nói: "Thiếp cũng thường xuyên khuyên Hoàng Thượng đi tới đi lui, Chiêu Dương điện của ta cũng không có gì chơi, chẳng qua tương đối thanh tĩnh thôi. Nhưng người cũng biết, hiện nay phương Nam đại hạn, quân Nhung ở Tây bắc lại không biết điều, tập kết không ít binh mã rục rịch ở biên giới. Lúc trước Hoàng Thượng vì chuyện này cũng đủ phiền lòng, quay về hậu cung cũng chỉ muốn thanh tĩnh nghỉ ngơi. Hoàng Thượng khổ cực như vậy, thiếp nhìn cũng đau lòng, cho nên mới suy nghĩ chuyện tiền triều đã đủ phiền toái rồi, chúng ta cũng đừng khiến hắn thêm ngột ngạt, hắn thích làm sao thì cứ làm là được".

Chương Thái Hậu vểnh môi, thần sắc nghiêm túc.

"Chẳng qua mẫu hậu đã lên tiếng, đành phải khiến Hoàng Thượng lao tâm lao lực thêm một chút, để hắn kiên trì một chút, ở các cung nỗ lực một chút, tạo người nhiều hơn. Bổn cung sẽ cho người chuẩn bị nhiều dược liệu và nguyên liệu nấu ăn đại bổ, giúp hoàng Thượng bồi bổ tinh lực, miễn hao tổn dương khí".

https://thuviensach.vn

Chúng phi tần kinh hoảng, đồng loạt đứng lên luôn miệng nói không dám. Hoàng Thượng vì chính sự tiền triều vất vả, đến hậu cung lại không thể thả lỏng mà còn vất vả vì các nàng, vậy thì làm sao được chứ? Vốn ý của Thái Hậu là chỉ trích Hoàng Hậu đố kỵ, độc chiếm Hoàng Thượng không cho hắn đến chỗ những cung phi khác ngủ, Hoàng Hậu đây là nhún nhường, nhưng lời nói ra cũng quá khó nghe. Cho dù Hoàng Thượng đi đến cung của phi tử nào, đều là cố gắng chống đỡ gánh nặng, còn khoét sạch thân thể bắt Hoàng Hậu nấu thuốc bổ. Tẩm bổ như thế nào thì đối với thân thể đều có hại.

Ngón cái và ngón trỏ của Thái Hậu đỡ trán, lồng ngực phun ra một ngụm nộ khí. Quả thật thua dưới tay nàng ta. "Ai gia mệt rồi, các ngươi lui xuống đi". Cho đến cuối cùng, bà cũng chỉ có thể nói những lời này thôi.

"Mẫu hậu thật không cần nói với Thượng Tẩm cục để bọn họ đem ghi chép cuộc sống hàng ngày giao cho người quản sao?" Hoàng Hậu đi đến trước cửa còn không quên xoay người lại đâm bà một câu nữa.

Thái Hậu lạnh mặt, cũng không thèm nhìn nàng, chỉ dùng tay xoa huyệt thái dương: "Không cần!"

"Chặc chặc, thật là chuyện phiền toái thế này, muốn đẩy đi cũng không đẩy được". Hoàng Hậu phát ra tiếng thở dài vui sướng, "Tối nay thiếp sẽ thử khuyên Hoàng Thượng đi Vĩnh Phúc cung của Đoan Phi, hôm nay Đoan Phi muội muội cũng đừng ở Trường Nhạc cung nữa, về sớm một chút sửa soạn chuẩn bị đi".

Đoan Phi rùng mình một cái. Hoàng Thượng đi Vĩnh Phúc cung, là chuyện nàng ngày ngóng đêm trông, nhưng sau khi nghe Hoàng Hậu nhẹ nhàng nói một câu như vậy, nàng lại cảm thấy hết sức sợ hãi, không biết Hoàng Hậu có phải có an bài đặc biệt gì không. Hoàng Thượng sẽ đi thật chứ? Sẽ không phải là trêu chọc nàng chứ? Trong lòng Đoan Phi đầy nghi ngờ, nhưng cũng chỉ có thể cười tạ ơn Hoàng Hậu.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu cười híp mắt đi, vừa đi vừa nói với Mộc Lan: "Một lát nữa ngươi đi Điện Tỉnh hỏi một chút, sàn nhà ở Trường Nhạc cung là ai làm? Hoa văn điêu khắc đẹp vô cùng. Tìm người thay gạch cho cung chúng ta cũng như vậy, từ nay về sau ta xem ai không vừa mắt liền phạt hắn quỳ năm ba canh giờ".

Tiếng nói của Hoàng Hậu xa dần, đùng một tiếng, móng tay được Thái Hậu giữ gìn nửa năm nay gãy hết.

Đoan Phi dè dặt tiến lên, thấp giọng nói: "Thái Hậu , người nói tối nay Hoàng Thượng thật sẽ đi Vĩnh Phúc cung sao?"

Thái Hậu đột nhiên giơ tay, tát một cái lên mặt nàng, mắng: "Loại chuyện này ngươi tới hỏi ta? Ta đi hỏi ai? Cái thứ không có tiền đồ. Ngươi lớn hơn nàng ta hai tuổi, lại trơ mắt nhìn nàng ta gọi Huệ Phi, Trinh Phi, Trang thị là tỷ tỷ, nhưng lại gọi ngươi là muội muội. Ngươi có mất mặt hay không, có xấu hổ hay không?" Vừa nói, Thái Hậu giận đến mức nện vào bả vai của Đoan Phi, Đoan Phi bị bà mắng phát khóc, nhưng cũng không dám tránh, cắn răng nhịn để bà đánh.

"Đồ vô dụng, Chương gia sao lại nuôi ra thứ như vậy, Hoàng Thượng không bắt được, một đứa nha đầu lại chơi đùa ngươi thành như vậy!" Thái Hậu càng mắng càng giận, nhéo một cái lên tay Đoan Phi.

Đoan Phi khóc nói: "Thiếp vô dụng, Thái Hậu người đánh chết ta là được. Chỉ cần người đừng đánh lên mặt, nếu lỡ như đêm nay Hoàng Thượng hỏi tới, thiếp không tiện trả lời".

Thái Hậu ngừng một chút, ngồi ở đằng kia thở hổn hển, trong mắt sinh ra không ít tia đỏ, đục ngầu lại lộ ra vài phần âm ngoan. "Nha đầu này không thể lưu lại, nàng ta chính là tai họa".

Đoan Phi nơm nớp lo sợ nói: "Nhưng hiện giờ Hoàng Thượng coi trọng nàng ta, Chiêu Dương điện lại trông coi nghiêm mật, người của

https://thuviensach.vn

chúng ta đã bị đuổi đi hết rồi. Bây giờ không phải như lúc nàng ta mới tiến cung, cho dù có ý tưởng, cũng khó thành công".

Thái Hậu hung hãn nói: "Nếu không phải vậy, ai gia sao lại vô duyên vô cớ bị nàng ta khiến cho tức giận đến mức này chứ?" Bà muốn Triệu Yên Dung chết nhưng lại không nhìn đúng thời cơ động thủ tốt. Nữ nhân này hết lần này tới lần khác mạng lớn như vậy, bà khổ cực thiết kế mưu tính, kéo lên người Nhu Phi, Dung Phi, kết quả còn để cho nữ nhân này có cơ hội thoát khỏi. Nhu Phi và Dung Phi đã chết, bà còn đi nơi nào tìm người giúp bà ra tay làm chuyện ác đây? Ngón tay Chương Thái Hậu đỡ trán, rên rỉ, cảm thấy trong đầu mình nhảy thình thịch hết sức lợi hại, đau như muốn nứt tung đầu vậy.

"Ngươi cũng không chịu thua kém một chút, huynh đệ ngươi không ra hồn, Chương gia có thể dựa vào chẳng qua chỉ có hai cô cháu chúng ta, ngươi cũng biết trong lòng Hoàng Thượng không hề xem ta là mẫu hậu hắn. Nếu hậu cung này chúng ta không nắm giữ được, ngươi lại không có được yêu thích của Hoàng Thượng, ngươi nói xem sau này chúng ta còn có thể đặt chân ở trong cung như thế nào, phụ thân và huynh đệ ngươi còn có thể có tiền đồ tốt gì sao?" Chương Thái Hậu cố chịu cơn đau đầu, quở trách Đoan Phi, "Lúc ngươi mới vào Khang Vương phủ, tiểu tử Lý Duệ kia đối đãi với ngươi cũng tốt, nếu khi đó ngươi nắm chặt một chút, có thể sinh con trai cho hắn, hôm nay sao lại phải bị tức giận bởi nha đầu kia chứ? Nếu ngươi có con trai, Quý phi cũng không tới phiên nữ nhân Trang Cần kia làm. Hết lần này tới lần khác ngươi không có bản lĩnh, đừng nói con trai, ngay cả một khuê nữ cũng không sinh được!"

Đoan Phi cảm thấy khổ sở, chuyện sinh con dưỡng cái không phải nàng muốn có là có thể có. Con nối dõi của Lý Duệ vốn ít, hắn cưới nhiều nữ nhân như vậy, thành thân vài năm cũng chỉ sinh ba nữ nhi. Nhiều nữ nhân cũng hiếm muộn, sao lại chỉ trách một mình nàng?

https://thuviensach.vn

Hoàng Thượng vốn đối với nàng không tệ, nhưng khi vừa tiến cung làm Hoàng Thượng, liền hời hợt với nàng. Nàng cũng biết, là do mâu thuẫn giữa Hoàng Thượng và Thái Hậu khiến nàng vô tội bị liên lụy. Chẳng qua xuất thân không có sự lựa chọn khác, giống như Thái Hậu không thể không để cho phụ thân của bà làm đồ tể vậy, mà nàng cũng không thể lựa chọn phụ thân nàng không phải họ Chương. Đây đều là số mạng.

Đoan Phi trầm mặc, nước mắt chảy xuống.

Sau khi Chương Thái Hậu phát tác xong, dần dần bình tĩnh lại, nhìn Đoan Phi tinh thần suy sụp, bi thương, trong lòng cũng có chút không đành lòng. Bà chỉ có một huynh đệ, Đoan Phi hầu như là bà nhìn lớn lên, bà không có nữ nhi, nên liền xem nàng như nữ nhi của mình mà nuôi nấng. Vốn nghĩ rằng đợi Lý Kỳ lên ngôi thì sẽ gả nàng làm Hoàng Hậu , không nghĩ tới Lý Kỳ xảy ra chuyện, thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng không còn. Vì nhi tử, bà đưa cháu gái vào Khang Vương phủ làm trắc phi. Bà vẫn cảm thấy trong lòng áy náy, mong muốn có thể bồi thường một chút. Mặc dù không thể chân chính trở thành con dâu của bà, nhưng có thể nâng đỡ nàng làm Hoàng Hậu của Đại Tề, cũng xem như cho Chương gia, Chương thị một câu trả lời thỏa đáng. Chẳng qua thế sự trêu người, Đoan Phi có dung mạo, tài năng học thức như vậy lại không rung động được Lý Duệ, để nàng gánh danh hiệu nhất phẩm phi vô dụng, tuổi trẻ mơn mởn lại phòng không gối chiếc.

Chương Thái Hậu thở dài một cái, kéo tay Đoan Phi, vỗ nhè nhẹ nói: "Ngươi đừng vội, ai gia nhất định nghĩ cách, nhất định để ngươi lên làm Hoàng Hậu".

Đoan Phi nghẹn ngào lắc đầu: "Thiếp cũng không muốn những thứ kia, chỉ muốn sống thật tốt nửa đời sau thôi".

Thái Hậu không nói, ngẩng đầu nhìn gương mặt bạch ngọc của Đoan Phi bị bà đánh mấy dấu tay sưng đỏ, đau lòng sờ một cái nói: "Nhanh đi

https://thuviensach.vn

rửa mặt, lấy băng cơ ngọc dung cao trong phòng của ta thoa lên đi, qua hai canh giờ sẽ không nhìn ra".

"Dạ". Đoan Phi tạ ơn.

"Ai gia lớn tuổi rồi". Thái Hậu cười khổ một tiếng nói "Lớn tuổi nên không kiên nhẫn. Nhiều năm như vậy không có người uy hiếp được địa vị của ai gia, trong mắt không có ai, việc làm lời nói quá tùy tiện, cho nên ngay cả một tiểu nha đầu cũng đối phó không xong".

"Thái Hậu người đừng nói vậy". Đoan Phi lau nước mắt, cố cười nói, "Người ăn muối còn nhiều hơn nàng ta ăn cơm, nàng ta chẳng qua là ỷ vào sủng ái của Hoàng Thượng, ỷ vào chỗ dựa Bùi gia phía sau, nếu không sao lại dám phách lối như vậy".

Thái Hậu gật gật đầu: "Đúng là nói như vậy. Nếu không phải Hoàng Thượng sủng ái nàng ta, nàng ta cũng không thể ngông cuồng đắc ý như vậy". Suy đi nghĩ lại, nói với Đoan Phi: "Chỗ này của bổn cung có cất giữ vài khối mị hương Ngỗng Lê, năm đó Tiên Đế ban cho, mãi vẫn không dùng. Ngươi lấy một khối về, chỉ cần dùng một muỗng nhỏ, cẩn thận xông trong màn, vô cùng có diệu thú, tốt hơn hợp hoan hương nhiều."

Đoan Phi đã nghe qua tên của mị hương Ngỗng Lê, là dùng một ít quả Ngỗng Lê lớn với mấy chục loại hương tẩm ướp rồi chưng chế thành, phân lượng nguyên liệu cần dùng phải yêu cầu kỹ thuật cực cao, trong cung dự trữ cũng rất ít. Loại hương này là hương để xông trong màn trướng, dùng để gia tăng tình thú, có thể khiến nam nữ đều tận tình hoan ái. Thái Hậu đưa cho nàng thứ này tất nhiên muốn nàng dùng tất cả thủ đoạn thân xác của nàng để lưu lại hoàng thượng cả đêm. Đoan Phi đỏ mặt tạ ơn, đi theo Thái Hậu lấy huân hương đang cất.

Chúng phi tần đi ra từ Trường Nhạc cung đi theo Hoàng Hậu đến Chiêu Dương điện ngồi một lát mới tản đi.

https://thuviensach.vn

Trước kia chỉ nghe Hoàng Hậu và Thái Hậu tranh đấu như thế nào, bởi vì chỉ nghe đồn đãi cũng không biết truyền tới truyền lui đã thêm mắm dặm muối bao nhiêu cho nên chúng phi tần vẫn nghi ngờ sức chiến đấu của Hoàng Hậu . Hôm nay chính mắt nhìn thấy mới biết vị Hoàng Hậu này thật sự dũng mãnh, không hổ là cô nương chảy huyết mạch chiến thần của Bùi gia. Thái Hậu làm khó dễ, chỉ trích như vậy, nàng đều có thể lấy nhẹ tránh nặng nói hai ba câu liền cản lại được, lời nói phản kích đều là có kim trong bông, thật sự khiến người ta mở rộng tầm mắt.

Chẳng qua cho các nàng học, cũng học không được. Thứ nhất lá gan phải lớn, thứ hai da mặt phải dày. Các nàng đều xuất thân từ những thế gia tiểu thư, quan gia thiên kim, sao có thể phóng khoáng hoàn toàn không có cố kỵ như Hoàng Hậu được chứ? Khiến người hâm mộ, khiến người ghen tỵ, lại khiến người sợ hãi. Ngày thường hay náo nhiệt nói đùa, hôm nay cũng thu liễm, sự yên lặng trong điện khiến người ta lúng túng. Qua một lúc, Hoàng Hậu liền bưng trà tiễn khách. Các vị phi tần thở phào nhẹ nhõm, sau khi hành lễ xong liền nhanh chóng rời đi.

Mộc Lan hầu hạ Triệu Yên Dung rửa mặt tháo trang sức, lấy trang sức trâm cài nặng nề trên đầu xuống, chỉ vấn một cái thùy kế, Hoàng Hậu ngồi trên giường thò tay vào trong váy, mỗi bên một cái kéo ra hai cái đệm bông. Đây là nàng bảo Mộc Lan gấp gáp chế tạo ra, cột lên đầu gối, che chở cho đầu gối, có thể dùng trong nhiều trường hợp.

Mộc Lan cũng tháo xuống một bộ trên chân mình, thu thập xong mới giúp Hoàng Hậu thay quần áo.

"May mà người nghĩ chu đáo, nếu không hôm nay phải chịu khổ rồi". Mộc Lan bưng nước nóng đến giúp nàng lau mồ hôi trên người, Triệu Yên Dung miễn cưỡng nằm ở trên giường, cười nói: "Ta sớm đoán được bà ta dùng tới chiêu này, muốn bắt nạt ta sao? Không có dễ như vậy đâu".

https://thuviensach.vn

"Chỉ là hôm nay các vị nương nương vô duyên vô cớ cũng phải đi theo chịu khổ một phen." Mộc Lan nín cười nói: "Ngài không nhìn thấy thôi? Có vài vị nương nương đi đường đều khập khiễng."

"Các nàng đều là da kiều thịt quý, nơi nào từng chịu khổ như vậy". Triệu Yên Dung vỗ lên đầu gối một cái, "Lát nữa ngươi dạy bọn Bạch Lộ, mỗi người làm một bộ. Chỉ cần đi Trường Nhạc cung, các ngươi đeo "Quỳ dễ dàng" này lên".

Quỳ dễ dàng!

Mộc Lan "Phụt" một tiếng bật cười. Tên này vừa sinh động lại thích hợp, cũng không phải quỳ quá dễ dàng sao?

Trong lòng Triệu Yên Dung vạn lần cảm ơn bà nội Quỳnh Dao, người trang bị cho Tiểu Yến Tử tỷ tỷ 'thần khí' này thật sự là quá hữu dụng.

Chủ tớ hai người đều nhanh chóng thu thập xong, Bạch Lộ đến đổi ca, Mộc Lan đẩy nàng ra ngoài nói: "Ta vẫn không mệt, lại bồi nương nương nói chuyện một lát. Ngươi với Đan Phong ra ngoài chuẩn bị trước đi, nói không chừng hôm nay Hoàng Thượng sẽ tới đó".

Bạch Lộ cười nói: "Còn nói chừng hay không chừng cái gì, Hoàng Thượng ngày nào mà không đến?" Dứt lời cười đi ra ngoài.

Triệu Yên Dung nằm lười ở trên giường, nghe Mộc Lan nói như thế, biết nàng có chuyện muốn nói với mình, vì vậy phất tay một cái cho cung nữ trong phòng cũng lui ra ngoài hết.

Mộc Lan quỳ bên cạnh nàng, cầm búa mỹ nhân nhẹ ngàng gõ chân nàng. "Nương nương, người có cảm giác hôm nay Trang Quý phi nương nương có chút không giống bình thường lắm không?"

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung lười biếng nhắm mắt lại, nghe vậy ừ một tiếng nhưng không nói nữa.

"Nô tỳ vốn không nên nói lời này, nhưng..." Mộc Lan do dự một chút nói, "Hôm nay Thái Hậu phát tác với người, nàng ta lại là người đầu tiên ra giúp người nói chuyện, nhưng nô tỳ luôn cảm thấy không ổn, thật giống như... giống như..."

"Giống như nàng ta giúp Thái Hậu mắng ta, có phải không?" Triệu Yên Dung nhắm mắt lại nói.

"Nô tỳ không dám nói như vậy, nhưng luôn cảm thấy có chỗ nào là lạ".

"Lạ thì lạ". Triệu Yên Dung mở mắt ra, cười nói với nàng, "Ta là người đến sau, không so được ngày tháng nàng ta ở bên cạnh Hoàng Thượng, lại có cảm tình thật. Không chừng mấy ngày nay rảnh rỗi đến phát hoảng, cho nên lời nói việc làm có chút không có đầu óc như vậy".

Lý Duệ nói với nàng, hắn chỉ xem Trang Cần như thân tỷ tỷ. Nhưng người ta lại không xem hắn là thân đệ đệ! Thân phận Lý Duệ tôn quý như vậy, lại là nam nhân tuấn mỹ, là thần tượng và lý tưởng trong lòng biết bao nhiêu thiếu nữ, Trang Cần là Quý phi của hắn, tâm tư sao lại không đặt trên người hắn? Đoán chừng mấy ngày nay Lý Duệ quá dính nàng nên khiến tâm tình Trang Quý phi bất an đây.

Trang Cần không phải Đoan Phi, không phải Dung Phi, càng không phải là Thái hậu đối nghịch với Hoàng Đế, Hoàng Đế đối với nàng ta so với người khác càng có tình cảm sâu đậm. Tình yêu cũng có lúc tươi mới, nhưng tình thân thì không có.

Triệu Yên Dung khẽ nhăn mày, nếu Trang Quý phi một lòng muốn đối nghịch với nàng, lại càng khó đối phó hơn Thái hậu.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, ngươi nên phải đề phòng chút".

"Ta biết". Triệu Yên Dung khe khẽ thở dài nói, "Thật là, trong cung này, muốn trộm rảnh rỗi một chút cũng không được".

"Hoàng Hậu cái gì cũng có, còn muốn trộm gì nữa?" Theo tiếng nói, Lý Dệ đắc ý bước vào.

Triệu Yên Dung cũng không ngồi dậy, liền nghiêng người nằm ở trên giường nhướn mày nói: "Thiếp đang suy nghĩ, phải làm thế nào để trộm trái tim Hoàng Thượng được đây!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Liên Hoàn Cước Của Bá Vương

Khiến người khác tức chết không cần đền mạng + Hôn sự này rất đáng tin cậy.

Edit: Thần Phi

Beta: Hy Thái phi.

Lý Duệ nghe vậy thì nhướng lông mày, vẫy vẫy tay, Mộc Lan liền khom người lui ra ngoài.

Tóc của Triệu Yên Dung chỉ hờ hững buộc lại, nàng dựa vào nhuyễn tháp nhìn hắn cười.

Lý Duệ đến gần nàng, ngồi bên giường, tháo búi tóc hơi rối của nàng xuống, mái tóc dài đen nhánh mềm mượt như thác nước đổ xuống đất.

"Nghe nói hôm nay Hoàng Hậu lại đại chấn thư uy [1], thật sự đáng mừng." Lý Duệ cầm một lọn tóc của nàng lên đùa nghịch giữa các ngón tay: "Thái Hậu bị nàng làm tức giận đến mức chóng mặt đau đầu rồi."

[1] Đại chấn thư uy: dáng vẻ tôn nghiêm uy quyền của nữ nhân đứng đầu, áp chế hết tất cả mọi người.

Triệu Yên Dung giải thoát lọn tóc đáng thương của mình ra khỏi bàn tay ác ma của hắn, xoay người nhìn hắn cười nói: "Một chút động tĩnh của hậu cung cũng đều không thoát khỏi mắt thần của Hoàng Thượng. Nhìn

https://thuviensach.vn

người hôm nay vui vẻ như vậy, chỉ sợ tiền triều cũng giành được thắng lợi lớn."

Lý Duệ nghe nàng nhắc đến việc này, liền vui vẻ ra mặt rồi nói: "Ánh mắt Hoàng Hậu thật tinh tường, Vinh Vương thúc thúc quả đúng là một nhân tài." Nói xong, hắn còn giơ ngón tay cái lên với Triệu Yên Dung.

Triệu Yên Dung nghe xong tinh thần tỉnh táo hẳn lên, ngồi dậy, gom vạt áo đang rải rác tán loạn lại, kéo Lý Duệ lên giường ngồi cùng nàng rồi nói: "Như thế nào lại gọi Vinh Vương thúc thúc là một nhân tài? Người mau mau nói cho thiếp nghe một chút."

Hôm nay lâm triều, quả nhiên phe cánh của Thái Hậu lại một lần nữa nhảy ra làm khó dễ, liệt ra mấy tội trạng của Hoàng Hậu, khăng khăng một mực bắt buộc Lý Duệ phải tỏ thái độ, một muốn phế Hậu, hai muốn phế Hậu, ba vẫn là muốn phế Hậu.

Hoàng đế còn chưa kịp lên tiếng, Vinh Vương Lý Khác liền cất bước ra đứng giữa đại điện. Hắn lấy tờ giấy viết đầy chữ từ trong lòng ra, ngông nghênh trải lên trên bàn đá ngọc thạch, tìm tìm bên trong, sau đó ngẩng đầu nhìn vị quan đang làm khó dễ kia nhe răng cười một cái nói: "Ngươi là Lễ Bộ Thị Lang Kim Triều Minh có đúng không?"

Kim Thị Lang vểnh râu mép lên, thi lễ với Vinh Vương, sau đó nói: "Vương gia có gì chỉ giáo?"

"Không dám nhận chỉ giáo. Có điều ngươi vừa nói đức hạnh phụ thân của Hoàng hậu có thiếu sót, không đủ để làm Hậu, có phải ngươi vừa nói như thế không?"

Kim Thị Lang ưỡn lưng thẳng tắp, nghiêm mặt nói: "Đúng là như thế! Phụ thân chơi gái thanh lâu dẫn đến ẩu đả, lại còn dung túng lão thái thái nhục mạ Hoàng Thất. Phụ thân Hoàng Hậu là người thất đức vô lễ như thế này, chỉ bị cắt chức đày đi Hán Trung đã là hoàng ân mênh mông cuộn

https://thuviensach.vn

cuộn. Gia môn của Triệu gia như thế, phụ thân như thế, tổ mẫu như thế, phẩm hạnh của nữ tử Triệu gia có thể tốt đến mức nào, sao có thể xứng với Hậu vị?"

Hắn chưa kịp nói xong, liền cảm thấy trên đầu mình có chút đau đớn. Vinh Vương đã dùng hốt bản [2] đánh vào đầu hắn.

[2] Hốt bản: thẻ bằng ngọc, bằng tre hoặc ngà của quan lại cầm trên tay khi vào triều.

"Kim Triều Minh, ngươi thật lớn mật! Ngươi dám nhục mạ Hoàng thân quốc thích, phải bị tội gì?"

Kim Thị Lang ôm đầu giận dữ: "Điện hạ, vi thần nói nữ nhi của Triệu gia, có liên quan gì tới ngài, vì sao ngài lại động thủ đánh người ngay trước điện như vậy?"

Vinh Vương cười lạnh nói: "Triệu thị là nữ nhi của Triệu Phùng Xuân không sai, nhưng mẫu thân nàng chính là Thái An Huyện chủ, ngoại tổ mẫu là Bình Dương Trưởng Công chúa - cô cô của bổn vương. Ngươi dám hoài nghi phẩm hạnh của Hoàng hậu, còn dám nói ngươi không phải nhục mạ Hoàng thân quốc thích sao?"

"Ngươi nói Hoàng Hậu - ngoại chất nữ của bổn vương phẩm hạnh không đoan chính, nghĩa là nói mẫu thân của nàng phẩm hạnh không đứng đắn, ngoại tổ mẫu của nàng phẩm hạnh không tốt! Ngươi nói ngươi có đáng bị đánh hay không?"

Kim Thị Lang tức giận đến hộc máu: "Tại hạ đang nói Triệu thị không đoan chính, chuyện này có liên quan gì đến mẫu thân và ngoại tổ mẫu của Triệu thị?"

Bùi Nghi ở một bên nhàn nhạt mở miệng nói: "Nói như Kim Thị Lang thì phẩm hạnh của Triệu Phùng Xuân không đoan chính cũng chẳng có liên

https://thuviensach.vn

quan gì đến thê tử và nữ nhi của hắn. Trên người Hoàng Hậu có một nửa huyết mạch Bùi gia ta, ai dám áp đặt tội danh của phụ thân nàng lên người nàng, chính là có thù oán với Bùi gia của ta."

Bùi Nghi nói lời này bình tĩnh đến mức trên mặt cũng không nhìn ra được biểu tình gì, thế nhưng lại khiến cho người nghe sợ hãi trong lòng.

Vinh Vương nhe răng cười nói: "Ta nói ngươi này Kim Thị Lang, cũng đừng giống chó săn của người khác ở nơi này sủa bậy. Chúng ta nói đến ngoại thất mà ngươi an trí (giấu) ở ngõ nhỏ Tam Điều Liễu đi, nghe nói tiểu nương tử kia từng là ca kỹ ở Bình Lương huyện, chắc hẳn lệnh phu nhân còn chưa biết Kim Đại nhân ở bên ngoài kim ốc tàng kiều đâu nhỉ?"

Sắc mặt Kim Thị Lang trắng nhợt, lúc trước hắn còn nghĩa chính từ nghiêm [4] mắng hành vi Triệu Phùng Xuân thất đức suy đồi, lập tức bây giờ lại bị người ta vạch mặt chuyện mình cất giấu ngoại thất.

[4] Nghĩa chính từ nghiêm: vì chính nghĩa và lợi ích chung.

Quan viên trong triều có không ít người nuôi dưỡng ngoại thất, nhưng ngoại thất này của hắn từng là ca kỹ, thuộc loại tiện tịch, lương tịch và tiện tịch không thành thân. Hắn trước sau không thanh bạch, đây là nhược điểm lớn nhất.

Quả nhiên, Vinh Vương vừa nói ra lời này, ánh mắt các đại thần trên triều đình nhìn Kim Triều Minh đều thay đổi.

"Vinh Vương điện hạ đừng tin lời nói bậy, phẩm hạnh của bổn quan chính trực đường hoàng, làm gì có chuyện nương tử ngoại thất chứ?"

Trong lòng Kim Triều Minh run rẩy sâu sắc. Người ta không chỉ biết hắn có ngoại thất, mà ngoại thất từng là ca kỹ, ở ngõ Tam Điều Liễu đều biết rõ.

https://thuviensach.vn

"Không phải sao?" Vinh Vương cười ha hả: "Là bổn vương nhầm. Ôi trời, không tốt rồi! Bổn vương đã sai người đưa vị tiểu nương tử kia đến quý phủ, trước mắt chỉ sợ là chính thất của ngươi đang thẩm vấn. Nếu nàng không phải ngoại thất của ngươi, đó không phải là đã gây ra hiểu lầm sao?"

Trái tim Kim Thị Lang như sắp vỡ rồi. Thê tử của hắn là thiên kim quan gia, là người cực kỳ kiêu ngạo độc đoán, cho nên hắn mới giấu người ở bên ngoài, không dám mang về nhà. Vinh Vương phanh phui việc này ra, tiểu thiếp da mềm thịt mịn của hắn rơi vào tay cọp cái thì còn có kết cục tốt được sao? Đau lòng muốn chết, nhưng hắn vẫn còn mạnh miệng không chịu thừa nhận. Rốt cuộc Kim Thị Lang cũng biết, tiểu thiếp và con đường làm quan thì con đường làm quan đương nhiên quan trọng hơn nhiều, nên hắn chỉ có thể ngậm chặt miệng.

Hắn lại không có can đảm để tranh cãi với Vinh Vương.

Kim Thị Lang mới vừa lui xuống bên này, thì lại có một lão nhân râu tóc bạc trắng nhảy ra.

Vinh Vương vừa nhìn đã nhận ra, người này họ Tạ, là đệ đệ của tổ phụ bên nhà mẹ đẻ của Tạ thị - chính thê lúc trước của Lý Duệ, hiện tại đang đảm nhiệm học vị Tiến sĩ Hoằng Văn quán, là bậc đại nho được nhiều người tôn kính.

Vừa nhìn thấy Tạ lão xuất hiện, Lý Duệ liền ngồi ngay ngắn lại, trong lòng trầm xuống.

Phải biết rằng Tạ gia là lấy thanh lưu làm nền tảng, lấy nghiêm khắc làm thanh chính (thanh bạch và chính trực), luôn luôn tận tâm tận lực nghiên cứu học vấn, không nghĩ tới hôm nay cũng gia nhập phe cánh của Thái hậu.

Thái hậu thật đúng là lấy cả vốn gốc ra, chuẩn bị đầy đủ, quyết tâm phế bỏ Triệu Yên Dung. Lý Duệ cười khẩy trong lòng, lão bà điên này, cho

https://thuviensach.vn

rằng Triệu Yên Dung ngã xuống thì ghế Hoàng hậu này sẽ đến lượt Chương thị sao? Nghĩ quá dễ dàng rồi...

Thấy Tạ lão đi ra, một đám phe cánh của Thái hậu như uống máu gà, mỗi một người đều sôi sục lên, cho rằng có lão Thái Sơn ra tay, việc này nhất định có thể thành công.

"Lão nhân không có ngoại thất, ta có tư cách nói chuyện này không?" Lúc Tạ lão Tiến sĩ đi ra khỏi nhóm người, cũng không quên trừng mắt dữ tợn với Kim Thị Lang - người có hành vi đọa đức kém cỏi, sau đó run rẩy hành lễ với Lý Duệ.

"Tạm thời lúc này không truy vấn phẩm hạnh Triệu Hậu như thế nào, bây giờ nàng phụ cách mẫu tang (chia li với phụ thân, mẫu thân không còn), là người không được toàn vẹn. Người không được toàn vẹn thì làm sao có thể chấp chưởng hậu cung của bệ hạ, ban phúc trạch cho dân chúng? Hơn nữa, Triệu Phùng Xuân này hành vi không kiềm chế, dù cho bên nhà ngoại của Triệu thị, ngoại tổ phụ và ngoại tổ mẫu có công với xã tắc, nhưng nàng là họ Triệu, mà không phải là họ Bùi, họ Lý. Con gái gả ra ngoài như bát nước đổ đi, đã không cùng dòng họ, sao lại có liên quan? Lão thần khẩn cầu bệ hạ phế Hậu, lập nữ nhân khác có đức hạnh phẩm mạo song toàn làm Hậu, chính là phúc của bách tính, phúc của thiên hạ."

Triệu Yên Dung nghe kể đến đây thì nghiêng đầu suy nghĩ rồi nói: "Trong danh sách ta viết cho Vương thúc không có người họ Tạ này. E rằng đây là viện trợ tạm thời mà Thái Hậu kéo tới. Vương thúc không có chuẩn bị, lão già kia lại là người đức cao vọng trọng, chỉ sợ Vương thúc phải chịu thiệt thòi rồi..."

"Ngược lại nàng không cần lo lắng." Lý Duệ nở nụ cười: "Nếu hôm nay không phải Vương thúc ra mặt, đổi lại là tôn thất quý tộc khác, thì đã thiệt thòi rồi. Nàng không biết, Vương thúc chính là người không đặt kỉ cương phép tắc vào trong mắt, lại lăn lộn nhiều năm ở bên ngoài như vậy,

https://thuviensach.vn

nếu như Tạ lão quen thói cậy già lên mặt như thế, hắn sẽ vùng lên đáp trả hoàn toàn không kiêng nể."

"Hả? Vậy Vương thúc nói như thế nào?" Triệu Yên Dung nằm sấp trên ngực hắn, hăng hái thúc giục.

"Nàng đừng vội, để Trẫm chậm rãi nói cho nàng nghe."

"Vương thúc người này ư, cũng thật là, không chịu chừa cho người ta một chút xíu thể diện nào." Lý Duệ lắc đầu nói: "Hắn thẳng tính như vậy, tính tình này không biết là giống ai." Sau đó Lý Duệ lại nói tiếp.

Vinh Vương nghe Tạ lão Tiến sĩ nói như vậy, cười lạnh lùng: "Bổn vương nghĩ không biết là ai dám dậm chân ở chỗ này, thì ra là lão già họ Tạ. Thế nào, điệt tôn nữ của ngươi chết sớm, chưa ngồi lên ghế Hoàng hậu nên ngươi không cam tâm trong lòng, không chịu nổi khi nhìn người khác đảm đương vị trí Hoàng hậu hả?"

Tạ lão chưa kịp giơ chân, Vinh Vương sẵn tiện nói: "Ngươi nói Hoàng hậu họ Triệu, không phải họ Lý, cho nên bổn vương không thể biện luận cho nàng được. Tốt lắm, phu gia Hoàng hậu là họ Lý không phải họ Tạ, các ngươi họ Tạ thì cũng nên ngậm mỏ chim lại. Đây là chuyện gia đạo của Hoàng thất, dính dáng gì đến chuyện chim chuột của các ngươi mà chĩa mỏ vào? Từng người trong nhà của mình đều chơi bời không sạch sẽ, mà cũng dám quản chuyện phòng the của Hoàng thất, không thấy nhục nhã mà cũng chẳng biết hổ thẹn!"

"Hoàng sự chính là quốc sự, chúng ta vì Đại Tề mà làm một bề tôi ngay thẳng, sao có thể đứng nhìn quốc sự không thanh sạch mà không nói một lời?" Tạ lão Tiến sĩ nhìn Vinh Vương bằng nửa con mắt cũng không muốn. Dưới cái nhìn của ông, bản thân Vinh Vương có huyết thống không thuần chủng. Mẫu thân là Quận chúa Man bang [5], là người không có văn hóa và học thức, khi nuôi dưỡng nhi tử thì làm sao có cái gì gọi là giáo

https://thuviensach.vn

dưỡng đây? Miệng thì đầy những lời lẽ quê mùa thô tục của con buôn, trong mắt không có tôn ti, lễ pháp, quy củ, chẳng qua chỉ là một con khỉ đeo vương miện, là một người lỗ mãng mà thôi.

[5] Man bang: dân tộc ở phía Nam Trung Quốc thời xưa.

Nhưng con khỉ này cào người cũng rất đau, không những đau, còn thiếu chút nữa là muốn lấy mạng của ông.

"Hoàng hậu là việc có liên quan đến quốc thể, không thể không thận trọng, thỉnh Hoàng Thượng vì thiên hạ mà suy nghĩ, phế Hậu lập Hậu khác." Tạ lão nhân quỳ xuống, dập đầu trên mặt đất, quỳ mãi không đứng lên.

Nhóm đại thần phía sau lập tức ào ạt cùng quỳ xuống.

Lý Duệ nở nụ cười: "Không nghĩ tới hậu cung của Trẫm cũng có nhiều người quan tâm như vậy. Thê tử của Trẫm là ai chỉ có thể do các ngươi quyết định sao? "

"Chúng thần không dám, chỉ là lo lắng nữ tử này sẽ tổn hại đến giang sơn xã tắc Đại Tề. "

"Ý của các ngươi muốn nói, chỉ cần Trẫm không phế Hậu, thì vạn dặm giang sơn này sẽ sụp đổ?" Lý Duệ đứng dậy: "Lão tổ tông dùng xương máu để gầy dựng giang sơn, sẽ bị hủy ở trong tay của Trẫm?"

"Hoàng thượng, người đừng nóng giận." Bùi Nghi đứng bên cạnh Vinh Vương, liếc nhìn các đại thần đang quỳ trên mặt đất một cái, cười lên một tiếng: "Có điều bọn họ vừa nói như thế, ngược lại thần cảm thấy hiểu ra đôi chút. Nếu hủy một quốc gia đơn giản như vậy, hiện giờ xung quanh biên giới Đại Tề ta có mười ba nước. Đối nghịch với Đại Tề có: Địch Nhung quốc, La Sát quốc, Kình Nha quốc, Xiêm La quốc đã lâu vẫn chưa diệt được. Sao chúng ta không chọn một vài nữ nhân đã được đào tạo đưa

https://thuviensach.vn

qua đó, chỉ trong chốc lát đại địch liền có thể bị tiêu diệt, các binh tướng không cần phải đẫm máu liều mạng. Đây chẳng lẽ không phải là kế sách tốt nhất hay sao?"

"Bùi Hầu, việc này liên quan đến vận mệnh quốc gia, sao có thể đùa cợt như thế!" Tạ lão Tiến sĩ tức giận nói.

"Lẽ nào các ngươi không phải cũng đang nói đùa?" Bùi Nghi cười lạnh: "Nhà Chu trước kia mục nát thối rữa, Đế Vương hoang dâm vô độ, thiên hạ đại loạn, dân chúng lầm than, là Thánh Tổ Hoàng Đế khởi nghĩa lật đổ vương triều nhà Chu, đổi lấy thời đại thái bình thịnh thế như hiện nay. Phụ mẫu của ta đều mặc giáp phóng ngựa, vì dân mà chiến, không màng sống chết. Trên người bọn họ có ai là không có vết thương chồng chất, ốm đau lẫn lộn hả? Thiên hạ này là vô số tướng sĩ dùng máu để đổi lấy, không phải mấy người văn nhân các ngươi có thể mở miệng nói ra. Nếu rảnh rỗi thì quản lý chính sự nhiều hơn đi, suy nghĩ phải làm như thế nào để bá tánh an cư lạc nghiệp, để quốc khố kho lương dồi dào, không phải ở đây cưỡng ép tranh luận việc gia sự của Hoàng Thượng. Lẽ nào lúc trước Chu quốc diệt vong là do một mình Chu Hoàng Hậu? Chẳng lẽ Hoàng Thượng cũng giống như Ai Đế, là hôn quân bạo chúa vô năng?"

Bùi Nghi quát một tiếng, phía dưới âm thanh khóc lóc kêu oan lại càng tăng thêm.

Vinh Vương Lý Khác ôm cánh tay nhìn bọn họ, cười lạnh một tiếng nói: "Mỗi người các ngươi trước tiên nên lau mông mình sạch sẽ đi đã, bản thân mình trong sạch trở lại rồi mới nói người khác. Hoàng Thượng thánh minh, những chiêu trò vặt vãnh của các ngươi Hoàng thượng đều thấy rõ. Có điều vì quá nhỏ nhặt nên không nhắc đến, chỉ muốn các ngươi có thể tận tâm, vì nước cống hiến, những việc nhỏ không đáng kể kia liền mắt nhắm mắt mở cho qua. Nói thật với các ngươi, hôm nay bổn vương an bài bảy vị nương tử ngoại thất về nơi ở vốn có để gặp mặt chính thê, an bài mười ba đội võ hầu đến các khu mua bán từ đông sang tây để khai nghiệm

https://thuviensach.vn

khố phòng riêng của mỗ gia (chỉ một người có tên nhưng không nói ra), còn có hai vị đại phòng thu chi hiện tại đang kiểm kê bảo vật và đối chiếu sổ sách của ngân hiệu (cửa hàng bạc) ... Đương nhiên, còn có mười mấy đơn kiện của dân chúng tố cáo quan lại đang ở chỗ của bổn vương." Hắn dừng một chút, nở nụ cười: "Đến nỗi ngoại thất nương tử là nhà ai, tư khố nhà ai có cái gì, còn có mấy sổ sách mờ ám đang bị kiểm tra của nhà nào, trong lòng các ngươi cũng tự biết. Bổn vương cũng chừa cho các ngươi một chút thể diện, không nói ra ngay tại đây." Nói xong, hắn phe phẩy mấy tờ giấy mỏng trong tay, ánh mắt đảo qua khuôn mặt xám ngoét của đám quan viên, dương dương đắc ý quơ qua quơ lại, sau đó hắn ung dung thong thả gập tờ giấy lại nhét vào trong ngực.

Đây là hắn đang nắm nhược điểm của phần lớn người ở đây, trước mặt Hoàng Thượng mà uy hiếp không chút che đậy.

Thấy chuyển biến tốt, những người này co rụt lại, Tạ Tiến sĩ giận dữ, từ dưới đất đứng dậy, chỉ vào Vinh Vương nói: "Lão phu chính trực đường hoàng, không ngoại thất cũng không tư ô. Ngươi nói thử xem, ngươi muốn làm gì lão phu?"

Vinh Vương ngoáy ngoáy lỗ tai: "Không làm gì cả. Tạ lão đầu, danh tiếng Tạ gia các ngươi liêm khiết trăm năm, thanh danh hơn nửa đời người của ngươi, có thể suy ra được là rất tốt, đừng để tới cuối cùng khi về già lại không giữ được, thanh danh không thể khôi phục, khiến cho ngươi thẹn với tổ tông."

Tạ lão đầu dựng chòm râu bạc trắng lên, mắng: "Lão phu có thể sợ tiểu tạp chủng như ngươi sao?"

Mẫu thân Vinh Vương là ngoại tộc, cả đời hắn hận nhất khi bị người ta nói là tạp chủng. Tạ lão đầu dám vuốt râu hùm của hắn như vậy, quả thật chính là muốn chết.

https://thuviensach.vn

Hắn duỗi tay xách lão già lên, lạnh mặt nghiến răng nói: "Lão già thối tha, ngươi nói cái gì? Ngươi có gan nói lại một lần nữa trước mặt bổn vương?"

Xương cốt Tạ lão nhân cũng rất cứng cáp, cười lạnh nói: "Nói lại thì như thế nào? Một tạp chủng như ngươi nếu có gan thì giết ta ngay giữa đại điện, để người trong thiên hạ này nhìn một chút, Vinh Vương gia uy phong bản lĩnh bao nhiêu, lại có thể tùy ý giết người giữa điện, gây khó dễ cho quần thần, coi thường Quân thượng! Quả nhiên đúng là không phải dân tộc ta, chắc chắn có ý đồ khác. Lão phu liều một mạng, cũng có thể lưu danh sử sách."

Vinh Vương nghe hắn nói như vậy, ngược lại trở nên bình tĩnh, nhẹ buông tay, thả hắn ra.

"Được lắm? Tạ gia các ngươi đều là thần tử chính trực không sợ chết. Có điều nghe nói trung thần không thờ hai chủ, phụ thân ngươi năm đó là đế sư của Chu triều, bị Ai Đế tàn sát cả nhà, chỉ còn lại mấy người các ngươi trốn thoát, sao lại quy thuận Đại tề?"

Sắc mặt Tạ lão đầu khẽ biến.

VInh Vương lại nở nụ cười.

"Bỏ lại phụ thân mà trốn chạy chính là bất hiếu, rời bỏ chủ cũ mà phò tá chủ khác chính là bất trung. Ngươi cũng nói thử xem, chiếu theo loại người bất trung bất hiếu như vậy, ngươi muốn lưu danh sử sách như thế nào?"

Sắc mặt Tạ lão đầu xanh tím nói rằng: "Chu Vương bất nhân....."

"Bất nhân cũng là chủ cũ của ngươi."

Tạ lão đầu thở không ra hơi, lại nói: "Tạ thị..... Vô hậu....."

https://thuviensach.vn

"Ngươi cũng không phải là nam nhân duy nhất, lưu lại mấy đứa con cháu đủ rồi, ngươi tuổi trẻ khoẻ mạnh cho dù không thể đi cứu người, thì cũng nên chết cùng với phụ thân và ca ca ngươi."

Tạ lão Tiến sĩ phun ra một ngụm máu tươi rồi hôn mê bất tỉnh.

Vinh Vương giơ hai tay lên, quay về phía chúng thần, cười hì hì rồi nói: "Các ngươi đều nhìn thấy, một đầu ngón tay bổn vương cũng không đụng đến ông ta, là ông ta tự cảm thấy hổ thẹn với bản thân, không còn mặt mũi nào nữa nên mới thổ huyết."

Văn võ bá quan trong điện nhìn thấy đều choáng váng, trơ mắt nhìn Vinh Vương nói mấy câu liền khiến cho Tạ lão Tiến sĩ thanh danh lỗi lạc tức giận đến mức thổ huyết.

Lúc này Tạ lão đầu đang dần dần tỉnh lại, nghe hắn nói câu này, không nhịn được liền gào khóc lớn: "Lão thần không còn mặt mũi nào ở thế gian này mà sống tiếp! Bây giờ lão thần liền đi tạ tội với tiên phụ và tiên hoàng." Nói xong, Tạ lão đầu vùng vẫy bò dậy, muốn đập đầu vào cây trụ lớn giữa điện được khắc chín con rồng bao quanh thân.

Mọi người ba chân bốn cẳng ngăn cản lại, lão già kia chỉ dậm chân khóc lóc kêu gào, nhất định phải đi đập đầu chết.

Vương Thừa tướng hỗ trợ ghìm chặt tay của Tạ lão Tiến sĩ, nhìn Vinh Vương, cười khổ một tiếng: "Điện hạ, ngài mau nói gì đó đi, bằng không lão nhân gia thật không có cách nào để sống nữa. Máu tươi nhuộm đỏ bậc thềm kim điện, truyền đi quả thật là không dễ nghe!"

Vinh Vương ngoáy ngoáy lỗ tai, nghênh ngang đi tới.

Tạ lão cũng không giãy giụa nữa, chờ hắn đến nhận lỗi.

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới Vinh Vương đến đó hai ba động tác liền giải tán những người đứng ngăn xung quanh ra hết. Hắn chỉ vào cây trụ lớn được khắc chín con rồng bao quanh thân kia, nói với Tạ lão đầu: "Chính bản thân ngươi không muốn sống thì đi tìm chết, bây giờ đã chết cũng là do bản thân ngươi hổ thẹn không thể không tìm chết, không liên quan đến bất kì người nào. Nếu như ngươi chết, lão tử chỉ có thể nói một câu đáng đời."

Tạ lão đầu tức giận đến cả người phát run, lập tức kéo áo choàng lên, nhắm ngay cây cột mà lao đến.

Bùi Nghi ở bên cạnh nói một câu: "Nhi tử của ngươi mới vừa được thăng chức Trưởng Sử, tài cán và năng lực vô cùng xuất chúng, mắt thấy một năm rưỡi nữa liền có triển vọng bổ nhiệm vào Lục bộ [6], tương lai còn có thể tiến vào Chính Sự đường. Nếu như ngươi chết, để tang ba năm... Ba năm a..."

[6] Lục bộ: Lục bộ hay sáu bộ là thuật ngữ chỉ sáu cơ quan chức năng cao cấp trong tổ chức triều đình quân chủ Á Đông, bao gồm: Lại Bộ, Lễ Bộ, Hộ Bộ, Binh Bộ, Hình Bộ, Công Bộ.

Tay Tạ lão run lên, bước chân có chút khựng lại.

"Tôn tử của ngươi năm nay sẽ thi Hương hay là thi Phủ[7]? Đáng tiếc, nghe nói cũng là tài học xuất sắc, ba năm không thể tham dự thi cử làm quan." Bùi Nghi tựa như đang lầm bầm lầu bầu, lắc đầu đi ra một bên.

([7] thi Phủ hay còn gọi là Phủ thí: cuộc thi được tổ chức tại các Châu phủ, tổ chức sau kỳ thì Hương, đỗ thi Hương gọi là Tú Tài, đỗ thi Phủ gọi là Cử Nhân, sau đó lên kinh thành đi thi đỗ thì gọi là Tiến Sĩ, ba người đứng đầu là Trạng Nguyên, Bảng Nhãn, Thám Hoa.

Bổn cung chưa tìm được tài liệu cụ thể, cái này đúc kết từ một bộ chính kịch nói về con đường khoa cử của nam chính là nông dân. Hình như lạc đề. Khụ! Các nàng tham khảo tạm vậy. :)))

https://thuviensach.vn

#HyThaiPhi)

Thân thể Tạ lão đầu mềm nhũn, dứt khoát hôn mê bất tỉnh.

"Vậy là đã xong rồi sao?" Triệu Yên Dung mở to hai mắt.

"Đã loạn thành như vậy nàng còn muốn thế nào nữa?" Lý Duệ cười nói: "Thái y đến Tạ phủ xem qua, lão tiên sinh chỉ là bị tức giận quá độ, không ảnh hưởng đến tính mạng, sợ là còn có thể sống thêm hai mươi năm nữa. Chỉ có điều một năm rưỡi tiếp theo sợ là ông ta không thể thượng triều rồi. Cũng tốt, lỗ tai sẽ được thanh tĩnh."

Triệu Yên Dung suy nghĩ một chút, sau đó bắt đầu cười phá lên.

"Biểu cữu cữu ta đây thật là một nhân tài."

Lý Duệ nén cười rồi nói: "Khiến cho người ta vừa hận vừa sợ, hắn lại có thân phận như vậy, cũng không có cách nào bắt hắn được."

"Một mình Vinh Vương không thể làm được như vậy, trong việc này nhất định cũng có công lao của cữu cữu."

Lý Duệ gật đầu nói: "Đúng vậy! Bùi Hầu và Vương thúc che chở nàng như vậy, Trẫm nợ ân tình của bọn họ."

Triệu Yên Dung nhìn hắn một cái, đưa tay xoa nhẹ mi tâm giữa hai hàng lông mày của hắn, nhỏ giọng nói: "Chàng không phải là đang muốn nói vì điều gì mà Vinh Vương chịu thay thần thiếp nói chuyện như vậy đúng không? Có phải chàng lo lắng hắn và cữu cữu qua lại thân cận với nhau quá mức? Ở đây đích thị là có nguyên do."

Lý Duệ có chút lo lắng. Vinh Vương từ trước đến nay luôn luôn biết điều, rời xa triều đình. Lúc này Lý Khác trở về, hành sự không khỏi có chút kiêu căng, sẽ khiến cho người khác cảm thấy hắn chính là đang muốn trở

https://thuviensach.vn

lại triều đình. Lý Khác làm việc không chịu gò bó, nhưng thật sự cũng có chút bản lĩnh, trong tôn thất không ít người tin phục hắn. Hơn nữa tâm tư Bùi Nghi thâm trầm, đi một bước tính mười bước, nếu này hai người này thân thiết với nhau quá mức, hắn cũng khó tránh khỏi sinh ra cảm giác đề phòng.

"Vương thúc và cữu cữu cùng nhau lớn lên." Triệu Yên Dung than một tiếng: "Người không cảm thấy hắn thể hiện quá rõ ràng trong chuyện của Triệu gia, tâm tư cũng hăng hái nhiệt tình quá mức sao?"

Lý Duệ nhìn nàng.

"Thần thiếp là đang cảm thấy... " Triệu Yên Dung ranh mãnh liếc hắn một cái, kề miệng sát tai hắn nhỏ giọng nói một câu.

"Cái gì? Nàng nói hắn nhìn trúng mẫu thân nàng?"

"Đừng có lớn tiếng!" Triệu Yên Dung vội vàng che miệng hắn: "Người nhỏ giọng một chút! Để người ta nghe thấy thì sao có thể thành được?"

"Chuyện gì thế này?" Lý Duệ điều động toàn bộ bát quái thần kinh, lôi kéo thê tử đi vào trong phòng, ngồi trên giường: "Mau nói cho Trẫm nghe một chút."

Triệu Yên Dung kể lại chuyện Vinh Vương đến Chiêu Dương điện tặng lễ, bị mình khiêu khích vài câu liền chạy tới đánh Triệu Phùng Xuân cho Lý Duệ nghe.

Lý Duệ nghe xong hít một hơi: "Trẫm còn nghĩ là ai to gan lớn mật như vậy, dám lấy bao tải trùm Hộ Bộ Thượng Thư đánh một trận, vốn cho là Bùi Hầu làm, không nghĩ tới sẽ là Vương thúc..."

https://thuviensach.vn

"Cữu cữu ta là người âm hiểm như vậy, sẽ không dùng loại thủ đoạn thô bạo như thế. Nhất định là hắn âm thầm chuẩn bị kỹ càng mọi thứ, muốn để cho phụ ta thân bại danh liệt, chết cũng không biết là chết như thế nào." Triệu Yên Dung cũng không hề áp lực việc nói sau lưng trưởng bối của mình: "Coi như là Vương thúc đánh bậy đánh bạ như thế, nhưng đã cứu phụ thân ta một mạng."

"Như thế nào? Chẳng lẽ Bùi Hầu còn muốn cho mẫu thân nàng trực tiếp biến thành quả phụ?"

"Làm quả phụ thì có cái gì không tốt?" Triệu Yên Dung lườm hắn một cái nói: "Tằng tổ mẫu của người cũng không phải là quả phụ sao? Tâm địa của cữu cữu so với Vương thúc còn ác hơn nhiều! Phụ thân ta trừ Đoạn thị ra thì sẽ không nạp thiếp, sao có thể vô duyên vô cớ mê mẩn kỹ nữ được? Nếu không phải có người tận lực an bài, thần thiếp sẽ không tin. Dựa theo suy nghĩ của ta, sợ là cữu cữu dự định trước tiên nháo loạn Triệu gia, trong phủ ngày đêm chó gà không yên, nhân cơ hội giết chết tổ mẫu ta và Đoàn thị, khiến cho từng người thân của phụ thân ta đều mất đi, cuối cùng là sử dụng biện pháp thần không biết quỷ không hay mà lấy mạng phụ thân ta. Như vậy toàn bộ Triệu gia đều rơi vào tay mẫu thân ta, nàng cũng được thanh nhàn, hoặc là chính mình sống tiếp, hoặc là tái giá với người khác cũng sẽ không để lại tai họa về sau."

Lý Duệ hít vào hai hơi, suy nghĩ cẩn thận một chút nói: "Giống như là chuyện mà Bùi Hầu có thể làm."

"Đúng vậy! Nếu như thế, mẫu thân ta, còn có thanh danh của ta đều có thể được bảo vệ rồi, cũng sẽ không có chuyện ta rơi vào tình cảnh bị trong cung lẫn ngoài cung làm khó dễ như hôm nay. Cữu cữu là thật tâm nghĩ cho ta, chỉ tiếc bị Vương thúc cầm gậy khuấy đảo biến nước trong thành vẩn đục."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ nhìn nàng, qua một lúc lâu mới nói: "Thế nhưng Trẫm lại cảm thấy là do nàng cố ý?"

Triệu Yên Dung thản nhiên trả lời nói: "Tất nhiên là cố ý. Biện pháp của cữu cữu tuy rằng có thể bảo toàn danh dự của chúng ta, nhưng làm tổn hại đến âm đức. Phụ thân và tổ mẫu ta quả thật không tốt, nhưng suy cho cùng thì ông ta cũng là thân sinh của ta và Uyển Dung. Đáng giận đáng trách nhưng cũng không đến mức phải chết. Nếu bị cữu cữu tính kế giết chết như vậy, tương lai ba mẹ con chúng ta phải đối mặt với ông ấy như thế nào? Việc này nếu ta không biết thì còn được, ta cũng không phải người dễ lừa gạt như mẫu thân ta. Ta đã biết rõ cữu cữu muốn giết phụ thân ta, ta còn có thể trơ mắt nhìn sao? Cữu cữu là người thân của chúng ta, ta không muốn đoạn tuyệt tình nghĩa với hắn, cũng không muốn cữu cữu vì chuyện này mà tổn hại đến âm đức. Giáo huấn một phen, để phụ thân ta ăn trái đắng, tương lai cả đời không qua lại với nhau, cũng tốt rồi."

Lý Duệ im lặng một lát, ôm nàng vào trong ngực, hôn lên tóc nàng.

"Cữu cữu hắn là cũng hiểu rõ ý tứ của ta, cho nên mới thuận nước đẩy thuyền, cưỡng ép phụ thân và mẫu thân hòa li, khiến phụ thân mất hết tất cả rồi đuổi ra khỏi kinh thành." Triệu Yên Dung dựa vào lòng ngực Lý Duệ, cảm giác có chút u buồn: "Cữu cữu là người tốt."

Nói người một lòng muốn giết chết phụ thân ruột thịt của mình là người tốt, trên đời này chỉ sợ có Hoàng Hậu của hắn mà thôi.

"Trong lòng cữu cữu có mẫu thân, có ta, có Uyển Dung. " Triệu Yên Dung nói: "Còn có Vương thúc, người xem hắn cẩu thả như vậy, nhưng thật ra là người có tâm tư tỉ mỉ, trong lòng Vinh Vương cũng hiểu rõ."

"Nếu như hắn đối với mẫu thân ta là thật tâm thật lòng, ta có thể tác thành, sẽ thành toàn cho hắn. Bọn họ cùng nhau lớn lên từ nhỏ nên quả thật có phần tình cảm. Luận về tâm ý, luận về xuất thân, luận về khí phách, phụ

https://thuviensach.vn

thân ta sao sánh được một ngón chân của Vinh vương." Triệu Yên Dung ngẩng đầu nhìn Lý Duệ nói: "Người có chịu giúp ta việc này không?

Lý Duệ ôm nàng, ấm áp từ trong ra ngoài.

"Đương nhiên là sẽ giúp."

Vinh Vương có danh vọng, có nhân mạch, có cả khối người ủng hộ trong tôn thất. Nếu hắn ta trở thành nhạc phụ của mình, thì Lý Duệ liền nắm chặt một nguồn lực lớn trong tôn thất rồi.

Những hỗn loạn kia đều tự có người trong tôn thất giúp hắn chống đỡ. Bên trong có Vinh Vương, bên ngoài có Bùi Hầu, long ỷ này của hắn có thể ngồi vững vàng đến tám phần.

Hai mắt Lý Duệ tỏa sáng, nhịn không được lại cắn cắn cái miệng nhỏ của Hoàng hậu: "Nàng đúng là một viên phúc tướng [8] của Trẫm!"

[8] Phúc tướng: chỉ những viên tướng may mắn trận nào ra quân cũng đều thắng lợi hay chỉ những người việc gì cũng như ý nguyện.

Hả? Triệu Yên Dung nghiêng đầu nhìn hắn.

"Nàng yên tâm, Trẫm nhất định sẽ giúp đỡ nàng, để mẫu thân nàng trở thành Vương phi của Vinh Vương." Lý Duệ hạ cằm xuống cọ cọ lên khuôn mặt Triệu Yên Dung, cười nói: "Ai dám ngăn trở, Trẫm chém đầu hắn!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Ngươi Tốt, Ta Cũng Tốt

Nương nương ban ơn lấy lòng + Hoàng thượng bị huân

Edit: Huyền Hiền viện

Beta: Cảnh Quý tần

Phu thê hai người quấn quýt nửa ngày, cùng nhau dùng ngọ thiện, cùng ôm nhau ngủ trưa.

Buổi chiều, Lý Duệ muốn đi Chính Sự đường, lấy nước rửa mặt, y phục chỉnh tề, lúc chuẩn bị rời đi, Triệu Yên Dung kéo tay của hắn nói: "Buổi tối ngài đến Vĩnh Phúc cung đi, đừng quay lại đây".

Lý Duệ nghe vậy ngẩng ra hỏi: "Vì sao?"

Triệu Yên Dung liền đem chuyện của nàng ở Trường Nhạc cung đơn giản nói cho hắn nghe. Thái Hậu làm khó dễ Hoàng Hậu như thế nào, Lý Duệ nghe tin tức nội thị truyền đến, nhưng lại không có nghe nói chuyện Hoàng Hậu muốn hắn đi Vĩnh Phúc cung.

Hắn cũng không phải đồ vật, có thể để nhân kéo đến đẩy đi như vậy. Hắn muốn ở đâu sẽ ở đó, dựa vào cái gì hắn muốn ngủ với nữ nhân nào, còn phải đợi người cho phép? Thái Hậu quản quá rộng rồi.

Lý Duệ trong lòng không hài lòng, chỉ hừ một tiếng nói: "Vậy để cho nàng ta chờ đi".

https://thuviensach.vn

Nói xong liền nhấc chân muốn đi. Lại bị Hoàng Hậu túm lại, không cho đi.

"Lại làm sao vậy?"

Lý Duệ quay người lại, thấy thê tử bĩu môi, vẻ mặt ai oán nhìn hắn nói: "Ngài có thể thông cảm cho nỗi khó xử của ta? Cho rằng ta vui vẻ khi đẩy ngài đi đến cung khác? Lần trước Tần Thiếu giám cũng đã cùng ngài nói ra, ngài sủng ta một người như vậy cũng chỉ đưa đến cho ta mối họa. Mấy ngày nay, ngài không đến bất kỳ cung điện nào khác, luôn ở trong Chiêu Dương điện của ta, trong cung mọi nơi sớm đã có người bàn tán. Nhưng mà Thái Hậu cũng chỉ thay người khác mở miệng, ngài nghĩ chỉ có một mình Đoan phi khao khát? Trong cung có mười mấy phi tần có phân vị, có người nào không mong ngài đến ngủ một đêm?"

Lý Duệ cau mày, có chút không kiên nhẫn.

"Ai nhớ trẫm, trẫm liền phải đi ngủ với người đó sao? Trên đời làm gì có đạo lý nào như vậy? Chẳng lẽ người muốn trẫm đem tất cả nữ nhân sắp xếp theo ngày, mỗi một người đều ngủ qua?"

Triệu Yên Dung liên tục gật đầu nói: "Đúng vậy, đúng vậy, không phải, thiếp thân không phải là cho ngài một đám đều ngủ qua, trên đời này làm gì có đạo lý nào như vậy? Nhưng Thái Hậu đã nói ta thành một đố phụ (phụ nữ ghen tuông), liều chết dính lấy ngài không cho ngài đi ngủ chỗ nữ nhân khác. Nếu ngài không có Hoàng tử liền trở thành lỗi của ta. Ai kêu ngài là Hoàng Đế chứ?Ai bảo ngài hiện tại cũng chỉ mới có ba công chúa? Lấy cái mũ lớn con nối dòng đến đè lên người ta, cho dù là thiếp thân cũng gánh không nổi".

"Vậy ngươi có thể trơ mắt nhìn trẫm đi ngủ ở chỗ nữ nhân khác?" Lý Duệ hai mắt trợn tròn nhìn nàng nói: "Đừng nói ngươi một chút máu ghen cũng không có, nhìn trẫm đi ngủ chỗ nữ nhân khác còn vui mừng?"

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung thật muốn nói đúng vậy, nhưng ước chừng Lý Duệ điên lên có thể bóp chết nàng. Trong tuần trăng mật của nam nữ, đầu óc đều tiết ra nhiều hooc môn vui vẻ khống chế, chỉ cần một chút kích thích liền nổ. Triệu Yên Dung thấy Lý Duệ nóng nảy đến tóc dựng lên như lông con mèo đang tức giận, vội vàng vuốt cho lông mao của đại gia meo meo nằm xuống.

"Kia sao có thể chứ?"

Hai mắt nàng đỏ lên, xoay nửa người sang hướng khác, chỉ chừa lại cho Lý Duệ một bên mặt, trong giọng nói mang theo chút nghẹn ngào: "Thiếp thân hận không thể cùng ngài thời khắc không rời nhau, nhưng một khi nghĩ lại, ngài là Đại Tề thiên tử, không thể chỉ có một mình ta, trong lòng ta vừa kiêu ngạo lại vừa đau khổ. Lời này ai ta cũng không thể nói ra, nói ra người khác nghe xong sẽ nói ta không hiền đức, không xứng là thê tử của ngài. Nhưng mà ta không có nói ra không có nghĩa là ta không có nghĩ đến".

Hai hàng lông mày của Lý Duệ lúc nãy còn nhíu lại giờ mới giãn ra, tiếp tục nghe tiểu thê tử của hắn oán giận.

"Thấy nam nhân của mình ngủ với người khác mà nói là vui vẻ, đó là nói dối". Triệu Yên Dung xoa khóe mắt đến đỏ bừng mới xoay người lại, vừa giận vừa oán nhìn hắn nói: "Những người nói lời như vậy đều là trong lòng bọn họ không có nam nhân của mình. Dù sao ta chính là người không hiền đức, tuy rằng ngài đi đến chỗ nữ nhân khác ta sẽ không xen vào, đối với bên ngoài còn bày ra bộ dáng rộng lượng, nhưng muốn ta vì ngài an bài nữ nhân khác thị tẩm, ta như thế nào cũng không làm được".

Lý Duệ hướng nàng vẫy vẫy tay: "Đến đây, Yên Dung, lại đây".

Triệu Yên Dung mím môi, ngượng ngùng vặn vẹo ngón tay đi đến gần, liền bị hắn ôm vào trong ngực.

https://thuviensach.vn

"Nếu như vậy, còn muốn trẫm đi đến chỗ của Đoan phi?" Hắn cưng chiều gõ gõ lên chóp mũi thẳng tắp của Hoàng Hậu.

"Nói đi cũng phải nói lại, muốn những người đó câm miệng lại, ngài phải đi". Triệu Yên Dung nhíu lại mi, hung ác nhìn hắn: "Nhưng không cho phép ngài chạm vào nàng ta. Nếu ta biết ngài ngủ cùng nàng ta, ta sẽ không để ngài yên".

Mây u ám đầy trời lập tức tiêu tan, vừa đảo mắt liền sáng sủa đầy ánh mặt trời. Lý Duệ cười tươi răng đều lộ ra, trắng như tuyết, chỉnh tề, làm cho người khác nhìn thấy trong lòng liền ngứa ngáy.

"Ngài có đồng ý với ta không?" Khóe mắt Hoàng Hậu ngân ngấn nước mắt, trên mặt biểu cảm hung ác, nhưng trong mắt lại lộ ra tia không yên lòng, cầu xin.

Lý Duệ cúi đầu hôn lên môi nàng nói: "Đồng ý, những lời Hoàng Hậu của trẫm nói, tất cả trẫm đều đồng ý".

"Thật sự?"

"Vua không nói đùa". Hoàng Đế trịnh trọng cùng nàng vỗ tay đảm bảo: "Trẫm phải đi cung của nàng ta ngồi một chút, để tránh những lão nhân trong cung tung lời đồn đãi nhằm vào nàng. Chờ chính sự triều đình an ổn, trẫm sẽ cho một đám cung nhân này ra khỏi cung, ngươi cũng sẽ thoải mái hơn một chút".

Đầu Triệu Yên Dung chôn sâu trong lòng Lý Duệ, ngọt ngào nói một tiếng: "Vâng!".

Hoàng Hậu tiễn Hoàng Đế đến bên ngoài Chiêu Dương điện, vẫy bàn tay nhỏ cầm khăn lụa cho đến khi không thấy bóng của Hoàng Thượng nữa mới quay trở lại.

https://thuviensach.vn

"Đan Phong, cho người chuẩn bị nước, bản cung muốn tắm, nóng như vậy, động một chút đã ra một thân mồ hôi".

Nhóm cung nhân lên tiếng nhận lệnh chuẩn bị nước tắm, Mộc Lan thì giúp đỡ Hoàng Hậu cởi áo.

Thấy xung quanh không có người, Mộc Lan cúi đầu nhẹ giọng bên tai nàng nói: "Nương nương, ngài sao có thể nói với Hoàng Thượng như vậy?"

Triệu Yên Dung vỗ vỗ mặt đầy mồ hôi, ngắm mình trong gương đồng nói: "Ta nói như thế nào?"

"Ngài nói cái gì không muốn cho Hoàng Thượng đi đến chỗ nữ nhân khác ngủ..."

Mộc Lan dừng một chút, da mặt cũng có chút đỏ lên, nàng cũng không phải cố ý nghe lén Đế Hậu hai người nói chuyện, nhưng ma ma có dặn, làm phải để ý cẩn thận.

Phu thê hai người ngọt ngào nói một chút chuyện cũng không có gì, chỉ sợ trong tương lai nhan sắc phai tàn, tình yêu cũng không còn thắn thiết, thì có những lời trong lúc ngọt ngào nói chuyện sẽ trở thành thành thuốc độc thạch tín lấy mạng người. Hoàng Hậu rơi vào bẫy tình, bên cạnh cần có người tỉnh táo để đề phòng mọi lúc mọi nơi.

Mộc Lan cảm thấy hai vị ma ma nói cực kỳ đúng.

Rốt cuộc hai vị ma ma cũng là người sinh tồn nhiều năm trong cung, kinh nghiệm của các bà cũng nhiều, sự việc đều nhìn xa trông rộng. Bùi Hầu cho Công Tôn đại nương cùng Hồng ma ma đến Chiêu Dương điện, không phải là muốn hai vị lão nhân giúp nương nương ở trong cung tạo ra nền móng vững chắc sao?

https://thuviensach.vn

Hiện tại Hoàng Thượng yêu thương nương nương, nhưng chẳng may một ngày nào đó lại có tân sủng, nhắc lại những lời nương nương nói hôm nay, có thể sẽ gặp phiền phức.

Nàng lo lắng như thế, nhưng nhìn qua xem Hoàng Hậu nương nương lại rất bình tĩnh.

"Dù sao đó là ta nói theo ý của hắn, hiện tại trong lòng hắn có ta, tự nhiên sẽ vui vẻ. Cho dù có một ngày trong lòng không có ta, những lời hôm nay ta nói hắn cũng sẽ quên đi".

Trên người Hoàng Hậu chỉ mặc cái áo ngực, để Mộc Lan đỡ tay hướng tịnh phòng đi đến, vừa đi vừa nói chuyện: "Chúng ta là cấp dưới, chúng ta phải học thăm dò ý của cấp trên, tạo niềm vui mới là quan trọng nhất".

Nàng cởi guốc gỗ ra, thùng gỗ đựng nước ấm cũng tỏa ra hơi nước mang hương thơm của hoa bưởi thơm ngát, trên mặt nước cũng nổi dập dềnh những cánh hoa mới hái. Mùi hoa cùng mùi gỗ đan xen vào nhau, truyền vào trong không khi hơi nước ngập tràn, bao trùm cả người nàng.

"Cho dù đến lúc đó hắn không có quên, cũng không có gì quan trọng". Hoàng Hậu nghiêng đầu, đối với Mộc Lan mỉm cười, thuận theo bước chân vào trong thùng tắm.

Đến lúc đó nàng đã rễ sâu lá tốt, sẽ không dễ dàng để người khác gây tổn hại. Không có tình cảm nam nữ, thì vẫn còn có lợi ích kinh tế tương trợ lẫn nhau, đối với nam nhân mà nói, quan hệ tương trợ lẫn nhau bền vững hơn so với tình yêu nam nữ nhiều.

"Cái gọi là tình yêu, cũng giống như là bọt nước".

Cả người nàng chìm vào trong nước, khuấy những vụn trái tạo giác [1] ở trong nước tạo thành những bọt nước trắng xóa, dập dềnh nổi trên mặt

https://thuviensach.vn

nước. Không giống như sữa tắm bằng hóa chất, có thể khuấy ra những bong bóng lớn nhỏ đầy đủ màu sắc. Triệu Yên Dung lấy tay hớt nhẹ, nhẹ nhàng thổi, một chùm bong bóng nho nhỏ dính trên mũi Mộc Lan.

([1] Tạo Giác: giống quả bồ kết của Việt Nam. nướng lên đun sôi với nước dùng để tắm gội.)

Hai mắt của nàng đen láy hòa cùng hơi nước bốc lên, cách làn hơi mỏng nhìn Mộc Lan: "Lúc mới thấy nhìn rất là đẹp và nhẹ nhàng, nhưng qua thời gian lâu dần, mặc kệ những bong bóng nhìn có đẹp như thế nào cũng đều sẽ vỡ ra, trở thành một vệt nước nhỏ. Có chút sẽ lưu lại ít dấu vết trong lòng, có chút theo thời gian dưới ánh mặt trời tan biến không để lại chút dấu vết nào."

Mộc Lan mờ mịt nhìn nàng, không rõ ý tứ của Hoàng Hậu.

Triệu Yên Dung cũng không giải thích thêm nữa, chỉ cười cười, nhưng lại giống như tự nói một mình: "Ngươi không hiểu, cũng không cần ngươi hiểu".

Mộc Lan không hiểu những lời Hoàng Hậu nói, nhưng nàng lại hiểu được bộ dáng tự tin, liệu trước mọi chuyện của Hoàng Hậu.

Tuy rằng tuổi của Hoàng Hậu không lớn, nhưng cũng không giống nhữ tiểu thư khuê các đơn thuần thẳng thắn được nuông chiều. Hoặc nói là, Hoàng Hậu không giống như Triệu Yên Dung trước kia, nói chuyện hay làm việc đều giống như một đứa trẻ, đơn thuần, thẳng thắn, không biết tự bảo vệ cho mình. Bây giờ nàng hành sự so với trước kia, mạnh mẽ dứt khoát bá đạo hơn nhiều lắm, không làm cho người khác cảm thấy hành sự lỗ mãng, qua loa, giống như mỗi bước đi, nàng đều đã đắn đo suy nghĩ cặn kẽ.

Tiến một bước là vô lý, lùi một bước là yếu đuối.

https://thuviensach.vn

Những người ở trong cung ma luyện mấy chục năm cũng không bằng Hoàng Hậu, bọn họ không có trực giác nhạy bén và hành động quyết đoán như nàng. Nếu Hoàng Hậu đã nói như vậy, chắc chắn sẽ không có việc gì.

Mộc Lan nhủ thầm với chính mình như vậy, lấy tinh dầu hoa trộn lẫn trái tạo giác đến cẩn thận gội đầu cho Hoàng Hậu.

Đến khi trời nhá nhem tối, quả nhiên Hoàng Hậu cho người mời Trịnh Phi cùng Huệ Phi đến, vốn mời cả Trang Quý phi đến, không ngờ hôm qua nàng ta trúng gió, hôm nay đã bị nhiễm phong hàn, bây giờ vẫn còn nằm không dậy nổi, phải cho người đến đây nhận lỗi, ngoài dự định của Triệu Yên Dung. Đếm hết nửa ngày trong cung những phi tử có phân vị, cuối cùng Hoàng Hậu đành mời Trương Chiêu nghi để đủ người.

Bởi vì Hoàng Hậu mạnh mẽ cho mở rộng mạt chược[2], hiện tại trong cung các vị chủ tử có hứng thú rất lớn với thứ này.

([2] Mạt chược là một môn chơi cờ có nguồn gốc từ Trung Quốc, có thể 4 hay 6 người chơi cùng lúc.)

Trịnh phi cùng Huệ phi vốn là không có việc gì, đã theo Hoàng Hậu học đánh mạt chược từ trước, nhưng Trương Chiêu nghi chưa tiếp xúc nhiều với thứ này, bởi vì nàng mặc dù là Chiêu nghi, nhưng là xuất thân từ cung nữ, trong lòng những cung phi mỹ nhân khác cũng không xem trọng nàng, không lui tới với nàng thường xuyên. Nàng cũng yêu thích yên tĩnh, mỗi ngày nàng ở trong cung chăm sóc nữ nhi cũng không cảm thấy chán. Cho nên đối với mạt chược, nàng cũng chỉ nghe người ta nói, cũng chưa từng thấy qua.

Khó được có dịp Hoàng Hậu cho gọi nàng qua, Trương Chiêu nghi cũng ôm Công chúa Bảo Châu cùng đi đến đây.

Từ trước Triệu Yên Dung đã rất thích tiểu hài tử, trong đội có tiền bối kết hôn sớm, con cái đã chạy đầy đất, nàng cũng không phải chưa từng

https://thuviensach.vn

giúp bọn họ trông nom. Trước kia nàng còn cùng vài tỷ muội thân thiết nhận nuôi qua trẻ em mồ côi ở cô nhi viện, cuối tuần chủ yếu đều đến chơi với bọn nhỏ.

Công chúa Bảo Châu đã hơn nửa tuổi, trắng trẻo mập mạp, đúng là đứa trẻ thích hợp để chơi đùa. Triệu Yên Dung thấy tiểu nha đầu trắng trẻo, nàng bị bộ dạng đáng yêu của tiểu nha đầu mềm hóa cả trái tim, vội vàng gọi Trương Chiêu nghi ôm tiểu nha đầu đến để cho mình ôm.

Tiểu công chúa lớn lên bộ dạng cũng không quá giống Trương Chiêu nghi, mày rậm mắt to, nhìn giống với Lý Duệ nhiều hơn. Toàn bộ tâm tư của Trương Chiêu nghi đều đặt trên người nữ nhi, chăm tiểu công chúa thành châu tròn ngọc sáng, ôm ở trên tay rất nặng.

Mới đầu nàng còn tưởng Hoàng Hậu chưa từng ôm qua tiểu hài tử, không nghĩ tới Hoàng Hậu vừa ra tay, ôm so với nàng còn thuận lợi hơn.

Đôi mắt đen lúng liếng của tiểu Công chúa luôn nhìn chằm chằm vào đôi khuyên tai Minh Nguyệt của Hoàng Hậu, liên tục vươn đôi tay béo ú muốn nắm lấy. "Vật này cũng không thể cho ngươi, tránh cho ngươi đem vật nhỏ này nuốt xuống, sẽ rất nguy hiểm".

Triệu Yên Dung cười ôm dưới nách tiểu công chúa chơi trò lên cao xuống thấp, chọc cho tiểu hài tử cười khanh khách không ngừng, làm cho Trương Chiêu nghi nhìn đến kinh hồn táng đảm, sợ tới mức hồn vía đều bay mất.

Chơi được một lát, Triệu Yên Dung mới không đành lòng đưa tiểu hài tử trả lại cho nhũ mẫu, thuận tay gở xuống khối ngọc bội song ngư [3] trên hông xuống nhét vào tay tiểu hài tử. Khối ngọc song ngư lớn bằng nửa bàn tay, là dương chi bạch ngọc trơn bóng, chất lượng vô cùng tốt. Tiểu công chúa cầm đến tay liền đưa lên nhét vào miệng.

https://thuviensach.vn

"Cái này có thể cắn không, sẽ bị hỏng". Trương Chiêu nghi nhìn ra giá trị của miếng ngọc bội này không nhỏ, vội vàng muốn lấy ngọc bội từ miệng của đứa nhỏ ra.

"Cắn không hỏng được, ngươi yên tâm đi". Hoàng Hậu cười ngăn cản nàng "Bản cung không ngại, mấy ngày nay không thấy Bảo Châu, vật này cứ để lại cho nàng chơi đi. Ngươi xem bộ dạng của nàng khỏe mạnh như vậy, mới hơn sáu tháng đã mọc được bốn cái răng, đây đều là nhờ vào công lao của Trương Chiêu nghi".

Trương Chiêu nghi vội vàng đứng dậy nói không dám.

"Chính là công của ngươi." Hoàng Hậu cho nàng ngồi xuống, Bạch Lộ cùng Đan Phong hầu hạ xào bài: "Hoàng Thượng cũng chỉ có vài đứa con, công chúa cũng là bảo bối của Lý gia chúng ta. Một khối ngọc bội tính là cái gì, để lại cho nàng mài răng đi. Trong cung có ít tiểu hài tử, các ngươi có đứa nhỏ, chính là công thần. Tháng sau nên tấn phong, bản cung sẽ thương lượng cùng Hoàng Thượng một chút, đã sinh ra tiểu hài tử, phân vị cũng nên tăng lên thêm một phân vị".

Trương Chiêu nghi nghe xong, trong lòng vô cùng vui mừng.

Mặc dù nàng chỉ nhận ân sủng một lần, tiểu công chúa cũng xem như là trời cao ban cho nàng. Vốn nghĩ có thể được phong là Chiêu nghi đã là quá đỗi may mắn, không nghĩ tới ý của Hoàng Hậu còn muốn cho nàng thăng lên thêm phân vị. Chiêu nghi là Chính ngũ phẩm, nếu được thăng lên thêm một phân vị chính là từ tứ phẩm Tiệp dư hoặc là Sung dung. Có lẽ còn có thể phân cho nàng một cung thất nhỏ nhỏ của riêng mình, cũng không cần cùng phi tần khác chung đụng cùng một cung thất, có thể bớt đi người khác ức hiếp, nuôi dưỡng tiểu công chúa nàng càng yên tâm hơn.

Trịnh Phi nghe xong trong lòng cũng rất cao hứng, nàng cũng có một nữ nhi, tên là Bảo Ý, năm nay đã hơn ba tuổi. Hiện tại phân vị của nàng là

https://thuviensach.vn

nhị phẩm, nếu thăng thêm một phân vị, thì phải là một trong tứ phi.

Huệ Phi thì trong lòng rất đau khổ, nàng tuy rằng vào phủ cùng lúc với Trịnh Phi, nhưng bụng vẫn không có chút động tĩnh nào, nếu Hoàng Hậu nói như vậy, không có con như nàng sẽ không có cơ hội được tăng phân vị sao?

Triệu Yên Dung nhìn nàng ta một cái, cười nói: "Huệ Phi tỷ tỷ là người đi theo Hoàng Thượng sớm nhất, công lao và khổ lao cũng là nhiều nhất, Hoàng Thượng là người nhớ tình xưa nghĩa cũ, có thể bỏ quên ngươi sao? Nhưng mà hôm nay bản cung nói trước, đến lúc đó chỉ sợ Huệ Phi tỷ tỷ sẽ xếp sau Trịnh Phi tỷ tỷ, không giống như hiện tại hai người cùng ngồi cùng ăn, khi đó đừng vì vậy mà làm tổn thương hòa khí tỷ muội, càng không nên ở trong lòng oán hận Hoàng Thượng nha".

Huệ Phi vừa nghe Hoàng Hậu nói như vậy, trong lòng vừa mừng vừa sợ.

Vốn tưởng rằng không còn hy vọng, không nghĩ đến Hoàng Hậu còn hứa cho nàng một vị trí trong tứ phi. Đã nhiều năm như vậy, nàng vẫn không có con, dòng dõi trong nhà cũng không quá cao, có thể nằm trong hàng nhất phẩm phi vị đã là điều vô cùng khó khăn, cho dù nàng so với Trịnh Phi thấp hơn một chút, như vậy nàng cũng đã cảm thấy mỹ mãn.

"Được rồi, trước hết chính là nói cho các ngươi biết một chút, các ngươi cứ an tâm". Triệu Yên Dung vuốt xúc xắc, liếc ba người các nàng một cái cười nói: "Những lời này khi ra khỏi Chiêu Dương điện không thể nói ra, bằng không để người bên ngoài nghe thấy sẽ tạo nên sóng gió gì, bản cung nhất định sẽ không thừa nhận, đến lúc đó các người đừng có đến tìm ta khóc than".

Mọi người cùng nhau nở nụ cười.

https://thuviensach.vn

Nhưng là Trương Chiêu nghi đánh mạt mược thật sự rất tệ, dạy như thế nào cũng không được. Bảo Châu công chúa ngủ một hồi lại đòi muốn mẫu thân, Hoàng Hậu đành để nàng rời khỏi hội đánh bài, kéo Bạch Lộ vào để lấp chỗ trống.

Bạch Lộ nào dám cùng ba vị chủ tử cùng ngồi một chỗ đánh bài, tay run mắt hoa, mông cũng không dám ngồi thẳng chỉ ngồi nửa mông. Chưa đánh đến nửa vòng đã bị Hoàng Hậu đá xuống, cuối cùng vẫn là Mộc Lan thay chỗ, các nàng mới có thể đánh đến vui vẻ cao hứng.

Đến trời tối muộn, Hoàng Hậu lại để ba vị cung phi dùng cơm, ăn cơm xong lại tụ thành một chỗ đánh thêm tám vòng, cho đến khi tiểu công chúa ngáp đòi ngủ ba người mới cảm thấy thỏa mãn hồi cung.

Buổi tối ở cổ đại trừ bỏ có yêu tinh đánh nhau cũng không có trò gì để giải trí, hiển nhiên vừa qua khắc đầu tiên của giờ hợi, Triệu Yên Dung liền chuẩn bị rửa mặt đi ngủ.

Trong đình viện có cây có nước, rất thích hợp là nơi cư trú của muỗi, hiện tại là mùa hè, màn ngủ vừa dày vừa nặng đã được đổi thành màn trướng băng lụa mỏng nhẹ, Bạch Lộ tay cầm huân đồng ở xung quanh màn trướng xông hương thơm thoang thoảng thuận tiện đuổi muỗi, Đan Phong cầm bó lá Ngải nhỏ treo trên góc màn bên cạnh, Mộc Lan giúp nàng tháo trâm, khuyên tai trang sức, cởi áo khoác, đang định lăn đến giường ngủ một giấc thật ngon, không nghĩ đến vừa mới nằm xuống, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân lộn xộn.

"Có chuyện gì xảy ra?" Triệu Yên Dung ngồi vụt dậy, mày nhíu lại "Bên ngoài sao lại lộn xộn như vậy?"

Bạch Lộ nghiêng đầu, nghe động tĩnh bên ngoài, do dự nói: "Như thế nào nghe giống như là tiếng của Thanh Mặc ở bên cạnh Hoàng Thượng?"

Trên mặt Đan Phong vui vẻ nói: "Không lẽ là Hoàng Thượng đến?"

https://thuviensach.vn

"Sẽ không, hôm nay Hoàng Thượng còn phải đến Vĩnh Phúc cung". Triệu Yên Dung xuống giường, mặc thêm áo khoác, thúc giục nàng ra ngoài xem: "Đi nhìn xem là có chuyện gì?"

Đan Phong vội vàng chạy đi ra ngoài, chỉ trong chớp mắt đã quay trở lại. "Nương nương, kiệu của Hoàng Thượng đã sắp đến cửa của Chiêu Dương điện, Đức Bảo công công cho Thanh Mặc đến đây báo một tiếng, nói ngài không cần đi tiếp giá, Hoàng Thượng sẽ trực tiếp đến đây".

Mộc Lan nghe xong không nén được cười thành tiếng, Hoàng Hậu đẩy Hoàng Thượng đến chỗ Đoan phi ở Vĩnh Phúc cung, tính theo canh giờ này, chỉ sợ là Hoàng Thượng đến đó ngồi một chút rồi rời khỏi. Thật đúng là chuyện gì cũng không có làm.

Mày Triệu Yên Dung cũng nhíu chặt lại, Lý Duệ không phải là người làm việc qua loa cẩu thả, hắn cũng không phải tiểu tử không biết chuyện. Nếu đã đồng ý đến Vĩnh Phúc cung, sẽ không có đạo lý trở lại ngủ. Đến chỗ của Đoan phi, nhưng cả đêm lại quay về Chiêu Dương điện, đây không phải là gây chuyện cho nàng sao?

Đang suy nghĩ, Lý Duệ đã bước vào.

"Tham kiến Hoàng Thượng, Hoàng Thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế". Hoàng Hậu cùng cung nhân trong điện vội vàng quỳ xuống hành lễ với Hoàng Thượng.

Lý Duệ không nói gì, chỉ phất phất tay, Đức Bảo theo sát phía sau hiểu ý hắn, liếc mắt ra hiệu cho cung nhân trong điện, tất cả cùng nhau lui ra ngoài.

"Ngài đây là bị làm sao vậy?" Nhìn sắc mặt Lý Duệ ửng hồng, vẻ mặt không giống với bộ dáng mọi ngày, Triệu Yên Dung bước lên phía trước cởi áo choàng cho hắn, kéo hắn đến bên cạnh bàn ngồi xuống, tự tay rót cho hắn ly trà.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ uống một hơi cạn chung trà xuống bụng, trên trán có chút mồ hôi, nhưng mà vẻ mặt cũng đã thả lỏng một chút.

"Cái tiện nhân kia..."Hắn oán hận mắng một tiếng.

Triệu Yên Dung biết Lý Duệ không phải mắng nàng, nghĩ tới nghĩ lui, bị hắn mắng thành như vậy cũng chỉ có thể là Đoan phi. Cũng không biết Đoan phi như thế nào lại xui xẻo như vậy, nàng thật vất vả đưa Hoàng Thượng đến chỗ của nàng ta, lại làm cho Lý Duệ nổi giận đùng đùng rời đi, cũng không biết nàng đã làm cái gì.

Nghĩ muốn hỏi có chuyện gì xảy ra, lại thấy vẻ mặt chờ đợi của Lý Duệ nhìn nàng, mắt hắn có chút đỏ: "Yên Dung, trên người nàng có tốt không?"

Cái gì tốt? Triệu Yên Dung sợ run một hồi lâu mới phản ứng được hắn hỏi cái gì, trên mặt nóng lên, nâng tay liền bấm hắn một cái, nhưng mà vẫn thành thật gật đầu nói: "Hôm qua buổi tối đã sạch sẽ'.

Lý Duệ thở phào một cái, không nói hai lời, bắt đầu cởi bỏ quần áo của nàng.

"Nè, nè, ngài muốn làm cái gì đây?"

Cho đến bây giờ cũng chưa từng thấy qua bộ dáng gấp gáp như khỉ của hắn, giống như có người cầm roi rượt hắn.

Triệu Yên Dung chỉ kịp kêu lên hai tiếng, đã bị hắn khiêng lên vai, đặt ở trên giường.

"Trên người ngài có mùi gì vậy?"Bởi vì dựa vào rất gần, mũi Triệu Yên Dung dựa vào trên vạt áo của hắn, một mùi hương ngòn ngọt sộc thẳng vào mũi.

https://thuviensach.vn

Thanh ngọt tinh khiết mùi lê, còn có thêm vài mùi hương thoang thoảng khác mà nàng không biết rõ là mùi gì, phức tạp lại có chút đơn giản, giống như có chút hỏa nho nhỏ theo mùi hương đưa vào mũi, chui vào cơ thể, đốt cháy máu trong khắp cơ thể.

Nam nhân hô hấp hỗn loạn, mang theo cơ thể nóng rực đè nàng xuống dưới, bao trùm cả hô hấp của nàng, toàn bộ đều nuốt xuống.

"Nàng ta hạ dược?" Triệu Yên Dung bị Lý Duệ hôn đến ánh mắt mơ màng bỗng thanh tỉnh, nhiệt độ cơ thể nam nhân nóng như lửa đốt cùng vị trí kia cứng rắn nóng hổi nói cho nàng biết, hắn nhẫn nhịn một đường đến đây có bao nhiêu khó chịu.

"Hô.." Lý Duệ một tay chống lấy thân thể của mình, mày rậm nhíu lại thật chật hít sâu một hơi: "Trước kia ta chưa từng ngửi qua, có thể là Thái Hậu ban cho nàng kích tình hương".

Lý Duệ thích ở thời điểm hoan ái cho thêm chút hợp hoan hương để trợ hứng, nhưng cũng chỉ có công dụng trợ hứng, cũng không có tác dụng lớn như vậy. Có thể làm cho nam nhân như Lý Duệ mất kiểm soát, hương này cũng thật rất lợi hại.

Chắc là Lý Duệ nhớ đến lời hứa với chính mình, cũng bởi vì hương khí tác dụng quá mạnh, cho nên mới tức giận như vậy, cũng không để ý Đoan phi giữ lại, vô cùng lo lắng chạy đến đây tìm nàng hạ hỏa. "Nếu hôm nay trên người ta còn không sạch sẽ, ngươi sẽ làm sao bây giờ?"

Triệu Yên Dung tự mình động thủ cởi hết y phục trên người mình, hai tay ôm lấy cổ của Lý Duệ nói: "Vĩnh Phúc cung cách chỗ ta xa như vậy, cũng rất cực khổ cho ngươi phải chịu đựng".

Lý Duệ liếm liếm môi, lấy chóp mũi của mình cọ vào chóp mũi của nàng, thanh âm có chút khàn khàn: "Biện pháp hôm qua người dùng cũng

https://thuviensach.vn

rất tốt, nếu hôm nay ngươi còn không thuận tiện, chúng ta làm như ngày hôm qua cũng được".

[1]

[2]

[3]

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Ngươi Không Tốt Thì Ta Mới Tốt

Edit: Nguyên Đức phi

Beta: Hà Tiệp dư

Cũng không phải là trên người nàng không tiện, bắt buộc phải dùng phương pháp khác. Đơn giản là Hoàng Đế ham thích thứ mới lạ, muốn cùng nàng chơi đùa nhiều biện pháp đa dạng mà thôi.

Triệu Yên Dung bị hương khí trên người hắn làm cho nổi hứng thú, xoay người đè lên bụng Lý Duệ, ghé vào ngực hắn nói: "Biện pháp đó có gì thú vị, không bằng chúng ta đổi cái khác?"

Lý Duệ nhìn bộ dáng của nàng, nháy mắt liền hiểu ý tứ, bất giác nhướng mày, nhìn tay chân mảnh khảnh của nàng, cười nói: "Nàng có thể không? Đừng chỉ một lát liền nói mệt không động đậy nổi."

Triệu Yên Dung hừ một tiếng: "Ta mỗi ngày đều luyện tập, đừng có xem thường ta. Gầy thì gầy, nhưng mà trên người ta đều là cơ bắp!"

Lý Duệ làm sao biết cái gì gọi là cơ bắp, cũng không rõ trên người tiểu thê tử như thế nào đột nhiên có thịt gà[1]. Có điều thấy nàng hăng hái tích cực như vậy, trong lòng cũng cảm thấy an ủi, bắt đầu chờ mong.

([1] trường hợp này chị Hậu dùng từ hiện đại từ cơ bắp - 肌肉 có cách phát âm giống thịt gà - 鸡肉 nên anh Hoàng nghe nhầm)

https://thuviensach.vn

Tuy rằng xuyên vào một thân thể hư nhược, nhưng cho tới bây giờ Triệu Yên Dung cũng chưa từng buông bỏ việc rèn luyện, mỗi ngày ngồi thiền một giờ, nàng còn không cho người khác đến gần rồi lôi kéo Mộc Lan, Bạch Lộ cùng Đan Phong cùng nhau rèn luyện thân thể.

Lúc vừa mới bắt đầu, một đám kêu cha gọi mẹ kêu khổ kêu mệt, nhưng rồi thời gian dài cũng thành thói quen, một ngày không rèn luyện liền cảm thấy không thoải mái.

Kết quả sau khi rèn luyện cuối cùng Hoàng Đế Bệ Hạ được hưởng thụ.

Mái tóc đen nhánh xõa dài xuống trước người, đối lập với da thịt trắng nõn. Lý Duệ nhìn từ dưới lên trên tiểu thê tử, thấy nàng hai má ửng đỏ, bộ dáng kiều mị đắm chìm trong hoan tình, càng thêm động tình đến không thể khống chế. Đưa tay vuốt ve đôi thỏ ngọc tròn trịa, nhẹ nhàng đùa bỡn, Lý Duệ thỏa mãn mà hưởng thụ thê tử hầu hạ, chạm đến chỗ ngứa sẽ kìm lòng không đậu mà thẳng tiến công. Hai người cũng không phải lần đầu dùng phương pháp này, mấy ngày nay cũng làm cho hai người hiểu rõ thân thể đối phương, cũng biết phải làm như thế nào mới có thể khiến đối phương tận hứng.

Ăn ý phối hợp, trận hoan ái này liền càng thêm vui sướng tràn trề, hai bên đều đặc biệt sảng khoái.

Màn giường lay động hơn nửa canh giờ mới nghỉ ngơi. Triệu Yên Dung một thân mồ hôi ngã vào lòng Lý Duệ, ánh mắt mê ly, hô hấp dồn dập, đã là mệt đến mức tận cùng, cũng sảng khoái tới cực hạn.

Lý Duệ cười, nhẹ cắn nàng một cái, lại đẩy người xuống dưới thân, bắt lấy hai mắt cá chân tinh tế nâng lên, phát tiết toàn bộ tinh lực đã nghẹn nửa ngày lên thân thể nàng. Lúc này mới ôm người đi đến trên giường nằm xuống, phát ra thanh âm rên rỉ thỏa mãn.

https://thuviensach.vn

"Nàng mau mau sinh cho ta một đứa con trai." Nhìn người đã mệt đến ngủ mất trong lòng ngực, Lý Duệ cũng không chê trên người nàng mồ hôi dính nhớp, hôn từ thái dương trải dài đến xương quai xanh. Vừa mới phát tiết xong thân thể của nàng còn rất mẫn cảm, hắn một đường đốt lửa như vậy, Triệu Yên Dung có chút chịu không nổi, liền giơ tay đẩy đẩy hắn.

"Nóng muốn chết, trên người ngài toàn là mồ hôi."

"Một lát cùng nhau tắm, để ta ôm một chút." Đầu Lý Duệ còn chôn trước ngực nàng, vừa liếm vừa đùa nghịch hai nụ hoa bé xinh. Triệu Yên Dung bị hắn làm cho cả người đều ngứa, nhịn không được cười rộ lên.

"Đừng, nếu tiếp tục sẽ bị ngươi hút ra."

"Ta chính là đang đói, có thể hút ra được càng tốt." Lý Duệ trầm giọng trêu đùa nàng.

Hai người lăn qua lăn lại trên giường nửa ngày, lúc này mới cho người nâng thùng tắm tiến vào. Hai chân Triệu Yên Dung vì 'làm việc' quá độ nên hiện tại không dễ chịu, Lý Duệ liền bế ngang nàng lên cùng đi tịnh phòng.

Cung nhân phía dưới nâng lên thùng tắm lớn đủ dùng cho hai người. Hai người trần truồng lỏa thể mà ngâm nước ấm, đang trong thời điểm nhiệt tình, không khỏi ở trong thùng tắm lại đi thêm một lần đôn luân chi lễ.

Trên người được tẩy sạch sẽ, thân thể vừa thỏa mãn vừa mỏi mệt, Triệu Yên Dung gối lên cánh tay của Lý Duệ, tay hắn thì nhẹ nhàng đặt lên tấm lưng trơn mịn của nàng nhẹ nhàng vuốt ve.

"Chúng ta đã làm nhiều như vậy, như thế nào nàng còn không có động tĩnh?" Lý Duệ cắn cắn lỗ tai nàng hỏi.

"Mới hai tháng, Bệ Hạ gấp cái gì?" Triệu Yên Dung trợn trắng mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"Ta cũng không phải không thể làm người hoài thượng, như thế nào muốn đứa con trai cũng khó như vậy?" Lý Duệ thở dài một tiếng, quen tay sờ sờ bụng nhỏ của Triệu Yên Dung.

Triệu Yên Dung ngăn tay hắn lại: "Chớ có sờ, sờ một hồi ra lửa, ngày mai chúng ta đều đừng nói đến việc xuống giường."

"Có thể không xuống được giường là tốt nhất." Lý Duệ hắc hắc cười: "Nói không chừng làm tiếp một hồi chúng ta có thể làm ra nhi tử luôn."

Triệu Yên Dung đỏ mặt đánh lên ngực hắn, mắng: "Ngươi mau ngủ!"

Lý Duệ cũng cực kỳ mệt mỏi, không được một lát liền ngủ mất.

Triệu Yên Dung bị hắn làm ầm ĩ lại không có buồn ngủ.

Lý Duệ tuổi trẻ lực tráng, chuyện phòng the vô luận là kỹ thuật hay thể lực đều là hạng một, không lý nào con nối dõi sẽ ít như vậy.

Triệu Yên Dung trong lòng âm thầm tính toán, hắn có thể sinh ra ba nữ nhi đã nói lên sức sống của tinh trùng không thành vấn đề, có thể làm người thụ thai.

Trong cung có ba vị công chúa, đại công chúa gọi là Bảo Trân, là cố thái tử phi Tạ thị sinh, năm nay chưa đến bốn tuổi. Bởi vì mẫu thân mất sớm, nàng liền vẫn luôn do Trang Quý Phi nuôi dưỡng. Có điều đại công chúa mang theo theo bệnh từ trong bụng mẹ, thân thể không tốt, ngay cả Triệu Yên Dung cũng chỉ gặp qua một lần khi mới vào cung.

Nhị công chúa kêu Bảo Ý, là Trịnh Phi sinh, năm nay ba tuổi rưỡi, tuổi tác không sai biệt lắm so với Bảo Trân.

Sau một đoạn thời gian dài không có ai mang thai, thẳng đến khi Trương Chiêu nghi sinh tam công chúa Bảo Châu, hiện tại được sáu tháng,

https://thuviensach.vn

cũng không nghe nói có nữ nhân khác mang thai.

Khoảng thời gian trước khi nàng gả đến, không phải mỗi ngày Lý Duệ đều ngủ cùng nữ nhân nhưng cũng là cách một ngày ngủ cùng một người,chẳng nhẽ hơn mười hai mươi nữ nhân đều là đất chua mặn trồng trọt không có thu hoạch.

Việc này khẳng định có vấn đề!

Trong lòng Triệu Yên Dung có tâm sự, liền không thể ngủ an giấc. Lại nghĩ tới sáng mai, Thái Hậu và Đoan Phi sẽ đến hỏi, chính mình phải ứng phó thế nào? Lăn qua lộn lại, thẳng đến gần sáng mới có thể nhắm mắt.

Lý Duệ vừa đi thượng triều, quả nhiên Đoan Phi liền tới đây thỉnh an.

Hôm qua là hai mươi tháng sáu, Hoàng Hậu mới dẫn các phi tần đến cung Thái hậu thỉnh an xong.

Hôm nay lại không phải ngày thỉnh an, Đoan phi đến đây đương nhiên là tới hỏi Hoàng Thượng.

Bởi vì chỉ có một mình nàng ta nên không cần phải tiếp đãi ở đại điện, Hoàng Hậu liền sai người dẫn Đoan phi đến nội thất.

Đoan Phi mặc một kiện váy lụa bích càng màu vàng cát, trên đầu chỉ cài mấy cây trâm trân châu, khuôn mặt không trang điểm lộ ra vài phần tiều tụy đáng thương.

Thấy Hoàng Hậu, nàng vội quỳ xuống hành lễ bái kiến, cũng không đợi Hoàng Hậu mở miệng liền rơi nước mắt.

"Thần thiếp có tội, hôm qua chọc giận Hoàng Thượng, thỉnh Hoàng Hậu nương nương giáng tội."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nghiêng người ngồi, nghịch chiếc khăn trong tay, một lát sau mới chậm rãi nói: "Ngươi nói bổn cung nên nói với ngươi cái gì mới phải đây? Haizzz..."

Đoan Phi quỳ gối cúi đầu, Hoàng Hậu không lên tiếng, nàng cũng không dám nói, chỉ cảm thấy trong lòng nghẹn khuất lại nén giận, nước mắt không ngừng rơi.

Ngày hôm qua nàng tỉ mỉ trang điểm, chờ Hoàng Thượng đến. Nàng điểm một chút hương ở nội thất, nàng chỉ ngửi một chút đã thấy cả người khô nóng, ngứa ngáy khó chịu. Đợi đến lúc Hoàng Thượng đến, nguyên bản nàng muốn nói với Hoàng thượng hai câu sau đó cùng hắn mây mưa một hồi. Không nghĩ tới Hoàng Thượng đang nói chuyện với nàng sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Thấy mặt hắn đỏ lên, bộ dáng động tình, lại không biết vì sao hắn không có tới ôm nàng, ngược lại còn oán hận mắng nàng là tiện phụ, rồi phất tay áo bỏ đi.

Đoan Phi giống như bị dội một chậu nước lạnh, lạnh thấu tim gan. Thân nhiệt càng ngày càng nóng, không thể giải được, uống hết một bụng trà lạnh, lại ở trên giường quay cuồng hơn nửa đêm cũng không ngủ được.

Nàng không hiểu, tại sao Hoàng Thượng lại nổi giận?

Nếu đến cung nàng, đương nhiên là muốn cùng nàng hoan ái. Lúc nãy còn tốt lành, ước chừng chính là cảm thấy huân hương không tốt nên mới phát hỏa.

Trong lòng Đoan phi thấp thỏm, hương kia là Thái Hậu ban cho, hắn là sẽ không có hại, công dụng cũng không khác hoan hợp hương lắm, Hoàng Thượng sao có thể tức giận đến như vậy? Sau lại nghe cung nhân bẩm báo, sau khi Hoàng thượng rời Vĩnh Phúc Cung liền trực tiếp đi tới Chiêu Dương điện, trong lòng nàng liền càng thêm bất an.

https://thuviensach.vn

Nếu Hoàng Hậu muốn nàng mất mặt, nhất định sẽ không dùng chiêu này. Hoàng thượng cũng không thể rảnh rỗi chạy đến đây vì muốn phối hợp với Hoàng hậu đùa nàng.

Nhưng mặc kệ thế nào, nàng cũng phải đến tới Chiêu Dương điện một chuyến, thứ nhất là thỉnh tội, thứ hai là thăm dò tâm tư Hoàng thượng, đến tột cùng nàng đã làm gì khiến Hoàng thượng tức giận.

"Hôm qua thần thiếp cũng là một đêm không ngủ, trong lòng bất an." Đoan Phi ngẩng mặt lên, đáng thương nhìn Triệu Yên Dung nói: "Thiếp thân không hiểu, tại sao Hoàng Thượng lại đột nhiên phát giận? Xin Hoàng Hậu nương nương giải đáp."

"Ngươi không rõ?" Triệu Yên Dung nhìn nàng một cái: " Nếu Hoàng Thượng đi Vĩnh Phúc Cung của ngươi, đã nói lên Hoàng thượng nhớ đến một phần tình cũ lúc trước, muốn cùng ngươi hòa hảo trở lại." Nói lời này trong lòng Triệu Yên Dung cảm thấy có chút giả dối, chỉ là nàng không thể nói thẳng với Đoan Phi rằng Lý Duệ cũng chỉ dự định ngồi ở chỗ của nàng ta một đêm mà cái gì cũng không làm.

Hoàng hậu khụ khụ hai tiếng, mặt dày hoàn toàn đẩy trách nhiệm lên đầu Đoan phi: "Ngươi nói ngươi như bình thường không phải được rồi sao? Một hai phải dùng huân hương gì đó! Huân hương này có thể dùng tùy tiện sao? Thôi tình hương, đó là tổn thương long thể, ngươi cũng có lá gan sử dụng, nếu không phải Hoàng Thượng niệm tình ngươi là người cũ, lại là nhất phẩm phi vị phải giữ lại thể diện cho ngươi, hiện tại ngươi còn có thể tốt lành quỳ gối nơi này hỏi ta sao lại thế này?"

Nguyên lai Hoàng Thượng thật sự là bởi vì huân hương mà phát giận!

Đoan Phi bừng tỉnh phát hiện mà không ngừng hối hận. Hoàng Thượng nếu là tới lâm hạnh nàng, sao nàng lại nhiều chuyện đi đốt một chút huân hương kia!

https://thuviensach.vn

Vịt đã nấu chín đến trước mặt liền bay!

"Nương nương, huân hương kia là Thái Hậu ban cho, cũng không phải là huân hương bị cấm." Hối hận rồi lại hối hận, lúc này việc hàng đầu vẫn là phải phủi sạch cho bản thân. Tổn thương long thể đó là tội lớn, nếu vì vậy mà Hoàng Thượng oán hận nàng, không bao giờ tới Vĩnh Phúc Cung thì nàng phải làm sao?

Nghĩ vậy, Đoan Phi vội vàng nói: "Huân hương kia gọi ngỗng lê hương, là Tiên Đế thưởng cho Thái Hậu nương nương, Thái Hậu lại tặng cho thiếp thân một khối nhỏ. Tiên Đế ban cho, chỉ là để trợ hứng, giống như Hợp hoan hương Hoàng Thượng thích dùng hàng ngày khi lâm hạn phi tần, chỉ là hương vị thanh đạm hơn một chút, sẽ không thương tổn long thể. Còn cầu nương nương ở trước mặt hoàng thượng biện luận giúp thiếp thân đôi câu. Lần tới, lần tới thiếp thân tuyệt không dám dùng loạn huân hương nữa."

Triệu Yên Dung nao nao, qua thật lâu sau, mới giơ tay nói: "Bên ngoài tuy rằng nóng bức, nhưng mà nơi này vẫn là rất lạnh, Đoan Phi ngươi đứng lên mà nói đi."

Hoàng Hậu chịu cho nàng đứng lên, vậy việc này xem ra không phải đặc biệt nghiêm trọng.

Đoan Phi thở hổn hển một hơi, đang muốn đứng lên, lại phát hiện chân quỳ đến tê rần, vẫn là do cung nữ tùy thân giúp đỡ nàng, lúc này mới chật vật mà bò dậy.

"Ngươi đó, làm việc cũng không chịu động não một chút." Thấy nàng ta ngồi xuống, lúc này Hoàng Hậu mới giáo huấn: "Huân hương có thể tùy ý dùng sao? Mặc dù là Thái Hậu ban cho, trước khi dùng ngươi cũng nên nói rõ với Hoàng Thượng, còn phải để thái giám kính sự của Thượng Tẩm cục ghi chép cuộc sống hàng ngày ghi chú thêm ở phía trên, đây là quy củ

https://thuviensach.vn

trong cung. Ngươi lại không phải ngày đầu mới vào cung, việc này còn cần bổn cung dạy cho ngươi sao? Hoàng Thượng là vạn kim chi khu(*), thân thể có bao nhiêu quý trọng? Bên trong hương phẩm dùng thuốc và hương liệu vô cùng phức tạp, vạn nhất trong đó có gì không ổn, có tương khắc, không phải là sẽ vô hình tổn thương người sao? Hoàng Thượng tin ngươi, trước khi vào Vĩnh Phúc Cung của ngươi sẽ không phái người kiểm nghiệm huân hương kiểm tra vật dụng, ngươi lại hành xử như vậy, không phải là làm cho Hoàng Thượng vừa thương tâm lại thất vọng buồn lòng sao? Hôm qua Hoàng Thượng vào Chiêu Dương Điện, còn tức giận đến cả người run run lên đó."

(*) vạn kim chi khu: thân thể ngàn vàng.

Đoan phi bị nàng nói lại khóc lên: "Thiếp thân thật sự không phải cố ý, Thái Hậu chỉ nói huân hương này là do Tiên Đế ban cho, tương đối hiếm lạ, thiếp nghĩ đây là huân hương trong cung, ai biết Hoàng Thượng lại chưa dùng bao giờ....."

"Tiên Đế ban cho chính là huân hương trong cung sao?" Sắc mặt Hoàng Hậu nghiêm lại: "Nói không chừng là ngoại bang nào tiến cống thôi tình dâm hương, Tiên Đế cũng không biết, tiện tay thưởng cho Thái Hậu."

Đoan phi nghe nàng nói như vậy, vừa kinh ngạc vừa hoảng sợ, liền nói: "Sẽ không dám dùng nữa, thiếp thân sẽ không dám dùng nữa."

"Được, việc này chỉ có một lần, xem như nể mặt mũi Thái Hậu, lần này bổn cung sẽ không phạt ngươi. Ngươi trở về đem huân hương còn lại mang đến Chiêu Dương Điện, bổn cung cho người kiểm nghiệm trước, xác nhận không có hại cho thân thể lại nói tiếp. Ngươi trở về đi."

Đoan Phi thút tha thút thít mà khom người rời khỏi điện.

Triệu Yên Dung cầm bát trà, nhìn nước trà hồi lâu, đột nhiên ngẩng đầu nói với Mộc Lan: "Ngươi đi mời Công Tôn ma ma cùng Hồng ma ma

https://thuviensach.vn

đến đây, nói bổn cung có việc muốn thỉnh giáo hai người các nàng."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Bổn Cung Muốn Có Hài Tử.

Hoàng Hậu là lưu manh + Xin chào Ngụy cô nương + Tần Thiếu Giám mất đi ý thức

Edit: Thiên Phi

Beta: Huệ Hoàng Hậu

Hai vị ma ma ngồi ở trước mặt Hoàng Hậu, đưa mắt nhìn nhau. Một lát sau, Hồng ma ma mới nói: "Nương nương đây là đang lo lắng vị phi tần nào sinh hạ Hoàng tử trước sao? Ngài cũng không cần để ý như vậy, ngài là chính cung nương nương, ngày sau sinh hạ Hoàng tử là con vợ cả, dù cho có trưởng tử, cũng không thể qua mặt con vợ cả lên làm Thái tử."

Công Tôn ma ma cũng nói: "Đúng vậy, nương nương, ngài không cần bận tâm. Mấy hôm nay Hoàng Thượng chỉ lưu lại nơi này của ngài, không người nào có được ân sủng như ngài. Nếu có vị nào ngẫu nhiên hưởng được một ít ân sủng, cũng không nhất định là có thể hoài thai."

Triệu Yên Dung nở nụ cười bất đắc dĩ: "Ta nói hai vị ma ma, hoá ra bổn cung kêu các ngươi tới chính là vì mưu tính hại người sao?"

Hai vị ma ma liếc mắt nhìn nhau một cái, cùng cúi đầu.

"Ta biết trong lòng các ngươi đang nghĩ cái gì. Thai nhi cũng là người, cũng có nhân quyền, không một ai có quyền cướp đi sự sống của nó." Triệu Yên Dung lắc đầu, thay đổi ngữ điệu: "Hại người sảy thai đó là việc thương thiên hại lí, không có nhân tính. Ta là nữ nhân, cũng biết đối với mẫu thân

https://thuviensach.vn

thì hài tử có ý nghĩa như thế nào. Các ngươi yên tâm đi, nếu có phi tần hoài thai hài tử của Hoàng Thượng, bổn cung cũng sẽ không tính kế với mẫu tử các nàng."

Vừa nghe Hoàng Hậu nói như vậy, hai vị ma ma nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Các nàng là do Bùi Hầu gửi đến để ý Hoàng Hậu, tất nhiên cũng muốn Hoàng Hậu có thể có được thánh tâm, được Hoàng Đế ân sủng. Thế nhưng Hoàng Đế không có khả năng sẽ là nam nhân của riêng một nữ nhân nào cả. Nếu may mắn được hắn sủng ái, Hoàng Thượng cũng sẽ cùng phi tần khác sinh con đẻ cái, đây là việc không thể nào tránh khỏi. Các nàng chỉ sợ Hoàng Hậu dành tình cảm quá nhiều cho Hoàng Thượng, lỡ như làm ra chuyện gì không hay, đến lúc đó sợ sẽ khó có thể thu dọn tàn cục.

Mưu hại hoàng tự là trọng tội, một khi bị người phát giác, để người khác nắm được nhược điểm, cho dù cữu cữu nàng là Hầu gia, ngoại tổ mẫu nàng là Trưởng Công chúa cũng không cứu được nàng.

Tuy rằng không đến mức mất mạng, nhưng hậu vị cùng ân sủng, tất cả đều không thể giữ được.

Chỉ cần nương nương trong sạch, biết chừng mực, vậy tất cả những việc kia không còn đáng lo nữa.

Hồng ma ma cười hỏi: "Nếu vậy, ngài hỏi đến biện pháp làm cho người khác không có thai hoặc bất tri bất giác sảy thai là vì cái gì?"

Triệu Yên Dung nhăn mày: "Hoàng Thượng năm nay hai mươi ba, hắn đại hôn 5 năm. Bên cạnh hắn nữ nhân có phong hào tổng cộng là mười tám người, còn có vài cung tì thân cận hầu hạ. Chưa kể những người Hoàng Thượng đã lâm hạnh nhưng chưa ban phân vị, nếu tính cũng bảy tám người nữa. Những nữ nhân hắn từng ngủ cùng, đếm sơ sơ cũng không dưới ba mươi người."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Công Tôn Đại Nương giật giật, nghe Hoàng Hậu nương nương từng câu từng lời đều là vấn đề "ngủ" của Hoàng Thượng, trong lòng các nàng dâng lên một trận kinh ngạc.

Thân là tiểu thư thiên kim, hiện tại sao có thể nói chuyện trực tiếp thô bạo như vậy chứ!

"Chẳng lẽ hai vị ma ma không cảm thấy kỳ quái, vì sao Hoàng Thượng lại khó có con nối dõi như vậy?"

Lời này vừa nói ra, nỗi kinh ngạc trong lòng các nàng lập tức biến mất không chút tăm hơi.

Công Tôn ma ma đứng dậy hành lễ nói: "Vấn đề con nối dõi này cũng phải nói đến số mệnh cùng duyên phận, có lẽ là... vận con cháu của Hoàng Thượng còn chưa tới?"

Cái gọi là "vận con cháu" cũng chỉ là cách nói, ý tứ của Công Tôn Đại Nương là có lẽ Hoàng Thượng có vấn đề gì đó, không dễ làm nữ nhân thụ thai.

Triệu Yên Dung cười lạnh hai tiếng: "Nói là gian nan, lại có ba vị công chúa. Trương Chiêu nghi cũng chỉ thừa sủng một lần liền thụ thai, còn có thể nói Hoàng Thượng có vấn đề?"

Hai ma ma đưa mắt nhìn nhau một cái, trên mặt lộ rõ thần sắc khiếp sợ.

"Nếu Hoàng Thượng không có vấn đề, vậy là vấn đề này nằm ở nữ nhân chúng ta. Hơn ba mươi người, có thể mỗi người đều có vấn đề hay sao?" Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, "Nói không chừng là có người cố ý động tay động chân, không muốn để cho Hoàng Thượng sinh hạ hoàng tử đây mà."

https://thuviensach.vn

"Nương nương, lời này không thể nói bậy. Trong cung này ai có gan lớn như vậy, cả gan làm ra những chuyện này, có thể làm cho phi tần không có thai?" Hồng ma ma đổ mồ hôi lạnh.

Trong cung Thái Hậu cùng Hoàng Thượng bất hòa. Trước kia hậu cung này lại do Thái Hậu nắm giữ, nếu là Thái Hậu không muốn để Hoàng Thượng có hậu, việc này cũng không phải khó khăn gì.

"Ta nghĩ đến, năm đó Hoàng Thượng mới vừa đại hôn, lúc đó có Thái tử phi cùng Trịnh phi trước sau có thai, các nàng đều sinh ra nữ nhi. Trang Quý phi cũng từng có một nhi tử, nhưng sau khi sinh không may lại chết non. Sau này, Hoàng Thượng cũng không có thêm hài tử nào nữa. Còn về Trương Chiêu nghi, vốn là cung nữ châm đèn ở Đông Cung, một hôm Hoàng Thượng uống say, nhất thời nổi hứng liền lâm hạnh nàng, sau lại sinh hạ Bảo Châu công chúa. Bởi vì Đông Cung vẫn luôn không có thêm tiểu hài tử nào, Hoàng Thượng nhất thời cao hứng nên phong nàng làm Chiêu nghi. Đây là phá lệ thưởng phong hào, có thể thấy được tuy rằng hắn chưa từng nói qua, nhưng Hoàng Thượng vẫn luôn muốn có thêm hài tử."

Hai vị ma ma đứng đó, cúi đầu nghe Hoàng Hậu nói.

"Hoàng Thượng là người kén chọn, hắn sẽ không tùy tiện chạm vào nữ nhân không phải của mình. Trương Chiêu nghi là việc ngoài ý muốn. Đêm đó, hắn lâm hạnh hai người Trương Chiêu nghi cùng Đồng Mỹ nhân. Thế nhưng Đồng Mỹ nhân không gặp vận may như Trương Chiêu nghi, vừa lúc có mang. Tuy rằng sau đó Hoàng Thượng cũng lâm hạnh Đồng Mỹ nhân vài lần, nhưng nàng vẫn không có thai. Bổn cung nghĩ tới nghĩ lui, nếu Trương Chiêu nghi bị lâm hạnh chỉ là chuyện ngoài ý muốn, có thể bởi vì chuyện ngoài ý muốn này mà làm nàng có thai hay không? Mà Đồng thị lần đầu tiên không trúng thưởng, nên lúc sau càng thêm không có hy vọng."

Ánh mắt sáng quắc của Triệu Yên Dung nhìn hai vị ma ma trước mặt: "Ta nói như vậy, tin tưởng các ma ma đã hiểu rõ ý tứ của ta?"

https://thuviensach.vn

"Bổn cung yêu cầu một hài tử, một vị Thái tử. Nhưng nếu trong cung này có người không muốn để ta mang thai, mặc dù ta có thai đi chăng nữa, mẹ con ta cũng sẽ gặp nguy hiểm. Ta không muốn bản thân cùng hài tử có bất kỳ nguy hiểm nào, cho nên chúng ta cần phải nhanh chóng bắt được người này!"

"Vâng, chúng nô tỳ nhất định cẩn thận gấp bội!" Hai vị ma ma khom người nói.

"Cẩn thận không đủ, các ngươi trước tiên phải tìm ra, rốt cuộc là người nào dùng biện pháp gì làm nữ tử không thể thụ thai, hoặc là... Làm nam nhân không dễ để người thụ thai! Tìm ra được người này, bổn cung mới có thể hoài thai hài tử cho Hoàng Thượng."

Đứa nhỏ này đối với nàng rất quan trọng!

Tuy rằng Lý Duệ thích nàng, nhưng ai biết sự yêu thích này có thể kéo dài được bao lâu? Một vị Hoàng Hậu không có con cái, tương lai ở trong cung này lời nói sẽ không có trọng lượng. Dù Lý Duệ từng nói qua, khi nàng chưa có hài tử hắn cũng sẽ không cùng người khác sinh hài tử, nhưng lời nói của nam nhân khi động tình thì có thể tin mấy phần đây? Nam nhân đều là bị nửa thân dưới chi phối đầu óc, nếu đủ sức quyến rũ với hắn, cũng khó bảo đảm hắn sẽ không thay lòng.

Cũng không thể nói hắn thay lòng, hắn là Hoàng Đế, toàn bộ hậu cung này đều là của hắn. Nữ nhân trong cung cũng là vật sở hữu của hắn. Nếu hắn thật muốn ngủ với ai, chẳng lẽ nàng còn có thể cùng hắn một khóc hai nháo ba thắt cổ?

Nàng dựa vào cái gì!

Sau này nàng cũng sẽ già đi, năm tháng thanh xuân rồi sẽ qua mất. Nếu nàng không có hài tử, dù cho Bùi gia muốn chống lưng cho nàng cũng là việc khó.

https://thuviensach.vn

Có một hài tử, hoặc là hai đứa, nàng cũng có thể an tâm mà nuôi nấng bọn chúng, giáo dưỡng bọn chúng thành người. Không cần chúng phải tài giỏi, xinh đẹp hơn người, chỉ cần phẩm hạnh đoan chính, có thể hiểu văn cũng có thể biết võ, có dũng có mưu, có thể che chở chính mình cùng che chở cho người nhà là được. Đương nhiên, tốt nhất là trong đó một đứa có thể lên làm Thái tử, lên làm Hoàng Đế đời kế tiếp.

Như vậy nàng có thể lên làm Thái Hậu, tiếp tục ở trong cung hưởng phúc.

Người không có nỗi lo xa, ắt có mối ưu tư gần.

Nàng đã suy tính thật kỹ cho tương lai, như vậy việc phải làm hiện tại, chính là thu dọn hết những hòn đá ngáng chân nàng.

Thế nhưng lời thì dễ nói, nhưng việc thật khó làm.

Hiện tại không có manh mối, cả người nàng hiềm nghi cũng không có, làm thế nào để bắt được dấu vết chúng để lại đây?

Tiễn hai vị ma ma đi, khi Mộc Lan trở về thấy Hoàng Hậu dùng đầu ngón tay gõ cằm, bày ra một bộ dáng đang trầm tư.

"Nương nương, ngài nói, trong cung này thực sự có người đang dở trò?" Mộc Lan thật cẩn thận dò hỏi, "Liệu có phải là... Thái Hậu nương nương hay không?"

Triệu Yên Dung ngẩng đầu, nhìn nàng một cái, lắc đầu nói: "Việc này xảy ra khi hắn (Hoàng Thượng) còn là Khang Vương, khi đó Thái Hậu vẫn là Đức phi, lại không biết tương lai Khang Vương sẽ là Hoàng Đế, như vậy thì không có khả năng là bà ấy làm."

"Vậy... Chẳng lẽ là người trong phủ Khang Vương?"

https://thuviensach.vn

"Cũng không chắc." Triệu Yên Dung thở dài một hơi: "Đều là những người đã theo hắn thật lâu, ta cũng không muốn suy nghĩ như vậy."

"Vậy là ai làm?"

"Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?" Triệu Yên Dung ngồi thẳng dậy, dùng sức duỗi thẳng eo một cái, nói: "Dù sao vẫn là có người không muốn để Hoàng Thượng có người nối dõi. Chuyện này, chắc chắn là do người có năng lực cùng người thân cận bên người Hoàng Thượng mới có thể ra tay được. Cũng không biết chúng ta có thể bắt được hắn hay không."

Mộc Lan rùng mình một cái: "A, nghĩ đến mà cảm thấy sợ. Nếu thật sự có người lén lút dở trò, nhất định Hoàng Thượng sẽ tức điên lên mất. Dù gì cũng là người thân cận bên mình mà."

"Đương nhiên, người này vì thân cận nên mới có nhiều cơ hội tốt ra tay với hắn!" Triệu Yên Dung cảm thán.

"Nương nương, sao nô tỳ lại cảm thấy..." Mộc Lan trộm nhìn Hoàng Hậu một cái.

"Ngươi cảm thấy cái gì?" Hoàng Hậu cười khanh khách nhìn nàng.

"Cảm thấy giống như ngài đã biết là ai làm vậy?"

"Cùng lắm chỉ có vài người, để ý vài lần là có thể tìm ra." Hoàng Hậu giống như không quan tâm nói.

"Vậy sao ngài không trực tiếp nói với các ma ma? Còn muốn cho các nàng tự mình đi tra?" Mộc Lan thắc mắc.

"Không thể để suy đoán của ta làm ảnh hưởng đến sự phán đoán của các nàng! Ta đoán cũng không nhất định là đúng." Triệu Yên Dung nở nụ cười, "Các nàng ở Chiêu Dương Điện không có việc gì làm, xương cốt

https://thuviensach.vn

cũng sắp rã ra rồi, vừa lúc để các nàng có cơ hội ra ngoài vận động cũng tốt. Cũng thuận tiện giúp ta thanh tẩy Chiêu Dương Điện này lại một lần. Lão nhân gia cần tìm việc mà làm, nên vận động nhiều mới tốt cho sức khỏe."

Mộc Lan chớp chớp mắt, trong lòng thầm nói một tiếng, nương nương ngài nội tâm cũng quá xấu rồi.

Đến buổi chiều, quả nhiên có người đưa tới mị hương Ngỗng Lê thu được từ Vĩnh Phúc Cung. Triệu Yên Dung nhận lấy, phân một ít cho Mộc Lan đưa đến chỗ hai vị mama để các nàng tìm điều hương sư phân biệt.

Đoan Phi kéo dài đến lúc này mới đưa hương lại đây, nhất định là đã đi Trường Nhạc Cung xin chỉ thị của Thái Hậu trước.

Có lẽ là Thái Hậu cảm thấy chột dạ đuối lý, lúc này cũng không làm khó dễ, hoàn toàn không có động tĩnh gì. Như ngầm đồng ý để Hoàng Hậu đoạt lại hương Ngỗng Lê mà bà đưa cho Đoan Phi.

Thấy lần này Thái Hậu thức thời, Hoàng Hậu cũng giả vờ câm điếc, để việc này cứ trôi qua như vậy.

Khi Lý Duệ hỏi, nàng chỉ nói: "Dụng ý của Thái Hậu chỉ là muốn cho ngài mê luyến Đoan Phi, tựa như năm đó Tiên Đế bị bà ấy mê hoặc vậy. Nhưng mà bà ấy cũng không nghĩ, dụng tâm dùng mị hương thì có ích gì? Nữ nhân khi tắt đèn đều cùng một bộ dáng, Tiên Đế sủng bà, chỉ vì nhan sắc của bà hay những kỹ sảo trên giường đó thôi sao? Còn không phải bởi vì có tình cảm với bà ấy? Đâu chỉ vì công lao của thứ mị hương vô tri đó. Nếu thật sự nó hữu hiệu như vậy, ai có gan sử dụng mị hương đều có thể trở thành sủng phi à."

Lý Duệ nhìn Hoàng Hậu, không biết nên đáp thế nào.

https://thuviensach.vn

Bốn chữ "Kỹ sảo trên giường" này từ cái miệng nhỏ hồng nhuận của Hoàng Hậu nói ra rất tự nhiên, thế nhưng lọt vào tai của Hoàng Đế, lại nghe ra tư vị hỗn tạp.

Trong lòng hắn nghĩ, Hoàng Hậu cũng thật đáng thương, khi còn nhỏ đã không có mẫu thân, từ nhỏ bị một phụ nhân thô bỉ ở nông thôn nuôi lớn, nói chuyện đều không chú ý như vậy. Cũng may lời này cũng chỉ nói trước mặt hắn, nếu bị những người khác nghe được, lại không biết những kẻ này đánh giá nàng thế nào.

Thế nhưng, lời Hoàng Hậu nói cũng không phải không có lý. Mười lăm tuổi hắn đã có thông phòng, đã biết mùi vị của nữ nhân là như thế nào. Vì vậy, những nữ nhân ở trong mắt hắn cũng không khác biệt gì mấy. Lấy ví dụ như Hoàng Hậu, dung mạo, dáng người, giọng nói, đều không phải xuất sắc nhất. Nhưng mà khi tổng hợp tất cả lại, dù chỉ là một ánh mắt mang hàm ý oán giận của nàng, cũng có thể khiến trái tim hắn loạn nhịp, nhiệt huyết sôi trào.

Mỗi ngày không thấy được nàng, không cùng nàng nói chuyện, hắn liền cảm thấy một ngày này trôi qua thật vô vị.

Hắn thích tiểu nữ nhân này, mặc kệ là nàng làm nũng, sinh khí, kể cả tính khí bá đạo của nàng, la lối khóc lóc với Thái Hậu, hắn đều cảm thấy mới mẻ thú vị, đáng yêu vô cùng.

"Trẫm đối với ngươi, dù là mị hương gì đều không cần dùng đến." Lý Duệ ôm thê tử thở dài: "Ngươi chính là thứ mị hương tốt nhất trên đời này."

Khi Hoàng Đế đã buông lời âu yếm, tất nhiên Hoàng Hậu cũng phải có thưởng. Ôm lấy mặt Hoàng Đế, đưa miệng lại cắn đầu lưỡi của hắn, Hoàng Hậu cảm thấy hạnh phúc mà vùi đầu ở trong ngực hắn. Nếu cuộc sống sau này cũng được như hiện tại, thì thật là quá thoải mái.

https://thuviensach.vn

Ở gian ngoài, cung nhân lại muốn đốt hương lên, Hoàng Đế phất phất tay, nói: "Hôm nay không cần huân hương, các ngươi đều lui xuống đi."

Hoàng Hậu ở trong ngực hắn ngẩng đầu lên, cười tủm tỉm: "Đúng vậy, đang êm đẹp như vậy thì dùng hương làm gì?" Nói xong không có ý tốt mà liếc mắt xuống phía dưới: "Ngài cũng không phải không được."

Lý Duệ dở khóc dở cười nhìn khuôn mặt đang đắc ý của Hoàng Hậu. Ỷ vào tấm màn ngăn cách người bên ngoài không nhìn thấy được bên trong, tay nữ nhân này đã bắt đầu lần tìm vào trong quần áo hắn.

"Thứ kia mùi thơm quá nồng, không dễ ngửi chút nào. Đâu được như mùi vị trên người của ngài." Hoàng Hậu ba chân bốn cẳng túm lấy quần áo Hoàng Đế. Nhưng hành động lại rất chật vật, đai lưng trên người hắn, nàng lôi kéo nửa buổi cũng không cởi ra được.

Hoàng Đế cắn cắn cái gáy trắng như tuyết của Hoàng Hậu, cười nói: "Trên người ta có mùi vị? Là mùi vị gì, hửm?"

Cuối cùng Hoàng Hậu cũng cởi được cái đai lưng phiền phức kia, một tay đẩy Hoàng Đế bổ nhào lên giường, bắt đầu giở trò.

Nghe hắn hỏi, Hoàng Hậu híp mắt, làm ra bộ dáng như nữ lưu manh, còn liếm liếm môi, dáng vẻ lưu manh nói: "Mùi vị nam nhân!"

Hoàng Đế có mùi vị nam nhân xoay người lại một cái, áp nữ lưu manh đang to gan lớn mật cưỡi trên người mình xuống dưới thân hắn. Nâng thân mình mềm mại của nàng lên, chỉ vài ba động tác đã cởi sạch sẽ y phục nàng. Ngăn bàn tay đang không thành thật của nàng lại, hơi cúi xuống, nhìn thẳng vào đôi mắt nàng, nói: "Hoàng Hậu, hiện giờ là nàng không thành thật rồi."

Hoàng Hậu không thành thật hơi nâng eo lên, xoắn thân mình ở trên người hắn cọ cọ, mặt mày tràn đầy ý xuân, sóng mắt long lanh ánh nước,

https://thuviensach.vn

nói: "Vậy ngài có thích hay không?"

"Thích..." Hoàng Đế bị nàng cọ đến mức nổi lên dục hỏa, động thân một cái liền cấp tốc đi vào: "Ta sẽ làm nàng càng thích!"

***

Thời điểm Ngụy An Lan đến Chiêu Dương Điện, Tần Tiêu đang chờ Hoàng Hậu kiểm tra công việc hàng ngày của hắn.

Bởi vì Tần Thiếu giám* là thái giám của Thượng Tẩm cục, cho nên cũng không cần kiêng kị né tránh. Ngụy An Lan không có phẩm cấp trong hậu cung, cũng chỉ là người Thái phi mang vào ở tạm trong cung, cho nên lễ này không thể bỏ. Tần Tiêu tuy là nội quan tứ phẩm, nhưng cũng không dám để cháu gái Thái phi chào hỏi. Cuối cùng hai người làm bình lễ, mỗi người ngồi ở một góc.

"Sao hôm nay muội muội lại rảnh tới nơi này của bổn cung, thân thể của Thái phi nương nương có khá hơn chưa?" trước mặt Hoàng Hậu có năm sáu quyển sách, là những việc từ sau khi Lý Duệ đăng cơ được Thượng Tẩm cục ghi lại.

Tần Thiếu Giám cũng không biết tại sao Hoàng Hậu luôn không quan tâm đến công việc ở Thượng Tẩm cục bỗng dưng hôm nay lại có hứng thú. Nhưng nếu Hoàng Hậu muốn xem lại ghi chép, hắn cũng liền làm đúng trách nhiệm, nhanh chóng đem những quyển sách này đến.

Sắc mặt Ngụy An Lan ửng đỏ, cung kính nói với Hoàng Hậu: "Thái Phi nương nương đã bình phục, muốn tiểu nữ lại đây đa tạ nương nương quan tâm."

"Chuyện này có gì phải đa tạ, Thái phi là trưởng bối, vãn bối hiếu kính cũng là chuyện nên làm." Triệu Yên Dung ngoài miệng nói như vậy, ngón

https://thuviensach.vn

tay vẫn không ngừng di động dò trên từng con chữ, cho thấy là nàng đang xem rất cẩn thận.

Ngụy An Lan thẹn thùng cười cười.

Hoàng Hậu nói như vậy, đó là nàng đang cất nhắc tới Ngụy gia.

Thái phi là phi tử của Tiên Đế, nếu là những nhà giàu bên ngoài cung, chẳng qua bà chỉ là một thiếp thất. Tuy rằng bà từng nuôi dưỡng Hoàng Đế, nhưng trên danh nghĩa thì Hoàng Đế vẫn là nhi tử của Thái Hậu, Hoàng Hậu không cần phải khách khí với bà như vậy.

Nhưng đó mới là tư thái của một Hoàng Hậu nên có, chính là kính trọng Thái phi như bậc trưởng bối. Tuy rằng điều này một nửa là bởi vì tình cảm tôn kính của Hoàng Thượng dành cho Thái phi, Hoàng Hậu có thể nhớ tới mà cho Thái phi thể diện, cũng làm người ta cảm thấy ấm áp trong lòng.

"Hoàng Thượng bận nhiều việc trong triều, bổn cung nơi này cũng có việc cần xử lí, nên không có thời gian đến Thọ Khang Cung." Hoàng Hậu dời ánh mắt khỏi quyển sách, ôn nhu nhìn nàng nói: "Ngươi là cháu gái Thái phi, hãy thay thế ta cùng Hoàng Thượng mà chăm sóc thật tốt cho lão nhân gia. Nếu bà có yêu cầu gì, cứ việc sai người tới tìm ta."

"Trong cung cần cái gì đều có, đầy tớ hầu hạ cũng chu đáo, đã phiền nương nương lo lắng rồi." Ngụy An Lan cười nói: "Thời điểm ở cạnh Thái phi cũng không có gì việc gì làm, tiểu nữ rảnh rỗi tay chân, nên làm mấy cái tui thơm, túi tiền để dùng. Nếu nương nương không chê, có thể nhận lấy vài cái để bên người."

Nàng gật đầu, phía sau liền có một vị nữ quan bê đến một mâm túi thơm cùng túi tiền.

Mộc Lan nhận lấy, dâng đến cho Triệu Yên Dung.

https://thuviensach.vn

Nguyên liệu dùng làm túi thơm, túi tiền kia đều là tơ lụa trong cung, màu sắc tươi sáng, kiểu dáng thoải mái mới mẻ, rất đáng yêu. Ngụy An Lan có một đôi tay thật khéo, đường may tinh tế, họa tiết thêu lên cũng rất sống động, thật khiến cho người ta yêu thích không buông tay.

Triệu Yên Dung chọn được một cái màu hồng anh đào, thấy trên nền túi thêu một đứa bé bụ bẫm đang ôm cá chép, phía trên góc túi còn thêu thêm cành dương liễu xanh mởn. Trong lòng rất thích, nàng cười với Ngụy An Lan, nói: "Nhọc công ngươi có tâm tư cùng thời gian làm ra những thứ này. Bổn cung thấy, túi ngươi làm ra so với nhóm thợ thêu chuyên nghiệp cũng không thua kém, thật khéo tay lắm."

Ngụy An Lan bị nàng khen đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, nhưng cũng không kìm nén được mà hiện rõ vẻ mặt vui vẻ.

"Nương nương ngài thích thì tốt rồi. Lần tới ta lại thêu thêm mấy chiếc khăn, để các tỷ tỷ cho ta kích cỡ, ta lại làm cho ngài hai đôi giày để mang."

"Như vậy làm sao ta dám nhận." Triệu Yên Dung nở nụ cười. Ngụy An Lan này cũng không biết là bị ai chỉ điểm, một cô nương hay thẹn thùng như vậy, cũng biết tới kết giao tình với nàng.

Nàng cẩn thận đánh giá Ngụy An Lan, cô nương này gia giáo rất tốt, tâm tư cũng đơn thuần, nhưng mà nàng ta quá thẹn thùng. Là người có nét đẹp nội tâm, cho nên Ngụy Thái phi thích nàng ta, muốn tìm cho nàng ta một mối hôn sự tốt. Tuy rằng Ngụy An Lan cũng có cảm tình với Lý Duệ, nhưng mấy ngày này nàng ta cũng hiểu được, biết Hoàng Đế cũng không vừa ý nàng ta, cho nên nàng ta không duy trì nó nữa, luôn giữ đúng bổn phận của mình.

Có thể nhận rõ tình thế, không chăm chăm mà với theo những thứ không thuộc về mình, Ngụy An Lan cũng coi như là người thông minh.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc, tuy rằng nàng ta mọi thứ đều tốt, chỉ là khí thế còn kém, muốn làm mợ của nàng thì vẫn là có chút khó khăn.

Triệu Yên Dung nhếch miệng cười cười, cho nàng ta ngồi xuống, tiếp tục lật xem quyển sách trong tay.

Mộc Lan nhìn nữ quan phía sau Ngụy An Lan, một lát sau mới hỏi: "Tỷ tỷ phía sau Ngụy cô nương, nô tỳ nhìn có chút quen mắt, hẳn là ban đầu không phải người hầu hạ ở Thọ Khang Cung chứ?"

Tiếu Trầm Mặc hành lễ với nàng, cười nói: "Ánh mắt của Mộc Lan cô cô thật tốt, ta họ Tiếu, ban đầu làm cung nữ chưởng quản ở Hoa Thanh cung."

À, trách không được nhìn nàng có chút quen mắt. Trước kia Dung phi thường tới Chiêu Dương Điện diễu võ dương oai, nàng đã gặp qua Tiếu Trầm Mặc vài lần. Nhưng mà Tiếu nữ quan này không giống những cung nữ chưởng quản khác, không thường hầu hạ bên chủ tử. Hơn nữa, mỗi lần thời điểm Dung phi có hành động gì, nàng thường sẽ lặng lẽ mà khuyên can một chút.

Chỉ là Dung phi này cho người ta ấn tượng quá kém, còn từng hại chủ tử của nàng, Mộc Lan bất giác đối với vị Tiếu nữ quan này thêm vài phần căm ghét.

Hoàng Hậu lại ngẩng đầu lên: "Ngươi chính là Tiếu Trầm Mặc? Nghe nói ngươi là người giúp đỡ Bùi Hầu chỉ ra chứng cứ phạm tội của Dung phi?"

Tiếu Trầm Mặc vội hành lễ: "Nô tỳ không dám kể công. Ngày đó cũng là trong lúc vô ý, nô tỳ vặn chân đá trúng vài viên gạch, là Bùi Hầu mắt sáng như đuốc, phát hiện ra chỗ không ổn. Thật sự là nô tỳ đánh bậy đánh bạ, hổ thẹn không thôi."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung trên dưới đánh giá nàng ta một hồi, gật đầu, tiếp tục xem sách.

Tần Tiêu ngẩng đầu nhìn xem, cảm thấy cung nữ này có chút quen mắt. Nghĩ nghĩ, vị nữ quan này không phải trước đó vài ngày bị hắn đâm trúng sao? Thì ra lúc này đã đi Thọ Khang cung của Ngụy Thái phi.

Tiếu Trầm Mặc cảm giác được ánh mắt của hắn, quay đầu lại nhìn hắn mỉm cười, hơi khụy người, xem như hành lễ.

Thời điểm lần đầu tiên thấy nàng, hắn là từ Chiêu Dương Điện chạy tới, vội vội vàng vàng, không nhìn kỹ nàng. Hôm nay tâm bình khí hòa mà đứng ở chỗ này, người đã đứng trước mặt, cái loại cảm giác quen thuộc này lại hiện lên rõ ràng. Tần Thiếu Giám nhìn Tiếu nữ quan có chút hoảng hốt, giống như từng có một người như ẩn như hiện như vậy xuất hiện trong cuộc sống của hắn, lại rất sinh động, thế nhưng chết sống gì cũng nghĩ không ra.

"Sắc mặt Tần đại nhân có vẻ không tốt, là nơi nào không thoải mái?"

Thanh âm trong trẻo, ấm áp nhu thuận, Tần Tiêu nhìn ánh mắt quan tâm của Tiếu nữ quan đột nhiên cảm thấy đau đầu choáng váng, bất giác thấp giọng rên đau.

"Ai nha!" Tiếu nữ quan vội vàng tiến lên đỡ lấy hắn, có chút hoảng hốt quay đầu lại nhìn Ngụy An Lan: "Trên người cô nương có muối ngửi [1] không, cho nô tỳ mượn dùng một chút?"

[1]muối ngửi (còn gọi "rượu sừng hươu"): là một loại dược phẩm khiến người ngửi bị kích thích, dùng để giảm hôn mê hay đau đầu (nguồn: baidu)

Ngụy An Lan thường mang theo muối ngửi bên người, là bởi vì Ngụy Thái phi bị chứng choáng váng đầu, thấy Tiếu Trầm Mặc hỏi mượn nàng,

https://thuviensach.vn

liền nhanh chóng lấy từ túi tiền bên người ra nhét vào trong tay nàng ta.

Giờ phút này mặt Tần Tiêu vàng như giấy, trên trán đổ một tầng mồ hôi mỏng, bị Tiếu Trầm Mặc đỡ qua một bên.

"Tần Thiếu Giám bị làm sao vậy?" Triệu Yên Dung khép quyển sách lại, kêu Mộc Lan đi mời Thái y: "Đưa hắn lại đây ngồi nghỉ một chút, có phải có chỗ nào không được khỏe hay không?"

Tiếu Trầm Mặc tay chân nhanh nhẹn mà lấy một ít muối ngửi bôi dưới đầu mũi hắn, lại giơ tay bôi thêm trên yết hầu hắn, dìu hắn dựa vào lưng ghế, không quên quạt gió cho hắn: "Đây, hít khí vào, rồi, chậm rãi thở ra."

Tần Tiêu cảm thấy tình cảnh này giống như chính mình cũng đã từng trải qua, chung quanh kêu loạn, có một thanh âm mềm mại ấm áp nói với hắn: "Đông Quan, Đông Quan, mau hít khí vào, chậm rãi chậm rãi thở ra... "

Tần Tiêu nhắm mắt lại, một giọt nước mắt lăn xuống từ khóe mắt.

***

Tác giả có lời muốn nói: Có phải các bạn đoán chính Thái Hậu là người không cho Hoàng Đế có nhi tử? Thật sự mọi người đã oan uổng cho Thái Hậu rồi, không phải là bà ấy làm ~~

Có bạn đọc nói Tần Thiếu Giám không giống thái giám cho lắm, chúc mừng bạn, nói đúng rồi.

Hắn xuất thân rất cao, không giống như những người khác.

Về sau sẽ tiết lộ cho mọi người biết. ~~~

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Mỹ Nhân Có Người Yêu Thương.

Tần Thiếu giám dù có khóc cũng là mỹ nhân+ Bắt đầu luyến tiếc khi nhường Hoàng Đế cho người khác.

Edit: Thiên Phi.

Beta: Hà Tiệp Dư

Cảm giác như thời gian đã trôi qua thật lâu, nhưng cũng chỉ vừa đủ thưởng được nửa chén trà nhỏ, Tần Thiếu giám đã tỉnh lại.

"Nô tài có chứng choáng váng đầu, nhưng không thường tái phát, đã khiến nương nương hoảng sợ rồi." Tần Thiếu giám nhận tội với Hoàng Hậu.

"Tuổi ngươi còn trẻ, sao lại mắc chứng bệnh này?" Hoàng Hậu có chút kinh ngạc nói. "Trước tiên ngươi đừng đi. Thái Y sẽ tới đây ngay, để bọn họ xem bệnh cho ngươi cái đã."

"Chỉ là ngẫu nhiên sẽ choáng váng một chút, cũng không ảnh hưởng gì nhiều. Mấy năm trước nô tài có nhờ các đại nhân ở Thái Y Viện xem qua." Tần Thiếu giám cười khổ một tiếng, nói với Hoàng Hậu. "Thái y nói có thể do thời trẻ nô tài từng bị thương ở đầu nên để lại di chứng này, cũng không phải là bệnh gì quá nặng."

Thì ra là phần đầu từng chịu tổn thương nên để lại di chứng. Triệu Yên Dung gật đầu, thế nhưng nàng vẫn kiên trì chờ Thái Y tới xem mạch cho hắn xong mới để hắn trở về.

https://thuviensach.vn

"Mấy quyển sách này bổn cung sẽ từ từ xem lại, Tần Thiếu giám không cần chờ ở chỗ này, dù sao trong chốc lát cũng không thể xem hết được. Trước tiên ngươi nên về nghỉ ngơi đi, mấy ngày nay ngươi cũng vất vả rồi."

Tần Tiêu hành lễ, đang muốn rời đi thì Tiếu Trầm Mặc đứng ra nói: "Nương nương, để một mình Thiếu giám đại nhân trở về sợ là không ổn, lỡ như trên đường lại choáng váng đầu thì làm sao bây giờ?" Nói được một nửa, nàng nhìn thoáng qua Ngụy An Lan, cười nói: "Hay là để nô tỳ đưa Thiếu giám trở về, sau đó sẽ quay lại hầu hạ Ngụy cô nương."

Triệu Yên Dung cho rằng nàng đang muốn mượn cớ rời đi, để cho mình và Ngụy An Lan có thể trò chuyện thêm, cũng không nghi ngờ điều gì khác, nên gật đầu đáp ứng.

Nhưng thật ra Ngụy An Lan có chút hốt hoảng, lôi kéo tay Tiếu Trầm Mặc, nói:"Ngươi đi rồi, ta phải làm sao bây giờ?"

"Không sao đâu." Tiếu Trầm Mặc hạ giọng dặn dò nàng, "Nương nương là người hiểu lý lẽ, ngươi chỉ cần ngồi yên đó, nàng hỏi cái gì ngươi trả lời cái đó là được, không cần phải cố tình đón ý nói hùa, như vậy ngược lại càng làm cho nàng cảm thấy ngươi giống hoa phù dung không chân thật."

"Trầm Mặc tỷ tỷ....."

"Ta đi một chút sẽ về. Cô nương an tâm, nương nương cũng không phải là hổ hay báo sẽ ăn thịt người."

Tiếu Trầm Mặc nhẹ nhàng tránh ra, thoát khỏi bàn tay của Ngụy An Lan, xoay người đỡ lấy Tần Tiêu.

Tuy đã là thái giám, nhưng Tần Tiêu vẫn không thích bị người khác đụng chạm mình, đừng nói đến bị một nữ nhân chạm vào.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà tay của Tiếu Trầm Mặc giữ rất chặt, sức lực cũng rất lớn, hắn muốn tránh cũng tránh không thoát.

"Đi thôi đi thôi, có người đi cùng ngươi, bổn cung cũng có thể yên hơn." Hoàng Hậu phất tay.

Không biết vì sao người tên Tiếu Trầm Mặc này làm cho Triệu Yên Dung có cảm giác rất kỳ lạ. Rõ ràng chỉ là một nữ quan bình thường, đứng ở đó không có chút cảm giác tồn tại nào. Nhưng khi nàng ta đỡ Tần Tiêu đi, lại khiến nàng có một loại cảm giác.... cảm giác thật khó lòng giải thích.

Thân thể vốn bình thường bỗng nhiên sinh ra một loại khí thế rất mãnh liệt.

Nàng đưa ánh mắt nhìn đến khuôn mặt của Tần Tiêu. Tuy mặt hắn tái nhợt nhưng vẫn rất tú lệ (tuấn tú+mỹ lệ). Trên mặt nàng mang theo ý cười, lại nhìn đến ngoại hình bình thường của Tiếu Trầm Mặc, trong lòng đột nhiên hiện lên một ý nghĩ.

Không phải là vị Tiếu Nữ quan này coi trọng người ta là thanh niên tuấn tú, nên có ý định thân cận với mỹ nhân (chỉ Tần Tiêu), muốn thổ lộ gì đó chăng?

Ai da, thái giám cũng sẽ có mùa xuân nha!

Triệu Yên Dung cảm thấy không nên phá hư mối nhân duyên của người khác. Tiếu Nữ quan người ta tốt xấu gì cũng là chính ngũ phẩm nữ quan chưởng quản một cung, Tần Thiếu giám là từ tứ phẩm Thiếu giám, như vậy còn không xứng hay sao?

Hoàng Hậu bụm mặt, nở nụ cười không đứng đắn.

Nhìn Tiếu Trầm Mặc đỡ Tần Tiêu đi ra ngoài điện, Triệu Yên Dung buông quyển ghi chép sinh hoạt trong tay xuống.

https://thuviensach.vn

Dù sao Thiếu giám của Thượng Tẩm Cục đã đi rồi, không còn gì phải gấp nữa, quyển sổ này xem sớm hay muộn hơn một ngày cũng không có vấn đề gì.

Nàng đưa mắt nhìn Ngụy An Lan một lượt, ánh mắt lóe sáng. Một lát sau, nàng mở miệng hỏi Ngụy cô nương đang đứng ngồi không yên kia: "An Lan, ngươi biết chơi mạt chược không?"

Tương vừng?[1] Đó là cái gì? Là.... loại nước chấm thơm lừng để chấm các loại thịt nướng sao?

([1]Mạt chược tiếng Trung là 麻将, phát âm ma jiang. Tương vừng tiếng Trung là 麻酱, phát âm ma jiàng. Ngụy An Lan chưa từng nghe đến bài mạt chược, nên khi nghe "mạt chược" lại hiểu nhầm thành "tương vừng".)

Ngụy An Lan mờ mịt nhìn Hoàng Hậu.

Triệu Yên Dung cười hắc hắc một tiếng, vẫy tay với nàng, nói: "Rất thú vị, lại đây, bổn cung dạy ngươi."

"Mộc Lan ngươi đi mang cái bàn lên, gọi hai người Đan Phong và Bạch Lộ lại đây. Ngươi giúp An Lan xem bài, nhàn rỗi quá cũng chán, chúng ta đánh vài ván giải trí đi!"

Hoàng Hậu nhàn đến mức nhàm chán xoa xoa tay, vẻ mặt rất hưng phấn.

Mộc Lan hết chỗ nói, Hoàng Hậu có thể cư xử đến mức này cũng chỉ có Triệu Yên Dung, quả nhiên là tiền vô cổ nhân[2].

([2] xuất phát từ câu thành ngữ: Tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả. câu thành ngữ này ý chỉ trước đó không có ai, sau này cũng không có ai bằng.)

https://thuviensach.vn

Một vị chính cung nương nương, không bệnh không tật, thế nhưng không chịu nhận lại công việc từ tay Trang Quý phi, lại dùng mánh lới lười nhác. Trong cung, từ trên xuống dưới nhiều cung vụ như vậy, nàng cũng không thèm quan tâm, chỉ chọn một công việc duy nhất - đơn giản không cần động não nhiều là quản lý sổ ghi chép về sinh hoạt hằng ngày, chỉ cần đóng dấu một cái, những cái khác đều mặc kệ.

Cung vụ, đó chính là quyền hạn rất lớn, là quyền thống lĩnh toàn bộ hậu cung. Thế nhưng Hoàng Hậu nương nương lại coi nó là củ khoai lang nóng phỏng tay này, cả chạm vào cũng không chịu chạm vào một chút.

"Đi nhanh, đi nhanh!" Hoàng Hậu đẩy đẩy vị chưởng cung đang bất động kia (ý chỉ Mộc Lan), "Chỉ cho An Lan cách chơi, để sau này nàng ấy cũng có thể chơi mạt chược cùng chúng ta."

Tuy rằng Ngụy An Lan không biết mạt chược là thứ gì, nhưng có thể hòa mình cùng Hoàng Hậu và nhóm cung phi nương nương này chơi mạt chược, tất nhiên là quá tốt rồi.

Quả thật là vô tình cắm liễu liễu lại xanh, trời chiều lòng người.

Việc Ngụy An Lan ở Chiêu Dương Điện bắt đầu học cách chơi mạt chược, tất nhiên là Tiếu Trầm Mặc không biết. Nàng đỡ Tần Tiêu mới ra đến cửa Chiêu Dương Điện, Thiếu giám đại nhân nhanh chân tránh thoát nàng.

"Ta không sao, có thể tự mình đi, không dám làm phiền cô cô."

Chỉ trừ những lúc đối mặt với Đế hậu thì Tần Tiêu không che dấu được cảm xúc của mình, còn những thời điểm khác hắn đều bày ra bộ dáng ít nói ít cười, trên mặt lạnh tanh như phủ một lớp băng. Tuy rằng hắn dung mạo tuấn mỹ, ở trong cung có rất nhiều người yêu thích dung mạo của hắn

https://thuviensach.vn

nhưng loại người có bộ dáng người sống chớ đến gần như hắn, thật không thể để cho người ta thích cũng không giám đến gần. Ở Thượng Tẩm Cục, bất kể là thủ trưởng hay là cấp dưới, đều muốn tránh xa hắn ra.

Nếu không phải vì Hoàng Thượng thích hắn, Hoàng Hậu cũng thích hắn, chắc đám thái giám ở Thượng Tẩm Cục đã sớm gây khó dễ hay 'chỉnh' hắn đến chết.

Thông thường, chỉ cần hắn bày ra bộ mặt xa cách vạn dặm như vậy, những cung nữ sẽ biết điều mà lập tức rời đi ngay. Nhưng vị Tiểu Nữ quan này lại tươi cười như cũ, không những không tránh ra, ngược lại càng nhích lại gần hắn thêm chút.

"Chứng choáng váng đầu của đại nhân mới vừa tái phát, hiện tại bước chân còn có chút loạng choạng. Hoàng Hậu nương nương đã cho phép ta đưa đại nhân trở về, tất nhiên Trầm Mặc phải làm tròn trách nhiệm mới có thể trở về được."

Tần Tiêu nhíu mày, phất tay áo tự mình đi trước. Lập tức Tiểu Trầm Mặc đi theo phía sau cách hắn không quá ba bước, nhắm mắt theo đuôi.

Từ Chiêu Dương Điện đến Thượng Tẩm Cục phải đi ngang qua Tích Xuân viên và hồ Thái Dịch. Bên hồ Thái Dịch có một đoạn hành lang dài, nơi này có gỗ thô làm thành cái giàn trồng hoa, phía trên hoa Tử Đằng bò kín cả giàn. Thời tiết hiện tại rất thích hợp để cây Tử Đằng ra hoa, những chùm hoa căng mọng màu tím rũ xuống, mềm mại như nhung, xen dưới những phiến lá màu xanh đậm mà nhẹ nhàng đong đưa theo gió.

Trong không khí tràn ngập hương khí ngọt ngào. Ngoài giàn hoa Tử Đằng, hoa viên còn trồng thêm hoa Sơn Trà và hoa hồng Lạc Thần, hương thơm thoang thoảng là từ những cây hoa hồng Lạc Thần tỏa ra.

"Ở nơi này cũng có thể thấy được hoa Túy Hồng Sơn Trà của Đại Lý, thật là hiếm có."

https://thuviensach.vn

Tiếu Trầm Mặc đi theo phía sau Tần Tiêu, nhẹ nhàng thở dài một tiếng.

Tần Tiêu bất giác dừng bước chân, theo tầm mắt nàng nhìn về phía bụi hoa.

Quả nhiên, xen giữa vườn hoa xuân sắc có vài bụi hoa Sơn Trà. Đóa hoa đỏ thắm nở rộ, màu sắc nhạt dần từ ngoài vào, nhụy hoa vàng nhạt thấp thoáng bên trong sắc đỏ. Là loại Sơn Trà danh phẩm cực kỳ hiếm có, túy hồng mỹ nhân.

"Phát triển tốt như vậy, nhất định được thợ trồng hoa ở đây chăm sóc rất kỹ." Tiếu Trầm Mặc ngẩng đầu, nhìn mặt Tần Tiêu, khóe môi mang nét cười, trong mắt lóe lên hơi nước.

"Ta nhớ rõ, trước kia ngươi thích nhất là loài hoa này, có phải hay không? Đông quan!"

Đầu óc Tần Tiêu "Bùm!" một tiếng nổ tung. Trước mắt như có pháo hoa nở rộ giữa đêm tối, bừng sáng lộng lẫy rồi chợt biến mất, chỉ đọng lại một chút vệt sáng nhỏ màu vàng.

"Ngươi là ai? Ngươi là ai?"

Chung quanh tĩnh lặng không tiếng động. Giữa khu vườn hẻo lánh này, chỉ có giàn hoa Tử Đằng và hai người yên lặng nhìn nhau.

Rõ ràng đã gần trong gang tấc, lại giống như cách xa nhau cả bầu trời. Tiếu Trầm Mặc cười, nước lại mắt chảy xuống.

"Đông Quan, ta là..... Ta là....." Nghẹn ngào mấy tiếng, nàng mới bình tĩnh nói, "Ngươi đã quên ta rồi sao? Ta là Xuân Nha Nhi đây."

Xuân Nha Nhi!

https://thuviensach.vn

Ký ức trước kia mơ hồ, hiện tại như bị ai đó dùng tay xua đi lớp sương mù trên cửa sổ, từng chút từng chút hiện ra trước mắt hắn.

"Đông Quan, Đông Quan, ngươi nhanh đi, nhanh đi." Bên ngoài ánh lửa cao đến tận trời, đỏ rực nửa bên thành. Hắn ở trong ngực nha hoàn, liều mạng giãy giụa, kêu khóc.

"Chúng ta đi cùng nhau, đi cùng nhau! Tỷ tỷ, tỷ tỷ!"

"Đông Quan ngoan, chạy đi. Tỷ tỷ là nữ hài tử, bọn họ sẽ không giết ta, ngươi chạy nhanh đi, trốn đi, nhất định phải trốn thật kỹ, đừng để bọn họ tìm ra ngươi."

"Không, tỷ tỷ, ta muốn ở cùng các ngươi! Cha ơi! Nương ơi!" Hắn khóc la, đột nhiên sau cổ tê rần, mất đi tri giác.....

"Đông Quan, ngươi, sao có thể đã quên hết?" nước mắt Tiếu Trầm Mặc rơi xuống như mưa, đôi tay run rẩy xoa mặt hắn, "Ta đợi mười hai năm, mười hai năm....."

"Tỷ tỷ....." Tần Tiêu ôm chặt nàng, "Tỷ tỷ....."

Trận chiến hỏa kia đã chia lìa tỷ đệ hai người, trải qua mười hai năm chia lìa và nhung nhớ, rốt cuộc một lần nữa đoàn tụ chốn thâm cung.

Nhưng mà, một người thành thái giám, một người thành cung nữ.

"Thực xin lỗi, thực xin lỗi!" Tần Tiêu quỳ trên mặt đất, thất thanh khóc rống.

"Ta biết ngươi sẽ không chết, ngươi sao có thể chết được?" Tiếu Trầm Mặc vừa khóc vừa cười, "Ta chưa từng đau lòng, cho nên ta biết ngươi sẽ không chết. Chúng ta là tỷ đệ sinh đôi, ngươi đã chết ta cũng không sống được."

https://thuviensach.vn

"Vốn định qua năm nay, ta tròn hai mươi lăm tuổi là có thể rời cung, ta sẽ có thể đi khắp thiên hạ tìm ngươi. Không nghĩ tới sẽ gặp được ngươi ở trong cung này, trời cao rủ lòng thương, chúng ta sẽ không bao giờ bị chia cách nữa."

Tần Tiêu khóc đến mức nói không ra lời.

"Thực xin lỗi! Thực xin lỗi!." Lăn qua lộn lại, hắn chỉ biết nói những lời này.

Năm đó, để tìm con đường thoát thân, bọn gia tướng vì yểm hộ hắn mà hy sinh, cuối cùng chỉ còn lại mỗi mình hắn. Rồi trên đường chạy trốn gặp phải trời mưa to nên bị sốt cao, suýt nữa đã bỏ mạng.

Ký ức trước năm mười hai tuổi đã bị hắn chôn ở chỗ sâu nhất trong lòng, không muốn chạm, mà cũng không dám chạm.

Những hồi ức tê tâm liệt phế đó hắn không dám đối mặt, đành phải lựa chọn trốn tránh.

Ngay cả thân tỷ tỷ cùng nhau lớn lên, cũng bị hắn chôn ở nơi đó, cố tình lãng quên.

"Nơi này không an toàn, chúng ta đổi đến nơi khác nói chuyện." Tiếu Trầm Mặc khôi phục lý trí trước, nàng đứng lên lau khô nước mắt, sửa sang lại y phục, nâng Tần Tiêu còn đang thất hồn lạc phách đứng dậy, "Ta đỡ ngươi, người khác sẽ không hoài nghi."

Tần Tiêu ở Khang Vương phủ nhiều năm, cũng từng rèn luyện ở bên cạnh Lý Duệ, lau mặt một chút đã trấn định lại.

"Làm phiền Tiếu Nữ quan, tại hạ biết có một chỗ yên lặng an toàn hơn nơi này, chúng ta qua đó nói chuyện."

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan là cô gái rất thông minh, sự thông minh của nàng ta nhìn rất rõ ràng khi ở trên bàn chơi bài.

Mạt chược có rất nhiều quy tắc, nhưng nàng chỉ cần đánh hai vòng cũng đã rất thành thạo.

Càng đáng nể hơn là, nàng còn biết tính bài, quả thực là kỹ năng thiên phú.

Lúc bắt đầu, Mộc Lan còn có thể chỉ nàng ta, đến lúc sau, đôi mắt và đầu óc của Mộc Lan đã không theo kịp rồi.

Ngụy An Lan tính bài rất nhanh, ra bài còn nhanh hơn. Không giống cung phi khác, sẽ ngầm thả bài, chỉ vì muốn lấy lòng Hoàng Hậu.

Nàng ấy đánh bài rất nghiêm túc, tuyệt đối không thả cửa, điều này làm cho Triệu Yên Dung rất vừa lòng. Như vậy mới xứng là kỳ phùng địch thủ của nàng, nếu đối thủ quá yếu, đánh bài còn có cái gì là lạc thú nữa? Khả năng đánh bài của Trịnh Phi và Huệ Phi rất yếu, hơn nữa còn cố tình thả cửa cho nàng , cho dù nàng có thắng cũng chẳng thú vị.

Từng ván bài trôi qua, hai người đều bị cuốn vào, không ai để ý tới việc vì sao vị Tiếu Nữ quan kia đưa Tần Tiêu về đến giờ vẫn chưa trở lại.

Ngụy An Lan mới vừa học được cách chơi mạt chược, bị thứ mới mẻ này cuốn hút, thật sự là nghiện rồi.

Triệu Yên Dung đã cho người đi Thọ Khang Cung báo tin, giữ Ngụy An Lan ở lại Chiêu Dương Điện dùng cơm, tiện cho buổi chiều tiếp tục chơi bài.

Trước giờ cơm trưa mới thấy Tiếu Trầm Mặc trở về.

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan từ trên bàn bài ngẩng đầu nhìn nàng, cảm thán một tiếng. "Nhìn khí sắc của Trầm Mặc tỷ tỷ rất tốt, sao ta lại cảm thấy hôm nay ngươi đặc biệt xinh đẹp vậy?"

Tiếu Trầm Mặc sờ sờ mặt, cười nói: "Có sao? Sao ta lại không cảm thấy?"

Triệu Yên Dung xoa xoa mạt chược, cười hì hì nói: "An Lan muội muội, ngươi không biết rồi. Cái này gọi là người có chuyện vui thì tâm trạng cũng sảng khoái. Ngươi nhìn xem, trên mặt nàng hoa đào nở rộ kìa."

Tuy rằng Ngụy An Lan không hiểu hết những lời Hoàng Hậu nói, nhưng mà nhìn thấy vẻ mặt vui sướng của Tiếu Trầm Mặc, nàng cũng cảm thấy như chính mình đang có chuyện vui, nhìn nàng ta gật đầu, nói: "Là chuyện vui thì tốt."

Mặt Tiếu Trầm Mặc đỏ ửng, lui ra phía sau Ngụy An Lan, Mộc Lan nhường vị trí cho nàng, mình thì ra bên ngoài để chuẩn bị cơm canh.

"Lúc đưa Tần Thiếu giám trở về, ở trên đường có hàn huyên vài câu. Thật không ngờ hắn cũng là đồng hương với ta, nhất thời vui vẻ trong lòng, nên đã nói nhiều thêm vài câu với hắn, vì vậy mới về trễ." Tiếu Trầm Mặc ngồi ở bên cạnh Ngụy An Lan, nhỏ giọng giải thích với nàng. "Ngài ở đây vẫn ổn chứ?"

"Ừ, Hoàng Hậu nương nương dạy ta cách chơi mạt chược, rất thú vị. Ngươi ngồi xem, rất đơn giản, chờ ngươi học xong, sau này chúng ta cũng có thể chơi cùng nhau." Ngụy An Lan nở nụ cười ngọt ngào.

Đơn giản? Nàng ngồi ở nhà trên cùng hai người Đan Phong Bạch Lộ ở nhà dưới đều bày ra khuôn mặt khổ sở, đâu phải ai cũng có thể lợi hại như ngài vậy? Chúng ta học mấy ngày mới xem như học được.

https://thuviensach.vn

Tiếu Trầm Mặc ngồi ở một bên, trong lúc đang đợi cơm canh nàng nhìn mấy người đánh hai vòng, tự nhiên cũng nhìn ra được một chút kỹ thuật chơi bài.

Triệu Yên Dung cười nói: "An Lan muội muội thông minh như vậy, người bên cạnh cũng thật lợi hại. Còn chưa có dạy qua đã học được không ít, nếu như đã dạy nàng cách chơi, ăn nhà trên, chèn nhà dưới, tiền của chúng ta đã bị nàng thu hết rồi."

Tiếu Trầm Mặc đỏ mặt nói: "Nương nương trêu đùa nô tỳ, cũng chỉ là học lóm chút ít, còn lâu mới biết rành cái này."

Đan Phong xoay xoay con xúc xắc trong tay, thở dài nói: "Thật là người so với người sẽ tức chết, nếu Tiếu tỷ tỷ vào cung chúng ta, ta và Bạch Lộ cũng không thể so bằng."

Tiếu Trầm Mặc cười ha hap, không nói chuyện nữa.

Bạch Lộ trừng mắt nhìn nàng một cái: "Tiếu tỷ tỷ là đang hầu hạ bên người Thái phi, người ta là nữ quan Thọ Khang Cung. Nếu như ngươi thấy nàng tốt, còn có thể để nương nương chúng ta đi đoạt người của Thái phi sao?"

Ngụy An Lan nhìn Tiếu Trầm Mặc, thật đúng là đang lo sợ Hoàng Hậu nhìn trúng nàng ấy, muốn đem nàng ấy về Chiêu Dương Điện này.

"Không đâu." Tiếu Trầm Mặc nhìn ra đáy mắt Ngụy An Lan đang lo lắng, nhỏ giọng nói với nàng ấy: "Vốn dĩ ta là người ở Hoa Thanh Cung, có thể đến Thọ Khang Cung làm việc đã là phúc phận, không có khả năng lại đi Chiêu Dương Điện."

Ngụy An Lan không biết vì sao từng làm việc ở Hoa Thanh Cung thì không thể đi Chiêu Dương Điện, thế nhưng khi nhìn thấy ánh mắt ấm áp kiên định của Tiếu Trầm Mặc, trong lòng nàng cũng nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Tuy Tiếu Trầm Mặc đã nhỏ giọng, nhưng vài người ngồi đây đều là tai thính mắt tinh, cũng nghe được tám chín phần.

Triệu Yên Dung cười cười, ném ra một quân bài: "Tam vạn!"

Từ khi Ngụy An Lan học Hoàng Hậu chơi mạt chược, nàng thường lôi kéo Tiếu Trầm Mặc đến Chiêu Dương Điện chơi. Có đôi khi gặp Trịnh Phi và Huệ Phi, bốn người tụ thành một bàn đánh bài.

Khi đánh bài cũng thể hiện tính cách cá nhân.

Nếu là bình thường che dấu thâm sâu, tới khi ngồi trên bàn bài phân thắng thua, những gì ẩn sâu trong tính tình đều biểu lộ hết ra ngoài.

Triệu Yên Dung thì không cần phải nói, là người một tấc đất cũng không nhường. Trịnh Phi và Huệ Phi đều là người thắng tính.

Trịnh Phi nàng thắng tất nhiên là vui nhưng thua cũng không buồn. Chỉ thích đánh bài cho náo nhiệt, nàng đối với thắng thua chấp niệm không lớn.

Huệ Phi lại là người hay lảm nhảm, khi đánh bài nàng nói rất nhiều, hỉ nộ gì cũng đều thể hiện ra trên khuôn mặt, không vui thì kêu la, vui vẻ thì cười ha ha, là người thẳng thắn.

Còn Ngụy An Lan, nàng là người đặc biệt nghiêm túc. Mỗi một ván kết thúc nàng đều phân tích ngắn gọn bài cục, tìm ra những chiêu thức tốt và xấu của mỗi người. Nói cho văn vẻ thì là "Lấy thừa bù thiếu, cùng nhau tiến bộ". Với cách làm này của nàng ấy, mấy ngày nay khả năng chơi bài của mọi người đều tiến bộ không ít.

Phong cách đánh bài của Ngụy An Lan trái ngược hoàn toàn với tính cách hướng nội thẹn thùng thường ngày của nàng, rộng rãi phóng khoáng,

https://thuviensach.vn

biết tiến biết lùi, giàu tinh thần mạo hiểm nhưng biết dừng lại đúng lúc. Không giống như Triệu Yên Dung, chỉ biết xông xáo, đấu đá lung tung.

Bốn người có phong cách rất khác, xem như bổ sung qua lại cho nhau.

Đương nhiên, người thắng được nhiều nhất lại là người mới biết cách chơi mạt chược - Ngụy An Lan. Thế nhưng các nàng thua cũng tâm phục khẩu phục, mấy ngày nay bị Ngụy An Lan thắng được không ít thứ tốt.

Ngụy An Lan cũng không phải người không có mắt, những đồ vật nàng thắng mang đi rất thản nhiên. Nhưng sau khi trở về, nàng thức đêm làm cho người này đôi giày, thêu túi tiền cho người kia. Qua hơn mười ngày, Ngụy An Lan đã được các nàng xem như tỷ muội, thật sự thân mật.

Mỗi lần Ngụy An Lan dẫn theo Tiếu Trầm Mặc tới Chiêu Dương Điện đánh bài, Tiếu Trầm Mặc đều chỉ ở một bên xem vài vòng đã vội đi tìm Tần Tiêu.

Bởi vì mọi người biết bọn họ là đồng hương, lại cảm thấy có lẽ Tiếu Trầm Mặc có ý với Tần Thiếu giám nên cố ý thân cận, cho nên cũng không ngăn cản, để mặc nàng đi.

Nhưng vì việc này lại khiến cho Đan Phong và Bạch Lộ vốn có hảo cảm với Tần Thiếu giám nổi ghen, không tránh được có ý kiến với Tiếu Trầm Mặc.

Chờ tới khi chủ tớ mấy người bọn họ nói chuyện phiếm, hai nha đầu liền nói ra những bất mãn của mình.

"Hơn hai mươi tuổi đã là gái lỡ thì, cũng không tránh đi điều tai tiếng, mỗi ngày quấn lấy Thiếu giám đại nhân, không sợ mất mặt sao?!"

"Nhưng mà, ngài nhìn nàng xem, lớn lên cũng không phải quá xuất chúng. Hơn nữa, trước kia còn là chưởng cung ở Hoa Thanh Cung, là người

https://thuviensach.vn

đi theo Dung phi, tâm địa của nàng cũng không phải hiền lành gì đâu. Mắt thấy chủ tử trước kia đã không còn, lại chạy ngay tới Thọ Khang Cung. Cũng không biết dùng cái yêu thuật gì, lấy được lòng của Thái phi nương nương và Ngụy cô nương, khiến hai người xem nàng như tri kỷ. Nói không chừng ngày nào đó sẽ bị nàng ta phản bội cũng nên."

"Hai người các ngươi đủ rồi!" Triệu Yên Dung nằm ở trên giường, trên mặt dùng khăn lụa thấm nước mật ong làm thành mặt nạ. Trên mặt khăn bị nàng cắt ra ba cái lỗ to, lộ ra hai con mắt và cái miệng, nhìn qua một cái là biết dọa người cỡ nào.

Dù có nhìn có dọa người thì biện pháp này của Hoàng Hậu thực không tồi. Hiện tại không ít cung nhân ở Chiêu Dương Điện đều dùng biện pháp này chăm sóc làn da. Một đám người cùng nhau đắp mặt nạ, các cung nhân khác nhìn nhiều cũng thành quen.

"Người sống trên đời có bốn cái vui lớn, các ngươi có biết là gì không? Là đêm động phòng hoa chúc, khi kim bảng đề danh, lúc nắng hạn gặp trời mưa, và xa quê gặp đồng hương." Hoàng Hậu nằm thẳng, miệng nói. "Tiếu Trầm Mặc là xa quê gặp đồng hương, trong lòng vui vẻ. Lại nói, nếu nàng muốn theo đuổi tình yêu thì đã làm sao? Ai nói nữ nhân không thể chủ động theo đuổi? Các ngươi ở đây ồn ào, là đang ăn dấm chua(ghen) đó sao. Bản thân mình thích Tần Thiếu giám lại không dám chủ động, thấy người ta chủ động lại cảm thấy không được tự nhiên. Nếu vậy, ngày mai các người cũng bắt đầu theo đến Thượng Tẩm Cục đi, bổn cung tuyệt đối sẽ không ngăn cản các ngươi. Để xem trong các ngươi ai có thể phá vỡ lớp băng trên mặt Tần Tiêu, bắt lấy được trái tim người ta. Các ngươi cạnh tranh công bằng, mặc kệ ai thắng, bổn cung đều làm chủ cho các ngươi thành đôi, được không?"

Đan Phong bĩu môi nói: "Nô tỳ mới không cần đâu, chuyện này rất mất mặt xấu hổ đó. Có nữ nhân nào lại chủ động theo đuổi nam nhân?"

https://thuviensach.vn

Bạch Lộ cũng lắc đầu nói: "Không nên không nên, dù Tần Thiếu giám có bộ dáng xinh đẹp, nhưng rốt cuộc cũng không phải nam nhân chân chính. Thật sự muốn đến với hắn, sau này sẽ không thể sinh hài tử được, như vậy rất thảm đó."

Triệu Yên Dung gỡ khăn lụa trên mặt chỉ vào các nàng nói: "Nhìn các ngươi thật không có tiền đồ. Theo đuổi nam nhân cũng không có can đảm. Cho các ngươi đi, các ngươi ngại người ta không phải nam nhân chân chính, người khác muốn đi, lại hâm mộ ghen tị. Ta nói, Tần Thiếu giám đáng phải cô đơn cả đời này sao? Công công cũng có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc, Âu khây*?"

*Hoàng Hậu đang nói ok đó. :-)))

Âu..... Cái gì khây?

Hoàng Hậu không để ý tới các nàng, lại nằm trở về, nói với Mộc Lan: "Đổi khăn đổi khăn."

Mộc Lan cười cười, lấy khăn lụa ngâm trong nước từ chén sứ ra đắp lên mặt cho Hoàng Hậu, nhìn về phía hai vị kia bĩu môi: "Trời đã tối rồi, còn không mau đi chuẩn bị? Một lát nữa Hoàng Thượng sẽ tới."

Khi Lý Duệ vào phòng, nhìn thấy thê tử đang ngồi trước gương thoa son môi.

"Hôm nay nhìn Hoàng Hậu rất đẹp." Hoàng Đế đi đến phía sau Hoàng Hậu, nhìn vào gương với nàng, sờ sờ cằm mình: "Sao râu lại dài ra nữa rồi, buổi sáng ngày mai phải cạo cho sạch sẽ."

Triệu Yên Dung quay đầu lại, nâng cằm hắn hôn một cái, nói: "Nam nhân để râu dài có cái gì không tốt? Ngài xem Vương thúc, hắn để râu nhìn

https://thuviensach.vn

rất đẹp mà."

"Hoàng Hậu, nam nhân của nàng còn ở trước mặt nàng đây, cứ như vậy mà khen nam nhân khác?" Lý Duệ cố ý trừng mắt lên.

Triệu Yên Dung "Phụt!" một tiếng phì cười: "Là thúc thúc của mình mà cũng ghen. Quả thật Vương thúc rất soái nha, rất xứng với dì của ta..... Nói đến chuyện này, Hoàng Thượng, không phải ngài nói muốn giúp đỡ sao? Nhưng đến bây giờ cũng không có động tĩnh gì."

"Chỗ của Vương thúc thì dễ xử lý, nhưng còn mẫu thân nàng.....Chỗ dì nàng sợ là khó giải quyết." Lý Duệ ngồi vào ghế, duỗi dài thẳng chân nhìn Hoàng Hậu nói: "Trẫm đã ngầm hỏi thăm chỗ cữu cữu nàng, nghe hắn nói, sau khi dì nàng cùng cách, vẫn luôn nhốt mình trong phòng không chịu ra, người cũng gầy hơn rất nhiều."

"Không thể nào, có thể rời khỏi Triệu gia là chuyện vui của bà, sao bà có thể vì vậy mà khổ sở?"

Hoàng Hậu nghĩ nghĩ, nghiêng đầu nói: "Như vậy không thể được, ngày mai cho người đi truyền lời, đưa bà vào cung ở một thời gian đã."

"Đón vào cung?" Đôi lông mày Lý Duệ nhếch lên."Hiện tại bà cũng không phải là mẫu thân nàng."

"Thì đã sao, không phải mẫu thân vẫn là thân dì mà. Nếu sợ người ta đàm tiếu, thì đón luôn Uyển Dung cùng vào. Thân dì và thân muội ta tới ở cùng ta vài ngày, người khác cũng sẽ không có đàm tiếu chứ?"

"Sau khi đón vào rồi sao nữa?" Hoàng Đế hỏi.

"Ha ha." Hoàng Hậu cười hai tiếng không rõ ý tứ, nháy mắt với Hoàng Đế: "Không phải ngài vẫn luôn ngại Vương thúc không làm việc đàng hoàng sao? Tìm cho hắn chút việc mà làm."

https://thuviensach.vn

Khóe miệng Lý Duệ nhếch lên, gật đầu: "Được."

Chỉ một ánh mắt đã biết ý tứ của nàng, Triệu Yên Dung bật ngón cái với nam nhân của mình. Nam nhân như vậy thật tốt, xem ai có lá gan dám đoạt với bổn cung!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Nhu Cầu Riêng Của Mỗi Người

Bí mật của Trang Quý phi + Mục tiêu của Hoàng Hậu + Tâm nguyện của Ngụy An Lan

Edit: Du Phi

Beta: Hy Thái Phi

Đã lâu Trang Quý phi không có lộ mặt mà nay lại đích thân tới Chiêu Dương Điện tìm Hoàng Hậu nói chuyện.

"Trang tỷ tỷ thật đúng là khách ít khi mới đến." Hoàng Hậu cười, cầm cánh tay Trang Quý phi thân mật kéo vào nội điện, sau đó cho người dâng lên trà thơm và điểm tâm.

"Trước đó vài ngày thân thể thần thiếp không được thoải mái lắm, trên tay lại bận rộn chuyện cung vụ cho nên không thể đến thỉnh an nương nương, mong nương nương đừng trách." Dung mạo Trang Cần không đẹp nhưng thanh âm lại rất êm tai, nghe đặc biệt thư thái.

"Sao tỷ tỷ có thể nói vậy được." Hoàng Hậu cười ngọt, bởi vì nàng trẻ trung nên làn da trắng mịn màng căng bóng, thậm chí cũng không thể thấy được lỗ chân lông nữa. Trang Cần tiếp nhận trà từ cung nữ, cẩn thận nhìn khí sắc Hoàng Hậu, cười nói: "Nhìn sắc mặt nương nương hồng nhuận, coi bộ khí sắc nương nương rất tốt."

"Phải không?" Triệu Yên Dung sờ sờ khuôn mặt trơn mượt của mình, vô cùng đắc ý. Từ nữ hán tử hai mươi sáu tuổi xuyên thành nữ nhi non nớt

https://thuviensach.vn

mười tám mười chín tuổi, mà tuổi trẻ chính là tiền vốn, với làn da này dù có ngàn vàng nàng cũng không đổi a: "Cũng nhờ tỷ tỷ giúp ta quản rất nhiều chuyện, làm cho ta mỗi ngày hết ăn rồi ngủ, ngủ rồi lại ăn y như một con heo nhỏ thì làm sao khí sắc không tốt được?"

Trang Quý phi nở nụ cười: "Trên đời này làm gì có con heo nhỏ nào xinh đẹp như vậy?"

Hoàng Hậu cười ha ha.

"Hôm nay thần thiếp tới là có chuyện muốn hỏi ý kiến của nương nương."

"Ai nha, đều là tỷ muội trong nhà, tỷ tỷ không cần phải khách khí với ta như vậy. Nếu có chuyện gì thì tỷ tỷ hãy nói thẳng đi." Hoàng Hậu một chút cũng không coi Trang Quý phi là người ngoài, thái độ thân thuộc giống như các nàng chính là tỷ muội ruột của nhau vậy.

Trang Quý phi nhấp môi cười, từ trong tay áo lấy ra một tờ giấy đưa cho nàng.

"Trong cung phi tần cũng chỉ có mấy người, nhìn thực sự quạnh quẽ. Dưới gối Hoàng Thượng lại không có hài tử nên thần thiếp muốn làm chút gì đó cho các nàng."

Lông mày thon dài của Hoàng Hậu nhíu lại, mở tờ giấy kia ra.

Chữ Trang Quý phi như người, nhã nhặn lịch sự đoan chính, khoảng cách chữ đều nhau lại chỉnh tề sạch sẽ.

"Hiện giờ tứ phi thì chỉ có Đoan Phi nhưng trước mắt luôn hầu hạ Thái Hậu, thời gian hầu hạ Hoàng Thượng cũng không nhiều. Từ Khang Vương phủ vào cung cũng chỉ có vài tỷ muội, đều là lão nhân trong cung. Thần thiếp nghĩ cũng nên tấn vị cho các nàng như cho một ân tình."

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu nhìn lướt qua tờ giấy, sau đó ngọt ngào cười nói: "Vẫn là tỷ tỷ suy nghĩ chu toàn, sao bổn cung lại không thể nghĩ đến chuyện này được? Ngày sinh thần của Hoàng Thượng là trong tháng này, đến lúc đó đại phong lục cung thì chính là cho mọi người dính phúc khí của Hoàng Thượng, mọi người cùng nhau vui vẻ."

Trang Quý phi nghe nàng nói như vậy mừng nở nụ cười: "Nếu nương nương không có ý kiến gì thì chỗ của Hoàng Thượng phải phiền đến nương nương. Chúng ta có thể kêu Nội vụ cục và Điện tỉnh chuẩn bị trước, miễn cho lúc đó tay chân rối loạn."

"Chủ ý của tỷ tỷ thì tỷ tỷ nên đi nói với Hoàng Thượng." Hoàng Hậu cười rồi trả lại tờ giấy viết họ tên cung phi cho Trang Quý phi: "Thời gian ta tiến cung còn ngắn, nhiều người ở trên đây ta cũng không biết hết, cũng không biết người nào nên thăng người nào không nên thăng, cho nên tỷ tỷ thương lượng với Hoàng Thượng thì tốt hơn. Chỉ cần làm cho Hoàng Thượng vui vẻ thì đó là phúc phận của chúng ta, nên tỷ tỷ hãy chiếu theo đó mà làm."

"Nhưng chuyện này thần thiếp nên nói thế nào?" Trang Quý phi vội vàng từ chối: "Chuyện tấn vị là Hoàng thượng với Hoàng hậu cùng ban ân đức cho các phi tần, cho nên hai người phải thương lượng mới đúng. Thần thiếp chỉ là làm một cái danh sách thôi, hợp hay không hợp cũng không đến phiên thần thiếp nói."

Hoàng Hậu cười, mắt hoa di chuyển: "Mấy ngày nay Hoàng Thượng không đi Thanh Hoà cung à?"

Mặt Trang Quý phi ửng đỏ, cười nói: "Hoàng Thượng bận rộn chuyện chính sự, mà xưa nay cũng không qua chỗ thần thiếp nhiều. Với chỗ của thần thiếp canh suông nước nhạt thì có chỗ nào bằng với trà hương của Hoàng Hậu."

https://thuviensach.vn

"Tỷ tỷ lại chê cười ta." Hoàng Hậu che miệng cười, cong mắt nói: "Hoàng thượng thường xuyên nói với ta rằng Trang tỷ tỷ giống như tỷ tỷ ruột của hắn, mà hai người lại có tình cảm lớn lên cùng nhau cho nên cũng không thể lạnh nhạt với tỷ tỷ. Chờ hắn trở lại ta sẽ nói với hắn. Mặc dù chuyện trên tiền triều gấp nhưng cũng phải bớt thời gian xem tỷ tỷ nhiều hơn."

Mặt Trang Quý phi hơi tối lại.

Hoàng Hậu nói tới Hoàng Thượng giống như nữ chủ nhân đang nói nam nhân của mình ở bên ngoài vất vả. Mà nam nhân ấy làm xong công việc trong ngày thì sẽ trở về nhà.

Tình cảm? Hoàng thượng có Hoàng Hậu, chỉ sợ là đã đem tình cảm trước kia vứt đi rồi.

"Đúng rồi, ta mới cho người làm mấy bộ bài mới, tỷ tỷ hãy chọn một bộ tốt rồi lấy đi."

Trang Quý phi liên tục xua tay nói: "Ta cũng thấy những người khác đánh bài rồi, quá phiền toái nên ta không muốn học."

"Không thể a, tỷ tỷ xem ngay cả Nguỵ cô nương ở chỗ Thái Phi đều đánh rồi. Nàng ấy cũng thường xuyên tới trong cung của ta đánh bài, đánh rất tốt, một chút tiền riêng của ta đều bị nàng ấy cầm về Thọ Khang Cung." Hoàng Hậu cười ha ha, lộ ra hàm răng trắng nhưng cũng không biết lấy tay áo che lại.

Trang Quý phi nhìn nàng, mày nhíu lại một chút, chỉ là rất nhanh liền giãn ra trở lại.

"Tuổi nàng ấy trẻ nên đầu óc linh hoạt, còn thần thiếp thì không thể. Mỗi ngày trong cung đều có rất nhiều chuyện mà thần thiếp còn không kịp suy nghĩ nữa." Trang Quý phi cười nói: "Thần thiếp thấy nương nương

https://thuviensach.vn

nhàn rỗi như vậy không bằng người lấy lại một nửa cung vụ đi, tiện thể thì thần thiếp cũng có thể lười nhác một chút."

Ha ha ha ha, Hoàng Hậu vừa cười vừa phải trái nói sang chuyện khác, hoàn toàn không có ý tứ muốn tiếp nhận cung vụ.

Trang Quý phi liền nói tiếp tới chuyện bổ sung người mới vào trong cung. Hoàng Hậu lắc đầu nói: "Lần trước tuyển chọn người mới đưa vào cung còn chưa tới nửa năm, mà nay lại muốn tuyển thêm tú nữ, người bên ngoài sẽ nói Hoàng Thượng thế nào? Quốc gia mới ổn định, cũng không thể truyền ra lời đồn đãi nói Hoàng Thượng sa vào nữ sắc được."

Lúc đầu Trang Quý phi cũng nghĩ chuyện này Hoàng Hậu sẽ không đồng ý cho nên cũng không muốn kiên trì.

Hoàng Hậu nói rất nhiều, nhưng chủ yếu là lời l=nói khách khí cũng không có mấy câu chân thật nên Trang Quý phi uống thêm hai chén trà liền cáo lui.

Ngồi trên kiệu tám người khiêng, cung nữ tuỳ thân Hồng Thước nói với nàng: "Hoàng hậu nương nương nhìn cũng không đẹp bằng Dung Phi. Nhưng sao Hoàng thượng lại thích nàng ta như vậy?"

Trang Quý phi đang xuất thần ngồi ở trên kiệu, nghe thấy Hồng Thước nói vậy liền tiếp lời: "Có đẹp hay không thì cũng chỉ là lớp da thôi. Nếu nhìn xuyên qua thì không phải hồng nhan cũng trở thành bộ xương khô sao. Ở trong cung này có ai chỉ dựa vào nhan sắc xinh đẹp mà xưng bá được lâu dài?"

"Không phải Thái Hậu..."

"Câm miệng." Trang Quý phi trừng mắt liếc nàng ta một cái, "Càng ngày càng không có quy củ, bổn cung dạy các ngươi thế nào? Một đám đều ỷ vào mình là người của Thanh Hoà Cung nên không biết tiến bộ hơn nữa."

https://thuviensach.vn

Hồng Thước cúi đầu không dám nói chuyện nữa.

Một đường lảo đảo lắc lư tới Thanh Hoà Cung, cung nữ cho hạ kiệu rồi đỡ Trang Quý phi vào nội điện.

"Mẫu phi." Một thanh âm dịu dàng vang lên, Trang Quý phi thấy Đại Công chúa Bảo Trân đang đứng trông mong nàng ở cửa phòng.

Bảo Trân đã được bốn tuổi nhưng còn không cao bằng muội muội Bảo Ý của nàng. Khuôn mặt thì gầy trơ xương, tóc khô vàng, trên mặt cũng không có tý huyết sắc nào.

Trang Quý phi nhìn nàng, trên mặt hiện lên vẻ chán ghét, nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bình thường. Trang Quý phi nửa ngồi xổm xuống nói: "Bảo Trân ngoan, tới đây cho mẫu phi ôm một cái."

Nghe được Trang Quý phi nói như vậy, khuôn mặt nho nhỏ của nàng hiện rõ vui mừng. Nàng thoát khỏi cánh tay của nhũ mẫu chạy như bay đến chỗ Trang Quý phi.

Đứa nhỏ bốn tuổi nhưng khi bế lên lại nhẹ như tờ giấy, không cảm thụ được tý sức nặng nào cả.

"Đại Công chúa của chúng ta có ngoan không? Hôm nay con có ăn cơm giỏi không?"

Bảo Trân gật gật đầu, đặc biệt nghiêm túc trả lời: "Bảo Trân rất ngoan, con đã ăn cơm hết rồi!"

"Rất ngoan." Trang Quý phi duỗi tay vỗ vỗ lưng nàng, sau đó đem người giao lại trên tay nhũ mẫu: "Dẫn nàng đi đi."

"Mẫu phi, mẫu phi." Lúc nãy Bảo Trân còn tưởng Trang Quý phi muốn trò chuyện thân mật với mình. Mà bây giờ Trang Quý phi đã cho

https://thuviensach.vn

người ôm nàng đi.

Nhũ mẫu đã ôm nàng đi rất xa, thỉnh thoảng Công chúa còn quay đầu lại nhìn Trang Quý phi, biểu tình điềm đạm rất đáng yêu.

"Cho Đại Công chúa ở đây chơi một lúc cũng không sao mà nương nương." Hồng Thước đứng bên cạnh nhỏ giọng cầu tình.

"Câm miệng!" Trang Quý phi đẩy nàng ta ra, chính mình đi vào phòng.

Bảo Trân lớn lên gầy yếu, chỉ là càng lớn thì tướng mạo càng giống với mẫu thân ruột của nàng là Tạ thị.

Nhìn nàng thì phảng phất như Tạ thị sống lại trở về, ở bên cạnh nàng làm Trang Quý phi cảm thấy trên người mình giống như bị gai đâm, vừa đau vừa ngứa.

Phòng bên trong nội điện có để một tượng Phật nho nhỏ, phía trên có một khối mộc bài nhỏ mà đó chính là bài vị của hài tử chết non của nàng.

Nếu hài tử kia còn sống, hiện tại chắc là lớn bằng Bảo Trân, cũng sẽ làm nũng nhào vào trong lồng ngực của nàng mà kêu nàng một tiếng mẫu phi.

Sẽ quấn lấy nàng bắt nàng kể chuyện xưa, sẽ ôm tay nàng cười khanh khách, khi bị té ngã sẽ kêu nương ơi nương ơi mà khóc.

Đôi mắt của Trang Quý phi khó chịu, cái mũi thì chua xót. Nàng phất phất tay cho mọi người lui ra ngoài.

"Khang Vương phi, ngươi hại chết hài tử của ta thì sao? Cuối cùng còn không phải cũng chết sớm, còn nhường ngôi vị Hoàng Hậu trong tay mình cho người khác sao?" Trang Quý phi đốt một nén nhang thắp ở trên

https://thuviensach.vn

tượng Phật, nhìn khói trắng lượn lờ mà cười lạnh một tiếng, "Ngươi hại chết nhi tử của ta, ta lại giúp ngươi nuôi nữ nhi, có phải ngươi rất không cam lòng hay không?"

Nàng nhỏ giọng nói, vừa oán độc vừa đắc ý: "Nếu không cam lòng thì ngươi hãy bò từ mộ ra đây để xem ta đối tốt với ngươi thế nào? Ta giúp ngươi nuôi nữ nhi lớn như vậy. Chỉ là ngươi yên tâm, chờ khi ta có nhi tử thì nàng ta liền vô dụng. Ta sẽ đưa nàng ta xuống dưới để cho hai mẹ con ngươi đoàn tụ. Ngươi chờ đi, rất nhanh thôi!"

Tiễn Trang Quý phi đi, Mộc Lan nhìn bốn phía vắng lặng, liền hỏi Hoàng Hậu: "Không phải người đã nói chuyện tấn vị cho các nương nương với Hoàng thượng rồi sao? Lúc Trang Quý phi nói chuyện đó, sao người lại nói chưa từng nghĩ qua?"

Triệu Yên Dung ăn băng vụn mới mật và dưa, ngồi ở phía sau bàn nói: "Nàng ta muốn thu mua nhân tâm a. Nhìn nàng ta vất vả như vậy thì ta liền tốt bụng cho nàng ta nhân tình."

Tốt cái gì a? Sáng sớm người đã cho người báo tin tức với Trịnh Phi, Huệ Phi và Trương Chiêu nghi. Nếu Trang Quý phi nói với người khác là công lao của nàng ta, thì trong lòng mọi người sẽ cười ha hả, chỉ ghi nhớ phần tình cảm này với Hoàng hậu thôi.

Theo thói quen Triệu Yên Dung lấy khăn xoa xoa đầu ngón tay rồi gọi Mộc Lan đưa nước ô mai tới cho nàng.

"Thứ này rất lạnh nên người dùng ít thôi." Mộc Lan nhìn nàng mở to miệng mà uống chén này rồi muốn uống thêm chén thứ hai nên liền mở miệng khuyên nàng: "Tuy hiện tại nóng nực nhưng người cũng không thể quá tham lạnh. Nô tỳ nghe các ma ma nói nữ nhân quá tham lạnh sẽ không dễ dàng mang thai."

https://thuviensach.vn

"Ai nha, ngươi cũng hiểu biết nhiều thật đấy!" Triệu Yên Dung hì hì cười: "Mộc Lan của chúng ta cũng muốn hài tử ư?"

Mộc Lan bị nàng nói đến mặt đều đỏ: "Người hãy lo ăn uống đi, cả ngày toàn nói chuyện gì đâu không à!"

"Ha ha, ngươi đừng ngại mà, hai ta cùng nhau lớn lên giống như tỷ muội vậy, có cái gì lại không dám nói với ta chứ?" Triệu Yên Dung vẫy vẫy tay kêu nàng ấy ngồi trước mặt mình: "Tuổi ngươi cũng không nhỏ, nên hãy suy nghĩ lại chuyện của mình, ngươi muốn tìm nam nhân như thế nào? Bổn cung sẽ giúp ngươi lưu ý."

"Nam nhân nào nô tỳ cũng không cần, nô tỳ muốn ở trong cung cả đời để hầu hạ người." Mộc Lan nói: "Về sau nếu người có Thái Tử thì nô tỳ còn muốn hầu hạ Thái Tử nữa."

Triệu Yên Dung thè lưỡi.

"Vậy được rồi, chờ buổi tối Hoàng Thượng lại đây, ta sẽ nói với hắn cho ngươi một phân vị. Vậy thì về sau ngươi vẫn có thể ở trong cung với ta."

Mộc Lan vội vàng quỳ xuống, trên mặt sợ tới mức trắng bệch: "Nương nương, Mộc Lan tuyệt đối không có ý này!"

"Ngươi sợ cái gì!" Triệu Yên Dung chống cằm nhìn nàng cười: "Ta nói chuyện đàng hoàng mà. Trong cung này có nữ nhân nào không nghĩ tới muốn một bước lên trời? Ngươi làm chưởng cung trong Chiêu Dương Điện của ta, cơ hội thấy được Hoàng Thượng nhiều hơn so với người khác, mà ngươi không có một chút ý nghĩ nào sao?"

Mộc Lan dập đầu nói: "Nương nương, nô tỳ biết dựa vào phẩm mạo này của mình có ngàn vạn lần cũng không dám mơ tưởng tới Hoàng

https://thuviensach.vn

Thượng. Nô tỳ chỉ mong được hầu hạ bên cạnh nương nương cả đời thì đã cảm thấy mỹ mãn rồi."

"Thật không?"

"Thật sự, nếu lời nói của nô tỳ có chút nào không đúng với tâm thì nô tỳ sẽ bị ngũ lôi oanh tạc, chết không được tử tế."

"Rất tốt, ta doạ ngươi chơi thôi, mau đứng lên đi." Triệu Dung cười ngoắc ngoắc ngón tay với nàng ấy: "Giúp ta xoa bóp chân đi rồi lát nữa chúng ta sẽ đi luyện tập ở trong viện."

Phía sau lưng Mộc Lan đã ướt đẫm mồ hôi, nghe Hoàng hậu phân phó như vậy, vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, thất đảm kinh hồn[1] mà xoa bóp chân cho nàng.

[1] Thất đảm kinh hồn: Sợ hãi đến mức mất hồn.

"Ngươi là người cữu cữu cho ta, lại lớn lên cùng nhau, ta đương nhiên muốn ngươi sống tốt." Tay Mộc Lan dùng lực bóp đúng vào chỗ ngứa của nàng, Triệu Yên Dung tựa lưng vào ghế, hai mắt hơi hơi khép lại nói với nàng ấy: "Đừng trách ta tàn nhẫn doạ ngươi như vậy. Ta không muốn thấy người ở bên cạnh có tâm tư sai lệch."

"Cũng không phải nói muốn nhảy lên cao chính là tâm tư sai lệch." Triệu Yên Dung nhẹ giọng nói: "Nếu có người có thể làm Hoàng Thượng xem trọng thì ta rất thưởng thức. Bởi vì đó là bản lĩnh của các ngươi. Mà thực sự có ngày đó thì ta sẽ không tức giận với các ngươi. Rốt cuộc thì cũng là tâm tư của Hoàng thượng, các ngươi không phải muốn tránh là tránh được. Chỉ là nếu như có người tự ý có tâm tư sai lệch, không chỉ làm mình hèn hạ mà còn gây tai hoạ đến người khác, ta ngàn lần cũng không chấp nhận được."

https://thuviensach.vn

Trái tím Mộc Lan đập giống như dùi trống, cũng không dám nói tiếp nữa, chỉ chuyên tâm bóp chân, nhưng cổ họng lại khô lại đau.

"Mộc Lan, ngươi cùng ta tiến cung cũng đã gần nửa năm. Mà mỗi một người đều muốn vào trong hoàng cung này, ngay cả muội muội tự cao của ta cũng muốn vào đây, chỉ là hiện tại nàng ta được cái gì?" Triệu Yên Dung mở mắt: "Hiện tại nàng ta còn trong Hoán y cục, mỗi ngày đếu có rất nhiều công việc làm không xong, rất nhiều đau khổ chịu không hết. Đây là cuộc sống mà nàng ta muốn sao? Trong cung có mấy ngàn nữ nhân nhưng chỉ có một mình Hoàng Thượng là nam nhân. Nếu mỗi người đều mang mạng của mình đặt ở trên người Hoàng Thượng thì có mấy cái mạng cũng không đủ sống."

Hoàng Hậu ngừng một lúc lâu, hồi sau mới thở dài: "Trong cung này chính là cái hố sâu không thấy đáy. Thân mình vào thì có ngày còn có thể đi ra, nhưng nếu tâm cũng rơi xuống thì vĩnh viễn không có ngày xoay người. Ta nói vậy ngươi có hiểu không?"

Mộc Lan nghiêm túc gật đầu nói: "Nô tỳ đều hiểu rõ. Người yên tâm, chỗ khác nô tỳ không dám nói chứ người trong Chiêu Dương Điện đều rõ ràng, sẽ không có người nào có ý nghĩ xằng bậy này. Nói tới vị Dung Phi trước kia, nàng ta lớn lên xinh đẹp như vậy, trong nhà lại có quyền thế. Khi đó Hoàng Thượng sủng nàng ta lên tận trời, trong cung có biết bao nhiêu người hâm mộ ghen ghét, chỉ là lúc sau thì như thế nào? Chỉ mới ba tháng, ba tháng từ ở trên mây mà té xuống vũng bùn. Nhà cũng tan nát, người sớm đã không còn, chỉ sợ trong lòng Hoàng Thượng cũng không nhớ được hình ảnh của nàng ta. Có nàng ta làm gương ở phía trước thì những người có loại tâm tư này cũng phải thầm ước lượng mình được bao nhiêu phân lượng."

"Ngươi hiểu rõ là rất tốt." Hoàng hậu sâu kín nói: "Cũng không biết đến khi nào trong cung này mới có thể được sống yên ổn thanh tĩnh."

https://thuviensach.vn

Chủ tớ hai người cũng không nói gì nữa.

Nơi này là hoàng cung, cũng là chiến trường không có khói thuốc súng.

Nơi này có bao nhiêu nữ nhân thì cũng ẩn dấu bao nhiêu địch nhân.

Nàng lôi kéo Trịnh Phi, Huệ Phi và Trương Chiêu nghi thì sao? Những nữ nhân của Hoàng Thượng mà trong đó còn có chút ít là lão nhân.

Lúc trước Trang Quý phi trấn định bình yên như vậy, nhưng khi Hoàng Thượng sủng Hoàng Hậu hơn hai tháng thì cũng đã bắt đầu ngồi không yên.

Triệu Yên Dung chuyển nhẫn hoa ngọc lan trên tay, liếm liếm môi.

Vẫn là nhanh sinh được một đứa con trai thì mới tốt.

Có đứa con nàng sẽ không cần thiết lo được lo mất, mà địa vị của nàng càng được củng cố hơn.

Nếu tương lai tâm tư của Lý Duệ không đặt ở trên người nàng thì nàng cũng không mất mát khổ sở lắm.

Dù sao thì việc nuôi con vẫn có thành tựu hơn là bám ở trên người nam nhân a!

Lúc chạng vạng thì Lý Duệ lại đây, Triệu Yên Dung mang theo ba cung nữ vừa mới rèn luyện thân thể xong trở về, nàng cũng chưa kịp tắm gội nữa.

Lý Duệ nhìn bộ dáng nàng đổ mồ hôi đầm đìa, còn có cung nhân cầm khăn muốn tới lau mặt cho nàng: "Nàng đang làm cái gì vậy? Một thân

https://thuviensach.vn

toàn là mồ hôi."

"Thần thiếp dạy Mộc Lan với các cung nữ đánh quyền."

"Hoàng Hậu còn biết đánh quyền nữa ư?" Hoàng Đế trợn trừng mắt, lão bà của mình khi nào mà văn võ toàn tài, lại còn biết công phu nữa?.

"Chỉ là một ít kỹ xảo của nữ nhân dùng để phòng thân thôi." Triệu Yên Dung cười hì hì nói: "Dù sao thì thần thiếp cũng là hậu nhân của nhà tướng, ngoại tổ mẫu lại có công phu tốt như vậy thì ít nhất cũng sẽ truyền một chút cho hậu nhân."

Lý Duệ cũng không tưởng tượng ra Bình Dương Công chúa đã truyền lại công phu gì cho nữ nhi mình. Chỉ là nghĩ tới bộ dáng kiều kiều nhược nhược của Bùi Cẩm, cũng không giống như là biết công phu.

"Nếu năm đó dì của nàng có thể lấy chút công phu ra thì cũng không bị người ta ức hiếp đến mức đáng thương như vậy."

"Chuyện đó với công phu có quan hệ gì a." Triệu Yên Dung cởi bỏ bím tóc lên bàn, nói với Hoàng Đế: "Căn bản chuyện đó là tính tình nàng ấy có vấn đề, một lòng một dạ muốn làm hiền thê thục nữ. Ngay cả lời nói cũng không dám lớn tiếng thì có thể trông cậy gì vào việc nàng ấy thi triển quyền cước với nam nhân?"

"Đúng rồi ngày mai còn phải tiếp người tiến cung nữa." Hoàng Hậuu ném bím tóc đen nhánh ở sau lưng, dùng khuỷu tay đỡ Hoàng Thượng, "Chỗ ngài chuẩn bị sao rồi?"

"Nàng yên tâm đi." Hoàng Đế nhướn lông mày cùng Hoàng Hậu lén lút nở nụ cười.

Tắm xong rồi ăn cơm, hai người tắt đèn như cũ, sau đó điên đảo chăn gối một hồi.

https://thuviensach.vn

Thật vất vả cái giường mới không đung đưa nữa. Lý Duệ thở phì phò đè ở trên người Triệu Yên Dung, hắn hưởng thụ dư vị mà rất lâu cũng không chịu xuống dưới.

Ban ngày Triệu Yên Dung luyện công, buổi tối lại cùng với Lý Duệ 'luyện công', thể lực nàng có chút không theo kịp. Nàng xốc nam nhân nặng muốn chết này qua một bên, thở hỗn hển hồi lâu rồi mới nói: "Hôm nay Trang Quý phi tỷ tỷ tới nơi này của thần thiếp."

Lý Duệ ngạc nhiên: "Trang Cần sao? Nàng ấy tới đây làm gì?"

Triệu Yên Dung trở mình, đối mặt với Lý Duệ nói từng chữ một: "Làm cái gì đâu? Thần thiếp là Hoàng hậu, đương nhiên nàng ấy tới thỉnh an rồi."

Lý Duệ sờ sờ cái mũi, cười nói: "Ta chỉ mới hỏi thôi, lại không nói nàng ấy không nên tới thỉnh an, nàng tức giận cái gì."

"Thần thiếp không giận!" Triệu Yên Dung quay lưng lại với hắn, không nói lời nào nữa.

"Còn nói không giận nữa." Lý Duệ đem thân thể bướng bỉnh kia trở lại: "Đúng là giận rồi. Nào, nói cho ta nghe Trang thị đã nói cái gì với nàng"

"Cũng không có gì. Chỉ là nói tới ngài đã mấy ngày không qua chỗ của nàng ấy." Triệu Yên Dung lười nhác nói: "Cũng tại ngài mỗi ngày đều ở Chiêu Dương Điện của thần thiếp, thậm chí đã nhiều ngày mà ngài cũng chưa gặp qua người khác a!"

Lý Duệ nở nụ cười: "Có thể là nàng ấy có chuyện muốn nói ta, không phải như nàng nghĩ đâu."

https://thuviensach.vn

"Không phải?" Triệu Yên Dung ngồi dậy: "Nàng ấy là Quý phi của ngài, đã nhiều ngày không thấy ngài, nhớ là chuyện bình thường. Chỉ là ngài nói không phải thì không phải, mà ngài có chắc là không phải như thần thiếp suy nghĩ không?"

Lý Duệ cũng ngồi dậy, ôm thê tử vào trong lồng ngực rồi nói: "Lần trước ta đã nói qua với nàng, Trang thị giống như tỷ tỷ của ta, tình cảm của chúng ta cũng không giống với nam nữ khác. Nàng đừng ghen với nàng ấy, mấy năm nay nàng ấy cũng không dễ dàng gì."

"Thì ngài cũng phải nói với thần thiếp rốt cuộc không dễ dàng như thế nào chứ. Nếu ngài cái gì cũng không nói thì sao thần thiếp có thể thông cảm cho nàng ấy, sao lại không ghen với nàng ấy được?" Triệu Yên Dung ngồi ở trên người hắn, làm nũng lung lay thân thể hai lần, nhưng đột nhiên thân thể nàng cứng đờ.

"Nàng làm sao vậy?"

"Chảy chảy chảy..." Bởi vì không để ý mà nàng lại đang ngồi trên đùi Lý Duệ, Lý Duệ vừa mới cảm nhận được vài thứ thì đột nhiên một dòng nước nóng hầm hập chảy ra ướt dầm dề, ướt chân của Lý Duệ.

Triệu Yên Dung nghĩ lần bị Hoàng Đế sờ soạng mà dính phải bà dì cả cũng không xấu hổ như bây giờ, tóc của nàng như bị thiêu cháy vậy.

"Chúng ta hãy tắm rửa trước đi rồi mới nói nữa?" Thật ra Lý Duệ không có chút xấu hổ nào, ngược lại nhìn thê tử đang xù lông tức giận cảm thấy rất hài hước.

"Lau lau a, mau lau đi a!"

Thấy thân thể Lý Duệ trần trụi đứng lên, trên đùi còn có một dòng nước trắng đục đang từ từ chảy xuống. Triệu Yên Dung thiếu chút nữa phát

https://thuviensach.vn

điên, thuận tay bắt lấy miếng vải lau cho hắn, chờ lau xong rồi mới phát hiện đó chính là áo lót của nàng...

Lý Duệ cười ha ha, một phen bế Hoàng Hậu lên hướng tới chỗ tịnh phòng.

"An Lan, con cảm thấy Hoàng Hậu đối đãi với con thế nào?" Nguỵ Thái phi sớm đã nằm ở trên giường, Ngụy An Lan ngồi ở trước giường, ánh đèn chiếu vào thấy nàng đang thêu một bộ ngư diễn hồng liên. Nàng nghe thấy Thái phi nói chuyện liền ngẩng đầu lên cười với bà.

"Hoàng hậu là người rất tốt, đối đãi với con cũng tốt." Nguỵ An Lan nghiêm túc trả lời bà: "Mấy ngày nay con đã nhìn kỹ, nàng ấy là người thẳng tính, vui hay không vui đều biểu hiện ở trên mặt."

Ngụy Thái phi gật đầu nói: "Nàng ấy vẫn luôn là người như vậy. Lúc vừa mới tiến cung, trong lòng nàng ấy không vui vẻ còn dám bày vẻ mặt ra với Thái Hậu và Hoàng Thượng, cũng không nói tình cảm với ai làm cho Hoàng Thượng rất buồn bực."

Nguỵ An Lan suy nghĩ nói: "Cũng không phải giống như người nói. Hỉ nộ của Hoàng hậu chỉ thể hiện ở trước mặt chúng ta. Có đôi khi chúng ta ở một chỗ nói chuyện, nếu có người bên ngoài tới hoặc là phi tần không quen lại đây thỉnh an thì nàng ấy sẽ thay đổi thành người cao cao tại thượng, cao đến nỗi không ai có thể với tới, rất là có khí thế."

"Con cảm thấy nàng ấy ở trước mặt Hoàng Thượng mới chân thật hơn, dám nói dám nghĩ dám làm, cho nên Hoàng Thượng mới thích nàng ấy."

Nguỵ Thái phi lắc đầu nói: "Cái đó lại không giống nhau. Trước kia nàng ấy ở mặt Hoàng Thượng cũng dám nói dám làm nhưng Hoàng Thượng lại chán ghét nàng ấy tới cực điểm."

https://thuviensach.vn

"Khi đó nhất định Hoàng Hậu nương nương không có thích Hoàng Thượng." Nguỵ An Lan buông bức thêu xuống nói với Thái phi: "Con ở Chiêu Dương Điện cũng gặp qua Hoàng Thượng mấy lần, người không thấy được bộ dáng Hoàng Hậu nhìn Hoàng Thượng, trên mặt còn có thể phát ra ánh sáng, mà cái loại đẹp này làm cho người ta lay động tận tâm can. Hoàng Thượng cũng giống vậy, không chỉ cười ở trên mặt, mà ở trong mắt, mỗi một cọng tóc, cả người đều giống như phát sáng vậy. Khi hai người ở bên nhau thì trong mắt chỉ còn lại đối phương."

Nguỵ Thái phi trầm mặc.

"Thậm chí làm cho người ta cảm thấy hai người bọn họ chính là trời sinh xứng đôi vừa lứa, ai cũng chen vào không lọt." Nguỵ An Lan tinh tế thanh âm nhu nhu nói với Thái phi: "Nương nương, lúc đầu An Lan có chút ý nghĩ với Hoàng Thượng, chỉ là chuyện đó xảy ra từ trước thôi. Loại cảm giác đó giống như thời niên thiếu hài tử vô tri ngưỡng mộ các thiên gia, chứ không phải tình yêu nam nữ. Nhìn bọn họ có đôi khi con suy nghĩ rằng thế gian này thật sự có tình cảm chân thành tha thiết. Nếu có một người có ánh mắt như vậy nhìn con thì con can tâm tình nguyện vì hắn mà chết."

Nguỵ Thái phi vươn tay vuốt đầu nàng mà nói: "Sẽ có, An Lan. Nhất định sẽ có một người nam nhân tốt như vậy thích con, sủng con và bảo vệ yêu thương con."

Nguỵ An Lan cúi đầu, trong lòng suy nghĩ không biết nam nhân nào có thể khiến nàng giống Hoàng HậunhìnHoàng Thượng như vậy, từ trong ra ngoài đều vui vẻ phát ra ánh sáng chói mắt.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Bẫy Ngươi Không Cần Thương Lượng

Phu thê liên thủ, bẫy người vô địch+ Vinh Vương cố lên!

Edit: Nguyệt Thục Viện

Beta: Thư Thục cơ

Hoàng Đế rốt cuộc cũng không có thời gian nói chuyện của Trang Quý phi với Hoàng Hậu, bởi vì Hoàng Hậu mới tắm được một nửa đã mệt mỏi đi ngủ. Lý Duệ thương xót nàng, sáng sớm thức dậy cũng không cho người khác đánh thức nàng, thay quần áo xong thì thượng triều sớm.

Chờ khi Triệu Yên Dung thức dậy đã qua giờ Thìn, mãi cho đến khi dùng xong điểm tâm, nàng mới nhớ chuyện Lý Duệ đáp ứng còn chưa thực hiện. Trong lòng mắng hết mấy lượt nam nhân thất tín đó, lúc này mới đứng dậy ra ngoài sân làm những hoạt động thường ngày.

Sáng sớm, nàng bận bịu an bài chỗ ở cho Bùi Cẩm và Triệu Uyển Dung. Lúc này nàng đã quyết định chủ ý, muốn thúc đẩy chuyện tốt của Bùi Cẩm và Vinh vương. Nghĩ đến tính cách siêu cấp bánh bao của Bùi Cẩm, lúc này vẫn chưa thay đổi suy nghĩ, còn chưa dám can đảm tiếp nhận hôn nhân mới, nàng đã chuẩn bị trường kỳ chiến đấu, nên cho người quét dọn sửa sang lại thật tốt chỗ ở của Bùi thị và Uyển Dung, hết thảy theo quy cách ở lại lâu dài mà làm.

Lại cho Mộc Lan mở khố phòng nhỏ của Chiêu Dương điện, chọn lựa ở trong đó hết nửa ngày mới chọn ra được mấy thất vải có màu sắc tươi sáng và mấy bộ trang sức tinh xảo.

https://thuviensach.vn

"Phu nhân cũng không phải là không có xiêm áo trang sức, người chọn những thứ này nàng ấy cũng chưa chắc chịu đâu". Mộc Lan nói.

"Vậy cũng không thể tùy nàng ấy mặc màu tối như một đại nương vậy". Triệu Yên Dung lấy đồ vật cất đi: "Mới có hai mươi mấy tuổi, trong lòng lại giống như lão bà năm sáu chục tuổi. Mặc màu tươi sáng chút, tinh thần cũng sẽ thay đổi. Ta để cho nàng ấy tiến cung, chỉ muốn nàng ấy giải sầu, một lần nữa tìm lại tự tin, theo đuổi hạnh phúc của mình thật tốt, cũng không phải tùy ý nàng ấy ăn năn hối hận rồi vùi ở trong phòng mọc nấm."

Lý Duệ hạ triều, đi thẳng vào Đức Mậu điện, đại hạn ở phương Nam đã ổn định, cũng may triều đình có chuẩn bị, những ngày qua Hộ Bộ dường như ngày đêm điều phối chuyển giao, trong kinh phái đặc sứ, giám sát, người đốc thúc đi ra ngoài cũng đã lần lượt đến nơi, một số nơi sẽ có loạn nhỏ, nhưng khó thành họa lớn. May mà như vậy, mà tấu chương đưa lên đã nhiều gấp ba lần bình thường, một khi Chính Sự đường động đến, áp lực của Hoàng Đế cũng lớn không ít.

Vinh Vương vào Đức Mậu điện chính là nhìn thấy tấu chương chất cao như núi vậy, một đống đông, một đống tây, Hoàng Đế ngồi ở sau án thư, đang viết thoăn thoắt.

"Vương thúc ngồi đi, trẫm còn có mấy thứ quan trọng phải xem, một lát nữa nói chuyện với người".

"Người cứ bận rộn đi". Vinh Vương đi lòng vòng ở thư phòng, tự mình tìm một chỗ trống ngồi xuống, nhìn Hoàng Đế hết sức chăm chú làm việc, trong lòng không khỏi có chút chột dạ, bất an. Người ta bận rộn chính sự, bận đến thành như vậy mà bản thân lại chạy đến quấy rầy có phải có chút không thỏa đáng hay không?

Vinh Vương như ngồi bàn chông vậy, cái mông không ngồi yên, một lát sau, thấy Hoàng Thượng còn đang vùi đầu làm việc, liền đứng lên nói:

https://thuviensach.vn

"Hoàng Thượng người cứ bận rộn đi, ngày mai thần lại đến".

Lý Duệ cũng không lưu hắn lại, chỉ hơi ngẩng đầu một cái nói: "Nếu Vương thúc không có chuyện gì quan trọng thì ngày khác lại nói cũng được".

Vinh Vương gật đầu một cái, nhấc chân muốn đi.

Lại nghe Hoàng Đế nói ở phía sau: "Ngày mai sợ cũng không rảnh. Hoàng Hậu muốn đón di mẫu và muội muội tiến cung ở, trẫm dù sao cũng phải bồi nửa ngày".

Chân vừa nhấc lên trên không trung vòng nửa vòng quay lại. Vinh ương quay đầu, lại nhìn thấy Hoàng Đế đang nâng cằm cười híp mắt nhìn hắn.

"Sao vậy, hay Vương thúc cảm thấy hôm nay nói thì sẽ tốt hơn?"

Bị đứa cháu Hoàng Thượng nhìn như vậy, Vinh Vương kì lạ cảm thấy có chút chột dạ, nhưng bước chân kia mình cũng không khống chế được, tự động đi tới cái ghế trước mặt Hoàng Đế, xoay người ngồi xuống.

"Nghĩ lại ta ở Vương phủ cũng rảnh rỗi không có chuyện gì làm, Hoàng Thượng vì quốc sự mà ngày đêm vất vả như vậy, khiến người nhìn thấy vừa bội phục lại có chút đau lòng". Vinh Vương hi hi cười, nói với Lý Duệ: "Hoàng thượng người không bằng nhìn một cái, trong này có những chuyện khẩn yếu vụn vặt gì không để thần làm giúp cho?"

Lý Duệ dựa người ra ghế, cười nói: "Đây lại thật hiếm thấy. Vương thúc luôn không màng chính sự, khi phụ hoàng còn tại thế cho dù làm sao lôi kéo ngươi, ngươi cũng trốn tránh mà, hôm nay sao lại chịu giúp trẫm san sẻ đây?"

https://thuviensach.vn

Vinh vương sờ sờ cằm, cười nói: "Khi đó là do tuổi trẻ ham chơi mà. Ngươi cũng biết, lúc phụ vương ta còn sống đã từng thề với Thánh tổ, nhất mạch Vinh Vương không bao giờ phản bội Đại Tề, nếu thần nhúng tay vào, không biết lại có bao nhiêu người ngủ không yên giấc".

"Vậy sao bây giờ lại không sợ rồi?"

"Tuổi tác càng lớn, cũng càng biết lý lẽ rồi. Thay Hoàng Thượng phân ưu cũng là một cách trung thành tận tụy. Trước kia chẳng qua không hiểu chuyện, mượn cớ lười biếng mà thôi".

Lý Duệ đang chờ hắn nói những lời này, nghe Vinh Vương nói mình như vậy, hắn liền vỗ tay một cái, nói với bên ngoài: "Đức Toàn, ngươi vào đây!".

Đức Toàn ý cười đầy mặt khẽ cúi người, lướt đi vào, trong tay bưng một chồng lớn tấu chương, đặt trước mặt Vinh Vương nói: "Vương gia, đây là một ít tấu chương nô tài chỉnh lý, bên trong đều là ghi chép số bạc chi tiêu của Hộ Bộ trong dạo gần đây cần hạch toán, không phiền phức, chỉ hao tốn chút thời gian mà thôi. Chỗ này Hoàng Thượng còn nhiều tấu chương lắm, những thứ này có Vinh Vương điện hạ giúp xem một chút, thật sự là giúp quá nhiều rồi".

Đức Bảo theo chân đi vào, phía sau có hai thái giám theo sau, một người bưng trà thơm điểm tâm, một người bê một cây quạt lá lớn.

"Hiện giờ trời nóng, mời Vương gia ngồi ở đây, một lát nô tài lấy giấy và bút mực đến. Người dùng chút trà điểm tâm, gọi người quạt cho mát mẻ".

Vinh Vương nhìn hai nhất phẩm thái giám này, lại nhìn một chồng tấu chương thật dày ở trên bàn kia, đột nhiên có cảm giác mắc bẫy của người khác rất muốn hộc máu. Hắn xoay mặt nhìn Hoàng Thượng, Lý Duệ cười dùng tay làm dấu mời, lại cúi đầu phê tấu chương, không để ý tới hắn. Vinh

https://thuviensach.vn

vương cũng chỉ có thể tĩnh tâm lại, từng chút từng chút cẩn thận kiểm tra đối chiếu sổ sách.

Hắn nhiều năm ở bên ngoài bôn ba buôn bán, hết sức nhạy cảm với những con số, đối với sổ sách lại vừa nhanh vừa chuẩn, thật giống như ông lão đã có kinh nghiệm lâu năm ở phòng thu chi vậy. Trước kia vẫn trốn tránh chính sự không muốn dính vào, một vì tránh hiềm nghi, hai là vì tự do, dĩ nhiên nhiều hơn hết vẫn là muốn tự do tự tại. Chẳng qua Lý Khác cũng không phải là một người quần áo lụa là ăn chơi trác táng chân chính, hắn có năng lực cũng quyết đoán, nếu không hắn sẽ không lấy thân phận Vương gia nhàn rỗi nhiều năm du ngoạn bên ngoài, giành được sự yêu thích và tôn kính của hơn nửa tông thất.

Có người giúp, chính sự xử lý nhanh hơn nhiều. Gặp phải chuyện phiền phức khó khăn, hai người còn có thể thương lượng một hai, thúc cháu hai người phối hợp lại, hiệu suất lại tăng lên không ít.

Chỉ chớp mắt đã đến lúc thắp đèn, Lý Duệ muốn lưu Vinh Vương lại ăn cơm. Vinh vương vốn muốn từ chối, nhưng nghe Hoàng Thượng nói muốn dẫn hắn đến Chiêu Dương điện dùng bữa với Hoàng Hậu, tâm tư hắn lại hoạt động.

Bên này Đức Bảo đã sớm sai người đi Chiêu Dương điện đưa tin, nghe nói 'dượng tương lai' sẽ đến, Triệu Yên Dung nhất thời cao hứng, cuốn tay áo tự mình đến phòng bếp nhỏ thể hiện tài nấu nướng. Công việc ở phòng bếp cổ đại này không phải là nơi nàng có thể điều khiển được, cũng may nàng là Hoàng Hậu tôn quý, mọi việc nhóm lửa, chà nồi, vặt rửa băm đều do thô sử cung tỳ ở phòng bếp làm, nàng chỉ cần cầm nồi xẻng động tay mà thôi. Chỉ có như thế nhưng cũng khiến Mộc Lan các nàng bị dọa mất rồi. Trong phòng bếp tất cả đều là lửa, khói dầu, nếu Hoàng Hậu bị thương thì làm sao cho phải đây?

https://thuviensach.vn

Chờ Hoàng Đế và Vinh Vương đến, Triệu Yên Dung cũng chỉ làm được một món ăn, đặt trong một cái dĩa mỏng hình mẫu đơn bát tiên màu hồng phấn ở chính giữa bàn.

"Đây là sườn ướp mơ, không giống với khẩu vị trước kia chúng ta ăn, các ngươi nếm thử đi". Triệu Yên Dung cầm đũa, tự tay đưa khăn cho Lý Duệ và Lý Khác. Sườn dùng chính là xương sườn ngon nhất, băm thành từng đoạn lớn nhỏ, bóng loáng đỏ thắm, nước dùng vừa nhiều lại đậm đà, bên trong có vị chua của mơ xanh đã nấu mềm, giữ lại vài hột ở trong. Cắn một miếng, chỉ cảm thấy ngoài giòn trong mềm, chua ngọt thơm ngon, trong vị thịt lại mang theo mùi thơm của mơ, quả thực hết sức đặc biệt.

"Thịt này thật ngon". Vinh Vương vỗ bàn khen: "Trước kia bổn vương ở Giang Nam cũng đã từng ăn món thịt nấu mơ, nhưng lại không ngon bằng món này, nơi đó làm quá ngọt, không so được với món này, chua ngọt vừa vặn, ngon miệng!"

Được Vinh Vương khen như vậy, tâm tình Triệu Hoàng Hậu thật tốt, nhìn thấy vị 'dượng tương lai' này quả thực càng nhìn càng cảm thấy khả ái thân thiết.

"Vương thúc thích ăn vậy thì tốt quá rồi, bổn cung cũng xem như không uổng phí công sức. Lát nữa ta lại viết cách làm, vương thúc có thể mang về phủ, để đầu bếp ở Vương phủ dựa theo mà làm".

Uổng phí công phu? Vốn cũng muốn khen một chút, Hoàng Đế bưng đũa trong tay nhìn Hoàng Hậu.

Hoàng Hậu thấy ánh mắt của hắn, đã biết hắn muốn hỏi cái gì, vì vậy gật đầu một cái: "Không sai, món sườn này là thiếp tự mình đến phòng bếp làm đó".

Trong lòng Hoàng Đế mất hứng, bọn họ là phu thê lâu như vậy cũng không thấy Hoàng Hậu tự mình xuống bếp làm thức ăn cho hắn, dựa vào

https://thuviensach.vn

cái gì Vương thúc đến thì có lộc ăn như vậy? Hoàng Đế im lặng không lên tiếng đứng dậy, trực tiếp bưng cái đĩa sườn đến trước mặt mình.

Vinh Vương bên này còn vui vẻ muốn ăn nữa, vừa vươn đũa, đừng nói là sườn, ngay cả cái dĩa cũng mất...

Triệu Yên Dung: "..."

Vinh Vương: "..."

Lý Duệ rất bình tĩnh ăn sườn, nói với Mộc Lan hầu hạ một bên: "Vương thúc thích ăn cá, ngươi bưng món cá chép kia qua cho hắn đi".

Vinh Vương cắn đầu đũa, mặt đầy oán giận nhìn dĩa sườn xa xa với không tới kia. Bổn vương không thích ăn cá! Từ nhỏ đến lớn bổn vương cũng không ăn cá!!!

Ba người dùng cơm xong, cung nhân Chiêu Dương điện bưng trà và khăn nóng lên, hầu hạ các chủ tử thu thập gọn gàng, Hoàng Hậu và Hoàng Đế câu được câu không nói chuyện với nhau, không phải hôm nay trong vườn có hoa gì nở thì trong ao có hai con cá chép gấm bị lật bụng, ở đường Kiềm Đông phát hiện được một cái hang động có khắc đá từ thời Tần các loại... Không quản Hoàng Hậu nói chuyện có bao nhiêu lông gà vỏ tỏi, Hoàng Đế cũng nghe rất nồng nhiệt. Mà không quản Hoàng Đế nói tới chuyện thú vị gì ở trời nam biển bắc, Hoàng Hậu cũng nâng tai híp mắt cười nghe, người ca kẻ xướng. Bọn họ ngồi phân phải trái, cũng không dựa rất gần, nhưng cảm giác thân mật giữa lời nói và vẻ mặt khiến cho người cô đơn nhiều năm như Vinh Vương nhìn nóng mắt tim đập.

Người một nhà nên là như vậy, lúc hắn còn nhỏ, mặc dù phụ mẫu thường xuyên cãi nhau ầm ĩ, nhưng khi hai người không đánh nhau, chỉ ngồi tán gẫu như vậy, khiến cho người khác cảm thấy không khác bây giờ là bao. Thân mật khắng khít, ung dung thoải mái, giống như người ngồi đối diện là một phần cơ thể của mình vậy, người ngoài hoàn toàn không có

https://thuviensach.vn

cách nào chen vào được. Các loại hâm mộ ghen tỵ tụ hợp lại trong lòng hắn, đốt thành một đoàn, khiến hắn miệng khô lưỡi khô, cả người bốc hỏa. Hắn nhìn chằm chằm Hoàng Đế và Hoàng Hậu, mong rằng bọn họ có thể trò chuyện với hắn, hắn sẽ trò chuyện tự nhiên một chút. Nhưng hai vị kia tán gẫu đến quên mình, chỉ lo ở một bên tán tỉnh ve vãn, liếc mắt đưa tình, lại không thèm để ý đến hắn, xem hắn trong suốt như không khí, làm vật trang trí ở trong phòng.

Vinh Vương đứng ngồi không yên một hồi, cuối cũng vẫn không nhịn được nói: "Nghe nói ngày mai di mẫu và tiểu muội của Hoàng Hậu sẽ vào trong cung ở, như vậy cũng tốt, để bọn họ ở trong cung giải sầu một chút, tâm tình cũng có thể tốt hơn".

Hoàng Hậu khẽ mỉm cười, liếc Hoàng Đế một cái, nói: "Chuyện này sao lại nói với Vương thúc chứ? Chẳng qua chỉ là chuyện nhà thiếp mà thôi".

Hoàng Đế cười nói: "Vương thúc cũng là người trong nhà, di mẫu của nàng cũng là biểu muội của hắn, sao lại không nói được chứ?"

"Ai, vậy cũng đúng". Hoàng Hậu ngọt ngào cười nói: "Vương thúc luôn chiếu cố di mẫu ta, muội muội cũng thích người. Lần trước vào cung còn hỏi ta nàng ấy có nên đổi họ hay không nữa kìa".

Vinh Vương nghe nàng nói vậy, trong lòng vừa mừng lại vừa sợ hãi, càng ngồi không yên.

Gương mặt đẹp trai trở nên đỏ thẫm, hoàn toàn mất hết dáng ngông cuồng tiêu sái của ngày thường.

Hoàng Đế lại biết góp vui, liền tiếp lời Hoàng Hậu tra hỏi: "Ồ? Muội muội của nàng sao lại nghĩ tới muốn đổi họ vậy?"

https://thuviensach.vn

"Nha đầu đó cảm thấy mặt mũi không vẻ vang thôi". Hoàng Hậu nói không chút suy nghĩ gì: "Phụ thân như vậy khiến nàng ấy không còn mặt mũi, tính tình trẻ con mà, tự nhiên cảm thấy họ Triệu mất mặt, còn hỏi ta tên Lý Uyển Dung có phải dễ nghe hơn không".

"Đùng!"

"Bốp!"

"Choang!"

Tiếng đầu tiên là cùi chỏ của Vinh Vương nện xuống bàn phát ra. Tiếng thứ hai là ly trà trên bàn nhảy lên, chạm vào khay trà gây ra tiếng giòn giã. Tiếng sau cùng chính là cái ly rớt xuống đất, vỡ thành mảnh vụn. Nước trà nóng hắt đầy đất, làm ướt một góc trường bào của Vinh Vương. Đế Hậu sợ hết hồn, cùng nhìn hắn. Vinh Vương nhảy cẫng lên từ chỗ ngồi, mặt đỏ như tấm vải, hết sức xin lỗi: "Thật ngại quá, nhất thời không cẩn thận".

Hoàng Hậu cười một cái nói: "Vương thúc người tay chân vụng về như vậy lại giống như người trẻ tuổi vậy đó".

Hoàng Đế không vui nhìn nàng nói: "Hoàng Hậu, Vương thúc là trưởng bối, nàng sao lại nói chuyện như vậy với Vương thúc!"

Hoàng Hậu che miệng: "Ai da, thật có lỗi với Vương thúc, cũng không biết tại sao thiếp lại thấy Vương thúc giống như người trong nhà vậy, nhất thời nói đùa cũng quên mất bối phận. Cũng không thể trách được, Vương thúc trông trẻ tuổi như vậy, nếu đi ra ngoài cùng với Hoàng Thượng, nào giống thúc cháu, ngược lại càng giống là huynh đệ hơn".

Vừa đấm vừa xoa, trái tim của Vinh Vương cũng lúc lên lúc xuống, cười không được, giận cũng không xong, đứng ở đó lại có mấy phần lúng túng.

https://thuviensach.vn

Cung nhân tay chân nhanh nhẹn không bao lâu đã thu dọn dưới đất sạch sẽ. Chẳng qua vạt áo của Vinh Vương bị bắn nước trà tung tóe, nhưng cũng không cần thay quần áo, ngồi lại chỗ ngồi, trong đâu ba chữ "Lý Uyển Dung" kia không ngừng lăn lộn, nửa vui nửa buồn, trong lúc nhất thời ngẩn ngơ xuất thần.

"Năm nay Vương thúc cũng hai mươi tám rồi ha?" Hoàng Hậu tiếp tục nói chuyện nhà với Hoàng Đế.

Hoàng Đế gật đầu một cái nói: "Vương thúc cầm tinh con rồng, năm nay đã hai mươi chín rồi".

"Ồ, di mẫu ta lại cầm tinh con khỉ". Hoàng Hậu tiếp thêm một câu không ra sao, hai người lại bắt đầu thiên nam địa bắc nói chuyện phiếm.

Trái tim Vinh Vương bị một câu nói của Hoàng Hậu nhấc lên rung rinh, lại chậm chạp không buông xuống được, hắn nhìn Hoàng Hậu nhưng nàng lại một mực không nhìn hắn, lại nhìn khóe miệng hơi giương lên của Hoàng Đế, hoang mang không dứt trong lòng từ từ ổn định lại, rốt cuộc phát hiện... lão tử bị phu thê hai người này chơi rồi. Trong lòng đã định, khí thế phong lưu của Vinh Vương lại quay trở lại trên người. Thật ra suy nghĩ kỹ lại một chút ngôn ngữ cử chỉ hôm nay của Đế Hậu hai người, đã lộ ra không ít tin tức.

Vinh Vương trầm ngâm chốc lát, cảm thấy mình cũng không cần phải quanh co lòng vòng. Hai vợ chồng này quá thông minh, chỉ sợ đã sớm nhìn ra một ít đầu mối. Hiện giờ hắn ở Quan Quân Hầu phủ không chiếm được chỗ tốt, Bùi Nghi đề phòng hắn như đề phòng trộm vậy, trước kia còn có thể thỉnh thoảng leo tường, bây giờ chân tường cũng đều bị hắn gắn chông sắt, trước sau phòng của Bùi Cẩm cũng không biết tăng thêm bao nhiêu người ngày đêm trông coi, ngay cả một chút khe hở hắn cũng không tìm được.

https://thuviensach.vn

Cho nên nghe nói Hoàng Hậu muốn đón mẹ con Bùi Cẩm vào cung, hắn mới cảm thấy trong đêm tối vô tận cuối cùng cũng có một tia sáng. Chẳng qua trong cung không thể so với Hầu phủ. Hắn trèo tường của Hầu phủ, cùng lắm bị Bùi Nghi phát hiện cũng chỉ cầm gậy đuổi đánh một trận. Nếu hắn dám leo tường nội thị hoàng cung chỉ e là người vừa mới tiếp đất, đã bị băm thành thịt bằm mất rồi. Nếu Hoàng Đế và Hoàng Hậu hai người tình nguyện thúc đẩy, vậy Bùi Nghi cũng không thể ngăn trở hắn. Vinh Vương nghĩ tới điểm này bất giác lại bắt đầu xoa tay, trên mặt cũng lộ ý cười.

"Hoàng Thượng, thần đã hai mươi chín tuổi".

Vẫn mãi sôi nổi thảo luận với Hoàng Hậu rốt cuộc là dương chi bạch ngọc của Hòa Điền tốt hay là tụ ngọc của Sơn Đông tốt, Hoàng Đế quay đầu nhìn hắn, cười nói: "Đúng vậy, Vương thúc lớn hơn trẫm sáu tuổi".

Hoàng Hậu cũng mặt đầy ngây thơ nhìn Vinh Vương cười.

Vinh Vương ho khan hai tiếng, sờ râu ngắn ngủn trên cằm thở dài nói: "Nhìn Hoàng Thượng phu thê tình thâm, thật là khiến người khác hâm mộ".

Hoàng Hậu cười nói: "Vương thúc ngươi soái như vậy, nữ tử muốn làm Vương phi nhất định rất nhiều, tâm động không bằng hành động, nhanh chóng cưới một người thím về mới tốt".

Vinh Vương không hiểu Hoàng Hậu nói 'soái' là ý gì, chẳng qua cũng không phải nói hắn 'yếu'[1], mặc dù hắn đã gần ba mươi còn chưa vợ chưa con, nghe quả thực có chút yếu. Nhưng câu "tâm động không bằng hành động" kia quả thực rất đúng ý hắn. Bỏ lỡ nhiều năm như vậy, hắn cũng không muốn bỏ qua một lần nữa. Đời người chỉ ngắn ngủi mấy chục năm, nếu không cố gắng tranh thủ, hắn chỉ sợ tương lai mình chết cũng không nhắm mắt.

([1]: 帅/Shuài/: là đẹp trai gần đồng âm với 衰 /Shuāi/: suy yếu)

https://thuviensach.vn

"Còn mong Hoàng Thượng và Hoàng Hậu tác thành". Vinh Vương đứng dậy, cung kính thi lễ với bọn họ một cái.

"Vương thúc nói tác thành gì?" Hoàng Đế giả bộ hồ đồ: "Nếu có người hợp tâm ý, đừng ngại nói với trẫm, lấy nhân phẩm gia thế của Vương thúc, người ta nhất định sẽ cam tâm tình nguyện".

Vinh Vương ngồi thẳng, nhìn hắn cười khổ một tiếng nói: "Hoàng Thượng tội gì đùa giỡn thần, tâm tư của thần, hai vị đã sớm biết rồi mà".

Nếu không Hoàng Hậu cũng sẽ không giao danh sách vạch tội nàng cho hắn xử lý, mà hắn cũng không hết lòng như vậy, dùng nhân lực vật lực cực lớn để đi bắt cái đuôi của những viên quan kia.

"Tâm tư nỗi tương tư" Hoàng Hậu cuối cùng cũng nói: "Chẳng qua dù sao đó cũng là trưởng bối của bổn cung, bổn cung muốn nàng ấy sống tốt, lại càng muốn Vương thúc người tốt, không thể dùng biện pháp mạnh. Người cũng biết, dưa hái xanh không ngọt, chuyện này thành hay không vẫn phải nhờ vào Vương thúc".

Vinh Vương nghe vậy thì chấn động, vái chào Hoàng Hậu: "Mong Hoàng Hậu chỉ điểm."

"Chỉ điểm không dám nhận, người cũng là trưởng bối, sao dám chỉ điểm người?" Hoàng Hậu đứng lên, trả lại bán lễ: "Chẳng qua di mẫu kia của ta tuy là tính tình bên ngoài mềm yếu, nhưng lúc chui rúc vào sừng trâu e rằng nhất thời cũng khó đi ra. Trái tim đã bị tổn thương, muốn chữa lành, sưởi ấm cần phải tốn công sức và nhẫn nại gấp mười lần, trăm lần mới được. Cho nên ta mới nói, chuyện này có được hay không, chỉ là do Vương thúc mà thôi".

Vinh Vương nghe đến chỗ này, bất giác nuốt nước miếng một cái.

https://thuviensach.vn

"Nhân phẩm và tâm ý của người, ta và Hoàng Thượng đều biết, chúng ta dĩ nhiên vui vẻ tác thành. Ta tính tình thẳng thắn, có ý gì cũng không giấu giếm. Ta đã gọi nàng ấy là mẫu thân mười năm, cũng thật xem nàng ấy như mẹ của mình mà tôn kính. Những năm qua nàng đã

chịu nhiều khổ cực, trong đó có nhiều hoặc ít là do ta không phải. Hôm nay coi như là giải thoát, ta đương nhiên hy vọng nàng ấy có thể sống vui vẻ hạnh phúc".

Hoàng Hậu nhìn Vinh Vương, thấy khóe mắt hắn ửng đỏ, bất giác cười một tiếng: "Nàng ấy phải có người đặt nàng ấy trong lòng bàn tay, thương yêu, chữa lành vết thương cũ, khiến trái tim của nàng ấy ấm áp lại. Nếu không có người nào có thể làm được, ta lại tình nguyện nàng ấy mang theo Uyển Dung mà sống như vậy đến suốt đời".

Vinh Vương khóc đỏ mắt ngẩng đầu lên, nghiêm túc nhìn Hoàng Hậu, nói: "Tấm lòng của Hoàng Hậu đối với nàng ấy, trời đất chứng giám". Vừa nói lại trịnh trọng thi lễ một cái.

"Vương thúc làm gì vậy, người một nhà đang nói chuyện thực tốt, người lại chắp tay thi lễ như vậy, nàng đã đáp lễ lại rồi, trẫm nhìn cũng thấy hoa mắt". Lý Duệ cười ha hả khoát tay: "Người một nhà không cần đa lễ, ngươi nếu còn như vậy, lần tới trẫm cũng không dám mời ngươi ở lại trong cung dùng bữa nữa đâu".

Vinh Vương thở ra một hơi như trút được gánh nặng, cuối cùng lại ngồi xuống.

Hoàng Hậu cầm một quả cam ngọt, vừa bóc vừa nói với Hoàng Đế: "Đúng rồi, lần trước nghe nói Thừa Quận Vương tìm người, có phải tông thất xảy ra chuyện gì không?"

Lý Duệ cười cũng lấy một trái cam bóc vỏ, Đức Bảo ở một bên muốn giúp hắn bóc, lại bị hắn giơ tay lên ngăn lại: "Không có gì, chỉ là Thừa

https://thuviensach.vn

Quận Vương nói hắn tuổi tác đã lớn, muốn thỉnh trẫm từ chức Tông Nhân lệnh."

Tông Nhân lệnh là cơ quan đầu não của Tông thất, đại biểu tiếng nói của Tông thất hoàng thân. Đều đều nói Tông thất thân quý, muốn áp phục mọi người là chuyện không dễ dàng. Đại Tề dựng nước không lâu, tuy nói sau khi Võ Đức đế đại phong tông thân cũng đã thanh tẩy một phen, các chi lớn của Tông thất cũng đã bị cắt đi rất nhiều, nhưng vẫn là một cổ thế lực vô cùng cường đại.

Hiện giờ những thế hệ trước của Tông thất bị Tiên Đế thanh lý cũng không kém là bao, lưu lại đa số là tuổi trẻ, những người này tuổi trẻ khí thịnh không chịu dạy dỗ, Thừa Quận Vương lại là một ông lão hơn sáu mươi tuổi, cũng quả thực đã cố hết sức áp phục.

Triệu Yên Dung nghe Lý Duệ nói như vậy, khẽ nhíu mày. Tông Nhân lệnh là việc vô tích sự thập phần vất vả lại khó lấy lòng, nhưng làm tốt lại có thể có được quyền lực khá lớn, quả thực nhân tuyển này cực kỳ quan trọng với Hoàng Đế. Nếu người của Tông thất toàn bộ đều không khuất phục hắn, vậy hắn ở triều đình lại càng có thêm tiếng nói, xưa nay Tông thất và triều thần luôn quản chế lẫn nhau, áp chế lẫn nhau, cho dù một bên quá lớn mạnh cũng không phải chuyện tốt. Dĩ nhiên nếu quản sự hai bên đều là người của mình, vậy địa vị của Hoàng Đế lại càng vững như núi thái sơn.

Lúc này hắn lại không lo lắng Vinh Vương sẽ liên thủ với Bùi Hầu?

Hoàng Hậu cười một cái nói: "Sao thế, Hoàng Thượng còn chưa tìm được người thay thế sao?"

"Khó lắm...." Hoàng Đế thở dài một cái, lắc đầu bưng chung trà lên.

Nếu Vinh Vương còn không hiểu ý Hoàng Thượng thì chính là ngu ngốc: "Hoàng Thượng nếu vẫn chưa có người thích hợp, vậy thần nguyện ý

https://thuviensach.vn

tự đề cử mình".

Hai hàng lông mày của Lý Duệ giãn ra, hắn 'treo' Vinh Vương đến bây giờ cũng chỉ vì câu nói này. Chẳng qua hắn cũng sẽ không thể hiện ra mình vui vẻ, nhìn Vinh Vương một cái, Hoàng Đế lắc đầu nói: "Chuyện quản lí ở Tông Nhân lệnh phức tạp, đám tiểu tử kia lại hay sinh sự, bộp chộp, quá khó khăn cho Vương thúc rồi".

Vinh Vương cười khổ một tiếng: "Có thể phân ưu vì Bệ Hạ, là may mắn của thần. Mong Hoàng Thượng đồng ý cho thần góp chút sức mọn".

Lý Duệ trầm ngâm chốc lát mới nói: "Chuyện này trẫm sẽ thương lượng với Thừa Quận Vương, tâm ý của Vương thúc, trẫm nhận". Vừa nói, hắn vừa cười chúm chím nhìn Vinh Vương: "Nếu Vương thúc thật sự làm Tông Nhân lệnh, không thể không thường xuyên tiến cung. Dù sao Tông thất rốt cuộc là gốc rễ của Hoàng Gia, có chuyện gì, người nên đến nói nhiều một chút, mọi người cùng thương lượng tìm cách, cũng an tâm".

Tiễn đi Vinh Hương thiên ân vạn tạ, Triệu Yên Dung nghiêng mắt nhìn Lý Duệ, ánh mắt đung đưa, đôi môi khẽ nhếch: "Xảo quyệt".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Bổn Cung Mắng Cho Ngài Tỉnh

Hoàng Hậu bưu hãn không cần giải thích

Edit: Huệ Hoàng Hậu

Beta: Hy Thái Phi

Thời điểm Bùi Cẩm mang theo Uyển Dung tiến cung, là Bùi Nghi đi cùng.

Thay vì nói là đưa vào trong cung, còn không bằng nói là do Bùi Nghi 'áp giải' tới.

Triệu Yên Dung nhìn kế mẫu ngày xưa, tuy nói là sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng cũng không khỏi bị hoảng sợ.

Trước kia Bùi Cẩm là một người ăn mặc thật thuần tịnh, mới hai mươi mấy tuổi đã ăn mặc như phụ nhân lớn tuổi, có điều khi đó da dẻ và chất khí sắc của nàng đều không tồi, cứ cho là trang điểm như kiểu hơn ba mươi tuổi, vẫn là có vẻ cực kì tuổi trẻ. Nhưng hiện tại, nàng mặc hẳn y phục thanh nhã trắng thuần, bên ngoài khoác một cái áo khoác đỏ sậm có thêu đoàn hoa hiên phúc, trên đầu vấn một cái búi tóc tròn, cắm hai cây trâm bạc đơn giản. Thế này thì nào phải trang điểm như ba, bốn mươi tuổi? Người ta làm tổ mẫu, tằng tổ mẫu còn muốn tươi sáng hơn nàng ấy một chút.

Nguyên bản một khuôn mặt trẻ trung tú lệ, nay lại có vẻ ảm đạm không ánh sáng, khóe mắt lại còn có nếp nhăn, đáy mắt cũng có quầng thâm đen như tóc, nhìn quá mức tiều tụy.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nhìn Bùi Cẩm quý xuống hành lễ, trong khoảng thời gian ngắn ngủi đấy thậm chí nhận không ra.

"Hoàng Hậu tỷ tỷ!" Triệu Uyển Dung lại có vẻ trầm tĩnh hơn rất nhiều, tuổi nhỏ nhưng cử chỉ hành động đã ra mô ra dạng: "Ta vẫn luôn muốn tiến cung tới gặp ngài, cuối cùng cũng tóm được cơ hội."

Triệu Yên Dung miễn cưỡng cười cười, tầm mắt còn dừng ở trên người Bùi Cẩm nhất thời không rút trở lại được.

Nhưng Lý Duệ thì lại gật gật đầu, nói với cung nhân: "Trước hết để phu nhân đi xuống rửa mặt chải đầu một chút, lát nữa người một nhà cùng nhau ngồi xuống dùng cơm."

Bùi Cẩm tạ ân, theo các cung nhân rời đi. Uyển Dung lôi kéo tay tỷ tỷ, chờ mẫu thân ra cửa, vội vàng mà ghé vào bên tai Hoàng Hậu nói: "Đúng là hù chết ta, mấy ngày này nương cứ như người mất hồn ấy, thức mãi không ngủ, còn chảy nước mắt, cữu cữu cùng ta khuyên như thế nào đều không được. Ngài không biết đây, khi ngài nói muốn đón chúng ta tiến cung, ta vui đến mức nào. Chỉ có Hoàng Hậu tỷ tỷ ngài là có thể khuyên được, bằng không sớm muộn gì nương cũng đổ bệnh."

Triệu Yên Dung gật đầu. Đúng Bùi Cẩm là có bệnh, hơn nữa bệnh cũng không nhẹ!

Bùi Nghi là đệ đệ ruột của nàng ấy, Uyển Dung là khuê nữ ruột của nàng ấy, bọn họ không nỡ mắng, vậy để nàng tới mắng.

Bùi Cẩm đây là bị bệnh thánh mẫu bánh bao, không hung hăng mắng một trận liền không khỏe được.

Bùi Nghi đối với Hoàng Đế vẫn là bộ dạng lạnh lùng, hai ba câu liền nói đến triều chính, một khuôn mặt nghiêm túc, giống như được làm bằng băng đá.

https://thuviensach.vn

"Sợ là tình hình phía nam không an ổn như ban đầu chúng ta tưởng. Huyền Sách và Trần Ngang truyền tin trở về, nhìn qua một đường này, giống như là có người ở trong tối mà âm mưu gây xích mích cái gì đó."

Quân thần hai người ngồi ở chỗ đó càng nói càng là nặng nề. Triệu Yên Dung cũng không biết rõ bọn họ nói chính là người nào, cũng không quan tâm nhiều đến những chính sự mà bọn họ nói. Dù sao trời đất của nàng chỉ ở tại cái hậu cung này, tâm tư cũng chỉ ở trên chính người nhà của mình. Huống chi mặc dù nàng mở miệng đi hỏi, chẳng có mấy khả năng là hai nam nhân kia sẽ nói rõ với nàng.

Hậu cung không được tham gia vào chính sự, đây là quy củ Võ Đức Đế định ra.

Cho dù không có quy củ này, Triệu Yên Dung cũng không có hứng thú với cái trò chơi chính trị này.

Nàng liền lôi kéo Uyển Dung, cẩn thận dò hỏi sinh hoạt mấy ngày nay của các nàng ở Quan Quân Hầu phủ.

Không bao lâu, Bùi Cẩm trở về vị trí cũ, Hoàng Đế liền lệnh cung nhân bày yến hội lên.

Xem như là gia yến của Hoàng Hậu, trong đó cũng chỉ có Đế Hậu cộng thêm ba người Bùi gia, nhưng trên bàn lại có sáu bộ chén đũa. Bùi Nghi nhìn lướt qua trên bàn, hơi hơi nhăn mày.

"Bệ Hạ, Thái phi sẽ tới?"

"Không phải."

"Vậy đây là....."

"À, ha ha." Hoàng Đế cười hai tiếng.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Bùi Nghi lóe lóe, liền không nói chuyện nữa. Quả nhiên không bao lâu, liền thấy một người xách theo góc áo vội vàng chạy vào.

"Đến trễ, đến trễ..."

Không phải Vinh Vương Lý Khác thì còn là ai nữa?

Vinh Vương chờ bữa cơm này chờ đến độ sắp trùy tâm khấp huyết[1], vốn muốn tới đây từ sớm, ai ngờ bị Thừa Quận Vương gắt gao kéo hỏi hắn chuyện hôm qua đáp ứng tiếp nhận Tông Nhân Lệnh. Lão nhân kia cũng mặc kệ Vinh Vương có phải bị Hoàng Thượng mời hay không, càng không màng hắn bộ dạng vội vàng như đi chữa cháy, chỉ túm hắn nói đông nói tây, đàm cổ luận kim, cuối cùng chính là buộc hắn đáp ứng rất nhiều điều kiện mới cảm thấy mỹ mãn mà thả người rời đi.

([1]trùy tâm khấp huyết: ý tứ là chỉ đấm bộ ngực, bi thiết đến khóc không ra tiếng, tựa như trong mắt muốn sung huyết, thể hiện bi thống đến cực độ, đau đớn tận cùng.(nguồn: baidu))

Tâm tư Vinh Vương sớm đã bay ra khỏi lồng ngực đến Chiêu Dương Điện, Thừa lão Quận Vương rốt cuộc lôi kéo hắn muốn hắn đáp ứng cái gì hắn cũng chẳng nhớ nỗi.

Chỉ là khi vừa đưa mắt một cái nhìn thấy Bùi Cẩm, hắn liền cảm thấy trong lòng chua xót phát khổ, thiếu nữ dưới tàng cây cười như trăng sáng giữa đêm xuân với hắn ngày xưa, thế nhưng sẽ trở nên bộ dáng tiều tụy như vậy. Đôi mắt vốn luôn có thần, hiện tại tựa như một ao nước lặng, không thấy chút gợn sóng nào.

Hắn đứng ở nơi đó, trong mắt dường như chỉ còn lại một Bùi Cẩm không còn mỹ mạo như xưa, tim giống bị thứ gì bóp chặt, đập thùng thùng và ngập tràn đau đớn.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi ngồi ở chỗ đó, nhìn vẻ mặt nam nhân kia như sắp khóc, bất giác nhíu chặt hai hàng lông mày.

Tâm tư của Lý Khác đối với Bùi Cẩm, tất nhiên là hắn đã sớm biết.

Vừa giận năm đó Lý Khác dễ dàng buông tay, vừa không muốn để hắn nhìn thấy bộ dáng ảm đạm hiện tại của Bùi Cẩm, vì thế hắn mới có thể kiên quyết mà đề phòng Vinh Vương như vậy, không cho Lý Khác cơ hội nhìn thấy Bùi Cẩm. Chính là phòng nhất thời không thể phòng một đời, không cho thấy lại có thể như thế nào? Hoàng Hậu lên tiếng, rốt cuộc hắn vẫn phải đưa người vào trong cung.

Thôi thì cũng tốt, cứ đơn giản khiến cho Lý Khác chính mắt nhìn một cái bộ dáng hiện tại của Bùi Cẩm, xem rốt cuộc hắn ta là thiệt tình hay là giả ý, cũng miễn cho chính mình cứ phải tức giận.

Hiện giờ thấy vẻ thất hồn lạc phách này của hắn ta, lại cảm thấy một nam nhân thân cao bảy thước, thì ra cũng sẽ nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản[2], thật sự khó coi.

[2]nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản: quyến luyến chuyện tình cảm nam nữ khiến người nam nhân tiêu tan chí khí.

Trong lòng Bùi Nghi khinh thường, rồi lại có một chút vui vẻ nho nhỏ, nhưng trên mặt cũng không lộ ra, chỉ là cười lạnh một tiếng, xoay đầu đi, không chịu tiếp tục nhìn hắn ta. Bùi Cẩm thấy Vinh Vương tiến vào, hiển nhiên là muốn ngồi cùng bàn ăn cơm. Hiện giờ nàng đã hòa li, xem như là một cô phụ (phụ nhân cô quả), cùng nữ tế (con rể), đệ đệ ăn chung bàn cũng liền thôi. Vinh Vương lại chỉ là họ hàng, nếu lại cùng ăn hiển nhiên là có chút không ổn. Nàng đang muốn tránh đi, lại thấy Uyển Dung hoan hô một tiếng, nhảy từ trên ghế xuống, bổ nhào vào trong lòng Vinh Vương nói: "Biểu cữu cữu, sao bây giờ ngài mới đến?"

https://thuviensach.vn

Triệu Uyển Dung xinh xắn, tiểu cô nương bảy tuổi nhưng cũng rất cao, đỉnh đầu đã sắp đến ngực Vinh Vương. Vinh Vương một tay bế nàng lên, giống như ôm tiểu hài tử, trên mặt có vài phần đau khổ rốt cuộc cũng lộ ra tươi cười.

"Uyển Dung ngoan, có nhớ ta không nào?"

"Nhớ! Ta thật nhớ ngài!" Uyển Dung nghiêm trang gật đầu, lại đỏ mặt đẩy hắn: "Ta lớn rồi, cữu cữu thả ta xuống dưới, ta tự mình đi được."

Vinh Vương cười ha ha, cẩn thận thả Uyển Dung xuống. Nhìn thấy trên lỗ tai con bé mang hai cái khuyên tai hạt châu, những hạt châu nho nhỏ vây quanh một viên châu lớn tỏa ánh sáng hoàn mỹ, nhìn giống như là đôi minh châu chính mình đưa nàng, trong lòng hắn càng vui vẻ.

"Gần đây biểu cữu cữu hơi bận, không rảnh rỗi đi thăm ngươi. Mấy ngày nay không gặp, hình như tiểu Uyển Dung lại cao thêm vài phần."

Triệu Uyển Dung nghe hắn nói như vậy, không tự giác mà cất cao ngực nho nhỏ, trên mặt mang theo hưng phấn đỏ ửng, lôi kéo hắn đi qua bên cạnh bàn.

"Thật tốt quá, ta còn tưởng biểu cữu cữu đã quên ta, không muốn tới thăm ta... đấy." Nói rồi nàng lại trộm xem sắc mặt Bùi Cẩm, trong miệng thì cứ nói như không có việc gì : "Ngài ngồi bên cạnh ta đi, một hồi ta chia thức ăn cho ngài!"

Triệu Yên Dung lặng lẽ dựng thẳng lên ngón cái ở dưới bàn.

Tiểu muội muội này, thật sự quá mạnh mẽ. Vai Hồng Nương (bà mai) này làm được thuần thục không gượng ép, cực kì tự nhiên không để lại dấu vết, nhẹ nhàng liền kéo Vinh Vương đến ngồi bên cạnh mẫu thân mình.

https://thuviensach.vn

Bùi Cẩm vội vàng đứng dậy hành lễ với Vinh Vương, lại nói khẽ với Hoàng Hậu rằng cái gì mà nam nữ không nên cùng ngồi một chỗ, muốn mang theo Uyển Dung đến một cái bàn khác mà ăn.

Triệu Yên Dung kéo nàng lại nói: "Nhìn xem ngài phí phạm, trên bàn tổng cộng mới có vài người còn muốn phân chia bàn? Hơn nữa, đang ngồi đây ai không phải thân thích trong nhà? Chúng ta thì không cần phải nói rồi, vương thúc cũng là cùng ngài và cữu cữu quen biết tử nhỏ đến lớn. Ngài không thấy Uyển Dung cũng một hai gọi 'biểu cữu cữu' thật thân thiết đó sao? Có thể thấy được người một nhà chính là người một nhà, dòng máu chảy trong người, còn khách khí như vậy làm cái gì?"

Bùi Cẩm còn muốn nói gì nữa, Triệu Yên Dung vội nháy mắt với Lý Duệ, Hoàng Đế lập tức tiếp lời: "Đúng vậy. Vương thúc là thúc thúc của trẫm, lại là biểu cữu của Hoàng Hậu, lão Vinh Vương trước (cha của Lý Khác) là đệ đệ ruột của Bình Dương Trưởng công chúa. Hiện giờ tôn thất thân cận với trẫm cũng không có mấy người. Đã là người một nhà thì cần gì phải xa lạ?"

Hoàng đế đã lên tiếng như vậy, Bùi thị cũng không thể tiếp tục kiên trì, chỉ phải cúi đầu ngồi đó.

Một bữa cơm ngập tràn các loại tâm tư, món ăn ngon tới cỡ nào vào miệng cũng không nếm ra tư vị gì.

Nhưng thật ra Triệu Uyển Dung còn nhỏ tuổi, ở trong bữa tiệc làm bộ giả ngu, liên tục nói chuyện trêu chọc Bùi Cẩm cùng Vinh Vương. Lại tự tay đi chia thức ăn cho Vinh Vương, làm Lý Khác quả thực thụ sủng nhược kinh.

Tính tình Bùi Cẩm chỉ là bị cha mẹ dưỡng thật nhu nhược, lại không phải kẻ ngốc. Không cần nhìn Hoàng Đế Hoàng Hậu, chỉ nhìn tiểu nữ nhi làm một phen như vậy, trong lòng nàng đã hiểu rõ vài phần.

https://thuviensach.vn

Vinh Vương thường thường đưa tầm mắt về phía nàng, tình ý trong ánh mắt làm nàng đứng ngồi không yên, chỉ cảm thấy như cả người bị đặt ở trong lồng hấp, thở cũng không thở nổi.

Thật vất vả chịu đựng đến khi ăn xong cơm, Hoàng Đế lôi kéo Bùi Nghi muốn nói về thế cục phía Nam, muốn cho Vinh Vương ngồi lại. Vinh Vương lại cười đứng lên.

"Lần trước bị Thừa lão quận vương giữ chặt, nói không ít chuyện của tôn thất, vừa lúc thần cũng có chút ý tưởng. Nếu Hoàng Thượng có rảnh, không bằng cũng nghe thần nói một câu."

Thế nhưng lại cự tuyệt cơ hội Lý Duệ cho hắn, muốn rời đi trước.

Ánh mắt Bùi Nghi lạnh lùng, hừ một tiếng nói: "Ngồi cùng một chút đã không có kiên nhẫn? Hiện nay ngươi còn chưa có lên làm Tông Nhân Lệnh đâu, nào có cái chuyện gì mà nói? Mặc dù muốn nói cũng không phải hiện tại."

Vinh Vương cũng không biết trong lòng Bùi Nghi bực cái gì. Không cho hắn gặp Bùi Cẩm chính là Bùi Nghi, hiện giờ hắn chủ động từ bỏ cơ hội ở chung cùng Bùi Cẩm, Bùi Nghi lại muốn phát hỏa. Biểu đệ này vốn dĩ chính là người có tâm tư khó đoán, hiện giờ tuổi tác càng lớn, càng ngày càng khó nắm bắt.

Triệu Yên Dung nhìn thần sắc Bùi Nghi giận dữ, lại nhìn nhìn mặt Bùi Cẩm như mặt cương thi, trong lòng lại có chút hiểu rõ.

Chỉ sợ là Bùi Nghi sẽ hiểu sai ý Vinh Vương, cho rằng hắn ghét bỏ Bùi Cẩm không còn xinh đẹp như trước, phai nhạt tâm tư theo đuổi, cho nên mới đang bực hắn.

Vì thế nàng liền đứng ra giải vây, cười nói: "Vương thúc cũng là có ý tốt. Hôm nay di mẫu mới vừa tiến cung, còn có rất nhiều đồ vật muốn sửa

https://thuviensach.vn

sang sắp xếp lại, qua buổi trưa Uyển Dung còn phải ngủ trưa, nếu vương thúc lưu lại, cũng không phải hắn ngồi cùng chúng ta, mà ngược lại là di mẫu phải ngồi cùng vương thúc. Huống chi nơi này tất cả đều là nữ quyến, ngài để mình vương thúc là nam nhân ngồi lại, cứ cho là hắn có thể tự tại, chúng ta cũng không tự tại được nha."

Lý Duệ bừng tỉnh, vội vàng nói với Vinh Vương: "Vương thúc cùng trẫm đi Đức Mậu Điện thôi."

Sắc mặt Bùi Nghi lại vẫn khó coi, có điều cuối cùng không còn phát hỏa về phía Lý Khác.

Lý Duệ đi trước, Bùi Nghi cùng Lý Khác một trái một phải đi theo phía sau ra ngoài.

Sau khi đưa ba người rời khỏi, Triệu Yên Dung cũng không nói nhiều, trực tiếp đưa Bùi Cẩm và Uyển Dung tới sau điện. Cách chính điện của Chiêu Dương điện không xa có một tiểu viện tử, đó là nơi Hoàng Hậu chuẩn bị cho hai mẫu tử Bùi thị.

"Tấm biển này là mới đề." Hoàng Hậu đứng ở trước cửa viện, chỉ vào bảng tên đen đề chữ đỏ ở phía trên cho Bùi Cẩm cùng Triệu Uyển Dung xem: "Là bổn cung thỉnh Hoàng Thượng ngự bút, di mẫu nhìn một cái xem chữ viết như thế nào?"

Chữ của Lý Duệ cứng cáp hữu lực, đều có một loại khí thế như núi cao lại như vực sâu, bảng tên kia có nền màu đen, dùng sơn son đề lên ba chữ to như rồng bay phượng múa: "Xuân Huy Đường".

Ánh mặt trời ngày xuân, sưởi ấm lòng người.

Hoàng Hậu mượn mặt trời mùa xuân để khen nàng ấy từ mẫu, những điều nàng ấy phải bỏ ra vì suy nghĩ cho Yên Dung cùng Uyển Dung.

https://thuviensach.vn

Lúc trước Bùi Cẩm nguyện ý gả đến Triệu gia, đó là do dứt bỏ không được nữ nhi duy nhất mà trưởng tỷ để lại. Ở Triệu gia tám năm, nàng đối xử với Yên Dung như chính mình sinh ra, hận không thể đem những thứ tốt nhất đều cho Yên Dung. Tuy rằng phía trên có bà bà (mẹ chồng) đanh đá, dưới có di nương có xảo quyệt lúc nào cũng khó xử nàng, châm ngòi mối quan hệ giữa hai người các nàng, Triệu Phùng Xuân thì luôn luôn vắng vẻ, nhưng nàng vẫn chưa từng hối hận. Nhìn Triệu Yên Dung lớn lên, xuất giá, ở trong cung dần dần đứng vững vàng gót chân, nàng cảm thấy cũng coi như có cái để ăn nói trước mặt trưởng tỷ.

Nhiều năm tới nay, tạo động lực cho nàng, đó là hai tỷ muội Yên Dung và Uyển Dung.

Trước kia Yên Dung lãnh đạm với nàng, thậm chí hơi hơi có chút căm thù, không chịu thân cận với di mẫu ruột, một hai phải gắn chặt với Triệu lão thái thái cùng Đoàn thị. Có điều chỉ cần nàng ở Triệu phủ, bà bà cùng Đoàn thị còn có chút cố kỵ tính tình chân chất của Yên Dung, cho dù làm khó nàng cũng là lén lút dùng ám chiêu. Yên Dung tiến cung, lão thái thái và Đoàn thị liền càng thêm kiêu ngạo. Thậm chí Đoàn thị trực tiếp đuổi nàng tới thiên viện, tự nắm thực quyền làm đương gia chủ mẫu.

Uyển Dung thường hỏi nàng vì sao phải nhẫn nhịn, đúng vậy, vì sao nàng phải nhẫn nhịn?

Cũng chỉ là vì một cái thanh danh hiền đức.

Nàng không muốn bởi vì trong nhà náo loạn mà liên luỵ đến thanh danh của Hoàng Hậu, trong cung nơi nơi đều là mạch nước ngầm, Yên Dung thân là Hoàng Hậu, càng là ở nơi đầu sóng ngọn gió. Nàng không muốn làm Yên Dung khó xử, không muốn làm Yên Dung bị người sau lưng nghị luận. Nàng chịu đựng, nhường, lui, cho đến khi Hoàng Hậu bị giam lỏng ở Chiêu Dương Điện, người trong nhà mất chủ ý.

https://thuviensach.vn

Triệu Phùng Xuân muốn cho Triệu Thanh Dung vào cung, nàng hiểu rõ, đó không phải cố sủng, mà là phân sủng. Triệu Phùng Xuân này, trước nay trong lòng chẳng từng có tỷ muội Bùi gia các nàng. Cũng chưa chắc trong lòng hắn có biểu muội ruột Đoàn thị cùng hắn lớn lên từ nhỏ kia. Trong lòng hắn chỉ có vinh hoa phú quý, ích lợi quyền thế. Hắn có thể khom lưng uốn gối, nịnh hót nịnh bợ người ta, sau đó đem mọi cảm xúc không cam lòng và oán khí đều phát tiết ra trên những người ở nhà. Trong miệng nói chân ái, quay người lại có thể vì một kỹ nữ thanh lâu mà động khẩu động thủ với người ta.

Cùng hắn ở bên nhau tám năm, nhận thức của Bùi thị về hắn cũng không nhiều bằng mấy tháng ngắn ngủn này.

Đủ rồi, tâm nàng như tro tàn, ý đã lạnh, nàng phát hiện chính mình ẩn nhẫn thoái nhượng cũng không có làm Hoàng Hậu sống an ổn, ngược lại làm Triệu gia được một tấc lại muốn tiến một thước, được voi đòi tiên, mang đến càng nhiều phiền toái cho Hoàng Hậu.

Cho nên khi Bùi Nghi nói với nàng là muốn cho nàng cùng cách với Triệu Phùng Xuân, nàng lựa chọn ngầm đồng ý.

Hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ với Triệu gia, mặc kệ là đối với nàng hay là Uyển Dung, thậm chí là đối với Hoàng Hậu, chưa chắc không phải chuyện tốt.

Chỉ là khi thật sự thấy được Triệu Phùng Xuân tự tay viết thư tố tội trạng cùng phóng thê, nàng vẫn cảm thấy khổ sở.

Không phải vì nam nhân kia, mà là vì quãng thời gian tuổi hoa đẹp nhất của nàng.

Giống như tất cả nỗ lực của nàng ở phía trước, ẩn nhẫn như vậy, không màng mọi giá để chu toàn tất cả, đều chỉ là một trận chê cười.

https://thuviensach.vn

Những gì nàng bỏ ra chỉ như nước chảy về biển Đông. Buông tôn vinh thể diện của đích nữ Hầu phủ, lao tâm cố sức mà lấy lòng, thoái nhượng, lấy của hồi môn phụ mẫu cho đi lấy lòng, bất luận nàng làm như thế nào, đều không chiếm được yêu thích của trượng phu cùng bà bà. Hiện giờ nàng chỉ có hai mươi lăm tuổi, tâm lại như một ao nước lặng của lão phụ nhân năm mươi hai tuổi.

Nàng tồn tại còn có ý nghĩa gì?

Nàng nỗ lực như vậy cũng chỉ đổi lại một trượng phu vô tâm vô phế, một bà bà có thể nhục mạ tổ tông phụ mẫu của nàng, một thiếp thất cũng không thèm để nàng vào mắt, một thứ nữ ức hiếp nữ nhi của nàng.

Ở Quan Quân Hầu phủ, mỗi ngày nàng mở to mắt rồi nhắm mắt lại, trong đầu chưa từng ngừng ngẫm nghĩ.

Chỉ cảm thấy cuộc đời mình cực kỳ thất bại, hoài nghi giá trị tồn tại của bản thân, bi ai vì chính mình đã mất đi thanh xuân cùng niềm vui.

Mãi cho đến nhìn đến ba chữ này, Bùi Cẩm nhìn ba chữ "Xuân Huy Đường" kia, khóc không thành tiếng.

Nàng chỉ lo trốn ở góc phòng hối hận mà đã quên chính mình vẫn là một vị mẫu thân.

Cuộc đời nàng thất bại, nhưng nàng còn có Uyển Dung, còn có Yên Dung, còn có đệ đệ, nàng cũng không phải một người cô đơn.

Triệu Yên Dung phân tán tất cả cung nhân, lôi kéo Uyển Dung đang thấp thỏm bất an lẳng lặng đứng ở một bên, nhìn Bùi Cẩm khóc rống dưới tấm biển.

Áp lực nhiều năm như vậy, cũng là thời điểm nên khóc ra.

https://thuviensach.vn

Bùi Cẩm xoa xoa nước mắt, cảm thấy ngực bị đè nén nhẹ nhàng hơn không ít, nàng quay người lại, bái Triệu Yên Dung một cái: "Đa tạ nương nương an bài chu đáo."

"Ở chỗ này, ta không phải nương nương, ta chỉ là nữ nhi của ngài." Triệu Yên Dung một tay đỡ nàng lên: "Nếu di mẫu không khóc nữa, chúng ta đi vào trong nói chuyện."

Bùi Cẩm cảm thấy ngượng ngùng, lau sạch mặt, hít sâu một hơi, tiếp nhận nữ nhi từ trong tay Hoàng Hậu, lôi kéo Uyển Dung cùng đi vào theo nàng.

Vẫn chỉ là ba người các nàng, những thái giám cung nữ được chọn tới phụng dưỡng đều bị Hoàng Hậu ra lệnh hầu ở ngoài cửa.

"Uyển Dung, đi đóng cửa lại, ba chúng ta thoải mái nói chuyện."

"Vâng... !" Hiện giờ Triệu Uyển Dung rất tin phục vị Hoàng Hậu tỷ tỷ này, nghe xong lời nói của nàng, lập tức buông tay mẫu thân, chạy ra đóng cửa lại.

Nhìn đôi mắt Bùi Cẩm sưng đỏ vì đã khóc, Triệu Yên Dung nhăn mày lại, mặt mày nghiêm túc:

"Ngài là di mẫu ruột của của ta, mẫu thân của muội muội ruột của ta, cũng là nữ nhi của Bình Dương Trưởng công chúa, cốt nhục của Đại tướng quân Bùi Độ. Bùi Cẩm, sao ngài có thể vô dụng như vậy?"

Nàng bày vẻ mặt nghiêm khắc mà nói, khiến Triệu Uyển Dung hoảng sợ.

"Tỷ tỷ, sao ngài lại nói với mẫu thân như thế?"

https://thuviensach.vn

Bùi Cẩm cũng bị nàng ấy rống đến run run. Nàng ở Quan Quân Hầu phủ mấy ngày nay, thật đúng là lâu rồi không có bị ai rống vào mặt.

"Nương nương... " Theo bản năng nàng liền muốn quỳ xuống, lại bị Triệu Yên Dung phất tay ngăn lại.

"Ra khỏi cái cửa này, ta là Hoàng Hậu, ngài là muội muội của Quan Quân Hầu, di mẫu của ta. Nhưng trong phòng này, hiện tại không có người khác, ta chính là nữ nhi Bùi gia." Nói rồi nàng dừng một chút, liếc mắt một cái nhìn Bùi Cẩm thật sâu, thở dài: "Nói thật, ta thật sự vì ngoại tổ phụ và ngoại tổ mẫu mà cảm thấy không đáng giá."

Nghe Hoàng Hậu nhắc tới phụ mẫu của chính mình, Bùi Cẩm không khỏi thẳng sống lưng. Bình Dương công chúa cùng Bùi Độ không chỉ là phụ mẫu của nàng, càng là anh hùng trong lòng bá tánh Đại Tề, tồn tại như một thần thoại. Trước kia khi ở Triệu gia, đã từng có một lần Triệu lão thái thái mắng quá miệng, nói đến cả phụ mẫu của Bùi thị. Lần đó như Bùi thị phát điên muốn cùng bà bà liều mạng, chim cút đột nhiên biến thành gà chọi, khiến lão thái thái sợ tới mức hoảng hốt.

Trải qua chuyện lần đó, người Triệu gia liền biết rõ điểm mấu chốt của Bùi thị, lão thái thái cũng không bao giờ dám ở trước mặt mà mắng tổ tông nàng.

Hoàng Hậu lại là thành thật, không khách khí mà quở trách.

"Ngoại tổ mẫu, ngoại tổ phụ là anh hùng một đời, thất bại nhất không phải ở chiến trường, mà là ở nhi nữ." Triệu Yên Dung chỉ vào Bùi Cẩm nói: "Cữu cữu liền không nói, lớn tuổi như vậy rồi mà vẫn không chịu cưới thê tử, muốn để Bùi gia đoạn tử tuyệt tôn sao. Hai nữ nhi, một người là mẫu thân ta, một người là ngài, nhìn xem đều bị bọn họ dạy thành cái bộ dáng gì?"

https://thuviensach.vn

"Chính là hai kẻ đỡ không nổi tường bùn lầy, trên người nào có chút uy phong của Quan Quân Hầu?"

Bùi Cẩm ngơ ngẩn mà nhìn Hoàng Hậu, bị nàng mắng đến mặt đỏ tai hồng.

"Mẫu thân ta đã không còn, người chết như đèn tắt, hiện tại nói tới bà ấy cũng không có ích gì, bà ấy chính là một sản phẩm thất bại. Cho là ngoại tổ phụ, ngoại tổ mẫ bị mù mắt nên gả sai bà ấy, nhưng bà ấy cũng nên nói ra, có thể đấu tranh liền đấu tranh, không thể đấu tranh liền nghĩ biện pháp thu thập nhà trượng phu. Chứ không phải nên che giấu, nhẫn nhịn, chịu đựng, nhún nhường, đến nỗi dìm chết chính mình, lại khiến muội muội ruột như ngài cũng bị liên luỵ tiến vào vũng bùn." Triệu Yên Dung thở hổn hển, nhíu lại hai hàng lông mày nhìn nàng: "Ngài thì sao? Bà ấy là như vậy, vì sao ngài cũng học theo? Bị thiệt thòi thì về nhà mẹ đẻ nói một tiếng khó lắm sao? Chẳng lẽ phụ mẫu dưỡng ngài đến lớn như vậy chính là vì đưa ngài đến nhà người khác mặc người vùi dập?"

"Không phải..." Bùi Cẩm muốn biện hộ vài câu bì bản thân, nhưng lời nói đến cổ họng thì nghẹn lại, trong đầu trống rỗng.

"Ngài là nữ nhi của Trưởng công chúa, trên người có Nhị phẩm cáo mệnh. Nếu Triệu gia có ai dám bất kính với ngài, ngài cứ tát thẳng cho một cái, một cái tát không đủ, liền tát thêm cái nữa. Triệu Phùng Xuân kia tính cái gì? Sao ngài có thể sợ hắn như vậy? Là sợ hắn hưu ngài hay là sợ hắn thay đổi tâm? Tâm hắn vốn chẳng ở trên người của ngài thì nói gì đến thay lòng đổi dạ? Hưu? Nếu hắn dám hưu ngài, lúc trước sẽ không dây dưa không dứt, quấn lấy nằng nặc đòi cưới ngài vào cửa. Đóng cửa lại, cho là ngài cưỡi ở trên đầu hắn, hắn nhìn đến cái mũ ô sa trên đầu thì cũng phải nhịn xuống. Kết quả thì sao? Người vốn nên cưỡi ở phía trên thì lại dễ dàng để người ta cưỡi lên."

https://thuviensach.vn

"Vì sao ngoại tổ phụ, ngoại tổ mẫu lại chọn Triệu Phùng Xuân - một bạch đinh (thường dân) xuất thân không cao như vậy? Chẳng qua là nhìn hắn có vài phần văn vẻ, bộ dạng không tồi, tương lai đường làm quan hắn là không đáng lo. Chẳng qua là nhìn thấy hắn xuất thân không cao, về sau không dám bắt nạt ngài, không dám có tâm tư quá phận, các ngài có thể sinh sống thật tốt. Kết quả thì sao? Ý tốt của phụ mẫu đều bị các ngài - hai cái bánh bao lớn (người quá nhu nhược) làm hỏng hết!" Triệu Yên Dung thở hồng hộc mà mắng: "Cái gì gọi là bất hiếu? Nữ nhi bị người bắt nạt còn không dám về nhà tố khổ với phụ mẫu cầu chống lưng, đây là bất hiếu lớn nhất! Nếu là ngoại tổ phụ, ngoại tổ mẫu dưới suối vàng biết được, đều có thể bị hai người các ngài chọc cho tức giận đến bật dậy mất."

"Suy bụng ta ra bụng người, nếu tương lai có một ngày Uyển Dung đi lên con đường xưa của ngài, trong lòng ngài sẽ có loại cảm tưởng gì?" Nhìn Bùi thị bị chính mình mắng đến che mặt mà khóc, Triệu Yên Dung đổ một ly trà nhuận họng đỡ khát, cảm thấy mắng đến cực kì đã ghiền, vì thế tiếp tục nói: "Ngài cũng muốn khi Uyển Dung hơn hai mươi tuổi liền giống như ngài - từ trong ra ngoài đều biến thành cái bộ dáng như quỷ gần đất xa trời? Ngài đi soi gương mà xem, nhìn một cái xem bộ dáng nửa chết nửa sống của ngài. Nếu thật sự không có cốt khí, không có can đảm chống chọi, liền đi xuống sớm một chút gặp phụ mẫu đi, đến trước mặt bọn họ mà khóc, đừng ở tại chỗ này làm tỷ muội chúng ta nhìn mà bực bội, đi theo ngài chịu phần mang vạ này."

"Tỷ tỷ..." Triệu Uyển Dung đã hoàn toàn trợn tròn mắt. Đây nào phải Hoàng Hậu nương nương đang khuyên mẫu thân, rõ ràng là đang ép bà đi tìm chết mà.

"Ngươi câm miệng, con nít con nôi, nghe là được. Hôm nay ta nói lời này không chỉ là nói với di mẫu, cũng là nói với ngươi." Triệu Yên Dung trừng mắt nhìn liếc con bé một cái.

https://thuviensach.vn

"Ai nói nữ nhân tách khỏi nam nhân thì không sống được? Một tên tra nam vô dụng cũng có thể làm ngài nản lòng thoái chí đến mức tự tra tấn chính mình, đáng sao? Ngoại tổ mẫu hoài thai mười tháng, vất vả sinh hạ ngài, vất vả nuôi lớn ngài, là hy vọng ngài sống thật vui vẻ thoải mái, hạnh phúc an khang, không phải để chính ngài hành hạ chính mình như vậy. Bỏ thì bỏ, hiện tại ngài còn trẻ như vậy, dung mạo gia thế đặt ở nơi này, nếu muốn tái giá, nam nhân tốt tùy ngài chọn lựa, mang theo Uyển Dung, lại tìm một người tốt, sống một cuộc đời khoái hoạt, không chỉ Uyển Dung vui vẻ, ta vui vẻ, ngoại tổ phụ và ngoại tổ mẫu đã mất cũng sẽ vui vẻ."

Bùi Cẩm sợ tới mức liên tục xua tay: "Cá này sao có thể, ta đã tuổi này, sao lại có thể động dâm tâm như vậy?"

"Phi, tái giá thì làm sao, ngài mới hai mươi lăm tuổi, đúng là đang tuổi hoa, cơ sao không thể tìm? Triệu gia đã không còn quan hệ gì với ngài. Quân chưa lập gia đình, thiếp chưa gả, tìm người thích hợp rồi cùng nhau chung sống những ngày rực rỡ mỹ mãn cũng không uổng công đi một chuyến đến thế gian này. Di mẫu, không được tâm chết, ngài trẻ như vậy, bổn cung tuyệt đối không cho phép hiện tại ngài liền chết tâm!"

"Đúng vậy, nương, vì sao ngài muốn chết tâm? Uyển Dung có phụ thân như không, cũng chưa từng được người yêu thương mà." Triệu Uyển Dung cũng rất lanh lợi, thấy Bùi thị bị tỷ tỷ nói đến hơi lay động, lập tức khóc lóc lao qua, lôi kéo tay áo nàng: "Ngài lại tìm một phụ thân cho ta, có thể yêu ta, thương ta, tương lai ta cũng sẽ không bị người khác nói là hài tử không có phụ thân."

Bùi Cẩm khóc lóc ôm lấy nữ nhi, nức nở nói: "Chỉ là gái ngoan không gả hai chồng, hiện giờ ta đã cùng cách, chỉ sợ tái giá sẽ làm bẩn thanh danh Bùi gia."

"Chọn một người thân phận quý trọng, ta để Hoàng Thượng tứ hôn cho các ngài, xem có ai dám nói nửa câu!" Hoàng Hậu giương mi trợn mắt

https://thuviensach.vn

vỗ cái bàn, hào khí mà nói: "Liền định như vậy đi. Di mẫu mang theo muội muội ở đây cho thoải mái, chúng ta phải chọn cho kĩ, xem ai thích hợp làm phụ thân cho Uyển Dung."

"Điều này làm sao có thể!"

Căn bản Hoàng Hậu cũng không cho Bùi thị cơ hội phản đối, nhấc chân vụt đi.

Bùi thị ôm Uyển Dung đứng ở trong sảnh, trong đầu rối như tơ vò. Đằng trước Hoàng Hậu còn đang mắng nàng hồ đồ vô năng, nói nàng bất hiếu uất ức, sao mắng mắng liền thành muốn giúp nàng tìm phu quân để tái giá?

Bùi Cẩm chỉ cảm thấy đầu đau như muốn nứt, chỉ chốc lát đã thấy các cung nhân hầu hạ ở Xuân Huy Đường đều ùa vào tới, nàng đành lui về phía sau nửa bước, lôi kéo Uyển Dung đi ngủ trưa.

Triệu Yên Dung để Bạch Lộ ở Xuân Huy Đường, dặn dò nàng hằng ngày nhìn chằm chằm hành động của Bùi thị. người nhà của Bạch Lộ cùng Đan Phong hiện giờ đều về ở trong Quan Quân Hầu phủ, Bùi Cẩm cũng coi như là một nửa chủ nhân của Hầu phủ, không cần Triệu Yên Dung dặn dò, Bạch Lộ cũng sẽ cực kì cẩn thận mà hầu hạ.

"Hôm nay trước hết như vậy, mắng cho nàng ấy tỉnh, sau đó cứ từ từ tẩy não cho nàng ấy, khiến nàng ấy vứt sạch mấy cái quan niệm trinh tiết đức hạnh vô dụng kia." Triệu Yên Dung phất quạt, nói với Mộc Lan ở bên cạnh: "Có vài người ấy mà, chính là như vậy. Phải mắng!"

Mộc Lan không lên tiếng.

Tuy rằng Hoàng Hậu đuổi hết mọi người ở bên ngoài, nhưng nàng thân là chưởng cung của Chiêu Dương Điện, không dám cách Hoàng Hậu

https://thuviensach.vn

quá xa. Hoàng Hậu sức lực dồi dào như vậy, dù nàng không muốn nghe cũng trốn không xong.

Trách không được ngay cả Thái Hậu mà Hoàng Hậu còn có thể thu phục được. Chỉ xem tư thế hôm nay nàng mắng di mẫu ruột, thật là tự nhiên tự tại như phụ mẫu mắng nữ nhi ấy!

Không đề cập tới Bùi thị ở bên này có dư vị gì. Trong lòng Bùi Nghi có việc, sau khi nói chuyện về thế cục phía nam với Lý Duệ xong, liền đá Vinh Vương Lý Khác đi vào làm bạn giá.

Đức Bảo dẫn hắn ra khỏi Đức Mậu điện, nơi này hắn thường xuyên ra vào, cũng là khách quen, liền cáo từ muốn tự rời đi.

Từ rất xa, hắn nhìn thấy một hình bóng quen thuộc đang đi tới bên này.

Thấy là Bùi Nghi, người nọ đi nhanh vài bước, đoan chính hành lễ: "Nô tài thỉnh an Bùi Hầu."

Bùi Nghi nhìn hắn nở nụ cười: "Mới vừa rồi nhìn thấy giống ngươi, thì ra thật sự là ngươi. Tính ra, chúng ta cũng đã lâu không gặp. Tần Tiêu, ngươi ở trong cung có khỏe không?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Tâm Lớn Mật Cũng Lớn

Thân thế Tần Mỹ nhân + thủ đoạn của Trang Quý phi.

Edit: Như Thục dung

Beta: Thư Thục cơ + Mai Thái Phi

"Còn nhớ rõ khi Bùi Hầu đưa nô tài đến Khang Vương phủ, phảng phất giống như chuyện của ngày hôm qua. Kỳ thật ngẫm lại, chỉ chớp mắt một cái đã gần mười năm." Tần Tiêu và Bùi Nghi ngồi trong vườn hoa dưới hành lang bên ngoài Đức Mậu điện. Cách đó không xa, thường xuyên có cung nhân đi ngang, thấy hai người bọn họ ngồi nói chuyện ở hành lang, sẽ im lặng hành lễ rồi tránh đi.

"Trước kia ngươi luôn ở trong Khang Vương phủ, hiện tại vào cung có quen không?" Bùi Nghi nhìn mặt Tần Tiêu, không khỏi hồi tưởng lại quá khứ.

"Ở đâu mà không giống nhau?" Tần Tiêu nở nụ cười, chỉ là trong ánh mắt có chút buồn bã.

"Lại nói tiếp, nếu lúc trước ngươi đi theo ta, như vậy bây giờ cũng sẽ tự tại hơn một chút." Bùi Nghi xoay người, đưa hai khuỷu tay về phía sau đặt lên lan can hành lang, nhìn Tần Tiêu nói: "Khi đó ta cảm thấy ngươi làm thái giám hoặc nội thần thì có thể vượt qua nguy hiểm, lại có thể ở bên cạnh bảo vệ hắn, xem như là chuyện tốt, một mũi tên trúng nhiều đích. Nhưng hiện tại hắn cũng đã làm Hoàng Đế, thế lực của Chương gia cũng không lớn như trước, ngươi cũng không cần phải có nhiều băn khoăn như

https://thuviensach.vn

vậy. Không bằng ta giúp ngươi an bài một chút, đưa ngươi ra ngoài cung. Trước tiên làm việc dưới quyền của ta, tương lai cũng có tiền đồ tốt hơn."

Tần Tiêu lắc lắc đầu cười nói: "Đa tạ ý tốt của Hầu gia. Nô tài nào còn ý nghĩ gì về tiền đồ nữa. Có thể có ngày hôm nay, cũng là đã chịu ân đức của ngài và long ân của Hoàng Thượng, nếu không phải có hai người, ta đã sớm thành một đống xương khô. Ở trong cung cũng không có gì không tốt, nếu không tiến cung, ta cũng không thể tìm được thân nhân thất lạc nhiều năm. Nếu nói cần giúp đỡ, ngược lại đúng là muốn Hầu gia lưu tâm, nô tài muốn cho tỷ tỷ ra cung, ngài tìm giúp nô tài một chỗ thích hợp, gần một chút, về sau cũng có thể thường xuyên gặp mặt."

"Hả, tỷ tỷ ngươi?" Bùi Nghi đứng bật dậy.

Thân thế của Tần Tiêu nhấp nhô, năm đó khi Bùi Nghi gặp được hắn, cũng đã cách cái chết không xa.

Bởi vì dung mạo quá mức dễ nhìn, khi Tần Tiêu lưu lạc bên ngoài bị gã buôn người trói đến Nam Phong quán. Tuổi còn nhỏ, dã tính khó thuần, tất nhiên là hắn không thể tiếp khách. Chủ nhân quán vì 'ma' tính của hắn, ba ngày thì có hai ngày đánh hắn. Mà hắn ba ngày thì có hai lần dò xét chỗ trống nhỏ nhất để chạy trốn.

Lần chạy trốn cuối cùng của hắn là lúc hắn gần mười bốn tuổi. Chủ nhân quán đang định để cho hắn treo biển hành nghề tiếp khách.

Nam Phong quán mở ở Bảo Định phủ, quán chủ với quan Trấn phủ là họ hàng, có thế lực khá lớn ở địa phương này. Tần Tiêu bị bắt đến quán một năm, chủ nhân này có chút luyến tiếc khi bắt hắn treo biển hành nghề, muốn để hắn ở nội trạch riêng của mình để hưởng dụng. Chỉ là tiểu gia hỏa này trời sinh cứng đầu, dụ dỗ thế nào cũng không được. Chủ quán lại không thể đánh hỏng cây hái ra tiền của mình. Đang ở lúc này, gã buôn

https://thuviensach.vn

người lại đưa tới một thiếu niên tuyệt sắc, tuổi cũng gần bằng Tần Tiêu, dung mạo không phải dạng bình thường.

Chủ nhân quán kia vui mừng, quyết định thu dùng cả hai người. Người nào không nghe lời, thì cho người đó đi tiếp khách.

Tần Tiêu vẫn luôn ở quán chịu tội, nhìn thiếu niên mới tới này thì có chút đồng bệnh tương liên. Nhìn thân thể hắn ta nhu nhu nhược nhược, không giống như hắn có thể chịu được những trận đòn kinh hãi như vậy. Vì thế lặng lẽ tới cứu, muốn kéo hắn ta cùng chạy trốn lần nữa.

Ai ngờ lại bị thiếu niên kia ngăn cản, phá hư cơ hội chạy trốn mà hắn đã đợi rất lâu.

"Ngươi có thể chạy trốn tới nơi nào?" Ánh mắt âm ngoan của thiếu niên kia nhìn Tần Tiêu: "Bảo Định phủ này nơi nơi đều có người của hắn, đêm nay ngươi có thể chạy thoát, sáng mai cũng sẽ bị bọn họ bắt lại thôi." Nói xong, hắn ta vạch áo Tần Tiêu xuống, chỉ vào những vết thương mới cũ đan xen trên người Tần Tiêu nói: "Cũng chỉ có thêm vài vết thương nữa thôi, vẫn phải bị bọn họ làm nhục."

"Chưa trốn làm sao biết trốn không thoát?" Tần Tiêu nói: "Chỉ cần ta còn một hơi thở, tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết."

"Ngồi đợi bọn chúng chết là được rồi." Thiếu niên kia tinh quái cười rộ lên: "Dám bắt ta đến đây, ta liền đào mộ tám đời tổ tông của hắn!"

Quả nhiên, trời còn chưa sáng. Nam Phong quán đã bị mấy trăm binh lính bao vây, chủ nhân quán và đám tay sai đều bị bắt, Nam Phong quán bị một ngọn lửa thiêu trụi.

Cho đến khi nhìn thiếu niên gầy yếu kia dùng một chân đạp nát Bảo Định phủ của Tri phủ đại nhân, đây là mặt của đại quan Tam phẩm đấy. Tần

https://thuviensach.vn

Tiêu vẫn luôn núp ở phía sau, lúc này mới biết thân phận chân chính của thiếu niên kia.

Nhi tử độc nhất của Bình Dương Trưởng Công chúa và Quan Quân hầu, Thế tử Quan Quân hầu - Bùi Nghi.

Tính ra bọn họ cũng coi như là có giao tình đồng sinh cộng tử.

Nếu ngày đó Bùi Nghi không đi dạo ở Bảo Định phủ, nếu hắn đến trễ mấy ngày, Tần Tiêu nhất định sẽ không còn mệnh.

Những thiếu niên được Bùi Nghi cứu ra, sau khi nhận bạc đều rời đi, chỉ có một mình Tần Tiêu là gắt gao đi theo phía sau Bùi Nghi.

Hắn muốn sống, muốn báo thù cho người nhà, nhất định phải có đủ lực lượng. Lực lượng này hắn không có, nhưng Bùi Nghi có. Hắn đi theo Bùi Nghi hai năm, âm thầm quan sát, tinh tế nghiền ngẫm, cho đến khi hắn cho rằng có thể nói ra toàn bộ thân thế của chính mình.

Sau đó Bùi Nghi lại đưa hắn đến Khang Vương phủ, trở thành người hộ vệ cực kì trung thành của Khang Vương Lý Duệ.

"Nếu Chương Sĩ Tiên không có vu hãm Đại Lý Vương mưu phản, hiện tại ngươi hắn là thế tử của Đại Lý rồi, vị tỷ tỷ kia của ngươi cũng là quận chúa." Bùi Nghi cũng không hỏi tỷ tỷ của Tần Tiêu tiến cung như thế nào, chỉ là cảm thấy thế sự này thật là khó lòng nói rõ.

Chương gia lấy quân công để lập nghiệp. Chương thị được tiên đế sủng ái, nhưng đệ đệ của bà ta chỉ là một người tầm thường, không có tài cán.

Lúc bấy giờ phản loạn xảy ra ở mười sáu quận Nam Chiếu, Chương Sĩ Tiên là người phụng chỉ bình định, đây là tỷ phu hắn muốn cho hắn một cái công huân.

https://thuviensach.vn

Tiêu thị của Đại Lý là nhà mẹ đẻ Hoàng hậu của Ai đế nhà Chu, vì Ai đế vô đạo, sau lại bức tử Hoàng Hậu, Tiêu gia liền phản Chu. Sau lại bị Võ Đức đế thu phục, phong làm phiên vương, nhiều thế hệ trấn thủ Đại Lý.

Đại loạn ở Nam Chiếu thế trận hung mãnh, Chương Sĩ Tiên liên tiếp bại lui. Tiên Đế trong cơn giận dữ ngự giá thân chinh, Chương Sĩ Tiên nhát gan nhút nhát, lầm quân cơ, hại Tiên Đế rơi vào vòng vây của quân địch. Nhờ có cha và con của Trang gia liều chết cứu giá, sau lại có viện quân của Tiêu thị Đại Lý ngàn dặm chi viện, mới có thể nhất thời giải vây, bình ổn phản loạn.

Trận chiến này Chương Sĩ Tiên làm mất lòng vua, thiếu chút nữa bị Hoàng Đế chém đầu trong cơn thịnh nộ. Vài năm sau đó, hắn một lòng một dạ nghĩ kế lập công lớn, lại một lần nữa bò lên trên.

Tiêu gia bèn trở thành đá kê chân cho hắn.

Tìm người vu hãm Đại Lý Vương có ý đồ phản quốc, lại thu mua viên quan điều tra, đưa chứng cứ phạm tội phản quốc trở thành thật.

Chương Sĩ Tiên liền lấy cớ Đại Lý ở xa kinh thành, thế cục nguy cấp, lúc này lấy lí do muốn bình định là quan trọng, mang binh bất ngờ đánh thành Đại Lý.

Đại Lý Vương bị giết, Vương phi tự sát, trên dưới Vương phủ chó gà không tha.

Chỉ có một mình Thế tử mười hai tuổi không biết ở đâu, Chương Sĩ Tiên phái người truy sát.

Lúc trước Bùi Nghi từng hứa hẹn với hắn, chỉ cần hắn trợ giúp Lý Duệ bước lên Đế vị, sẽ tìm cơ hội diệt trừ Chương gia giúp hắn, trả lại trong sạch cho Tiêu gia.

https://thuviensach.vn

"Lão tặc Chương Sĩ Tiên kia chưa chết, dù một ngày nô tài cũng không thể an lòng ra cung." Tần Tiêu nói: "Nếu không tương lai ta sẽ không có mặt mũi nào đi gặp phụ mẫu và những người đã chết oan."

"Mười mấy năm cũng đợi được, bây giờ còn mấy ngày lại không đợi được?" Bùi Nghi đè thấp thanh âm: "Mấy ngày này ta thấy phía Nam muốn loạn, nhưng thật ra chính là cơ hội tốt của chúng ta. Chương thị ở trong cung làm Thái Hậu, rễ sâu lá tốt, muốn rút nhất định phải rút đến sạch sẽ, nếu không sẽ lưu lại hậu hoạn vô cùng. Hiện giờ ngươi không giống với trước kia, nếu tìm được người thân thất lạc rồi, trong lòng sẽ có vướng bận."

Tần Tiêu im lặng một lát gật đầu nói: "Hầu gia yên tâm, tỷ tỷ nô tài là người trầm ổn, ở trong cung mười hai năm cũng không lộ ra sơ hở, còn nhận một vị ma ma trong cung của Thái Hậu làm nghĩa mẫu."

"Có thể nhẫn nhiều năm như vậy, tâm tính của tỷ tỷ ngươi quả thực rất cường đại." Bùi Nghi gật gật đầu nói: "Hiện tại không thể động đến Thái Hậu, Hoàng Thượng ngồi chưa ổn, lúc này không nên làm mọi chuyện phức tạp thêm. Đợi phía Nam yên ổn, nhanh chóng tìm cơ hội bóp chặt Chương Sĩ Tiên..." Bùi Nghi đặt tay ở giữa không trung, gắt gao nắm chặt: "Cũng chính là lúc chúng ta diệt trừ hắn tận gốc."

Trong ánh mắt Tần Tiêu hiện lên một tia điên cuồng, nhưng rất nhanh bị đè áp xuống.

"Vâng, nô tài ở trong cung nhất định sẽ cẩn thận."

"Ngươi theo Hoàng Thượng mười năm, thời điểm nhìn càng bình tĩnh thì lại càng phải cẩn thận. Hậu cung có quan hệ kim ti vạn lũ với tiền triều, rút dây động rừng. Hiện tại bên cạnh Chương Sĩ Tiên cũng có không ít cao thủ bảo vệ, không giống như lúc ngươi còn ở Khang Vương phủ, hiện tại ngươi nên quan sát tình hình trong cung. Nhiều năm trôi qua, sự gian xảo

https://thuviensach.vn

của Thái Hậu tuy bị thời gian mai mục, nhưng cũng không thể xem thường." Bùi Nghi xoay xoay chiếc nhẫn bạch ngọc trên tay nói: "Hoàng Thượng nhiều năm không con, ta cảm thấy nhất định là có vấn đề. Để ngươi vào Thượng Tẩm cục, chính là hy vọng ngươi điều tra giúp Hoàng Thượng. Chất nữ của ta hiện giờ là Hoàng Hậu, ta không chỉ muốn nàng bình an an khang, còn trông ngóng nàng sớm ngày sinh hạ Hoàng Trưởng tử."

"Dạ. Nô tài đã hiểu. Chỉ là nô tài thấy Hoàng Hậu nương nương cũng đã bắt đầu nghi ngờ, ngày trước cũng đã điều tra Thượng Tẩm cục một lần, mấy cái lão ma ma trong cung tựa hồ cũng đều bị phái đi làm việc khác..."

Bùi Nghi nghe vậy cười, gật đầu nói: "Trên người Hoàng hậu chảy dòng máu của Trưởng Công Chúa, quả cảm lại trí tuệ. Cuối cùng ta cũng không nhìn lầm, nàng thật là rất thích hợp với Hoàng Thượng." Nhắc tới vị chất nữ Hoàng Hậu này, Bùi Nghi hiển nhiên là thập phần kiêu ngạo vừa lòng. Bộ dáng này cũng chưa từng biểu hiện trước mặt Lý Duệ.

Hắn vỗ vỗ bả vai Tần Tiêu: "Mọi chuyện trong cung đều dựa vào ngươi. Người khác làm việc không cẩn thận chu đáo như ngươi, có ngươi ở đây nhìn chằm chằm, ta mới có thể yên tâm. Chờ sau khi xong việc, trong ngoài cung đều thu thập sạch sẽ, ta sẽ tìm biện pháp đưa ngươi ra ngoài, để ngươi một lần nữa mang họ Tiêu. Cũng mang theo tỷ tỷ ngươi trở về Đại Lý, thừa kế tước vị của phụ thân ngươi, giúp đỡ Hoàng Thượng thống trị Nam Quận."

"Chỉ là ngươi cũng phải chú ý!" Bùi Nghi liếc liếc hạ thân Tần Tiêu một cái: "Nhưng vạn lần đừng bị lộ tẩy nha, nếu để người ta bắt được, liền tính Hoàng Thượng có thể bảo vệ phần trên của ngươi, nhưng phần dưới thì chưa chắc nha. Coi chừng Tiêu gia bị tuyệt hậu đấy."

Tần Tiêu bị hắn nói đến mặt đỏ tai hồng.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi lại không quan tâm, ngửa đầu ra sau, chắp tay sau lưng thản nhiên rời đi.

Cho đến khi không còn thấy bóng Bùi Nghi, lúc này Tần Tiêu mới xoay người lại. Ý cười trên mặt cũng dần dần biến mất, trở lại là vị Tần Thiếu giám mặt lạnh như tiền, người sống chớ gần, cước bộ trầm ổn đi về phía Đức Mậu điện.

Ban đêm, Triệu Yên Dung đang ở trong lòng ngực Lý Duệ ngủ rất ngon, đột nhiên nghe một trận xôn xao nho nhỏ ở bên ngoài. Ngoài cửa truyền đến tiếng khóc rất nhỏ của ai đó và giọng nói của Mộc Lan.

"Làm sao vậy?" Lý Duệ sửa soạn lại y phục, Triệu Yên Dung cũng tùy tay vấn tóc, khoác áo theo xuống giường.

"Là cung nữ của Thanh Hòa cung." Mộc Lan nghe thấy tiếng động, liền xốc sa mành tiến vào, quỳ gối trước giường bẩm báo.

"Trang Quý phi sai người đến đây, nói là Đại Công Chúa sốt cao không lùi, đã ngất xỉu. Muốn mời Hoàng Thượng nhanh qua đó nhìn một lát."

Bàn tay Lý Duệ đang đeo đai lưng run lên, đai lưng kia liền từ từ rơi xuống.

Mấy năm nay dưới gối hắn ít con, Bảo Trân là nữ nhi đầu tiên của hắn, Tạ thị lại mất sớm, hắn đặc biệt coi trọng nữ nhi này. Chỉ là thân thể Bảo Trân suy nhược, tuổi còn nhỏ đã trở thành cái ấm sắc thuốc, theo lời các thái y nói, hôm nay không biết rõ ngày mai sẽ như thế nào, sợ là không thể bình an lớn lên.

Một bàn tay nhỏ trắng như bạch ngọc duỗi tới, lưu loát đeo đai lưng giúp hắn. Lý Duệ nghe thấy thanh âm trong trẻo của thê tử đang chỉ huy cung nhân lấy giày, áo choàng, lấy trà súc miệng đến cho hắn.

https://thuviensach.vn

"Thiếp thân đi cùng ngài." Hoàng Hậu bảo Mộc Lan lấy một kiện áo ngoài màu xanh đến, tóc cũng không kịp chải lên, đã kêu cung nhân cầm một cái dải lụa màu vàng nhạt, tùy tiện buột tóc lên.

"Nhanh lên đi!" Hoàng Hậu đẩy đẩy hắn, Lý Duệ tỉnh táo lại, vội nói: "Đêm còn dài, ta đi một mình được rồi, nàng vẫn nên nghỉ ngơi đi."

Triệu Yên Dung lắc đầu nói: "Chuyện thế này ta cũng ngủ không được. Trang tỷ tỷ sốt ruột như vậy, chắc hẳn là bệnh của Bảo Trân cũng không nhẹ, chàng một mình đi qua đó ta cũng không thể an tâm. Nếu có cái gì thì cũng có thể giúp đỡ một tay."

Lý Duệ biết thê tử mình là người ngoài mềm trong cứng, nói ra là phải làm được. Nàng có thể quan tâm đối với hài tử không phải chính mình sinh ra như vậy, làm Lý Duệ rất cảm động. Phu thê hai người liền tay nắm tay, ngồi kiệu đi thẳng đến Thanh Hòa cung.

Trang Quý phi mặc một kiện áo trong màu xanh nhạt, tóc hoàn toàn buông xuống, thật sự mượt mà. Đôi mắt nàng ta có chút sưng đỏ, chỉ là vốn không thể nhìn rõ dung mạo, khuôn mặt không phấn son dưới ánh nến, bộ dạng có vài phần điềm đạm đáng yêu.

Bên ngoài thỉnh thoảng có tiếng bước chân dồn dập vang lên, còn kèm theo tiếng thì thầm của tiểu cung nữ và tiếng khóc ngẫu nhiên.

Nàng nhìn trong gương, tinh tế đánh giá dung mạo và trang phục của bản thân, không thể có một tia sơ hở nào.

Bên ngoài mành trướng truyền đến tiếng khóc của bà vú và tiếng dặn dò của Thái y.

Trang Quý phi ngẩng đầu, hỏi chưởng cung Thanh Hòa cung - Kim Tử: "Hoàng Thượng đã đến chưa?"

https://thuviensach.vn

Kim chưởng cung lắc đầu nói: "Nương nương, Thanh Hòa cung cách Chiêu Dương điện không gần, đến đây cũng phải mất một chút thời gian. Hoàng Thượng không thể đến nhanh như vậy."

Trang Quý phi ném chiếc lược trên tay lên bàn, trầm giọng nói: "Có cái gì mà khóc? Ngươi đi ra ngoài, bảo nàng lưu nước mắt lại, chờ Hoàng Thượng tới rồi khóc."

Kim chưởng cung không dám làm trái, lên tiếng đáp rồi đi ra ngoài, không bao lâu, quả nhiên tiếng khóc ở bên ngoài dừng lại.

Trang Quý phi hít một hơi thật sâu, lại cầm lấy chiếc lược, như có như không chỉnh lại đầu tóc của mình.

Đợi lát nữa Hoàng Thượng đến, câu đầu tiên nàng phải nói gì? Câu thứ hai phải nói gì? Sau đó phải làm thế nào để Hoàng Thượng làm như ý của nàng?

Trong lòng nàng bồi hồi không thôi. Không ai hiểu rõ tính tình Lý Duệ hơn nàng. Thời niên thiếu mất đi chỗ dựa, một mình cô đơn giãy giũa để lớn lên ở trong cung, lại trải cuộc chiến đoạt Hoàng vị của các chư vương, biến hắn thành người nhẫn tâm tuyệt tình.

Thường thì càng nhẫn tâm lãnh tình thì càng khao khát tình thân. Một người tuyệt tình, đôi khi cũng sẽ là người đa tình.

Vì ngày hôm nay, nàng đã tận lực điều trị thân thể của mình, để cho bản thân có thể mang thai. Nàng nhất định phải sinh ra một nhi tử, tương lai nhi tử của nàng có thể kế thừa ngôi vị Hoàng đế của Lý Duệ, chỉ có nhi tử của nàng mới xứng trở thành Hoàng Đế Đại Tề, trở thành người tôn quý nhất trên mảnh đất này.

Trang Quý phi cảm thấy mặt mình nóng lên, hút một ngụm khí thật sâu.

https://thuviensach.vn

"Bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút. Trang Cần, ngươi nhất định có thể làm được." Nàng nói nhỏ ở trong lòng, cho đến thanh âm của Kim chưởng cung vang lên ở ngoài mành.

"Nương nương, xa giá của Hoàng Thượng đã đến cửa Thanh Hòa cung, ngài có muốn đi ra ngoài tiếp giá không?"

"Tiếp cái gì mà tiếp! Không thấy Đại công chúa cũng chỉ còn một hơi thở hay sao?" Cuối cùng Trang Cần thoáng nhìn qua gương, trên mặt lộ ra tươi cười vui mừng.

"Bổn cung ở chỗ này với Đại Công Chúa, ngươi đi ra ngoài tiếp là được. Nhớ kỹ, bảo các nàng khóc, nhưng không được khóc ra tiếng, bi thương nhưng không thể thất thố."

"Vâng."

Khi Lý Duệ và Triệu Yên Dung vào đến nội điện, chỉ thấy Trang Quý phi xõa tóc, mặc áo trong, nửa quỳ trên giường, nắm lấy tay nhỏ của của Công Chúa Bảo Trân, vừa khóc vừa nhỏ giọng gọi tên Công Chúa. Khi bọn họ vào cửa, ngay cả đầu nàng cũng không nâng lên.

Hiển nhiên là đang rất thương tâm.

"Bảo Trân!" Lý Duệ kêu một tiếng, quăng áo choàng bên ngoài ra, nhanh chóng chạy tới.

"Hoàng Thượng!" Trang Quý phi giống như bừng tỉnh từ trong mộng, nước mắt ràn rụa, ngẩng đầu nhìn Lý Duệ: "Hoàng Thượng, ngài đã tới!" Nàng đứng lên, như là do quỳ quá lâu nên chân tê dại, thân mình lung lay hai bên, ngã về phía lồng ngực Lý Duệ.

Lý Duệ vội duỗi tay tiếp được nàng: "Ngươi làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

Trang Quý phi nhìn hắn, khoé mắt bỏ bừng ngập nước nói: "Ban ngày vẫn bình thường, ban đêm đột nhiên sốt cao, mê man không tỉnh." Nàng khụt khịt nhào vào trong lòng Lý Duệ: "Phụ mẫu huynh đệ của thiếp thân không còn, chỉ có đứa nhỏ này là hi vọng duy nhất. Nếu Bảo Trân cũng bỏ ta mà đi, ta phải sống như thế nào đây!"

Nói xong lại khóc lên.

Trong lòng Lý Duệ vội vã muốn đi xem nữ nhi, nhưng bộ dạng của Trang Quý phi giống như trời sập làm hắn không thể buông ra, chỉ đành vuốt vuốt lưng nàng, vừa ôn tồn an ủi, vừa nhìn về phía người đang nằm trên giường.

Trên khuôn mặt nho nhỏ của Công chúa cơ hồ nhìn thấy không bao nhiêu thịt. Khuôn mặt nhỏ vàng như nến không có chút huyết sắc, nhưng vì sốt cao nên mới có chút đỏ ửng.

Triệu Yên Dung đứng ở chỗ không xa, ánh mắt quét qua một cái nhìn Trang Quý phi đang ở trong lòng Lý Duệ, hơi nhíu mày, sau đó xoay người đi xem Bảo Trân công chúa.

"Đã sốt cao như vậy, sao trên người nàng lại đắp nhiều chăn như thế làm gì?" Hoàng Hậu bước nhanh lên phía trước, một tay xốc cái chăn bông trên người công chúa lên.

"Đó là dùng để làm cho công chúa ra mồ hôi." Cung nữ bên cạnh nơm nớp lo sợ hồi bẩm: "Vì không ra mồ hôi, nên công chúa mới sốt cao không lui."

"Vốn dĩ đang sốt cao ngươi lại đắp cho nàng như vậy, muốn nàng nóng chết sao?!" Hoàng Hậu lại xốc lên một tầng chăn, nói liên tục: "Mộc Lan, Đan Phong, các ngươi lại đây, giúp ta cởi hết xiêm y công chúa ra. Ngươi!" Hoàng Hậu giơ tay chỉ cung nữ của Thanh Hòa cung vừa lên tiếng đáp lời nàng: "Hiện tại đi nấu nước, lau mình cho công chúa."

https://thuviensach.vn

Nghe được thanh âm của Hoàng Hậu, thân mình Trang Quý phi cứng lại. Sao nàng lại không nghĩ tới, bây giờ đã qua giờ Tý mà Hoàng hậu còn cùng Hoàng thượng đến đây. Là vì muốn xem bệnh Đại công chúa hay là muốn đề phòng nàng giữ Hoàng thượng ở lại? Trang Quý phi giống như mở nồi nước sôi, đủ loại lời nói đã được chuẩn bị trước để trả lời Hoàng Thượng đều bị hơi nước làm cho nhìn không rõ.

Hoàng Hậu ở đây, nàng làm sao nói ra những lời đó với Hoàng Đế?

Hoàng Hậu ở đây, sao nàng có thể làm cho Hoàng Đế sinh thương tiếc ngủ lại Thanh Hòa Điện, cho nàng một nhi tử?

Trang Quý phi hít một hơi thật sâu, chậm rãi đứng thẳng lên, nhẹ nhàng đẩy cánh tay Hoàng Đế đang ôm nàng ra, phúc thân hành lễ với Triệu Yên Dung: "Hoàng Hậu nương nương, sao ngài cũng đến đây?"

"Bảo Trân bệnh nặng, bổn cung là mẫu hậu của con bé, đương nhiên là phải đến." Biểu tình trên mặt Hoàng Hậu thập phần nghiêm trọng, khuôn mặt luôn cười khanh khách hằng ngày bị đổi thành một tầng sương lạnh: "May là có bổn cung tới, bằng không cứ để tiểu hài như kéo dài như vậy, không hạ nhiệt cho nàng, dù có cứu được, đầu óc cũng bị thiêu đến hỏng."

Nàng vừa nói vừa bỏ hết quần áo trên người công chúa, liếc mắt một cái, nàng hít một ngụm khí lạnh.

Thân thể nho nhỏ có thể nói là da bọc xương, trên người từng vết màu xanh màu tím không biết là vết thương có từ khi nào. Tất cả bị che dấu dưới lớp y phục, nếu không phải nàng cởi xuống, căn bản không có ai có thể nhìn ra.

"Đây là có chuyện gì?" Hoàng Hậu quay đầu, trong mắt hiện lên một tia lửa giận, nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Trang Quý phi.

https://thuviensach.vn

"Đây... đây là có chuyện gì?" Trang Quý phi giận dữ, gọi người kéo bốn bà vú phụ trách cuộc sống hàng ngày của công chúa tới: "Bổn cung tín nhiệm các ngươi, cho các ngươi coi chừng công chúa, tại sao trên người nàng lại có thương tích? Bị thương như thế nào? Bị thương khi nào? Tại sao không ai nói cho ta biết?"

Bốn bà vú kia quỳ trên mặt đất liên tục dập đầu, ai cũng nói không nên lời.

Trang Quý phi giận dữ, muốn sai người kéo bốn nô tỳ này ra ngoài đánh chết. Triệu Yên Dung lạnh lùng nhìn, vừa lấy khăn lông thấm nước ấm lau mình cho công chúa vừa nói: "Công chúa còn chưa tỉnh, hiện tại đánh chết bà vú của nàng sợ là không tốt với công chúa, chờ công chúa tỉnh lại rồi thẩm vấn lại đi."

Hoàng Hậu lên tiếng, Trang Quý phi đương nhiên không thể phản đối, chỉ là cả người phát run, cắn khăn tay yên lặng rơi lệ.

Lý Duệ vỗ nhẹ nhẹ lên lưng nàng, nói: "Trẫm biết trong lòng ngươi tức giận khổ sở. Nhưng Hoàng Hậu nói đúng, cũng là tích phúc cho Bảo Trân, chờ con bé tỉnh lại, rồi hãy thẩm vấn bọn họ. Nếu thật là bọn họ coi chừng không chu toàn, tất sẽ có người xử phạt. Ngươi luôn luôn là người từ bi, đừng bởi vì hài tử mà rối loạn tay chân."

Trang Quý phi gật đầu đáp ứng, sai người kéo bốn bà vú bị dọa mất hồn mất vía kia ra ngoài.

Nước đã đủ nóng, các cung nữ nâng một cái thùng gỗ to tới, Hoàng Hậu duỗi tay ôm công chúa bỏ vào. Bên này Hoàng Hậu vì công chúa hạ nhiệt độ, bên kia mấy cái Thái y thấy biện pháp này của Hoàng Hậu cư nhiên có hiệu quả, vội vàng thảo luận sửa phương thuốc.

Bận rộn hơn nửa đêm, cuối cùng công chúa cũng hạ sốt, tiếng hít thở nghe cũng bình thường. Lúc này Triệu Yên Dung mới thở phào nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Đứa nhỏ này tuổi còn nhỏ, lại thực sự rất ngoan ngoãn. Thuốc đắng như như vậy, đánh thức nàng dậy uống, tiểu hài tử lại không kêu đắng, tay vịn một bên chén, từng ngụm từng ngụm đều uống sạch sẽ.

"Diệp ma ma đâu, Diệp ma ma....." Nghe thanh âm nhu thuận của công chúa không ngừng gọi Diệp ma ma, Hoàng Hậu vội vàng hỏi: "Diệp ma ma là ai? Ở nơi nào?"

Các cung nữ Thanh Hòa cung trả lời: "Diệp ma ma là bà vú của Công chúa, vừa mới bị kéo đi ngoài."

Triệu Yên Dung nghĩ một lát, phân phó nói: "Ba người khác giam lại, dẫn một mình Diệp ma ma qua đây."

Qua chốc lát, một nữ nhân hơn hai mươi tuổi bị dẫn vào.

"Công chúa..." Nữ nhân này mặt mày đoan chính, nhìn rất đôn hậu thành thật. Thấy công chúa tỉnh lại, mừng đến phát khóc: "Công chúa, cuối cùng ngài cũng tỉnh!" Nàng ta quỳ trên mặt đất, một đường đi bằng đầu gối bò lại, nắm lấy tay nhỏ của công chúa, nước mắt rơi như mưa: "Ngài hù chết bọn nô tỳ rồi!"

"Diệp ma ma, ta khó chịu." Công chúa mở to đôi mắt nhìn Diệp ma ma, biểu tình thống khổ, lại không chảy nước mắt.

"Công chúa, ngài ngoan ngoãn uống thuốc, rất nhanh là có thể tốt hơn." Diệp ma ma vội an ủi nàng.

"Ta vừa mới uống thuốc xong, nhưng còn rất khó chịu." Công chúa hơi thở dốc nhìn Diệp ma ma: "Ma ma ngủ với ta, ngươi không ở đây, ta không dám ngủ."

Diệp ma ma khóc đến không thể nói, liền gật đầu: "Nô tỳ sẽ ở chỗ này, công chúa an tâm nghỉ ngơi, nô tỳ không đi đâu cả."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung ở một bên nhìn, hơi hơi nhăn mày lại.

Một lát sau, nàng xoay người đi ra nội điện.

"Hoàng Thượng đang ở đâu?"

"Nương nương, Hoàng thượng vừa đi chính điện an ủi Quý phi nương nương." Đan Phong tiến đến bên cạnh nàng, nhỏ giọng nói.

"Chúng ta qua đó." Triệu Yên Dung dừng chân lại một chút, xoay người đi đến chính điện.

"Không tốt đâu, vạn nhất....." Đan Phong có vài phần do dự.

"Có cái gì không tốt?" Hoàng Hậu cười lạnh một tiếng: "Ta không tin nữ nhi của hắn vừa mới bệnh sắp chết, hắn sẽ còn tâm trạng lăn lộn trên giường với Quý phi, trừ phi hắn không phải là người!"

Nàng bước đi rất nhanh, gần sáng nhưng trời vẫn tối như mực, hành lang cung thất dài yên tĩnh không tiếng động. Những thứ nồng đậm âm u không biết ẩn dấu biết bao nhiêu dơ bẩn đáng ghê tởm, được bóng đêm bao vây ở bên trong, lẳng lặng ẩn núp, tùy thời sẽ nhảy ra cắn nuốt con người.

Từ lúc tỉnh lại cho đến bây giờ, đây là lần đầu tiên lòng Triệu Yên Dung cảm thấy lạnh như vậy.

Đó là một loại chán ghét, phẫn nộ, thất vọng đủ loại cảm xúc và tâm tình phức tạp, tựa như một cơn lửa lớn, đang hừng hực thiêu đốt trong ngực nàng.

Nàng dừng bước trước cửa tẩm cung của Trang Quý phi, mấy cái cung nữ đang canh giữ thần sắc hoảng loạn muốn đi thông báo.

"Đều câm miệng cho ta, ta xem ai dám nhiều chuyện." Hơn nửa đêm Hoàng Hậu đến đây, cũng chỉ mặc một kiện áo màu trắng đơn giản, tóc đen

https://thuviensach.vn

tùy ý buộc rũ ra phía sau. Khuôn mặt trong bóng đêm thoạt nhìn có vài phần lãnh lệ, thần sắc kia giống như Tu La, làm người nhìn chân đều phát run.

Hoàng Hậu lướt qua các nàng, đuôi áo choàng ở phía sau bay lên, không gió mà tự chuyển động.

Triệu Yên Dung để cho Đan Phong và cung nhân khác canh giữ ở bên ngoài, một mình nàng đi vào.

Mơ hồ nghe được ở bên trong có tiếng khóc nho nhỏ bị đè nén của Trang thị.

"Thiếp thân và Hoàng Thượng quen biết mười mấy năm, biết Hoàng Thượng là người trọng tình trọng nghĩa. Hiện giờ Hoàng Hậu hiền đức, cùng ngài cử án tề mi[1], trong lòng thiếp thân cũng thực sự cao hứng."

[1] Cử án tề mi: Đời Đông Hán, bà "Mạnh Quang" 孟光 dọn cơm cho chồng dâng lên ngang mày, tỏ lòng kính trọng. Chỉ sự vợ chồng kính trọng nhau (đối đãi như khách quý): "tương kính như tân" 相敬如賓. Cũng nói là "Mạnh Quang cử án" 孟光舉案, "tề mi cử án" 齊眉舉案.

Triệu Yên Dung nhướn mày, khóe môi lộ ra một nụ cười lạnh.

"Thiếp thân không có hài tử, đối với Bảo Trân giống như thân sinh, ai biết đứa nhỏ này phúc mỏng, Vương phi mất sớm, nàng lại có sức khoẻ kém từ trong bụng mẹ. Mấy năm nay uống thuốc như cơm ăn, nhưng cũng không thấy có khởi sắc. Hoàng Thượng, thiếp thân sợ, vạn nhất một ngày nào đó đứa nhỏ này cũng bỏ ta mà đi, ta nên làm cái gì bây giờ?" Nói xong lại khóc lên.

Triệu Yên Dung nghe thấy thanh âm trầm thấp của Lý Duệ đang an ủi.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Thượng, nhà chỉ còn một mình ta, ta muốn hài tử, muốn hài tử..."

Trong phòng liền không còn nghe thấy thanh âm khác, chỉ có tiếng khóc bị đè nén của Trang Quý phi.

Một lát sau, Lý Duệ thở dài một hơi: "Trẫm biết ngươi không vui. Ngươi yên tâm, Bảo Trân nhất định sẽ khá lên."

Đột nhiên trái tim kia không biết sao, cũng ngừng theo lời nói của hắn.

Triệu Yên Dung không đợi Trang Cần nói tiếp, một tay đánh lên trên cửa, đẩy cửa đi vào.

"Ai?" Trang Quý phi hét lên một tiếng, sau đó thấy sắc mặt lạnh lùng của Hoàng Hậu.

"Hoàng Thượng."

"Hoàng Hậu, sao nàng lại đến đây?" Lý Duệ nhìn nàng, vội đứng lên cầm tay nàng: "Nàng thức cả một đêm chăm sóc Bảo Trân, khí sắc nhìn không tốt, Hoàng Hậu vất vả rồi."

"Không vất vả, sao có thể vất vả." Triệu Yên Dung có chút ý cười, khuôn mặt cũng nhu hòa không ít: "Thái y cho thuốc, chỗ công chúa hắn là tạm thời không có gì đáng ngại." Nói xong nàng liếc mắt nhìn Trang Quý phi một cái, cười nói: "Thanh Hòa cung có chút quạnh quẽ chút, lại xa Đức Mậu điện. Thiếp thân là mẫu hậu của Bảo Trân, một thời gian dài như vậy, đối với đứa nhỏ này cũng chưa làm hết trách nhiệm. Đứa nhỏ này nhìn lâu làm người ta đau lòng, cho nên thiếp thân có cái yêu cầu quá đáng."

"Hoàng Thượng, để Bảo Trân dọn đến Chiêu Dương điện đi, thiếp thân sẽ điều dưỡng thân thể cho con bé thật tốt. Uyển Dung cũng ở đó, tuổi bọn chúng cũng gần bằng nhau, cũng có thể cùng nhau chơi đùa."

https://thuviensach.vn

Trang Quý phi vội đứng lên, nhìn Hoàng Hậu một cái, xoay mặt nhìn Hoàng đế.

"Hoàng Thượng!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Ta Muốn Giết Ngươi.

Ta thật sự muốn giết nàng + Thế khó xử của nam nhân.

Edit: Thiên Phi.

Beta: Hà Tiệp dư.

Lúc này Lý Duệ rất do dự.

Với tình trạng hiện tại của Bảo Trân, nếu tiếp tục giao cho Trang Quý phi nuôi dưỡng cũng không có khả năng sẽ chuyển biến tốt hơn. Hôm nay, nhìn những hành động khác lạ của Hoàng Hậu, vậy mà có thể làm hạ cơn sốt của Bảo Trân công chúa, so với những cung tì và ma ma vô dụng ở Thanh Hòa Cung thì nàng lợi hại hơn nhiều. Chỉ biết đi gọi Thái y, cũng không dám đi lấy nước ấm tắm cho công chúa để hạ sốt.

May mắn vì Hoàng Hậu lớn mật dám làm, nên đã cứu Bảo Trân một mạng.

Có lẽ giao cho nàng, thật sự là nàng có thể giúp công chúa điều dưỡng tốt hơn? Cũng không trông mong đứa nhỏ này có thể sống lâu trăm tuổi, chỉ hy vọng nó vô bệnh vô tai, có thể mạnh khỏe trưởng thành.

Có điều, giống như lời Trang Quý phi nói, hiện giờ bên cạnh nàng chỉ còn mỗi mình Bảo Trân, nếu giao Bảo Trân cho Hoàng Hậu, thì khác gì lấy mạng của nàng?

https://thuviensach.vn

Hắn coi nàng như người thân, đã từng lập lời thề, đời này sẽ đối xử tử tế với nàng.

"Hoàng Thượng, ngài không thể mang Bảo Trân đi." Trang Quý phi quỳ gối trước mặt Lý Duệ. "Đó là cả sinh mệnh của thiếp thân!"

"Thật vậy sao?" Hoàng Hậu chậm rãi đi lên trước, từ từ đưa mắt nhìn xuống nàng. "Trang tỷ tỷ, ngươi nói Bảo Trân là sinh mệnh của ngươi. Nếu ngày nào đó nó thật sự mất mạng, vậy ngươi sẽ như thế nào?"

Trang Quý Phi nghe vậy ngẩn ra.

"Cùng lắm ngươi chỉ khóc một hồi, cũng sẽ không đi theo nó phải không?" khuôn mặt Hoàng Hậu dưới ánh nến tối tăm có vẻ mờ ảo khó lường, chỉ thấy một đôi con ngươi đen láy, sâu kín mà lóe sáng. "Không có Bảo Trân, ngươi có thể sinh hài tử với Hoàng Thượng."

"Không, không phải." Trang Quý phi liên tục lắc đầu, "Nếu không có Bảo Trân, ta cũng sống không nổi....."

"Ngươi có thể bỏ được Hoàng Thượng sao?"

Lý Duệ kéo tay Hoàng Hậu, lại bị nàng nhéo ngược lại một cái.

Trang Quý phi không thể nói bỏ được, cũng không thể nói không bỏ được. Có thể buông tha Hoàng Thượng, chứng minh trong lòng nàng không có người nam nhân này. Nhưng nói không bỏ được, vậy những lời nàng vừa nói xem Bảo Trân như sinh mệnh cũng trở thành lời nói suông.

Nha đầu này, miệng lưỡi sắc bén, rất biết cách chèn ép người.

Chèn ép thì chèn ép, nàng cũng không phải loại người chỉ vì vài ba lời nói đã không có cách đối phó đâu.

https://thuviensach.vn

Trang Quý phi ngước mặt lên, hai gò má tái nhợt làm nổi bật lên khóe mắt đỏ bừng, giống như vừa tô thêm lớp phấn trên mắt.

Không biết tại sao nàng có thể làm được như vậy. Trong đôi mắt vốn dĩ linh hoạt kia lại tràn ngập ánh nước, nhìn dưới ánh nến lại mang theo sự tuyệt vọng, vẻ mặt cực kỳ bi ai.

"Hoàng Hậu chưa từng làm mẫu thân, tất nhiên sẽ không hiểu được sự thống khổ khi mẫu thân mất đi nhi nữ là như thế nào." Nàng nghẹn ngào hai tiếng, cũng không có trực tiếp trả lời câu hỏi của Hoàng Hậu, mà nhìn thẳng vào Hoàng Đế. "Bệ hạ, ngài muốn xẻo đi từng miếng thịt trong tim của thiếp thân sao?"

Bị nàng ép hỏi như vậy, trong lòng Lý Duệ run lên, vừa muốn mở miệng nói ra, đã cảm thấy trên chân đau xót. Không biết từ khi nào, Hoàng Hậu đã dùng váy dài che lấp rồi giẫm lên chân hắn, hung hăng mà nghiền xuống.

Lý Duệ đau đến mức giật mình, cúi đầu nhìn thấy Hoàng Hậu cũng đang nhìn hắn bằng đôi mắt đầy thâm ý.

Đã ở chung lâu ngày với Hoàng Hậu, Lý Duệ cũng hiểu được bảy tám phần về tính tình của nàng.

Hoàng Hậu chưa từng bức bách phi tần như vậy bao giờ.

Không, trước kia cũng có, người bị nàng bức bách giáo huấn là Dung phi.

Nhưng đó là bởi vì Dung phi cậy vào sủng ái mà sinh sự, làm hại đến tính mạng của nàng. Mà khi đó hắn cũng đang muốn khai đao với Liễu gia. Một trong một ngoài, hợp lại càng tăng thêm sức mạnh.

Nhưng hôm nay, vì sao nàng lại đối với Trang Quý phi như vậy?

https://thuviensach.vn

Rất nhanh, Lý Duệ đã thông suốt. Trang Cần không có thế lực của nhà mẹ đẻ, đối với Bùi gia và đối với hoàng thất đều không có ảnh hưởng hay nguy hại gì. Cho nên, nguyên nhân để cho Hoàng Hậu làm như vậy, chỉ có thể là ở bên trong cung.

Không phải là nguy hại đến Hoàng Hậu, mà là Bảo Trân ở Thanh Hòa Cung thật sự gặp nguy hiểm.

Khi suy nghĩ này xuất hiện trong đầu hắn, nhìn mặt Trang Cần, Lý Duệ cảm thấy một luồng khí lạnh thấu xương xông lên từ lòng bàn chân, xông thẳng đến gáy hắn, làm máu toàn thân hắn đều bị đông lại.

Hắn và Trang Cần đã quen biết nhau mười mấy năm, gian nan nguy hiểm gì cũng đều cùng nhau trải qua.

Vì sao chỉ với một câu nói của Hoàng Hậu, đã làm cho hắn nghi ngờ Trang thị - người mà hắn luôn coi như người thân trong nhà?

Lý Duệ nắm chặt nắm tay bên người, nắm chặt lại buông ra, buông ra lại nắm chặt.

Hắn không nên hoài nghi Trang Cần, không nên. Phụ huynh nàng là vì Đại Tề mà chết, chết vì phụ hoàng của hắn. Sau khi cử hành lễ tang trọng thể, Tiên Đế luôn chu cấp cho nàng có cuộc sống tốt nhất.

Nàng chỉ là một bé gái mồ côi, tranh những cái đó thì lợi ích gì? Có ích lợi gì!

Tuy rằng đôi mắt của Hoàng Hậu chỉ đong đưa trước mặt hắn vài cái, nhưng thực chất nó đã cảnh tỉnh hắn.

Hắn không phải người ngu xuẩn, nếu không hắn không thể đánh bại nhiều huynh đệ để đứng được ở ngôi vị này.

https://thuviensach.vn

Cái ngôi vị này đã làm hắn mất đi quá nhiều người, hắn không muốn lại mất đi một người nữa.

Lý Duệ hít sâu một hơi, nói với Trang Quý phi: "Cứ để Bảo Trân như bây giờ, thật sự cũng không phải là một cách hay. Hơn nữa, ta thấy nó cứ chịu đựng kéo dài như vậy, chi bằng..... Chi bằng giao qua cho Hoàng Hậu thử một lần, biết đâu có thể cải thiện tình trạng hiện tại."

Tuy lời này không dài, nhưng với Lý Duệ thì từng chữ từng chữ nói ra giống như mang theo sức nặng nghìn cân.

Nói xong những lời này, phía sau lưng hắn đã ướt đẫm.

Hắn không muốn nhìn đến ánh kinh ngạc và thất vọng của Trang Cần, cũng không dám nhìn, cho nên hắn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi.

"Nếu Bảo Trân có thể tốt lên, có thể khỏe mạnh hơn, nhất định trẫm sẽ cho ngươi một hài tử."

Phút chốc trong lòng Trang Quý phi mừng rỡ như điên, lại bỗng nhiên phẫn nộ, rồi cuối cùng là một mảng tĩnh lặng.

Nàng nhìn về phía Triệu Yên Dung.

Hoàng Hậu trẻ tuổi mỹ lệ như vậy, dáng người nàng lại yểu điệu mê người.

Trong cung có vô số mỹ nhân, Trang Cần nàng chưa bao giờ để họ vào mắt. Chỉ có vị Hoàng Hậu trẻ tuổi này, với mấy tháng ngắn ngủi vừa qua, chỉ bằng dung mạo tuyệt sắc của nàng đã đoạt mất trái tim Lý Duệ.

Chẳng màng đến lời cầu xin của nàng, chẳng nghĩ nàng sẽ lấy lời hắn thề với phụ huynh nàng ra nhắc nhở hắn.

Tất cả còn không thắng nổi một câu nói của nàng ta!

https://thuviensach.vn

Móng tay của Trang Quý phi ấn thật sâu vào lòng bàn tay của mình, để lần nữa tự nhắc nhở bản thân, không thể xúc động, không thể lỗ mãng, không thể để lộ cảm xúc ra ngoài.

Hoa dù có xinh tươi đến mấy cũng sẽ có ngày héo tàn, dù có quyền thế gia tộc cũng sẽ có một ngày suy sụp cô độc.

Không có Bảo Trân, nhất định Lý Duệ sẽ cho nàng một hài tử.

Đứa nhỏ này, không thể đoạt lấy từ Trịnh phi, cũng sẽ không đoạt lấy từ Trương Chiêu nghi.

Chỉ có thể là hắn tự mình cho nàng, cho nàng hài tử của hai người bọn họ.

Nhìn bóng dáng Hoàng Hậu đi ra khỏi cửa phòng, Trang Cần quỳ trên mặt đất nở nụ cười.

Mặc kệ thế nào, người cười đến cuối cùng chỉ có thể là ta.

*****

Lý Duệ không muốn lại đi vào gây áp lực với những người trong phòng, hắn đứng trước khoảng sân rộng trong đình viện, đi tới đi lui như gà sắp đẻ.

Đế Hậu ra lệnh một tiếng, người ở Thanh Hòa Cung và Chiêu Dương Điện đều cuống lên.

Đến khi sắc trời bắt đầu chuyển sáng, Bảo Trân công chúa đã bị chuyển vào Chiêu Dương Điện. Ngoại trừ Diệp ma ma bị tay công chúa nắm mãi không chịu buông, ba vị ma ma còn lại cũng bị dẫn về Chiêu Dương Điện.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, Hoàng Hậu khoác áo choàng dày bằng lụa màu xanh đậm dập vân lưu thủy thêu hoa sơn chi nhỏ, ngồi ở hành lang, lẳng lặng nhìn Hoàng Đế nôn nóng đi đi lại lại ở trong sân.

Trong chuyện của công chúa Bảo Trân, Lý Duệ đã một mực ủng hộ nàng, nhưng Triệu Yên Dung biết, hiện tại trong lòng hắn nhất định rất khó chịu.

Càng ủng hộ nàng như vậy thì trong lòng hắn càng khổ sở.

Có một số việc, người ngoài cũng không thể giúp đỡ. Nếu tâm đã bị tù túng, duy nhất chỉ có tự mình mới có thể phá vỡ chiếc lồng sắt vô hình vây hãm nội tâm kia mà thôi.

Bởi vì Trang Cần không giống nữ nhân khác, không phải những người cả ngày ăn không ngồi rồi chốn hậu cung, càng không giống các phi tần được dưỡng như sủng vật. Nàng là nữ nhân cũng lớn lên với hắn, là cô nhi vì cứu phụ thân hắn. Ở trong lòng hắn, Trang Cần là món nợ hắn gánh giúp phụ thân.

Nhớ lại biểu tình lúc đầu của Lý Duệ khi hắn nhắc đến Trang Cần, hắn đã nói xem nàng ta như tỷ tỷ, sợ là xuất phát từ tận đáy lòng.

Có điều, Triệu Yên Dung không cách nào nghĩ giống hắn. Lý Duệ cưới tỷ tỷ của mình, khi hắn nằm cùng một giường với Trang Cần thì hắn có suy nghĩ gì, còn nói sẽ cho nàng ta một hài tử!

Cho dù trước kia hài tử chưa sinh đã bị chết non, nhưng như vậy thì hai người đã vượt qua tình cảm tỷ đệ, cũng chứng minh là có tình cảm nam nữ.

Triệu Yên Dung đứng lên, không còn nhìn xung quanh nữa, mà là lẳng lặng đứng trong viện nhìn nam nhân đang xuất thuần đứng dưới tàng cây kia, trong mắt xẹt qua một vẻ ảm đạm.

https://thuviensach.vn

Thế giới của Lý Duệ, nàng can thiệp không sâu, cũng không dám can thiệp quá sâu.

Ngay từ lúc hắn bắt đầu, đã khẳng định không phải là nam nhân của mỗi mình nàng.....

Triệu Yên Dung xoay người rời đi, không chút do dự, tuyệt đối không ủy mị bẩn thỉu.

Không phải đã sớm biết đó sao? Chẳng phải ngay từ đầu đã quyết định tốt rồi sao?

Vì sao trong lòng còn khó chịu như vậy?

"Nương nương, nương nương?" Mộc Lan cúi đầu đi theo phía sau nàng, mắt thấy nàng càng đi càng nhanh, thậm chí lúc sau nàng còn cất bước chạy đi. Tà áo choàng rộng giương lên như cánh bướm, vang lên tiếng gió phần phật.

Chờ đến khi Mộc Lan đuổi kịp nàng, quả nhiên thấy trên mặt Triệu Yên Dung đầy nước mắt.

Cũng may nàng không có trang điểm, nếu không thì lem luốc thật không dám nhìn.

"Nương nương!" Mộc Lan vội vàng lấy khăn tay ra lau nước mắt cho nàng.

"Ta không sao." Triệu Yên Dung ngăn tay Mộc Lan lại, cầm lấy khăn tự mình lau lung tung vài cái, "Có chút đau buồn mà thôi, không có gì ghê gớm."

Đúng vậy, không có gì ghê gớm cả, rất nhanh nàng đã nghĩ thông suốt mọi chuyện, tâm không động thì sẽ không đau. Rõ ràng đã nhìn thấu hết

https://thuviensach.vn

thảy, nhưng vì sao nàng vẫn không khống chế được cảm xúc?

Cũng có lẽ là những ngày gần đây thân mật với hắn, nàng đã dần dần buông xuống sự đề phòng nên để hắn tiến vào quá sâu. Mà nàng, cũng quá mức đón nhận.

Triệu Yên Dung nhắm mắt lại, hít một hơi thật sâu, rồi nhẹ nhàng thở ra.

Lại mở to mắt, hai mắt đã khôi phục lại vẻ tỉnh táo.

"Lấy cung tiễn tới, bổn cung muốn luyện bắn cung."

Thân thể nàng tĩnh dưỡng cũng dần dần tốt lên, đã cho người bố trí một trường bắn cung ở hậu viện của Chiêu Dương Điện, khi rãnh rỗi nàng thường hay tới bắn vài mũi tên.

Bình tâm, tĩnh khí, tập trung!

Khi nàng còn học bắn cung ở trường được mệnh danh là xạ thủ giỏi nhất, còn đại diện cho trường tham gia không ít các cuộc thi. Dù cung tiễn ở hiện đại và thời cổ rất khác nhau, nhưng kỹ thuật bắn cung vẫn là tương đồng. Chỉ cần luyện tập vài ngày là nàng có thể cơ bản bắn cung được.

Nàng đã có thể dễ dàng sử dụng loại cung lục chuyên dụng của nữ tử. Tay áo choàng hai bên đã được bó lại ôm sát vào cánh tay, dây cung rung rung, nó được làm từ gân bò phát ra tiếng vang ong ong. Mũi tên xé gió lao đi như sao băng, hướng về phía cái bia cách năm mươi bước ngoài bãi cỏ.

"Lại trúng!" đám cung nhân đang đứng đó xem cũng hoan hô một tiếng, đi gỡ mũi tên ở tấm bia xuống đem lại cho nàng, "Nương nương tài nghệ như thần, năm phát đều bắn trúng bia."

https://thuviensach.vn

Mái tóc của Hoàng Hậu đã hơi ướt, nàng nhìn cung nhân đem tấm bia trở về, mũi tên trượt hồng tâm, chỉ túng phần bia màu trắng. Nàng nhẹ nhàng lắc đầu.

"Tâm không đủ tĩnh."

Cho nên mũi tên sẽ lệch.

"Nương nương, hay là ngài nghỉ mệt một chút đi." Mộc Lan bưng nước ô mai đến, chén ngọc trong suốt đựng đầy nước canh màu nâu đỏ. Bên trong có vài viên băng phiến, còn cho vào một ít hoa quế sấy khô.

Hoàng Hậu xua tay: "Ta không mệt, lại tiếp tục thôi."

Các cung nhân lại dựng bia ngắm về chỗ cũ, thay mới phần giấy đã bị mũi tên xuyên thủng, sau đó đứng tránh ra xa.

Giương mũi tên đầu tiên lên, kéo căng, Triệu Yên Dung nheo mắt lại, nhắm ngay hồng tâm ở phía xa.

"Nương nương, Trang Quý phi tới." Mộc Lan nhỏ giọng nói, "Đang cầu kiến bên ngoài, nói là muốn đến nhìn xem nơi công chúa Bảo Trân ở."

Hoàng Hậu trợn mắt, mũi tên đã rời cung, vững vàng cắm ở giữa hồng tâm.

"Để nàng tiến vào. Bổn cung sẽ gặp nàng ở đây"

"Không dẫn nàng đi gặp Hoàng Thượng trước hay sao?" Mộc Lan lại đè thấp thanh âm hỏi.

"Nàng tới đây cũng không phải vì gặp Hoàng Thượng." Hoàng Hậu cười lạnh một tiếng, cầm một mũi tên ước lượng ở trong tay, "Nàng tới là muốn diễu võ dương oai với bổn cung."

https://thuviensach.vn

*****

Trang Quý phi khoan thai đi qua chính điện của Chiêu Dương điện. Có người nói ở bên tai nàng, Hoàng Thượng vẫn luôn ở trong sân mà chưa đi vào phòng, mà sáng sớm Hoàng Hậu đã luyện bắn cung ở hậu viện, nhìn tâm tình cũng không được tốt.

Nàng nghe xong mặt mày giãn ra, nhẹ nhàng gật đầu.

Hoàng Thượng có tình cảm với nàng, làm sao Hoàng Hậu có thể cam tâm? Nếu nàng ta đã cướp được Bảo Trân đi thì có thể làm được gì? Công chúa có tốt, cũng là ghi nhớ đứa nhỏ này được nuôi trên danh nghĩa của nàng, cuối cùng vẫn là có lợi cho nàng. Nếu lỡ không may xảy ra việc gì..... Đó là do Hoàng Hậu thất trách, làm chết trưởng nữ của Hoàng Đế, không liên quan gì đến Trang Cần nàng cả.

Buồn cười, nữ nhân ngu xuẩn.

Cho rằng như vậy chính là làm nàng mất mặt sao?

Trang Cần ngẩng đầu nhìn Chiêu Dương điện xa hoa tráng lệ, cười lạnh một tiếng.

Viện này, không phải là nàng không thể vào ở, mà là từ đầu tới cuối nàng đã không nghĩ tới việc phải làm Hoàng Hậu. Nếu nàng muốn, còn có thể đến lượt của nha đầu Triệu gia kia sao? Cũng chỉ là có nhà ngoại chống lưng, thì cho rằng mình có thể chiếm được hết tình cảm Hoàng Thượng?

"Ngu xuẩn." đôi môi mỏng của Trang Quý phi nhẹ nhàng nói ra hai chữ.

Đi đến hậu viện, nàng thấy nữ nhân bị nàng coi là ngu xuẩn kia mặc một bộ váy rộng màu trắng ngà, hai bên tay áo vén lên cao, đầu tóc cũng không búi, chỉ tùy tiện buộc sau lưng dài đến eo. Eo lưng đứng thẳng, ưỡn

https://thuviensach.vn

ngực hóp bụng, hầu như nàng cao hơn một nửa những người ở đây. Thân thể giống như dây cung đang căng ra kia, mảnh mai nhưng tràn đầy sức dãn(*).

(*)dãn trong từ co dãn nhé. Ý TC ở đây là nói nhìn TYD yểu điệu mảnh mai nhưng rất có lực.

Tư thế kia, thật nói không nên lời, làm cho người khác có cảm giác hít thở không thông.

"Ong!"

Hầu như không nhìn thấy rõ dấu vết của mũi tên, chỉ nghe thấy âm thanh lưỡi dao sắc bén xé rách không khí, mũi tên kia đã cắm thật sâu trên tấm bia ở đằng xa.

Quả nhiên là nữ nhân mang dòng máu của Bùi gia, chỉ là nữ nhân, vậy mà có thể có tài bắn cung tốt như vậy.

Nhưng thế thì đã làm sao? Vẫn là không thể mang binh đánh giặc. Sống trong chốn hậu cung này, giỏi cung tiễn thì có thể thu phục lòng người ư?

Trang Quý phi cười lạnh một tiếng, đi đến bên ngoài cách Hoàng Hậu mười bước, ôn tồn hạ bái.

"Thiếp thân thỉnh an Hoàng Hậu nương nương."

Lại là một mũi tên.

Hoàng Hậu cũng không nhìn nàng.

Thứ Trang Quý phi không thiếu nhất chính là kiên nhẫn, nàng vẫn duy trì tư thế quỳ lạy, lẳng lặng mà chờ. Bởi vì trước khi nàng tiến vào hậu

https://thuviensach.vn

viện, đã cho người đi thông báo với Hoàng Thượng. Lúc này, có lẽ là Hoàng Thượng sắp đi vào hậu viện rồi.

Mũi tên thứ ba, nàng đã giương cung, nhưng không có bắn ra ngoài.

Trang Cần cúi đầu, chỉ nghe thấy cung nhân bên cạnh kinh hô.

Sau đó nàng ngẩng đầu, tròng mắt sắp rớt ra vì nàng nhìn thấy hàn quang lấp lánh của mũi tên đang đối diện với tầm mắt nàng, cách nàng không đến ba bước.

Đôi tay Hoàng Hậu rất ổn định, dây cung kéo căng hết mức, nhắm mũi tên ngay nàng. Mũi tên bằng thiết lạnh băng, mang theo sát khí dày đặc.

Dù có như thế nào, nàng cũng không nghĩ tới Hoàng Hậu sẽ hướng mũi tên vào nàng, Trang Quý phi sợ tới mức thét một tiếng chói tai rồi ngã ngồi trên mặt đất.

"Nương nương!" Mộc Lan và Đan Phong một trái một phải muốn tiến lên khuyên can, nhưng lại sợ đụng phải Hoàng Hậu, làm nàng không cẩn thận mà tụt tay.

Từ trên xuống dưới hậu viện có hơn mười người, tất cả đều nín thở, không dám tạo ra bất kỳ âm thanh nào.

"Yên Dung!" Lúc này, Lý Duệ cất bước tiến vào, khi nhìn thấy tình cảnh này, sợ tới mức thanh âm cũng thay đổi.

Hoàng Hậu ngẩng đầu lên nhìn hắn, lại cười rộ lên: "A, khéo như vậy sao, chân trước Trang tỷ tỷ mới tiến vào, sau lưng Hoàng Thượng ngài đã đến, thật là tâm linh tương thông."

Sắc mặt Lý Duệ trắng bệch, chỉ vào nàng nói: "Ngươi mau buông mũi tên xuống."

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ Hoàng Thượng chưa từng nghe qua một câu này sao?" Hoàng Hậu liếc hắn một cái, cười nói, "Tên đã trên dây, không thể không bắn. Thiếp thân đã kéo tên ra, làm sao có thể buông đây?"

Nó rồi nàng nâng mũi tên lên, từ từ xoay người, mũi tên chỉ vào Lý Duệ: "Ngài nói đúng không?"

Các cung nhân ở Chiêu Dương Điện đồng loạt quỳ xuống.

Lúc trước Nương nương lấy mũi tên chỉ vào Trang Quý phi đã đành, lại có thể cả gan nhắm mũi tên vào Hoàng Thượng.

Lỡ như nàng buông lỏng tay khiến Hoàng Thượng bị thương, trên dưới tất cả người ở Chiêu Dương Điện đều phải chôn cùng!

Lý Duệ lại nhẹ nhõm thở một hơi, cũng không vì Hoàng Hậu chỉ mũi tên vào hắn mà tức giận. Hắn đi về phía trước hai bước: "Yên Dung, trước tiên ngươi hãy buông mũi tên xuống đi."

"Thiếp thân là muốn bắn, tên đã kéo ra, không thể nào buông được nữa." Nàng như là trả lời Hoàng Đế, lại như nói với chính mình.

Một trận gió nhẹ thổi qua, thổi bay lọn tóc rơi trên trán nàng, vạt áo bay bay, ánh mắt Hoàng Hậu trong trẻo, mang theo sự kiên trì mà Lý Duệ chưa bao giờ thấy qua.

Mũi tên lại di chuyển lần nữa, chiếc váy dài của Hoàng Hậu xoay nửa vòng, tiếng rung của dây cung giống như tiếng trống dội vào lòng của từng người ở đây -- "Tạch!".

"A, thật đáng tiếc. Bắn không trúng bia!"

Không còn hứng thú bắn tên, Hoàng Hậu ném cây cung trong tay lên trên bàn, duỗi thẳng cánh tay, đi tới trước mặt Lý Duệ.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Thượng có muốn thử không? Nhưng mà đây là cung lục của nữ nhân, hẳn là ngài dùng không quen. Cũng không biết ngài ngắm một bia hay là hai bia." Hoàng Hậu vẫn cười nói với Hoàng Đế như chưa có chuyện gì xảy ra.

Vừa đi dạo một vòng từ quỷ môn quan trở về, Trang Quý phi nhịn không được kêu lên: "Kẻ điên! Ngươi là một kẻ điên! Thế nhưng dám lấy mũi tên nhắm vào Hoàng Thượng!"

Trang Quý phi bật dậy từ trên mặt đất, nhanh chóng đi đến chỗ Triệu Yên Dung: "Ngươi muốn hành thích Hoàng Thượng! Ngươi là bà điên!" Nói xong còn giơ tay phải lên đánh nàng.

"Trang thị!" Tay giơ lên chưa kịp giáng xuống đã bị Hoàng Đế bắt được, "Ngươi điên rồi sao? Sao lại có thể ra tay đánh Hoàng Hậu?"

Rõ ràng là nữ nhân họ Triệu điên rồi, vì sao Hoàng Đế lại nói là nàng bị điên?

Cả người Trang Quý phi phát run, trong mắt mang theo vẻ khiếp sợ, nước mắt vờn quanh hốc mắt, há miệng thở gấp: "Hoàng Thượng, là nàng ta đại bất kính với ngài, là nàng ta muốn tổn thương tánh mạng của ngài! Những người ở đây đều thấy được. Hoàng Thượng, bà điên này sao có thể làm Hoàng Hậu của ngài? Nàng ta xứng đáng sao?"

"Bốp!"

Lý Duệ đang giữ lấy tay Trang Quý phi, không ngờ rằng bỗng nhiên Hoàng Hậu sẽ động thủ.

Trên làn da trắng nõn tinh tế của Trang Quý phi lập tức hiện lên vài vệt đỏ.

https://thuviensach.vn

"Hoàng Hậu?" vẻ mặt Lý Duệ khiếp sợ nhìn Triệu Yên Dung, "Ngươi....."

"Trang tỷ tỷ nói ta không xứng làm Hoàng Hậu, vậy ai xứng? Ngươi sao?" Triệu Yên Dung không nhìn Lý Duệ lấy một cái, mà là nhìn Trang Cần từ trên xuống dưới, mỉm cười nói: "Tỷ tỷ đã cai quản hậu cung này mấy tháng, hẳn là hiểu rõ những quy củ pháp lễ trong cung. Hôm nay nể mặt của Hoàng Thượng, nghĩ đến tình cảm nhiều năm của các ngươi nên ta chỉ cho ngươi một cái tát."

"Con người của ta, bản chất rất tốt bụng, không muốn thấy ai vì ta mà chịu đau khổ." hai tay Hoàng Hậu một trái một phải giữ lấy Hoàng Đế và Trang Quý phi, nhẹ nhàng tách hai người ra, "Làm trò trước mặt Hoàng Thượng, mắng bổn cung là kẻ điên. Tỷ tỷ, bổn cung là điên hay không điên, có tư cách làm Hoàng Hậu hay không thì người quyết định cũng là hắn, không phải ngươi!"

Nói xong, nàng ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lý Duệ một cái: "Hoàng Thượng nhất ngôn cửu đỉnh, chắc còn nhớ rõ ngày đó ngài đã từng hứa hẹn chuyện của ta?"

Hứa hẹn? Hắn đã hứa hẹn rất nhiều, ý của Hoàng Hậu nói, là câu nào?

"Nếu Hoàng Thượng đã quên vậy thì cứ quên đi." Hoàng Hậu nhìn hắn, vẻ mặt buồn bã, "Không sao, thiếp thân không dám để ý." Không phải không để ý, mà là không dám.

Nói xong nàng khụy người hành lệ với Lý Duệ.

"Từ đêm qua đến sáng nay, quả thật ta cũng có chút mệt mỏi. Hoàng Thượng và Trang tỷ tỷ cứ thoải mái trò chuyện đi, thiếp thân cáo lui." Hoàng Hậu nhẹ nhàng vung tay áo, thấp giọng nói, "Nếu muốn nói thật lâu, thì thỉnh Hoàng Thượng dẫn theo Quý phi di giá đến Thanh Hòa cung. Ngài cũng biết, thiếp thân có một thói quen, chính là thói ở sạch."

https://thuviensach.vn

Nói xong, thế nhưng nàng cũng không quay đầu lại mà đi rồi.

Lý Duệ nhìn bóng dáng buồn bã buông xuôi của nàng, trong lòng có trăm ngàn tư vị. Có chua xót, có cay đắng và cả bất lực.

Tiểu nữ nhân này sẽ cười, sẽ giận, sẽ ầm ĩ mà kêu lên, nhưng từ trước tới nay chưa từng có biểu tình thoái chí nản lòng như vậy.

Trong ánh mắt nàng nhìn hắn mang theo vài phần u buồn, vài phần thất vọng, còn có vài phần bối rối. Chỉ qua một đêm, khoảng cách của bọn họ lại trở về như lúc nàng mới vừa vào cung.

Như hai người quen thuộc mà lại xa lạ.

Tuy thân thể có kéo gần, tâm cũng đã cách xa cả một khoảng trời.

Thân mình Lý Duệ vừa động, hắn muốn đi tìm người trở về, muốn nàng quên đi một chút đau thương giữa đôi mày kia, muốn cho nàng lại lần nữa mỉm cười với hắn.

Lập tức Trang Quý phi kéo lấy tay áo Hoàng Đế: "Tiểu Duệ ca"

Đó là cách Trang Cần xưng hô với Lý Duệ khi còn bé.

Thân thể Lý Duệ hơi cứng lại một chút, thế giới như cũng ngừng lại. Những hình ảnh của quá khứ từng hồi từng hồi lướt qua mắt hắn, thời niên thiếu còn liếm miệng vết thương cho nhau, cùng nhau vượt qua những sóng gió, khích lệ lẫn nhau. Còn có cả khi nàng bị sắc phong làm trắc phi, những giọt nước mắt chua xót từ tren mặt, làm cho ngực Lý Duệ đau như bị xé rách.

Nếu những thứ đó đều là giả, vậy thì còn cái gì để hắn có thể tin tưởng?

Hắn xoay người, thấy gương mặt đầy nước mắt của Trang Quý phi.

https://thuviensach.vn

"....." Hắn há miệng thở dốc, nhìn vẻ mặt chờ đợi của nữ nhân này, trong lúc nhất thời hắn nói không nên lời.

"Hoàng Thượng!" Trang Quý phi lại gọi hắn một tiếng.

Một tiếng gọi này như làm cho hắn chấn kinh(*), Lý Duệ xua xua tay nói với nàng: "Ngươi trở về đi, ngày mai trẫm lại đi Thanh Hòa Cung thăm ngươi."

(*) Chấn động + kinh ngạc.

"Nhưng mà....." Trang Quý phi đuổi theo hắn hai bước.

"Ngươi không cần lo lắng cho Bảo Trân ở đây. Chờ nó khoẻ lên một chút ngươi lại đến đây thăm..... Không, tạm thời ngươi đừng nên tới." Lý Duệ nhìn nàng, lui lại mấy bước rồi xoay người đuổi theo Hoàng Hậu.

Trang Quý phi ngơ ngẩn đứng ở đó, trên mặt nóng rát đến phát đau.

Nàng sai rồi, là nàng sai rồi.

Tình cảm khi còn nhỏ, những lời hứa hẹn của nam nhân, đều là thứ không đáng tin nhất.

Lý Duệ lại có thể vì nữ nhân khác mà thay đổi, không phải vì thế lực ở sau lưng nàng ta, mà vì chính bản thân nàng ta thôi.

Nàng nhìn thấy rất rõ ràng, sau khi Hoàng Hậu xoay người rời đi, trong nháy mắt trên mặt Hoàng Đế hiện lên vẻ không đành lòng, đau khổ, thậm chí là hoang mang lo sợ.

Sao hắn lại có thể như vậy? Một nam nhân như hắn, sao có thể vì một nữ nhân mà đến nỗi thất thố như thế?

https://thuviensach.vn

Trang Quý phi cảm thấy cổ họng như bị cái gì đó nghẹn lại, đến cả hít thở cũng không thông.

Nàng hiểu rõ hắn, nguyên nhân cũng chính vì hiểu rõ, cho nên nàng mới biết được một khi người nam nhân này động chân tình sẽ đáng sợ thế nào!

"Vì sao?" Nàng tự mình lẩm bẩm, "Trên đời này, không có một nữ nhân nào có thể trói buộc được ngươi, rõ ràng là không nên có một nữ nhân như vậy!"

*****

Lý Duệ đứng ở ngoài cửa, tim đập "Thình thịch" giống như đánh trống cổ động.

Rõ ràng là tim còn đập loạn ở trong lồng ngực, thế nhưng người lại giống bị cái gì dắt lấy. Hắn chỉ đứng yên bên ngoài, ngón tay lại không nghe theo sự sai bảo, không chịu đẩy vào mà vẫn nắm chặt ở tay nắm cửa. Trong phòng không có một tiếng động, nhưng Lý Duệ biết, lúc này Hoàng Hậu của hắn hắn là đang đứng phía sau cánh cửa, yên lặng mà chảy nước mắt, cắn chặt khớp hàm không để phát ra một chút tiếng khóc nào.

Hắn cảm thấy tim mình như vỡ nát.

"Là ta. Yên Dung, ngươi mở cửa đi được không?"

Bên trong vẫn yên tĩnh không một tiếng động.

"Ta biết trong lòng ngươi rất khó chịu." Lý Duệ thở dài một tiếng, dán cái trán để trên ván cửa, "Đó là vì ta còn chưa kịp nói với ngươi những chuyện trước kia."

https://thuviensach.vn

"Khi đó phụ huynh của Trang Cần tất cả đều chết trận, mẫu thân của nàng tự sát tuẫn phu, trong nhà chỉ còn mộ bé gái mồ côi là nàng ta. Lập tức Tiên Đế đưa nàng vào cung, giao cho Lệ Tần nuôi nấng. Khi đó mẫu phi ta vừa tạ thế, Thái phi dẫn ta đi, bà ở cùng với Lệ Tần, cũng từ lúc đó ta mới quen biết Trang Cần."

Đều là những người cô đơn, gian nan vùng vẫy chốn thâm cung này, cho nên hai người bọn họ nâng đỡ nhau sinh ra tình cảm cũng là chuyện bình thường.

Trang Cần so với Lý Duệ lớn hơn ba tuổi, một mình ở trong cung như đi trên phiến băng mỏng(*), mà nàng còn muốn chăm sóc cho Lý Duệ không có mẹ.

(*)Ý ở đây là chỉ sự nguy hiểm.

Khi đó nữ nhi của Ngụy Tần là Cảnh Nghi công chúa sinh bệnh nặng, Ngụy Tần cũng không thể phân thân ra chăm sóc cho Lý Duệ. Đều nhờ vào mỗi ngày Trang Cần đến chăm sóc hắn.

Nhớ tới những năm tháng xưa, trong giọng nói của Lý Duệ cũng mang theo vài phần nghẹn ngào.

"Thật sự ta xem nàng ấy như tỷ tỷ, cũng từng đồng ý sẽ chăm sóc cho nàng ta cả đời." thanh âm của Lý Duệ dừng lại ở đó.

Cửa bị mở ra, lộ ra gương mặt tái nhợt của Triệu Yên Dung.

"Nói việc này thì có ích lợi gì?" Triệu Yên Dung nhìn hắn, lời nói lạnh lùng, "Đó là ngươi nợ nàng, muốn như thế nào cũng là chuyện của ngươi. Vì những ân tình trước kia của mình, cũng có thể lấy nữ nhi của mình ra làm vật hy sinh sao? Con trẻ thì có tội tình gì? Ngươi đừng nói với ta là ngươi không phát hiện, không có hoài nghi. Bệnh của Bảo Trân, rốt cuộc là vì sao trị mãi cũng không hết, có trời biết đất biết, Trang Quý phi biết."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ giật mình, cúi đầu thấp xuống.

"Cũng chỉ là vài kỹ xảo nho nhỏ, đến cả người ngốc cũng nhìn ra điểm không ổn. Hoàng Thượng ngươi trăm công ngàn việc, cai quản thiên hạ, nên không nhìn ra điểm nào không đúng sao?" Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, "Chỉ cần nàng cầu một hồi, khóc một hồi, ngươi đã muốn để Bảo Trân ở nơi đó chờ chết? Trên đời này còn có phụ thân nào tàn nhẫn như ngài sao?"

"Không phải như thế....." Lý Duệ ngẩng đầu nói, "Không phải là Trang Quý phi, nàng sẽ không làm ra chuyện như vậy....."

Nói đến đây, hắn nhìn thấy ánh mắt nhìn chăm chú của Hoàng Hậu, thanh âm của hắn cũng từ từ nhỏ dần.

"Không phải ngài không biết, chỉ là ngài không muốn suy nghĩ đến nó." Triệu Yên Dung rũ mi mắt xuống, "Đi đi, cứ để Bảo Trân ở đây, ta sẽ chăm sóc nó thật tốt, cũng không để đứa nhỏ này chịu thêm uất ức nào nữa. Còn về Trang thị, nếu ngài cảm thấy nàng ta bị thiệt thòi, mặc kệ là thiệt ở đâu, ngài cũng có thể tự mình bù đắp. Hiện giờ thứ nàng ta muốn nhất chính là ngài cho nàng ta một vị hoàng tử."

"Ta sẽ không."

"Trước khi Bảo Trân tốt lên, ngài đừng nên tới." Triệu Yên Dung vươn tay, đầu ngón tay dọc theo gương mặt Lý Duệ nhẹ nhàng phát họa, cô đơn mà nói, "Ta không muốn nhìn thấy bộ dáng khó xử của ngài. Nhưng cũng đừng để cho Trang Cần kia bước vào Chiêu Dương Điện của ta, vừa rồi là thật sự ta muốn giết nàng."

Nắng sớm, Hoàng Hậu nhìn Hoàng Đế nở nụ cười ảm đạm, vuốt ve mặt hắn, đóng cửa lại.

Lý Duệ đứng yên trước cửa, thật lâu sau mới xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Mà Triệu Yên Dung, đi thẳng đến trên giường, nhặt một quyển tạp ký lên nhìn hồi lâu, ánh mặt trời ấm áp tỏa sáng bên ngoài cửa sổ, nàng trầm ngâm ngước nhìn.

Qua không biết bao lâu sau, Bùi Cẩm đẩy cửa đi vào.

"Bảo Trân thế nào rồi?" Triệu Yên Dung không có ngẩng đầu, chỉ nhẹ nhàng lật một tờ.

Bùi Cẩm nhìn Hoàng Hậu, hốc mắt ửng đỏ, gật đầu nói: "Còn đang ngủ, trước có Thái y lại đến xem qua, nói là tất cả đều tốt."

"Ừm, phiền ngài lo lắng để ý nhiều, vẫn còn là một đứa nhỏ, không nên chịu cái tội này. Đợi nó khỏe hơn, sau này có thể cùng chơi với Uyển Dung rồi."

Bùi Cẩm rớt nước mắt, đi đến trước mặt nàng thấp giọng nói: "Ngài nghĩ thoáng một chút, Hoàng Thượng, Hoàng Thượng hắn cũng rất khó xử."

Triệu Yên Dung ném quyển tạp ký sang bên cạnh, cười nói: "Sao vậy, từ khi nào dì đã nhận làm thuyết khách(*) cho Hoàng Thượng rồi?"

(*)Thuyết khách: dùng tài ăn nói để thuyết phục người khác nghe theo.

(Thường nói về một loại hoạt động ngoại giao thời phong kiến, được nhà vua cử đi thuyết khách.)

"Cuộc đời của nữ nhân, luôn có rất nhiều chuyện bất đắc dĩ." Bùi Cẩm ngồi ở đối diện nàng, cẩn thận quan sát sắc mặt của Hoàng Hậu.

Lời đồn bên ngoài truyền đến sinh động như thật vậy, nói Hoàng Hậu bi thương đến mức tan nát cõi lòng. Nhưng xem ra, thần sắc Triệu Yên

https://thuviensach.vn

Dung vẫn bình thường, sắc mặt rất tốt.

"Ngài gả đến đây là đã có phúc, lại nói , Hoàng Hậu vốn là phải có lòng bao dung, biết khoan dung độ lượng. Ngài cần gì phải đối nghịch với Trang Quý phi, làm Hoàng Thượng khó xử như vậy? Thật vất vả mới nuôi dưỡng được tình cảm, đừng vì loại chuyện thế này mà xa cách với Hoàng Thượng."

Triệu Yên Dung lười biếng dựa vào trên giường, nhìn Bùi Cẩm nở nụ cười: "Dì, có đôi khi xa lạ một chút, cũng rất cần thiết."

^^^^^^^___^^^^^^^

Tác giả có lời muốn nói: Cám ơn mọi người!!!

Rất mong mọi người đừng mắng Hoàng Đế nha, hắn lên giường với Trang Cần quả thật là việc ngoài ý muốn. Đây cũng là điều khiến hắn cảm thấy thực có lỗi với người ta(Trang Cần).

Thật sự Hoàng Đế là một nam nhân rất ngây thơ, giữa tình và nghĩa luôn là điều rất khó lựa chọn. Nghĩ lại thì thấy cũng tội cho hắn.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Một Chậu Cẩu Huyết Thật Lớn

Một chậu cẩu huyết thật lớn này quả thực quá kinh khủng!

Edit: Nguyệt Thục Viện

Beta: Thư Thục cơ

"Ngươi nói nữ nhân sao lại có nhiều tâm tư như vậy chứ?" Lý Duệ uống rượu hơi say, nghiêng tựa vào ghế, dáng vẻ không có nửa điểm đoan chính của quân vương, rượu ngon trong bình bích ngọc trước mặt đã vơi một nửa. "Trẫm thật hâm mộ các ngươi, tiêu sái tự tại, không cần để ý những thứ phàm trần dung tục này, cũng không cần dỗ nữ nhân vui vẻ".

"Nếu hoàng thượng không muốn để ý thì cũng có thể". Tửu lượng Bùi Nghi không tốt, bồi Lý Duệ mấy ly trên mặt đã đỏ ửng. Vốn sắc mặt tái nhợt lại mang theo hơi say, khóe mắt hơi xếch cũng bởi vì nhợt nhạt mà đỏ bừng, phủ lên một tầng sương mù khiến ánh mắt không còn lạnh lùng như ngày thường, cả người nhìn qua cũng nhu hòa không ít.

"Bùi hầu nói thật đơn giản. Nếu lão Hầu gia vẫn còn thì ngươi có thể tiêu dao được như bây giờ sao?" Lý Duệ hừ một tiếng.

"Thần lại mong ông vẫn còn sống, cho dù không tiêu dao nhưng trong lòng lại vui mừng". Bùi Nghi đặt ly rượu trong tay xuống. "Con người phải trân trọng hạnh phúc, trân trọng những thứ trước mắt là quan trọng nhất".

Lý Duệ yên lặng gật gật đầu.

https://thuviensach.vn

Đức Bảo bưng một cái dĩa lớn tới, vỏ dưa xanh biếc thịt dưa đỏ tươi đã được cắt sẵn xếp thành hàng, bên dưới còn có một tầng băng vụn, trông rất đẹp mắt.

"Đây là sa dưa được chuyển tới từ Tây Lương, Vinh Vương vất vả một chuyến đưa vào trong cung, các ngươi nếm thử đi".

"Dạ!"

Tần Tiêu nhận lấy dưa từ trong tay Đức Bảo, chọn một miếng đặt ở trước mặt Lý Duệ, lại chọn một miếng cho Bùi Nghi, sau đó mới lấy một miếng nhỏ cho mình.

Sa dưa thịt tươi ngon nhiều nước, giải rượu là tốt nhất.

Trong lòng Lý Duệ có tâm sự, chỉ ăn một miếng dưa thì không ăn nữa. Lấy khăn tay lau lau tay, nói với Đức Bảo: "Chọn mấy trái ngon đưa qua cho Hoàng hậu đi".

Bùi Nghi cười lên: "Không cần đưa. Lý Khác đưa dưa vào cung sao không đưa đến Chiêu Dương điện chứ? Ngươi yên tâm đi, hắn đưa tới cũng không thể nào kém hơn loại này đâu".

Điều này cũng đúng, Chiêu Dương điện mà hắn tâm tâm niệm niệm, người mà hắn trăn trở nhớ nhung. "Hoàng Hậu không chịu gặp trẫm, Bùi hầu có cách nào dạy ta không?" Lý Duệ nhìn cố vấn của hắn, kiêm Quan Quân Hầu Bùi Nghi là cữu cữu của hoàng hậu.

Bùi Nghi được quân thượng kỳ vọng cao thế nhưng chỉ cầm khăn tay lau lau tay, nói với Tần Tiêu: "Ngươi ở trong cung mấy tháng rồi, có chuyện gì xảy ra không?"

Tần Tiêu lắc lắc đầu: "Nô tài xấu hổ, đến hôm nay cũng không thu hoạch được gì".

https://thuviensach.vn

Lý Duệ ngồi thẳng sống lưng, nhìn Tần Tiêu và Bùi Nghi nói: "Ngươi đưa Tần Tiêu vào cung, rốt cuộc là vì cái gì? Lần trước trẫm hỏi ngươi ngươi cũng không chịu nói".

Bùi Nghi hất hất cằm, ý bảo Tần Tiêu trả lời.

Tần Tiêu đứng lên, thi lễ với Hoàng Đế một cái: "Vốn lúc trước ở Khang Vương phủ, Bùi Hầu có chút hoài nghi. Từ khi người đại hôn, ngoại trừ tiên Vương phi và Trịnh phi nương nương sinh hạ một nữ nhi, trong phủ lại không ai truyền tin gì tới."

"Khi đó đang tranh đấu rất lợi hại, tâm tư chúng ta cũng không đặt ở hậu trạch". Bùi Hầu tiếp lời, "Cảm thấy người cũng không phải không thể có con, chỉ sợ là nhất thời trong lòng nóng nảy chưa có con được".

"Trước khi ngươi lên ngôi, Trương thị đột nhiên có thai, ta liền nghĩ ra". Bùi Nghi nhìn Lý Duệ nói, "Bên cạnh người có nhiều nữ nhân như vậy, thừa sủng nhiều năm cũng không sinh được, một cung nữ nho nhỏ sau một đêm lại mang long thai, đây cũng quá trùng hợp đi. Đáng tiếc Trương Chiêu nghi cũng sinh nữ nhi. Nếu không thì mẫu bằng tử quý, nàng ta hẳn đã tấn vị làm phi rồi".

"Hầu gia không biết, Trương Chiêu nghi xuất thân thấp hèn, theo tổ chế nàng mặc dù có nhi tử nhiều nhất cũng là tần vị mà thôi". Tần Tiêu nói.

Bùi Nghi cười: "Chính vì xuất thân thấp hèn, mới thích hợp sinh nhi tử. Ngươi xem vốn dĩ cũng có hai nữ tử có phân vị cao trong Khang Vương phủ có thai, cuối cùng một người sinh non, một người khó sinh, lại cũng không sinh đứa trẻ được".

Cả người Lý Duệ đổ mồ hôi lạnh, một chút men say kia đã bị Bùi Nghi đuổi sạch không còn chút nào. "Bùi Hầu, lời này của ngươi có ý gì?"

https://thuviensach.vn

Trên mặt Bùi Nghi vẫn còn mang hơi say, nhưng ánh mắt hết sức tỉnh táo.

Lý Duệ nhìn ánh mắt của hắn, lúc này mới phát giác, Triệu Yên Dung vô cùng giống cữu cữu của nàng. Giống không phải ở tướng mạo mà là sáng rực, tỉnh táo, phảng phất biết rõ lòng người.

"Hoàng Thượng đương nhiên biết ý của thần, hơn nữa người hắn đã sớm phát giác, cần gì thần phải nói ra?" Bùi Nghi nhìn hắn, khẽ lắc đầu một cái: "Hoàng Hậu chắc cũng đã phát hiện, cho nên nàng mới thất vọng với người".

Lý Duệ ngồi ở đó, trên mặt đã không còn huyết sắc.

"Một tháng trước Hoàng Hậu nương nương đã tra xét ở hậu cung." Tần Tiêu cung kính khom người nói với Hoàng Đế: "Nô tài có cảm giác chẳng qua nương nương chưa từng công khai, nô tài cũng không tiện nhúng tay tương trợ".

Lý Duệ hít sâu một hơi nói: "Trước kia trẫm không muốn có người có thai".

"Người nói là Dung phi đó". Bùi Nghi nói: "Nhưng người còn có phi tần khác, lẽ nào Hoàng Thượng không muốn có đứa trẻ một chút nào sao?"

"Muốn..." Sao lại không muốn? Giang sơn vạn dặm của hắn cần người thừa kế, hoài bão lý tưởng của hắn cũng cần người thừa kế. Hắn muốn sinh đứa bé với Hoàng Hậu, không, sinh thật nhiều đứa, nhi tử giống hắn, nữ nhi giống nàng. Người một nhà thân thiết sống cùng với nhau, dạy bọn chúng thuật kinh thiên vĩ địa, chờ khi hắn già rồi, có thể yên tâm giao Đại Tề lại cho một trong những nhi tử của hắn.

Trước kia hắn cảm thấy chuyện này vô cùng nhạt nhẽo, luôn cảm thấy không có thì không có, hắn còn trẻ, không cần nóng nảy. Nhưng từ sau khi

https://thuviensach.vn

có Triệu Yên Dung, mong muốn có đứa bé liền mãnh liệt hơn nhiều. Có một đứa bé, trên người chảy dòng máu của hai người bọn họ, có thể khiến quan hệ của bọn họ chặt chẽ hơn nữa, vĩnh viễn không rời xa.

"Hoàng Hậu vào cung nửa năm, vẫn không có tin tức gì". Bùi Nghi rủ mi mắt xuống, đùa ly rượu trong tay, nhẹ giọng nói: "Trưởng tỷ chỉ để lại một đứa bé, hiện giờ trưởng bối thương yêu nàng chỉ có thần và tỷ của thần. Thần đưa nàng vào trong cung, làm cảm thấy nàng có thể làm nội trợ hiền đức cho Hoàng Thượng, cũng là ý niệm muốn nàng rời khỏi Triệu gia. Thần muốn nàng vào cung hưởng phúc, cũng không muốn đến cuối cùng bởi vì con nối dõi mà thương tổn đến tính mạng".

Lý Duệ đùng một cái đứng dậy: "Trẫm sẽ không để nàng có chuyện gì".

"Sẽ không?" Bùi Nghi cười một tiếng: "Mới vừa vào cung hơn một tháng đã gây ra chuyện yểm thuật, Hoàng Thượng người cũng không rảnh rỗi quản chuyện hậu cung, nếu không phải Yên Dung phúc lớn mạng lớn, nàng sớm đã bị người hại chết rồi, còn đợi đến hôm nay sao? Người hại nó, dĩ nhiên là Dung phi, là Thái hậu, nhưng hoàng thượng người không phải không vào hậu cung, nàng ở Chiêu Dương điện chịu khổ, không ai nói gì với người sao? Nếu người biết toàn bộ người bên cạnh nàng đã bị điều đi hết, nếu người biết những thứ nàng dùng nàng sống đều bị khấu trừ hết, nếu người biết người bên cạnh nàng đều bị đổi thành người của Dung phi, người còn có thể trấn định bình tĩnh như vậy, không nghe không hỏi sao?"

Lý Duệ từ từ ngồi xuống.

"Hoàng Thượng người nói một chút xem đoạn thời gian ấy là ai chưởng quản sự vụ hậu cung? Là ai tạm thay quyền nghi của Hoàng Hậu?"

Là Trang Quý phi. Trang Quý phi không cài người vào Chiêu Dương điện, nhưng lại gọi người cũ vốn ở Chiêu Dương điện đi. Nói là sợ bị liên

https://thuviensach.vn

lụy, nhưng đó chẳng phải là một cách tẩy sạch mình sao? Cho Dung phi cài người vào, muốn mưu hại tính mạng Hoàng Hậu trong bóng tối, mà Trang Quý phi không có người ở Chiêu Dương điện, dĩ nhiên sẽ không tra ra. Nhưng nàng là người chưởng quản sự vụ trong cung, Hoàng Hậu bên kia lại phải phí công phu gấp đôi đi nhìn chằm chằm, hơn một tháng sao nàng ta lại không có một chút tin tức nào.

Lý Duệ và Bùi Nghi đều trầm mặc.

Dung phi không thể thành công, Hoàng Hậu rốt cuộc vẫn tỉnh lại, hơn nữa còn hung hăng dạy dỗ nàng ta.

Mọi người đều cho rằng chuyện này đã qua. Lúc Hoàng Hậu và Thái Hậu chống đối nhau, hắn còn ở bên cạnh vui tươi hớn hở xem, cảm thấy tiểu thê tử của mình thông minh đáng yêu lại ngang ngược. Nhưng nếu nàng không tỉnh lại thì sao? Vậy hắn phải đi đâu mà tìm một thê tử vừa thông minh đáng yêu lại ngang ngược như vậy chứ?

Nếu Hoàng Hậu chết, hắn trong vòng ba năm không thể lập Hậu. Hậu vị trống, người thực tế nắm giữ hậu cung chính là Trang Quý phi. Đến nỗi Thái Hậu, trong lòng Lý Duệ biết, chỉ cần chính sự tiền triều ổn định, móng vuốt của bà sẽ bị rút toàn bộ. Không tới một năm, Chương Thái Hậu chỉ có thể hưởng thụ địa vị cao, mất hết tất cả quyền lợi ở hậu cung.

Trong phòng hết sức yên tĩnh, thế nhưng trong lòng lại cuộn trào mãnh liệt, trái tim đau đớn.

"Hoàng Thượng vẫn luôn hiểu rõ, chẳng qua không muốn đối mặt". Đến cuối cùng, Bùi Nghi vẫn phá vỡ yên lặng: "Trong lòng người vẫn còn nhớ Doãn Hành có phải không?"

Lý Duệ chán nản ngã ở trên ghế, lấy tay che mặt: "Trẫm có lỗi với hắn".

https://thuviensach.vn

"Chuyện này thần không giúp được gì". Bùi Nghi đứng lên, đi đến trước mặt Lý Duệ, cầm một miếng dưa trong dĩa đưa tới: "Chuyện của Doãn Hành, vẫn nên sớm nói với Yên Dung đi. Nhưng thứ cho thần nói thẳng, cho dù người nợ Doãn Hành, bao nhiêu năm qua nên trả cũng đã trả rồi, hắn cũng hoàn thành tâm nguyện. Nếu những chuyện kia thật sự là do Trang Cần làm, người thiếu hắn có nhiều đi chăng nữa cũng đã trả đủ rồi. Nếu như lần tới nàng ta còn dám động thủ với Hoàng Hậu, thần tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho nàng ta!"

Nói xong, Bùi Nghi gặm dưa, lảo đảo lắc lư ra ngoài.

Tần Tiêu nhìn bóng lưng của Bùi Nghi, lại nhìn Hoàng Đế mặt không biểu tình, đứng dậy khom lưng hành lễ một cái, cũng lặng lẽ lui ra ngoài.

Không biết qua bao lâu, Lý Duệ thở dài một hơi, từ trên ghế đứng dậy.

"Đức Bảo, ngươi đi Chiêu Dương điện nhìn một chuyến, nói trẫm phải đi thăm Bảo Trân một chút".

Đức Bảo nhìn đồng hồ cát ở góc tường một cái: "Đã giờ này rồi, nương nương và công chúa sợ là đã sớm ngủ rồi".

Lý Duệ chốc lát sợ run, gật đầu một cái nói: "Ngươi nói đúng, vậy thì sáng sớm mai đi".

"Ngày mai có lâm triều..."

"Vậy nói trẫm thân thể khó chịu, đổi thành ngày kia". Hoàng Đế vung tay lên, xoay người đi đến bên trong điện nghỉ ngơi.

Chuyện Đế Hậu cãi nhau truyền đi sôi sục ở hậu cung, trải qua nhiều người nhiều miệng, càng thêm dấm dặm muối, chuyện Hoàng Hậu cầm cung tên chỉa vào Hoàng Đế càng truyền càng sống động hơn.

https://thuviensach.vn

Chương Thái Hậu vỗ bàn cười to: "Đáng! Đáng đời! Ai kêu Hoàng Đế sủng ái cái thứ đanh đá đó chứ, lần này bị nữ nhân của mình cầm tên chỉa vào, làm gì còn mặt mũi Đế Vương?"

Đoan Phi ngồi ở bên cạnh bà, trong tay cầm khung thêu, lấy kim xoa xoa ở tóc mình, tiếp lời: "Vậy thì sao chứ, nàng là Hoàng Hậu, Hoàng Thượng còn có thể phế nàng ta sao?"

Đừng nhắc đến chuyện phế hậu, nhắc tới Chương Thái Hậu liền tức cành hông[1] . Cơ hội lần trước tốt như vậy, ngay cả Tạ lão bà cũng mời được, văn thần cả triều tấu lên cũng không động được tiện tỳ Triệu Yên Dung kia, còn khiến Vinh Vương làm cho Tạ lão tức giận bệnh nặng một trận, đóng cửa không tiếp khách. Mấy vị tiền thần đều bị Vinh Vương nắm được cái chuôi không dám lên tiếng nữa. Chuyện không tới một tháng, mượn cớ giáng chức, tước chức, phạt tù đều là một phái môn sinh của Chương gia. Vì chuyện này, đệ đệ ở phương Nam xa xôi cũng viết thư oán trách bà.

([1]: Tức cành hông- tức đến đau hông)

Chuyện này cũng không thể trách bà, Triệu Yên Dung rõ ràng họ Triệu, Bùi Nghi và Triệu gia lại kết thù, ai biết kẻ mặt chết Bùi Nghi kia lại còn ủng hộ Triệu thị? Lại khi không nhảy ra một cái Vinh Vương, bảo vệ Hoàng Hậu như con của mình, gặp được ai thì cắn loạn người đó. Một Bùi Hầu, một Vinh Vương đều là những nhân vật lừng lẫy ở trong kinh, có quan hệ cực kỳ thân thiết với Hoàng Đế. Có bọn họ làm núi dựa, muốn vặn ngã nàng ta thật sự rất khó khăn.

"Cho dù không thể phế Hậu, Hoàng Đế cũng sẽ giận nàng ta, không sủng ái nàng ta như trước nữa". Chương Thái hậu nuốt xuống lửa giận trong lòng, nói với Đoan Phi: "Ngươi vẫn phải cố gắng hơn nữa mới được. Ngươi xem tiện tỳ Trang Cần kia, lớn tuổi lại không có dung mạo, sau lưng ngay cả một núi dựa cũng không có, lại vẫn có thể khiến Hoàng Đế và

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu cãi nhau như thường? Ngươi xem ngươi đi, trẻ tuổi dung mạo lại xinh đẹp, không động nổi Triệu Yên Dung thì thôi đi, sao ngay cả một Trang Cần kia cũng không so được? Thực vô dụng".

Vô dụng thì vô dụng. Trong lòng Đoan Phi nói. Nàng xem như đã hiểu rõ rồi, trong lòng Hoàng Đế căn bản chưa từng có nàng. Cứ hết lần này tới lần khác tiến đến gần, nàng phải lần lượt miệng rộng. Lúc này không quản Thái Hậu có nói ba hoa chích choè[2] như thế nào đi nữa, nàng cũng quyết không đi lên góp vui nữa. Không cần phải tự tìm không vui cho mình. Nàng cũng có da mặt, một lần hai lần, da mặt có dày đi nữa cũng không chịu nổi.

([2]: nói ba hoe chích choè- nói lung tung không đâu vào đâu)

Trang Quý phi đang soi gương phân mặt, nghe Hồng Thước tới bẩm báo tin tức, bất giác cười lên: "Sao nào, hôm nay Hoàng Hậu lại nhốt Hoàng Thượng ở bên ngoài hay sao?"

"Hoàng Thượng cố ý miễn lâm triều đi qua thăm nàng, ngoài miệng nói là đi thăm Đại công chúa, nhưng Hoàng Hậu nương nương không cho phép hắn vào. Hoàng Thượng ở bên ngoài khoảng chừng nửa canh giờ, cuối cùng vẫn xoay người trở về Đức Mậu điện, nghe nói nhìn sắc mặt Hoàng Thượng đi từ Chiêu Dương điện ra hết sức không tốt".

Có thể tốt được mới lạ! Lý Duệ là long tử phượng tôn, là quân chủ của hàng vạn con dân Đại Tề, ngoại trừ Triệu Yên Dung ai dám không cho hắn sắc mặt chứ? Hoàng Thượng hạ thấp tư thái đi gặp nàng ta, cũng bởi vì hắn còn quan tâm đến nàng ta. Chẳng qua xuẩn phụ kia vẫn cự tuyệt, cho dù trong lòng có còn tình ý cũng bị nàng ta giày vò mất sạch, đến lúc đó để xem nàng ta còn diễu võ dương oai[3] ra sao, dám lấy cung tên chỉ người khác.

([3]: diễu võ dương oai- phô trương uy thế để khoe khoang đe doạ)

https://thuviensach.vn

Trang Quý phi vẫy tay để Hồng Thước lui xuống, nhìn chính mình trong gương ngẩn người.

Ngày thứ hai sau ngày hôm đó, Hoàng Đế đích thực đến Thanh Hòa cung của nàng, cũng nói rõ với nàng.

"Khi đó trẫm thật có lỗi với ngươi, có lỗi với Doãn Hành, trẫm đã thề sẽ đối với ngươi thật tốt, đương nhiên sẽ không làm trái với lời thề. Chờ khi Bảo Trân dưỡng thân mình thật tốt, nếu nàng nguyện ý trẫm sẽ ghi tạc Bảo Trân dưới danh nghĩ của ngươi, để ngươi có con mà dựa nào. Nhưng trẫm không thể nào lại làm chuyện có lỗi với Doãn Hành được nữa. Ngươi là Quý phi của trẫm, cả đời hưởng vinh hoa, cũng xem như trẫm trả lại ân tình của Doãn Hành, trẫm sẽ thành toàn theo di nguyện của hắn là chăm sóc ngươi thật tốt".

Lý Duệ nói lời này hết sức kiên trì. Ý chính là hắn sẽ cho nàng một đời tôn vinh nhưng không để cho nàng có đứa bé. Vĩnh viễn không chạm vào nàng nữa!

Trang Quý phi nhắm mắt lại, hít sâu một hơi. Lý Duệ nói một không hai, là người có ý chí kiên định, năm đó nàng một lần thành công đã là may mắn trời cao ban cho. Nếu hắn đã nói như vậy, nguyện vọng muốn sinh một đứa bé của mình đã rơi vào hư không. Bảo Trân là công chúa, lại là nữ nhi của kẻ thù của nàng, nàng làm sao có thể cả đời dựa vào nó? Hơn nữa ý trong lời nói của Hoàng Đế là cho dù Bảo Trân có ghi tạc dưới danh nghĩ của nàng, cũng không giao tới Thanh Hòa cung để nuôi dưỡng. Nàng muốn là nhi tử, là hoàng tử, là người có thể thừa kế thiên hạ trong tương lại.

Trang Quý phi ngồi hồi lâu, rốt cuộc hạ quyết tâm. "Kim Tử".

Chưởng cung Thanh Hòa cung lập tức xuất hiện ở sau lưng nàng.

"Gọi Lục Bình tới cho bổn cung, bổn cung có chuyện muốn hỏi nàng".

https://thuviensach.vn

Lý Duệ ở trên giường lăn qua lộn lại, làm thế nào cũng không ngủ được, trước mắt thỉnh thoảng thoáng qua cặp mắt lạnh lùng quyết tuyệt của Hoàng Hậu. Nàng thật sự nổi giận, giận đến mức hôm nay cũng không chịu gặp hắn. Chỉ cảm thấy giường hôm nay quá cứng, sao cũng không ngủ thoải mái được. Ngoài cửa sổ tiếng côn trùng kêu chít chít, càng khiến trong phòng oi bức hơn. Lý Duệ không có nửa điểm buồn ngủ, khoác áo lên, đứng trước cửa sổ, nhìn ánh trăng non cong cong ngoài cửa sổ đến xuất thần.

Khuỷu tay hắn gác lên thành cửa sổ, khe khẽ thở một hơi, nói: "Các ngươi phái người đi tới chỗ Hoàng Hậu, xem xem hết thảy có ổn thoả không".

"Vâng!" Bóng tối bên ngoài cửa sổ truyền tới một giọng nói cực thấp, một đạo hắc ảnh lướt qua, đảo mắt đã biến mất trong bóng đêm dày đặc.

Lý Duệ thở ra một hơi, lẳng lặng ngồi trước cửa sổ chờ đợi. Một lát sau, quả nhiên có người nói nhỏ dưới cửa sổ: "Chiêu Dương điện đã khóa cửa lại, Hoàng Hậu và công chúa cũng đã nghỉ ngơi".

Hoàng Hậu có thể nghỉ ngơi, nhưng không biết rằng vị Hoàng Đế là hắn đây cả đêm khó ngủ. Lý Duệ lắc đầu một cái, trở lại nằm xuống giường. Lăn qua lộn lại một lát, lúc này mới mơ mơ màng màng ngủ. Trong hoảng hốt hắn cảm thấy mình dường như bị nướng trên lửa, người lật vỉ nướng mặc áo trắng bay bay, đôi mắt cười như không cười, giận như không giận, thấy có mấy phần giống Bùi Nghi, lại có mấy phần giống Triệu Yên Dung. Người đổ một thân mồ hôi lạnh, Lý Duệ bỗng dưng mở mắt ra. Trong bóng tối hắn thấy một nữ tử ngồi ở mép giường của hắn, ánh trăng mờ mịt, không thấy rõ dung mạo của nàng, chỉ có thể thấy được một đôi mắt yêu kiều như thu thủy vậy.

Lý Duệ đột nhiên ngồi dậy, vừa muốn mở miệng gọi người, lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào. "Yên Dung".

https://thuviensach.vn

Trên người Triệu Yên Dung mặc một thân áo nhẹ, chải kiểu tóc của cung nữ, để nguyên mặt mộc, chỉ điểm chút son ở trên môi. Mấy ngày không gặp, Lý Duệ cảm thấy như đã cách một đời vậy, vội vàng bắt lấy tay nàng. Bàn tay vẫn trơn nhẵn mềm mại như vậy, chỉ là có chút lạnh lẽo.

"Sao nàng lại tới?"

"Hoàng Thượng không nhớ ta sao?" Hoàng Hậu giả dạng thành cung nữ nghiêng đầu, mở to đôi mắt sáng ngời, cứ như vậy nhìn hắn chằm chằm.

"Nhớ, nhớ muốn chết rồi". Lý Duệ không che giấu tình cảm của mình, ôm thê tử vào lòng thật chặt. "Mấy ngày này nàng không chịu gặp ta, ta quả thực như đã qua một năm rồi vậy".

Triệu Yên Dung ở trong ngực hắn liếc mắt, nào có nghiêm trọng như vậy?

"Sáng cũng nhớ, đêm cũng nhớ, Yên Dung, nàng có thể giận ta, có thể phát cáu với ta, nhưng đừng không gặp ta". Lý Duệ ôm cơ thể mềm nhũn đã lâu, thở dài một hơi, "Nàng thật nhẫn tâm".

"Ta nhẫn tâm khi nào? Có nhẫn tâm cũng không bằng Hoàng Thượng người". Đầu ngón tay Triệu Yên Dung vẽ vòng vòng ở trước ngực hắn, ngữ âm mang theo vài phần tủi thân, "Người cũng không nghĩ một chút, Bảo Trân kia là khuê nữ thân sinh của người, còn nhỏ tuổi như vậy, người sao lại nhẫn tâm như vậy chứ!"

"Là ta có lỗi với nó. Ta chẳng qua không nghĩ tới nó ở Thanh Hòa cung chịu khổ. Vốn nghĩ rằng Trang thị không con, sẽ đối xử với nó thật tốt..." Giọng nói Lý Duệ trầm xuống, "Là ta sơ sót".

Hoàng Đế có thể thẳng thắn nhận sai như vậy, thừa nhận lỗi lầm của mình cũng có thể xem là hết sức hiếm có. Triệu Yên Dung đẩy hắn ra, đứng lên: "Mấy ngày trước ta đang tức giận, không muốn nghe ngươi nói. Bây

https://thuviensach.vn

giờ ở đây không có người ngoài, ngươi có thể nói hết với ta những lời trước kia ngươi chưa nói đi".

"Đương nhiên phải nói rồi". Lý Duệ còn muốn ôm nàng, lại bị Triệu Yên Dung né tránh.

"Trước khi nói chuyện rõ ràng, nếu không có lý do hợp tình hợp lý, thì ta vẫn không muốn ngươi đụng vào ta". Triệu Yên Dung nhìn hắn: "Con người ta rất hẹp hòi, trong mắt không chứa nổi hạt cát. Hoàng Thượng người là chân long thiên tử, nhất ngôn cửu đỉnh, cũng không thể nói dối lừa gạt một tiểu nữ tử".

Lý Duệ lập tức giơ tay lên, thề với trời: "Lúc trước ta đã nói với nàng, Trang Cần lớn hơn ta ba tuổi, là do Lệ tần nuôi lớn".

Triệu Yên Dung gật đầu: "Biết rồi, hai người là thanh mai trúc mã, trẻ nhỏ vô tư mà!"

"Cũng không phải". Lý Duệ lắc đầu nói: "Chúng ta chỉ là bạn cùng chơi thuở thiếu thời, chăm sóc lẫn nhau khi sống ở trong cung. Sau đó tuổi ta cũng đến tuổi, được phong Khang vương xuất cung kiến phủ".

"Khi đó ngươi bao nhiêu tuổi? Mười hai hay mười ba?"

"Mười ba tuổi". Lý Duệ nói: "Tuổi tác Trang Cần cũng lớn, nàng không phải là một công chúa đứng đắn, thân phận lúng túng, sau khi cập kê thì xuất cung. Phụ thân nàng được truy phong Trung Dũng bá, phụ hoàng hạ chỉ xây Trung Dũng bá phủ, nàng ta liền dọn vào đó".

Nói là Trung Dũng bá phủ nhưng không có nam nhân, chỉ có một cô nương như vậy, khi xây cũng không có khả năng xây theo kiến chế của Bá phủ lãng phí như vậy. Bởi vì nàng ta và Khang Vương có giao tình tốt, liền đem hậu viện vương phủ của mình trừ ra một nửa, đả thông với sân của Bá

https://thuviensach.vn

phủ, xem như hai nhà dùng chung. Như vậy hai người thanh mai trúc mã, lại là hàng xóm sân trước sân sau của nhau.

"Ta tôn kính nàng ta như tỷ tỷ vậy, nàng ta cũng đối với ta như huynh đệ. Thường xuyên qua lại, trên dưới trong phủ ta cũng đều biết vị tiểu thư Trang gia này".

Thống Lĩnh thị vệ cận thân của Lý Duệ họ Cố, tên là Doãn Hành, là thiếp thân trông nom Khang Vương phủ. Đi đi lại lại nhiều, Trang Cần khi còn trẻ và Thống Lĩnh thị vệ anh tuấn sinh cảm tình với nhau.

"Cố Doãn Hành không có phụ mẫu thân nhân, từ nhỏ đã lớn lên bên cạnh ta, đối với ta hết sức trung thành. Trang Cần là đích trưởng tiểu thư của Trung Dũng bá phủ, lại từ nhỏ lớn lên ở trong cung, dựa theo thân phận của hắn thì không cách nào xứng đôi". Lý Duệ nhắc tới quá khứ, thổn thức không thôi.

"Doãn Hành là bạn tốt của cữu cữu nàng, cũng là bạn tốt của ta. Lúc ấy ta nghĩ, nếu một ngày ta có thể chấp chưởng quyền hành, lấy lai lịch khi ở bên cạnh ta, nhất định sẽ có tiền đồ thật tốt, đến lúc đó ta làm chủ chỉ hôn Trang Cần cho hắn, cho bọn họ một hôn sự náo nhiệt nhất".

Triệu Yên Dung nghe đến chỗ này, nháy mắt một cái.

"Nhưng không đợi được đến ngày đó, phụ hoàng đã chỉ hôn." Lý Duệ cười khổ một tiếng, "Ông ấy lại chỉ định Trang Cần làm trắc phi của ta".

Lấy thân thế của Trang Cần, chính phi cũng có thể, Trang gia là ân nhân cứu mạng của tiên hoàng, tiên đế không nói cho Trang Cần làm một chính thê của một gia đình huân quý đáng tin, lại chỉ hôn cho một nhi tử không được sủng ái của mình làm thiếp... đầu của tiên đế này chắc là bị lừa đá rồi.... Triệu Yên Dung chép miệng một cái.

https://thuviensach.vn

"Cho dù ta cầu xin thế nào, tiên đế cũng không thèm đoái hoài. Không chỉ hứa hôn để nàng làm trắc phi của ta, mà còn muốn ta đối xử với nàng thật tốt, coi như là thay cha tẫn hiếu". Lý Duệ cười khổ một tiếng: "Thánh lệnh khó cãi, Trang Cần khóc to một trận, cũng nhận lệnh. Ta nói với Doãn Hành, ta tuyệt đối không đụng vào nàng, đợi khi ta đạt được đại thống, sẽ tìm cơ hội lặng lẽ đưa nàng xuất cung, thành toàn cho bọn họ".

"Sau khi thành thân, ta thật không chạm vào nàng ta!" Sắc mặt Lý Duệ ảm đạm, những chuyện trước kia bây giờ hối hận đã không kịp: "Khi đó những hoàng huynh của ta tranh đấu kịch liệt, ta không thể giữ mình, ít nhiều cũng bị cuốn vào trong đó. Có một lần ta bị ám hại, uống nhiều mấy ly. Chờ khi tỉnh lại đã phát hiện mình ở trên giường của Trang Cần." Lý Duệ trầm mặc hồi lâu, khàn giọng nói: "Là lỗi của ta, ta hủy đi trong sạch của nàng ta. Lúc ấy nàng ta muốn tìm cái chết, bị ta ngăn lại".

Triệu Yên Dung cau mày thật chặt, luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng.

"Doãn Hành không nói gì, chỉ muốn ta sau này phải đối xử với nàng ta thật tốt. Sau đó không lâu, ta bị tập kích, Doãn Hành vì bảo vệ ta, bị thích khách giết chết. Trước khi hắn lâm chung chỉ cầu ta một chuyện, đó chính là muốn ta đối xử tử tế với Trang Cần".

"Sau đêm đó thì nàng ta có thai, cái chết của Doãn Hành đả kích nàng ta rất nhiều, khóc lóc làm bị thương thân mình, cũng khóc hư đứa nhỏ. Đứa nhỏ sinh ra đã là tử thai." Giọng Lý Duệ có chút nghẹn ngào: "Là ta có lỗi với bọn họ. Phụ mẫu huynh trưởng nàng cũng không còn, Doãn Hành lại vì ta mà chết. Đến đứa nhỏ trong bụng cũng không thể giữ được, là ta nợ nàng".

Theo tình tiết này phát triển thật ra không khác với tiểu thuyết cẩu huyết 123 ngôn tình mà trước kia nàng xem là bao. Triệu Yên Dung nhìn trời. Đây quả là một chậu cẩu huyết thật lớn, cảm giác thật kinh khủng.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Kinh Hồng Chiếu Ảnh

Người ta đều nói mắt thấy mới là thật, nhưng đôi khi mắt cũng gạt người.

Edit: Huệ Hoàng Hậu

Beta: SuTháiphi

Triệu Yên Dung giơ tay vỗ vỗ phía sau lưng Lý Duệ, sau đó đứng lên: "Ta đã biết."

Lý Duệ lôi kéo tay nàng: "Sao thế, bây giờ nàng muốn đi?"

"Cái muốn biết đã biết, còn ở lại làm gì?" Triệu Yên Dung hơi hơi mỉm cười, chỉ vào quần áo trên người mình: "Ta cải trang mà tới, dọc theo đường đi không ít người nhìn, từ trong ra ngoài Đức Mậu điện này của ngài cũng đều nhìn thấy một cung nữ đi vào tẩm điện của ngài. Nói không chừng ngày mai sẽ truyền ra là Hoàng Thượng không chịu nổi tịch mịch, triệu hạnh một cung nữ đấy!"

"Nàng là Hoàng Hậu của ta, nếu muốn lưu lại thì có thể thế nào?" Lý Duệ lôi kéo nàng, không muốn để nàng đi: "Đã một thời gian không gặp nàng, nàng không thể ở lại trò chuyện với ta một chút sao?"

Triệu Yên Dung lắc đầu: "Hiện nay trong cung đều nói Đế Hậu bất hòa, cơ hội khó có được, chúng ta phải bất hòa cho các nàng nhìn một chút."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ kinh ngạc mà nhìn nàng.

"Cũng phải cho người ta chút cơ hội chứ." Hoàng Hậu cười, chỉ là ý cười kia thật lạnh. Nàng nhẹ nhàng kéo tay Lý Duệ ra: "Cái gọi là lâu ngày mới thấy lòng người, nếu không có cơ hội thích hợp dù có lâu dài thì ngài cũng thấy không nổi chân tâm của người ta. Người ta đều nói mắt thấy mới là thật nhưng có đôi khi đôi mắt cũng sẽ gạt người. Hoàng Thượng, trong lòng ngài áy náy lâu rồi nhưng làm sao ngài biết được mình áy náy oan hay không?"

"Ý ngươi nói?"

"Ta cũng chưa nói cái gì." Hoàng Hậu lắc lắc đầu: "Ta không có chứng cứ, không có chứng cứ thì không thể nói bậy. Có điều ta sẽ nghĩ cách tìm ra chân tướng."

Nói rồi nàng giữ váy thối lui ra ngoài trướng. Màn lụa khẽ lay, Lý Duệ chỉ có thể nhìn thấy loáng thoáng thân ảnh kia hòa cùng bóng tối.

"Còn nữa, ta còn chưa tha thứ cho ngài đâu! Ngày mai ngày kia, ngài tới thì ta vẫn sẽ không mở cửa!"

"Yên Dung!" Lý Duệ nhấc chân nhảy xuống giường, xốc màn lụa lên, lại chỉ nghe một tiếng cười khẽ. Hoàng Hậu của hắn thân thể nhẹ nhàng, đã thối lui đến ngoài cửa.

Đức Bảo lắc mình tiến vào, cúi đầu hành lễ với Lý Duệ: "Hoàng Thượng thứ tội, là nô tài đưa Hoàng Hậu nương nương vào. Hoàng Hậu nương nương bảo nô tài yên lặng, đừng kinh động ngài, nô tài nghĩ, Hoàng Thượng ngài hẳn là cũng muốn gặp nương nương..."

Đức Bảo vẻ mặt thấp thỏm, đầu cũng không dám nâng, hắn hành động như vậy thật sự là cực kỳ to gan. Trong mắt chỉ có Hoàng Hậu, lại không màng an nguy của Hoàng Thượng.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ nở nụ cười, duỗi tay vỗ vỗ đầu vai Đức Bảo: "Ngươi hiểu trẫm nhất, trẫm có thưởng."

Đức Bảo âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới cảm thấy phía sau lưng áo đã ướt đẫm, lạnh băng dính vào da thịt.

Sáng sớm ngày thứ hai, chuyện nửa đêm Hoàng Đế triệu hạnh một cung nữ lặng lẽ truyền khắp trong cung nhưng người ở Đức Mậu điện luôn luôn ngậm chặt miệng, dù người khác tìm hiểu hối lộ ra sao cũng cạy không nổi miệng, đều nói năng rất thận trọng. Kỳ thật cũng không thể trách người ta ngậm miệng không nói, số người thật sự biết cung nữ kia là Hoàng Hậu cũng không vượt quá một bàn tay.

Càng như vậy, ngược lại càng khiến trong lòng mọi người ngứa ngáy, càng muốn biết vị cao thủ nào có thể đào góc tường của Hoàng Hậu là thần thánh phương nào.

Trang Quý phi mượn cớ gọi Tần Thiếu Giám vào Thanh Hòa cung, nói bóng nói gió nửa ngày, Tần Thiếu Giám tựa như trai già chặt miệng, một tia nước cũng không chịu phun. Nói ra thì nàng và Tần Tiêu cũng coi như là có nhận biết, ban đầu ở Khang Vương phủ, Tần Tiêu là người cực đắc dụng bên cạnh Lý Duệ, Cố Doãn Hành còn từng là cấp trên của Tần Tiêu.

Trang Cần tương đối coi như có hiểu biết về cá tính của hắn, hắn vốn dĩ chính là người rất kín miệng, không hề biết nói chút tình cảm. Trang Quý phi thấy hắn như vậy cũng không có cách nào, chỉ phải suy nghĩ biện pháp khác, sai người mua được lão Đỗ ở Thượng Tẩm cục, rốt cuộc mới mượn được sổ ghi chép thị tẩm tới tay để xem.

Đêm đó ghi chép rõ ràng, chỉ có mình Hoàng Đế ngủ ở Đức Mậu điện, không triệu ai thị tẩm. Trang Cần nhìn đi nhìn lại trang giấy kia nửa buổi, cơ hồ muốn nhìn nát cả trang giấy mới thôi.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi cũng không có một ai nhìn thấy?"

Đỗ Lão Mậu là một lão đầu gầy ốm, mỏ chuột tai khỉ, lộ ra một cổ khí đáng khinh. Hắn thấy trên mặt Trang Quý phi hơi có chút không vui, vội căng khuôn mặt tươi cười, cúi người. "Dạ, thật sự không nhìn thấy. Ngài nghĩ đi, đêm đó nửa canh ba, Hoàng Thượng đã sớm an nghỉ, ai có thể ngờ đến là sẽ có người tới? Hơn nữa, Hoàng Thượng gặp riêng cung nữ cung tì cũng là bình thường, nếu chỉ là cùng tán gẫu đôi câu, chúng ta nơi này cũng không cần ghi chép lại đúng không?"

"Nửa đêm canh ba, ngươi nói Hoàng Thượng sẽ tìm một cung nữ tới chỉ để trò chuyện?" Trang Quý phi cười lạnh một tiếng, ném quyển sổ tới trên mặt Đỗ Lão Mậu: "Cho dù là trò chuyện, bổn cung cũng muốn biết ai có bản lĩnh lớn như vậy, có thể thông qua thủ vệ sâm nghiêm, trực tiếp đi đến trước mặt Hoàng Thượng!"

Lão Đỗ nhặt quyển sách lên, cẩn thận suy nghĩ một phen, sau đó nhét quyển sách trở lại trong lòng ngực.

"Nương nương, bọn nô tài chỉ chăm lo vấn đề Hoàng Đế lâm hạnh vị phi tần nào, thật đúng là không biện pháp nhớ kĩ tất cả những người gặp mặt Hoàng Thượng. Nương nương ngài cũng không thể làm khó bọn nô tài, cũng không thể trách chúng nô tài không biết chuyện này được."

Trang Quý phi trầm khuôn mặt, im lặng một lúc lâu, trong lòng khó chịu, trăm vị tạp trần. Trước kia Đỗ Lão Mậu luôn ân cần đối với nàng, hiện giờ lại cũng trở nên có lệ như vậy. Nàng nắm chặt tay, đầu ngón tay bấm vào lòng bàn tay. Nhưng cũng chẳng sao, mặc kệ cung nữ kia là ai, thì cũng không phải là cái nhân vật quan trọng gì.

Hoàng Đế chịu lâm hạnh người khác, đã nói lên Triệu Yên Dung thật sự chọc giận hắn. Chỉ cần Hoàng Đế không hề bị Triệu Yên Dung bá

https://thuviensach.vn

chiếm, ai ai cũng đều có cơ hội. Đương nhiên, cơ hội cuối cùng chỉ có thể là nàng - Trang Cần.

Qua mấy ngày, trong Thanh Hòa cung truyền đến tin tức, Trang Quý phi bị bệnh. Thái y khám bệnh nói nàng bị tích tụ trong tâm, thương nhớ quá độ mà nên. Cũng uyển chuyển kiến nghị Hoàng Thượng có phải nên đưa Bảo Trân công chúa trở về Thanh Hòa cung nuôi dưỡng hay không, để tránh Quý phi nương nương nhớ nhung công chúa thành bệnh.

Tất nhiên Hoàng Đế làm như không nghe thấy. Có điều là Quý phi sinh bệnh, hắn cũng không thể chẳng quan tâm, sau khi hạ triều liền qua đi thăm.

Trong Thanh Hòa cung mùi hương nồng nặc, hương thơm trộn lẫn mùi dược, ngửi vào làm người ta rất có cảm giác dao động tâm can.

Lý Duệ dừng bước ở ngoài điện, ngửi thấy mùi hương này thì bất giác hơi hơi nhíu mi. Thanh Hòa cung của Trang Quý phi không như các cung thất khác, luôn luôn không thích dùng huân hương, cho dù ngẫu nhiên dùng một chút, cũng đa phần là mộc hương nhạt nhẽo linh tinh rất ít dùng hương liệu có mùi nồng đậm. Mùi hương này lại trộn cả mùi dược, càng làm cho lòng người cảm thấy bất an.

"Gọi người đi vào, trước hết tắt hương đang đốt trong cung đi, ngửi vào thấy không thoải mái." Hoàng Đế cau mày phân phó Đức Bảo bên cạnh. Đức Bảo lĩnh mệnh, quả nhiên chỉ huy hai tiểu thái giám đi vào tìm cung nhân Thanh Hòa cung tắt mùi hương kia đi.

Chờ đến khi mùi hương bên trong phai nhạt đi chút, Lý Duệ mới đi vào.

Trang Quý phi mang vẻ mặt thần sắc có bệnh mà nằm ở trên giường, cung nữ Hồng Thước bên cạnh đang đút cho nàng ta uống thuốc. Thấy Hoàng Đế tới, Hồng Thước vội buông chén thuốc, đứng dậy hành lễ.

https://thuviensach.vn

"Không cần đa lễ, mau hầu hạ Quý phi nhà các ngươi uống thuốc cho tốt."

Lý Duệ ngồi ở mép giường, nhìn kỹ thần sắc Trang Quý Phi rồi nói: "Sao nhìn khí sắc lại kém như vậy?"

"Bảo Trân không ở nơi này, nhất thời không quen thôi, kỳ thật cũng không có gì trở ngại, đã khiến Hoàng Thượng lo lắng." Trang Quý Phi ôn nhu đáp lời, trên mặt mang theo nỗi nhớ nhung nồng đậm: "Hài tử kia nhát gan, có chút sợ người lạ. Rốt cuộc Hoàng Hậu nương nương còn trẻ chưa từng chăm hài tử, thiếp thân thật lo lắng nàng ấy động tay động chân nơi nào làm không chu toàn." Trang Quý phi nhẹ nhàng than một tiếng: "Vết thương trên người Bảo Trân, thiếp thân thật sự không biết là xảy ra chuyện gì? Bởi vậy mà Hoàng hậu sinh hiểu lầm giận thiếp thân cũng có thể hiểu được."

"Chỉ ngóng trông ngài ấy có thể sớm giải tỏa hiểu lầm, thiếp thân cũng không muốn bởi vì việc này làm Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu vô duyên vô cớ mà xa lạ."

Thần sắc trên mặt Lý Duệ biến ảo, qua hồi lâu mới nói: "Chuyện này không cần nhắc lại. Ngày sau nàng ấy tự nhiên sẽ hiểu rõ lòng ngươi.

Trang Quý phi suy yếu mà thở hổn hển một hơi, lắc lắc đầu: "Thân mình này của thiếp thân càng ngày càng không tốt, cũng không biết còn có thể chờ tới ngày đó hay không?"

Lý Duệ nhíu lông mày: "Ngươi nói cái gì vậy. Chỉ là thân mình suy nhược một ít, bớt suy nghĩ đi. Chỉ cần tâm tư ngươi phóng khoáng thân thể cũng có thể khỏe lên."

"Tâm tư phóng khoáng?" Trang Quý Phi cười cười: "Kỳ thật sau khi Doãn Hành đại ca đi rồi, ta..."

https://thuviensach.vn

Đây vẫn là lần đầu tiên sau khi Cố Doãn Hành chết, Lý Duệ nghe thấy cái này tên từ trong miệng nàng.

Hai người đều trầm mặc, qua hồi lâu, Trang Quý phi nói: "Hoàng Thượng trở về đi, thiếp thân không có việc gì, đừng làm cho bệnh khí va chạm ngài."

Lý Duệ cũng có chút tâm phiền ý loạn, thấy Trang Cần không giữ, hắn cũng mừng rỡ rời đi sớm chút. Ngoài miệng an ủi thêm vài câu, sau đó hắn mới đứng dậy rời đi.

Bầu trời đã hơi mờ tối, mây đen xà tới cực thấp, xa xa nhìn lại, như là áp thẳng tới tận mái ngói lưu ly, áp nặng cả tâm người.

Trong vườn của Thanh Hòa cung có cả một rừng đào. Nếu vào tháng ba tháng bốn, sẽ là lúc hoa đào nở rộ, trắng hồng một mảng, là một cảnh đẹp ở trong cung.

Hiện giờ đã qua mùa hoa đào, trên cây quả đào nhỏ thì như trứng bồ câu, lớn thì giống như nắm tay đứa bé, nặng trĩu cả cành cây, trong không khí tựa hồ như tràn ngập vị ngọt nhàn nhạt.

Lý Duệ mới vừa bước ra khỏi cửa phòng, đập vào mắt chính là vườn đào kia, thấy trong đó có vài vị thiếu nữ đang vác giỏ tre chọn hái đào.

Mấy cung nữ đều ăn mặc cung trang màu ngọc bích, tóc vấn song nguyệt kế, nhưng trong đó có một người lại mặc riêng váy lăng sa màu hồng đào nhạt, tóc vấn vọng nguyệt kế, bóng dáng nhỏ dài, vô cùng quen mắt.

Lúc đầu Lý Duệ ngẩn ra, vịn lấy lan can trên hành lang dài, thiếu chút nữa kêu ra tiếng. Thân ảnh kia, tư thái kia, động tác giơ tay hái quả đào thật quen, rõ ràng chính là Hoàng Hậu Triệu Yên Dung của hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng sao Hoàng Hậu lại xuất hiện ở trong Thanh Hòa cung chứ? Rồi làm sao sẽ cùng mấy cung nữ đi hái đào ở trước cửa cung của Trang Quý phi?

Lý Duệ nuốt nước miếng, giơ giơ cằm lên nói với Đức Bảo: "Đi kêu mấy người kia lại đây!"

Đức Bảo thấy bóng dáng nữ nhân kia, cũng là bị hoảng sợ, có điều ngẫm lại thì có chút bừng tỉnh. Hắn lập tức tự mình vào rừng đào, đi tìm mấy cung nữ đang hái đào kia.

Mấy cung nữ mặc váy màu ngọc bích rất nghe lời mà đi theo Đức Bảo lại đây, nhưng người có bộ dáng giống Hoàng Hậu kia lại chỉ quay đầu lại, xa xa mà liếc mắt nhìn hoàng đế một cái, sau đó đột nhiên bụm mặt trốn vào trong viện bên cạnh.

Chỉ một thoáng kinh hồng kia cũng đã làm Lý Duệ thấy rõ tướng mạo nàng ta. Mắt hạnh eo thon, mặt mày kia xác thật có vài phần giống Triệu Yên Dung. Mà trang dung kia, lại cố tình học theo thói quen của Hoàng Hậu, nhìn lại càng giống thêm hai phần.

Nhưng cho dù có giống, đó cũng không phải Hoàng Hậu.

Lý Duệ nheo mắt lại, trong đôi mắt tối tăm ẩn ẩn dâng lên một cỗ tức giận.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Biến Khéo Thành Vụng

Âm mưu đã sớm được an bài tỉ mỉ lại vì trong lòng Hoàng Đế sinh nghi mà tan vỡ.

Edit: Huệ Hoàng Hậu

Beta: Nỹ Dung Hoa

Tức giận chỉ chợt lóe rồi sau đó biến mất trong mắt Lý Duệ. Hắn hơi rũ rũ mi mắt, trên mặt lại khôi phục vẻ tự nhiên như thường.

Mấy cung nữ mặc y phục xanh ngọc nơm nớp lo sợ đi đến trước mặt Hoàng Đế, quỳ xuống hành lễ. Ngay cả đầu cũng không dám nâng một chút nào. Hoàng Đế chỉ vào giỏ tre trong tay các nàng, dùng giọng nói khó chịu mà hỏi: " Đào nhìn còn chưa chín, sao các ngươi lại hái vào lúc này?"

Mấy cung nữ lén lút liếc mắt trao đổi, sau đó có một cung nữ lá gan hơi lớn trả lời: "Hồi bẩm Hoàng Thượng, đào này hái là để làm mứt đào, nên phải tranh thủ hái lúc chưa chín. Để khi làm thành mứt mới có thể chua giòn ngon miệng."

"Trẫm cũng không nghe nói Quý phi biết làm cái này. Đức Bảo, trước kia Quý phi đã từng làm mứt đào sao?" Hoàng Đế quay đầu hỏi Tổng quản thái giám bên cạnh.

Đức Bảo hơi hơi cong eo, cực kỳ cung kính mà trả lời: "Hồi bẩm Hoàng Thượng, Quý phi nương nương ở Khang Vương phủ đã từng làm tương mơ chua. Nhưng mứt đào mứt hạnh gì đó thì chưa từng làm qua."

https://thuviensach.vn

"Ồ!" Hai hàng lông mày của Hoàng Đế nhấc lên, khóe miệng cong cong như đang cười. Nhưng nhìn kỹ lại ẩn ẩn mang theo vài phần trào phúng: "Quý phi cũng thật sự có tâm tư."

Nói xong hắn vung tay áo lên, mang theo nhóm thái giám đi ra ngoài.

Trang Quý phi ho khan vài tiếng, phất tay làm Hồng Thước đi tắt huân hương trong điện, cau mày hỏi: "Hoàng Thượng không nói gì khác, cũng không hỏi cái gì sao?"

Cung nữ mặc y phục xanh ngọc vừa rồi mới đáp lời Hoàng Thượng lắc lắc đầu: "Hoàng thượng chỉ hỏi bọn nô tỳ tại sao lại hái quả đào chưa chín, hỏi xong liền đi rồi."

"Vậy sắc mặt Hoàng Thượng thế nào? Có cái gì không ổn không?"

Cung nữ kia lắc đầu nói: "Nô tỳ có nhìn trộm qua, Hoàng Thượng hình như chỉ cười một chút. Sau đó không có gì khác."

Trang Quý phi nhíu chặt mày lại, lẩm bẩm: "Sao có thể?"

Nàng phất tay cho cung nữ kia lui xuống. Nửa người dựa vào trên giường nhắm mắt hồi lâu, mới nói với Hồng Thước: "Kêu nàng ta vào đây."

Chốc lát sau, có một nữ tử yểu điệu lượn lờ đi đến.

Tư thái kia, trang dung kia, thậm chí biểu tình cười như không cười trên mặt kia đều có vài phần thần thái của Triệu Yên Dung. Có điều, đây cũng chỉ là cố tình bắt chước. Nên khi đợi nàng ta tới gần nhìn kỹ, liền cảm thấy có vài phần cảm giác gượng ép.

Mặt của Triệu Thanh Dung và Triệu Yên Dung cũng không phải giống nhau hoàn toàn, nhưng dáng người nàng ta xấp xỉ Triệu Yên Dung. Lại là người cùng nàng sống qua mười mấy năm, biết rất rõ nhiều thói quen nhỏ

https://thuviensach.vn

trên người Triệu Yên Dung. Lục Bình từng ở Chiêu Dương điện làm việc, hầu hạ bên cạnh Hoàng hậu. Nên đối với những thói quen cá nhân của nàng cũng là nắm rõ như lòng bàn tay.

Trang Cần lặng lẽ điều Triệu Thanh Dung từ Hoán Y cục đến Thanh Hòa cung đã gần hai tháng, cũng chỉ để nàng ta làm chút việc lặt vặt. Từ trước đến giờ vẫn không để nàng ta xuất hiện trước mặt người khác.

Kỳ thật lúc nàng đem Triệu Thanh Dung đến Thanh Hòa cung, trong lòng đã tồn tại một ít ý niệm. Chỉ là khi đó, nàng cũng không biết rằng Lý Duệ sẽ dứt khoát quyết tuyệt như vậy với nàng.

Nàng và hắn có cảm tình cùng nhau lớn lên, phụ thân nàng cùng phụ thân hắn lại có ân tình lấy chết tương hộ. Mà Cố Doãn Hành, đã dùng mạng mình che chở cho Lý Duệ.

Đối với nữ tử mà nói, có thể có một trong những liên hệ kia với Hoàng thượng đã là rất may mắn rồi. Phụ thân của nàng có ân với Lý Duệ, nàng cùng Lý Duệ lại có một đoạn tình cảm. Bất luận như thế nào, Hoàng Đế đều không nên cự tuyệt ý nguyện muốn hài tử của nàng.

Chỉ là sau khi Triệu Yên Dung tiến cung, tất cả đều đã thay đổi.

Lý Duệ cách nàng càng ngày càng xa. Mà tâm tư của hắn, nàng cũng càng ngày càng khó nắm giữ. Chuyện này làm cho nàng cảm thấy bàng hoàng, sợ hãi. Cảm thấy không có chỗ đứng, không nơi nương tựa.

Lục Bình bị Trang Cần an bài ở cùng với Triệu Thanh Dung. Thường ngày phụ trách dạy nàng ta lễ nghi trong cung, thói quen hành động và thần thái ngữ khí nói chuyện của Hoàng hậu.

Triệu Thanh Dung được Trang Quý phi cứu ra từ Hoán Y cục, cũng giống như được chết đi sống lại. Tự nhiên là cảm kích đến tuôn trào nước mắt. Hơn nữa nàng khi còn ở Triệu gia từng bị hai vị ma ma trong cung

https://thuviensach.vn

hung hăng "chà sát" qua, lúc học tập tôi luyện cũng là cực kỳ tự mình dụng tâm nỗ lực.

Ở trong cung nhiều ngày như thế này, cuối cùng nàng mới hiểu rõ được một chuyện.

Hoàng cung không dễ dàng chinh phục như nàng tưởng. Mà chính nàng, cũng không phải như trước kia, luôn cho rằng không gì không làm được, không gì không phá nổi.

Lúc trước vì nàng được phụ mẫu hết mực sủng ái, ngày ngày lại được hạ nhân, bằng hữu khen ngợi. Nên liền cho rằng chính mình có tuyệt đại phong hoa, là nữ nhân có tài kiệt xuất, phượng trong loài người. Chú định tương lai nhất định sẽ bay đến trên cành cây cao nhất.

Nhưng hiện giờ, chỉ là một Mỹ nhân nho nhỏ cũng có thể cấm túc nàng tại hậu viện, tìm mọi cách tra tấn. Những thủ đoạn nàng tự cho là cực thông minh, ở trong mắt các phi tần chẳng qua cũng chỉ là trò hề cực vụng về. Còn bởi vậy mà khiến chính mình lâm vào cảnh khổ.

Khi đó, Triệu Thanh Dung mới tuyệt vọng phát hiện bản thân chuyện gì cũng không biết, thì ra những thứ phải học còn nhiều như vậy. Các phi tần xinh đẹp trong cung hóa ra không chỉ có gương mặt mỹ lệ, mà còn có đầu óc thông minh và khả năng ngụy trang hiền lành hơn xa chính mình.

Vào Hoán Y cục liền đồng nghĩa với rời xa cung vua, làm việc thô nặng, vĩnh viễn không có được cơ hội được gặp long nhan.

Mà nàng thì sao còn có thể trông cậy vào phụ thân luôn nuông chiều nàng cho nàng trợ lực gì. Phụ thân cùng Bùi thị hòa li, đây là việc nàng đã từng mong ngóng bao nhiêu năm. Chính là một khi mộng tưởng trở thành hiện thực, nàng mới phát giác thì ra hiện thực lại tàn khốc như thế.

https://thuviensach.vn

Bùi gia cùng Triệu gia lật mặt, phụ thân nàng liền đường đường từ Hộ Bộ Thượng Thư- quan to nhất phẩm bị biếm đến Hán Trung phủ làm chức quan ngũ phẩm địa phương. Gia tài tiêu tán, ngay cả việc nàng muốn đi theo phụ mẫu cũng trở thành hy vọng xa vời.

Khi nàng tuyệt vọng đến cơ hồ muốn mất đi dũng khí sống sót, Trang Quý phi đã vươn tay ra cứu người chết đuối như nàng, kéo nàng ra khỏi vùng lầy.

Triệu Thanh Dung đã không còn đơn thuần trực tiếp giống trước kia, nàng cũng học được tự hỏi và phân tích.

Trang Quý phi có thể lặng lẽ đưa nàng ra khỏi Hoán Y cục, lại phái người cố ý dạy nàng đủ loại thói quen của Hoàng Hậu. Trong chuyện này tất có thâm ý.

Mà cái gọi là thâm ý kia, chỉ sợ chính là muốn lợi dụng nàng để đả kích Hoàng Hậu tỷ tỷ của nàng.

Triệu Thanh Dung không có một chút hảo cảm nào với Triệu Yên Dung. Thậm chí nàng còn cảm thấy, sở dĩ bản thân rơi xuống tình thế như hiện tại, sở dĩ Bùi thị hòa li với Triệu Phùng Xuân, làm Triệu Phùng Xuân thân bại danh liệt.... Tất cả đều thoát không khỏi liên hệ với Triệu Yên Dung.

Hoàng Đế thích nàng ta như vậy, thích đến không chịu sủng hạnh phi tần khác, Triệu Yên Dung đây là có bao nhiêu khả năng a!

Triệu Thanh Dung cực kì không vừa lòng với cách Triệu Yên Dung độc chiếm Hoàng Thượng.

Thân là Hoàng Hậu, hiền đức, rộng lượng là yêu cầu hàng đầu. Nàng ta lại ỷ vào chính mình là Hoàng Hậu, ỷ vào Hoàng thượng sủng nàng ta, liền sống chết không cho hậu cung có cơ hội dính mây mưa. Đây còn

https://thuviensach.vn

không phải là ôm hết mọi ghen ghét trong hậu cung đến trên người mình sao?

Nhưng nàng lại cực kỳ hâm mộ. Hâm mộ tỷ tỷ của mình có mệnh tốt như vậy. Không những có nhà mẹ đẻ quyền thế, còn có Hoàng Đế yêu sâu đậm.

Một nam nhân đứng trên vạn người như vậy, tuổi trẻ anh tuấn, giàu có nhất thiên hạ. Lại cam tâm tình nguyện chỉ yêu mình nàng ta- một nữ nhân thậm chí còn không phải là tuyệt sắc.

Vì sao nữ nhân kia không phải là Triệu Thanh Dung nàng?

Vì sao nam nhân kia không phải của Triệu Thanh Dung nàng?

Chờ lâu như vậy, mong lâu như vậy, Quý phi nương nương rốt cuộc cũng cho nàng cơ hội này. Mà nàng, cũng là lần đầu tiên gặp được Đế Vương trong truyền thuyết, tỷ phu của mình.

Chỉ là một thoáng kinh hồng kia, nam nhân như lan chi ngọc thụ đứng ở dưới hành lang dài khiến cho nàng thiếu chút nữa quên mất hô hấp. Đó là vẻ tuấn mỹ giống như trời cao, chỉ khoanh tay mà đứng cũng mang theo uy thế trấn áp vạn quân. Nam nhân cao cao tại thượng như vậy khiến cho người khác chỉ có thể khom người ngưỡng mộ, thậm chí là quỳ lạy hắn, tôn sùng hắn.

Trái tim Triệu Thanh Dung kinh hoảng không thôi. Nếu không phải là Quý phi chỉ thị muốn nàng che mặt tránh đi. Nàng còn muốn đi theo những cung nữ mặc y phục xanh ngọc kia bước về phía đó, cách Hoàng Thượng gần hơn một chút, để có thể nhìn được rõ ràng hơn.

Nàng trong lòng lo sợ mà tránh ở thiên điện. Vừa là chờ mong, lại có chút sợ hãi, nhưng đợi thật lâu cũng không có ai lại đây kêu nàng đi qua gặp mặt Hoàng Thượng.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Triệu Thanh Dung bất an, suy nghĩ một lần rồi lại một lần hành động của bản thân, hình như cũng không có làm gì sai.

"Nương nương, nô tỳ đều làm tất cả theo lời người đã nói lúc trước." Triệu Thanh Dung thấp thỏm mà nói: "Có phải là nô tỳ vẫn học chưa giống thật hay không?"

Trang Quý phi vẫy vẫy tay nói: "Sẽ không. Trong điện châm mị nhiên hương, tuy rằng nhạt, nhưng sẽ làm tâm tình người ta sung sướng, tâm sinh nhầm lẫn. Ngươi có thân hình xấp xỉ Hoàng Hậu, lại là học theo bộ dáng nàng ta. Tuy Hoàng Thượng không nhận sai ngươi thành nàng ta, nhưng cũng sẽ cảm thấy các ngươi có bảy tám phần giống nhau, nhất định sẽ cảm thấy tò mò."

Cảm thấy tò mò liền sẽ gọi người tới gặp. Hiện giờ Hoàng Hậu không chịu đáp lại Hoàng Thượng. Nếu Hoàng Yhượng còn có tình với Hoàng Hậu, mà trước mặt lại có đối tượng để thay thế, đã ôn thuần lại nghe lời, hẳn là Hoàng Thượng sẽ lập tức thu dùng mới phải.

Chỉ cần Triệu Thanh Dung có thể được Hoàng Thượng sủng. Làm cho Hoàng Thượng lạnh nhạt với Hoàng hậu, thì Hoàng Hậu sẽ không còn đáng sợ nữa.

Ngón tay Trang Quý phi nhẹ nhàng xoa thái dương, qua một hồi lâu mới nói: "Thật ra thì cũng không phải hoàn toàn vô dụng. Nếu Hoàng Thượng không thấy ngươi thì sao lại vô cớ triệu người đi qua hỏi chuyện?"

Triệu Thanh Dung vội la lên: "Nhưng vì sao Hoàng Thượng không hỏi đến nô tỳ?"

"Hỏi cái gì? Có cái gì mà hỏi?" Trang Quý phi cười lạnh một tiếng: "Dù có giống như thế nào, thì ngươi vẫn là mặc trang phục nô tì, không có khả năng là Hoàng Hậu của hắn. Hoàng Thượng là cửu thiên chân long, có thể vì một nữ nhân mà rối loạn sao? Biết ngươi là người trong cung của bổn

https://thuviensach.vn

cung, nếu hắn có tâm, tra sơ qua cũng sẽ biết. Ngươi yên tâm đi. Bổn cung đoán, không đến mấy ngày, có khả năng Hoàng Thượng sẽ triệu ngươi qua... Đến lúc đó, chỉ sợ trong cung lại có một trận ganh ghét tranh đoạt. Ngươi cứ làm theo những gì Lục Bình đã nói, tiếp cận Hoàng Thượng nhiều hơn. Hầu hạ hắn cho thật tốt, làm hắn cảm thấy vui vẻ, làm hắn cảm thấy ngươi tính tình ôn thuần đáng yêu."

Triệu Thanh Dung được nàng nói cho mấy câu mà huyết mạch sôi sục, khuôn mặt trắng nõn nhiễm mây hồng, xấu hổ e thẹn mà ứng lời.

Trang Quý phi không kiên nhẫn nhìn bộ dáng này của nàng ta, phất tay cho nàng ta lui xuống.

Kim Tử cô cô - chưởng sự Thanh Hòa cung cúi người hỏi: "Nương nương, có khi nào là Hoàng Thượng nhìn không thấy nàng ta không?"

"Ngu xuẩn như vậy, cũng chỉ có một khuôn mặt là có thể nhìn được." Trang Quý phi xoa huyệt Thái Dương, thở dài một hơi nói: "Có điều như vậy cũng tốt, nàng ta tự cho là thông minh như vậy thì nắm giữ càng dễ dàng hơn chút. Tương lai nếu nàng ta có hài tử, cũng sẽ không trở thành họa lớn trong lòng bổn cung."

Kim Tử lập tức hiểu ý của Quý phi.

Nếu là tương lai Triệu Thanh Dung này sinh nhi tử, Quý phi sẽ lập tức lấy con bỏ mẹ, dưỡng đứa nhỏ này như thân sinh.

"Tốt thì tốt, chỉ là Triệu Thanh Dung này dù sao cũng là muội muội của Hoàng Hậu. Nô tỳ nhìn nàng ta cũng không giống như là kẻ chịu an phận. Nếu tương lai thật sự được sủng, chỉ sợ nương nương cầm giữ không được nàng ta."

Trang Quý phi cười lạnh một tiếng nói: "Được sủng cũng lật không được trời. Phụ thân nàng cùng Bùi gia đã không còn quan hệ, lại bị biếm

https://thuviensach.vn

chức quan đến tận Hán Trung, sao Hoàng hậu có thể đối đãi với nàng ta như muội muội? Tương lai nàng ta càng được sủng ái, Hoàng Hậu sẽ càng ghen ghét nhiều hơn. Không cần đến chúng ta động khẩu động thủ, hai tỷ muội này cũng có thể đem hậu cung náo loạn lên rồi. Bất luận thắng thua, bổn cung đều có thể ngồi làm ngư ông đắc lợi."

Kim Chưởng cung lập tức khom người khen ngợi: "Nương nương anh minh."

"Hoàng Thượng! Hoàng Thượng!" Ra khỏi Thanh Hòa cung, Lý Duệ cũng không lên long liễn, mà là tự mình bước nhanh đi. Đức Bảo đi theo phía sau hắn, đuổi theo rất là vất vả, nhưng cũng không dám lớn tiếng kêu.

Lý Duệ đi vòng quanh hồ Thái Dịch hai vòng, tâm tình mới bình tĩnh trở lại.

Hương khí trong Thanh Hòa cung và nữ nhân có dung mạo, cử chỉ giống Triệu Yên Dung kia đều làm trong lòng hắn cảm thấy tức giận khó bình ổn.

Hắn không rõ, vì sao Trang Cần phải làm những điều này.

Mặc kệ cung nhân có vài phần tương tự Hoàng Hậu kia là Trang Cần tìm tới từ nơi nào. Hắn có thể khẳng định rằng Trang Cần tuyệt đối không có lòng tốt.

Hắn đứng ở bên hồ, nhìn hoa sen nở rộ trong hồ Thái Dịch, đột nhiên nhớ tới trước đây Hoàng Hậu từng nói một câu với hắn.

"Người ta đều nói mắt thấy là thật, nhưng có đôi khi đôi mắt cũng sẽ gạt người. Hoàng Thượng, trong lòng ngài áy náy lâu như vậy, nhưng làm sao biết chính mình áy náy là đúng hay là không đúng đây?"

https://thuviensach.vn

Lý Duệ cảm thấy bản thân không hiểu biết Trang Cần chút nào. Hoặc là nói, nữ nhân hắn từng cho rằng bản thân hiểu rất rõ nay hóa ra lại trông trở nên xa lạ như vậy, đầy bụng tâm cơ như vậy, không từ thủ đoạn như vậy.

Triệu Yên Dung đã từng nói qua với hắn, chân chính để ý một người, là sẽ muốn độc chiếm hắn. Ngay cả một cọng lông cũng không muốn để cho người khác chạm vào.

Trang Cần có để ý hắn sao?

Không, người nàng để ý là người bốn năm trước đã chết kia. Dù rằng từ sau đó hắn không còn nghe nàng nhắc tới người nọ dù chỉ là nửa chữ.

Lý Duệ đột nhiên nhớ tới, một năm sau khi Cố Doãn Hành tạ thế, Trang Cần có vẻ càng thêm quan tâm săn sóc hắn, thường xuyên lưu luyến. Hắn cho rằng đó là vì nàng muốn chăm sóc mình, có vài lần hắn cũng vì vậy mà sinh ra chút xúc động với Trang Cần. Có điều mỗi lần hắn đều có thể nhanh chóng áp chế xuống, bởi vì trong lòng hắn xem nàng như thê tử của Cố Doãn Hành, coi như tỷ tỷ của chính mình!

Cho nên khi bản thân có xúc động, điều này làm cho hắn rất là tức giận và cũng rất hổ thẹn.

Hương khí!

Mỗi lần động lòng, bên người đều sẽ mang theo hương khí nhàn nhạt, giống như hương khí mà hôm nay ở hắn ngửi thấy trong Thanh Hòa cung.

Nghĩ lại, chính mình bắt đầu dùng hợp hoan hương hình như là không lâu sau khi Trang Cần đẻ non.

Lý Duệ nhắm mắt lại hít sâu một hơi.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu nói đúng, có một số việc, không phải cứ trốn tránh liền có thể xem như nó không tồn tại.

"Đức Bảo, hợp hoan hương trong cung trẫm còn có bao nhiêu?"

"Hoàng Thượng, gần hai tháng nay ngài cơ hồ không dùng nữa, cho nên trong Đức Mậu điện còn tồn bốn tráp lớn ạ." Đức Bảo xoa xoa mồ hôi trên trán mà trả lời.

"Đến lúc trở về, trước hết lấy nửa tráp cho trẫm."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Mắt Cá Trộn Lẫn Ngọc Trai

Edit : Huệ Hoàng Hậu

Beta: Nỹ Dung Hoa

Khi Lý Duệ bước vào Thanh Hòa cung lần nữa đã là năm ngày sau.

Trang Quý phi tự mình ra tiếp đón, ăn mặc đạm mạc. Có điều đuôi lông mày và khóe mắt đều mang theo vui mừng.

Lý Duệ nâng nàng dậy, nhìn khí sắc của nàng nở nụ cười: "Hôm nay nhìn khí sắc Quý phi không tồi. Thái y nói ngươi đã khỏe, trẫm không yên tâm nên lại đây nhìn thử xem."

Trang Quý phi giơ tay sờ sờ gò má, cười nói: "Vốn là không có bệnh nặng gì, đã làm phiền Hoàng Thượng lo lắng. Triều chính bận rộn như vậy, còn khiến ngài tốn thời giờ lại đây xem thiếp, thiếp thân thật sự là hổ thẹn."

Lý Duệ đứng khoanh tay, nhìn Quý phi của mình. Đôi mắt hắn hơi hơi híp, tươi cười ở trên mặt vẫn không giảm, nhấc bước đi vào trong điện.

Trong Thanh Hòa cung lại thoang thoảng mùi hương kia. Nhưng lần này Lý Duệ chỉ nhíu nhíu mày, cũng không gọi người đi dập tắt huân hương.

Buổi sáng hắn đã phái người đi Thanh Hòa cung truyền lời, dùng bữa trưa xong mới đến Thanh Hòa cung. Hương này cũng không biết đã đốt bao lâu rồi.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ đi tới trước, Trang Quý phi theo sát phía sau. Chỉ thấy hắn duỗi tay ra bên cạnh, Đức Bảo lập tức đưa một cái túi hương màu xanh ngọc thêu hoa văn tường vân cho hắn. Lý Duệ đặt túi hương ở dưới mũi ngửi ngửi, sau đó tiện tay nhét vào trong lồng ngực.

Mùi hương cây cỏ nhàn nhạt, lại có chút cay độc. Sắc mặt Trang Cần khẽ biến đổi, có điều rất nhanh lại khôi phục thành bình tĩnh như không có chuyện gì xảy ra.

"Túi hương này của Hoàng Thượng thật đặc biệt. Hình như trước giờ thiếp thân vẫn chưa từng gặp qua thì phải?"

"Hương liệu do Nam Dương tiến cống, rất đặc biệt." Lý Duệ nghiêng đầu nhìn Trang Quý phi, khóe miệng cong lên: "Nếu Quý phi thích, trẫm sai người đưa một chút cho ngươi."

Trang Quý phi cười nói: "Ngài biết mà, thiếp thân không thích mấy thứ có mùi hương. Có điều mùi hương này đúng là rất đặc biệt, không biết Hoàng thượng có thể cho thiếp thân nhìn một cái hay không?"

Thái giám Đức Bảo ở bên cạnh cười tủm tỉm nói chen vào: "Hồi bẩm nương nương, hương liệu này còn được gọi là Tụ khí phản hồn hương, có tác dụng nâng cao tinh thần giúp thanh tỉnh. Mấy ngày nay Hoàng thượng bộn bề quốc sự, ban đêm ngủ rất muộn, uống trà đặc cũng không bằng dùng hương này nâng cao tinh thần."

Nói xong, hắn lại lấy từ trong lòng ngực ra một túi hương giống y như vậy, trình cho Trang Quý phi.

Trang Quý phi tiếp nhận, để ở dưới mũi cẩn thận ngửi thử, sau đó lập tức biến sắc.

Nàng giỏi về chế hương, tuy rằng không thể hoàn toàn biết hương liệu này gồm có các thành phần gì. Nhưng chỉ dựa vào mùi hương này, nàng

https://thuviensach.vn

cũng có thể đoán đại khái được một ít.

Thứ này đầu tiên là có không ít an tức hương, lại lẫn một chút ít long tiên hương, sơn nại và sơn hoắc hương. Đúng là đối nghịch với mị nhiên hương đang đốt trong điện của nàng.

Bên người Lý Duệ mang túi hương này, nàng muốn dựa vào một chút mị nhiên hương kia mà tạo thành ảo giác cho hắn căn bản là không có khả năng.

Trang Quý phi bất giác âm thầm cắn răng, đợi nhiều ngày như vậy mới đợi được Hoàng thượng tới. Ai biết được Nam Dương sẽ chọn thời điểm này để tiến cống thứ hương liệu quái quỷ như vậy!

Trang Quý phi vò túi hương trong tay, vẫn chưa đưa lại cho Đức Bảo. Lý Duệ lạnh lùng nhìn qua liền nói: "Chỗ trẫm còn có không ít, cái này ngươi giữ lấy đi."

Chờ Hoàng thượng ngồi xuống, Trang Quý phi nhắc đến chuyện lần trước hắn tới: "Mấy hôm trước thiếp thân tìm được một công thức. Nói là dùng đào giòn để ngâm không chừng sẽ khiến món ăn ngon hơn, nên liền làm thử hai lần."

Trang Quý phi mời Hoàng đế ngồi xuống, bên cạnh đã sớm có cung nữ bưng một đĩa bạch ngọc sáu cánh không tì vết đi lên. Bên trong là những viên đào hơi trong trong, phía trên lại được rưới nước đường mật, nhìn cực kì mê người.

Trang Quý phi cầm chiếc nĩa bạc trắng chạm trổ hoa mai xiên một viên đào lên, muốn đút vào trong miệng Hoàng thượng: "Đây là cung nhân trong Thanh Hòa cung tự làm, thiếp thân dùng qua rồi, hương vị rất ngon. Hoàng thượng ngài nếm thử xem?"

https://thuviensach.vn

Khi bọn họ vẫn còn là trẻ con, Trang Cần cũng thường hay dùng đũa gắp đồ ăn ngon trực tiếp đưa vào miệng Lý Duệ.

Chỉ là hiện tại bọn họ đều đã lớn lên, một người thành đế vương, một người làm Quý phi. Hành động thân mật như thế này hóa ra lại là rất nhiều năm cũng chưa từng có.

Thấy chiếc nĩa đưa đến trước mặt, Lý Duệ hơi hơi nghiêng về một bên, né tránh vật đã đưa đến bên miệng kia. Chỉ cười mà không nói.

Trang Quý phi hơi giật mình, trên mặt lộ ra một tia xấu hổ: "Là thiếp thân nhất thời vô tư, quên mất quy củ. Thật là đáng đánh đòn." Nói rồi giơ tay vỗ nhè nhẹ một chút ở ngoài miệng mình, sau đó nở nụ cười: "Nhớ rõ trước kia ngài còn một hai đòi thiếp thân phải đút cho ăn, không đút liền không chịu ăn cơm cơ."

"Đó đều là chuyện thật lâu trước kia, khi đó tuổi vẫn còn nhỏ, không hiểu chuyện." Khóe môi Hoàng đế cong lên một độ cong hoàn mỹ, tuấn tú phong lưu. Các cung nhân trong Thanh Hòa cung nhìn thấy cũng đều có chút dao động tâm tình.

Bề ngoài của Hoàng thượng thật sự là quá đẹp.

Một thái giám thử thức ăn đứng sau Đức Bảo nhanh chân tiến lên, lấy ra một bao vải từ trong lồng ngực. Mở ra, bên trong bày đều là đũa bạc, muỗng bạc chuyên dụng. Hắn cầm chiếc đũa nhận lấy viên đào trên nĩa của Trang Quý phi, nói một câu: "Tạ nương nương thưởng!" rồi nhét viên đào vào miệng mình.

Hắn cẩn thận nhấm nháp nuốt xuống, sau đó lại lui về phía sau.

Chuyện này còn phải đợi một lúc nữa, nếu xác nhận thức ăn không có vấn đề gì, Hoàng thượng mới có thể động đũa.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ ngồi ngay ngắn, đôi tay đặt ở trên đầu gối, thẳng người.

"Người đâu, dâng trà tốt nhất tới." Trang Quý phi cố ý dùng mứt đào dẫn dắt Hoàng thượng. Nhưng Hoàng thượng lại vô cùng trầm ổn, vẫn không hỏi nàng về chuyện mỹ nhân giữa rừng đào kia.

Chỉ chốc lát sau, một cung nữ liền nâng khay trà đi lên, đặt ở trước mặt Hoàng đế và Quý phi. Sau đó cũng không có lui xuống, mà là đứng cách bọn họ ba bốn bước. Trán Nga Mi, tuy trên người ăn mặc vẫn là xiêm y hồng nhạt của cung tỳ, nhưng khi im lặng đứng đó cũng có một loại phong tình khác biệt.

Hoàng đế cũng không tiếp trà mà ngẩng đầu liếc nhìn mỹ nhân trang dung cẩn thận kia một cái, mới nói với Quý phi: "Người này nhìn thật lạ mắt, là mới được phân tới trong Thanh Hòa cung hầu hạ sao?"

Trang Quý phi nghe vậy liền vui vẻ. Đề tài Hoàng thượng tránh không nói, cuối cùng cũng bị chính hắn nhắc đến rồi.

"Chỉ vừa mới tới hai tháng, lúc trước luôn là tay thô chân vụng. Nên thiếp thân chỉ để nàng ta ở phía sau làm chút việc. Hiện giờ cũng trưởng thành, còn rất hiểu chuyện tri kỷ, liền điều tới đằng trước làm việc." Quý phi vừa nhìn trộm sắc mặt hoàng đế, vừa giống như vô tình giải thích, "Công thức ngâm đào kia, chính là nàng ta dâng lên cho thiếp thân."

Hoàng đế nhấc chén trà lên, xoa xoa thân chén. Chén sứ trắng tinh, nước trà trong xanh, lá trà chìm nổi trong đó như những mỹ nhân mặc xiêm y xanh ngọc đang múa trong nước.

Sau đó hắn nhấp một ngụm, lại đặt chén trà phảng phất hương thơm nơi đầu mũi trở về trên bàn.

"Sao lại không dám nâng mặt lên?" Hoàng đế hỏi.

https://thuviensach.vn

"Có lẽ là bị thiên uy của Hoàng thượng làm sợ hãi rồi." Trang Quý phi cười nói: "Tới đây, Ngọc Đào. Ngước mặt lên, để Hoàng Thượng nhìn một cái."

Ngọc Đào? Hoàng đế nhìn thoáng qua Trang Quý phi. Ngay cả lấy tên cũng thật là qua loa.

"Khuôn mặt này thật ra lại có vài phần quen thuộc." Hoàng đế trầm ngâm một lát, nói với Trang Quý phi.

"Thiếp thân cũng thấy vậy, trên người Ngọc Đào thế nhưng lại có vài phần thần vận của Hoàng Hậu."

Cung nữ kia sóng mắt lưu chuyển, hơi hơi cúi người nói: "Nô tỳ không dám so sánh với Hoàng Hậu nương nương."

Thanh âm uyển chuyển lưỡng lự, mang theo chút nũng nịu muốn nói còn xấu hổ. Giọng nói hơi cao lên, ngược lại cũng có vài phần tương tự với cách nói chuyện hằng ngày của Triệu Yên Dung.

Khuôn mặt Hoàng đế vốn còn mang theo một chút ý cười liền trực tiếp trầm xuống.

"Quý phi, ngày hôm trước trong cung kiểm kê nhân số, nói là Quý phi muốn điều một cung nữ thô sử qua đây. Việc này có thật không?"

Trang Cần đang ngồi và Triệu Thanh Dung đang đứng trong lòng đều đột nhiên "Lộp bộp" một tiếng.

Trang Quý phi đưa Triệu Thanh Dung ra khỏi Hoán Y cục vốn là chuyện cực kì bí mật.

Dù sao thì cũng chỉ là một cung nữ bị phạt. Mà phần lớn người bị phạt đến Hoán Y cục giống Triệu Thanh Dung thì cả đời sau đều không thể xuất

https://thuviensach.vn

đầu được nữa. Phía trên có người chịu cứu vớt, người bên Hoán Y cục tất nhiên sẽ mừng rỡ mà thuận nước đẩy thuyền.

Xoay người được, đó là có công. Mà xoay không được, thì vẫn là cung nữ, dù có muốn cũng không lật được trời.

Quản sự Hoán Y cục căn bản là không để chuyện này trong lòng.

Hoàng cung đang êm đẹp vì sao lại phải kiểm kê nhân số? Mà đã là trong cung kiểm kê, vì sao Thanh Hòa cung lại không nghe được chút tiếng gió nào?

Chẳng lẽ Hoàng thượng đã biết thân phận của Triệu Thanh Dung nên mới đặc biệt cho người đi tra xét?

Trong đầu Trang Quý phi nhanh chóng xoay chuyển mấy ý niệm.

Nhất định là lần trước gặp mặt thấy nàng ta nhìn giống Hoàng hậu nên mới sai người đi tra xét lai lịch.

Mà người nàng sai đi làm việc chưa chắc có thể thu thập sạch sẽ. Cho nên mới bị người ta tìm được dấu vết báo cho Hoàng đế.

Vì vậy nên hắn mới có thể cách mấy ngày lại tìm tới cửa.

Trang Quý phi lập tức đứng dậy, quỳ xuống trước mặt Hoàng đế.

Nàng vừa quỳ, tất cả cung nhân trong Thanh Hòa cung đều quỳ xuống. Triệu Thanh Dung quỳ gối bên chân Quý phi, cũng không lớn gan giống trước kia, chỉ cúi đầu, không dám thở mạnh một hơi.

"Là thiếp thân không phải." Thanh âm của Trang Quý phi vẫn nhu thuận tự nhiên như cũ, nghe không ra có chút lo âu sợ hãi gì: "Ngọc Đào đúng thật là thiếp thân điều từ Hoán Y cục ra. Có điều chuyện này cũng có chút duyên cớ."

https://thuviensach.vn

"Ồ? Có duyên cớ gì? Quý phi không ngại nói ra cho trẫm nghe một chút." Hoàng đế ngồi nghiêm chỉnh, đôi mắt chăm chú nhìn Trang Cần. Không bố thí dù chỉ là một cái nhìn cho Triệu Thanh Dung.

"Lần trước thiếp thân xử lý cung vụ xong lại nghe được trong cung có chút phân tranh. Thân muội muội của Hoàng Hậu làm việc đắc tội Đồng Mỹ nhân. Hoàng hậu công chính, thưởng phạt thanh minh. Phạt muội muội quỳ trước Thanh Lương Điện ba ngày, lại bị phạt đến trong Hoán Y cục làm việc. Lúc ấy thiếp thân đi qua Thanh Lương điện, xa xa nhìn thấy chính là hình bóng mảnh mai của nàng. Tuy rằng làm sai chuyện, nhưng rốt cuộc cũng chỉ là hài tử đơn thuần, nhìn có vài phần đáng thương."

Trang Quý phi ngẩng đầu, nhìn Hoàng đế nói:

"Tuy nói rằng phụ mẫu của Hoàng Hậu đã hòa li, nhưng rốt cuộc cũng là cốt nhục chí thân. Hoàng hậu phạt thân muội như vậy, hẳn là trong lòng cũng khó chịu. Nguyên bản cũng không phải chuyện lớn gì, lại khiến cho một khuê tú thiên kiều bá mị về sau lãng phí tuổi hoa ở nơi như Hoán Y cục cũng thật là đáng tiếc. Thiếp thân liền lặng lẽ điều nàng ta ra, an trí ở cung thất của mình."

"Thanh Dung, tới đây, nâng đầu lên. Cho Hoàng thượng nhìn một cái." Trang Quý phi ôn nhu nói: "Để Hoàng thượng nhìn một lần xem ngươi giống Hoàng hậu nương nương bao nhiêu."

"Hoàng thượng là người trọng tình, Hoàng hậu tất nhiên cũng trọng tình nghĩa. Thanh Dung đã biết sai rồi, phạt thì cũng đã phạt. Xin Hoàng thượng phá lệ khai ân, tha cho nàng ta."

Lý Duệ ngồi ở trên ghế, từ trên cao nhìn xuống nữ nhân đang quỳ trên mặt đất, nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Hoàng hậu chấp chưởng hậu cung, nếu nàng ấy phán phạt, đều có đạo lý của nàng ấy. Quý phi, là ai cho ngươi lá gan lớn như vậy, dám tự mình

https://thuviensach.vn

điều người ra? Trang Cần, ngươi cảm thấy lời Hoàng hậu nói không là cái gì? Hay là cảm thấy việc ở hậu cung phải do ngươi phán quyết mới đúng?"

Khuôn mặt Trang Quý phi tái nhợt, lập tức dập đầu xuống đất: "Thiếp thân không dám. Là thiếp thân hành sự lỗ mãng, đã vượt quá giới hạn."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Quý Phi Nhắc Lại Chuyện Xưa

Chỉ một giây cũng khiến ngươi muốn hóa thân thành ngựa rít gào.

Edit : Huệ Hoàng Hậu

Beta: Nỹ Dung Hoa

Lý Duệ nhìn Trang Cần cúi đầu quỳ gối. Vung tay lên, lệnh cho tất cả các cung nhân, cùng với Triệu Thanh Dung đang quỳ sát đất cúi rạp đầu đều lui cả ra ngoài.

Chính điện Thanh Hòa cung trong phút chốc chỉ còn lại hai người là Hoàng đế và Quý phi.

Đến lúc này, Hoàng đế vẫn chưa mở miệng cho Quý phi bình thân. Trang Cần cũng chỉ có thể quỳ gối ở nơi đó, cúi đầu nhìn hoa văn gạch xanh dưới gối, lại đếm kỹ số hoa mai khắc trên nền gạch.

Trong điện là một bầu không khí an bình yên tĩnh. Thế nhưng trong phút chốc yên tĩnh ấy, trong lòng mỗi người có biết bao sóng gió quay cuồng, thì cũng chỉ có bọn họ tự mình biết rõ.

Trang Cần mới hai mươi lăm tuổi, là độ tuổi đẹp nhất của nữ nhân. Nhưng lúc này, ngay cả trang dung tỉ mỉ cũng khó có thể che dấu nếp nhăn nơi khóe mắt nàng. Đương nhiên, nếu không đến gần nhìn kỹ thì cũng không thể phát hiện được.

https://thuviensach.vn

Nàng và Bùi Cẩm bằng tuổi, cũng đồng trang lứa với nhau. Nhưng Bùi Cẩm là do tâm tình không tốt, lại đau buồn áp lực nhiều năm mà nhìn có vẻ già nua.

Trang Cần thì có thể vì cái gì chứ?

Trang Quý phi dốc hết sức lực, cẩn thận chặt chẽ, hiện tại đã một tay nắm chặt sự vụ hậu cung. Triệu Yên Dung- thân làm Hoàng hậu hầu như không hỏi đến bất kì chuyện gì. Đó là bởi vì nàng sợ phiền toái, hơn nữa còn có người nguyện ý tiếp tục làm, nàng tự nhiên là vui mừng không màng tới.

Triệu Yên Dung mới là Hoàng hậu, là chủ nhân thực sự của hậu cung này. Nhưng nàng ấy không ham thích quyền thế, mà chỉ muốn mỗi ngày sống thật an nhàn thoải mái.

Chỉ cần có người dám làm nàng khó chịu, nàng chắc chắn sẽ đáp lễ lại một cách thoải mái, chưa bao giờ để bản thân chịu thiệt thòi.

Nhưng lúc này nàng lại cam tâm tình nguyện chịu thiệt, chỉ vì bận tâm đến cảm nhận của hắn.

Hoàng hậu chưa từng tự bạc đãi bản thân, nhưng bây giờ lại giữ phần không vui này nghẹn ở trong lòng. Im lặng lựa chọn bàng quan.

Hoàng hậu tôn trọng hắn, nên để lại cho hắn một đường sống, để chính hắn đi xử lí chuyện này. Lý Duệ hiểu rõ, nếu không phải nhớ đến hắn và Trang Cần đã từng có một đoạn tình cảm, chỉ sợ rằng Hoàng hậu đã sớm động thủ. Mà chỉ cần nàng động thủ, thì đó chính là dao sắc chặt đay rối, tuyệt không để lại hậu hoạn.

Trước đó hắn vốn còn có chút do dự. Nhưng khi bước vào Thanh Hòa cung, ngửi được mùi mị nhiên hương nhàn nhạt kia, một chút do dự đó liền lập tức tan thành mây khói.

https://thuviensach.vn

Ở trong lòng Trang Cần, Lý Duệ hắn là cái gì chứ?

Dùng hương liệu kích tình và gây ảo giác, lại cố tình để cung nhân trang điểm như Hoàng Hậu. Hơn nữa đó còn là thứ muội bị Hoàng hậu phạt đi Hoán Y cục. Khi Trang Cần làm những việc này, có suy nghĩ nửa phần đến tâm trạng của hắn hay không?

Nếu nói Trang Cần gấp gáp muốn có một đứa con. Lại muốn thứ muội của Hoàng hậu giúp nàng hoàn thành tâm nguyện này, thì cũng phải là sau khi hắn đã cự tuyệt nàng rõ ràng mới có thể đưa Triệu Thanh Dung tới.

Nhưng trên thực tế, Triệu Thanh Dung đã ở Thanh Hòa cung này hai tháng rồi.

Hai tháng! Trang Cần đã sớm an bài hết tất cả những chuyện này.

Đưa một nữ nhân có hình dáng và thần thái gần như tương tự Hoàng hậu tới dụ dỗ hắn, rồi sau đó thì sao?

Chuyện này quả thực khiến Lý Duệ không dám nghĩ sâu thêm nữa.

Đây không phải là chuyện mà một người tỷ tỷ luôn miệng nói xem hắn như đệ đệ sẽ làm.

Trong lòng nàng, hắn chỉ là hoàng đế, là một miếng thịt cần phải tranh đoạt ẩu đả, tranh đấu gay gắt với người khác mới có thể đưa vào miệng.

"Trẫm, thật sự rất thất vọng."

Đúng vậy, quá thất vọng. Nhiều năm như vậy, người mà hắn vẫn luôn cho rằng có thể hiểu hắn, ở bên hắn, người hắn luôn xem như thân nhân thế nhưng lại tính kế hắn. Dùng những thủ đoạn đáng khinh làm hắn cảm thấy bản thân mình thật đáng chê cười.

https://thuviensach.vn

Hắn không phải kẻ ngốc, cũng không phải kẻ để người khác tùy tiện trêu đùa.

Hắn tin tưởng nàng, tin đến mức chưa bao giờ nghĩ đến trên người nàng sẽ có dù chỉ là một chút tâm tư tàn ác. Cho nên đối với việc hậu trạch xảy ra đủ thứ chuyện, hắn đều không để ý. Hoặc là cố tình không để ý.

Mãi đến hôm nay, rốt cuộc hắn mới không thể không đối mặt.

Hoàng hậu nói đúng, bất luận là chuyện gì, không phải cứ trốn tránh là nó sẽ không tồn tại. Trốn tránh, chỉ là dùng một tương lai phải đối mặt với đủ loại phiền toái để giải quyết phiền toái hiện tại mà thôi.

Nếu hắn có thể phát hiện sự mờ ám của Trang Cần sớm hơn chút, có lẽ hậu cung của hắn đã thanh tịnh hơn rất nhiều.

"Hoàng thượng..."

Trang Quý phi ngẩng đầu lên, trong mắt như có thêm một tầng nước trong suốt.

"Hoàng thượng, tuy thiếp thân vô tâm vượt quá giới hạn. Nhưng thiếp thân... cũng chỉ là muốn thay Hoàng thượng phân ưu. Dù sao thì mấy ngày nay Hoàng hậu tùy hứng... Cũng thật sự là khổ cho Hoàng thượng..."

"Quý phi thật đúng là có tâm, từ hai tháng trước liền biết trẫm cùng Hoàng hậu sẽ có ngày hôm nay." Lý Duệ tươi cười có chút thê lương. Hắn nhìn nữ nhân đã gắn bó nhiều năm với mình, một lúc lâu sau vẫn không nói gì.

"Vì sao ngươi sẽ biến thành như vậy..."

"Hoàng thượng, thiếp thân vẫn chưa bao giờ thay đổi." Trang Cần cắn môi dưới, nước mắt cuối cùng cũng chảy ra, "Thiếp thân vẫn chưa bao giờ

https://thuviensach.vn

thay đổi. Trong lòng thiếp thân trước giờ chỉ nghĩ đến mình Hoàng thượng, chỉ có mình Hoàng thượng mà thôi!"

Nghe nàng nói, Lý Duệ cả kinh, "Ngươi vừa nói cái gì?"

"Hoàng thượng, ngài nghe ta nói." Trang Cần vừa quỳ vừa lết vài bước về phía trước, với lấy áo bào của Lý Duệ, nghẹn ngào nói: "Chúng ta cùng nhau lớn lên từ nhỏ. Hoàng thượng có lẽ không nhớ rõ, nhưng khi đó ngài đã từng nói, lớn lên sẽ cưới ta làm vợ. Ta vẫn luôn một lòng ngóng trông, cho đến khi trở thành trắc phi của ngài. "

"Từ từ!" Lý Duệ khoát tay, không cho nàng nói thêm gì nữa: "Ngươi đang nói cái gì, vì sao trẫm lại nghe không rõ? Ngươi nói người trong lòng ngươi là trẫm, vậy chuyện của Doãn Hành là như thế nào? Ngươi không phải gả cho hắn làm vợ sao? Năm đó rõ ràng ngươi nói với ta, ngươi và Cố Doãn Hành là tình chàng ý thiếp, không phải hắn thì không gả!"

Khuôn mặt Trang Cần cứng ngắc, dừng lại thật lâu sau mới nói: "Đó là do Cố đại ca nghĩ như vậy... Ta chỉ là... Nghĩ như vậy sẽ khiến ngài ghen... Ta cũng không muốn gả cho hắn, ta chỉ muốn gả cho Hoàng thượng ngài thôi!"

Ghen?

Có trời mới biết khi đó nghe nói Trang tỷ tỷ cùng Cố Doãn Hành yêu nhau, trong lòng hắn có bao nhiêu vui vẻ. Hắn cảm thấy Trang Cần mồ côi không nơi nương tựa, đúng là nên có một nam nhân lớn tuổi chín chắn biết yêu thương che chở nàng. Cố Doãn Hành anh tuấn vũ dũng, làm người lại trượng nghĩa trung thành, là nam nhân đáng giá để phó thác cả đời. Dù khi đó chức quan của hắn hơi nhỏ, nhưng trong lòng Lý Duệ đã mặc định sau này hắn sẽ có tiền đồ rộng lớn.

Nếu không phải bởi vì sự kiện kia, nếu không phải bởi vì Cố Doãn Hành cứu hắn mà bị trọng thương mất mạng thì ngày mà hắn đăng cơ Cố

https://thuviensach.vn

Doãn Hành đã ngay lập tức được đề bạt.

Một nam nhân tốt như vậy, thế nhưng lại chỉ là công cụ mà Trang Cần dùng để thử mình!

Uổng cho đến lúc lâm chung Doãn Hành vẫn còn nhớ mãi không quên Trang Cần. Còn muốn chính mình thề rằng nhất định phải đối xử tốt với nàng, khiến nàng hạnh phúc yên vui.

Lý Duệ hít sâu một hơi, xoay mặt qua.

Nhiều năm như vậy, thế nhưng nàng vẫn luôn ngụy trang, ngụy trang rằng nàng đối với Cố Doãn Hành là nhất kiến tình thâm. Lợi dụng cảm giác áy náy và lời thề của hắn, trở thành nữ nhân có quyền lên tiếng ở bên cạnh hắn.

Sao nàng lại có thể như vậy?

Lợi dụng xong tình cảm của Cố Doãn Hành, lại tới lừa gạt hắn!

"Ngài đừng như vậy, đừng như vậy mà." Trang Cần nhìn sắc mặt Lý Duệ biến thành màu đen, khóc ra tiếng: "Thiếp thân biết, ngài nghe xong lời này nhất định sẽ tức giận. Nhưng là những lời này nghẹn ở trong lòng nhiều năm như vậy, thật sự là không thể chịu được nữa. Hoàng thượng, ngài thử để tay lên ngực tự hỏi xem, nhiều năm qua, thiếp thân làm việc có chỗ nào không tốt?

Trước kia Khang Vương phi thân mình không tốt, thiếp thân giúp quản hậu trạch Khang Vương phủ. Khi Hoàng hậu bị cấm túc ở Chiêu Dương điện, sau đó lại muốn dưỡng thân mình, hậu cung trên dưới việc nào không phải do thiếp tự mình xử lý? Hè thêm băng, đông thêm áo ấm, thiếp thân có chỗ nào không chu đáo? Ngài không vui, thiếp thân cùng ngài thức suốt đêm không ngủ, nghe ngài lải nhải những chuyện tiền triều. Ngài vui

https://thuviensach.vn

vẻ, thiếp thân so với bất kì ai khác còn vui hơn. Chẳng lẽ Hoàng Thượng không nhìn ra tâm tư của thiếp thân một chút nào hay sao?"

Lý Duệ im lặng không nói.

"Hoàng thượng, ngài xem, mọi chuyện ngài đều biết. Chỉ là ngài không muốn thừa nhận mà thôi!" Trang Quý phi cất cao giọng. Giống tiếng đàn cầm khi đàn nhanh, cao vút sắc nhọn mang theo cảm giác khẩn trương vì không biết sẽ đứt đoạn bất cứ khi nào, "Ngài vừa hưởng thụ sự chăm sóc chu đáo của thiếp thân, vừa làm lơ tình yêu của thiếp thân đối với ngài. Đúng, thiếp thân không có vẻ đẹp tuổi trẻ như Hoàng hậu, nhưng cưới vợ cưới hiền, lập hậu càng là lập hiền. Trang Cần xuất thân cũng không thấp hơn Triệu Yên Dung, tình cảm của thiếp thân đối với ngài càng nhiều hơn của nàng ta đối với ngài. Thứ nàng ta có thể làm, thiếp thân cũng có thể làm. Vì sao ngài không dùng đôi mắt của mình để nhìn về Thanh Hòa cung? Vì sao không chịu nhìn thiếp thân nhiều hơn?"

"Thiếp thân rộng lượng hơn nàng ta, sẽ không ngang ngược không cho ngài đi cung thất khác. Thậm chí thiếp thân nguyện ý giúp ngài tuyển tú, giúp ngài an bài mỹ nhân thị tẩm, chỉ cần mỗi tháng mùng một, mười lăm - hai ngày này ở lại cùng ta." Trang Cần càng nói càng kích động: "Là thiếp thân sai rồi, trước kia thiếp thân chỉ cần có thể ở bên cạnh ngài liền có thể cảm thấy mỹ mãn. Nhưng nhìn Triệu Yên Dung, thiếp thân thật sự là cảm thấy nàng ta không xứng với ngài. Nàng ta có phụ thân như vậy, tổ mẫu như vậy, dạy nàng ta thành một phụ nhân đanh đá. Nữ đức, nữ giới - nàng ta đọc được bao nhiêu, làm được bao nhiêu? Trêu đùa Thái hậu, chống đối Thái phi, ở trong cung hoành hành ngang ngược, đối với ngài còn không có nửa phần tôn kính. Thậm chí nàng ta còn cổ động kế mẫu hòa li cùng phụ thân, náo loạn đến mức dư luận xôn xao. Sớm biết ngài cưới vào cửa chính là một thê tử không hiền như vậy, lúc trước thiếp thân không nên thoái nhượng."

https://thuviensach.vn

"Thoái nhượng?" Lý Duệ cười lạnh một tiếng, "Ngươi thật đúng là chuyện gì cũng dám nói. "

"Có cái gì không dám?" Trang Cần quỳ thẳng người: "Phụ thân của thiếp thân là là Trung dũng bá, huynh trưởng là nhất phẩm Đại tướng quân, Hoa Xương trưởng công chúa lại nhận thiếp thân làm con gái nuôi. Chỉ luận xuất thân, thiếp thân cũng đã có đủ cơ hội."

Lý Duệ gật gật đầu nói: "Tuy rằng phụ thân và huynh trưởng của ngươi chết sớm, nhưng xuất thân của ngươi đích thực cũng cao hơn so với không ít phi tần trong cung. Lúc trước phụ hoàng hạ chỉ cho ngươi làm trắc phi của trẫm, thật sự là thiệt cho ngươi."

"Không thiệt thòi..." Trang Cần cười như đang khóc: "Sao lại thiệt thòi? Có thể gả cho ngài, thiếp thân vui vẻ đến mức khóc rống lên."

Nàng nói nàng vui vẻ mà khóc, nhưng chính Lý Duệ lại nhớ cực kì rõ ràng. Năm đó là nàng khóc đến ruột gan đứt thành từng khúc, nói chính mình mệnh khổ, cùng Cố Duẫn Hành có duyên không phận.

Thật là buồn cười. Nhiều năm như vậy, người nói cũng đã không còn nhớ rõ lời mình nói ngay lúc đó, hắn lại chỉ là người nghe qua thì bây giờ vẫn còn cảm thấy ký ức thật mới mẻ.

"Khi đó tiên đế đã giúp ngài định ra Tạ thị, cũng sai người nói qua rồi. Miệng vàng lời ngọc là không thể sửa." Trang Cần khóc lóc nói: "Thiếp thân đi cầu ngài ấy, chỉ muốn gả cho ngài, cho dù là làm thiếp, làm phi cũng không tiếc. Tiên đế thương thiếp thân si tình, bèn chỉ hôn thiếp thân cho ngài làm trắc phi. Ân tình của tiên đế đối với Trang gia, Trang Cần cảm kích vạn phần. Tiên đế từng nói qua, muốn ngài đối đãi với thiếp thân thật tốt, chẳng lẽ ngài quên rồi sao? Đến tột cùng Triệu Yên Dung hạ bùa chú gì cho ngài, mà lại khiến ngài khăng khăng một mực đứng về phía nàng ta

https://thuviensach.vn

như vậy? Ngài không giống trước kia, ngài có biết không? Không giống nhau!"

Lý Duệ cảm thấy mọi thứ trước mắt mình đều biến thành màu đen. Hắn gắt gao nắm chặt mép bàn trước mắt, cơ hồ muốn bóp nát cả bàn gỗ.

Bởi vì dùng sức quá mạnh, đốt ngón tay truyền đến từng trận đau đớn. Lý Duệ lại không thèm quan tâm, chỉ biết trong lòng đang rít gào.

Trách không được, trách không được phụ hoàng sẽ quyết đoán như vậy. Một hai phải chỉ hôn Trang Cần cho hắn làm trắc phi.

Trách không được, hắn quỳ lâu như vậy ở ngoài cửa, phụ hoàng cũng không thay đổi ý định ban đầu.

Bởi vì đây là do Trang Cần cầu xin! Phụ hoàng thiếu Trang gia một mạng, liền dùng nhi tử của mình để trả nợ.

Năm đó hắn cầu xin như thế nào nhỉ? Hình như hắn nói Trang Cần không thể làm thiếp, nên chọn một nam nhân tài tuấn có tuổi tác và diện mạo tương đương để gả làm chính thê. Nói là hắn không thể để Trang tỷ tỷ chịu thiệt, trong lòng Trang tỷ tỷ cũng khổ sở thương tâm.

Phụ hoàng khi đó nghe xong nhất định là cảm thấy cực kì buồn cười.

Khổ sở? Thương tâm?

Đây rõ ràng chính là kết quả tự nàng cầu tới!

Chỉ tiếc cho chính mình đã quỳ không ba ngày.

Chỉ buồn cười chính mình đã vì thế mà áy náy những năm năm.

Đáng buồn nhất vẫn là Cố Doãn Hành. Khi hắn nghe đến tin tức tứ hôn, đã uống say ba ngày, quỳ gối trước mặt mình. Một nam nhân oai hùng

https://thuviensach.vn

như vậy mà lại khóc như một đứa trẻ.

Trang Cần lợi dụng Cố Doãn Hành, đùa giỡn với tình cảm của Cố Doãn Hành. Sau khi không có được sự ghen tuông như đã định, liền tự bản thân đi cầu hôn sự.

Cố tình như vậy, còn không chịu buông tay. Dùng bộ dạng đau đớn muốn chết mà nói với hắn, nói với Cố Doãn Hành, trong lòng nàng không muốn, nhưng lại không thể nào từ chối...

Nàng chính là một sợi dây thừng đoạt mệnh, cột chặt cả hắn và Cố Doãn Hành ở trên đó.

Không chết thì không ngừng lại!

Năm mới chúc tất cả các nàng năm mới mạnh khoẻ, vạn sự như ý, cầu được ước thấy, vân vân và mây mây. Cuối cùng ngày càng ủng hộ Lãnh Cung chúng ta hơn nữa!

Khụ khụ! Đây là lì xì nha. Ai đến trước được trước không cần tranh. :))

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Bắt Nhốt Trước Đã

Trang Quý phi, không tiễn nha + Vinh Vương gia anh tuấn bức người

Edit: Nguyệt Chiêu viện

Beta: Huệ Hoàng Hậu

"Hoàng thượng!"

Nhìn Lý Duệ không nói một lời, xanh mặt hất bàn tay nàng đang nắm áo bào của hắn ra, nhấc chân liền muốn đi ra phía ngoài, Trang Quý phi hoảng hốt, quỳ rạp trên đất hô to.

"Câm miệng." Lý Duệ đi hai bước ra ngoài rồi, quay đầu lại, từ trên cao nhìn xuống nàng.

"Biết không? Ngươi làm trẫm cảm thấy ghê tởm."

Hắn đã không còn là đứa trẻ co ro ở trong cung khát vọng tình thương của phụ mẫu kia nữa, tình cảm đã từng xem như trân bảo mà bây giờ chẳng qua lại là một mưu đồ được dày công tạo nên, một lời nói dối dài ngần ấy năm. Sự tức giận trong lòng Lý Duệ khó có thể dùng lời để diễn tả. Rõ ràng là đang nổi giận nhưng vẻ bề ngoài của hắn lại khá bình tĩnh.

Đúng vậy, từ trước đến nay hắn chưa bao giờ cảm thấy tỉnh táo như lúc này, giống như tảng đá đặt nặng trong lòng bỗng biến thành một vụn cát, chẳng qua cũng chỉ là dáng vẻ bên ngoài như vậy mà thôi, gió vừa thổi, tâm vừa động, vụn cát kia đã vỡ tan tành, hóa thành hư không.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng, Hoàng thượng, ngài nghe ta nói." Trang Cần kinh hoảng, sợ hãi kêu la: "Trước kia ngài thật sự từng nói, từng nói trưởng thành sẽ lấy ta làm vợ. Hoàng thượng!"

Lý Duệ lạnh lùng liếc nhìn nàng một cái, quay đầu rời đi.

"Hoàng thượng, ngài đã quên ngài đáp ứng tiên đế thế nào sao? Ngài đã quên ngài là đáp ứng Cố Doãn Hành sao?" Trang Cần ở phía sau hắn kêu gào khàn cả giọng.

"Nhớ rõ." Lý Duệ như đang trả lời nàng, thanh âm kia lại nhẹ đến mức như chỉ có chính mình có thể nghe được: "Cũng chính là vì nhớ rõ, cho nên không cách nào lý giải, càng không có cách nào tha thứ. Trẫm thấy không đáng giá thay Doãn Hành, trẫm cũng thấy không đáng giá cho chính mình. Không đáng giá!"

Đi ra ngoài điện, ánh mặt trời không hề bị ngăn cản mà đâm thẳng lại đây, làm đau hai mắt hắn, đau đớn bất thình lình xảy ra kia làm hai mắt hắn nóng lên, nước mắt nhịn không được chảy xuống.

Hắn ngẩng đầu, chịu đựng đau đớn đón những tia nắng sáng rõ kia.

Thì ra biết được chân tướng cũng không cảm thấy đau đớn, ngược lại có loại cảm giác nhẹ nhõm khác thường. Sớm biết như vậy, hắn không nên chờ đến khi Hoàng Hậu ép buộc hắn mới bằng lòng nhìn thẳng vào hiện thực.

Hắn yếu đuối chỉ có thể vào lúc này đây, hắn nhẫn nhịn bao dung cũng chỉ có thể có một lần.

"Người đâu!"

Đức Bảo mang theo nhóm thái giám vội vàng đón nhận.

https://thuviensach.vn

"Quý phi có bệnh nhẹ, ngay trong ngày phong tỏa Thanh Hòa cung, không cho người tùy ý ra vào."

Đức Bảo ngẩn ra một chút, nhưng rất mau liền khôi phục bình thường, cúi đầu lên tiếng "Vâng".

"Thông truyền lục cung, Quý phi muốn an tâm dưỡng bệnh, sự vụ trong cung giao cho Hoàng Hậu xử trí." Lý Duệ hơi dừng một chút: "Lệnh Trinh phi và Huệ Phi cùng nhau giải quyết lục cung."

Triệu Yên Dung từng nói qua với hắn là phải cho Trinh phi và Huệ Phi tấn vị, hai người này lui tới Chiêu Dương Điện nhiều nhất, cùng Hoàng Hậu đi lại gần, còn là lão nhân từ Khang Vương phủ. Trinh phi cẩn thận tỉ mỉ, Huệ Phi thẳng thắn quyết đoán, có hai người kia hỗ trợ, Triệu Yên Dung sẽ khỏe hơn không ít.

Khoảnh khắc bước ra khỏi Thanh Hòa cung, Trang Cần cũng lập tức rời khỏi cuộc đời hắn.

Khi Triệu Yên Dung nghe được tin tức, nàng đang ăn dưa sa mà Vinh Vương hiếu kính tới. Dưa sa này cũng giống giống dưa hấu trước kia nàng ăn, thịt đỏ hạt đen, mềm mọng nước, có điều phần đầu quả hơi nhỏ, nước quả ngọt hơn.

Các cung nhân xử lí qua, thịt dưa cắt thành từng hạt lớn nhỏ, đựng vào chén ngọc chứa vụn băng. Hoàng Hậu, Bùi Cẩm cùng Triệu Uyển Dung mỗi người cầm một cái nĩa ngọc, ăn từng miếng từng miếng, cực kỳ ngon miệng.

"Đang êm đẹp, sao Quý phi nương nương lại bệnh nặng đến như vậy?" Bùi Cẩm ở trong cung mấy ngày này, chỉ có ngày đầu tiên Hoàng Hậu mắng nàng một hồi, từ sau đó là mang theo nàng khắp nơi chơi đùa không hề dạy dỗ gì. Nói ra cũng kỳ quái, Hoàng Hậu đối xử như vậy, Bùi Cẩm

https://thuviensach.vn

ngược lại trở nên hoạt bát phóng khoáng hơn rất nhiều, cùng Hoàng Hậu ở chung cũng không co quắp giống trước kia.

"Hôm kia còn nghe thái y bẩm với nương nương là nàng ta bình phục mà."

Triệu Yên Dung cười cười, ăn dưa sa cũng không trả lời.

"Có phải bởi vì nhớ nhung công chúa không?" Triệu Uyển Dung hỏi chỉ chỉ Trân Bảo Công chúa đang nằm sấp trên giường nhìn cung nữ dùng khăn tay cuộn thành con chuột nhỏ.

Bảo Trân là một hài tử rất ngoan, chỉ có lúc tỉnh lại thì hỏi một tiếng về Trang Quý phi. Con bé rất nhút nhát, đi đến nơi nào đều phải kéo chặt tay Diệp ma ma, thấy người liền trốn đi không chịu lộ mặt, có điều trước nay không thấy nàng khóc quấy. Triệu Uyển Dung chỉ lớn hơn nàng vài tuổi, nhưng lại là người đặc biệt hoạt bát năng động, cũng rất có kiên nhẫn với Bảo Trân, cho nên qua mấy ngày, Đại công chúa cùng Triệu Uyển Dung liền cùng chơi với nhau.

Tĩnh dưỡng mười ngày, tiểu công chúa sắc mặt hồng nhuận hơn nhiều, thái y mỗi ngày lại đây bắt mạch đều thập phần kinh ngạc với tốc độ hồi phục của công chúa.

Có thể không khỏe sao? Trời mới biết Thanh Hòa cung nhận đồ bổ dược liệu gì đó đều bị Quý phi dùng tới nơi nào, chỉ sợ mỗi ngày hầm dược cũng bị nàng ta bỏ thêm cái gì, công chúa mới có thể thiếu máu thành như vậy, cứ như một tiểu dân chạy nạn.

Nàng cũng không tin các thái y nhìn không ra sự kỳ quặc này, chỉ là đều bo bo giữ mình, cao thủ giả câm vờ điếc. Y thuật thì không thấy được cao siêu thế nào, đạo trung dung thì thật sự quán triệt đến mức tận cùng.

Nữ nhân Trang Cần này, lại có thể hạ thủ độc ác như vậy.

https://thuviensach.vn

"Tỷ tỷ, muốn nói gì với công chúa không?" Triệu Uyển Dung ghé vào bên người nàng nhỏ giọng nói: "Ta thấy công chúa giống như rất nhớ vị mẫu phi kia của nàng, lần trước ta còn nghe lén được nàng đang hỏi Diệp ma ma, vì sao mẫu phi không tới gặp nàng, có phải nàng không ngoan hay không, mẫu phi không cần nàng phải không. Nghe quá đáng thương."

Hài tử nhỏ bị "giam" trong cung thất, từ nhỏ không có mẫu thân yêu thương, chỉ giống như là chó con nuôi trong nhà, chỉ nhận được thức ăn chủ nhân cho nàng, nói chuyện với nàng, cho dù là thường xuyên bị chủ nhân ngược đãi.

Tâm tư đơn thuần cũng chỉ cảm thấy đều là chính mình sai, là chính mình không ngoan, mà không phải chủ nhân không tốt.

Triệu Yên Dung giơ tay sờ sờ đầu Uyển Dung, cười nói: "Hoàng thượng nói không được cho người ra vào, ngươi nói với nàng, nếu nàng quấy lên muốn đi thì làm sao bây giờ? Đi rồi lỡ bị lây bệnh thì ai gánh trách nhiệm?"

"Về sau nàng không phải được nuôi dưỡng ở nơi này của ta, sẽ giao cho Huệ phi nuôi dưỡng, cứ như vậy, làm nàng chậm rãi quên Quý phi cũng tốt."

Đứa nhỏ này, cần phải có một vị mẫu thân mới, toàn tâm toàn ý mà xoa dịu miệng vết thương của nàng.

Huệ phi không tồi. Nàng ấy không có hài tử, nhìn hài tử người khác đều là bằng đôi mắt ao ước. Nàng ấy cũng là người tính tình ngay thẳng, Bảo Trân đi theo nàng ấy, nói không chừng tính tình có thể phóng khoáng hơn chút.

Triệu Uyển Dung không rõ, vì sao Bảo Trân công chúa sẽ giao cho Huệ phi, chỗ của Quý phi không tốt sao? Hơn nữa khi nàng nhắc tới Quý phi, biểu tình trên mặt Hoàng hậu tỷ tỷ rất kỳ quái, có vẻ mang theo chút

https://thuviensach.vn

khinh thường cùng trào phúng. Triệu Uyển Dung ở trong cung, khi nghe người ta nói đến Trang Quý phi, tất cả mọi người đều nói nàng ôn hòa dày rộng, xử sự công chính, quản lý hậu cung gọn gàng ngăn nắp, chính là xem thần sắc tỷ tỷ, có vẻ không cảm thấy như thế về vị Quý phi này.

Rốt cuộc Triệu Uyển Dung còn nhỏ, mặc dù có lòng hiếu kỳ cũng hoàn toàn không kéo dài, xoay mặt liền bưng dưa sa đi tìm Bảo Trân chơi.

Bùi Cẩm nhìn bộ dáng thất thần kia của Hoàng hậu cũng buông nĩa ngọc xuống, rút khăn xoa xoa miệng.

"Muốn đi ra ngoài dạo một chút không?"

"Được đó." Triệu Yên Dung đang xuất thần lấy lại tinh thần, hơi mỉm cười với Bùi Cẩm, hai người liền đi ra ngoài.

Mặt trời còn hơi gay gắt, giữa ngày hè nóng bức, một cơn gió cũng không có. Những chú ve ghé vào đầu cành khàn giọng kêu to. Mấy tên thái giám cầm cây vợt trên tay, đang ngửa đầu đi bắt những con ve, y phục mỏng màu xanh nhạt đều ướt đẫm, một hồi lăn lội dưới nắng bị phơi khô, phơi khô rồi lại ướt đẫm, phía sau lưng kết từng mảng mồ hôi muối trắng bệch từng vòng.

Mộc Lan vác một cái dù lụa ở phía sau lưng nàng, Bạch Lộ thì giúp Bùi Cẩm che nắng. Vừa từ trong điện mát lạnh đi ra, sóng nhiệt tấp thẳng đến cơ hồ muốn thiêu cháy người.

Triệu Yên Dung phe phẩy quạt tròn, ngón tay chỉ mấy thái giám kia, nói với Trương Đức Trung theo hầu phía sau: "Nóng bức như vậy, để cho mấy người bọn họ nghỉ ngơi đi. Ve kia cũng không cần quản, đừng để một hồi bị nắng gắt hun cho hôn mê. Bảo phòng bếp nấu chút chè đậu xanh, thêm nhiều mật ong, nếu là còn băng vụn thì cũng thêm một chút, để cho bọn họ và những người ở bên ngoài canh gác đều uống mấy chén đi."

https://thuviensach.vn

Đại Tề khan hiếm đậu xanh, sản xuất không nhiều lắm, nguyên bản cũng không nghĩ tới năm nay trời sẽ nóng bức đến như vậy, cho nên chuẩn bị không đủ.

Nhìn vẻ mặt Trương Đức Trung đau lòng, Triệu Yên Dung cười lắc lắc cây quạt nói: "Ngươi là tổng quản một cung, đừng có không phóng khoáng như vậy, hạ thấp danh tiếng chủ tử nhà các ngươi. Chúng ta nơi này, làm sai có phạt, làm tốt có thưởng, ra sức lực thì phải có một phần thưởng, không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa sao? Một chút đậu xanh tính là cái gì, nhân tài mới là quan trọng. Quay đầu lại nói với trong phòng bếp, buổi tối tất cả mọi người đều ăn cháo đậu xanh, bên trong thêm chút bách hợp, tiêu nhiệt trừ ẩm[1], thanh tâm bổ phổi."

[1]Tiêu nhiệt trừ ẩm: tiêu nhiệt là giảm nhiệt, do cơ thể bị nhiệt khi dùng nhiều các thực phẩm mang tính nhiệt hoặc do thể nhiệt. Trừ ẩm là tên gọi theo Trung y, được y học cổ truyền công nhận. Vào lúc giao mùa giữa mùa hè và thu, thường hay có mưa nhiều, độ ẩm cao. Nếu trong cơ thể có độ ẩm cao, ngày thường có biểu hiện mệt mỏi thiếu ngủ, không muốn ăn, sắc mặt tái nhợt, đại tiện lỏng hoặc dính, đôi lúc trên da có cảm giác khó chịu như bị bọ chét cắn, bị ngứa, nhưng sẽ rất nhanh hết. Do đó khí ẩm nhiều là bệnh trạng của lá lách và dạ dày. Để chữa có thể dùng các loại thực phẩm mang tính nhiệt.

Trương Đức Trung vội đáp lời, cười nịnh nọt: "Vẫn là nương nương săn sóc bọn nô tài."

"Ngươi đi nhanh đi, để Tiểu Giang Tử ở chỗ này hầu hạ là được rồi." Triệu Yên Dung nhìn nhìn sắc mặt Trương tổng quản: "Những ngày nắng nóng thế này, ngươi cũng đừng có chạy tới lui nhiều, trở về uống chút chè đậu xanh rồi đi nghỉ đi. Tiểu Giang Tử trẻ tuổi như vậy, lúc này không dùng thì còn muốn để tới khi nào?"

https://thuviensach.vn

Trương Đức Trung cười ngây ngô, lại hành lễ với Bùi Cẩm rồi mới rời đi.

Tiểu Giang Tử ở một bên giả bộ tủi thân: "Nương nương ngài chỉ thương Trương tổng quản, liền không thương nô tài chút nào."

Triệu Yên Dung cầm cây quạt đập qua: "Nói nhảm, hắn về tuổi có thể làm cha ngươi, hơn nữa lại có tật về tim, ngày nóng sẽ bị suyễn, tổng quản không ở, ngươi làm Phó tổng quản còn không thể gánh nhiều chút sao? Tiểu tử ngươi còn có ích lợi gì?"

Tiểu Giang Tử sờ sờ đầu, hắc hắc cười: "Còn không phải là nô tài muốn chọc ngài vui vẻ chút sao, cũng đã lâu ngài không ra cửa đi tản bộ, nô tài nhìn hôm nay ngài vui vẻ, liền có chút đắc ý quên mình, nên đánh!" Nói rồi hắn giơ tay vỗ nhẹ nhẹ một cái tát lên mặt mình.

"Như thế nào, chỉ có hôm nay bổn cung mới vui vẻ, hôm qua, hôm kia đều không vui vẻ?" Triệu Yên Dung chậm rãi đi , Bùi Cẩm cùng nhóm cung hầu chậm rãi đi theo nàng, đi một chút ,đã tới ao nhỏ ở tiền viện Chiêu Dương Điện.

"Không đúng không đúng, Hoàng hậu nương nương ngài lúc nào cũng vui vẻ." Tiểu Giang Tử vội vàng sửa miệng: "Nương nương vạn phúc kim an, ai dám làm ngài không vui."

"Sao cá chép hoa[2] trong ao lại thưa thớt như vậy?" Hoàng Hậu đứng bên cạnh ao, nhìn dưới hồ lá sen khô héo cuốn lại và mặt nước bình tĩnh không gợn sóng mà hỏi: "Chẳng lẽ là bị mấy con khỉ các ngươi vớt ăn vụng rồi đấy chứ? "

[2]cá chép hoa (cá Koi)

"Làm sao có thể ." Tiểu Giang Tử liên tục kêu oan: "Đây đều là cá tổ tông, chúng tiểu nhân hầu hạ còn không kịp cơ mà. Chính là mấy ngày nay

https://thuviensach.vn

đột nhiên nóng nực cực độ, mấy con cá chịu không nổi, thế là lật cái bụng (cá chết), nên đành vớt ra ngoài. Còn sót lại một ít lúc này hẳn là còn tránh ở phía dưới lá sen không chịu bơi ra. Nương nương ngài chờ tới khi mặt trời lặn lại đến xem, là có thể nhìn thấy."

"Đúng vậy, bỗng nhiên lại nóng nực như vậy." Triệu Yên Dung nhíu lại chân mày vẻ mặt ưu tư.

"Làm sao vậy?" Bùi Cẩm lặng lẽ hỏi nàng.

"Phía nam đại hạn, nắng lại gay gắt như thế, ta sợ phía nam sẽ có biến cố."

Đại hạn tất thành hoạ, nắng nóng gay gắt là thiên tai càng thêm thiên tai.

Cũng không biết lương thực triều đình phát cứu tế có thể đến đúng chỗ hay không. Nàng từng đi đến biên cảnh, gặp qua tình trạng dân chúng náo loạn bên trong khu thiên tai. Quốc gia đều phân đủ cứu viện đúng lúc, nhưng luôn có sẽ có những con sâu mọt ở trong đó, vứt bỏ lương tâm mà tàn nhẫn bòn rút. Bọn họ bòn rút một cái thì liền có một thôn không nhận được cứu tế. Con người ở thời điểm tuyệt vọng, lại có kẻ châm ngòi thổi gió thì nhất định sẽ xảy ra chuyện, còn sẽ là đại sự liên quan đến tánh mạng.

Khi đó cũng may còn có di động, còn có internet, rất nhiều việc có cơ hội được phơi ra ánh sáng. Chính là nơi này, không có phương thức truyền thông tiên tiến, cũng không có hệ thống giao thông hiệu suất cao, phía trên an bài tốt cỡ nào, chỉ cần phía dưới có mấy kẻ lòng tham gan lớn, liền đói chết người.

Bùi Cẩm phe phẩy cây quạt khuyên nàng: "Những việc đó tự nhiên có các nam nhân đi quản, chúng ta là nữ nhân quản không được, liền tính nhọc lòng cũng không chạm được đến."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung phun ra một câu hậm hực: "Đều là bá tánh Đại Tề, thật sự xảy ra chuyện chính là động vào căn cơ quốc gia."

Sau khi thiên tai lớn luôn sẽ sinh ra đại dịch. Chỉ ngóng trông quan viên địa phương đều biết nặng nhẹ, sẽ không vươn bàn tay đến hết phần cứu tế cho dân.

Chỉ cần đừng có người chết, chịu đựng qua đi những ngày nóng này, còn có thể có cơ hội.

Đứng một hồi, tâm phiền ý loạn, Bùi Cẩm nhìn Hoàng hậu vẫn luôn nặng nề tâm sự. Vốn dĩ muốn mượn cơ hội ra ngoài để khuyên nhủ nàng đừng thờ ơ hoàng đế nữa, lại là tìm không ra cơ hội nói chuyện.

Đang ở lúc này, người bên ngoài tới báo, Vinh Vương cầu kiến.

Bùi Cẩm nhíu mày, liền muốn cáo lui, lại bị Hoàng hậu kéo lại.

"Đều là người trong nhà, lại không phải trước kia chưa từng gặp, ngài tránh cái gì chứ."

Mặt Bùi Cẩm ửng hồng, nhẹ nhàng tránh thoát: "Nương nương, ý tốt của ngài ta biết, chỉ là loại sự tình này, loại sự tình này sao có thể làm ra?"

"Lại cũng không phải để cho các ngươi trai đơn gái chiếc ở chung một phòng, Vinh Vương thúc là tới thỉnh an bổn cung, ngài chỉ ngồi một bên, còn sẽ có người nói xấu được sao? Hơn nữa, nhàn thoại là cái thứ gì? Thích nói thì cứ nói, lại không thể mất miếng thịt nào của chúng ta."

Triệu Yên Dung duỗi tay kéo chặt tay Bùi Cẩm lần nữa, kéo nàng đi về hướng chính điện "Đời người ngắn ngủi, hà tất tự gò ép bản thân?" Nàng quay đầu lại quét mắt Mộc Lan cùng Bạch Lộ, hai người lập tức mang theo các cung nhân lui xa mười bước ra phía sau, từ xa xa mà đi theo.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung đè thấp thanh âm hỏi Bùi Cẩm: "Di mẫu, ngài nói với ta một câu thật lòng đi, vương thúc là một nam nhân tốt như vậy, ngài thật sự không động tâm chút nào sao?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Ân Cần Vui Vẻ Xem Trò Hay

Vinh Vương cố lên, thắng lợi ở ngay phía trước!

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Mặt Bùi Cẩm đỏ lên, gắng sức vùng ra, tiếc rằng 'móng vuốt' của Hoàng hậu như làm bằng sắt vậy, chỉ bằng sức lực chân tay nhỏ xíu như nàng, quả thực giống như phù tỳ hám thụ[1], làm gì cũng vô ích.

[1]Phù tỳ hám thụ: thành ngữ ý chỉ có sức mạnh yếu kém, mà lại hoang tưởng muốn động đến đại nhân vật, không biết tự lượng sức mình.

"Hoàng hậu, Yên Dung!" Bùi Cẩm bị nàng kéo, lảo đảo đi vào trong điện, càng đến gần cửa điện, trái tim đập càng mãnh liệt: "Người đừng càn quấy nữa!".

"Người mới càn quấy đó" Triệu Yên Dung liếc mắt: "Từ trước đến giờ bổn cung toàn làm chuyện đại sự mà thôi!"

Từ cửa điện của chính điện thổi một luồng gió mát tới, Hoàng hậu kéo di mẫu đơn thân của nàng, giẫm từng bước chân dũng mãnh, hùng hùng hổ hổ xông vào.

"Nương nương!" Vinh Vương mặc một thân áo mỏng màu trắng ngà, một đầu tóc hơi xoăn được chải thành một búi tóc ngay ngắn, cột một cái mão ngọc long màu tím đậm. Thân cao ngọc lập, ngọc thụ lâm phong...

https://thuviensach.vn

"A a a a a!" Hoàng hậu nhìn hắn một cái, liền chỉ mặt hắn rồi cao giọng hét lên.

Vinh Vương tự dưng bị nàng hét lên, đứng đó sợ hãi không biết làm sao, mà Bùi Cẩm lại thống khổ bịt kín lỗ tai, cũng không cản được ma âm của Hoàng hậu xuyên não.

"Vương thúc, râu của người đâu rồi?" Bộ râu ngắn có vẻ đẹp đáng yêu mang theo chút thăng trầm và buồn bã đi đâu mất rồi? Gương mặt trẻ trung đẹp đẽ được cạo sạch sẽ, mượt mà bóng loáng ở trước mặt này là ai? Bổn cung không thèm thừa nhận đây là Vinh Vương, là di phụ tương lai của nàng! Mau đưa vị mỹ đại thúc đáng yêu kia cho bổn cung! Trong lòng Hoàng hậu nương nương lệ chảy thành sông.

"A, nương nương người nói râu của bổn vương?" Vinh Vương theo thói quen sờ cằm, trơn tuột quả nhiên rất không quen: "Trời nóng quá cho nên bổn vương mới cạo hết, để mát mẻ chút".

Thực ra chân tướng là do Vinh Vương cảm thấy để râu sẽ thấy già và lôi thôi, sợ người trong lòng ghét bỏ, vội vàng kêu người cạo cho hắn thành cái cằm trống trơn như vậy.

Mày đẹp, mắt sâu, mũi cao môi hồng, kết hợp với cái cằm vuông trơn bóng đó, Vinh Vương quả thực trông trẻng nõn trẻ trung hơn rất nhiều.

Ngay cả Bùi Cẩm cũng đỏ ửng hai gò má, không dám nhìn thẳng hắn.

Triệu Phùng Xuân cũng được xem là một đại thúc rất đẹp trai, nhưng tuổi tác vẫn còn đặt ở đó, lại không có thể trạng khỏe mạnh như Vinh Vương, đem so với Vinh Vương quả thực không đáng là bao.

Pheromone[2] của Vinh Vương Lý Khác đang tỏa ra rồi, thật đấy.

https://thuviensach.vn

[2]Pheromone: là những chất được sử dụng như những tín hiệu hóa học giữa các cá thể cùng loài, những chất này được tiết ra ngoài cơ thể côn trùng và có thể gây ra những phản ứng chuyên biệt cho những cá thể khác cùng loài. Ý nói Vinh Vương đang tỏa ra chất để hấp dẫn phái nữ ấy.

Nhưng Triệu Yên Dung vẫn rất hoài niệm tạo hình đại thúc trước kia của hắn. Chòm râu kia vừa đẹp trai lại đáng yêu, lại có khí khái nam nhân biết bao! Ít ra còn khiến nàng có thể cam tâm tình nguyện gọi thúc, tương lai còn có thể dễ dàng chấp nhận cái danh xưng di phụ mới toanh này.

Di mẫu Bùi Cẩm chỉ mới hai mươi lăm tuổi, trước khi nàng xuyên tới đây đã hai mươi sáu, trưởng bối nhỏ hơn một tuổi, cắn răng cũng phải chịu.

Kết quả di phụ tương lai lại cạo sạch đi chòm râu đại biểu cho thăng trầm và từng trải đó, người hai mươi chín tuổi sau khi sửa soạn lại không khác thiếu niên mười chín tuổi là bao... Trong lòng thật khó chịu mà. Sau này còn có thể vui vẻ đùa giỡn với nhau được nữa không? Hoàng hậu trong lòng lặng lẽ phàn nàn. Quả nhiên nam nhân khi yêu không có thẩm mỹ, càng không có đầu óc.

"Tiểu Cẩm!" Tác phong của Vinh Vương nhẹ nhàng, hết sức thâm tình gọi tên người tình trong mộng, Hoàng hậu nương nương run một cái, chợt cảm thấy nhiệt độ ở đại điện cũng giảm xuống một hai độ, quả thực vô cùng mát mẻ.

Bùi Cẩm cúi đầu phúc thân với Vinh Vương, hành bán lễ.

Nàng từ Quan Quân Hầu phủ mang tới mấy bộ quần áo lão phụ nhân màu xám xịt đều bị Hoàng hậu trực tiếp bỏ đi, hiện giờ mặc bộ quần áo mới may màu xanh ngọc bằng lụa yên sa, bên trên thêu vài cành mặc trúc, thanh nhã tuyệt lệ, bên dưới là chân váy lĩnh sa dài phủ đất màu cỏ xanh có gợn sóng nước, trên cánh tay còn khoác khăn choàng bằng yên sa mỏng màu xanh ngọc viền tử kim. Trên đầu vấn phi tiên kế, dùng dây bạc vụn có trân

https://thuviensach.vn

châu và san hô đỏ quấn quanh, bên tai rũ xuống dây lưới tua rua treo chuỗi hạt thủy tinh, càng lộ ra làn da nõn nà, mày không tô vẫn rậm, môi không điểm vẫn đỏ. Mỹ nhân như vậy với phụ nhân dung mạo già cỗi mà hắn gặp trước đó vài ngày quả thực không cùng một người.

Vinh Vương nhìn Bùi Cẩm, ngây người! Rõ ràng là một Vương gia phong lưu, chi lan ngọc thụ [3] như vậy mà giờ phút này lại hơi há mồm, mở to mắt nhìn trừng trừng, giống như bị sét đánh vậy, bắp thịt trên mặt cũng cứng ngắc.

[3]Chi lan ngọc thụ: phép ẩn dụ chỉ những người quý tộc cao quý, sau cũng dùng như cái tên đẹp để chỉ những đứa trẻ ưu tú.

Bùi Cẩm bị hắn nhìn đến ngại ngùng, chỉ đành cúi đầu xuống, lộ ra cái cổ trắng nõn như tuyết.

Chỉ thấy Vinh Vương "ực" một tiếng, nước miếng giàn giụa.

Trên đời này không có nữ nhân nào mà không thích bị một mỹ nam nhìn mình như vậy cả, loại ánh mắt kinh diễm mà không mang theo thô bỉ, chỉ có khen ngợi, chỉ có thưởng thức, chỉ có vui sướng, sẽ khiến người ta ngượng ngùng, mà cũng khiến người ta tự đắc.

Triệu Yên Dung vỗ tay một cái, đánh thức đôi nam nữ người ngây ngô, người thẹn thùng kia dậy. Đúng rồi, phải nên như vậy. Tuấn nam mỹ nữ, nên ở cùng với nhau. Trời sinh một đôi.

Vinh Vương, một nam nhân tiêu chuẩn cao như vậy lại có tâm tư đàng hoàng, có một mối tình si và một tấm chân tình, nữ nhân nào lại chống cự được sự theo đuổi của hắn chứ? Không nói cái khác, thường thường Bùi Cẩm đều bị ánh mắt kinh diễm, tôn trọng, sùng bái của Vinh Vương rửa sạch một lần, cho dù nữ nhân có tự ti đến đâu cũng có thể có lại sự tự tin.

"Đều ngồi đi, đứng làm gì vậy, lát nữa lại mệt người".

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu ngoắc ngoắc tay cho hai vị trưởng bối này một trái một phải ngồi xuống. Mắt Vinh Vương dường như dán lên người Bùi Cẩm, chốc lát không dời đi được. Mà Bùi Cẩm lại chỉ đỏ mặt, tránh trái tránh phải mãi từ đầu đến cuối không chịu nhìn thẳng Vinh Vương.

Triệu Yên Dung hứng thú bừng bừng nhìn hành động của hai người, cảm thấy tiền đồ bừng sáng.

"Vương thúc, có phải lần này lại có trò hay gì đem tới cho bổn cung... và di mẫu mở rộng tầm mắt không?" Hoàng hậu vui vẻ hớn hở, nói chuyện với Vinh Vương thân mật mà tùy ý như người nhà vậy.

Vinh Vương cười chắp tay một cái nói: "Trời quá nóng, ta cho người điều hai xe băng đến, đã đưa vào hầm băng của Chiêu Dương điện".

"Vẫn là Vương thúc thận trọng, biết chỗ này của chúng ta dùng nhiều". Hoàng hậu cười nói: "Lúc trước cữu cữu cũng đưa tới một xe băng, nói là do Hầu phủ ít người, di mẫu và tiểu muội ở lại trong cung, ít khi dùng băng, bảo ta đừng tiết kiệm, cứ thỏa sức mà dùng. Ta vẫn còn nghĩ là chỉ một xe băng sao lại đủ dùng cả một mùa hè chứ, lại còn thỏa sức dùng. Đang buồn bực lại không ngờ Vương thúc lại đưa đến đây. Lại còn không phải buồn ngủ có người đưa gối đầu sao, người và cữu cữu quả thực tâm linh tương thông".

Sắc mặt Vinh Vương ửng đỏ, chẳng quả thấy Hoàng hậu cao hứng, trong lòng hắn cũng có mấy phần đắc ý. Chỉ tiếc rằng giai nhân vẫn cứ cúi đầu, nhìn thẳng mặt cũng không cho hắn nhìn một chút.

"Ở trong kinh quả thực rất nóng, trong vòng năm mươi dặm kinh giao có hành cung, ở trong núi Thúy Bình, gọi là Ngọc Tuyền sơn trang. Trên núi cây cối um tùm lại có mấy con suối, rất mát mẻ. Hoàng hậu có muốn chuyển đến đó tránh nóng không?" Vinh Vương vừa nói, lại nhìn Bùi Cẩm một chút, "Tiểu Cẩm, có thể mang Uyển Dung đi theo".

https://thuviensach.vn

"Được!" Phía sau truyền tới một tiếng hoan hô, là Uyển Dung kéo tay Bảo Trân đi từ hậu điện ra.

"Biểu cữu sắp đưa chúng ta đi chơi rồi!" Uyển Dung mặt đầy hưng phấn: "Có thể cho Bảo Trân Công chúa đi cùng không ạ?"

Bảo Trân thấy trong điện có người lạ tới, sớm đã trốn sau lưng Uyển Dung, chỉ lộ ra khuôn mặt nhỏ chỉ lớn hơn bàn tay một chút, vừa sợ lại vừa tò mò nhìn Vinh Vương Lý Khác.

Nam nhân này thật cao lớn, trông thật kì lạ, mũi sao lại cao như vậy? Mắt lại có màu xanh. Là yêu quái sao? Bảo Trân nháy mắt một cái, liều mạng kéo Uyển Dung về phía sau.

"Ngươi đừng sợ, đây là biểu cữu cữu của ta, còn là thúc tổ phụ của ngươi nữa đó".

Bảo Trân không hiểu cái gì là thúc tổ phụ, thấy không kéo được Uyển Dung, liền quả quyết buông tay, chạy như bay đến trong ngực Bùi Cẩm, giấu mặt vào trong ngực nàng, không chịu đi ra.

Bùi Cẩm nhẹ nhàng vỗ lưng nàng, ôn nhu nói bên tai nàng: "Công chúa đừng sợ, hắn là thúc thúc của phụ hoàng ngươi, là người thân của ngươi. Chỗ của hắn có rất nhiều đồ chơi thú vị, lát nữa để cho hắn tặng ngươi một rương có được không?".

Bùi Cẩm trời sinh tính ôn nhu lại kiên nhẫn, hết sức thương yêu Bảo Trân. Hài tử nho nhỏ rất nhạy cảm, ngoại trừ Diệp ma ma, Bùi Cẩm là người lớn mà nàng tin tưởng nhất trong cung điện xa lạ này. Nghe nàng nói như vậy, tiểu hài tử từ từ ôn hòa lại, thò đầu ra tò mò quan sát Vinh Vương.

"Vẫn là di mẫu lợi hại, Bảo Trân chỉ chịu gần gũi với người". Nhìn dáng vẻ Bảo Trân dựa vào trong ngực Bùi Cẩm, Triệu Yên Dung vừa hâm mộ vừa ghen tỵ. Hài tử này, cho dù nàng lấy lòng kiểu gì, vĩnh viễn vẫn có

https://thuviensach.vn

dáng vẻ phòng bị nàng, ngay cả một nụ cười cũng không cho nàng, chớ đừng nói tới ngoan ngoãn vùi vào trong ngực nàng như vậy.

"Người vội cái gì, đợi sau này có hài tử của mình, sợ là tính tình này của người còn ngại trẻ nhỏ phiền hà nữa là". Bùi Cẩm cười nói.

"Tiểu hài tử đều là thiên sứ, sao lại phiền chứ?" Triệu Yên Dung thèm muốn nhìn tiểu nhân nhi xinh đẹp trong ngực nàng, nuốt nước miếng.

Thiên sứ? Vinh Vương nghe vậy khẽ run. Chẳng qua rất nhanh lại thoải mái trở lại. Sứ thần của trời cao. Lấy thiên sứ để hình dung sự đáng yêu đơn thuần của những tiểu hài tử, không bị thế tục làm ô uế, quả thực không còn gì thích hợp hơn nữa.

Hắn sắp ba mươi tuổi rồi, vẫn còn chưa có hài tử của mình, nhìn Bùi Cẩm ôm đứa nhỏ, cả người đều toát lên vẻ đoan trang xinh đẹp khiến người ta mờ mắt, trong lòng không khỏi suy nghĩ, đợi khi tương lai bọn họ có hài tử, hắn nhất định sẽ đưa Bùi Cẩm và hài tử đi khắp đại giang nam bắc, ngắm nhìn hết cảnh đẹp mọi nơi. Lại nghĩ hài tử của hắn và Bùi Cẩm không biết sẽ có dáng vẻ như thế nào, giống hắn hay giống nàng đây? Cho dù là nam hay nữ, hắn nhất định sẽ nâng niu trong lòng bàn tay, che chở thương yêu bọn chúng như trân như bảo đến trưởng thành.

Vóc người Bảo Trân gầy yếu, nhỏ nhắn, tóc khô, chỉ búi hai búi tóc tròn nhỏ, phía trên dùng một sợi dây gấm màu hồng cột thành hai đóa hoa nhỏ, vốn gầy đến trơ xương không nhìn ra đẹp xấu, mà mười ngày nay, gương mặt nhỏ đã phúng phính không ít, dung mạo vốn có cũng đã hiện ra. Ngũ quan của tiểu công chúa hết sức đoan trang xinh đẹp, có mấy phần giống với Khang Vương phi Tạ thị trước đây, chẳng qua hai mắt hơi tối, không lấp lánh có thần bằng Tạ thị. Da nàng hơi vàng, sắc môi cũng rất nhạt, nhưng so với trước kia đã khá hơn nhiều. Nữ hài tử chỉ mới bốn tuổi, chẳng qua vừa được tận tình chăm sóc hơn mười ngày đã có dáng vẻ mỹ nữ

https://thuviensach.vn

rồi. Nếu có thể bình an lớn lên, nhất định sẽ giống như thân mẫu của nàng, là một mỹ nhân hiếm có.

Chẳng qua dù có đẹp hơn đi chăng nữa, cũng không đẹp bằng nữ nhi tương lai của hắn và Bùi Cẩm! Trên mặt Vinh Vương hiện lên nụ cười quỷ dị.

"Có được hay không biểu cữu?" Triệu Uyển Dung làm sao quan tâm Vinh Vương lúc này đang nghĩ gì, bây giờ nàng và Vinh Vương đã quen thuộc với nhau, trong lòng chỉ mong thật sớm có thể đổi giọng gọi hắn một tiếng cha, thật lòng xem Vinh Vương như phụ thân của mình, dựa vào bên người, lắc lắc cánh tay hắn: "Công chúa thân thể yếu đuối, trời nóng như vậy nàng ngủ cũng không ngon, không bằng cùng nhau đi hóng mát đi".

"Chuyện này ta không thể làm chủ được, phải hỏi tỷ tỷ và tỷ phu của con nữa". Vinh Vương cười sờ đầu Uyển Dung: "Nếu Hoàng Thượng cũng chịu đi, thì không gì tốt hơn nữa".

Hoàng Đế xuất hành, trước sau cấm quân hộ vệ, đội ngũ xa giá đều có quy định. Hắn mang theo Bùi Cẩm và Uyển Dung đi cùng đội ngũ của Hoàng Đế cũng oai phong, bớt chuyện không ít. Chẳng qua nói thật, hắn chỉ muốn mang Bùi Cẩm và Uyển Dung đi tránh nóng, Hoàng đế Hoàng hậu gì đó vẫn nên đàng hoàng ở trong hoàng thành là tốt nhất. Nếu không ngày ngày Bùi Cẩm đều đi theo Hoàng hậu, hắn làm gì còn có cơ hội ở một mình với giai nhân chứ?

Quả nhiên Hoàng hậu cười nói với Uyển Dung: "Đừng quấy rầy Vương thúc nữa, người trong cung làm sao nói đi ra ngoài thì có thể đi chứ? Nếu ngươi muốn đi thì để Vương thúc đưa ngươi và di mẫu đi chơi vài ngày là được. Vừa khéo chỗ này của ta mới nhận được tin, e là ta không tránh được cung vụ, ngày mai phải tiếp nhận rồi, làm gì còn có thời gian rảnh rỗi ra ngoài tránh nóng với mọi người chứ?"

https://thuviensach.vn

Uyển Dung lập tức bĩu môi, hết sức thất vọng.

Hoàng hậu nháy mắt với Uyển Dung, bảo nàng đi xin Bùi Cẩm. Uyển Dung lập tức đi giành mẫu thân với Bảo Trân, cứ lẳng nhẳng mãi, muốn nàng phải đưa mình đi Ngọc Tuyền sơn trang tránh nóng.

Bùi Cẩm đâu phải là đối thủ của Uyển Dung, bị nàng càm ràm đến phát sợ mới đồng ý, chẳng qua Vinh Vương nhất định phải thuyết phục Bùi Nghi cùng đi, nàng mới chịu mang Uyển Dung theo. Có đệ đệ ở đó nàng mới không bị người khác chỉ trích.

Vinh Vương được giai nhân đồng ý, mặt mày hớn hở, liền cáo từ phải đi thuyết phục Bùi Nghi ngay.

"Tiểu công chúa chờ chút, lát nữa bổn vương sẽ cho người mang một cái rương đồ chơi tới". Vinh Vương nửa quỳ trước mặt Bảo Trân, ánh mắt ôn nhu nhìn nàng, "Bảo Trân ở Chiêu Dương điện phải ngoan, ăn nhiều cơm, ngủ thật ngon, nghe lời của Cẩm nãi nãi..."

Triệu Yên Dung phun một ngụm trà. Bùi Cẩm mới hai mươi lăm tuổi, đã làm bà nội người ta rồi sao?

Bảo Trân tò mò nhìn hắn. Con ngươi màu xanh của thúc tổ phụ, nhìn xa có chút dọa người nhưng ở gần như vậy lại cảm thấy trong mắt của hắn xanh thẳm trong suốt, như lưu ly vậy, đẹp không nói nên lời. Được hắn ôn nhu nhìn, cảm giác như toàn thân được ngâm trong nước ấm, thoải mái vui vẻ. Nàng đưa ngón tay nhỏ bé của mình khẽ chạm vào mặt của Vinh Vương. Ấm áp, không phải rất mềm, mà dai dai.

Bảo Trân Công chúa nở nụ cười với Vinh Vương, giống như hoa đào đầu xuân có màu sắc mềm mại xinh đẹp nhất, mang theo giọt sương sớm nở rộ giữa cơn gió.

Triệu Yên Dung: "! ! !"

https://thuviensach.vn

Đây là ngày đầu tiên đứa nhỏ này gặp Vinh Vương! Chẳng qua một câu nói, sao lại có thể khiến nàng cười xinh đẹp như vậy chứ? Không công bằng a! Triệu Yên Dung cảm thấy trong lòng ngổn ngang, giương mắt nhìn, mong Bảo Trân có thể quay đầu nhìn nàng một cái, cũng không keo kiệt cho nàng một nụ cười có lúm đồng tiền như hoa. Nhưng thực tế lại tàn khốc như vậy, Vinh Vương đi rồi, Bảo Trân rúc lại vào trong ngực Bùi Cẩm, rốt cuộc vẫn không có phản ứng gì với Hoàng hậu.

Triệu Yên Dung ủ rũ cúi đầu than phiền: "Ngươi nói sao nàng lại không chịu cười với ta vậy?"

Bùi Cẩm nghiêng người suy nghĩ một chút nói: "Có thể uy thế trên người nương nương quá thịnh nên đứa nhỏ này có chút sợ".

"Trên người Vương thúc không có uy thế sao? Hắn nhìn còn hung dữ hơn ta nữa là". Triệu Yên Dung trách móc.

"Hài tử sẽ nhạy cảm hơn người lớn, Vinh Vương tuy có uy thế nhưng hắn thật lòng thích đứa nhỏ này, đứa nhỏ này hắn là cảm nhận được". Bùi Cẩm sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của Bảo Trân một cái, có chút đau lòng nói: "Đứa nhỏ này, có quá ít người thương nó".

Triệu Yên Dung nghe không vui, lời của Bùi Cẩm chẳng lẽ nói nàng không thật lòng thích đứa nhỏ này sao? Nàng cau mày, đột nhiên phát hiện Bảo Trân đang dựa vào cánh tay của Bùi Cẩm lộ ra một con mắt len lén nhìn nàng, thấy bị phát hiện, giống như một con sóc bị hoảng sợ chui vào trong lòng Bùi Cẩm.

Hài tử nhạy cảm, chúng có thể cảm nhận được ác ý và thiện ý của người lớn đối với chúng. Nhưng hài tử cũng rất mơ hồ, chúng không có biện pháp phân biệt cụ thể được mỗi cá nhân khác nhau. Có phải Bảo Trân ở Thanh Hòa cung, mỗi ngày thấy Trang Quý phi có phải cũng là một nữ nhân thật có uy thế như vậy không? Uy thế kia, bên ngoài không thấy được,

https://thuviensach.vn

chỉ có thể biểu diễn trên người hài tử. Khiến Bảo Trân sợ hãi, vừa muốn tránh né lại vừa muốn đến gần. Cho nên Bảo Trân mới lặng lẽ nhìn nàng như vậy, vừa muốn gần gũi lại sợ gần gũi.

Đôi mày đau cau chặt của Triệu Yên Dung cũng buông lỏng, ánh mắt nhìn Bảo Trân thoáng một tia đau lòng. Để Uyển Dung mang nàng ra ngoài đi chơi, nhìn một chút thế giới bên ngoài rộng lớn biết bao, có lẽ dựa vào sức mạnh của tự nhiên chữa bệnh cho nàng.

Đang suy nghĩ, liền thấy Đức Toàn thái giám của Đức Mậu điện mặt mày tươi cười đi vào.

"Nô tài thỉnh an Hoàng hậu nương nương, Hoàng hậu nương nương vạn phúc an khang".

Đây là để Đức Toàn đến xác nhận tin tức đó à. Triệu Yên Dung đứng lên đi tới trước mặt Đức Toàn. Quả nhiên, Đức Toàn tháo cuộn vải màu vàng ôm trong ngực ra, mở ra trước mặt nàng.

Trang Quý phi bệnh nặng, Thanh Hòa cung bị đóng kín, không được tùy ý ra vào. Cung vụ do Hoàng hậu trông coi, Trinh Phi tấn vị Đức phi, Huệ phi tấn vị Hiền phi. Đức phi và Hiền phi trợ giúp Hoàng hậu cùng xử lý lục cung.

Nhà mẹ của Trinh Phi họ Tương, sau này là Tương Đức phi. Nhà mẹ Huệ Phi họ Cam, sau này là Cam Hiền phi.

Triệu Yên Dung quỳ nhận thánh chỉ vừa mới đứng lên, đưa thánh chỉ cho Mộc Lan cất vào, Đức Toàn liền trưng ra bộ mặt nịnh hót cười, đến gần hỏi: "Nương nương, Hoàng thượng bảo nô tài hỏi riêng một tiếng, hôm nay Hoàng thượng muốn tới thăm Đại Công chúa một chút, không biết nương nương có thể đồng ý hay không?" Lời này dường như ngày nào cũng có người tới Chiêu Dương điện hỏi. Mười người tới hỏi, mười người đều ăn bế môn canh.

https://thuviensach.vn

Đức Toàn vốn cũng không hy vọng bao nhiêu, chẳng qua dựa theo lệnh của chủ tử, có chuyện hay không có chuyện cũng phải đi qua một lần, không ngờ tới hôm nay Hoàng hậu nương nương không biết sao lại không vòng vo, lại dứt khoát gật đầu.

"Được, mấy ngày nay khí sắc của Bảo Trân cũng không tệ, Hoàng thượng tới thăm nàng, nàng hẳn rất vui. Chẳng qua ngươi về nói với Hoàng thượng, đừng đến muộn quá, Bảo Trân giờ Tuất đã đi ngủ rồi. Không nên làm lộn xộn giờ sinh hoạt của tiểu hài tử. "

"Ai ai! Nô tài nhất định truyền lời lại! Nô tài nhất định truyền lời lại!" Đức Toàn mặt vui vẻ như được trúng vé số năm trăm vạn, cười đến híp cả mắt. Vội vàng xách áo bào chạy ra khỏi Chiêu Dương điện. Sao lại đến muộn được chứ? Hoàng thượng mà nghe tin này sợ là chuyện lớn hơn nữa cũng phải ném sang một bên, ra roi thúc ngựa mà tới.

Đức Toàn chạy đến nỗi thở hổn hển, mấy tiểu thái giám đi theo ở phía sau không hiểu chuyện gì chạy theo hắn, cũng không biết vị Đại thái giám này có tin tức gì hết sức khẩn cấp mà một đám người chạy như bị chó đuổi vậy, làm tốc lên không biết bao nhiêu mép váy của cung nữ nữa.

Lì xì đến! Lì xì đến!

Tân niên phát tài nha

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Thật Là Biến Thái

Tình huống phát triển giống con ngựa hoang bị đứt cương, chạy như điên, chạy mất phương hướng.

Edit: Nguyên Đức Phi

Beta: Triệu Tu Viện

Nửa canh giờ sau, Hoàng đế xuất hiện tại cửa Chiêu Dương điện.

Trên trán đầy mồ hôi, bị mặt trời chiếu xuống, cả khuôn mặt ướt nhẹp đều phát sáng.

"Hoàng hậu!"

Hoàng đế thở hổn hển nâng Hoàng hậu đang quỳ nghênh trước cửa cung lên, gương mặt nhịn không được mà giãn ra, nở nụ cười. Lại nói, cũng đã mấy ngày không gặp nàng. Nhìn Hoàng đế như vậy, không giống như ngồi liễn tới, mà giống hệt như mới vừa chạy đua trăm mét, mồ hôi nhễ nhại.

"Hoàng thượng người gấp cái gì, nhìn xem, chạy đến cả người đều toàn là mồ hôi." Ánh mắt Hoàng hậu mang theo oán giận, nhưng Hoàng đế lại cảm thấy giống như ngày nóng bức lại được ngâm trong nước lạnh, cả người đều cảm thấy thoải mái. Mồ hôi trên trán được Hoàng hậu dùng khăn tay lau, tất cả đều được lau sạch sẽ.

Đức Bảo và Đức Toàn đứng phía sau hắn âm thầm thở dài nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày qua, cuối cùng mây tan thấy được mặt trời, trời quang trở lại.

Đế Hậu còn muốn chơi đùa như vậy, chỉ sợ cung nhân sớm muộn cũng bị đùa chết.

Vào nội điện, Triệu Yên Dung nhẹ nhàng giúp Lý Duệ thay áo, lại gọi người mang một chậu nước ấm tới, lau người cho hắn. Nhiệt khí trên người được trút hết, lỗ chân lông toàn thân đều dãn ra, Lý Duệ thắt lại đai lưng, nhìn bốn phía: "Nơi này của nàng thật là làm người ta thoải mái tinh thần, mát mẻ hơn bên ngoài rất nhiều. Đức Mậu điện của Trẫm chỉ sợ cũng không mát mẻ bằng."

"Vương thúc vừa mới đưa băng tới, thần thiếp cho người để hai bồn trong điện cho mát mẻ. Chỗ ngài không có ai giúp ngài quạt hay sao?"

"Gió quạt ra đều là gió nóng, sao thời tiết lại nóng đến như vậy." Lý Duệ thở dài.

"Hoàng thượng, nơi này của chúng ta đã nóng như vậy, phía nam đại hạn, sợ là còn nóng hơn nhiều." Triệu Yên Dung kêu người dọn dẹp chậu nước, bưng một chén nước ô mai ướp lạnh lên.

"Ngài xem có nên đem một ít dược liệu thanh nhiệt đến đó hay không?" Hậu cung không được tham gia vào chính sự, nhưng Triệu Yên Dung nghĩ, chuyện này liên quan đến tính mạng vạn dân cùng yên ổn thời cuộc, cho nên cũng phải nhắc nhở vài tiếng: "Chỉ cần nghe được phía nam gặp nạn, triều đình sẽ lập tức tiếp tế xuống, xử lý mọi việc thỏa đáng, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện nhiễu loạn gì. Có điều không ngờ mùa hạ năm nay lại nóng đến như vậy, chỉ sợ tình hình hạn hán sẽ nặng hơn dự đoán ban đầu rất nhiều."

"Đúng vậy, Trẫm cũng đã nghĩ đến việc này." Lý Duệ uống một ngụm nước ô mai mát lạnh, ngồi xuống ghế, duỗi thẳng hai chân, mày nhăn lại.

https://thuviensach.vn

"Mấy ngày này, trẫm bàn luận tính toán cùng các đại thần ở Chính Sự đường, những vật dụng tiếp tế xuống khi trước sợ là không đủ. Hộ bộ còn phải trữ lương cho việc khác, nhưng vận chuyển lương từ nơi khác đến các quận huyện phía nam lộ trình xa xôi, hao tổn lớn, sợ là nước xa không cứu được lửa gần. Lúc này chỉ có thể nghĩ cách ở chỗ các hương thân nhà khá giả ở nơi đó, một là khiến cho bọn họ quyên góp, hai là sai quan lại mua, tóm lại là làm thế nào cũng phải cho bá tánh no bụng."

Triệu Yên Dung gật gật đầu, Lý Duệ là một Hoàng đế cần cù, suy nghĩ cũng rất chu đáo.

"Thời điểm này, nếu những thương nhân đó vì lợi mà đầu cơ tích trữ[3], cho dù là quan gia dùng tiền đi mua, cũng chưa chắc bọn họ sẽ lấy ra bán."

[3]Đầu cơ tích trữ: là hành động mua rất nhiều những hàng hoá, đồ có giá trị để đợi nó lên giá rồi kiếm lợi nhuận.

"Vậy phải xem bọn họ cảm thấy mạng quan trọng hơn hay lợi quan trọng hơn." Lý Duệ cười lạnh một tiếng: "Trẫm đã hạ chỉ, không được lên giá lương thực, không được trữ riêng gạo thóc, một khi bị phát hiện, nghiêm phạt không tha. Kẻ làm giàu trên mạng người, cho dù mang danh hôn quân, trẫm cũng phải lóc da bọn chúng ra, giết mấy tên làm gương, còn lại sẽ tự động không dám chống đối."

"Thời thế loạn lạc phải dùng biện pháp mạnh. Hiện tại thanh bình, nhưng chuyện khác thường thì dùng biện pháp khác thường. Đời sau cũng chỉ biết tôn sùng ngài là minh quân, muốn nói ngài là bạo quân cũng không được, Triệu Yên Dung nở nụ cười: "Nhưng mà ngài vẫn phải đề phòng quan sai cấu kết. Chúng ta ở kinh thành xa xôi, bên ngoài xảy ra chuyện gì cũng chỉ biết được qua tấu chương và người ngài sai đi giám sát hồi báo. Là người thì đều có dục vọng, cánh rừng lớn chim chóc loại gì cũng có, tham lam nhỏ nhặt chúng ta cũng không cần quá mức đề phòng, nhưng những kẻ

https://thuviensach.vn

dám tham lớn, bắt được một tên phải giết chết một tên. Tham lam lương thực cứu mạng bá tánh, đó chính là súc sinh, không thể dung thứ."

Lý Duệ gật đầu nói: "Cho nên hiện tại ta có một ý định..."

Triệu Yên Dung đợi nửa ngày cũng không thấy hắn nói tiếp, chỉ thấy thần sắc hắn mỏi mệt, hai hàng lông mày nhíu chặt, có thể thấy được đã vất vả nhiều ngày, bỗng dưng cảm thấy đau lòng.

"Được rồi, chúng ta đừng nói chuyện này nữa, không phải ngài muốn gặp Bảo Trân sao, ta gọi ma ma mang nó đến gặp ngài."

"Được" Lý Duệ xoa xoa ấn đường.

"Vẫn là để ta tự đi gặp nó đi, thân thể nó yếu đuối, ít đi lại một chút vẫn tốt hơn."

"Cần vận động nhiều một chút, như vậy mới tốt cho sức khoẻ." Tuy là nói như vậy, Triệu Yên Dung vẫn đứng lên dẫn hắn đi. Bảo Trân cũng không ở trong phòng, mà đến chỗ của Bùi Cẩm và Triệu Uyển Dung.

Vinh Vương vừa mới đi không lâu, quản gia Vinh Vương phủ đã đem một rương đồ chơi lớn đến tặng Đại Công chúa.

Bảo Trân được bảo bối, đến nắp rương cũng chưa vội mở liền chạy đi tìm Triệu Uyển Dung chia sẻ niềm vui.

Bước vào Xuân Huy đường liền đặt cái rương lên một cái bàn sách chân thấp, hai nữ hài nhi mỗi người ngồi một bên, vui vẻ chia của, ngươi một cái ta một cái, vui đến quên trời đất.

Bùi Cẩm ngồi trước giá thêu, trên mặt vải lụa màu hồng thêu mấy khối đá, vài cây mặc lan[4], một con gà mái dẫn theo một đàn gà con lông vàng đang cúi đầu kiếm ăn, tạo nên một bức tranh cực kì có hồn.

https://thuviensach.vn

[4] Hình hoa ở cuối bài.

Thấy Lý Duệ và Triệu Yên Dung tiến vào, Bùi Cẩm vội vàng đứng lên hành lễ.

Triệu Uyển Dung lôi kéo Bảo Trân đến hành lễ với Hoàng đế và Hoàng hậu.

Cũng đã mười ngày Lý Duệ không nhìn thấy nữ nhi, lần này nhìn thấy liền không dám tin vào mắt của mình.

Hài tử xanh xao ốm yếu như chỉ có xương bọc da đã không còn, đổi lại là một nữ hài tử xinh đẹp, mi thanh mục tú[5].

[5] Mi thanh mục tú: Lông mày dài nhỏ, mắt đẹp, chỉ diện mạo đẹp đẽ.

Mũi Lý Duệ dâng lên một chút chua xót, ngồi xổm xuống: "Bảo Trân, phụ hoàng tới thăm con đây."

Bảo Trân vẫn luôn dưỡng ở trong Thanh Hoà cung, bởi vì thân thể yếu ớt cho nên chưa từng đi thỉnh an phụ hoàng, mỗi lần gặp đều là Lý Duệ đến Thanh Hoà cung.

Bởi vì thân thể Đại Công chúa gầy yếu, Lý Duệ đau lòng lại sợ hãi khi nhìn thấy nó, cho nên số lần gặp mặt rất nhiều nhưng mỗi lần đều chỉ nhìn một chút liền cho ma ma dẫn lui xuống. Hơn nữa mỗi lần nhìn thấy Đại Công chúa, Lý Duệ đều sẽ khổ sở trong lòng mấy ngày liền.

Hắn cho rằng bản thân sẽ không giữ được nữ nhi này, không biết ngày nào đó ông trời sẽ mang hài tử đầu tiên này của hắn đi mất.

Nhưng mà hôm nay nhìn thấy, đứa nhỏ này nhìn bên ngoài vẫn không có huyết sắc, vẫn gầy yếu, nhưng tốt xấu gì cũng không khác một hài tử

https://thuviensach.vn

bình thường, không giống như người sắp chết, khiến người ta chạm cũng không dám chạm vào.

Lý Duệ kích động không thôi, nhưng cũng không dám chạm vào bàn tay nhỏ bé yếu ớt của hài tử.

Bảo Trân nhận ra hắn, phụ tử có thiên tính, chỉ giật mình một cái liền nhào vào trong lòng ngực hắn, thanh âm non nớt gọi: "Phụ hoàng!"

Lý Duệ cứng đờ tay chân mà bế nó lên, thân thể hài tử rất nhẹ. Cho dù nhẹ, hài tử bốn tuổi vẫn là có chút trọng lượng, đè lên cánh tay hắn, như là có thứ gì đó mượn trọng lượng của nó đè xuống lòng ngực hắn, lấp đầy nơi nào đó còn đang thiếu khuyết.

"Phụ hoàng." Bảo Trân rất thích cảm giác được người khác ôm, cánh tay của phụ hoàng rất có lực, lực đạo không giống Bùi Cẩm và các ma ma, làm cho nó có cảm giác rất an toàn.

Tuy tuổi còn nhỏ, nhưng nó biết phụ hoàng là người rất lợi hại, tất cả mọi người, bao gồm mẫu phi cũng phải nghe theo phụ hoàng phân phó. Vòng tay ôm lấy cổ Lý Duệ, nó úp khuôn mặt nhỏ nhắn lên mặt hắn.

Hốc mắt Lý Duệ đỏ lên, suýt nữa rơi lệ. Hắn thật có lỗi với đứa nhỏ này, đã nhiều năm như vậy nhưng chưa từng cho nó cảm nhận được tình thương.

Bản thân là người lớn lên trong sự thiếu tình thương, hắn đã từng thề rằng, tương lai có hài tử, tuyệt đối sẽ không để bọn chúng chịu khổ giống như mình. Nhưng hắn không làm được.

"Trẫm, không xứng làm phụ hoàng." Hắn cẩn thận ôm chặt lấy Bảo Trân, giọng nói nghẹn ngào: "Ta xin lỗi con."

https://thuviensach.vn

Bùi Cẩm thấy thế, vội vàng kéo Uyển Dung tránh đi, để lại không gian cho một nhà ba người.

Triệu Yên Dung vỗ vỗ lưng hắn.

Lý Duệ sai, sai vì hắn đã tín nhiệm Trang Cần một cách mù quáng, sai vì đã sớm kết luận tương lai của hài tử, sai vì từ bỏ trách nhiệm của một người phụ thân, không có vì một tia hy vọng mà ra sức cứu lấy sinh mạng hài tử.

Lý Duệ ôm nữ nhi ngồi xuống ghế, Triệu Yên Dung ngồi đối diện hắn, sau khi phu thê hai người tách ra hơn mười ngày, cuối cùng cũng có thể bình tâm khi mà nói đến chuyện Trang Quý phi.

Thật ra không cần giải thích nhiều, chỉ cần nhìn biến hoá của Bảo Trân trong mười ngày, Lý Duệ liền rõ ràng.

Bảo Trân căn bản là không có bệnh, hoặc là nói không giống như lúc trước theo như lời bẩm báo bệnh đến nghiêm trọng như vậy.

"Một đám lang băm, Trẫm sẽ không bỏ qua cho bọn họ!" Lý Duệ oán hận mắng.

"Trách bọn họ có ích lợi gì?" Triệu Yên Dung cầm khăn cuộn thành hình chuột nhỏ chơi đùa cùng Bảo Trân: "Mặc dù có hoài nghi, các Thái y có nói với ai bây giờ? Nói với ngài, ngài sẽ tin sao? Huống chi lại không có bằng chứng. Thân mình Bảo Trân cơ bản đã không tốt, các Thái y lại không dám nghĩ đến phương diện kia, liền chỉ có thể cho rằng là yếu ớt không thể hấp thu được bổ dưỡng, cho rằng Bảo Trân vốn sinh ra đã yếu ớt."

"Ôm đi." Triệu Yên Dung gọi Diệp ma ma vẫn luôn canh giữ bên cạnh ôm Bảo Trân lui xuống trước. Diệp ma ma thấy Hoàng đế và Hoàng hậu muốn nói chuyện, liền ôm Bảo Trân lui xuống.

https://thuviensach.vn

"Bảo Trân còn nhỏ, đừng nói những chuyện như vậy trước mặt nó." Triệu Yên Dung giải thích, Lý Duệ im lặng gật đầu.

"Ta cho người tra xét thân phận, lai lịch cùng bối cảnh gia đình của bốn ma ma này, Diệp ma ma hẳn là tin tưởng được, còn lại ba người, hai người đã bị Quý phi mua chuộc, bệnh trên người Bảo Trân đều là do các nàng làm ra. Ta liền chủ trương xử lí hai tên nô tài phản chủ kia, còn một người thì đẩy đến nơi chăm sóc cây cỏ, không có lệnh không thể rời khỏi."

Bốn người này là nàng đích thân thẩm vấn, thủ pháp thu thập lời khai hiện đại kết hợp cùng tâm lý học tội phạm, đối ứng vài câu, những nữ nhân chưa hiểu việc đời đúng là không phụ kì vọng của nàng. Không cần dùng đến cực hình, chỉ cần dùng chút thủ đoạn, toàn bộ liền trúng chiêu.

"Sao lại không cho người bẩm báo với trẫm?" Lý Duệ ngồi thẳng lưng: "Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?"

"Nếu như lòng ngài hướng về nàng, thì ta đem lời khai của những người này đến cho ngài xem có tác dụng gì chứ?" Triệu Yên Dung cười lạnh, thản nhiên nói: "Đúng hay không đúng, nàng lừa gạt, đến bản thân ngài cũng không thể nhìn thấu, người ngoài phải đánh thức như thế nào? Hoàng thượng và nàng ta đã có hai mươi năm tình cảm, hai mươi năm, bọn nô tì có thể nói cái gì?"

"Nô tài dám can đảm phản chủ, không sợ bị phát hiện, chẳng qua là ỷ vào có Quý phi chống lưng." Nói xong, nàng nhìn thoáng qua Lý Duệ. "Ngài mau cho người phong toả Thanh Hoà cung, không cho người tùy tiện ra vào, chuyện này phải xử lí cẩn thận."

Lý Duệ im lặng một lúc lâu, gật gật đầu nói: "Được."

"Nếu ngài nhìn rõ, những lời ta nói đều có thể tin tưởng." Ngón tay Triệu Yên Dung nhẹ gõ lên mặt bàn: "Nghe cách nói của các nàng, là Quý phi không thích Bảo Trân, thường cho người bỏ đói, để nó bị lạnh, khiến

https://thuviensach.vn

cho nó sinh bệnh. Nhưng nàng chưa từng tự mình động thủ, ở trước mặt Bảo Trân, nàng vĩnh viễn là người cứu rỗi, hoặc nghiêm túc hoặc từ ái, làm cho Bảo Trân vừa sợ lại vừa tín nhiệm." Chẳng qua là hội chứng Stockholm[6], Trang Quý phi dùng chiêu này xác thật rất hữu hiệu, làm Bảo Trân ỷ lại, tôn sùng nàng như thần linh. Mặc kệ nàng nói cái gì, Bảo Trân đều vô điều kiện làm theo. Cũng đều quy kết nguyên nhân chịu ngược lên người chính mình.

Bốn ma ma này, chỉ có Diệp thị còn tính là phúc hậu. Bởi vì nữ nhi mình chết non, cho nên chăm sóc Bảo Trân thêm một phần nhiệt tình. Bảo Trân cũng rất thích nàng. Bị các nàng lén lút tố cáo, Trang Quý phi đã tính kế giết chết Diệp thị, không ngờ hành động này lại bất ngờ cứu mạng Diệp ma ma.

Diệp ma ma nghe được, sợ tới mức thiếu chút nữa là ngất xỉu.

Chẳng qua là nàng cảm thấy công chúa đáng thương, nhiệt tình chiếu cố săn sóc một chút, thiếu chút nữa mất luôn mạng.

Hoàng hậu kiên trì muốn Bảo Trân đến ở trong Chiêu Dương điện, không chỉ cứu công chúa một mạng, cũng cứu luôn Diệp thị một mạng.

Triệu Yên Dung giao Bảo Trân cho nàng, nhưng vẫn sai Bạch Lộ âm thầm giám sát. Dù sao cũng là người của Thanh Hoà cung, vẫn nên cẩn thận một chút.

Lý Duệ trầm mặc thật lâu, rốt cuộc kể lại lời nói của Trang Cần cho Triệu Yên Dung nghe. Triệu Yên Dung nghe xong, tròng mắt xuýt nữa rơi xuống.

Tình huống phát triển giống như con ngựa hoang bị đứt dây cương, chạy như điên, chạy mất phương hướng.

https://thuviensach.vn

Mọi người đều nói nghệ thuật xuất phát từ sinh hoạt, cao hơn sinh hoạt. Nhưng hiện giờ nàng nghe được, trình độ cẩu huyết của sinh hoạt vẫn là cao xa hơn sự sáng tạo của nghệ thuật.

Nữ nhân Trang Cần này đã không thể lý giải theo tư duy của người bình thường, dùng ngôn ngữ của nhân loại để miêu tả.

Triệu Yên Dung suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng cũng có thể nghĩ ra từ dùng để miêu tả Trang Cần.

"Biến thái!"

Từ ngữ kinh điển lại tinh chuẩn như vậy chỉ có thể hiểu mà không diễn đạt được bằng lời, tuy rằng Lý Duệ không biết biến thái là gì, nhưng hắn có thể khẳng định, hai từ này từ miệng Hoàng hậu phát ra, tuyệt đối không phải là lời hay gì.

"Ngài chỉ định giam nàng lại như vậy liền tính là xong việc?" Nghe qua sự tích biến thái của Trang Cần, Triệu Yên Dung khó hiểu mà nhìn Lý Duệ, là nam nhân không ai nguyện ý bị đùa giỡn, lừa gạt, huống chi Lý Duệ lại là chủ thiên hạ, nam nhân đứng ở đỉnh của quyền lực. Đối với loại chuyện bị đùa bỡn này, tuyệt đối không thể nhẫn!

Cư nhiên chỉ giam Trang Cần lại trong Thanh Hoà cung, nói với bên ngoài là dưỡng bệnh, ngay cả vị trí Quý phi cũng không bị xê dịch, chuyện này không khoa học, lại càng không logic!

Lý Duệ chịu bị đùa bỡn như vậy?

"Nhà mẹ đẻ nàng là công thần, không tiện xử trí công khai ra bên ngoài." Lý Duệ nhìn ra Triệu Yên Dung không cho là đúng, liền giải thích: "Hiện giờ nàng chỉ là một đứa trẻ mồ côi, nếu làm cho nàng khó coi, không khỏi sẽ làm rét lạnh tâm của các công thần. Những việc của hậu cung này,

https://thuviensach.vn

không cần tất cả đều phải công khai ra ngoài. Hiện tại chỉ có thể giam lại, không để cho nàng ta có cơ hội tiếp cận Bảo Trân."

Triệu Yên Dung không cảm thấy nữ nhân Trang Cần này bị giam thì sẽ tỉnh ngộ. Nếu không phải Lý Duệ đều đặt tâm tư lên người Hoàng hậu, khiến cho nàng ghen tuông quá độ, bị kích thích, bất chấp mà hành sự, có thể cả đời này nàng cũng sẽ không thẳng thắn với Lý Duệ. Lợi dụng lòng áy náy của hắn, cũng như ân tình của phụ thân cùng đại huynh đối với hắn, Trang Cần vốn tính toán dùng những thứ này trói buộc thiên tử Đại Tề.

Nhưng Triệu Yên Dung xuất hiện quấy rầy kế hoạch của nàng, làm nàng rối loạn, nếu không cũng sẽ không lộ ra nhiều sơ hở như vậy.

Hiện tại Lý Duệ chỉ giam lỏng nàng, chờ xác thực chứng cứ, chứng minh việc Lý Duệ nhiều năm vẫn không có con có liên quan đến Trang Cần. Tội danh mưu hại con vua và phi tần, nàng ta có thể tốt được sao?

Có điều để giữ thể diện Hoàng gia cùng thanh danh của Hoàng Đế, Lý Duệ cũng chỉ có thể âm thầm ra tay, để nàng vẫn giữ được tôn vinh của Quý phi mà đi gặp Tiên Đế sám hối.

"Trẫm dự định phái người lặng lẽ đi phía nam điều tra." Lý Duệ nhìn Triệu Yên Dung: "Nếu có thể, Trẫm muốn tự mình đi một chuyến."

[6] Hội chứng Stockholm hay quan hệ bắt cóc là thuật ngữ mô tả một loạt những trạng thái tâm lý, trong đó con tin lâu ngày chuyển từ cảm giác sợ hãi, căm ghét sang quý mến, đồng cảm, có thể tới mức bảo vệ và phát triển phẩm chất xấu của kẻ bắt cóc. Tuy nhiên, những cảm xúc nói trên của "nạn nhân" hoàn toàn vô lý vì họ đang nhầm lẫn hành vi hành hạ với lòng tốt của kẻ bắt cóc, mặc cho những nguy hiểm mà họ đã phải trải qua. Hệ thống quản lý dữ liệu bắt cóc của FBI ước tính ít nhất tám phần trăm nạn nhân có biểu hiện của hội chứng Stockholm.

https://thuviensach.vn

Hội chứng Stockholm không những chỉ phát triển ở những nạn nhân bắt cóc mà còn có thể xuất hiện dưới bất cứ ai nằm trong dạng quan hệ "vô cùng thân thiết và gần gũi, trong đó một người xúc phạm, đánh đập, đe dọa, hành hạ (tâm lý hoặc/và thể xác) người còn lại." Một trong những giả thiết giải thích sự tồn tại của Hội chứng Stockholm được dựa trên lý thuyết của nhà phân tâm học Anna Freud: Sự đồng cảm của nạn nhân với kẻ hành hạ là cách mà nạn nhân phản ứng với nỗi đau mà họ đang phải trải qua. Bằng cách đồng hóa bản thân với kẻ hành hạ, bản ngã của nạn nhân được bảo vệ. Khi đó, nạn nhân chia sẻ chung những suy nghĩ, thái độ và giá trị với kẻ hành hạ, "tạm quên mất" rằng mình đang bị đe dọa.

Lì xì đến! Lì xì đến!

Tân niên bình an nha

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Bản Cung Cũng Phải Đi

Ta lên được triều đình, xuống được nhà bếp, mang được hài tử, dùng được vũ khí, tức phụ như vậy ngài đi nơi nào tìm được ?

Edit: Nguyên Đức phi

Beta: Hy Thái Phi

"Tự mình đi?" Triệu Yên Dung kinh ngạc mà đứng lên, rồi sau đó lại chậm rãi ngồi xuống: "Như vậy quá mạo hiểm, thiếp cảm thấy không ổn."

"Nàng cũng vừa mới nói, chúng ta ở bên trong kinh thành, tình hình bên ngoài rốt cuộc là thế nào chỉ có thể dựa vào hồi báo, khó tránh khỏi sẽ có chỗ sơ hở cùng bất công, thậm chí có thể còn bị người che giấu." Lý Duệ đè thấp thanh âm: " Từ khi trẫm ra đời cho đến bây giờ, chưa từng bước chân ra khỏi kinh thành cho dù chỉ là một tấc vuông, dân sinh như thế nào, quan đạo như thế nào, phong cảnh như thế nào, tất cả đều phải nhìn qua một lần, như vậy mới đúng nghĩa là một Hoàng đế."

"Tâm tình ngài thiếp có thể lý giải, nhưng làm như vậy là quá lỗ mãng." Triệu Yên Dung phản đối mãnh liệt: "Ngài định lặng lẽ đi, không gây kinh động, nhưng đi ít nhất cũng sẽ hai ba tháng, không có ngài, việc lâm triều làm sao bây giờ? Chính sự làm sao bây giờ? Các đại thần hỏi tới phải làm sao bây giờ? Ngài đi liền có hơn ngàn ngựa xe, binh sĩ, hộ vệ theo hộ giá, như vậy có thể giấu được ai?"

"Ở Kinh Tây có một hành cung, tên là Ngọc Tuyền Sơn trang, trẫm định sẽ dùng danh nghĩa đến đó. Chính sự đều giao cho Chính sự đường xử

https://thuviensach.vn

trí, những quyết định trọng đại chỉ cần giao đến Ngọc Tuyền Sơn trang. Thời điểm trẫm không ở trong cung, mọi việc đều giao cho Bùi Hầu cùng Vinh Vương thương lượng mà làm, có hai người bọn họ toạ trấn, trẫm rất yên tâm."

Hắn rất yên tâm, bởi vì người hắn lưu lại đều là người sẽ khiến cho những kẻ dám làm loạn không thể sống yên ổn. Hoàng đế quả thực là đại nhân vật, muốn chơi trò biến mất dưới mí mắt của hàng vạn người, hắn tưởng mình là David Copperfield[1] chắc?

[1] David Copperfield: nhà ảo thuật gia nổi tiếng thế giới.

Hiện tại nói thật nhẹ nhàng, nhưng thực hiện lại hoàn toàn không giống.

"Trẫm mang theo nàng đến Ngọc Tuyền Sơn trang, công việc đều giao cho Đức phi cùng Hiền phi xử lý đi."

Triệu Yên Dung nghe nửa ngày mới có phản ứng, Đức phi cùng Hiền phi là chuyện gì? Chính là Trịnh Phi cùng Huệ phi sao?

"Chỉ sợ là hai người các nàng không đối phó nổi Thái hậu." Triệu yên Dung suy nghĩ, đừng nói là Thái hậu, nếu bị Trang Cần - người đang bị vòng cấm ra tay đối phó, phân vị của các nàng thấp hơn, chỉ sợ sẽ không phải là đối thủ.

"Chuyện này không khó, trước khi đi nàng có thể dạy cho các nàng vài chiêu."

Triệu Yên Dung nhịn không được trợn trắng mắt, đại gia ngài suy nghĩ thật nhẹ nhàng, loại chuyện này phải dựa vào thiên phú a! Thiên phú ngài có hiểu không? Cũng không phải là phòng thân thuật của nữ tử, đâu thể cứ dạy thì các nàng đều có thể học được.

https://thuviensach.vn

"Vẫn là không được, ngài đi chuyến này nhất định sẽ có ít hộ vệ đi theo, vạn nhất phía nam có loạn, ai có thể đảm bảo an toàn của ngài?

"Bên cạnh trẫm có Long Nha vệ cùng Thanh Hổ vệ, bọn họ võ công cao cường, có thể lấy một địch trăm, sẽ không có việc gì."

"Không được, trừ khi thần thiếp cũng đi theo!" Triệu Yên Dung chém đinh chặt sắt[2] nói.

[2]Chém đinh chặt sắt: ngụ ý mạnh mẽ dứt khoát.

"Nàng?" Lý Duệ thốt lên một tiếng sợ hãi, lại vội hạ giọng, tức muốn hộc máu mà nói: "Nàng là nữ nhân, làm sao có thể đi theo chúng ta đến địa phương nguy hiểm như vậy được? Vạn nhất xảy ra chuyện, chúng ta không ai có thể bảo hộ được nàng."

"Ai cần các người bảo hộ?" Hoàng hậu cười lạnh một tiếng, nói: "Nếu luận võ công đúng là thần thiếp không bằng cái gì vệ của ngài, nhưng nói đến phòng thân cùng giết người, các ngươi chưa chắc đã có thể so sánh được với ta. Nếu không tin, ngài có thể gọi một người đến cùng thần thiếp đấu thử xem."

Đây là nữ nhân đang hồ nháo! Cho dù tính là Bùi gia cùng trưởng công chúa đã dạy cho huyện chủ công phu gì, phần lớn chắc chắn chỉ là loại võ công giúp cường thân kiện thể, những loại dùng để giết người đừng nói nàng được học, có thể ngay cả thấy cũng chưa từng thấy.

Lý Duệ hiển nhiên sẽ không để ý những lời này, chỉ nói: "Đừng hồ nháo, nàng ở Ngọc Tuyền Sơn trang còn phải giúp chúng ta che giấu, đối phó những người trong cung lui tới hỏi. Nàng có biết Tần Tiêu hay không?"

"Tần Thiếu giám?" Tần mỹ nhân!

https://thuviensach.vn

"Mẫu thân hắn từng là Vu nữ Miêu Cương, có một tay công phu dịch dung tinh diệu, khi còn nhỏ hắn đã từng theo học được một ít, theo hắn nói thì tỷ tỷ hắn còn lợi hại hơn so với hắn, chỉ cần động chút tay chân liền làm cho một người hoàn toàn không giống ban đầu. Trẫm sẽ mang theo hắn cùng tỷ tỷ của hắn đi Ngọc Tuyền Sơn trang. Tìm một người thân hình xấp xỉ, nếu thật sự không tránh được, thời điểm bắt buộc phải lộ diện, để cho hắn dịch dung thành trẫm, ở xa một chút mà lên tiếng, liền nhìn không ra được khác thường. Vị tỷ tỷ kia của Tần Tiêu nàng cũng biết, chính là chưởng quản Thọ Khang cung, họ Tiếu."

Là nàng?

Triệu Yên Dung há to miệng, cư nhiên lại là Tiếu Trầm Mặc! Trách không được khi đó nàng ta cố gắng dùng nhiều phương pháp đi gặp Tần Tiêu, làm cho mọi người đều nghĩ nàng có ý tứ với Tần Thiếu giám, vì thế nhóm cung nữ không ít người đều xem Tiếu Trầm Mặc như cái đinh trong mắt.

"Là thân tỷ tỷ?"

"Đúng vậy, đã thất lạc nhiều năm, gần đây mới nhận lại nhau."

Hoàng hậu chớp mắt một cái, cảm thấy hoang mang: "Không đúng a, nhan sắc Tiếu Nữ quan như vậy, nhan sắc Tần Thiếu giám lại như vậy, nhìn hai người như thế nào cũng không giống có quan hệ cùng huyết thống. Không thể kém nhau xa như vậy a!"

Lý Duệ cười to: "Cứ chờ rồi trẫm sẽ cho nàng xem một màn ảo thuật."

Đôi mắt xinh đẹp của Hoàng hậu nheo lại: "Đừng nghĩ có thể lảng sang chuyện khác, vẫn là câu nói kia, ngài đi thần thiếp cũng đi, không cho thần thiếp đi ngài cũng đừng mong đi!"

https://thuviensach.vn

"Yên Dung, chuyện này không thể đùa, nghe trẫm nói, ngoan ngoãn ở trong sơn trang chờ trẫm."

Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng nói: "Ngài vẫn không tin bãn lĩnh của ta. Như vậy đi, ngài đi sẽ mang theo nữ quyến, mà bọn họ hẳn là nội vệ trong cung đi?"

Lý Duệ gật đầu: "Đây là đương nhiên."

"Thân thủ của nội vệ ngài cũng biết, hẳn là cảm thấy các nàng sẽ không làm ngáng chân, còn có thể hộ vệ." Triệu Yên Dung nở nụ cười xinh đẹp: "Ngài chọn hai người thân thủ lợi hại đến đây tỷ thí với thần thiếp một chút, nếu thần thiếp thắng liền dẫn thần thiếp theo, nếu thần thiếp không thắng được liền sẽ ngoan ngoãn nghe theo lời ngài ở lại sơn trang làm yểm trợ."

Lý Duệ nghĩ, đao kiếm không có mắt, cho dù không phải là đao kiếm, quyền cước vô tình, vạn nhất làm nàng bị thương thì biết phải làm thế nào bây giờ.

Nhưng lại tưởng tượng, tính tình Triệu Yên Dung quật cường, nếu không làm cho nàng tâm phục khẩu phục, vậy thì đừng hòng vượt mặt. Thật vất vả mới được đại xá, có một cơ hội ôm mỹ nhân, nếu để việc này nháo đến phu thê bất hòa vậy thì mất nhiều hơn được.

Quay đầu lại dặn dò nội vệ một tiếng, xuống tay không cần quánặng, đừng làm cho nàng bị thương.

Hoàng đế gật gật đầu: "Hoàng hậu đã nói là phải giữ lời, nếu như thua cũng không thể đến trước mặt trẫm khóc."

Triệu Yên Dung liếc mắt nhìn hắn một cái nói: "Lời này thần thiếp còn muốn dùng cho ngài, ngài đường đường là thiên tử, nam nhân nhất ngôn

https://thuviensach.vn

cửu đỉnh, nếu là thần thiếp thắng phải để thần thiếp đi theo, không được đổi ý."

"Quân tử nhất ngôn!" Lý Duệ đưa bàn tay ra.

"Khoái mã một tiên![3]" Triệu Yên Dung đưa tay qua nhéo lòng bàn tay hắn, vừa lúc bị hắn bắt lấy kéo vào trong ngực.

[3]Khoái mã một tiên: khoái mã một roi, ngựa tốt chỉ cần một roi, ở đây ngụ ý nếu Triệu Yên Dung thắng, Lý Duệ liền phải biết nên làm gì.

Nhiều ngày không gặp, mùi hương mê người của mỹ nhân trong ngực bay vào mũi, nhìn thê tử hai mắt liễm diễm, hắn làm sao có thể kìm chế, cúi đầu ngậm lấy đôi môi hồng nhuận.

"Đừng, đừng ở chỗ này" Triệu Yên Dung giãy giụa, mặt nhiễm hồng, tóc mai tán loạn: "Đây là chỗ của dì."

"Không chờ kịp." Lý Duệ hàm hồ nói, tay đã chui vào vạt áo, sờ soạn lung tung trên cơ thể nàng.

"Hừ". Hoàng Hậu xoay xoay thân mình: "Trở về phòng của thần thiếp đi, ở chỗ này cũng không thể tận hứng."

Hai mắt Lý Duệ sáng ngời.

Hoàng hậu muốn tận hứng, đó là muốn hòa hảo với hắn, không muốn mâu thuẫn với hắn nữa.

"Ngài nhanh lên a!" Cả người Triệu Yên Dung như lửa đốt, thấy hắn vẫn đứng ngốc liền nổi nóng, giơ tay nắm mạnh lấy tay hắn: "Đi thôi!"

Qua hồi lâu, một cái đầu nho nhỏ thò vào dò xét, là Triệu Uyển Dung.

https://thuviensach.vn

"Hắc, tỷ tỷ và Hoàng thượng đều không có ở đây." Quay đầu lại nói với phía sau: "Đi lúc nào vậy? Sao không thấy người nào đến nói một tiếng"

Bùi Cẩm sờ đầu nàng: "Mau đi rửa tay, một lát nữa phải dùng ngọ thiện."

"Tỷ tỷ và Hoàng thượng không dùng ngọ thiện cùng chúng ta sao? Đã lâu không cùng nhau ăn cơm."Triệu Uyển Dung hưng trí bừng bừng xách váy lên muốn chạy vào trong điện, bị Bùi Cẩm nhấc trở về.

"Chuyện của người lớn ngươi đừng xen vào, một lát bữa tối liền được dọn lên, nếu ngươi rảnh thì đi gọi công chúa đi."

"Lúc trước tỷ tỷ đều sẽ ăn cơm cùng chúng ta a, tại sao Hoàng thượng tới nàng lại không ăn cơm?"

Bùi Cẩm mặt đỏ tai hồng không biết phải lừa gạt nữ nhi như thế nào, chỉ có thể dùng uy phong không lớn mà dựng lông mày, đánh một cái vào mông nàng quát: "Kêu ngươi đi thì mau đi đi, còn ở đó nói nhiều làm gì?"

Triệu Uyển Dung cảm thấy mẫu thân thật là kì quái, mặt đỏ hồng lại không phải nóng lên, hơn nữa ánh mắt lập loè, tránh né không nhìn thẳng vào nàng.

Chỉ cần ở trên bàn cơm nhắc đến Hoàng hậu, Hoàng thượng hay là Vinh Vương, bà đều lập tức đánh gãy, không cho nàng nhắc đến.

Biểu tình kia làm cho Triệu Yên Dung nghĩ đến một câu: Thẹn quá hóa giận.

Tiểu cô nương suy nghĩ nửa ngày, tìm được một đáp án tự cho là đáng tin cậy.

https://thuviensach.vn

Nhất định là Hoàng hậu tỷ tỷ cùng Hoàng thượng tỷ phu cầu hôn mẫu thân, muốn cho Vinh Vương trở thành kế phụ của nàng, cho nên mẫu thân mới thẹn thùng, giả vờ tức giận, mới không cho nàng nhắc đến bọn họ.

Nếu thật, đây chính là chuyện vô cùng tốt a!

Triệu Uyển Dung nghĩ đến liền không kìm được mà ngây ngô cười ra tiếng.

"Uyển Dung, ngươi không đói bụng sao?" Bảo Trân tò mò mà nhìn tiểu đồng bọn đang cười đến ngốc, nghiêm trang mà nói: "Phải ăn cơm, nếu không không thể cao lên a" Nói xong liền múc một muỗng lớn món ăn có hạt mè mà bản thân vô cùng ghét bỏ vào chén Triệu Uyển Dung: "Cẩm mụ mụ nói, ăn cái này vào sẽ xinh đẹp."

Bảo Trân tuổi còn nhỏ, luận bối phận nàng nên gọi Bùi Cẩm là nãi nãi (bà dì), kêu Triệu Uyển Dung dì. Có điều Bùi Cẩm mới hai mươi lăm, Triệu Uyển Dung cũng chỉ là một hài tử, nhưng nếu không xưng hô như vậy thì có chút lộn xộn.

Nên cuối cùng Bảo Trân liền gọi Triệu Uyển Dung là dì, gọi Bùi Cẩm là mụ mụ.

Đúng lúc tâm trạng Triệu Uyển Dung đang rất tốt, những món rau xanh thường ngày không thích ăn hôm nay đều trở nên rất ngon miệng, Bùi Cẩm nhìn nữ nhi liền kinh hoàng, cho rằng nàng bị bệnh.

Lì xì đến! Lì xì đến!

Tân niên như ý nha.

https://thuviensach.vn

Thành thật xin lỗi các nàng, đáng nhẽ up từ sáng mà bổn cung bận quá giờ mới có thời gian beta để up. Không sao liền hai chương đọc càng vui. :))

Chúc các nàng đọc vui vẻ

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Tiểu Đồng Bọn May Mắn

Đấu võ trong cung + số lượng người hâm mộ tăng thêm hai & đối thủ của các ngươi là bổn cung!

Edit: Jia Thục Viện

Beta: Dương Tu Dung

Cho nên nói, sau khi Trang Quý phi bệnh nặng, Hoàng đế và Hoàng hậu lại hòa thuận với nhau? Tình cảm vẫn gắn bó như keo sơn, hoàn toàn nhìn không ra chút dấu hiệu nào là hai người vừa mới bất hòa?

Từ lúc đó đến nay... còn chưa được mấy ngày!

Hoàng hậu từng cầm cung tiễn ngắm thẳng vào Hoàng thượng đó! Nếu hành vi đại nghịch bất đạo [1] này bị truyền ra ngoài cung không biết sẽ tạo ra sóng to gió lớn như thế nào. Vậy mà Hoàng đế cứ bỏ qua chuyện này như chưa từng xảy ra việc gì sao?

[1] Đại nghịch bất đạo: chỉ những lời nói và hành vi phạm thượng, phá hoại trật tự phong kiến. Hiểu chung là tội to ác lớn.

Lúc Chương Thái hậu nghe được tin này, bà câm lặng không thốt nên lời.

Đoan Phi thật cẩn thận quan sát Chương Thái hậu, thấy sắc mặt bà như tro tàn liền biết bà bị đả kích. Dưới tình huống này, theo lý mà nói, nàng nên mở miệng khuyên nhủ một chút. Nhưng sau mấy lần bị ép buộc,

https://thuviensach.vn

nàng đã không còn chút tâm tư nịnh bợ nào đối với vị cô mẫu là Thái hậu này nữa.

Chương Thái hậu luôn phức tạp hoá mọi chuyện, thật ra thì sự tình xác thực rất giản đơn.

Nguyên nhân không phải do phẩm mạo [2] của nàng kém mà tất cả chỉ vì nàng mang họ Chương mà thôi.

[2] Phẩm mạo: Phẩm chất đạo đức và diện mạo.

Quan hệ giữa Chương Thái hậu và Hoàng thượng luôn như nước với lửa, còn nàng lại là thân thích bên nhà mẹ đẻ của Thái hậu. Vì vậy cả đời này, Hoàng đế chắc chắn cũng sẽ không để mắt đến nàng.

Cho dù không có Hoàng hậu Triệu thị, Hoàng đế cũng sẽ không lập nàng làm Hậu.

Nhưng dù thế nào, Chương Thái hậu cũng không chịu chấp nhận sự thật này, một lòng một dạ nhất định phải nâng nàng lên ngôi vị Hoàng hậu.

Việc này tất nhiên xuất phát từ suy tính của một vị trưởng bối. Nhưng mà nàng rất mệt mỏi, trong lòng đã sớm không còn tâm tư này.

Nàng không thắng nổi Triệu Yên Dung, cho dù là xuất thân hay tính tình đều không so được với nàng ấy. Nói phũ phàng một chút, nàng cũng tự thấy mình không bằng.

So với việc đi theo Chương Thái hậu tranh đấu một cách hồ đồ, chi bằng nàng cứ thành thành thật thật ở trong Vĩnh Phúc cung của mình, hưởng thụ sự cô đơn và vinh hoa phú quý cả đời.

Tuy nàng không được phu quân thương yêu nhưng bản thân vẫn có thể được bình an phú quý. Nàng cũng không trông mong gì thêm.

https://thuviensach.vn

Đêm nay, lúc nằm ngủ ở gian ngoài để hầu hạ Thái hậu nghỉ ngơi, nàng mơ hồ nghe thấy bên trong truyền ra chút động tĩnh. Đoan Phi đứng dậy đi vào xem xét thì thấy Chương Thái hậu lăn qua lộn lại như bị bóng đè.

"Triệu thị nhất định phải chết, ai gia không cần biết các ngươi dùng biện pháp gì, nhất định phải giết chết nàng ta!"

Thời tiết vốn khô nóng nhưng trên trán Đoan Phi lại tuôn ra từng đợt mồ hôi lạnh, khắp người nổi da gà, cả người lạnh ngắt như bị ngâm trong hầm băng.

"Hạ độc cũng tốt, ám sát cũng được, tóm lại nàng ta nhất định phải chết. Các ngươi không cần lo lắng đến Hoàng thượng. Chẳng qua chỉ là một nữ nhân mà thôi, cho dù Hoàng đế biết là do ai gia sai khiến thì sao, hắn cũng không thể làm gì được ai gia!" Trong mơ, Chương Thái hậu nghiến răng nghiến lợi, ngữ khí âm trầm, "Hiện tại Hoàng thượng không thể giết ai gia, hắn cũng không dám để cho ai gia chết. Nếu Triệu Yên Dung chết, hắn cũng chỉ có thể chịu đựng mà thôi! Ha ha ha ha, chịu đựng đi, tiểu tử thối, một ngày nào đó ai gia cũng sẽ tiễn ngươi xuống Hoàng tuyền!"

Đoan Phi rùng mình một cái, chậm rãi lui ra ngoài.

Đây là lần đầu tiên nàng nghe được tiếng lòng của Thái hậu.

Thái hậu không phải muốn giết Triệu Yên Dung, mà là..... Mục đích thật sự của bà ấy là muốn Hoàng thượng chết!

Cổ họng Đoan Phi khô khốc đến đau nhức, cả người run rẩy không cách nào ngăn lại được.

Thái hậu muốn Hoàng thuọng chết, bà ấy muốn giết Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Nàng phải làm sao bây giờ? Hoàng thượng là phu quân của nàng! Tuy rằng Hoàng thượng không thích nàng, tuy rằng hắn yêu người khác, nhưng nàng đã thành thân với hắn, lại còn đứng đầu tứ phi, được khắc tên trên ngọc diệp của hoàng gia.

Hơn nữa nàng chính là thân chất nữ [3] của Thái hậu chính tay Thái hậu đã dắt nàng lên kiệu hoa, đưa nàng vào Khang Vương phủ.

[3] Thân chất nữ: Cháu gái ruột.

Một khi Lý Duệ chết, kết cục của nàng sẽ là gì?

Lý Duệ không có Hoàng tử, cũng không có khả năng Thái hậu sẽ lập hài tử của hắn làm Hoàng Đế.

Lý Kỳ! Thái hậu nhất định là muôn nâng nhi tử của bà ta lên kế thừa ngôi vị Hoàng đế.

Nhi tử của Tiên đế, ngoại trừ Lý Duệ chỉ còn lại Lý Kỳ đang bị lưu đày ở Nam Quận mà thôi.

Đoan Phi nằm ở trên giường, nhìn đỉnh màn tối đen, làm thế nào cũng ngủ không được.

Nàng cảm thấy cơ thể mình như hãm trong lốc xoáy, hai bên lôi kéo cơ hồ muốn xé nàng ra thành từng mảnh nhỏ.

Nếu kế hoạch của Thái hậu không thành công, nàng sẽ chết không có chỗ chôn cùng với Chương gia.

Còn nếu Thái hậu thành công, thân là goá phụ của Lý Duệ, ở trong chốn hậu cung này chỉ sợ cũng không còn đất cho nàng dung thân. Vinh hoa phú quý, cái gì cũng sẽ không còn nữa.

https://thuviensach.vn

Đoan Phi là người đi theo Thái hậu lâu nhất, thân cận nhất, nàng biết rõ quy tắc trong thâm cung.

Nếu Lý Kỳ đăng cơ, những phi tần tiền triều như các nàng rất khó có được kết cục tốt, người biết được càng nhiều thì sẽ chết càng nhanh.

Mấy ngày nay, Hoàng hậu bắt đầu ham mê võ nghệ. Kỹ thuật bắn cung của nàng quả thực không tồi, trên cơ bản có thể đạt tới tiêu chuẩn của một nội vệ. Nhiều ngày qua, Hoàng hậu đã triệu kiến vài tên nội vệ có kỹ thuật tốt đến Chiêu Dương điện đối chiến biểu diễn cho nàng xem.

Nhóm Nội vệ cho rằng tính tình trẻ con của Hoàng hậu lại phát tác, chỉ là tò mò thôi nên biểu diễn những chiêu thức múa kiếm hoa mỹ, có tiếng mà không có miếng [4] cho nàng xem. Do đó, bon họ lại bị Hoàng hậu khinh bỉ một phen.

[4] Có tiếng mà không có miếng: gần giống như "hữu danh vô thực". Ở đây hiểu là những chiêu thức đẹp mắt nhưng không thực dụng.

Hoàng hậu đặt rất nhiều phần thưởng ở cửa sân, sau đó cho bọn họ đối chiến, người thắng sẽ được thưởng. Người cuối cùng đoạt giải quán quân không những được trọng thưởng mà còn được ăn một món do đích thân Hoàng hậu nấu.

Phần thưởng là cái gì còn chưa tính, những nữ hài tử lớn lên ở trong cung như các nàng đều thuộc quân chế [5], có bổng lộc riêng, ngày thường lại không thể xuất cung tiêu xài. Hơn nữa từ nhỏ các nàng đã được giáo dục vì hoàng gia vào sinh ra tử, chỉ có quân vương không có tự mình [6], chút ít vàng bạc tiền tài này các nàng không để vào mắt. Nhưng món ăn do chính tay Hoàng hậu làm là thứ mà người bình thường có thể hưởng dụng được sao?

https://thuviensach.vn

[5] Quân chế: có thể hiểu tương tự như biên chế trong quân đội.

[6] Chỉ có quân vương không có tự mình: ở đây có thể hiểu là tận trung với Hoàng Đế, chỉ suy nghĩ vì lợi ích của Hoàng Đế mà bỏ qua cái tôi của bản thân.

Cho dù là Hoàng thượng cũng chưa được ăn quá hai lần đâu đó!

Đây mới là vinh quang to lớn, đáng giá để nhớ cả đời, khoe ra cả đời!

Nhóm nội vệ lập tức thu hồi tâm tình chơi đùa, toàn tâm toàn ý phân tranh thắng thua.

Lúc sau, sự việc này thậm chí còn kinh động tới cả Hoàng đế và Đình vệ giáo tập, họ cùng nhau tiến đến Chiêu Dương điện quan chiến.

Đình vệ giáo tập có hai người, Đại giáo tập là Cấm quân giáo tập kiêm nhiệm và Phó giáo tập. Còn lại là một vị trung niên phụ nhân võ nghệ cao cường, những nữ hộ vệ trong cung đều là đệ tử của bà ấy.

Mười hai người Nội vệ dự thi đều do bà ấy dựa theo yêu cầu của Hoàng thượng tuyển chọn ra. Võ công của họ tuy không phải là nổi bật nhất nhưng mỗi người đều lanh lợi ổn trọng, ra tay nặng nhẹ có cân nhắc.

Tất cả Nội vệ đều là nữ tử, thể trạng của bọn họ không được như nam tử, với một quyền một cước mà yêu cầu thắng lợi thì phải phụ thộc vào yếu tố bất ngờ và tấn công vào điểm yếu của địch nhân.

Triệu Yên Dung nhìn kỹ, cảm thấy cách vật lộn của các nàng ấy có không ít điểm tương đồng với những kỹ thuật đấu vật tự do thế hệ sau. Chẳng qua chiêu thức của các nàng ấy vẫn còn những động tác dư thừa, chú ý cảnh đẹp ý vui, không giống đấu vật hiện đại, chiêu nào cũng muốn hiệu quả nhất, nhanh chóng nhất để chế phục hoặc giết chết đối thủ, còn thẩm mỹ là cái gì, dẹp hết đi.

https://thuviensach.vn

Mười hai vị cô nương thi triển tuyệt chiêu nhưng đều là điểm đến thì dừng.

Các nàng là tỷ muội đồng môn lại từng cùng chung hoạn nạn gắn bó sinh tử với nhau, chỉ cần cấp trên không ra lệnh, các nàng đương nhiên sẽ không hạ tử thủ [7].

[7] Hạ tử thủ: Ra tay giết người.

So đấu từ sáng sớm đến sau giờ ngọ [8], mười hai lấy sáu, sáu lấy ba. Cuối cùng chỉ còn lại ba vị nội vệ tranh thắng thua.

[8] Giờ ngọ: 11h - 13h

Lý Duệ rất hài lòng với thân thủ của nhóm Nội vệ này, phân phó cung nhân ban thưởng cho bọn họ.

Ba vị cô nương cuối cùng còn lại, chờ sau khi nghỉ trưa mới tiếp tục so đấu.

Triệu Yên Dung ban cho các nàng ấy được dùng cơm trưa ở Chiêu Dương điện. Trong ba vị này có hai người Triệu Yên Dung nhìn rất quen, đúng là hai người mà ngày đó Lý Duệ lưu lại Trường Nhạc cung chăm sóc cho nàng.

Đây chính là phần tình cảm cùng nhau vượt qua hoạn nạn đó nha! Triệu Yên Dung nhìn hai vị cô nương này, trong lòng cảm thấy vô cùng thân thiết.

"Bổn cung vẫn nhớ các ngươi, ngươi tên là Tử Dư, còn ngươi là Tử Lan."

Hai vị Nội vệ không ngờ Hoàng hậu vẫn còn nhớ rõ tên của các nàng, họ vô cùng kinh hỉ, quỳ xuống khấu đầu với Triệu Yên Dung.

https://thuviensach.vn

"Các ngươi đứng lên đi, chúng ta cũng không phải là người ngoài, không cần phải như vậy." Hoàng hậu chớp chớp mắt với các nàng: "Hai người các ngươi đều làm việc rất cẩn thận chu đáo, không ngờ công phu cũng lợi hại như vậy. Hoàng thượng thật đúng là rất tinh mắt."

Đúng là một lời hai tác dụng đây mà, vừa khen Nội vệ, vừa vỗ mông ngựa [9] của Hoàng đế. Trong lòng Lý Duệ rất đắc ý nhưng trên mặt vẫn phải tỏ ra đoan chính: "Người được trẫm chọn đưa cho Hoàng hậu sử dụng, tất nhiên phải là những người tốt nhất."

[9] Vỗ mông ngựa: Nịnh nọt

"Nếu bọn họ đã là người quen, chi bằng Bệ hạ để các nàng ấy tham gia cuộc tỷ thí mấy ngày sau đó đi." Đột nhiên giọng nói của Hoàng hậu trở nên ngọt ngào khiến Hoàng đế bị nghẹn, ho sặc sụa.

Hai nữ Nội vệ không thể hiểu được, cũng không biết lời này Hoàng hậu làm sao chọc đến phổi của Hoàng thượng khiến ngài ấy ho đến tê tâm liệt phế như thế.

"Nàng thật sự muốn so đấu sao?" Lý Duệ rối rắm đến mức lông mày đều vặn lại, vốn tưởng rằng Hoàng hậu chỉ nói đùa mà thôi, không ngờ đã qua mấy ngày mà nàng vẫn nhớ mãi không quên chuyện này.

"Đương nhiên, Bệ Hạ miệng vàng lời ngọc, ngài đã đáp ứng ta thì nhất định phải làm chứ." Hoàng hậu ghé vào tai Hoàng đế nhỏ giọng nói: "Hai vị Nội vệ này rất không tồi, khi đó ở Trường Nhạc cung, bọn họ đi theo ta đấu với Thái hậu, rất thông minh nhanh nhẹn, có thể yên tâm được. Đến lúc đó, chúng ta mang theo các nàng cùng đi, Bệ Hạ cũng không cần lo lắng sẽ bị tiết lộ bí mật đúng không?"

Qua buổi trưa, lại một trận ác chiến bắt đầu, rốt cuộc là vị Nội vệ tên Tử Dư là người cuối cùng giành chiến thắng.

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế liền mở kim khẩu [10], điều chuyển Tử Dư và Tử Lan đến canh gác ở Chiêu Dương điện, sau này hai người họ sẽ do Hoàng hậu trực tiếp quản lý.

[10] Kim khẩu: Miệng vàng.

Nội vệ luôn luôn độc lập với các cung thất, có thể xem như đó là đội bảo an tư nhân của Hoàng đế. Đây vẫn là lần đầu tiên có việc phân phối Nội vệ cho một người khác ngoài Hoàng đế để sử dụng lâu dài. Nội vệ giáo tập nương tử [11] vẫn đang xác nhận lại chuyện này với Lý Duệ. Hành động này của Hoàng đế là muốn đem hai vị Nội vệ tốt nhất làm lễ vật tặng Hoàng hậu đây mà. Nói tóm lại, sắp tới bà còn phải lựa chọn hai người khác bổ sung vào vị trí của Tử Dư và Tử Lan.

[11] Nội vệ giáo tập nương tử: Người phụ nữ chịu trách nhiệm quản lý, huấn luyện Nội vệ.

Nội vệ không phải ai cũng có thể làm, trước tiên gia thế bọn họ phải trong sạch, không có nỗi lo về sau.

Bởi vì liên quan trực tiếp đến sự an toàn của hậu cung, lại là hộ vệ bên người của Hoàng đế và nữ quyến trong cung cho nên những nữ tử này không thể có chút quan hệ nào với ngoại thần. Phần lớn các nàng đều là cô nhi đến từ những gia đình quân nhân, phụ huynh hoặc là chết trận hoặc là chết bệnh, trong nhà không còn gì vướng bận, cốt cách thanh kỳ, tư chất xuất chúng, từ nhỏ đã được đưa vào cung dạy dỗ. Sau khi họ tròn mười lăm tuổi sẽ bắt đầu tuyển chọn những người ưu tú đưa vào Đình vệ quân, trở thành một thành viên trong Nội vệ.

Sau khi tiến vào Đình vệ quân, ở đó sẽ còn những bài huấn luyện càng nghiêm khắc hơn nữa chờ các nàng.

Những nữ tử bị đào thải cũng sẽ không được trở về nguyên quán mà phần lớn sẽ trở thành binh sĩ hoặc quan quân cấp thấp của Cấm quân trong

https://thuviensach.vn

hoàng thành. Theo cách nói của Triệu Yên Dung, các nàng đều là đội quân danh dự vừa hồng vừa chuyên, ban cho Cấm quân vừa có tác dụng thổi gió bên tai vừa có thể theo dõi, tạo ra cam đoan lớn nhất về tính ổn định và độ trung thành của quân binh trong kinh thành.

Tuy rằng Tử Dư đoạt được vị trí quán quân nhưng vì Tử Lan cũng bị điều đến Chiêu Dương điện nên Hoàng hậu cho phép cả hai người cùng nhau hưởng dụng mỹ thực.

Triệu Yên Dung nghĩ các nàng đã mệt mỏi cả ngày nên cần được bổ sung năng lượng thật tốt, vậy là Hoàng hậu nương nương của chúng ta liền xắn tay áo, tự tay xuống bếp làm món sườn xào chua ngọt, một đĩa gà lớn (không biết món gì), một món canh cá.

Hoàng đế ngửi thấy mùi thơm liền đi đến, đuổi cũng không chịu đi, đương nhiên sự thật là không ai có gan dám đuổi hắn.

Đến thời điểm lên đèn, Hoàng hậu sai người bày một cái bàn lớn để Mộc Lan, Bạch Lộ, Đan Phong cùng ngồi ăn cơm chung với Tử Dư và Tử Lan.

Nàng và Hoàng đế dùng một bàn khác, cũng không che bình phong mà ngồi ở chỗ cách các nàng không xa, bày các món ăn do chính tay mình làm ra trước mặt Lý Duệ.

Nữ đầu bếp của phòng bếp nhỏ đương nhiên không thể để bữa cơm cho bảy người ăn mà chỉ có ba món của Hoàng hậu nương nương. Huống chi trong bảy người đó còn có cả Hoàng đế và Hoàng hậu. Các nàng đương nhiên cũng đem hết bản lĩnh, dùng hết mọi chiêu thức chiên xào nấu luộc, tám món nguội, tám món nóng, ba món nước, một món canh bày đầy một bàn.

Tử Dư và Tử Lan không nghĩ rằng Hoàng hậu lại giữ lời như vậy. Vốn dĩ các nàng cho rằng chỉ cần được ăn một miếng rau xanh nho nhỏ do

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu xào là đã vô cùng thỏa mãn rồi, ai ngờ sẽ được một bàn ăn phong phú đến thế, hơn nữa còn do Hoàng đế và Hoàng hậu đích thân tiếp khách, tuy rằng không ngồi cùng bàn nhưng cũng đủ để các nàng vui sướng đến phát khóc.

Sườn xào chua ngọt chính là món ăn mà đến người từng đi khắp đại giang nam bắc là Vinh Vương cũng hết sức tán thưởng. Lúc ăn món này, mấy nữ hài tử thiếu chút nữa đều nuốt cả đầu lưỡi của mình (đây là cách nói quá để diễn đạt một món ăn rất ngon).

Đĩa gà lớn vị cay ngon miệng, phối hợp với mì cán sợi dày [12], nước canh đậm đà, sợi mì vừa dai vừa mềm, Lý Duệ ăn đến thẳng hô đã ghiền (ăn quá đã, quá ngon).

Canh cá lại càng cay đến mức đổ mồ hôi, thịt cá trắng mềm, nước canh màu đỏ hồng nhưng rất trong, ở đây không có ớt hiểm, Triệu Yên Dung phải dùng thù du [9] thay thế, không ngờ rằng vài loại hương liệu phối hợp lại còn cay độc hơn món canh cá chính tông.

[13] Thù du 茱萸: tên một loài cây, tương tự như cây hồ tiêu.

Mấy vị cô nương lúc mới bắt đầu còn quy quy củ củ, cái miệng nhỏ nhắn nhai kỹ nuốt chậm, ăn đến lúc sau bị cay đến mồ hôi đầy đầu, đôi môi đỏ bừng. Một bên rụt rè vứt bỏ, một bên bị cay đến chảy nước mắt, một bên kêu to đã ghiền. Vị cay độc như lửa thiêu đao cắt xông thẳng lên não, hương khí kia còn lưu giữa môi răng thật lâu vẫn chưa tan hết.

Một bữa cơm trôi qua, mấy tiểu cung nữ như Mộc Lan vẫn dõi mắt theo Triệu Yên Dung còn chưa tính, ánh mắt của Tử Dư và Tử Lan nhìn về phía Hoàng hậu trực tiếp từ kính sợ biến thành sùng bái.

Ở trong lòng, Triệu Yên Dung âm thầm giơ lên hai ngón tay tạo thành hình chữ V, quá đẹp, nhìn dáng vẻ này có lẽ nàng lại thu thêm được hai fan hâm mộ nữa rồi!

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, sau khi Triệu Yên Dung đưa Lý Duệ thượng triều, rửa mặt chải đầu xong liền gọi Tử Dư và Tử Lan vào trong phòng.

Hoàng hậu đuổi Mộc Lan và tất cả cung nhân hầu hạ ra ngoài, kêu Tử Dư đóng cửa, sau đó gọi hai người đến trước mặt, thần thần bí bí nói: "Hai người các ngươi nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút, ngày mai, bổn cung muốn các ngươi xuất chiến."

Hai vị Nội vệ ưỡn ngực, vô cùng trịnh trọng nói: "Thần nghe theo Hoàng hậu nương nương phân phó, núi đao biển lửa cũng không chối từ!"

Hoàng Hậu cao thâm khó lường nhìn nhìn các nàng, chậm rãi nói: "Đối thủ của các ngươi chính là bổn cung!"

"!"

"!"

[12] Mỳ sợi to

[13] Thù du

Lì xì đến nè!

Các nàng đọc vui vẻ nha

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Bản Lĩnh Của Hoàng Hậu

Luận võ khiến người ta không biết nên khóc hay cười + nương nương mánh khóe chồng chất

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

"Cái gì?" Tử Lan sợ hãi kêu lên.

"!!!" Tử Dư trầm ổn một chút, tuy rằng không kêu lên nhưng một khuôn mặt cũng chấn động đến mức có chút vặn vẹo.

Tử Dư cùng Tử Lan "Phốc" một tiếng quỳ gối trước mặt Hoàng Hậu. "Nô tỳ không dám!"

Các nàng là một thành viên của Nội Vệ. Trên đời này, trừ Hoàng Đế là không thể động, chỉ cần Hoàng Đế hạ lệnh, mặc kệ là Thiên Vương lão tử hay là Diêm La địa ngục các nàng đều dám động thủ. Hiện giờ hai người các nàng đã được phân tới Chiêu Dương Điện rồi, chủ tử từ Hoàng Đế biến thành Hoàng Hậu. Hoàng Hậu muốn các nàng động thủ với nàng ấy, thì giống như Hoàng Đế trước kia hạ lệnh muốn các nàng đánh Hoàng Đế vậy.

Hoàn toàn không có cách nào tưởng tượng ra!

Càng không có cách nào chấp nhận.

"Chỉ là luận bàn một chút, lại không phải xuống tay nặng, có gì không dám?" Hoàng Hậu trợn trắng mắt, nâng hai người lên,

https://thuviensach.vn

"Khi Bổn cung còn bé từng được dị nhân truyền thụ chút công phu, không giống võ công của các ngươi nhưng hiệu quả cũng không tệ lắm. Ta vẫn muốn thử một lần chỉ là tìm không thấy đối thủ tốt. Công phu của hai người các ngươi xuất chúng ở Nội Vệ, càng khó có được là xuất chiêu, thu chiêu xuống tay có chừng mực. Tìm hai người các ngươi, bổn cung cùng Hoàng Thượng đều có thể yên tâm."

Tử Dư cùng Tử Lan liếc mắt nhìn nhau một cái, nhiệm vụ này cũng không dễ làm.

Các nàng là nô tỳ của Hoàng Hậu, sao có thể thắng Hoàng Hậu? Nhìn thân thể nhỏ nhắn mềm mại mảnh mai của Hoàng Hậu, từ nhỏ kim kiều ngọc quý mà nuôi lớn, đừng nói đến nâng đao múa kiếm, cánh tay nhỏ bé kia không chắc có thể nâng thương lên. Người gọi là dị nhân kia cũng không biết là bọn giang hồ bịp bợm tới từ nơi nào, lấy hai cái mánh khoé đến lừa gạt Triệu gia.

Đối thủ yếu như vậy, các nàng muốn nhượng nhịn, muốn giả bại cũng không có chỗ để nhường.

Vẻ mặt hai người rối rắm, Hoàng Hậu lại chỉ cười.

"Phải dùng hết sức nha!" Hoàng Hậu nhàn nhã nói. "Đây là đánh cuộc giữa bổn cung và Hoàng Thượng. Hắn đánh cuộc các ngươi có thể thắng, bổn cung thì đánh cuộc các ngươi sẽ thua."

Sau khi hai người Tử Dư cùng Tử Lan trở lại chỗ ở, nhìn nhau không biết nói gì, chỉ có nước mắt chảy thành dòng.

Chén cơm này Hoàng Hậu thưởng cũng thật khó ăn!

---

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, qua trưa, Hoàng Đế lại sai người kêu các nàng qua, giáp mặt nói chuyện tương tự.

Phải dùng hết sức lực, muốn Hoàng Hậu thua. Chẳng qua, Hoàng Đế dặn dò mấy trăm lần khiến các nàng xuống tay thì chừa chút tình cảm, giữ lại lực mà không phát. Hoàng Hậu thân kiều thịt quý, nếu làm nàng ấy bị thương, hắn chỉ bắt hai người này hỏi.

Vừa muốn dùng hết sức lực, lại không thể làm người bị thương. Đây vốn là chuyện chẳng dễ dàng làm được.

Nhưng khó thì khó ở chỗ, buổi sáng Hoàng Hậu vừa mới mới nói, nàng ấy muốn thắng!

Nàng ấy thắng, hai nàng phải thua.

Một người là chủ tử trước kia, một người là chủ tử hiện tại. Hai người hợp kế, vậy còn đánh cuộc làm gì? Cho dù hiện tại các nàng được phân tới Chiêu Dương Điện thành người của Hoàng Hậu nương nương nhưng các nàng trước sau đều là Nội Vệ. Cho dù Hoàng Hậu cũng là của Hoàng Thượng, các nàng còn có thể làm trái Hoàng Thượng vì làm Hoàng Hậu vui vẻ hay sao?

Quyết định chủ ý, các nàng liền vứt bỏ băn khoăn. Thậm chí còn chủ động mời Hoàng Hậu tới xem hằng ngày các nàng luyện công.

Để Hoàng Hậu nương nương làm quen với thói quen ra tay cùng chiêu thức của các nàng một chút, tốt xấu có thể đánh nhiều hơn hai hiệp, sẽ không thua quá khó coi.

Triệu Yên Dung cũng không khách khí, hai ngày quan sát tinh tế còn hỏi vô số vấn đề.

---

https://thuviensach.vn

Tới ngày đã ước định, Chiêu Dương Điện sớm rửa giải tán bớt người. Lý Duệ để hộ vệ bao vây quanh hậu viện chật như nêm cối. Ngay cả một con chim cũng không thể bay vào.

Hậu viện Diễn Võ Trường chỉ để lại năm người.

Hoàng Đế, Hoàng Hậu, hai gã Nội Vệ, còn có... Quan Quân hầu Bùi Nghi.

"Ngài gọi cữu cữu tới làm chi?" Hoàng Hậu đã đổi một bộ trang phục đầy sức lực, khăn xanh trùm đầu, bỏ hết tất cả trâm cài trang sức, có vẻ phá lệ hiên ngang lưu loát.

Lý Duệ lần đầu tiên nhìn thấy thê tử trang điểm như vậy, trong khoảng thời gian ngắn lại có chút không dời mắt được.

"Ta muốn đi, đương nhiên phải thương nghị cùng Bùi Hầu và Vinh Vương." Lý Duệ giải thích, chỉ một câu này của hắn nhưng chân chính thuyết phục được hai người lại khiến hắn mất sức lực cực lớn. Bùi Nghi tỏ vẻ phản đối cùng khinh thường rất lớn đối với ý tưởng tự mình mạo hiểm của Lý Duệ, thậm chí đưa ra lời ngầm hỏi, để hắn thay thế Lý Duệ xuôi nam.

Hiện giờ thế cục phía nam mẫn cảm, bao nhiêu đôi mắt đều đang nhìn chằm chằm. Nếu Bùi Nghi đột nhiên không thấy, rất nhiều người sẽ nghĩ đến chuyện như vậy. Lý Duệ là hoàng đế, ngồi trên ngôi cửu ngũ không ai nghĩ đến hắn thân là đế vương lại dám tự mình xông vào nguy hiểm, ngược lại là an bài thỏa đáng nhất bí ẩn nhất.

Thật vất vả thuyết phục Bùi Nghi cùng Vinh Vương Lý Khác, đại khái an bài cũng có bài bản. Hoàng Đế lại gộp thêm, nói ra ý Hoàng Hậu cũng muốn đi theo.

Vinh Vương thì không thấy sao? Nhưng lúc ấy Bùi Nghi nổ tung.

https://thuviensach.vn

Chuyến đi xuôi nam lần này, nguy hiểm không nói, đó là đại sự về vận mệnh quốc gia. Hoàng Hậu hoàn mỹ trong cảm nhận của hắn sao lại có thể có ý niệm hoang đường như vậy. Đây không phải là thêm phiền cho mọi người sao?

Vì thế rất xem thường hoàng đế một phen.

Ngay cả một nữ nhân cũng không trị được, vẫn là nam nhân sao?

Lý Duệ cũng nóng nảy, ngoại chất nữ của ngươi, ngươi còn không biết? Đó là nữ nhân bình thường sao? Nếu có thể thay đổi ý tưởng của nàng nhẹ nhàng như vậy, làm sao đến nỗi nói ra muốn luận võ cùng Nội Vệ?

Không đáp ứng? Không đáp ứng một cái thử xem? Đừng nói đến loại chiêu trò không cấp bậc như không cho nam nhân lên giường. Khiến cho trong lòng Hoàng Hậu không vui, ai biết để nàng lại gây ra chuyện gì cho ngươi?

Ở lại còn phải ứng phó trong triều, rất nhiều thăm dò, hoài nghi, gây khó dễ ở hậu cung. Nếu nàng 'tuột xích' vào thời điểm mấu chốt, hậu quả khó có thể tưởng tượng.

Hoàng Hậu chưa bao giờ đánh trận mà không nắm chắc! Trong lòng Hoàng Đế run lên, đừng để nàng thực sự có biện pháp gì, thực sự có công phu gì đi!

Vì thế thử Bùi Nghi hai câu, Bùi Hầu vừa lật đôi mắt, từ trong lỗ mũi hừ ra tiếng. "Công phu gì? Hai tỷ tỷ kia của ta, kim kiều ngọc quý mà nuôi lớn, mười ngón không dính nước mùa xuân. Sao cha mẹ ta có thể nỡ để các nàng đi chạm vào đao kiếm? Khi còn bé thật ra ta từng học mấy chiêu, cũng đều là công phu cực thô thiển, sau đó thân thể không được tốt, lại luyến tiếc ta chịu khổ luyện công."

Hoàng Đế lập tức yên lòng.

https://thuviensach.vn

Theo như Bùi Hầu nói, các tỷ tỷ của hắn không biết công phu, truyền cho Triệu Yên Dung thế nào được?

"Nếu nói như vậy, thuật bắn tên của Hoàng Hậu lại thật không tầm thường." Lý Duệ yên tâm rất nhiều, lại không nhịn được khen Hoàng Hậu của mình một chút. Không ai dạy còn có thể bắn tốt như vậy, nếu có danh sư chỉ điểm, vậy Hoàng Hậu của hắn còn có năng lực hơn?

"Một trong lục lễ, có lẽ Triệu gia đã mời người dạy." Bùi Nghi thật sự không nhìn được bộ dáng thê nô này Hoàng Đế nhưng cũng không yên tâm chất nữ, liền túm hoàng đế, cùng nhau tới xem chiến.

Hắn thật muốn nhìn, chất nữ mọi việc không tầm thường này của mình, có thể có bản lĩnh gì? Mà thắng hai vị Nội Vệ võ nghệ cao cường trong cung.

Hoàng Hậu cũng không làm khó hoàng đế, nàng muốn đi theo chắc chắn không thể giấu diếm được Bùi Hầu và Vinh Vương. Có thể thừa cơ hội này, thuyết phục Bùi Nghi và Vinh Vương liền không thành vấn đề.

Vì thế cười hì hì đi chào hỏi cữu cữu, bị Bùi Nghi kéo tới một bên đi.

"Ngươi đang ồn ào gì thế?" Bùi Nghi tức đến nổ phổi, nhìn trang phục này của Hoàng Hậu, đúng là không phải vui đùa. "Ngươi biết công phu gì? Ngươi đừng nhìn những Nội Vệ này xinh xắn lanh lợi, lực trên tay không thua nam nhân, ai tiến lên một chút là bị thương."

"Sao cữu cữu biết ta không biết?" Hoàng Hậu vẻ mặt không sao cả, cười hì hì như cũ. "Ngài ung dung ngồi xem Yên Dung giành thắng lợi đi!"

Không thèm nhìn Bùi cữu cữu nổi trận lôi đình, Hoàng Hậu thắt chặt đai lưng, đi đến giữa chỉ vào Tử Lan nói. "Tới tới tới, chúng ta đừng lãng phí thời gian, Tử Lan ngươi lên trước."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ khẩn trương duỗi người về phía trước. "Cẩn thận, tất cả cẩn thận. Các ngươi không được làm Hoàng Hậu bị thương ..."

"Đừng giữ lại lực, nếu không một lát nữa làm các ngươi bị thương ta sẽ ngượng ngùng." Hoàng Hậu kêu gào.

Tử Dư cùng Tử Lan trên mặt căng cứng, trong lòng lệ rơi thành sông.

Chơi cùng chủ tử, thật là quá lo lắng.

Tử Lan hành lễ với Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu trước, sau đó cáo lỗi rút ra binh khí.

Đó là một thanh kiếm gỗ, sợ chất gỗ cứng rắn làm phượng thể của Hoàng Hậu bị thương, lại đặc biệt lấy vải bông thật dày bọc một tầng, thoạt nhìn như là một cây gậy thật dài mang chuôi, vô cùng buồn cười.

Hoàng Đế cùng Bùi Hầu lại rất vừa lòng khá thưởng thức, cảm thấy hai Nội Vệ này tâm tư tỉ mỉ, hầu hạ chủ tử rất trung thành.

Lý Duệ quyết định, một lát nữa phải thưởng thật nhiều.

Hoàng Hậu cười cười, hai tay không đứng ở chỗ đó, một tay khẽ vẫy, ý là, đến đây đi.

Tử Lan quát một tiếng, kiếm dài... gậy dài run lên... không kéo ra ánh kiếm...

Tử Dư ở bên cạnh nhìn không nhịn được cười ra tiếng. Tử Lan cũng nao nao, Hoàng Hậu cười ha ha, bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng khoan thai đi tới.

Cánh tay Tử Lan rung lên, mũi kiếm đâm nhanh, chỉ ba hướng bên trên, ở giữa, bên dưới của Hoàng Hậu. Tuy rằng cây gậy bọc vải bông kia

https://thuviensach.vn

thoạt nhìn buồn cười nhưng thế công sắc bén, xuống tay lưu loát dứt khoát, Nội Vệ Tử Lan này thực sự là một cao thủ.

Hoàng Hậu vốn đang chậm rãi đi, thấy Tử Lan tấn công tới, đột nhiên thân mình vặn một cái, dưới chân phát lực, né tránh ra ngoài như mũi tên.

Tử Lan thu thế không ổn định, người lao về phía trước, kiếm chiêu biến đổi, sửa đâm thành cắt, vận lực từ thắt lưng truyền đến cánh tay, từ cánh tay dẫn đến cổ tay, gậy dài vung lên đã cắt ngang ra ngoài.

Hoàng Hậu cách xa Tử Lan chỉ có hai bước, chiêu này muốn tránh cũng không thể tránh. Tử Lan còn giữ lại lực trên cổ tay, chỉ đợi vũ khí đụng phải Hoàng Hậu liền lập tức thu lực. Không nghĩ tới cái vung này của nàng ta bị hụt. Hoàng Hậu đột nhiên cúi người, nhào lộn ngay tại chỗ, lăn hai vòng đã lăn đến phía sau nàng ta.

Tử Lan ngây ra chỉ trong một chớp mắt như tốc độ ánh sáng, Hoàng Hậu đã nhảy bắn lên từ trên mặt đất, một bàn tay vòng qua sau cổ nàng ta, trên tay kia ánh sáng lạnh nhẹ nhàng hiện ra, không biết nàng từ nơi nào lấy ra một thanh dao găm sáng loáng, đã vững vàng đặt trên cổ họng Tử Lan.

Ngay cả một chiêu cũng không qua, Tử Lan đã thua.

Giữa sân im lặng một mảnh, ai cũng không nói ra lời.

Thực lực của Tử Lan bọn họ đều thấy, bàn về sức lực cùng chiêu thức. Triệu Yên Dung đều thua xa nàng ta.

Chỉ là...

Ai ngờ đến Hoàng Hậu lại có thể biết lăn lộn trên mặt đất?

Còn lăn liền hai vòng...

https://thuviensach.vn

"Nô tỳ thua." Bị lưỡi dao sắc bén lạnh như băng ép tới cổ họng, Tử Lan phản ứng lại trước tiên, ném cây gậy trong tay lên trên mặt đất.

"Ha hả." Nàng nghe được Hoàng Hậu cười khẽ một tiếng, ý lạnh rời đi, bàn tay Hoàng Hậu lật một cái thanh dao găm kia đã không thấy tung tích.

"Ta thắng một trận nhé!" Tử Lan thấy Hoàng Hậu nghịch ngợm chớp chớp mắt với Hoàng Đế, duỗi ngón tay hướng lên trên.

Khi Tử Dư đi qua bên cạnh nàng, Tử Lan bắt lấy nàng ta, thanh âm khẽ run. "Ngươi cẩn thận một chút."

Tử Dư cảm thấy không thể hiểu được, chỉ là sơ ý trong chốc lát, khiến cho Hoàng Hậu đúng lúc bắt được. Trận này Hoàng Hậu cũng chỉ thắng ở một lần xuất kì bất ý [1].

([1]: xuất kỳ bất ý: thừa dịp đối phương không dự đoán được mà hành động)

Tử Lan không tiện nói với nàng ta, trong một khắc Hoàng Hậu ra chiêu kia, nàng cảm giác được sát ý, một đao kia, gọn gàng lưu loát, ra tay tinh chuẩn. Từ nhỏ các nàng đã được huấn luyện khiến cho các nàng vô cùng mẫn cảm đối với sát khí. Dao găm đè ở cổ họng nặng trĩu mà lạnh thấu xương. Người chưa từng giết người, tuyệt đối sẽ không có khí thế như vậy.

Như trước, thanh kiếm gỗ của Tử Dư bọc vải bông, tính tình của nàng trầm ổn hơn Tử Lan, chiêu thức cay độc, tấn công phòng thủ đầy đủ. Ba chiêu đầu, Hoàng Hậu chỉ trốn. Thủ đoạn từng dùng ở trước mặt Tử Lan sử dụng ở trước mặt Tử Dư hiển nhiên vô dụng, chỉ là trong một khoảng thời gian Tử Dư lại không có sơ hở có thể giải. Hoàng Hậu chạy bộ quanh sân, Tử Dư xách kiếm đuổi theo phía sau.

https://thuviensach.vn

Thế này có chỗ nào giống như đang luận võ, ngược lại giống như đang thi chạy trăm mét.

Bùi Nghi che miệng, cười đến không dừng được.

Hoàng Đế vỗ trán, cảm thấy hình tượng Hoàng Hậu hủy sạch sẽ.

Ngay cả Tử Dư đang chạy vòng vòng cũng không nhịn được cong khóe môi.

Hoàng Hậu đang ở chạy vội bỗng nhiên dừng gấp một cái, xoay người giơ tay ném một đồ vật trắng bóng. "Xem ám khí!"

Tử Dư đang cười có chút thất thần, nghe Hoàng Hậu kêu một tiếng, theo bản năng liền dùng trường kiếm trong tay đập bay ám khí kia, đồ vật kia chịu lực lập tức nổ tung, một đống trắng bóng dính lên trên mặt nàng, khiến nàng ngay cả đôi mắt cũng không mở ra được.

Thầm nghĩ. "Hỏng rồi!"

Chợt nghe một tiếng nổ, âm thanh kẹp kim loại chạm vào nhau, dưới chân không biết bị thứ gì vướng phải, người đã ngã về phía trước.

Cũng may thân thủ của Tử Dư tốt, phản ứng mau lẹ, đôi tay khẽ chống trên mặt đất, thân thể vặn một cái, cuối cùng không ngã đến mặt mũi chạm đất thành bi kịch.

Nhưng trước mắt trắng xóa dính dính cái gì cũng không nhìn thấy, hai chân lại bị thứ gì trói chặt, ngón tay cái của nàng tê rần. Trường kiếm trên tay đã bị người đoạt đi, rồi sau đó trên cổ bỗng lạnh, nàng chỉ nghe thấy âm thanh đắc ý dào dạt của Hoàng Hậu. "Ta lại thắng rồi!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Đôi Tay Thần Kì Thay Đổi Càn Khôn

Thủ đoạn thấp kém + Hai Tần mỹ nhân + đóa hoa cao lĩnh trong lòng cao lĩnh[1]

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

([1] cao lĩnh: nghĩa đen là bông hoa trên sơn lĩnh cao cao, chỉ có thể nhìn từ xa; nghĩa rộng là nói về người có phong thái cao quý, không có cách nào chạm vào, vẻ đẹp cách quá xa sinh hoạt đời thường)

Tử Dư không hiểu sao mà đã thua trận nhưng Lý Duệ, Bùi Nghi cùng Tử Lan đang xem cuộc chiến lại khá tinh tường.

Hoàng Hậu tay trái tung bao bột phấn trắng bóng ra ngoài, tay phải nàng lộ ra một cái nỏ nhỏ thoạt nhìn rất tinh xảo dùng dây da buộc trên cổ tay. Ngay khi Tử Dư bị bột phấn màu trắng làm cho hoa mắt, Triệu Yên Dung bóp cơ quan trên nỏ, một sợi dây thừng màu đen từ trên nỏ đã bay ra ngoài, sợi dây xích này không dài lắm, hai đầu treo quả cầu bằng đồng, bay về phía mắt cá chân của Tử Dư ở đối diện. Khóa sắt treo vật nặng ở hai đầu quay tròn trên không trung, đánh lên mắt cá chân của Tử Dư, vừa vặn quấn vài vòng, làm Tử Dư trượt chân.

Lại sau đó, Triệu Yên Dung tiến lên, đoạt kiếm, khóa cổ, lấy dao găm ra, động tác liên tục.

https://thuviensach.vn

Nếu như không nhìn nàng ném bột phấn trắng trước, sau đó lén quấn chân, chỉ một chiêu thủ đoạn khống chế kẻ địch cuối cùng, vẫn làm cho người vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

"Nói với nàng ấy đừng có dùng tay đi dụi mắt, cẩn thận cay hỏng mắt." Trong đám đỉnh đầu chồng chất này, cũng chỉ có Bùi Nghi từng thấy cảnh đời, có chút khái niệm đối với thủ đoạn mà đầu gấu du côn đầu đường hay sử dụng.

"Yên tâm đi, đối phó với người một nhà, Bổn cung đâu nỡ dùng vôi." Hoàng Hậu rút dao găm, cầm khăn của mình lau mặt cho Tử Dư: "Chỉ là một chút bột lúa mì, không đáng ngại, lát nữa rửa là tốt rồi."

Tử Dư cảm thấy vô cùng xấu hổ, may mà đối thủ là Hoàng Hậu, hôm nay nếu ngã trong tay người khác, loại thủ đoạn thấp kém này đúng là không phòng ngự nổi, nói không chừng đôi mắt này cũng bị cay đến mù.

Lại nhìn hoàng hậu, tuy trên người tràn đầy bụi đất vì lăn qua lăn lại, trên mặt cũng dính chút ít bột lúa mì trắng toát nhưng xung quanh hai đầu lông mày tỏa sáng, loại vui sướng cùng tự hào này đặc biệt có thể lây cho người khác.

"Mặc dù thua, các ngươi cũng đừng nản chí." Hoàng Hậu dương dương đắc ý mà vỗ bờ vai của nàng: "Ngươi cùng Tử Lan có võ công tốt, nếu thật sự dùng đao thương thật mà đọ sức, Bổn cung không phải đối thủ của các ngươi. Nhưng các ngươi thua ở đâu, bản thân tự biết không?"

Tử Dư nghiêng đầu nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Khinh địch."

Tử Lan bồi thêm một câu: "Không có lòng tất phải thắng, không có con đường lấy được thắng lợi, không khí thế thắng kẻ địch."

Triệu Yên Dung nhẹ gật đầu, nói với các nàng: "Các ngươi được giáo dục chính quy, phát chiêu, ra chiêu, đối chiêu đều có một đường. Thế

https://thuviensach.vn

nhưng kẻ địch các ngươi gặp phải cũng không nhất định sẽ quan tâm đến những con đường, quy củ này. Gặp được những người được huấn luyện nghiêm khắc từ nhỏ, quy củ khắc đến trong khớp xương như các ngươi, tất nhiên là người có kỹ thuật cao sẽ thắng nhưng nếu trước mặt các ngươi chỉ là một đám lưu manh nho nhỏ, đến đánh là quần ẩu, tung vôi, đánh lén, cầm gạch đập, dùng khói mê, toàn bộ xông lên, thì các ngươi ứng biến không đủ."

Nàng cười tủm tỉm mà nhìn Lý Duệ cùng Bùi Nghi: "Hoàng Thượng, cữu cữu, hai vị nói xem, có phải thế không?"

Nếu như các nội vệ không gặp được sự kiện đặc thù hoặc sứ mạng đặc biệt, đời này chưa chắc có thể ra hoàng cung, các nàng tự nhiên không có khả năng gặp gỡ mấy thứ thủ đoạn thấp kém như vôi gì gì đó, đánh lén, khói mê,... mà Hoàng Hậu nói. Nhưng bọn họ biết, hai nội vệ này sẽ một đường xuôi nam cùng Lý Duệ.

Đường xá dài dằng dặc gian nan, gặp được chuyện gì ai cũng không nói rõ được, cũng không ai thể xác định.

Ngược lại Hoàng Hậu đã đánh thức bọn họ.

Đã ra khỏi kinh thành, những chuyện này thì không thể không đề phòng, không thể không tinh thông.

Bùi Nghi ngưng thần suy nghĩ, nói với Lý Duệ: "Vinh Vương quan hệ rộng, quen biết không ít kỳ nhân dị sĩ[2], lát nữa thần thương lượng cùng hắn một chút, chọn một người giang hồ có lai lịch rõ ràng đi theo ngài."

([2] kỳ nhân dị sĩ: những người có sở trường, tài năng kì lạ)

Lý Duệ đương nhiên cầu còn không được.

https://thuviensach.vn

"... Thiếp thân thắng, chuyện Hoàng Thượng ngài từng đáp ứng cứ quyết định như vậy nhé." Triệu Yên Dung chen mặt tới, cười tủm tỉm mà nhìn Lý Duệ: "Quân tử một lời đồng ý nặng ngàn quân[3], chỉ có điều Hoàng Thượng phải hao tâm tổn trí đi tìm người có thể thay thiếp thân tọa trấn rồi."

([3] quân (钧): đơn vị trọng lượng ngày xưa của Trung Quốc, 30 cân là một quân)

"..." Lý Duệ bị nàng chắn đến không còn lời nào để nói.

Triệu Yên Dung có thể thắng hai nội vệ này không phải vì võ công cao bao nhiêu, mà thủ đoạn của nàng quá nhiều, thiệt thòi cho nàng, một thiên kim tiểu thư đại môn không ra, nhị môn không bước[4], rốt cuộc làm sao lại biết nhiều ám chiêu hạ lưu như vậy.

([4] đại môn không ra, nhị môn không bước: nhà ở cổ đại có đại môn là cửa lớn, giống như cổng nhà bây giờ, nhị môn là cửa trong, câu này ý chỉ Triệu Yên Dung một đại tiểu thư không bước ra khỏi nhà bao giờ làm sao lại biết nhiều ám chiêu hạ lưu đến thế.)

Hoàng Hậu đối mặt hoài nghi của Hoàng Đế cùng cữu cữu, chỉ vuốt tóc rơi xuống trán, khẽ cười một tiếng.

"Ha ha!"

Khi còn bé Bổn cung thế mà lại từng gặp cao nhân dị sĩ (đồng nghĩa với kỳ nhân dị sĩ) đấy!

Vì sao các ngươi không biết? Đùa sao, cao nhân dị sĩ đương nhiên đều là tồn tại cao sâu độc lai độc vãng[5], thần long thấy đầu không thấy đuôi[6]. Cao nhân thấy tư chất Bổn cung rất tốt, cho nên tùy tiện truyền mấy chiêu võ công, Bổn cung còn có thể ồn ào đến mức làm cho ai cũng biết hay sao?

https://thuviensach.vn

([5] độc lai độc vãng: thích hoạt động một mình, ít giao tiếp cùng người khác

[6] thần long thấy đầu không thấy đuôi: ví von về người có hành tung thần bí, người khác khó có thể biết được)

Cách trả lời điển hình của Hoàng Hậu.

Như lọt vào trong sương mù, không phân rõ thật giả, còn không có cách nào đi phân rõ.

Hiện nay Triệu gia cũng không còn, đi đâu tìm người hỏi đây?

Hoàng Hậu nương nương vô cùng vui vẻ thi đấu hữu nghị xong, tâm tình thật tốt, mang theo hai tiểu đồng bọn đi tắm rửa thay y phục, ăn cơm.

Còn lại Hoàng Đế chán nản ngồi đó than thở, biết vậy chẳng làm.

Bùi Hầu lại không tức đến giậm chân mà ngồi ở đó im lặng suy nghĩ hồi lâu, mới nói: "Để Hoàng Hậu đi theo, cũng không hẳn không tốt."

Một đoàn người toàn bộ là cao thủ, khó tránh khỏi khiến ánh mắt của người ngoài chú ý. Lý Duệ mang theo Triệu Yên Dung đi, giả trang thành vợ chồng ra ngoài càng dễ làm cho người khác tin phục. Hơn nữa Triệu Yên Dung tinh quái, con người thông minh, ánh mắt lại độc đáo, nói không chừng càng có tác dụng hơn thị vệ phái ra từ nội cung.

Hắn cầm lấy nỏ cầm tay Hoàng Hậu cởi ra nhìn kỹ lại, đưa cho Lý Duệ: "Thứ này lại thật tinh xảo lợi hại, để Hoàng Hậu tìm công tượng kia làm thêm vài cái, mặc dù hiệu quả giết địch của nó không sắc bén bằng lưỡi đao, nhưng dùng để phòng thân cùng lén tập kích rất tốt."

Cái nỏ cầm tay này là do Triệu Yên Dung cải tạo từ nỏ cầm tay bản tiêu chuẩn của nội vệ trong nội cung, nhỏ hơn, lực bắn ra càng lớn.

https://thuviensach.vn

Cái xích có gắn quả tạ dùng để vây khốn Tử Dư trước đó là mượn lực chấn động của nỏ cầm tay mà bắn ra nhưng cái nỏ cầm tay lắp ráp kia chính là nỏ bắn tên lớn bằng một bàn tay. Không biết Hoàng Hậu vô tình hay cố ý, khi nàng cởi nỏ cầm tay xuống, lại thả một hộp dài nhỏ chứa tên nỏ bên cạnh, một hộp chứa bốn mũi tên, mũi tên sắc bén, lóe ra ánh sáng màu xanh lam, bên trên bỏ một tờ giấy nhỏ, chữ viết xinh đẹp rất rõ ràng: cẩn thận, mũi tên có độc.

Lý Duệ nhìn nỏ cầm tay trong tay, lại nhìn tờ giấy, bất đắc dĩ mà lắc đầu nở nụ cười.

Người đóng giả Lý Duệ đã tìm được, thân hình của Tần Tiêu cùng Lý Duệ rất giống, còn Hoàng Hậu Triệu Yên Dung, lúc Tần thiếu gia nghe lén được tin tức cũng không do dự, trực tiếp kéo tỷ tỷ mình qua: "Ngài xem một chút, nàng ấy có phù hợp không?"

Tiếu Trầm Mặc dịu dàng bái, sau khi đứng lên, đột nhiên cười cười, hai mắt lưu chuyển như hai viên thủy ngân đen, khóe miệng hơi cong, mang theo một chút ngây thơ cùng trào phúng, thần thái kia rõ ràng có vài phần giống Triệu Yên Dung.

Chiều cao của Tiếu nữ quan cùng Triệu Yên Dung không kém bao nhiêu, cũng hết sức thon thả, người có dáng người giống dễ tìm nhưng muốn tìm được người có thể học được nét mặt phong cách tương tự thì có khó khăn khá lớn.

Triệu Yên Dung tò mò nhìn mặt Tiếu Trầm Mặc, lại nhìn Tần Tiêu, lắc đầu cười nói: "Hoàng Thượng nói các ngươi là tỷ đệ song sinh, Bổn cung thật sự không nhìn ra. Tiếu nữ quan, nghe nói ngươi tinh thông dịch dung, vậy khuôn mặt này của ngươi rốt cuộc là thật hay giả?"

Tiếu Trầm Mặc mỉm cười, quay người đi đến trước chậu đồng chứa nước, cầm một chút thuốc bột rắc vào bên trong khuấy đều, sau đó lấy ngón

https://thuviensach.vn

tay thấm ướt nhẹ nhàng chà xát khóe miệng cùng sau tai của mình. Một lát sau, nàng bóc hai mảnh da mỏng không màu thật nhỏ từ trên mí mắt xuống, lại gỡ hai mảnh da mỏng từ sống mũi cùng má xuống.

Sau đó nàng dùng nước trong chậu đồng tinh tế rửa mặt sạch sẽ.

Lại xoay người lại, tròng mắt của người ở đây gần như sắp lọt ra ngoài.

Chỉ là mấy mảnh da mỏng nhỏ, người trước mắt gần như đã hoàn toàn thay đổi thành hình dạng khác.

Màu da vốn hơi vàng trở nên trắng nõn hồng nhuận phơn phớt, mắt hạnh to tròn đáng yêu, sống mũi ngay thẳng, cái cằm nhọn, mặt mày quả nhiên có sáu bảy phần giống Tần Tiêu.

Triệu Yên Dung ôm tim kêu lên một tiếng.

Tần Thiếu giám phiên bản nữ, Tần mỹ nhân chính thức! Không đúng, là Tiếu mỹ nhân?

Bọn họ rốt cuộc là họ Tần hay họ Tiếu?

A a a, bất kể là họ gì, hai mỹ nhân như vậy đứng chung một chỗ, quá đẹp mắt rồi!

Mắt Hoàng Hậu ứa ra tim hồng, nếu không phải bị Hoàng Đế túm lấy, chỉ sợ đã xông lên phía trước yêu cầu kí tên rồi.

Triệu Yên Dung từng gặp nhiều loại hình mỹ nữ trong cung, diêm dúa lẳng lơ, đoan trang, thanh thuần, ngây thơ, loại hình gì cũng có, nhưng mỹ nữ điềm tĩnh rộng rãi như Tiếu Trầm Mặc trước mắt, lại khiến cho người ta hoàn toàn không dời mắt được.

https://thuviensach.vn

Nữ nhân đẹp như vậy, sống trong cung mười hai năm, lại có thể dấu diếm cẩn thận, phần cẩn thận này, phần kiên nhẫn này, không phải một nữ nhân bình thường có thể làm được!

Lấy dung mạo của nàng, nếu không ngụy trang, chỉ sợ đã sớm thành một trong số mẹ kế tiện nghi của Lý Duệ rồi.

Triệu Yên Dung bưng lấy mặt, nhìn Tiêu Trầm Mặc, lại ngó ngó Lý Duệ, nhìn đến mức tóc gáy Hoàng Đế dựng đứng.

"Nàng cứ nhìn trẫm làm gì?" Hoàng Đế không dễ xù lông trước mặt người bên ngoài, chỉ có thể bí mật véo bờ eo thon của Hoàng Hậu, đương nhiên, không dám dùng lực, nói là véo, không bằng nói là gãi.

"Một mỹ nhân như vậy, ngài không động tâm sao?" Hoàng Hậu che miệng, lén lén lút lút kề tai nói nhỏ với Hoàng Đế, lông mi thật dài như cây quạt nhấp nháy quét trên mặt Lý Duệ, quét hắn như trăm móng vuốt cào tim, thầm nghĩ muốn hành quyết Hoàng Hậu lá gan lớn lại không nghe lời ngay tại chỗ.

"Đẹp cái gì? Nhìn quen khuôn mặt kia của Tần Tiêu, ai sẽ động tâm đối với một nữ nhân lớn lên giống hắn như vậy?" Hoàng Đế liếc mắt, duỗi tay ra, biến gãi thành ôm: "Hoàng Hậu có phải còn có rất nhiều chuyện không nói với trẫm không? Một lát nữa chúng ta tìm một chỗ trò chuyện thật kỹ."

Triệu Yên Dung chột dạ mà ha ha hai tiếng, nam nhân chỉ trung thực không đến hai phút lại bắt đầu chọc nàng.

"Ngài nói ngài nhìn quen mặt của Tần Tiêu."

"Thì sao?"

"Vậy cữu cữu thiếp chẳng phải cũng thường nhìn?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy."

"Vậy tại sao cặp mắt của cữu cữu thiếp vẫn cứ nhìn chằm chằm Tiếu nữ quan người ta?"

"À..."

"Có phải là mùa xuân của cữu cữu cũng đến rồi không?"

"Chớ có nói hươu nói vượn."

"Nói không chừng, chúng ta ra ngoài một chuyến, lúc trở về ta đã có một dượng, lại thêm một mợ rồi." Hoàng Hậu cười đến cười run rẩy cả người, dù thế nào cũng cảm thấy mình kiếm lớn.

"Bùi Hầu có người trong lòng, nàng đừng loạn điểm uyên ương phổ[7], tránh hắn trở mặt với nàng, cũng làm hỏng thanh danh của Tiếu nữ quan người ta." Hoàng Đế nhìn Hoàng Hậu không đáng tin cậy này của mình, bỗng cảm thấy mang người rời kinh thành có lẽ không phải là một chuyện xấu. Chỉ cái tính nết nói làm liền làm này của nàng, không chừng quả thực sẽ làm ra chút chuyện gì đó, khiến cho Vinh Vương cùng Bùi Hầu sau này đến tìm hắn dốc sức liều mạng.

([7] loạn điểm uyên ương phổ: là một thành ngữ, ý chỉ ghép nhân duyên lung tung, xứng đôi sai cho hai bên nam nữ)

"Có người trong lòng? Sao thiếp không biết?" Dây thần kinh bát quái của Hoàng Hậu rung lên "Tích tích", Bùi cữu cữu cao lĩnh như vậy lại cũng sẽ chơi trò thầm mến với người ta? Ôi mẹ ơi, không biết đối phương là cô nương nghiêng nước nghiêng thành nhà ai. Không phải lại là một đóa hoa cao lĩnh đấy chứ?

Cao lĩnh xứng với cao lĩnh, Triệu Yên Dung hung hăng rùng mình một cái, ngẫm lại đã cảm thấy lạnh rồi!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Trời Cao Mặc Chim Bay

Mười vạn câu hỏi vì sao + Phu thê cùng rời kinh + Phiền toái sẽ tự tìm tới cửa

Edit: Phương Quý tần

Beta: Uyển Sung dung

"Mau nói mau nói, người hắn thích là cô nương nhà ai vậy? Ngay trong kinh thành sao? Thân phận vô cùng đặc thù sao? Nếu không sao mãi vẫn chưa thành thân? Người nhà không vừa ý? Hay là vị cô nương kia đã mất, hắn từng thương hải nan vi thủy, trừ khước vu sơn bất thị vân [1]?"

([1] thương hải nan vi thủy, trừ khước vu sơn bất thị vân: ngắm biển xanh, khó còn gì đáng gọi là nước, trừ khi đã đến Vu Sơn, nếu không coi như chưa nhìn thấy mây; đây là hai trong 4 câu thơ trong bài Ly tứ kỳ 4 của nhà thơ Nguyên Chẩn thời Trung Đường, viết cho người vợ đã mất, dùng để biểu đạt tình yêu chung thủy)

Hoàng Đế nghe vậy liền che miệng Hoàng Hậu lại, cứ bô lô ba la như vậy, thực không khác gì mười vạn câu hỏi vì sao!

Cũng may, hiện tại bọn họ đã trở lại nội đường Chiêu Dương điện, người nên giải tán đều đã giải tán. Như hắn mong muốn, trong phòng chỉ còn lại duy nhất hai người là hắn và nữ nhân ồn ào này.

Nếu mấy câu hỏi vừa rồi của Triệu Yên Dung bị Bùi Nghi nghe thấy, không chừng đã nhào lên bóp cổ hắn, bất chấp hậu quả gánh tội mạo phạm

https://thuviensach.vn

thiên tử.

Một trong những biện pháp hữu hiệu nhất để đối phó với bé cưng tò mò chính là lấp kín miệng nàng lại. Lý Duệ nghĩ vậy liền làm ngay, cúi đầu xuống, rất tốt, thế giới thanh tịnh.

Sau đó, hai người lăn qua lăn lại đã lăn đến hơn nửa đêm.

Ban ngày, Triệu Yên Dung đã phân cao thấp với hai nội vệ, tối đến lại tiếp tục đấu lên đấu xuống cùng ông xã Hoàng Đế, cả thể xác lẫn tinh thần đều vô cùng mệt mỏi.

Tuy rằng chuyện vật lộn chăn gối này thực sảng khoái, nhưng ngay khi niềm khoan khoái ấy qua đi, xương mềm gân yếu như trở thành một đống củi, ngay cả một chút sức lực động đậy cũng không có.

Cũng may, hiện tại Lý Duệ đặc biệt ham thích hầu hạ bà xã của hắn. Hơn nữa, sau khi vận động xong, hắn thần thanh khí sảng[2], tâm tình lại thực tốt. Vì thế, Hoàng Đế đại nhân hu tôn hàng quý[3] mà tự tay ôm bà xã đại nhân đi tắm rửa, thay xiêm y, chà đến khi cả thân thể tuyết trắng phấn nộn từ trong ra ngoài mới cảm thấy mỹ mãn mà ôm trở lại giường.

([2] thần thanh khí sảng: Tinh thần sảng khoái.

[3] hu tôn hàng quý: Người có địa vị tôn quý lại đầu hàng, nhân nhượng với người có địa vị thấp hơn; hạ mình.)

Triệu Yên Dung rõ ràng ngay cả mắt cũng không mở ra được, vậy mà vẫn một mực canh cánh chuyện phong lưu của cữu cữu, nhắm mắt mà nhéo Lý Duệ, hắn không nói, nàng không cho hắn ngủ.

Lý Duệ bị nàng cào hồi lâu, cào đến mức làm cho cả thân thể của hắn có chút nóng lên, nhưng thấy nàng mệt mỏi thành như vậy, cuối cùng trong lòng vẫn luyến tiếc, ôm nàng nói: "Cữu cữu nàng vốn là người kín tiếng,

https://thuviensach.vn

chỉ là có một lần uống rượu say nói ra khỏi miệng. Hình như năm đó khi hắn vẫn còn hành tẩu bên ngoài, ở một nơi núi rừng sâu thẳm, hắn gặp được một nữ hài tử đang tắm gội. Không cẩn thận nhìn thấy, hắn liền dâng cả trái tim cho người nọ. Khi đó, hắn còn nhỏ tuổi, chỉ khoảng mười một, mười hai tuổi, vậy mà vẫn nhớ mãi người ta hơn chục năm trời."

Mười một, mười hai tuổi!

Triệu Yên Dung làm ổ trong ngực Lý Duệ, bấm ngón tay nhẩm tính. Mười một, mười hai tuổi chẳng phải mới chỉ là học sinh lớp 6 tiểu học sao? Người cổ đại đúng là trưởng thành sớm, cũng không biết lông tóc đã mọc đủ dài chưa?

"Nữ hài tử kia cùng hắn cũng không chênh lệch bao nhiêu tuổi, bị kinh hách liền chạy vội đi. Sau này, dù hắn có cố gắng thế nào cũng không tìm người nọ nữa."

Triệu Yên Dung yên lặng thắp một ngọn nến trong lòng vì vị cữu cữu trưởng thành sớm lại si tình này.

Tuy loại tình cảm một thoáng kinh hồng vừa gặp đã thương[4] này nghe qua thực đẹp đẽ, nhưng nếu thực sự đặt trong sinh hoạt kỳ thực sẽ chết non.

([4] một thoáng kinh hồng vừa gặp đã thương: Dù chỉ một thoáng nhìn nhưng đã để lại những cảm xúc vô cùng mãnh liệt, khắc sâu ấn tượng. Dạng như yêu từ cái nhìn đầu tiên =)))

Không biết tên họ, không rõ xuất thân, càng không có di động hay máy ảnh để lưu lại dáng vẻ, thực sự giống như mò kim đáy bể, biết đi nơi nào mà tìm người đây? Chẳng trách, cữu cữu cứ như vậy mà độc thân đã mười mấy năm.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng chỉ là một mầm cỏ trong tim, nhưng mối tình đầu ấy lại khắc cốt ghi tâm. Còn chưa bao giờ nói chuyện, tất cả có lẽ vẫn luôn tự tưởng tượng trong đầu, cho dù vốn chỉ là một chú chim sẻ nhỏ bình thường, cữu cữu tưởng tượng nhiều năm như thế, chỉ sợ bây giờ chú chim sẻ trong suy nghĩ đã trở thành phượng hoàng hoa quang lấp lánh.

Càng không tìm thấy, lại càng bận tâm.

Nhiều năm nay, những cô nương yêu thầm Bùi Nghi bị thua quá oan uổng rồi, chỉ sợ ngay cả mắt mũi, lông mày của tiểu cô nương nhà người ta cữu cữu cũng không nhìn thấy rõ ràng, chỉ còn lại một dáng người mềm mại, trần trụi trong kí ức.

Khoan đã! Nữ hài tử mới mười một, mười hai tuổi, làm sao lại có dáng người?

Ngực, mông đã phát triển đầy đặn chưa?

Triệu Yên Dung cứ suy nghĩ hỗn loạn như vậy trong đầu, chẳng mấy chốc đã thiếp đi lúc nào không hay.

Nàng ngủ một giấc vô cùng an ổn ở nơi này, Bùi Nghi lại làm sao cũng không ngủ được ở Quan Quân Hầu phủ.

Cứ quay cuồng như thế đến tận nửa đêm canh ba, hắn liền nhổm người ngồi dậy, trên trán, sau lưng đều là mồ hôi.

Đêm khuya nặng nề, chỉ có ánh trăng ảm đạm lặng lẽ hắt qua khung cửa sổ lót lụa mỏng, chiếu vào gian nội thất.

Bùi Nghi dựa người trên giường, cả người dường như đã tan vào bóng đêm dày đặc, thật lâu sau cũng không thể tự thoát ra.

https://thuviensach.vn

Qua hồi lâu, chỉ nghe thấy mấy tiếng thở dài dường như không thể nghe thấy truyền đến từ trong bóng đêm, chỉ chớp mắt đã bị bóng tối u ám nuốt chửng, không một dấu vết để lại.

Thời tiết oi bức cứ giằng co hơn nửa tháng, trong cung liền truyền ra tin tức Hoàng Hậu bị cảm nắng, thân thể không khỏe.

Hoàng Đế vốn ái thê như mạng liền quyết định cùng Hoàng Hậu di giá rời kinh thành đến ngoại thành, tránh nóng ở Ngọc Tuyền sơn trang. Vậy nên Hoàng Hậu liền giao phượng ấn cho Trịnh Đức phi và Cam Hiền phi cùng nhau chưởng quản, lại suy xét đến việc thân thể Bảo Trân Công chúa vẫn luôn yếu đuối, không tiện xuất cung, liền giao cho Cam Hiền phi nuôi dưỡng Công chúa. Cứ thế, đoàn người đồ sộ rời kinh thành, thẳng hướng đến núi Thúy Bình.

Quả nhiên, không khí trong núi mát mẻ hơn kinh thành rất nhiều, nơi nơi râm mát, hoa thơm chim hót, nghỉ ngơi ở chốn thiên nhiên như vậy, thực làm cho tinh thần người ta vô cùng phấn chấn, thoải mái đến mức không muốn nghĩ rời đi.

Trước khi xuất cung, Hoàng Đế cảm nhớ đến công trạng to lớn khi Đại Tề khai quốc của phu thê Bình Dương Trưởng Công chúa và Bùi Độ, đặc biệt phong nhị tiểu thư Bùi gia Bùi Cẩm là Ngụy Quốc phu nhân, từ nhị phẩm cáo mệnh của nàng trước kia trực tiếp thăng lên làm quốc phu nhân nhất phẩm.

Cả một nhóm các quý phụ trong kinh vốn luôn khinh thường Bùi Cẩm vì chuyện nàng hòa li (li hôn) với phu gia hâm mộ ghen ghét, lại thấy Ngụy Quốc phu nhân được đi theo Đế Hậu tránh nóng ở Ngọc Tuyền Sơn trang, chính là thánh quyến đang hưng thịnh (Được Hoàng Đế yêu thích mà ban cho nhiều ân điển), không khỏi hối hận chính mình không qua lại thân thiết

https://thuviensach.vn

với Bùi gia, không có chút tình cảm với Ngụy Quốc phu nhân trước khi xảy ra chuyện.

Đối với việc này, các triều thần cũng không có điều dị nghị gì. Chỉ cần Hoàng Đế không thăng quan tiến tước vị cho Bùi Nghi là được.

Theo phép thường, Bùi gia vốn là điển hình công cao chấn chủ, nhưng may mắn Bình Dương Công chúa không thể sinh nở được, chỉ để lại cho Bùi gia một người con duy nhất, sức khỏe không tốt lắm, sức khỏe không tốt lại không chịu sinh tiếp.

Công huân khai quốc như của Bùi gia, có ảnh hưởng quá lớn trong quân, có danh vọng quá cao trong dân chúng, nếu có thể chậm rãi biến mất mới là an toàn nhất.

Năm nay Bùi Hầu mới hai mươi bốn tuổi, lại đang lúc phong nhã hào hoa[5], nếu một ngày nào đó bỗng nhiên suy nghĩ thông suốt, cưới vợ nạp thiếp, con trai thành đàn, các lão thần chắc chắn sẽ đầu đến mức trắng tóc, rụng răng.

([5] phong nhã hào hoa (风华正茂): tinh thần phấn chấn mạnh mẽ, tài hoa hơn người)

Tuy Bùi gia đã giao trả binh quyền, nhưng lực kêu gọi ở trong quân vẫn còn đó. Hơn nữa, Hoàng Đế lại độc sủng ngoại tôn nữ của Bùi Hầu, người ta lại là Hoàng Hậu, là chính thê của Hoàng Đế.

Các lão thần cũng vì vậy mà không khỏi âm thầm lo lắng thế lực ngoại thích có phải đang ngày càng mạnh mẽ hay không.

Nữ nhân được phong Hậu, chẳng qua là nghe êm tai một chút, đất phong nhiều một chút, nhưng Bùi Hầu, thực sự là không thể phong thêm nữa.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cảm thấy những lão gia hỏa này thực sự là buồn lo vô cớ, ăn no rửng mỡ không có việc gì làm.

Đầu năm nay, hoàng quyền lớn hơn trời, Bùi Nghi đã giao binh quyền, cho dù danh vọng của Bùi gia trong quân vẫn rất cao, không có binh phù, ngươi có thể làm được cái gì? Hay có thể nói mười sáu vệ đang tập trung trong kinh thành chỉ có ăn mà không có làm?

Lý Duệ vào núi Thúy Bình, mang theo một vệ binh mã trong Kim Ngô Vệ phụ trách đảm bảo an toàn, dưới chân núi có thêm hai doanh binh mã là Thanh Long doanh và Hổ Bí doanh, vây cả ngọn núi lớn như một thùng sắt. Vinh Vương đang thử tiếp chưởng Tông Nhân lệnh, có quyền điều động 5000 phủ binh. Lần này xuất cung, hắn đã được Hoàng Đế ân chuẩn, đã điều một ngàn nhân mã làm phụ quân, đóng quân bên cạnh Thanh Long doanh, xem như nhiều thêm một phần chắc chắn.

Tiếu Trầm Mặc cẩn thận dịch dung cho Lý Duệ và Triệu Yên Dung một chút, chủ yếu là để giảm bớt vẻ mỹ mạo của Hoàng Đế, làm cho hắn không quá gây sự chú ý. Triệu Yên Dung lại đi theo Tiếu Trầm Mặc học mấy chiêu thật tốt, khi đi ra ngoài, chỉ cần có dụng cụ trong tay, cũng có thể làm ra hình ra dáng được tám chín phần mười.

Nữ nhân ở phương diện học thuật dịch dung thực sự là có thiên phú. Lý Duệ chỉ học một chút đã không còn hứng thú, nhưng Triệu Yên Dung thì ngược lại, cả ngày túm lấy Tiếu Trầm Mặc học cách điều chỉnh màu da, thay đổi cho mắt to, mắt nhỏ hơn, làm sao để nâng mũi, làm cằm gầy đi một chút, học được lại càng đặc biệt thích thú.

Sau khi lên núi Thúy Bình được ba ngày, Lý Duệ cùng Triệu Yên Dung lặng lẽ rời Ngọc Tuyền Sơn trang.

Chỉ có hai chiếc xe ngựa cộc kệch, Lý Duệ và Triệu Yên Dung dịch dung thành một đôi phu thê, Vinh Vương dẫn đến một người trong giang

https://thuviensach.vn

hồ, gọi là lão Mạc giả trang làm quản gia của đoàn người. Tiếp đó lại mang theo hai người là Tử Dư và Tử Lan làm thị nữ bên người, còn có mười sáu thị vệ khác giả trang thành thư đồng, tôi tớ. Cứ như vậy, một hàng xe gồm xa phu và tất cả những người khác, được Vinh Vương yểm hộ rời núi.

Một vị thiếu gia nhà phú hộ ở trong kinh dẫn theo tân nương tử là Lạc Thủy, một đường đi xuyên qua Nam Hạ, đến thành Đại Lý bái kiến nhạc phụ. Tất cả được phối hợp vô cùng thỏa đáng, không hề để sót một kẽ hở nào.

Thời tiết khô nóng, làm việc gì cũng khó khăn hơn. Đoàn người nghỉ ngơi vào lúc giữa trưa, khi ánh nắng mặt trời chói chang nhất, lại lên đường lúc rạng sáng hay chạng vạng chiều. Cứ đi như vậy trong mười ngày, cuối cùng đoàn người cũng vào trong ranh giới Định Châu.

Nơi đây đã cách kinh thành rất xa, từng mảnh ruộng cạn lớn làm cho người ta thấy mà giật mình.

Hai đầu bờ ruộng là quanh cảng hoang vu, trên đường lại càng không thấy được bao nhiêu người qua lại.

Tuy rằng có chút hoang vắng, nhưng coi như vẫn an ổn.

Bọn họ vào phủ thành Định Châu, trước tiên liền chọn một khách điếm lớn để nghỉ ngơi, sau đó Lý Duệ và Triệu Yên Dung cùng thương lượng muốn lên đầu phố để xem xét tình hình.

Muốn biết quan viên cai trị người bên dưới như thế nào, trực quan nhất chính là tìm hiểu chuyện truyền miệng ngoài đường.

Triệu Yên Dung dựa vào phương pháp Tiếu Trầm Mặc đã dạy để sửa lại khuôn mặt của Lý Duệ, chính mình lại mang thêm một cái thiển lộ[6], mang theo Tử Dư, Tử Lan cùng Lý Duệ lên phố.

https://thuviensach.vn

([6] thiển lộ (浅露): một loại dụng cụ che mặt của triều đại nhà Đường, gồm có một cái nón và lụa mỏng che đến cổ)

Lúc này đã là gần tối, thời tiết đã bớt khô nóng một chút, nhưng thực sự vẫn vô cùng oi bức.

So sánh với kinh thành, phủ Định Châu có vẻ hơi quạnh quẽ một chút, nhưng người đến người đi vẫn rất náo nhiệt.

Chỉ là, rất nhiều cửa hàng bên đường đã đóng cửa, xa xa nhìn lại, trên đường phố, chỉ có một đội ngũ rất dài đang xếp hàng trước cửa tiệm duy nhất, đội ánh mặt trời chói chang trên đỉnh đầu, cũng không hề nghe thất bất kì một thanh âm nào khác, chỉ là những khuôn mặt hờ hững lạnh nhạt, chậm rãi di chuyển.

Lý Duệ liền mang theo Triệu Yên Dung đi thẳng về phía đội ngũ kia.

Đến gần mới phát hiện đó là cửa tiệm lương thực, tất cả người xếp hàng đều là dân chúng đến mua gạo.

Trước cửa tiệm lương thực là mười mấy hán tử vạm vỡ, mỗi người đều cầm gậy trong tay, hai mắt nhìn chằm chằm vào những người đang mua gạo, giống như con sói đói nhìn chằm chằm vào từng con cừu non béo bở.

Triệu Yên Dung vừa nhìn thấy cảnh này liền lập tức nhíu mày.

"Cửa tiệm nhà ai mà lại có uy phong như vậy? Ngài xem, trên đường này có đến bốn năm cửa tiệm bán lương thực, sao chỉ có một mình cửa tiệm nhà hắn mở cửa? Mà nhà khác đều đã đóng? Là không muốn bán hay vẫn là muốn tích trữ riêng nên không bán?"

Đang nhỏ giọng nói chuyện, liền thấy một đôi mẹ con vừa mua được gạo trở về, bên cạnh nàng ta là một đứa bé khoảng chừng bốn năm tuổi, khuôn mặt u sầu, đang ủ rũ mang một cái túi nhỏ.

https://thuviensach.vn

"Nương, con muốn đồ chơi làm bằng đường." Đứa trẻ kia chỉ vào một sạp hàng bên đường bán đồ chơi làm bằng đường, nói.

"Con ngoan, tiền nương mang trên người đều mua gạo hết rồi, không còn dư tiền để mua đồ vật kia nữa." Nữ nhân kia liền lôi kéo đứa trẻ rời đi.

Hài tử liền làm ầm ĩ lên: "Lúc trước nương đã nói sẽ mua cho con, nương đáp ứng rồi!" Đứa trẻ không thuận theo, không chịu bỏ qua mà khóc nháo.

"Chỉ có chút tiền như vậy, ngay cả mua gạo cũng không đủ..." Âm thanh của nữ nhân kia rất yếu ớt, vừa nói xong thì đã khóc lên.

Triệu Yên Dung dừng chân lại một chút, sau đó liền rời đội ngũ đi đến trước mặt đôi mẹ con kia, nói với đứa trẻ: "Đừng quấy mẹ nữa, tỷ tỷ mời đệ ăn kẹo đường."

Đứa bé kia còn nhỏ tuổi, nhưng rất có tính cảnh giác, vội trốn phía sau mẫu thân nó, nhỏ giọng nói: "Ta không cần kẹo đường nữa. Nương, chúng ta đi."

Triệu Yên Dung cười cười, vén lụa mỏng quanh thiển lộ lên một nửa, lộ ra mặt của nàng: "Tỷ tỷ không phải người xấu, dệ sợ cái gì." Nói xong, nàng vẫy tay với Tử Lan, bảo nàng ấy đến trước sạp bán đồ chơi bằng đường mua ba xâu trở về.

"Tỷ tỷ thấy đệ rất đáng yêu, nên mới tặng cho đệ ăn đấy."

"Sao chúng ta có thể không biết ngượng mà nhận như vậy?" Nàng kia liên tục từ chối.

Khuôn mặt của Triệu Yên Dung chỉ là thường thường, đặt trong hậu cung của Lý Duệ có lẽ không được coi là quá tài hoa hơn người, nhưng ở phủ Định Châu, nếu nữ tử như nàng khi lên phố không mang thứ gì che

https://thuviensach.vn

mặt, nhất định sẽ khiến mọi người vây quanh ngắm nhìn. Nữ tử này vốn xuất thân từ gia đình bình dân, có lúc nào lại gặp qua một phụ nhân quý khí cấp bậc cao như vậy, vẻ mặt xinh đẹp tỏa sáng, làm hai đầu gối nàng kia chỉ muốn nhũn ra mà quỳ lạy.

Vừa cảm thán tiểu nương tử này thật sự xinh đẹp đến mức không dám nhìn thẳng.

Vừa lo lắng sao tiểu nương tử này lại lớn gan như vậy, cứ vậy mà lên phố không sợ xảy ra chuyện gì sao?

"Cho ngươi thì ngươi cầm đi." Tử Lan ở một bên cau mày nói: "Đây là phu nhân nhà ta thưởng cho."

Nữ tử kia lại nhìn hai nha hoàn hầu hạ bên cạnh. Tuổi ước chừng tầm mười bảy, mười tám, mặt mày đoan chính, thanh nhã, quần áo mặc trên người cũng là một bộ áo bằng lụa mềm mại. Người đang nói chuyện với nàng mày rậm mắt to, khí thế không hề kém ai. Người không nói chuyện tu mi (lông mày được cắt sửa) mắt phượng, vẻ mặt lạnh nhạt. Không biết là người đi ra từ gia đình phú quý nào, ngay cả điệu bộ của nha hoàn cũng lớn như vậy.

Không dám chối từ lần nữa, nàng ta liền ngàn ân vạn tạ nhận món đồ chơi làm bằng đường kia, nhét vào tay con trai.

Chỉ là mấy món đồ chơi làm bằng đường mà thôi, phụ nhân này lại làm như nhận được bánh bột ngô bằng vàng, ngay cả hai chân cũng bắt đầu run lên.

Triệu Yên Dung chỉ bao gạo trên tay nàng ta, cười nói: "Vị đại tẩu này, có thể cho ta xem gạo của ngươi một chút sao?"

Phụ nhân do dự một chút, nhưng lại nghĩ đến người trước mặt không giàu cũng quý, chỉ một kiện trang phục trên người đã có thể mua được mấy

https://thuviensach.vn

gánh gạo, sao còn có thể tham chút gạo này của nàng? Vì vậy nàng liền mở bao gạo ra, mang đến trước mặt Triệu yên Dung.

Gạo kia cầm trong tay có chút dinh dính, lại ẩm ướt, đã ngả sang màu vàng còn mang theo trấu cám, nhìn không giống như gạo mới.

Triệu Yên Dung lấy một nắm đặt trước mũi ngửi, rồi đem gạo bỏ lại vào túi: "Đại tẩu, gạo là bao nhiêu tiền một đấu vậy?"

Nghe hỏi giá gạo, phụ nhân kia lộ vẻ mặt sầu khổ: "Hôm qua còn là tám mươi bảy văn tiền một đấu, đến hôm nay đã thành một trăm mười văn, không biết ngày mai có tăng lên hay không."

Đây là gạo cũ, còn bỏ thêm những thứ hỗn độn khác, sao có thể lại đắt như vậy?

Triệu Yên Dung không biết giá hàng, nhưng khi Tử Lan và Tử Dư xuất cung ra ngoài đã từng hỏi thăm chuyện này. Tử Lan lập tức đến bên tai Triệu Yên Dung hạ giọng nói: "Giá bán ở chợ trong kinh là bốn mươi lăm văn một đấu, lại là gạo mới. Gạo cũ như vậy, rất khó bán trên bốn mươi văn."

Trong kinh gạo tốt bán bốn mươi lăm văn, tới Định Châu, gạo cũ như vậy lại có thể bán được một trăm mười văn, nhóm thương gia bán gạo này thật đúng là muốn phát tài tới chết!

Triệu Yên Dung cười lạnh một tiếng, lấy ra một túi tiền từ trong lòng, lấy ra một ít thỏi bạc từ bên trong, nặng chừng ba bốn thỏi, đưa cho phụ nhân kia nói: " ngươi bán cho ta một ít gạo trong túi gạo này, bạc này, ngươi có cầm đi mua thêm một chút gạo nữa."

Nói xong liền gọi Tử Lan lấy ra một cái túi nhỏ, nắm đi vài nắm gạo từ trong túi gạo của phụ nhân kia.

https://thuviensach.vn

Đây quả thực là tiền từ trên trời rơi xuống, phụ nhân kia sao có thể không chịu, suýt nữa đưa toàn bộ bao gạo cho nàng.

Triệu Yên Dung cười cười với nàng kia. Sau khi nữ tử đó rời đi, nàng liền nắm một chút gạo đưa cho Lý Duệ xem.

"Tướng công ngài nhìn xem, gạo như vậy lại bán được trên dưới một trăm văn tiền một đấu, nếu chúng ta mang chút ít gạo từ trong nhà ra bán, chẳng phải sẽ phát tài lớn rồi sao?"

Lý Duệ vẫn thực bình tĩnh, sau khi nhìn thấy gạo như vậy vẫn không thay đổi sắc mặt, gật gật đầu, dẫn các nàng tiếp tục đi về phía trước.

Tuy Dung mạo Lý Duệ đã bị Triệu Yên Dung dịch dung xấu đi, nhưng dù sao cũng là nam nhân của nàng, không thể xuống thẳng tay như Tiểu Trầm Mặc, tuy xấu đi một chút, nhưng vẫn có khí thế cao ngạo như hạc trong bầy gà. Hắn còn dẫn theo bốn Long Nha Vệ ở phía sau, dáng vẻ của mỗi người đều rất vững vàng, bước đi nhẹ nhàng, vừa nhìn đã biết là cao thủ. Hơn nữa còn có hai mĩ tì và một vị phu nhân trẻ tuổi mang thiển lộ đi phía sau, đoàn người đi trên đường vô cùng gây chú ý.

Việc Triệu Yên Dung ngăn vị phu nhân kia lại để xem gạo, mua gạo đều đã bị người khác nhìn thấy, nhớ kỹ. Nói đến cũng khéo, người thấy Triệu yên Dung cách bọn họ cũng không xa, lại vừa vặn thấy nửa khuôn mặt của nàng khi vén lụa mỏng che mặt lên.

Chuyện phiền toái không cần ngươi đi tìm, chính nó sẽ tự đến trước cửa.

(Bài thơ: Ly tứ kỳ 4 - Nguyên Chấn

Tằng kinh thương hải nan vi thuỷ,

https://thuviensach.vn

Trừ khước Vu Sơn bất thị vân.

Thủ thứ hoa tùng lãn hồi cố,

Bán duyên tu đạo, bán duyên quân.

Dịch nghĩa:

Nỗi nhớ xa cách kỳ 4

Ai từng ngắm biển xanh, khó còn gì đáng gọi là nước,

Trừ phi đã đến Vu Sơn, nếu không coi như chưa nhìn thấy mây.

Dần dà bụi hoa cũng lười ngó ngàng tới,

Một nửa duyên kiếp của ta cho tu đạo, một nửa là cho nàng.

Dịch thơ:

Từng trải biển xanh e gì nước,

Chẳng phải mây trừ ở Vu San.

Lần chọn bụi hoa lười ngoái lại,

Nửa do tu đạo, nửa duyên nàng.

Hoàn cảnh sáng tác:

Bài thơ này được tác giả làm để nhớ tới người vợ đã mất là Vi Tùng 韋叢.

Bài thơ chỉ người đã từng qua biển rộng sẽ cảm thấy những thứ nước khác so với biển không thể gọi là nước. Ngụ ý trong câu thơ này của Nguyên Chẩn chính là so sánh người vợ yêu quý của mình với biển lớn,

https://thuviensach.vn

còn "những thứ nước" kia là chỉ những người phụ nữa khác trên thế gian. Tức: Từ khi ta gặp được vợ yêu của mình, luôn nghĩ rằng những người phụ nữ khác đều không thể coi là phụ nữ. Trong văn học, câu thơ này được sử dụng để biểu đạt tình yêu trung trinh không thay đổi.)

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ai Da, Thật Đáng Sợ

Lá gan thật lớn + ra ngoài gặm phải xương cứng + vẫn là cữu cữu tốt với ta nhất.

Edit: Chiêu Quý Tần

Beta: Nguyên Đức Phi

Nếu không sao lại có câu nói ông trời đến trừng trị ngươi chứ? Xui xẻo làm sao, người nhìn thấy khuôn mặt của Triệu Yên Dung lại là thiếu gia của tiệm gạo Thịnh Vượng, họ Càn tên Thiên Tứ.

Lão bản của tiệm gạo Thịnh Vượng này là người ở rể, trước kia vốn là tiểu nhị của tiệm, bởi vì thông minh, lại có tài năng, nên bị chủ nhân bắt rể. Trong nhà thê tử lão bản có hai tỷ muội, tỷ tỷ kén rể xong liền phát triển cửa hàng lên, muội muội thời niên thiếu dung mạo xinh đẹp, sau này liền gả cho nhà giàu làm thiếp.

Nhi tử độc nhất của đôi phu thê này chính là Càn Thiên Tứ, từ nhỏ được nuông chiều như tâm can bảo bối, cờ bạc, quậy phá, thanh lâu, việc xấu cái nào cũng có phần hắn. Bởi vì có thế lực ở Định Châu, liền bị nuôi dưỡng thành nhất bá.

Trong nhà có mười mấy kiều thê mỹ thiếp, mỗi ngày ở bên ngoài vẫn tầm hoa vấn liễu.

Hiện tại, thấy nửa gương mặt của Triệu Yên Dung, những đóa hoa cỏ kia toàn bộ bị xem như bã đậu, bị hắn vứt lên chín tầng mây.

https://thuviensach.vn

Chỉ là, Càn Thiên Tứ tuy là tiểu bá vương, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có đầu óc, thấy tiểu mỹ nhân không giống những nữ nhân xanh xanh đỏ đỏ, liền biết là người trên cao.

Chủ tớ Triệu Yên Dung trang sức hoa lệ, nam tử kia nhìn qua cũng khí phách bức người. Tuy rằng thiếu gia như bị đốt người, vò đầu bứt tai, nhưng không dám hỏi thăm rõ ràng chi tiết thân phận đối phương, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Chỉ phái người bí mật theo dõi sau lưng bọn họ. Trước tiên, điều tra rõ nơi bọn họ đặt chân đến, sau đó lại hỏi rõ ràng thân phận lai lịch.

Đoàn người này, trừ Lý Duệ và Triệu Yên Dung ra, đều là cao thủ trong cao thủ. Người theo hầu kia vừa cử động, bọn họ đã phát hiện được.

Tử Dư nháy mắt với Tử Lan một cái, liền đi sang cửa hàng bên cạnh mua điểm tâm, chỉ trong chớp mắt liền biến mất không thấy đâu. Hai người đi phía sau họ cũng không có bao nhiêu chú ý tới một nha hoàn, tự nhiên sẽ không biết họ đã trở thành bọ ngựa, còn người khác là chim sẻ.

Tìm hiểu được nơi Lý Duệ ở, hai người kia lập tức trở về báo tin cho thiếu gia.

Không chờ tới khi bên kia thăm hỏi rõ ràng lai lịch của Lý Duệ, tên của thiếu gia kia đã lọt vào tai của Lý Duệ cùng Triệu Yên Dung.

"À, đại thiếu gia của tiệm gạo nha." Triệu Yên Dung nở nụ cười, "Đây thật là một cơ hội tốt nha, tướng công, người ta tự đưa tới cửa, vừa đúng lúc chúng ta hỏi cho rõ ràng."

Lý Duệ đang rửa mặt, không kiên nhẫn nói: "Có cái gì đâu mà hỏi. Dám tùy ý tăng giá lương giới, coi pháp lệnh như không, loại thương gia có lá gan lớn như vậy, phải nghiêm trị!"

https://thuviensach.vn

"Ngài trừng cái gì chứ." Triệu Yên Dung bĩu môi: "Chúng ta đã đi hơn một nửa phủ Định Châu rồi. Ngài cũng thấy, trừ cái tiệm gạo Thịnh Vượng kia, còn có tiệm gạo nào khác dám khai trương? Thương gia tuy rằng trục lợi, nhưng cũng không phải người nào cũng có hắc tâm. Ngài nhìn gạo của tiệm gạo Thịnh Vượng kia đi, gạo cũ như vậy, không biết họ làm ra ở nơi nào, còn trộn lẫn với rất nhiều trấu cùng cám. Lá gan lớn đến muốn xé trời luôn rồi. Nếu sau lưng không có quan gia duy trì, sao hắn có thể lớn mật như vậy? Nếu chúng ta đã ra ngoài, thì nhất định bắt được một không tha hai, kéo hết cả gốc rễ của hắn."

Tâm tình Lý Duệ vốn rất kém, nghe Triệu Yên Dung nói như vậy, liền ném khăn vải vào bồn nước, bọt nước bắn ra tung tóe, oán hận nói: "Không sai, bắt một trị hai. Trẫm không nghiêm trị liền xem lời trẫm chỉ như đánh một cái rắm."

Triệu Yên Dung "phì" một cái cười ra tiếng, Lý Duệ nói chuyện càng ngày càng học được tinh túy của nàng.

Lý Duệ nghĩ ngợi, gọi một tên Long Nha vệ tới, sai hắn đi hỏi thăm quan phụ trách Định Châu một chút xem Giám sát Ngự Sử đài - Giám sát Tuần án Lục Gia hiện tại đang ở đâu.

Một lát sau, đã vào đêm, Long Nha vệ tìm hiểu tin tức kia trở về, vẻ mặt khiếp sợ.

"Bẩm Hoàng Thượng, tiểu nhân vừa mới trở về từ nha môn của Tri phủ Định Châu." Tên Long Nha vệ kia nuốt nước miếng, nói: "Lục đại nhân một tháng rưỡi trước đã đến Định Châu, sau đó liền mắc phải bệnh dịch, bây giờ đang được Tri phủ tiếp đón nghỉ dưỡng tại phủ nha."

Triệu Yên Dung ở một bên chen vào, nói: "Bệnh dịch? Nơi này làm sao bị bệnh dịch được? Không có báo cáo lên triều đình đổi người lại đây sao?"

https://thuviensach.vn

"Tiểu nhân nghe tin cũng cảm thấy không ổn, liền nửa đêm xông tới xem xét hậu trạch của Tri phủ." Long Nha vệ kia sắc mặt ủ dột, "Lúc ấy mới phát hiện, Lục đại nhân không phải bị bệnh, mà là bị Tri phủ Định Châu lặng lẽ nhốt lại!"

"Lớn mật! Hắn đây là muốn tạo phản hay sao?" Lý Duệ vừa nghe xong, tức muốn nổ phổi.

Ngử Sử phụ trách giám sát bách quan, giám sát tuần án được sắc phong đi sứ. Tuần sát này, vốn là mắt, mũi, tay chân của Hoàng Đế, tuy rằng phẩm cấp không cao, nhưng bởi vì là chức quan đại diện của triều đình có bổn phận tuần tra, nên uy quyền rất nặng. Tri phủ Định Châu dám bắt nhốt cả Tuần án sứ của triều đình, quả thực chính là không đặt Hoàng Đế trong mắt. Đây chính là bọn rắn độc nghĩ có thể ép chết được rồng a!

Lý Duệ phập phồng không thôi. Mới vừa rời khỏi Kinh Thành mấy ngày, lời đầu tiên nghe được lại là chuyện lớn như vậy xảy ra ở một châu phủ lớn như Định Châu.

Định Châu cách Kinh Thành tám trăm dặm, khoái mã chạy ngày đêm không tới ba ngày đã đến. Nhưng Lục Gia bị nhốt tại Định Châu một tháng rưỡi, trong kinh lại không nhận được tin tức gì. Người nào cho hắn cái lá gan lớn như vậy? Tri phủ Định Châu đây là không cần chức quan, cũng không cần cái đầu nữa đúng không!

Một khi sự việc này bị phát hiện, chính là phải mất mũ ô sa, mất cả đầu.

Tai họa lan đến cửu tộc, hắn cũng không có chút sợ hãi sao?

Định Châu cách Kinh Thành gần nhất là tình trạng như thế, vậy tình hình của mấy cái châu huyện phía Nam thì như thế nào?

https://thuviensach.vn

Lý Duệ không dám suy nghĩ sâu xa. Hắn chắp tay sau lưng, đi qua đi lại trong phòng, tựa hồ ngửi được một tia hơi thở bất thường.

Triệu Yên Dung cũng đồng dạng cảm thấy không ổn.

Ở hiện đại, hạn hán hay nóng lạnh đều là những hiện tượng bình thường, là luồng không khí chuyển động khác thường, hoặc là tình huống sự việc sản sinh ra dưới sự bộc phát của lỗ đen gì gì đó. Thứ lỗi, Hoàng Hậu nương nương chỉ là một cảnh sát đặc biệt, ở phương diện ngành tự nhiên là phải tra cứu, trừ những cái nàng biết là những hiện tượng thông thường ra, bắt nàng nói mấy cái tý sửu dần mẹo quả thật là làm khó nàng rồi. Học ngành tự nhiên không được, bù lại mấy cái xã hội nhân văn nàng biết không ít.

Thời cổ đại, mọi người đem thiên tai đổ tội tại Thiên tử bất nhân, hoặc là do thần phật trên trời trừng phạt. Nếu có người đem thiên tai biến thành... Vậy giang sơn không đứng vững, chính quyền rung chuyển, thật sự không biết sẽ giết chết bao nhiêu người. Một mặt mượn thiên tai mà gom góp tiền tài, một mặc khác lại kích động bất mãn của bá tánh, bức bọn họ đi vào tuyệt lộ, có khả năng nhiều nhất chính là các tà giáo đang giở trò quỷ.

Có thể khiến cho một quan to tam phẩm bí quá hóa liều như thế, một chút lợi ích tiền tài không thể khiến hắn ta làm ra chuyện ấm đầu, trừ phi có người cho hắn ăn viên thuốc an thần, để hắn cho rằng chỗ dựa đủ cứng rắn, cứng rắn hơn cả Hoàng đế.

Hoặc là hứa hẹn cho thế tộc trâm anh, lưu danh thiên cổ.

Thật sự có người muốn tạo phản!

"Bùi Hầu tâu với trẫm, cục diện chính trị ở phía Nam không ổn, như có người khuấy đảo làm đục nước." Lý Duệ lẩm bẩm mà nói: "Không nghĩ tới thế nhưng lại nghiêm trọng như vậy."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung gật đầu, nói: "Định Châu đã là như thế, không biết mấy cái châu phủ khác như thế nào. Ngài phải sớm đưa ra biện pháp ứng đối mới được."

"Lục Gia chỉ bị nhốt lại, không bị thương tổn đến tính mạng, hắn là còn chỗ hữu dụng." Lý Duệ nghĩ nghĩ, nói: "Hắn là Giám sát Ngự Sử, lưu lại hắn chắc là vì đề phòng Tổng binh Định Châu nói muốn gặp hắn."

"Nói cách khác, quân đội không nằm dưới sự khống chế của bọn họ?" Hai mắt Triệu Yên Dung sáng ngời.

"Cũng khó nói." Lý Duệ lắc đầu, nói: "Cũng có khả năng đề phòng đám phủ binh gần đó nổi lên lòng nghi ngờ. Ví dụ như, nói nơi cách Định Châu gần nhất, Giang Châu. Tri phủ Giang Châu Tô Định Phương và Tổng binh Giang Châu Trần Trí là người của cữu cữu nàng, bọn họ có thể tin được. Cũng có khả năng là đề phòng có tiếng gió đến Giang Châu, cho nên mới lưu giữ Lục Gia an toàn."

"Trước tiên mặc kệ là vì chuyện gì, chúng ta mới đến, không thể bứt dây động rừng, tốt nhất là có thể bất động thanh sắc mà nhổ cái đinh Định Châu, lại túm ra kẻ ở phía sau màn này." Hoàng Hậu tổng kết một câu sau bài diễn văn.

"Nói thì nhẹ nhàng, nhưng làm thì nào có dễ dàng như vậy?" Hai hàng lông mày của Hoàng đế nhíu chặt.

Trước mắt thân phận mình không thể bại lộ, nhưng bên người chỉ có mười mấy người, muốn sử dụng vũ lực mà lôi Lục Gia ra hiển nhiên là điều không thể.

"Cách cứng rắn là vô ích, vậy sử dụng cơ trí!" Hoàng Hậu cầm cây quạt phe phẩy: "Tất nhiên, vì an toàn, cần phải phái người điều binh mã đến chuẩn bị. Ngài vừa mới nói Tổng binh Giang Châu Trần Trí là người của cữu cữu, vậy ta có thể mượn người từ trong tay hắn." Nói rồi, nàng lật tay

https://thuviensach.vn

lại, trong tay xuất hiện một thiết bài nhỏ: "Vẫn là cữu cữu thương ta, trước khi đi đã đưa Bùi gia Vân bài cho ta, để ta tùy ý hành sự. Loại chuyện như mượn binh này, tất nhiên dựa vào tên tuổi cữu cữu ta là thỏa đáng nhất."

Sáng hôm sau, có khách đến thăm khách điếm.

Lý Duệ nhìn thiệp cười lạnh một tiếng: "Thiên Tứ? Là cái đồ chơi gì mà đòi tới gặp trẫm?"

Triệu Yên Dung rút tấm thiệp từ trong tay hắn lại. Giấy rải hoa vàng, lấy hương xông, thật ra rất phong nhã. Vài tờ giấy Tuyên Thành mỏng manh kẹp lá vàng khô rồi dán chặt lại, hoa tươi lại kẹp ở bên ngoài, hong khô, trang giấy kia liền giống như một đóa hoa tươi, mùi hương cùng huân hương xen lẫn, hòa vào nhau. Đây vốn là một loại thú vui tao nhã của quý nữ nhà quyền quý giàu có, không nghĩ tới lại bị thiếu gia kia lấy làm thành thiệp mời. Quý khí thì không thấy đâu, nhưng lại nhiều thêm một phần ẻo lả.

"Chúng ta đang lo tìm không thấy phương pháp hỏi thăm, bây giờ có người tự đưa tới cửa, sao ngài còn không chịu thấy?" Ngón tay thon dài của Triệu Yên Dung búng búng lên tấm thiệp mời: "Cho hắn tiến vào."

"Hoàng Thượng ngài đừng tùy hứng nữa, đây chính là đại sựliên quan đến bá tánh xã tắc." Triệu Yên Dung hôn 'bẹp' một cái lên mặt Lý Duệ, sau đó tránh vào phòng bên cạnh.

Lý Duệ xụ mặt xuống, hắn đường đường là thiên tử tôn sư muốn gặp một tên phú nhị đại gian thương là một chuyện cực kỳ mất mặt, hạ thấp thân phận và phiền chán. Nhưng đến khi cửa phòng bị người đẩy ra từ phía ngoài thì bộ mặt xụ xuống của Lý Duệ lập tức không thấy, thay vào đó là bộ mặt phù hoa công tử có vài phần ngạo khí lại có vài phần khiêm khiêm.

"Càn..... huynh....." Mặc dù Hoàng Đế rất giỏi diễn kịch nhưng khi nhìn thấy Càn Thiên Tứ thì khóe miệng không nhịn được co rút.

https://thuviensach.vn

Vị này ăn mặc một bộ áo bào mỏng thêu hình hồ điệp vờn mẫu đơn, rất 'nổi bật', dung mạo coi như đoan chính nhưng trên mặt tô son chát phấn hoàn toàn không giống một nam nhân, trên mái tóc còn cắm một bông hoa hồng đỏ rực đang nở rộ. Thời tiết hôm nay lại rất nóng, trên mặt Càn Thiên Tứ chảy mồ hôi khiến cho phấn rơi mất một ít, mặc dù thỉnh thoảng có dặm lại phấn nhưng không đồng đều, chỗ hồng chỗ trắng khiến hắn nhìn như mặt rỗ.

Lý Duệ là người cực kỳ yêu thích sạch sẽ, hắn nhìn thấy vị thiếu gia của tiệm gạo này lập tức có chút buồn nôn, đến khi nhìn thấy cặp mắt không an phận của hắn nhìn loạn trong phòng như tìm kiếm ai thì cơn nóng giận lập tức dâng lên.

"Hoàng công tử!" Càn Thiên Tứ cười hì hì chào hỏi Lý Duệ: "Hôm qua lúc ở trên phố, tiểu đệ vô tình nhìn thấy huynh đài, cảm thấy huynh đài là người có phong thái hơn người liền muốn kết làm bằng hữu, mong rằng huynh đài đừng trách móc."

Lý Duệ hừ hừ nói: "Đương nhiên! Đương nhiên!"

"Trong nhà tiểu đệ có mở mấy cửa hàng bán gạo ở trong phủ Định Châu, có thể coi như là phú thương của Định Châu" Càn Thiên Tứ nhìn biểu tình của Lý Duệ, hỏi dò: "Nghe tiểu nhị của khách điếm nói, ngài tới từ kinh thành, đó chính là địa phương vô cùng lớn, dưới chân thiên tử, tieru đệ thật là vô cùng hâm mộ a. Không biết trong nhà Hoàng huynh làm gì? Nhìn bộ dáng của ngài rất giống con em quý tộc."

"Làm gì có con em quý tộc." Lý Duệ giả cười hai tiếng: "Trong nhà ta chỉ có chút sản nghiệp nho nhỏ, kinh doanh mấy cửa hàng mà thôi. Ta chính là quen chơi bời lêu lổng, lần này là mang nội tử về thăm nhạc phụ đại nhân ở Định Châu, ta muốn ở thêm hai ngày rồi đi, trên đướng quá nóng."

https://thuviensach.vn

Nghe Lý Duệ nói bọn họ không phải con em quý tộc quan lại mà chỉ là thương nhân, trogn lòng Càn thiếu gia vô cùng yên tâm.

Nhà mẹ để của tiểu nương tử xinh đẹp kia ở tận Đại Lý xa xôi, hắn muốn có nàng cũng không gây ra chuyện lớn gì. Tròng mắt Càn Thiên Tứ đảo quanh một cái, cười nói: "Hoàng huynh muốn du ngoạn ở Định Châu, tiểu đệ vừa lúc có thể làm người dẫn đường, có thể dẫn ngài và tẩu tử đi chơi rất nhiều nơi xinh đẹp. Không biết hiện tại tẩu tử đang ở đâu, có thể cho tiểu để chào hỏi qua một chút không?"

Lý Duệ giận tím mặt.

Trách không được bọn họ ở Định Châu sẽ bị tiểu tử này nhảy ra làm quen.

Trách không được mới sáng sớm liền tích cực đi cầu kiến.

Trách không được tiểu tử này ân cần như thế, còn xưng huynh gọi đệ!

Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo.

Hoá ra tiểu tử này coi trọng lão bà của hắn.

Chuyện này hắn mà còn nhịn được thì còn chuyện gì không thẻ nhịn được nữa?

Hoàng Đế vô cùng tức giận, trong lòng hắn đã ném Càn thiếu gia - kẻ tự tìm đường chết vào trong chảo dầu nấu một trăm lần, một trăm lần!

Đột nhiên hắn nghe thấy một tiếng cười khẽ, lão bà của mình - người bị tên ẻo lả kia mơ ước lại cầm quạt tròn che mặt, cư nhiên cứ như vậy tự nhiên hào phóng mà đi từ phòng bên ra.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Tôm Nhỏ Được Nhờ Cá Lớn

Ngoài ý muốn lấy được tin tức động trời + vợ chồng đồng tâm, phát huy được lực lượng rất lớn

Edit: Uyển Sung dung, Hy Thái Phi

Beta: Hy Thái Phi

Lý Duệ trừng Triệu Yên Dung, trừng đến tròng mắt sắp lọt ra ngoài!

"! ! !" Nàng ra đây làm gì? Nàng đó, không biết tên tiểu tử này không có ý gì tốt với nàng sao? ! Lý Duệ gầm thét trong lòng, muốn dùng thân thể đi cản nàng lại, không nghĩ tới Triệu Yên Dung lại nhẹ nhàng xoay người, lách qua bên cạnh hắn, nhẹ nhàng thi lễ với thiếu gia nương pháo (ẻo lả).

"Đây là chuyết kinh (vợ tôi)." Tuy mọi cách không muốn, nhưng Hoàng Đế vẫn ra vẻ rộng lượng mà giới thiệu một chút với Càn Thiên Tứ đã sắp chảy nước miếng: "Lương thị."

'Hoàng Nương' (Lời editor: Hoàng Hậu nương nương =)))) thị Triệu Yên Dung liếc xéo Lý Duệ, cũng không buông quạt tròn trên tay ra mà che lấy nửa gương mặt như trước, để lại một đôi mắt cho Càn Thiên Tứ xem. Mắt Triệu Yên Dung vốn vừa lớn lại sáng nhìn rất đẹp, nàng lại tận lực vẽ đuôi mắt dài hơn một chút, hất lên trên..., làm cho đôi mắt to linh động này lại thêm vài phần khí chất mê hoặc người khác. Đôi mắt như làn nước mùa thu dịu dàng quét qua, nửa người Càn Thiên Tứ đều tê dại.

https://thuviensach.vn

Đôi mắt vốn có đuôi mắt cúi xuống phía dưới một chút của Càn Thiên Tứ không chớp một cái mà nhìn chằm chằm vào trên người Triệu Yên Dung, rõ ràng như hận không thể ăn sống nuốt tươi nàng.

Ánh mắt này quá mức trần trụi, Lý Duệ giận tái mặt, tiến lên phía trước một bước chắn trước người Triệu Yên Dung.

Càn Thiên Tứ có ngốc, cũng nhận ra sự bất mãn của chủ nhân, mắt thấy vị Hoàng công tử này đen mặt muốn đuổi hắn đi, hắn vội vàng thu hồi ánh mắt, chuyển hướng sang Lý Duệ, cười nói: "Nếu trong nhà Hoàng huynh làm kinh doanh, không biết có hứng thú hùn vốn với tiểu đệ làm chút việc mua bán gạo không?"

Lý Duệ buông lỏng sắc mặt một chút, lộ ra vẻ do dự: "Định Châu này cách kinh thành khá xa, nếu làm kinh doanh..."

Càn Thiên Tứ thấy hắn có chút hứng thú, vội nói: "Chỉ là nhập cổ phần, không phải tiểu đệ nói khoác đâu, phủ Định Châu này, thật là không có quan hệ nào mà ta không nối được. Có điều ta cùng huynh đài vừa quen đã thân, đúng lúc trên tay lại có một vụ làm ăn, không bằng cùng nhau hợp tác phát tài?"

Bên phía Hoàng công tử vẫn còn do dự, thê tử của hắn, Lương thị lại lên tiếng phía sau hắn: "Công công cũng muốn tướng công học làm kinh doanh, nếu là cơ hội tốt, tướng công không ngại thử một lần."

Cuối cùng Càn Thiên Tứ cũng có thể nghe được âm thanh của giai nhân, chỉ cảm thấy giống như âm nhạc trên tiên giới, quả thực làm cho người ta muốn hoa chân múa tay vui sướng một phen.

Nỗ lực đè nén, Càn thiếu gia lờ mờ cảm thấy vị Hoàng công tử trước mắt này e là một người sợ vợ, chuyện trong nhà hơn phân nửa do tiểu nương tử quyết định. Ngẫm lại cũng phải, nếu như trong nhà hắn có một

https://thuviensach.vn

mỹ nhân tuyệt diệu như tiên nữ thế này, hắn chắc chắn sẽ coi nàng như châu như ngọc, nâng niu yêu thương, đương nhiên là nói một không hai.

Nếu mình có thể thuyết phục tên họ Hoàng này cùng làm kinh doanh, bọn họ sẽ ở lại Định Châu lâu hơn chút ít, mình cũng sẽ có cơ hội tụ họp cùng tiểu nương tử này thêm vài lần. Nói không chừng, hắn còn có thể câu được người tới tay.

Đến lúc đó, lại đạp bay tên họ Hoàng này một cái, hắn không chỉ có được tiểu mỹ nhân, nói không chừng gia tài cũng có thể lấy được. Càn Thiên Tứ càng nghĩ càng sướng, trong lúc mê mẩn, tiểu mỹ nhân kia đã quay người trở về phòng kế, lúc trở ra, trên đầu đã nhiều thêm một cái mịch ly[1], khăn che mặt thật dài rủ thẳng xuống đầu gối, không còn một nét phong tình che che lấp lấp kia nữa.

([1] mịch ly: mũ có rèm che)

Càn thiếu gia bỗng cảm thấy thất vọng, nhưng trong lòng lại càng ngứa. Lúc trước hắn đã thấy gương mặt nửa che đậy của tiểu mỹ nhân, giờ phút này nàng lại bao bọc kín mít đi ra, càng làm cho người ta muốn tiến lên xé rách tất cả những vật che đậy này thật sạch sẽ. Xem cái tên tiểu tử họ Hoàng kia lộ ra vẻ mặt thoả mãn, vui vẻ, Càn Thiên Tứ âm thầm cắn răng. Hắn cảm thấy nam nhân cao lớn tuấn lãng trước mắt này thật là cực kỳ chướng mắt, thậm chí không đợi được tiểu nương tử và hắn ngưỡng mộ lẫn nhau, đã trực tiếp muốn giết chết nam nhân này.

Triệu Yên Dung mắt lạnh nhìn sắc mặt tên phú nhị đại không có tâm cơ này biến đổi màu sắc như mở xưởng nhuộm, lại liếc mắt nhìn nam nhân nhà mình, không thể không cảm thán, người với người thật sự không thể so sánh được với nhau, người trở thành Hoàng Đế trời sinh đều là diễn viên tốt, kĩ thuật diễn này quá vượt trội, tố chất tâm lý cũng đạt tiêu chuẩn nhất định -- không hổ là nam nhân của nàng.

https://thuviensach.vn

Lấy tướng mạo tốt của Lý Duệ, tăng thêm phong thái toàn thân này, kĩ thuật diễn vượt trội này, nếu đặt ở hiện đại, nói không chừng cũng có thể nhận một tượng vàng Oscar trở về.

Triệu Yên Dung chỉ cảm thán một tiếng trong lòng, liền hắng giọng một cái, mở miệng trước: "Càn công tử, vụ mua bán gạo mà ngài vừa nói cùng ngoại tử (nhà tôi), thật sự có thể kiếm được bạc sao? Phải biết rằng giá lương thực bị quan phủ quản thúc, thu mua lương thực đều có lệ phần cố định, tuy bán gạo là việc làm ăn ổn định, nhưng nếu muốn kiếm được rất nhiều thì cũng không dễ dàng."

Trông thấy giai nhân xin hỏi, muốn để lộ ra ra bản lãnh cùng thế lực của mình, Can Thiên Tứ không thiếu được muốn nói khoác một hai: "Tẩu tử có chỗ không biết, ở những châu phủ khác, giá lương thực có thể bị quan gia quản thúc, nhưng ở Định Châu, thì lại do nhà ta định đoạt."

"A? Chỉ giáo cho?" Thấy Lý Duệ có lời muốn nói, Triệu Yên Dung vội vươn tay véo hắn một cái. Đối với loại người có IQ, EQ không cao, chỉ cần thêm chút chỉ dẫn liền sẽ có tin tức bọn họ muốn. Nàng đã che kín như vậy rồi, Lý Duệ còn có thể lại ăn dấm chua hay sao?

Lời này nàng tới hỏi, có thể hỏi ra tám, chín phần, nếu đổi thành Lý Duệ đến hỏi, chỉ sợ người ta chỉ chịu lộ ba bốn phần, còn không biết dẫn theo bao nhiêu sương mù đây. Giống như thẩm vấn phạm nhân, phải tìm thời điểm phù hợp cho uống một ngụm nước, cho hút điếu thuốc, sau khi sự đề phòng trong lòng đột nhiên bị dỡ xuống, thường thường sẽ mang đến cho ngươi sự mừng rỡ ngạc nhiên không tưởng được.

Quả nhiên, gương mặt Càn Thiên Tứ hơi lộ ra vẻ do dự, chần chờ.

"Sao vậy, Càn công tử không tin phu thê chúng ta ư? Nếu ngay cả chút tin tưởng cũng không có, còn nói gì đến hợp tác?" Triệu Yên Dung đứng dậy: "Tướng công, người ta chỉ nói bậy dỗ dành chúng ta cho vui thôi."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ lập tức phối hợp đứng dậy, mặt lộ ra vẻ không hài lòng.

Càn Thiên Tứ vừa thấy tiểu mỹ nhân giận dữ, vội lắc tay nói: "Sao có thể, sao có thể, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, ta không biết mở miệng như thế nào mà thôi. Hoàng huynh cùng tẩu tử ngàn vạn lần chớ trách, tiểu đệ nhất định tri vô bất ngôn[2]."

([2] tri vô bất ngôn: biết gì thì nói đấy, nhất định không lừa gạt)

Triệu Yên Dung lại chân thành ngồi trở về, lôi kéo Lý Duệ, dịu dàng nói: "Trông hình dáng của Càn công tử đường đường là bộ dáng của bậc trượng phu vĩ đại, có lẽ sẽ không nhàm chán đến nói đùa như vậy."

Được mỹ nhân khen ngợi một câu, xương cốt toàn thân Can Thiên Tứ đã không còn đến hai lạng, chỉ cảm thấy bay bổng như rơi trên mây. Trong phút chốc, hắn thực sự hận không thể móc hết tim phổi ra cho tiểu mỹ nhân xem.

Không tự giác ưỡn ngực, bày ra bộ dáng tự cho là nam nhân vĩ đại, Càn thiếu gia hào hùng vạn trượng nói: "Các ngươi có biết Thuần An Hầu Quách Hiếu Thông - Quách đại tướng quân không?"

Lý Duệ kinh hãi trong lòng. Thuần An Hầu này vốn cũng là một trong những công thần đi theo Vũ Đức Đế khởi sự, năm đó những... công thần này được phong tước vị, Vũ Đức Đế đã hứa tước vị sẽ truyền ba đời không giảm, năm nay Quách Hiếu Thông bốn mươi ba tuổi, đúng là Thuần An Hầu đời thứ hai. Quách Hiếu Thông thời niên thiếu dũng cảm, lực lượng có thể địch ngàn quân, cũng là một viên mãnh tướng. Hôm nay hắn đã là Đại tổng quản Đạo Hạnh quân Tây Nam, cùng với Chương Sĩ Tiên ở Đông Nam đạo, dưới tay hai người có tất cả mười lăm, mười sáu vạn tinh binh cai quản khống chế lực lượng phòng thủ một đường từ Tây Nam đến Đông Nam.

https://thuviensach.vn

"Quách đại tướng quân chính là tiểu di phu của ta!" Càn Thiên Tứ thật sự là ngữ bất kinh nhân tử bất hưu[3].

([3] ngữ bất kinh nhân tử bất hưu: lời nói ra không dọa chết người thì nhất định không bỏ qua. Đây là một câu thơ nổi tiếng của Đỗ Phủ, trong bài thơ "Giang thượng trị thủy như hải thế liêu đoản thuật")

Lấy thân phận cao như Quách gia, làm sao có thể lấy một nữ tử thương hộ làm Hầu phu nhân? Theo như lời của Càn Thiên Tứ này, chỉ sợ vị tiểu di kia của hắn, là một vị sủng cơ trong nhà Quách Hiếu Thông.

"Tiểu di phu của ta có giao tình rất tốt với Tri phủ Định Châu, hiện tại phía nam đang có đại hạn hán, gạo đắt đỏ hiếm có, Tri phủ đại nhân liền thả ra lời, việc mua bán gạo của toàn bộ phủ Định Châu chỉ do một mình nhà ta kinh doanh."

"Vậy những thương gia trước kia đâu rồi?" Lý Duệ hỏi.

"Bọn họ a!" Càn Thiên Tứ cười nhạo một tiếng nói: "Kẻ thông minh có mắt nhìn thì bán cửa hàng cho nhà ta, sau đó chuyển nhà đi nơi khác hoặc đổi sang buôn bán cái khác. Những kẻ không có mắt còn muốn làm loạn, đã bị Tri Phủ đại nhân chém đầu treo ở cửa Nam của thành để răn đe. Thấy chưa, nhà ta có quan gia làm chỗ dựa, ở phủ Định Châu là buôn bán độc quyền."

Trách không được bọn họ ở trên đường nhìn thấy dân chúng xếp hàng mua gạo trên mặt đều là chết lặng.

Lý Duệ và Triệu Yên Dung đều im lặng một lát. Một lát sau, Triệu Yên Dung mới hỏi tiếp: "Nếu Càn gia ở phủ Định Châu là một nhà độc quyền, vậy tại sao Càn công tử còn muốn lôi kéo chúng ta nhập bọn?"

Càn Thiên Tứ cười nói: "Tẩu tử có điều không biết, sinh ý ở Định Châu cũng chẳng lớn bao nhiêu. Tiền lời ta thu được còn muốn chia nửa

https://thuviensach.vn

phàn cho Tri Phủ đại nhân, phân sáu phần cho tiểu di phu, cuối cùng còn lại cho vào túi ta cũng không nhiều. Hiện tại chuyện mua bán này còn chưa có biện pháp làm ở Giang Châu, Giao Châu, Hỗ Châu và phủ Kỳ Sơn, tiểu di phu của ta cũng rất nôn nóng. Mấy ngày trước hắn cho người qua thông báo, mấy ngày nữa ra ra tay với Giang Châu, chờ đến lúc người đứng đầu Giang Châu thay đổi thì Càn gia chúng ta muốn phái người qua đó làm mua bán lương thực. Dù sao nhà ta không có đủ nhân lực, cho nên tiểu đệ nghĩ tìm mấy người huynh đệ đáng tin cũng nhau phát tài. Ngài nghĩ xem, đến bên kia thì không phải cũng giống như Định Châu? Quan phủ là người nhà mình, chúng ta vẫn là một nhà độc quyền làm mua bán. Mặc dù muốn chia một ít tiền lời cho người khác, nhưng gạo là có sẵn, chúng ta trực tiếp lấy gạo từ quan thương, giá cả chúng ta tự quyết định, tăng giá rất cao cũng chẳng sao. Loại mua bán không sợ lỗ này chính là ngàn năm mới có một lần phát tài đấy!"

Trực tiếp lấy gạo từ quan thương!

Càn thiếu gia nói thật là khiến người khác khiếp sợ, một câu so một câu làm cho người ta sợ hãi.

"Quan thương, đó là quan lương, là lương thực của triều đình, các ngươi cư nhiên....." Lý Duệ khiếp sợ đến mức không nói hết được lời muốn nói.

Hắn rốt cuộc biết gạo cũ dân chúng mua là từ đâu tới. Mở quan thương, trộn lẫn thêm gạo cũ, đá vụn vỏ trấu rồi lấy giá cao bán cho dân chúng.

Xử bọn chúng hình phạt lột da tuyên thảo[4] hắn đều cảm thấy quá nhẹ.

([4] Lột da tuyên thảo: Một loại khổ hình cổ của Trung Quốc, vào thời khai quốc triều Minh, Hoàng Đế Chu Nguyên Chương đã sáng kiến ra một

https://thuviensach.vn

loại cực hình, lột toàn bộ da của phạm nhân còn sống, sau đó nhồi rơm rạ cỏ khô vào, buộc lên cọc gõ làm thành hình nộm dùng để răn đe dân chúng.)

"Tiểu di phu của công tử cư nhiên lợi hại như vậy?" Triệu Yên Dung kinh ngạc cảm thán một câu, rất giống tiểu cô nương ngây thơ chưa trải sự đời, giọng nói tràn ngập khiếp sợ và sùng bái: "Người đứng đầu phủ Giang Châu đó chính là Tri Phủ đại nhân. Vậy mà tiểu di phu của công tử nói đổi liền đổi a! Thật là khó lường!"

Càn Thiên Tứ nghe xong Triệu Yên Dung nói, càng thêm đắc ý.

"Đương nhiên rồi! Tiểu di phu của ta là nhân vật lợi hại ở phía Nam, hắn dậm chân một cái thôi thì cả phía Nam cũng phải chấn động ba lần. Chỉ cần chúng ta làm tốt, cung cấp đủ tiền tài cho tiểu di phu, tương lai chính là có đại công huân, vợ con được hưởng đặc quyền là chuyện rất đơn giản."

Quách Hiếu Thông cần bạc làm cái gì? Mang bạc cho hắn sẽ có đại công huân? Vợ con còn được hưởng đặc quyền?

Phu thê hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, Quách Hiếu Thông quả nhiên là một con cá lớn!

Bọn họ lại hỏi thêm một chút vụn vặt, dù sao Càn thiếu gia biết cũng không nhiều, trừ bỏ những tin tức lớn hắn nói lúc đầu thì cũng không có thêm nhiều tin tức cụ thể tỉ mỉ kỹ càng.

Dù sao cũng chỉ là một con tôm nhỏ, nếu không phải trong nhà có nữ nhân được Quách Hiếu Thông sủng ái thì ngay cả những lời này hắn cũng không nghe được học không được.

Triệu Yên Dung đáp ứng Càn Thiên Tứ sẽ suy nghĩ thật kỹ và thương lượng với người trong nhà một chút, sau đó khách khách khí khí đưa tiễn Càn thiếu gia rời đi khách điếm.

https://thuviensach.vn

Cửa phòng đóng lại, sắc mặt của Lý Duệ liền thay đổi.

"Chờ mọi chuyện xong xuôi, trẫm muốn chém đầu móc mắt tên tiểu tử này."

Triệu Yên Dung vỗ lưng hắn giúp hắn nguôi giận: "Đừng nói chém đầu, cho dù ngài muốn thiên đao vạn quả cũng không ai có ý kiến, coi như là vì dân trừ hại. Nhưng mà chuyện của Quách Hiếu Thông là như thế nào? Hắn có tước vị, lại có binh mã, sao tự nhiên lại sinh ra ý định làm phản? Hay là ngài phát lương bổng không đủ cho nên hắn ta muốn chọn chủ mới?"

"Làm gì có chủ mới nào cho hắn chọn?" Lý Duệ dừng một chút rồi nói: "Đơn giản là phế Thái tử Lý Kỳ. Hiện giờ Lý Kỳ đang ở Nam Quận, đúng là địa phương mà Quách Hiếu Thông có thể duỗi tay với đến."

Lý Duệ đi lại vài bước, nhíu mày nói: "Lý Kỳ là người lòng dạ hẹp hòi, bảo thủ, không phải là minh chủ. Quách Hiếu Thông là cái người thông minh, hắn nếu mạo hiểm trợ giúp Lý Kỳ, kỳ thật là một việc mất nhiều hơn được. Trừ phi....."

Triệu Yên Dung đầu óc xoay chuyển: "Trợ giúp thiên tử lấy lệnh chư hầu?"

Lý Duệ gật gật đầu nói: "Có lẽ trong lòng hắn có ý tưởng khác, muốn mặt ngoài là trợ giúp Lý Kỳ, nhưng thực sự muốn chính mình tọa ủng giang sơn."

Đôi mắt Lý Duệ híp lại, hắn nói với Triệu Yên Dung: "Hai người này đều không phải ngốc tử, tam tư của Quách Hiếu Thông ngay cả trẫm đều có thể đoán được, Lý Kỳ là người hay nghi ngờ không có khả năng không biết. Đoán chừng là hai người bọn họ đều có âm mưu riêng, muốn lợi dụng đối phương nên làm việc cùng nhau thôi."

https://thuviensach.vn

Chính trị thật là quá dơ bẩn.

Triệu Yên Dung nhăn lại hai hàng lông mày: "Vậy bây giờ phải làm sao? Theo như tiểu tử kia nói, Giang Châu sợ là muốn loạn."

"Cần thiết có người đi Giang Châu một chuyến, nhất định phải giữ được mạng của Tô Định Phương và Trần Trí. Giang Châu không thể loạn."

Triệu Yên Dung trầm ngâm một lát nói: " Nếu không chính ta đi Giang Châu một chuyến? Ta có lệnh phù của cữu cữu, hai người kia chắc chắn sẽ tin ta."

"Chúng ta không phải không có thủ hạ, tại sao lại có thể để nàng tự mình phạm hiểm? Không ổn." Lý Duệ lập tức phản đối: "Nàng là nữ nhân, đi đường xa có nhiều thứ không tiện."

Triệu Yên Dung lắc đầu nói: "Người khác đi chúng ta làm sao có thể yên tâm? Hơn nữa chúng ta cũng không biết nơi đó khi nào thì xảy ra chuyện, ra tay bằng cách nào. Là tìm người ám sát vẫn là ra lệnh cho người mưu hại. Ta cảm thấy cái trước khả năng cao hơn. Nếu vu oan bọn họ có tội thì phải báo cáo với triều đình, rồi phái người điều tra, sau đó tìm người mới bổ nhiệm, nhưng ta cảm thấy Quách Hiếu Thông không có nhiều kiên nhẫn như vậy."

"Còn có một loại khả năng," Lý Duệ ánh mắt sáng lên, vỗ tay nói: "Ta hiểu được, vì cái gì bọn họ muốn giữ lại mạng của Lục Gia!"

Giám Sát Tuần Án có quyền lợi thay mặt triều đình tuần sát, chỉ cần có chứng cứ chứng minh thực tế thì trước tiên có thể giam giữ quan viên phạm tội, không cần phải báo cáo nhiều tầng rồi đợi phê duyệt.

"Hắn muốn lưu trữ Lục Gia đối phó Tô Định Phương và Trần Trí! Có lẽ là Quách Hiếu Thông vẫn luôn không thể thuyết phục được Lục Gia nên đành phải lấy cớ Lục Gia ốm nặng để giam giữ."

https://thuviensach.vn

"Nhưng lúc này Càn Thiên Tứ nói rất rõ là mấy ngày nữa Giang Châu muốn thay đổi, không lẽ là Lục Gia khuất phục?"

"Không. Nếu là hắn khuất phục, hôm qua Long Nha vệ sẽ không nhìn thấy hắn còn bị nghiêm mật giam giữ trông coi. Hơn nữa ta rất rõ con người của Lục Gia, hắn có tiếng là người cứng đầu ngang bướng, hắn không phải loại người tham sống sợ chết tham mộ hư vinh."

Triệu Yên Dung nghĩ nghĩ, ngẩng đầu lên: "Nếu không phải, vậy thì Lục đại nhân sợ là sắp gặp nguy hiểm."

"Vì sao?"

"Ta nghĩ tới một loại khả năng." Triệu Yên Dung chậm rãi nói: "Có lẽ là bọn họ tìm được người giống như Tiếu nữ quan, là cao thủ dịch dung, bọn họ tìm người giả dạng Lục Gia. Dù sao quan phù ấn tín của Lục Gia đều ở trong tay của Tri phủ Định Châu, chỉ cần kẻ giả dạng có giọng nói và dáng người gần giống với Lục Gia thì Tô Định Phương và Trần Trí sẽ không nghi ngờ hắn, nhất định sẽ không phản kháng!"

Phu thê hai người nhìn nhau liếc mắt một cái.

Trước tiên phải cứu Lục Gia!

Ngày thứ sáu có một vài trục trặc nhỏ nên bổn cung không thể up chương 81 cho các nàng đọc. Thành thật xin lỗi!

Hôm nay bổn cung up bù, tặng các nàng thêm một chương coi như quà tạ lỗi.

Chúc các nàng đọc vui vẻ!

Yêu các nàng!

https://thuviensach.vn

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Ta Có Bàn Tay Vàng.

Mở bàn tay vàng ra, vận may tự nhiên đến!

Editor: Thiên Phi

Beta: Rine Hiền phi

Cứu người là một công việc cũng cần phải có kỹ thuật.

Lục Gia bị Tri phủ Định Châu nhốt phía sau hậu viện, phải làm thế nào để cứu người ra mà không làm kinh động đến đối phương? Còn phải canh thời gian thật chuẩn, hành động trước khi các cao thủ đã được dịch dung mà Quách Hiếu Thông phái tới kịp xuống tay.

Lý Duệ và Triệu Yên Dung cùng nhau suy nghĩ đến nửa đêm cũng chưa tìm ra được biện pháp nào chu đáo vẹn toàn.

Triệu Yên Dung cho mời lão Mạc đến, hắn chính là người được Vinh Vương phái tới giúp đỡ. Hắn là một kẻ lăn lộn trong giang hồ đã lâu, các loại kĩ xảo, mưu kế đều biết rõ ràng, nói không chừng hắn có thể giúp nàng nghĩ ra được một biện pháp hữu dụng.

Quả nhiên, khi lão Mạc nghe bọn họ nói xong, chỉ suy nghĩ trong chốc lát liền đưa ra chủ ý.

"Rút củi dưới đáy nồi"[1] và "Trộm long tráo phụng".

([1] Kế sách "Rút củi đáy nồi" là kế sách thứ tư trong nhóm kế sách "Bảo toàn kinh doanh". Điều cốt lõi của kế sách là: đứng trước những thế

https://thuviensach.vn

lực mạnh có ưu thế hơn, nếu vội đối đầu tất sẽ chuốc hậu quả. Trước hết cần phải bình tĩnh làm giảm khí thế và suy yếu sức mạnh của đối thủ.)

Muốn cứu được người ra ngoài, lại không kinh động đến đối phương, hơn nữa còn muốn phá hỏng chuyện tốt của bọn chúng thì không còn biện pháp nào hữu dụng hơn là tương kế tựu kế.

Sau khi phu thê hai người nghe xong, đều liên tục khen đúng là diệu kế!

Ba người suy tính suốt đêm rồi bắt đầu hành động.

Ngày đó dò thám biết được Long Nha vệ của nha môn ở kinh thành đã từng gặp qua Lục Gia, cho nên cũng biết được bộ dáng của hắn. Tri phủ Định Châu nhốt người bên trong nội viện, tất nhiên là rất yên tâm. Thế nhưng, những người lúc trước cùng Lục Gia đến đây, vì trên người còn có công vụ không thể trì hoãn, nên phân nhau xuống các huyện đi tuần tra. Còn lại mấy người thân cận với Lục Gia, nếu không thể thu phục được thì đều bị hắn giết, còn những người nhát gan, tên Tri phủ kia liền giữ lại ở trong sân hầu hạ Lục Gia.

Tri phủ Định Châu họ Phùng, vốn dĩ là một thiếu niên xuất chúng, tuổi còn trẻ đã thi đỗ cử nhân, sau lại liên tiếp thi khảo mười lăm năm mới đỗ tiến sĩ. Tính tình vô cùng cố chấp, tuy đã làm đến chức quan Tam phẩm, là người có tài nhưng vẫn có cảm giác không gặp thời. Lúc còn trẻ hắn từng nhận ân huệ của Quách Hiếu Thông, nên hiện tại hết thảy mọi chuyện chỉ nghe theo lệnh của Quách Hiếu Thông.

Vốn là kế hoạch rất chu toàn, sau khi xúi giục Lục Gia thì để hắn đi Giang Châu thu phục Tô Định Phương. Không nghĩ rằng Lục Gia này tuy còn trẻ tuổi, nhưng lại cứng đầu, mặc kệ Phùng Tri phủ dùng biện pháp

https://thuviensach.vn

mềm mỏng hay cứng rắn, dùng đòn roi hay lấy mỹ nhân ra dụ dỗ, hắn cũng quyết làm một nam tử hán không chịu khuất phục.

Phùng Tri phủ sợ rằng nếu bức quá khiến Lục Gia nóng nảy, hắn sẽ liều mình tìm cái chết, nên nhốt hắn ở hậu viện rồi tìm cách khác. Cùng lúc đó Quách Công (gọi Quách Hiếu Thông) lại đưa tin tới, muốn Phùng Tri phủ chiếu cố Lục Gia cho tốt, ít ngày nữa sẽ phái người đến đây dựa vào bộ dáng của Lục Gia mà bắt chước tạo ra một Lục Gia khác.

Nghe vậy Tri phủ đã biết Lục Gia cũng sống không được mấy ngày nữa, nên khi trông chừng Lục Gia hắn cũng lơi lỏng hơn chút.

Nghĩ cũng phải, toàn bộ Định Châu này đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, Lục Gia lại bị nhốt tại hậu viện trong nha môn của Tri phủ Định Châu. Phủ nha Định Châu kín như cái lồng sắt, tên lớn mật nào lại có bản lĩnh mà đi vào nơi này để cứu người ra ngoài?

Lục Gia chỉ mất ba năm thi khảo đã được đề cử làm tiến sĩ, cũng là thiếu niên thành danh, ở tuổi hai mươi mốt danh tiếng đã vang xa. Năm nay mới vừa qua ba mươi, là người nhiệt tình vì lợi ích chung, cương trực thẳng thắn, hiện tại ở kinh thành thanh danh của hắn vô cùng tốt.

Phùng Tri phủ có chút đáng tiếc cho một nhân tài, thầm nghĩ người này tuy học rất giỏi, nhưng sao lại giống một tên đầu gỗ không chịu thông suốt, tính tình cố chấp, không biết thuận theo thời cuộc, chết sớm là đáng.

Ngẫm lại, một người phong hoa chính mậu[2] thế này sắp phải đi gặp Diêm Vương, sớm muộn gì hắn cũng phải chết, những ngày cuối cùng này cũng không cần để hắn chịu khổ sở, nên sai người đưa đồ đến cho hắn ăn uống tốt một chút.

([2] Phong hoa chính mậu: dung mạo tài hoa, tuổi trẻ đầy hứa hẹn.)

https://thuviensach.vn

Cũng vì nguyên nhân này, Long Nha vệ mới có thể ở trong nha môn của Tri phủ mà tìm thấy Lục Gia. Nếu bọn chúng quả thật phái thêm nhiều người đến trông giữ nghiêm ngặt, dù Long Nha vệ có bản lĩnh lớn đến mấy cũng chưa chắc có thể nhìn thấy mặt Lục Gia.

Lão Mạc là người từng trải, chỉ hai ngày lân la dò xét bên ngoài nha phủ đã hỏi thăm được không ít tin tức, lại thông đồng với tiểu tử trông coi cửa sau của nha phủ, nhờ bọn họ mua chuộc được bà tử quản sự dưới nhà bếp.

Triệu Yên Dung hóa trang lại khuôn mặt cho Tử Dư, khiến nàng trở nên bình thường hơn một chút, sau đó để nàng trà trộn vào nha phủ làm một nha đầu nhóm lửa.

Phùng đại nhân là người làm chuyện đại sự, mà nam nhân làm chuyện đại sự đều có điểm giống nhau là không thích quản đến những chuyện ở hậu trạch kia.

Giống như Lý Duệ năm đó, hậu trạch loạn thành như vậy cũng chưa từng suy nghĩ đến việc chỉnh đốn, thanh tẩy một chút.

Tử Dư tiến vào rất thuận lợi, sau đó lão Mạc lại tiếp tục cài thêm vài người của Long Nha vệ vào làm đầy tớ sai vặt.

Trong kinh thành chỉ phái một nhóm Ngự sử đến tuần tra, cũng không tiếp tục phái thêm người tới kiểm tra đối chiếu sự thật nên Phùng Tri phủ rất yên tâm. Thế nhưng hắn không nghĩ tới hộ vệ trong hoàng cung sẽ trà trộn vào hậu trạch của chính mình.

Mấy hôm nay Càn Thiên Tứ lại đến đây tìm Lý Duệ vài lần, Lý Duệ đều cười qua loa đối phó. Thấy hắn tức giận, đành phải để lão bà bị mình giữ đến kín mít ra cho hắn gặp một chút.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung rất biết cách nắm bắt tâm lý của người khác, thông thường chỉ với hai ba câu nói đã làm cho Càn Thiên Tứ mặt mày hớn hở, moi tim móc phổi, nhưng ngay đến bàn tay nàng hắn cũng chưa chạm được một chút.

Càn thiếu gia trước giờ theo đuổi nữ nhân cũng chưa từng gặp chuyện gian nan và thú vị như khi theo đuổi Hoàng Lương thị này.

Đúng như câu nói thê không bằng thiếp, thiếp không bằng trộm, trộm không bằng trộm không được.

Càng là như vậy, Càn thiếu gia càng si mê Triệu Yên Dung. Thậm chí hắn nghĩ, chờ đến lúc hắn giết được tiểu tử họ Hoàng kia thì sẽ chính thức cưới tiểu nương tử này về nhà, đạp bà thím già kia xuống, trực tiếp đưa nàng lên làm chính thất.

Đúng là làm khó cho Lý Duệ, mỗi lần Càn Thiên Tứ đến, hắn sẽ nghiến răng nghiến lợi cả buổi sáng, đến cả đũa cũng không biết đã bị hắn bẻ hết bao nhiêu đôi. Nếu không phải sớm nhận được tin tức, bạn học Hoàng Đế này sẽ thật sự mất kiên nhẫn mà đem cái mặt của tên Càn thiếu gia kia giẫm thành một cái bánh mì lớn.

Đến ngày thứ ba, trong lúc hưng phấn khi cùng mỹ nhân lập kế hoạch phát tài thì Càn thiếu gia để lộ ra một tin tức, có người từ phủ Thuần An Hầu tới, dựa vào lộ trình, có thể sáng mai sẽ đến nơi.

"Dì đưa thư tới, nói chi tiêu trong Hầu phủ quá lớn, kêu mẫu thân ta khẩn cấp gửi một ít bạc qua cho bà ấy." Kiền Thiên Tứ vô tâm vô phế nói: "Nghe nói người đến là một vị Miêu Nữ (nữ nhân Miêu Cương), quan hệ với dì ta cũng không tồi. Tẩu tử nhà ở Đại Lý, nói không chừng cũng có quen biết với nàng."

Đúng vậy, trước khi đi cữu cữu đã nói qua, Tiếu Nữ quan chính là quận chúa của Đại Lý, mẹ ruột nàng ấy là Vu nữ Miêu Cương...

https://thuviensach.vn

A! Khoan đã, nói không chừng thì đúng thật là người quen của Tiếu Nữ quan!

Triệu Yên Dung nhanh chóng suy nghĩ, sở dĩ Tiếu Trầm Mặc giúp các nàng như vậy, là vì muốn có thể tự tay mình giết chết kẻ thù. Đại Lý Vương phi từng là Miêu Cương Vu nữ, lại là nữ nhi của Đại Vu sư, vậy cũng được coi như một công chúa. Nàng ấy bị người của Chương gia hại chết, người Miêu Cương sao có thể không mang thù với Chương gia?

Nghe nói năm đó vì Chương Sĩ Tiên muốn nhổ cỏ tận gốc, ra lệnh giết không ít người Miêu cùng người Động[3], mối thù này đã kết rất sâu, vì sao Miêu Nữ lại bán mạng cho hắn?

([3] người Động là một nhóm sắc tộc. Họ tạo thành một trong số 56 dân tộc được công nhận chính thức tại Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, và họ nổi tiếng với các kỹ năng nghề mộc của mình cũng như kiểu kiến trúc độc đáo duy nhất, cụ thể là các dạng cầu che mái gọi là "phong vũ kiều" (风雨桥). Phần nhiều người Động là nông dân. Ẩm thực của họ có đặc trưng rõ nét là các món dưa muối, cá hay thịt ướp muối và cơm nếp. Họ sinh sống chủ yếu tại các tỉnh Quý Châu, Hồ Nam, Quảng Tây cũng như tại châu tự trị Ân Thi thuộc tỉnh Hồ Bắc của Trung Quốc.)

"Đúng vậy, nghĩa mẫu của ta cũng là một Miêu Nữ." Triệu Yên Dung cười ha hả, thử thăm dò hắn: "Vị Miêu Nữ kia sẽ đi gặp Tri phủ đại nhân trước, hay là đi gặp mẫu thân ngươi trước? Nếu có cơ hội, thiếp thân cũng muốn gặp nàng một lần, rời nhà đã mười năm, cũng không biết gần đây tình hình của nghĩa mẫu như thế nào rồi."

Càn thiếu gia vỗ ngực đến mức kêu phạch phạch rõ to: "Việc này cứ yên tâm giao cho đệ đệ. Nhất định sẽ để tẩu tử gặp được người."

Tuy vị Càn thiếu gia này không giỏi việc làm ăn buôn bán, nhưng hiệu suất làm việc vẫn rất cao.

https://thuviensach.vn

Người trong nhà luôn luôn nuông chiều hắn, ở nhà hắn nói một không ai dám nói hai. Khi mẫu thân hắn vừa nghe nói nhi tử bảo bối của bà muốn dẫn bằng hữu đi gặp vị Miêu Nữ kia, cũng không hỏi ba bảy hai mốt, liền phái người chờ ở sườn núi cách ngoài thành mười dặm, chỉ cần nhìn thấy bằng hữu hắn đến liền đưa về nhà.

Sáng sớm hôm sau, Càn thiếu gia cho xe đến đón người, nói là vị Miêu Nữ kia đã tới Càn gia, qua giờ Ngọ sẽ đi nha môn Tri phủ, vì vậy mời vợ chồng Hoàng thị nhanh chóng qua đó.

Triệu Yên Dung lập tức dẫn theo Tử Lan, lão Mạc và bốn người Long Nha vệ, nàng không chờ Lý Duệ ra tới, đã vội lên xe đi mất.

Nhà Càn Thiên Tứ cách nha phủ rất gần, có ba dãy đại viện vô cùng khí phái, sáng sủa.

Nghe nói tiểu nương tử Lương thị đã tới, mà phu quân nàng có việc không đi cùng, Càn thiếu gia thầm nói một câu: "Trời cũng giúp ta", sau đó càng thêm vui vẻ mà ra cửa đón người.

Càn phu nhân ở nhà ngồi tiếp chuyện với Miêu Nữ, bà cũng biết sở thích của nhi tử nhà mình nhưng bà mặc kệ. Khi thấy hắn dẫn một nữ tử trẻ tuổi tiến vào, bà cũng không quá bận tâm, không cảm thấy có điểm nào không ổn cả. Thế nhưng đôi mày của vị Miêu Nữ kia nhăn lại, trên mặt lộ ra vài phần bất mãn.

Nàng cũng chỉ là được ái thiếp của Thuần An Hầu nhờ vả, nên mới đến Càn gia giúp nàng ta lấy bạc.

Lần này nàng đến đây là hành động tuyệt mật, Càn gia lại không có nguyên tắc như vậy, tự ý dẫn người ngoài tới gặp nàng.

Qua lớp khăn che mặt bằng sa mỏng, Triệu Yên Dung thấy rõ bộ dạng của Miêu Nữ ngồi trên kia.

https://thuviensach.vn

Vị nữ nhân kia độ khoảng ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, khuôn mặt hơi gầy, trên mặt có vài nếp nhăn rất nhỏ, tướng mạo bình thường. Chỉ là nàng ta có một vết sẹo từ khóe mắt dài đến khóe miệng, thoạt nhìn qua trông rất đáng sợ. Không biết vì sao nữ nhân này không dịch dung để che đi vết sẹo dữ tợn kia, ngược lại để nó lộ ra bên ngoài dọa người như vậy.

Vị Càn phu nhân này trên dưới bốn mươi tuổi, trắng trẻo mập mạp, cũng dùng ánh mắt đánh giá nhìn nữ nhân vừa được nhi tử bà đưa đến.

Triệu Yên Dung cười một tiếng, vô cùng hào phóng mà uyển chuyển tháo khăn che xuống, lộ ra một cả khuôn mặt.

Càn phu nhân nhìn thấy bộ dạng của nàng, trong lòng bừng tỉnh. Chả trách nhi tử của bà tích cực đến thế, nữ nhân có dung mạo như vậy, lật tung cả Định Châu cũng tìm không ra người thứ hai. Cho dù là muội tử của bà từng có danh xưng đệ nhất mỹ nhân Định Châu, so về khí chất cũng kém xa người này.

Ngoài việc nữ nhân này là một phụ nhân đã kết hôn ra, thì ánh mắt của nhi tử bà đúng là không tệ chút nào.

Trong mắt vị Miêu Nữ kia cũng hiện lên một tia kinh ngạc, trên hai gò má hiện lên một vệt đỏ ửng, nhìn có chút khiếp sợ cũng có chút hoài nghi.

Triệu Yên Dung đã ngồi trước gương bôi vẽ trang điểm mất nửa ngày trời. Tuy rằng kỹ thuật của nàng không quá xuất sắc, nhưng cái chính là ở chỗ, nàng tự tin rằng đã họa gương mặt mình có đến năm phần giống với bộ dáng mỹ nhân của Tiếu Trầm Mặc.

Nhìn biểu tình của vị Miêu Nữ này, Triệu Yên Dung liền cảm thấy thú vị, ánh mắt lập tức đanh lại, nhìn vị Miêu Nữ hơi mỉm cười nói: "Đã nhiều năm rồi không gặp được đồng hương, hôm nay lỗ mãng, mong Thánh cô lượng thứ."

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Miêu Nữ cứng đờ, nhìn nàng một lượt từ trên xuống dưới.

"Xin hỏi phu nhân là..."

Triệu Yên Dung cười nói: "Phu quân ta họ Hoàng, phụ thân ta là người Hán, nhưng mẫu thân ta và ngài giống nhau, đều là người Miêu. Khi ta còn nhỏ nghĩa mẫu cũng gọi ta bằng một cái tên của Miêu gia, nhớ không lầm thì gọi ta là A Ấu Đóa, cũng không biết là có ý nghĩa gì."

Hai mắt Miêu Nữ kia co rút lại, đột nhiên đứng bật dậy.

"A Ấu Đóa!"

Kiền phu nhân vội vàng đứng lên theo: "Thánh cô, ngài đây là..."

"Không có việc gì." Vị Miêu Nữ kia lại chậm rãi ngồi xuống, trong ánh mắt nhìn Triệu Yên Dung mang theo vài phần thân thiết và dịu dàng. "Cách gọi A Ấu Đóa ở Miêu gia chúng ta có ý chính là một nữ nhi quý giá, là công chúa mỹ lệ mà trời cao đã ban cho."

"A, thì ra là ý tứ này." Triệu Yên Dung cũng không khách khí, tự mình tìm đến ghế tựa gần với chỗ của Miêu Nữ ngồi xuống: "Nhất định nghĩa mẫu rất thương ta."

"Vậy, mẫu thân của A Ấu Đóa là người Miêu gia? Nghĩa mẫu là người ở đâu?" Miêu Nữ hỏi.

"Ta cũng không biết." Triệu Yên Dung buông tay: "Nghe nói Miêu Cương có rất nhiều bộ tộc, ta chỉ biết mẫu thân là người trong tộc của công chúa thôi."

Ánh mắt của Miêu Nữ liền hiện lên vẻ kích động, rồi lại e ngại có hai mẫu tử của Càn gia ở đây, có vài lời không tiện hỏi, chỉ có thể im lặng dằn xuống.

https://thuviensach.vn

"A, ta nhờ Càn công tử dẫn ta đến đây, chính là muốn hỏi Thánh cô một ít việc ở Miêu gia. Nói ra thật xấu hổ, mẫu thân ta qua đời sớm, rất nhiều chuyện cũng chưa nói với ta, cho nên ta vẫn luôn hiếu kì." Triệu Yên Dung nói, đưa ánh mắt nhìn Miêu Nữ.

"Làm phiền phu nhân, có thể chuẩn bị một gian phòng yên tĩnh hay không? Ta và vị Thiếu phu nhân này nhất kiến như cố, rời khỏi Miêu Cương mấy năm nay, quả thật cũng khiến người ta có chút hoài niệm." Miêu Nữ kia đứng dậy, khi hành lễ có chút kì lạ, tuy lời nói vẫn khách khí, nhưng lại có thái độ cao cao tại thượng, rất có khí thế.

Càn phu nhân không dám đắc tội với người này. Nghe nói là ở trước mặt Hầu gia lời nói của vị này Miêu nữ này tương đương với Vu nữ, lập tức gọi người dẫn các nàng đến hậu viện, sắp xếp vào ở trong một tiểu viện thanh tĩnh.

Tử Lan đi theo phía sau Triệu Yên Dung, cùng nàng vào phòng.

Cửa phòng vừa đóng lại, vị Miêu Nữ kia đã vô cùng kích động, miệng nói liên tục không ngừng, bô lô ba la, đáng tiếc Triệu Yên Dung và Tử Lan một chữ cũng nghe không hiểu.

Triệu Yên Dung cười vẫy vẫy tay nói: "Thật ngại quá, ta không phải người Miêu, nghe không hiểu ngôn ngữ Miêu của các người. Cả thân thế mà vừa rồi ta nói cũng vậy, cũng chỉ là mượn từ một người bạn của ta, dường như các người có quen biết với nhau?"

Vị Miêu Nữ giật mình, đột nhiên quỳ xuống, hành đại lễ chào hỏi nàng.

Ngọa tào[4], bàn tay vàng này đã mở!

Nghịch với ý trời!

https://thuviensach.vn

([4] Nằm tào 卧槽 [wò·cáo] - Hán việt "Ngọa tào" ~ Đồng âm với cụm từ "Ta thao" [wǒ·cāo]: Một câu mắng chửi thô tục được cách thức hóa để không bị [hài hòa], trong tiếng Việt mình thì đồng nghĩa với "ĐM" vân vân...)

Như đã hứa, đây là chương tạ lỗi. Các nàng đọc vui vẻ nha! :))

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Hoàng Hậu Lừa Gạt

Nương nương là thiên sứ + chúng ta muốn nữ vương

Edit: Chang Phi

Beta: Jia Thục Viện

Miêu nữ đặt tay ở ngực, vẻ mặt kích động, giống như đang ngâm xướng một đoạn chú ngữ cổ xưa.

Đương nhiên, Triệu Yên Dung sẽ không cho rằng nàng ấy đang bái lạy mình, nhìn bộ dáng kia, giống như là đang bái vị thần nào đó của người Miêu các nàng.

Một lát sau, Miêu nữ kia đứng dậy, cung kính nói với Triệu Yên Dung: "Người tên A Ấu Đoá mà phu nhân nói, hiện giờ nàng ấy có khỏe không? Có bình an hạnh phúc không?"

Triệu Yên Dung chỉ vào chỗ ngồi, vô cùng khách khí nói với Miêu nữ: "Thánh cô, chúng ta ngồi xuống rồi nói chuyện. Thị nữ của ta sẽ canh giữ ngoài cửa, không để người khác nghe thấy cuộc trò chuyện của chúng ta."

Vẻ mặt Miêu nữ kia kinh hỉ (kinh ngạc + vui mừng) đan xen, nhìn Triệu Yên Dung nói: "Lúc ta nhìn thấy khuôn mặt này của ngài liền nghĩ tới. Đây là thuật dịch dung chỉ có người Bạch Miêu chúng ta mới biết, tuy rằng còn non nớt, nhưng thủ pháp (kỹ thuật) đúng là không lẫn vào đâu được."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung sờ sờ mặt, cảm thấy có chút thất bại. Chính mình còn cảm thấy thiên y vô phùng (không chỗ sơ hở), kết quả người ta chỉ cần liếc mắt một cái liền nhìn ra khuôn mặt này đã qua chỉnh sửa.

"Đây là thuật dịch dung ta học được từ A Ấu Đoá, thời gian rất ngắn, chỉ có ba ngày mà thôi." Triệu Yên Dung cười nói: "Hiện tại A Ấu Đoá rất an toàn, cũng rất khỏe mạnh, dung mạo nàng ấy còn đẹp hơn gấp mười lần khuôn mặt này của ta ."

Miêu nữ kia rất tự hào nói: "Điêu đó là đương nhiên. Bộ dạng A Ấu Đoá công chúa rất giống với Hải Lan công chúa, trên đời này không người nào có thể so sánh được mỹ mạo của nàng ấy."

Hoàng Hậu nương nương trong lòng run lên, đúng là lực lượng của fan não tàn[1] mà!

([1] Fan não tàn: có thể hiểu gần giống fan cuồng, chỉ cần việc gì liên quan đến thần tượng của mình là chỉ số thông minh sẽ bị tụt xuống âm, không quan tâm đúng sai, chỉ cần biết thần tượng của mình là nhất.)

"Thánh cô biết mẫu thân của A Ấu Đoá, vậy chắc ngài cũng biết A Ấu Đoá phải không?" Không quan tâm có phải não tàn hay không, chỉ cần là hồng không phải đen là được[2], Triệu Yên Dung từ sau khi bước vào phủ vẫn luôn thấp thỏm bất an, cuối cùng cũng có thể an tâm rồi.

([2] Chỉ cần là hồng không phải đen là được: có thể hiểu giống như thật may là fan chứ không phải anti-fan.)

Vận khí thật là tốt đến nghịch thiên!

"Ta đã từng là nữ hầu bên người Hải Lan công chúa." Miêu nữ gục đầu xuống, trên mặt toát ra nồng đậm đau thương: "Tên của ta là A Nỗ Na, lúc ngài gặp A Ấu Đoá công chúa, xin..... xin thay ta vấn an nàng."

https://thuviensach.vn

"Có chuyện này ta thật không hiểu được." Triệu Yên Dung đột nhiên giận tái mặt: "Nếu ngươi đã là nữ hầu bên người mẫu thân A Ấu Đoá, vậy vì cái gì lại giúp đỡ Quách Hiếu Thông mưu phản? Ngươi không biết Tổng quản Đông Nam Đạo Hạnh quân Chương Sĩ Tiên, người liên thủ với Quách Hiếu Thông , chính là kẻ thù của công chúa các ngươi sao?"

Nghe Triệu Yên Dung nói như vậy, Miêu nữ không hề nghi ngờ gì nữa, hoàn toàn Triệu Yên Dung là bạn tốt của A Ấu Đoá. Nàng ta lập tức bước ra, quỳ gối xuống trước mặt nàng.

"Vì báo thù cho công chúa , báo thù cho dân chúng vô tội của mười ba động Bạch Miêu, A Nỗ Na ta đã ẩn núp bên cạnh Quách Hiếu Thông 5 năm. Trời cao ban cho ta cơ hội tốt như vậy, ta nhất định phải mượn tay Quách Hiếu Thông, bắt cẩu Hoàng Đế của Đại Tề và tên ác lang Chương Sĩ Tiên trả món nợ máu năm xưa."

Tốt lắm, thật là không công kích nhầm chỗ mà.

Lý Duệ trở thành cẩu Hoàng Đế!

Triệu Yên Dung sờ sờ cái mũi, quyết định tạm thời không nên để cho nữ nhân này biết mình chính là cẩu Hoàng Hậu của Đại Tề có vẻ an toàn hơn.

Miêu nữ A Nỗ Na này vốn là thị nữ hầu hạ từ nhỏ bên người mẫu thân Tiếu Trầm Mặc, Hải Lan Vương phi của Đại Lý, thuật dịch dung của Tiếu Trầm Mặc, phần lớn là học được từ A Nỗ Na.

Tên thật của Tần Tiêu cùng Tiếu Trầm Mặc vốn là Tiêu Tẩm cùng Tiêu Mặc Ngâm.

Năm đó Chương Sĩ Tiên vu oan cho một nhà Tiêu gia Đại Lý tội mưu nghịch, dẫn quân tấn công thành Đại Lý, Đại Lý Vương chết, Vương phi tự

https://thuviensach.vn

sát theo chồng, trong lúc loạn lạc một đôi nhi nữ (con trai và con gái) bị tách ra do thị vệ vương phủ cùng người của Miêu gia mang đi.

Vì để đệ đệ có thể chạy trốn an toàn, tiểu quận chúa đã mang theo dũng sĩ Miêu gia ở trong vương thành hỗn loạn kéo gian thời gian suốt hai canh giờ, suýt nữa rơi vào tay địch. Sau lại do một thị nữ xấp xỉ tuổi tiểu quận chúa đổi xiêm y với nàng, vọt vào bên trong loạn quân, bị loạn đao phanh thây. Còn nàng được người Miêu cõng trốn vào bên trong rừng rậm phía sau vương thành.

A Nỗ Na vẫn luôn đi theo bên cạnh tiểu quận chúa, muốn đưa nữ nhi của công chúa về bộ lạc Bạch Miêu bảo vệ, nhưng trên đường lại liên tiếp gặp phải truy binh, cuối cùng vẫn bị tách ra.

Sau khi loạn binh chấm dứt, những thuộc hạ còn lại của Đại Lý Vương tìm được thi thể thị vệ vương phủ bảo hộ tiểu thế tử chạy trốn ở một sơn cốc khác, tiểu thế tử cũng không thấy đâu.

Dưới tình huống hỗn loạn như vậy, chỉ sợ tiểu quận chúa và tiểu thế tử đều dữ nhiều lành ít, A Nỗ Na mang tin dữ trốn về bộ tộc ở Thập Vạn Đại Sơn, dẫn tới ba mươi sáu động bộ tộc phản loạn.

Miêu tộc phân ra thành Bạch Miêu cùng Ô Miêu, hai bên vốn dĩ không lui tới nhiều, sống chung cũng không hài hòa. Nhưng Hải Lan là Bạch Miêu Vu nữ , tuy rằng sau đó đã gả cho người Hán trở thành Vương Phi của Đại Lý Vương, nhưng dù sao nàng cũng là nữ nhi của Bạch Miêu Đại Vu, từng là sứ giả của Miêu Thần.

Nàng bị người hại chết không khác nào Miêu Thần bị người khác tát một cái vào mặt, trong lúc nhất thời Bạch Miêu và Ô Miêu có cùng chung kẻ địch, đều muốn Đại Tề cho một lời giải thích.

Chương Sĩ Tiên biết thân phận của Đại Lý Vương phi, cũng biết hắn làm vậy sẽ dẫn tới sự oán giận của người Miêu, nên đã làm tốt chuẩn bị từ

https://thuviensach.vn

trước. Không đợi người Miêu khởi binh ra tới Trọng Sơn, hắn đã mang theo quân đội chém giết rất nhiều thôn xóm người Miêu, thậm chí là người Động sống cùng thôn xóm với người Miêu cũng bị hắn chém giết.

Người Miêu sinh sống trong núi rừng, đối với việc đánh giặc trên bình nguyên chắc chắn không phải là đối thủ của quân đội chính quy Đại Tề. Mà Người Hán lại đông, còn gian manh xảo trá, trước đánh sau kéo, đe dọa cùng lợi dụ, người Động trước tiên lui ra, sau đó Ô Miêu cũng bị thu mua, chỉ có Bạch Miêu kiên trì đến cuối cùng nên bị thiệt hại hơn phân nửa dân cư. Cuối cùng Bạch Miêu Đại Vu tan nát cõi lòng mà chết.

A Nỗ Na nói tới đây, đã khóc không thành tiếng. Phụ mẫu của nàng, thân nhân của nàng, hơn phân nửa đều bị chết trong hồi kiếp nạn này. Bạch Miêu suy thoái, lãnh địa dần dần bị Ô Miêu chiếm mất, dưới sự tuyệt vọng cùng phẫn nộ, mấy người tinh anh còn lại của Bạch Miêu là các nàng quyết định ra khỏi núi, tìm cơ hội thay công chúa, thay Bạch Miêu báo thù.

"Lão tặc Chương Sĩ Tiên phòng bị chúng ta, chỗ hắn ở lúc nào cũng có hơn ba trăm tinh binh bảo vệ, chúng ta tiêu tốn mất năm sáu năm cũng không thể đắc thủ, mà còn mất đi mấy huynh đệ tỷ muội. Cuối cùng, ta tự hủy dung mạo, giả làm người Ô Miêu, trà trộn vào làm thủ hạ của Quách Hiếu Thông." Ánh mắt A Nỗ Na sáng quắc: "Ta muốn sau khi bọn họ giết chết Đại Tề Hoàng Đế, lại tự giết lẫn nhau. Ta muốn làm cho Chương gia gà chó cũng không còn!"

Chương Sĩ Tiên tự biết giữa mình và người Miêu có huyết hải thâm thù, cho nên thủ hạ của hắn không được có người Miêu, cho dù chỉ mang một chút huyết thống người Miêu cũng không được.

Người Bạch Miêu không có cách nào xuống tay được, liền chuyển hướng sang Quách Hiếu Thông, người cùng đồng đảng của Chương Sĩ Tiên. Loại thủ pháp đường cong cứu quốc này cũng không sai, nhưng lực

https://thuviensach.vn

sát thương lại so với việc trà trộn vào Chương gia làm thịt Chương Sĩ Tiên lớn hơn trăm ngàn lần.

Nếu nàng ấy đắc thủ, thiên hạ sẽ máu chảy thành sông, dân chúng sẽ rơi vào cảnh lầm than.

Triệu Yên Dung đổ mồ hôi lạnh.

"Kỳ thật Đại Tề Hoàng Đế cũng không biết về chuyện lúc trước. Các ngươi vì sao lại hận lây sang cả hắn?"

"Không biết? Chương Sĩ Tiên là thủ hạ của hắn, làm ra nhiều chuyện ác như vậy, sao hắn lại có thể không biết? Hắn biết, chính là bạo quân, không biết, đó chính là hôn quân!" Ý nghĩ của A Nỗ Na thật sự rất đơn giản, trực tiếp.

Triệu Yên Dung lập tức không có tiết tháo[3] đá lão công công đã chết ra làm bia đỡ đạn: "Mấy chuyện này đều là khi tiên đế còn tại vị, cùng với Hoàng Đế đương nhiệm không có chút quan hệ nào."

([3] Tiết tháo: dùng để chỉ những người có đạo đức, nhân phẩm, trung nghĩa,...)

A Nỗ Na không chút nghĩ ngợi, mở miệng phun ra bốn chữ: "Cha nợ con trả!"

Triệu Yên Dung khụt khịt, lại nghĩ nghĩ rồi nói: "Kỳ thật, Hoàng Đế cũng bị Chương Sĩ Tiên lừa, trong lòng hắn rất giận, vẫn luôn muốn tìm cơ hội thu thập hắn ta."

A Nỗ Na cười lạnh một tiếng nói: "Hoàng Đế của người Hán các ngươi không phải nắm quyền sinh sát trong tay sao? Nếu là muốn thu thập Chương Sĩ Tiên, thì trực tiếp hạ chỉ chém đầu đi, sao còn để hắn ta làm Đại Tổng quản, lại còn nắm giữ gần hai mươi vạn tinh binh? Ta nghe nói

https://thuviensach.vn

Hoàng Đế hiện tại còn phải gọi Chương Sĩ Tiên một tiếng cữu cữu, làm gì có cháu ngoại trai nào sẽ giết cữu cữu chứ?"

Cái này ngươi thật sự nghĩ sai rồi, giữa bọn họ cũng đâu phải là cữu cữu và cháu ngoại trai ruột, nếu không phải Chương Sĩ Tiên nắm trong tay hơn mười mấy vạn tinh binh, làm người lại cẩn thận không bắt được nhược điểm,nếu không Lý Duệ đã sớm xử lý hắn rồi, làm gì phải chờ tới bây giờ?

Triệu Yên Dung nghĩ rồi lại nghĩ, mình cứ thay Hoàng Đế nói chuyện chỉ sợ sẽ chọc người hoài nghi, hiện nay lại đang cần dùng đến A Nỗ Na, vẫn phải ổn thỏa hơn một chút, không thể thất bại trong gang tấc.

Nàng chớp chớp mắt, cười với A Nỗ Na nói: "Thánh cô xem, vừa rồi ta chỉ lo cao hứng, quên mất nói cho ngài biết một chuyện."

A Nỗ Na nhìn nàng.

"Kỳ thật, không chỉ công chúa A Ấu Đoá không chết, thế tử của Đại Lý Vương các ngươi, đệ đệ của A Ấu Đoá cũng vẫn còn sống nha!"

Hai mắt A Nỗ Na nhất thời trợn tròn, miệng mở lớn, Triệu Yên Dung cho rằng nàng sẽ phát ra một tiếng kêu sợ hãi, không nghĩ đến nàng chỉ há miệng, một chút thanh âm cũng không phát ra, ngơ ngẩn nửa ngày, đột nhiên lệ rơi đầy mặt.

Nàng đứng lên, hướng về phía nam quỳ xuống, ngũ thể đầu địa, trong miệng lầm bầm một chuỗi dài.

"Thánh thần Thập Vạn Đại Sơn phù hộ." Tâm tình A Nỗ Na kích động, khóc đến không để ý cái gì.

A Nỗ Na biết được tiểu công chúa còn sống, nàng đã vui mừng khôn xiết, không nghĩ tới kia một đôi tỷ đệ đều được bình an sống sót. Đây quả thực chính là thần tích mà.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung kiên nhẫn chờ tâm tình nàng bình phục một chút, mới nói tiếp: "Hiện tại hai tỷ đệ bọn họ đang ở cùng một chỗ, là ..... hảo bằng hữu của Quan Quân Hầu, cũng là thuộc hạ phi thường trọng yếu của Đại Tề Hoàng Đế."

A Nỗ Na chớp chớp đôi mắt, nhất thời không phản ứng kịp.

"Đại Tề Hoàng Đế mới đăng cơ một năm, cần phải làm rất nhiều công tác chuẩn bị." Nàng ngừng lại một chút nói: "Hắn đã đáp ứng với Đại Lý Vương thế tử, sẽ để hắn ta tự tay đâm chết kẻ thù."

A Nỗ Na nghe vậy kinh hô một tiếng, đem tay đặt ở ngực.

"Nhưng nếu Quách Hiếu Thông và Chương Sĩ Tiên liên thủ phản loạn, mọi chuẩn bị của Đại Tề Hoàng Đế đều trở thành vô dụng. Hắn nhất định phải xuất ra tinh lực để chiến đấu với ba bốn mươi vạn tinh binh này." Triệu Yên Dung nghiêng đầu, quyết định nói trắng ra lại ngắn gọn hơn một chút: "Nay thế tử của các ngươi là thuộc hạ phi thường trọng yếu trước mặt Hoàng Đế, hắn nhất định sẽ phụng lệnh ra trận giết địch. Trên chiến trường, đao thương không có mắt, Quách Hiếu Thông lại là mãnh tướng, ta chỉ lo lắng thế tử của các ngươi sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Nếu là như vậy, công chúa A Ấu Đoá của các ngươi cũng nhất định không sống nổi nữa....."

A Nỗ Na đứng lên, giọng bén nhọn nói một chuỗi dài Miêu ngữ, sau đó cứng ngắc chuyển thành tiếng Hán: "Không thể để hắn ra chiến trường. Ta có thể làm cho Quách Hiếu Thông chết."

"Quách Hiếu Thông chết, vậy còn thủ hạ binh tướng của hắn thì sao? Chương Sĩ Tiên đâu? Ngươi cũng đã nói qua các ngươi đã chết rất nhiều huynh đệ tỷ muội đều không thể giết được hắn. Ngươi cũng biết, hiện tại trên tay bọn họ còn có ca ca Đại Tề Hoàng Đế, Thái tử bị phế trước kia, đến lúc đó nếu bọn chúng mượn danh nghĩa của phế Thái tử khởi binh làm

https://thuviensach.vn

phản, cũng sẽ khiến dân chúng lầm than, khói lửa nổi lên bốn phía. Vốn dĩ Đại Tề Hoàng Đế đã muốn động thủ bắt Chương Sĩ Tiên, hiện tại chẳng những bắt không được, ngược lại còn có khả năng ....."

"Không không không, hiện giờ bọn họ sẽ không khởi binh." A Nỗ Na chắp hai tay lại: "Bọn họ còn chưa nắm chắc phần thắng. Lần này ta tới đây, chính là muốn giúp bọn hắn lại chiếm lấy Giang Châu và Giao Châu. Phía nam còn có một vài phủ quận Chương Sĩ Tiên chưa nắm giữ được, hắn ta cũng sợ bị lộ tiếng gió ra ngoài."

"Như vậy là tốt nhất." Triệu Yên Dung đỡ lấy tay A Nỗ Na: "Thánh cô, hiện tại ta rất cần ngài hỗ trợ, chúng ta không thể để Quách Hiếu Thông và Chương Sĩ Tiên khởi binh, chúng ta phải nhổ hết những cái đinh của bọn hắn ở Trung Nguyên. Hoàng Đế từng hứa hẹn, chờ đến lúc Chương Sĩ Tiên đền tội, phía nam được yên ổn, sẽ trả lại trong sạch cho Đại Lý Vương. Khi đó, thế tử các ngươi sẽ trở về thừa kế vương vị Đại Lý Vương, công chúa các ngươi sẽ được phong làm quận chúa của Đại Tề, đi theo thế tử trở về Đại Lý."

A Nỗ Na nghe Triệu Yên Dung nói vậy tâm tình lại kích động, lệ rơi đầy mặt, đôi môi run rẩy niệm tên của sơn thần.

Nàng thậm chí còn cảm thấy, Triệu Yên Dung mang đến tin tức tốt như vậy, quả thực chính là hoá thân của sứ giả sơn thần, đánh tan khói mù đã bao phủ trong lòng người Bạch Miêu nhiều năm.

"Đại Vu đã chết, Bạch Miêu chúng ta hiện giờ như rắn mất đầu, chỉ ngóng trông A Ấu Đoá công chúa có thể trở về Bạch Miêu kế nhiệm vị trí Đại Vu, làm cho tộc của chúng ta trở nên hưng thịnh." Mắt nàng hàm chứa khát vọng nhìn Triệu Yên Dung: "Ngài nói, nàng ấy sẽ trở về sao? Nàng ấy sẽ nguyện ý, nguyện ý thống lĩnh chúng ta sao?"

Trời ạ! Triệu Yên Dung nhịn không được trợn trắng mắt.

https://thuviensach.vn

Bọn họ muốn Tiếu Nữ quan phải trực tiếp vào núi làm nữ vương sao?

Trên người nàng ấy còn chảy một nửa huyết mạch của người Hán đấy. Tần Tiêu có thể bỏ được sao?

Trình độ sinh hoạt trong núi khẳng định không có cách nào để so với bình nguyên, và trong vương thành của Đại Lý .....

Triệu Yên Dung nuốt nước miếng, có chút gian nan mà trợn mắt nói dối: "Nàng ấy là ngoại tôn nữ của Đại Vu, là nữ nhi của công chúa các ngươi, ta cảm thấy nàng ấy có lẽ sẽ có giác ngộ này ....."

A Nỗ Na cao hứng ca ngợi đại thần, đột nhiên lại có chút lo lắng: "Công chúa A Ấu Đóa đã sắp hai mươi lăm tuổi, chắc là đã sớm thành thân có hài tử rồi, nàng có thể đưa cả người nhà vào núi sao?"

Triệu Yên Dung thanh thanh giọng nói, vỗ vỗ vai A Nỗ Na: "Cái này ngài không cần lo lắng, nàng ấy còn chưa thành thân đâu."

A Nỗ Na vừa nghe nàng nói như vậy, lập tức thả lỏng người, rồi lại có chút khổ sở.

"Chúng ta thực xin lỗi nàng ấy....."

Không làm thất vọng thực xin lỗi, hiện tại cũng không phải thời điểm có thể nói rõ ràng. Triệu Yên Dung thở dài một hơi trong lòng, chờ chuyện ở đây kết thúc, lúc nàng gặp Tiếu Nữ quan phải nói như thế nào bây giờ?

Thật cảm thấy có lỗi với nàng ấy.....

Nhưng mà, nàng nghĩ lại, chính mình cũng không phải là Tiếu Trầm Mặc, mình chỉ nói chắc là, khả năng, có lẽ, đại khái, còn việc có đáp ứng hay không, đó là chuyện của Tiếu Trầm Mặc. Nói như vậy, nàng cũng

https://thuviensach.vn

không thể xem như lừa gạt đồng bào người Miêu đơn thuần chân thành tha thiết chứ.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Rượu Mạnh Giục Người Gan

Sắc đủ che trời + một cú quăng qua vai xinh đẹp + phía dưới thế nào rồi?

Edit: Huệ Hoàng Hậu

Beta: Hy Thái Phi

Khi Lương thị tiểu nương tử cùng Miêu Nữ đi từ trong tĩnh thất ra, Miêu Nữ vẫn mang một bộ mặt không chút biểu tình như quan tài, nhưng Lương thị thì khóe mắt ửng đỏ, có điều trên mặt cười hì hì kéo cánh tay Miêu Nữ, giống như cực kỳ thân mật.

Càn phu nhân thấy mà trong lòng kinh ngạc.

Vị Miêu Nữ này, trước kia nàng gặp qua hai lần, vẫn luôn là bộ dáng trầm mặc ít lời, quanh thân tản ra sát khí người sống chớ lại gần.

Bởi vì bà ta có thể nói vài lời trước mặt Quách Hiếu Thông, Quách Hiếu Thông vẫn luôn kính bà ta như một bà đồng thần thông quảng đại, vì thế các nàng cũng tôn kính, thậm chí là có chút sợ hãi bà ta.

Cao nhân mà, đều có chút cổ quái, không thích giao tiếp cùng mấy phàm nhân như các nàng.

Cũng không biết vị tiểu nương tử này có cái bản lĩnh gì, liền nói ngắn ngủn nửa canh giờ đã dám thân mật mà kéo tay Miêu Nữ đi ra như vậy.

https://thuviensach.vn

"Đa tạ phu nhân nhé, ta và Thánh cô mới gặp như đã quen, vừa nhận bà làm nghĩa mẫu." Lương thị tiểu nương tử tươi cười ngọt ngào, quay đầu đối Miêu Nữ nói: "Đúng không, nghĩa mẫu?"

Khuôn mặt dữ tợn của Miêu Nữ nặn ra vẻ tươi cười, gật đầu nói: "Phải."

Tươi cười kia mang theo vết sẹo trên mặt bà ta, làm cho người ta cực kỳ sợ hãi, nhưng ánh mắt bà ta nhìn Lương thị là ôn hòa thân thiện, mang theo nồng đậm từ ái. Đây chính là biểu tình mà mấy năm nay Càn phu nhân chưa từng thấy qua.

Khiến trong lòng Càn phu nhân "Lộp bộp" một chút.

Miêu Nữ thân phận địa vị cao, vị tiểu nương tử mà nhi tử coi trọng này lại leo lên cây đại thụ như vậy, nếu nhi tử chỉ nghĩ chơi bời qua loa thì hiển nhiên là không có khả năng. Nếu là đắc tội nghĩa mẫu của nàng, vị Thánh cô này mà đặt cái bùa chú gì đó cho nhà mình, Càn gia đã có thể tan thành mây khói.

Tươi cười trên mặt Càn phu nhân liền có chút miễn cưỡng, đối với tiểu nương tử này cũng có chút nơm nớp lo sợ.

Khi nàng mở tiệc mời khách, tranh thủ kéo nhi tử đến một bên nói: "Cái này không dễ làm, sao tiểu nương tử ngươi mang đến lại nhận Thánh cô làm nghĩa mẫu. Nghe nương nói, đừng trêu chọc nàng ta, trong lòng có cái ý tưởng gì đều quét sạch cho ta. Đừng ăn không đến miệng còn chọc bẩn một thân."

Càn Thiên Tứ không cho là đúng nói: "Vì sao chứ! Như vậy không tốt à? Tương lai ta cưới nàng ấy, nhà chúng ta liền kết thân cùng Thánh cô, di phu coi trọng Thánh cô này như vậy, nếu biết hai nhà chúng ta có thân, nhất định cũng càng coi trọng dì hơn."

https://thuviensach.vn

"Vậy thê tử của ngươi..." Càn phu nhân bị nhi tử nói đến có chút động tâm.

"Cho chút bạc, viết tờ hưu thê, để nàng ta về nhà mẹ đẻ đi." Càn Thiên Tứ vội lôi kéo tay áo mẫu thân lắc lư: "Nương ơi, tiểu nương tử kia ngài cũng gặp qua rồi, tức phụ như vậy, đốt đèn lồng lên trời xuống đất cũng khó tìm. Tương lai ngài mang đi ra ngoài cũng tự hào, quý khí lại hào phóng, vừa thấy chính là tướng mạo của cáo mệnh phu nhân, không phải hơn vạn lần so với bà thím già kia sao? Nhi tử mặc kệ, chỉ muốn nàng ấy làm thê tử, ngài làm chủ cho nhi tử đi, bất luận như thế nào cũng phải quyết định chắc chắn chuyện này."

"Nhưng chính là, nữ nhân này đã gả cho người ta rồi." Trong lòng Càn phu nhân cảm thấy có chút khó tiếp nhận, nữ nhân như vậy nếu nhi tử chỉ muốn nạp làm thiếp thì không có gì, nhưng làm chính thê, chỉ sợ tương lai sẽ bị người cười nhạo.

"Gả rồi thì thế nào? Nhi tử ngài cũng đã cưới rồi đó thây." Càn Thiên Tứ quấn lấy mẫu thân, làm nũng chơi xấu, nhất định đòi mẫu thân đáp ứng hắn cưới Lương thị vào cửa.

Càn phu nhân vốn cưng chiều nhi tử, lại bị nhi tử lấy ích lợi thuyết phục, thấy hắn để bụng như vậy, cũng gật đầu.

"Có điều phu quân nàng ta thì phải làm sao bây giờ?" Càn phu nhân thấp thấp thanh âm hỏi nhi tử: "Có thể cho chút tiền đuổi đi không?"

"Vậy không ổn, nhà hắn là tài chủ trong kinh thành, khinh thường bạc. Hơn nữa bạc lại không phải từ trên rơi xuống, dựa vào cái gì cho hắn?" Càn Thiên Tứ trợn mắt, ta làm động tác cắt cổ: "Người đã chết nàng ấy mới có thể toàn tâm toàn ý mà đi theo ta."

Càn phu nhân hít một ngụm khí lạnh, nhưng nghĩ nghĩ, cảm thấy khiến người không quan trọng chết đi thì vẫn tốt hơn so với việc tiêu phí bạc để

https://thuviensach.vn

mua chuộc người, lập tức gật đầu nói: "Đúng, liền làm như vậy. Dù sao Phùng đại nhân là người của tiểu di phu, dù tay chân chúng ta chưa dọn sạch sẽ thì hắn cũng có thể giúp quét dọn chúng ta."

Hai mẫu tử định ra kế lớn giết người đoạt thê, trong lòng hào hứng, tập trung suy nghĩ xem làm như thế nào để bắt lấy Lương thị này.

Theo ý của Càn phu nhân, trước hể giết phu quân của tiểu nương tử, tiểu nương tử không có nam nhân, lẻ loi hiu quạnh cũng chỉ có thể dựa vào Càn gia, đến lúc đó nước chảy thành sông vừa vặn tựu thành chuyện tốt.

Nhưng Càn thiếu gia chịu đựng nhiều ngày, đã sớm thèm ăn, lòng nóng như lửa đốt, làm sao còn chờ nổi.

"Nam nhân của nàng ấy lại không theo tới, không bằng sớm chút làm chuyện tốt trước đã, làm thân mình nàng ấy đều thuộc về ta, để tránh đêm dài lắm mộng." Càn thiếu gia hút nước miếng, nghĩ đến mỹ nhân trong ngực, lông tơ cả người đều dựng lên.

Càn phu nhân nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Cũng đúng. Nữ nhân mà, ngủ cùng nam nhân nào thì tâm liền chạy theo nam nhân đó. Ngươi bỏ chút sức lực đi, cần phải thu phục được nàng ta, cũng đỡ phải tương lai làm ầm ĩ. Chỉ là Thánh cô ở trước mặt nhưng không tiện hành sự, tiễn người đi đã, rồi nương sẽ giúp ngươi nghĩ cách vây khốn nàng ta."

Bên này mẫu tử hai người đang mưu tính Triệu Yên Dung, Triệu Yên Dung thì lại không nhàn rỗi, lôi kéo A Nỗ Na nói nhỏ một lúc lâu.

Qua một lát, Tử Lan lặng lẽ thò tay qua, thì thào bên tai nàng: "Nô tỳ vừa mới xoay vài vòng ở bên ngoài, thính tai, nghe mơ hồ..." Liền thuật lại kết quả thương nghị của mẫu tử Càn gia mà nàng nghe được.

Tử Lan tai thính mắt tinh, lại là đặc biệt theo Triệu Yên Dung phân phó nhìn chằm chằm đôi mẫu tử kia, cho nên dù cách khá xa, vẫn là nỗ lực

https://thuviensach.vn

nghe rõ năm sáu phần.

Năm sáu phần này cũng là đủ rồi.

Triệu Yên Dung cười lạnh không thôi, mà trên mặt A Nỗ Na biểu tình bất động, trong mắt phút chốc hiện lên một tia sắc bén.

Triệu Yên Dung thì lại tới khuyên bà: "Thánh cô, loại kiến con này không cần phải để tâm, tùy tiện nghiền nghiền liền giải quyết xong."

"Nàng ta còn dám đánh chủ ý tới trên người ngài... "

"Ai nha, việc nhỏ việc nhỏ, đại sự của chúng ta mới quan trọng, loại người này, thuận tay diệt diệt là được." Triệu Yên Dung đảo mắt, cười hắc hắc nói với A Nỗ Na: "Nghe nói độc cổ của người Miêu là lợi hại nhất, hay là Thánh cô giúp ta xả giận một phen, làm cái nhà này thượng thổ hạ tả hoặc là cả người ngứa ngáy mấy ngày?"

A Nỗ Na nhướng mày lên, cười nói: "Phu nhân thật là nhân hậu, có điều ngài nói rất đúng, so với đại sự của chúng ta, mấy con kiến này không tính cái gì, để cái mạng chó của bọn họ ở đấy, về sau lại đến lấy."

Đang nói, Càn phu nhân mang theo Càn Thiên Tứ tươi cười đầy mặt đi tới. Triệu Yên Dung nháy mắt với A Nỗ Na, hai người liền nói liên miên đến phong tình Nam Cương.

Trước kia ở hiện đại Triệu Yên Dung đi qua Tây Song Bản Nạp, Đại Lý, Lệ Giang... đối với phong tục tập quán phía nam có chút hiểu biết sơ sơ, thế nên vừa nói chuyện với nhau, phát hiện mấy thứ này ở cổ đại cùng hiện đại lại không khác biệt nhiều lắm. Bên này nói đến vui vẻ, bên kia nghe được cũng cảm thấy mới lạ, càng tin Lương thị này có lý do nhận Miêu Nữ làm nghĩa mẫu.

https://thuviensach.vn

Vì bên này đều là nữ quyến, tuy Càn Thiên Tứ không muốn, lại cũng không tiện ngồi cùng Triệu Yên Dung và A Nỗ Na, chỉ phải lưu luyến mà tới phòng cách vách dùng bữa. Càn phu nhân thì tất nhiên là tươi cười xu nịnh, dùng mọi cách lấy lòng, biến đổi các biện pháp để chuốc say Triệu Yên Dung. Có điều bởi vì có Miêu Nữ ở bên cạnh nhìn, nàng cũng không thêt làm quá mức rõ ràng, tự nhiên là ngươi một ly ta một ly mà kính nhau. Triệu Yên Dung uống bao nhiêu, nàng uống bấy nhiêu. Chỉ chốc lát sau, Càn phu nhân liền có chút trụ không nổi.

Bởi vì là lâm thời nảy lòng tham, hơn nữa có Thánh cô Miêu Nữ thần thông quảng đại nhìn, nàng cũng không dám lấy cái gì rượu giả tới lừa gạt, chỉ có thể căng da đầu xử lý từng ly cay đắng, Càn phu nhân đau khổ.

Triệu Yên Dung kia chính là phần tử tinh anh khảo nghiệm ra từ rượu. Trước kia cùng học trưởng học tỷ uống rượu không ít, biết rõ đủ loại tiểu xảo trên bàn nhậu. Các loại thủ thuật che mắt đều thuần thục, cái gì uống một nửa đổ một nửa, phun một nửa ngậm một nửa, tuy thân thể này không thể khỏe mạnh linh hoạt như thân thể trước kia, nhưng tửu lượng lại không xê xích là bao.

Ngươi thấy rõ ràng là nàng mặt mày hồng hào, ánh mắt mê ly nha, kỳ thật Triệu Yên Dung không hề say chút nào, đầu óc cực kỳ thanh tỉnh, ngược lại là Càn phu nhân một phen liều mình hầu quân tử thì hầu đến mơ mơ hồ hồ, đầu váng mắt hoa, đã có chút phân không rõ đông tây nam bắc, đến nỗi lôi kéo A Nỗ Na gọi là Lương thị.

Càn Thiên Tứ sớm thương nghị với mẫu thân là bà sẽ chuốc say Triệu Yên Dung, sau đó đưa người đến tay hắn, trong lòng không yên lòng lại nôn nóng, thỉnh thoảng hắn sai một người hầu xinh đẹp bên người đi tìm hiểu tình huống.

Nghe được mẫu thân mình đã say đến muốn ngã sấp xuống, tiểu nương tử họ Lương kia lại còn chưa ngã, hắn gấp đến độ vò đầu bứt tai, rốt

https://thuviensach.vn

cuộc nhịn không được bưng chén rượu cũng tới xem náo nhiệt.

Đương nhiên, dùng hình thức là tới kính Thánh cô, sau đó lại thuận tiện kính tẩu tử.

Vào phòng, hai mắt Càn Thiên Tứ liền không có cách nào rời khỏi Triệu Yên Dung.

Trên mặt Triệu Yên Dung mang theo vài phần men say, gò má trắng nõn nhiễm rặng mây đỏ, càng làm nổi bật đôi mắt long lanh ánh nước như mặt hồ kia. Càn Thiên Tứ chỉ liếc mắt một cái, hồn phách liền rời khỏi lồng ngực, bay thẳng về phía Triệu Yên Dung.

Thật là không say bởi rượu lại say vì người.

Ánh mắt này cũng quá mức trần trụi, A Nỗ Na đã giương mi trợn mắt, vết sẹo trên mặt giựt giựt, càng có vẻ dữ tợn làm cho người ta sợ hãi.

Triệu Yên Dung vẫn tự nhiên chạm mấy chén cùng Càn Thiên Tứ, thoải mái hào phóng mà uống rượu.

Càn Thiên Tứ trở về phòng cách vách, liền cảm thấy rượu này có vài phần nặng. Rượu mạnh giục người gan, huống chi Càn Thiên Tứ cũng không phải người bị rượu thúc giục, mà là vốn dĩ là một kẻ bị sắc dục phủ tâm, vừa nghĩ tới bộ dáng của mỹ nhân ở cách vách: mi tựa núi xa, mắt tựa thu thủy, cả người hắn như là bị thiêu đốt. Thật sự là không nhịn được, hắn lập tức bắt lấy một thị tỳ xinh đẹp bên người, tháo lưng quần "dập lửa".

Phòng của hắn và nhà chính chỉ cách một vách tường hơi mỏng, bên kia động kịch liệt, bên này liền lờ mờ nghe được chút âm thanh hoan ái.

Kia Càn Thiên Tứ say rượu, cứ xem thị tỳ dưới thân như mỹ nhân cách vách, một hồi loạn đâm, trong miệng lẩm bẩm, gọi thẳng tẩu tử mỹ nhân, là thịt tâm can gì gì đó.

https://thuviensach.vn

Tử Lan đứng hầu phía sau Triệu Yên Dung bỗng chốc thay đổi sắc mặt, mặt mày sa sầm, quanh thân đầy sát khí.

Càn phu nhân sớm đã ngã xuống bàn, say đến bất tỉnh nhân sự, bên này nhóm thị tỳ Càn gia kéo phu nhân như kéo chó chết, trong tai nghe thấy tiếng vang mơ hò, chỉ cảm thấy xấu hổ muốn chết. Cũng không dám nhìn thử sắc mặt Miêu Nữ cùng Lương thị kia, đỡ phu nhân chuẩn bị đi vào.

Miêu Nữ đứng lên, nhẹ nhàng phất một cái trên đầu Càn phu nhân: "Các ngươi nói với phu nhân, sự tình đã làm thỏa đáng, ta cũng phải trở về chỗ Tri phủ đại nhân, không ở lại nữa."

Bọn hạ nhân chỉ ước gì nữ nhân thoạt nhìn như hung thần ác sát này mau rời đi chút, có điều thấy Triệu Yên Dung cũng muốn đi theo, nhớ tới phu nhân cùng thiếu gia phân phó, liền nói Triệu Yên Dung uống nhiều quá, muốn nàng tỉnh tỉnh rượu lại rồi hãy đi, cứ như vậy mà liều mạng giữ lại.

Triệu Yên Dung nháy mắt với A Nỗ Na để bà rời đi trước.

Sau đó nàng mang theo Tử Lan "đánh Thái cực"[1]cùng những hạ nhân đó, chỉ là dưới chân không nhàn rỗi, vừa đi vừa nói, những hạ nhân đó tuy rằng muốn giữ nàng, lại cũng không dám chạm vào thân mình nàng, một đám người xô xô đẩy đẩy đi ra nhị môn.

([1] dùng nhu chế cương, ở đây ý nói uyển chuyển ứng đối.)

Càn Thiên Tứ mới vừa phá hỏa xong, nghe hạ nhân tới báo Lương gia tiểu nương tử phải đi, gấp đến độ vừa kéo quần vừa chạy ra bên ngoài.

Hắn liền nhìn thấy mỹ nhân như hoa như liễu kia sắc mặt ửng hồng, dựa vào trên người tỳ nữ nhà mình vừa nói chuyện vừa cười.

https://thuviensach.vn

Tươi cười kia như mặt trời tháng ba, như hoa đào tháng tư, cái kia vừa mới phát hỏa lại "Bằng" một phát mà dựng thẳng. Càn Thiên Tứ hét to một tiếng "Tẩu tử đừng đi", vươn một bước thật xa, người đánh tới hướng Triệu Yên Dung.

Triệu Yên Dung không tránh không né, chờ tay hắn mới vừa chạm đến đầu vai, đang tính ôm lấy nàng, đột nhiên thấy nữ nhân kiều kiều nhược nhược trước mặt lật tay, bắt được cổ tay hắn.

Càn Thiên Tứ đại hỉ, cho rằng Lương thị cũng là có ý với hắn, muốn nhào vào trong ngực nàng. Kết quả liền có một cơn đau truyền đến từ cổ tay, bả vai. Thân mình nhẹ bẫng, sau đó là long trời lở đất, phía sau lưng đau xót, người đã bị nhấc bổng rồi ném thẳng xuống trên mặt đất.

Đám vú già đều trợn tròn mắt.

Nữ nhân ở hậu trạch làm sao từng thấy qua cú "Quăng ngã qua vai" sạch sẽ lưu loát như thế?

Rõ ràng là một tiểu nương tử xinh đẹp yếu ớt, lại không biết lấy sức mạnh từ đâu ra, khiến cho thiếu gia của bọn họ - một nam nhân cao lớn rắn chắc như vậy trực tiếp bị quăng xuống mặt đất?

Tất cả yên tĩnh trong ba giây, mới có người cất tiếng thét chói tai.

Phía sau lưng Càn Thiên Tứ đau nhức, trước mắt sao kim xoay mòng mòng, thật vất vả điều chỉnh xong tầm mắt, liền thấy tiểu nương tử hơi say men kia cười với hắn, nhắc làn váy nâng chân lên...

"Aaaa!"

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương, vang vọng phủ đệ Càn gia.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Muốn Mạng Già Này Luôn Rồi

Đoạn tử tuyệt tôn + Đục tâm khoét cốt+ Ngứa cũng chết người

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Thân thể Càn Thiên Tứ cuộn tròn như con tôm, ôm cậu nhỏ lăn lộn kêu rên dưới đất, tiếng kêu thê thảm, gọi đến khàn cả giọng, khiến người nghe trong lòng cũng run rẩy.

Tử Lan ở một bên nuốt nước miếng, ánh mắt nhìn Hoàng Hậu lại thêm mấy phần kính sợ. Hoàng Hậu nương nương quá độc ác, đá một cước này không lưu lại nửa phần khí lực. Càn Thiên Tứ kia lại là một tên biến thái, nửa cây gậy tôn tử kia vẫn còn ngóc dậy, lúc này xem như đã cực kì bi thảm rồi, Càn gia đã bị một cước này của Triệu Yên Dung đạp cho đoạn tử tuyệt tôn.

Càn thiếu gia kia từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ bị khốn khổ như vậy, đau đến nỗi hắn đã nằm dưới đất kêu khóc om sòm hồi lâu, mắt trợn ngược một cái, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Lần này quả thực không ổn rồi, Càn phủ giống như bị nổ tung vậy. Vô số hạ nhân cao giọng hét lên: "Giết người rồi! Giết người rồi! Tiểu nương tử đạp chết thiếu gia rồi!"

Hai tên hạ nhân ở ngoài cửa vừa nghe, rối rít bỏ lại chuyện linh tinh mà chạy vào trong nội viện.

https://thuviensach.vn

Mấy quản sự chặn ở cửa lớn lại phái người đến cửa hàng báo tin cho lão gia, chỉ không biết rõ tình hình bên trong như thế nào, vẫn không dám trực tiếp kinh động đến quan phủ, chỉ điều hộ vệ nhà mình nuôi tới.

Bên ngoài rối ren hỗn loạn, Triệu Yên Dung lại thong thả bình tĩnh bảo Tử Lan bưng cái ghế ngồi cho nàng.

Mấy hạ nhân kia tận mắt nhìn thấy tiểu nữ tử này tức khắc đã quật ngã thiếu gia của bọn họ như thế nào, lại giẫm nát trứng cút của thiếu gia ra sao, mặc dù có người cầm cây cán bột, có người cầm cây chắn cửa, cũng có người cầm nắp nồi gì đó cũng đều có nhưng đều là ngươi đẩy ta né, không một ai dám làm người dẫn đầu đi đánh nữ nhân quỷ quái kia.

Triệu Yên Dung ngồi trên ghế cao cao tại thượng, cầm quạt tròn nhẹ nhàng quạt gió, cười nói với Tử Lan: "Đã đến lúc này rồi sao trời lại còn nóng như vậy chứ? Mấy người này hò hét ầm ĩ, càng nóng hơn".

Tử Lan khom người, cười nói: "Phu nhân nói phải, những nữ nhân này quá ồn ào, nô tỳ cắt đầu lưỡi của bọn họ, để không quấy rầy người nữa".

"Ừ, vậy còn không mau đi". Nét đỏ ửng trên mặt giai nhân ngồi trên ghế vẫn còn chưa lui hết, chân mày khóe mắt còn mang theo mấy phần say đỏ bừng, dáng vẻ ngây thơ trong lúc cười cười nói nói đó lại để cho tỳ nữ đi cắt đầu lưỡi người khác. Đây mà là mỹ nữ đến từ trong kinh, rõ ràng là ác quỷ khoác lớp da người từ địa ngục bò lên.

Bị ánh mắt mang ý cười của nàng quét qua, mấy người vú già này giống như ngỗng bị bóp cổ vậy, từng người một đều không dám phát ra tiếng nào nữa. Quá đáng sợ! Giữa thanh thiên bạch nhật mà chuyện này còn đáng sợ hơn quỷ dọa người nữa!

Tỳ nữ kia nhìn từ trái sang phải, lại nhìn từ phải sang trái, giống như xem lưỡi của ai đủ dài sẽ là người đầu tiên bị cắt. Toàn bộ hạ nhân của Càn

https://thuviensach.vn

gia bị dọa đến nỗi không dám phát ra tiếng nào, chỉ siết chặt vũ khí trong tay, ngươi đẩy ta chen từ từ lui về phía sau.

Ngay lúc ngày, đám người bị người ở ngoài cửa làm tản ra, từ cửa tràn vào hai mươi mấy hán tử cầm gậy.

Đám người hầu lập tức cảm giác có chỗ dựa, từng người gào khóc lui lại sau lưng các nam nhân.

"Ác phụ này đạp chết thiếu gia!"

"Mau bắt bọn họ, bọn họ còn nói muốn cắt đầu lưỡi bọn ta!"

"Nhất định là giang dương đại đạo, mê hoặc phu nhân và thiếu gia, tới đây giết người cướp của".

"Nhanh đi báo quan, nhốt hai nữ nhân gian xảo này vào đại lao đi!"

Bọn họ nói lớn tiếng ồm tỏi, lại lải nhải khiến người khác không nghe rõ bọn họ đang nói cái gì.

Triệu Yên Dung khẽ nhíu mày, nhấc chân đá vào đầu Càn Thiên Tứ: "Sao còn chưa tỉnh? Không biết là có chết thật không nữa".

Tử Lan nhìn lướt qua, cười nói: "Phu nhân, vẫn còn thở, trong thời gian ngắn không chết được đâu".

"Ồ, ở đây ồn ào quá. Tướng công ở khách điếm chắc đang nóng lòng đợi ta, ngươi nghĩ cách đánh thức hắn dậy, giao phó xong thì chúng ta đi về thôi".

"Vâng". Tử Lan đáp một tiếng, liền múc một gáo nước lạnh ở chậu nước trong viện, quay lại dội lên đầu của Càn Thiên Tứ.

https://thuviensach.vn

Càn Thiên Tứ trợn trắng gào một tiếng giật mình tỉnh lại. Vốn những người ồn ào muốn tiến lên bắt người thấy thiếu gia tỉnh lại, ai cũng không dám đi lên sợ chọc giận nữ sát tinh đạp thêm một cước, đạp chết thiếu gia.

Càn Thiên Tứ đau đến chết đi sống lại, lúc này cũng không còn những nhớ nhung mong ngóng khi gặp lại Triệu Yên Dung nữa, trong lòng căm hận, chỉ muốn xé nát nàng ta.

"Tiện nhân! Tiện nhân! Ngươi thật là lớn... ui... ai da... gan!" Hắn mắng đứt quãng trong miệng, chỉ thấy mỹ nhân kia cười một tiếng, ngồi xuống, một tay bóp cằm của hắn.

Hắn lập tức không nói được nữa, cằm bị nàng ngắt nhéo, tê dại không chịu nổi. "A a a..." Hắn hoảng sợ nhìn gương mặt gần sát của Triệu Yên Dung, mặc dù dung mạo vẫn tuyệt thế như cũ, nhưng trong mắt hắn dung nhan tuyệt thế này còn dọa người hơn cả tu la địa ngục.

Triệu Yên Dung mò ra một viên thuốc đen thùi lùi nhét vào trong miệng hắn, gáo nước mà Tử Lan múc vẫn còn dư lại một nửa, trực tiếp đổ vào miệng và lỗ mũi hắn.

Nữ nhân này lại lôi kéo, cằm của Càn Thiên Tứ khép lại, làm nửa gáo nước lạnh và viên thuốc kia cũng nhanh như chớp trôi xuống bụng.

Càn Thiên Tứ bị dọa đến sắp mất hồn, nữ nhân này rốt cuộc đã cho hắn ăn cái gì?

Triệu Yên Dung thấp giọng cười một tiếng, tiếng cười kia lạnh lẽo âm u, nhẹ giọng nói bên tai hắn: "Sao, dưỡng mẫu của ta là Thánh cô, bà mới cho ta không ít thứ mới mẻ. Càn thiếu gia người vừa mới ăn viên kia hình như gọi là đục tâm khoét cốt hoàn. Dĩ nhiên không phải thuốc độc gì, chỉ là cổ trùng nho nhỏ mà thôi". Vừa nói, nữ nhân đắc ý lại tùy tiện cười khẽ: "Mỗi nửa tháng uống thuốc một lần, nếu không tiểu trùng kia sẽ xem ngươi là thức ăn, từng chút từng chút một gặm sạch từ xương đến nội tạng của

https://thuviensach.vn

ngươi. Đừng sợ nào, nó chỉ ăn xương và nội tạng, rốt cuộc thịt và da của ngươi vẫn còn mà, chỉ là mềm nhũn không đứng lên được. Bảo nương của ngươi làm chút cỏ khô để nhét vào, nhồi nhồi vào là được ngay."

Càn Thiên Tứ bị nàng dọa sợ hét lên ầm ĩ chói tai, một tay móc miệng mình, liều mạng muốn ói ra.

"Vô dụng thôi, nó đã sớm chui vào kẽ hở trong xương ngươi rồi." Triệu Yên Dung thản nhiên nói, "Ói cũng không ra".

Càn Thiên Tứ "oa" một tiếng khóc lên, vừa nghĩ tới dáng vẻ mình chỉ còn da thịt mềm nhũn đã sợ đến muốn ướt quần, chỉ nằm dưới đất không ngừng dập đầu với Triệu Yên Dung: "Tiên cô tha mạng, tiên cô tha mạng!"

"Ha ha". Triệu Yên Dung cười một tiếng, ngẩng đầu nhìn thẳng vào Càn gia lão gia vội vàng đẩy mọi người ra để xông vào. Hắn ở cửa hàng nghe nói nhi tử bị người ta đánh chết, tam thi xuất khiếu[1], cũng không quản gì nữa vội trở về nhà, không nghĩ tới vừa vào cửa đã thấy nhi tử khóc lóc nước mắt nước mũi tèm lem, đang dập đầu "bùm bùm" với người khác, trán sưng xanh một mảng lớn.

([1] Tam thi xuất khiếu: hấp hối sắp chết.)

Một nữ tử ngồi trên ghế, thái độ thản nhiên. Mặt mày như họa ra vậy, rất lạ mặt, vô cùng diễm lệ nhưng lại rất đoan trang, chỉ ngồi như vậy, quanh thân đã tản ra một cỗ khí thế lẫm lẫm.

"Ngươi là ai?" Càn lão gia tử xông vào, đưa tay kéo nhi tử của mình đang vừa la vừa khóc dập đầu như điên.

"Người muốn mạng của hắn". Giọng nói của nữ tử kia rất trong trẻo, mang theo ý tứ cao cao tại thượng, trong ánh mắt nhìn hắn mang theo khinh thường cùng giễu cợt: "Nhi tử của ngươi rất nhanh sẽ mất mạng, không tin ngươi hỏi hắn đi".

https://thuviensach.vn

Càn Thiên Tứ ào ào khóc kéo cha của hắn: "Cha, nàng ta cho nhi tử ăn miêu cổ, nhi tử sắp chết rồi, ngay cả xương cốt cũng không còn nữa!" Khóc mãi, bị dọa đến không thở nổi, gương mặt bị kìm nén đến tím rịm, ực một tiếng lại hôn mê bất tỉnh.

Râu của Càn lão gia vểnh lên, chỉ vào nàng nói với người ở phía sau: "Còn ngốc ở đó làm gì, mau bắt yêu phụ này lại, đưa đến nha môn đi".

Ồ, quả thực không quý trọng mạng của nhi tử của mình mà. Triệu Yên Dung đứng lên, nói với Tử Lan: "Đi thôi, tướng công chắc đợi cũng sốt ruột rồi".

Tử Lan đưa hai ngón tay lên miệng huýt sáo một tiếng, bốn tên Long Nha vệ đợi ở bên ngoài đã đá ngã lăn hết bọn người chặn đường để đi vào.

Càn lão gia thấy các nàng phách lối vô lễ như vậy, cũng không biết hiện giờ nàng có Miêu nữ chống lưng, cứ ngỡ rằng chẳng qua chỉ là một phụ nhân xinh đẹp, khiến nhi tử bị thua thiệt không biết tốt xấu chỉ huy người tiến lên bắt người. Long Nha vệ được Hoàng Hậu chỉ thị, cần gì phải khách khí với đám người ô hợp này chứ. Chỉ cần thời gian một tuần trà, trên mặt đất đã nằm một đống người, gãy tay gãy chân, tiếng kêu la thảm thiết đến tận trời.

Càn lão gia ở Định Châu xưng vương xưng bá cũng đã mấy năm, cho đến bây giờ đều rất ngang tàng, nhưng chưa từng thấy ai ngang tàng như vậy. Mấy người này ra tay vừa ổn trọng lại chính xác mà còn độc ác, mấy tên hộ vệ kia hắn bỏ ra số tiền rất lớn mời tới mà chưa đi tới trước mặt người ta đã lần lượt gục ngã, khiến trong lòng Càn lão gia kinh hoảng, đau lòng mà sợ sệt. Mấy người này lòng dạ độc ác cũng không biết có lai lịch gì, từ nơi khác đến lại dám thu thập bọn hộ vệ ở đây như vậy hắn không phải ỷ vào mình có công phu, chắc chắn là có núi dựa phía sau.

https://thuviensach.vn

Càn lão gia nhìn dưới đất đỏ thẫm, khí thế dẫn đầu cũng không còn, thấy bọn họ hung bạo như vậy, chỉ sợ mấy nha dịch chân yếu tay mềm ở quan nha cũng không phải là đối thủ của họ. Tâm niệm Càn lão gia thay đổi thật nhanh, trong lòng nhớ đến nhi tử, thì có lòng muốn lùi bước.

Ai biết Càn Thiên Tứ vừa ngất lúc này đã tỉnh lại, nhìn thấy Triệu Yên Dung muốn đi, còn không phải muốn mạng của hắn hay sao? Khóc lóc bò qua, lại bắt đầu dập đầu: "Là tiểu nhân đầu óc mê muội, không cung kính với tiên cô, cầu tiên cô khai ân, tha cho mạng quèn tiểu nhân. Kiếp sau tiểu nhân làm trâu làm ngựa báo đáp tiên cô".

Triệu Yên Dung quay đầu cười một tiếng: "Ngươi còn nửa tháng để sống tốt, hãy hưởng thụ đi".

"Đừng mà!" Càn Thiên Tứ kêu một tiếng đau khổ: "Tiên cô có yêu cầu gì cứ nói, tiểu nhân nhất định nghe theo, nhất định nghe theo mà. Cha, cha, người mau nói một câu đi, mau, mau cứu nhi tử!"

Lúc này hạ nhân bên cạnh đã nói với Càn lão tình hình lúc nãy, Càn lão gia vừa nghe vị sát tinh là dưỡng nữ của Miêu nữ, trong đầu liền có một tiếng ầm ầm thật lớn. Tật xấu của nhi tử hắn biết, ham luyến sắc dục đến cực đỉnh. Miêu nữ là khách của Hầu gia, nhi tử dám mơ ước tới dưỡng nữ của người ta, cho dù hắn bắt người lại cũng không dám động đến cọng lông của người ta.

Mặc dù em vợ là ái thiếp của Hầu gia, nhưng mỹ nhân ở nội trạch Hầu gia nhiều như mây, còn có nhiều vị trẻ trung xinh đẹp chờ lên chức nữa là. Lỡ như ngay cả em vợ cũng bị Hầu gia ghét bỏ, vậy vinh hoa phú quý của Càn gia cũng sẽ chấm dứt. Hắn có thể từ một tên tiểu nhị lăn lộn để được chủ gia nhìn trúng chiêu rể, lại mở rộng được quy mô cửa hàng gạo Càn gia lớn như vậy, đương nhiên là làm việc chăm chỉ cơ trí. Liền không do dự nữa, lập tức quỳ xuống bên cạnh nhi tử, đau khổ cầu xin tiên cô tha mạng.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nháy mắt hai cái, nói với Càn lão gia: "Phải làm sao đây? Hiện giờ ta không có cách nào lấy cổ độc kia ra, thứ kia thích nhất là máu xương, đi vào người thì không chịu nhúc nhích".

Đầu Càn Thiên Tứ muốn nổ tung, nghĩ tới trong thân thể có một con sâu đang gặm xương của hắn, lập tức tê liệt té xuống đất, cả người co rút.

"Thứ này là dưỡng mẫu đưa cho ta, bằng không các ngươi đi cầu bà là được".

Đi cầu xin Miêu nữ, tất nhiên phải nói ra chuyện Càn thiếu gia ngấp nghé dưỡng nữ của người ta, người nọ hỉ nộ vô thường, lỡ như tức giận lại động tới Hầu gia, thì làm sao được chứ. Càn lão gia dĩ nhiên không chịu, chỉ một mặt cầu xin nàng.

Mặt Triệu Yên Dung lộ vẻ khó khăn, nói: "Nhi tử này của ngươi mặc dù hơi khốn kiếp, nhưng người làm cha như ngươi vẫn xem như có chút lý lẽ, thế này đi, ta phí chút sức đòi phương pháp chỗ dưỡng mẫu, chẳng qua các ngươi cũng không thể nhàn rỗi, phải giúp ta làm mấy chuyện."

Càn lão gia lập tức gật đầu như giã tỏi, không ngừng đáp ứng, lại thiên ân vạn ta đưa nữ tu la này ra cửa.

Chờ khi về nhà, tỉ mỉ nghĩ lại một hồi, trong lòng cảm thấy lạnh lẽo. Thấy nhi tử ủ rủ được người đưa vào, Càn lão gia tức giận đạp một cước: "Ngươi tên nghiệp chướng này, lần này ngươi chọc phải tai họa rồi!"

Đang mắng đột nhiên thấy một tiểu nha đầu kinh hoảng thất thố chạy vào, không thở được nói: "Lão gia, phu nhân bị bệnh, bệnh rồi!"

Càn lão gia tức giận mắng: "Bị bệnh thì đi mời đại phu, gọi ta làm gì?"

"Là bệnh ngứa ngáy, phu nhân đã cào nát mặt! Còn đụng vào tường, rất dọa người!" Tiểu nha hoàn kia nơm nớp lo sợ đáp.

https://thuviensach.vn

Càn lão gia vội vàng chạy tới hậu trạch, chỉ thấy bốn năm bà tử túm thê tử của hắn lại, Càn phu nhân tóc tai bù xù, một hồi khóc một hồi cười, lạc giọng kêu: "Ngứa chết người, ngứa chết người, cứu mạng!"

Đầu của Càn lão gia nhất thời nhức như điên.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Lai Lịch Có Chút Lớn

Vẫn luôn cảm thấy có cây đao treo trên đầu, lúc nào cũng có thể rơi xuống chém hắn thành hai mảnh.

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Triệu Yên Dung trở về khách điếm, kéo Lý Duệ đang trông chờ mòn mỏi vào nhà, tỉ mỉ nói với hắn chuyện của A Nỗ Na.

Lý Duệ thở dài một cái: "May mà có nàng, có thể suy nghĩ đi gặp người ta một lần".

Quách Hiếu Thông người này bướng bỉnh, có dã tâm, nhưng nếu không có người Miêu lặng lẽ âm thầm cổ động thì cho dù hắn có ý tưởng gì cũng chưa chắc sẽ gấp gáp tiến hành như vậy.

Lúc trước nhất mạch Nhữ Nam vương bị Lý Duệ hung hăng đả kích, Nhữ Nam vương sinh lòng làm phản nhưng bởi vì chưa chuẩn bị đầy đủ, bị người của Lý Duệ phát giác lật đổ, cuối cùng tuyệt vọng tự sát.

Có vết xe đổ trước mắt, nếu không phải A Nỗ Na cho hắn lòng tin tất thắng, hắn cũng sẽ không tranh thủ lúc này mà bắt đầu hành động. Cũng may nhờ có nhi nữ còn lại của Đại Lý Vương năm ấy, đều là thủ hạ của hắn, nếu không dưới sự cổ động của người Miêu, Quách Hiếu Thông và Chương Sĩ Tiên hai người liên thủ làm loạn, lại lặng lẽ nắm Chư Châu trong lòng bàn tay thì hắn sẽ rơi vào bị động. Mặc dù không sợ hãi nhưng

https://thuviensach.vn

khói lửa chiến tranh nổi lên khó tránh khỏi sinh linh đồ thán, khiến người lo lắng.

"Vốn chủ ý của lão Mạc là cần phải mạo hiểm, hiện giờ tình hình nguy hiểm nhất lại biến thành trợ lực, chúng ta thu hồi Định Châu cũng không phí sức".

Triệu Yên Dung cũng hết sức cao hứng. Quốc gia có rối loạn, xui xẻo nhất chính là dân chúng. Cái gọi là hưng, là cái khổ của bách tính, mà vong cũng là cái khổ của dân chúng. Có thể không động tới đao binh thì không động đến. Dân chúng sống không dễ, khó khăn lắm mới kết thúc chiến loạn ở triều Chu, nghỉ ngơi lấy sức mấy chục năm, tất cả mọi người mới vừa được thở phào, nếu lần nữa bởi vì đấu tranh quyền thế mà có tinh phong huyết vũ, cũng quả thực quá bi kịch.

"Bọn họ chỉ muốn xưng vương xưng đế, cũng không suy nghĩ một chút khi chiến sự nổi lên, người chết là con cháu của ai chứ". Lý Duệ thở dài nói: "Huống chi tộc Chu Châu Nam Quận vẫn luôn có nhiều bất mãn với Đại Tề, phía Bắc lại có người Địch người Nhung thèm thuồng nhìn chằm chằm. Ta lại không sợ đấu với hai người Quách Hiếu Thông và Chương Sĩ Tiên, chỉ sợ là nội loạn nổi lên, ngoại tộc thừa dịp hỗn loạn mà vào. Khi đó mới thực sự nguy nan đến quốc gia".

Có Miêu nữ nội ứng, phu thê hai người thở phào nhẹ nhõm. Triệu Yên Dung cười nói chuyện nàng làm ở Càn phủ nói lại một lần.

"A Nỗ Na cũng không biết hạ thuốc gì cho Càn phu nhân, dù sao cũng động tay chân chẳng qua là người ngoài nhìn không ra". Triệu Yên Dung không biết rằng nàng mặc dù đá Càn Thiên Tứ một cước không có nhân đạo, nhưng mẫu thân của hắn cũng không khá hơn là bao. Còn sống lại khó chịu hơn là chết.

https://thuviensach.vn

"Dù sao cũng không thể để bà ta sống tốt là được". Triệu Yên Dung nói lại một tràng những gì mà Tử Lan nghe được với Lý Duệ: "Ngài cũng đừng giận, dù sao ta cũng đã trút giận được rồi. Tiểu tử đó nửa đời sau coi như bị phế rồi, thành thái giám". Nói rồi cười lên: "Ai da, đoạt lại công cụ gây án của hắn sau này hắn cũng không có cách nào gieo họa cho cô nương khác. Chẳng qua ngày mai Càn gia còn phải tới cầu xin tha thứ nữa là, không bằng chúng ta thương lượng trước một chút, muốn bọn họ làm gì?"

Lý Duệ cười lạnh một tiếng: "Cho dù bọn bọn họ có làm gì, đợi chuyện ở đây xong rồi, cả nhà phải chém đầu. Thứ thương nhân họa quốc ương dân, lòng dạ đen tối này cần phải đem ra làm cảnh cáo".

"Chàng nhìn chàng một chút đi, vừa mở miệng chính là giết người, khắp người đều là lệ khí, đừng nói đi chuyến này rồi trở thành bạo quân đi". Triệu Yên Dung không tim không phổi cười giỡn với hắn.

"Nếu có thể giải quyết khốn đốn cho dân chúng thì trẫm làm bạo quân cũng có sao?" Thế nhưng tâm tình của Lý Duệ rất nặng nề, nghĩ tới những ruộng đất khô nứt dọc đường đi, bách tính sắc mặt xanh mét xếp hàng dài, cũng với một đống gạo cũ kỹ, trộn lẫn với bùn đất bốc mùi ẩm mốc, hắn cảm thấy trong lòng gợn sóng mãnh liệt, vừa tức giận lại vừa buồn bã. Triệu Yên Dung đứng lên, đi vòng ra sau lưng hắn, nhẹ nhàng ôm lấy hắn.

"Cho dù hậu thế nói thế nào, bạo quân cũng được, hôn quân cũng được, trẫm chỉ cần không thẹn với lòng, không thẹn với dân".

"Ngài là một hoàng đế tốt!" Triệu Yên Dung ôm nam nhân của nàng, đột nhiên cảm thấy nam này cũng có lúc vĩ đại như vậy.

"Là một nam nhân tốt!" Thẻ người tốt cũng thuận tiện phát ra ngoài.

Hoàng Đế cảm động không thôi, trong lúc nhất thời có cảm giác tri kỉ như vậy còn cần gì nữa đây. Nắm lấy bàn tay nhỏ của Hoàng Hậu, tràn đầy thâm tình nhìn mặt của thê tử: "Yên Dung!"

https://thuviensach.vn

Đôi môi kề gần, đang muốn hôn mỹ nhân, ngoài cửa liền vang lên giọng nói kì đà cản mũi của Tử Lan: "Công tử, phu nhân, bên ngoài có Càn lão gia đến cầu kiến".

Sao lại đến nhanh như vậy! Phu thê hai người bị quấy rầy có chút tiếc nuối và bực mình.

Một lát sau, Tử Lan đợi ở bên ngoài mới nghe tiếng quát nhỏ kia của Hoàng Đế mơ hồ mang theo sấm sét: "Bảo hắn ta lăn vào đây".

Vẻ mặt Càn lão gia buồn rầu, sắc mặt u tối đi vào, vừa vào liền quỳ xuống: "Cầu tiên cô cứu mạng!".

Triệu Yên Dung ngồi bên người Lý Duệ, dù sao cũng từng đối mặt, nàng cũng không có ý định che đi dung mạo của mình, một tay nâng má, lười biếng hỏi: "Ta không phải nói vài ngày nữa sẽ tự tìm dưỡng mẫu của ta hỏi cách trừ cổ sao? Lúc này ngươi lại đợi không được?"

Càn lão gia liên tục dập đầu: "Tiểu nhân cầu xin không phải tính mạng của nghiệt tử, mà cầu tiên cô nương tay tha cho phu nhân của ta một mạng".

"Phu nhân của ngươi?" Triệu Yên Dung mặt đầy kinh ngạc, "Phu nhân của ngươi thì liên quan gì đến ta? Bà ta tự mình uống say rồi đi ngủ, ta cũng không động tới một ngón tay của bà ta!"

Càn lão gia cười khổ một tiếng, nói: "Thê tử tỉnh rượu thì toàn thân đều đau ngứa không chịu được, sống không bằng chết. Tiểu nhân đã hỏi rõ, là thê tử và khuyển tử không biết chuyện, xúc phạm tiên cô. Cầu tiên cô xem nàng một phụ nhân dốt nát ở nội trạch, với một kẻ còn nhỏ không hiểu chuyện, người đại nhân đại lượng, tha cho bọn họ một mạng đi. Nếu tiên cô có sai khiến gì tiểu nhân nhất định tuân theo, cho dù bắt tiểu nhân dâng lên toàn bộ gia tài, tiểu nhân cũng tuyệt không dám lưu lại một đồng tiền nào".

https://thuviensach.vn

"Gia tài? Chút gia tài đó của ngươi chúng ta quả thực là nhìn không thuận mắt". Triệu Yên Dung hừ một tiếng, lại cười híp mắt nhìn Lý Duệ: "Người nói có phải không tướng công?"

Lúc này Càn lão gia mới chú ý tới còn có một người ngồi bên cạnh nữ tử. Thân hình cao lớn, mặt mày tuấn lãng, một đôi mắt tựa như hồ nước sâu, đen không thấy đáy nhưng dường như mơ hồ có một ngọn lửa đang cháy. Càn lão gia từng gặp không ít đại nhân vật, lại là một người quen nhìn sắc mặt người khác, vậy mà vừa chú ý một chút sắc mặt và thần sắc của nam nhân này đã nhìn chỗ không giống người thường của người này. Tư thế ngồi của hắn đoan chính, dáng vẻ thoải mái, trang phục trên người không tầm thường, nhìn thế nào cũng có một loại quý khí độ lượng muốn giấu cũng không giấu được. Thương nhân thì làm sao có được khí thế như vậy? Càn lão gia lại hít một ngụm khí lạnh, trong đầu xoay chuyển thật nhanh, nhi tử bất tài của hắn lại đui mù đi trêu chọc tới đại nhân vật như vậy, chẳng trách phu nhân của người này lại hung hăng càn quấy như vậy, coi trời bằng vung, chẳng trách mấy tên hộ vệ thủ ở bên người nàng lại đều là thân thủ cao cường. Đây rõ ràng là đích thiếu gia của đại thế gia hoặc huân quý ở trong kinh rồi! Nói không chừng còn có chức quan tước vị. Đứa con trai yêu quý của ông còn muốn cướp vợ, giết người ta, cũng không phải đá phải thiết bản, tự tìm đường chết rồi hay sao?

Mồ hôi lạnh sau lưng Càn lão gia "soạt" chảy xuống, từng đợt từng đợt sợ hãi. May là nhi tử và thê tử vẫn còn chưa động thủ với vị đại gia này, nếu động thủ rồi kinh động đến những đại nhân ở kinh thành, Càn gia của hắn quả thật chết không có chỗ chôn rồi. Cho dù là Tri phủ lão gia cũng chưa chắc có thể bảo vệ được bọn họ.

"Tiểu tử bất tài, nội phụ ngu xuẩn, cầu xin đại nhân thứ tội". Càn lão gia đầu đầy mồ hôi dập đầu, trong lòng đang suy nghĩ, nếu quả thực không được hắn sẽ đem tiền tài cuốn gói đi khỏi Định Châu, bỏ lại thê tử và nhi tử hắn.

https://thuviensach.vn

Nam nhân kia cũng không làm khó hắn, chẳng qua tháo một cái hà bao bằng lụa nhỏ màu xanh ném tới trước mặt hắn: "Ngươi đổ thứ trong này ra xem một chút".

Càn lão gia bị thảm trạng của vợ con dọa sợ, không biết trong hà bao căng phồng này chứa đồ chơi gì. Đấu tranh tư tưởng nửa ngày, lúc này mới nơm nớp lo sợ mở ra, ngã xuống đất."Rào rào!" Đổ ra toàn là gạo cũ ố vàng cùng cát và vỏ trấu. Càn lão gia nhận ra, đây chính là gạo mà nhà mình bán. Hiện giờ người ở toàn Định Châu đều ăn gạo như vậy, những tiệm gạo khác đều đã bị hắn chặn lại hoặc bị quan gia niêm phong rồi, người ngoài khó mà tìm được gạo này.

Gạo này là gạo cũ quanh năm trong quan thương, vốn là dọn kho bán với giá rẻ mạt để xử lý, nhưng lại bị Càn gia trực tiếp nhập về, trộn lẫn với cát sông và vỏ trấu bán giá cao cho bách tính.

Trong lòng Càn lão gia run rẩy, đột nhiên linh quang chợt lóe, chẳng lẽ vị quý công tử này là người đi điều tra quan thương từ trong kinh tới? Hắn có biết Ngự sử đại nhân trong kinh đến Định Châu giám sát chuyện triều định cứu tế nạn dân, cũng biết tiền và lương thực cứu tế kia sớm đã lặng lẽ đưa tới chỗ của Quách Hiếu Thông.

Hắn và Quách Hiếu Thông có quan hệ thân thích, trong chuyện này ít nhiều cũng đánh hơi được chút chuyện, dĩ nhiên hiểu được lợi hại trong đó. Nếu người này quả thực là giám sát khác mà trong kinh phái tới, vậy thì Định Châu Tri phủ gặp phiền toái lớn rồi, Càn gia cũng gặp nạn lớn rồi. Tuy Quách Hiếu Thông là chỗ dựa của hắn nhưng núi cao đường xa, Định Châu lại gần kinh thành, một khi chuyện bị lộ, đây chính là tội lớn trảm cửu tộc. Trán Càn lão gia rướm mồ hôi, con ngươi liếc qua liếc lại.

Triệu Yên Dung thấy dáng vẻ hắn như vậy, bên môi hiện ra tia cười lạnh: "Mấy ngày trước chúng ta dạo phố, thấy bách tính ở đây đều ăn gạo

https://thuviensach.vn

như vậy, quả thực rất đáng thương. Muốn thương lượng với ngươi một chút".

Nghe nữ nhân này mở miệng, Càn lão gia rùng mình một cái, vội vàng cúi đầu. Ngữ khí này, cũng khá lịch sự: "Lấy ra ít gạo tốt di, gạo này có mùi rồi, ta và tướng công của ta ăn không quen. Chẳng lẽ nhà các ngươi không có chút gạo tốt nào để bán sao?" Trong giọng nói của nữ nhân đầy than phiền.

Chân mày Càn lão thả lỏng một chút, vội vàng gật đầu nói: "Có có, sao lại để cho các quý nhân ăn gạo như vậy được chứ? Lát nữa tiểu nhân cho người đem một gánh qua".

"Ta ở trong kinh thỉnh thoảng còn nghe nói gạo tốt một đấu bốn mươi lăm văn tiền, chỗ này của ngươi bán cũng hơi mắc. Ta là người lương thiện, không chịu nổi người bên cạnh ta chịu khổ. Lão phu nhân nhà ta một lòng hướng phật, nếu biết được nhất định sẽ không vui. Tướng công của ta là hiếu tử, vẫn mong Càn lão gia thành toàn cho hắn, giảm giá gạo của Định Châu một chút đi".

Càn lão gia nuốt nước miếng, trong lòng tuy không nỡ nhưng vẫn gật đầu.

"Bệnh của quý phu nhân ta không có cách, vẫn phải mời dưỡng mẫu của ta xem thử. Như vậy đi, ngày mai chúng ta đi cầu kiến Tri phủ đại nhân, vẫn mong Càn lão gia giới thiệu cho. Rảnh rỗi ta nói với dưỡng mẫu một tiếng, mời bà tới phủ xem thử. Đến vừa trị cho phu nhân của ngài, nói không chừng lão nhân gia còn khoát tay gọi trùng trong bụng con trai ngươi đi ra luôn ấy".

Càn lão liên tục dập đầu, nói một tràng lời cảm kích lấy lòng rồi mới lau mồ hôi trở về nhà. Về nhà, ngồi bên mép giường, Càn lão gia càng nghĩ càng thấy không đúng. Hai phu thê này, nhìn thế nào cũng không giống

https://thuviensach.vn

người trong gia đình bình thường. Hắn là người làm ăn, mặc dù biết đạo lí đầu cơ kiếm lợi nhưng hắn cũng biết mức độ nguy hiểm. Hắn ở rể Càn gia, em vợ là nữ nhân của Quách Hiếu Thông, quan hệ này không có cách nào tách ra. Nếu Quách Hiếu Thông có thể thành công, hắn đương nhiên cũng có thể đi theo gà chó thăng thiên, nhưng nếu không thành công hắn cũng rơi đầu theo. Hiện giờ thanh bình thịnh thế, mặc dù phương Nam đại hạn nhưng phương Bắc quân lính hay lương thực vẫn đầy đủ. Quách Hiếu Thông có thể thành công hay không cũng chưa nắm chắc được.

Chẳng qua vợ con hắn đã hoàn toàn đắc tội Miêu nữ, hắn cũng không cho là em vợ có mị lực để khiến cho Hầu gia bỏ qua Miêu nữ thần thông quảng đại kia. Người Miêu luôn ân oán rõ ràng, chú trọng ăn miếng trả miếng, nếu bệnh kia của phu nhân là do Miêu nữ hạ thủ, như vậy thì coi như đã kết thù.

Càn lão gia đứng lên, đi lòng vòng trong phòng. Cặp phu thê kia hành tung hành sự quỷ dị khó đoán, vừa giống Khâm sai lại không giống, không nhìn ra lai lịch, lại khiến người khác cảm thấy lai lịch lớn đến tận trời. Càn lão gia không nói ra được có chỗ nào không đúng, chỉ cảm thấy cả người phát lạnh, luôn cảm thấy trên đầu treo cây đao, lúc nào cũng có thể rơi xuống chém hắn thành hai khúc.

Chuyện này không nên chậm trễ, chậm trễ thì ắt sẽ sinh biến. Hắn lấy thiếp mời của mình cho người đưa tin đến Tri phủ. Lại để cho quản gia tâm phúc đến khách điếm đợi, dẫn phu thê Lý Duệ đi gặp Tri phủ. Lại gọi mấy chưởng quỹ của tiệm gạo tới, để bọn họ giảm mấy thứ hỗn tạp trong gạo ra một nửa, giảm giá hy vọng có thể ổn định được hai phu thê kia. Giao phó hết thảy thỏa đáng, Càn lão gia nói với bên ngoài rằng nhi tử và phu nhân của hắn đều bị bệnh, hắn phải đi đến Quan Âm tự ngoài thành thắp hương, lặng lẽ gom góp đóng gói hết vàng bạc nữ trang nhiều năm, mang theo hai thị tỳ hắn yêu mến, ngồi xe lặng lẽ rời khỏi phủ Định Châu.

https://thuviensach.vn

Hắn đã nghĩ trước mượn cơ hội né tránh. Nếu như vô sự hắn có thể trở lại, cứ nói đi hết các miếu thắp hương cầu bình an cho người nhà. Nếu có chuyện hắn giấu lại tiền bạc và mỹ nhân, cũng không quay về chịu tội với nữ nhân đanh đá kia đâu, tìm một nơi non xanh nước biếc, mua mấy trăm mẫu ruộng an tâm làm đại địa chủ tiêu dao.

Chẳng qua người tính không bằng trời tính, Càn lão gia ở bên ngoài đi dạo khắp nơi không tới một tháng, liền bị một nhóm sơn tặc chặn đường cướp của. Tất cả tiền tài mỹ nhân đều bị bắt đi không nói, kết quả mình cũng bị đầu lìa khỏi xác, cũng coi như lưới trời tuy thưa mà khó thoát.

Đây đều là những chuyện xảy ra sau.

Sáng sớm ngày hôm sau, phu thê Lý Duệ thức dậy thu thập xong xuôi thì muốn đi bái kiến Tri phủ Phùng đại nhân.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Kỹ Năng Như Thần

Diệu chiêu [1] trộm long tráo phượng + thuật dịch dung vô cùng thần kỳ

[1] Diệu chiêu: Chiêu thức tinh diệu

Edit: Jia Thục Viện

Beta: Dương Tu Dung

Thiệp mời của Càn lão gia và thiệp mời của Lý Duệ được đặt song song trên bàn của Tri phủ Định Châu Phùng Luân. Phùng Luân xem thiệp của Càn lão gia trước, sau đó mới cầm lấy chiếc thiệp trong ngoài đều ngay ngắn đoan trang của Lý Duệ, vuốt chòm râu dê suy nghĩ hồi lâu.

"Sao lão phu chưa từng nghe nói trong kinh thành có đại gia tộc nào họ 'Hoàng'?"

Sư gia đứng một bên cười nói: "Chỉ sợ là Càn lão gia chưa từng gặp nhân vật nào có danh dự uy tín lớn, mới thấy người ta đến từ kinh thành liền 'thấy người sang bắt quàng làm họ'."

Phùng Luân rất chướng mắt cách làm việc của bọn nhà giàu mới nổi. Bọn chúng là những kẻ chỉ biết nịnh nọt, bợ đỡ, lại còn không biết thân phận, suốt ngày cứ mở miệng ra là 'Quách Hầu gia'. Chẳng qua hiện tại đang lúc cần dùng đến bọn nhà giàu mới nổi này, nếu không Phùng Luân cũng không muốn dây dưa nhiều với bọn chúng. Hắn sai sư gia cầm thiệp mời của Hoàng công tử giao cho Miêu nữ ở hậu viện.

https://thuviensach.vn

"Càn lão gia nói Hoàng phu nhân là con gái nuôi của Thánh cô, ngươi đưa thiệp mời đến cho Thánh cô nhìn xem, xác nhận việc này là đúng hay sai."

Địa vị của Thánh cô cao hơn rất nhiều so với Càn lão gia. Tuy rằng khuôn mặt vị Thánh cô của Miêu gia này dữ tợn, biểu cảm cũng lạnh nhạt khiến người khác không thích, nhưng bà ta lại là cao nhân do Hầu gia dùng số tiền lớn mới mời về được, tên Lục Gia giả mạo kia còn phải dựa vào một đôi diệu thủ [2] của bà ta. Đây là nhân vật hắn không dám cũng không thể đắc tội. Nếu vị Hoàng thị này thật sự có quan hệ với Thánh cô thì ngược lại hắn còn phải chiêu đãi nàng ta cho thật tốt.

[2] Diệu thủ: đôi tay khéo, kỹ thuật giỏi.

Chỉ là trước khi việc lớn thành công, hắn không thể thả bọn họ rời khỏi Định Châu phủ.

Phùng Luân làm việc luôn luôn thận trọng, đây cũng là một trong những nguyên nhân vì sao hắn có thể được Quách Hiếu Thông sắp xếp đến Định Châu, nơi gần với kinh thành nhất.

Bây giờ là thời kỳ nhạy cảm, đặc biệt đối với loại người không rõ lai lịch này, Phùng Luân thà rằng 'giết lầm còn hơn bỏ sót'.

Một lát sau, sư gia bưng thiệp mời ra, gật đầu nói với hắn: "Việc này là thật, vị Hoàng phu nhân Lương thị kia đúng là con gái nuôi mới được Thánh cô thu nhận gần đây, rất hợp ý bà ấy."

Phùng Luân nhẹ nhàng thở ra, nếu Thánh cô đã xem qua thì hắn là cũng không còn gì lo ngại.

"Chờ một chút, bản quan sẽ tự mình đi gặp nàng ta."

https://thuviensach.vn

Sư gia duỗi tay cản lại, cười nói: "Thánh cô nói, vị Hoàng phu nhân Lương thị kia chẳng qua chỉ là dân thường ở kinh thành có mấy gian cửa hàng mà thôi, thân phận kém xa so với đại nhân nên ngài không cần đích thân đến gặp, miễn cho mất thân phận. Mục đích chủ yếu bọn họ vào phủ là đến gặp mẹ nuôi, Thánh cô chỉ gặp gỡ, trò chuyện vài câu, cũng không giữ bọn họ lại dùng cơm."

Phùng Luân nghe mấy lời này, trong lòng rất hưởng thụ. Trong lời nói của Thánh cô có ý tôn trọng hắn, việc này làm hắn cũng cảm thấy nở mày nở mặt.

Thánh cô coi trọng hắn chẳng phải là gián tiếp bày tỏ Hầu gia cũng coi trọng hắn hay sao.

Hơn nữa sau này, tương lai phong hầu bái tướng của hắn cũng sắp tới.

"Thánh cô nói cái gì thì chính là cái đó." Phùng Luân rụt rè mà ngồi trở lại trên ghế, nói với sư gia: "Phái người giám sát kỹ, xem bọn họ đang ở nơi nào, mấy ngày này không thể thả bọn họ rời khỏi thành. Còn nữa..... Nói Thánh cô cứ ở chỗ này, muốn bọn họ lưu lại Định Châu bồi lão nhân gia mấy hôm."

Sư gia ngầm hiểu, gật đầu đồng ý, đi ra ngoài phái thuộc hạ theo dõi nhóm người Lý Duệ.

A Nỗ Na gặp Triệu Yên Dung ở hậu viện, Lý Duệ là nam nhân không tiện theo vào nên đợi ở trước cổng.

"Mẹ nuôi!" Từ xa Triệu Yên Dung thấy A Nỗ Na liền kêu một tiếng, cười khanh khách đi qua.

"Ừ." A Nỗ Na gật gật đầu, biểu cảm vẫn lạnh lùng như cũ. Ngoại trừ lúc bà không thể kiềm chế tình cảm khi nghe đến tin tức của tiểu chủ nhân thì những lúc khác biểu tình của bà đều cứng nhắc giống như một người gỗ.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cũng rất bội phục định lực của A Nỗ Na, chẳng qua nếu bà làm không được điều đó thì sao có thể sống tới hôm nay?

Hai người đi vào phòng, A Nỗ Na nhẹ giọng nói với nàng: "Ta đã gặp người của ngươi, hôm nay cũng đã điều nàng ta đến hậu viện hầu hạ ta."

Triệu Yên Dung biết bà đang nói đến Tử Dư, vừa lòng gật đầu.

Tuy Tử Dư và mấy người Long Nha vệ đã trà trộn vào đây nhưng bọn họ bị phân công làm việc nặng, còn nơi trông giữ Lục Gia trong hậu viện lại được canh giữ nghiêm mật, không có cách nào trà trộn vào. Nhưng nếu bọn họ đi theo A Nỗ Na thì chuyện gặp Lục gia dễ như trở bàn tay.

"Làm phiền ngài rồi. Nhưng không biết bên này khi nào ngài mới động thủ?"

A Nỗ Na trầm mặc một hồi nói: "Ta đã thấy vị đại nhân kia, hắn là một nam tử hán cương nghị, rắn rỏi khiến người ta phải bội phục."

Khuôn mặt Triệu Yên Dung buồn bã, nếu A Nỗ Na nói như vậy, có thể thấy được Lục Gia đã chịu rất nhiều khổ sở.

"Ta nghe Phùng Luân nói một vài chuyện của hắn, một anh hùng hảo hán vì dân không tiếc dịch cốt như vậy, nếu không gặp ngươi trước, ta cũng không đành lòng giết hắn." A Nỗ Na nói với Triệu Yên Dung.

Xuất phát từ đáy lòng, Triệu Yên Dung cười cười nói với bà: "Đa tạ ngài."

"Bọn họ đã tìm được người có hình dáng tương tự, hiện giờ người đó đang được luyện tập thanh âm, dáng đi và biểu cảm của vị đại nhân kia, khoảng thời gian này bọn chúng sẽ chưa xuống tay đâu."

https://thuviensach.vn

"Đêm dài lắm mộng, chuyện này không thể kéo dài, phải buộc bọn họ động thủ sớm." Triệu Yên Dung nói.

"Ngươi nên để hắn tĩnh dưỡng một vài ngày." A Nỗ Na nói: "Hiện tại thân thể hắn quá hư nhược, nếu tiến hành kế hoạch sớm, chỉ sợ thân thể hắn không chịu nổi."

"Thánh cô, ngài xem rồi làm đi." Triệu Yên Dung nhéo nhéo lòng bàn tay bà: "Ta tin ngài."

Mặt A Nỗ Na vặn vẹo hồi lâu, rốt cuộc mới nặn ra được một nụ cười.

Hai người vào phòng, Triệu Yên Dung giương mắt liền thấy Tử Dư. Tử Dư bị nàng dịch dung thành bộ dạng mắt nhỏ mũi tẹt, trên mặt còn có vài nốt tàn nhang, trông bình thường vô cùng, đứng cùng một chỗ với mấy người vú già không hề gây chú ý một chút nào.

Tử Dư im lặng dâng trà cho các nàng, sau đó bưng khay trà khom người lui ra hành lang, còn những tỳ nữ khác trong phòng này đều là người của Phùng Luân. Hai người ngồi nói chuyện phiếm một chút, trên cơ bản đều là Triệu Yên Dung nói chuyện. Cuối cùng nàng mới nhắc tới việc Càn gia thỉnh cầu.

"Càn lão gia nói phu nhân của hắn không biết bị bệnh gì, mỗi ngày đều kêu ngứa, nhất định phải xin ta tới tìm mẹ nuôi một chuyến. Mẹ nuôi xem, ngài vừa mới rời khỏi Càn gia thì Càn phu nhân liền ngã bệnh. Càn lão gia sợ ngài nghĩ nhiều, không tiện trực tiếp tới cửa xin giúp đỡ nên mới đi đường vòng đến chỗ của nữ nhi cầu xin. Mẹ nuôi, ngài có thể bớt thời gian đến xem một chút không?"

Triệu Yên Dung cười hì hì, xem thái độ này, đối với việc giúp đỡ Càn gia cũng chỉ là có lệ, chẳng qua là được người khác nhờ vả nên thuận tiện nói một câu mà thôi.

https://thuviensach.vn

A Nỗ Na gật gật đầu, ý tứ là bà đã biết, cũng không trả lời chính xác là đi hay không không đi.

Hai người lại nhàn thoại một phen mới chia tay.

Từ đầu đến cuối, Lý Duệ và Triệu Yên Dung không được gặp mặt Tri phủ, tới thoải mái hào phóng, đi cũng bằng phẳng tự nhiên, nửa điểm chột dạ khẩn trương cũng không có.

Phùng Luân nghe hạ nhân bẩm báo nhất cử nhất động, trong lòng biết vợ chồng Hoàng thị chẳng qua chỉ là thuyết khách của Càn lão gia, tới cầu y trị bệnh, nghi hoặc trong lòng hắn cũng buông xuống.

Người phái đi hỏi thăm chuyện của Càn gia cũng báo Càn phu nhân thật sự bị bệnh, căn bệnh rất cổ quái, Càn thiếu gia cũng bị bệnh cấp tính. Người của Càn gia không biết nguyên nhân sinh bệnh. Còn nghe nói khi trời còn chưa sáng, Càn lão gia đã thu thập hành lý, rời thành đi Biến Tam sơn cầu Bồ Tát Phật Tổ phù hộ cho phu nhân và nhi tử mau khỏi bệnh.

Nghe nói mẫu tử Càn gia bệnh rất nặng, nếu không Càn lão gia cũng sẽ không tuyệt vọng đến mức cái gì cũng phải thử, một bên nhờ người cầu Miêu nữ chữa bệnh, một bên lại vội vàng tìm thần tiên phật tổ phù hộ.

Đến buổi trưa, Phùng Luân nghe thuộc hạ bẩm báo, trước khi đi Càn lão gia đã lệnh cho nhóm chưởng quầy hạ giá gạo, nói là phải vì thê nhi cầu phúc.

Phùng Luân nghe vậy rất bất mãn.

Ở trong lòng hắn, số tiền bán gạo đó hơn phân nửa đều là của Quách Hầu, sao có thể để Càn gia lấy việc này ra tạo ân tình mua nhân tâm? Nhưng thân là quan phủ, hắn không thể cứng rắn ép buộc ra lệnh tiệm gạo nâng giá. Hiện giờ dân oán đã gần đến sôi trào, một mặt hắn phải trấn an một mặt phải cưỡng chế, nếu như vì việc này mà đem dân oán từ những

https://thuviensach.vn

thương nhân bán gạo dẫn tới quan phủ, chỉ sợ sẽ gây thêm phiền toái cho Quách Hầu.

Phùng Luân sờ sờ mũi, miễn cưỡng nhịn.

Chờ bọn họ trở về rồi trừng trị cũng không muộn!

Mấy ngày sau, Miêu nữ đột nhiên phái người tới nói với hắn, Lục Gia nội tật ngoại hoạn [3], sợ là sắp không được rồi, muốn Phùng Luân nhanh chóng đưa người đến giả dạng.

[3] Nội tật ngoại hoạn: Trong ngoài đều bị bệnh.

Phùng Luân hoảng sợ, hiện tại người giả mạo chỉ mới luyện tập một nửa, vẫn chưa bắt chước được toàn bộ thần thái, hấp tấp như vậy không biết có thể hay không.

"Đối phương không phải là người ở chung lâu dài với hắn, chẳng qua khi cùng làm quan gặp mặt vài lần mà thôi, làm sao có thể nhớ rõ như vậy?" Miêu nữ nói: "Hơn nữa Lục Gia bệnh nặng mới khỏi, thể lực yếu, đến lúc đó chỉ cần để người kia ngồi nói chuyện, thanh âm suy yếu trầm thấp một chút, cho dù là ai cũng nhìn không ra được sơ hở."

Phùng Luân biết việc khẩn cấp, cũng chỉ có thể đáp ứng.

Chuyện này đành phải hoàn toàn dựa vào thuật dịch dung của Miêu nữ rồi.

Thuật này cần thừa dịp lúc người còn chưa tắt thở, lột sống da mặt, sau đó đắp lên mặt người giả mạo, lại chỉnh sửa, thêm vào, sơn lên, như vậy đeo mặt nạ da người một tháng cũng sẽ không bị rơi xuống, nhẹ nhàng thông khí, đồng thời không làm da mặt người mang mặt nạ bị thối rữa gây đau nhức.

https://thuviensach.vn

Lúc ấy Phùng Luân nghe xong cả người liền toát mồ hôi lạnh.

Nếu muốn tinh xảo không khuyết điểm, nhất định phải dùng da mặt người sống, vừa nghe liền cảm thấy tà tính thâm độc khiến cả người phát lạnh.

Nhưng như vậy mới có thể không lộ chút sơ hở nào, đại trượng phu muốn nên nghiệp lớn không thể mang lòng dạ đàn bà.

Phùng Luân đưa người vào tĩnh thất, Miêu nữ mang theo bốn nam tử và một nữ tử để giúp việc, tuy những người này đều không hiểu biết, nhưng bọn ho đều do Miêu nữ chọn lựa từ đám hạ nhân trong hậu trạch của hắn mà ra, không phải người bên ngoài nên Phùng Luân cũng yên tâm phần nào.

Thuật dịch dung này tinh diệu cao thâm nhưng lại tốn rất nhiều thời gian.

Cho đến tận lúc đêm khuya tĩnh lặng, Miêu nữ mới bước ra với vẻ mặt mệt mỏi, khuôn mặt Lục Gia thì máu me be bét, thân thể đã cứng ngắc từ lâu.

"Thánh cô, mọi việc thuận lợi chứ?" Phùng Luân vẫn luôn chờ ở ngoại viện, thấy Miêu nữ vừa ra hắn cũng không dám thở mạnh.

"May mắn, thiếu chút nữa thì không kịp." Sắc mặt Miêu nữ âm u, nhìn Phùng Luân, rất bất mãn: "Thân thể vị Lục Gia này quá hư nhược, ngươi chăm sóc hắn thế nào vậy hả? Suýt chút nữa là không có một bộ da mặt tốtrồi, lãng phí không biết bao nhiêu trân dược của ta. Hiện tại tuy rằng người nọ đã thay đổi mặt, nhưng huyết nhục đã bị hao tổn, cần phải tĩnh dưỡng nhiều một chút, không thể bị kinh động để tránh mặt nạ da người bị hoại tử. Chờ thêm ba ngày nữa, máu thịt liền với nhau, hắn mới có thể mở miệng nói chuyện. Hai ngày này, ta sẽ tiếp tục dùng dược điều trị cho hắn, khiến hắn trông suy yếu tiều tụy, như vậy mới càng giống."

https://thuviensach.vn

"Vâng vâng vâng, tất cả là nhờ đôi tay tiên thuật của Thánh cô."

"Còn thi thể phải xử lý nhanh chóng, sạch sẽ, không thể bị người phát giác." Miêu nữ nói đến đây, suy nghĩ một chút, lại lộ ra bộ dáng luyến tiếc, từ trong ngực lấy ra một bình sứ nhỏ rắc chút bột phấn lên thi thể. Thi thể kia liền lấy tốc độ người thường có thể thấy được chậm rãi héo rút hòa tan, cuối cùng biến thành một bãi máu đen thấm vào bùn đất.

"Được rồi, dọn dẹp sạch sẽ đi." Miêu nữ làm ngơ Phùng Luân đã bị dọa đến trợn mắt há hốc mồm, xoay người trở về nghỉ ngơi.

Miệng Phùng Luân mở ra hồi lâu mới có thể khép lại, lập tức sai người lại đây thu thập rửa sạch.

Quả nhiên một tia dấu vết đều không còn.

Phùng Luân vuốt chòm râu lắc đầu cảm thán: "Vô cùng thần kỳ! Thật là vô cùng thần kỳ!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Diêm La Lấy Mạng

Kẻ trở về từ địa ngục.

Edit: Nguyên Đức Phi

Beta: Triệu Tu Viện

Sau khi nghỉ ngơi ba ngày, rốt cuộc Miêu Nữ cũng đồng ý đi gặp "Lục Gia" đại nhân mới ra lò.

Bởi vì muốn cho lớp da giữ được lâu, không ai được chạm vào, cho nên mấy ngày nay Lục Gia giả vẫn luôn phải ăn uống sinh hoạt ở trên giường. Miêu Nữ cho hắn uống thuốc làm cơ bắp đều bị cứng đờ, ngoại trừ tròng mắt có thể di chuyển ra, thì tất cả đều không thể động đậy, tất nhiên là nói cũng không.

Phùng Luân vừa mới bước vào cửa, thiếu chút nữa bị mùi thuốc dày đặc cùng mùi máu và huân hương làm cho té xỉu.

Nương vào ánh chiều tà mờ nhạt, Phùng Tri phủ che miệng mũi cố nén cảm giác buồn nôn nhìn kĩ một vòng, sau đó liền chịu không nổi mà tông cửa chạy ra ngoài.

Thở hổn hển một lúc hắn mới quay sang nhìn Miêu Nữ, bật ngón cái: "Vô cùng thần kì, đúng là vô cùng thần kì!"

Da mặt kia không hề nhìn ra được một chút dấu vết nào do người động tay động chân, lông mày, mắt, mũi, miệng, hoàn toàn không khác gì với

https://thuviensach.vn

Lục Gia. Mấy ngày nay nằm trên giường, thân thể trở nên ốm yếu, càng giống đến mười phần.

Phùng Luân nhìn Miêu Nữ như nhìn thần tiên.

Có người thần thông như vậy, sợ gì đại sự của Quách Hầu không thành.

Phùng Luân tin tưởng gấp trăm lần, cho người lấy ra tất cả dụng cụ làm giả Lục Gia, lại đem quan sách và ấn tín của quan Ngự sử giao cho Miêu Nữ.

"Lần này đi Giang Châu, tất cả làm phiền Thánh Cô."

Miêu Nữ cũng không thèm nhìn xem trong hộp là cái gì, thuận tay ném cho thị nữ khuôn mặt cứng nhắc ở phía sau.

"Đều thu, Phùng đại nhân cứ chờ tin tốt của ta đi."

Lại qua mấy ngày, xe của Tuần án đại nhân Lục Gia rời khỏi Định Châu, tiến thẳng đến Giang Châu.

Đồng hành cùng hiển nhiên là người đáng tin cậy của Quách Hiếu Thông - Thánh Cô A Nỗ Na, còn có đoàn người của nghĩa nữ (con gái nuôi) cùng nữ tế (con rể) của Thánh Cô vẫn luôn bị cầm chân ở Định Châu.

Người đều đi hết Phùng Luân mới bắt đầu nhớ tới chuyện Càn gia.

Nhiều ngày như vậy, hình như Thánh Cô cũng chưa từng đến Càn gia nhìn qua, vậy bệnh của Càn phu nhân cùng Càn công tử thì sao?

Không bao lâu, người đi dò thăm tin tức sắc mặt quái dị quay về bẩm báo: "Càn phu nhân không chịu nổi ngứa, nhân lúc nửa đêm nhảy xuống ao tự vẫn, Càn thiếu gia biết mẫu thân đã chết liền phát điên, không đến một ngày cũng đã chết theo."

https://thuviensach.vn

Râu Phùng Luân run lên, hắn dường như đã có suy đoán.

Đã từng nghe hạ nhân bẩm báo qua, nghĩa nữ của Thánh Cô thiên tư quốc sắc, nhất định là tiểu tử kia mạo phạm nàng cho nên mới bị Thánh Cô hạ cổ, vậy mà còn có mặt mũi đến cầu xin.

Chết thì chết đi, chết cho sạch sẽ.

Nghĩ nghĩ lại gọi sư gia tâm phúc tới dặn dò: "Chọn người đáng tin cậy chút, động tay chân âm thầm mang cửa tiệm Càn gia về đây."

"Vậy chỗ Hầu gia nên ăn nói thế nào, còn có Càn lão gia còn đang ở bên ngoài... "

"Hắn cũng đã đi ra ngoài, ai biết được là đi đâu, còn không biết hắn có thể trở về hay không." Phùng Luân khẽ nhấc mày, sư gia liền hiểu ý hắn, không tiếp tục nhiều lời vô nghĩa, lĩnh mệnh mà đi.

Tính theo lộ trình thông thường, đi từ Định Châu đến Giang Châu nhiều lắm là ba ngày, có Miêu Nữ đi cùng, khẳng định Lục Gia giả có thể vạn sự thuận lợi, hạ gục Tô Định Phương dễ như trở bàn tay. Phùng Luân nghĩ đến Giang Châu sẽ bị hắn nắm giữ, liền bất giác vuốt râu mà cười, vô cùng đắc ý.

Qua mấy ngày, Phùng Luân bắt đầu nghểnh cổ chờ tin tức từ Giang Châu.

Mấy ngày này ban ngày hắn đều cùng các quản sự thu chi bàn bạc, nghĩ có thể được thêm mấy xe lương và tiền do Quách Hầu cấp, an bài ổn thỏa xong xuôi đâu ra đó mới trở lại hậu trạch, tính toán vui vẻ ôm mỹ thiếp uống vài ly.

Vừa vào cửa phòng liền thấy ái thiếp của hắn cả người run rẩy, sắc mặt trắng bệch, nơm nớp lo sợ mà nép vào góc tường.

https://thuviensach.vn

"Lục Nùng, còn không mau lại đây hầu hạ gia cởi áo?" Phùng Luân cũng không để ý thái độ dị thường của ái thiếp, vẫy vẫy tay. Ái thiếp kia đột nhiên mắt trợn trắng, "bùm" một tiếng ngã xuống đất.

Phùng Luân định đi qua xem, đột nhiên cảm thấy sau gáy chợt lạnh, một cổ hàn khí đánh tới, đợi đến khi hắn quay đầu lại, cảm thấy sau cổ đau nhói, trước mắt trở nên tối sầm, mất đi ý thức.

Không biết qua bao lâu, Phùng Luân từ từ tỉnh dậy, lọt vào mắt hắn vẫn là phòng của ái thiếp Lục Nùng, chỉ là nữ nhân kia không có trong phòng, trước mắt hắn chỉ thấy một đôi giày của nam nhân, đang từng bước tiến về phía hắn.

Phùng Luân trong lòng kinh hãi, lúc này mới phát hiện bản thân bị trói tứ chi, quỳ rạp dưới đất giống như con chó, ngẩng đầu lên thật gian nan.

"Ngươi tỉnh rồi?"

Một thanh âm réo rắt thuần hậu của nam nhân chui vào lỗ tai hắn, tựa như bằng hữu cũ gặp nhau ở trên đường, khách sáo nói: "Lâu rồi không gặp, thời tiết hôm nay thật đẹp."

Cả người Phùng Luân căng thẳng, tóc gáy đều dựng cả lên.

Thanh âm này, sao lại quen tai như vậy?

Trời đã vào cuối hạ, nam nhân kia mang một đôi giày xa tanh mỏng đế, đế màu trắng, thân giày thiêu tường vân thất sắc. Giày hoàn toàn sạch sẽ, giống như là sau khi vào phòng mới thay. Dọc theo giày nhìn lên, chính là một bộ đá màu xanh xếp trên vải tơ lụa màu xanh biển thuỳ dương, phía trên thêu ẩn chỉ bạc hoạ tiết sơn hà nhật nguyệt, vai rộng eo thon, trên eo cột đai lưng bọc vàng viền dương chi bạch ngọc.

https://thuviensach.vn

Phùng Luân dùng sức ngẩng đầu về phía trước, dọc theo quần áo đẹp đẽ quý giá nhìn lên chính là gương mặt góc cạnh rõ ràng, ngũ quan tuấn tú, trên mặt còn đang treo một nụ cười nhạt.

Cả người Phùng Luân như bị sét đánh, đánh hắn cháy thành tro bụi.

Người trước mắt này, có hóa thành tro hắn cũng nhận ra. Hoàng Đế đời thứ ba từ khi Đại Tề lập quốc, Thành Tông Lý Duệ!

Không phải hắn đang ở kinh thành hay sao, sao bây giờ lại ở Định Châu, lại còn ở trong khuê phòng của Lục Nùng?

Phùng Luân giương miệng hồi lâu, nói không ra lời.

Lý Duệ khẽ nhếch mày, cười lạnh nói: "Thế nào, Phùng ái khanh không nhận ra trẫm sao?"

"Hoàng... Hoàng Thượng." Phùng Luân thở dốc mà lên tiếng, tư thế quỳ trên mặt đất, cúi đầu: "Sao Hoàng Thượng ngài lại ngự giá đến Định Châu? Vi thần vậy mà lại không hề có một chút tin tức nào, thần thật là có tội, thần đáng chết."

"Đúng vậy, ngươi thật sự là có tội, thật sự đáng chết." Lý Duệ không để ý tới hắn, rót một ly trà, nhưng không uống, chỉ cầm trên tay nhẹ nhàng chuyển động.

"Phùng Luân, lá gan của ngươi cũng lớn thật." Lý Duệ mắt lạnh nhìn hắn, cười khẽ một tiếng: "Một thư sinh, không có tài năng thiên phú, không có năng lực an bang định quốc, thế mà cũng dám học người ta mưu nghịch. Như thế nào, vị trí Nội các[1] tốt như vậy sao? Tốt đến mức khiến ngươi không màng đến tính mạng của toàn bộ gia tộc?"

[1]Nội các: một vị trí rất cao trong triều đình.

https://thuviensach.vn

Phùng Luân mồ hôi lạnh đổ như thác nước, dập đầu kêu oan: "Hoàng Thượng, ngài đây là nghe được ở đâu, tuyệt đối là oan uổng, oan uổng cho thần."

"Có phải oan uổng hay không, ngươi hỏi hắn sẽ biết."

Hoàng Đế nâng tay, chỉ ra phía sau Phùng Luân.

Tứ chi Phùng Luân đều bị trói, muốn nhìn được phía sau chỉ có thể lăn tại chỗ, quay cả thân mình lại.

Hành vi như vậy trước mặt vua là vô cùng thất thố.

Có điều hắn đã bị trói thành như vậy, mặt mũi có mất hay không đã không còn quan trọng.

Phùng Luân cắn chặt răng, dùng sức quay người lại nhìn người phía sau.

Hai hàng lông mày như kiếm, hai mắt như điện, mũi thẳng tắp, tuổi tác trên dưới ba mươi, trên mặt có một chòm râu ngắn, eo lưng thẳng tắp, không hề giống với thi nhân đọc đủ thứ kinh thư, mà giống như chiến sĩ cả đời dấn thân sa trường.

"Lục Gia!" Phùng Luân kinh hô ra tiếng.

Khuôn mặt này, mấy ngày trước còn xuất hiện trong mộng của hắn, chỉ vào mũi hắn mắng tám đời tổ tông.

Nhưng mà hắn biết, Lục Gia chân chính đã sớm hóa thành vũng máu, người trước mắt này chính là do bàn tay diệu kì của Miêu Nữ cải tạo mà thành, người của hắn.

"Lục Gia, ngươi mau nói với Hoàng Thượng, ta là trong sạch." Phùng Luân nghĩ mọi chuyện thật tốt, thấy Lục Gia liền phỏng đoán được đại

https://thuviensach.vn

khái.

Chắc chắn Lục Gia đến Giang Châu, Hoàng Đế không biết khi nào cũng cải trang đi Giang Châu. Hắn là hai người gặp nhau ở nơi đó, mà tiểu tử Tô Định Phương kia không biết đã nói gì đó trước mặt Hoàng Đế, làm hắn sinh nghi, cho nên mang theo Lục Gia lẻn vào Định Châu.

Lục Gia là người Hoàng Đế vô cùng coi trọng, có thể nói hắn chính là tâm phúc của Hoàng Đế.

Chỉ cần Lục Gia mở miệng bảo đảm, cho dù Tô Định Phương có nói gì đi nữa, Hoàng Đế cũng sẽ không hoài nghi.

Phùng Luân quay lưng với Lý Duệ, đưa mắt ra hiệu với Lục Gia.

Lục Gia giả mạo trước mắt đột nhiên nở nụ cười: "Phùng đại nhân, biệt lai vô dạng[2]"

[2]Biệt lai vô dạng: nghĩa gốc là "bạn vẫn khỏe từ lần cuối chúng ta gặp nhau chứ?", tuy nhiên thường được xem như một câu chào hỏi đại ý là "rất vui được gặp lại bạn" hoặc là "lâu rồi không gặp"

Thanh âm kia, cách nói chuyện kia, giống hệt như Lục Gia thật, khiến Phùng Luân có chút giật mình.

"Phùng đại nhân, ngài còn nhớ những gì ngài nói với hạ quan vào mùng bảy tháng trước chứ?" Lục Gia thả hai tay xuống, ánh mắt nặng nề, trên mặt hiện lên một tia trào phúng: "Thật là từng chữ từng chữ sắc nhọn, lọt vào tai làm người khác muốn quên cũng không quên được." Hắn sâu kín nói, thanh âm giống như lệ quỷ bò lên từ mười tám tầng địa ngục đến đòi mạng.

"Khi đó Lục mỗ bị đánh đến thương tích đầy mình, lại được đại nhân ngài rót cho một ly rượu độc, đau đến chết đi sống lại. Ha, đúng rồi, ngày

https://thuviensach.vn

ấy đúng là sinh thần của đại nhân, đại nhân nói muốn hạ quan uống một chén rượu mừng thọ. Rượu này cũng thật khó uống, sau khi uống vào, hạ quan kêu rên một ngày một đêm, giọng nói cũng bị ám ách. Nôn ra máu ba lần, cảm giác đó, cả đời khó quên." Lục Gia cười, lộ ra hàm răng trắng: "Rượu ngon, rượu ngon!"

Phùng Luân giống như là ban ngày nhìn thấy quỷ, ngơ ngẩn mà nhìn người chết đi sống lại trước mắt, từ chỗ Diêm La Vương quay trở lại dương gian, cả người vừa thả lỏng liền trợn trắng mắt ngất đi.

"Có gan tạo phản lại không có gan gặp quỷ sao?" Lý Duệ nở nụ cười, ly trà lạnh trong tay chậm rãi tưới lên trên mặt Phùng Luân.

"Đừng giả chết."

Phùng Luân rụt cổ lại, quả nhiên mở mắt ra.

Sao Hoàng Đế và Lục Gia có thể trà trộn vào đây được? Định Châu từ trên xuống dưới đều là người của hắn, bọn hạ làm sao trà trộn vào được?

Lúc này cũng không còn thời gian để suy nghĩ nhiều như vậy, Phùng Luân đột nhiên rướn cổ, thét lên: "Thích khách, mau đến, có thích khách!"

Vì sinh tử tồn vong, hắn bất chấp cái gì gọi là phong lưu nhã nhã, tiếng kêu thê lương như muốn chọc thủng nóc nhà.

Lý Duệ cũng không ngăn cản hắn, mặc cho hắn gào thét, có kêu khản cổ cũng vô dụng!

Thủ vệ nha môn Tri phủ không nhiều không ít, nhưng một đám đều không có bản lĩnh. Trước đó Long Nha vệ trà trộn vào hậu trạch phủ nha, chỉ bỏ nửa bao thuốc mê của A Nỗ Na vào cơm sáng, những người này tất cả đều đi gặp Chu Công.

https://thuviensach.vn

Hộ vệ và nhóm tôi tớ không dùng cơm cùng một chỗ, cho nên hộ vệ bị hạ gục nhưng nhóm nô tì thì lại không. Mấy tì nữ kia, sau khi Phùng Luân vào phòng liền bị Long Nha vệ cầm dao uy hiếp, đem tất cả nhốt ở một căn phòng. Cho dù Phùng Luân gọi đến tắt tiếng cũng không có người đến cứu hắn.

Phùng Luân kêu vài tiếng, thấy bên ngoài không hề có chút động tĩnh, trong lòng biết đại thế đã mất, liền ngậm miệng, nằm trên mặt đất sắc mặt thất bại mà ngưỡng mặt hướng lên trời.

Lục Gia phủi quần áo, khoanh chân ngồi xuống bên cạnh hắn, sờ sờ mặt của mình, cười nói: "Không thể tưởng tượng được cái đầu này của Lục mỗ còn có thể giữ đến ngày hôm nay. Chỉ là cơ hội của Phùng đại nhân đã hết , xem ra là không có duyên phận với cái đầu này đi."

Ánh sáng từ ngoài cửa sổ rọi vào, kéo dài bóng của Lục Gia.

Phùng Luân yên lặng nhìn cái bóng của Lục Gia, lẩm bẩm nói: "Người chết làm sao lại có bóng?"

Lục Gia gật gật đầu: "Đúng vậy, người chết thì làm sao có bóng."

"Cho nên thứ ta nhìn thấy ngày ấy... "

"Tất nhiên." Lục Gia sờ sờ cổ, nhe răng cười.

"Thánh Cô lừa ta, thi thể ta thấy ngày hôm đó căn bản không phải là ngươi!"

Nhưng vì sao Thánh Cô lại phản bội Hầu gia? Nàng không phải là quân sư tâm phúc của Hầu gia hay sao? Hầu gia lại nể trọng và tín nhiệm nàng như vậy, vẻ mặt Phùng Luân mê man.

https://thuviensach.vn

"Lục Gia, Trẫm giao Phùng Luân cho ngươi, muốn thẩm vấn như thế nào đều do ngươi tự mình xử trí." Lý Duệ nheo lại hai mắt, ánh mắt lạnh băng mà nhìn lướt qua Phùng Luân vẻ mặt như tro tàn nằm trên đất: "Chuyện sau đó, còn phải làm phiền Lục ái khanh."

Lục Gia quỳ thẳng lưng, cung cung kính kính mà dập đầu với Lý Duệ: "Bệ Hạ cùng nương nương không tiếc tự mình mạo hiểm, chỉ vì cái mạng không đáng giá của vi thần, ân đức này không sao tả hết. Cái mạng này của Lục Gia chính là do Hoàng Thượng cùng Hoàng Hậu nương nương ban tặng, hiển nhiên phải tận tâm tận lực hoàn thành sứ mệnh, không màng sống chết."

"Ái khanh là rường cột nước nhà, mọi chuyện đều phải cẩn thận. Trẫm sẽ lệnh Trần Trí đi theo ngươi, chém yêu trừ nghiệt!"

"Thần tuân chỉ."

Hoàng Đế còn có cả Hoàng Hậu tự mình mạo hiểm?

Trong đầu Phùng Luân chợt lóe, đột nhiên nhớ tới một chuyện.

"Ngươi, ngươi chính là Hoàng công tử?" Hắn kêu lên sợ hãi: "Hoàng Hậu nương nương! Hoàng Hậu nương nương chính là con gái nuôi của Thánh Cô?"

Lý Duệ không thèm để ý đến hắn, khoanh tay lại xoay người bước ra khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn

Nào, hãy lắng nghe + Vui mừng khi được làm cha

Edit: Uyển Sung dung

Beta: Su Thái Phi

Định Châu binh không huyết nhận[1], lặng yên không một tiếng động mà thay đổi trời đất (bố cục chính trị thay đổi).

([1] binh không huyết nhận: binh khí còn chưa dính máu; thành ngữ này hình dung về quân đội chưa đánh trận mà đã giành thắng lợi một cách đơn giản)

Giống như việc trước kia Quách Hiếu Thông muốn làm cho Giang Châu thay đổi trời đất, lý tưởng của hắn trở thành sự thật, chẳng qua là thay đổi địa điểm mà thôi.

Chuyện Định Châu giải quyết thuận lợi, nhanh chóng như thế, may mà do bọn họ thu miêu nữ A Nỗ Na về dưới trướng. Nếu không chỉ riêng toàn thân đầy độc và cổ của nàng ta, muốn đổi người ra như kế hoạch kia của lão Mạc cũng là một chuyện khá khó khăn.

Cho dù bọn họ có thể cứu được Lục Gia, thì nhất định cũng sẽ rút dây động rừng, không thể xuôi chèo mát mái như bây giờ.

Lục Gia được Hoàng đế trao quyền, cuối cùng phán quyết cho Phùng Luân một ly rượu độc.

https://thuviensach.vn

Rượu này là rượu đoạn tràng, hắn đã từng uống nhưng lần trước vì tra tấn hắn. Phùng Luân cho hắn uống đoạn tràng pha loãng gấp mười lần. Lúc này chính hắn rót hết cho hắn ta rượu đoạn tràng nguyên chất.

Chỉ đau đớn một phút đồng hồ, Phùng Luân xuống thẳng suối vàng.

Mưu nghịch là tội lớn, có thể diệt cửu tộc.

Nam tử từ mười ba tuổi trở lên của Phùng gia đều bị giết, chỉ để lại hai đứa cháu trai, một đứa sáu tuổi cùng một đứa chưa đầy ba tháng tuổi.

Trẻ con sáu tuổi đã nhớ được nhiều việc, lão Mạc có ý nhổ cỏ thì phải nhổ tận gốc, vĩnh viễn cắt đứt tai họa về sau.

Nhưng Lục Gia không đồng ý.

Hắn đưa đứa bé này đến Tây Bắc, lại sai người tìm một nhà gia thế trong sạch, tác phong ngay thẳng nhận nuôi. Còn đứa bé vẫn còn trong tã lót kia, thì hắn tìm một vú em rồi giữ lại bên cạnh mình.

"Người chết như đèn tắt, một người chết đủ để đền bù trăm tội." Lục Gia nói với Lý Duệ: "Tuy rằng Phùng Luân đáng chết nhưng điều đó có liên quan gì đến một đứa bé vô tri? Vi thần vẫn luôn không có con cái, sẽ tự mình nuôi dưỡng đứa bé này lớn lên, dạy cho nó biết đạo lý làm người không để cho nó đến mức không để ý cương thường coi luật pháp kỷ cương như không tồn tại, không để sinh mệnh của người dân trong lòng như cha ruột và tổ phụ ruột của nó vậy."

Lục Gia là một người vô cùng chính trực, cương quyết. Phùng Luân tra tấn hắn như vậy nhưng hắn vẫn giữ lại hậu nhân cho Phùng gia, còn muốn tự tay nuôi dưỡng đứa cháu nhỏ nhất của Phùng Luân. Sau khi Triệu Yên Dung nghe Lý Duệ nói chuyện này, nàng chỉ cảm thấy quanh người Lục đại nhân Lục Gia có vầng sáng rực rỡ của thánh phụ, ánh sáng tỏa ra vạn trượng, sáng mù mắt người khác.

https://thuviensach.vn

"Ừ, hắn thật sự là một người thiện lương." Im lặng hồi lâu, Hoàng Hậu nương nương lại phát một tấm thẻ người tốt cho Lục Gia: "Chỉ hi vọng con người thật sự vốn có tính thiện lương, tương lai đứa bé may mắn này trưởng thành có thể giống như Lục Gia mà không phải như tổ phụ nó."

Năm trước Lục Gia mất vợ, dưới gối chỉ có một con gái, đến nay còn chưa tái giá. Trong nhà không có con trai trưởng, có lẽ lấy một phu nhân kế thất là không có vấn đề gì nhưng con người Lục Gia tính tình bướng bỉnh bảo thủ, lại không biết cách đối nhân xử thế, hắn chỉ ngồi trên vị trí Ngự Sử hai năm, mà đã đắc tội với không ít người. Người ta gả tới lại chỉ làm kế thất, cho nên trong kinh không có nhà quan nào muốn kết thân với hắn.

Hôm nay hắn lại mang một đứa bé quay lại kinh thành, muốn nuôi dưỡng như nuôi con trai ruột của mình.

Ai lại vui vẻ đồng ý gả tới làm mẹ kế của một đôi con trai con gái? Thế này thì việc hôn nhân của Lục đại nhân chỉ sợ càng thêm gian nan rồi.

Triệu Yên Dung thổn thức thật lâu, bản năng bát quái của nữ nhân lại bắt đầu khởi động.

"Lần này Lục Gia coi như là lập được công, khi trở về ngài có muốn ban thưởng gì hay không?"

Lý Duệ gật đầu: "Trung thần lương tướng như thế, đương nhiên là phải thưởng."

"Kỳ thật, Lục Gia có tính tình như vậy, thưởng bạc cho hắn, hắn cũng không có cảm giác gì, không bằng ngài thưởng cho hắn một người vợ đi." Ánh mắt Hoàng Hậu phát sáng nhìn Hoàng Đế: "Chúng ta giúp hắn tìm một người vợ về, về sau có vợ con ủ ấm đầu giường (ý nói sinh hoạt tốt đẹp, thỏa mãn), như vậy mới là thực tế nhất."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ bất ngờ cười ra tiếng, đưa tay véo một cái trên mặt thê tử: "Nàng làm mai mối cho người khác đến nghiện rồi sao? Tìm dượng cho mình còn ngại không đủ, còn có ý đồ với đại thần trong triều sao?"

"Thiếp chẳng phải đang giúp ngài giải quyết khó khăn, ưu phiền sao?" Triệu Yên Dung vui vẻ cười hì hì: "Lục đại nhân không còn nỗi lo, sau này mới có thể càng thêm yên tâm mà giúp Hoàng Thượng ngài chiến đấu dũng mãnh chứ."

Lý Duệ nghĩ nghĩ, sờ cằm nói: "Chuyện này cần tuổi tác và diện mạo tương đương, cũng rất khó khăn. Nàng có người thích hợp để chọn sao?"

"Thiếp vốn cảm thấy Tiếu nữ quan rất thích hợp." Triệu Yên Dung thở dài nói: "Nhưng ngài cũng thấy đấy, dung mạo vốn có của Tiếu nữ quan lại là như vậy, hơn nữa nàng ấy lại là thiên kim của Đại Lý Vương cùng công chúa Miêu tộc, thân phận này quá cao, Lục Gia có trèo cao cũng không lên được...."

Huống chi người Miêu còn một lòng muốn làm cho Tiếu Trầm Mặc trở về trong núi làm nữ vương, Lục Gia lại không thể cùng đi chui rúc núi rừng với nàng ấy, hiển nhiên là không thích hợp rồi.

"Nàng cảm thấy Ngụy An Lan thì thế nào?" Lý Duệ đột nhiên mở miệng hỏi.

Ngụy An Lan?

Trước mắt Triệu Yên Dung hiện ra gương mặt hơi ngượng ngùng lại nhu nhược, mềm mại động lòng người kia.

Ngụy An Lan có dung mạo rất đẹp, lại có một trái tim thông minh khéo léo, nhãn minh tâm tế[2], đầu óc sáng tỏ, cho dù ai lấy được nàng về nhà thì đều là người có phúc.

https://thuviensach.vn

([2] nhãn minh tâm tế: trong lòng suy nghĩ rõ ràng, đôi mắt sáng suốt. Hình dung người có cách nhìn vấn đề nhạy bén, tỉ mỉ, có thể phân rõ thị phi.)

Triệu Yên Dung biết rõ Lý Duệ như vậy là do hắn bị Ngụy Thái phi ép buộc. Thái phi toàn tâm toàn ý ra sức vì việc hôn nhân của Ngụy An Lan, còn xem xét, loại trừ tất cả văn võ đại thần trong triều cùng tổ tông tám đời của người ta một lần, nếu không phải Lý Duệ ngăn đón, bà ấy thiếu chút nữa đã nhét Ngụy An Lan vào phủ Quan Quân Hầu làm mợ cho nàng.

Cách Lý Duệ nghĩ ra là cách một hòn đá trúng hai con chim, một mũi tên trúng hai con nhạn, tuy nhiên...

"Ngài cảm thấy Thái phi có thể đáp ứng sao?" Triệu Yên Dung liếc mắt nhìn hắn: "Không nói Lục Gia là người góa vợ, thê tử lúc trước còn từng để lại cho hắn một đứa con. Cho dù hắn vẫn chưa từng lập gia đình, chưa có vợ, ngài cảm thấy với phẩm cấp này, gia thế này, dung mạo này, tuổi này của hắn, Ngụy Thái phi có thể để ý đến hắn sao? Nếu ngài chỉ hôn cho An Lan và Lục Gia, Thái phi sẽ liều mạng với ngài, ngài có tin không?"

Người này cũng không được, người kia cũng không được, còn có lựa chọn nào phù hợp nữa?

Lý Duệ vỗ bàn: "Khi quay trở lại kinh, ta sẽ thăng liền ba cấp cho Lục Gia, ta cũng không tin, lấy tài cán của hắn, còn có thể không tìm được thê tử?"

Triệu Yên Dung bật cười "phụt" một tiếng: "Người ta đều kiến công lập nghiệp (xây dựng sự nghiệp)để lấy được công danh, nào có chuyện vì lấy vợ mà thăng chức cho người ta? Chuyện này truyền đi, không cần chờ lũ triều thần kêu to, Lục Gia nhất định sẽ là người đầu tiên treo ấn từ quan."

https://thuviensach.vn

Lý Duệ cười cười nói: "Đây chẳng phải là câu nói đùa giữa hai người ta và nàng sao?"

"Có điều ngài nhắc tới chuyện này, thiếp lại có chút nhớ nhung chuyện trong kinh thành, không biết cữu cữu và Vương thúc chống đỡ như thế nào rồi? Tần Thiếu giám cùng Tiếu Nữ quan có thể giấu diếm được những người kia hay không." Triệu Yên Dung nâng cằm, có chút nhớ những người ở trong kinh.

Nàng vốn cho rằng tòa kinh thành này là một cái lồng chim to, khi ở đó lúc nào cũng phải đề phòng, tính toán, vất vả lo nghĩ, phiền đến mức nói không nên lời.

Thế nhưng khi đã đi ra khỏi đó rồi, nàng lại phát hiện người mình quen thuộc, nhớ nhung, người thân cận đều ở đó, chẳng biết từ lúc nào nơi đó đã biến thành nhà của nàng.

Thì ra những điều chán ghét kia, kỳ thật còn mang theo mấy phần lo lắng.

Nàng chỉ là một cô hồn trên đời này, vốn không có chút liên quan nào đến thế giới này.

Sống lại trên người Triệu Yên Dung, nàng đã có cha mẹ, người thân, trượng phu, bằng hữu... Còn có...

Triệu Yên Dung để tay lên bụng, nhẹ nhàng vuốt ve.

Trong tương lai không lâu, tiểu đông tây (xưng hô đối với trẻ con ở Trung Quốc) ở đây sẽ lớn lên, đứa bé kế thừa huyết mạch của nàng, sẽ đi vào trên đời này, khóc, cười, ôm nàng gọi nàng là nương.

Lý Duệ thấy Triệu Yên Dung không nói gì một hồi lâu, lại thấy sắc mặt nàng khác thường, một tay nâng cằm, một tay đặt trên bụng, trên mặt

https://thuviensach.vn

mang nụ cười như có như không, hai mắt mơ màng, vừa giống như muốn khóc, vừa giống như muốn cười.

Hoàng Đế vươn tay, cầm tay đặt trên bụng của Hoàng Hậu, nhẹ giọng hỏi: "Yên Dung, nàng có sao không?"

Triệu Yên Dung tỉnh táo lại, quay đầu nhìn hắn, khẽ thở dài một tiếng, tựa vào trong lòng hắn.

"Có một chuyện, không biết hiện tại có nên nói cho chàng biết hay không."

"Chuyện gì?" Lý Duệ kéo căng cơ bắp. Hoàng Hậu của hắn từ trước đến nay có sao nói vậy, rất ít lộ ra biểu cảm do dự khó quyết định như vậy, chẳng lẽ là chuyện gì rất khó giải quyết?

"Tín kỳ (kỳ kinh nguyệt) của thiếp đã qua gần một tháng rồi." Triệu Yên Dung cầm lấy tay của hắn đưa lên bụng của mình nói: "Bởi vì vẫn không có phản ứng gì, thiếp cũng không quá để ý. Những ngày này thiếp vẫn cảm thấy mệt rã rời, liền xin A Nỗ Na nhìn giúp thiếp, nàng ấy nói..."

Lý Duệ khẩn trương, đáp án kia được miêu tả sống động, nhưng hắn lại cảm thấy không chân thực như vậy.

"Đúng vậy, thiếp chắc là có thai rồi, thiếp sắp làm mẹ rồi, còn ngài nha... Lại! Sắp làm cha rồi." Môi Triệu Yên Dung bắt đầu cong lên thành một nụ cười, hung hăng bỏ thêm trọng âm trên chữ "Lại".

Lý Duệ đâu còn có thể chú ý tới những chi tiết này, chỉ cảm thấy cảm giác hạnh phúc cực lớn đang trào ra, gào thét lên gần như bao phủ hắn.

"Thật sao? Thật sao? Nàng có thai rồi?" Lý Duệ hỏi liên tiếp vài tiếng, giọng nói vốn thuần hậu bởi vì kích động quá mức mà có chút thay đổi.

https://thuviensach.vn

"Thật, thiếp lo lắng, lại lặng lẽ tìm đại phu đến xem. Họ đều nói là đã có." Triệu Yên Dung gật đầu.

Lý Duệ kêu to một tiếng, ôm thê tử đến trong phòng quay hai vòng.

Triệu Yên Dung bị hắn quay đến mức kêu a a, ra sức đập bả vai hắn: "Mau buông thiếp xuống!"

Lý Duệ thả người đến trên mặt đất, vui vẻ chạy quanh phòng.

"Ta sắp làm cha, ta có con rồi!"

Hưng phấn nhiệt tình như thế, nếu người ngoài không biết mà trông thấy, còn tưởng rằng đây là lần đầu tiên Lý Duệ làm cha.

"Được rồi được rồi, ngài cũng đừng diễn nữa, đều là người có ba con gái rồi, dáng điệu vui vẻ khi được làm cha như vậy, ngài giả vờ cho ai xem." Triệu Yên Dung không chút khách khí mà chọc phá hắn, thuận tiện liếc mắt một cái.

"Hai chuyện này làm sao có thể giống nhau!" Lý Duệ vui mừng đến thở gấp, cẩn thận từng li từng tí ôm Triệu Yên Dung đến ngồi trên đùi: "Nàng là chính thê của ta, đây là đứa bé đầu tiên của hai chúng ta. Yên Dung, con trai nàng sinh cho ta, sinh ra ta sẽ cho nó làm thái tử."

"Đừng quá, nhỡ đâu là con gái thì sao?" Triệu Yên Dung cuống quít ngắt lời hắn: "Mang thai nó, thiếp hoàn toàn không có phản ứng, nghe nói như vậy khả năng sinh con gái rất lớn! Đừng đến lúc đó ngài lại thất vọng rồi không thương bé."

Lý Duệ mà hôn nàng "chụt" một cái, cười nói: "Con gái cũng là bảo bối, chỉ cần là nàng sinh, đều là thịt trong lòng ta."

Lời này còn không tệ lắm.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung vui thích gật đầu.

"Chúng ta còn trẻ, sinh xong đứa bé này lại sinh thêm, sinh tám đến mười đứa bé, sẽ có thể sinh được con trai." Lý Duệ mặt mày hớn hở, tưởng tượng về sau có tám hay mười đứa bé vây quanh hắn, gọi hắn là "Phụ hoàng", gọi Triệu Yên Dung "Mẫu hậu", sung sướng đến sắp bay lên.

"Tám, mười đứa bé?" Lần này đến phiên âm thanh của Triệu Yên Dung thay đổi.

"Ngài coi thiếp là heo nái sao? Còn sinh tám đến mười đứa bé!" Hoàng Hậu thẹn quá thành giận, vỗ một cái vào ót Hoàng Đế: "Muốn sinh chính chàng sinh đi, thiếp mới không muốn sinh nhiều như vậy!"

"Trong nội cung quạnh quẽ như vậy, dù sao chúng ta cũng không phải không thể sinh!" Nói đến chỗ này, Hoàng Đế thật lâu không làm cha dùng sức ưỡn ngực: "Hoàng Hậu, chỉ cần nàng đáp ứng sinh con cho ta, về sau ta chỉ canh giữ bên cạnh nàng, không đi chạm vào người khác!"

Triệu Yên Dung híp mắt cao thấp dò xét hắn: "Hoàng Thượng, quân vương không nói đùa, lời này ngài chớ nói lung tung!"

Lý Duệ bày ra bộ mặt đứng đắn mà nói: "Quân vương không nói đùa!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Phong Cảnh Cực Kỳ Tốt

Khác thường hẳn là có điều quỷ dị + Cái gì gọi là bản tính + Ngươi tốt

Edit: Huệ Hoàng Hậu

Beta: Hy Thái Phi

Đã nắm giữ được Định Châu, chỉ còn lại ba nơi là Túc Châu, Vĩnh Châu và vùng sông Phần đã bị Quách Hiếu Thông nắm giữ, muốn bắt lấy những nơi đó một cách phi điểu không kinh[1] giống như Định Châu thì không phải là chuyện dễ dàng.

[1] phi điểu không kinh (chim bay không sợ): lẳng lặng, bình tĩnh

Huống chi ngoại trừ những quan viên có tâm mưu phản, phía dưới còn có rất nhiều nạn dân đang gào khóc đòi ăn cần được cứu tế, cần được trấn an, cần được an trí. Chỉ dựa vào một mình Lục Gia cũng không thể hoàn toàn làm tốt.

Lý Duệ tự tay viết thư, thêm bồ câu đưa thư bay gấp tám trăm dặm, do Long Nha Vệ ra mặt, điều động đặc sứ Hồng Linh đưa đến Ngọc Tuyền sơn trang, giao tận tay Bùi Nghi.

Hiện giờ trong kinh có hai người Bùi Nghi cùng Vinh Vương tọa trấn, điều động tài nguyên và tốc độ nhanh hơn trước rất nhiều, quân chính Đại Tề đã tách ra, cuối cùng vẫn gộp lại ở trong tay Hoàng đế. Xưa nay văn võ xem thường lẫn nhau, trong một châu phủ thì văn thần lấy Tri Phủ đứng đầu, võ tướng lấy Tổng binh cầm đầu, trợ giúp cho nhau đồng thời cũng là

https://thuviensach.vn

dùng thế lực chèn ép lẫn nhau. Trường hợp văn võ cấu kết giống như Định Châu phủ cũng không phải là không có, nhưng xác suất xảy ra là tương đối thấp.

Quách Hiếu Thông có thể thâu tóm Tri Phủ, không nhất định có thể bắt chẹt Tổng binh. Đánh bại được Tổng binh, cũng không nhất định có thể được Tri Phủ đi theo.

Chỉ vài ngày, công văn Bùi Nghi soạn ra liền phát tán tới các châu các phủ.

Nói là có quan viên địa phương tham ô thuế ruộng dùng để cứu tế, tự tích trữ rồi tự bán ra kích phát dân oán. Hoàng đế tức giận, lệnh quân binh các châu phủ tập trung về quân doanh, bổ nhiệm Tổng binh Giang Châu phủ Trần Trí làm Đô đốc, tuần tra các nơi, kỷ luật nghiêm minh, tất cả nghe theo Trần Đô đốc điều lệnh. Đây là lần đầu tiên có chuyện dùng võ tướng làm Tuần Kiểm Sử, mang binh đến các phủ kiểm tra sổ sách khoản tiền cứu tế!

Lại điều một vệ[2] binh mã trong kinh, đóng quân ở giao giới giữa Định Châu và Vĩnh châu.

[2] vệ: Một đơn vị lính phòng vệ thời Minh (Trung Quốc) gồm 3.600 người

Nhất thời Quách Hiếu Thông có chút hoảng thần. Người mà hắn phái đi Định Châu để gặp Phùng Luân đã một đi không quay lại, Định Châu nơi đó không có một chút tin tức nào truyền về.

Tại sao chỉ trong chớp mắt, Giang Châu Trần Trí liền thành Đô đốc Nam tuần?

Lục Gia giả mà hắn đã phái đi đâu? Sao lại không giết chết Trần Trí và Tô Định Phương?

https://thuviensach.vn

Quách Hiếu Thông do dự không chừng, lại mất liên hệ với vị Thánh cô từ trước đến nay mình luôn nể trọng, trong lòng hắn biết không ổn, suốt đêm phái người thương nghị đại kế cùng Chương Sĩ Tiên.

Chương Sĩ Tiên chỉ đáp lại hắn một câu: "An tĩnh xem biến."

Quách Hiếu Thông thấp thỏm một hồi, nhưng chỉ thấy nhóm Ngự Sử ra ra vào vào ở phía nam, lại không có chỉ mũi giáo về phía hắn, nhất thời bình tâm lại, vội vàng điều chỉnh hướng đi của tài sản riêng.

Hiện giờ hắn là cung tên đã lên dây, không thể không phát ra trạng thái. Mặc kệ Định Châu xảy ra chuyện gì, cũng mặc kệ Hoàng đế đã biết bao nhiêu, hắn đã có phản tâm, lại chuẩn bị lâu như vậy, đã không còn cơ hội quay đầu lại.

Qua một ngày, hắn nhận được tin tức, Thánh cô mang theo Lục Gia tới tìm hắn!

Từ khi biết Triệu Yên Dung có thai, Lý Duệ liền không chịu tiếp tục đi về phía nam nữa.

Trước kia tuy hắn mặc kệ chuyện hậu trạch, nhưng tốt xấu gì cũng từng có ba nữ nhi, biết nữ nhân mang thai ba tháng đầu là không an ổn nhất.

Phía nam nắng nóng, lộ trình lại gian khó hiểm nguy, lỡ như động thai khí thì hắn sẽ đau lòng chết mất.

Cho nên hắn cưỡng chế Triệu Yên Dung ở lại Giang Châu, ở tại trong phủ của Tri phủ Giang Châu Tô Định Phương, do Tô phu nhân chăm sóc hằng ngày.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cảm thấy mọi mặt của mình đều thật sự rất tốt, thân thể nhẹ nhàng, ăn cái gì cũng ngon, lên núi có thể đánh hổ, xuống biển có thể bắt rồng. Vậy mà Lý Duệ cứ xem nàng như búp bê sứ vậy, chỗ nào cũng không cho nàng đi, làm nàng nghẹn muốn chết.

"Chúng ta khó khăn lắm mới ra cung một chuyến, hoá ra ngài liền tính toán giữ ta ở Giang Châu, giữ cho đến khi hài tử được sinh ra luôn hay sao?" Từ khi Triệu Yên Dung hoài thai, kích thích tố trong cơ thể biến hóa vô cùng, vốn dĩ đã là người không phân rõ phải trái cho mấy, nay lại càng thêm không nói lí.

Thấy Hoàng Hậu nhướng mi nói năng tức giận với Hoàng đế như vậy, Tô phu nhân vô cùng xấu hổ, vội vàng tìm lấy cái cớ lặng lẽ lui ra.

Vốn dĩ bà nghe nói trong kinh thành Hoàng đế sủng ái Hoàng Hậu, nguyên bản nghĩ rằng kính yêu chính thê là việc làm của minh quân, có sủng như thế nào, cũng chỉ là cho thể diện, tương kính như tân, cử án tề mi. Không nghĩ đến chờ tới khi gặp mặt, ở cùng một chỗ bà mới biết được, đây nào phải là cái gì mà tương kính như tân, quả thực chính là một đôi tình lữ nhỏ, cả ngày vì chút chuyện ấu trĩ mà cãi nhau ầm ĩ.

Tình nồng đến mức làm bà nhìn đều nóng mắt.

Bà ngầm nói với Tử Lan: "Ta cùng Tô Định Phương thành thân hai mươi năm, hiện giờ mới biết được nam nhân cưng chiều thương yêu nữ nhân nên là cái dạng gì."

Tử Lan tiếp xúc nhiều với Tô phu nhân nên rất thân thiết, còn nhận Tô phu nhân làm nghĩa mẫu, nghe vậy liền nở nụ cười: "Đây là ngài nhìn ra nương nương nhà chúng ta được Hoàng Thượng sủng đến mức vô pháp vô thiên ra sao. Nếu đổi lại là Tô đại nhân ở chỗ này, không chừng sẽ nói Hoàng Thượng nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản[3] đấy."

https://thuviensach.vn

[3]nhi nữ tình trường, anh hùng khí đoản: quyến luyến chuyện tình cảm nam nữ khiến người nam nhân tiêu tan chí khí.

"Ta phi, mấy người nam nhân thì biết cái gì." Tô phu nhân cũng là một nhân vật bưu hãn.Tô Định Phương là quan to một phủ, trong nhà có vị này tọa trấn, đừng nói di nương, một nha đầu thông phòng cũng không có.

Thanh danh Tô Định Phương sợ vợ chính là làm nên từ đó.

Mặc kệ nam nhân khác nghĩ như thế nào, dù sao Triệu Yên Dung rất là thưởng thức bà, cảm thấy Tô phu nhân tính tình thẳng thắn, nhiệt tình vì lợi ích chung, quản gia thật gọn gàng ngăn nắp, là một nữ hán tử đặc biệt có năng lượng, cho nên nguyện ý thân cận với bà.

Tô phu nhân ôm hai má, vẻ mặt trông mong mà nói: "Nam nhi đích thực chính là ra ngoài đánh được sài lang, ở nhà (bảo) hộ được bà nương (vợ và mẹ). Nếu ngay cả nữ nhân của mình còn không thương yêu bảo bọc được, còn nói cái gì mà lòng có chí lớn, tâm hệ lê dân[4]? Đây không phải là nói tào lao à!"

[4]tâm hệ lê dân: trong tim có dân chúng, suy nghĩ cho dân chúng

Tử Lan gật đầu: "Trách không được nghĩa phụ thương yêu nghĩa mẫu như vậy, bởi vì hắn là một nam nhi chân chính lòng có chí lớn, tâm hệ lê dân a!"

Tô phu nhân liếc mắt trừng nàng một cái, ngay sau đó chính mình cũng cười ha ha.

Hai người đang nói hăng say, chợt nghe gian trong vang lên tiếng trẻ con khóc nỉ non. Tô phu nhân vội đứng dậy: "Tiểu Nguyên Bảo tỉnh rồi, ngươi mau kêu bà vú lại đây, ta sửa soạn sạch sẽ cho hắn xong thì kêu bà vú đút sữa."

https://thuviensach.vn

Tử Lan lên tiếng đi gọi người tới, chỉ chốc lát sau mang theo bà vú đang chờ ở gian ngoài tiến vào, thấy Tô phu nhân đang dùng một tay để nắm lấy hai mắt cá chân của đứa nhỏ, tay kia động tác nhanh nhẹn lau mông đổi tã cho hắn.

"Nghĩa mẫu, những việc này để hạ nhân làm là được rồi, sao lại có thể để ngài tự mình làm chứ?" Tử Lan vội tiến lên hỗ trợ.

Trẻ con được ba tháng chỉ mới là một oa oa, chảy nước miếng cũng không thể tự chủ được. Oa oa tuy rằng thật đáng yêu, nhưng tất cả những gia đình có chút quý khí, không có chủ mẫu nào tự tay đi chạm vào mấy thứ này, đều ngại dơ bẩn. Tô phu nhân lại không hề để bụng.

"Chút này của tiểu hài tử đều từ sữa mà ra, dơ bẩn đâu ra chứ. Ba hài tử kia của ta đều là ta tự tay lau dọn từng lần đi tiêu đi tiểu, cũng không mượn tay người khác." Nói rồi Tô phu nhân vỗ nhè nhẹ lên cái mông trắng nõn như đậu phụ của tiểu hài tử, vẻ mặt vui mừng: "Đã lâu rồi ta không được hầu hạ tiểu hài tử nữa. Đứa nhỏ này lại ngoan ngoãn đáng yêu như vậy."

Đang nói, oa oa kia vặn vặn mông, chú chim nhỏ vút lên tận trời, một dòng nước ấm bắn lên cao, phun thẳng đến cánh tay Tô phu nhân.

Ước chừng là cảm thấy như vậy rất thú vị, oa oa hé cái miệng không răng kia ra, cười khanh khách.

Triệu Yên Dung vịn khung cửa nhìn cảnh tượng bên trong, mắt thèm tay ngứa, quay đầu nói với Lý Duệ: "Chờ hài tử của chúng ta sinh hạ, ta cũng muốn tự tay chăm."

Lý Duệ ôm bả vai nàng, cũng đang nhìn chăm chú, cười nói: "Nào có Hoàng Hậu tự mình chăm hài tử? Ở trong cung, một hoàng tử là có sáu bà vú hầu hạ, cung nữ nhất đẳng cũng có bốn người, hơn nữa thêm bao nhiêu

https://thuviensach.vn

thượng vàng hạ cám[5], xoay phiên mỗi người một canh giờ đều xoay không hết người, nơi nào cần đến nàng tự mình làm?"

[5]thượng vàng hạ cám: đủ các loại

"Phi, nào có ai làm nương lại không tự chăm hài tử của mình? Không chỉ là ta phải tự tay chăm, ta còn muốn tự mình cho bú, bà vú cung nữ gì đó cũng bớt bớt đi, phía nam còn tai ương kia kìa, bớt xa xỉ lãng phí đi!" Triệu Yên Dung bày vẻ mặt chính trực mà nói.

Trước kia trong nhóm có hai học tỷ, một người mang bầu, một người đã sinh em bé, mỗi ngày ở trước mặt nàng nói những kinh nghiệm nuôi con. Nuôi nấng bằng sữa mẹ sẽ tốt cho cả người mẹ cùng đứa bé, lại không phải bản thân không có sữa, vì sao còn muốn giao đứa bé cho người xa lạ chăm?

Đúng là cổ nhân không có tri thức! Triệu Yên Dung trợn mắt mắng ở trong lòng.

Trở về phòng, Triệu Yên Dung tự đi ngủ. Từ khi mang thai tới nay, nàng ăn ngon, uống ngon, phản ứng duy nhất trong thời gian mang thai chính là thích ngủ.

Lý Duệ đưa nàng đến trên giường rồi đi ra ngoài, Tô Định Phương đã chờ hắn.

"Trần Trí nơi đó, tất cả có thuận lợi không?" Lý Duệ hỏi.

Tô Định Phương gật gật đầu nói: "Tất cả đều thuận lợi, có Long Nha Vệ của Bệ hạ tương trợ, đã nắm giữ được hai nơi Túc Châu cùng Vĩnh Châu. Thêm chút thời gian nữa là có thể đến vùng sông Phần."

Lý Duệ trầm ngâm một lát nói: "Những người này, tuy là đầu phục Quách Hiếu Thông, nhưng hoặc bị dụ vì lợi ích hoặc vì bị cưỡng ép, không

https://thuviensach.vn

phải ai cũng giống Phùng Luân - khăng khăng một mực như vậy, thế nên cũng không đáng sợ. Trẫm chỉ lo lắng chỗ Lục Gia, chuyến này hung hiểm, không biết hắn có thể thuận lợi hay không."

Tô Định Phương vuốt chòm râu cười nói: "Lục đại nhân trẻ tuổi anh dũng, lại từng trải qua sống chết ngay trước mặt. Cái gọi là nghé con mới sinh không sợ cọp, lại có Thánh cô Miêu Cương tương trợ, Hoàng Thượng ngài còn phái không ít người giỏi đi tương trợ, hắn là có thể lập tức công thành."

Lý Duệ cười nhàn nhạt, không nói gì.

Tô Định Phương lại nói: "Đã nhiều ngày, thần cứ mãi băn khoăn, trong lòng bất an, cứ cảm thấy có chút không ổn."

Lý Duệ nâng khóe mắt: "Ồ?"

"Theo lý thuyết, Quách Hiếu Thông cấu kết cùng Chương Sĩ Tiên, ý muốn lấy danh phế Thái tử mà làm phản. Vậy tại sao Quách Hiếu Thông hành động không ngừng, phía Chương Sĩ Tiên thì lại không nghe thấy chút động tĩnh nào?" Trong mắt Tô Định Phương xẹt qua một tia bất an: "Chương Sĩ Tiên này, âm ngoan giảo hoạt, vi thần cảm thấy hiện giờ hắn án binh bất động như vậy, cực kì khác thường."

Lý Duệ cười lạnh một tiếng nói: "Khác thường hắn là có điều quỷ dị. Chưa chắc Chương Sĩ Tiên không phải nương Quách Hiếu Thông để kiềm chế tầm mắt chúng ta, ngầm giở trò gì đó. Tô ái khanh, tìm nhiều người, giúp trẫm nhìn chằm chằm động tĩnh phía nam, có cái gì khác thường, hoả tốc báo lại."

Tô Định Phương lĩnh mệnh rời đi.

Lý Duệ ở bên cạnh bàn ngồi suy nghĩ nửa ngày, vẫn không có manh mối gì.

https://thuviensach.vn

Rút một trương giấy trên bàn, Lý Duệ chấm đầy mực, đề bút viết một phong thư cho Bùi Nghi.

Lúc này ở Ngọc Tuyền Sơn trang, Bùi Cẩm đang nổi giận đùng đùng đi nhanh về phía trước, phía sau có một người đi theo, áo gấm ngọc đái[6], cường tráng anh tuấn, đúng là Vinh Vương Lý Khác.

Dựa bào hắn tay dài chân dài, muốn đuổi theo kịp Bùi Cẩm là chuyện quá dễ, nhưng Vinh Vương lại cố tình không dám buông thẳng chân cẳng mà đuổi theo.

[6]ngọc đái: đai lưng đính ngọc

Bùi Cẩm chạy ở phía trước, hắn liền nhắm mắt theo đuôi sát phía sau, vẫn luôn duy trì khoảng cách năm sáu bước.

"Tiểu Cẩm, tiểu Cẩm, nàng nghe ta nói."

"Không nghe, ngươi mau cút đi, lăn ra xa, đừng để cho ta gặp lại ngươi!" Bùi Cẩm đột nhiên ngừng bước chân, nổi giận đùng đùng mà chỉ vào chóp mũi Vinh Vương: "Một người không có phúc phận như ta, không đáng để ngài cẩn thận che chở và để ý như vậy, ngày mai ta liền mang theo Uyển Dung hồi kinh, miễn cho Vương gia ngài lại khó xử!"

Vinh Vương bưng khuôn mặt khổ sở, sụp vai, thu eo: "Tiểu Cẩm, nàng nghe ta giải thích, sự tình không phải như nàng nhìn thấy đâu..."

Từ rất xa, trong một cái đình ở lưng chừng núi, Bùi Nghi ngồi bên cạnh rào chắn, một tay chống cằm nhìn hai người ngươi truy ta đuổi.

Tần Tiêu đang giả thành Lý Duệ ngồi một bên của hắn, cảm thán: "Từ khi xuất cung, tính tình của Ngụy Quốc phu nhân thay đổi rất nhiều a."

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi nở nụ cười: "Đây mới là bản tính của nàng ấy, vốn dĩ khi ở nhà nàng ấy chính là con cọp cái, sau này gả đi ra ngoài liền co lại thành một con mèo bệnh."

Tần Tiêu "A" một tiếng, quay đầu nhìn hắn: "Nếu Ngụy Quốc phu nhân có tính nết như thế này, sao có thể sống như thế kia ở Triệu gia?"

"Cái này không phải do phía trên có một tỷ tỷ tốt làm gương sao?"Ánh mắt Bùi Nghi lạnh lùng: "Nàng ấy đọc nữ giới đọc đến choáng váng đầu óc, càng là tính tình kiêu căng lại càng áp chế chính mình, cứ muốn biến bản thân thành bộ dáng như đại tỷ, nhìn theo tính tình của đại tỷ mà hành sự. Lâu dài, nàng ấy liền quên cả bản tính thật sự của mình."

Đúng ra hắn nên động thủ sớm hơn chút, không nên kị này kị kia mà thẳng tay diệt trừ Triệu Phùng Xuân.

Tần Tiêu gật gật đầu không nói chuyện nữa.

Tiếu Trầm Mặc ăn mặc quan phục của Hoàng Hậu, lẳng lặng ngồi một bên pha trà, u hương phiêu tán giữa núi rừng, giao hòa với sắc màu non nước và mùi hương thanh thuần của của cây cỏ, thấm đượm vào lòng người.

"Tới uống trà đi." Nàng cười tiếp đón đệ đệ cùng Bùi Hầu.

Bùi Nghi giương mắt, cùng nàng bốn mắt nhìn nhau.

Hai người đều là ngẩn ra, ngay sau đó, đôi mắt hoa đào tuyệt mỹ kia của Bùi Hầu hơi hơi nhíu lại, khóe môi cong lên một nụ cười như có như không.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Trong Cung Có Người Tới

Bùi Hầu hứa hẹn + tin vui từ phương xa + chán ghét!

Edit: Chang Phi

Beta: Jia Thục Viện

Hương trà thấm vào lòng người, nhưng mà ba người đều có tâm sự, ai cũng không thưởng thức được hương trà khó được này.

Tiếu Trầm Mặc cúi đầu, nàng hiện giờ đang giả dạng Hoàng Hậu, mang theo một gương mặt giả, nhưng lại luôn cảm thấy có một tầm mắt giống như đao xuyên thấu qua, đâm thẳng vào trong lòng nàng.

Cũng không biết vì sao, ở trước mặt Bùi Nghi, nàng luôn cảm thấy không được tự nhiên.

Rõ ràng Bùi Hầu cái gì cũng không nói, chuyện gì cũng không hỏi, thậm chí ánh mắt cũng chỉ ngẫu nhiên mới quét đến chỗ nàng.

Nhưng Tiếu Trầm Mặc lại có loại cảm giác, Bùi Nghi không lúc nào là không nhìn kỹ, quan sát, thử thăm dò nàng, làm cho nàng đứng ngồi không yên.

"Ngày hôm trước trong cung có người đến truyền tin, Ngụy Thái phi muốn ta hồi cung một chuyến." Tần Tiêu cảm thấy đầu lớn như cái đấu (đau đầu). Ở Ngọc Tuyền sơn trang, bốn phía đều là những người có thể tin tưởng được, hắn cũng không cần lúc nào cũng phải che dấu, tuy rằng để

https://thuviensach.vn

phòng ngừa vạn nhất nên lúc nào mang theo khuôn mặt của Lý Duệ, nhưng cũng rất tiêu dao tự tại.

Cũng không biết Ngụy Thái phi phát điên cái gì, mới có một tháng đã phái tới bốn tám người, một hai muốn hắn phải hồi cung. Lần này còn nói thẳng, nếu Hoàng Thượng không chịu hồi cung, bà liền đích thân đi đến Ngọc Tuyền sơn trang.

Tần Tiêu tự nhận bản thân có thể giấu diếm được cả triều văn võ, nhưng nếu đối phương là Ngụy Thái phi, người nuôi nấng Hoàng Đế lớn lên, mẫu tử có rất nhiều lời người ngoài không biết được, chỉ cần Thái phi để tâm, bà liền có thể nhìn ra hắn giả dạng Hoàng Đế.

Thật sự là đau đầu.

"Không cần lo lắng, chỉ cần không có khẩu dụ của Hoàng Thượng, Thái phi nương nương cũng không dễ dàng xuất cung được." Bùi Nghi rũ mắt chuyển động chiếc chén sứ nhỏ màu vàng có hoa văn lá trúc trên tay, hớm nhẹ một ngụm trà: "Ngươi cứ nói là sự vụ phức tạp, nhất thời không thoát thân ra được, bảo bà ấy có việc thì cho người truyền tin tới là được. Chuyện hậu cung làm sao gấp bằng chính sự của triều đình được? Bất quá cũng chỉ là chút việc vặt của nữ nhân, Thái phi là người thông minh, sẽ không làm ra những chuyện không có đầu óc."

Hai hàng lông mày của Tần Tiêu nhăn lại, khẽ thở dài một tiếng: "Cũng không biết mấy người bên phía Hoàng Thượng hiện tại thế nào, đi tới đâu, bao giờ mới có thể trở về."

Bùi Nghi liếc hắn một cái, khóe môi nâng lên: "Như thế nào, không phải muốn hắn nhanh chóng giúp các ngươi báo thù sao?"

Tần Tiêu sờ sờ cái mũi không nói chuyện, Tiếu Trầm Mặc đã mở miệng: "Chẳng qua chúng ta muốn mượn tay Hoàng Thượng rút hết nanh

https://thuviensach.vn

vuốt của Chương Sĩ Tiên mà thôi, còn chuyện báo thù, vẫn phải do chúng ta tự mình động thủ mới có thể thống khoái."

Ánh mắt nàng nặng nề, cũng không có nhìn Tần Tiêu hay là Bùi Nghi, chỉ chuyên chú mà nhìn lò lửa đang đun nước.

"Tiếu Nữ quan chờ ngày hôm nay nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng đợi được đến ngày mây tan thấy trăng sáng." Bùi Nghi dựa người về phía sau, chậm rì rì nói.

Tiếu Trầm Mặc cúi đầu, cũng không đối mắt với hắn, chỉ hơi hơi vuốt cằm nói: "Con dân Đại Lý cảm nhớ (cẩm động + nhớ nhung) đại ân của Hoàng Đế, cảm nhớ Bùi Hầu trượng nghĩa, đời đời kiếp kiếp nguyện trung thành với Đại Tề."

Khóe môi Bùi Nghi nhếch lên: "Quận chúa, Hoàng Thượng và ta đều không cần lời thề của ngươi."

Hắn nhìn nàng một cái, đứng lên, đi đến phía trước rào chắn.

Mây mù vùng núi giăng đầy, gió nhẹ thổi tóc dài và góc áo của hắn phát ra tiếng phần phật rất nhỏ. Tiếu Trầm Mặc ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy sườn mặt của hắn và vài sợi tóc bị gió thổi bay lên, giống như tiên nhân, tùy thời sẽ thuận theo gió bay đi vậy.

Thân hình mảnh khảnh hơi gầy mang theo sự phiêu dật người phàm không cách nào sánh được.

"Dân tâm hướng tới, cũng không phải là việc mà một lời thề có thể quyết định được." Cả người Bùi Nghi hơi hơi hướng về phía trước, đôi tay chống ở trên rào chắn, lời này giống như đang nói với dãy núi bên ngoài đình, cũng là nói với huyết mạch Đại Lý Vương đang ngồi trong đình, lại càng giống như tự nói với chính hắn: "Dân nặng, quân nhẹ. Như thuyền đi trên mặt nước, người lái đò không được lơi lỏng dù chỉ một chút. Dưới sự

https://thuviensach.vn

thanh bình thịnh thế, ai sẽ lấy mạng của mình ra đánh cuộc? Nếu như triều đình mục nát, dân chúng lầm than, vậy ai sẽ còn để ý tới một lời hứa nhẹ như tờ giấy, một câu lời thề? Hai vị xin yên tâm, Bùi Nghi ta tất nhiên sẽ tận tâm tận lực, phụ tá Hoàng Thượng trở thành một thế hệ minh quân, bảo vệ thịnh thế thanh bình, bảo vệ công bằng thiên hạ. Làm cho già có người nuôi dưỡng, nhỏ có người chăm sóc."

Tiếu Trầm Mặc vẻ mặt nghiêm túc lên, vuốt phẳng váy áo với Tần Tiêu cùng nhau bái hạ.

"Bằng những lời này của Bùi Hầu, xin nhận một lạy của hai tỷ đệ ta."

Bùi Nghi cũng không làm gì, chỉ thản nhiên để bọn họ thi lễ, lúc Tần Tiêu đứng dậy, trong mắt đã chứa lệ, nghẹn ngào nói: "Chỉ đáng tiếc cho phụ mẫu ta, sinh không đúng thời, lại không gặp được minh quân như Hoàng Thượng."

"Tiên đế ....." Bùi Nghi lắc lắc đầu, thân là thần tử, hắn tất nhiên không thể bình phán Tiên hoàng.

Tiên đế cũng không phải ngu ngốc vô đạo, chẳng qua có đôi khi sẽ phạm phải hồ đồ. Giống như mặc kệ Chương Sĩ Tiên động thủ với Đại Lý Tiêu gia! Nhưng nếu nghĩ lại, ngươi lại cảm thấy hắn không phải bởi vì nhất thời hồ đồ.

Tiêu gia ở Đại Lý đã có mấy trăm năm cơ nghiệp, bá tánh Đại Lý từ trước đến nay chỉ nhận Tiêu gia không nhận Hoàng Gia, Đại Lý ẩn ẩn có xu hướng tự trị.

Hơn nữa Tiêu gia lại có quan hệ thông gia với hoàng thất Chu triều, tuy rằng đã đến cậy nhờ Võ Đức Đế cử binh phản Chu, nhưng Tiên đế vẫn khó tránh khỏi có cảnh giác trong lòng.

https://thuviensach.vn

Chương Sĩ Tiên vu hãm Tiêu gia tất nhiên là vì tiền đồ vinh hoa của chính mình, nhưng ở sau lưng hắn có Tiên đế thúc đẩy nhiều hay ít, ai cũng nói không rõ được.

Một đời Đế vương, mượn tay đại thần rút đi gai nhọn ở trong lòng, nhưng hắn cũng chột dạ, chỉ để đại cữu tử (anh vợ) gánh vác mọi việc, không để liên lụy đến hắn một chút nào trên sách sử.

Không hổ là thân nhi tử (con trai ruột) của Võ Đức Đế, vừa tàn nhẫn lại vừa xảo trá.

Chương Sĩ Tiên lật đổ căn cơ của Tiêu gia, cho dù tương lai Tần Tiêu có trở lại Đại Lý đi nữa, cũng chỉ có thể là đất phong phụ thuộc vào Đại Tề, đã không thể khôi phục vinh quang của Tiêu gia như ngày xưa. Nhưng mà vì thế Tiêu gia lại nợ Hoàng gia Đại Tề một ân tình lớn, từ nay về sau, việc trung tâm không cần lại lo lắng.

Bùi Nghi liếc nhìn lại Tiếu Trầm Mặc một cái, thấy nàng trước sau vẫn cúi đầu không nhìn mình, bất giác cười lạnh một tiếng, quay đầu đi, tiếp tục ngắm cảnh.

Đúng lúc này, một người Thanh Hổ vệ từ bên ngoài đình đi vào, quỳ một gối xuống đất, trình lên một phong thư cho Bùi Nghi.

"Hầu gia, bên kia gửi thư đến."

Bùi Nghi nhận lấy thư gật gật đầu, Thanh Hổ vệ hành lễ xong liền nhanh chóng rời đi.

Bùi Nghi xé mở phong thư, cầm trong tay phong thư do Lý Duệ tự viết, nhìn nhìn, đôi mắt cong lên, nở nụ cười.

"Hoàng Thượng nói như thế nào?" Tần Tiêu hỏi.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Bùi Nghi vui mừng: "Hoàng Hậu có thai!"

"A?" Tần Tiêu và Tiếu Trầm Mặc liếc mắt nhìn nhau một cái, trên mặt hơi lộ vẻ ngạc nhiên.

"Hoàng Hậu có thai." Bùi Nghi hít sâu một hơi: "Ta rất trông mong nàng ấy có thể vì Hoàng Thượng sinh một vị Hoàng tử."

Lý Duệ vẫn luôn không có con, chuyện này đối với việc củng cố ngôi vị Hoàng Đế của hắn vô cùng bất lợi. Nếu Triệu Yên Dung có thể một lần sinh được con trai, ở trên triều đình Lý Duệ cũng sẽ không có mối lo về nối dõi tông đường, áp lực về Hoàng tự nữa. Bảo toạ Hoàng Hậu của Triệu Yên Dung sẽ càng vững như Thái sơn, không người nào có thể lay động được.

"Ngươi truyền tin này vào trong kinh thành đi." Bùi Nghi nhanh chóng quyết định: "Hoàng Hậu có thai, trong người không được khoẻ, muốn ở lại Ngọc Tuyền sơn trang tĩnh dưỡng. Đây là thai đầu của Hoàng Hậu, Hoàng Đế tất nhiên không thể an tâm, cũng muốn ở lại Ngọc Tuyền sơn trang với nàng. Ngươi cứ truyền lời như thế cho Ngụy Thái phi là được, đại sự như vậy bà ấy sẽ không lại đến làm khó ngươi."

Tần Tiêu nở nụ cười: "Đây là Thiên đại hỉ sự. Hoàng Hậu ra khỏi kinh thành liền có thai, xem ra vẫn là bên ngoài sơn thủy dưỡng người."

Tiếu Trầm Mặc cũng nở nụ cười: "Trong cung, người và những việc vặt vãnh nhiều uế khí, tất nhiên ra cung sẽ tốt hơn rồi."

Bùi Nghi bỏ thư của Lý Duệ vào lò lửa đốt đi: "Một khi tin tức này truyền tới trong cung, tất nhiên sẽ có người không ngồi yên được. Cũng tốt, Hoàng Thượng nhân từ không hạ thủ được, như vậy ta liền giúp hắn một tay đi."

Hai mắt Tần Tiêu co rụt lại, trong lòng biết người mà Bùi Hầu nói chính là Trang Quý phi, bất giác hắn có chút do dự.

https://thuviensach.vn

"Dù sao nàng ấy cũng đã cùng lớn lên với Hoàng Thượng, chuyện này sợ là có chút không ổn."

"Cùng lớn lên thì như thế nào?" Bùi Nghi cười lạnh một tiếng: "Đã cùng nhau lớn lên như vậy mà nàng ta còn không e ngại xuống tay hãm hại con nối dõi của hắn. Nàng ta hãm hại những nữ nhân khác ta không hỏi, chỉ là nàng không nên vươn tay tới chỗ Hoàng Hậu. Đó là vị trí mà người như nàng ta có thể mơ tưởng hay sao?"

Thân nhân chính là nghịch lân của Bùi Nghi, ai cũng không được động đến.

Từ một khắc kia khi Bùi Nghi biết Trang Cần xuống tay với Triệu Yên Dung, trong lòng hắn đã động sát khí.

Không biết Trang Cần dùng thủ đoạn gì làm cho Lý Duệ nhiều năm không có con, việc này đã khiến Bùi Nghi vô cùng bất mãn. Ở trong lòng hắn, Trang Cần trước sau vẫn là nữ nhân của Cố Duẫn Hành, mà không phải phi tần của Hoàng Đế. Hoàng Đế thay Cố Duẫn Hành chăm sóc nàng ta, cho nàng ta hưởng thụ tôn vinh đã không làm phụ tình nghĩa huynh đệ lắm rồi, nhưng Trang Cần tâm tư quá lớn, lại dám xuống tay hại đến con nối dòng của Lý Duệ.

Tâm tư của nữ nhân này thật thâm độc.

Nàng ta có lỗi với Cố Duẫn Hành, cũng thực xin lỗi Lý Duệ.

Nếu Lý Duệ đã không đành lòng xuống tay, vậy thì để hắn.

Lý Duệ nợ Cố Duẫn Hành, nhưng Bùi Nghi hắn thì không.

Ai dám tổn thương người nhà của hắn, hắn sẽ trả lại gấp mười gấp trăm lần, tuyệt đối không nương tay.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, hắn lại liếc nhìn Tiếu Trầm Mặc một cái.

Mười hai năm qua, năm đó nàng tăng thêm thống khổ trên người hắn, hắn cũng muốn đòi lại.

Gấp mười lần không đủ thì gấp trăm lần, gấp trăm lần không đủ, vậy thì nàng bồi thường cả đời đi!

Biểu tình trên mặt Bùi Nghi biến ảo, ánh mắt tối tăm, làm Tiếu Trầm Mặc nhìn đến từng trận kinh hãi.

Lần đầu nhìn thấy Bùi Nghi, nàng đã nhận ra hắn.

Nhưng khi đó trong lòng nàng còn ôm ý niệm may mắn, chuyện đã qua nhiều năm như vậy, nàng lại thay đổi khuôn mặt, Bùi Nghi chắc hắn không nhận ra nàng mới đúng.

Nhưng mà nàng không nghĩ tới hắn vẫn còn nhớ rõ.....

Nhìn thân hình hắn gầy gò, khuôn mặt tái nhợt không có chút máu, Tiếu Trầm Mặc trong lòng giật mình.

Là sợ hãi, cũng là..... Áy náy.

Đức Bảo vội vã tới, tiến đến bên tai Bùi Nghi nói hai câu, hai hàng lông mày Bùi Nghi nhăn lại, trên mặt lộ vẻ không tốt.

"Sao nàng ta lại tới đây? Ai cho phép nàng ra cung?"

"Là Ngụy Thái phi, nói là nhiều ngày không gặp Hoàng Thượng, trong lòng bà rất nhớ, vì thế liền để Ngụy cô nương thay thế đến Ngọc Tuyền sơn trang làm bạn với Hoàng Hậu nương nương, nhân tiện thay bà thỉnh an Hoàng Thượng."

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi cười lạnh một tiếng: "Thái phi nương nương cũng thật nóng vội, Thái Hậu còn chưa cho người tam giục tứ thỉnh (ba lần bốt lượt thúc giục, thỉnh cầu) đâu, so với Thái Hậu nương nương bà ấy có vẻ còn muốn đau lòng Hoàng Thượng hơn nữa đấy." Hắn nói xong, ánh mắt vừa chuyển, nói với Tiếu Trầm Mặc: "Thái phi phái Ngụy An Lan tới, cũng coi như là người quen của ngươi, ngươi xem xem rồi đuổi nàng về đi."

Trong lòng Tiếu Trầm Mặc âm thầm kêu khổ.

Người khác không hiểu rõ Ngụy An Lan, nhưng nàng lại biết.

Tốt xấu gì nàng cũng từng đi theo Ngụy An Lan mấy tháng, nhìn bề ngoài nàng ấy có vẻ nhút nhát nhu nhược, nhưng kỳ thật là người rất thông minh lanh lợi, thận trọng, có một đôi mắt vô cùng lợi hại.

Chẳng qua đây là chức trách của nàng, dù Bùi Nghi không đẩy cho nàng, nàng cũng không thể coi như không thấy.

Tiếu Trầm Mặc im lặng hành lễ, xoay người đã trở thành một vị Hoàng Hậu khí độ ung dung, nâng tay đặt lên mu bàn tay Mộc Lan, thong thả bước đi ra khỏi đình.

Bùi Nghi nhìn bóng dáng nàng, ánh mắt loè lên, đột nhiên mở miệng nói: "Ngươi đừng quên, Hoàng Hậu đã hoài thai hai tháng. Tuy rằng tin tức còn chưa truyền đến trong cung, nhưng mà Hoàng Hậu nương nương cũng phải cẩn thận, đem chính mình trở thành người đang có thai."

Tiếu Trầm Mặc thân mình hơi hơi nhoáng lên, nhịn không được quay đầu lại liếc mắt nhìn Bùi Nghi một cái.

Người nọ hơi nhướng lên đôi mắt đào hoa, khóe môi chứa một nụ cười không rõ ý vị, mặt đẹp như hoa xuân, làm nàng hoảng hốt. Tiếu Trầm Mặc vừa xấu hổ lại vừa tức giận xoay người lại, cắn môi dưới căm giận nghĩ, nam nhân này thật sự rất đáng giận!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Trong Núi Nghe Tin Kinh Thành Có Biến

Nàng rất muốn ra ngoài tìm Hoàng Hậu nương nương để chơi mạt chược a, trong lòng Ngụy An Lan kêu khóc

Edit: Chang Phi

Beta: Jia Thục Viện

Ngụy An Lan còn chưa kịp gặp Hoàng Hậu, đã nghe thấy các cung nhân vui mừng truyền miệng chuyện Hoàng Hậu có thai.

Lần này nàng đến đây cũng không phải do bản thân tình nguyện, nếu không phải Ngụy Thái phi ba lần bốn lượt bức bách, thúc giục, nàng cũng sẽ không chạy tới Ngọc Tuyền sơn trang này làm bóng đèn[1] chướng mắt.

([1] Bóng đèn: ý chỉ những người cản trở chuyện ân ái, hẹn hò của người khác.)

Nhưng mà hiện tại trong lòng nàng lại thấy tràn đầy vui mừng.

Hoàng Hậu có thai, đây chính là chuyện vui lớn, nếu Thái phi nương nương biết, ngài nhất định cũng sẽ rất vui mừng.

Có lẽ khi Thái phi biết hỉ sự này rồi, trong lòng ngài cũng sẽ không gấp gáp, vội vàng bức bách Hoàng Thượng như vậy nữa.

"Hoàng Hậu ở chỗ nào? Ta phải đi chúc mừng nương nương mới được." Ngụy An Lan lôi kéo cung nữ dẫn đường. Vốn nàng phải đi thỉnh an và chuyển lời của Ngụy Thái phi cho Hoàng Đế trước, nhưng hiện giờ cũng

https://thuviensach.vn

đành phải vậy. Hoàng Hậu là bạn đánh bài của nàng, giao tình giữa các nàng bắt đầu từ trên bàn mạt chược cũng không bình thường. Lúc này Ngụy An Lan có chút gấp không chờ nổi muốn gặp Triệu Yên Dung, vẻ mặt tràn ngập vui mừng, muốn giấu cũng giấu không được.

Cung nữ kia thấy nàng vẻ mặt hân hoan nhảy nhót, trong lòng cũng cao hứng, liền đánh vòng mang nàng đi đến một cái đình ở lưng chừng núi.

"Hoàng Thượng và Hoàng Hậu đang phẩm trà ở lương đình lưng chừng núi. Nô tỳ mang ngài đến bên ngoài chờ một chút, đợi bẩm báo với Hoàng Hậu xong ngài mới có thể đi lên."

"Được, làm phiền tỷ tỷ." Ngụy An Lan đặc biệt có ánh mắt đưa cho tiểu cung nữ một khối bạc nén nhỏ.

Bên này Tiếu Trầm Mặc đi đến hành cung, còn Ngụy An Lan thì hướng tới lương đình lưng chừng núi, hai bên lướt qua nhau, chỉ cách mấy trượng, thế nhưng cứ như vậy mà bỏ qua.

Ngụy An Lan đi theo cung nữ đi đến bên ngoài đình, xa xa thấy có hai nam tử, một người mặc minh hoàng sắc Ngũ Long văn nhẹ bào (áo bào màu vàng sáng hoa văn năm con rồng), đầu đội Cửu Long tử kim quan, một người mặc áo khoác dài màu xanh đen nửa tay áo thêu ô kim (quạ vàng), trên đầu cài cây trâm ngọc diệp, hai người đang dựa vào lan can nói chuyện.

Cách khá xa không thấy rõ bộ dạng, nhưng mà nhìn quan phục, trong đó một người là Hoàng Đế, một người khác có lẽ chính là Bùi Hầu nổi tiếng đã lâu.

Ngụy An Lan thấy cung nữ kia đi vào bẩm báo, nhất thời không kịp ngăn cản, trong lòng có chút hối hận.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu cũng không có ở đây, chỉ có hai tên nam nhân là Hoàng Đế và Bùi Hầu, mà hai người này còn đều là đối tượng Thái phi từng nhắm đến nữa. Ngụy An Lan đơn độc gặp một người còn được, nhưng lần này nàng phải đồng thời đối mặt với cả hai, sự xấu hổ trong lòng cũng không cần nói cũng biết.

Nhưng mà lúc này nàng cũng không thể quay đầu bước đi được!

Cung nữ kia đi vào không biết nói cái gì, chỉ thấy nam tử áo đen phất phất tay, còn Hoàng Đế dựa vào rào chắn không có động tác gì.

Một lát sau, cung nữ kia quay lại hành lễ với nàng, nói: "Cô nương, Hoàng Hậu nương nương mới vừa xuống núi. Hoàng Thượng mời cô nương qua đó có vài lời muốn nói, một lát nữa nô tỳ sẽ mang ngài đi thỉnh an Hoàng Hậu nương nương sau."

Ngụy An Lan bất đắc dĩ, chỉ đành phải đi theo cung nữ kia, rũ đầu, nhắm mắt theo đuôi mà tiến vào đình, quy quy củ củ quỳ xuống thỉnh an Hoàng Đế.

"Ngươi đứng lên đi."

Điều kỳ lạ chính là, người cho nàng bình thân không phải là Hoàng Đế, mà lại là nam nhân ngồi ở bên cạnh hắn.

Ngụy An Lan lúc này mới đứng dậy, ngẩng đầu nhanh chóng nhìn lướt qua vị Quan Quân Hầu trong truyền thuyết.

Quần áo màu xanh đen càng làm cho màu da của hắn có vẻ trắng hơn, nhưng mà lại là cái loại tái nhợt không có huyết sắc. Ngũ quan của Bùi Nghi cực đẹp, lại không vẻ âm nhu của nữ tử, tuy rằng sắc mặt hắn tái nhợt, thân hình gầy yếu, nhưng đuôi mày khóe mắt lại mang theo anh khí của nam nhi, góc cạnh rõ ràng, hơn nữa mặt mày lãnh lệ, khí thế trên người cũng không kém hơn Hoàng Đế.

https://thuviensach.vn

Đúng là một mỹ nam hiếm có.

Chỉ là quanh thân trên dưới vị mỹ nam này đều lộ ra một cỗ khí chất người sống chớ gần, khóe mắt hơi nhọn, nhướng lên mang theo vẻ nghiêm nghị lạnh lẽo. Ngụy An Lan thậm chí còn cảm thấy trên vị này có vài phần sát khí, cho dù ngay sau đó hắn giết người cũng sẽ không làm người khác cảm thấy ngoài ý muốn.

Ngụy An Lan bị đôi mắt nâu kia đảo qua, liền cảm thấy một dòng khí lạnh chạy dọc sống lưng, không tự chủ được lui về phía sau nửa bước.

Mà Bùi Nghi, chẳng qua hắn liếc mắt đánh giá Ngụy An Lan một cái, sau đó lại nhớ đến Ngụy Thái phi đã từng muốn nhét nàng vào hậu cung của Lý Duệ, trở thành đối thủ của cháu ngoại gái liền cảm thấy khó chịu trong lòng.

Nếu như Bùi Nghi biết được vị mỹ nhân trước mắt thiếu chút nữa trở thành Quan Quân Hầu phu nhân, chỉ sợ hắn có thể tức giận đến mức muốn giết người, chứ không tâm bình khí hoà như bây giờ đâu.

Ngụy An Lan chỉ liếc mắt một cái, liền cảm thấy vị Quan Quan Hầu có vẻ nhu nhược này tuyệt đối không phải người lương thiện gì, trong lòng liên tục nói 'nguy hiểm thật'. Nếu không phải Hoàng Đế và Hoàng Hậu quả quyết cự tuyệt, đến lúc mình thật sự gả đến Quan Quân Hầu phủ, chỉ sợ không đến mấy ngày nàng đã bị vị Hầu gia này đông lạnh thành một khối băng.

Khó trách Hoàng Hậu ngầm nói với nàng, nàng và Bùi Hầu không thích hợp với nhau.

Thế này cũng không có biện pháp để thích hợp.

Bùi Nghi tựa như một thanh kiếm chưa ra khỏi vỏ, tuy rằng bề ngoài vô hại, nhưng bên trong lại vô cùng sắc bén, hơi không chú ý một chút sẽ bị

https://thuviensach.vn

cắt đứt ngón tay, thậm chí cắt đứt yết hầu. Một thục nữ từ nhỏ chỉ đọc nữ giới học nữ tắc như nàng, quá mức nhu nhược, căn bản không có biện pháp nắm giữ được thanh kiếm này.

A di đà phật, cũng may có Hoàng Hậu ngăn cản, Bùi Hầu cho dù có tuấn mỹ, cũng không phù hợp với Ngụy An Lan nàng.

Ngụy cô nương ở trong lòng yên lặng lau mồ hôi, chỉ cảm thấy trên người áp lực như núi, nếu không phải còn có chuyện của Ngụy thái phi, nàng thật muốn quay đầu bỏ chạy.

"Thái phi muốn ngươi chuyển lời gì đến Hoàng Thượng?" Hoàng Đế như cũ ngồi ở chỗ kia, rũ mắt không nói gì. Giọng điệu Bùi Nghi cứng nhắc lạnh nhạt, nói chuyện với nàng giống như đàm luận công sự với triều thần.

Ngụy An Lan lặp lại một lần những lời của Ngụy thái phi. Đơn giản là quan tâm tới thân thể của Hoàng Đế, muốn hắn không cần quá mức làm lụng vất vả, linh tinh..... Vô nghĩa.

Kỳ thật Ngụy Thái phi bắt Ngụy An Lan tới Thúy Bình sơn cũng là vì muốn nàng xuất hiện trước mắt Hoàng Đế nhiều một chút, nhắc nhở Hoàng Đế, hắn đã đáp ứng giúp Ngụy An Lan tìm nhà chồng tốt, nhưng đến hiện tại vẫn chưa thấy động tĩnh gì, hay là chỉ lo vội vàng bồi lão bà bồi đến quên sạch sẽ rồi.

Tần Tiêu đâu có biết Lý Duệ đáp ứng Ngụy Thái phi cái gì? Bất quá hắn lại biết Thái phi từng có ý muốn đưa Ngụy An Lan tiến cung làm phi tần.

Cho nên hắn cũng rất cẩn thận.

Hiện giờ trong tim trong mắt Lý Duệ chỉ có một mình Hoàng Hậu, Tần Tiêu không muốn ở thời điểm Lý Duệ không có ở đây, chính mình lại bất cẩn gặp phải sự cố phong lưu gì đó.

https://thuviensach.vn

Đến lúc đó không cần chờ đến lúc Hoàng Hậu nổi bão, Hoàng Đế sẽ là người đầu tiên xé xác hắn.

Tần Tiêu và Bùi Nghi không yên lòng nghe Ngụy An Lan nói một đống lời vô nghĩa, sau đó ba người mắt to trừng mắt nhỏ, không khí trong đình đột nhiên lâm vào một mảnh an tĩnh quỷ dị.

"Chỉ có như vậy?" Bùi Nghi chớp chớp hai mắt, đánh giá Ngụy An Lan từ trên xuống dưới.

Trên núi gió lạnh từng trận, nhưng trên trán Ngụy An Lan lại chảy ra một tầng mồ hôi mỏng.

Không có biện pháp, lực áp bách của Bùi Hầu quá lớn, nàng chỉ là một nữ hài tử với thần kinh mỏng manh, thực sự có chút thừa nhận không nổi.

Nàng rất muốn lui ra ngoài tìm Hoàng Hậu nương nương chơi mạt chược, trong lòng Ngụy An Lan khóc kêu, nhưng trên mặt lại vẫn trấn định tự nhiên.

Nàng muốn moi hết mấy chuyện trong lòng ra nói, nhưng mà mấy chuyện vụn vặt trong cung làm sao có thể vào được tai hai vị đối diện này?

Ngụy An Lan đột nhiên nhớ tới một chuyện, sắc mặt cũng trịnh trọng lên.

"Thái phi chỉ dặn dò như vậy, nhưng mà trên đường dân nữ rời kinh, phát hiện có một số việc không thích hợp, không biết có nên nói hay không."

Bùi Nghi cảm thấy nữ nhân này thật phiền phức, lải nhải một đống lời vô nghĩa xong còn không nhanh cút đi? Liền phất phất tay nói: "Ngươi đã cảm thấy không nên nói vậy còn nói cái gì, lui xuống đi."

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan lấy hết dũng khí muốn nói chuyện bát quái, nhưng lại bị một câu này của Quan Quân Hầu cắt đứt, lời nói đều nghẹn lại trong họng.

Bất quá Bùi Hầu lên tiếng cho nàng lui xuống, cũng rất hợp tâm ý của nàng, đang muốn đứng dậy thi lễ rời đi, đột nhiên lại nghe thấy Hoàng Đế, người từ đầu đến giờ vẫn luôn đem sự tồn tại của chính mình giảm xuống bằng không, mở miệng.

"Có cái gì không thích hợp?"

Bùi Nghi trừng mắt liếc nhìn Tần Tiêu một cái, Tần Tiêu lắc đầu, ý bảo hắn tạm thời đừng nóng nảy.

"Ngươi nói đi....."

Nguỵ An Lan đang vui vẻ rạo rực muốn đứng dậy cáo lui lại bất đắc dĩ phải ngồi xuống, thầm hận cái miệng nhiều chuyện sinh sự của mình.

"Chính là..... Chính là....." Nàng không dám đối diện với ánh mắt quá mức sắc bén của Bùi Nghi, nên chỉ đành phải đem ánh mắt chuyển hướng sang Hoàng Đế.

Hoàng Đế vẫn là vẻ mặt kia, nhưng mà..... Ngụy An Lan luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

Là do biểu tình của Hoàng Đế quá mức mềm mại, hay là ánh mắt quá mức ôn hoà kia?

Nghi hoặc của Ngụy An Lan chỉ chợt lóe qua, rốt cuộc nàng cũng không nghĩ đến trên đời còn có người lớn mật đến mức dám giả mạo đế vương.

"Khi dân nữ ra kinh thành, nhìn thấy một ít bá tánh quần áo tả tơi, nói là nạn dân từ phía nam đến, muốn vào kinh kiếm ăn."

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi "Ba" một cái ngồi thẳng người dậy: "Ngươi nói cái gì?"

Ngụy An Lan không để ý đến hắn, chỉ lo tự mình nói: "Dân nữ biết phía nam có đại hạn, nhưng mà tiền bạc và lương thực dùng để cứu tế đều đã được chuyển xuống, theo lý sẽ không có nhiều lưu dân như vậy mới đúng. Hơn nữa mặc dù có lưu dân, bọn họ vì sao không hướng về phía đông nơi giàu có, đông đúc như Kim Lăng, Hoài Thủy, mà lại muốn ngàn dặm xa xôi đi đến kinh thành? Dưới chân Thiên tử có nhiều lưu dân như vậy, muốn kiếm ăn như thế nào?"

Ngụy An Lan vốn dĩ cũng không để ý đến việc này, nhưng đề tài này lại phù hợp để trò chuyện với hai vị nam nhân quyền cao chức trọng này.

Nhưng khi nàng vừa nói xong lời này, liền cảm thấy không thích hợp, càng nghĩ càng sợ hãi, bất giác biểu tình trên mặt cũng nhiễm sầu lo.

"Dân nữ ghĩ đi nghĩ lại, vẫn cảm thấy những lưu dân này có gì đó không thích hợp."

Tần Tiêu cũng ngồi ngay ngắn lại, nghe nàng vừa nói như vậy, vội hỏi: "Ngươi cảm thấy có gì không ổn?"

"Quần áo của bọn họ lam lũ, trên mặt trên tay cũng rất dơ bẩn, nhưng....." Ngụy An Lan nhíu mày nói: "Nhưng mà lưu dân không phải nên dìu già dắt trẻ, có lão có ấu hay sao? Nhưng ta thấy, trong những lưu dân đó, tráng đinh (trai trẻ khỏe mạnh) cũng không khỏi quá nhiều một chút. Những lão nhân, phụ nhụ (phụ nữ và trẻ em) đều vẻ mặt uể oải, hình thể mảnh dẻ, nhưng bọn nam nhân đó lại tinh tráng hữu lực, cũng không giống bộ dáng bị đói bị khổ....." Nàng đột nhiên ngẩng đầu, khẽ nhếch miệng, vẻ mặt hoảng sợ: "Hoàng Thượng, Hầu gia, nếu trong kinh có một lượng lớn lưu dân dũng mãnh tiến vào, Cửu Môn Đề Đốc và Ngũ Thành Binh Mã Tư có phải nên báo cáo việc này lên cấp trên hay không? Vậy hai vị có nghe nói qua chuyện này chưa?"

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Bùi Nghi khẽ biến, ánh mắt Tần Tiêu lóe lóe, cười nói với Ngụy An Lan: "Ngươi đừng lo, chuyện này tự nhiên sẽ có người đi an trí cho bọn họ."

Tần Tiêu nói xong bưng trà lên, Ngụy An Lan thấy thế biết ý của Hoàng Đế là muốn nàng lui ra, vội thi lễ, tâm tình trầm trọng mà rời khỏi lương đình lưng chừng núi.

Tần Tiêu nhìn thân ảnh Ngụy An Lan biến mất sau đường núi, đặt chén trà trong tay trở lại trên bàn.

"Bùi Hầu, nơi này sợ là có chuyện."

Bùi Nghi gật đầu: "Ngũ Thành Binh Mã Tư là thuộc hạ của ta, nhưng vì sao có chuyện như vậy ta lại không nghe được chút tin tức gì?"

"Kinh thành có rất nhiều lưu dân tràn vào, đây là đại sự (việc lớn), Cửu Môn Đề Đốc không có khả năng không báo với Trung Thư Tỉnh, nhưng sự tình lại không truyền đến Ngọc Tuyền sơn trang, việc này đã nói lên, nếu không phải Trung Thư Tỉnh cảm thấy việc này không phải việc gấp, thì chính là có người đã cố ý áp chế việc này xuống."

Tần Tiêu nhéo ngón tay, ánh mắt âm trầm.

"Theo lời của Ngụy cô nương, những lưu dân này đúng là rất khả nghi. Một cô nương gia cũng có thể nhìn ra chỗ không ổn, thì Thủ Vệ Môn và Binh Mã Tư phụ trách phòng thủ kinh thành làm sao có thể không thấy? Để bọn họ tiến vào kinh thành?"

"Trong kinh có biến!" Tần Tiêu và Bùi Nghi đều đứng lên, liếc nhau, rồi nhanh chóng rời khỏi đình.

"Người đâu, nhanh mời Vinh Vương lại đây!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Mưa Gió Sắp Đến

Suy đoán của tam đại đầu sỏ + Ngụy cô nương ủ rũ cụp đuôi + thật đáng thương!

Edit: Nhã Quý Phi

Beta: Hy Thái Phi

Ngọc Tuyền Sơn trang được xây dựng trên núi Thúy Bình, chiếm hơn phân nửa sườn núi, phía sau là sông suối, phong cảnh nên thơ, cũng là một nơi dễ phòng thủ nhưng lại khó tấn công.

Lầu các đều có mái hiên rũ xuống, nằm dưới bóng râm của những ngọn núi, tầng tầng lớp lớp, sừng sững lồng lộng.

Nhưng cái này thật ra chỉ là vẻ bề ngoài!

Ngọc Tuyền Sơn trang có một ám đạo được tiên đế đào từ trước, có thể ẩn nấp hơn vạn binh lính. Ám đạo này gần như đào hết bên trong núi Thúy Bình, cất giữ rất nhiều vũ khí quân sự, có thể xem là kho vũ khí riêng của hoàng gia.

Đương nhiên, ám đạo phải do đích thân đế vương nắm giữ, người ngoài không được phép bước qua cửa.

Lúc này, Bùi Nghi, Lý Khác cùng Tần Tiêu đều đang ở trong ám đạo, chính xác là một gian phòng tối bên trong Nguyệt Lam các.

https://thuviensach.vn

Bên ngoài trời chỉ còn những đám mây dày khiến bên trong vô cùng tăm tối.

Bốn chân đèn có dầu đựng nến nhấp nháy ánh sáng, thỉnh thoảng chỉ nghe tiếng nến 'tách'một cái. Ba người ngồi xung quanh cạnh bàn, tát cả đều khép mắt chau mày không nói lời nào.

Nhận được lời nói nghi hoặc từ Ngụy An Lan, Bùi Nghi vội vàng gọi Vinh Vương Lý Khác. Ba người bọn họ tụ lại bàn bạc trong căn phòng tối này cũng đã nửa ngày.

Nếu Ngụy An Lan không nhìn lầm, vậy thì trong kinh thành nhất định có biến cố.

Bùi Nghi nắm trong tay quyền quản lý Ngũ thành binh mã. Quan tướng đứng đầu các tiểu binh là người thuộc hoàng gia hoặc đích tử của những người có công, tất cả là người tài trẻ tuổi, từ nhỏ đã nghe theo sự tích về Bùi chiến thần mà rèn luyện, vô cùng kính yêu Bùi Nghi. Bọn họ đều là lực lượng thủ vệ trung thành trong kinh, nếu nói bọn họ làm phản, Bùi Nghi thật sự không dám tưởng tượng.

Nhưng nếu nơi đó có tôn thất hoặc các đại thế gia âm thầm quấy phá, áp chế những người thân trong nhà để nhờ cậy thế lực trong kinh thành, sau đó cố ý muốn giấu đi việc này, cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng mà, kẻ có thể làm được việc nắm giữ trung tay Trung Thư Tỉnh, binh mã tư và doanh trại quân, rốt cuộc là ai?

Ai có năng lực cùng quyền binh lớn như vậy, khiến nhiều người như vậy nhắm mắt làm ngơ, giả vờ như không thấy?

"Thời cơ này cũng đến quá đúng lúc." Bùi Nghi nhẹ nhàng gõ đầu ngón tay lên bàn, lẩm bẩm nói, "Nếu những người này thật sự là dân bị nạn từ phía Nam đến, với tốc độ như vậy của bọn họ, đường lên kinh thậm chí

https://thuviensach.vn

sẽ mất hai tháng hoặc hơn. Nhiều người như vậy, những quan phủ trên đường đi lại không có động tĩnh gì, không có tin tức gì, cứ mặc kệ như vậy?"

Vinh Vương nắm chặt hai tay, lông mày rậm nhăn lại một chỗ, ánh nến trong đôi mắt sâu thẳm của hắn nhắm nháy, khiến hai tròng mắt dường như toàn là huyết sắc.

"Trên đường đi này ít nhất cũng phải có mười quan phủ, phải chăng tất cả bọn họ đều mù mắt điếc tai rồi?"

Bùi Nghi gật đầu nói: "Lúc Hoàng Thượng gởi thư có nói qua, một số châu phủ ở phía nam đã bị Quách Hiếu Thông bán đi hoặc hàng phục, nhưng còn hơn phân nửa châu phủ là do những quan viên đáng tin chấp chưởng. Nếu đã do những người đáng tin chấp chưởng thì việc lớn thế này không có khả năng phát sinh."

Tần Tiêu tiếp lời: "Như vậy xem ra những người này có khả năng là cải trang để tiếp cận vào kinh thành, trước đây từng giả làm đầy tớ hoặc lữ hành."

Bùi Nghi khép mi cười lạnh: "Nói không chừng lại là binh mã nơi nào đó!"

Tần Tiêu nghe vậy, vô cùng chấn động: "Sao có thể triệu tập binh vào kinh?"

"Không nhất định là phải vào kinh, Ngũ trung có đợt thay quân, nếu có người lặng lẽ thay đổi người trong đợt này, che giấu việc đó khiến bọn họ lặng lẽ lẻn vào kinh đô và những vùng lân cận sau đó nhanh chóng ẩn nấp thì sẽ không làm người khác hoài nghi."

"Ai có lá gan lớn đến vậy!" Tần Tiêu khiếp sợ đến nỗi gần như nói không ra lời.

https://thuviensach.vn

"Nếu đã muốn tạo phản thì thế này có là gì?" Vinh Vương cười lạnh một tiếng: "Có điều trong kinh có mười sáu vệ, tất cả đều trung thành với Hoàng Thượng, thì những người này trà trộn vào trong kinh có thể làm được gì? Bọn họ muốn làm cái gì?"

"Mười sáu vệ hiện giờ có ba minh vệ và hai ám vệ đang ở bên ngoài, Việc Hoàng Thượng cải trang để ra khỏi kinh thành chỉ có một số ít người trong hai ám vệ Long Nha và Thanh Hổ biết. Điều ta lo lắng chính là, hai nơi này có gian tế trà trộn, tiết lộ hành tung của Hoàng Thượng ra ngoài." Bùi Nghi rũ hai mắt, trên mặt không có chút cảm xúc nào: "Hoàng Thượng lặng lẽ rời khỏi kinh thành, việc này lừa gạt hậu cung, lừa gạt tiền triều, đối với những kẻ có mưu đồ thì đây là một cơ hội hoàn hảo."

Vinh Vương suy nghĩ, sau đó gật đầu thở dài: "Chỉ cần lẫn vào hoàng thành, mua chuộc vài vị lão đại nhân có thể nắm giữ lòng người trong triều, rồi mượn cớ để làm khó dễ Ngọc Tuyền Sơn trang, vạch trần chuyện Hoàng Đế không ở Ngọc Tuyền Sơn trang..."

Tần Tiêu nói tiếp: "Sau đó phái người lặng lẽ trừ bỏ Hoàng Thượng trên đường đi, như vậy tội ám hại Hoàng Đế có thể che lấp là do muốn giết kẻ giả làm Hoàng Thượng. Tội danh che dấu khiến Hoàng Thượng gặp nguy đổ lên người Vinh Vương, Bùi Hầu hai người. Còn bọn họ lại mang tiếng trừ gian, danh chính ngôn thuận mà lập Tân Hoàng đế."

Ba người nhìn nhau một giây, Bùi Nghi nắm chặt tay: "Hoàng Hậu có thai, việc này đã cho người báo với hậu cung. Người kia biết được tin tức, chắc chắn sẽ không kéo dài thời gian. Hoàng Thượng và Hoàng Hậu ở Giang Châu sắp gặp nguy hiểm."

"Ta cùng người đi Giang Châu." Tần Tiêu trầm giọng nói: "Tất cả phải lấy an nguy của Hoàng Thượng và Hoàng Hậu làm trọng!"

https://thuviensach.vn

"Ngươi không thể đi," Bùi Nghi lắc tay: "Ngươi còn phải ở lại đây yên ổn lòng dân. Giang Châu nơi đó, bây giờ chúng ta có chạy đến sợ cũng không còn kịp nữa rồi."

"Chẳng lẽ mặc cho Hoàng Thượng Hoàng Hậu đối diện với nguy hiểm?" Tần Tiêu lắc đầu: "Mặc dù Tô Định Phương là quan lại Giang Châu, nhưng đối với chuyện ám sát đánh bất ngờ này, hắn chưa chắc đã hiểu rõ."

"Giang Châu có năm ngàn trú binh, đối phương phái sát thủ có được đến năm trăm người không?" Bùi Nghi vung tay: "Viết tin cảnh báo, một thư gửi Hoàng Thượng, một thư gửi Tô đại nhân. Một đường để bồ câu bay, một đường là để ngựa chạy, tránh việc thư bị tiêu hủy trên đường, phải chắc chắn chuyển được thư đến cho bọn họ. Chúng ta phải tin tưởng Hoàng Thượng, người không phải kẻ chưa từng thấy máu. Huống chi lúc này bên cạnh người còn có Hoàng Hậu đang mang thai, người sẽ càng lưu tâm cẩn thận hơn bất kỳ ai."

Vinh Vương gật đầu: "Không tồi, gióng trống khua chiêng phái người gấp rút tiếp viện Giang Châu vào lúc này, chỉ sợ sẽ rút dây động rừng, ngược lại không tốt."

"Trong cung cũng cần phải để ý những phi tần, còn có thái phi và ba vị công chúa, nếu bị bọn họ bắt làm con tin, chúng ta cũng sẽ bị động."

Nói đến này điểm này, ba người đều hiểu rõ người mà bọn họ cần nhằm vào chính là ai.

Con của tiên đế gần như đều mất dần, hiện giờ còn sống chỉ có đương kim Hoàng Thượng Lý Duệ và phế Thái tử Lý Kỳ.

Chương Thái Hậu là mẹ đẻ của Lý Kỳ, bà ta toàn tâm toàn ý muốn cho nhi tử hồi kinh, nhưng nhi tử của bà ta có muốn cũng không thể hồi kinh đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Chỉ sợ từ ngày hắn bị biếm đến Lĩnh Nam thì không lúc nào là không nghĩ đến việc đổi đời, quay trở lại kinh thành làm Hoàng Đế.

Ngược lại mà nói, Đại tổng quản phía đông nam lại là cậu ruột của hắn.

"Thảo nào từ trước đến nay chỉ nghe được động tĩnh của Quách Hiếu Thông, ở chỗ tên Chương Sĩ Tiên đó, một chút tin tức gì cũng không có." Bùi Nghi cười lạnh lùng: "Hóa ra là lại chờ điều này. Nhưng thật ra thì, ít nhiều gì một câu nói vô ý của Ngụy cô nương đã giúp chúng ta đại ân."

Quả thực như vậy, nếu trong kinh vẫn luôn giấu hết tin tức, chờ đến lúc sự việc phát sinh thì bọn họ mới biết, lúc đó mọi thứ đều đã muộn.

"Ta hồi kinh, binh bộ Tông Nhân Phủ nằm trong tay ta, nếu có việc gấp, trước hết đánh vào trung cung, cứu Thái phi cùng các Công chúa." Vinh Vương đứng dậy muốn đi.

Tần Tiêu đột nhiên đứng sững.

"Vương gia đừng vội." Hắn trầm giọng nói: "Ngài trở về sẽ rút dây động rừng, không bằng để ta đi."

"Ngươi?"

"Ta là nội quan trong cung, nếu trở về sẽ không khiến người khác chú ý. Hiện tại kẻ địch còn chưa động thủ, Hoàng Thượng không ở đây, Thái phi nương nương và nương nương của các cung cũng chưa chắc chịu tin ngài để rời cung. Ta sẽ ở lại trong cung, trước hết chuẩn bị một vài thứ, có việc gấp thì tuỳ cơ ứng biến, sắp xếp như vậy là ổn thỏa."

Bùi Nghi suy nghĩ, gật đầu nói: "Đây đúng là ý kiến hay. Trước tiên chúng ta lấy lí do Hoàng Hậu thai nghén, Hoàng Thượng cao hứng uống

https://thuviensach.vn

nhiều mấy chén, trúng đợt nắng nóng, liền bệnh, phải ở phía hậu điện dưỡng thân thể, không cho người khác đến gặp."

Ba người lại thương nghị nửa ngày, suy nghĩ rất nhiều việc, sau đó trở về để chuẩn bị.

Ngụy An Lan uất ức ngồi ở ngoại điện. Lúc nghe tin Hoàng Hậu có thai, nàng đã vô cùng cao hứng, nhưng sự vui mừng đó bị thái độ lạnh nhạt của Hoàng Hậu đả kích đến nỗi không còn chút tâm trạng nào

Không chịu nói chuyện cùng nàng cũng không sao, Ngụy An Lan nghĩ nữ nhân trong thời kỳ thai nghén sẽ lười nhác như vậy, nàng cũng đã từng gặp qua. Chỉ là một ánh mắt cũng không chịu nhìn nàng, biểu tình trên mặt cực kỳ cao lãnh, phảng phất như khinh thường không muốn nói gì. Điều này làm cho Ngụy cô nương ít nhiều cảm thấy tổn thương.

Tốt xấu là một trương bài trên bàn trăm vòng mạt chược đánh hạ tới giao tình, sao lại đột nhiên trở mặt như không quen biết?

Tuy rằng người là Hoàng Hậu, ta là bạch y, nhưng cũng đã rất nhiều lần gọi nhau là tỷ tỷ muội muội, ít nhất cũng có cảm tình đi?

Ngụy An Lan cảm thấy mình làm người thực thất bại, nhưng lại không biết Tiếu Trầm Mặc đã ngầm lau bao nhiêu mồ hôi lạnh.

Đôi mắt Ngụy An Lan rất tinh tường, Tiếu Trầm Mặc không dám đối diện trực tiếp với nàng ấy. Không phải vì thủ pháp dịch dung không tốt, mà là nàng sợ mình không kiểm soát tốt vẻ mặc sẽ khiến một người giỏi xem sắc mặt như Ngụy An Lan bắt được dấu vết.

Khó bắt lỗi nhất chính là một gương mắt lạnh lùng, muốn không phạm sai lầm thì cái chính là không mở miệng không lên tiếng.

https://thuviensach.vn

Nàng chỉ nhìn nàng ấy từ đầu tới cuối mà không nói lời nào, chờ Ngụy An Lan quỳ hành lễ rồi ra ngoài, sau lưng Tiếu Trầm Mặc đều đã ướt đẫm. Rốt cuộc thì Ngụy An Lan cũng theo lời Thái phi đến đây, Hoàng Hậu nương nương nàng cũng đã gặp qua.

Ngụy An Lan chỉ được ở trên núi ở một đêm, ngay hôm sau liền phải ủ rũ cụp đuôi mà ngồi xe hồi kinh.

Chỉ là trước lúc lên xe, nàng đột nhiên gặp một người đứng ngay bên cạnh xa giá của mình.

Quan phục nội giám ngũ phẩm màu đỏ, mặt sáng như ngọc, ánh mắt trầm tĩnh như trăng sáng trên cao, khí chất xuất trần.

Ngụy An Lan ngẩn ra, người này sao có thể xuất chúng như vậy. Nàng lại liếc mắt một cái, hóa ra từng đã gặp mặt, Thượng Tẩm cục Thiếu Giám Tần Tiêu.

"Tần Thiếu Giám." Ngụy An Lan tiến đến hành lễ, Tần Thiếu Giám tao nhã đáp lễ.

Bởi vì Tần Thiếu Giám là thái giám, thân mình không còn đầy đủ (*), Ngụy An Lan cũng không cần quá xa cách. Thấy hắn cưỡi ngựa đi theo xa giá của mình, nàng liền kéo màn xe, tò mò hỏi hắn: "Không phải Tần Đại nhân đi theo Hoàng Thượng ở Ngọc Tuyền Sơn trang sao? Sao vậy, sao lại muốn xuống núi?"

(*) Ý nói thái giám là người đã bị cắt cái đó nên không còn nguyên vẹn nữa =))))

Tần Tiêu cười cười, khom người trên ngựa, đáp: "Tại hạ nghe lệnh Hoàng Hậu gửi gắm, hộ tống cô nương hồi cung."

https://thuviensach.vn

À, là Hoàng Hậu muốn hắn đưa tiễn mình.

Tâm trạng của Ngụy An Lan vốn dĩ đã sụp đổ đột nhiên sống lại một chút, nàng nhịn không được liền cười rộ lên.

Dung mạo của nàng vốn rất đẹp, trong nắng sớm của núi rừng, vẻ mặt tươi cười càng thêm bắt mắt.

Hô hấp của Tần Tiêu ngưng lại, hắn vội dời tầm mắt đi, nhìn chằm chằm vào cương ngựa trong tay.

Ánh mặt trời chiếu vào một bên mặt hắn khiến một nửa thâm trầm, một nửa lại sáng ngời. Chiếc mũi cao thẳng kéo dài tạo ra bóng ma, ánh sáng bao lấy thân thể hắn, phác hoạ thành một đường cong mơ hồ.

Ngụy An Lan buông màn, dựa thân mình lên thành xe, thân ảnh của Tần Thiếu Giám tựa như vẫn còn chiếu vào đáy mắt nàng. Rất lâu sau đó, Ngụy cô nương mới đưa trong ngực một ngụm trọc khí nhổ ra.

"Hắn cũng thật xinh đẹp..." Nàng ca ngợi thật tâm, trong lòng dường như có chút khổ sở.

Người xinh đẹp xuất chúng như vậy, vì sao lại phải làm thái giám?

Thật là đáng thương.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Sát Thủ Trong Đêm

Bà ta chờ cơ hội này, đã chờ rất lâu rồi.

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Lúc Ngụy An Lan và Tần Tiêu bước vào cửa cung, chính là ngày mà Lý Duệ nhận được bồ câu đưa thư của Bùi Nghi.

Xem xong thư của Bùi Nghi, trái tim Lý Duệ trầm xuống. Thế cục trong kinh phức tạp cũng không biết Bùi Nghi và Vinh Vương có thể ứng phó được không.

Lòng của hắn đã bay ra khỏi Giang Châu, bay tới kinh thành, nhưng hắn vẫn không thể động.

Ngay lúc hắn trăm phương ngàn kế rút sạch mấy kẻ nằm vùng của Quách Hiếu Thông, thì lại có kẻ an bài người ở bên cạnh hắn.

Hắn không thể vọng động, Triệu Yên Dung vẫn còn bên cạnh hắn, trong bụng nàng còn có hài tử của hai người, hết thảy những thứ này cũng không thể thương tổn tới hài tử và nàng được.

Lý Duệ siết chặt quả đấm, đi vào trong phòng của bọn họ. Triệu Yên Dung mới vừa ngủ một giấc dậy, đang ngồi ở bàn ăn cơm. Ba tháng đầu của thai kì là khó khăn nhất, người có phản ứng mạnh thì uống nước cũng ói, cũng có không ít người trực tiếp nằm ở trên giường là mấy tháng, thậm

https://thuviensach.vn

chí nằm đến khi sinh luôn. Nhưng Triệu Yên Dung thì không như vậy, nàng ngoại trừ thường hay mệt mỏi thì triệu chứng gì cũng không có, ăn nhiều cơm, khẩu vị tốt, còn luôn muốn ra ngoài đi dạo.

Mới qua có mấy ngày, mặt nhỏ của Hoàng Hậu đã phúng phính hẳn, sắc mặt hồng nhuận như bôi phấn. Lý Duệ thích ngắm dáng vẻ nhỏ nhắn đẫy đà như vậy của nàng, có nàng ở đây, dường như trời sập xuống cũng không cần lo lắng.

Hoàng Đế rón rén đi tới sau lưng thê tử, ôm nàng vào lòng.

Triệu Yên Dung đang cầm một cục lớn gặm thịt, bị Lý Duệ dọa một cái tay buông lỏng làm rơi cục xương xuống bàn. Nàng quay người lại lấy bàn tay toàn là dầu mỡ kia bôi lên mặt Hoàng Đế: "Sao vậy, thiếp đang ăn cơm mà!"

"Nàng ăn của nàng, ta ôm một chút". Lý Duệ ôm gương mặt nhỏ bé phúng phính của nàng hôn một cái.

Mày Triệu Yên Dung nhướn một cái, nhìn hai mắt Lý Duệ: "Không vui sao? Muốn ôm một cái à?"[1]

[1]: Ở đây Triệu Yên Dung đang nói tiếng địa phương của người Thượng Hải.

Lý Duệ nghe không hiểu tiếng phương Nam, nháy mắt hai cái, không ngại học hỏi: "Yên Dung nói gì vậy? Nói lại một lần xem nào".

Triệu Yên Dung cười ha ha, từ trên đùi hắn nhảy xuống, lại lấy một cục xương khác trong bát gặm tiếp: "Nói đi, có chuyện gì sao?"

"Chẳng qua chỉ muốn ôm nàng một chút, có thể có chuyện gì chứ." Lý Duệ không muốn nàng lo lắng, nên muốn gạt nàng.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cầm cục xương trong tay chỉ Lý Duệ nói: "Còn nói không có chuyện gì? Ánh mắt không đúng, rốt cuộc có chuyện gì? Thấy chàng lo lắng như vậy, nói ra nghe thử, cho dù thiếp không giúp gì được nhưng cũng đỡ hơn một mình chàng kìm nén".

"Thật không có gì". Lý Duệ lắc lắc đầu, sau lại gật đầu: "Bùi Hầu đưa thư tới".

"Ồ!" Triệu Yên Dung từ từ buông cục xương xuống: "Chẳng lẽ trong kinh có khó khăn gì bọn họ không gánh nổi sao?"

"Nàng ăn trước đi, ăn xong chúng ta nói sau". Lý Duệ suy đi nghĩ lại, thê tử của hắn cũng không giống như nữ nhân bình thường, nàng rất dũng mãnh. Nói ra để nàng chuyển bị tư tưởng chưa chắc là chuyện không tốt. Lý Duệ ngồi đối diện nàng, nhìn nàng ăn cơm.

"Như vậy thì còn thèm ăn gì nữa chứ". Triệu Yên Dung lấy khăn ướt lau miệng rồi lại lau tay, gọi Tử Lan đi vào dọn một bàn thức ăn xuống: "Sao vậy, gấp lắm sao? Có nghiêm trọng không? Có muốn chúng ta trở về ngay bây giờ không?"

"Không trở về, trên đường về còn nguy hiểm hơn ở đây". Lý Duệ lắc đầu, đứng lên đóng cửa sổ cửa chính lại.

"Bùi Hầu đưa thư tới nói trong kinh e là có biến".

Có biến? Không phải phương Nam muốn phản loạn sao? Có biến cũng là biến ở phương Nam, sao lại liên quan tới chuyện ở kinh thành chứ? Suy nghĩ một chút, Triệu Yên Dung cả kinh thất sắc: "Là trong kinh có biến hay là trong cung có biến?"

"Đều có biến". Lý Duệ cười khổ một tiếng: "Bùi Hầu đã sớm khuyên ta trừ đi phế Thái tử, là ta nhất thời do dự, bỏ lỡ thời cơ tốt, mới để cho hắn có cơ mò tới kinh thành".

https://thuviensach.vn

Phế Thái tử Lý Kỳ?

Triệu Yên Dung nhíu mày: "Cho nên nói, Thái Hậu muốn đưa thân nhi tử thượng vị, muốn đuổi người khỏi long ỷ".

"Thiệt thòi cho bà ta nhẫn nhịn lâu như vậy, có thể nắm được thủ vệ trong kinh vào tay mình, không biết đã trù tính bao lâu, hoạt động bao lâu, quả thật có lòng". Lý Duệ cười nhạt.

Nếu động tác của Chương Thái Hậu lớn hơn một chút, hắn chưa chắc sẽ không biết. Nhưng bà ta lại dùng cách êm dịu, từ từ thấm nhuần, làm ra dáng vẻ ngang ngược thô tục như vậy, mới khiến hắn nới lỏng phòng bị, để bà ta tạo thành thế lực của mình trong vòng mấy năm.

Bên trong có Thái Hậu, bên ngoài có quân quyền, tỷ đệ Chương gia dưới mí mắt hắn lừa gạt tạo thành một tấm lưới, có thể nói cao minh, có thể nói dụng tâm lương khổ[2].

[2]Dụng tâm lương khổ: suy nghĩ rất nhiều lần, dụng tâm suy nghĩ.

"Mụ già kia, điên thật rồi". Triệu Yên Dung lắc đầu, có bao nhiêu chấp niệm mới có khiến Thái Hậu chống đỡ mà chấp nhận hy sinh lớn như vậy, tự bôi đen mình, đồng thời cũng bôi Tiên đế thành than luôn rồi.

"Ta đã nói rồi, bà ta đi tới vị trí Đức Phi, được thánh sủng mấy chục năm, có thể ở hậu cung sừng sững không ngã sao có thể là người ngu xuẩn được chứ". Triệu Yên Dung cười: "Chặc chặc, lần lượt sáp tới để ta đánh vào mặt, thì ra là để cho chúng ta mất cảnh giác mà thôi".

Nhi tử bị phế mà cũng có thể giữ được địa vị ở hậu cung, thậm chí còn có thể khiến Tiên đế ghi đứa nhi tử có khả năng kế thừa đại thống nhất dưới danh nghĩa bà ta, nữ nhân này sao có thể đơn giản chứ?

Là nàng quá mức khinh địch.

https://thuviensach.vn

"Chẳng qua cũng không cần lo lắng, hết thảy địch nhân cũng đều là cọp giấy". Triệu Yên Dung cười nói: "Giấu giếm ngấm ngầm táy máy tay chân mới khiến cho người ta nhức đầu, bây giờ đứng dưới mặt trời, chỉ cần là người không phải quỷ còn sợ cái gì nữa chứ? Trong kinh có cữu cữu và Vinh Vương chúng ta phải tin tưởng họ".

Không sai, những người kia cứ cho rằng thần cơ diệu toán, giọt nước không lọt, sao lại biết được trong lời nói vô tình của nữ nhân có thể khiến những chuyện sắp phát sinh của bọn họ bị suy diễn đại khái hết chứ?

"Ngụy An Lan ngược lại có lòng, trở về phải thưởng cho nàng ấy mới được".

"An Lan muội muội thực không tệ, lần này trở về chúng ta sắp xếp tốt một chút, chọn một thiếu niên đẹp trai vừa có tiền vừa trọng tình nghĩa gả cho nàng đi".

Lý Duệ bị lời của thê tử chọc cười, nhìn gương mặt nàng cười khanh khách, vẻ mặt dửng dưng nhất thời mây đen trên trời cũng đã tản đi hơn phân nửa.

"Không sai, chỉ cần Bùi Hầu bọn họ có phòng bị thì không cần quá mức lo lắng. Cứ cho là Thái Hậu mua chuộc được mấy người chẳng qua do đánh thắng bất ngờ mà thôi. Cấm quân và thập lục vệ chỉ cần ở trong tay chúng ta, bọn họ cũng không có ngày trở mình đâu. Chẳng qua Bùi Hầu nhắc nhở chúng ta, bên kia hẳn sẽ phái sát thủ tới hành thích".

Triệu Yên Dung chau mày lại, ngón út nhất thời dựng lên: "Đến đây, một người tới ta diệt một người, tới hai người ta giết hai người. Lễ lớn như vậy chúng ta không nhận sao được?"

Sau đó, Lý Duệ tìm Tô Định Phương, hai người ở trong thư phòng thì thầm, Triệu Yên Dung thì gọi Tử Lan tới, vẽ một đống lớn sơ đồ phác thảo của các linh kiện, để cho nàng tìm thợ rèn tốt nhất trong thành gia công.

https://thuviensach.vn

Tô Định Phương nghe nói có thích khách muốn tới ám sát Hoàng Đế, chân cũng mềm nhũn, thiếu chút nữa trực tiếp quỳ xuống đất. Hắn là một quan văn, quản lí đất đai, tổ chức Phán quan cũng rất lão luyện, nhưng chuyện chiến sự lại dốt đặc cán mai. Lý Duệ cũng không bảo hắn phải là gì, cũng may Giang Châu có năm ngàn binh lính đang đóng, lúc đi Trần Trí chỉ mang theo hai ngàn, còn lại ba ngàn binh sĩ có thể dùng. Không có địch nhân tới công thành thì những binh sĩ này cũng đủ rồi.

Lý Duệ phái mấy người tâm phúc ở trong quân doanh đi một vòng, chọn hai trăm người thủ ở đại viện Tri phủ, lại chi một ngàn người thành tám tiểu đội, luân phiên canh giữ ở ở bốn cửa thành Giang Châu. Bên ngoài lỏng bên trong chặt, bày trận chờ đợi.

Lý Duệ biết người bên cạnh có nội gian trộn lẫn vào, chẳng qua người này hắn không phải là người Long nha vệ, Long nha vệ đều là ám vệ trung thành tận tâm, là một lực lượng tận trung với Hoàng Đế nhất. Nếu quả thật Long nha vệ phản bội, đối phương cũng không cần phái sát thủ tới, chỉ cần chịu liều mạng, đầu của Lý Duệ và Triệu Yên Dung chỉ e là đã rơi xuống. Cho nên chỉ có thể là một trong năm tên nội đình thị vệ cùng đi ra từ trong cung, hoặc là hai người.

Lý Duệ âm thầm cười lạnh, Chương Thái Hậu quả nhiên tâm tư thâm trầm, cận vệ thiếp thân của Hoàng Đế lại cũng bị bà ta đặt người vào. Nếu không phải Ngụy An Lan phát hiện không ổn, Bùi Nghi lại kịp thời báo hiệu, thì hắn và Hoàng Hậu có thể đang ngủ mơ đã bị người ta cắt đầu rồi.

Bà ta chờ cơ hội này, đã chờ rất lâu rồi.

Mấy ngày này Tô phu nhân vẫn tùy tiện như vậy, Tô Định Phương sợ phu nhân lo lắng, một chút ý tứ cũng không lộ ra. Nha môn Tri phủ từ trên xuống dưới đều hành động như thường. Hai Long nha vệ được phái ra nhìn chằm chằm mấy cái nội đình thị vệ đã lọc ra được hai kẻ hiềm nghi.

https://thuviensach.vn

Những ngày qua hai người bọn họ thay phiên nhau ra ngoài, luôn lưu luyến ở Thái Bạch lâu cách nha môn Tri phủ hai con phố. Nơi đó gần với dịch quán xe ngựa lớn nhất Giang Châu, hết sức phức tạp, là nơi trao đổi tin tức tốt nhất.

Trước kia địch ở trong tối ta sáng, dĩ nhiên khó lòng phòng bị, nhưng hiện giờ là địch ở ngoài sáng ta trong tối, mọi cử động của bọn họ đều có người nhìn chằm chằm, đương nhiên không thể bay ra khỏi lòng bàn tay.

Không tới mấy ngày, có một gánh hát tới trong thành, ca hát tạp kỹ hết sức mới mẻ ngoạn mục, mới vừa tới Giang Châu hai ngày, đã thu hút được vạn người đổ xô tới. Đặc biệt có hai nữ tử trẻ đẹp múa dải lụa, dải lụa dài mấy trượng như linh xà bay phất phới trên không trung tạo ra muôn hình vạn trạng, lại thêm hai nữ tử có dáng vẻ lẳng lơ, dưới chân mang chuông vàng, khi múa ngọc bội đinh đang, chuông vàng thì leng keng, lúc vung tay nhấc chân vặn mông thì càng dao động mãnh liệt, nhục ảnh sắc hương, càng khiến cho người ta mê mẩn tâm thần.

Có người hiến kế không phải Hoàng Hậu thai nghén, tâm tình không tốt sao? Hoàng Thượng người vẫn cứ ở vùi ở Giang Châu không khỏi cảm thấy bực bội sao? Mời gánh hát đó vào nha môn Tri phủ, biểu diễn tạp kĩ cho hai người xem.

Hoàng Đế vừa nghe cảm thấy biện pháp này không tệ, lập tức gật đầu, để cho Tô Định Phương ra mặt bảo gánh hát thu dọn, để bọn họ ban ngày dọn vào phủ. Bầu chủ của gánh hát còn nói, bọn họ còn có chút ảo thuật phải đến tối đốt nến mới thú vị sinh động, gần tối sẽ đến phủ hiến nghệ. Tô Tri phủ thưởng bạc, bày tỏ chỉ cần bọn họ làm tốt cấp trên sẽ thưởng nữa.

Đến giờ lên đèn, người của gánh hát trang phục đã thỏa đáng, sân khấu đã sớm dựng xong trên bãi đất trống ở hậu viện Tri phủ, liền hóa trang lên sân khấu.

https://thuviensach.vn

Tô Định Phương làm đương viện chủ vị, hai bình phong giấy phía sau dưới ánh đèn chiếu rọi mơ hồ thấy được hai người, một nam một nữ, đội mũ mặc áo bào ngồi cùng một chỗ.

Gánh hát bắt đầu, trên đài dải lụa màu bay phấp phới, dưới đài nhiều tiếng khen ngợi. Bầu chủ của gánh hát nhìn trộm phía sau bình phong bằng giấy, mượn ánh nến hắt ra bóng người, mơ hồ có thể nhìn thấy hai người thỉnh thoảng cúi đầu nói chuyện, ngươi đẩy ta một cái, ta đấm ngươi một nện, dường như hết sức thân mật. Ở bốn phía bình phong kia ước chừng có mười hán tử áo xanh, người nào cũng tay cầm chuôi kiếm, biểu tình nghiêm túc, cho dù trên đài có biểu diễn xuất sắc cỡ nào đi chăng nữa cũng không thấy bọn họ thất thần chút nào. Có thể thấy người ngồi ở sau bình phong kia thân phận cao quý, an toàn rất quan trọng.

Mặc dù Tô Định Phương ngồi ghế chủ vị nhưng chỗ ngồi hơi lệch một chút, mà Tô đại nhẫn vẫn luôn thỉnh thoảng quay đầu nhìn bọn người kia.

Tinh quang trong mắt bầu chủ gánh hát chớp động, biết mục tiêu chính là hai người ngồi ở phía sau bình phong kia. Âm thầm ra dấu tay.

Những dải lụa đang bay tán loạn, hai nữ tử hở ra nửa ngực, tư thế xinh đẹp quyến rũ bỗng nhiên phi thân lên, hai dải lụa múa quấn chặt không lọt một giọt nước, khiến người ta hoa cả mắt. Sau đó hai đạo hàn quang lặng yên không một tiếng động kẹp bên trong dải lụa, hòa cùng với đêm tối bay tới chỗ hai người sau bình phong.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Một Đêm Huyết Tinh

Hoàng Hậu vui mừng than nhẹ một tiếng, "cạch" một tiếng, khởi động được cơ quan.

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

"Phập! Phập!" Hai tiếng nhẹ vang lên xen lẫn trong tiếng nhạc chiêng trống, cơ hồ không nghe được, hàn quang đi theo không vào được, vũ nương trên sân khấu đột nhiên ném ra dải lụa vẫn đang lay động, tiếp lấy đao nhỏ mà đồng bọn ở bên sâu khấu ném tới, nhào người chém về phía bình phong.

Hai cây đao lúc trước không đi vào được bên trong bình phong, giống như đá chìm đáy biển, trừ bỏ âm thanh phá giấy sau đó không có tiếng vang nào nữa.

Ánh đèn trong bình phong lay động rồi mất, hai thân ảnh kia trong nháy mắt không còn nhìn thấy trong bóng tối. Một nữ thích khách nhấc chân đá bình phong lộn nhào, chỗ đất trống bị bình phong che lại cũng hiện ra trước mắt mọi người. Chỉ có hai cái ghế trống không, ngay cả cái bàn trước mặt cũng không có.

Người đâu?

Người đâu?

https://thuviensach.vn

Người đã đi đâu rồi?

Bỗng nhiên mất đi mục tiêu công kích, bọn sát thủ theo bản năng ngẩn ra.

Sinh tử tồn vong thường chỉ như một khe hở. Chẳng qua chỉ bằng một chút thời gian ngẩn người đó, hàn quang từ phía sau lưng các nàng chém tới, hai nữ tử xinh đẹp thậm chí còn chưa kịp giơ đao của mình lên thì cổ họng đã bị người ta cắt đứt, máu như mũi tên phun ra từ yết hầu trắng nõn, hai người co quắp mấy cái, té xuống, dưới đất văng tung tóe máu tươi, nhuộm đỏ bừng bức tranh thủy mặc sơn thủy trên bình phong.

Phía sau bọn họ đứng hai người. Áo khoác ngoài rộng lớn sớm đã bị quăng ra ngoài lúc đèn tắt, áo quần bó sát, trong tay nam nhân cầm một thanh xuân đao, trong tay nữ tử là hai cây đoản kiếm thu thủy sắc bén. Chính là Tử Lan và thống lĩnh Long nha vệ Trịnh Thiên Lí.

Giấy trên bình phong chính là giấy thông thường nhưng trong bình phong lại lót một lớp lưới cực nhỏ. Lưới được ngâm qua dầu của cây ngô đồng, mắt lưới cực nhỏ lại vô cùng mềm dẻo, lúc trước dao găm của hai tên thích khách đâm rách lớp giấy dày dán ở phía trên không tốn nhiều sức lực, nhưng vừa đâm xuyên qua lớp giấy đã bị lưới giữ lại. Thứ này vừa nhẹ lại vừa mềm không cách nào dùng sức được, chỉ vừa bắn tới đã bị xung lực làm mất hết, căn bản không đả thương được người ở sau bình phong.

Món đồ chơi này cũng là Triệu Yên Dung và Tử Lan bày ra, vốn muốn dùng để phòng bị địch nhân dùng tên tấn công từ xa, không nghĩ tới lại có hiệu quả tốt như vậy.

Hai người này ngã xuống, giống như đã đốt lên một tín hiệu nào đó, trong sân viện nhất thời im lặng đột nhiên phát ra một tiếng rống giận, thủ vệ trong nha môn Tri phủ đứng ở sau lưng gia đinh của Tô Định Phương, thậm chí mấy gã sai vặt quét sân ôm cột nhà say mê xem lén biểu diễn cũng

https://thuviensach.vn

từ bên hông, phía sau cây cột, thậm chí mấy còn rút mấy cây đao lớn từ trong chổi ra, hàn quang lạnh lùng toàn bộ đều đâm về phía thành viên gánh hát trên sân khấu.

Ở đây làm gì có chuyện dê đợi làm thịt, rõ ràng là cái bẫy đã được thiết kế sẵn, mài dao đợi bọn họ chui đầu vào đây!

Giờ phút này trong lòng ban chủ gánh hát đã lạnh lẽo. Những tử sĩ bọn vốn cũng chưa từng nghĩ giúp chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ rồi còn mạng sống để xông ra, đều ôm quyết tâm liều chết mà tới.

Nhưng chết cũng có nhiều loại, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, giết chết mục tiêu cho dù bọn họ bị băm thành thịt vụn cũng không sao cả. Nhưng hiện giờ bọn họ bị bao vây trùng điệp, mục tiêu vốn dĩ không xuất hiện, hành vi tự tìm đường chết này của bọn họ, có chết đi cũng không nhắm mắt được.

Hắn quát to một tiếng, một đao chém bay binh lính đang xông lên trước, hét lớn một tiếng: "Xông ra, đến hậu viện, liều chết cũng phải giết bọn họ".

Những tử sĩ này ầm ầm hét một tiếng, không sợ chết xông vào đám người. Phía trước tiếng la giết rung trời, tàn sát khốc liệt, máu chảy thành sông.

Hai người Triệu Yên Dung và Lý Duệ đang ngồi ở nội thất hậu trạch lột long nhãn ăn.

"Cũng không biết bên ngoài như thế nào". Lý Duệ rửa tay trong chậu đồng: "Ta ra ngoài xem một chút".

"Chàng ở lại!" Triệu Yên Dung kéo hắn: "Bên ngoài rất hỗn loạn, nếu chàng đi ra ngoài, bọn họ lo bắt địch hay là bảo vệ chàng đây?"

https://thuviensach.vn

"Nàng quá xem thường ta rồi, chẳng lẽ ta đi ra ngoài còn cản trở bọn họ hay sao?" Lý Duệ không vui nói.

"Thân thủ của chàng lợi hại hơn bọn họ sao? Cho dù lợi hại cũng không thể ra ngoài". Triệu Yên Dung kéo hắn nói: "Đừng nói những lời gì mà bản thân liên quan đến vận mệnh quốc gia, chúng ta nói chuyện thực tế nhất đi, nếu như trên người chàng mất đi cọng lông nào, cả nhà bọn họ cũng mất mạng theo. Cho nên dù chàng có bản lĩnh thông thiên triệt địa đi chăng nữa, chỉ cần vừa đứng ở đó, bọn thích khách cũng sẽ tràn về phía chàng. Bọn họ quan tâm đến chàng, lại sợ chàng gặp ngoài ý muốn gì đó. Thời điểm liều mạng sinh tử, thiếu một chút chú ý thì sẽ có thêm một phần nguy hiểm".

Trong lòng Lý Duệ rất khó chịu: "Vậy nàng cứ để cho ta ngồi không ở đây vậy sao?"

"Lúc này không phải là lúc để chàng bán đi tâm huyết, phải cân nhắc vì an nguy của mọi người. Chàng đi ra ngoài, giết được mấy tên thích khách thì thoải mái rồi, nếu hại một hai hộ vệ trung tâm bị thương hay mất đi tính mạng, chàng có thể vui vẻ không?" Triệu Yên Dung quét vỏ long nhãn ở trên bàn vào trong chậu: "Ai da, hiện giờ cũng không biết ở bên ngoài ra sao, chàng ngồi đi, ta ra xem một chút".

Vẫn còn chưa xoay người đi, đã bị Lý Duệ đè xuống: "Nàng mới vừa rồi không cho ta đi ra ngoài, sao bây giờ lại tự mình đi chứ? Cho dù nàng không cân nhắc cho chính mình, cũng phải suy nghĩ một chút nàng hiện giờ cũng không phải một mình, còn một người ở trong bụng nữa kìa".

Triệu Yên Dung ha ha cười, chỉ mặt mình nói: "Thiếp đi sắp xếp một chút, đảm bảo không để cho người khác nhận ra thiếp, thiếp giả trang thành một tiểu nha hoàn, đi ra ngoài nhìn một chút rồi quay lại".

https://thuviensach.vn

Nếu Lý Duệ còn có thể tin lời ma quỷ của nàng thì hôm nay đã không ngồi ở vị trí này, lập tức cười lạnh hai tiếng, nghiêng mắt nhìn xuống, cũng không nói chuyện cứ nhìn nàng như vậy.

Nhìn hoài nhìn hoài, Triệu Yên Dung liền mềm nhũn: "Được rồi, không đi xem thì không đi. Vậy hai chúng ta ngoan ngoãn ngồi ở đây, ai cũng không được có tâm tư muốn ra ngoài kia".

Lúc này Lý Duệ mới buông tay ra, đỡ nàng ngồi ở trên giường.

" Hoàng Thượng, Hoàng Thượng!" Ngoài cửa truyền tới giọng nói có vẻ hơi kinh hoảng.

"Người nào?"

Ngoài cửa có bốn tên hộ vệ trông giữ, xa hơn chút nữa còn có mười sáu hộ vệ Tô Định Phương chọn ra để nhìn chằm chằm, có thể đến cửa nói chuyện, chỉ có thể là người của mình. Lý Duệ nghe giọng nói có chút quen thuộc, liền cho hắn tiến vào nói chuyện.

Người vào là một trong những người cùng xuất cung, Phó đô giám nội đình thị vệ Cao Tiến Trung. Là người có chức quan cao nhất trong sáu nội thị, được xem là đầu lĩnh của nội đình thị vệ.

Hai kẻ nội gian kia không phải là Cao Tiến Trung, mà phụ thân Cao Tiến Trung cũng là Thống lĩnh cận vệ của Tiên đế, được chức quan Tĩnh Hải bá, Cao Tiến Trung thừa kế nghiệp của phụ thân trung thành với hoàng gia không ai nghi ngờ được.

Dáng vẻ của hắn có chút chật vật, mũ trên đầu cũng lệch một nửa, trên người dính không ít máu, vừa vào phòng liền quỳ xuống nói: "Hoàng Thượng, nương nương, mời theo vi thần lui về hậu viện tránh đi".

Lý Duệ đứng lên: "Thế nào? Tình hình bên ngoài không ổn à?"

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung cũng đứng lên: "Chúng ta bố trí nhiều người ở bên ngoài như vậy, sao ngay cả hai mươi mấy người cũng cản không được? Tử Lan bên ngoài như thế nào? Nàng có bị thương hay không?"

Cao Tiến Trung cúi thấp đầu nói: "Vi thần cũng không ở tiền viện cũng không biết ở đó rốt cuộc có chuyện gì xảy ra. Chẳng qua có mười người đột phá vòng tuyến, vọt tới hậu viện. Võ công của vi thần thấp, chỉ chém được hai tên, liền vội tới đưa tin. Những người đó võ công cao cường, không sợ chết, đều là liều mạng tìm cách giết. Vi thần chỉ lo lắng trong bọn họ sẽ có một hai người thoát ra, lúc ấy Hoàng Thượng và nương nương sẽ nguy hiểm."

Lý Duệ quay đầu nhìn Triệu Yên Dung.

Triệu Yên Dung cúi đầu suy nghĩ một chút, rút ra một vật ở dưới bàn, gật đầu với Lý Duệ: "Lời của Cao Tiến Trung cũng có đạo lí, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, chúng ta đi đến hậu viện đi".

Cao Tiến Trung thở phào nhẹ nhõm, vội vàng xoay người dẫn đường. Mới vừa bước ra cửa phòng, đã truyền đến một cổ mùi máu tanh nồng đậm, Triệu Yên Dung đột nhiên kéo Lý Duệ ra phía sau, nhấc chân đá một cước vào lưng của Cao Tiến Trung.

Cao Tiến Trung không ngờ tới Hoàng Hậu đột nhiên lại làm khó dễ, trên lưng trúng cước này thật độc, cả người hắn nhào về phía trước đụng vào cột lớn ở cửa hành lang, răng cửa của gãy hết một cái.

Hàn quang trước mặt lấp lóe, hai cây đao giương lên chém xuống, nếu không phải Triệu Yên Dung kéo Lý Duệ lại, thì hai cây đao này đã chém đứt cổ Lý Duệ.

Lý Duệ kinh hãi, rút bội kiếm đeo bên hông ra, vung lên, vừa khéo ngăn được sát thủ đang chém một đao xuống. Một người khác nhìn thấy vậy, trường đao trong tay quét tới chém vào hông Lý Duệ.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung vốn đứng sau lưng Lý Duệ nhưng lại kéo hắn một cái, kéo hắn về phía sau, giữa lúc đao kiếm va chạm phát ra âm thanh ken két chói ta, Lý Duệ mượn lực nhảy lùi lại, tránh được một đao trên đỉnh đầu, đao chém vào hông cũng rơi vào khoảng không.

Người nọ cổ tay vừa chuyển, đang định tiếp tục đánh tới nhưng cảm thấy bên hông đau nhói, cúi đầu nhìn xuống chỉ thấy một cây chủy thủ không biết dài bao nhiêu đâm vào trong thân thể mình, chỉ lộ ra vòng chuôi gỗ.

Mà lúc này Hoàng Hậu nương nương đang bò dậy từ dưới đất, lật tay một cái, trong lòng bàn tay lại xuất hiện thêm một cây chủy thủ sắc bén, bỏ mặc hắn, lặng yên không một tiếng động đánh về phía sát thủ đang đấu với Lý Duệ.

Nàng ta nhảy ra từ chỗ nào vậy?

Vị trí thanh chủy thủ kia đâm vào vô cùng xảo quyệt, lúc đâm vào bên trái bụng, cổ tay Triệu Yên Dung còn khẽ run lên. Động mạch chủ ở bụng bị nàng cắt đứt, thần tiên cũng không cứu được người này cho nên nàng trực tiếp thả lỏng tay, không để ý tới sống chết của tên sát thủ này nữa.

Lúc này Cao Tiến Trung mới xoay người, vẫn còn xoa xoa chỗ răng bị gãy của mình, chỉ thấy một sát thủ hai mắt trợn tròn té xuống đất, bên hông cắm chủy thủ, trên người toàn là máu, giống như muốn rút hết máu trong người ra vậy. Hắn giật mình, lần nữa đưa mắt nhìn, thấy sát thủ trong phòng giơ đao chém tới đã bị trường kiếm trong tay Lý Duệ đỡ được. Hoàng Hậu trượt một cái, chen vào giữa hai người, trong lúc trượt vào, một cây chủy thủ đã ghi dưới nách người kia, một cây khác chuẩn xác cắt qua cổ họng. Máu trong ngực phun ra, văng đầy phòng.

Hoàng Hậu nhấc chân đá vào đầu gối người đó một cái, tay đẩy một cái, người kia đã ngửa mặt lên trời ngã xuống, cả người run mấy cái rồi

https://thuviensach.vn

không còn thở nữa.

"Hoàng Thượng, người biết bọn họ không?"

Nhấc tay lên liền giết hai người, thân thủ sạch sẽ gọn gàng, ra tay tàn nhẫn vô tình, cổ họng Cao Tiến Trung chạy lên chạy xuống, thật không dám tin tưởng vào mắt minh.

Ngoại tổ gia của Hoàng Hậu đúng là Bùi gia, nhưng người của Bùi gia quả thực có công phu cưỡi ngựa, phóng ngựa đến chiến trường lấy đầu của địch nhân, ai có thể tưởng tượng được một thiên kim được nuông chiều lớn lên lại có thể dũng mãnh như vậy, ác liệt như vậy mà chém chết người?

Nhìn mặt đất đầy máu, Cao Tiến Trung chỉ cảm thấy choáng đầu hoa mắt, trong dạ dày cuồn cuộn, chỉ muốn ôm cột hành lang mà ói.

So với hắn, Lý Duệ trấn định hơn nhiều.

Nghe lời của Triệu Yên Dung, hắn quả nhiên ngồi xuống, cẩn thẩn nhìn mặt hai sát thủ kia: "Ừ, nhìn rất quen mặt".

"Dĩ nhiên quen mặt, cùng đi theo chúng ta mà". Triệu Yên Dung rút chủy thủ đặc chế của mình ra khỏi người hai tên kia, lau vết máu chủy thủ bằng thân người chết, quay đầu nhìn sắc mặt vàng như đất của Cao Tiến Trung cười một tiếng: "Cao Tiến Trung, hai người này là thuộc hạ của ngươi, có muốn vào xem một chút không?"

Hai đùi Cao Tiến Trung run sợ, ánh mắt của nữ nhân này giống như rắn vậy, khiến cả người hắn đều phát lạnh.

Thi thể không còn sự sống, đầy vết máu, Hoàng Đế đứng giữa máu tánh lạnh lùng nhìn hắn, còn Hoàng Hậu thì ngồi giữa máu tanh mà nhìn hắn cười... Cao Tiến Trung thét một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu nhấc tay lên, cuốn ống tay áo lên, lộ ra một cái nỏ cột trên cái tay xinh xắn tinh xảo. Tên đã lên dây cung, mũi tên dưới ánh nến và ánh trăng phát ra ánh sáng màu xanh âm u.

"Nó có thể xem là có đất dụng võ rồi!" Hoàng Hậu phát ra tiếng than nhẹ vui mừng, "Cạch" một tiếng, lên cò.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Vị Khách Thần Bí

Bùi Hầu vui mừng khôn xiết + Ngụy cô nương tìm được đường sống từ cõi chết + Nguy hiểm thật!

Editor: Thiên phi

Beta: Rine Hiền phi

Bùi Nghi mở mật tín được bồ câu đưa từ Giang Châu đến, vỗ bàn một cái rồi đứng bật dậy.

"Tốt! Thật tốt quá!"

Vinh Vương ngồi đối diện hắn, bị hành động đột nhiên bật dậy như vậy của hắn làm cho hoảng sợ. Từ nhỏ Bùi Nghi đã trưng ra bộ mặt không cảm xúc, không khóc không cười, giống như thần kinh bị liệt, cho dù có cười, cũng là nụ cười âm trầm, cao thâm khó đoán, khiến cho người ta phát hoảng. Hiếm khi thấy hắn lộ ra vẻ mặt vui mừng như vậy, một gương mặt lạnh như băng trong nháy mắt biến thành ánh mặt trời sáng lạn, quả thực là dọa người ta đến thất hồn lạc phách mà.

Bùi Nghi cũng không nhiều lời, trực tiếp đưa bức thư đến trước mặt Vinh Vương.

"Sát thủ bị tiêu diệt toàn bộ, Cao Tiến Trung cũng đã khai ra." Vẻ mặt Bùi Nghi thần thanh khí sảng[1]: "Lần này Cao gia sắp tiêu rồi."

[1] Thần thanh khí sảng: tinh thần thoải mái.

https://thuviensach.vn

Tĩnh Hải Bá có ba nhi tử, Cao Tiến Trung là đích ấu tử (con trai út). Bàn về tài hoa thì hắn giỏi hơn hai vị ca ca của hắn, nhưng hắn phải chịu thiệt thòi bởi vì tước vị Tĩnh Hải Bá khó mà truyền cho hắn được khi xét theo thứ tự trưởng ấu.

Khi còn trẻ, Tĩnh Hải Bá là thống lĩnh cận vệ của Tiên Đế, từng có giao tình với Đức phi, sau này Cao Tiến Trung được chọn làm nội đình thị vệ cũng được Đức phi chiếu cố không ít.

Sau khi Tiên Đế lập Thái tử Lý Kỳ, quan hệ của Đức phi và Cao gia có hơi xa cách, nhưng việc ngấm ngầm qua lại cũng không hề giảm.

Từ lâu, Cao Tiến Trung đã là một cơ sở ngầm mà bà cắm trong cung, hắn là Phó Đô Giám nội đình thị vệ, có nhiều quyền lực để hành động, liền trở thành một quân cờ mà Đức phi, cũng là Chương Thái Hậu hiện tại coi trọng nhất.

Chỉ cần có thể trừ bỏ Lý Duệ, để Lý Kỳ hồi kinh đăng cơ, Chương Thái Hậu hứa rằng tước vị Quốc công sẽ thuộc về Cao gia, do chính đích trưởng tử (con trai cả) của Cao gia đảm nhiệm, còn Cao Tiến Trung sẽ trực tiếp thừa kế tước vị Tĩnh Hải Bá.

"Một tước vị mà ba thế hệ được tấn phong, những người này đúng là mù quáng, tâm trí ngu muội mà." Vinh Vương cầm một tờ giấy mỏng trên tay, lắc đầu cảm thán.

"Không có kẻ nào lọt lưới, nên tạm thời cũng không lấy được tin tức trong kinh." Bùi Nghi uống một ngụm trà: "Đúng thật là bọn họ không lấy được tin tức, hai ngày nay trong lòng có lẽ đã nóng như lửa đốt."

Vinh Vương nở nụ cười, vuốt chòm râu mới mọc dưới hàm cười nói: "Có hạng người tham sống sợ chết như Cao Tiến Trung đưa ra danh sách trong cung, cho dù Thái Hậu có bố trí ở trong cung như thế nào, ta cũng không cần phải sợ."

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi lấy lại tờ giấy, một lần nữa nhìn kỹ, nói: "Nhiều người như vậy, Chương Thái Hậu có thể có bản lĩnh lớn thu nạp hết sao? Ta thấy cũng chưa chắc đâu. Cẩn thận tên nhãi Cao Tiến Trung này là người lôi kéo thêm người khác cùng tham gia. Mưu phản là tội chết, hắn biết mình sống không được, không dám chắc là sẽ không có ý nghĩ muốn kéo thêm người cùng xuống nước. Đối với tên này, chúng ta cần phải cẩn thận."

Vinh Vương cười một tiếng nói: "Đây là tất nhiên."

Ngụy An Lan ở trong cung cảm thấy có chút không thoải mái.

Từ khi nàng trở về từ Thúy Bình sơn liền cảm thấy có thứ gì đó luôn ẩn nấp trong hoàng cung, ở chỗ tối mà lặng lẽ nhìn trộm nàng.

Ngụy An Lan mang tâm sự nặng nề, nghi thần nghi quỷ.

Nàng ở trong phòng cũng không cách nào an tâm nên thường xuyên ngồi trong sân hóng mát.

Có đôi khi nhìn thấy mấy tên thái giám đi ngang qua mình, nàng sẽ cảm thấy mấy người này hành động lén lút, biểu hiện đáng ngờ.

Có đôi khi mấy cung tì từng cười nói thân thiết với nàng, nàng cũng sẽ cảm thấy ánh mắt họ mơ hồ, biểu tình kỳ lạ.

Đây là bệnh, phải trị, nhưng mà quả thật không có cách nào trị được.

Từ hôm nàng cùng Hoàng Đế và Bùi Hầu nói chuyện ở trong đình bên sườn núi, dường như nàng đã hiểu ra điều gì đó, cả ngày đều sợ này sợ nọ với mọi thứ xung quanh.

Những nạn dân di cư đó, những điểm bất thường đó... Nàng tự nói với mình là không cần suy nghĩ, nhưng rốt cuộc cũng không nhịn được mà suy

https://thuviensach.vn

nghĩ vẩn vơ.

Những nạn dân di cư một số là thanh niên cường tráng, ánh mắt họ rất hung hãn, còn một số khác lại là người già yếu có gương mặt xanh xao, người gầy trơ xương, ánh mắt chết lặng tuyệt vọng.

Nàng có dự cảm rằng trong kinh sẽ xảy ra chuyện, mà còn là chuyện rất lớn.

Nhưng suy nghĩ này nàng không thể nói với người khác, ngay cả với Ngụy Thái phi cũng không thể nói.

Tuy rằng chức quan của phụ thân nàng không cao, lại vẫn luôn là ngoại quan, nhưng mấy ngày nay nàng vào cung, cũng nghe không ít lời đồn và chuyện cũ.

Có đôi khi, người quá thông minh cũng không phải là chuyện tốt. Ngụy An Lan cũng chưa bao giờ giống như hiện tại, hy vọng chính mình chỉ là một kẻ dốt đặc cán mai, là một nữ nhân ngốc nghếch thật sự.

Cũng không cần thần hồn nát thần tính giống như bây giờ, trông gà hoá cuốc.

Nếu Tiếu Trầm Mặc ở bên cạnh nàng thì tốt rồi, nàng ấy thông minh điềm tĩnh, sẽ biết đâu mới là cách làm tốt nhất. Có nàng ấy ở bên, tốt xấu gì nàng cũng có thêm một tâm phúc bên cạnh, nàng cũng sẽ không cả ngày thất hồn lạc phách.

Ngụy An Lan ngồi cạnh lan can ngọc bích màu trắng bên bờ hồ Thái Dịch, mặc một thân áo lụa màu xanh, chỗ viền ống tay áo có thêu con bướm vàng đậu trên cành hoa, phía dưới mặc chiếc váy bằng gấm có in hoa mẫu đơn màu xanh như lá sen. Mái tóc như mây, nàng búi tóc kiểu song phượng, phần tóc dài mượt sau đầu xõa tung đơn giản. Trông về núi cao thấp thoáng đằng xa, hồ thu bên cạnh phẳng lặng, cảnh tượng êm đềm mà

https://thuviensach.vn

trầm lắng như vậy, không khỏi khiến người ta nhíu mày, muốn phá vỡ sự trầm lặng yên tĩnh này.

Trong hoàng cung từng gặp qua không ít nữ tử mỹ lệ thanh tú, nhưng khi đứng từ xa ngắm nửa bên sườn mặt, liền khiến người ta ngẩn ngơ, có chút xúc động.

Đứng sau bồn hoa cạnh hành lang của hồ Thái Dịch, có một đôi mắt tham lam nhìn chằm chằm thiếu nữ mỹ lệ ngồi bên bờ hồ, còn hận không thể đem người ta ăn tươi nuốt sống.

"Gia, gia, chúng ta mau đi thôi, bị người khác nhìn thấy thì không tốt." Tiểu nội thị co đầu rụt cổ, thần sắc bất an mà nhìn trái nhìn phải, thầm mong vị đại gia này mau chóng rời khỏi chỗ này.

"Trước nói ta nghe, nữ tử này là ai? Nhìn qua vẫn là một cô nương, không giống phi tần hậu cung."

"Đó là chất nữ của Ngụy Thái phi, mới vừa theo Thái phi vào cung cách đây không lâu, cũng không phải là phi tử của Hoàng Thượng."

"Mỹ nữ như vậy, vậy mà Lý Duệ có thể chịu đựng không động đến?" Hắn sờ sờ cằm, tấm tắc một tiếng: "Thật là phí phạm của trời!"

Nội thị cúi đầu, nghĩ vị này lá gan thật lớn, cũng quá biến thái, sau này ngài muốn nhìn mỹ nhân dạng nào mà không được, cần gì một hai phải dừng lại ở chỗ này. Trước mắt lại không có hộ vệ bên cạnh, nếu để người khác phát hiện manh mối, truy hô một tiếng, dù ngài có mười cái mạng hay trăm cái mạng cũng chưa chắc ra khỏi được đây.

Không biết có phải vì nghe trong lòng của tiểu nội thị đang run sợ hò hét hay không, vị gia kia rốt cuộc cũng dời bước, tiếp tục theo hắn đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Hắn thở hắt ra một hơi, biểu tình trên mặt càng thêm kính cẩn, mang theo vài phần nịnh nọt: "Gia, nương nương đang chờ, ngài ấy mỏi mắt ngóng trông người, mong người sớm quay trở lại."

Nam nhân kia thất thần mà 'Ừ' một tiếng, không nhịn được quay đầu lại nhìn về hướng Ngụy An Lan đang ngồi. Ngụy An Lan tình cờ quay đầu, cũng nhìn qua bên này của hắn.

Vừa nhìn lại, liền trở thành bốn mắt nhìn nhau, tuy cách bồn hoa nhưng nhìn thấy vẻ mặt của đối phương cũng thật rõ ràng.

Ngụy An Lan không tự chủ được rùng mình một cái, một luồng khí lạnh dâng lên từ lòng bàn chân, xông thẳng đến bên gáy nàng.

Nam nhân kia nhìn qua độ chừng ba mươi tuổi, gương mặt trắng trẻo không có râu, cho nên ăn mặc quần áo của thái giám cũng xem như hợp mắt.

Chỉ là đầu tóc hắn bạc trắng như tuyết, nhìn giống như ông già sáu bảy mươi tuổi.

Dung mạo hắn rất đẹp, nhưng đôi mắt của hắn không có một chút ấm áp nào, khi nhìn đến chỉ cảm thấy lạnh thấu xương.

Hơn nữa, điều có thể khiến Ngụy An Lan cảm thấy sợ hãi không phải là màu tóc quỷ dị và ánh mắt lạnh băng của hắn, mà là..... dung mạo của hắn.

Người này giống với Lý Duệ bốn năm phần, nhưng nét âm nhu, phong lưu cũng hơn Lý Duệ bốn năm phần.

Khi nàng mới đến, từng đến Trường Nhạc cung bái kiến Chương Thái Hậu, từ khóe mắt đến đuôi lông mày của hắn, thế nhưng lại giống Thái Hậu đến bảy tám phần.

https://thuviensach.vn

Trong đầu Ngụy An Lan nhanh chóng lóe lên một suy nghĩ đáng sợ, nháy mắt mặt nàng trắng bệch. Dù vậy nhưng nàng không dám động cũng không dám kêu, chỉ có thể trơ mắt nhìn nam nhân kia đi theo một tên tiểu thái giám khác, cuối cùng lại biến mất ở bụi hoa phía cuối hành lang.

"Ngụy cô nương, sao sắc mặt ngài lại khó coi như vậy?" Phía sau đột nhiên vang lên giọng nói của nữ tử.

Toàn thân Ngụy An Lan cứng đờ, nàng xoay người, thấy hai cung nữ tay cầm lẵng hoa đang mỉm cười nhìn nàng.

Hai cung nữ này nàng không quen biết, không phải người của Thọ Khang cung.

"Đúng vậy, sắc mặt ngài rất khó coi, là thấy gì hay sao?" Một cung nữ mỉm cười nhìn nàng, tay từ trong rổ lấy ra một đóa hoa: "Cô nương có muốn cài đóa hoa này hay không?"

Ngụy An Lan chớp chớp mắt, trên mặt lộ ra vẻ ngượng ngùng: "Mới vừa rồi ngồi ở bên cạnh ao hơi lâu, chân đều đã tê rần, thân thể không biết phải cử động như thế nào?" Nói rồi nàng vươn tay tới: "Không biết hai vị tỷ tỷ là người trong cung nào, có thể đỡ ta một chút hay không?"

Một cung nữ vội duỗi tay ra đỡ lấy nàng, nàng chậm rãi đi vài bước, ngã ngồi ở trên một khối giả thạch, cười khổ mà nói: "Cũng may có các tỷ tỷ giúp đỡ, nếu không một lát có té ngã đã thì thật là mất mặt."

Hai cung nữ đưa mắt nhìn nhau một cái, cung nữ vừa nãy đưa hoa cho nàng cười nói: "Bên cạnh ao gió rất lớn, về sau cô nương không nên ngồi lâu ở đó."

"Ngài vừa mới nói không thấy cái gì sao?"

Vẻ mặt Ngụy An Lan mờ mịt: "Thấy cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Chưa thấy được người vừa mới đi qua?"

"Có, vừa rồi không phải có hai vị công công đi qua hay sao?" Ngụy An Lan duỗi tay ra chỉ chỉ: "Vừa rồi ta nhìn thấy bọn họ, còn nghĩ có nên nhờ bọn họ đến giúp hay không, đột nhiên nghĩ lại, tuy nói là thái giám nhưng chung quy cũng là nam nữ khác biệt..." Nàng càng nói âm thanh càng nhỏ, vẻ mặt xấu hổ: "Các tỷ tỷ có việc muốn tìm hai vị công công kia sao? Nếu vậy thì hiện tại đuổi theo còn kịp, bọn họ vừa mới rời đi thôi."

Hai cung nữ mỉm cười cười lắc đầu, còn muốn nói thêm gì đó, vừa lúc thị nữ tùy thân của Ngụy An Lan tìm đến.

"Hai vị tỷ tỷ là người trong cung nào?" Trên mặt Ngụy An Lan nở nụ cười ngượng ngùng: "Hôm nay cũng nhờ có hai vị, mong hai vị tỷ tỷ cho biết tên, để lần tới ta tìm đến cảm tạ."

Hai cung nữ kia liền nói không dám, chỉ nói bản thân địa vị thấp kém, không nhận nổi lời cảm tạ của Ngụy cô nương.

Ngụy An Lan cũng không làm khó các nàng, sau khi nhận lễ, liền để nha hoàn đỡ mà khập khiễng rời đi.

"Nàng thật sự không có vấn đề chứ?" Thấy nàng đã đi xa, một cung nữ nói.

"Nếu trong lòng có quỷ, mới vừa rồi nàng cũng sẽ không hào phóng mà nói đã nhìn thấy gia như vậy." Một cung nữ khác thở phào nhẹ nhõm, sắp xếp lẵng hoa lại cho chỉnh tề ngay ngắn, ngăn cách với ánh nắng mặt trời: "Nàng ta cũng chỉ mới tiến cung không lâu, căn bản chưa từng gặp gia, cho dù có thấy, cũng sẽ không suy nghĩ gì."

"Ngươi không nhìn thấy sao? Mới vừa rồi gia nhìn nàng như vậy..." Cung nữ oán hận mà nói, vẻ mặt hâm mộ lẫn ghen tị: "Thật muốn hủy đi khuôn mặt này của nàng ta."

https://thuviensach.vn

"Bớt gây chuyện đi, nếu nàng đoán được thân phận của gia, chúng ta mới có thể động thủ. Ngươi cũng biết gia để ý đến nàng, nếu sau này biết chúng ta dễ dàng động thủ với nàng, gia có thể đem chúng ta đi lột da sống!"

Lời nói vừa thốt ra, hai người đều không thể khống chế mà rùng mình một cái.

Thủ đoạn của gia nhà các nàng, không có người nào biết rõ ràng hơn các nàng cả.

"Nàng ta không giống những cung nữ kia, giết nàng thì càng thêm nhiều phiền toái. Giữ lại đi."

Hai cung nữ lặng lẽ rời đi.

Đã tránh được một kiếp, Ngụy An Lan vịn tay tiểu nha hoàn, lảo đảo mà đi đến Thọ Khang cung.

Phía sau lưng nàng sớm đã ướt đẫm, bước chân xiêu vẹo, cảm giác sẽ té ngã bất cứ lúc nào. Tiểu nha hoàn kia chưa từng thấy qua bộ dáng chật vật của nàng như hiện tại, khi đỡ tay nàng cũng phải cố hết sức, liền nói: "Cô nương, cô nương, chúng ta nghỉ ngơi một chút đi!"

Ngụy An Lan cảm thấy trước mắt đột nhiên biến thành màu đen, ngực cũng phát đau, sau gáy lại có cảm giác một trận khí lạnh kéo tới.

Hoảng hốt nhớ lại thời điểm mình và Tần Tiêu chia tay ở trước cửa cung, ánh mắt Tần Thiếu Giám mang theo ý vị thâm trường, hạ giọng thật thấp nói với nàng một câu, khiến người khác không thể nghe được.

"Ở trong cung cần lưu ý một chút, đừng tin tưởng bất luận kẻ nào, dù là ai đi nữa!"

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan đột nhiên nhảy dựng lên, khiến tiểu nha hoàn khiếp sợ.

"Cô nương?"

Ngụy An Lan bình tĩnh tâm trạng, nói với nàng ta: "Khi ta từ trên núi trở về, Hoàng Hậu nương nương ban cho ta một kiện áo kết trân châu bát bảo, đặt trong cái tráp bằng gỗ tử đàn hương nạm lam ngọc, ngươi có thấy qua không?"

Nha hoàn kia mờ mịt lắc đầu: "Chưa từng thấy qua ạ."

"Ta cũng không nhìn thấy nó. Nghĩ lại, khi đó là Tần Thiếu Giám hộ tống chúng ta trở về, nói không chừng do đồ vật quá nhiều nên bị lẫn lộn vào." Ngụy An Lan dừng một chút, hít sâu một hơi: "Chúng ta đi về trước, một hồi nữa ngươi tự mình đi đến Thượng Tẩm cục một chuyến, giúp ta hỏi Thiếu Giám đại nhân xem hắn có từng nhìn thấy cái tráp kia của ta hay không?"

"Vâng!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Thái Phi Tức Điên

Biết bao nhiêu cặp mắt đang nhìn xuống bàn tay trống không thần kì+ Nảy sinh tình cảm+ Thái phi sắp điên rồi!

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Nhận được tin, Tần Tiêu ngay cả ánh mắt cũng không chớp một cái, cười nói: "Nghe cô nương nói như vậy, hình như chỗ của ta quả thực có cái tráp như vậy. Vậy đi, ngươi trở về báo lại trước với cô nương của các ngươi, miễn cho nàng ta lo lắng cuống cuồng, ta sửa sang lại một chút, tìm cái tráp rồi tự tay đưa đến Thọ Khang cung".

Tiểu nha hoàn nghe được trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới tìm được đồ thuận lợi như vậy, lại nghe nói Thiếu giám đại nhân sẽ đích thân đưa qua, không bảo nàng kéo cái tráp nặng muốn chết đó về, đương nhiên rất cao hứng trở về phục mệnh.

Tần Tiêu đi lòng vòng mấy vòng trong phòng, quả nhiên mò ra được cái tráp dài bằng gỗ hương tử đàn khảm ngọc tùng thạch dưới gầm giường. Hôm ấy hành lí đặt ở trước sau trên xe, tráp này đặt ở phía trên, chắc là bị Ngụy An Lan nhìn thấy, cũng may nàng lanh mắt nhớ kỹ, nói không kém tí nào.

Áo lót trân châu mặc mùa hè vừa mát mẻ lại dưỡng da, rất nhiều phi tần phân vị cao đến mùa hè đều thích khoác thêm một cái vào áo trong để mặc, tuy quý trọng nhưng cũng không phải hiếm thấy. Trong tráp này của

https://thuviensach.vn

Tần Tiêu, vừa khéo đựng một cái. Là Hoàng Hậu nương nương nhờ hắn đưa cho Hiền phi nương nương, người chăm sóc Đại công chúa. May là chưa có đưa đi.

Tử hương đàn rất nặng, mùi thơm nồng đậm, Tần Tiêu nâng một tay cũng không thấy tốn chút sức lực nào. Hắn ước lượng cái tráp trong tay rồi quay người đi khỏi Thượng Tẩm cục.

"Làm phiền Thiếu giám đại nhân đi chuyến này". Ngụy An Lan bảo nha hoàn đưa trà, mời Tần Tiêu ngồi xuống.

Tần Tiêu nhìn nhìn nàng, chỉ mấy ngày ngắn ngủi không gặp, cằm của Ngụy An Lan đã nhọn đi không ít, bọng mắt dường như cũng hơi đen.

"Mấy ngày nay cô nương có chỗ nào không ổn ư?"

Đây chính là không ngủ đủ giấc, đã khiến cho mỹ nhân tiều tụy như vậy, Tần Tiêu thấy dáng vẻ ủ rũ của nàng bất giác có chút đau lòng. Tiểu cô nương này an ổn đi theo phụ mẫu nhậm chức thì tốt biết bao. Ngụy Thái phi lại muốn đón nàng đến trong kinh, muốn giúp nàng tìm một mối hôn nhân tốt. Thế nhưng lại đem nàng tới cái vũng nước đục này, quả thực rất vô tội.

"Trong cung rốt cuộc cũng không mát mẻ như trên núi". Ngụy An Lan cười khẽ một tiếng nói: "Cũng may Thiếu giám người có thể chịu đựng được. Ta ở trên núi rồi thì một đêm nóng nực ở kinh thành này ta chịu cũng không nổi, người ở trên núi mát mẻ mấy ngày, sao rồi, về đây có khó chịu hay không?"

Tần Thiếu giám mặc dù không cười, nhưng đôi mắt thật dài kia hơi cong lên, ánh mắt sáng trong nhu hòa, Ngụy An Lan nhìn một chút, đột nhiên cảm thấy trên mặt nóng bừng, nhịp tim cũng có chút không khống chế được. Nam nhân xinh đẹp như vậy nhất định chính là oan nghiệt. A di đà phật, sắc tức thị không!

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan và Tần Tiêu gặp nhau, bốn phía có chừng sáu cung nữ đang đứng, tuy cũng rũ hai mắt nhưng lỗ tai vẫn đang ngóc lên. Không có cách khác, dáng người Ngụy An Lan rất đẹp, Ngụy Thái phi lại rất để tâm đến nàng, Tần Thiếu giám lại là một mỹ nam tử nổi danh trong cung... mặc dù chỉ là một thái giám. Ngồi ở trong phòng muốn nói chuyện tư mật gì đó là hoàn toàn không thể.

Ngụy An Lan đặt chung trà xuống, để thị nữ nhận lấy tráp gỗ trong tay Tần Tiêu, cười nói: "Nhờ có Thiếu giám thận trọng, nếu để áo lót trân châu mà Hoàng Hậu nương nương ban thưởng thất lạc, hắn là đại tội rồi. Cứ xem như tiểu nữ nợ Thiếu giám vậy".

Tần Tiêu cúi đầu thi lễ: "Chuyện nên làm mà thôi, tại hạ không dám".

Ngụy An Lan đứng lên, nói với Tần Tiêu: "Thiếu giám người sau đợt này còn phải trở về trên núi, nương nương thích hoa, ở chỗ này của ta có trông mấy bụi thược dược khác giống, mấy hôm nay vừa nở, Thiếu giám biết sở thích của nương nương không bằng giúp ta xem thử, chọn hai cành đẹp một chút mang đi".

Tần Thiếu giám đứng lên nói: "Xin nghe theo".

Ngụy An Lan gật đầu một cái, khẽ dao động y phục, yêu kiều đi ra ngoài trước. Tần Tiêu đi theo xa xa sau lưng nàng nửa bước, xa hơn chút nữa chính là các cung nữ trong Thọ Khang cung.

Lần trước để cho Ngụy An Lan tự ý chạy ra ngoài, khi trở về sắc mặt trắng bệch, những cung nữ phụ trách chăm sóc Ngụy cô nương đã bị Ngụy Thái phi quở trách một trận, lúc này cũng không dám xem thường nữa. Chỉ thấy Ngụy An Lan và Tần Thiếu giám hai người nói chuyện với nhau nhưng hơn nửa là nói về tình huống của Hoàng Hậu và Hoàng Thượng ở núi Thúy Bình hoặc chỉ cho hắn thấy những hoa hoa thảo thảo trong hậu viên này. Hai người hành sự lễ độ, trong lời nói trò chuyện cũng không

https://thuviensach.vn

vượt qua quy củ, cho nên cũng yên tâm hơn phân nửa. Đi theo mãi, dần dần đã không còn khẩn trương cẩn thận nữa.

Ngụy An Lan dường như hoàn toàn không chú ý tới cung nhân sau lưng vậy, nói nhảm hồi lâu với Tần Thiếu giám, mà Tần Thiếu giám cũng rất kiên nhẫn cùng nói chuyện phiếm với nàng, không hề thể hiện ra một chút khó chịu nào.

Ánh nắng long lanh, chiếu lên thân mình hai người bọn họ, như bức tranh sơn thủy, nhẹ nhàng khoan khoái, nếu thêm chút nét vẽ tỉ mỉ, thì hết sức tinh xảo đặc sắc. Đều là nam nữ như tranh vẽ, sau lưng lại có bầu trời xanh biếc, bóng cây đan xen, bóng hoa phù dung chiếu rọi, đẹp đến mức người ta không dời tầm mắt đi đâu được. Các cung nữ đi theo phía sau bọn họ cảm thấy rất khó hiểu, hai người này như trời đất tạo nên, xứng đôi như vậy. Chỉ tiếc.... Thật đáng tiếc....

Tần Tiêu nghe theo Ngụy An Lan chỉ mà đi hái một đóa hoa thược dược Nam Vang ngọc trâm nhiều cánh lớn, trong lúc ngón tay của hai người giao nhau, một viên giấy đã nhanh chóng được nhét vào trong tay Tần Tiêu.

"Hoa này rất đẹp chắc Hoàng Hậu nương nương sẽ rất thích". Tần Tiêu lật tay không tiếng động thu viên giấy kia vào trong ống tay áo, tay cầm một mâm hoa lớn đưa cho Ngụy An Lan: "Cô nương người còn đẹp hơn hoa, hoa này cô nương cài lên đi".

Ngụy An Lan nhìn hắn, khóe mắt hơi liếc một cái, ngồi xổm xuống thi lễ: "Đa tạ Thiếu giám đại nhân".

Mục đích gọi người tới đã đạt được, Tần Tiêu không tiện lưu lại nữa, hai người hành lễ xong thì cáo từ rời đi. Không biết tại sao, nhìn đôi mắt trong suốt long lanh kia của Ngụy cô nương, trong lòng Tần Tiêu sinh ra

https://thuviensach.vn

một chút không nỡ. Cùng có cảm giác quyến luyến không rời đó còn có Ngụy An Lan.

Hai người trẻ tuổi đều chưa từng thể nghiệm qua tình yêu, cũng không nói được trong lòng có cảm giác mất mác nhàn nhạt lại mơ hồ bận lòng đó là vì đâu. Chỉ cảm thấy trong ngực hơi có chút khó chịu, trong chua ngọt lại mang theo mấy phần đắng chát, bước chân cũng đình trệ. Loại chuyện này hơn phân nửa là chính bản thân mình không hiểu được, trên mặt mình có chút khác thường cũng không hay. Nhưng ba bốn cung nữ ở phía sau bọn họ từng người đều có ánh mắt rất độc, mới vừa rồi còn cảm thấy ung dung, lúc này nhìn thấy ánh mắt hai người liền thầm nghĩ không ổn.

Bóng người của Tần Tiêu đã rời đi rất lâu, Ngụy An Lan vẫn còn đứng ở trước cửa viện, tâm tư không biết đã bay đi đâu. Thị nữ thiếp thân gọi nàng mấy tiếng mới hồi hồn trở lại.

Đến buổi chiều Ngụy Thái phi gọi Ngụy An Lan tới, cho lui hết những cung nữ hầu hạ bên cạnh, để nàng ngồi đối diện với mình.

Ngụy An Lan không biết Ngụy Thái phi gọi mình tới có gì phân phó, nhưng luôn cảm thấy không khí này có gì đó không thích hợp. Ngụy Thái phi rất ít khi dùng gương mặt nghiêm khắc như vậy nhìn mình, bộ dạng ôm đầu đau lòng. Ngụy An Lan thầm kêu một tiếng không ổn, nhưng cũng có chút chột dạ không thể giải thích được.

Ngụy Thái phi nhìn nàng chòng chọc hồi lâu, mới chậm rãi nói: "Bây giờ ngươi cũng đã lớn rồi, không thể cứ ở bên cạnh bổn cung mãi như vậy được. Ban đầu ta cảm thấy lấy tướng mạo tài hoa của ngươi làm nhất phẩm Hầu phu nhân cũng có thể, đáng tiếc ngươi lại không có mệnh này, hắn cũng không có phúc phận này..."

Ngụy An Lan lo lắng đề phòng chờ Ngụy Thái phi nói tiếp, ai ngờ một lúc lâu cũng không nghe giọng nói của Thái phi. Nàng ngẩng đầu lên, kinh

https://thuviensach.vn

hãi phát hiện Thái phi đang rơi lệ.

"Thái phi nương nương!"Ngụy An Lan hoảng loạn, Ngụy Thái phi ôn hòa, thế nhưng tính tình cũng rất mạnh mẽ, nàng đi theo Thái phi lâu như vậy vẫn là lần đầu tiên thấy Thái phi khóc thương tâm như vậy.

Ngụy Thái phi cầm khăn tay lau lau nước mắt, hít sâu một hơi giống như hạ quyết tâm rồi nói: "Đợi Hoàng Thượng trở về, ta sẽ bảo hắn chỉ hôn ngươi với Thẩm gia. Gia đình Thẩm Các gia phong thanh liêm, tuổi tác tướng mạo đích trưởng tôn của hắn cũng tương xứng với ngươi, mặc dù vẫn chưa có công danh, nhưng gia thế trong sạch, Thẩm gia lại là thư hương thế gia, cũng coi như xứng với ngươi. Cứ quyết định vậy đi, một lát ta sẽ viết thư cho phụ thân của ngươi!"

Ngụy An Lan trực tiếp ngây ngốc. Nàng làm sao cũng không nghĩ tới rằng Ngụy Thái phi gọi nàng tới là để thay nàng đính hôn. Thẩm thiếu gia kia nàng đã từng nghe Thái phi nhắc loáng thoáng, chẳng qua khi đó Thái phi ngại người ta mười bảy, mười tám tuổi mà vẫn chưa thi đậu cử nhân, cảm thấy không xứng với An Lan xinh đẹp nhà mình. Sao bây giờ lại đột nhiên như vậy, quyết định phải đính hôn chứ?

Ngụy An Lan vội đứng dậy: "Nương nương, cô, đang yên đang lành sao lại nói chuyện này chứ? Con... con..." Con con nửa ngày cũng không biết phải nói gì, chẳng qua cảm thấy trong lòng bực bội khó chịu, giống như bị một tảng đá lớn chặn lại vậy, vừa khổ sở lại phẫn uất, các loại cảm xúc rối ren với nhau hóa thành một câu nói ra miệng: "Con không muốn lập gia đình!"

Ánh mắt Ngụy Thái phi lạnh lẽo: "Ngươi không muốn lập gia đình, chẳng lẽ muốn cưới một tên thái giám?"

Ngụy An Lan ngẩn ra, Thái phi nói gì vậy? Chẳng lẽ trong mắt Thái phi, thái giám không phải là người?

https://thuviensach.vn

"Ngươi còn trẻ thì hiểu cái gì?" Thái phi nhìn thấy vẻ mặt sợ hãi của nàng, lại tức nàng không biết hơn thua, lại đau lòng nàng trẻ con không hiểu chuyện, không nhịn được mà mắng: "Vậy Tần Tiêu kia là thứ gì? Một tên phế nhân, thứ phế vật, chẳng qua khuôn mặt dáng dấp đẹp một chút mà cũng dám tới câu dẫn An Lan của ta? Đợi ngày mai ta tìm được chỗ sai nào, ta trượng tễ chết cái tên nô tài chết bầm này!"

Hai mắt Ngụy An Lan trợn tròn, nhìn Thái phi trước mắt, cơ hồ không dám tin tưởng lỗ tai của mình.

"Cô mẫu", qua hồi lâu, lồng ngực kịch liệt phập phồng của nàng mới bình phục lại, nàng đứng lên, quỳ xuống trước mặt Ngụy Thái phi: "An Lan không biết người nghe người ngoài nói cái gì, mong người bớt giận rồi nghe con nói một chút".

Ngụy Thái phi cũng thở hổn hển hồi lâu, nghe nàng nói như vậy, tức giận cắn răng nói: "Được, nói thử xem, ngươi có lý lẽ gì".

"Hôm nay con gặp Tần Thiếu giám là vì nhờ hắn lấy giúp con vật mà Hoàng Hậu nương nương ban cho. Con và hắn chẳng qua chỉ nói mấy câu, đi nửa vòng sân, cũng là nói chuyện của nương nương, từ đầu đến cuối bên cạnh con và hắn có không dưới bốn cung nữ đi theo. Không biết Tần Thiếu giám câu dẫn con thế nào, là lời nói hay hành động? Mời Thái phi nương nương gọi người mật báo ra, đối mặt đối chất với con".

Ngụy Thái phi không nói nữa, loại chuyện này chẳng qua người ta chỉ để trong mắt, đoán chừng một chút mà thôi đương nhiên không có bất kì bằng chứng nào.

"Hồ ngôn loạn ngữ như vậy, không chỉ làm ô uế danh tiếng của con và Tần Thiếu giám, cũng là gièm pha cung vi, bỗng dưng đội cái mũ dâm loạn hậu cung cho Hoàng Thượng. Nếu Hoàng Hậu biết được, nhất định sẽ không để yên". Ngụy An Lan nhấn mạnh.

https://thuviensach.vn

Ngụy Thái phi im lặng chốc lát, nghiêng đầu sang chỗ khác nói một tiếng: "Ngươi và hắn không có chuyện gì vậy là được rồi, cứ xem như lúc nãy ta chưa nói gì".

"Lời đã nói ra cũng giống như mực đã hắt lên giấy, sao có thể nói thu lại thì thu lại?" Mắt Ngụy An Lan đỏ ngầu, nước mắt chảy xuống: "Tần Thiếu giám là người cũ của Khang Vương phủ, từ nhỏ đã hầu hạ Hoàng Thượng, được Hoàng Thượng hết sức tín nhiệm. Cho dù là nhân phẩm hay học thức đều là nhân vật đứng đầu trong cung. Ngoại trừ việc thân thể có khiếm khuyết thì có chỗ nào hắn không so được với người ngoài chứ? Không chỉ Hoàng Thượng coi trọng hắn mà Quan quân hầu cũng xem hắn là bạn. Thái phi nương nương người hiểu lầm cháu gái cũng được nhưng sao có thể nghĩ Tần Thiếu giám như vậy?"

Trên mặt Ngụy Thái phi xẹt qua vẻ tức giận, còn nói không có tư tình với Tần Tiêu, mà từng câu từng chữ đều bênh vực hắn, một chút cũng không để ý tới thể diện của mình. Hơn nữa Ngụy An Lan không nhắc tới Bùi Nghi còn được, vừa nhắc tới Bùi Nghi, trong lòng Ngụy Thái phi càng giận hơn.

"Nếu hắn không phải nội thần, thì tiền đồ nhất định còn tốt hơn". Ngụy An Lan than nhẹ một tiếng: "Thật đáng tiếc".

"Đáng tiếc cái gì?" Ngụy An Lan luôn ôn thuận nghe lời, vậy mà lần này vì một thái giám mà tranh cãi với bà, Ngụy Thái phi rất giận, vỗ bàn một cái: "Chẳng qua gương mặt dáng dấp khá một chút mà thôi, cũng không biết có phải dựa vào mặt hay không nữa, làm chuyện dơ bẩn với người khác để có được chút thể diện này. Một tên thái giám mà vẫn nghĩ rằng bản thân mình hơn được người khác sao?"

"Thái phi nương nương!" Ngụy An Lan cũng nóng nảy, trước kia Ngụy Thái phi không phải là người chua ngoa như vậy, sao động tới

https://thuviensach.vn

chuyện của Tần Tiêu lại có thể phỏng đoán mà hắt bát nước dơ cho nàng được chứ?

"Thế nào, đau lòng sao?" Ngụy Thái phi không đợi nàng trả lời, lạnh lùng nói: "Nói cho ngươi biết, chỉ cần ta còn sống một ngày, thì tuyệt đối không để ngươi đi vào lầm đường lạc lối mà thích một tên thái giám đâu. Ngươi không phải nói hắn được Hoàng Thượng tán thưởng sao, có quan hệ rất tốt với Bùi Hầu sao? Ngày mai ta sẽ xử lý hắn, muốn xem một chút Hoàng Thượng có thể vì hắn mà trở mặt với ta hay không, Bùi Hầu có thể vì hắn mà tới chỗ bổn cung tìm phiền toái hay không!"

Ngụy Thái phi điên rồi, ai cũng biết gần đây Tần Tiêu rất được ý Hoàng Hậu, huống chi Tần Tiêu còn là quan ngũ phẩm nội thị, sao có thể tùy tiện tìm một tội danh rồi đánh chết chứ?

Ngụy An Lan thấy vẻ mặt dữ tợn của Ngụy Thái phi, biết vị cô mẫu này của mình tức giận, nói không chừng nhất thời kích động có thể đánh chết Tần Tiêu thật, vội đến nổi nhảy cỡn lên ôm bắp đùi Thái phi: "Cô mẫu, đừng mà, chúng ta cái gì cũng không có, người nghĩ lại đi, đừng giết oan Tần Thiếu giám!"

"Lôi ra, mau lôi ra!" Ngụy Thái phi kêu to: "Người đều chết hết rồi hay sao? Kéo Ngụy An Lan ra cho bổn cung, nhốt lại, không cho phép nó ra cửa nửa bước, cũng không cho bất cứ người nào đến gặp nó!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Đêm Dài Chưa Dứt (Thượng)

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Tần Tiêu không biết Ngụy An Lan vì hắn mà bị Ngụy Thái phi giam lại. Tin tức mà Ngụy An Lan truyền cho hắn quả thực quá đáng sợ. Theo như trong tờ giấy của nàng thì nam nhân thần bí đó không thể nghi ngờ chính là phế Thái tử Lý Kỳ.

Núi cao đường xa, làm sao Lý Kỳ vượt qua được trùng trùng người trông chừng mà bước tới địa phận kinh thành, lại như thế nào mà có thể vòng qua được Cấm vệ trong cung lẫn vào nội uyển bên trong hoàng cung? Trong cung rốt cuộc có bao nhiêu nội gian, có bao nhiêu cọc ngầm chứ? Suy nghĩ một lát liền cảm thấy trong lòng khiếp sợ.

Hiện giờ Hoàng Thượng và Hoàng Hậu vẫn còn ở Giang Châu, cũng không biết bên kia tình hình như thế nào. Lý Kỳ lẻn vào hậu cung là muốn gì chứ? Hắn muốn tọa trấn trong cung, trước tiên sẽ thưởng thức cung biến mà hắn và mẫu thân của hắn phát động!

Mặt trời dần ngã về Tây, Tần Tiêu ném tờ giấy vào lư hương đốt thành tro. Trước mắt thời gian vô cùng cấp bách, không thể có một tia do dự nào được. Tần Tiêu đóng cửa lại, nhanh chóng biến mất trong ánh chiều tà.

Trong mười sáu đội hộ vệ của hoàng thành, có ba đội là không thể xuất hiện trước mặt người khác, chuyên trách bảo vệ an toàn của nhân thân Hoàng Đế. Một là Long Nha, một là Thanh Hổ và một là Dạ Tê.

https://thuviensach.vn

Long Nha vệ và Thanh Hổ vệ vẫn có người từng gặp được, nhưng Dạ Tê vệ là truyền thuyết trong truyền thuyết, chưa bao giờ có người tận mắt nhìn thấy người của Dạ Tê vệ. Bọn họ là ám vệ ẩn núp sâu nhất, không giống với Long Nha hoặc Thanh Hổ mà ở bên cạnh Hoàng Đế, thời thời khắc khắc cảnh giác quan sát bốn phía. Bọn họ có thể chỉ là một tên hoa tượng trong cung, cũng có thể chỉ là một tên thô dịch chuyên phụ trách vẩy nước quét nhà, hoặc có thể là tiểu thái giám lim dim ôm phất trần đứng ở ngoại điện.

Dạ Tê vệ tổng cộng có ba mươi sáu người, phân tán khắp nơi trong cung. Thống lĩnh của bọn họ, chính là Tần Tiêu Thiếu giám của Thượng Tẩm cục. Chẳng qua Tần Thiếu giám sau khi rời khỏi Thượng Tẩm cục thì lại thay đổi gương mặt. Vẻ tuyệt đại phong hoa ẩn mình dưới vẻ ngoài bình thường, thế nhưng đôi mắt sâu thẳm vẫn lấp lánh rực rỡ giữa bóng đêm.

Sự tồn tại của Dạ Tê là tuyệt đối bí ẩn, bọn họ tuy trải rộng ở các xó xỉnh trong cung nhưng chỉ cần không đến mức liên hệ tới sinh tử của Hoàng Đế thì tuyệt đối sẽ không hiện thân.

Trích Tinh lầu cao nhất trong cung nằm ở trung tâm nhưng hơi lệch về phía Bắc, ráng chiều đỏ rực vùng vẫy trên đường chân trời trong chốc lát rồi dần dần hòa mình vào biển cả, trả lại bầu trời rộng lớn cho bóng đêm.

Trên Trích Tinh lầu, vang lên ba tiếng vân khánh[1] trong suốt, xa xăm. Một khắc đồng hồ sau, trong Trích Tinh lầu bay ra mười mấy bóng đen, xẹt qua rồi hòa mình vào trong bóng tối. Ở trên đỉnh lầu, một con bồ câu đưa thư trắng như tuyết vỗ cánh bay thật cao. Đây là do Tần Tiêu báo hiệu với núi Thúy Bình, hắn không biết rằng vào buổi sáng ở đây sau khi Vinh Vương nhận được thư gửi từ Giang Châu thì đang mang một ngàn phủ binh lặng lẽ rời Ngọc Tuyền sơn trang, đóng trại ở bên ngoài hoàng thành.

[1] Vân khánh: tên một loại nhạc khí.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi đứng trên đỉnh núi Thúy Bình, trông về kinh thành phía xa xa. Gió núi mãnh liệt, thổi tung áo choàng và mái tóc dài rũ xuống của hắn, thân thể gầy yếu của hắn đứng vững vàng ở đó, mặc dù sức gió hết sức mãnh liệt giống như muốn cuốn hắn bay luôn vậy nhưng nam nhân này vẫn như thanh từ giữa núi, không nhìn ra được một chút dáng vẻ dao động.

"Hầu gia, trong kinh có thư đưa tới". Một người bí mật đi đến sau lưng Bùi Nghi, thấp giọng nói.

"Thư của Tần Tiêu?"

"Vâng".

Bùi Nghi nhíu mày: "Đưa đây".

Trên ống trúc nhỏ có nhét vào một phong thư, Bùi Nghi bóp ống trúc, rút ra một trang lụa mỏng như cánh ve. Người hầu mang đèn lồng đến gần, mượn ánh đèn, Bùi Nghi xem một chút rồi nheo mắt lại.

"Quả thực rất đúng lúc, may mà ta sớm đã để Vinh Vương mang binh đi qua. Xem ra đêm nay hắn sẽ có biến". Hắn trầm tư trong chốc lát, nói với người hầu: "Đem ngựa tới, ta muốn đích thân hồi kinh lược trận".

"Nhưng mà Hầu gia, Hoàng Thượng và Hoàng Hậu vẫn còn ở đây mà".

Bùi Nghi cười lạnh một tiếng, nói: "Người ta biết chỗ này không phải chính chủ, lại có trọng binh ba vệ lưỡng doanh canh giữ, hiện giờ bọn họ sẽ không tới đây, muốn tới cũng chờ tới trời sáng hết thảy đã định, sau khi bọn họ nắm chặt quyền hành trong cung và sự ủng hộ của triều thần thì mới có thể phái binh vây núi, ép chúng ta giao người".

"Vâng". Người hầu không dám nói gì nữa, xoay người đi chuẩn bị.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi phất ống tay áo, bước nhanh xuống núi.

Ở chỗ miệng núi, Tiếu Trầm Mặc đang đợi hắn. Bước chân Bùi Nghi hơi ngừng, trong bóng đêm nhìn nàng, ánh mắt u ám không rõ.

"Bùi Hầu". Tiêu Trầm Mặc thi lễ một cái.

"Ngươi ở đây làm gì?" Bùi Nghi chỉ hơi dừng một chút, lại tiếp tục sải bước đi về phía trước.

Tiêu Trầm Mặc bước nhanh đuổi theo: "Là đệ đệ của ta đưa thư tới?"

"Phải thì sao?"

"Đêm giờ Dần hắn truyền tin đến, nhất định là trong cung có biến cố".

Dưới chân Bùi Nghi không ngừng, chân của Tiếu Trầm Mặc không dài như hắn chỉ có thể chạy chậm đuổi theo: "Hầu gia, cho ta đi với".

Bùi Nghi đột nhiên dừng lại, Tiếu Trầm Mặc chưa kịp dừng lại , suýt nữa đụng vào người hắn.

"Tiếu nữ quan, thân phận bây giờ của ngươi là gì? Người đừng quên trước khi Đế Hậu đi, ngươi đã nhận lời như thế nào".

Tiếu Trầm Mặc im lặng chốc lát, cúi người hành lễ nói: "Dạ, nô tỳ không dám quên".

"Nô tỳ?" Khóe miệng Bùi Nghi nhếch lên: "Đường đường là Quận chúa Đại Lý quốc, mở miệng ra từng câu từng chữ nô tỳ không sợ phụ mẫu ngươi ở cửu tuyền đau lòng thất vọng hay sao". Đây là lần đầu tiên Bùi Nghi trực tiếp biểu đạt khinh thị và địch ý với nàng như vậy.

Tiếu Trầm Mặc mặc dù đã sớm chuẩn bị nhưng trái tim bị hắn đâm như vậy cũng khó tránh khỏi có chút khó chịu.

https://thuviensach.vn

Bốn bề vắng lặng, cận vệ của Bùi Nghi cầm đèn lồng đứng xa xa một bên, chỉ chờ bất cứ khi nào chủ nhân phát lệnh lên đường.

Nhìn cặp mắt vì hơi xếch lên mà tỏ vẻ bất cận nhân tình kia của Bùi Nghi, Tiếu Trầm Mặc chỉ dời tầm mắt, cổ họng khô khốc nói: "Chuyện năm đó là do ta hành sự lỗ mãng, ta thật có lỗi với ngươi. Đợi chuyện này xong rồi, đại thù Tiêu gia ta báo được rồi, Bùi Hầu muốn mạng của ta, thì cứ lấy đi".

Bùi Nghi không nhìn nàng nữa, vẫy tay để cận vệ dắt ngựa tới, bước lên bàn đạp phi thân lên ngựa. Cánh tay nhỏ của hắn dựa trên yên ngựa, cúi người xuống, khẽ nói với Tiếu Trầm Mặc: "Cái gọi là chuyện năm đó, bổn hầu vốn dĩ không nhớ nổi!"

Vừa nói thì quất một roi, vó trước của con ngựa bay lên không, hí một tiếng đã lao xuống núi.

Gió táp hết sức mãnh liệt, thổi lộn xộn một bên búi tóc của Tiếu Trầm Mặc, nàng nhìn người và ngựa hòa mình vào bóng đêm, qua hồi lâu mới lẩm bẩm yếu ớt: "Sao nhiều năm vậy rồi mà vẫn kiêu ngạo như vậy chứ".

Nàng giơ tay vén mớ tóc lộn xộn ra sau tai, tâm trạng không yên xoay người rời đi.

Chương Thái Hậu mặc cả bộ quan phục của Thái Hậu, thần sắc nghiêm nghị ngồi ở Trường Nhạc cung, trên đầu gối của bà đặt một cây bảo kiếm dài ba thước, nạm vàng khảm ngọc, là vật năm đó Tiên Đế ban cho bà. Mặc dù lưỡi kiếm vẫn chưa từng khai phong, chỉ là một vật trang trí nhưng khi tay bà vuốt vỏ kiếm, vẫn cảm thấy trong lồng ngực kích động, tràn đầy hào hứng.

Qua đêm nay, tất cả đều đã khác rồi. Bà vất vả cực khổ, ẩn nhẫn giải vờ yếu đuối ngần ấy năm, còn không phải vì ngày hôm nay sao?

https://thuviensach.vn

Năm ấy Thái tử nóng lòng thượng vị, vội vàng bức vua thoái vị, bại sự bị bắt, dựa theo tính tình của Tiên Đế không phải dải lụa trắng thì chính là ly rượu độc. Là bà, ném hết mặt mũi, bỏ mặc chỉ trích, vùng vẫy ăn vạ, dùng cái chết để đe dọa, ngàn cầu vạn cầu mới khiến cho nam nhân tâm ngoan đó nhả ra, lưu đày hắn tới Lĩnh Nam. Phía Nam, nhưng là địa giới của Chương gia nhà bà. Từ khi Tiên Đế nói rằng đày Lý Kỳ đến Lĩnh Nam, bà đã thắng một nửa.

Bà vẫn luôn dè dặt khôn khéo che giấu mình, bởi vì vị phụ thân xuất thân từ đồ tể kia của bà đã ba lần bốn lượt nhắc nhở bà trước khi xuất giá rằng phải cất giấu hết tiểu tâm tư của mình. Không có nam nhân nào sẽ thích một nữ nhân đặc biệt ngu xuẩn, thô kệch cả. Nhưng cũng không có vị đế vương nào sẽ vui vẻ khi phi tần bên cạnh mình quá thông minh. Thiếp thất quá thông minh chỉ khiến cho hậu trạch trở nên hỗn loạn, nguy hiểm. Bà vẫn luôn nhớ rõ, giữ cho sự thông minh ở mức vừa phải. Trước mặt đế vương, bà là một sủng phi thông minh nhưng đơn thuần, là mẫu thân cưng chiều nhi tử. Ở trước mặt Lý Duệ, bà là nữ nhi của đồ tể thô kệch, chỉ biết dùng phương thức thô bạo nhất đối kháng với hắn để phát tiết bất mãn.

Đôi môi Chương Thái Hậu vểnh lên, đắc ý cười lên. Cho dù phụ tử hai người các ngươi có khôn khéo bao nhiêu, có bao nhiêu người có khả năng, vẫn phải uống nước rửa chân của lão nương như thường.

Bóng đêm dần khuya, tinh thần Chương Thái Hậu lại dồi dào, đã có chút ngồi không yên rồi. Ngoài điện hiện lên ánh đèn lồng màu đỏ, thân nhi tử Lý Kỳ đã đứng trước mặt bà. Nhi tử đã từng rất tuấn mỹ của bà, lưu lạc ở bên gần bốn năm đổi lấy một đầu tóc bạc, điều này khiến cho lòng Chương Thái Hậu đau như cắt vậy. Lý Duệ đã đoạt đi tất cả của nhi tử bà, bà phải giúp nhi tử đoạt lại hết mọi thứ!

"Kỳ nhi, hết thảy đã chuẩn bị thỏa đáng rồi chứ?"

Lý Kỳ khẽ mỉm cười nói: "Mẫu hậu, câu này người đã hỏi ba lần rồi".

https://thuviensach.vn

Chương Thái Hậu nuốt nước miếng một cái, cười nói: "Mẫu hậu đợi bốn năm, thật vất vả mới đợi được tới ngày này, chúng ta chỉ được phép thành công tuyệt không thể thất bại được".

"Đây là đương nhiên. Tinh vệ mà cữu phụ điều cho nhi thần ở kinh thành đã bố trí xong, trong cung vẫn phải dựa vào mẫu hậu người".

Chương Thái Hậu uy nghiêm nói: "Đương nhiên".

Sau đó nhìn về phía hai nữ quan ở phía dưới nói: "Đi, hai ngươi một người thì đi mời Ngụy Thái phi, một người thì đi mời Đức Phi, Hiền Phi, bảo các nàng cũng mang hai vị Công chúa Bảo Trân, Bảo Ý tới".

Ngụy Thái phi là người nuôi lớn Lý Duệ, trong lòng Lý Duệ không khác với thân mẫu của hắn là bao. Đức Phi và Hiền Phi là hai lão nhân cùng theo hắn tới từ Khang Vương phủ, cho dù không có bao nhiêu cảm tình hắn cũng không thể không quan tâm tới máu xương ruột thịt của mình được. Còn Trương Chiêu nghi vừa mới tấn vị và Bảo Châu, chẳng qua là người có thân phận thấp kém, bà hoàn toàn không để tâm tới.

"Ngụy Thái phi có một cháu gái, nhớ kĩ đừng làm nàng ta bị thương". Lý Kỳ chậm rãi nói.

Chân mày Chương Thái Hậu cau lại, rồi lại cười lên: "Nếu nhi tử của ta trúng ý, mẫu hậu đương nhiên giúp con để ý, cho con được như nguyện".

Lý Kỳ cười lên.

Hai cung nữ kia lĩnh mệnh, mang theo tám cung tỳ đi.

Trăng đã lên đến ngọn cây, Ngụy An Lan bị nhốt ở trong phòng lòng như lửa đốt. Nàng không có bản lĩnh lớn mà có thể tiên tri được đêm nay có biến, chẳng qua vẫn luôn suy nghĩ phải làm thế nào để đưa tin cho Tần

https://thuviensach.vn

Tiêu, để hắn ngày mai ngàn vạn lần đừng đến Thọ Khang cung, nhất định phải tránh Ngụy Thái phi, để không bị Ngụy Thái phi hại đến tính mạng.

Nàng ở trong phòng đi lòng vòng. Cửa đã bị khóa từ bên ngoài, lại còn có mấy cung tỳ trông chừng, nàng căn bản không có cách nào đi ra ngoài, căn phòng này chuyên dùng để nhốt người, cho nên ô cửa sổ đều là khung gỗ to bằng hai ngón tay, dựa vào sức tay của nàng, vốn dĩ không làm gãy được.

Ngụy An Lan như con thú bị nhốt vậy, ở trong phòng vòng tới vòng lui, cho đến lúc vô tình đụng vào chậu đồng đặt ở góc tường. Đó là chậu để người ta rửa tay, đặt trên một cái giá cao cỡ nửa người ở góc tường, bên trong còn có nửa chậu nước sạch. Ánh mắt Ngụy An Lan sáng lên, nàng đột nhiên nhớ tới trước kia trong lúc đánh bài với Hoàng Hậu, Hoàng Hậu đã nói một trong những cách trốn thoát có nó.

Ngụy An Lan xé khăn lụa choàng của mình ra, sau khi lộn ngược lại rồi thấm đầy nước. Vải tơ tằm vốn mỏng nhẹ sau khi hút đủ nước thì nặng hơn, nàng lấy vải lụa cột lên hai cây gỗ, cột nút lại. Đặt ở chốt cài bên cạnh cửa giơ lên, xuyên qua vải ướt, đè lên hai đầu cây gác cửa bắt đầu vặn. Nước trong vải lụa bị ngoại lực dồn nén, tí tách chảy tới bệ cửa sổ, qua một hồi, hai cây khung gỗ nhìn thật cứng kia lại bị vải lụa ướt vặn gãy.

Ngụy An Lan cũng không nghĩ tới phương pháp mà Hoàng Hậu nói lại tốt như vậy, nàng còn chưa dùng tới nhiều sức lực... Quả thực quá thần kì...

Trước khi Ngụy An Lan trèo ra khỏi cửa sổ, hai tay làm hình chữ thập, thành tâm thành ý nhìn về phía trời cao cảm tạ Hoàng Hậu nương nương một cái.

Nàng vòng qua hậu viện, đi về phía tiền viện. Ngụy Thái phi nhốt nàng lại chẳng qua chỉ có mấy thiếp thân cung nữ và ma ma trông chừng trong tẩm điện của nàng biết, nếu nàng muốn ra ngoài, nên quang minh

https://thuviensach.vn

chính đại đi từ cửa trước, còn an toàn hơn lăn lộn đi ra từ cửa hông. Chẳng qua đi chưa được mấy bước, nàng đột nhiên thấy một đám người đi vào từ cửa chính.

Một chưởng sự cung nữ, mang theo tám cung tỳ. Dung mạo của cung nữ kia, cả đời Ngụy An Lan cũng không quên được. Chính là một trong hai cung nữ ở Thái Dịch trì lộ ra sát ý! Nàng ta là ai? Nàng ta đến đây làm gì? Bước chân định đi ra khỏi viện của Ngụy An Lan vòng lại, đi theo các nàng.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Đêm Dài Chưa Dứt (Hạ)

Edit: Nguyên Đức phi

Beta: Triệu Tu Viện

Thấy mấy người kia đi vào, Ngụy An Lan do dự một chút, mới từ chỗ ẩn núp đi ra.

Hai cung nữ đứng ở cửa Chính điện đều có quen biết với Ngụy An Lan, thấy nàng tới đang định đi vào thông báo thì bị nàng phất tay ngăn lại.

"Mấy vị tỷ tỷ vừa đi vào là người của cung nào?"

"Hồi cô nương, là nữ quan trong cung Thái Hậu, phụng theo khẩu dụ của Thái Hậu, muốn Thái phi nương nương và cô nương đến Trường Nhạc cung."

"Canh giờ này sao?" Ngụy An Lan nhìn nhìn sắc trời, đã là đầu giờ Tỵ. Nửa canh giờ nữa là đến giờ Thái phi đi ngủ.

"Không phải chứ?" Cung nữ nhỏ giọng lẩm bẩm đáp lời nàng: "Từ trước đến nay Thái Hậu không tìm Thái phi nói chuyện, không biết như thế nào hôm nay lại tâm huyết dâng trào như vậy."

Trong đầu Ngụy An Lan đột nhiên "oanh" một tiếng.

Không thể ngờ được động tác của Thái Hậu lại nhanh như vậy, như thế xem ra nàng không hề nhìn lầm, người nàng nhìn thấy thật sự chính là Thái Tử đã bị phế - Lý Kỳ.

https://thuviensach.vn

Nàng theo bản năng muốn quay đầu bỏ chạy, nhưng người đang ngồi trên đầu sóng chính là người đối xử với nàng như thân sinh nữ nhi, hơn nữa trong cung ngoài cung không biết rốt cuộc thế lực của Thái Hậu lớn bao nhiêu, cho dù muốn trốn thì phải trốn đi nơi nào?

Tay Ngụy An Lan che ở ngực bắt đầu phát run, nhất thời rối rắm không biết nên làm thế nào cho phải.

Trong lúc nàng còn chưa kịp lấy lại tinh thần, đột nhiên thấy chưởng cung cô cô bên người Ngụy Thái phi đi ra: "Các ngươi mau đến phía sau thỉnh An Lan cô nương, hầu hạ nàng rửa mặt chải đầu, đổi xiêm y, đừng làm nàng thất lễ trước mặt Thái Hậu nương nương."

Ngụy An Lan giống như bị người đánh mạnh một cái vào sau gáy, nháy mắt tỉnh táo lại.

Nàng không thể đi, Thái phi cũng không thể đi. Vào Trường Nhạc Cung, không biết còn có đường sống trở ra hay không.

Trong cung này, Thái Hậu nhất định không thể khống chế toàn cục. Nếu không, Lý Kỳ sẽ không phải giả làm thái giám trà trộn vào cung, Thái Hậu cũng không cần phái người đến đây lừa Thái phi qua đó.

Cấm cung có thị vệ, trái phải đều có Kim Ngô vệ, Thiên Ngưu vệ, Thái Hậu dù sao cũng chỉ là một nữ nhân hậu cung, cho dù có thể thu nạp một thống lĩnh, nhưng không thể nào thu mua được toàn bộ binh sĩ.

Khi đã nghĩ thông suốt, trong lòng đã không còn sợ hãi như ban đầu. Nàng nghiêng mình đi tới, chắn ở trước mặt chưởng sự cô cô.

"An Lan cô nương, sao ngài lại ở chỗ này?" Chưởng sự cô cô không nghĩ tới nàng sẽ chạy ra, hơn nữa còn ngang nhiên xuất hiện ở cửa chính.

https://thuviensach.vn

"Cô cô, ngươi lại đây, ta có chuyện muốn nói." Ngụy An Lan cười cười, vẫy tay gọi chưởng sự cô cô lại.

Chưởng sự cô cô thấy nàng thần thanh khí hoà[1], thái độ thản nhiên, không còn dáng vẻ phẫn nộ khóc thút thít trước mặt Thái phi, liền cho rằng nàng đã suy nghĩ rõ ràng rồi, hiểu được khổ tâm của Thái phi. Thái phi rất yêu thương chất nữ này, cho nên bản thân bà cũng phải biết thời biết thế mà nịnh bợ.

[1] Tinh thần thanh tịnh tính khí hoà nhã.

Ngụy An Lan hỏi chưởng sự cô cô vài câu, tất cả đều giống như thị vệ và cung nữ nói.

Nàng chớp chớp mắt, như vô tình hỏi: "Lần trước ta theo Thái phi đi Trường Nhạc cung nhưng chưa từng gặp qua vị tỷ tỷ này, cô cô ngài ở trong cung đã lâu, không biết có gặp qua vị chưởng sự này chưa?"

Chưởng sự cô cô lắc lắc đầu, cười nói: "Có thẻ bài của Trường Nhạc cung, tuy rằng chưa từng gặp, nhưng hẳn là không sai."

Ngụy An Lan thần sắc khẽ biến nói: "Không đúng, vị tỷ tỷ này ta nhìn rất quen, hôm qua ta còn thấy nàng ở Thái Dịch hồ, lúc ấy nàng nói mình là người trong cung Đức Phi nương nương, như thế nào hôm nay lại biến thành người của Thái Hậu, lại còn là chưởng sự?"

Chưởng sự cô cô nghe vậy mặt biến sắc, vội kéo tay nàng, thấp giọng hỏi: "Cô nương, lời này không thể nói bậy, ngài xác định là nàng ta?"

"Đúng vậy, chính là nàng ta." Ngụy An Lan vội gật đầu: "Lúc ấy bên cạnh nàng còn có một vị, nói là người trong cung Trang Quý phi nương nương, tới cắt hoa cắm bình cho nương nương."

Mặt chưởng sự cô cô trắng bệch không còn chút huyết sắc.

https://thuviensach.vn

"Trang Quý phi bệnh nặng, Hoàng Thượng sai người phong toả Thanh Hoà cung, nghiêm cấm người ra vào, sao lại có cung nữ ra ngoài cắt hoa?"

"A! Có việc này nữa sao?" Ngụy An Lan đúng lúc lộ ra một tia mờ mịt, sau đó lại vội la lên: "Việc này không đúng, cô cô, hay là trong cung lại xảy ra chuyện nhiễu loạn gì. Tình cảm của Thái phi cùng Hoàng Thượng rất tốt, lỡ như có người có tâm tư muốn lừa Thái phi nương nương, dùng Thái phi nương nương để uy hiếp Hoàng Thượng thì phải làm sao bây giờ?"

Trán chưởng sự cô cô toát ra một tầng mồ hôi lạnh, ngực phập phồng kịch liệt: "Cô nương, việc này liên quan đến tính mạng, ngài nhất định phải suy nghĩ cho kĩ, người ngài nhìn thấy thật sự nói mình là người của Đức Phi nương nương, mà không phải là người của Thái Hậu sao?"

"Không sai! Tuyệt đối không sai!" Ngụy An Lan nói như chém đinh chặt sắt.

Chưởng sự cô cô đã hơn bốn mươi tuổi, là tâm phúc đi theo Ngụy Thái phi tiến cung, lăn lộn trong chốn hậu cung với Ngụy Thái phi hơn hai mươi mấy năm, chuyện gì chưa từng nghe qua, chuyện gì chưa từng thấy qua?

Thấy Ngụy An Lan nói như vậy, suy nghĩ một chút liền bắt đầu cảm thấy có vấn đề.

Cuộc đời bà đều buộc chặt với Ngụy Thái phi, nếu Thái phi xảy ra chuyện gì, vậy bà cũng đừng mong sống sót.

Bà hiểu Ngụy An Lan, nàng là người có tính cách trầm ổn lại thận trọng, tình cảm với Thái phi cũng rất tốt, loại sự tình này, Ngụy An Lan sẽ không dựng chuyện nói bừa.

https://thuviensach.vn

Chưởng sự cô cô lập tức xoay người, sai người bí mật đóng lại cửa lớn Thọ Khang cung, gọi nội thị cường tráng mang then cửa cài thật kĩ, lại mang hết cuốc và những vũ khí vừa tay đứng sẵn chờ lệnh, theo sau nàng còn có mười vú già thô tráng cùng đi vào chính điện.

Ngụy Thái phi lúc này còn đang tức giận vì Ngụy An Lan không nghe lời, thấy chưởng sự cô cô đi gọi Ngụy An Lan lâu như vậy còn chưa quay lại, thì nghĩ là nàng còn đang hờn dỗi, cố ý để bà xấu mặt trước Thái Hậu nương nương, lại càng thương tâm và thất vọng.

Thấy chưởng sự cô cô mang theo mười mấy tráng phụ tiến vào, cũng không nghĩ nhiều, chỉ thở hồng hộc nói: "Nếu thân thể An Lan không thoải mái cũng không cần ép nó đến, bổn cung sẽ tự thỉnh tội cho nàng trước mặt Thái Hậu."

Cung nữ Trường Nhạc cung vội nói: "Sáng sớm nô tỳ có gặp qua Ngụy cô nương, nhìn nàng khí sắc không tồi, sao đột nhiên thân thể lại không thoải mái? Chỉ là Thái Hậu thích Ngụy cô nương, muốn nàng đến bồi người một lát, nói chuyện vài câu, cũng không phải làm việc gì nặng nhọc. Trên đường đi đều dùng kiệu, vì vậy mong Thái phi thông cảm, vẫn nên mang theo Ngụy cô nương đi thôi."

Nếu nói khi nãy chưởng sự cô cô còn có vài phần nghi ngờ, thì nghe người này nói xong đã không còn nghi ngờ gì nữa.

Quả nhiên là nàng ta đã từng gặp qua Ngụy An Lan.

Ngụy An Lan vào cung mấy tháng, Thái Hậu chỉ miễn cưỡng gặp qua nàng một lần, cũng đều là không mặn không nhạt mà châm chọc mỉa mai, nói nàng là gà mái nông thôn vọng tưởng bay lên đầu cành làm phượng hoàng, trong lời nói đều kẹp dao giấu kiếm, đặc biệt khó nghe, làm Ngụy An Lan sau khi hồi cung khóc mấy ngày liền.

https://thuviensach.vn

Hôm nay đột nhiên trái gió trở trời liền nói thích nàng, muốn nàng đến bồi chuyện.

Nói ra không phải là lừa quỷ sao? Cho dù có đem lừa quỷ, quỷ cũng chẳng tin.

Chưởng sự cô cô trừng mắt, đột nhiên vung tay lên, rống lớn một tiếng: "Trói lại!"

Nhóm vú già mà chưởng sự cô cô mang tới ào ào xông lên, cầm đai lưng trói chặt cung nữ cùng tám cung tỳ nàng ta mang theo.

Cung nữ mang chiêu bài của Thái Hậu tới, thế nào cũng không nghĩ tới cung nhân Thọ Khang cung sẽ lớn mật như vậy, không nói hai lời liền trói người. Mắt thấy hai tráng phụ đang bước gần về phía nàng, nàng cũng coi như phản ứng mau lẹ, xoay người đá một cái, lại xoay thân lần nữa túm lấy một người khác đè nằm sấp xuống, sau đó nhảy đến bên cạnh Thái phi kêu lên: "Thái phi nương nương đây là ý gì? Chúng ta là người do Thái Hậu nương nương phái tới, ngươi thật to gan!" Vừa nói liền vươn hai bàn tay muốn xông tới bóp cổ Thái phi.

Ngụy Thái phi cũng không hiểu ra sao, còn chưa kịp phản ứng, chỉ thấy cung nhân Trường Nhạc cung ban đầu còn ôn nhã hào phóng đột nhiên thay đổi sắc mặt, bộ mặt dữ tợn mang theo sát ý, bị dọa sợ tới mức hét lên một tiếng.

Khi tay cung nữ kia sắp chạm đến quần áo Ngụy Thái phi, đột nhiên nghe tiếng gió sau đầu, nàng theo bản năng cúi đầu xuống, ai ngờ người nọ căn bản không phải muốn đánh vào đầu mà vung tay nhắm ngay sau cổ nàng.

"Oanh" một tiếng, Nguy An Lan nắm chặt giá cắm nến bằng đồng trong tay, vốn là muốn đánh ngất người.

https://thuviensach.vn

Sau cổ của con người là yếu ớt nhất, bị đập trúng sẽ tạo thành cơn sốc tạm thời, đây là Hoàng Hậu nương nương nói.

Nhưng thời điểm Hoàng Hậu nương nương nói với Ngụy An Lan, hiển nhiên là nghĩ cánh tay nhỏ bé gầy trơ xương của nàng không có bao nhiêu sức lực, cho nên lúc ấy nói với nàng là: "Hung hăng mà đánh!"

Nương nương không nghĩ tới, thời điểm một người đối mặt với sinh tử tồn vong sẽ phát ra sức lực lớn cỡ nào.

Khi Ngụy An Lan nhìn thấy cung nữ kia muốn bắt lấy Thái phi, sự nôn nóng và phẫn nộ trong lòng nàng đã sớm làm tan biến sự sợ hãi. Dùng cái chân nến này nện rất chuẩn xác, đánh gãy cổ cung nữ kia.

Cung nữ kia cũng không nghĩ tới mình có thân thủ tốt, lại chịu không nổi một đập của thiếu nữ mảnh mai gió thổi liền ngã này.

Hai tiếng "răng rắc" vang lên bên tai, nữ nhân vừa mới mắt ngang mày dọc đầu đã vặn thành một tư thế quái dị, hai mắt trợn trắng, ngã xuống đất, bất động.

Ngụy Thái phi tới lúc này chính là chịu không nổi, hoảng sợ quá mức mà thét to một tiếng, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Đây là lần đầu tiên Ngụy An Lan giết người, giá cắm nến trong tay đã sớm bị ném sang một bên, đôi tay run rẩy như lá rụng mùa thu.

"Cô nương!" Chưởng sự cô cô cũng bị nàng làm cho khiếp sợ.

"Ta không sao." Ngụy An Lan hít sâu một hơi, tuy rằng hai tay hai chân vẫn còn đang run rẩy, nhưng tâm trí nàng ngoài ý muốn lại vô cùng bình tĩnh, đầu óc cũng thật sự thanh tỉnh.

https://thuviensach.vn

"Cô cô, phái hai người tay chân nhanh nhẹn, lập tức truyền tin cho Đức Phi và Hiền Phi, cảnh báo các nàng phải cẩn thận trông chừng công chúa, ngàn vạn lần không được rời khỏi cung, bất luận kẻ nào tới thỉnh cũng không được đi!"

Chưởng sự cô cô lập tức hiểu rõ ý tứ của nàng, phái hai tiểu thái giám nhanh nhẹn, cầm cung bài Thọ Khang cung đi báo tin.

Sau đó bà cho người tuần tra lại Thọ Khang cung một lần, những thứ có thể làm vật phòng thân đều mang tới.

"Có cần thẩm vấn những người này hay không?" Chưởng sự cô cô chỉ chỉ mấy cung nữ bị bịt miệng nằm trên mặt đất.

Ngụy An Lan lắc lắc đầu: "Không cần, cho dù chúng ta có thể hỏi ra cái gì, lúc này cũng không giúp được. Chỉ có thể đóng chặt cửa cung, tử thủ... Mặc cho số phận."

Cuối cùng còn có một câu nàng không dám nói ra.

Nếu thật sự để Thái Hậu thực hiện được ý đồ, vậy thì các nàng cũng không thể trở thành lợi thế mà Thái Hậu dùng để uy hiếp Hoàng Đế.

Ngụy An Lan đứng phía trên chính điện, thân thể mềm mại lúc này đứng thẳng tắp, toàn thân phát ra một loại quyết tâm: "Tử thủ, đó là tận trung, đó là báo quốc!"

Không lâu sau, trong cung ánh lửa tận trời, tiếng khóc la, tiếng đao thương chạm vào nhau truyền vào từ bên ngoài tường cung cao cao.

Đại môn Thọ Khang cung bị đâm cho vang lên rầm rầm, một đám cung nhân tựa vào nhau run rẩy, tốp năm tốp ba ôm nhau khóc thút thít.

https://thuviensach.vn

Ngụy Thái phi được nâng vào nội điện, chưởng sự cô cô ở bên người trông giữ.

Ngụy An Lan mang theo ghế dựa, ngồi đối diện cửa cung, trên đầu gối là một thanh chủy thủ sắc bén đã được rút ra khỏi vỏ một nửa.

Ánh lửa chiếu lên gương mặt nàng, chợt sáng chợt tối.

Nàng đang chờ đợi, chờ cho đến khi tiếng kêu dừng lại, cũng chính là lúc cửa Thọ Khang cung bị đánh vỡ, nàng sẽ đâm thanh chủy thủ này vào tim mình.

Tay nàng vuốt ve trên thân đao mát lạnh, thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, ánh mắt mông lung, hiện ra trong đầu thế mà lại là gương mặt không có nhiều biểu cảm nhưng ánh mắt lại rất ôn nhu của Tần Tiêu.

"Ta không chê ngươi là thái giám." Nàng lẩm bẩm nói nhỏ, không người nào nghe thấy: "Ta chỉ muốn cùng ngươi chết một chỗ."

Giờ khắc này, nàng đột nhiên hiểu ra, khi Hoàng Đế nhìn Hoàng Hậu, ánh mắt cháy bỏng kia chất chứa đầy tình ý.

Không phải vì mỹ mạo, không phải vì quyền thế, có thể làm hắn khuynh tâm, chẳng qua bởi vì nàng là người trong tâm mà thôi.

Trước khi chết, trong lòng chính mình cũng có một người như vậy.

Ngụy An Lan cảm thấy bản thân mình đã thật hạnh phúc, đã thật thỏa mãn.

Ánh lửa dần dần tắt, tiếng giết chóc dần dần không còn nghe thấy.

Khói nhẹ lượn lờ trong không trung, trời đã sáng!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Tất Cả Đều Đã Kết Thúc

Ngụy cô nương thổ lộ trước mặt mọi người, ngươi thật sự làm tốt lắm!

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

Ngụy An Lan đã ngồi xơ xác suốt một đêm, tinh thần mệt mỏi, thân thể cũng không còn sức lực. Một tia sáng của buổi bình minh chiếu vào trong nội viện, lại khiến cho nàng giống như thấy sao bay đầy trời trước mắt, thiếu chút nữa nghiêng đầu một cái ngủ mất.

Từ trên cánh cửa đột nhiên lại vang lên âm thanh gõ nện "Ầm ầm" tiếng la cao giọng truyền đến gian trong.

Chỉ một đêm, thần trí (tinh thần và trí tuệ) Ngụy An Lan đều khẩn trương cao độ, lại bị nắng sớm chiếu vào làm cho hoa mắt. Trong khoảng thời gian ngắn nàng chỉ cảm thấy cháng váng, đầu óc căng như dây đàn, không nghe rõ được gì. Với thể lực của nàng, có thể chống đỡ đến lúc này đúng là khó được.

Nàng chỉ mơ hồ trông thấy đám cung nhân trong nội viện kêu la bối rối mà chạy trốn, rất nhiều người đang liều mạng dịch chuyển chướng ngại vật ngăn trước cửa cung.

Nàng muốn ngăn cản, lại không có sức lực.

https://thuviensach.vn

Có lẽ bên ngoài tất cả đều đã kết thúc, những người này muốn nhận chủ tử mới để cầu xin một đường sống.

Thần kinh Ngụy An Lan kéo căng một đêm, lúc này đầu óc giống như chui vào ngõ cụt, xông trái đâm phải cũng chỉ có thể quanh quẩn trong một mảnh đất nhỏ.

Chỉ trong chốc lát cửa cung đã mở rộng ra, nàng trông thấy, bên ngoài cửa cung, một đám võ sĩ đen nhánh như quạ đứng đó, áo giáp tươi sáng rõ nét, tay cầm đao thương. Trên áo giáp của rất nhiều người còn dính vết máu mờ mờ đã biến thành màu đen.

Đợi một đêm, cuối cùng giờ khắc này cũng tới. Ngụy An Lan rút... dao găm ra, dùng sức đâm về hướng ngực.

"An Lan!"

Cảm giác dao đâm vào làn da rất đau nhưng có thứ gì đó tràn ra từ miệng vết thương kia, lại làm cho nàng cảm thấy nhẹ nhõm cả người.

Nàng đang muốn lại đâm sâu xuống một ít, cổ tay lại bị thứ gì cuốn lấy, không động đậy được chút nào.

Nàng chớp chớp mắt, tia nắng ban mai chiếu tới từ đỉnh đầu nàng, ẩn giấu dung mạo của người trước mặt trong bóng tối, rõ ràng là tướng mạo bình thường đến mức không thể bình thường hơn, lại có một đôi mắt mà nàng mong nhớ một đêm.

"Tần Tiêu."

Tần Tiêu ôm lấy thân thể suy sụp của Ngụy An Lan, giống như bầu trời đã sụp mất một nửa. Trong chốc lát, cảm xúc hoảng hốt, đau xót, không biết làm sao, quấy đến lòng hắn đau nhức như muốn rạn nứt.

https://thuviensach.vn

Hắn luống cuống tay chân muốn bịt lại máu đang tuôn ra từ lồng ngực Ngụy An Lan, thanh dao găm kia cũng đâm không sâu. Có lẽ bởi vì cổ tay nàng không còn lực, cũng có lẽ bởi vì hắn ngăn cản kịp thời, chỉ là máu kia làm sao cũng không ngăn được.

"Nàng, đứa ngốc này..." Tần Tiêu mắng một tiếng, lại nghẹn ngào nói không nên lời.

Thần trí Ngụy An Lan hoảng hốt lại trở về một ít, nghe người trước mặt phát ra âm thanh mình quen thuộc, bất ngờ cười rộ lên: "Quả nhiên là chàng. Trên trời chắc thương ta, chắc chắn đã nghe được nguyện vọng của ta, làm cho ta được chết cùng với chàng."

Tần Tiêu ngừng tay lại một chút: "Nàng..."

Ngụy An Lan cho rằng mình đã chết, cho rằng Tần Tiêu cũng chết trong loạn quân, lúc này hai người đều là hồn phách, đâu còn phải kiêng dè những thứ... lễ giáo ở dương gian kia, nàng bắt lấy cái tay của Tần Tiêu đang nhuộm đầy máu tươi nàng, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn: "Ta, ta không chê chàng là thái giám, là thái giám cũng không sao. Trong lòng ta, chàng chính là nam nhân đội trời đạp đất. Đời này ta và chàng vô duyên, đợi kiếp sau, chàng nhất định phải chờ ta, ta sẽ đến tìm chàng..."

Tần Tiêu kinh ngạc nhìn nàng, hắn tuyệt đối không nghĩ tới Ngụy An Lan lại có tình ý như vậy với hắn.

Con người trước khi chết, lời nói thường là lời thật lòng. Ngụy An Lan không biết thân phận của hắn, vẫn luôn cho rằng hắn là một thái giám thực sự, lại ước định kiếp sau cùng hắn ở thời điểm nàng cho rằng mình chắc chắn phải chết.

Trên đời này, chỉ sợ sẽ không tìm được nữ tử thứ hai, có thể lấy tấm lòng chân thật mà chờ đợi hắn như thế.

https://thuviensach.vn

Trong chốc lát, trong lòng hắn tràn ra vui mừng khôn xiết, rồi lại chua xót không chịu nổi.

"Đủ rồi! Ít làm người khác buồn nôn ở đây đi!" Đúng lúc Tần Tiêu vừa mừng vừa sợ vừa thương xót ôm Ngụy An Lan, lại bị người nhẹ nhàng đạp một cái sau lưng: "Nếu không gọi người băng bó cho nàng ấy, ngươi cùng nàng ấy thật sự phải gặp lại ở kiếp sau rồi!"

Người sẽ nói ra lời nói độc ác như vậy, ngoại trừ Bùi Nghi ra thì còn có ai!

Tần Tiêu xoa xoa nước mắt, nhìn Ngụy An Lan đã hôn mê bất tỉnh, bởi vì tâm nguyện trong lòng được đền bù, vội vàng dặn dò cung nhân Thọ Khang cung mang nàng tới nội điện, rồi đi gọi người tìm thái y và nữ y, Thọ Khang cung lập tức lại loạn thành một đoàn.

May mắn nơi Ngụy An Lan ngồi cách cửa cung không xa, nếu không Tần Tiêu cũng không kịp giữ lại cổ tay của nàng, không cho nàng tiếp tục đâm xuống.

Nhưng cũng chính vì như thế, lời thổ lộ của Ngụy cô nương với Tần Thiếu giám đã được cấm vệ quân trước cửa cung cùng đám cung nhân canh giữ ở Thọ Khang cung bên cạnh cửa cung nghe rất rõ ràng chính xác, một chữ cũng không bỏ sót.

Tần Tiêu thấy thái y cùng y nữ đều tiến vào nội điện, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, rồi sau đó mới chợt nhận ra mà cảm thấy e lệ.

Bùi Nghi bắt lấy cổ tay của hắn, nhìn một tay toàn là máu của hắn, chậc chậc lắc đầu thở dài: "Hoa đào của ngươi đúng là đủ thịnh vượng, rõ ràng đã giả trang thành thái giám cũng có thể khiến cho mỹ nhân ái mộ ngươi như vậy."

Tần Tiêu khó được mà đỏ mặt, rút tay về: "Hầu gia nói đùa."

https://thuviensach.vn

"Nói đùa cái gì." Bùi Nghi quay người ngồi xuống trên bậc thang trước cửa cung, vỗ vỗ vị trí bên cạnh: "Ta vừa hỏi cung nhân trong nội cung rồi, Ngụy An Lan nhìn như vô dụng nhưng lúc quan trọng lại còn có mấy phần can đảm. Nếu không phải nàng ấy từng đánh chết cung nữ trong hậu cung, lại sai người trói lại toàn bộ người đưa tin, Ngụy Thái phi sẽ bị Thái Hậu lừa gạt, ta và ngươi cũng không thể dẹp yên loạn đảng trong nội cung nhanh như vậy. Trận này, Ngụy An Lan đã bắt được công đầu."

Tần Tiêu ngồi bên cạnh Bùi Nghi, nhìn bàn tay tràn đầy máu của mình, ánh mắt mờ mịt, vẻ mặt đau lòng.

"Yên tâm đi, thanh dao găm kia chỉ đâm vào một chút, không làm chết người được đâu." Bùi Nghi vỗ vỗ hắn, núi băng vạn năm Tần Tiêu này, lại cũng có ngày hòa tan, hắn chưa bao giờ nhìn thấy Tần Tiêu khó chịu vì một nữ nhân như vậy.

"May mắn có nàng ấy truyền tin. Ta mới biết được chuyện Phế Thái tử tiến cung, nếu như không có sự cảnh giác nhạy bén của nàng ấy, thì đảng của Thái Hậu thật sự đã khống chế được nội cung, chuyện như vậy sẽ làm hỏng đại sự." Tần Tiêu nói.

"Tốt rồi, chúng ta đều biết Ngụy cô nương có công với xã tắc. Ngươi yên tâm, Hoàng Thượng trở về chắc chắn sẽ phong thưởng thật lớn cho nàng ấy." Bùi Nghi cười cười: "Khiến cho nàng ấy nở mày nở mặt gả đi Đại Lý, làm Đại Lý Vương phi của ngươi."

Mặt Tần Tiêu lập tức giống như một mảnh vải đỏ: "Ta đi xem bên ngoài còn có chuyện gì không."

Nói xong, Tần Thiếu giám bật người lên rồi lao xuống bậc thang, lại lảo đảo một chút ở bậc thang cuối cùng, suýt nữa ngã chật vật.

Bùi Nghi cười ha ha, đứng lên, hai tay chắp sau lưng đi vào Thọ Khang cung.

https://thuviensach.vn

Ngụy Thái phi đang ngồi ở trước giường, kéo tay Ngụy An Lan rơi lệ.

"Con, đứa bé ngốc nghếch này, bên ngoài rõ ràng đã dẹp yên, sao con còn ngốc nghếch muốn tự sát? Nếu như con chết, về sau cô mẫu còn mặt mũi nào mà gặp phụ thân con, con bảo nửa đời sau cô mẫu phải sống thế nào?"

Ngụy An Lan lấy tay che mặt, sao còn có thể nghe lọt mấy lời lải nhải của Ngụy Thái phi. Trong đầu nàng đều tràn đầy mấy câu mà mình đã nói với Tần Tiêu.

Nàng cho rằng mình chết rồi, mới to gan thổ lộ như vậy. Tần Tiêu chắc chắn sẽ cho rằng nàng nói năng tùy tiện, một nữ nhân vậy mà không có chút rụt rè nào cả.

Sau này mình phải lấy mặt mũi nào mà đi gặp Tần Tiêu.

A a a a, để nàng chết bây giờ đi!

Ngay khi Ngụy An Lan che mặt xấu hổ muốn chết, chợt nghe Ngụy Thái phi thở dài một hơi nói: "Ta biết rõ trong lòng con oán cô mẫu nhưng cô mẫu làm như vậy cũng là vì con. Con còn trẻ, nào biết gì về chuyện nam nữ? Tuy rằng Tần Tiêu có tướng mạo đẹp nhưng lại là một thái giám. Nếu con ở bên hắn, thì sẽ phải sống như một quả phụ, cô mẫu không nỡ để con chịu tội chịu khổ."

Ngụy An Lan che mắt như trước.

"Con... Lời con nói với Tần Tiêu, ta nghe người ta nói rồi." Qua hồi lâu, Ngụy Thái phi mới gian nan nói ra lời này: "Mà thôi, coi như kiếp trước ta thiếu con, kiếp này phải trả nghiệp báo[1]. Bây giờ sinh sinh tử tử, tìm được đường sống trong chỗ chết, ta cũng suy nghĩ cẩn thận rồi. Cho dù không gả cho thái giám mà lấy người bên ngoài, nếu như nam nhân kia không cố gắng tiến tới, con chưa chắc sẽ sống tốt. Hắn là thái giám, là cận

https://thuviensach.vn

thần của thiên tử, luôn có thể thấy mặt Hoàng Thượng. Hắn sẽ nhìn mặt mũi của ta đối đãi tốt với con, ngoại trừ chuyện này, tuyệt đối không thể làm cho con bị tủi thân. Chỉ là con gả cho thái giám, chuyện này quá tổn hại thể diện của Ngụy thị, không thể lấy một cách rõ ràng, chỉ có thể xử lý theo như quy củ đối thực[2] trong nội cung. Đợi Hoàng Thượng trở về, ta đi cầu hắn, cho con chính thức tiến cung làm nữ quan, cho con một vị trí cao, cho con có thể diện..." Nói xong, bà đã khóc không thành tiếng.

([1] nghiệp báo: gần giống như quả báo, nhưng nghiệp ở đây theo quan niệm Phật giáo là tên gọi chung cho tất cả hành vi, ngôn ngữ, tư tưởng của con người

[2] đối thực: chỉ việc cung nữ và thái giám kết thành vợ chồng trên danh nghĩa)

Ngụy Thái phi luôn trọng thể diện nhất, Ngụy An Lan là chất nữ bà yêu thương từ tận đáy lòng. Bà có thể nói như vậy, đã là nhượng bộ thật lớn mà cả đời bà chưa từng có.

Ngụy An Lan kinh ngạc mà thả tay xuống, nhìn Ngụy Thái phi đang che mặt khóc, đáy lòng chua xót.

Thái phi đối xử tốt với nàng đến mức không còn chỗ nào để nói. Bà nhượng bộ như vậy là do bà biết rõ Ngụy An Lan khăng khăng một mực với Tần Tiêu, sợ Tần Tiêu chết rồi, Ngụy An Lan cũng không chịu sống. Nếu không, dựa vào tính tình của Ngụy Thái phi, thật sự có thể tìm một lỗi sai mà đánh chết Tần Tiêu.

Tuy nhường bước nhưng trong lòng Thái phi cũng giống như bị khoét mất một miếng.

Bà đón Ngụy An Lan vào trong nội cung là muốn cho nàng một tiền đồ sáng láng cao xa. Mặc dù không làm nổi Quý Phi của Hoàng Đế nhưng gả vào hào phú quý tộc, làm một phu nhân thế gia có ngàn nô vạn tỳ, cẩm y

https://thuviensach.vn

ngọc thực cũng được. Ai nghĩ ý trời lại trêu người như vậy, Quý Phi không làm được, Hầu phu nhân cũng không làm được, nha đầu chết tiệt Ngụy An Lan kia vậy mà một lòng một dạ muốn gả cho một thái giám không có trứng chim.

Chuyện này sao có thể không khiến cho Ngụy Thái phi vừa tức vừa thương xót, quả thực muốn nôn ra ba lít máu đây!

Ngụy An Lan đứng lên từ trên giường, quỳ gối ở đầu giường dập đầu lạy Ngụy Thái phi ba cái, nghẹn ngào nói: "Đại ân hậu đức của Thái phi, An Lan khắc sâu trong lòng. Về sau An Lan sẽ ở trong cung hầu hạ ngài vĩnh viễn, hiếu thuận ngài thật tốt."

Ngụy Thái phi lên tiếng khóc lớn.

Bùi Nghi đứng ở cửa ra vào, nhướn mày, cười quay người rời đi.

Mấy cung nữ canh giữ ở trước cửa thấy bóng lưng hắn biến mất, mới nơm nớp lo sợ mà nhìn nhau: "Chuyện này, có phải đi vào nói với Thái phi nương nương không?"

"Nói cái gì mà nói, mọi người đi thôi!"

Những gì nên nghe, không nên nghe cũng đều nghe đủ rồi.

"Vừa rồi ta thấy Hầu Gia cùng Thiếu giám đại nhân ngồi cùng nhau, thái độ rất thân mật." Một người trong đó nhỏ giọng nói.

"Giống như là người quen biết cũ, hay là bạn tốt." Người còn lại cũng nhỏ giọng nói.

"Cho nên..." Hầu Gia nghe xong lời Ngụy Thái phi nói..., có lẽ sẽ không có ý kiến gì khác...

https://thuviensach.vn

Trong nội cung đã ổn định, Vinh Vương mang theo phủ binh điều tra từng tấc các nơi trong kinh, bắt phản đảng chạy trốn.

Lại qua hơn mười ngày, Hoàng Đế cùng Hoàng Hậu đi cùng Tri phủ Giang Châu Tô Định Phương, cuối cùng đã về tới kinh thành.

Lúc này, Tiếu Trầm Mặc ở Ngọc Tuyền sơn trang cũng không cần vất vả giả làm Hoàng Hậu rồi, dưới sự hộ tống của hai vệ hai doanh, nàng mang theo Bùi Cẩm, Uyển Dung trở về cung.

Bệnh trạng nôn oẹ trên người Triệu Yên Dung đã sớm không còn, suốt ngày chỉ có biết ăn rồi lại ăn, ăn đến cái cằm vốn nhọn phồng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng tròn một vòng, cả người trở nên giống như cục thịt nhỏ.

Tiến cung, Triệu Yên Dung đã kéo lấy Bùi Nghi hỏi cái này hỏi cái kia như bắn liên hồi, oanh tạc Bùi Hầu gia đến đau đầu.

Bùi Nghi ngại nàng om sòm phiền người, vung tay lên đã chuồn mất, để cái đại phiền toái này cho người khác đi giải quyết.

Vì vậy Hoàng Hậu bắt được ai thì hỏi người đó, lại luôn chê người ta ăn nói vụng về, nói không rõ ràng. Cuối cùng vẫn là Hoàng Đế không nhìn nổi, gọi người mời Cam Hiền Phi miệng lưỡi sắc bén nhất, lại thích nghe ngóng bát quái nhất tới, để hai người các nàng ghé vào một chỗ thì thầm, lúc này bên tai mới coi như yên tĩnh.

Chỉ nghe thấy bên trong nội thất, thỉnh thoảng truyền đến âm thanh bất chợt kinh ngạc của tiểu Hoàng Hậu nhà mình.

"A!"

"Ôi chao!"

"Thật sao? !"

https://thuviensach.vn

"Ha ha!"

Lý Duệ nhéo mi tâm, đi ra Chiêu Dương điện.

Bùi Nghi hai tay chắp sau lưng đứng ở bên ngoài Chiêu Dương điện, ánh mặt trời mạ lên người hắn một tầng ánh vàng mềm như nhung.

Nghe thấy tiếng vang sau lưng, Bùi Nghi quay đầu lại cười cười: "Ngươi đã đến rồi."

Lý Duệ gật gật đầu, ngồi ở trên bậc thang, nhìn bóng lưng gầy gò của Bùi Nghi, cảm thấy chát đắng trong miệng.

"Kỳ thật ngươi không cần phải tự mình vào trong kinh, quá nguy hiểm."

Bùi Nghi cười cười, quay đầu đi.

Đứng trên bậc thang cao cao, hắn nhìn bóng cây xanh râm mát bên ngoài thành cung cao lớn, cảm nhận độ ấm ôn hòa ấm áp của ánh mặt trời, qua thật lâu mới nói: "Đợi ngươi hoàn toàn ổn định lại, ta sẽ đi."

Toàn thân Lý Duệ chấn động: "Bùi Hầu."

Bùi Nghi giơ tay lên: "Không cần phải khích lệ ta. Những gì ta có thể giúp ngươi cũng chỉ nhiều như vậy." Hắn xoay người, nhìn Lý Duệ: "Ngươi đã đáp ứng ta, sẽ làm một Hoàng Đế tốt, nhớ kỹ lời hứa của ngươi."

"Thiên hạ to lớn như thế, chắc chắn có thể tìm được phương pháp làm cho ngươi khôi phục." Âm thanh của Lý Duệ chát chát.

"Kỳ thật cũng không có gì." Bùi Nghi quơ quơ ống tay áo: "Đây là đạo trời, sức người há lại có thể thay đổi? Ta sống đã nhiều năm, chuyện muốn làm đều đã làm được rồi, có thể tự tay giúp ngươi ngồi vững giang sơn, nhìn tỷ tỷ cùng Yên Dung sống rất tốt, đã không có gì tiếc nuối. Thời gian

https://thuviensach.vn

còn lại, ta cũng nên sống vì chính mình. Đi khắp danh sơn đại xuyên (núi nổi tiếng, sông rộng lớn), thăm hết năm sông bốn biển, đời người phong lưu thích ý cỡ nào! Cho dù ngươi muốn đổi với ta, ta cũng không nỡ đâu."

Nói xong Bùi Nghi không quay đầu lại đi ra cửa cung Chiêu Dương điện.

Lý Duệ ngồi ở trên thềm đá, bịt kín hai mắt.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào
www.dtv-ebook.com

Chương 101: Nhóm Người Đầu Tiên Nhận Hộp Cơm; Một Cái, Hai Cái, Ba Cái

Nhóm người đầu tiên nhận hộp cơm: cách nói lóng của dân mạng trung quốc dành cho những nhân vật phụ khi chết trong truyện, hay gọi bằng cụm từ 'lĩnh tiện lợi'

Edit: Chang Phi

Beta: Jia Thục Viện

Trước khi trong cung nổi loạn, Chương Thái Hậu đã cho người đi lừa Ngụy Thái phi và Đức Phi, Hiền Phi tới. Không ngờ người của Thọ Khang cung đã bị Ngụy An Lan lấy giá cắm nến đập chết, những người còn lại đều bị trói lại không thể truyền tin ra bên ngoài được. Mà cung nữ đến chỗ Đức Phi và Hiền Phi cũng thật xui xẻo, chỉ vì Phúc Ninh cung của Hiền Phi gần hơn một chút, nên nàng ta liền tới mời Hiền phi trước.

Khi đó Hiền Phi vừa mới thu được tin tức Ngụy An Lan truyền đến.

Nàng và Ngụy An Lan là bằng hữu tốt, rất hiểu tính tình của nàng ấy. Nếu Ngụy An Lan đã phái người tới truyền tin, thì nhất định là xảy ra chuyện lớn.

Nàng với Đức phi không giống nhau, Đức phi là kiểu người mọi việc đều phải tuân theo quy củ, nếu cung nhân đến mời, mặc dù nàng ấy nhận được tin của Ngụy An Lan, thì cũng không dám làm trái ý chỉ của Thái Hậu, đóng cửa cung không ra.

https://thuviensach.vn

Tính tình Hiền Phi hoạt bát, là kiểu người không sợ trời không sợ đất, con người cũng rất nhạy bén, thấy canh giờ này Thái Hậu muốn nàng mang theo Bảo Trân Công chúa đi Trường Nhạc Cung, trong lòng liền nghĩ thầm.

Đầu tiên mời nàng lại uống trà, ăn điểm tâm, xong lại nói công chúa chơi mệt mỏi nên đã ngủ vẫn chưa dậy, sau đó mượn cơ hội lặng lẽ đến trắc điện, lệnh người khoá cửa cung, rồi lại nhốt đám cung tì vào trong phòng, khoá cửa từ bên ngoài. Thế là trực tiếp giam lỏng người.

Chỉ là Hiền Phi không nghĩ tới cung nữ chưởng sự này lại biết chút công phu, nàng ta nhảy ra cửa sổ kêu la muốn bắt nàng lại vì tội kháng chỉ.

Nàng ta ồn ào một trận làm Hiền Phi cũng nổi giận. Hiện tại Hiền Phi là phi tần nhất phẩm trong cung, lại cùng nhau giải quyết sự vụ lục cung. Chẳng qua nữ quan này ỷ vào mình là người của Thái Hậu, thế mà dám ở trước mặt nàng khoa tay múa chân, gào năm hét sáu, nên lập tức sai người bắt nàng ta lại.

Nhưng một trận này thật khó lường, nữ quan kia thế nhưng lại mang theo vũ khí sắc bén bên người, trực tiếp giết chết hai cung nữ, đâm bị thương nhiều người. Cũng may Hiền Phi cách xa, được cung nhân bảo vệ chạy đến nội viện, bọn thái giám bên ngoài nghe thấy chủ tử kêu cứu, một đám đều xông lên.

Mặc dù nữ quan kia có chút công phu, nhưng rốt cuộc vẫn là nữ nhân, thể đơn lực bạc bị vây ở trong biển người, không đến bao lâu đã bị bắt.

Nhìn bộ dáng này, Hiền Phi nào còn có cái gì không rõ, trực tiếp cho người đánh ngất nàng ta, rồi nhốt vào trong phòng cùng với mấy cung tì kia. Sau đó, nàng lại phái người đến đón Đức Phi và gọi những thái giám có sức lực trong cung nàng tới đây, rồi khoá hết tất cả các cửa của Phúc Ninh cung lại.

https://thuviensach.vn

Thủ hạ ám vệ của Tần Tiêu không nhiều lắm, chỉ có thể trọng điểm bảo hộ ngoài cửa cung của Thái phi và vài vị nương nương. Đức phi vừa làm như vậy cũng đỡ bọn họ phải phân chia nhân lực, liền cùng lúc bảo vệ hai vị cung phi và hai vị công chúa.

Chỉ là nhóm cung phi khác không có vận may này, thời điểm loạn lên, bị loạn quân giết, bị chen chúc dẫm đạp mà chết, còn có người vì quá sợ hãi mà trực tiếp tự sát..... Cho dù Vinh Vương và Bùi Nghi từ ngoài cung tiến vào kịp lúc, cũng không thể tránh né mà có không ít tử thương.

Như vậy kiểm kê xuống dưới, Lý Duệ vốn có mười tám cung phi, thế nhưng lại có sáu người chết, một người bị thương, bốn người bị dọa bệnh, có thể nói là tổn thất thảm trọng.

Đến nỗi cung nữ, cũng mất tích không ít.

Tuy rằng bọn họ còn sống, nhưng trong cung bị loạn quân tiến vào, các nàng còn trong sạch hay không, cho dù cả người mọc đầy miệng cũng không nói rõ được.

Thái Hậu và phế Thái tử Lý Kỳ một người cũng không chạy thoát, đều bị Tần Tiêu tóm được.

Vốn hắn còn nghĩ chờ Lý Duệ trở về lại xử trí sau, ai biết Bùi Nghi tiến lên cầm lấy kiếm của hắn, không nói hai lời, đâm thẳng vào ngực Lý Kỳ.

Lúc ấy Chương Thái Hậu liền phát điên, giương nanh múa vuốt muốn liều mạng với Bùi Nghi.

Bùi Nghi giơ chân đá văng bà ta ra, cười lạnh vài tiếng nói: "Lý Kỳ là ta giết, về sau ai cũng không thể nói Hoàng Thượng làm ra chuyện sát huynh thí mẫu, nếu Ngự sử muốn ghi lại thì cứ tính lên người Bùi mỗ ta.

https://thuviensach.vn

Chờ tương lai Thái Hậu ngươi xuống địa phủ, nhớ nói rõ ràng với Diêm La Vương rằng nhi tử ngươi mất mạng như thế nào."

Chương Thái Hậu bị cung nhân đè chặt, không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tần Tiêu và Bùi Nghi, những kẻ đã giam cầm, giết chết nhi tử của bà cùng bước ra khỏi Trường Nhạc cung.

Nhi tử đã chết, lý tưởng của bà cũng tan biến, nhưng mà bà vẫn còn hy vọng, bà không muốn chết.

Bà là Thái Hậu của Đại Tề, là mẫu thân trên danh nghĩa của Lý Duệ. Tuy rằng Lý Kỳ bị Bùi Nghi giết, nhưng bà vẫn có hiếu đạo áp thân, Lý Duệ sẽ không dám động thủ giết bà, chỉ cần chống đỡ được đến lúc Lý Duệ hồi cung, cho dù không còn tôn vinh của Thái Hậu, nhưng ở hậu cung dưỡng lão thì vẫn có thể.

Dựa vào ý niệm này, Chương Thái Hậu kéo dài hơi tàn trong Trường Nhạc cung bị phong bế, trải qua cuộc sống một ngày dài bằng cả năm.

Thời điểm Lý Duệ đi vào Trường Nhạc cung, bà đang nằm ở trên giường, mặt xám như tro tàn nhìn chằm chằm đỉnh màn.

Đoan Phi mặc bố y, cài trâm gỗ, quỳ sát bên giường dập đầu với Lý Duệ.

Việc đã đến nước này, chuyện nàng sợ hãi nhất đã xảy ra, lại đột nhiên kết thúc. Đoan Phi không có sợ hãi kinh hoàng và thấp thỏm tuyệt vọng, ngược lại tâm cảnh vẫn rất bình tĩnh.

Tuy nàng không muốn theo bọn phản nghịch, nhưng người phát động cung biến lại là thân cô mẫu (dì ruột) của nàng, người khởi binh ý đồ tạo phản ở phía nam chính là cha ruột của nàng. Đoan Phi không ôm hy vọng giống Chương Thái Hậu, nàng đã tiếp nhận vận mệnh mà mình sắp sửa nghênh đón rồi.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ quét mắt liếc Đoan Phi một cái, chỉ hơi gật gật đầu, cũng chưa nói cái gì.

Đoan Phi dập đầu, chuyển ghế dựa đến mời Lý Duệ ngồi xuống.

Lý Duệ phất phất tay, để nàng lui đi ra ngoài trước.

Đoan Phi nhìn thoáng qua Chương Thái Hậu, rồi không tiếng động lui ra ngoài.

Chương Thái Hậu liếc mắt nhìn nhìn Lý Duệ, một lúc lâu sau mới lên tiếng: "Hoàng Đế tới rồi à."

Trong phòng cũng không có người khác, Lý Duệ nhấc một chân lên, khuỷu tay đặt lên bàn, trên mặt vẫn còn mang theo ba phần ý cười: "Mẫu hậu nhìn thấy trẫm trở về, ngài cảm thấy rất thất vọng phải không?"

Trong mắt Chương Thái Hậu xẹt qua một tia oán độc, nhưng cũng chỉ trong chớp mắt. Bà run rẩy bò dậy, quỳ gối trên giường, che mặt khóc.

"Ta làm một người mẹ, khó tránh khỏi có lúc bị tình cảm cốt nhục che mờ đại nghĩa. Việc này, ai gia thực xin lỗi Hoàng Thượng, thực xin lỗi với giao phó của Tiên Đế lúc còn tại thế. Ai gia vô cùng hổ thẹn, mong Hoàng Thượng giáng tội." Chương Thái Hậu nói xong liền cúi đầu xuống, đặt cái trán ở chỗ mép giường, lộ ra một đầu loang lổ tóc bạc.

Chương Thái Hậu luôn kiêu ngạo với mỹ mạo, đối với bề ngoài của mình bà cực kỳ coi trọng.

Nguyên bản một đầu tóc dài đen nhánh, hiện giờ bởi vì kinh sợ bất an cùng phẫn hận oán độc mà bạc đi rất nhiều.

Bà hạ mình như thế, chính là muốn gợi lòng thương hại của Lý Duệ, niệm tình bà là một lão phụ nhân, thân nhi tử lại đã chết, mà để lại cho bà

https://thuviensach.vn

một con đường sống.

Chương Thái Hậu thấp thỏm đợi hồi lâu, cũng không nghe thấy Lý Duệ lên tiếng, mặc kệ hắn tức giận mắng chửi bà hay là khóc thút thít, đều so với sự yên lặng không tiếng động này tốt hơn nhiều.

Bà hơi nâng đầu lên, nhìn người đang nhấc chân ngồi ở trước mặt nàng, Hoàng Đế với bộ dáng lười nhác. Trước kia tiểu tử này giấu cũng thật sâu, hiện tại bà lại càng không rõ tính nết hắn.

"Hoàng Thượng." Chương Thái Hậu rơi vào đường cùng, đành phải mở miệng trước: "Ngài còn nhớ rõ lúc Tiên Đế còn sống, đã lôi kéo tay ngài muốn ngài hứa hẹn chuyện gì không?"

Lý Duệ rốt cuộc giật giật: "Nhớ rõ, hắn để ta thề, giữ lại một mạng của Lý Kỳ, đối đãi tốt với ngươi."

Chương Thái Hậu thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tuy rằng Lý Kỳ đã chết, nhưng bà vẫn còn di chỉ bảo mệnh của Tiên Đế.

"Lý Kỳ gieo gió gặt bão, nghĩ đến phụ hoàng ở dưới chín suối cũng sẽ không oán trẫm." Lý Duệ nói: "Còn mẫu hậu....."

Chương Thái Hậu kinh hồn táng đảm đợi nửa ngày, mới nghe Lý Duệ nói: "Trong cung thương vong vô số, việc này phần lớn là nhờ ơn của mẫu hậu."

"Không không, kia không phải là ai gia động thủ..... Là tên nghiệp chướng Lý Kỳ kia, là hắn....."

"Được rồi mẫu hậu, ngài coi trẫm là đứa trẻ ba tuổi hay sao? Loại lời nói không biết xấu hổ này mà ngài cũng nói ra được?" Lý Duệ cười lạnh một tiếng: "Nếu không có ngài ở kinh thành, Lý Kỳ sao có thể biết được tin tức, ngàn dặm xa xôi chạy tới trong kinh, lại yên lặng không tiếng động mà

https://thuviensach.vn

lẻn vào trong cung? Ngài đặt giang sơn xã tắc của Đại Tề ở chỗ nào? Đặt muôn vàn con dân ở chỗ nào? Nếu phụ hoàng còn trên đời, ngài cảm thấy hắn sẽ xử trí ngài như thế nào?"

Chương Thái Hậu nghe hắn nói như vậy, trong lòng hoảng loạn, liên tục kêu lên: "Tiên Đế có di mệnh, ta lại là mẹ cả của ngươi, Hoàng Thượng ngươi không thể giết ta, đó là đại bất hiếu!"

Ngón tay Lý Duệ gõ gõ mặt bàn: "Đúng vậy, đại bất hiếu! Phụ hoàng muốn trẫm đối đãi với ngươi như mẹ, nếu trẫm giết ngươi, đó là bất hiếu với phụ hoàng. Nhưng nếu không giết ngươi, trẫm lại thật xin lỗi mẹ ruột đã bị ngươi hại chết, vậy cũng là đại bất hiếu."

Chương Thái Hậu nghe thấy vậy chấn động, đột nhiên ngẩng đầu lên: "Ngươi nói cái gì?"

"Năm đó ngươi hại chết mẹ ruột của ta, lau dọn cũng thật sạch sẽ, một chút dấu vết cũng không để lại." Lý Duệ đùa nghịch ban chỉ (chiếc nhẫn đeo ở ngón cái) thuý ngọc trên tay, hơi rũ hai mắt: "Nhưng mà không có chứng cứ cũng không sao, những cái đó là để chặn miệng người bên ngoài, làm hay không, trong lòng ngươi biết là được. Mặc kệ là ngươi có làm hay không, nếu trẫm đã nhận định là ngươi, vậy thì ngươi chính là người đã xuống tay năm đó, cho dù ngươi có nói như thế nào, trẫm cũng sẽ không tin."

Cả người Chương Thái Hậu phát run, cũng không biết là bị tức hay bị dọa.

"Thân là con cái, phải làm tròn hiếu đạo. Trẫm đáp ứng phụ hoàng, cho ngươi hưởng trọn tôn vinh của Thái Hậu một năm, như vậy đã tròn hiếu đạo với phụ hoàng. Kế tiếp, đó là phải vì mẹ ruột mà tận hiếu."

Nói xong, hắn đứng dậy, cũng không quay đầu lại liền đi rồi.

https://thuviensach.vn

Ở phía sau hắn, cửa phòng vừa đóng lại, tiếp theo liền vang lên tiếng "Bang bang phanh phanh" , hoá ra là có người cầm miếng gỗ đóng đinh lên cửa phòng bà.

Chương Thái Hậu lăn xuống giường, vừa bò vừa chạy, liều mạng đập ván cửa: "Lý Duệ, Lý Duệ ngươi muốn sát mẫu hay sao?"

Bên ngoài không có thanh âm.

Chỗ cửa sổ lại vang lên tiếng đóng đinh, có vài tấm ván gỗ đóng kín cửa sổ bị phá hỏng lại, đến một tia ánh mặt trời cũng không chiếu vào được.

Căn phòng nho nhỏ, theo tiếng đóng đinh vang lên, càng ngày càng u ám, càng ngày càng tối.

Thẳng đến lúc toàn bộ cửa phòng, cửa sổ đều bị niêm phong, Chương Thái Hậu đang kinh hoàng thất thố mới nghe được tiếng của Lý Duệ: "Thái Hậu bệnh nặng, để bà tĩnh dưỡng đi."

"Không! Không cần! Lý Duệ, Lý Duệ, thả ta ra ngoài!"

"Ngươi muốn giết ta, sau khi chết ngươi làm thế nào đi gặp phụ hoàng ngươi? Lý Duệ, ngươi là đồ súc sinh bất hiếu!"

Tiếng Chương Thái Hậu tru lên tê tâm liệt phế cùng với tiếng khóc, tiếng mắng vang lên bên tai không dứt.

Lý Duệ lại giống như không nghe thấy gì, mỉm cười rời đi.

Qua năm ngày, rốt cuộc Trường Nhạc cung truyền đến tin tức, Chương Thái Hậu chết.

Bên ngoài đều biết Chương Thái Hậu cấu kết với phế Thái tử và đệ đệ Chương Sĩ Tiên mưu phản, phát động cung biến, cho nên bà ta chết cũng đã

https://thuviensach.vn

sớm ở trong dự kiến của mọi người.

Hoàng Thượng nói: "Đừng để Tiên Đế nhìn thấy bà ta mà tức giận." Liền dùng một cái quan tài mỏng manh, chôn Chương Thái Hậu ở một chỗ không biết tên, cách xa lăng tẩm của Tiên Đế.

Đoan Phi chờ mai táng Thái Hậu xong, liền tự vẫn bằng một thước lụa trắng.

Thái Hậu bị bỏ đói đến chết, Chương Sĩ Tiên cũng bị bắt vào kinh thành, không chỉ Chương Sĩ Tiên, nam đinh Chương gia từ mười tuổi trở lên đều sẽ mất mạng. Thân là nữ nhi của Chương gia, Đoan Phi thật sự không còn dũng khí để sống. Nàng tự sát như vậy, cũng coi như một loại giải thoát.

Nhiều ngày nay Triệu Yên Dung đang xem xét danh sách cung nhân bị tử thương, chuyện của Thái Hậu, Lý Duệ đã tự mình xử lí, nàng không cần phải lo lắng, chỉ là số người thương vong trên danh sách này thực sự làm nàng khổ sở trong lòng.

Nàng luôn cảm thấy có chỗ nào đó không thích hợp.

Triệu Yên Dung gõ gõ cái bàn, trầm ngâm một lát, gọi Mộc Lan tới.

"Ngươi đi mời Tần Thiếu giám lại đây, bổn cung có việc muốn hỏi hắn."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Dò Xét Thanh Hòa Cung

Bổn cung cảm thấy có điểm lạ+ Thiếu giám ngươi thấy thế nào?

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Tần Tiêu rất nhanh đi tới Chiêu Dương điện, trên người hắn đã không còn quan phục của ngũ phẩm nội giám, mà là nhuyễn giáp màu bạc sáng, khoác lên quan bào võ tướng của tứ phẩm Cấm quân Đô thống, ngũ quan tuấn mỹ tăng thêm mấy phần tuấn lãng mạnh mẽ, khiến cho con mắt của cung nữ trong ngoài Chiêu Dương điện cũng sắp dính lên người hắn.

Triệu Yên Dung mặc dù biết Tần Tiêu là Đại Lý vương Thế tử nhưng cho tới bây giờ không có người nào nói với nàng rằng Tần Tiêu là một thái giám giả... Ách, nếu là thái giám thì pheromone trên người hắn cũng đã phát ra quá nồng rồi, thật là một yêu tinh hại người! Liên quan tới tin đồn của Tần Tiêu và Ngụy An Lan, Hiền Phi đã dồn hết sức thậm chí thêm dầu thêm mỡ nói với nàng.

Phải nói nhìn từ bề ngoài, hai người này tuấn nam mỹ nữ, hết sức xứng đôi. Nếu nhìn từ thân phận thì Tần Tiêu sắp được phong làm Đại Lý vương, tước vị nhất phẩm thân vương, trời cao Hoàng Đế xa, Đại Lý vương làm vua một cõi, là Ngụy An Lan với cao tới người ta. Nhưng cho dù có xinh đẹp hay cao quý hơn đi nữa, nam nhân mà không còn cái ấy, thì sau này Ngụy An Lan không có cơ hội hưởng thụ cuộc sống hạnh phúc rồi[1], thân là bạn bài chí cốt, Hoàng Hậu nương nương vẫn cảm thấy đáng tiếc cho Ngụy An Lan.

https://thuviensach.vn

[1] Ở đây tác giả chơi chữ, hạnh phúc và tính phúc đồng âm trong tiếng Trung. Tính phúc có nghĩa là chuyện chăn gối.

Cho dù có đáng tiếc nhiều hơn nữa cũng không thể ngăn trở tình yêu khí thế hừng hực của người ta được. Loại chuyện đánh uyên ương này, Triệu Yên Dung nàng không thèm làm đâu. Huống chi Ngụy Thái phi cũng từ bỏ, có nhiều lý do hơn nữa cũng không chống cự được sự nguyện ý của cô nương người ta.

Hoàng Hậu hơi hoảng hốt, nghĩ tới một đoạn thời gian nữa không được nhìn thấy mỹ sắc khó có được của Tần Thiếu giám nữa, Ngụy An Lan cũng đi theo, bản thân khó khăn lắm mới tụ họp được nhóm người chơi bài với mình cũng giải tán rồi, quả thực rất đau lòng.

Ở một bên khi có khi không suy nghĩ linh tinh, nàng đưa danh sách trên tay cho Tần Tiêu: "Giúp bổn cung xem một chút, ở những nơi có tổn thương trong nội đình, ngoại trừ Thọ Khang cung và Phúc Ninh cung không có ai bị gì, sao lại không thấy tên của Thanh Hòa cung? Hay là hôm ấy ngươi đã phái người tới trông chừng Thanh Hòa cung?"

Ở trong Thanh Hòa cung chính là Trang Cần, Trang Quý phi, là người lớn lên từ nhỏ với Hoàng Đế, tồn tại giống như thân tỷ tỷ vậy. Trang Cần làm những chuyện bẩn thỉu đó, Hoàng Đế biết, Hoàng Hậu biết, Tần Tiêu và một số người thân cận biết, Thái hậu lại không biết.

Theo như tính tình của Lý Duệ, cho dù Thái hậu lấy hai nữ nhi của hắn làm con tin cũng không bằng bắt một Trang Cần tới làm con tin càng có hiệu quả hơn. Chương Thái hậu không phải kẻ ngốc, bà ta không có đạo lý bỏ qua cho Trang Quý phi.

Tần Tiêu biết ý của Hoàng Hậu, hắn lắc đầu nói: "Thanh Hòa cung đóng cửa, bên trong chỉ có một mình Trang Quý phi. Người có thể dùng trong tay nô tài rất ít, hơn phân nửa bảo vệ Thái phi và Đức Phi, Hiền Phi,

https://thuviensach.vn

không thể rút người ra đi trông chừng Thanh Hòa cung. Kiểm soát mấy ngày nay, cung nhân Thanh Hòa cung hồi báo rằng lúc đó từng có loạn đảng vây cung, nhưng vì cửa cung rất chắc chắn loạn đảng không thể đi vào, cho nên không có ai bị thương. Vừa may, lại vừa lạ".

Ngón tay Hoàng Hậu gõ lên bàn, tập trung suy nghĩ một chút nói: "Sau khi Hoàng Thượng trở về có từng đi tới Thanh Hòa cung chưa?"

Tần Tiêu lắc đầu: "Không có".

"Một lần cũng không?" Chân mày Triệu Yên Dung cau lại, xem ra Lý Duệ quả thực không để ý tới sống chết của Trang Cần. Nữ nhân này tự làm tự chịu, khiến cho Lý Duệ lạnh tâm, chút tình cảm khi còn bé kia bị hao mòn không còn một chút.

"Đi theo bổn cung tới Thanh Hòa cung xem một chút đi". Triệu Yên Dung đứng lên.

"Bây giờ?" Tần Tiêu có chút do dự.

Từ khi Thanh Hòa cung đóng chặt đến bây giờ, Hoàng Thượng không nghe không hỏi, rõ ràng muốn để cho Trang Quý phi tự sinh tự diệt. Sao Hoàng Hậu nương nương lại quan tâm chứ?

Trong lòng hắn hơi nghi hoặc, Mộc Lan ở một bên đã nhìn ra, đè thấp giọng nói với hắn: "Nương nương có thứ muội ở Thanh Hòa cung".

Tần Tiêu bừng tỉnh. Thứ muội của Triệu Yên Dung là Triệu Thanh Dung, khi đó ở Thanh Lương điện không an phận, vu cáo Đồng Mỹ nhân, ngày trước bị Hoàng Hậu ở trước mặt mọi người dạy dỗ trách phạt, trong cung dường như không có ai mà không biết.

Triệu Thanh Dung khi ấy được Trang Quý phi lặng lẽ mang về từ Hoán Y cục đến Thanh Hòa cung, vốn muốn nàng câu dẫn Hoàng Đế, giảm

https://thuviensach.vn

bớt địa vị của Hoàng Hậu trong lòng Hoàng Đế, không ngờ tới rằng xui xẻo bị Hoàng Đế không khách khí chút nào đuổi đi. Nhưng Triệu Thanh Dung vẫn lưu lại Thanh Hòa cung làm cung tỳ, cũng không trở về Hoán Y cục.

Hoàng Hậu đây là nghĩ rằng dù sao cũng cùng một người phụ thân cho nên muốn đi xem muội muội có sao không thôi. Tần Tiêu lập tức đi theo, lại để cho người đưa tin cho Hoàng Đế.

Phượng liễn đi hết sức vững vàng, Triệu Yên Dung ngồi ở phía trên có chút mơ màng buồn ngủ. Nàng đưa tay sờ sờ cái bụng còn rất bằng phẳng, nghĩ rằng sau khi sinh đứa nhỏ ra mình có thể mang nhóc con hoặc bé con ra vườn rộng lớn như thế này mà chơi đùa, trong lòng cảm thấy hết sức thoải mái.

Không cần ở nhà nhỏ bực bội, không có khói xe hơi ô nhiễm, thức ăn hoàn toàn tự nhiên, tương lai dáng người của đứa nhỏ nhất định rất khỏe mạnh rắn chắc.

Hiện giờ nàng là nữ nhân có quyền thế nhất hậu cung này, trước mắt trong vòng năm ba năm Lý Duệ cũng không chán ghét nàng, ngai vàng Hoàng Hậu này của nàng ít nhất có thể an ổn mười năm tám năm. Nàng có một hoặc hai đứa nhỏ ở bên cạnh, như thế nào đi nữa thì cuộc sống cũng không tệ đi được. Nghĩ như vậy, mi mắt Triệu Yên Dung cũng cong lên.

Nghĩ một chút nửa năm trước tình cảnh nàng tỉnh lại ở Chiêu Dương điện, quả thật như mộng vậy. Chẳng qua có thể đi tới hôm nay, nàng cũng không cảm thấy bất ngờ. Tất cả đều phát triển theo phương hướng tốt. Đặc biệt là nam nhân kia, hiện giờ nhìn lại cảm giác cũng khác với lần đầu gặp hắn rồi. Triệu Yên Dung nhắm mắt lại, lấy tay nâng gò má.

Từ khi mang thai nàng đã không sơn móng tay nữa, ngay cả phấn son cũng không cần. Không biết có phải bởi vì mang thai nên hooc-môn trong cơ thể biến hóa, hay là bản thân nàng trẻ tuổi căn cơ tốt, cứ mặt mộc phơi

https://thuviensach.vn

nắng như vậy mà da càng trắng nõn mịn màng hơn cả nữ tử thoa son bôi phấn.

Không lâu lắm phượng liễn đã đến trước cửa Thanh Hòa cung. Bởi vì không nghĩ tới Hoàng Hậu nương nương sẽ đích thân tới Thanh Hòa cung nên các cung nữ nhất thời bối rối.

Ánh mắt Triệu Yên Dung quét qua, nhìn thấy người quỳ đầy đất, trong đó có vài cung nữ ánh mắt lóe lên, bất giác hai hàng lông mày nhíu lại một cái.

"Chủ tử các ngươi đâu? Sao không thấy đâu cả?"

"Hồi nương nương, Trang, Trang Quý phi nương nương hơi bị kinh sợ, hiện giờ còn nằm ở trên giường không dậy nổi".

Triệu Yên Dung nhận ra người trả lời, chính là chưởng cung Thanh Hòa cung, Kim Tử cô cô, quỳ sau lưng nàng ta, nàng loáng thoáng nhớ được chính là nhất đẳng cung nữ từng hầu hạ ở Chiêu Dương điện, Lục Bình.

Cặp mắt Triệu Yên Dung khẽ híp lại, nhấc chân bước đi: "Trang Quý phi bị bệnh sao lại không có ai tới nói với bổn cung một tiếng? Lần này bổn cung phải tận mắt đi thăm một chút".

Sắc mặt Kim Tử cô cô tái xanh, thân người hơi phát run: "Nương nương vạn kim quý thể, lại mang long chủng, sợ sẽ lây bệnh cho nương nương".

"Sợ cái gì, bổn cung có kim cương hộ thể, có long khí bàng thân, nương nương nhà các ngươi muốn lây bệnh cho ta cũng không được đâu". Triệu Yên Dung hé miệng cười một tiếng: "Nói không chừng nàng vừa thấy bổn cung trong lòng vui mừng lập tức khỏi bệnh".

https://thuviensach.vn

Trên mặt Kim Tử lúc trắng lúc đỏ, dáng vẻ khẩn trương kia, đừng nói Tần Tiêu đi theo sau lưng Hoàng Hậu, ngay cả Mộc Lan cũng cảm thấy khác thường. Lập tức nàng ta bước lên trước nửa bước, ngăn trước người Hoàng Hậu.

Triệu Yên Dung nhìn nàng ta, nhàn nhạt cười.

Nội điện Thanh Hòa cung phiêu đãng mùi thuốc nồng nặc, có chút tanh, có chút thối, Triệu Yên Dung lấy khăn tay ngâm qua cao bạc hà che mũi, cau mày hỏi: "Đây là mùi gì? Sao lại nồng như vậy?"

Kim Tử cúi đầu đáp: "Thuốc của Trang Quý phi uống ạ".

"Thuốc uống cũng không thể nào có mùi nồng như vậy, cũng không phải thuốc lau ở bên ngoài".

Thân mình Kim Tử hơi run, im lặng không nói.

Tần Tiêu lập tức quay đầu nói với nội thị mang theo từ Chiêu Dương điện: "Còn ngốc ở đó làm gì, mau mở cửa sổ ra, mang những người lộn xộn này ra người, chớ đụng tới nương nương".

Bọn nội thị ầm ầm vọt vào, Kim Tử muốn ngăn lại nhưng không dám, chỉ ngập ngừng nói: "Nương nương nhà chúng ta không được gặp gió, thái y nói không thể mở cửa sổ".

"Thái y?" Triệu Yên Dung cau mày lại: "Mỗi nửa tháng Thái Y viện sẽ đưa y án cho bổn cung xem, hôm trước bổn cung vừa xem qua, cũng không có ghi chép Thái y nào được triệu vào Thanh Hòa cung. Là vị nào của Thái Y viện tới xem bệnh vậy? Sao lại không có y án, sao lại không báo cáo? Ngươi nói tên ra đi, bổn cung sẽ cho người gọi hắn qua đây".

Sắc mặt Kim Tử trắng bệch, mồ hơi rơi như mưa, thấy Hoàng Hậu nhìn mình chằm chằm, liền lung tung nói ra cái tên.

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu gật đầu một cái, quả nhiên có nội thị vọt ra khỏi Thanh Hòa cung đi bắt người.

Triệu Yên Dung cũng không gấp, cho người dời ghế gấm tới, mình ngồi ở ngoại điện, chờ mùi bên trong tản hết.

Trong lòng cung nhân của Thanh Hòa cung không ngừng kêu khổ. Nói tới Thanh Hòa cung thăm Quý phi nhưng Hoàng Hậu đợi ở cửa không chịu vào. Nàng ngồi, các nàng đứng, còn không dám đứng thẳng lưng, nửa cúi người, cúi thấp đầu, cũng không dám thở mạnh.

Hơn nửa canh giờ, nội thị lúc trước ra ngoài dẫn viện chánh đại nhân của Thái Y viện thở hồng hộc chạy vào. Nội thị kia trước tiên nói mấy câu bên tai Tần Tiêu rồi mới mời viện chánh tiến lên đáp lời, mình thì lui sang một bên.

"Lão đại nhân đến rồi, cực khổ rồi". Triệu Yên Dung nhìn râu tóc bạc phếu của lão viện chánh, cười khanh khách gật đầu một cái.

Viện chính đang hành lễ với Hoàng Hậu, lại khẽ nhìn khí sắc của nàng, se râu nói: "Hoàng Hậu thần thanh khí sảng, sắc mặt hồng nhuận, nhìn rất khỏe mạnh".

"Đúng vậy, bổn cung có thể ăn, có thể ngủ, tốt biết bao". Hoàng Hậu cười, chỉ trong điện: "Ngược lại thân mình Trang Quý phi không khỏe, nghe nói đã mời Trương Diệp tiên sinh của Thái Y viện các ngươi xem qua, cũng không biết Trương tiên sinh cho phương thuốc gì mà mùi này quá nồng rồi. Người đang tốt cũng có thể hun thành xấu".

Thần sắc của viện chánh ngưng lại, nói: "Hồi nương nương, nói tới Trương Diệp này, hôm ấy lúc cung loạn, hắn đang ở trong cung trực ban, mất tích, còn hắn chẩn bệnh cho Quý phi nương nương lúc nào vi thần cũng không biết, trên danh sách cũng không có ghi lại, quả thực kì lạ".

https://thuviensach.vn

"Nghe chưa?" Hoàng Hậu liếc mặt nhìn Kim Tử: "Ngươi nói tiên sinh kia đã không thấy đâu, vậy người xem bệnh cho Quý phi rốt cuộc là ai?"

Kim Tử lật đật quỳ xuống nói: "Thật sự là Trương tiên sinh xem bệnh, chính là tới vào hôm cung loạn, xem xong thì đi, nô tỳ không dám nói dối".

Hoàng Hậu cũng không để ý nàng ta, chỉ để cho viện chánh đi ngửi thử: "Đây là thuốc gì? Mau nói cho bổn cung biết, mùi này khó ngửi như vậy sau này nếu có người mở phương thuốc này cho bổn cung, bổn cung phải để cho hắn đổi toa thuốc".

Viện chính đang đi vào trong điện thẳng mũi ngửi ngửi, bất giác cau mày lại: "Chỉ bằng mùi này, vì thần không dám kết luận bừa, hay là xin cô cô một chút cặn thuốc vậy".

Kim Tử dập đầu một cái: "Vâng, nô tỳ tự mình đi lấy". Vừa nói, khom người lui ra ngoài.

Chẳng qua đợi đã lâu cũng không đợi được Kim Tử đi lấy cặn thuốc. Cung nhân Thanh Hòa cung từng người câm như hến, một tiếng cũng không dám nói.

Triệu Yên Dung đứng lên, nói với Tần Tiêu: "Phái người đi tìm đi, không thể chạy khỏi Thanh Hòa cung. Mùi này cũng đã tản đi rồi, ngươi theo ta vào xem một chút".

Đỡ tay Mộc Lan, Triệu Yên Dung cầm khăn tay bạc hà che miệng mũi, chỉ như vậy mà đi vào.

"Nương nương, mùi này còn chưa biết là thuốc gì, người..."

"Yên tâm đi nếu là thuốc hung bạo, thì vừa rồi viện chánh đại nhân sẽ lên tiếng, hơn nữa lâu như vậy rồi mùi thuốc cũng đã tản hết, bằng chút mùi thuốc này cũng không thể xảy ra chuyện gì được". Triệu Yên Dung cười

https://thuviensach.vn

một cái nói: "Trang Quý phi bạn giá đã bao nhiêu năm, bị bệnh bổn cung vẫn phải thăm hỏi mới được. Hơn nữa... Thiếu giám không biết, muội muội không chịu thua kém của bổn cung cũng không có quỳ ở bên ngoài, bổn cung có chút tò mò, không biết nha đầu kia đã trốn ở nơi nào. Dù gì cũng có cùng một nửa dòng máu giống nhau, cũng không thể bất kể sống chết của nó được".

Đi qua hành lang hoa thật dài, cung nữ giữ ở ngoài cửa quỳ xuống hành lễ, sau đó đẩy cửa phòng đang đóng chặt ra.

Trong phòng cửa sổ đóng chặt, mùi thuốc kia càng đậm hơn, bởi vì đang đóng cửa sổ, màn trướng cũng đang buông xuống cho nên cả căn phòng mờ tối không có ánh sáng.

Bước chân Triệu Yên Dung dừng ở trước cửa, lập tức có nội thị đi vào mở hết cửa sổ ra, treo màn trướng lên, để ánh mặt trời có thể đi vào từ cửa sổ. Căn phòng bụi bặm được ánh mặt trời mạ lên một tầng vàng nhạt, lẳng lặng bay giữa không trung. Rõ ràng người đến rất náo nhiệt nhưng trong phòng này lại có một loại yên tĩnh khiến da đầu người ta tê dại.

Phía sau giường trướng lặng yên không một tiếng động, giống như cho dù bên ngoài có ồn ào ra sao, người bên trong đang ngủ say không nghe được động tĩnh.

Một tên nội thị tiến lên vén ba tầng rèm giường lên, treo trên cái móc bằng tiêu kim bạch ngọc. Trong phòng này cũng không có cung nhân của Thanh Hòa cung hầu hạ, ngoài cửa cung tất cả cung nhân đều quỳ rạp dưới đất, cho dù bên trong có kêu la ầm ĩ thế nào, các nàng cũng không dám ngẩng đầu lên, càng không dám lên tiếng ngăn cản.

Trang Quý phi bị Hoàng Đế nhốt ở Thanh Hòa cung không được phép đi ra ngoài, người bên ngoài cũng cho là Trang Quý phi bị bệnh nhưng những cung nhân ở Thanh Hòa cung trong lòng đều rõ ràng. Đó là do Quý

https://thuviensach.vn

phi nương nương chọc giận Hoàng Hậu, chọc giận Hoàng Đế, nửa đời sau của nàng chỉ e là sẽ bị nhốt ở chỗ này, không có ngày nổi danh. Ngoại trừ mấy người trung thành với Quý phi kia, thì có ai nguyện ý ở trong cung này bị nhốt cả đời chứ?

Triệu Yên Dung nhìn nữ nhân nằm xa xa ở trên giường kia, cũng không đến gần. Nàng vẫn cảm thấy trong lòng Trang Cần có vấn đề, vẫn luôn cuồng vọng cộng thêm chứng hoang tưởng, bệnh rất lợi hại. Chuyện mà nàng ta đã làm với Bảo Trân, nàng cảm thấy nàng ta bị nhốt cả đời cũng xứng đáng. Dựa vào kinh nghiệm kiếp trước nàng từng đánh nhau mấy lần với biến thái, nàng cũng không cảm thấy rằng Trang Cần có thể biết điều mà yên tâm ở Thanh Hòa cung dưỡng lão. Cung loạn có cơ hội tốt như vậy, nàng ta nhất định sẽ làm chút gì đó.

Suy nghĩ này càng mãnh liệt khi nhìn tới nữ nhân nằm ở trên giường.

"Lật nàng ta lại". Triệu Yên Dung chỉ Trang Quý phi nằm trên giường, "Để Viện chánh đại nhân tiến lên chẩn mạch.

Nội thị đáp một tiếng, dè dặt lật người dậy.

Một gương mặt u tối ngây ngốc, gương mặt không có nửa điểm nhân khí huyết sắc hiện ra trước mắt Triệu Yên Dung, Triệu Yên Dung vỗ bàn một cái, cả kinh thất sắc: "Sao lại là ngươi?"

Minigame ⛩THÂM CUNG BÍ SỬ⛩ lần 2 đang diễn ra trên facebook nha:

🎁Giải thưởng:

🎎16 chương ngoại truyện Hiền Hậu Thực Nhàn🎎

https://thuviensach.vn

Diễn ra trong 3 ngày 23,24,25 thui, nhanh chân lên các nàng ui 😜

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Cũng Nên Kết Thúc Rồi

Hộp cơm còn dư lại+ Niềm vui nhân đôi

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Triệu Yên Dung vội đi mấy bước tới mép giường, nữ nhân tóc tai bù xù, hơi thở yếu ớt đó chính là thứ muội Triệu Thanh Dung của nàng. Gầy đến trơ xương, nếu không phải ngực của nàng ta còn hơi phập phồng thì quả thực là một người chết.

Nghe giọng nói của Triệu Yên Dung, nàng ta miễn cưỡng mở mắt ra, trong miệng có tiếng ấp úng.

"Ngươi nói gì?" Triệu Yên Dung đang định cúi người xuống nghe nhưng lại bị Tần Tiêu đưa tay ngăn lại.

Đây là Thanh Hoà cung, là địa bàn của Trang Cần, cho dù gặp bất cứ người nào, chuyện gì cũng không thể xem thường được.

Triệu Thanh Dung giương mắt nhìn Hoàng Hậu, hốc mắt khô khốc chảy ra hai giọt nước mắt. "Tỷ tỷ..."

Khẩu hình miệng là như vậy, chỉ là không nghe được tiếng nói.

Triệu Yên Dung thẩn thờ hồi lâu, nàng đã từng nghĩ trăm ngàn khả năng, cũng chưa từng nghĩ tới sẽ nhìn thấy một Triệu Thanh Dung chỉ còn

https://thuviensach.vn

nửa cái mạng nằm trên giường Trang Cần như vậy. Triệu Thanh Dung ở đây, vậy Trang Cần ở đâu? Nàng ta đi đâu rồi?

Bên này Triệu Thanh Dung thấy Triệu Yên Dung vẫn đứng ở xa xa không chịu đi tới, trong lòng nóng nảy, giãy giụa muốn bò dậy, nhưng bây giờ không còn sức lực, vùng vẫy mấy lần cũng không bò dậy nổi.

Viện chính đang vội vàng tiến lên bắt mạch, ai biết Triệu Thanh Dung lại bắt tay hắn lại, mắt trợn thật lớn giống như muốn rơi hai tròng mắt ra vậy, trong miệng có tiếng "ức ức", đột nhiên "oẹ" một ngụm lớn nước dơ bẩn ra ngoài, văng đầy mặt đầy đầu Viện chính và nội thị đang ở gần. Viện chính nghe cái mùi khiến người ta buồn nôn kia bất giác cả kinh thất sắc, vội vàng hất tay ra chạy ra bên ngoài phòng, liên tục gọi người mang nước đến tẩy rửa.

"Nương nương mau đi ra, mau đi!"

Nghe tiếng kêu của Viện chính, Tần Tiêu lập tức che chở Triệu Yên Dung lui ra ngoài cửa. Chỉ một lát như vậy Triệu Yên Dung đã cảm thấy ngực khó chịu, trước mắt một trận choáng váng. Ra bên ngoài hít thở không khí trong lành, cảm giác bực bội lúc nãy đã bớt đi nhiều.

"Đây là thứ gì?" Triệu Yên Dung cau mày hỏi.

Viện chính đã cởi áo khoác ra, rửa tay và mặt sạch sẽ, sắc mặt hết sức khó coi. Nội thị cơ trí kia liền cởi áo khoác của mình ra, cho lão nhân gia mượn khoác lên.

Viện chính kia thì đang cho người mang giấy bút đến, thoăn thoắt mở một toa thuốc, giục người mau đi sắc, lại đặc biệt chỉ rõ muốn nội thị mà Hoàng Hậu mang tới đi lấy thuốc sắc, không thể để cung nhân của Thanh Hoà cung động tay vào.

https://thuviensach.vn

Thấy hắn như vậy, trong lòng Triệu Yên Dung đã đại khái được có chuyện gì, liền dẫn người và Viện chính đi đến một gian phòng trống ở bên cạnh.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Viện chính đại nhân thở dài một cái: "Lúc đầu ở trước điện vi thần đã ngửi được mùi ở bên trong, cảm thấy loáng thoáng có mùi khô cốt đằng, chẳng qua lúc đó cũng không dám chắc chắn cho lắm".

Sắc mặt Tần Tiêu khẽ biến: "Khô cốt đằng? Đó không phải là vật của Miêu Cương sao? Trong cung sao lại có loại chất độc này được chứ?"

Độc! Mộc Lan sợ hãi kêu một tiếng, bắt cánh tay Hoàng Hậu: "Nương nương, người trúng độc sao? Trúng độc sao?"

"Sợ cái gì, nghe lão đại nhân nói". Thần sắc Triệu Yên Dung không thay đổi, nhẹ nhàng cạy tay Mộc Lan ra.

"Không nghiêm trọng như vậy". Viện chính đại nhân lắc đầu nói: "Phải nói trong cung quả thực có thứ này, hơn ba mươi năm trước, lúc Thánh tổ chinh phạt Nam Chiếu, Nam Chiếu vương đã phái người trộn lẫn một đoạn khô cốt đằng hiến tặng cho Thánh tổ. May lúc ấy có cao nhân biết thứ này nên không bị mắc lừa. Bản thân vật này không độc, chỉ khiến thể chất của con người giảm sút, yếu ớt dễ bệnh, không nguy hiểm đến tính mạng nhưng nếu trộn lẫn với một vị cỏ xà tanh thì sẽ khiến người ta máu loãng xương tan, hết sức thống khổ mà chết đi, vô cùng bá đạo".

Tần Tiêu gật đầu một cái nói: "Vật này là kíp nổ hại người, ở Miêu Cương cũng là vật cấm, rất khó gặp được".

"Đoạn khô cốt đằng này bị niêm phong ở Thái Y viện, trong những Thái y biết vật này và cách dùng cũng chỉ có mấy người". Viện chính vuốt

https://thuviensach.vn

râu nói, "Trương Diệp đó... chỉ sợ là..." Hắn than thở lắc đầu: "Vi thần quản thúc vô lực, vi thần có tội".

Cái này gọi là không biết Thái y Trương Diệp bị uy hiếp hay là bị người mua chuộc, đưa cách dùng của khô cốt đằng mà thậm chí còn trộm nó ra ngoài, đưa vào Thanh Hoà cung này.

Mài khô cốt đằng thành phấn vụn, trộn lẫn cùng với những hương liệu khác rồi làm huân hương, khiến người trong điện cơ thể suy yếu. Sau đó lại cho Triệu Thanh Dung ăn cỏ xà tanh, khiến nàng ta nửa sống nửa chết nằm trên giường chờ Hoàng Đế hoặc Hoàng Hậu tới.

"Nếu Hoàng Hậu đến, sẽ cho ăn thuốc giục nôn, khi Hoàng Hậu đến gần thì sẽ nôn nước cỏ xà tanh ra. Từng ngửi khô cốt đằng, lại chạm phải nước cỏ xà tanh, cho dù Hoàng Hậu nương không trúng độc quá nặng thì nhất định cũng sẽ ảnh hưởng tới bào thai trong bụng. Hư thai hoặc bị quái thai, đều đạt được mục đích".

Viện chính ở Thái Y viện mấy thập niên, chuyện gì chưa thấy qua, chuyện gì chưa từng nghe qua chứ? Sắp xếp độc ác và to gan như vậy hắn vẫn là thấy lần đầu tiên. Trắng trợn hại Hoàng Hậu như vậy, là gan của vị Trang Quý phi nương nương này quả thực rất lớn. Nàng ta mang mạng sống ra đánh cược, cũng muốn kéo Hoàng Hậu cùng đi gặp Diêm La.

"Cũng may Hoàng Hậu nương nương cẩn thận, trước hết đã cho người làm tản hết mùi trong điện hơn một nửa". Trong lòng Viện chính đại nhân vẫn còn sợ hãi, nghĩ tới gương mặt khô cằn tiều tuỵ của nữ tử nằm trên giường kia, lại không nhịn được mà rùng mình thay Hoàng Hậu nương nương. Nếu Hoàng Hậu nương nương xảy ra chuyện, toàn bộ Thái Y viện chỉ e sẽ phải chịu cơn thịnh nộ của Hoàng Thượng, hậu quả thật không thể tưởng tượng nổi.

https://thuviensach.vn

"Cũng may Tần Thiếu giám ngăn lại, không để cho bổn cung đến gần". Triệu Yên Dung cười với Tần Tiêu. "Ngươi coi như là đã cứu bổn cung một mạng".

Tần Tiêu vội hành lễ: "Nô tài không dám, là nương nương hồng phúc tề thiên".

Triệu Yên Dung cười: "Còn nô tài nô tài gì chứ, ngươi cũng không phải là nội thần, mấy ngày nữa phải về Đại Lý rồi".

Thân phận của Tần Tiêu chỉ có vài người đếm được trên một bàn tay, Mộc Lan và Viện chính mặc dù cảm thấy kì lạ tại sao Hoàng Hậu nương nương nói Tần Thiếu giám phải về Đại Lý, nhưng cũng không dám hỏi nhiều.

Qua nửa canh giờ, nội thị bưng thuốc đã sắc xong tới, Viện chính đại nhân phát cho người của bọn họ một chén: "Đây là dược thanh bổn cố nguyên[1], không có hại với thai nhi, nương nương có thể yên tâm uống. Mặc dù lượng khô cốt đằng rất ít, người lại không bị bắn nước thuốc lên người, nhưng vì để chắc chắn vẫn nên dùng thuốc tẩy sạch thì tốt hơn".

[1] Cố nguyên còn được gọi là a giao cao, tương truyền là dược thiện rất được Từ Hy Thái Hậu thích dùng ở những năm cuối đời. Cũng có sách nói rằng được Dương Quý phi ở đời Đường tạo nên, ăn vào bổ khí bổ máu, dưỡng nhan, giúp tóc đen da trắng. Các nàng xem cách làm món này của Thất tỷ tỷ nha :))

[Không nên có GIF hoặc video ở đây. Cập nhật ứng dụng ngay bây giờ để xem nó.]

Đang uống thuốc thì Lý Duệ chạy tới. Người còn chưa vào Thanh Hoà cung đã có nội thị nói với hắn những chuyện phát sinh trong Thanh Hoà cung với hắn. Ba hồn của Hoàng Đế bị doạ bay mất hai cái, vội xách long bào vọt vào Thanh Hoà cung, lao thẳng tới chỗ Hoàng Hậu.

https://thuviensach.vn

"Thiếp không có sao". Bị Hoàng Đế kéo tay nhìn từ trên xuống, hận không thể trực tiếp ôm nàng hồi cung, Hoàng Hậu nương nương liếc mắt một cái, "Thật không sao mà, may mà có Viện chính và Tần Thiếu giám ở đây".

"Nếu hôm nay thiếu một người trong hai người bọn họ thì nàng còn có thể vô sự sao?" Sắc mặt Hoàng Đế trắng bệch, trán rướm mồ hồi, cả giận nói: "Nàng ấy, sao không chịu thành thật nghe lời hả? Cảm thấy Thanh Hoà cung có vấn đề thì nói với trẫm, trẫm sẽ phái người tới điều tra, cần gì nàng phải mạo hiểm như vậy chứ hả? Nàng đã lớn như vậy rồi, cứ cho là không nghĩ cho mình nhưng cũng nên nghĩ tới đứa nhỏ trong bụng chứ!"

Triệu Yên Dung tự biết đuối lý chuyện này nàng vốn lỗ mãng, khó trách Lý Duệ sẽ nổi giận như vậy.

Hoàng Hậu ôm cánh tay Hoàng Đế dỗ dành hắn, Viện chính và Tần Tiêu tự cảm thấy không nên ở một bên góp vui. Kỳ đà cản mũi tự động tránh đi, thì cũng không cần quản Hoàng Hậu nương nương dùng thủ đoạn gì để trấn an cơn giận lôi đình của Hoàng Đế nữa.

Chờ một lát sau khi phu thê hai người bước ra, tóc hơi rối, sắc mặt ửng đỏ, nhưng tâm bình khí hoà hơn nhiều. Lúc này không cần Hoàng Thượng lên tiếng, nội thị và cấm quân đã sớm lật tung Thanh Hoà cung.

Trang Cần chưa tìm được nhưng đã tìm thấy thi thể chưởng cung cô cô Kim Tử. Nàng ta nói đi lấy cặn thuốc lại đi treo cổ ở phòng chứa củi ở hậu viện. Tóm lại cũng biết Trang Cần làm chuyện này thì sẽ không có con đường sống. Thà rằng treo cổ chết còn đỡ hơn sau chuyện này Hoàng Thượng trượng tễ đau đớn mà chết. Nhưng Thanh Hoà cung đóng kín, Trang Cần trừ phi mọc ra hai cánh nếu không thì không thể nào trốn thoát được.

https://thuviensach.vn

Sau khi Triệu Yên Dung được nội thị báo lại thì trầm ngâm hồi lâu hỏi: "Đã điều tra trong phòng nàng ta chưa?"

"Đã tra xét rồi, quả thực không có chỗ có thể giấu người".

"Lúc ta tới Kim Tử ở bên ngoài, không có người có thể cho Thanh Dung uống thuốc được, chỉ có Trang Cần". Nàng híp đôi mắt lại: "Trong cung này trong ngoài không ai thấy nàng ta, nàng ta nhất định cũng muốn xem ta bị nàng ta tính toán thế nào, cho nên nàng ta phải trốn ở trong phòng. Đi, khiêng Triệu Thanh Dung ở trên giường xuống, phá huỷ cái giường ấy cho bổn cung".

Ở giữa cái giường quả nhiên chính là Trang Cần đang trốn ở đó mà không ai tìm được kia, còn có một cổ thi thể nam nhân cứng ngắc. Chính là vị Thái y mất tích Trương Diệp kia.

Trang Cần toàn thân chật vật nhưng ánh mắt vẫn tàn bạo như cũ, chẳng qua miệng của nàng ta bị chặn lại rất chặt, cái gì cũng không nói được, chỉ có thể phát ra tiếng ô ô.

Triệu Yên Dung và Lý Duệ đều biết lúc này Trang Cần lúc này đang nghĩ gì, muốn nói gì nhưng không người nào đồng ý cho nàng ta có cơ hội mở miệng.

Triệu Thanh Dung bị mang ra chỉ còn một ngụm khí, con ngươi hơi rời rạc, trên người phát ra mùi tanh hôi, cũng không có ai nguyện ý đến gần. Triệu Yên Dung thấy thứ muội người không ra người, quỷ không ra quỷ thì than thở. Nếu như lúc đầu nàng ta không nên có ý niệm không đáng có, muốn tiến cung vùng vẫy tranh giành thì bây giờ nàng ta sẽ vẫn là tiểu thư ở nhà được muôn vàn cưng chiều, làm sao đến nông nổi như ngày hôm nay, ngay cả chết cũng phải chết thống khổ như vậy.

Viện chính lắc đầu nói: "Chỉ một sớm một chiều nữa thôi, hết cứu rồi".

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nghiêng đầu, nhẹ giọng nói: "Để nàng đi thống khoái đi, đừng chịu tội như vậy nữa".

Lý Duệ gật đầu.

Qua một khắc đồng hồ, Thanh Hoà cung dấy lên một ngọn lửa lớn, tẩm thất của Quý phi bị cháy, nàng ta và cung nữ thái giám đều bị lửa đốt thành tro. Thanh Hoà cung một lần nữa bị Hoàng Đế phong bế, cung thất bị san bằng thành một vườn hoang.

Trên đời này đã không còn Trang Quý phi, cũng không còn Triệu Thanh Dung nữa.

Ngày tháng tươi đẹp, chớp mắt đã đến tháng hai năm sau.

Trời xuân vẫn còn lành lạnh, Lý Duệ lại chỉ mặc một bộ xuân sam hơi mỏng, đi vòng vo trong sân như con thú bị nhốt vậy. Qua năm, hắn liền học theo Vinh Vương để râu, nhưng bởi vì Triệu Yên Dung chê râu dài trông rất bẩn nên hắn cũng chỉ để kiểu râu ngắn như Vinh Vương, hắn vốn đã anh tuấn mạnh mẽ, râu ngắn này cũng rất thích hợp với hắn, khiến hắn trông càng thành thục chững chạc.

Chẳng qua lúc này không thấy nửa điểm dáng vẻ chững chạc của Hoàng Đế nữa. Mồ hôi rịn đầy trán, mắt có quầng thâm, sắc mặt nóng nảy bất an.

Trong phòng truyền tới tiếng nữ nhân thấp giọng kêu rên, hắn càng nóng lòng, luôn muốn đi vào nhưng lại bị ma ma và nội thị bên cạnh ngăn cản. Bắt đầu từ hôm qua lúc thắp đèn, bụng của Triệu Yên Dung đã có động tĩnh, nửa đêm vào phòng sinh, Hoàng Đế trở thành con kiến trên chảo nóng, nửa khắc cũng không nghỉ ngơi được, đi vòng quanh mãi khiến người khác cũng choáng váng.

https://thuviensach.vn

Trong phòng đột nhiên truyền ra một tiếng kêu đau đớn cao vút, khiến cả người Lý Duệ run lên, suýt nữa ngồi bệt xuống đất.

"Yên Dung, Yên Dung!" Hắn không vào phòng sinh được chỉ có thể vịn vào khung cửa kêu với bên trong: "Ta ở đây, ta ở đây, nàng có đau không? Có đau không?"

"Chết tiệt!" Bên trong truyền tới tiếng mắng cao vút của Hoàng Hậu: "Ngươi thử một chút đi! Ai da!"

"Nương nương người chịu đựng chút nữa, đã nở năm ngón tay rồi, sắp, sắp rồi!"

"Ta không muốn sinh nữa! Tên khốn kiếp Lý Duệ này! A a a! Lý Duệ a!" Bên trong lại một trận mắng gọi mặt chỉ tên lung tung.

Hoàng Đế khốn kiếp ôm khung cửa, mắt ngấn lệ đưa cổ nhìn vào bên trong, người đầy sân chọn cách quên đi lời đại bất kính lúc nãy của Hoàng Hậu nương nương. Ai kêu Hoàng Hậu nương nương là thịt quả tim của Hoàng Đế chứ? Chớ nói chi bây giờ còn đang sinh con, nỗi đau sinh con người thường căn bản không cách nào tưởng tượng nổi, cho nên cứ cho là Hoàng Hậu đang nói linh tinh, Hoàng Đế cũng không để trong lòng.

"Nữ nhân sinh con, ngươi lại không giúp được gì thì đừng hoảng loạn như vậy".

Vinh Vương ngồi ở ngoài sân, sắc mặt đỏ ửng, thái độ nhàn nhã, mặc dù trời còn lạnh nhưng hắn đã sớm phe phẩy cây quạt xếp khảm vàng đính ngọc của hắn rồi, muốn mình phong lưu nho nhã hơn.

"Tới đây, ngồi xuống uống miếng trà. Ngươi cứ tiếp tục như vậy chờ Hoàng Hậu sinh đứa nhỏ xong, chỉ sợ một chút khí lực vào xem cũng không còn.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ làm sao nghe lọt tai lời của Vinh Vương, chỉ ở cửa phòng từng câu từng chữ "Yên Dung" gọi đến ruột gan đứt từng khúc.

"Chặc chặc, nếu có người khác ở đây, thấy bộ dáng này của hắn sợ là sẽ cho là đây là lần đầu tiên hắn làm phụ thân". Vinh Vương thấy không gọi thần trí của Lý Duệ trở về được, chỉ đành lắc đầu, liền rót cho người đối diện một lý trà đầy: "Chẳng qua hắn là phu quân của người ta, lo lắng sợ hãi cũng thôi đi, người làm sao lại có dáng vẻ chết tiệt vậy chứ?"

Bùi Nghi liếc hắn một cái, buồn rầu nói: "Ta là thân cữu cữu của nàng, dáng vẻ này của ngươi, không phải là người thân, nửa điểm cũng không đặt ở trong lòng".

"Sao lại không đặt ở trong lòng chứ?" Vinh Vương ngượng ngùng sờ mũi: "Ta cũng không phải từ sớm đã chạy tới đây rồi sao?"

"Nếu Nhị tỷ ta không ở đây thì ngươi có chạy tới góp vui không ?" Bùi Nghi cười lạnh một tiếng, bưng chung trà lên.

Vinh Vương cười hi hi hai tiếng, trên mặt đều là bộ dạng thoả mãn hạnh phúc. Hắn khổ cực theo đuổi một năm, cuối cùng Bùi Cẩm cũng gật đầu. Lý Duệ chỉ hôn, chặn miệng của mọi người, chỉ đợi Hoàng Hậu bình an sinh hạ hoàng tử, Lý Khác hắn liền có thể như ý đưa mỹ nhân về Vinh Vương phủ. Tâm nguyện nhiều năm rốt cuộc cũng có ngày đạt được, hắn cảm thấy đời này thật không thể còn gì hạnh phúc mỹ mãn hơn nữa.

Chỉ là sinh đứa nhỏ quả thực quá doạ người rồi. Lúc mới đầu còn khá tốt, chỉ mơ hồ nghe tiếng rên rỉ. Bây giờ nhiều tiếng thét chói tai, sắp khiến hắn điếc luôn rồi.

"Sinh con đau vậy sao?" Vinh Vương không có ai nói chuyện, không thể làm gì khác hơn là thăm dò, hỏi Bùi Nghi: "Kêu thảm thiết như vậy, nghe mà thấy sợ".

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi liếc hắn một cái: "Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây?"

Cũng đúng, hắn không có con, Bùi Nghi cũng là người cô độc.

"Ai, ngươi có nghe nói không? Lục gia kia cũng sắp làm cha rồi". Vinh Vương nói với Bùi Nghi.

Lục gia vốn là Ngự sử đài giám sát tuần án, sau khi xung phong nhận việc đi Nam Quận, cơ trí bắt được Quách Hiếu Thông, lập được đại công. Cùng đi với hắn là nội vệ bên cạnh Hoàng Hậu, nhiều lần giúp hắn thoát hiểm, thường xuyên qua lại, hai người mấy lần sinh tử đã có tình cảm. Hoàng Đế lấy lý do có công với xã tắc, giúp bách tính thoát nạn, gia phong Lục gia tước vị là Trung Nghĩa bá, lại phong nội vệ là nhị phẩm Định Quốc phu nhân, chỉ hôn cho Lục gia.

Lục gia đi một chuyến Định Châu, mặc dù suýt nữa mất mạng nhưng sau đó lại thăng quan tiến chức cưới được thê tử xinh đẹp tài giỏi, có thể nói là người thành công nhất trong những năm gần đây của Đại Tề.

"Ngươi lớn như vậy rồi, cũng nên yên ổn đi, tìm một nữ nhân nối dõi tông đường, chớ bắt bẻ nữa". Nhìn cữu tử của mình, Vinh Vương thành khẩn nói: "Tỷ tỷ ngươi lúc nào cũng trông mong, ngươi vẫn không chịu thành thân, lão Bùi gia đến đời ngươi thì coi như đứt rễ".

Bùi Nghi rũ mi mắt, chơi đùa ly ngọc trên tay: "Được rồi, thân thể này của ta không phải ngươi không biết, có hôm nay không biết có ngày mai hay không, chỉ vì sinh đứa nhỏ mà hại nữ nhi nhà người ta, ta làm không được".

Vinh Vương nghe vậy thì bị nghẹn.

"Chuyện này đừng nói với tỷ của ta".

https://thuviensach.vn

Vinh Vương im lặng hồi lâu, Bùi Nghi thở dài: "Biết rồi, một chữ cũng không nói".

Liền nghe bên trong tiếng khóc vang dội, hai người tinh thần chấn động, đều đứng dậy.

Bùi Cẩm ôm một cái chăn vàng nho nhỏ, mặt mày tươi cười đi từ phòng sinh ra: "Chúc mừng Hoàng Thượng, là một tiểu Hoàng tử khoẻ mạnh".

Lý Duệ mừng như điên, nhìn cái chăn nho nhỏ, tay cũng không dám đưa ra: "Hoàng Hậu có ổn không?"

"Mẫu tử bình an." Bốn chữ này còn chưa nói xong đã nghe bên trong lại một tiếng kêu nữa.

"Đau qua, sao lại đau nữa rồi?"

Lý Duệ nghe vậy thì vọt vào trong, bị Vinh Vương ôm lấy.

"Trời ơi, còn một đứa nữa! Còn một đứa nữa!" Trong phòng sinh vang lên âm thanh hốt hoảng.

Còn có một đứa nữa?

Vinh Vương và Bùi Nghi nhìn nhau một cái, chẳng lẽ Hoàng Hậu mang song thai? Thái y sao lại không chẩn ra được?

Bùi Cẩm ôm Hoàng tử vội vã đi vào.

Sau khi binh hoảng mã loạn, nàng ôm hai cái chăn, sắc mặt trắng bệch đi ra: "Chúc mừng Hoàng Thượng, lại được một vị Công chúa".

Trong lòng Lý Duệ vẫn còn sợ hãi nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Trong viện hoàn toàn yên tĩnh, đợi đã lâu không nghe bên trong còn động tĩnh nữa, lúc này Lý Duệ được sự giúp đỡ của ma ma và Bùi Cẩm mới run lẩy bẩy ôm một đứa bé.

"Không... Không còn nữa chứ?"

"Không! Hai đứa này thôi!" Bùi Cẩm nói chắc chắn.

Lý Duệ khẽ thở ra một hơi, tầm mắt rơi xuống gương mặt ngây thơ của đứa nhỏ sơ sinh trong ngực. Nho nhỏ mềm mại, một nửa giống mình, một nửa giống Hoàng Hậu. Đây là đứa nhỏ mà bọn họ cùng có được. Trong lòng Lý Duệ thoả mãn, vừa hạnh phúc, vừa kiêu ngạo.

Bùi Nghi móc cái khăn tay ném cho hắn: "Nam tử hán đại trượng phu, khóc thành như vậy cũng không thấy mất mặt".

"Ta, ta đi vào xem nàng một chút". Lý Duệ chỉ ôm đứa nhỏ, không để ý tới Bùi Nghi: "Ta đi thăm nàng một chút, nàng vất vả rồi".

"Nương nương tốn quá nhiều sức, đã ngủ rồi. Chờ mùi máu trong đó tản hết, Hoàng Thượng hãy vào thăm nàng". Bùi Cẩm cười, để cho bà vú ôm Hoàng tử đi.

"Trẫm có Thái tử rồi, Đại Tề có người kế nghiệp rồi!" Nín nửa ngày, Lý Duệ cất tiếng cười to.

Trái tim treo nửa ngày của Bùi Nghi cũng buông xuống. Chân hắn bần thần bước ra cửa cung, xoa xoa cái gáy cứng ngắc, vươn vai duỗi người. Hoàng Hậu bình an sinh một cặp long phụng thai, đây chính là thiên đại hỷ sự, không kịp chờ đến ngày mai, trong kinh đã ầm ĩ chúc mừng khắp nơi. Chờ sau khi đứa nhỏ đầy tháng rồi, thì hắn có thể đi được rồi.

Trong không trung có một mùi hương kì quái thổi tới, không nồng nặc mà nhàn nhạt trong veo. Mùi hương này thật thơm... Bùi Nghi bất giác bị

https://thuviensach.vn

nhấc bổng lên, nhắm mắt rồi té xuống. Ở sau lưng có một đôi tay đỡ hắn.

Không biết qua bao lâu, Bùi Nghi tỉnh dậy. Bốn phía mờ tối, người lắc lư, Bùi Nghi nhéo mi tâm một cái, nhưng cũng không tức giận bao nhiêu.

"Quận chúa có việc thì cứ nói là được, sao lại dùng tới khói mê ở trước cửa cung chứ?"

Tiếu Trầm Mặc ngồi ở phía trước hắn, dựa vào buồng xe, đang nhìn ra ngoài cửa xe thất thần.

"Chàng tỉnh rồi?" Nàng quay mặt sang, cười với hắn một tiếng, đưa tay ra nhẹ nhàng sờ lên trán hắn, ngay sau đó thu tay lại: "Ta thêm một chút hương an thần ở trong đó, nếu chàng mệt mỏi thì ngủ thêm lát nữa, đường còn rất dài".

Hai hàng lông mày Bùi Nghi hơi nhăn lại: "Rất dài? Nàng muốn đưa ta đi đâu? Đã rời kinh rồi à? Hoàng Thượng thì sao?"

"Ta bảo với Hoàng Thượng mượn chàng ba năm". Tiếu Trầm Mặc rũ mắt nhìn hai tay mình đặt trên đầu gối: "Ba năm, ta sẽ chữa khỏi hoàn toàn cho chàng. Sau đó chàng muốn đi đâu, cũng tuỳ chàng".

Bùi Nghi cười: "Cho nên mới nói, Hoàng Thượng bán ta cho Quận chúa? Quận chúa người lấy được chỗ tốt gì, lại có được chỗ tốt gì?"

Lông mày Tiếu Trầm Mặc cũng không động một cái, chẳng qua nhẹ giọng nói: "Năm đó vô tình tổn thương chàng, ta vẫn luôn áy náy trong lòng. Trong núi mặc dù không có được đãi ngộ như trong kinh nhưng ta sẽ bảo bọn họ tận lực để chàng sống thoải mái một chút. Chàng trúng cổ chỉ có Miêu Cương có thuốc giải được, chàng ở đây chỉ có nước chờ chết. Hoàng Thượng không muốn chàng chết, ta cũng không muốn. Nhưng nếu

https://thuviensach.vn

nói thẳng thì chàng sẽ không đáp ứng... Chỉ có thể uỷ khuất chàng, ở Miêu Cương ba năm với ta".

Bùi Nghi hơi thẩn thờ, đột nhiên nghĩ tới Triệu Yên Dung từng nói thỉnh cầu của Miêu nữ với nàng.

"Nàng đáp ứng bọn họ, nàng thật sự muốn trở về Miêu cương làm Đại vu sao?" Cả đời bị nhốt giữa núi rừng, bỏ đi phồn hoa, không bao giờ nhập thế nữa?

"Có gì không tốt chứ". Tiếu Trầm Mặc cười cười: "Tiêu Tẩm ở trong kinh kết hôn với Nguỵ An Lan xong, sau đó sẽ đưa Vương phi của hắn về Đại Lý. Thù của phụ mẫu, thù của tộc nhân đều đã báo rồi, ta cũng không còn gì bận tâm nữa, trừ chàng. Chờ chàng khoẻ rồi, ta có thể yên tâm sống cuộc sống của ta, thoải mái tuỳ ý, cũng không còn gánh nặng gì. Mong Bùi Hầu tác thành cho ta".

Bùi Nghi tựa lên buồng xe, qua hồi lâu mới nói: "Nếu là vì ta, thật ra nàng không cần làm như vậy".

Tiếu Trầm mặc lắc đầu: "Cứ cho là vậy đi, vì chính ta đi..."

Xa xa Bùi Nghi dường như nghe thấy tiếng pháo tre và chiêng trống vui mừng, đó là bách tính Đại Tề nhận được tin vui thoả thích vui mừng khi Thái tử Đại Tề giáng sinh và tương lai mười mấy năm an lạc thái bình.

Mặt trời đã lặn xuống, trong đêm tối, một đội xe ngựa chở Đại Vu tương lai của Miêu Cương và Đại Tề Quan Quân Hầu, một đường vội vã chạy về phía trăm ngàn núi lớn ở xa xôi.

----------HOÀN CHÍNH VĂN----------

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 104: (Ngoại Truyện 1 - Phần 1) Nghe Tin Bất Ngờ

Nữ phụ tích cực yêu đương thật làm cho lòng người mệt mỏi.

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

Tần Tiêu đột nhiên biến mất, giống như hắn vốn không tồn tại trên thế giới này, tất cả dấu vết của hắn trong cung đều bị xóa sạch sẽ.

Ngụy An Lan cơ hồ tìm từng nơi hẻo lánh trong nội cung một lượt cũng không tìm thấy bóng dáng Tần Thiếu giám.

Khoảnh khắc này, lòng của nàng đã hoàn toàn lạnh đi.

Ngược lại với sự đau lòng tuyệt vọng của nàng, Ngụy Thái phi lại hết sức vui vẻ.

Tên thái giám chết bầm ngấp nghé chất nữ bảo bối của bà không biết chết ở đâu rồi, đây quả thực là trời cũng giúp bà một tay. Sống không thấy người, chết không thấy xác như vậy, An Lan sẽ không dễ dàng ầm ĩ tìm chết. Nàng còn trẻ như vậy, thời gian sẽ rửa sạch từng chút từng chút một, sẽ khiến nàng có thể quên người kia.

Thế nhưng, bà đương nhiên không thể biểu lộ sự vui mừng ấy ra trước mặt Ngụy An Lan.

Ngụy An Lan đã bắt đầu hoài nghi có phải do bà động tay chân gì hay không? Nếu như bởi vì chuyện Tần Tiêu mất tích làm cho An Lan hiểu lầm

https://thuviensach.vn

bà, xa lạ với bà, thì bà quá oan rồi.

Cho nên về chuyện tìm kiếm Tần Tiêu, Ngụy Thái phi biểu hiện khá tích cực, tích cực đến mức. . . Ngụy An Lan vốn không hoài nghi bà, hiện nay lại có chút hoài nghi bà.

Khi nàng nói về sự hoài nghi này với Hoàng Hậu, cũng không biết Hoàng Hậu nghĩ thế nào, lại có thể không tim không phổi mà vỗ bàn cười to.

Cho đến khi trông thấy Ngụy An Lan khóc, lúc này nàng ấy mới thu tiếng cười, cầm khăn lau nước mắt cho nàng.

"Ngươi tội gì phải khổ như vậy chứ." Triệu Yên Dung nói: "Tuy thời gian ta ở cùng Thái phi không dài nhưng vẫn có chút hiểu rõ bà ấy. Nếu như trước kia bà ấy không nhận lời chuyện của các ngươi ngay trước mặt ngươi, bà ấy có lẽ sẽ phái người lặng lẽ giết chết Tần Tiêu. Nhưng bà ấy đã mở miệng, gật đầu, thì tuyệt đối sẽ không làm việc này. Thái phi nương nương coi trọng thể diện cũng coi trọng lời hứa. Huống chi ngươi là người bà ấy yêu thương từ tận đáy lòng, tương lai một khi xảy ra chuyện gì, ngươi còn không hận bà ấy cả đời sao? Bà ấy không hồ đồ đến mức phạm phải sai lầm cấp thấp như vậy."

Ngụy An Lan khổ sở trong lòng, thấy sắc mặt Hoàng Hậu hồng nhuận phơn phớt, lại nhìn cái bụng đã nhô lên cao của nàng ấy, trên mặt chợt hiện ra hâm mộ.

Nàng đã quyết định muốn ở bên cạnh Tần Tiêu, chuyện lớn bụng cái gì đã không ở trong phạm trù cân nhắc của đời nàng rồi.

Ngược lại, Triệu Yên Dung lại không bỏ qua ánh mắt của nàng, hỏi tiếp một câu: "An Lan, ngươi thật sự không hối hận sao?"

"Hối hận cái gì?" Ngụy An Lan ngỡ ngàng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Hối hận lựa chọn Tần Tiêu đó!" Triệu Yên Dung chọc chọc trán nàng: "Tuy dung mạo có thể làm cho tâm tình sung sướng nhưng cho dù người đẹp đến mấy, xem lâu rồi cũng chỉ như vậy. Bây giờ ngươi yêu thích hắn, qua một năm, hai năm, năm năm hoặc mười năm, khi nhan sắc của hắn không còn, chẳng lẽ ngươi sẽ không hối hận sao? Hắn là một thái giám đó!"

"Không hối hận." Ngụy An Lan không chút suy nghĩ lắc đầu, nàng đã âm thầm tự hỏi vấn đề này rất nhiều lần nhưng mỗi lần đáp án đều giống nhau.

"Chàng... chàng là người tốt." Nhẫn nhịn cả buổi, Ngụy An Lan mới nói với Hoàng Hậu: "Tuy rằng chàng là người không được đầy đủ nhưng chàng làm việc quang minh chính đại, ý chí đại nghĩa, là nam nhân đích thực." Còn đối xử với mình khá ôn nhu. Ngụy An Lan nhớ tới ngày ấy trong nội cung của Thọ Khang cung, Tần Tiêu ôm mình, trong mắt có lo nghĩ cùng đau lòng, không khỏi đỏ mặt: "Trong lòng chàng có ta."

Triệu Yên Dung âm thầm nhếch miệng, cái gì là trong lòng có nàng ấy, nam nhân trong lòng có nàng ấy chỗ nào cũng có, còn có thể gả cho cả đám sao? Nếu không phải Tần Tiêu có một gương mặt hại nước hại dân, cho dù hắn không phải thái giám, Ngụy An Lan cũng chưa chắc có thể vừa ý hắn.

"Mọi chuyện đều có nguyên nhân rồi mới có kết quả, việc này có đôi khi khó có thể nói ra." Gương mặt Ngụy An Lan bắt đầu đỏ ửng, mắt rực rỡ như sao, có thể thấy được khi nhắc tới người nam nhân kia, sức mạnh tinh thần mất đi đã trở về hoàn toàn rồi: "Có lẽ kiếp trước chúng ta đã có ước định, kiếp này mới có cơ duyên được ở bên nhau như vậy. Ta muốn tìm một nam nhân có thể cùng chung sống với nhau cả đời, có thể hiểu nhau, tôn trọng lẫn nhau, yêu nhau, giống như ngài và Hoàng Thượng vậy."

https://thuviensach.vn

"Phốc!" Hoàng Hậu đang uống nước, nghe Ngụy An Lan nói như vậy, lúc ấy đã phun ra không chút hình tượng.

"Ha ha, ngươi tiếp tục, ngươi tiếp tục đi." Triệu Yên Dung thả cái chén đến bên cạnh, cố gắng làm cho mình trông giống như người vô tội một chút: "Nói tiếp đi."

Ngụy An Lan cảm thấy vẻ mặt của Hoàng Hậu thật khác thường nhưng bị Hoàng Hậu quấy rầy như vậy, mong muốn được thổ lộ hết đã bị cắt đứt: "Cho dù chàng là thái giám cũng không sao cả. Vợ chồng ở chung với nhau, cũng không phải chỉ có chuyện trong khuê phòng."

Triệu Yên Dung móc ra khăn tay lau miệng, bình tĩnh nói: "Ừ, dù sao con đường này do chính ngươi chọn, người bên ngoài nói thế nào cũng vô dụng. Nhưng ngươi phải nhớ kỹ vài thập niên, cuộc đời không phải chỉ có mỗi một chuyện tình yêu. Nữ nhân chúng ta coi tình yêu còn lớn hơn trời nhưng trong lòng nam nhân, tình yêu nam nữ chỉ có một chút như vậy." Nói xong, nàng duỗi ngón tay nhỏ ra, bấm ngón tay cái một cái diễn tả: "Cho nên sau này ngươi ngàn vạn lần đừng vờ ngớ ngẩn, sống tốt cuộc sống của mình, đừng muốn chết muốn sống vì một nam nhân đấy, như vậy thật không đáng."

Ngụy An Lan mở to hai mắt, không rõ vì sao Hoàng Hậu phải nói những... điều này với nàng.

Nữ nhân tại gia tòng phụ (lúc ở nhà nghe lời cha), xuất giá tòng phu (lấy chồng nghe chồng), nam nhân không phải là chỗ dựa cùng gửi gắm cho cả đời nàng sao?

Hoàng Hậu lại muốn nàng sống tốt cuộc sống của mình, đừng vì Tần Tiêu mà chết đi sống lại. Chẳng lẽ, Hoàng Hậu đang ám chỉ nàng, Tần Tiêu đã...

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan bịt miệng lại, nước mắt rơi xuống ào ạt: "Chàng... chàng thật sự..."

"Thật cái gì mà thật!"

Nữ phụ tích cực yêu đương thật làm cho lòng người mệt mỏi.

Triệu Yên Dung phất phất tay khăn: "Hắn không có việc gì..., Hoàng Thượng có chuyện sai hắn đi làm rồi. Ngươi yên tâm đi, hắn sống rất tốt, tốt đến không thể tốt hơn."

Ngụy An Lan có được tin tức chính xác của Hoàng Hậu, trái tim treo vài ngày cuối cùng đã để xuống nhưng lại bắt đầu nghi ngờ: "Nếu ra ngoài làm việc, vì sao không nói với ta một tiếng? Mấy ngày nay Thái phi giúp đỡ tìm người, cũng không ai nói với lão nhân gia bà ấy một câu."

Hoàng Hậu hắng giọng một cái, úp úp mở mở nói: "Ôi chao, ta làm sao mà biết, tóm lại không phải chuyện xấu là được rồi. Ngươi kiên nhẫn chờ, hắn rất nhanh sẽ trở về."

Chỉ cần biết người bình an vô sự, Ngụy An Lan cũng yên lòng. Sau khi trở về, nàng nói với Thái phi, trong lòng Thái phi đương nhiên là vô cùng thất vọng, lại hết lần này tới lần khác phải giả vờ vui mừng, thật sự là làm khó bà.

Mấy ngày trôi qua, tiền triều truyền đến tin tức, Thế tử Đại Lý Vương vào kinh yết kiến.

Sau khi Chương Sĩ Tiên bị chém đầu, Hoàng Đế liền hạ chỉ sửa lại vụ án sai - vụ án Đại Lý Vương Tiêu thị phản quốc.

Vụ án Tiêu thị Đại Lý được điều tra rõ ràng, trước kia là do Chương Sĩ Tiên vu cáo. Sau khi tự ý dùng binh, hắn đã giấu kín Thánh Thượng, giết

https://thuviensach.vn

oan Phiên Vương. Hoàng Đế trả lại thanh danh cho Tiêu gia, sai người tìm di cốt phu thê Đại Lý Vương, dùng lễ thân vương hậu táng long trọng.

Thế tử Tiêu Tẩm cùng Quận chúa Tiêu Mặc Ngâm từng lưu lạc ở bên ngoài cũng đã tìm được, do hoàng gia đính chính danh phận.

Sau khi Thế tử vào kinh thành, do Hoàng Đế chủ trì, làm cho hắn kế tục vương vị của Đại Lý vương, trở thành Đại Lý Vương đời thứ hai của Đại Tề.

Chuyện của Đại Lý Vương tộc vốn không liên quan đến hậu cung, tin tức này chỉ nghe qua là được rồi, thế nhưng không nghĩ tới một tờ thánh chỉ lại dấy lên sóng to gió lớn trong hậu cung.

Chất nữ của Ngụy Thái phi, Ngụy An Lan, truyền lại tin tức trong cung loạn, có công tử thủ Thọ Khang cung, được Hoàng Thượng phong làm "Nam An Huyện chủ", tứ hôn cho Đại Lý Vương Tần Tẩm, ngày kết hôn đặt vào tháng tư năm sau.

Ngụy An Lan nghe xong tin tức này, suýt nữa ngất xỉu, vì tức.

Ngụy Thái phi nghe xong tin tức này, cũng suýt nữa ngất xỉu, vì vui.

Lúc này Ngụy An Lan muốn đi tìm Hoàng Hậu, muốn nàng ấy trần tình với Hoàng Đế, xin hắn thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Ngụy Thái phi thì chết sống kéo lấy nàng, vừa khóc vừa cười.

Thân Vương phi đó! Tuy Đại Lý xa một chút nhưng An Lan lại được phong làm Huyện chủ, được ban hôn cho Thân Vương. Đó là vinh quang cỡ nào!

An Lan có thể lên làm Vương phi, điều này mạnh hơn gấp trăm nghìn lần so với làm một phu nhân Quan Quân Hầu rách nát gì đó.

https://thuviensach.vn

Ngụy Thái phi mừng rỡ không khép được miệng, không ngừng khen Hoàng Thượng hiếu thuận phúc hậu. Với thân phận của Đại Lý Vương, cho dù là công chúa cũng xứng, huống chi là An Lan, con gái của một ngoại quan ngũ phẩm.

"Nghe nói Đại Lý Vương tuổi trẻ tuấn mỹ độc nhất vô nhị, so với tên thái giám kia, không phải là một người trên trời một người dưới đất sao? Con lại có vận may này, có thể kết duyên với người xuất sắc như vậy, thật sự là trên trời phù hộ Ngụy gia chúng ta, bổn cung đi viết thư, nói cho phụ thân con biết tin tức tốt này."

Ngụy An Lan khóc lóc nói: "Nữ nhi tốt chỉ gả một chồng, ngày đó chính miệng ngài đã cho phép chuyện của con cùng Tần Tiêu, ngoại trừ Tần Tiêu ra, con sẽ không lấy ai cả!"

"Nha đầu ngốc đó là một thái giám, nói cái gì mà lấy hay không lấy?" Ngụy Thái phi khó thở, nhưng vẫn kiềm chế sự kích động khích lệ nàng: "Hơn nữa ý chỉ của Hoàng Thượng đã ban ra, miệng vàng lời ngọc, nhất ngôn cửu đỉnh[1]. Đại Lý Vương trấn thủ một phương, là cửa ngõ của Đại Tề, tuy thuộc sở hữu Đại Tề chúng ta, kỳ thật cũng không khác gì ngoại phiên[2]. Hoàng Thượng cho con gả đi, giống như những... công chúa hòa thân kia, không chỉ vì cả đời con, cũng cân nhắc vì quốc gia. An Lan, con trọng tình nghĩa, hiểu được những đạo lý lớn lao, chẳng lẽ lại muốn khiến Hoàng Thượng lật lọng, làm cho Đại Lý Vương sinh lòng oán hận với Đại Tề?"

([1] nhất ngôn cửu đỉnh: một lời nói nặng bằng chín cái đỉnh, hình dung lời nói rất có sức nặng, một lời nói ra có tác dụng to lớn

[2] ngoại phiên: nước thuộc địa riêng lẻ, không nằm trong lãnh thổ)

Lời này của Ngụy Thái phi quả thực là nói bậy.

https://thuviensach.vn

Cái gì mà hòa thân, cái gì mà ngoại phiên? Nếu thật sự không bị Đại Tề quản thúc, Đại Lý Vương có thể dễ dàng bị Chương Sĩ Tiên tiêu diệt như vậy sao?

Nhưng Ngụy An Lan cũng biết, muốn sửa thánh chỉ đã tuyên bố ra trước thiên hạ, quả thực còn khó hơn lên trời.

"Con đi tìm Hoàng hậu nương nương." Nàng đã không ôm hi vọng gì rồi nhưng trong lòng vẫn có suy nghĩ kĩ càng.

Triệu Yên Dung ngáp một cái, nhìn Ngụy An Lan mặt xám như tro ngồi ở bên dưới: "Ngươi còn nói muốn tìm Bổn cung, lại nhìn lâu như vậy mà không nói một chữ, Ngụy An Lan, rốt cuộc ngươi muốn thế nào?"

Hồn phách Ngụy An Lan như đã rời khỏi thể xác, mắt điếc tai ngơ đối với lời nói của Hoàng Hậu.

"Được rồi được rồi, ta biết, nhất định là tới tìm ta vì chuyện Hoàng Thượng tứ hôn đúng không?"

Nhìn Ngụy An Lan thê thảm như vậy, Triệu Yên Dung cũng có chút không đành lòng.

Nam nhân làm việc, luôn không cẩn thận tỉ mỉ như vậy. Bọn họ, những tên... có dây thần kinh còn thô ráp hơn cả thép kia, căn bản không biết suy xét đến tâm tình của nữ hài tử.

Chỉ là Lý Duệ phí sức lực thật lớn một phen, mới làm cho Tần Tiêu biến mất ở kinh thành, tẩy sạch sẽ cho hắn, để hắn trở về cuộc đời của mình một lần nữa. Nàng không thể làm hỏng tất cả sự cố gắng đó chỉ bởi vì Ngụy An Lan đúng không?

"Ngươi yên tâm đi, cho dù là Hoàng Thượng hay bổn cung, đều đối đãi với ngươi như muội muội ruột thịt, dù sao sẽ không thể hại ngươi."

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung chỉ có thể mịt mờ biểu lộ một chút: "Đợi ngươi xuất giá rồi, tự nhiên sẽ hiểu rõ nỗi khổ tâm của chúng ta. Đến lúc đó ngươi sẽ vui mừng thôi."

Ngụy An Lan chảy nước mắt, đờ đẫn mà nhìn Hoàng Hậu: "Tần Tiêu ở đâu? Ta muốn gặp lại hắn một lần."

Được, những lời vừa rồi nói với ngươi đều là vô ích.

Triệu Yên Dung nhìn trời.

Một khi nữ nhân yêu đương, quả nhiên chỉ số thông minh đều hạ xuống số âm rồi.

Nếu như là Ngụy An Lan lúc trước, nghe lời nói tràn ngập ám chỉ vừa rồi của mình..., thì đã có thể lĩnh hội tinh thần của lãnh đạo rồi, sao lại giống như bây giờ, như một khúc gỗ ấy. . .

Hoàng Hậu che mặt.

"Được, được được, ta cho các ngươi gặp mặt một lần, nhưng ngươi phải đáp ứng ta, không được nói với bất kỳ ai, không làm cho bất luận kẻ nào biết rõ. Nếu không, lần này chính là gặp mặt cuối cùng của các ngươi, ngươi sẽ không gặp được hắn nữa, nghe chưa?"

Ngụy An Lan cười mà giống như khóc: "Có gì khác biệt sao? Nói hay không nói, đều là lần gặp mặt cuối cùng."

Hoàng Hậu ngồi ngay ngắn, nghiêm túc nhìn nàng: "An Lan, ngươi đừng làm chuyện điên rồ, nếu ngươi dám làm việc ngốc gì, ta sẽ không tha thứ cho ngươi, Hoàng Thượng cũng sẽ không tha thứ cho ngươi. . . Tần Tiêu càng sẽ không tha thứ cho ngươi!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 105: (Ngoại Truyện 1 - Phần 2) Gặp Nhau

Thời gian như ngừng trôi, mọi vật xung quanh tựa như không còn hiện hữu, trong mắt nàng, trong thế giới của nàng, chỉ còn lại một người là nam nhân kia.

Edit: Thiên phi

Beta: Rine Hiền phi

Hoàng Hậu hành động còn nhanh hơn tưởng tượng của Ngụy An Lan.

Trong lòng rối rắm, ngày hôm sau, Hoàng Hậu liền cho người đến Thọ Khang cung mời Đại Lý Vương phi tương lai Nam An Huyện chủ - Ngụy cô nương đi chơi mạt chược.

Kỳ thật Ngụy cô nương không có tâm trạng đi chơi mạt chược, nhưng là Hoàng Hậu mời, nàng không thể không đi.

Ngụy Thái phi thấy Hoàng Hậu mời Ngụy An Lan đi chơi, nghĩ đứa cháu này luôn luôn sùng kính Hoàng Hậu, nói không chừng Hoàng Hậu khuyên giải an ủi nàng có thể nghe được một chút, liền thúc giục Ngụy An Lan thay quần áo rồi đi qua đó. Bà thầm nghĩ, việc này may mà có Đế Hậu giúp đỡ, đem một phu quân tốt như vậy đến cho Ngụy An Lan, nghĩ lại lúc trước mình từng có chút thành kiến với Hoàng Hậu, càng thêm ngượng ngùng. Mất một lúc tìm kiếm trong tư khố của mình, bà chọn ra vài thứ tốt, giao cho Ngụy An Lan đưa đến chỗ Hoàng Hậu.

---

https://thuviensach.vn

Vào Chiêu Dương Điện, Ngụy An Lan liền cảm thấy có chỗ không thích hợp.

Hôm nay nàng tới, không biết các cung nhân đã trốn đi nơi nào, Chiêu Dương Điện im ắng không nghe được một tiếng động.

Ở phía trước dẫn đường chính là Bạch Lộ bên cạnh Hoàng Hậu, cũng có quen biết với Ngụy An Lan. Nàng kéo ống tay áo nàng ấy, nhỏ giọng hỏi: "Sao hôm nay ở đây lại yên tĩnh như vậy? Người đều đi đâu hết rồi?"

"Mọi người đều ở đây, nhưng mà Hoàng Hậu nương nương nói hôm nay phải đánh bài, nên dặn dò xuống bên ngoài không được ồn ào, vì vậy đã đuổi đi về trong viện của mình đợi". Bạch Lộ che miệng cười một chút: " Hoàng Hậu nói là hôm nay cho phép mọi người nghỉ một ngày."

Nghỉ một ngày?

Ngụy An Lan chớp chớp mắt, đột nhiên nghĩ đến khả năng gì đó, bất giác dâng lên cảm xúc hồi hộp.

Vào chính điện, thấy Hoàng Hậu đang cùng một người nói chuyện.

Người nọ mặc một thân áo gấm lụa nền xanh in hoa mai vàng cùng lá trúc diệp, phía dưới mặc cái váy hồ điệp màu xanh đen dập vân hoa mộc lan, khoác áo lụa xanh bên ngoài có tua rua bạch kim lấp lánh. Tóc mượt như tơ, búi thành kiểu Phi Tiên kế cài thêm năm cây trâm ngọc, hai bên tóc mai được vén lên bởi hai đóa hoa phù dung tím nạm những viên trân châu nhỏ. Dưới gấu váy lộ ra đôi giày thêu như ẩn như hiện, giày được thêu cách điệu hình hoa sen, trước mũi còn đính thêm một hạt châu lớn. Đơn giản chỉ cần nhìn qua trang phục, cũng biết đó là nữ tử của nhà phú quý. Tuy bề ngoài nàng ấy hoa lệ, nhưng không có đeo trâm phượng thể hiện phẩm cấp, chỉ với cách ăn bận trang điểm này, cũng không thể nhìn ra vị này chính là công chúa, quận chúa, hay là quý phu nhân của lệnh quan nào.

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan đứng trước cửa cung chỉ có thể thấp thoáng nhìn thấy sườn mặt của người nọ, trong trí nhớ của mình, ở hoàng cung này nàng vẫn chưa từng gặp qua nữ tử dung mạo vô song như vậy.

"Ồ, An Lan muội muội đã tới, mau vào đây!"

Hoàng Hậu vừa liếc mắt, đã thấy Ngụy An Lan đứng trước cửa, vội vẫy tay gọi nàng tiến vào.

Ngụy An Lan hành lễ với Hoàng Hậu, khi đến gần, nàng đã thấy được chính diện của người kia.

Thời điểm nhìn cận mặt, hô hấp của Ngụy An Lan như đình trệ.

Nàng chưa bao giờ nghĩ, dung mạo của một nữ tử cũng có thể đẹp đến khuynh quốc khuynh thành như thế.

Mi dày mày đậm, mắt sáng long lanh, răng trắng môi đỏ, mỗi một phân mỗi một tấc dường như đều là dùng bút tỉ mỉ vẽ ra, như bước ra từ trong tranh.

Ngụy An Lan không phải là người coi trọng nhan sắc, nàng cũng biết dung mạo của mình cũng xem như xinh đẹp nhất nhì hậu cung, nhưng so với nữ tử trước mặt, lại giống đem ánh sáng đom đóm đi so với ánh trăng, làm nàng cảm thấy thật hổ thẹn.

Nếu so về dung mạo, quả thật nhan sắc của Ngụy An Lan cũng không kém nàng ta nhiều lắm.

Nhưng mà so về khí thế, Ngụy cô nương vẫn là bẩm sinh hơi bị thiếu.

Chức quan của Ngụy gia thấp kém, mẫu thân nàng lại mất sớm, mẹ kế cũng không quá để tâm đến nàng, từ nhỏ Ngụy An Lan đã có loại cảm giác như mình ăn nhờ ở đậu. Tuy rằng cuộc sống giàu có an nhàn, nhưng rốt

https://thuviensach.vn

cuộc chỉ là tiểu thư chốn khuê phòng. Luôn nhìn mặt mà đoán ý người khác, rồi lại tự ti nhút nhát. Cho nên so với những người khác thì nàng càng khao khát được hạnh phúc hơn.

Ngụy An Lan nhìn nữ tử mỹ lệ trước mặt, nhất thời có chút hoảng loạn, không biết nên dùng lễ gì chào hỏi người ta.

Triệu Yên Dung nở nụ cười nói: "Đều là tỷ muội nhà mình, ngươi dùng lễ bình thường là được rồi."

Trong mọi việc, Ngụy An Lan đều giống như Thiên Lôi được Hoàng Hậu sai đâu đánh đó, từ trước tới nay đối với lời nói của Hoàng Hậu là không nguyên tắc, không do dự mà vâng theo.

Lập tức giống như phản xạ có điều kiện mà hành lễ, sau mới bất tri bất giác nhớ lại, là tỷ muội với Hoàng Hậu, chẳng lẽ vị này chính là công chúa?

Trong lòng khẩn trương, mặt nàng lại đỏ.

Triệu Yên Dung cười hì hì chỉ vào nàng nói: "An Lan muội muội lại đây, ta giới thiệu một chút, tuy rằng các ngươi không thể xem như người xa lạ, nhưng bộ dáng này của nàng trước nay ngươi chưa từng gặp qua đâu, coi như là lần đầu gặp mặt đi."

Ngụy An Lan nghe mà hồ đồ, cái gì gọi là không phải người xa lạ?

Nàng căn bản chưa gặp qua vị mỹ nhân này, mỹ nhân xinh đẹp lại có khí chất như vậy, nếu nàng đã từng gặp qua, cả đời cũng không thể nào quên được đâu!

Hoàng Hậu nương nương ngài có nhớ nhầm không?

https://thuviensach.vn

Nàng kia nhẹ nhàng xua tay, cười với Hoàng Hậu, nói: "Nương nương, vẫn là để tự ta nói với nàng đi."

Triệu Yên Dung gật đầu, vung tay lên, người hầu hạ trong điện chỉ còn lại ba cung nữ cũng đều khom người lui xuống.

Nàng kia đứng lên, tiến lên kéo tay Ngụy An Lan, nhẹ giọng nói: "An Lan cô nương, đã lâu không gặp, ngươi gầy đi một chút rồi."

Ngụy An Lan trợn tròn hai mắt nhìn nàng, dung mạo này nàng toàn không biết mà, nhưng nghe giọng nói này, vì sao lại quen tai đến thế?

Ôn nhu dễ nghe như vậy, giọng nói có thể làm tâm trạng người ta bình tĩnh trở lại, sao có thể xuất hiện trên người vị quý nữ này?

"Tiếu... Trầm Mặc?"

"Quả nhiên ngươi có thể nhận ra giọng nói của ta". Nàng ta nâng tay áo che miệng cười khẽ một tiếng: "Khi ở trong cung, nhờ có An Lan cô nương chiếu cố, Mặc Ngâm thật sự cảm kích vô cùng. Sau này chúng ta là người một nhà, thực sự là có duyên phận mà."

Đầu óc Ngụy An Lan đều loạn thành một mớ bòng bong, quay đầu lại nhìn Hoàng Hậu.

Hoàng Hậu liên tục xua tay nói: "Đừng nhìn ta cũng đừng hỏi ta, đây là chuyện nhà các ngươi, không liên quan tới ta."

"Phụ thân ta là Đại Lý Vương Tiêu Trấn Cung, mẫu thân là Thánh Nữ Miêu gia tên Hải Lan. Tiếu Trầm Mặc chỉ là tên giả năm đó ta dùng để lẫn vào cung, tên thật của ta là Tiêu Mặc Ngâm". Đại Lý Quận chúa cong đuôi mắt nhìn Ngụy An Lan: "Hoàng Thượng chỉ hôn cho Đại Lý Vương, đó là đệ đệ ruột của ta, tên là Tiêu Tẩm."

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan cảm thấy mỗi một lời Tiếu Trầm Mặc nói ra như một cây gậy lớn, Ầm ầm ầm, đập nàng đến mức đầu váng mắt hoa.

Hoàng Hậu đây là có ý gì? Không phải nàng ấy đã hứa sẽ gọi Tần Tiêu đến gặp nàng hay sao? Vì sao hiện tại người đứng ở đây là Đại Lý Quận chúa? Chẳng lẽ muốn ám chỉ rằng tỷ tỷ của Đại Lý Vương là cố nhân của nàng, nàng gả qua đó không cần lo lắng bị chị chồng làm khó?

"Nương nương!" Ngụy An Lan vừa tức vừa gấp, nước mắt lại sắp rơi, ngước mắt lên nhìn Hoàng Hậu, vẻ mặt phẫn uất.

"Nha đầu ngốc!" Triệu Yên Dung duỗi tay chỉ vào nàng: "Ngươi nói xem, thời điểm đánh bài với ta thì thông minh thế nào, còn hiện tại tới chuyện của mình thì hồ đồ như vậy? Một hai phải buộc chính miệng ta nói ra mới rõ hay sao?"

"Ngươi nghĩ lại xem, khi Mặc Ngâm còn ở trong cung, nàng ấy thường qua lại với ai nhất? Ngươi thử nghĩ, tên đệ đệ của nàng ấy đọc ngược lại là gì?"

Tiếu Trầm Mặc thích Tần Tiêu, chuyện này ở trong cung rất nhiều người biết.

Tiêu Tẩm, Tiêu Tẩm...

Tần Tiêu?!

Ngụy An Lan đột nhiên mở to hai mắt, sao có thể?

"Đệ đệ Tiêu Tẩm năm đó rời khỏi Đại Lý, được Bùi Hầu cứu, nên sửa lại tên họ, sau lại đi theo Khang Vương". Tiêu Mặc Ngâm khe khẽ thở dài: "Năm đó ta cũng vì tránh kẻ thù đuổi giết, mới thay thế thân phận một tú nữ bị bệnh chết, khi mười hai tuổi liền vào trong cung. Không ngờ tỷ đệ

https://thuviensach.vn

chúng ta được gặp lại trong cung, ông trời còn thương, lại để chúng ta đến báo thù cho cha mẹ, đòi lại công bằng cho Tiêu gia."

Nói thật, Tiêu Mặc Ngâm đang nói cái gì, Ngụy An Lan một chữ cũng không nghe được, nàng vẫn đang lẩn quẩn trong cái suy nghĩ Tần Tiêu chính là Đại Lý Vương, thật sự nàng không thích ứng được.

Nghĩ thế nào cũng cảm thấy chuyện này thật khó tin.

"Tần Tiêu đúng thật là Đại Lý Vương?" Ngụy An Lan hơi giật mình hỏi.

"..."

"... "

Triệu Yên Dung ha hả cười hai tiếng: "Một chút nữa hắn sẽ tới đây, tự ngươi hỏi hắn đi."

Thân thể Ngụy An Lan cứng đờ, vừa có chút khẩn trương lại có chút sợ hãi.

"Tới tới tới, ta cho người dọn bàn bài lên."

"A?" Bàn bài gì?

"Bổn cung đi mời ngươi tới chính là muốn cùng chơi mạt chược". Hoàng Hậu xoa xoa tay: "Bốn người vừa đủ một bàn mạt chược, chúng ta vừa đánh bài vừa nói chuyện phiếm."

Tiêu Mặc Ngâm cười cười nói: "Tiêu Tẩm không biết chơi bài, nương nương ngài đây là muốn làm khó hắn mà."

"Không sao không sao, Thiếu Giám là người thông minh như vậy, để hắn ngồi đối diện với An Lan cũng tốt. Không phải ngươi không biết kỹ

https://thuviensach.vn

thuật chơi bài của An Lan, rất lợi hại đó. Có nàng ấy chỉ hắn, ngươi còn sợ ta thắng hết gia sản của Đại Lý Vương hay sao?"

Trong tiếng cười của Hoàng Hậu và Đại Lý Quận chúa, Đại Lý Vương Tiêu Tẩm bước vào cửa cung.

Khi Ngụy An Lan xoay người lại, thời gian như ngừng trôi, mọi vật xung quanh tựa như không còn hiện hữu, trong mắt nàng, trong thế giới của nàng, chỉ còn lại một người, chính là nam nhân đang đứng ở kia.

Vương bào sơn thủy nhật nguyệt đen tuyền, đai trắng thêu chỉ vàng thắt ngang hông, đầu đội mũ kim quan, lưng thẳng vai rộng, tay vượn eo ong[1], mỗi bước đi mạnh mẽ trầm ổn. Mặt trắng như ngọc, ngũ quan vô cùng tuấn lãng, đây chính là người mà nàng ngày đêm mong nhớ sao?

([1] Cánh tay to khỏe, thắt lưng thon, thon theo chuẩn săn chắc của nam nhân, không phải thon theo kiểu thon ngọn nhỏ nhắn của nữ nhân nha ^^)

Ngụy An Lan ngơ ngác nhìn hắn, chỉ lo rơi lệ, một câu cũng không nói nên lời.

Thấy nàng như vậy, Tần Tiêu vô cùng bối rối. Tuy tuổi hắn đã không còn nhỏ nữa, nhưng chưa từng gần gũi nữ nhân, Ngụy An Lan lại khóc đến thương tâm như vậy, cho nên liền luống cuống chân tay, không biết phải làm gì.

Vẫn là tỷ tỷ hắn điềm tĩnh nhất, đi lại đỡ Ngụy An Lan đến ngồi xuống ghế, lại gọi Tần Tiêu tới.

"Các ngươi ở đây trò chuyện, ta đi giúp nương nương dọn bàn."

Triệu Yên Dung hứng thú bừng bừng còn muốn ngồi lại hóng hớt, đã bị Tiêu Mặc Ngâm lôi đi.

https://thuviensach.vn

"Nương nương hà tất làm bọn họ khó xử". Tiêu Mặc Ngâm kéo tay áo nàng: "Khó có được cơ hội như vậy, để cho bọn họ từ từ trò chuyện."

"Ngươi không hiếu kỳ sao?" Triệu Yên Dung áp tai vào tường nghe xong, cau mày nói: "Bọn họ nói gì mà nhỏ giọng vậy chứ? Cái gì cũng không nghe thấy."

Tiêu Mặc Ngâm 'phì' một tiếng nở nụ cười.

Người này đã sắp làm nương rồi, sao còn hoạt bát sôi nổi như vậy?

Hoàng Hậu như vậy không giống một nữ nhân uy nghi, thế nhưng vẫn khiến cho người ta yêu mến.

Trong phòng, Đại Lý Vương Tiêu Tẩm cầm một chiếc khăn tay, muốn lau nước mắt cho Ngụy An Lan, rồi lại không dám, tay cứng đờ giữa không trung, vươn tới cũng không phải, mà lui về cũng không được.

Ngụy An Lan đưa tay đoạt lấy chiếc khăn, oán hận mà xoa xoa trên mặt.

"Thực xin lỗi". Tiêu Tẩm hơi cúi đầu.

"Có cái gì mà xin lỗi?" Trong lòng Ngụy An Lan chua xót: "Hiện giờ ngươi là Đại Lý Vương, không phải nội giám trong cung, tất nhiên, tất nhiên..."

"Mặc kệ ta là ai thì tình cảm của ta đối với ngươi vẫn vậy." Lời này vừa thốt ra khỏi miệng, hai người đều ngẩn ra, đồng thời đỏ mặt, ngượng ngùng cúi đầu xuống không ai lên tiếng.

"Vậy sao ngươi cũng không nói một tiếng, hại ta phải thương tâm khổ sở nhiều như vậy". Qua thật lâu sau, Ngụy An Lan xoa xoa đai lưng nhỏ giọng mà nói: "Ta còn tưởng ngươi xảy ra chuyện ngoài ý muốn."

https://thuviensach.vn

Tiêu Tẩm lại xin lỗi một hồi: "Không thể để người khác biết trước kia ta là nội giám trong cung. Trước kia Hoàng Thượng và Bùi Hầu để ta ở tại phủ Quan Quân Hầu, đã sắp xếp thỏa đáng tất cả, mới có thể khôi phục lại thân phận Tiêu Tẩm. Vốn ta cũng muốn nói một tiếng với ngươi, nhưng Bùi Hầu lại nói, sợ ngươi nhất thời vui mừng mà để lỡ miệng, chỉ còn cách ủy khuất ngươi mấy ngày."

"Sao hiện tại ngươi lại nói ra?" Ngụy An Lan tức giận mà nói.

"Hoàng Hậu cho người đến truyền lời, nói..." Tiêu Tẩm nhìn mặt Ngụy An Lan, hốc mắt ửng đỏ: "Nàng nói nếu bây giờ ta không đến gặp ngươi, sợ là sau này cũng không có cơ hội gặp nữa."

"An Lan, tình cảm ngươi dành cho ta sâu đậm như thế, cuộc đời này ta còn cầu gì nữa đây?" Tiêu Tẩm giơ tay phải lên, trầm giọng nói: "Ta, Tiêu Tẩm thề, đời này kiếp này, đều sẽ đối xử thật tốt với ngươi, tuyệt đối không thay lòng."

Ngụy An Lan lại òa khóc.

Cách vách, Hoàng Hậu cầm một cái ly, dán vào trên tường, nghiêng tai lắng nghe, hai hàng lông mày nhíu chặt.

Thanh âm mơ hồ không rõ, rốt cuộc ly sứ không tốt bằng ly pha lê, nỗ lực nửa ngày cũng chỉ có thể nghe thấy tiếng khóc của Ngụy An Lan, rốt cuộc hai người đang nói gì nàng cũng không nghe được rõ ràng lắm.

Tiêu Mặc Ngâm đang thưởng thức thi họa trong phòng, đối với hành động nghe lén đó của Hoàng Hậu nàng làm như không thấy.

Qua một hồi lâu, Hoàng Hậu buông cái ly, sửa sửa lại tóc mai bay loạn, cười nói với nàng: "Quận chúa, chúng ta đi lấy bàn bài đi!"

Tiêu Mặc Ngâm cong cong đôi mày, gật đầu nói: "Được."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 106: (Ngoại Truyện 1- Phần 3) Khoảng Thời Gian Gần Đây

Cởi quần đánh rắm + người gặp việc vui, tâm tình sảng khoái

Edit: Jia Thục viện

Beta: Dương Tu dung

Ngụy Thái phi vui sướng thấy chất nữ bảo bối buổi sáng khi ra cửa vẫn còn ủ rũ, buổi chiều lúc trở về mặt mày hồng hồng xấu hổ, đôi mắt cũng đã sáng rực trở lại.

Tinh thần, diện mạo đều thay đổi một cách nghiêng trời lệch đất.

Ngụy Thái phi vừa vui sướng vừa nghi hoặc, cho dù mồm mép Hoàng Hậu nương nương có thể nói chết thành sống cũng không đến mức có thể nói cho Ngụy An Lan thông suốt, sảng khoái như vậy chứ.

Ngụy Thái phi gọi cung nhân đi theo Ngụy An Lan đến Chiêu Dương điện hỏi mới biết được ngoài nàng ra, Hoàng Hậu nương nương còn gọi hai người khác tiến cung.

"Không phải Đức Phi và Hiền Phi sao?" Các nàng hợp lại thành bốn tay chơi bài, quan hệ đặc biệt vững chắc.

"Không phải, không phải". Cung nữ kia lắc đầu nguầy nguậy như trống bỏi: "Hoàng Hậu nương nương gọi người khác, không phải hai vị nương nương đó. Lúc đó, bọn nô tỳ cũng không thể tiến vào nội điện, tất cả đều được sắp xếp chờ ở thiên điện, cho đến lúc dùng cơm trưa mới mơ hồ

https://thuviensach.vn

nghe Đan Phong và Bạch Lộ tỷ tỷ nói, Hoàng Hậu nương nương mời Đại Lý Vương và Đại Lý Gia Nghĩa Quận chúa cùng đến đánh bài."

Ngụy Thái phi nghe vậy hai mắt liền tỏa sáng!

Ta nói vì sao An Lan lại thay đổi lớn như vậy, quả nhiên vẫn là Hoàng Hậu lợi hại!

Cho dù nàng ăn nói giỏi như thế nào vẫn không bằng một lần gặp mặt chân nhân.

Từ nhỏ Ngụy An Lan chỉ ở trong nhà, sau này lại cùng bà vào cung, cũng không tiếp xúc với người ngoài, ngoại trừ thường xuyên tới tới lui lui chỗ của Hoàng Thượng thì gặp nhiều nhất vẫn là cung nữ thái giám. Nàng chưa biết sự đời nên mới coi người như Tần Tiêu là bảo bối, lúc này thấy được Đại Lý Vương tuổi trẻ anh tuấn thì biết từ trước đến giờ mình chỉ là ếch ngồi đáy giếng.

Ngụy Thái phi cười đến mức không khép được miệng.

Nếu Ngụy An Lan vừa lòng hợp ý như vậy thì vị Đại Lý Vương này so Tần Tiêu còn tốt hơn rất nhiều.

Trong lòng Ngụy Thái phi cực kỳ vừa lòng, cũng vô cùng tò mò nên nghĩ cách gặp vị cháu rể tương lai này.

Bà ở đây còn đang cân nhắc xem sẽ nói như thế nào với Hoàng Đế thì ở Chiêu Dương điện Hoàng Hậu lại đang ôm bụng quở trách trượng phu.

"Chàng nói xem, sao chàng và cữu cữu lại làm thế, cho dù muốn giúp Tần Thiếu giám tẩy trắng quá khứ cũng không thể che giấu người ta đến mức như vậy chứ, nhỡ lại khiến An Lan xảy ra chuyện gì thì sao."

Lý Duệ vuốt mũi, cảm thấy mình bị oan vô cùng.

https://thuviensach.vn

"Chàng không nói gì, thiếp còn tưởng hắn đang làm nhiệm vụ đặc biệt cơ mật nữa đấy". Triệu Yên Dung một bên sờ bụng, một bên đi đi lại lại trước mặt Lý Duệ: "Kết quả là không có chuyện gì cả, vô duyên vô cớ làm chúng ta lo lắng một hồi. Trong lòng nam nhân các người căn bản là không nghĩ tới cảm thụ của nữ nhân chúng ta. An Lan cho rằng Tần Tiêu bị mất tích, đang thương tâm sợ hãi như vậy mà chàng lại ban hôn cho nàng ấy. Chàng nói xem, trước khi chàng tứ hôn tốt xấu gì cũng nên tiết lộ chút tin tức chứ? Bí mật như vậy, nếu không phải An Lan nghĩ không muốn làm mất mặt Hoàng Gia thì nàng tiếp chỉ xong liền treo cổ tự tử mất rồi."

Lý Duệ cười khổ một tiếng nói: "Chuyện nào có nghiêm trọng như nàng nói?"

Triệu Yên Dung hất cằm, hung tợn nói: "Sao lại không nghiêm trọng? Ngụy An Lan cũng không phải là bổn cung, nếu bổn cung nhận được tin tức này chắc chắn sẽ nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, nên chơi thì chơi, nên ngủ thì ngủ, tất cả đều không quan trọng bằng còn sống. Nhưng nàng ấy là người dịu dàng nhu nhược lại rất cố chấp, nghĩ không thông một chút là định tự vẫn, lúc đó thiếp xem các chàng phải làm như thế nào."

Lý Duệ nhíu đôi chân mày: "Yên Dung, nàng nói gì vậy?"

Triệu Yên Dung hừ hai tiếng: "Không nói gì cả."

"Nếu hôm nay nàng đổi với Ngụy An Lan, nàng lại không tìm thấy ta, bị buộc phải gả cho người khác, nàng sẽ làm sao?" Đôi mắt Hoàng Đế nheo lại, độ ấm quanh thân bất giác giảm nửa độ.

Triệu Yên Dung cười ha hả, tiến lên ôm cánh tay của Lý Duệ: "Không thể nào, dù sao chàng không thể mất tích được, lại càng không ai có lá gan bức Hoàng Hậu gả cho người khác, có đúng không?"

Lý Duệ cảm thấy trong lòng hơi khó chịu, rồi lại không muốn Hoàng Hậu biết được để nàng chê cười.

https://thuviensach.vn

"Tiêu Tẩm tới tìm ta, nói không muốn che giấu nữa, cho dù bị người khác nhận ra cũng không sao cả". Hoàng Đế thay đổi đề tài một cách cứng nhắc: "Như vậy, tất cả những chuyện ta và Bùi Hầu làm gần đây không phải đều uổng công sao?"

Triệu Yên Dung phiết miệng: "Cái gì mà uổng công, chẳng qua bộ dạng hai người có chút giống mà thôi, Tần Tiêu là Nội phủ Thiếu giám, cơ bản không liên quan gì đến ngoại thần. Cho dù có người nhận ra hắn thì ai dám đem một thái giám và một vị thân vương liên hệ với nhau cơ chứ? Mà cho dù có liên hệ với nhau, có miệng vàng lời ngọc của ngài chính danh cho hắn thì còn ai dám chọc tới việc này? Bọn họ ngại sống lâu hay là sợ thiếu phiền phức? Ta nói, các chàng coi thể diện còn lớn hơn trời rồi đấy, kỳ thật đại sự cũng không có. Các chàng cũng không thể giấu Đại Lý Vương ở Quan Quân Hầu phủ mãi được."

Nghe Hoàng Hậu nói như vậy, Lý Duệ nghĩ nghĩ, thật đúng là có chút cảm giác ngại cởi quần đánh rắm.

Đúng là hắn làm chuyện thừa rồi.

Vô duyên vô cớ hại Ngụy An Lan khóc nhiều ngày như vậy.

Trong lòng hắn cũng có chút áy náy.

Hay là tổ chức một yến hội hoan nghênh đi. Ánh mắt Hoàng Hậu sáng lên, lôi kéo tay Hoàng Đế: "Đây là dịp ngài chính thức giới thiệu Đại Lý Vương với quần thần, còn có Gia Nghĩa Quận chúa, không phải cũng cần giới thiệu nàng ấy cho hậu cung biết hay sao?"

"Nàng để ta thương nghị với Bùi Hầu một chút đã."

"Thương nghị cái gì nữa! Ta thấy hắn độc thân cũng lâu lắm rồi, hắn là rất hâm mộ ghen tị khi thấy người khác có đôi có cặp". Hoàng Hậu căm giận nói: "Thà huỷ mười toà miếu cũng không phá một cuộc hôn nhân. Cữu

https://thuviensach.vn

cữu ngăn Vinh Vương thúc theo đuổi dì, lại biến đổi cách giày vò An Lan và Tần Tiêu, thật ra là muốn chia rẽ đôi lứa người ta! Thật là biến thái!"

Nếu Bùi Hầu biến thái nghe được Hoàng Hậu bình luận hắn như vậy, nhất định sẽ hộc máu.

Chẳng qua hiện tại hắn không rảnh hộc máu.

Bởi vì lúc này Đại Lý Quận chúa đang làm khách ở quý phủ của hắn.

"Đây là cửu hoa cửu diệp đan [1], một loại thuốc hay dùng để cường thân kiện thể, ngươi nhận lấy dùng trước bảy ngày đi. Tiêu Mặc Ngâm đẩy hộp gỗ nhỏ màu đen hoa văn đỏ xanh trên bàn về phía trước."

[1] Tên một loại thuốc

Bùi Nghi nhìn nhìn, cười lạnh một tiếng: "Làm phiền Quận chúa lo lắng, nhưng nhìn thứ này có vẻ rất quý trọng, Bùi Nghi vô công bất thụ lộc, vẫn là thỉnh Quận chúa thu hồi đi thôi."

Tiêu Mặc Ngâm thấy thái độ này của Bùi Nghi cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ nói: "Đây là đan dược dưỡng sinh, không có độc."

"Có độc ngươi cũng sẽ không nỡ để ta ăn."

Hai người im lặng một lát, Tiêu Mặc Ngâm cúi đầu nói: "Xin lỗi."

"Được rồi, có gì mà xin lỗi chứ?" Bùi Nghi cầm lấy hộp mở ra, nhìn thấy bên trong đặt bảy viên thuốc lớn cỡ ngón tay út, bên ngoài được bao kín bằng sáp ong: "Mấy năm nay ta cũng đã nghĩ thông suốt, con người không thể chống lại vận mệnh. Đây là những gì ta phải chịu nên ta cũng đành chấp nhận thôi, không thể oán trách người khác được."

Nói xong hắn niết vỡ một viên thuốc, bên trong lộ ra một viên đan dược màu hoàng kim. Mùi thơm nức mũi, ngửi vào thấm đến tâm can.

https://thuviensach.vn

"Quả nhiên là thuốc tốt". Hắn cười cười, ném viên đan dược kia vào miệng, hớp một ngụm trà rồi nuốt.

"Tốt lắm, ta đã nhận lễ vật của Quận chúa, nam nữ tình ngay lý gian, người cũng không thể ở nơi này lâu, Quận chúa vẫn nên về sớm đi."

Tiêu Mặc Ngâm nhìn hắn, ánh mắt ảm đảm: "Ta đã nói sẽ chữa khỏi cho ngươi, vì sao ngươi không chịu tin?"

"Đi đi, đi đi". Bùi Nghi phất tay nói: "Ta thật sự không cần người chữa trị. Ta như bây giờ cũng không có gì không tốt, chẳng qua ban đêm ngủ không được yên ổn một chút mà thôi. Huống chi trong thân thể ta chính là thiên tâm cổ [2], trước kia ta đã từng hỏi những người Miêu Cương giỏi về sử dụng cổ độc, thiên tâm cổ căn bản vô pháp giải trừ, người cần gì phải tự tìm phiền toái?"

[2] Tên một loại cổ độc.

Mặc kệ Tiêu Mặc Ngâm nói như thế nào, Bùi Nghi cũng không chịu nghe, cuối cùng vẫn gọi quản gia, khách khách khí khí thỉnh Đại Lý Quận chúa ra ngoài.

Tiêu Mặc Ngâm đứng ở ngoài Quan Quân Hầu phủ, tâm loạn như ma.

Hắn đã từng hỏi người khác, nếu có thể nói ra tên của thiên tâm cổ thì nhất định biết cách giải cổ độc.

Đó là phải có một giọt máu trong tim của cổ chủ mới có thể dẫn cổ trùng ra bên ngoài cơ thể ký chủ.

Mà cổ chủ đó chính là nàng - Tiêu Mặc Ngâm.

Ngay từ lúc đầu Bùi Nghi đã đối xử với nàng rất lạnh lùng, lãnh đạm, rốt cuộc là bởi vì ghi hận chuyện năm đó nàng hạ cổ hại hắn hay là bởi vì

https://thuviensach.vn

không muốn đâm nàng một đao lấy máu, lấy mạng đổi mạng?

Tiêu Mặc Ngâm ngẩng đầu nhìn, trời xanh không mây nhưng trong lòng nàng lại ảm đạm mù mịt.

Ngụy Thái phi có việc vui nên tâm tình sảng khoái, bà đi gặp Hoàng Đế, muốn mở tiệc chiêu đãi Đại Lý Vương, Hoàng Đế không chút nghĩ ngợi liền đồng ý, còn nói sẽ mời Đại Lý Vương và Quận chúa vào cung, tổ chức một thiết gia yến.

Chương Thái Hậu qua đời đã ba tháng, đại thần trong triều sôi nổi thượng tấu chương thỉnh tôn Ngụy Thái phi làm Thái Hậu.

Vị trí Thái Hậu và Hoàng Hậu khác nhau rất lớn.

Nếu không có Hoàng Hậu, Hoàng Đế có thể lập tân Hậu khác nhưng chưa từng nghe qua nếu không có Thái Hậu thì Hoàng Đế có thể lại nhận người khác làm mẹ rồi tôn lên làm Thái Hậu.

Các triều thần thượng tấu như vậy chẳng qua cũng là do Hoàng Đế ngầm đồng ý.

Nếu không ai dám có lá gan quản việc Hoàng Thượng muốn gọi ai là Mẹ cơ chứ?

Hiện giờ Hoàng Hậu đã mang thai sáu tháng nhưng bụng lại lớn như mang thai bảy tám tháng, cũng may ngày thường nàng thích hoạt động, tuy rằng bụng to nhưng không ảnh hưởng quá lớn đến hành động của nàng.

Từ khi việc hôn nhân của Ngụy An Lan được định ra, số lần Hoàng Hậu đến Thọ Khang cung cũng tăng lên không ít.

Nói là tới thỉnh an Thái phi, nhưng thật ra hơn phân nửa là lôi kéo Ngụy An Lan thì thà thì thầm.

https://thuviensach.vn

Ngụy Thái phi cảm động Đế Hậu ban một mối hôn sự tốt cho Ngụy An Lan nên càng thêm thân thiết với Triệu Yên Dung.

Hiện tại đã quyết định tháng giêng sẽ phong Ngụy Thái phi làm Thái Hậu, cũng phái người cẩn thận dọn dẹp Trường Nhạc cung, nhưng Ngụy Thái phi không muốn chuyển qua đó.

"Chỗ ở của người chết, không chừng có rất nhiều oán khí. Nơi này thanh tĩnh lại thoải mái, bổn cung cũng ở quen rồi, thật sự không cần phải đổi đến chỗ khác". Ngụy Thái phi nói với Hoàng Hậu: "Còn nữa, Hoàng Thượng nhớ thương việc năm đó ta chăm sóc hắn nên mới ban cho ta danh dự này. Hoàng Thượng trọng tình nghĩa nhưng tự ta cũng biết, thật ra ta cũng không quan tâm hắn nhiều lắm". Ngụy Thái phi than thở nói: "Chẳng qua là thấy hắn còn nhỏ đáng thương, Trình Tần lại tính tình hiền lành, nhu nhược, không thích tranh đấu nên mới mềm lòng nói với Tiên Đế muốn nuôi nấng hắn. Năm đó ta cũng không nghĩ tới hắn có thể có hôm nay. Bổn cung sống đến hôm nay, lại hưởng nhiều vinh hoa phú quý như vậy, còn cầu cái gì nữa đâu?"

Thái phi nói xong, lại nhìn nhìn Ngụy An Lan nói: "Lúc bổn cung mười ba tuổi đã bị tuyển vào cung, mười lăm tuổi được tiên đế sủng hạnh phong tần vị, cho tới hôm nay đã gần ba mươi năm, ba mươi năm, cũng không thể gặp mặt người nhà mẹ đẻ. Tính tình An Lan ôn hòa hiếu thuận, ta thiệt tình thương nó, muốn tìm cho nó một chỗ dựa vào tốt nên mới động tâm tư, muốn nó tiến cung. Lúc trước làm ra đủ chuyện, bổn cung xin lỗi ngươi, Hoàng Hậu đừng trách ta."

Triệu Yên Dung cười gượng: "Sao có thể chứ, ngài là trưởng bối, đau lòng thay vãn bối là chuyện đương nhiên."

Cũng may Ngụy Thái phi thông minh, không có kiên trì muốn Ngụy An Lan tiến cung làm phi tử, bằng không lúc này bà ấy chỉ có nước khóc.

https://thuviensach.vn

Người ta thiệt tình đau lòng hài tử của mình, cùng so sánh với vị trưởng bối này, Triệu gia lão thái thái và Triệu Phùng Xuân đúng là một trời một vực.

Vì vinh hoa phú quý, bọn họ cũng không màng đến hạnh phúc của nữ nhi.

Tin Triệu Thanh Dung mất đưa đi Hán Trung đã lâu như vậy, nàng cũng không thấy Triệu gia có phản ứng gì, chỉ đưa tin trở về, Triệu đại nhân chăm lo việc nước, quản lý Hán Trung phủ gọn gàng ngăn nắp, Hán Trung Tri phủ khen hắn đến thiên thượng khó tìm [4], cũng không biết Triệu Phùng Xuân có thực sự làm việc không, hay là Hán Trung Tri phủ lại muốn nịnh nọt Hoàng Hậu nương nương.

[4] Ý chỉ những việc, những người tốt đến khó thể tin được, ngay cả trên trời cũng khó tìm thấy.

Triệu Thanh Dung qua đời chỉ có Đoàn thị là khóc mấy ngày, lúc sau cũng lau khô nước mắt, nếu sự đã rồi thì đành cho qua.

Triệu Yên Dung nghe xong không khỏi thổn thức, làm cha mẹ, đối với bảo bối nữ nhi trước kia vẫn luôn thiên kiều bách sủng [5] vậy mà bây giờ có thể lãnh đạm đến vậy, thật là hiếm lạ.

[5] Yêu thương, sủng ái hết mực

Quả thật đúng với một câu không phải người một nhà không tiến một nhà môn [6].

[6] Không phải người một nhà không tiến một nhà môn: câu thành ngữ ý chỉ những người trong một nhà luôn có tính cách giống nhau, ý nghĩa tương tự với câu; Con nhà tông, không giống lông cũng giống cánh trong văn học Việt Nam

https://thuviensach.vn

Triệu Phùng Xuân biết Hoàng Hậu mang thai, rất kích động lại động tâm tư muốn về kinh. Chỉ là Triệu Yên Dung đã quyết định muốn cho hắn và người của Triệu gia ở Hán Trung dưỡng lão, sao có thể lại thả hắn trở về?

Triệu gia táng gia bại sản, hiện giờ rất nghèo túng, Triệu lão thái thái trúng gió nằm liệt giường nhưng số mệnh kiên cường, mãi vẫn chưa mất. Từ khi Đoàn thị gả vào Triệu gia, trước nay chưa từng biết làm đương gia khổ thế nào, chỉ hưởng qua đương gia phúc. Phía dưới hai tiểu tử choai choai vừa cần ăn cơm vừa muốn đi học, phía trên phải hầu hạ lão thái thái không nói nên lời không thể tự đi vệ sinh, trên tay lại không có tiền mướn hạ nhân, nửa năm qua, rốt cuộc tìm không ra bộ dáng kiều hoa trước kia nữa, nhìn bà còn già hơn Triệu Phùng Xuân.

Nghe người đưa tin nói trong Triệu gia Đoàn thị và Triệu Phùng Xuân cứ ba ngày hai lần cãi nhau khóc lóc nỉ non, Triệu Yên Dung cười gật đầu, thế này nàng liền an tâm rồi.

Sau đó nàng phái người ban thưởng năm trăm lượng bạc đưa qua.

Ồn ào nhốn nháo như vậy, trên tay không dư tiền mới là sinh hoạt của một gia đình bình thường, phải cho người của Triệu gia chậm rãi hưởng thụ nhân sinh đi thôi.

Khi chuyển ngày đúng lúc tuyết rơi, báo hiệu một năm được mùa, mọi người vừa mới trải qua một hồi tai hoạ lớn, tương lai hy vọng đều ký thác vào trận đại tuyết này.

Lại sắp sang năm mới rồi!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 107: (Ngoại Truyện 1- Phần 4) Kinh Sợ

Chàng biết người chàng thích là ai thì được rồi, những chuyện khác không quan trọng.

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Ngụy Thái phi ở gia yến gặp được Đại Lý vương Tiêu Tẩm như mong muốn. Đương nhiên còn có Đại Lý Gia Nghĩa quận chúa Tiêu Mặc Ngâm.

Lúc nhìn thấy tỷ đệ hai người tiến vào, Ngụy Thái phi đỡ ngực, thiếu chút nữa xỉu rồi. Không phải bởi vì nhận ra Tiêu Tẩm chính là thái giám chết bầm kia, mà là bởi vì hình ảnh kia thật đẹp, lão nhân gia hoàn toàn không bình tĩnh được.

Cử chỉ của Đại Lý vương tiêu sái hào phóng, thái độ khiêm tốn lễ độ, Ngụy Thái phi thấy hắn ba trăm sáu mươi độ đẹp không có góc chết, vui đến muốn khóc.

Theo cách nghĩ của Ngụy Thái phi thì hận không thể để cho Đại Lý vương ngồi trước mặt bà, kéo tay hỏi tám đời tổ tông của hắn một lần, lại muốn đào bới hết bạn bè của hắn tới cùng. Tiếc rằng hai người Hoàng Đế và Hoàng Hậu ngồi đằng kia, vừa khéo chắn giữa bà và Đại Lý vương, không những chắn lại mà còn cản một bên, khiến bà muốn nhìn tỉ mỉ một chút cũng phí sức.

https://thuviensach.vn

Mà người ngồi đối diện là Ngụy An Lan lại đàng hoàng, ngay ngắn, dáng vẻ đặc biệt thùy mị, chẳng qua gò má ửng hồng, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn về phía Đại Lý vương một cái, mặt lộ vẻ ngượng ngùng, môi mím mỉm cười, hiển nhiên là hết sức hài lòng với vị trượng phu tương lai này.

Lúc này trong lòng Ngụy Thái phi hoàn toàn yên tâm. Mối hôn sự này quả thực rất tốt, lại nói vẫn là An Lan với cao với người ta. Lúc này gả đi chính là thân Vương phi đường đường chính chính, chỉ là núi cao nước xa, gả đến Đại Lý xa xôi, muốn gặp mặt một lần quả thực rất khó khăn. Trong lòng vừa vui lại vừa buồn, không nhịn được mà rơi lệ.

Hoàng Hậu đang ngồi dựa người lên ghế, thấy Ngụy Thái phi khóc thì vội nhét khăn tay cho bà, nhỏ giọng nói: "Nương nương người sao vậy? Người một nhà cùng ngồi ăn cơm với nhau, nên vui mới đúng chứ sao lại khóc rồi?"

Thái phi nhận khăn tay lau khóe mắt, hơi nghiêng người nói với Hoàng Hậu: "Không phải bổn cung đang vui sao? Quá cao hứng nên mới nhất thời không nhịn được".

Hoàng Hậu cười phá lên: "Người có phúc như vậy, tâm tưởng sự thành, vạn sự như ý".

Thái phi cũng cười theo: "Còn không phải sao? May mắn lớn nhất của bổn cung chính là kết thiện duyên với Hoàng Thượng. May mắn lớn nhất của Hoàng Thường chính là cưới được hiền hậu như ngươi".

Triệu Yên Dung le lưỡi một cái: "Người nói như vậy ta cũng không có tốt vậy đâu. Hiền hay không hiền gì chứ, có thể sống an nhàn qua ngày mới là tốt nhất".

Thái phi gật đầu một cái, nhè nhẹ vỗ lên mu bàn tay nàng: "Hôm nay là hải thanh hà yến[1], thịnh thế thái bình. Sau này sẽ là những ngày tháng an nhàn của ngươi, chỉ sợ ngươi chê không thú vị thôi".

https://thuviensach.vn

[1]Hải thanh hà yến: chỉ nước sông Hoàng Hà trong xanh, biển lớn cũng yên bình. Ý chỉ thiên hạ thái bình.

Triệu Yên Dung sờ sờ bụng, có thể rảnh rỗi hay không cũng phải xem đứa bé trong bụng có chịu rảnh rỗi hay không đây.

Bữa cơm này ăn hòa thuận vui vẻ, quân thần đều vui, như cá với nước. Đối với Lý Duệ mà nói, một năm này trôi qua nguy hiểm và gian khổ nhất, nhưng cũng vô cùng ngọt ngào sung sướng.

Uống đến ngã trái ngã phải, Hoàng Đế nằm ở Chiêu Dương điện, kéo tay Hoàng Hậu, cẩn thận nghĩ lại được mất một năm qua.

"Đời này chuyện ta làm đúng nhất chính là cưới nàng làm hậu". Lý Duệ đắc ý nói: "Nàng xem, từ khi phu thê chúng ta đồng tâm, chúng ta vô kiên bất thôi[2], đánh đâu thắng đó".

[2] Vô kiên bất thôi: ý nói sức mạnh vô cùng to lớn, không gì phá hủy được.

Vậy cũng đúng, Triệu Yên Dung gật đầu, bởi vì người đồng tâm với chàng chính là bổn cô nương ta! Thử đổi nguyên chủ tới đồng tâm với chàng xem sao!

Triệu Yên Dung nằm xuống bên cạnh hắn, cẩn thận che bụng, quay qua nhìn hắn.

Mặc dù Lý Duệ hơi say nhưng ánh mắt sáng ngời, thần trí vẫn thanh tỉnh.

"Ta nói, nếu ta không phải là cháu ngoại gái của Bùi Hầu, ngoại tổ mẫu của ta không phải Bình Dương trưởng công chúa, chàng có đối xử với

https://thuviensach.vn

ta khác đi không?" Hỏi vấn đề này, Triệu Yên Dung cảm thấy có chút ngu xuẩn. Cái này cũng giống như câu hỏi thiếu não ta và mẹ ngươi rơi xuống nước ngươi cứu ai trước vậy.

"Xem như ta không hỏi gì đi, chàng ngủ đi".

Ai biết Lý Duệ suy nghĩ một hồi, còn trả lời nữa. "Nàng không phải là cháu ngoại gái của Bùi Hầu, ta thật không thể nào đưa nàng vào cung được, đừng nói là lập nàng làm hậu". Lý Duệ vừa nói, dùng sức nắm tay Triệu Yên Dung, nắm tay Triệu Yên Dung đặt lên gò má mình, thở dài một hơi: "Nói thật, mới đầu rất thất vọng, cũng từng hối hận, cảm thấy nàng không giống người của Bùi gia. Bùi Hầu quả thực bị mù mới đưa nàng đến trước mặt ta..."

Này này, cứ cho rằng chàng nói chính là tiền chủ nhưng ta cũng không vui bao nhiêu đâu. Lông mày Triệu Yên Dung chau lại, đầu ngón tay dùng sức nhéo lên mu bàn tay Hoàng Đế.

"Nhưng sau khi nàng tỉnh lại, hết thảy đã thay đổi". Lý Duệ nhắm mắt lại, giọng nói ngày càng thấp: "Trở nên tốt như vậy, tốt như vậy... cho dù nàng từ đâu tới, cho dù nàng là ai, đều là Hoàng Hậu độc nhất vô nhị của ta. Yên Dung, Yên Dung..." Nói mãi cho đến khi không còn tiếng nào nữa.

Vẻ mặt Triệu Yên Dung phức tạp nhìn Lý Duệ ngủ say, kéo chăn dày đắp kín cho hắn. Lý Duệ say, trong lời say đó có bao nhiêu thật, bao nhiêu giả? Từ khi nào thì hắn đã bắt đầu nghi ngờ mình chứ? Có lẽ hắn đã sớm nhìn ra có gì không đúng, chẳng qua có chút kinh hãi thế tục. Không hổ làm Hoàng Đế mà, cho dù hoài nghi người bên gối đổi ruột, cũng có thể bình tĩnh, trấn định, không lộ thanh sắc như vậy.

Trong bụng động một chút, nhô lên một chỗ nho nhỏ sau đó lại từ từ biến mất. Đứa nhỏ trong bụng nàng quyền cước đấm đá đây mà. Ánh mắt Triệu Yên Dung nhìn Lý Duệ trở nên ôn nhu.

https://thuviensach.vn

"Ngủ thật ngon đi". Nàng cúi người xuống, nhẹ nhàng hôn lên môi hắn một cái: "Chàng biết ai là người chàng thích là được rồi, những chuyện khác không quan trọng".

Đêm ấy, Ngụy Thái phi kéo tay Ngụy An Lan nói chuyện nhà một hồi lâu với nàng. Chẳng qua phần lớn là những chuyện cũ năm xưa, Ngụy An Lan không rõ ràng lắm, nghe cũng không hiểu lắm. May mà Ngụy An Lan có tính tình trầm tĩnh, biết Ngụy Thái phi cao hứng lại uống nhiều mấy ly nên nói nhiều chút. Nàng ngồi ngay thẳng, để mặc Thái phi kéo tay nàng, nói lải nhải một canh giờ. Nhưng càng nói thì đề tài có chút tín mã do cương[3]. Sau khi bỏ mặc dây cương, liền bắt đầu chạy như điên.

[3] Tín mã do cương: tùy tiện, tùy ý.

Ngụy An Lan rốt cuộc vẫn là một cô nương chưa xuất giá, có lẽ cả đời này Ngụy Thái phi không thể thuần phục được trượng phu nên mới ký thác hy vọng lên người Ngụy An Lan. Hận không thể đem chuyện nam nữ mà cả đời học được truyền hết.

Ngụy An Lan làm gì nghe qua những chuyện này, sớm đã mắc cỡ đỏ mặt tía tai, thiếu chút nữa bỏ chạy mất rồi.

Ngụy Thái phi nói hăng say: "Nam nhân a, có lúc cũng không cần quá nghe lời hắn, chính là muốn hắn có cầu cũng không được, có được cũng không toại nguyện, ham muốn mà đạt đến mười phần mới có thể có hứng thú được. Phải từ từ mới được, chớ quá nhanh vội, nếu nam nhân hùng tráng, vội vàng lại không ổn..."

"Nương nương!" Ngụy An Lan quả thực nghe không nổi nữa, lấy tay che miệng bà lại, không cho bà nói thêm gì nữa: "Người uống nhiều rồi, gọi bên ngoài mang một chén canh giải rượu tới".

https://thuviensach.vn

"Bổn cung không say, không say!" Thái phi gỡ tay nàng ra, tiếp tục lải nhải: "Nam nhân tuy tham sắc đẹp, nhưng rèm giường vừa che, đèn vừa tắt thì nằm trên giường ai có thể phân biệt được chứ? Ngươi có nhiều tâm tư chút, nam nhân nếm được mùi vị rồi thì không buông ra nổi..."

"Không có chuyện đó đâu!" Ngụy An Lan nóng vội: "Người đừng nói nữa, con và hắn có thể ở cùng nhau là đã cảm tạ trời đất, những chuyện này người không cần cân nhắc giùm con đâu!"

Cung nhân bên ngoài đang bưng canh giải rượu tới, chỉ thấy Ngụy An Lan che miệng Ngụy Thái phi lại, hai mắt rưng rưng: "An Lan biết nương nương thương con, chúng ta nhất định sẽ sống thật tốt mà, người yên tâm đi!"

Thấy có người đi vào, Ngụy An Lan vội lấy tay lau nước mắt, xoay người chạy ra ngoài.

Thái phi ngồi xếp chân trên giường kinh ngạc nhìn, cũng không nhận canh giải rượu, chỉ lẩm bẩm nói: "Nó nói không có loại chuyện đó, tại sao lại không có? Cũng không phải là thái giám, sao có thể không có..."

Suy nghĩ hồi lâu, Thái phi cảm thấy đầu nhức đến sắp nứt, được cung nhân khuyên lại uống một chán canh giải rượu, cuối cùng ngủ say.

Đến ngày thứ hai, Ngụy An Lan vội tới thỉnh an Ngụy Thái phi, thấy bà tất cả đều bình thường thì một đêm bất an rốt cuộc mới buông xuống.

Thái phi luôn cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhưng người tuổi tác cũng đã lớn, trí nhớ không tốt lắm. Chỉ luôn cảm thấy đêm qua Ngụy An Lan có nói gì đó rất quan trọng, những dù bà có nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra được. Nghĩ không ra thì không nghĩ nữa. Trong lòng Ngụy Thái phi rất thoải mái. Dù sao đời này bà cũng không còn tiếc nuối gì nữa, mấy ngày nữa bà chính là Ngụy Thái Hậu, chưa tới mấy tháng nữa thì Hoàng Hậu cũng sắp sinh con cho Hoàng Thượng, các Thái y đều nói cái thai này của

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu rất giống nam thai. Dưới gối Hoàng Thượng trống không, đặc biệt vẫn không có nhi tử, đây quả thực là đại tâm bệnh của tiền triều hậu cung. Đợi đến khi Hoàng Hậu có nhi tử, thì hoàng tự không còn lo lắng gì nữa, Ngụy An Lan lại thuận lợi gả đi, bà có thể an dưỡng tuổi già rồi.

Những gì bà nghĩ đều rất đúng. Chẳng qua hai tháng sau, Hoàng Hậu đã sinh sớm, ngoài dự liệu của mọi người, đây chính là song thai, còn là long phượng thai. Lý Duệ hết sức vui mừng, mặc dù không đại xá thiên hạ những cũng lệnh giảm thuế ba năm một nửa, khiến thiên hạ vui mừng.

Hoàng Đế vốn muốn đại xá nhưng lại bị Hoàng Hậu ngăn cản. Phạm tội thụ hính vốn chính là quốc pháp, là thiên đạo. Không thể bởi vì nàng sinh nhi tử khuê nữ mà miễn tội chết cho những kẻ sát nhân đó được, cho những kẻ hại người phạm tội đó được phóng thích hồi hương.

"Đây đều là những nhân tố không ổn định của xã hội, chàng không phải đại xá mà là đại loạn. Mang những kẻ phạm tội này thả về nông thôn, e sẽ gieo họa cho bách tính, làm hại thế gian, phong tục này không thể phát triển được".

Hoàng Hậu nương nương kiên trì nên Hoàng Đế đổi thành giảm thuế, sau khi chuyện này truyền đến tiền triều, được không ít tán thành của triều thần. Mặc dù trong đó có nhiều kẻ nịnh bợ, nhưng cũng có không ít người thật lòng khâm phục.

Đến mùng tám tháng tư, Ngụy An Lan xuất giá từ trong cung, Đại Lý vương cưới Nam An huyện chủ, lại được Hoàng Đế đích thân chỉ hôn, hơn nữa Hoàng Đế vừa được long tử phượng nữ, chính lúc cả nước vui mừng, hôn lễ này được chăm chút long trọng.

Phụ thân, huynh trưởng của Ngụy An Lan, đều đến kinh thành đưa dâu, kế mẫu mang theo ba đệ muội cùng đến.

https://thuviensach.vn

Ngụy phụ hiện giờ là quan tòng tứ phẩm, cũng không bởi vì muội muội thành Thái Hậu mà có chút thay đổi gì. Bản lĩnh khác người Ngụy gia không có nhưng đối với năng lực của mình thì biết rất rõ ràng, cũng biết tiến lùi tốt xấu. Ngụy Thái hậu mặc dù địa vị cao, nhưng rốt cuộc vẫn không phải thân mẫu của Hoàng Đế, Hoàng Đế nhớ đến công ơn dưỡng dục năm ấy nên cho Thái Hậu tôn vinh, Ngụy gia bọn họ lại không thể vì thế mà đánh mất bổn phận, mượn thế khoe khoang được.

Ngụy An Lan trong nhà chỉ là một đích trưởng nữ, hắn thế nào cũng không nghĩ tới nàng sẽ trở thành một thân Vương phi, đây quả thực là chuyện tốt mà mộ tổ tiên bốc khói xanh. Hơn nữa Đại Lý vương lại tuấn mỹ khỏe mạnh, hết sức ưu tú, Ngụy phụ đối với mối hôn sự này quả thực hài lòng đến mức không thể hài lòng hơn được nữa. Cho dù nữ nhi có gả đến Đại Lý xa xôi, đời này có khi sẽ không được gặp mặt lần nữa, nhưng có thể gả cho một lang quân như vậy, hắn cũng có thể yên tâm.

Hồng trang mười dặm, đi vòng kinh thành. Vạn người trong kinh thành rảnh rỗi xem náo nhiệt khắp đường ngõ hẻm, muốn xem một chút vị Vương gia trẻ tuổi thân phận tôn quý, thân thế lận đận trong truyền thuyết này. Không đến xem còn tốt, vừa nhìn thấy trái tim cũng tan vỡ! Người đẹp như thế sao lại thành thân vậy chứ! Vô số thiếu nữa đều khóc ướt cả khăn tay.

Cùng khóc ướt khăn tay còn có tân nương tử, An Nam huyện chủ, Ngụy An Lan, Ngụy cô nương. Trang điểm cho tân nương thoa thoa quét quét một tầng phấn trắng lên mặt, hỉ ma ma cũng sắp bị nương tử làm buồn chết rồi. Đã từng thấy có người khóc trước khi lên kiệu, nhưng chưa từng thấy ai lại khóc mãnh liệt như vậy, dường như nước của Thái Dịch trì cũng cạn luôn rồi. Nàng khóc cũng được, sao Thái Hậu nương nương cũng khóc vậy chứ? Thái Hậu nương nương khóc cũng được đi, Hoàng Hậu nương nương người lại xem náo nhiệt cái gì chứ?

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu nương nương bởi vì ở cử hai tháng được nuôi tròn trịa trắng trẻo kéo tay Ngụy An Lan, vừa khóc vừa kéo: "Ngươi không ở đây nữa, ai đánh bài với bổn cung đây chứ? hức hức... Các nàng không biết đánh như ngươi, ngươi ngồi đối diện còn cho ta ăn bài. Ngươi đi rồi, ta đi đâu tìm bạn bài thông minh vậy chứ?"

Ngụy An Lan khóc nói không ra lời, nước mắt tí tách rơi, khiến phấn trắng trên mặt thành từng vệt, có trắng, có đỏ, quả thực có thể trực tiếp dọa ma được rồi.

Bên ngoài tiếng pháo trúc rền vang, thúc giục lên kiệu, nhưng Thái Hậu từng câu đều là "tâm can ruột thịt", Hoàng Hậu lại từng câu "ruột thịt tâm can", vậy làm sao người ta lên kiệu được chứ.

Hỉ ma ma không còn cách nào chỉ đành đi mời mẫu thân của tân nương tử: "Phu nhân, người mau đi khuyên đi, sắp qua canh giờ rồi".

Ngụy phu nhân cũng rất muốn khóc. Bà là kế mẫu, không phải thân mẫu, trước kia cũng không thân cận với Ngụy An Lan. Bây giờ ruột gan bà cũng rối bùi. Sớm biết Đại cô nương có thể gả cho thân vương thì bà thế nào cũng sẽ không xem thường, lãnh lạc nàng lúc nàng còn nhỏ, có một Vương phi tỷ tỷ như vậy, bọn nhi tử của bà tương lai mới có tiền đồ tốt hơn.

Thái Hậu nương nương thích An Lan, Hoàng Hậu nương nương cũng thích An Lan, bà cho dù không đi chăng nữa nhất định cũng phải thích Ngụy An Lan. Nhưng Ngụy An Lan không thích bà. Bà đi lên khuyên nhủ, An Lan để ý tới bà mới lạ.

Hỉ ma ma vội đến mức đổ đầy mồ hôi: "Nếu lỡ thời gian thì nguy rồi! Phu nhân người nên quyết định đi!"

Quyết định cái rắm, mấy người khóc đó, một người là Thái Hậu, một người là Hoàng Hậu, bà một nữ nhân trong nhà không phẩm không cấp sao

https://thuviensach.vn

dám đi lên lôi kéo chứ? Ngụy phu nhân chỉ có thể giả vờ không nghe thấy.

Lúc này Mộc Lan lại can đảm, nàng tiến lên kéo Hoàng Hậu, nhẹ giọng nói: "Được rồi, được rồi, dằn lòng đi thôi, lại khóc nữa thì lỡ thời giờ mất".

Nước mắt của Hoàng Hậu nói thu là thu, vừa lau nước mắt, nụ cười lại hiện ra rồi: "Được rồi được rồi, mau lên kiệu thôi, tân lang gấp đến sắp khóc rồi!"

Mọi người rối rít cười lên.

Lúc Ngụy An Lan đi Hoàng Hậu nhét một hộp phấn vào tay, nói bên tai: "Ở trên kiệu thì dặm lại, trang điểm mất hết rồi. Còn nữa ta có dặt một ít điểm tâm dưới đệm trong kiệu của ngươi, nhớ lấy ra ăn, nếu không giày vò một ngày ngươi đói đến hôn mê đó".

Ngụy An Lan kéo tay Hoàng Hậu, nghĩ lại mọi chuyện, vừa cảm động vừa buồn, chỉ biết gật đầu, nói không nên lời, bị Tử Lan tóm lại, nhét vào trong kiệu.

Ngụy An Lan ngồi trong kiệu, bắt đầu một ngày dài của nàng. Lúc này nàng không biết rằng mình sắp nghênh đón một ngạc nhiên mừng rỡ đến thế nào. Hoặc nói là kinh sợ!

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 108: (Ngoại Truyện 1- Phần 5): Động Phòng

Vương phi thực có phúc! + Hoàng Đế chính là một tên M[1]!

([1] M: chữ cái đầu trong từ "Masochism", hình dung người có khuynh hướng tâm lý thích bị ngược đãi)

Edit: Phương Quý tần

Beta: Uyển Sung dung

Tám cặp nến hỉ long phượng làm cả căn phòng sáng rực rỡ.

Hai tay Ngụy An Lan kề sát nhau đặt trên đùi, ngồi im lặng trên giường chờ đợi.

Hậu viện thực yên tĩnh, tường viện cao cao đã ngăn cách tiếng cười vang rộn rã truyền ra từ tiền đình. Tai nàng chỉ thỉnh thoảng nghe thấy tiếng nến hỉ cháy lách tách phát ra từ đèn hoa.

Ngụy An Lan đội khăn hỉ bằng lụa đỏ thêu viền vàng long phượng trình tường[2] trên đầu, ánh nến chiếu vào xuyên qua khăn lụa, làm thế giới trước mắt nàng chỉ còn một màu đỏ tươi.

([2] long phượng trình tường: biểu tượng cho sự vui mừng, may mắn)

Không khí vui mừng khắp nơi.

Nàng ngồi ở đó, eo vươn thẳng tắp, khóe môi mang theo ý cười không tài nào kiềm chế được.

https://thuviensach.vn

Những lúc thế này, có lẽ những tân nương tử khác sẽ thực ngượng ngùng, không thì cũng thấp thỏm không yên. Chỉ trong vòng một đêm, từ một cô nương trở thành một vị phụ nhân, dù là ai đều sẽ có chút sợ hãi, lo lắng, nhưng Ngụy cô nương của chúng ta hoàn toàn không có loại phiền não này.

Bởi vì đến tận giờ phút này, nàng vẫn kiên định cho rằng, hôn phu của nàng là ... thái giám!

Cửa kẽo kẹt một tiếng, âm thanh mềm mại của mấy cô gái vang lên: "Cung nghênh Vương gia."

Hôn phu thái giám của nàng, đã trở lại!

Hoàng Hậu vừa mới cho nhi tử uống sữa, sau đó liền đặt bé trên giường nhỏ.

Không giống với nhi tử, nữ nhi không ăn nhiều như vậy, chỉ là ngủ rất tốt. Một đứa tham ăn, một đứa tham ngủ, qua hai tháng vất vả cũng đã lớn thành hai bánh bao nhỏ trắng trẻo mập mạp, đáng yêu đến mức làm cho lòng người tan chảy.

Triệu Yên Dung nhìn đứa này một chút, đứa kia một chút, vô cùng vui vẻ.

Lý Duệ bước vào phòng liền cởi áo ngoài, cũng muốn đến ngắm hài tử một chút.

"Trên người ngài toàn là mùi rượu, mau đi tắm rửa một chút, để mùi rượu tiêu tán đi, đừng hun nghẹt thở bọn nhỏ." Hoàng Hậu đuổi hắn như đuổi ruồi.

https://thuviensach.vn

Lý Duệ cười ha ha, rất nghe lời đi tắm rửa thay quần áo.

Trở ra từ tịnh phòng, hắn đã thấy thê tử đang ngồi dưới ánh đèn, ánh mắt ôn nhu nhìn hai đứa con nằm trên giường nhỏ.

Ánh nến mờ ảo mà nhu hòa chiếu vào làm làn da của Triệu Yên Dung như sáng lên, trong suốt trắng nõn. Sau khi mang thai sinh con, thê tử của hắn đẫy đà hơn nhiều so với trước kia, trên người nở nang hơn, sờ lên vô cùng mịn màng, mặt mày cũng bớt vài phần sắc sảo, lại thêm vài phần ôn hòa, nhu thuận.

Trước kia khi Triệu Yên Dung mang thai, Lý Duệ đau lòng nàng, vậy nên chuyện phòng the luôn vô cùng tiết chế, cho dù có, cũng đều vội vàng mà xong việc, không dám thâm nhập.

Sau khi sinh hài tử, hắn nghe theo lời dặn dò của thái y, hai tháng này trên cơ bản cũng chỉ làm bạn với tay phải. Tuy hàng đêm bọn họ vẫn luôn ngủ cùng giường, nhưng nhiều nhất cũng chỉ sờ sờ, hôn hôn, không dám tiến thêm một bước nữa.

Một lần sinh hai đứa, là chuyện vô cùng nặng nhọc đối với nữ nhân, thương tổn cũng thực lớn. Lý Duệ muốn Triệu Yên Dung nuôi thân thể cho tốt nhanh một chút.

Bọn họ còn có thời gian cả đời để bên nhau, sao lại để ý một hai tháng này.

Lý Duệ nghĩ như vậy liền đi đến bên người thê tử, nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng từ phía sau, thỏa mãn thở dài.

Các con ở cùng bọn họ tại Chiêu Dương điện, lại cùng một phòng. Triệu Yên Dung không chịu mượn tay người khác, mỗi đêm phải ba lần bốn lượt cho con ăn sữa, làm cho Lý Duệ cũng ngủ không yên.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung thấy mỗi ngày sáng sớm hắn đều phải vào triều sớm, có chút đau lòng, khuyên hắn trở lại Đức Mậu điện ngủ, hắn lại cố tình không chịu.

Hắn nói như vậy mới giống một gia đình, mới có cảm giác vui mừng khi sinh con dưỡng cái.

Vậy mà ba đứa con trước cũng không thấy được Lý Duệ yêu thích như vậy.

Triệu Yên Dung quả thực vô lực phun nước đắng[3], Lý Duệ đối xử với nàng như vậy, có thể coi như người chồng tốt người cha tốt nhị thập tứ hiếu[4], nhưng đối với ba đứa bé trước kia, suy cho cùng là đủ cặn bã.

([3] phun nước đắng: nguyên văn là thổ tào, xuất phát từ trong Anime của Nhật, có nghĩa là khi người thân, bạn bè cố ý nói khoác thì không hợp tác mà vạch trần lời nói khoác, nói láo này, đa phần có ý trêu tức, vui đùa;

[4] Nhị thập tứ hiếu: là một tác phẩm trong văn học Trung Hoa kể lại sự tích của 24 tấm gương hiếu thảo do Quách Cư Nghiệp vào thời nhà Nguyên biên soạn, ở đây có ngụ ý Lý Duệ làm rất tốt vai trò của người chồng người cha như 24 tấm gương hiếu thảo của người con với cha mẹ trên. Tìm hiểu thêm tại Wikipedia)

Nhưng nàng cũng không thánh mẫu như vậy, thích Lý Duệ ấp ấp ôm ôm, thân thân mật mật với những nữ nhân khác như với nàng.

Trừ chuyện đó ra, còn có chuyện khác làm cho nàng cảm thấy thực phiền lòng.

"Lại có tông phụ tới tìm Thái Hậu, muốn bà ấy nói với thiếp chuyện tuyển tú nữ để lấp đầy hậu cung. Thái Hậu có thể ngăn cản một lần, hai lần, nhưng không thể ngăn được ba lần, bốn lần." Triệu Yên Dung chỉnh lại góc chăn cho hài tử, rồi xoay người dựa vào lòng Lý Duệ: "Đám hạ thần của

https://thuviensach.vn

ngài thực sự là ăn no rỗi việc, không có chuyện gì lại đi thêm phiền cho thiếp hai ba hồi."Triệu Yên Dung càng nghĩ càng buồn bực: "Thế thì ngài dứt khoát cho bọn họ toại nguyện, lại phong thêm bảy, tám chục mỹ nhân phi tần nữa, đỡ có người mỗi ngày lải nhải bên tai thiếp."

"Ta đã có nàng, còn có thể coi trọng ai nữa?" Hoàng Đế giậm chân, móc lỗ tai: "Lại nói, nếu ta thực sự tuyển tú, đừng nói phong bảy, tám chục người, cho dù chỉ phong bảy, tám người, Yên Dung, nàng nhất định sẽ lật ngược cả Chiêu Dương Điện, không, cả hậu cung này lên."

Triệu Yên Dung cười ha hả, chuyện đó đúng là không thể nào.

"Thế nào, nàng thật sự muốn ta tuyển phi?" Lý Duệ mài mài răng hàm: "Nàng thực sự nguyện ý chung chồng với những nữ nhân khác?" Hoàng Đế híp mắt lại, nghiến răng nghiến lợi nói: "Nếu nàng gật đầu, ta thực sự sẽ tuyển!"

Lúc này Triệu Yên Dung mà gật đầu thì đúng là kẻ ngốc.

Không nói đến chuyện nàng thực sự không thích lại có thêm những nữ nhân khác tới tranh sủng trong hậu cung, cho dù nàng cảm thấy không sao cả, cũng không thể biểu hiện ra ngoài.

Hoàng Đế mà thực sự giận dỗi, cáu kỉnh thì không dễ dỗ ngọt như nữ nhân chút nào.

Hoàng Hậu lập tức "Ưm" một tiếng bổ nhào vào lồng ngực của hắn, một tay véo lỗ tai của hắn, híp mắt hung tợn nói: "Ngài mà dám tuyển phi, thiếp liền lật ngược Chiêu Dương điện lên, mang bọn nhỏ trở về nhờ cậy di phụ (Dượng), di mẫu (Dì)! Cả đời này ngài đừng hòng có thể gặp lại nhi tử, nữ nhi!"

Hoàng Hậu hung tàn như thế, lại làm long nhan Hoàng Đế vô cùng vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên Hoàng Hậu vẫn yêu ta nhất!

Hoàng Đế vô cùng cảm động, tay liền di lên chuyển xuống vô cùng không thành thật.

Triệu Yên Dung bị hắn khiêu khích đến mức có chút xúc động. Từ khi có con, bọn họ cũng đã lâu chưa thân thiết.

Nhìn bọn nhỏ ngủ say sưa, Hoàng Hậu ỡm ờ tiến sát vào ngực Hoàng Đế.

"Ai, hôm này vốn là ngày đại hỉ của An Lan, mọi thứ của Tần Thiếu giám đều tốt, chỉ tiếc lại là thái giám, giữ thê tử như hoa như ngọc bên gối, chỉ có thể xem mà không thể sờ, không thể động, trong lòng không biết phải chịu dày vò chừng nào." Hoàng Hậu đã cởi xiêm y hơn phân nửa, đột nhiên lẩm bẩm trong lòng Hoàng Đế.

Lý Duệ ngừng tay lại một chút, kinh ngạc nhìn thê tử xuân tình đầy mặt trong lòng.

"Ai nói Đại Lý Vương là thái giám?"

?!

"Hắn... không phải... thái giám..." Lý Duệ nuốt một ngụm nước miếng: "Nàng không biết sao?"

Triệu Yên Dung trợn tròn hai mắt, một tay nắm chặt cổ áo của ông xã: "Không ai nói cho thiếp! Ngài nói, hắn không phải là thái giám?"

"Ta chỉ điều hắn vào hậu cung để bí mật điều tra vấn đề con nối dòng." Lý Duệ nhẹ nhàng gạt tay thê tử ra: "Hắn thật sự không phải..."

Triệu Yên Dung mắt to trừng mắt nhỏ cùng hắn, trừng hồi lâu, mới thở ra một hơi, vừa bực mình vừa buồn cười chỉ vào hắn nói: "Thiếp nói lòng

https://thuviensach.vn

ngài cũng thật rộng rãi, lại có thể để một thái giám giả tại hậu cung, sẽ không sợ xảy ra chuyện gì sao!" Hoàng Thượng, mũ của ngài vẫn ổn chứ? Có nhiễm màu khác vào hay không?

Lý Duệ cười ha ha nói: "Tầm mắt của hắn cao lắm, nhìn khắp hậu cung, ta chỉ lo lắng hắn coi trọng nàng, những người còn lại thật đúng là không lo lắng."

Câu vỗ mông ngựa này tương đối tự nhiên, phượng tâm Triệu Yên Dung vô cùng sung sướng, ôm vị Hoàng Đế dẻo miệng nói ngọt này hôn "chụt" một cái.

"Ngụy An Lan còn không biết..." Đôi mắt Hoàng Hậu nương nương lấp lánh: "Ha ha ha ha, Hoàng Thượng, thời gian còn sớm, không bằng chúng ta đi nháo động phòng đi?"

"Cái gì mà còn sớm, về sau nàng ít làm loại chuyện như thế này đi, nghe trộm không phải là chuyện Hoàng Hậu nên làm." Hoàng Đế nghiêm nghị chính trực cự tuyệt, thuận tay bế nàng lên: "Đã khuya rồi, ngủ thôi!"

Trong tân phòng, Tiêu Tẩm cầm gậy gỗ đào, bên ngoài có bao một lớp tử kim trong tay, nhẹ nhàng nâng khăn voan của tân nương.

Tân nương mang mũ phượng có bảy con phượng ngậm phỉ thúy quý giá xấu hổ cười, ngẩng đầu.

Nàng thoa một tầng phấn dày, che khuất đi dung nhan thực sự, trên môi là màu son đỏ tươi, làm gương mặt hóa trang của nàng thoạt nhìn có chút buồn cười.

Hỉ nương hô to, vô cùng vừa lòng đẹp ý, mang hai chén chè trôi nước mang ngụ ý sinh nhiều con cái tới.

https://thuviensach.vn

Theo lễ, tân nhân (tân lang + tân nương) ăn trước một ngụm, chờ hỉ nương hỏi "Sinh hay không sinh?", rồi sảng khoái đáp một tiếng "Sinh", như vậy tất cả mọi người sẽ đều vui mừng.

Ngụy An Lan nhăn hai hàng lông mày lại.

Tiêu Tẩm không thể làm chuyện chăn gối, chén chè trôi nước mở đầu này không phải đang đâm dao vào lòng hắn sao?

Chỉ là ngẫm lại chuyện này dù sao cũng là bí mật, không tiện nói rõ với người ngoài, thân phận hiện giờ của hắn lại không giống trước kia, nhất định phải gạt con dân Đại Lý. Vì thế Ngụy An Lan vô cùng săn sóc lên tiếng trước khi hỉ nương mở miệng.

"Các ngươi mang một chút thức ăn nóng tới đây, lúc nãy Vương gia uống nhiều rượu, ăn chút thức ăn nóng lót bụng trước đã."

Hỉ nương đang chuẩn bị cao giọng cười hỏi tiếp một câu, đột nhiên tân nương nói một câu như vậy chặn ngang, giống như một quả bóng cao su đang phình to lại bị người lấy kim chọc vào, trong nháy mắt, bao nhiêu hơi sức tích trữ đều tiêu tan.

Những cung nhân đứng dồn trong phòng đang chuẩn bị nghe Vương gia, Vương phi nói một tiếng "Sinh" để cất tiếng cười to vui vẻ, lúc này cũng đều lóng ngóng không hiểu chuyện gì.

Kịch bản này sao lại không đúng rồi?

Không phải như vậy mà!

Hỉ nương phản ứng rất nhanh, vội cười nói: "Vương phi, thức ăn nóng đã có sẵn, hai ngài vẫn ăn một miếng bánh trôi trước đã. Đây là quy củ."

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan ôn nhu nói: "Những quy củ gì đó, ta đều biết, các ma ma trong cung đã dạy. Nơi này không cần các ngươi, những chuyện kế tiếp, để ta tự làm."

Tự, tự làm?

Hỉ nương ngẩn ra.

Trước nay bà chưa từng nghe nói tân nương sẽ tự làm, rượu hợp cẩn gì đó, tử tôn kết[5] gì đó, lễ kết tóc gì đó, Vương phi muốn tự làm tất cả?

([5] tử tôn kết: nôm na là cái nút thắt mang ngụ ý chúc sinh được nhiều con cái, kiểu như đồng tâm kết ấy)

"Này này này... chuyện này không hợp quy củ..."Chưa có ai từng đề ra yêu cầu không hợp lý như vậy, trong lòng hỉ nương vô cùng rối rắm.

"Thành thân là chuyện của ta và Vương gia, chúng ta chính là quy củ." Thanh âm Ngụy An Lan vẫn nhu hòa, trong suốt như trước, nhưng cũng vô cùng kiên định và bắt buộc. Hỉ nương bị nàng nhìn chăm chú càng lúc càng co rụt lại, ngược lại phải xin sự giúp đỡ từ Tiêu Tẩm.

Nhưng Đại Lý Vương lại ngậm cười nơi khóe miệng nói: "Lời của Vương phi các ngươi đã nghe thấy chưa?"

Mọi người gật đầu.

"Nghe được còn không mau lui ra ngoài?"

A?!

Đại Lý Vương, ngài cứ dung túng Vương phi như vậy, thực sự được không?

https://thuviensach.vn

Tuy rằng Đại Lý Vương được mượn hoàng cung để thành thân, tất cả hỉ nương, ma ma, cung nữ ở đây đều là người trong cung, nhưng Đại Lý Vương đã nói như vậy, các nàng vốn là phận nô tỳ, không thể không nghe.

Chờ đến lúc cung nhân cuối cùng rời khỏi rồi khép kín cửa, Tiêu Tẩm xoay mặt về phía Ngụy An Lan cười nói: "Các nàng đã đi rồi, tiếp theo Vương phi muốn làm thế nào?"

Làm thế nào ư? Đương nhiên là ăn sạch những thức ăn này trước đã!

Ngụy An Lan liền tự tháo mũ phượng nặng trịch, cởi khăn quàng vai thật dài cùng mười hai tầng áo bào thêu hoa văn kim phượng, sau đó xắn tay áo đi rửa mặt sạch sẽ.

Tiêu Tẩm cảm thấy nàng vô cùng tự tại, không thẹn thùng e ngại chút nào, không khỏi nở nụ cười. Hắn cũng tháo kim quan trên đầu xuống, cởi mãng phục (y phục thêu hoa văn mãng xà) màu đen thêu viền vàng, mặc trung y ngồi cạnh bàn ăn.

Trên bàn bát giác lớn khắc hình Bát Tiên vượt biển khảm bát bảo[6], không ít điểm tâm và thức ăn được bày ra. Tiêu Tẩm quả thực cũng cảm thấy đói bụng, lấy hai bộ đũa ngà voi và bát sứ khung ngọc, để một bộ mỗi bên, chờ Ngụy An Lan tới ăn cơm.

([6] bát bảo: tám loại đồ án biểu tượng cho may mắn, hạnh phúc, thỏa mãn trong Phật giáo theo thứ tự là cái bình, cái dù, song ngư, hoa sen, ốc biển, cát tường kết, cờ biểu tượng cho thắng lợi, bánh xe. Hình minh hoạ)

Chỉ trong chốc lát, Đại Lý Vương phi mặt mộc, tóc đen thả trên vai, thần thanh khí sảng (tinh thần sáng khoái) mà ngồi bên cạnh Đại Lý Vương.

Ánh nến sáng trong, chiếu vào da thịt như bạch ngọc của nàng, đôi mắt nàng trong suốt, làm cho người nhìn vào dao động tâm tình.

https://thuviensach.vn

Ngụy An Lan cầm chén rượu hợp cẩn đặt trên cái lót gấm đỏ, rót đầy cho mỗi người, đưa một ly cho Tiêu Tẩm.

Ly rượu đế cao bằng vàng, dùng sợi tơ năm màu buộc chặt lại, Ngụy An Lan nhìn vào đôi mắt của hắn, nhẹ giọng nói: "Uống rượu này, kết hôn cùng quân, từ nay về sau không rời không bỏ, nguyện đồng tâm đến bạc đầu, đời này không thay đổi."

"Đồng tâm đến bạc đầu, đời này không thay đổi." Tiêu Tẩm nhẹ nhàng nói một tiếng, uống một hơi cạn sạch.

Ngụy An Lan lại cầm kéo, cẩn thẩn cắt một ít tóc của Tiêu Tẩm, lại cắt thêm một đoạn tóc của mình để thắt lại thành nút, buộc sợi tơ màu đỏ phía trên, bỏ vào cái hộp nhỏ. Sau đó, mặt mày nàng cong cong cười với Tiêu Tẩm: "Kết thúc buổi lễ, nay chúng ta đã là phu thê."

Những lễ nghi này làm thật đơn giản, nhưng lại có thể cảm giác được Ngụy An Lan vô cùng dụng tâm.

Tiêu Tẩm chưa từng nghĩ, tất cả những lễ nghi thành thân động phòng sẽ do thê tử của hắn tự tay hoàn thành. Tuy rằng hơi đơn sơ, nhưng lại có những ý vị tình thú khác.

Không có người ngoài chứng kiến hay làm ồn, chuyện vui mừng trong phòng chỉ có phu thê hai người lặng lẽ làm cùng nhau, loại cảm giác này thật vô cùng ấm áp.

Tiêu Tẩm nghiêng người về phía trước, nhẹ nhàng hôn lên trán Ngụy An Lan: "Cảm ơn nàng."

Tân nương vẫn luôn trấn định, bị tân lang hôn một cái lên trán, lập tức trở nên có chút thẹn thùng.

https://thuviensach.vn

Mặt tựa phù dung, mục doanh thu thủy (mắt ngập nước mùa thu), Tiêu Tẩm nhìn Ngụy An Lan trước mặt, hô hấp trở nên có chút dồn dập.

"Sắc trời không còn sớm, chúng ta... đi nghỉ đi."

Ngụy An Lan cúi đầu, nhỏ giọng đáp lại, nằm vào bên trong giường bách tử trước.

Tiêu Tẩm buông màn, nằm bên người nàng, bên tai truyền đến hơi thở rất nhỏ của nữ tử.

Nến hỉ trong phòng phải thắp một đêm, không thể tắt. Ánh nến xuyên qua tầng tầng lớp lớp màn, để lại ánh sáng ôn nhu.

Tiêu Tẩm đang muốn xoay người đặt tay lên thân thể của tân nương tử, lại nghe thấy thanh âm yếu ớt của Ngụy An Lan truyền đến: "Ngài là phu quân của thiếp, là thiên địa của thiếp. Đời này thiếp chỉ cần có chàng bên cạnh đã cảm thấy thỏa mãn, những chuyện khác đều không quan trọng."

Tiêu Tẩm hơi dừng tay lại, lại nghe Ngụy An Lan nói tiếp: "Trong lòng thiếp, chàng chính là đại trượng phu đỉnh thiên lập địa, cho nên không cần để ý những thứ không có, chúng ta cũng có thể sống hạnh phúc bên nhau. Qua hai năm, nếu cảm thấy dưới gối quạnh quẽ, chúng ta có thể thu dưỡng vài đứa bé, coi chúng như cốt nhục của chúng ta, nuôi nấng tỉ mỉ, chúng nhất định sẽ hiếu thuận hiểu chuyện."

Hai hàng lông mày của Tiêu Tẩm nhíu lại.

Ngụy An Lan nói gì vậy? Nói cái gì mà không quan trọng? Vì sao bọn họ phải nhận nuôi con của người khác? Họ không thể tự sinh sao?

"An Lan..." Đại Lý Vương nặng nề lên tiếng.

https://thuviensach.vn

"Vâng?" Đại Lý Vương phi quay đầu, dùng ánh mắt trong trẻo vô tội nhìn hắn.

"Vì sao chúng ta không thể có con?"

"A?" Đại Lý Vương phi chớp chớp đôi mắt, trên mặt hiện ra thần sắc vừa hoang mang vừa đồng tình: "Chàng tịnh thân vào cung làm thái giám cũng chỉ vì tình thế ép buộc, là chuyện bất đắc dĩ. Đời người còn dài, còn có thời gian vài thập niên nữa. Về sau thiếp sẽ ở bên chàng, chúng ta sẽ sống vui vẻ..."

"Thái giám?" Tiêu Tẩm dần dần nhướng mày lên: "Tịnh thân? Nàng..."

Thì ra không có ai nói với nàng à?

Tuy hắn đã sống trong cung hơn nửa năm, nhưng chỉ do Bùi Hầu mệnh lệnh hắn vào cung để tra xét chân tướng chuyện Hoàng Đế không có con nối dõi.

Tiêu Tẩm hít sâu một hơi: "An Lan, nàng thật sự chưa từng hối hận?" Vẫn luôn cho rằng hắn thực sự là thái giám, vậy mà vẫn muốn gả cho hắn?

"Vì sao phải hối hận?" Ngụy An Lan đánh bạo nhích thân mình qua, nhẹ nhàng dựa vào trên vai hắn: "Có thể cùng chàng kết thành phu thê, là phúc khí mấy đời thiếp tu luyện."

Tiêu Tẩm xoay người đè lên người nàng, ánh mắt sâu thẳm mãnh liệt: "Cũng là phúc khí của ta."

Nói xong, hắn liền cúi đầu ngậm lấy đôi môi Ngụy An Lan.

Tình triều xa lạ mà mãnh liệt bao phủ hai người trong nháy mắt. Ngụy An Lan ôm thân thể nóng bỏng của Tiêu Tẩm, cảm thấy linh hồn như đã rời

https://thuviensach.vn

khỏi thân thể, rõ ràng là chuyện làm người cảm thấy thực thẹn thùng, nhưng nàng lại cảm thấy thỏa mãn vui mừng, sung sướng không nói nên lời.

Quần áo trên người bị lột không chút dư thừa, trong mắt Ngụy An Lan, Tiêu Tẩm cũng cởi hết quần áo, lộ ra thân thể cường tráng tuyệt đẹp.

Da thịt màu mật ong mang theo vài giọt mồ hôi, mỗi một động tác đều làm những đường cong cơ bắp trên người chuyển động, tràn ngập sức dãn, dẻo dai, gợi cảm trí mạng.

Tim Ngụy An Lan đập mất trật tự. Nàng cảm thấy trái tim trong lồng ngực như muốn vọt ra khỏi miệng.

Nàng mê muội nhìn chằm chằm thân thể tràn đầy lực lượng của nam tử, như cảm thấy đây là thứ mỹ lệ nhất mà nàng từng gặp trong cuộc đời.

Tiêu Tẩm nhẹ nhàng cắn một chút lên đôi môi mọng của nàng, sau đó hai tay nâng đôi chân nàng lên.

"Về sau chúng ta sẽ sinh thật nhiều đứa con, thật nhiều thật nhiều..."

"Ưm?" Đại Lý Vương phi đang bị sắc đẹp mê hoặc đến đầu óc choáng váng, hiển nhiên không có tinh thần mà kịp thời tiếp thu lời nói của phu quân nhà mình, vẫn còn mơ mơ màng màng. Đột nhiên nàng cảm thấy dưới thân tê rần, thân mình cứng đờ, nàng kêu lên chói tai.

Mấy cung nhân vốn đang dựa vào cửa ngủ gà ngủ gật liền giật mình tỉnh táo lại, vội vàng chuẩn bị đẩy cửa đi vào, lại bị ma ma mang vẻ mặt mờ ám ngăn lại.

"Hình như Vương phi đang kêu!" Một tiểu cung nữ mười ba mười bốn tuổi xoa đôi mắt nói.

https://thuviensach.vn

"Không kêu mới không đúng!" Ma ma kia đuổi nàng đi: "Đi đi, tiểu nha đầu ngươi hiểu cái gì, lát nữa bên trong còn cần nước ấm, ngươi đến phòng bếp nhỏ bên ngoài trông coi, bảo các nàng đun thêm chút nước."

Cung nữ kia mơ mơ màng màng chạy đi, ma ma đứng ở cửa, mặt mày hớn hở lẩm bẩm: "Tốt, tốt lắm! Chờ đến năm sau, Thái Hậu sẽ có tôn tử rồi. Một năm sinh một đứa, ba năm ôm hai đứa."

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 109: (Ngoại Truyện 1 - Phần 6) Dâng Trà

Ngụy Thái Hậu đảo mắt một vòng, hôn mê.

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Ngụy Thái hậu ngồi ở phía trên, đưa cổ mong người mới tới dâng trà. Hoàng Hậu và Hoàng Đế ngồi ở bên cạnh, trang phục lộng lẫy châu đầu ghé tai cũng không biết phu thê bọn họ đang nói cái gì, thỉnh thoảng cười lên. Thân mật ân ái không coi ai ra gì như vậy khiến cho phi tần trong cả điện hâm mộ đỏ mắt.

Hôm nay ngồi một bên của Thái hậu là Hiền Phi Cam thị, nàng ôm Đại công chúa Bảo Trân trong ngực, câu có câu không nói chuyện với Thái hậu. Cam thị không con, muốn đứa nhỏ cũng sắp điên rồi. Nhưng hiện giờ Hoàng Đế lại xem tất cả nữ nhân hậu cung như vật trưng bày, chỉ chịu thân cận với một mình Hoàng Hậu, cho dù nàng muốn đứa nhỏ, mà không có người gieo giống cũng không làm được. Vốn sắp tuyệt vọng thế nhưng Hoàng Hậu lại giao đứa nhỏ Bảo Trân cho nàng.

Từ nhỏ dinh dưỡng của Bảo Trân không đầy đủ, dáng dấp quả thực rất gầy yếu nhưng lại đặc biệt thông minh khôn khéo, khiến người thấy mà đau lòng. Triệu Yên Dung lại vô tình hay cố ý tiết lộ một chút cuộc sống khó khăn trước kia của nó, khiến Cam Hiền phi đau lòng không thôi. Đứa nhỏ này còn nhỏ, những chỗ trước kia bị nhuộm đen từng chút một tẩy trắng trở lại.

https://thuviensach.vn

Cam Hiền phi trái phải không có chuyện gì, liền đem toàn bộ tâm lực hao tổn ở việc dưỡng dục và dạy dỗ Bảo Trân. Thật sự yêu thương nâng niu nàng trong lòng bàn tay, một thời gian sau, Bảo Trân đã thực lòng nhận nàng làm nương, hình bóng không rời với Cam Hiền phi. Khuôn mặt nhỏ nhắn cũng béo lên, thân thể cũng rắn chắc, mấy tháng thời gian, cái đầu này lại cao hơn một đoạn, trắng nhuận như bạch ngọc ra dáng một tiểu mỹ nhân rồi. Mặc dù vẫn nhát gan xấu hổ như lúc trước, nhưng cũng bởi vì tính tình thoải mái, ôn hòa, nhiệt tình của Hiền Phi, nên cũng thường hay ra ngoài gặp người khác với nàng.

Thật ra thì căn cứ theo kết quả mà Tần Tiêu điều tra được, Trang Cần lấy chuyện sẩy thai mất con của mình ghi lên đầu Thái tử phi Tạ thị, lại không biết dùng cách gì mà khiến Tạ thị dần dần hư nhược bệnh chết, lại lặng lẽ bỏ thuốc nữ nhân ở Vương phủ, lượng thuốc không nặng nhưng khiến thể chất các nàng thay đổi, cung hàn khó mang thai. Sau đó Lý Duệ được lập Thái tử, dời vào ở Đông Cung, lúc này mới có chuyện Trương Chiêu nghi vô tình có nữ nhi. Hoàng Thượng thích dùng hợp hoan hương cũng là Trang Cần cho phương thuốc hương liệu, chỉ cần dùng thì mang thai cũng rất khó khăn.

Hiện giờ thấy Hoàng Hậu sinh đứa nhỏ, lại còn là long phượng thai, nữ nhân trong cung cũng khó tránh khỏi không động tâm tư, chỉ là cho dù các nàng dùng thủ đoạn gì, Hoàng Đế cũng không thèm nhìn các nàng một cái. Ngược lại thì Đức Phi, Hiền Phi còn có Trương Chiêu nghi xuất thân thấp hèn bởi vì dưới gối đều có đứa nhỏ, lại còn có giao tình bạn bài bạc với Hoàng Hậu nên có thể thường xuyên gặp được Hoàng Thượng mấy lần. Hoàng Thượng độc sủng Hoàng Hậu, là chính thê của hắn, cho nên các nàng có muốn ăn giấm cũng không có mà ăn. Lại càng không thể có lòng chen vào.

Thái Hậu đứng ngồi không yên, bây giờ mặt trời đã lên cao ba sào, nàng vẫn chưa được uống trà của con dâu mới, Thái hậu thỉnh thoảng liếc

https://thuviensach.vn

mắt nhìn đồng hồ sa lậu ở góc tường.

"Đã giờ này rồi sao còn chưa đến nữa?" Qua hồi lâu, Ngụy Thái Hậu rốt cuộc nói lầm bầm.

Cam Hiền phi và Triệu Yên Dung ngồi bên cạnh bà đều là có lỗ tai đặc biệt thính, đương nhiên đều nghe được những lời này. Hiền Phi không có phản ứng gì chẳng qua cũng như Thái hậu không tự chủ rướn cổ lên ngóng về phía cửa, mà Hoàng Hậu lại che miệng cười, bay một ánh mắt về phía Thái hậu, đưa miệng đến cạnh bà nhỏ giọng nói: " Dung mạo An Lan muội muội như thiên tiên, Đại Lý vương được một vị Vương phi như vậy không phải xem như bảo bối mà cưng chìu sao? Hôm qua bọn họ mới động phòng, vẫn còn mê mẩn, dậy trễ cũng hiểu được. Xương cốt thân thể An Lan muội muội yếu ớt, nên cho nàng nghỉ ngơi nhiều chút mới phải". Lời này cũng chỉ có kẻ da mặt dày như Hoàng Hậu mới nói ra được, đổi lại người khác cũng không dám nói thẳng như vậy.

Mặc dù nói thẳng nhưng lại khiến trong lòng Thái Hậu cao hứng, điều này nói rõ đôi tiểu phu thê tình nồng ý nồng, tình cảm rất tốt. Thái Hậu cười đến con mắt cũng híp thành một đường kẻ.

Đúng lúc này, ma ma mà hôm qua Thái Hậu phái đi trấn giữ trước phòng tân hôn đang ôm một cái hộp gỗ vui vẻ đi vào cửa điện. Vừa vào cửa đã nói với Thái hậu: "Chúc mừng nương nương". Lại hành lễ với Hoàng Đế và Hoàng Hậu, mới đưa hộp gỗ trong tay ra.

Nữ quan sau lưng Thái Hậu đem hộp gỗ đến trước mặt Thái Hậu, mở nắp mời bà xem. Sau khi nhìn một cái, ý cười trên mặt Thái Hậu càng tăng, liền cho người ban tiền thưởng.

"Hôm qua đã vất vả cho các ngươi rồi, Đại Lý Vương và Vương phi vẫn tốt chứ?"

https://thuviensach.vn

Hoàng Hậu cũng vung tay thưởng tiền, chẳng qua biểu tình của câu hỏi này thế nào cũng lộ ra một cổ mùi vị nồng nặc rằng ta muốn nghe chuyện bát quái.

"Tốt, hết thảy đều tốt". Được hai phần tiền thưởng, hoa cúc trên mặt ma ma kia cũng tươi cười nở đầy hết cả, gật đầu liên tục nó: "Vương gia hẳn là xót cho Vương phi, đến giờ cũng không cho bọn nô tỳ gọi, nói là để cho nương nương ngủ một lát nữa, cho nên bọn nô tỳ mới đến trễ. Lúc nô tỳ đi ra, bọn họ vẫn còn đang dùng bữa sáng, chắc là một lúc nữa sẽ đến".

Hoàng Hậu nháy mắt một cái với Thái hậu: "Mẫu hậu, người có thể yên tâm rồi".

Thái Hậu vui tươi hớn hở chỉ đành nói: "Yên tâm, yên tâm, ta đã yên tâm rồi".

Ngụy phu nhân ngồi ở vị trí cuối cùng kia mắt nhìn lom lom vào hộp gỗ trong tay nữ quan, đó là chiếc khăn trinh tiết xuất giá của nữ nhi mình, theo lý thì nên do mẹ chồng thu. Chẳng qua phụ mẫu Đại Lý vương đều đã mất nên người thu khăn trinh tiết này lại là bà. Có khăn trinh tiết trong tay, vậy thì quan hệ của bà và Ngụy An Lan sẽ gần gũi thêm một chút, nghĩ rằng thừa dịp bà vẫn còn ở kinh thành mấy ngày, bù lại những năm tháng xa lạ đó một chút, tương lai qua lại nhiều, đối với tiền đồ mấy đứa nhỏ của mình cũng có ích. Tuy bà đã nghĩ xong nhưng đợi một hồi lâu Thái Hậu cũng không nói một câu muốn giao cái hộp đó cho bà. Bà có lòng muốn đòi nhưng bà ngồi ở chỗ xa nhất trong điện, cả phòng đều là nữ tử hoàng gia, nơi nào có chỗ cho bà nói chuyện chứ?

Ngụy phu nhân nín nhịn nửa ngày, rốt cuộc vẫn không có lá gan đứng dậy hỏi, không thể làm gì khác hơn là rụt người về phía sau, cảm thấy vừa ngại lại vừa thẹn.

https://thuviensach.vn

Ngụy Thái hậu nào có nghĩ tới mấy cái ý niệm đang xoay chuyển trong lòng của tẩu tử mình chứ, chỉ nói với Hoàng Hậu: "Khăn này vốn nên do trưởng bối chưởng sự ở nhà chồng giữ nhưng mẫu thân của Đại Lý vương mất sớm, quận chúa lại đang rời kinh thành đi Miêu Cương, vậy ta thay nàng làm chủ thu trước vậy".

"Đó là đương nhiên, người là trưởng bối của An Lan, được người giữ chính là phúc phận lớn nhất của nàng". Hoàng Hậu nịnh nọt hết sức thực lòng thực dạ, khiến Thái Hậu cười không khép miệng được.

Bên ngài vang lên tiếng cung nhân truyền báo, Đại Lý vương và Đại Lý vương phi đến. Ngụy An Lan đầu đội kim sai phượng bảy đuôi màu vàng lớn đan san hô, trên tóc mai có bảy con bướm bích ngọc kẹp lên, mày ngài tô nhạt, phấn má hồng đượm, trên mặt mang ba phần thẹn thùng, mặc váy dài quét đất màu đỏ tươi điểm vàng, trên váy là bức tranh bách tử hí xuân, mỗi bước đi ngọc bội đinh đang, tay áo đung đưa, đẹp đến mức người khác không mở mắt ra được.

Đại Lý vương Tiêu Tẩm cũng mặc một bộ mãng bào màu đỏ thẫm, vòng eo đeo mười hai miếng dương chi ngọc đới, đầu đội kim quan, đuôi lông mày khóe mắt đều hết sức phong lưu. Quả thực là một đôi bích nhân do trời đất tạo nên.

Tiêu Tẩm là ngoại nam, một phòng này đều là phi tần của Hoàng Đế đang ngồi nên hắn cũng không tiện ở lâu, sau khi cùng Ngụy An Lan dâng trà cho Thái Hậu, Hoàng Đế, Hoàng Hậu thì cùng với Hoàng Đế và phụ thân Ngụy An Lan đi tới biệt điện của Thọ Khang cung.

Hoàng Hậu cũng được xem như rảnh rỗi, lôi kéo Ngụy An Lan đi tới hậu điện. Thái Hậu ngay cả một khắc cũng không bỏ được Ngụy An Lan nên đương nhiên cũng chạy theo.

https://thuviensach.vn

Phi tần cả điện đều tới để chúc mừng và xem náo nhiệt, lúc này thấy người dâng trà xong còn chưa kịp bát quái trêu chọc tân nương mấy câu đã bị người ta kéo đi ra phía sau. Nên đi theo hay không đi đây?

Cam Hiền phi ôm Bảo Trân công chúa, nói với mọi người: "Được rồi, lúc này là lúc mẹ con các nàng nói chuyện tâm tình với nhau, chúng ta đi theo xem náo nhiệt gì chứ? Giải tán đi".

Nàng muốn giải tán nhưng có rất nhiều người không muốn đâu. Hiếm khi được thấy Hoàng Thượng thế nào cũng phải ở trước mặt hắn lắc lư nhiều một chút, không chừng một ngày nào đó Hoàng Thượng nhất thời hứng trí mà lật bảng của mình. Đợi ở Thọ Khang cung tốt xấu gì cũng có thể nói mấy câu với Hoàng Thượng, nếu như đi về gặp lại Hoàng Thượng chắc là phải mấy tháng nữa. Ngươi xô ta đẩy, quả thực vẫn không có mấy người đứng dậy.

Đức Phi ôm nữ nhi Bảo Ý, khóe mắt mang theo mấy phần chế giễu, mấy nữ nhân không có ánh mắt này quả thực xem mình là rau mà.

"Muội muội, chúng ta đi thôi, các nàng muốn đợi thì đợi đi".

Hiền Phi và Đức Phi có nhiều năm giao hảo, đều biết lẫn nhau, biết Đức Phi bảo nàng chớ xen vào chuyện người khác, theo các nàng mà đụng đầu vào góc tường. Hiền Phi ha ha cười, hôn lên mặt Bảo Trân một cái nói: "Bảo bối, đi về đánh cờ với mẫu phi thôi".

Bảo Trân gật đầu một cái, Bảo Ý bên kia gân giọng gọi: "Tỷ tỷ, ta cũng muốn chơi".

"Vậy thì cùng nhau đến chỗ ta thôi". Hiền Phi cười đi trước với Đức Phi.

Lại ngồi một lát, Trương Chiêu Nghi cũng mang Bảo Châu đi, trong điện chỉ còn lại mấy phi tần chưa từ bỏ ý định và Ngụy phu nhân.

https://thuviensach.vn

Bên trong nội điện, Triệu Yên Dung nắm tay Ngụy An Lan, giảo hoạt ép hỏi: "Hắn như thế nào? Có tốt với ngươi không? Có phải rất dũng mãnh không? Ngươi có mệt không?" Câu hỏi lớn gan lớn mật, khiến Ngụy Thái Hậu cũng có chút nghe không nổi.

Bà ho khan hai tiếng, giải cứu cháu gái khỏi ma chưởng của Hoàng Hậu: "Hoàng Hậu ngươi hỏi gì vậy, không thấy xấu hổ sao?"

"Ngại gì chứ, ta cũng đã sinh hài tử, An Lan cũng không còn là cô nương". Nàng nháy mắt với Ngụy An Lan, khiến Đại Lý vương phi ngượng ngùng mặt đỏ tới mang tai.

"Ngươi, ngươi, ngươi sao lại chưa từng nói với ta?" Lời lẽ của Ngụy An Lan nghẹn một bụng, lại vừa xấu hổ vừa tức giận, nhắm thẳng vào Hoàng Hậu: "Sao ngươi không nói với ta hắn không phải là thái giám?"

"?" Ngụy Thái hậu ngây như tượng gỗ.

Hoàng Hậu cười hì hì nói: "Ta cũng mới biết mà. Hơn nữa không phải thái giám thì càng tốt sao? Vốn ta còn cảm thấy ủy khuất ngươi, nhưng bây giờ thì hoàn hảo rồi. Bây giờ nhìn dáng vẻ ngươi đứng không vững, Tần Tiêu không những không phải là thái giám, mà còn khá dũng mãnh nữa, An Lan ngươi thật đúng là có phúc."

"Đợi một chút, các ngươi đang nói gì? Tần Tiêu?" Giọng nói run rẩy của Ngụy Thái hậu chen vào.

"Ai da!" Hai nữ nhân cùng nhau che miệng, mặt đầy chột dạ.

"Tần Tiêu? Tên thái giám kia?" Ngụy Thái hậu lại chỉ Ngụy An Lan: "Hắn là Đại Lý vương? Tiêu Tẩm, Tiêu Tẩm... hắn là Tần Tiêu?" Chẳng trách bà thấy vị Đại Lý vương này có chút quen mắt! Chẳng trách Ngụy An Lan sẽ đàng hoàng an phận như vậy mà chịu gả đi. Thì ra từ đầu tới cuối

https://thuviensach.vn

nam nhân mà bà coi trọng chính là người kia! Ngực Ngụy Thái hậu sít chặt, ngã ngồi ở trên ghế, nửa ngày không thở nổi. Bà lại bị gạt! Bị gạt!

Triệu Yên Dung nhìn sắc mặt bà không phải, vội vàng xoa ngực cho bà, miệng nói: "Hắn thì có gì không tốt chứ? Hắn chính là Đại Lý vương đường đường chính chính, lại không phải thái giám thật! Lúc đầu hắn vào cung chính là giúp Hoàng Thượng tra án, là giả, chưa từng tịnh thân!"

Mắt Ngụy Thái hậu đảo một vòng, hôn mê.

Sau hai tháng huyên náo, Ngụy An Lan và Tiêu Tẩm bước lên lộ trình trở về Đại Lý.

Trong Thọ Khang cung, Ngụy Thái hậu ôm hộp nữ trang mà Ngụy An Lan để lại khóc tỉ tê.

"Người nói cũng phải, rõ ràng thương An Lan như vậy, sao lại tức giận nàng làm gì?" Hoàng Hậu ngồi bên cạnh bà, ôm nhi tử khuyên Thái hậu: "Người không thấy đâu. lúc An Lan đi cũng buồn khóc như vậy".

"Ta cũng không phải giận nó gả cho người đó, người đó giống như ngươi nói, cái gì cũng tốt". Thái hậu lau nước mắt một cái: "Ta giận chính là nó hà cớ gì phải giấu ta. Ta cũng không phải là loại người không hiểu chuyện. Thôi, nói mấy chuyện này cũng vô ích. Lần này nó đi, núi cao nước xa, cũng không biết bao giờ mới gặp lại".

Lại ngừng một lúc lâu, Ngụy Thái hậu mới sâu kín thở dài, nói: "Cho dù làm gì cũng được, chỉ cần nó sống tốt, sống thoải mái, phu thê tương kính lẫn nhau, có thế giống như ngươi và Hoàng Thượng thì ta cũng hài lòng".

---

https://thuviensach.vn

Tiêu Tẩm nhảy xuống ngựa, chui vào xe ngựa của thê tử, nhìn sắc mặt tái nhợt của nàng không khỏi buồn rầu.

"Đường vẫn còn xa, nàng như vậy sao có thể chống đỡ nổi đến Đại Lý được? Chúng ta chỉ mới rời kinh ba ngày, không bằng về trước đi, đợi nàng khỏe lại rồi hẵng đi".

Ngụy An Lan lắc đầu một cái, kéo tay của hắn lại nói: "Bách tính Đại Lý mong đợi chàng mười mấy năm, sớm trở về nhà, chàng cũng an tâm, bọn họ cũng có thể an tâm. Ta chẳng qua hơi choáng váng đầu một chút, nghỉ ngơi một lát là khỏe...Ọe". Một câu nói còn chưa xong lại bắt đầu nôn mửa.

Tiêu Tẩm vừa cuống cuồng vừa đau lòng, cũng không để ý An Lan cự tuyệt, lập tức sắp xếp cho người đi đến dịch quán phía trước mời đại phu.

"Cái gì? Bọn họ trở lại?" Lý Duệ kinh ngạc nhìn thê tử: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Chân mày Triệu Yên Dung cau lại, cười nói: "Đại sự! An Lan có thai. Trên đường mới chẩn được. Tiêu Tẩm cũng sắp bị dọa xỉu, phải dẫn nàng trở lại an thai, chờ thai của nàng vững vàng rồi mới đi về".

"Ai da!" Mặt mày Hoàng Hậu hớn hở, hai tay hợp thành chữ thập nói: "Quá tốt, lại có người đánh bài với ta rồi!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 110: (Ngoại Truyện 2 - Phần 1) Đó Là Ngũ Lăng Niên Thiếu[1]

" Đánh!"

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

[1] Ngũ lăng niên thiếu: Ý chỉ con cháu hào môn thế gia trong kinh đô.

Tháng ba chim oanh bay đầy trời, hoa đào đã nở khắp kinh giao.

Ở phía nam kinh thành không xa có một ngọn núi nhỏ không cao lắm tên là Tích Vân sơn, trên núi có một ngôi miếu nhỏ tên là Phong Vân tự. Nếu đã có tên gọi là Phong Vân tự thì núi này đương nhiên trồng cây phong, đến lúc cuối thu hơi lạnh, trên núi nhuộm một tầng sương giá, lá cây được phủ lên tầng vàng tầng đỏ, nếu trời quang thì hết sức tráng lệ rực rỡ.

Chỉ là người nơi khác sẽ không biết rằng Tích Vân sơn mùa thu có hỏa phong, xuân có hoa đào, mà hoa đào này cũng là một trong những cảnh đẹp của nơi này.

Dựa vào chân núi có mười mấy mẫu vườn đào, cũng không biết là người nào trồng, mênh mông một khoảng lớn. Từng cánh từng chùm hoa hồng phớt mặc sức nở rộ, ở xa xa nhìn từng khóm hoa giống như từng tầng mây được nhuộm một lớp phấn son đỏ hồng vậy, đẹp đến mức khó lòng chịu được.

https://thuviensach.vn

Mấy chục năm qua nơi này cũng trở thành nơi để các quý giới phú hộ đến đây du xuân thưởng hoa. Tuy nói vườn đào vô chủ nhưng lại có người trông coi, lúc nào cũng có người nhổ cỏ cắt cành, rắc thuốc bột đuổi côn trùng sâu bọ nên rất xum xuê.

Xuân tới ngắm hoa, hoa rơi kết trái, có rất nhiều trẻ con ở gần đó đến vườn đào hái đào ăn. Người trông vườn cũng không ngăn cản. Cho dù là du khách hay là bà con lối xóm, muốn ăn đào thì tới hái, không cho phép mang giỏ sọt tới hái rồi mang đi bán.

Bà con lối xóm đều là người chất phác, thấy người giữ vườn rộng rãi với mọi người như vậy nên cũng xem vườn đào này như hậu viên trong thôn mình vậy, rảnh rỗi thì có người tới giúp sửa cành, nhổ cỏ.

Ở bên ngoài vườn đào có một tửu lầu, địa thế hơi cao, từ lầu hai trở lên thì có nhã gian, có góc ngắm hoa đẹp nhất. Tửu lầu này mới mở ba năm năm, mỗi năm khi đến mùa xuân thì tiếp đãi không ít khách quý.

Hiện giờ đang có một đám công tử hào môn đang trong nhã gian lầu hai cụng ly, đùa giỡn rất náo nhiệt. Mấy thiếu niên này mới chỉ mười lăm, mười sáu tuổi mà thôi, chính là ở lứa tuổi hết sức bốc đồng, lông bông, bên cạnh lại không có phụ mẫu, trưởng bối câu thúc nên chơi đến hơi điên cuồng.

Tửu lầu này chỉ có rượu và thức ăn, không có ca kỹ đàn hát, hoa nương bồi rượu, mấy thiếu niên quần áo là lụa này lông vừa mọc đủ đã bắt đầu trêu đùa thị tỳ tùy thân mà mình mang ra ngoài, từng đôi lăn lộn bốn phía, trong miệng đều là mấy câu bậy bạ, bàn tay nô đùa trên dưới vô cùng vui sướng.

Một thiếu niên đang ôm tỳ nữ của mình đè xuống bệ cửa sổ cắn môi, mắt vừa liếc một cái nhìn thấy một đoàn người đang đi trên đường, lập tức đẩy nha đầu trong ngực ra, chỉ ngoài cửa sổ gọi mấy người bạn tới xem.

https://thuviensach.vn

"Nhìn xem, đám tạp chủng nào kìa".

Một đám thiếu niên ầm ĩ chen chúc trên cửa sổ, dò đầu nhìn xuống.

Nhìn thấy một tên thiếu niên tầm tuổi bọn hắn, cưỡi ngựa đạp tuyết trắng, có một con chim ưng biển đậu trên vai, áo xanh đeo ngọc, mái tóc nâu hơi xoăn chải thành búi tóc, chỉ dùng dây màu tím đậm cố định lại, mũi cao mắt sâu, da trắng môi hồng, tuy tuổi tác không lớn, nhưng vóc người vạm vỡ cường tráng, cao lớn hơn bọn hắn rất nhiều.

Trong ánh mắt mấy thiếu niên nhìn hắn lần lượt vừa hâm mộ vừa ghen tị và tràn đầy khinh thường. Bọn họ ở trong nhà bị cột bốn chân lại không cựa quậy được, muốn ra ngoài đi chơi một chuyến phải lấy hết hơi sức, dùng hết thủ đoạn, nhưng người ta muốn chơi thì chơi, muốn đi thì đi, trên không quản trời, dưới không quản đất, sống khoa trương tùy tiện như vậy, quả thực là người so với người, tức chết người ta.

"Cẩu tạp chủng!" Một thiếu niên trong đó tức giận nhổ một bãi nước miếng, cảm thấy mắng được một tiếng, buồn bực trong lòng được xổ ra được thoải mái biết bao.

Cũng có không ít thiếu niên có cùng suy nghĩ với hắn, lúc này từng người đều bắt đầu cười mắng.

"Đúng vậy, nhìn cặp mắt của hắn kìa, xanh trũng xuống, giống như yêu tinh vậy".

"Mẫu thân của hắn chính là yêu tinh, ta nghe nương ta nói da trắng như tuyết, mắt màu xanh, dáng dấp cũng không giống chúng ta. Cũng không biết năm đó đã dùng yêu thuật gì khiến Vinh Vương mê luyến như vậy".

Lại có một thiếu niên cười hắc hắc dâm đãng: "Chẳng qua ta nghe cha ta nói dáng người của Vinh Vương phi kia tuyệt đối gợi cảm hơn cả hoa

https://thuviensach.vn

khôi của Hoán Hoa lầu, tưởng tượng tư vị ấy chắc rất thích".

Một thiếu niên khác nói: "Thích đến mấy cũng thành một đống xương trắng, người đã chết nhiều năm như vậy rồi ngươi còn muốn chơi đùa một trận sao?"

Lời này nếu truyền đi, mấy thiếu niên này chắc chắn không có quả ngon để ăn đâu. Bởi vì người mà bọn họ nói lời dâm tục chính là Vinh Vương phi, chính là thân thẩm thẩm của Hoàng Đế, thê tử của đệ đệ đồng bào của của Thánh Tổ Võ Đức đế, quận chúa của Tây Lương quốc.

Ban đầu Vinh Vương và Vinh Vương phi là nhất kiến chung tình, được đích thân Võ Đức Đế chỉ hôn. Từ khi Vinh Vương thành thân, thì đại danh đỉnh đỉnh bá đạo trong kinh biến thành con chó trung thành ôn nhu, xem thê tử trong nhà như tổ tông, như tiên nữ mà cung phụng, cũng không ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, ngang ngược đùa giỡn nữa, là một lãng tử quay đầu điển hình, khiến vô số phu nhân trong kinh hâm mộ muốn chết.

Bởi vì Vinh Vương kiên quyết không nạp thiếp, chỉ gần gũi một mình chính thê cho nên vô số huân quý đại thần trong kinh đều bị không ít áp lực, khó tránh khỏi sinh lòng oán hận với Vinh Vương không có khí khái nam nhi này. Vì vậy mấy thiếu niên con nhà quan chưa nếm qua nỗi khổ nhân gian này đều đối với vị Vinh Vương huân quý tông thất đứng ở chóp đỉnh kia hoặc ít hoặc nhiều sinh ra cảm giác vừa hâm mộ lại ghen ghét.

Nhân tiện, cặp đôi phu thê truyền kì này lưu lại một nhi tử độc đinh, khi gần mười tuổi đã thừa kế Vương tước của Lý Khác, trở thành dị đoan không thể nào dung nhập vào trong vòng huân quý. Muốn âm thầm hắt nước dơ cũng phải lén lút làm, không ai ngốc đến nỗi dám ở trước mặt Lý Khác nói mấy lời tinh tinh này. Bởi vì nói ra rồi, nhất định phải bị Tiểu Vinh Vương liều lĩnh hung ác đánh chết tươi, người trong nhà không có biện pháp ngăn hắn trả thù.

https://thuviensach.vn

Bởi vì từ Thánh Tổ Võ Đức Đế đến Hoàng Đế hiện giờ đều đối với con cháu hoàng gia mang huyết thống dị tộc này vô cùng thương yêu.

"Nghe nói hắn sinh ra cao số, khắc chết phụ mẫu của mình". Có người chặc chặc lắc đầu cảm thán.

"Hắn và Quan Quân Hầu phủ gần gũi như vậy, Bình Dương trưởng công chúa nói không chừng chính là bị hắn khắc chết".

"Hiện giờ Quan Quân Hầu sức khỏe cũng không tốt, nói không chừng ngày nào đó cũng bị hắn khắc chết, ai bảo Bùi gia vẫn cứ lui tới với hắn chứ".

"Ngươi nói Lý Khác sao lại siêng năng chạy tới Bùi gia như vậy chứ? Còn không phải bởi vì Bùi gia Nhị tiểu thư là một mỹ nhân sao? Đây là muốn "cận thủy lâu đài tiên đắc nguyệt"[2], muốn sớm định sẵn mỹ nhân của mình đây mà".

[2] Cận thủy lâu đài tiên đắc nguyệt: gần quan được ban lộc, ý nói tiếp cận người hoặc sự vật nào trước thì sẽ có lợi trước.

"Có thật đẹp vậy không? Có thể buộc Lý Khác lại được à?"

"Ai biết, nếu không ngươi tự mình đi hỏi tạp chủng kia đi".

Mấy thiếu niên ngươi xô ta đẩy cao giọng trêu chọc, thiếu niên hoa quý trên quan đạo sớm đã biến mất ở giữa vườn đào.

Đột nhiên "ầm" một tiếng thật lớn, cánh cửa nhã gian của bọn họ chẳng biết tại sao ngã xuống. Mấy thiếu niên chen chúc ở cửa sổ không kịp tránh, bị cánh cửa to lớn đập trúng. Tiếng thét chói tai, tiếng la kêu đau, xen lẫn tiếng nữ nhân kêu khóc, trong nháy mắt truyền khắp cả tửu lầu.

https://thuviensach.vn

Người hầu của đám thiếu niên ở dưới lầu nghe tiếng động, đều xông lên lầu. Chẳng qua cầu thang chật hẹp, ai cũng muốn chen muốn tranh lên phía trên, nên cả đám ngã lăn xuống cầu thang, ai cũng không giành được đi lên. Phía trên tiếng khóc tiếng mắng vang dội, phía dưới cũng ồn ào náo loạn. Cũng may cánh cửa kia chỉ là tấm ván ngăn không gian, không dày không nặng, tuy nhìn to như vậy nhưng cũng không khiến người khác bị trọng thương.

Mấy thiếu niên này chỉ bị dọa hết hồn, vài người hợp lực lật tấm ván lên, vừa mắng vừa lải nhải bò từ ở dưới lên, cả người chật vật.

"Cái tửu lầu nát này, đập nó đi!"

"Gông cổ ông chủ tiệm này lại, để cho hắn dập đầu một ngàn cái với chúng ta nếu không thì không xong đâu".

"Phi, dập mười ngàn cái cũng không dễ như vậy đâu, mấy cái mạng này của chúng ta, hắn dập đầu thì có thể bồi thường được sao?"

Cho dù bọn họ có giậm chân chửi mắng thế nào, từ chủ của tửu điếm đến tiểu nhị phục vụ giống như chết rồi vậy, không tiếng động không tin tức, nửa ngày cũng không có người đến nâng đỡ bồi tội. Vào giờ phút này bọn họ mới phát giác ra một tia quỷ dị. Trong đám thiếu niên vẫn nhìn ra cửa lớn mắng thì có một hai người chuyển tầm mắt về phía vách tường sụp đổ.

Nơi cánh cửa bị rớt xuống kia đương nhiên chính là một nhã gian khác. Hành lang sơn đỏ thắm, bàn ghế gỗ đen, cửa sổ hoàn toàn mở ra, phòng cảnh núi có gió mát thổi vào từ cửa sổ rộng lớn, người ngồi tựa vào lan can từng sợi tóc bị thổi bay tán loạn. Hắn không mang giày, chân mang đôi tất vải trắng như tuyết, cứ như vậy mà gác ở trên bàn. Tất trắng, gỗ đen, nhìn vào cảm thấy thực nhức mắt. Hắn lười biếng dựa vào lan can, áo khoác màu xanh đen hơi phanh ra, lộ ra trung y viền bạc vân văn thêu trang

https://thuviensach.vn

sức lót bạch lăng thượng hạng. Cặp mắt nhỏ dài hơi xếch lên nửa mở nửa khép, sắc môi nhàn nhạt, lại xinh đẹp khiến người khác kinh tâm động phách hơn cả mỹ nhân bôi son. Chẳng qua là tiểu thiếu niên mười một, mười hai tuổi, trên người lại có khí chất lạnh lùng vượt khỏi trần thế như vậy.

Trên bàn đặt một dĩa bánh hoa đào, một dĩa kim nhũ tô, còn có một bình trà hoa đào tam bạch.[3]

[3] Trà tam bạch: bao gồm bạch thược, bạch truật, bạch phục linh, công dụng ban đầu là chữa trị thương hàn, khử phiền, sau này phát hiện có thêm công dụng bổ khí ích huyết, giúp dưỡng da trắng hồng.

Mấy thiếu niên nhìn hắn một cái, đều không nói nên lời. Cho dù chưa từng gặp hắn cũng đều nhận ra được những người đứng xung quanh thiếu niên này, mười mấy người hộ vệ tinh nhuệ thân mặc đồ hộ vệ màu xanh nhạt, mang nhuyễn giáp ngư lân là hộ vệ nhà ai chứ. Trên đai lưng màu chàm của bọn họ đều thêu một vòng tròn nho nhỏ, nhưng chữ "Bùi" tuyệt đối không khiến người khác xem nhẹ.

Mấy thiếu niên nhìn nhau một cái, trong lòng mơ hồ có một loại dự cảm bất thường. Thiếu niên này chính là nhi tử duy nhất của Quan Quân Hầu Bùi Độ và Bình Dương trưởng công chúa đã qua đời, Quan Quân Hầu Thế tử Bùi Nghi.

Dường như cảm nhận được ánh mắt ném trên người mình, thiếu niên cuối cùng cũng chậm rãi mở mắt. Giống như vỏ kiếm bị phong bế rút ra một dòng thu thủy, lại giống như chôn giấu ở nơi núi sâu nào đó, dòng suối lạnh lẽo ngàn năm không thấy đáy, đẹp đến kinh tâm động phách nhưng lại lạnh đến thấu xương.

Tầm mắt của hắn nhìn về phía cái lỗ lớn bị phá bừa bãi trong phòng, nửa chống nửa dựa quét mắt một vòng mấy tên con cháu quý gia mặt mũi

https://thuviensach.vn

lấm lem kia, khóe miệng hơi nhếch, lại không ai nghĩ rằng hắn đang cười.

"Đánh". Từ trong môi bạc phiếm hồng như hoa đào vừa nở một nửa kia, chỉ lạnh lùng phun ra một chữ, mấy hộ vệ Bùi gia vốn vây xung quanh người hắn lập tức không chậm trễ chút nào mà vượt qua đống lộn xộn, đạp lên cánh cửa kêu kẽo kẹt, hai người nhảy ra đứng ở trước cửa.

"Bùi Bùi Bùi Nghi, ngươi mở mắt nhìn xem chúng ta là ai!" Một trong người lớn tuổi nhất trong đám thiếu niên ưỡn ngực lên, "Cha ta là Bình Hương Hầu, cũng là Hầu tước như cha ngươi, hạ nhân của ngươi dám động thủ với ta sao?"

Mấy thiếu niên kia bắt đầu kêu gào tán loạn.

"Đúng, cha ta còn là Uy Viễn Tướng quân!".

"Bá phụ của ta là Lâm Tư bá".

"Cha ta là Hằng Quốc công đó, Quốc công còn cao hơn tước vị của cha ngươi".

Hai hàng lông mày của Bùi Nghi nhíu lại, nhìn đám tiểu tử này gân cổ kêu như con vịt vậy, mở miệng lần nữa: "Đánh!".

Trên lầu truyền tới âm thanh nện vào da thịt, đi đôi với tiếng kêu khóc lóc thê lương thảm thiết như chết cha vậy, dưới lầu người hầu chen chúc thành một đoàn mặt cũng xanh mét. Tiếng này chính là của thiếu gia, trên lầu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Rốt cuộc trong đám người đó cũng có người có sức lực tốt chen ra được, giống như con đê có một lỗ hổng, như thủy triều vậy, người hầu của mấy tiểu tử cố gắng xông lên.

https://thuviensach.vn

Người chạy lên cầu thang đầu tiên mới phát hiện ở đầu cầu thang có hai nam nhân đứng trông chừng, hắn vừa lú mặt một cái, đã bị người ta đạp xuống, lăn xuống nhanh như chớp. Nhất thời người ngã ngựa đổ, lại một trận lộn xộn nữa.

Trên lầu kêu cha gọi mẹ, dưới lầu quần hùng nháo nhào. Qua một lúc lâu, bốn tên đại hán vạm vỡ mở đường, đem đám người lộn xộn ở dưới tách ra, bọn họ nhìn thấy một thiếu niên chậm rãi đi xuống.

Hắn đứng ở khúc quanh lầu hai, chống lan can, ánh mắt nhìn lướt qua, tất cả mọi người bất giác ngậm miệng lại. Liền nghe hắn dùng giọng nói chưa bể tiếng xong của thiếu niên đặc biệt thanh thúy nói: "Trở về nói với lão gia các ngươi, hôm nay tâm tình thiếu gia không tệ cho nên cho một con đường sống, chỉ giáo huấn một chút nghiệt tử nhà các ngươi. Nếu lần tới còn kêu la để ta nghe thấy, lần đầu gãy tay, lần hai gãy chân, lần ba thì vĩnh viễn đừng nghĩ muốn đứng dậy làm người".

Giọng nói kia còn mang theo mấy phần non nớt, giọng nói trong trẻo như nước suối chảy róc rách, chẳng qua giọng nói dễ nghe này lại mang theo từng lời khiến người nghe sợ hãi.

"Đúng rồi, đừng quên trở về nói với đại nhân nhà các ngươi, người động thủ đánh người chính là ta, Quan Quân Hầu Thế tử Bùi Nghi. Nếu không phục thì đến Hầu phủ tìm ta! Cửa hàng này cũng là của ta, có bản lĩnh, có gan thì cứ đến phá, ta sẽ dẫn người tới cửa đòi bồi thường".

Bọn hạ nhân vốn vẫn còn muốn xông lên trước vì công tử thiếu gia nhà mình tìm lại công bằng nhất thời có chút ủ rũ. Quan Quân Hầu cũng không phải là một Hầu tước bình thường. Càng không phải là loại dựa vào nhạc gia để được huân quý. Đó là tước vị có công trạng chân chính mới có được, là người có công khai quốc Đại Tề!

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi là nhi tử độc nhất của Quan Quân Hầu Bùi Độ, Bùi gia tiểu tổ tông! Cha hắn trong quân đội là nhân vật giậm chân một cái có thể khiến người ta bay mất linh hồn, mà mẹ của hắn lại càng không kém, là thân muội muội của Võ Đức Đế, thân cô cô của Hoàng Đế, năm ấy là một nữ anh hào dẫn đội quân tóc dài đánh khắp thiên hạ.

Bị hắn đánh một trận, nói không chừng quả thực có khả năng chính là bị đánh vô ích.

Mãi cho đến khi người Bùi gia đã thoải mái đi thật xa rồi mà mấy người hầu nín thở nãy giờ mới dám xông lên, nhào vào trong căn phòng bừa bãi, mỗi người tự đi nhận tiểu chủ nhân bị đánh không còn hình người của mình. Nhất thời lại một mảnh kêu khóc.

Những tiếng khóc kia đã bị ném ra đằng xa, Bùi Nghi cưỡi ngựa nhỏ, chậm rãi đi dạo về hướng rừng đào.

"Thế tử, Vinh Vương chờ người ở đằng trước". Một tên hộ vệ cung kính nói với hắn.

Bùi Nghi khẽ ừ một tiếng, đột nhiên siết ngựa dừng lại.

"Về thôi". Một hồi lâu, hắn mới nói: "Ngươi đi nói với hắn, hôm nay ta không có hứng thú, hôm khác đi".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 111: (Ngoại Truyện 2 - Phần 2) Ý Khí Mạnh Mẽ

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Ngựa quay đầu mới đi không được mấy bước, Vinh Vương Lý Khác đã đuổi tới phía sau.

"Tiểu Nghi Tiểu Nghi, sao đi vậy". Lý Khác giục ngựa đến bên cạnh hắn, tay dài chụp tới khoác lên vai của hắn, cười nói: "Thật vất vả mới xả tang, cũng đừng ở trong nhà làm ổ nữa, đi ra ngoài ngắm cảnh hóng gió một tí, ngươi xem, nhốt mình đã ba năm, trên mặt cũng không còn bao nhiêu huyết sắc".

Bùi Nghi đẩy tay Lý Khác muốn sờ mặt hắn ra, cau mày nói: "Sao ngươi lại phiền vậy chứ? Còn lải nhải nữa sau này ta cũng không gặp ngươi".

Lý Khác cười hắc hắc, giơ tay kéo dây cương ngựa của hắn: "Hoa đào đang nở rất đẹp, ta mang theo rượu hoa lê trắng cho ngươi này".

Bùi Nghi nghe nói ánh mắt sáng lên, ngay sau đó lại ảm đạm xuống: "Cha ta không cho phép ta uống rượu".

"Thôi đi, lúc ngươi năm tuổi đã tìm ta uống rượu, bây giờ lại nói không uống?" Lý Khác nhướn mày nhìn hắn: "Không phải chứ, làm gì có nhà tướng nào mà không uống rượu? Nói ra ngoài người ta cười cho".

https://thuviensach.vn

Muốn tin hay không, Bùi Nghi không để ý tới hắn.

Rượu hoa lê trắng là rượu mà mẫu thân thích uống nhất khi còn sống, mà con lừa ngu ngốc Lý Khác này rượu nào không chọn lại chọn rượu này.

Trên đỉnh đầu bầu trời xanh như được gột rửa, chiếu lên đôi mắt Lý Khác. Cặp mắt xanh biếc trong suốt giống như được lấy xuống từ bầu trời xanh vậy, trong veo, vừa nhìn đã thấy đáy. Bùi Nghi khẽ thở dài một tiếng, trên mặt bày ra biểu tình rõ ràng không tương xứng với tuổi tác của hắn.

Có người ghé giọng nói nhỏ bên tai Vinh Vương, chỉ thấy thiếu niên trong sáng như ánh mặt trời kia chau mày thật chặt, ngũ quan vặn vẹo mang dáng vẻ dữ tợn, ánh mắt hung hãn, nơi nào còn có nửa điểm ôn lương vô hại như lúc trước?

"Mẹ nó, chính là mấy người này?"

Người nọ gật đầu một cái, ánh mắt nhìn lướt quá đôi mắt đang trầm tư của Quan quân hầu Thế tử, thấp giọng khuyên nhủ: "Vương gia, Thế tử gia đã giúp người trút giận rồi, lại đánh chỉ sợ sẽ xảy ra án mạng".

Lý Khác cắn răng ken két, uy nghiêm nói: "Là tự bọn họ không muốn sống. Tiểu Nghi đánh bọn họ là Tiểu Nghi đánh, lão tử đánh bọn họ là lão tử đánh. Đám người này nếu muốn đến Diêm La điện đi dạo thì lão tử đương nhiên phải tiễn bọn họ một đoạn".

Bùi Nghi đột nhiên đưa tay, bắt được cánh tay đang muốn quay đầu ngựa của Lý Khác. Hắn chậm rãi ngước mắt lên, nhìn Lý Khác nói: "Chuyện này không cần ngươi ra mặt".

Hai hàng lông mày Lý Khác cau chặt: "Tiểu Nghi, đừng khuyên ta, đám tôn tử này dám bôi nhọ cha mẹ ta, ta tất nhiên không thể tha cho bọn họ".

https://thuviensach.vn

"Cho nên ngươi đừng quản". Mặt Bùi Nghi không thay đổi, nói: "Giao cho ta. Còn nữa, ta không phải là Tiểu Nghi của ngươi, sau này còn gọi ta như vậy, ta đánh chết ngươi!"

Mấy hộ vệ sau lưng cúi mặt xuống, rất sợ một người không nhịn được bật cười bị Thế tử gia nhà mình đánh tơi tả.

Nhưng toàn bộ tâm tư Lý Khác đều đang đặt ở chuyện phải làm sao giáo huấn đám tôn tử không có mắt kia, một đường nghiến răng nghiến lợi, hung hăng dữ tợn.

Bùi Nghi biết hắn mười tuổi mất chỗ dựa, mất chỗ trông nom, nên chấp niệm đối với phụ mẫu rất sâu, người bên cạnh nói hắn như thế nào hắn cũng không để ý nhưng một khi có người dám chạm đến phụ mẫu hắn, thì chính là kẻ thù của Lý Khác, tuyệt đối đánh đến dồn vào chỗ chết.

Hai năm trước có hai tên quần áo là lụa không trên không dưới, không có ánh mắt trêu chọc mẫu thân hắn là người ngoại tộc, Lý Khác nổi điên đè người xuống đất mà đánh, nếu không phải người khác cứng rắn ôm kéo ra, hai tên kia tuyệt đối không sống nổi, cứ như vậy hai tên tiểu tử kia cũng nằm liệt giường nửa năm mới đứng dậy nổi, một người trong đó còn bị tàn tật, một chân bị cà thọt, không thể đi thẳng được.

Gia trưởng hai nhà kiện đến ngự tiền, kết quả không những không đòi được tiện nghi mà còn liên lụy gia trưởng bị Hoàng Đế khiển trách một phen, nói là nuôi con không dạy, dạy con không nghiêm, phạt một năm bổng lộc còn phải đích thân đi Vinh Vương phủ dập đầu xin lỗi mới tính là xong chuyện.

Sau này mấy con em huân quý thấy Vinh Vương đều chọn đường vòng mà đi, không người nào dám ở trước mặt hắn trêu chọc nữa. Lại càng khiến Lý Khác rời khỏi cái vòng huân quý đó càng ngày càng xa.

https://thuviensach.vn

Lý Khác càng phóng đãng tiêu sái, càng mong ngóng tự do, nhưng trên người hắn cũng có huyết mạch liên hệ không thể tẩy sạch được, hắn cũng là con cháu cực kỳ trọng yếu trong tông thất. Bị người khác cô lập, bị người khác coi thường thậm chí căm thù, có những lúc nói không chừng còn muốn mạng của hắn. Lý Khác là nhân trung chi long, chỉ vì trên người chảy dòng máu dị tộc thì bị đẩy đến vòng ngoài của trung tâm quốc gia, hắn sẽ không đồng ý.

Đám tiểu tử kia, nên có người chăm sóc gân cốt cho bọn hắn mới được.

Bùi Nghi bóp ngón tay, đầu ngón tay thon dài trắng nõn đè lên lòng bàn tay, phát ra tiếng răng rắc.

Lý Khác trải một cái thảm nỉ dài dưới bụi cây hoa đào lớn, phía trên là một cái bàn dài thấp bằng gỗ kim tử đàn khảm hoa lê gỗ có họa tiết như ý, mặt bàn cẩn lưu ly ngũ sắc cũng không biết hắn lừa được ở đâu, vừa nhìn chỉ có tư khố trong phủ mới có được bảo bối mà thôi.

Trên bàn bày bốn món bánh bốn màu, bốn đĩa đồ kho đi cùng với một bộ bình song bôi làm từ đất tử sa và trúc. Hai hàng lông mày của Bùi Nghi hơi cau lại: "Ta không uống rượu hoa lê".

"Biết rồi, biết rồi. May mà ta còn mang theo cái khác, ngươi thử xem!"

Lý Khác kéo hắn xuống ngồi đối diện, gọi người mang bình với ly kia xuống, đổi một cặp ly lạnh dương chi bạch ngọc điêu khắc tinh xảo, đi cùng với một bầu rượu bằng ngọc màu xanh đậm, đắc ý nói: "Ngươi nhất định không đoán được hôm nay ta mời ngươi uống gì đâu". Vừa nói cẩn thận rót rượu trong bình kia ra.

Màu rượu đỏ tươi như mã nào chiếu ly trắng như tuyết, màu sắc kia lập tức sinh động. Ánh mặt trời trên đầu bọn họ bị cành lá cắt thành mảnh

https://thuviensach.vn

vụn, như kim phấn vẩy vào ly rượu mơ hồ thấm ra diễm sắc này, đẹp đến động lòng người.

"Đây là gì?" Ánh mắt Bùi Nghi sáng lên, ngồi ngay ngắn lại.

Mùi trái cây nồng đậm trộn lẫn với hương rượu nhàn nhạt xông vào mũi, Lý Khác nhẹ nhàng lắc ly rượu, đón ánh mặt trời tỉ mỉ đánh giá màu sắc của rượu này, rung đùi đắc ý nói: "Đây là rượu nho từ Tây Lương ở Tây Bắc chuyển đến, tân cống của năm nay, Hoàng Thượng còn chưa nếm được đâu".

Bùi Nghi đặt ly bên mép nhẹ nhàng nhấp một miếng. Hương trái cây nồng đậm lập tức tràn đầy khoan miệng, ngọt nhưng hơi chua, mang theo vị chát nhàn nhạt, quay vòng mấy lần trên đầu lưỡi, lại có mấy tầng mùi vị, quả thực mịn màng mê mẩn.

"Phải lắc lắc rồi uống, càng ngon hơn". Lý Khác làm mẫu muốn dạy hắn lắc rượu phẩm rượu.

"Trước kia ta cũng từng uống rượu nho nhưng sao lại không ngon như vậy nhỉ?"

"Từ nơi xa như vậy chở tới, một đường lắc lư nắng gió, rượu ngon cũng bị chua, sao có thể giữ nguyên mùi vị được". Lý Khác hì hì cười một tiếng: "Dĩ nhiên là phương pháp vận chuyển không giống với người khác, chẳng qua đó là bí mật của người ta, không nói được".

Bùi Nghi dựa người lên bàn, một trận gió nhẹ lướt qua, hoa trên đỉnh đầu rụng lả tả, mấy cánh hoa rơi vào trong ly rượu, nổi lên giữa rượu đỏ, ngược lại cũng có một phen thú vị.

Hai người tán gẫu, phẩm rượu ngon, thưởng hoa đào, mãi cho đến khi hoàng hôn dần chìm về Tây, cả hai mới chắp tay từ biệt, ai về nhà nấy.

https://thuviensach.vn

Đoàn người của Bùi Nghi còn chưa tới gần cửa nhà đã nghe thấy tiếng khóc tiếng chửi ở phía trước. Khóe miệng Bùi Nghi khẽ cong, cũng không né tránh, giục ngựa đi thẳng đến. Chỉ thấy trước cửa Quan Quân Hầu phủ chẳng biết lúc nào đã bu đầy người, nửa số quần áo sạch mới, nửa số là bách tính qua lại xem náo nhiệt.

Đột nhiên có người hô một tiếng: "Quan Quân Hầu Thế tử về kìa!" '

Giống như có người đổ một gáo nước lạnh vào chảo dầu, sắp nổ tung.

Cửa lớn Quan Huân Hầu phủ rộng mở, quản gia trung tâm đang khuyên giải an ủi mấy lão bộc phụ đang gào khóc dưới đất. Ngồi khóc ở trước của đương nhiên không phải là chuyện của quý phụ nên lộ diện, loại chuyện này hơn phân nửa là giao cho ma ma của mấy công tử làm. Một người khóc tha thiết, một người thì vừa mắng vừa khóc cũng không sợ mất mặt chủ tử. Mấy phụ nhân này vừa nghe nói kẻ đầu sỏ đánh người trở về, đương nhiên càng khóc tê tâm liệt phế, từng người khóc gọi trời gọi đất, thậm chí còn có người cầm đầu đi tới chỗ sư tử đá trước của phủ đụng đầu. Quản gia cùng bọn hạ nhân của Hầu phủ đương nhiên phải đi cản, càng vang dội hơn.

"Thế tử gia!" Bọn hộ vệ dẫn đầu xuống ngựa, che chở Bùi Nghi đi vào trong.

"Thằng nhóc hoang đường kia, ngươi đứng lại!" Giọng nói vang dội này là từ một hán tử hơn bốn mươi tuổi.

Bùi Nghi quay đầu nhìn lướt qua, thấy trên người hắn mặc quan phục màu đỏ, đeo bội kiếm bên hông, bên cạnh đặt một cáng cứu thương, bên trên là một thiếu niên đang rên rỉ.

Bị hắn đánh tổng cộng có năm nhà, chỉ có chính chủ nhà này tới gây chuyện.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi quan sát trên dưới của hắn, ngay cả Hằng Quốc công cũng không dám đến cửa mắng người, vị Bình Hương Hầu này ngược lại còn có lý lẽ đến đòi công đạo cho nhi tử hắn.

Hắn gật đầu một cái, nói với quản gia còn đang bận cản người: "Cho bọn họ đụng chết đi. Nương của ta ở dưới kia đang cần người hầu hạ, có người muốn đi hầu hạ lão nhân gia bà, đây là hiếu tâm ngươi ngăn làm gì?" Bùi Nghi tuy còn trẻ nhưng rất có uy vọng trong nhà, Thế tử vừa mở miệng, quản gia và bọn hạ nhân quả thực lập tức buông lỏng tay, để mặc người ta đụng đầu. Mấy bà tử kia chẳng qua chỉ làm bộ, làm gì thật sự đi tìm chết chứ. Bên này vừa buông lỏng tay một cái, bọn họ cũng không đụng đầu nữa, đều có chút lúng túng.

"Các ngươi nhìn cho rõ, sư tử đá này là Thánh Tổ Hoàng Đế tự tay khắc, các ngươi muốn chết không cần vội, nhưng đừng đụng hư sư tử nhà ta. Dám làm bẩn hoặc làm hư vật ngự ban..." Bùi Nghi híp mắt, một thiếu niên xinh đẹp như vậy lại sinh ra một cổ lệ khí: "Chém chết cả nhà".

Bốn chữ này vừa rơi xuống, mấy hạ nhân tới gây chuyện tự cũng bị dọa sợ cả người run lên.

Bình Hương Hầu cũng không sợ hắn, ở trước cửa cản người, tay cầm kiếm nói: "Thế tử trông thật oai phong, mượn sự cưng chìu của tiên đế, liền có thể làm xằng làm bậy như vậy, hoành hành kinh thành?"

Bùi Nghi quét mắt nhìn hắn một cái, vóc người to con, mặt mũi ngược lại cũng đàng hoàng, hơi có chút dáng vẻ uy phong lẫm lẫm.

"Sao nào, thế thúc đây là muốn cầm kiếm chém ta?"

"Ai dám". Bình Hương hầu cười lạnh một tiếng: "Ỷ vào uy thế của phụ thân ngươi trong quân đội, ỷ vào mẫu thân của ngươi là Trưởng công chúa quá cố, trong kinh thành này còn có ai dám nói nửa chữ không với Quan Quân Hầu Thế tử chứ?"

https://thuviensach.vn

Mắt Bùi Nghi hơi cong lên: "Thế thúc thật khách khí".

"Tiểu súc sinh nhà ta không biết nơi nào đắc tội Thế tử, khiến Thế tử không vừa mắt, hôm nay lão phu mang hắn tới là để Thế tử đánh, đánh chết mới được".

"Thật?" Chân mày Bùi Nghi cau lại, cười nói.

Bình Hương Hầu đang định nói, đột nhiên thấy Bùi Nghi lật tay rút một thanh trường kiếm từ bên hông hộ vệ bên cạnh, thuận tay lướt một cái, quang khí kiếm kia hắn sẽ rơi vào cổ nhi tử hắn, lưu loát ngoan tuyệt, không nương tay chút nào. Kiếm này hạ xuống, nhi tử hắn thế nào cũng đầu lìa khỏi cổ.

Bình Hương Hầu quát to một tiếng, lập tức rút kiếm cản lại. Hai kiếm đụng vào nhau, phát ra một tiếng "keng", khiến cho bọn người còn đang kêu khóc giật mình khép miệng lại.

Bình Hương hậu khí lực lớn, Bùi Nghi bị hắn dùng hết toàn lực cản lại, cả người cũng lung lay, kiếm trong tay cũng tuột khỏi tay.

"Bùi Nghi ngươi thực quá lớn gan, lại dám ở giết người giữa đường!" Toàn thân Bình Hương Hầu đổ mồ hôi lạnh, mà Bình Hương Hầu Thế tử nằm trên băng ca sớm đã tè trong quần, cặp mắt vừa đảo, bị dọa đến hôn mê bất tỉnh.

"Thế thúc nói chuyện cẩn thận, muốn bổn Thế tử động thủ giết người còn không phải là lão nhân gia người sao?" Bùi Nghi lấy khăn tay, lau mồ hôi trong lòng bàn tay: "Câu lúc nãy 'hôm nay lão phu mang hắn tới là để Thế tử đánh, đánh chết mới được', chẳng lẽ là nói xằng nói bậy?"

Gương mặt già nua của Bình Hương Hầu căng cứng đến tím tái, câu này là hắn vừa mới nói ra, xung quanh nhiều người như vậy đều nghe hết,

https://thuviensach.vn

nhưng hắn chỉ nói vậy để chặn Bùi Nghi, không nghĩ rằng Bùi Nghi thật dám cầm kiếm giết người. Còn không phải là một câu nói bậy sao!

"Tiểu tử thúi, ngươi chán sống!" Bình Hương hầu cũng xuất thân quân ngũ, tính tình hung ác, bị Bùi Nghi đùa giỡn như vậy thì làm sao còn có thể nhẫn nhịn được nữa, cặp mắt liếc một cái đang muốn phát tác thì nghe một giọng nói chậm rãi vang lên ở sau lưng hắn.

"Lão tử thúi còn ở chỗ này, tiểu tử thúi cho dù không muốn sống nữa cũng không tới phiên tiểu tử ngươi quản!"

Chân mày Bùi Nghi nhướn lên, biểu tình như băng sương liền thả lỏng, đáy mắt hiện lên ý cười ấm áp.

"Cha, người sao lại ra đây? Mau trở về nghỉ ngơi đi, chút chuyện nhỏ này giao cho nhi tử xử trí là được".

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 112: (Ngoại Truyện 2 - Phần 3) Lão Cha Bao Che Khuyết Điểm

Nếu người ta không nói đạo lý, hắn có thể ra tay đánh người đến khi người ta nói đạo lý

Edit: Uyển Sung dung

Beta: Hy Thái Phi

Quan Quân Hầu Bùi Độ choàng chiếc áo ngoài màu xanh trên người, nắm một thanh trường kiếm lớn cao đến ngực trong tay, hai mắt híp lại, không nháy chút nào mà nhìn chằm chằm vào Bình Hương Hầu.

"Lúc nào thì nhi tử của lão tử đến phiên ngươi dạy dỗ?"

Đừng tưởng rằng Chiến Thần trong truyền thuyết chính là một đại hán có cánh tay rộng đến mức ngựa có thể phi, nắm tay lớn đến nỗi người có thể đứng. Kỳ thật Quan Quân Hầu Bùi Độ trong hiện thực chỉ là một nam nhân trung niên cao gầy, tuổi gần bốn mươi, lông mày lưỡi mắc, đôi mắt hẹp dài, mũi thẳng môi mỏng, tuy hình dạng trông có hơi tiều tụy, nhưng lại có thể nhìn ra bộ dáng tuấn tú lúc còn trẻ tuổi.

Nếu không phải hắn cầm thanh kiếm lớn mang tính đại biểu trong tay, Bùi Độ thoạt nhìn càng giống như phu tử về quê dạy vỡ lòng cho trẻ con, mà không phải một Đại tướng quân thúc ngựa cầm thương, mang theo hai mươi vạn Bùi gia quân quét ngang thiên hạ.

https://thuviensach.vn

Nhưng kỳ thật Bùi Độ có tướng mạo văn nhã lại không biết chữ, nhiều năm như vậy, hắn chỉ miễn cưỡng nhận ra chữ "rượu" trong quán rượu và vừa vặn mười con số dùng để trả tiền.

Bình Dương trưởng công chúa cũng không biết chữ nhiều, dù có mỹ mạo nổi tiếng thiên hạ và một nam nhân có giá trị vũ lực không thể địch nổi, Bình Dương cũng không được nhận sự giáo dục tốt lúc còn nhỏ tuổi.

Cho nên bọn họ gửi gắm toàn bộ tâm huyết vào trên người ba đứa bé, từ nhỏ xin tây tịch[1] tốt nhất cho bọn nhỏ, cố gắng bồi dưỡng hai cô con gái của mình thành thục nữ có giáo dưỡng nhất của Đại Tề, bồi dưỡng con trai duy nhất Bùi Nghi thành trạng nguyên trẻ tuổi nhất của Đại Tề.

([1] tây tịch: ghế tây hay ghế khách, thường được dùng để gọi khách hoặc gia sư [thời xưa chủ ngồi ở phía đông, khách ngồi ở phía tây])

Bùi Nghi chính là điểm chí mạng của hai vợ chồng bọn họ, là đứa con nâng trong lòng bàn tay mà chiều chuộng lớn lên. Yêu cầu của bọn họ đối với hắn cũng là nghiêm khắc nhất.

Tâm tính của Bùi Nghi, không ai hiểu rõ hơn lão cha của hắn.

Bùi Độ nhìn lướt qua thiếu niên nằm trên mặt đất, y vừa tỉnh lại, đang buồn bã khóc nỉ non. Khóe miệng của hắn giật giật, lộ ra vẻ khinh miệt rõ ràng: "Bọn trẻ con đánh nhau thì cũng đánh rồi, không liều được đạo lý thì liều nắm đấm, nắm đấm của ai cứng thì người đó là lão đại. Lão Phùng, ngươi không phải rồi, con của ngươi không đánh lại được con của ta, ngươi đã đến thăm đòi một lời giải thích, sẽ không mất bối phận quá đấy chứ? Nếu không thì như vậy đi, hai huynh đệ chúng ta đánh một trận, ta thua thì ta nhận lỗi với ngươi, còn nếu ngươi thua thì nâng con của ngươi về đi, ít làm mất mặt xấu hổ ở chỗ này, lại làm cho dân chúng xem trò cười."

Bình Hương Hầu đang ra mặt vì con trai, nhưng hắn tuyệt đối không dám đánh nhau với Quan Quân Hầu.

https://thuviensach.vn

Đánh có thắng được hay không là một chuyện, nhưng chỉ cần hắn dám ra tay, dân chúng đang nhìn xung quanh có thể cầm đồ ăn đập chết bọn họ.

Một nhà Bùi gia anh liệt trung lương, vợ chồng Bùi gia không biết đã đánh bao nhiêu trận đánh ác liệt vì Đại Tề, vào sinh ra tử bao nhiêu lần. Nếu không phải vì tổn thương mệt mỏi trên người, Bình Dương trưởng công chúa sẽ không bỏ lại các con mà qua đời khi còn trẻ như vậy, nếu không phải vì bệnh làm tổn thương, Quan Quân Hầu Bùi Độ cũng sẽ không ở nhà dưỡng bệnh đang lúc tráng niên, vài năm không ra khỏi cửa gặp người.

Người có công lớn khai quốc của Đại Tề đã đổ máu dốc sức liều mạng, tổn thương bệnh đầy người, ai dám giơ đao với hắn ngay trước cửa nhà hắn?

Tuyệt đối là không muốn sống nữa.

Cải trắng nát của dân chúng sẽ không làm người bị thương, nhưng đình trượng[2] của Hoàng Đế lại có thể đánh nát bờ mông đấy.

([2] đình trượng: một hình phạt đối với quan lại trên triều đình, dùng cành mận gai hoặc gậy trúc đánh người)

Bình Hương Hầu quyết đoán lắc đầu: "Bùi Hầu oai hùng, vô địch thiên hạ, tiểu đệ sao dám giao đấu cùng ngài, chỉ là mọi chuyện đều phải nói đến chữ lý. Nếu chỉ là bọn tiểu bối luận võ chơi đùa, khuyển tử không có tài cán gì bị thế tử đánh, ta đương nhiên sẽ không tìm tới tận cửa rồi, nói không chừng còn muốn đóng cửa đánh nó một trận. Chỉ là nhi tử của ta cùng mấy người bạn tốt đang êm đẹp ngắm hoa trên núi Bạch Vân, thế tử chỉ ngồi ở bên cạnh, đã sai người đẩy ngã vách tường, lại sai hộ vệ của quý phủ vung quyền đánh loạn, không phải quá vô lý hay sao?"

Trước đó hắn còn như hung thần ác sát muốn dạy dỗ Bùi Nghi, thấy Bùi Độ ra mặt, lập tức trở nên có lý có tiết (tiết tháo: giới hạn, tiêu chuẩn),

https://thuviensach.vn

bày ra một bộ mặt người lớn sắp xếp sự thật nói đạo lý. Bùi Nghi cười khẽ một tiếng, vị Bình Hương Hầu này đúng là linh hoạt.

Nếu gia trưởng bình thường nghe xong lời nói đạo lý này của Bình Hương Hầu, chắc chắn sẽ hỏi nhi tử nhà mình một chút trước: "Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Sau đó hai bên biện luận một chút, phân rõ đúng sai.

Thế nhưng Bùi Độ không phải gia trưởng bình thường, trong lòng hắn, con trai chỉ có mười một tuổi rưỡi của mình còn đáng tin cậy hơn so với những lão học sĩ râu trắng trên triều đình kia.

"Nếu như thế, thì chắc chắn là lệnh lang nói sai rồi, nếu đã làm sai chuyện thì nên chịu sự dạy dỗ như vậy!"

Bình Hương Hầu nghẹn một hơi ở ngực, nói không ra lời hồi lâu, chỉ đưa tay chỉ vào Quan Quân Hầu: "Ngươi ngươi... được, được lắm..."

Bùi Độ khí định thần nhàn[3] gật đầu nói: "Bản hầu rất được."

([3] khí định thần nhàn: cảm xúc bình thản, thái độ tỉnh táo)

Gia trưởng của người ta ra mặt, đánh thì đánh không lại, nói đạo lý thì người ta căn bản không thèm để ý đến ngươi, Bình Hương Hầu cảm thấy mình phải nhận sự nhục nhã thật lớn, cơn tức này làm sao cũng nuốt không trôi được: "Bùi Hầu, nếu ngươi không thể dạy dỗ Thế tử cho tốt, lão phu bất đắc dĩ, chỉ có thể lên điện xin bệ hạ quyết định. Trưởng công chúa mất sớm, đứa nhỏ này không có mẫu thân dạy bảo, còn không bằng đưa nó vào cung, xin các vị nương nương trông giữ giáo dục."

Lời này có ý nói Bùi Nghi có cha sinh không có mẹ nuôi. Bùi Độ lúc ấy đã thay đổi sắc mặt.

Người bên ngoài nói cái gì cũng không sao cả, hắn có thể nói đạo lý với người ta. Nếu như người ta không nói đạo lý, hắn có thể ra tay đánh

https://thuviensach.vn

người đến khi người ta nói đạo lý.

Vấn đề là vị Bình Hương Hầu này không phải là không nói đạo lý thôi đâu, hắn rõ ràng đã kéo đến việc mình mất thê tử, nói con của mình không có giáo dục.

Bùi lão Hầu gia không nói hai lời, thanh kiếm lớn trong tay xoay tròn đập lên trên người Bình Hương Hầu.

Bình Hương Hầu chỉ tức giận đâm hắn một câu, thế nào cũng không ngờ tới Quan Quân Hầu sẽ không rên một tiếng mà đột nhiên làm khó dễ.

Một kiếm này đập qua, trực tiếp đập Bình Hương Hầu bay ra xa ba trượng, ngã ầm ầm trên mặt đất.

"Ngươi là cái thá gì, cũng dám nói đến tên thê tử của ta!" Hai tay Bùi Độ rung động làm áo khoác trên người bay ra. Hắn mang theo thanh kiếm lớn bước lên phía trước hai bước, lành lạnh nhìn Bình Hương Hầu chật vật đứng dậy: "Lão Phùng, ta niệm tình năm đó chúng ta đã từng sóng vai kháng địch một đường mới không xuống tay nặng. Chỉ cần ta lại nghe được miệng ngươi nói nhi tử của ta hay thê tử ta không phải chút nào thì thứ chém qua sẽ không chỉ là vỏ kiếm thôi đâu."

"Leng keng" một tiếng, thanh kiếm lớn bắn lên cao hơn một thước, ánh sáng lạnh âm u tĩnh mịch lóe lên khiến người hoa mắt.

Tuy nhiều năm chưa thấm máu người, nhưng thanh kiếm lớn kia vừa ra khỏi vỏ, sát khí cùng tử ý trên nó đã tuôn ra mà đến. Dân chúng chưa từng thấy tư thế oai hùng múa kiếm giết địch của Bùi Độ, nhưng Bình Hương Hầu lại từng thấy.

Giống như Tu La đến từ Địa phủ, dưới sự giận dữ, là máu chảy thành sông.

https://thuviensach.vn

Mồ hôi chảy xuống ròng ròng trên mặt Bình Hương Hầu. Hắn đứng lên lui về phía sau vài bước, ôm bụng nói: "Được, được, Bùi Độ, ngươi lợi hại, chúng ta có chuyện gì thì nói ngay trước mặt Hoàng Thượng."

Bùi Nghi đứng sau lưng lão cha, tay giấu trong ống tay áo nhìn Bình Hương Hầu cười nhạt một tiếng nói: "Hi vọng sau khi thế thúc gặp Hoàng Thượng sẽ không hối hận."

Giọng nói của thiếu niên trong sáng không nhiễm bụi trần, mang theo vài phần thong dong vui vẻ. Bình Hương Hầu nhìn sang, thấy gương mặt hoa đào luôn mang theo vài phần lạnh lẽo kia của Bùi Nghi rõ ràng tràn ra chút ý cười. Hắn bỗng cảm thấy phát lạnh từ đáy lòng, vô ý thức nhìn đứa con trai trưởng nằm trên mặt đất.

Chẳng lẽ tiểu tử này không nói thật, nó thật sự nói gì đó chạm đến vảy ngược[4] của Bùi Nghi, nếu đúng là như vậy... Bình Hương Hầu kéo căng phía sau lưng, vung tay mang theo hạ nhân vội vàng nâng con trai đi về.

([4] vảy ngược: Theo truyền thuyết, dưới cổ rồng có một cái vảy màu trắng, hình dạng như trăng khuyết, được gọi là vảy ngược, chạm đến vảy ngược của rồng thì con rồng đó cho dù hiền cỡ nào cũng nổi giận như núi lửa phun trào, nên từ "vảy ngược" dùng để nhắc đến điểm chí mạng của một người mà khi chạm vào chắc chắn người ta sẽ vô cùng giận dữ)

Không được, trước khi đi dập đầu trước điện (bái kiến Hoàng Thượng), hắn nhất định phải biết con trai cùng đám bạn xấu kia rốt cuộc đã nói lời khó lường gì ở sau lưng..., lại khiến cho Bùi Nghi không để ý tình cảm, ra tay đánh người bất ngờ như vậy.

Thấy Bình Hương Hầu đi rồi, Bùi Độ dựa vào thanh kiếm lớn, ho nhẹ hai tiếng, một chút hồng hào hiếm có trên mặt cũng rút đi hết.

"Cha, ngài ra đây làm gì?" Bùi Nghi đỡ lão cha nhà mình than một tiếng: "Chút chuyện nhỏ ấy, nhi tử có thể giải quyết tốt, thực sự không cần

https://thuviensach.vn

ngài phải phí công cố sức. Bây giờ mới tốt hơn vài ngày, ngài lại dùng lực, không tránh được lại ho thêm."

Bùi Độ vỗ vỗ mu bàn tay của con trai, ánh mắt nhìn con trai ôn hòa lại nghiêm khắc: "Con không phải vì vui vẻ trong chốc lát mà đánh người đúng không?"

"Đương nhiên, con của người là người không nói đạo lý như vậy sao?" Bùi Nghi nở nụ cười: "Hôm nay may mà người bọn hắn gặp được trước chính là con, lại nói, con coi như cứu bọn hắn một mạng đấy."

Người vây quanh trước cửa Hầu phủ thấy cha con hai người bước vào cửa phủ, vậy mà không có một người dám đến làm loạn.

Một kiếm vừa rồi đập đến của Bùi Hầu, thanh thế (uy danh + khí thế) thật sự quá lớn, hình ảnh quả thực cũng rất đẹp, không ai mong muốn lại trải qua một lần.

Mắt thấy người đi vào rồi, Bùi Thế tử đột nhiên quay đầu lại cười.

Nụ cười kia, trực tiếp làm cho bầu trời mất đi màu sắc, mặt trời và mặt trăng không còn sáng chói. Khi tất cả người xem há hốc mồm, nụ cười kia bỗng nhiên thu lại, ngay lập tức trời xanh trong sáng bỗng nhiên như bị mây dày đặc che đi, bốn phía lại tối sầm.

"Trở về nói cho đại nhân nhà các ngươi biết, có bao nhiêu người thì tính bấy nhiêu, ngày mai đều đi gặp mặt quân vương với ta. Nhắc nhở một câu, gặp Hoàng Thượng, chỉ sợ không phải là một trận đánh dễ dàng như vậy rồi!" Bùi Thế tử đỡ Bùi Hầu gia đi vào, cửa lớn sơn đỏ "Bịch" một tiếng đóng lại, để lại cả trai lẫn gái nước mắt nước mũi còn chưa lau hết bên ngoài.

Kỳ thật dân chúng vây xem vẫn rất muốn xem tiếp tình cảnh khiến người ta hỉ văn nhạc kiến[5] như cảnh Chiến Thần Hầu gia dùng một kiếm

https://thuviensach.vn

đập bay người, chỉ là đối thủ quá rác rưởi, Hầu gia chỉ dùng một chiêu mà đã gục xuống, thật là làm cho người ta nản lòng.

([5] hỉ văn nhạc kiến: thích nghe ngóng, vui mắt vui tai, hình dung một chuyện rất được hoan nghênh)

Cửa lớn nhà người ta đều đã đóng rồi, cho dù muốn rống một tiếng thì cũng không có ai phản ứng. Người xem náo nhiệt nếu không có náo nhiệt để xem thì dĩ nhiên đều tản đi.

Mấy người nhà kia đến gây sự thấy thế cũng không còn hăng hái gì nữa, dọn dẹp đồ đạc một chút rồi quay trở lại phục mệnh với gia chủ.

Vào ban đêm, Hằng Quốc công đích thân đến cửa tạ lỗi.

Bùi Nghi tự mình tiếp đãi, sau khi sai người dâng trà thơm mới cười nói: "Vất vả thế bá muộn như vậy lại đến nhà, thật là ngại quá. Chỉ là vết thương cũ của gia phụ tái phát, hiện tại cần nằm tĩnh dưỡng, không có cách nào đứng dậy gặp ngài, kính xin thế bá chớ trách."

Hằng Quốc công vuốt râu, cười đến vô cùng hiền lành: "Bùi Hầu vất vả nhiều năm, liều lĩnh mà dốc sức chiến đấu vì nước. Lão tiểu tử Bình Hương Hầu kia quá không chừng mực, không biết trái phải, chọc cho Bùi Hầu nổi giận, khiến hắn tái phát vết thương cũ, khi trở về lão phu sẽ đích thân đi mắng hắn." Nói xong lại sai hạ nhân nâng một cái hộp gấm ra: "Vài ngày trước lão phu mới có được nhân sâm trăm năm từ trên núi Trường Bạch, còn có một cây linh chi lâu năm, cho cha ngươi bồi bổ thân thể."

Hằng Quốc công là một lão dối trá, ánh mắt nghiêm ngặt nhất, cũng hiểm độc nhất, không phải người mà loại vũ phu lỗ mãng như Bình Hương Hầu có thể so được.

Bùi Nghi không từ chối, sai người nhận cái lễ nặng này.

https://thuviensach.vn

"Thế bá có lòng, tiểu chất thay gia phụ cảm tạ."

Hằng Quốc công cười ha ha một tiếng, hơi nghiêng người về phía trước nói: "Hôm nay ta đến đây, là thay tứ nhi tử không biết phấn đấu kia của ta nhận lỗi với hiền chất ngươi. Nó từ nhỏ bị mẹ nó cưng chiều hư rồi, lại luôn lêu lổng cùng một đám tiểu tử hồ đồ, nói chuyện làm việc đều không biết trời cao đất dày, không có tiền đồ." Trên mặt Hằng Quốc công tràn đầy tức giận: "Ta đã sớm khuyên bảo nó, chớ lêu lổng với đám quy tôn tử không có tiền đồ kia, nhưng nó không nghe, bây giờ thế đấy, lúc buổi trưa nó về tới nhà, ta đã tự tay đánh nó một trận rồi!"

Vốn đã bị đánh thành đầu heo rồi, về nhà lại bị cha ruột đánh một trận nữa, người này còn có thể nhìn sao?

Bùi Nghi nháy mắt, yên tĩnh nhìn Hằng Quốc công.

Lão quốc công chà xát hai bàn tay, cười khà khà nói: "Ngươi xem nhi tử trong nhà bá phụ ta rất nhiều, bình thường cũng không dạy bảo nó cho tốt, nhưng dù sao vẫn là ruột thịt, nếu có thể kéo thì nên kéo một tay. Tứ Lang coi như là đứa con đến lúc tuổi già của ta, nuôi đến lớn như vậy không dễ dàng..." Nói xong rồi, lão đầu nhi tội nghiệp nhìn Bùi Nghi.

"Ngài muốn tiểu chất làm như thế nào?" Bùi Nghi bị một Quốc công gia nhìn chằm chằm, nhưng lại không có chút áp lực nào, chỉ mặt mày mang ý cười mà hỏi ngược lại.

"Ngày mai không phải ngươi muốn đi tìm Hoàng Thượng sao? Vậy, có thể không cần kéo tứ tiểu tử nhà ta đến hay không?"

Đuôi lông mày của Bùi Nghi nhướn lên, lập tức đã hiểu rõ ý của hắn.

Trong mấy nhà này, chỉ có tiểu tử nhà Hằng Quốc công này thành thành thật thật mà khai ra nguyên do chuyện đã trải qua à.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, cũng có khả năng là nhà khác biết chuyện đã xảy ra cũng nhắm mắt nhét tai coi như không biết mà thôi.

Trong những người nhà này, cũng chỉ có lão hồ ly Hằng Quốc công có thể nhìn ra trong chuyện này còn ẩn giấu một chuyện khác.

Người thiếu niên tranh đấu quần ẩu?

Nói đùa, chờ đến khi gặp mặt quân vương trước điện, đừng nói đến chuyện muốn lấy lại công bằng cho con mình, Bùi tiểu Thế tử có thể lột một tầng da của bọn ngươi xuống, ngươi tin không?

Mặc kệ các ngươi tin hay không, nhưng lão phu tin đấy!

Bùi Thế tử tao nhã gật đầu: "Thế bá đã thỉnh cầu, tiểu chất nào dám không nghe theo?"

Hai con hồ ly một già một trẻ đối mặt nhau cười cười.

Sau khi Hằng Quốc công hồi phủ, lập tức phái người đưa tứ thiếu gia đi thư viện Bạch Mã tiếng tăm lừng lẫy ở quê nhà Kim Lăng, nói thẳng, nếu không thi được cử nhân trong kỳ thi hương năm sau, thì để cho hắn cứ ở lại quê đi, đừng nghĩ đến chuyện về kinh.

Sáng sớm hôm sau, Bùi Nghi thu thập sẵn sàng, cưỡi con ngựa nhỏ của hắn, nhanh nhẹn đi thẳng về hướng hoàng cung.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 113: (Ngoại Truyện 2 - Phần 4) Ứng Đối Trước Điện

Lão súc sinh, hôm nay bổn vương đánh chết ngươi!

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

Lúc Bùi Nghi tiến cung, Vinh Vương đã đứng trong Đức Mậu điện rồi.

"Tiểu Nghi!" Thấy hắn, vẻ mặt Lý Khác sáng sủa tươi cười, vẫy vẫy tay với hắn.

Ở phía đối diện Lý Khác, Thái Tử Lý Kỳ, Tam Hoàng tử Lý Mậu, Tứ Hoàng tử Lý Hưởng, Thất Hoàng tử Lý Duệ đang đứng đó.

Thái Tử và Lý Khác cùng tuổi, bối phận lại thấp hơn một tầng, gặp mặt còn phải gọi hắn là Vương thúc. Thái Tử trông thấy đôi mắt màu xanh lam của Lý Khác thì xem thường hắn từ tận đáy lòng. Thân nương đến từ vùng đất man di (hoang dã, thô bạo), quả thực làm ô uế huyết mạch Lý gia.

Phi ngã tộc loại, kỳ tâm tất dị[1]. Những lời này vòng vo trong lòng hắn ta vài năm cũng không dám nói ra.

([1] Phi ngã tộc loại, kỳ tâm tất dị: không phải người cùng tộc với ta, nhất định sẽ sinh ra tâm tư khác)

Bởi vì Lý Khác là Vinh Vương, là đường thúc của hắn ta. Từ Thánh Tổ đến Phụ Hoàng của hắn ta, đều không nhìn màu mắt khác hắn với người thường của hắn, chỉ sủng ái hắn như tâm can bảo bối.

https://thuviensach.vn

Đối với Lý Kỳ mà nói, Lý Khác là đối tượng hắn ta không cần lôi kéo, bởi vì hắn không cha không mẹ, không quyền không thế, trên đầu chỉ mang một tước vị tôn quý là Vinh Vương, chuyện lớn cái rắm gì cũng không cần quản.

Năm đó Vinh Vương vậy mà thốt ra lời thề với Thánh Tổ, một thế hệ nhà Vinh Vương sẽ không vào triều can thiệp chính sự.

Có cách nghĩ tương tự với Thái Tử, còn có Lý Mậu cùng Lý Hưởng, tuổi tác của ba huynh đệ này không kém bao nhiêu, ngấm ngầm tranh đấu rất kịch liệt. Thân vương như Lý Khác, bọn họ đều không thích thân cận. Ngược lại, Lý Duệ gần mười tuổi, cũng không biết làm thế nào, lại có rất nhiều chủ đề chung cùng vị Vương thúc không quan trọng này.

Một người phụ mẫu mất, một người cha không thương mẹ không còn, ở trong đó có bao nhiêu tỉnh táo tương tích[2], đồng bệnh tương liên[3], người bên ngoài đương nhiên đều lý giải.

([2] tỉnh táo tương tích: người có tính cách, cảnh ngộ, sở thích giống nhau giúp đỡ, ủng hộ, bảo vệ lẫn nhau;

[3] đồng bệnh tương liên: người có cùng cảnh ngộ thông cảm cho nhau;

Lời editor: giải thích xong bỗng cảm thấy 2 người này có gian tình!!!!!)

Nhưng phái đoàn của Bùi Thế tử thì lại không giống như vậy.

Phụ thân là Bùi Độ vốn có uy danh Chiến Thần, mẫu thân là muội muội mà Thánh Tổ nể trọng, yêu thích nhất - Bình Dương trưởng công chúa. Người có thể được người Bùi gia ủng hộ, thì tương đương lấy được một nửa đế vị. Cho nên lúc ba hoàng tử kia nhìn thấy Bùi Nghi đi tới, mắt đều sáng lên.

https://thuviensach.vn

"Tiểu Nghi!" Thái Tử đoạt bước đầu, nắm tay Bùi Nghi, thân mật nhiệt tình nói: "Nhiều ngày nay không gặp được ngươi, tiểu tử ngươi lại cao hơn một đoạn rồi." Ánh mắt của hắn lướt qua trên mặt Bùi Nghi. Mặt mày thiếu niên thanh uyển diễm lệ, vẫn chưa nẩy nở hoàn toàn, lại mang theo một cỗ ý vị trẻ trung thuần khiết, làm cho lòng của hắn khẽ rung động.

Năm nay hắn đã mười sáu tuổi rồi. Tuy qua hai tháng nữa Thái Tử phi mới có thể vào Đông cung nhưng mười ba tuổi, hắn đã bắt đầu ăn mặn, thị thiếp mỹ tỳ bên cạnh chưa từng ít đi. Hai năm qua hắn trưởng thành hơn, cũng tham cái mới lạ mà chơi đùa luyến đồng[4] mỹ mạo. Nhưng cho dù là ai, cũng đều không có phong thái tài hoa như Bùi Nghi.

([4] luyến đồng: thiếu niên hoặc bé trai dung mạo đẹp đẽ bị bắt ép phát sinh quan hệ tình dục với người trưởng thành)

Chỉ có điều ý niệm này chỉ chợt lóe lên trong lòng hắn đã lập tức biến mất không chút tung tích. Cho dù Lý Kỳ háo sắc, hắn cũng biết người nào là khu vực cấm tuyệt đối.

Nghe người khác gọi hắn là "Tiểu di" (đồng âm với Tiểu Nghi), lông mày Bùi Nghi hơi nhíu lại. Lý Kỳ không phải Lý Khác, hắn không thể phát cáu được, chỉ có thể nhịn.

Lại nghe thanh âm có vẻ hơi non nớt của Lý Duệ vang lên sau lưng Lý Khi: "Bùi Thế tử không phải là biểu thúc của chúng ta ư? Vì sao hoàng huynh ngài lại gọi hắn là tiểu di? Chẳng lẽ biểu thúc lại là nữ?"

Lý Khác cười lên ha hả, đưa tay xoa đầu Lý Duệ.

Sắc mặt Lý Kỳ hết đen lại xanh, xanh lại trắng, hung hăng trừng đệ đệ không có mắt lại không thức thời này.

Quả nhiên Lý Duệ lại co lại sau lưng Lý Khác.

https://thuviensach.vn

"Là do cô quá lâu không gặp Thế tử, nhất thời cao hứng đã quên dáng vẻ nên có của một Thái Tử, kính xin Thế tử thứ lỗi."

Đuôi lông mày Bùi Nghi khẽ nâng lên, trên mặt như cười như không mà trả lễ: "Thái Tử điện hạ nói quá lời, chỉ là một câu nói đùa mà thôi."

Bùi Nghi không thích Thái Tử này. Tuy rằng nếu nói về dung mạo của mấy vị hoàng tử, thái tử Lý Kỳ lớn lên trông đẹp nhất. Thế nhưng đôi mắt kia lại vừa lạnh vừa ẩm ướt, bị hắn chằm chằm, toàn thân đều nổi da gà, giống như bên cạnh có một con rắn đang nằm, bất cứ lúc nào cũng có thể cắn người.

Bùi Nghi không đổi sắc mặt mà hơi lui về sau nửa bước, đứng sóng vai cùng Lý Khác.

"Tại sao ngươi cũng tới?" Hắn hạ giọng hỏi.

"Chuyện có liên quan tới ta, sao ta có thể không tới?" Lý Khác nhe răng cười cười, trong nụ cười mang theo vẻ hung ác tàn bạo hiếm thấy: "Ta cũng muốn nghe thật kỹ xem bọn hắn nghị luận về ta ở sau lưng ta như thế nào?"

Bùi Nghi xoa trán, được lắm, chuyện lớn rồi.

Trước điện, một hàng đại thần cởi mũ ô sa đang quỳ, bên cạnh mỗi người là một thiếu niên mặt mũi bầm dập được nâng bằng ván giường.

Dường như đã hẹn trước, đám đại thần đều không nói lời nào, chỉ dập đầu, dập ra một cái trán xanh tím.

"Được rồi, các ngươi đang làm gì vậy!"

Hoàng Đế cau mày nhìn phía dưới: "Trẫm biết hôm qua con cháu của các ngươi phát sinh xung đột với Thế tử Quan Quân Hầu, chỉ là trẻ con với

https://thuviensach.vn

nhau, nhất thời ngôn ngữ bất hòa, cũng có khi động thủ, sao lại đến tình trạng không đến ầm ĩ trước mặt trẫm thì không bỏ qua rồi? Nên luận đúng sai thì đi luận cùng Bùi Hầu, muốn đánh, muốn bồi thường thì chính các ngươi tự tính toán đi, thực coi là trẫm rãnh rỗi không có việc gì làm mà ở đây ư?" Nói xong, hắn cầm sổ con vừa phê trong tay quăng ra, sổ con chồng chất trên bàn rơi xuống "Ào Ào" một tiếng.

Thái Tử Lý Kỳ bước lên phía trước giúp đỡ sửa sang lại.

"Xin Phụ hoàng bớt giận, có lẽ các vị đại thần có nỗi khổ tâm bất đắc dĩ, không thể tự giải quyết được, mới đến cầu thánh đoạn(phán quyết) của Phụ hoàng đây?"

Bùi Nghi âm thầm cười lạnh, những người này thân cận với Thái Tử cũng không phải ngày một ngày hai, chẳng trách lại to gan như vậy, dám tụ tập cùng nhau nói những lời... nói bậy ghê tởm kia.

Nghe thấy Thái Tử lên tiếng, Bình Hương Hầu ngẩng đầu, nghẹn ngào hai tiếng nói: "Hôm qua thần đi Quan Quân Hầu phủ lý luận, ai ngờ Bùi Hầu không nói một lời, vậy mà trực tiếp động thủ với thần. Thần kính hắn là người có công lớn của Đại Tề, không dám có chút phản kháng." Hắn tố cáo tội, cởi bỏ quần áo, lộ ra một mảng tím xanh lớn trên bụng: "Hoàng Thượng, vết thương này là do Bùi Hầu cầm kiếm nện hôm qua đấy! Hắn, hắn, hắn còn rút Cự Khuyết ra khỏi vỏ, tuyên bố muốn lấy mạng thần."

Nói xong, Bình Hương Hầu khóc lớn.

Hoàng Đế hiểu rõ tính tình Bùi Độ. Tuy Bùi Độ không biết được mấy chữ to nhưng làm người lại khá thận trọng, khiêm tốn, những năm này lại buông tay quân vụ, chuyện gì cũng không để ý. Cho nên khi nghe thấy lời này của Bình Hương Hầu, Hoàng Đế còn hơi sững sờ, đây không phải là tác phong xưa nay của Bùi Độ.

https://thuviensach.vn

Thái Tử có chút nóng nảy trong lòng, rõ ràng đã nói là hắt nước bẩn lên người Vinh Vương, sao Bình Hương Hầu đến đây lại nói Quan Quân Hầu chính là người sai?

Hoàng Đế quay đầu hỏi Bùi Nghi: "Thực sự có chuyện này sao?"

Bùi Nghi cung kính cúi đầu nói: "Bẩm Bệ hạ, đúng là như vậy."

Trên điện hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người đang chờ Thế tử nói tiếp nhưng đợi đã lâu mà lại không nghe thấy một chữ nào của lời giải thích hay thuyết minh. Sau khi Bùi Nghi nói bốn chữ "đúng là như vậy", thì cứ đứng vững vàng ở đó, hoàn toàn không có ý định lại mở miệng.

Trước khi vào điện, mấy nhà này đều thương lượng ổn thỏa. Cho dù Bùi Nghi nói gì, tất cả mọi người phải kiên quyết không thừa nhận.

Lúc ấy ở đó, ngoại trừ binh sĩ, thị tỳ nhà mình, thì chỉ có Bùi Nghi và hộ vệ Bùi gia. Bọn họ chỉ cần vu khống Bùi Nghi nói hươu nói vượn, kiên quyết không thừa nhận họ đã từng nói bậy Vinh Vương, Bùi Nghi sẽ không có cách gì với bọn họ.

Thế nhưng người ta căn bản không giải thích, không nói rõ, thẳng thắn thừa nhận toàn bộ, vậy phải ứng đối thế nào đây?

Mắt của tất cả mọi người đều nhìn về Bình Hương Hầu dẫn đầu.

Bình Hương Hầu ưỡn ngực, lớn tiếng nói: "Nếu Thế tử Quan Quân Hầu cũng thừa nhận, như vậy kính xin hoàng thượng hạ chỉ, để Quan Quân Hầu phủ cho những người chúng ta một câu trả lời thỏa đáng."

Lý Khác khẽ đảo mắt, lạnh lẽo cười rộ lên: "Giải thích, ngươi bảo hắn phải giải thích cho ngươi thế nào? Là muốn hắn quỳ xuống trước mặt ngươi hay là cho ngươi bạc?"

https://thuviensach.vn

Bình Hương Hầu nhịn xuống sự giận dữ nói: "Vinh Vương, việc này không liên quan đến ngài."

"Sao lại không liên quan? Nếu không phải ranh con nhà ngươi bịa đặt nói bậy sau lưng bổn vương, sao Bùi Hầu Thế tử lại có thể động thủ đánh hắn?"

Hoàng Đế nhíu đôi chân mày lại: "Đây là có chuyện gì?"

Thái Tử vội nói: "E rằng chỉ là một hiểu lầm, nhi thần nghĩ Bùi Hầu Thế tử không phải hạng người ngang ngược kiêu ngạo như vậy. Họ đều là niên thiếu khí thịnh[5], cũng có lúc ngẫu nhiên nói sai một câu phát sinh tranh chấp. Ngài để Thế tử bồi thường bằng lễ vật là được rồi, không làm bị thương tình nghĩa giữa những kẻ làm hạ thần đứng chung một điện."

([5] niên thiếu khí thịnh: người trẻ tuổi, khí thế mạnh mẽ, còn chưa hiểu chuyện)

Nói xong, hắn liền không ngừng nháy mắt với Bùi Nghi, ý là cô đã cho ngươi một bậc thang để xuống rồi, ngươi còn không nhanh chóng nhận lỗi rồi mọi người bắt tay giảng hòa?

Bùi Nghi quay mặt đi, trực tiếp làm lơ ám chỉ của Thái Tử.

Thấy bộ dáng này của hắn, Bình Hương Hầu lại khóc lớn, miệng liên tục nhận sai: "Đều do vi thần không biết cách dạy con, không nói với nó khi nào nhìn thấy Bùi Thế tử ở xa xa thì tránh đi, mới có thể chịu tai bay vạ gió này, đều là thần sai, thần sai rồi."

Hoàng Đế hơi đổi sắc mặt, nhìn Bùi Nghi nói: "Bùi Nghi, rốt cuộc thì các ngươi xảy ra tranh cãi vì chuyện gì?"

Bùi Nghi khom người thi lễ, nói: "Không phải là tranh cãi, thần không nói chuyện với bọn họ." Nói xong, hắn hơi ngẩng đầu, vẻ mặt lờ đờ, hoàn

https://thuviensach.vn

toàn không giống một đứa trẻ mười một, mười hai tuổi: "Thần trực tiếp sai người đánh thôi."

"Hoàng huynh, không trách Bùi Nghi, là đám quy tôn tử[6] này mắng ta sau lưng, hắn mới giúp ta xả giận." Vinh Vương đứng ra nói.

([6] quy tôn tử: lời mắng chửi, ở Trung Quốc mắng người ta là rùa, ý là rùa đen rút đầu, đồ nhát gan sợ phiền phức; còn quy tôn tử là cháu trai của rùa, có nghĩa là mắng người ta từ đời ông nội nó đến đời nó, cả nhà đều là rùa)

"Vương gia hãy nói cẩn thận" Bình Hương Hầu lập tức ương ngạnh kêu lên: "Ai mắng chửi ngươi chứ? Người phương nào làm chứng? Mấy người bọn họ rõ ràng chỉ cùng ngắm hoa, không hề nói nửa câu liên quan đến Vương gia ngài. Vương gia nói bọn họ mắng chửi người sau lưng, có nhân chứng không?"

"Lão tiểu tử ngươi đó, bây giờ định không thừa nhận chứ gì!" Lý Khác nhíu đôi mắt xanh lam, trên mặt lộ ra vài phần hung dữ: "Mấy người bọn họ không ngừng mắng bổn vương, ngay cả mẫu phi bổn vương cũng mắng vào. Theo ta, Bùi Nghi chỉ đánh bọn họ một trận xem như nhẹ nhàng rồi, nếu đổi lại là ta ở đó, các ngươi chỉ chờ nhặt xác đi!"

Bình Hương Hầu nói: "Vương gia lại không ở đó, làm sao biết bọn họ nói ngươi hay nói gì về Vương phi?"

Lý Khác nói: "Đương nhiên là có người nói cho ta biết."

"Người nọ là ai? Có thể gọi vào trong điện đối chất!"

Nếu người nọ là hộ vệ Bùi phủ, gọi người vào thì Bình Hương Hầu cũng sẽ nói người là do Bùi Nghi cố ý sai khiến sắp xếp vì thoát tội.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi tiến lên vài bước, đẩy Lý Khác sang một bên, nhìn qua từng thiếu niên mặt mũi bầm dập nằm trên mặt đất, cuối cùng dừng lại trước mặt chất nhi (cháu - con của anh, em trong nhà) của Lâm Tư Bá.

Hắn quay đầu lại hít một hơi, nói với Hoàng Đế: "Ta vốn không muốn làm lớn chuyện, là bọn họ cứ muốn ầm ĩ cho tới mức như hôm nay. Kính xin Hoàng Thượng mời mấy vị hoàng tử ra ngoài điện trước, có mấy lời, bọn họ nghe được thì không tốt lắm."

"Vì sao?"

"Chuyện liên quan đến danh dự của Vinh Vương phi."

Hoàng Đế vung tay lên, sai đám nội thị mời mấy vị hoàng tử bọn họ ra cửa.

Thái Tử còn lề mề không chịu đi, bị Hoàng Đế trừng một cái, chỉ có thể lui ra ngoài.

Bùi Nghi ngồi xổm xuống, nâng cằm lên với thiếu niên kia: "Ngày ấy ngươi đi theo bọn họ một đường, cùng ngắm hoa ở tửu lâu, có phải thế không?"

Thiếu niên kia lần đầu tiên thấy dáng vẻ của Bùi Nghi ở khoảng cách gần như vậy, bị một đôi mắt sóng sánh nước mùa thu của hắn nhìn kỹ, hồn cũng bay đi rồi, chỉ biết gật đầu, âm thanh đáp lời như muỗi kêu. (Lời editor: mỹ nhân kế của Tiểu Nghi =))))

"Nhìn kìa, lại là tên tạp chủng[7] kia. Cẩu tạp chủng!" Giọng điệu của Bùi Nghi bỗng nhiên thay đổi, âm thanh kia như biến thành một người khác.

([7] tạp chủng: giống lai tạp, xưng hô miệt thị với dân tộc thiểu số, khi dùng để mắng chửi người thì còn có ý "Đứa không biết cha mình là ai" hay

https://thuviensach.vn

"Kẻ sinh ra bởi sự thông dâm", "cẩu tạp chủng" thì nặng nề hơn)

"A?" Thiếu niên kia nhất thời sững sờ, vì sao giọng nói này nghe quen như vậy. . . đây không phải là giọng của Thế tử Bình Hương Hầu sao?

"Đúng đấy, nhìn đôi mắt kia đi, xanh thăm thẳm, trông như một yêu tinh vậy." Âm thanh thay đổi. Lúc này âm thanh vậy mà lại biến thành giọng của hắn. Thiếu niên kia hoảng sợ kêu lên một tiếng, trực tiếp bật dậy từ trên ván giường.

"Đây là lời ngươi nói đó." Bùi Nghi khôi phục âm thanh của mình, đôi mắt híp lại nhìn hắn.

"Không, không, không, không phải ta nói, ta chưa từng nói lời này!" Thiếu niên kia kinh sợ kêu to, âm thanh này đúng là giống đến bảy tám phần với âm thanh vừa rồi của Bùi Nghi.

"Thân nương hắn chính là một yêu tinh. Ta từng nghe nương ta kể, làn da nàng ta trắng như tuyết, đôi mắt có màu xanh da trời, bộ dáng không giống chúng ta. Không biết năm đó nàng ta dùng yêu thuật gì, khiến cho Vinh Vương mê luyến như vậy." Lúc này Bùi Nghi lại thay đổi thành một giọng khác.

Nhưng câu tiếp theo, lại đổi thành thiếu niên này. . .

"Nhưng ta nghe cha ta nói, tư thái kia của Vinh Vương phi, tuyệt đối còn có hương vị hơn cả hoa khôi của Hoán Hoa Lâu, trước lồi sau vểnh, có lẽ tư vị cũng cực kỳ tốt!"

Vinh Vương nghe nói như vậy, gương mặt sung huyết đến đỏ tím, hét to một tiếng, nắm chặt nắm đấm trong tay, muốn xông lên cắn xé. Đám nội thị nhanh tay, vội vàng kéo lại.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên kia bị mấy câu của Bùi Nghi làm cho váng đầu hoa mắt. Người này không chỉ không quên những lời đã nghe qua tai, lại còn có thể bắt chước giọng nói của mỗi người giống đến như vậy.

Một câu cuối cùng mới là lời nguy hiểm chết người... Thiếu niên kia không cần nghĩ ngợi đã kêu to: "Không đúng, không đúng, câu này không phải ta nói, đó là lời Thế tử gia Bình Hương Hầu nói, không liên quan đến ta!"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trong điện đều thay đổi sắc mặt.

Cho dù Bùi Nghi nói ra lời gì, chỉ cần cùng nhau phủ nhận là được. Thế nhưng thiếu niên này mở miệng biện bạch một lần, không chỉ có nghĩa hắn đồng ý lời của Bùi Nghi trước đó, mà còn trực tiếp khai ra Thế tử Bình Hương Hầu.

Đây đã không phải lời vô vị của thiếu niên. Bình Hương Hầu có thể nói lời nói thô tục như vậy về Vinh Vương phi ở sau lưng người ta, thậm chí so sánh nàng ấy với nữ nhân thanh lâu. Chuyện này đối với Vinh Vương mà nói, quả thực là vô cùng nhục nhã.

Vinh Vương hét lớn một tiếng, chấn động mạnh một cái, đẩy văng nội thị giữ cánh tay hắn ở hai bên trái phải, xông lên trước một bước, đánh Bình Hương Hầu.

"Lão súc sinh, hôm nay bổn vương đánh chết ngươi!"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 114: (Ngoại Truyện 2 - Phần 5) Kinh Mộng

Bùi Nghi nâng chân, cẩn thận bước từng bước về phía trước.

Edit: Jia Thục Viện

Beta: Dương Tu Dung

Bùi Nghi chấn động cả người, đôi mắt chậm rãi mở ra.

Lọt vào trong tầm mắt là bầu trời xanh thẳm không một gợn mây, không biết có phải bởi vì thân ở nơi cách chân trời cực gần hay không mà màu lam kia so với khi hắn ở kinh thành nhìn thấy càng sâu, càng đậm, càng thêm thuần túy hơn.

Hắn lấy tay che mắt, cảm thấy ánh nắng mặt trời rực rỡ có chút chói mắt, dưới ánh nắng chói chang như vậy, cũng không biết làm thế nào mà ngủ mất.

Ngủ rồi, hắn mới có thể mơ thấy chuyện cũ mười mấy năm về trước.

Bùi Nghi ngồi ngay ngắn lại, xoa xoa đôi mắt hơi đau nhức do bị ánh mặt trời chiếu vào, hít một hơi thật sâu.

Hắn dõi mắt nhìn lại, nơi đây là Thập Vạn Đại sơn. Núi non trùng trùng điệp điệp, bóng cây xanh biêng biếc trải rộng tầng tầng lớp lớp trên bầu trời xanh ngọc cho đến hết tầm mắt.

Bình tĩnh mà sâu xa, hắn đứng ở nơi đó, cảm giác như giơ tay ra là có thể chạm đến trời nhưng rồi lại chẳng thể chạm được gì hết.

https://thuviensach.vn

Nơi này xa xăm trống trải làm người ta cảm thấy bản thân như bụi bậm phù tỳ [1], đặt mình giữa núi non trùng điệp, tâm cảnh rộng mở, rồi lại nhỏ bé.

[1] Phù tỳ:hay Tỳ phù, nghĩa là kiến càng, ở đây hiểu là người ta cảm thấy mình nhỏ bé như con kiến.

Một ngày ở trong núi mà cảm giác không biết đã qua bao nhiêu năm tháng trên đời.

Hắn ở chỗ này, không biết hôm nay là ngày nào, dường như hồng trần thế tục đều bị ngăn cách bởi tinh khí núi rừng, không thể lây dính đến hắn dù chỉ một chút.

Bùi Nghi ở trên ngọn núi cao nhất của Thập Vạn Đại sơn.

Gỗ thô xây thành mộc lâu [2], không trang trí dư thừa, chỉ treo ở trên cửa một cái đầu hươu trắng thật lớn, sừng hươu treo đầy những pháp khí màu bạc dài ngắn khác nhau, một khi gió núi thổi qua sẽ vang lên leng keng leng keng không ngừng.

[2] Mộc lâu: Toà nhà bằng gỗ.

Hồi Bùi Nghi vừa tới nơi này, hắn luôn bị tiếng vang quá mức thanh thúy này làm bừng tỉnh, nhưng đến bây giờ, nếu buổi tối không nghe thấy thanh âm này thì hắn sẽ không thể nào ngủ say được.

Mộc lâu có một đoạn lan can duỗi ra bên ngoài, phía trên đặt một cái ghế mây, là nơi Bùi Nghi thích ngồi nhất.

Mỗi khi trời chiều ngả về tây, ánh nắng màu vàng cam phủ kín ngọn núi, che một tầng sương chiều ấm áp lên mỗi một khoảng xanh biếc chỗ đậm chỗ nhạt, phía chân trời biến ảo ra từng áng mây lửa đỏ tạo nên một vẻ đẹp tuyệt mĩ mà dày nặng tang thương không thể miêu tả được.

https://thuviensach.vn

Bây giờ vẫn cách hoàng hôn khá lâu.

A Nỗ Na lướt qua trạm gác được phòng thủ cực kỳ nghiêm mật, ngựa quen đường cũ mà vòng qua cửu trọng bẫy rập, nhìn thấy phía xa xa nam nhân kia đang đứng trên lan can của mộc lâu, bị gió núi thổi bay tóc dài và vạt áo.

Cây cối trong phạm vi trăm trượng của mộc lâu đều bị san bằng, trên mặt đất trồng các loại hoa cỏ thấp bé, ở trên đường còn dùng đá màu trắng đen lát thành hình đồ án long phượng trình tường mà người Đại Tề rất yêu thích. Nơi này tầm nhìn vô cùng tốt, người đứng trên mộc lâu liếc mắt một cái có thể thấy bất cứ ai đang tiến vào sân này từ giao lộ được thủ vệ nghiêm ngặt.

Bùi Nghi chỉ nhàn nhạt nhìn A Nỗ Na một cái, đối với vết thương dữ tợn trên mặt nàng hoàn toàn không thèm để ý.

A Nỗ Na nghĩ, có lẽ trong mắt nam nhân này, chẳng ai có thể khiến hắn chú ý được.

"Hầu gia, mời dùng". Nàng ngồi trên chiếu, bày hộp đồ ăn ra bàn lùn.

Vị quý tộc Đại Tề tôn quý này không quen ẩm thực Miêu Cương, mỗi một món cháo món cơm hắn ăn đều do chính tay Đại Vu làm.

Nhìn Bùi Nghi ưu nhã cầm đũa ăn cơm, nàng nghĩ, tuy rằng nam tử người Hán này thoạt nhìn yếu đuối mong manh nhưng bộ dạng và quý khí của hắn thật sự rất xứng đôi với Đại Vu.

Nhưng vị này dù sao cũng là hầu tước nhất phẩm của Đại Tề, là cữu cữu ruột của Hoàng Hậu Đại Tề, cho dù Đại Vu thích đến thế nào thì hắn cũng sẽ không nguyện ý ở lại lâu dài nơi núi rừng như Miêu Cương mà vứt bỏ vinh hoa phú quý có được bên ngoài kia.

https://thuviensach.vn

Mỗi khi nghĩ đến đây, tự đáy lòng A Nỗ Na liền sinh ra cảm xúc phẫn uất và bi thương.

Đại Vu và hắn giống như người của hai thế giới khác nhau, một người là băng, một người là hỏa, vĩnh viễn không thể giao hòa bên nhau.

Nhưng A Nỗ Na sẽ không hận hắn, tuy rằng nam nhân này sẽ không lưu lại nhưng nếu không phải bởi vì hắn, Tiêu Mặc Ngâm cũng sẽ không đồng ý trở lại núi làm Đại Vu của Miêu Cương một cách thống khoái như vậy.

Tất cả người Miêu đều phải cảm tạ hắn.

"Đại Vu của các ngươi hôm nay không tới sao?" Nam nhân buông chiếc đũa, cầm khăn tay thong thả lau khóe miệng, sau đó bưng chén trà lên.

"Vâng, Ô Miêu Sứ thần đến thăm, Đại Vu không thể rời đi được."

Mi mắt Bùi Nghi rũ xuống.

"À, Ô Miêu."

A Nỗ Na cúi đầu thu thập chén đũa: "Đại Vu nói Triền Kim cổ [3] của Ô Miêu rất quan trọng". Nàng ngẩng đầu, nhìn Bùi Nghi: "Đó là vật quan trọng có thể trị bệnh của ngài."

[3] Triền Kim cổ: Tên một loại cổ độc.

Còn phải có một giọt tâm đầu huyết [4] của Đại Vu các ngươi.

[4] Tâm đầu huyết: Máu trong tim.

Khóe miệng Bùi Nghi khẽ nhúc nhích, không nói gì.

https://thuviensach.vn

A Nỗ Na nhịn một lát, rốt cuộc vẫn không thể nhịn xuống.

"Đại Vu đã đáp ứng người đứng đầu của Ô Miêu, chỉ cần hắn chịu giao Triền Kim cổ ra, vào lễ tân nguyệt sang năm, Đại Vu sẽ thành thân với người đứng đầu của Ô Miêu, sinh cho hắn một nhi tử."

Nam nhân đối diện cũng không lộ ra biểu cảm mà nàng hy vọng, hoặc có thể nói căn bản hắn không có bất kỳ biểu cảm nào.

A Nỗ Na hít sâu một hơi, miễn cưỡng cười nói: "Người đứng đầu của Ô Miêu, tuổi trẻ tài cao, anh tuấn dũng cảm. Bạch Miêu chúng ta và Ô Miêu đối địch đã hơn trăm năm, nói không chừng lần này có thể hóa giải thù hận, lần nữa trở thành người một nhà."

Nói xong, nàng đứng lên khom người thi lễ với Bùi Nghi, xách theo hộp đồ ăn xoay người rời đi.

Lúc đi ra sân, theo bản năng nàng quay đầu nhìn lại, thấy nam nhân kia dáng người thon gầy nhưng lưng vẫn luôn thẳng tắp đứng trên lan can. Đôi tay hắn vịn rào chắn bằng gỗ của lan can, gió núi thổi tóc hắn bay loạn, quần áo rộng thùng thình căng ra, giống như ngay sau đó hắn sẽ lập tức theo gió bay đi.

Một bên mặt mỹ lệ bị ánh mặt trời mạ lên tầng kim sắc làm ngũ quan hắn nguyên bản đã thập phần tuấn mỹ nay càng thêm thần bí và thần thánh.

Chỉ là A Nỗ Na vô cớ cảm thấy dưới khuôn mặt không có biểu tình kia, như đang có thứ gì đó lao nhanh quay cuồng.

Nhìn, làm người tâm toái (tim nát), nỗi bi thương giày xéo tâm can chậm rãi tản ra, hòa nhập vào dãy núi.

A Nỗ Na nheo đôi mắt, nhìn trong núi xa dần dần tràn ngập mây mù màu tím nhạt khắp một vùng, nàng khe khẽ thở dài, xoay người rời đi.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi nằm trên giường, bên tai là tiếng leng keng, hắn mở to hai mắt, chỉ thấy một màu đen tăm tối, xà nhà hòa làm một với bóng đêm, suy nghĩ dần dần bay xa.

Ban ngày vì sao lại mơ thấy chuyện của mười mấy năm trước? Kia chẳng qua chỉ là một ngày cực kỳ bình thường trong hai mươi mấy năm nhân sinh của hắn.

Hiện tại hắn đã hiểu, bởi vì sau lần đó, Vinh Vương Lý Khác thuyết phục hắn, hai thiếu niên bàn tay to nắm bàn tay nhỏ, lặng lẽ chuồn khỏi kinh thành, chạy một mạch từ bắc vào nam.

Bùi Nghi chậm rãi nhắm mắt lại, bên tai tựa hồ còn có thể nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Bình Hương Hầu khi bị trượng trách.

Lần đó thật sự là hả giận, khóe miệng Bùi Nghi chậm rãi nhếch lên một độ cong nhỏ không thể thấy.

Chẳng qua chỉ là một câu nói vô tâm, tình cờ bị người có tâm nghe thấy, lại bị tên kia truyền tới tai người kia, kết quả đúng là xuất sắc ngoạn mục.

Đừng nói đòi lại công đạo, trong cơn thịnh nộ, thiếu chút nữa Hoàng Đế đem mấy tên tiểu tử đánh đến tàn phế.

Các gia trưởng đều bị liên lụy, thật sự ứng với câu nói kia của Bình Hương Hầu: Nuôi con mà không giáo là tội dạy con không nghiêm.

Người khác bị phạt ba năm bổng lộc, chỉ có Bình Hương Hầu là bị con của hắn hại thảm.

Tiền Vinh Vương phi là người ngoại tộc, là Quận chúa chân chính của Tây Lương quốc, lại là vợ cả của Vinh Vương, là tôn thất phụ [4]. Người

https://thuviensach.vn

làm Hoàng Đế sao có thể chịu đựng được thần tử có ý đồ với thẩm tử của mình, việc này quả thực là phạm thượng!

[4] Tôn thất phụ: Vợ của người trong tôn thất.

Mông Bình Hương Hầu bị trượng trách đến nở hoa, nếu không phải lo lắng việc này truyền ra không dễ nghe, tổn hại thanh danh hoàng thất, chỉ sợ dưới cơn thịnh nộ Hoàng Đế có thể chém luôn đầu của hắn.

Cuối cùng vì nhớ đến Bình Hương Hầu cũng từng lập công cho quốc gia nên Hoàng đế không đánh chết hắn, tuy nhiên hắn cũng bị thương gân động cốt phải ở trên giường tĩnh dưỡng hơn nửa năm.

Thế nhưng không quá mấy tháng, Hoàng Đế tìm ra sai lầm của Bình Hương Hầu nên đã trực tiếp thu hồi tước vị, biếm hắn làm Thủ vệ Giáo úy quan.

Lúc này mới thật kêu ăn trộm gà không thành ngược lại còn mất nắm gạo, Bình Hương Hầu vừa đau đớn vừa hối hận, không quá hai năm liền đi tìm tổ tiên, hóa thành bụi đất.

Đương nhiên, Bùi Nghi cũng hoàn toàn đắc tội với Thái tử.

Khi đó hắn còn tuổi trẻ khí thịnh, hành sự lỗ mãng, nếu đổi lại hôm nay, tất nhiên hắn sẽ thay đổi một phương thức khác tốt hơn, lặng yên không một tiếng động đả kích thế lực của Thái tử chứ không phải bởi vì không thích Thái tử mà dùng thủ đoạn thô bạo, trực tiếp lấy cứng đối cứng.

Ước chừng chính là khi đó, từ Nam Cương truyền đến tin tức Đại Lý Vương tạo phản, Chương Sĩ Tiên đang xuất quân bình định.

Sau đó Lý Khác tới tìm, hỏi hắn có muốn cùng đi phía nam hay không, nhìn xem chiến trường thật sự như thế nào.

https://thuviensach.vn

Khi đó hắn vì sao đáp ứng nhỉ? Hắn còn chưa tới mười hai tuổi, còn không thể một mình đảm đương một phía, cũng không biết vì sao hắn lại ma xui quỷ khiến đáp ứng Lý Khác một cách thần kỳ như vậy, gạt người nhà, mang theo bạc, ngựa rời kinh thành.

Bùi Nghi nặng nề ngủ, trong bóng đêm cảm giác như thân thể đang bị xóc nảy, một đường bụi mù, non sông trước mắt, trai thanh gái lịch, những người buôn bán nhỏ, mười dặm bờ sông, liễu rủ trong gió, ngàn dặm trăng trong mây, cho rằng những đồ vật sớm đã quên mất đều hiện lên từ miền ký ức thăm thẳm, theo sau phút chốc biến mất.

Cuối cùng chỉ còn lại mây mù vùng núi trắng ngà mờ ảo, hắn ở trong núi rừng tràn đầy hơi ẩm, ưu nhã mà buông tà áo.

Hắn cởi áo ngoài, cao hứng chạy về phía có tiếng nước chảy, ở trong núi vài ngày không có cơ hội tắm gội sạch sẽ, người hắn ngứa đến độ muốn nổi điên.

Tiếng gầm rú vang lên bên tai, thân mang khinh công từ phía chân trời đáp xuống, đánh vào trên tảng đá, cùng lúc phát ra tiếng vang điếc tai, tảng đá cũng nát thành mảnh nhỏ, trở thành hư không.

Nước trong hồ lành lạnh không đến mắt cá chân làm hắn phát ra tiếng rên rỉ thỏa mãn, đúng lúc này, dường như hắn nghe thấy thanh âm gì đó, trong màn sương mù tiên cảnh như ngăn cách trần thế kia, hắn thấy một thân ảnh nhỏ xinh.

Tóc dài đen nhánh buông xuống đến eo, phản xạ ra thủy quang trong suốt. Khi tóc đen lay động, có thể thấy phần lưng trần trụi trắng nõn nà.

Một cái ngoái đầu nhìn lại, hai người đều thất thần.

Nàng tựa như tiên đồng đột nhiên xuất hiện giữa núi rừng, khuôn mặt do bị kinh hách cũng không cách nào che lấp vẻ đẹp mỹ lệ siêu thoát thế

https://thuviensach.vn

tục này. Môi hồng tươi đẹp ướt át hơi hé, một đôi mắt hạnh mở lớn, trên lông mi thật dài còn dính bọt nước.

Trong nháy mắt đó, Bùi Nghi cho rằng mình thấy được tinh linh trong núi rừng.

Hắn nhớ tới khi còn nhỏ mẫu thân thường kể những câu chuyện xưa cho hắn nghe. Nhóm tiên nữ trên trời sẽ nương theo sương mù yểm hộ bay đến phàm trần tắm gội chơi đùa, chỉ cần lấy đi tiên y của các nàng, các nàng sẽ không thể bay trở về Thiên cung, chỉ có thể lưu lại trần gian thành thân với người đã cầm tiên y của nàng.

Người này, chính là tiên nữ trong truyền thuyết sao?

Bùi Nghi nâng chân lên, thật cẩn thận bước từng bước về phía trước.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 115: (Ngoại Truyện 2 - Phần 6) Lời Nói Ban Đêm

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Bên tai chỉ có tiếng nước chảy ầm ầm, hắn dường như nhìn thấy miệng giương ra khép lại của tiên tử nhỏ nhắn đó, nhưng nói cái gì thì hắn hoàn toàn không nghe được. Chợt mở mắt ra, đập vào mắt hắn chính là một màu đen nặng nề âm u.

Bùi Nghi thở hổn hổn, trên trán sau lưng đều đổ mồ hôi lạnh. Hắn vuốt trán thấp giọng rên rỉ, bao nhiêm năm đã không mơ thấy cảnh này, vẫn cảnh tượng vẫn rõ rệt như vậy, không một chút thay đổi.

Trong đêm tối, hắn dần dần bình tĩnh lại nhưng trong yên lặng lại phát giác một tia khác thường. Hắn quay đầu, nhìn thấy trong bóng đêm dày đặc, một người lặng lẳng ngồi ở chỗ cách xa mép giường của hắn. Từ phòng đến sân đều không có cửa, một nữ tử nép người ngồi ở đó, dựa lên cây cột bằng gỗ thô cứng kia lặng lẽ nhìn lên bầu trời đêm. Ánh trăng ảm đạm chỉ phác họa được đường nét của nàng, mái tóc đen nhánh, trường sam tố sắc, chỉ đeo trang sức hỏa hồng bảo thạch trước trán để tượng trưng cho thân phận Đại vu mà thôi.

Bùi Nghi đứng dậy, cầm lấy áo khoác khoác lên người, hắn đi chân trần tới bên cạnh Tiêu Mặc Ngâm, bắt chước nàng ngồi xuống đất, cùng ngước mặt lên ngắm bầu trời bên ngoài.

https://thuviensach.vn

"Ta không ngủ được". Tiêu Mặc Ngâm cũng không quay đầu nhìn hắn, chỉ nhìn bầu trời đêm, dường như nàng chỉ đang lầm bầm: "Không biết tại sao ta lại mơ thấy chuyện lúc còn nhỏ".

Bùi Nghi ngồi ôm đầu gối, lẳng lặng không nói một lời.

"Khi đó mẫu thân luôn đưa ta và Tiêu Tẩm đi ngắm sao". Giọng nói Tiêu Mặc Ngâm giống như gió đêm quanh quẩn ở bên ngoài, réo rắc, hơi lạnh lẽo, mang theo phòng bị khó nắm bắt được: "Mẫu thân luôn nói thần linh của người Miêu ở trong núi, tộc nhân trăm ngàn người của chúng ta trong núi lớn thờ phụng sơn thần".

"Lần đầu gặp chàng, ta cho là chàng chính là sơn thần hóa thành". Tiêu Mặc Ngâm thấp giọng nói, sau đó lại cười: "Ta rất ngốc phải không? Khi ấy ta vừa chạy khỏi Nam Cương, trên người trên tóc đều là máu và bùn, người hầu bên cạnh ta từng người đều chết đi, máu của bọn họ, máu của địch nhân, khiến ta không cách nào thở nổi. Khi đó ta thậm chí nghĩ rằng hay là cứ để cho sơn thần mang ta đi thôi, cùng đoàn tụ với mẫu thân và phụ vương, thì sẽ không còn sợ hãi, bi thương nữa".

"Lúc ta đang rửa sạch mình, định hiến tặng mình cho sơn thần thì chàng lại xuất hiện như vậy..."

Lộ ra màu da trắng như tuyết, cặp mắt thiếu niên sáng như sao sớm, che lại phần thân trên kinh ngạc đứng ở đó, khi đó nàng cho rằng sơn thần nghe thấy nội tâm kêu gào của mình cho nên hiện thân tới đưa nàng đi. Nàng vừa khóc vừa lớn tiếng hát ca dao tế hồn của Miêu tộc mà mẫu thân dạy cho nàng, lảo đảo đi trong nước tới phía của hắn. Không nghĩ tới trên mặt sơn thần lại đột nhiên lộ ra thần sắc kinh hoảng, vừa quay người đã chạy mất. Sơn thần không muốn nàng, sơn thần từ bỏ nàng, không chịu tiếp nhận linh hồn của nàng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Mặc Ngâm khóc rất lâu, thiếu niên sơn thần đẹp không giống người phàm kia lại xuất hiện trước mặt nàng. Dùng tiếng Hán nàng quen thuộc nhỏ giọng nói: "Ngươi mặc quần áo, quần áo vào trước đi đã".

Sơn thần cầm quần áo dơ bẩn của nàng, gò má trắng nõn mang theo mấy phần đỏ ửng, nghiêng người không nhìn nàng nữa. Nàng sai rồi, thiếu niên này không phải sơn thần, hắn cũng như nàng, chẳng qua chỉ là người phàm bị lạc vào núi rừng. Khi ấy phản ứng của Tiêu Mặc Ngâm là thất vọng, đau khổ, nhưng lại lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

"Khi đó..." Bùi Nghi vẫn luôn im lặng đột nhiên mở miệng, giọng nam mang chút khàn khàn: "Ta và Vinh Vương bị lạc ở trong rừng, một mình ta thật ra cũng hơi sợ sau đó gặp nàng". Cho rằng nàng chính là tiên nữ trên trời hạ phàm, lại không nghĩ rằng vũ y của tiên nữ vừa dơ lại vừa rách.

Thiếu niên và thiếu nữ ở trong rừng với nhau ba ngày, thiếu nữ có thể nhận biết được hoa quả có độc và nguồn nước có thể uống, thiếu niên có một thân võ công, leo cây hái quả, săn mấy con mồi như thỏ nhỏ, hoẵng nhỏ để no bụng. Chỉ ba ngày này bọn họ cũng không hỏi họ tên của đối phương, sợ mình vừa nói, người đối diện giống như bóng ma kia sẽ như sương mù sáng sớm mà tiêu tán không thấy nữa.

Vào ngày hôm ấy, bọn họ ngồi ở trên bờ đá của một sơn khê, Bùi Nghi cẩn thận hỏi nàng: "Người nhà nàng cũng không ở đây sao?"

Tiêu Mặc Ngâm lắc lắc đầu, trong mắt mơ hồ có nước mắt chớp động.

Sau đó Bùi Nghi muốn nói: "Không bằng cùng đi với ta thôi, đến kinh thành với ta, ta mới có thể bảo vệ được ngươi".

Chẳng qua những lời này chưa thể nói ra đã nghe thấy xa xa có người đang gọi hắn: "Thế tử! Thế tử! Thế tử!"

https://thuviensach.vn

Mấy người đang cao giọng gọi hắn đang mặc quân giáp của Đại Tề, mặc dù màu sắc khăn quàng cổ không giống nhau nhưng Tiêu Mặc Ngâm vừa nhìn đã nhận ra, đó chính là khôi giáp và vũ khí cùng dạng với kẻ thù của nàng.

Ánh mắt nàng nhìn về phía thiếu niên lạnh lùng hắn, run giọng hỏi: "Ngươi là người của Đại Tề?"

Thiếu niên mỉm cười gật đầu một cái, chỉ những binh sĩ đang đi tới: "Những người kia là huynh đệ tướng môn của ta, bọn họ đến tìm ta!"

Trong khoảnh khắc đó trời đất như lật đổ, ngày đêm đảo lộn, nước chảy ngược dòng, trái tim nho nhỏ của thiếu nữ bị đông cứng lại, một giây trước nàng vẫn còn tin tưởng, ỷ lại, thậm chí trong lòng có một loại yêu thích hơi khác với những người khác lặng lẽ chôn sâu dưới một lớp da mỏng sâu trong tận đáy lòng, chỉ cần chạm khẽ một cái thì chồi non nảy mầm, bây giờ chồi non lại giống như cỏ độc, rễ cây đột nhiên đâm thẳng vào trong xương cốt máu thịt, khiến nàng đau đến cả người phát run.

"Ngươi sao thế?" Nhìn thấy gương mặt thiếu nữ trở nên trắng bệch, ngay cả môi cũng không còn huyết sắc, thiếu niên nhẹ nhàng khoác tay lên vai nàng, cười nói: "Đừng sợ, bọn họ đến để bảo vệ ta, sẽ không làm nàng tổn thương đâu".

Không tổn thương ta, vậy còn phụ mẫu của ta, bạn bè của ta, những bách tính vô tội trong Đại Lý thành thì sao chứ? Có ai đến bảo vệ bọn họ, có ai có thể buông tha cho bọn họ chứ? Bọn đồ tể Đại Tề các ngươi!

Trước mắt thiếu nữ một mảnh máu đỏ, không thể phân rõ được máu thịt của từng người ngã xuống trước mặt nàng hay là đại hỏa dập mãi không tắt của Đại Lý thành. Một khắc kia, nàng chỉ muốn xé hết những tên ác ma trên người khoác kiên giáp, tay cầm dao sắc bén kia thành mảnh vụn, nhưng nàng lại không có bản lĩnh đó. Trong mắt hiện lên một tầng máu

https://thuviensach.vn

sương, bị thù hận thiêu đốt lí trí của nàng, lấy ra cổ vương phòng thân cuối cùng trên người thả ra.

Nhưng khi nàng thả cổ, nàng nghênh đón ánh mắt mang theo ý cười của thiếu niên, sáng trong như bầu trời, mang theo vui mừng, không một chút đề phòng. Nàng nhớ lại tình cảnh lần đầu tiên nàng gặp hắn ở trong sơn đầm, nhớ tới biểu tình kinh ngạc của hắn, rái tai đỏ ửng, cùng với bàn tay hết sức to lớn nhẹ nhàng an ủi vỗ lưng nàng. Sát ý tràn đầy kia đột nhiên tiên tan hơn một nửa, thay vào đó là đau đớn và không cam lòng ùn ùn kéo đến gào thét.

Nhiều năm trôi qua, mỗi lần Tiêu Mặc Ngâm nhớ đến từng khoảnh khắc ngày ấy vẫn không nhịn được mà phát run cả người. Con người đều như vậy, khi trong lòng có một cỗ thù hận thì mắt mờ tai ù, lúc kích động thì làm ra những chuyện điên rồ, sau đó lại hối hận cả đời.

Thậm chí nàng còn không hỏi thân phận, tên họ, quê quán của thiếu niên mà đã định hắn là kẻ thù, kẻ địch mà muốn đẩy hắn vào chỗ chết. Nếu như lúc ấy quả thực Bùi Nghi chết đi, nàng cũng không thể sống. Cứ như thế mà mười mấy năm sau nàng cũng sẽ không thể nào chợp mắt hàng đêm, chịu đủ giày xéo của lương tâm.

Là ta nợ chàng, nếu như hôm nay dùng mạng để trả lại ta cũng sẽ làm.

Trong bóng tối, Tiêu Mặc Ngâm quay mặt sang, nhìn Bùi Nghi. Gương mặt đó lại hao gầy thêm một chút, hơn nửa dung mạo bị bóng tối che mờ, chỉ có thể nhìn thấy hình bóng rõ ràng hơn người thường mà thôi.

"Bùi Hầu, chuyện năm đó, ta thật có lỗi với chàng".

"Ta đã nói rồi, chuyện năm đó đã qua, ta không cần nàng trả gì cả". Bùi Nghi hơi nhíu mày, trong giọng nói mang theo mấy phần không kiên nhẫn: "Nàng nên thả ta đi nhanh một chút thì đúng hơn". Dừng hồi lâu, hắn mới nói: "Nghe nói nàng muốn thành thân, chúc mừng".

https://thuviensach.vn

Tiêu Mặc Ngâm không nói gì.

Qua một lúc lâu, cũng không biết dây thần kinh nào của Bùi Nghi bị chập mạch, đột nhiên lại nói thêm một câu: "Nếu chỉ vì ta bị bệnh mà miễn cưỡng lập gia đình, quả thực không cần đâu. Nàng... Nàng lại không thích hắn".

"Sao chàng biết ta không thích hắn?" Tiêu Mặc Ngâm vội chen ngang lời hắn: "Hơn nữa tộc trưởng Ô Miêu cũng không phải thành thân với ta. Hắn chỉ muốn có một đứa trẻ là thầy pháp. Ta cũng... cần một nữ nhi làm thầy pháp để thừa kế".

"..." Trong lúc nhất thời, Bùi Nghi cũng không biết nên nói cái gì với nàng cho phải.

"Năm đó mẫu thân của ta vô tình gặp được phụ thân, hai người họ nhất kiến chung tình, mẫu thân muốn bỏ trốn khỏi Bạch Miêu với tình lang. Bà là nữ nhi duy nhất của ngoại tổ mẫu, cũng là người Đại vu thừa kế duy nhất của Miêu Cương". Tiêu Mặc Ngâm cười khổ một tiếng: "Lúc ngoại tổ mẫu tìm thấy bà, trong bụng bà đã có ta và Tiêu Tẩm, ngoại tổ mẫu đồng ý rằng nếu như sinh ra nữ nhi thì sau khi nó thành niên sẽ được đưa về Miêu Cương làm Đại vu, cho nên bà mới có hội cùng phụ thân ta cùng sống chết với nhau. Ngươi cho rằng vì sao năm đó Miêu Cương đại loạn? Bởi vì bọn họ cho rằng Chương Sĩ Tiên không chỉ giết vu nữ của Miêu Cương, mà còn giết đi Đại vu tương lai".

"Cho nên nàng cũng phải giống như những người Đại vu trước vậy, vì một người thừa kế mà tùy tiện tìm một người để sinh con?" Bùi Nghi trầm giọng hỏi.

"Nếu không thì sao?" Tiêu Mặc Ngâm thẩn thờ đáp: "Ta còn có lựa chọn khác sao?"

https://thuviensach.vn

Trong đêm tối, hô hấp của Bùi Nghi có chút căng thẳng, cặp mắt sáng cũng có chút khó coi.

Tiêu Mặc Ngâm đột nhiên cười một tiếng, nói: "Chàng không hiếu kỳ, tại sao trễ thế này ta còn tới tìm chàng sao?"

Bùi Nghi tránh ánh mắt của nàng, nói: "Nếu người Miêu các nàng không có nam nữ thụ thụ bất thân gì thì nàng muốn tìm ta nói chuyện thì cứ tới, có gì phải tò mò".

Tiêu Mặc Ngâm ngẩng đầu nhìn bầu trời tràn đầy sao, bấm đầu ngón tay tính toán một chút nói: "Thời giờ cũng sắp đến rồi, ta bảo A Nỗ Na hạ thuốc trong thức ăn nước uống chắc cũng sắp có hiệu lực rồi. Bùi Hầu, chàng có phải cảm thấy đầu hơi choáng váng không?"

Bùi Nghi nghe vậy ngay cả lông mày cũng không nhúc nhích: "Nàng lại lấy thứ đồ cổ quái gì cho ta ăn đây? Sau này không cần làm chuyện lén lút vậy đâu, cứ trực tiếp nói là được rồi, ta không phải là con nít sợ uống thuốc".

Tiêu Mặc Ngâm quay người một cái, từ tư thế ngồi chuyển thành quỳ, bò hai bước tới chỗ hắn.

Cơ thể Bùi Nghi dường như cảm nhận được nhiệt độ trên người Tiêu Mặc Ngâm tản mát ra, không tự chủ được rúc người về phía sau.

"Chàng sợ ta?"

"Không sợ".

"Vậy tại sao lại không chịu nhìn thẳng vào mắt ta?"

"Nói bậy nói bạ!"

"Bùi Nghi..."

https://thuviensach.vn

"Nàng cách xa ra một chút, nam nữ thụ thụ bất thân... Ta nói chuyện đàng hoàng với nàng là được rồi".

"Thuốc cũng đủ rồi... Thân thể của chàng cũng đã điều dưỡng khá lắm rồi..."

Bùi Nghi chợt ngẩng đầu: "Tiêu Mặc Ngâm, ta từng nói với nàng, ta không cần nàng trị!".

"Năm đó ta hạ một nửa thiên tâm cổ cho chàng". Tiêu Mặc Ngâm nhìn vào mắt hắn, sâu kín nói: "Ta mềm lòng, không hạ thủ được. Nếu không lúc ấy chàng chết, ta cũng chết. Một nửa cổ trong cơ thể chàng, một nửa kia cắn trả lại trong cơ thể ta. Bùi Nghi, không cứu chàng, hai người chúng ta cũng không thể sống qua ba mươi tuổi".

Bùi Nghi hoảng sợ, hắn lại không nghĩ năm ấy Tiêu Mặc Ngâm lại tha một mạng cho hắn: "Tại sao?"

"Ta cũng không biết, nếu như biết có lẽ năm ấy đã cùng chết với chàng, hoặc vốn cũng không hạ cổ với chàng". Mắt của Tiêu Mặc Ngâm rất đen, rất sáng, có một ngọn lửa thiêu đốt dưới đáy mắt nàng: "Bùi Nghi, thiên tâm cổ một nửa ở trong cơ thể chàng, một nửa trong cơ thể ta, người Miêu chúng ta gọi thiên tâm cổ là "đồng tâm cổ". Chàng chết, ta sẽ chết, ta chết, chàng cũng sẽ chết".

Đồng tâm cổ, đồng sinh cộng tử.

Tiêu Mặc Ngâm giơ tay nhẹ nhàng sờ vào mặt Bùi Nghi, nếu có khả năng, nàng càng hy vọng có thể đồng sinh cộng tử với hắn. Đáng tiếc nàng không làm được.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 116: (Ngoại Truyện 2 - Phần 7) Đẩy Ngã

Edit: Nguyệt Chiêu Viện

Beta: Hy Thái Phi

Bùi Nghi muốn tránh ra, đột nhiên phát giác cơ thể lại không thể nhúc nhích. Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn mình bị Tiêu Mặc Ngâm đẩy té xuống đất, nhìn nàng vươn ra mười ngón tay, nhẹ nhàng cởi vạt áo của hắn.

"Tiêu... Tiêu Mặc Ngâm!" Hắn gầm nhẹ, nhưng lại không có cách nào.

"Xuỵt, đừng lên tiếng". Mái tóc thật dài xõa xuống, đen nhánh như bầu trời đêm vậy, như bóng đêm khẽ ập xuống, ngăn cách tầm mắt hắn, khiến thế giới của hắn chỉ còn lại gương mặt đang dần dần tiến lại của nàng: "Đừng lên tiếng. Không nên kinh động những sinh linh trong rừng, đừng kinh động sơn thần của nơi này".

Gương mặt của Tiêu Mặc Ngâm sáp đến gần, giống như muốn hôn hắn vậy nhưng từ đầu tới cuối lại cách hắn một đoạn. Yếu ớt thổi một hơi lên mặt hắn, châm chích, ngưa ngứa, giống như ngàn vạn châm nhỏ như lông trâu ghim vào lỗ chân lông, trở nên tê dại khó chịu.

"Chàng đừng lo lắng, chàng sẽ không đau đâu". Nàng nâng người dậy, trả lại không gian tự do để hắn hô hấp, sau đó cởi vạt áo mình ra, "Ta cũng sẽ không đau. Mặc dù lấy máu trong tim nghe hết sức đáng sợ nhưng Miêu Cương chúng ta có phương pháp đặc biệt, chẳng qua một giọt mà thôi, cũng không chết được".

https://thuviensach.vn

"Nàng nói linh tinh gì vậy". Trong mắt Bùi Nghi tóe lên lửa giận: "Tiêu Mặc Ngâm, nàng gạt ta!".

"Ta không gạt chàng". Tiêu Mặc Ngâm cởi hai ống tay áo, da thịt trắng như tuyết chớp động dưới ánh sao như trân châu mà nhàn nhạt sáng bóng, khiêm tốn lại hoa lệ.

Hô hấp của Bùi Nghi cứng lại, không nhịn được dời tầm mắt khỏi người nàng.

"Từ lúc bắt đầu ta đã nói ta muốn chữa trị cho chàng, Bùi Hầu chàng đã nghe ta nói trăm lần vạn lần sao lại nói ta gạt chàng chứ?"

"Ta cũng từng nói với nàng, ta không muốn nàng chữa. Nàng..."

"Ta chỉ không nói gì cả, chứ không đồng ý từ bỏ cùng chàng".

Tiêu Mặc Ngâm kéo nút thắt áo ngực ở sau lưng, thân thể nữ nhân đầy đặn trắng như tuyết liền không còn gì che chắn đã lộ rõ ra ngoài. Ngón tay của nàng thuận theo gáy mà di chuyển từng chút một tới chỗ ngực bên trái, nhìn Bùi Nghi nói, "Chàng luôn tránh né ánh mắt của ta, Bùi Nghi, ta thật sự khó coi vậy sao?"

Ngực Bùi Nghi phập phồng, nhắm mắt thật chặt.

"Không nhìn cũng được..." Tiêu Mặc Ngâm cười, trong nụ cười có mấy phần bi thương: "Sau khi nhìn xong, chàng lại không còn tâm tư nào nhìn nữ nhân khác nữa. Tương lai sao có thể để các nàng sinh con dưỡng cái cho chàng, kéo dài huyết mạch cho Bùi gia đây?"

"Nàng, im miệng".

"Ta cũng muốn im miệng nhưng vừa nghĩ tới sau khi chữa hết cho chàng thì không thể gặp lại chàng nữa, vừa nghĩ tới sau này cũng không

https://thuviensach.vn

thấy được gương mặt lạnh như băng này của chàng, đột nhiên lại có chút không nỡ". Tiêu Mặc Ngâm tự giễu cười một tiếng: "Người Miêu chúng ta vốn không có nam nữ thụ thụ bất thân như người Hán các chàng, thích là thích, ghét là ghét. Lễ giáo, liêm sĩ gì chẳng qua là đeo một cái gồng xiềng vô cùng ngu xuẩn lên cổ mình. Thích thì ở bên cạnh nhau, chán ghét thì chia tay thôi..."

Tiếng nói của Tiêu Mặc Ngâm đột nhiên dừng lại, trông đêm yên tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng hai người thở dốc và tiếng côn trùng chít chít trong rừng.

Bùi Nghi đợi nửa ngày cũng không nghe tiếp những lời to gan càn rỡ kia của Tiêu Mặc Ngâm, hoàn toàn không để ý tới những lời lễ nghĩa cương thường nữa, không tự chủ được mở mắt ra. Nhưng lại nhìn thấy một gương mặt xinh đẹp như thiên tiên tràn đầy nước mắt, trên khóe mắt lại lấp lánh, sớm đã ướt át.

"Bùi Nghi, chàng thật không thích ta sao?"

Không thích sao? Thì không thích đi! Sao lại không nói được? Sao lại không thể nói ra ba chữ kia để cắt đứt ý niệm của nàng, cũng tuyệt đi ý niệm của mình? Bùi Nghi cảm thấy lồng ngực như bị cái gì gắt gao đè xuống, trái tim như đang bị nướng trên hừng hực lửa lớn. Mau nói, mau nói một chút cũng không thích! Ngươi không phải luôn cảm thấy như vậy sao? Không phải luôn tự nhủ như vậy sao? Tại sao lại không nói ra được?

Hai người Bùi Nghi và Tiêu Mặc Ngâm nhìn nhau chằm chằm, sao sáng trên trời vẫn khảm mình ở một chỗ lẳng lặng tỏa ra hào quang, ánh sao như tơ như sợi từ chân trời rơi xuống, cùng với ngàn vạn vật trần thế, ngàn vạn mối tình vướng mắc không rõ, dây dưa không thôi.

Tiêu Mặc Ngâm rút ra món trang sức trên trán, vặn ra viên bảo thạch đỏ rực, từ bên trong lấy ra một cái ống tiêm rỗng ruột.

https://thuviensach.vn

"Làm sao đây, bây giờ tay ta còn run dữ dội hơn, không tìm được vị trí của trái tim". Đại vu mặt đầy nước mắt rồi lại cười lên, chẳng qua nụ cười này so với khóc càng khiến người khác đau lòng hơn.

"Vậy thì đừng tìm nữa..." Bùi Nghi thấp giọng nói: "Mặc Ngâm, hai người chúng ta có số mệnh riêng, căn bản không thể ở cùng nhau được".

"Đúng vậy, chàng là Quan Quân Hầu của Đại Tề, ta là Đại vu của Miêu Cương, chúng ta vốn không thể ở bên nhau được". Tiêu Mặc Ngâm gật đầu một cái, toàn thân nàng trần truồng, quanh thân đắm chìm trong ánh sao, lại khiến cho người khác cảm thấy hết sức thánh khiết, không có nửa điểm dâm tà.

"Cho nên ta mới chịu trả số mạng lại cho chàng". Tiêu Mặc Ngâm nói: "Lấy đồng tâm cổ của ta gọi đồng tâm cổ của chàng đi ra. Từ này về sau, chàng và ta không còn vướng bận gì nữa, chàng làm Hầu gia của chàng, ta làm Đại vu của ta. Trời nam đất bắc, sẽ không... sẽ không..." Hai chữ cuối cùng rốt cuộc vẫn không thể nào nói nên lời được.

"Ta thích chàng". Tiêu Mặc Ngâm nói ra ba chữ này giống như nói mớ vậy: "Thích mười mấy năm, cho nên, bây giờ cũng là lúc buông tay". Trong miệng nàng tụng chú văn không ai hiểu, lấy một viên thuốc màu vàng bỏ vào trong miệng, cúi người hôn lên môi Bùi Nghi.

Đầu lưỡi đẩy ra đưa vào, viên thuốc mang theo mùi tanh đắng chát kia tan ra trong miệng Bùi Nghi, dường như vị đắng khiến đầu lưỡi tê dại kia theo cổ họng lẫn vào nước bọt một đường đi xuống, trượt vào cơ thể hắn.

Thì ra chỉ là đút thuốc, nhưng khi đầu lưỡi ấy thối lui thì lại bị chặn lại. Giống như nụ hôn cuối cùng trước khi trời đất sụp đổ, khắc sâu máu xương và linh hồn của đối phương vào tận đáy lòng.

Lúc Tiêu Mặc Ngâm ngẩng đầu lên, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt kia của Bùi Nghi còn sáng hơn ngôi sao ngoài phòng kia gấp trăm lần, đang

https://thuviensach.vn

sâu kín chăm chú nhìn nàng. Tiêu Mặc Ngâm nhoẻn miệng cười với hắn, châm nhỏ nhắm ngay ngực, vững vàng đâm vào. Từ bên trong ống tiêm nhỏ bị nàng bóp mở ra một nửa từ từ ngưng ra một giọt máu đỏ tươi, run rẩy rơi vào, vẫn còn mang theo màu đỏ thắm rực rỡ, đôi môi dính đầy hơi thở của nàng.

"Ta cũng thích nàng". Trước khi chìm vào bóng tối Bùi Nghi, không tiếng động nói ra mấy chữ này, thậm chí Tiêu Mặc Ngâm có chú ý tới hay không, hắn cũng không cách nào biết được.

Mấy ngày đó, hắn vẫn ngủ mê man, tựa hồ như cơn ác mộng bất tận. Ngọn lửa cháy mãnh liệt kia đốt cháy thân thể hắn, lôi thần từ chín tầng mây đánh xuống làm tan nát hồn phách của hắn. Hắn thống khổ vạn phần nhưng lại không thể tránh né, chỉ có thể ở trong địa ngục mà chịu đựng từng đợt hành hạ. Hắn cảm thấy mình sắp chết nhưng lại biết mình còn sống. Tư vị này quả thực không dễ chịu, so với lúc cổ độc phát tác lúc nửa đêm lại thống khổ mãnh liệt hơn không biết bao nhiêu lần. Nữ nhân kia rõ ràng nói là không đau nhưng rốt cuộc lại lừa hắn. Hắn còn nhớ mỗi một chi tiết, nụ hôn da diết tựa như ly biệt, khuôn ngực trắng như tuyết, quả mơ đỏ thẫm, còn có châm nhỏ vững vàng đâm vào trái tim hắn.

"A!" Hắn thét một tiếng thét dài, tiếng nói phá vỡ cổ họng phát ra, Bùi Nghi cuối cùng cũng tỉnh lại. Vẫn là căn nhà gỗ riêng biệt được canh giữ nghiêm mật đó chẳng qua bóng đêm đã trôi qua, bên ngoài cửa sổ ánh mặt trời rực rỡ khắp núi.

"Ngươi tỉnh rồi, uống thuốc đi".

Bùi Nghi chợt quay đầu, nhìn thấy nửa gương mặt quỷ có vết sẹo dữ tợn của A Nỗ Na.

"Tiêu Mặc Ngâm đâu? Đại vu của các ngươi đâu?"

https://thuviensach.vn

A Nỗ Na cũng không nhìn hắn, chẳng qua đẩy chén thuốc vung đầy trong tay đẩy về phía hắn. "Uống thuốc đi".

Bùi Nghi ngẩn ngơ hồi lâu.

Ánh mặt trời từ sân không có chút ngăn trở mà rọi thẳng vào, trong nhà gỗ một nửa sáng sủa, một nửa bởi vì có ánh sáng mà tối đi, càng tươi sáng, càng tối tăm.

Trong lòng Bùi Nghi đột nhiên có một dự cảm không rõ.

"Nàng ở đâu?"

A Nỗ Na ngước mắt lên nhìn thấy thanh niên ngồi trên đệm dê, một nửa người được ánh mặt trời chiếu rọi, một nửa tối tăm không rõ, dung mạo anh kia tuấn mang theo mấy phần lệ khí, nhưng con ngươi trong đôi mắt ấy lại có sự sợ hãi không cách nào che giấu được.

"Nàng ở đâu?"

A Nỗ Na khom lưng thi lễ một cái: "Đại vu chữa bệnh cho Bùi Hầu hao tổn không ít nguyên khí, hiện giờ đang nghỉ ngơi".

Nghe A Nỗ Na nói. Bùi Nghi thở phào nhẹ nhõm: "Vậy ta đã nằm bao lâu rồi?"

A Nỗ Na nói: "Không lâu lắm, chỉ có năm ngày".

Năm ngày?

"Yên tâm đi, Đại vu không chết". Nhìn sắc mặt thanh niên đột biến, A Nỗ Na cố nhịn muốn đánh hắn, mặt không thay đổi nói lại theo Đại vu phân phó: "Nàng ngủ mười ngày nửa tháng thì có thể tốt lại, cho nên Bùi Hầu không cần quá lo lắng".

https://thuviensach.vn

Ta mới không lo lắng! Bùi Nghi lấy tay che ngực, chỉ thấy tim đập dồn dập khiến hắn có chút khó chịu.

"Ta có thể gặp nàng một chút được không?"

"Đại vu nói từ nay về sau sẽ không gặp lại ngươi". A Nỗ Na nhìn hắn một cái, nghiêng đầu sang chỗ khác: "Cổ độc của Hầu gia đã giải xong, về sau chỉ cần điều dưỡng một hai tháng thật tốt, thân thể sẽ giống như người thường vậy. Qua hai ngày nữa, đợi khí lực của người bình thường trở lại ta sẽ phái người đưa ngươi ra khỏi núi, đưa đến Đại Lý vương thành".

Phải đi? Tiêu Mặc Ngâm muốn đưa hắn đi rồi sao? Bùi Nghi thẩn thờ nhìn ánh mặt trời ngoài cửa sổ, qua lúc lâu mới nói: "Nàng để ta cho nàng thời gian ba năm, hiện giờ chỉ mới một năm mà thôi".

Một năm, hai năm, ba năm, đối với hắn mà nói thì có gì khác biệt đâu chứ? Biết rõ cho dù có qua bao lâu thì hai người bọn họ cũng không có kết quả, cần gì phải dây dưa quá lâu mà khiến người ta đau lòng chứ? Bùi Nghi không biết có phải độc của cổ độc chưa trừ hết hay không, chỉ cảm thấy trái tim đau nhói, giống như có vật gì đang cắn một lỗ lớn trong tim hắn. Hắn che ngực, cuộn lưng, cắn chặt răng không để mình kêu thành tiếng.

A Nỗ Na nhìn hắn, lắc lắc đầu nói: "Đừng sợ, qua hai ngày nữa thì sẽ khỏe hoàn toàn".

So với đau đớn của Bùi Hầu thì Đại vu còn chịu tội lớn hơn, dẫn cổ trùng vào thân thể mình, để cho mẫu tử cổ hòa hợp trong cơ thể mình, loại đau đớn này sao có thể như thống khổ bình thường được chứ? Tội tình đó chính là khoét thịt róc xương cũng không bằng.

Phải đi rồi, rừng núi bao la vây khốn hắn mười mấy tháng kia xem ra lại xinh đẹp như thế, khiến người ta không nỡ từ bỏ.

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi lại ở lại nhà gỗ mười ngày, cũng không nhắc lại muốn đi thăm Tiêu Mặc Ngâm. Đêm đó, có lẽ đã là kí ức cuối cùng của bọn họ. Bùi Nghi nhấc tay, khẽ sờ lên môi của mình. Xúc cảm ấm áp đó, hơi thở ngọt ngào đó dường như vẫn còn lưu lại dư âm, quanh quẩn không tiêu tan.

Tiêu Mặc Ngâm là Đại vu của Miêu Cương, nàng không thể rời khỏi núi rừng bao la này để rời đi với hắn. Giống như hắn không có cách nào từ bỏ quốc gia của mình, cùng nàng ở mãi nơi này được. Nếu như năm đó bọn họ không gặp nhau ở giữa núi, có lẽ như vậy hắn và nàng sẽ không khổ sở, không nỡ như vậy nữa, lòng đau như cắt.

Bùi Nghi nhìn lại núi rừng cỏ cây quen thuộc một lần nữa, chậm rãi đứng lên. Cổ độc của hắn đã trừ hết, thân thể không suy nhược nặng nề như trước nữa, hắn có thể cảm giác được cơ thể giống như thoát khỏi một bộ gông xiềng nặng nề, nhẹ nhàng như muốn bay lên. Nhưng cùng với nhẹ nhàng ấy hắn cũng cảm giác được có chút mất mác, có chút trống rỗng. Lồng ngực tràn đầy kia bị người ta lấy đi thứ gì, chỉ lưu lại khao khát và dục vọng vĩnh viễn không thể lấp đầy.

Ngày mai là ngày A Nỗ Na sẽ đưa hắn đi, Đại Lý vương Tiêu Tẩm cũng đã phái sứ thần đến bên ngoài Miêu sơn đợi hắn. Hoàng Đế và Hoàng Hậu đã một năm chưa gặp hắn, chắc hắn trong lòng rất lo lắng. Một năm, đứa nhỏ của Hoàng Hậu chắc cũng đã biết đi rồi, không biết biết nói chuyện hay chưa, gặp hắn không biết bọn nhỏ sẽ gọi hắn là gì? "Cữu công hay thúc công đây".

Bùi Nghi cố gắng 'nhét' đầy đủ các loại chuyện vào trong đầu, điều duy nhất không giám ' nhét' vào chính là nữ nhân kia. Tinh thần đang mất tập trung giữa những hỗn độn thì có một vị khách không mời mà tới xông vào nhà gỗ của hắn.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 117: (Ngoại Truyện 2 - Phần 8) Đạt Nhung

Người Hán vô cùng xảo trá, bọn họ có khi chỉ cần dùng ngôn ngữ bay bổng nhất là có thể lừa gạt được trái tim và cả đời của một nữ nhân.

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

Người tới có làn da đen, mày rậm mắt to, trông rất có khí khái của bậc anh hùng.

Y đeo vòng cổ răng thú trên người, cắm một cái búa sắc bén bên hông. Nam nhân trẻ tuổi cường tráng đứng ở nhà gỗ, mở ra lồng ngực khoẻ mạnh hô vài tiếng hướng về phía trên.

Bùi Nghi không nghe hiểu được tiếng Miêu nhưng có thể nghe ra được tâm tình của người nói chuyện.

Léo nha léo nhéo, liên tiếp như tiếng mài dao, chắc chắn không có một câu nào là lời hay.

Bùi Nghi đứng trên sân thượng, khuỷu tay đặt trên lan can bằng gỗ, hai mắt nhìn núi ở phía xa, không thèm nhìn nam nhân trẻ tuổi mới đến một cái nào.

Người nọ mắng cả buổi, thấy đối phương chỉ đứng ở đó giống như pho tượng đất, không phản ứng gì, xúc động cùng giận dữ khi đến cũng tiêu tan không ít, rốt cục ngậm miệng lại.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng A Nỗ Na cũng mang người chạy tới, không biết nói gì với y ở bên dưới. Qua một hồi lâu, nàng mới đi lên trên lầu gỗ, khẽ cong eo với Bùi Nghi, có chút xấu hổ nói: "Là ta không cẩn thận, không trông coi kỹ, làm cho thủ lĩnh Ô Miêu là Đạt Nhung đến đây."

Không cẩn thận?

Ở đây trông coi nghiêm mật cỡ nào, ngay cả hắn cũng bị giam một năm. Vị thủ lĩnh này khổ người lớn như vậy, âm lượng cao như vậy, có thể mắng gần nửa canh giờ, ở phía dưới những người trông coi kia chạy đi đâu chết rồi hả?

Bùi Nghi khẽ cong môi không nói gì.

"Y muốn gặp ngài một lần. Hầu gia, có được không?"

Bùi Nghi liếc nàng một cái, khóe mắt dài mảnh hơi nhướn lên trên, mang theo một vệt màu đỏ nhàn nhạt. A Nỗ Na bị Bùi Nghi nhìn mà trong lòng hoảng hốt. Nàng vội vàng cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn.

Bước chân nam nhân nặng nề đạp trên bậc thang "thùng thùng thùng thùng". Y dường như muốn giẫm sập trọn tòa lầu gỗ này, chứa đầy sự phẫn uất.

Bùi Nghi ngồi xếp bằng trên nệm lông dưới đất, trước mặt là một cái bàn, một cái ấm, chén cũng chỉ có một cái.

"Ngươi chính là người Hán?"

Nam nhân cuối cùng cũng từ bỏ tiếng Miêu... khó đọc khó hiểu kia, đổi lại dùng tiếng Hán biệt biệt nữu nữu[1], chữ không ngay ngắn, phát âm không chuẩn.

https://thuviensach.vn

([1] biệt biệt nữu nữu: nói không thông hoặc ý kiến không hợp)

Bùi Nghi duỗi ngón tay chỉ phía đối diện: "Mời."

Y thực không khách khí mà đặt mông ngồi xuống, rút búa lớn trên đai lưng ra, đập ở bên cạnh. Sau đó dùng một đôi mắt như mắt chim ưng, gần như hung dữ mà nhìn chằm chằm nam nhân ở trước mặt có diện mạo xinh đẹp hơn cả nữ nhân, người không đến bốn lạng thịt, thoạt nhìn như gió thổi qua sẽ bay mất.

Ngoại trừ rất xinh đẹp, hắn có chỗ nào hơn mình?

Hắn có sức lực của mình không? Có làn da màu đồng cổ của mình không? Hay là có lực lượng có thể san bằng núi, bản lĩnh tay không bắt hổ của mình?

Người Hán vô cùng xảo trá, bọn họ có khi chỉ cần dùng ngôn ngữ bay bổng nhất là có thể lừa gạt được trái tim và cả đời của một nữ nhân.

Đạt Nhung đánh giá Bùi Nghi từ đầu đến chân. Trong mắt y, không có Hầu gia Đại Tề, chỉ có một con quỷ ốm đau tranh giành nữ nhân với y.

Bùi Nghi yên lặng rót một chén nước, đẩy đến trước mặt Đạt Nhung.

"Ta không muốn uống!" Đạt Nhung ác thanh ác khí[2] cự tuyệt.

([2] ác thanh ác khí: nói chuyện với giọng điệu hung ác, thái độ thô bạo)

Bùi Nghi nhẹ gật đầu, đưa tay ra bưng về: "Được." Nói xong, hắn liền đặt chén trà bên môi mình, yên lặng uống trà.

Đạt Nhung vốn không phải là người có thể giữ được thái độ bình tĩnh. Y kế thừa Ô Miêu từ trên tay a cha của y, thời gian lên làm thủ lĩnh chỉ mới

https://thuviensach.vn

hai năm. Bàn về tu thân dưỡng tính, hoàn toàn không ở cùng một trình độ với Bùi Hầu thân kinh bách chiến[3].

([3] thân kinh bách chiến: trải qua trăm ngàn trận chiến)

Y là loại nam nhân thẳng như ruột ngựa, trắng hay đen trong lòng y giống như Sở Hà Hán giới[4], ranh giới rõ ràng, không cho phép một chút lẫn lộn nào.

([4] Sở Hà Hán giới: [điển cố lịch sử thời kì Hán Sở tranh hùng] năm 203 trước Công nguyên, Hạng Vũ, Lưu Bang tuyên bố ngưng chiến, ký kết "Hòa ước Hồng Câu", lấy kênh đào nối giữa Hoàng Hà và sông Hoài làm ranh giới, phía tây là nước Hán, phía đông là nước Sở, sự kiện này được gọi là Sở Hà Hán giới, hay có nghĩa rộng hơn là "biên giới", "chiến giới")

Cho nên y cũng không nói nhảm, trực tiếp mở miệng: "Ngươi có thích Đại Vu hay không?"

Chén trà vừa đặt bên môi dừng lại một chút, đôi môi có màu sắc nhạt nhẽo hơi tách khỏi mép chén. Bùi Hầu Đại Tề rũ đôi mắt xuống, lông mi dài rậm che đi ánh sáng lóe lên trong mắt hắn.

"Ngươi là nam nhân sao? Là nam nhân thì nói đi!" Nam nhân có làn da ngăm đen đập búa một cách nặng nề lên trên bàn. Ánh mặt trời chiếu vào từ cửa sổ, lướt qua ánh sáng lạnh lẽo mà chói mắt trên lưỡi búa sắc bén.

Mắt Bùi Nghi nhìn thứ vũ khí sắc bén trên bàn, khóe môi như có như không cong lên một chút. Quanh đi quẩn lại, cuối cùng vậy mà lại về đến vấn đề này.

"Liên quan gì tới ngươi." Hắn buông chén trà trong tay, mở mắt ra, cuối cùng thưởng cho Đạt Nhung một gương mặt hoàn hoàn chỉnh chỉnh.

https://thuviensach.vn

Đạt Nhung chưa từng thấy một đôi mắt như vậy. Màu mắt hơi nhạt, là loại màu nâu giống như hổ phách[5] nhưng sâu thẳm, như một cái hồ sâu không thấy đáy, hấp dẫn người khác nhìn vào, rồi lại không thăm dò được tới đáy. Nhìn như nước tù đọng không một gợn sóng, rồi một khắc sau, lại xẹt qua một tia sáng nhạt, dường như ở chỗ sâu trong hồ nước kia đang cất giấu một ngọn lửa âm u, làm cho người khác cảm thấy lạnh lẽo từ đáy lòng.

([5] hổ phách: là nhựa cây đã hóa đá từ thời đồ đá mới, được đánh giá cao về màu sắc và vẻ đẹp tự nhiên.

Ảnh đá hổ phách:)

Bên cạnh Đạt Nhung có rất ít những cảnh tượng ngươi lừa ta gạt kia nhưng điều này không trở ngại y có trực giác như dã thú.

Ánh sáng kia, lóe lên ác ý cùng sát khí, mặc dù chỉ lướt qua trong nháy mắt nhưng vẫn khiến y nhận ra nguy cơ từ trong xương tuỷ.

Nam nhân nhìn như gầy yếu, tao nhã trước mắt chỉ là một con thú dữ giấu đi nanh vuốt sắc bén. Nhìn như mèo con vô hại, thậm chí đang lười biếng phơi nắng dưới ánh mặt trời nhưng một khắc sau nói không chừng sẽ nhảy lên cắn đứt cổ họng của ngươi.

Thân thể vốn vừa nghiêng vừa lệch của Đạt Nhung "vù" một tiếng đã ngồi thật ngay ngắn, tay cũng đặt trên chuôi búa.

"Đại Vu đã đáp ứng sinh con cùng ta!"

Đuôi mắt thật dài của Bùi Nghi nhuộm một chút màu đỏ tươi, đôi mắt thâm trầm theo dõi hắn: "Thì thế nào?"

"Ngươi còn nói thế nào? !" Lửa giận của Đạt Nhung xông lên đầu, đáy lòng lại có một cảm giác tủi thân vừa chua xót vừa chát: "Nhưng ngươi lại câu đi trái tim của nàng ấy!"

https://thuviensach.vn

Bùi Nghi nhìn tiểu tử ngốc trực mi lăng nhãn[6] trước mắt, vừa nghĩ tới sau này Tiêu Mặc Ngâm sẽ ngủ cùng một giường với y, sinh con dưỡng cái vì y, đã không nhịn được muốn duỗi tay bóp chết y... rồi lại không có bản lĩnh kia.

([6] trực mi lăng nhãn: dựng lông mày trợn mắt)

"Trái tim của nàng ấy, vốn không ở chỗ ngươi." Hắn không có cách nào lấy được thắng lợi trên thân thể nhưng nếu bàn về công kích tinh thần, cho dù thêm một trăm Đạt Nhung nữa cũng không thể làm đối thủ của hắn.

Bùi Nghi hơi nheo mắt, nhẹ nhàng bắn lên lưỡi búa sắc bén của Đạt Nhung: "Trái tim của nàng ấy, chỉ ở trên người nàng ấy, không ai có thể câu đi được."

"Ngươi còn phủ nhận!" Đạt Nhung nổi giận đùng đùng mắng: "Người Hán quả nhiên không có ai tốt, bên ngoài một bộ mặt, trong lòng lại có một bộ mặt khác. Mắt Đại Vu bị mù rồi, sao lại vừa ý ngươi? !"

"Đó cũng là chuyện của nàng ấy, không phải là chuyện của ngươi." Bùi Nghi ngồi trước mặt Đạt Nhung: "Cho dù tương lai nàng ấy sinh con với ai, nàng ấy vẫn là Đại Vu của Miêu Cương."

"Nàng ấy đã đáp ứng sinh con với ta, sao còn có thể sinh với người khác?" Lời của Đạt Nhung nghẹn lại trong cổ. Bỗng nhiên y nhớ tới điều kiện Đại Vu đưa ra khi đáp ứng hắn.

Triền kim cổ thần bí nhất trong cổ độc mà Miêu Cương quản lý. Chính vì cứu nam nhân trước mắt này, Đại Vu mới có thể không chút do dự đáp ứng yêu cầu của mình như vậy.

Vì hắn, ngay cả mạng cũng có thể không cần.

https://thuviensach.vn

Vì sao y còn muốn tiếp tục ở đây, chịu đựng nữ nhân của mình đặt nam nhân khác ở trong lòng? Trong lòng Đạt Nhung vô cùng xoắn xuýt. Lời vọt tới bên miệng nhưng một chữ cũng không phun ra được. Y thích Đại Vu, nữ nhân thông minh xinh đẹp như vậy, nam nhân nào sẽ không thích? Hài tử sinh cùng nàng ấy, nhất định cũng thông minh nhất xinh đẹp nhất, có thể được đại thần phù hộ.

Y tràn đầy tin tưởng mà đến cầu thân, bởi vì y cảm thấy, tìm khắp Miêu Cương cũng không tìm ra được nam nhân nào có thể xứng đôi với nàng ấy như y.

Cho đến khi y gặp được người Hán đáng giận này.

"Đối đãi nàng ấy cho tốt." Y xoắn xuýt thống khổ ở chỗ này, qua thật lâu, nam nhân ngồi đối diện y lại nói với y như vậy.

Đối đãi nàng ấy cho tốt? !

Vì ngươi, ngay cả mạng nàng ấy cũng không cần. Vì ngươi, nàng ấy đáp ứng sinh con cùng nam nhân khác. Vì sao ngươi còn có thể dễ dàng nhổ ra bốn chữ như thể chuyện không liên quan đến mình như vậy?

Ngón tay Đạt Nhung nắm cán búa dùng sức, lộ ra các đốt ngón tay xanh trắng.

Giọng nói cao vút của y quanh quẩn trong nhà gỗ trống trải. Y dùng nắm đấm mà đấm ầm ầm lên lồng ngực rắn chắc của mình. Y thậm chí còn đứng lên, múa búa trong tay thành một đoàn ánh sáng màu bạc. Sau đó, y bỏ lại Bùi Nghi vẻ mặt mờ mịt, đạp bước chân giận dữ lôi đình giống như lúc đến, mang vẻ mặt khổ lớn thù sâu, như hận không thể giẫm sập tòa lầu này, chạy "Rầm rầm rầm rầm" xuống lầu.

Bùi Nghi quay về phía A Nỗ Na vẻ mặt như bảy sắc cầu vồng, xanh trắng đỏ đen, nhíu mày hỏi: "Y rốt cuộc đang nói gì vậy?"

https://thuviensach.vn

A Nỗ Na mất một chút thời gian mới sắp xếp được ngôn ngữ một lần nữa, lắp bắp phiên dịch lời nói vừa rồi của Đạt Nhung cho Bùi Hầu nghe một lần.

Nội dung chủ yếu chính là, Đạt Nhung y là thủ lĩnh Ô Miêu, là nam nhân đội trời đạp đất. Không cần người khác đồng tình, cũng không cần người khác thương hại, càng không chia rẽ hai người có tình với nhau.

Nếu như Bùi Nghi là nam nhân khỏe mạnh cường tráng, hắn nhất định sẽ quyết đấu công bằng với ngươi, xem ai có tư cách bảo vệ Đại Vu Miêu Cương hơn.

Đáng tiếc ngươi không phải, ngươi chỉ là khúc gỗ mục dùng tay vặn một cái đã gãy, đấu với ngươi cho dù thắng cũng không vẻ vang gì.

Nếu Đại Vu nguyện ý gả cho ngươi, như vậy ngươi phải dùng cả đời đối xử thật tốt với nàng.

Hễ ngươi có chỗ nào có lỗi với nàng, làm cho nàng đau lòng, khiến nàng tức giận. Đạt Nhung ta sẽ đến tự tay vặn cái đầu của ngươi xuống làm bóng đá.

Như thế này như thế kia...

Bùi Nghi nghe mà đầu đầy hắc tuyến[7], nhưng hắn cuối cùng đã nghe được trọng điểm.

([7] đầu đầy hắc tuyến: một thủ pháp biểu hiện của manga, dùng để biểu hiện cảm xúc nhân vật sa sút hoặc tâm trạng bị đả kích)

Tên người Ô Miêu lăng đầu lăng não[8] này từ bỏ ý định muốn kết thân với Tiêu Mặc Ngâm, sẽ không ép Tiêu Mặc Ngâm gả cho y...

([8] lăng đầu lăng não: lỗ mãng liều lĩnh, bộ dạng ngây ngô)

https://thuviensach.vn

Trong lòng Bùi Nghi nhất thời không biết nên vui hay nên buồn, sững sờ ngồi đó hồi lâu, mới nói với A Nỗ Na: "Ngày mai ta phải đi rồi, có thể gặp nàng ấy một lần trước khi đi hay không?"

A Nỗ Na hơi do dự: "Đại Vu đã từng nói, không gặp lại ngài nữa."

"Một lần cuối cùng cũng không được sao?"

Bị thanh niên tuyệt mỹ như vậy dùng loại ánh mắt nhàn nhạt bi thương, ẩn ẩn tuyệt vọng nhìn, cho dù là A Nỗ Na chạy bên bờ sinh tử nhiều lần cũng không thừa nhận được. Tuy đấu tranh trong lòng hồi lâu nhưng cuối cùng nàng vẫn gật đầu, buông miệng.

"Nếu chỉ như vậy, ngài đừng để cho ngài ấy trông thấy..." A Nỗ Na muốn nói lại thôi: "Gần đây thân thể ngài ấy yếu đuối, tinh thần cũng không tốt. Ngài đừng làm cho ngài ấy nhìn thấy ngài, liếc mắt nhìn xa xa thôi."

Nếu sau khi gặp lại vẫn phải đi, vậy thì đi đi, vĩnh viễn đừng trở về.

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 118: (Ngoại Truyện 2 - Phần 9) Gặp Lại

Mặc Ngâm, nàng có nguyện ý không?

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

Khi Bùi Nghi nhìn thấy Tiêu Mặc Ngâm lần nữa, là ở dưới ánh mặt trời.

Nàng ngồi trên một cái ghế tròn được khắc bằng gỗ, dưới thân đệm da dê trắng như tuyết, hơi nghiêng đầu, đang nói gì đó với người khác.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên gương mặt của nàng. Làn da không chút màu hồng trở nên trong suốt dưới ánh mặt trời, thậm chí có thể trông thấy mạch máu màu xanh giấu dưới làn da. Bộ dáng của nàng trông rất tiều tụy nhưng vẫn cố gắng tỉnh táo tinh thần thăm hỏi tộc nhân đến đây vấn an nàng như trước.

Bùi Nghi ở đây một năm, số lần hắn từng gặp ba người có tuổi già nua đang đứng trước Tiêu Mặc Ngâm không quá ba lần.

Đó là thủ lĩnh Bạch Miêu cùng hai đại trưởng lão khác.

Vẻ mặt bọn họ rất lo lắng, trên mặt tràn đầy tiếc nuối cùng bất đắc dĩ. Ngược lại, vẻ mặt của Tiêu Mặc Ngâm tuy tiều tụy nhưng lại có vài phần nhẹ nhõm.

Bùi Nghi chỉ nghĩ sơ qua, đã biết là vì sao.

https://thuviensach.vn

Bạch Miêu và Ô Miêu cùng một nguồn gốc nhưng từ trăm năm trước. Hai tộc không biết vì chuyện gì mà cãi nhau đến trở mặt, xích mích nhỏ không ngừng, thù hận dần dần tích lũy, gần như đã kết thành kẻ thù truyền kiếp.

Khó có được người Ô Miêu muốn cưới Đại Vu Bạch Miêu làm vợ. Đây thật sự cơ hội ngàn năm một thuở, có thể làm cho Bạch Miêu và Ô Miêu đối địch trăm năm nắm tay giảng hòa, hòa hợp như một nhà một lần nữa.

Đặc biệt khi trải qua sự việc Chương Sĩ Tiên đồ sát hai tộc người Miêu vài năm trước đây. Thủ lĩnh và các trưởng lão của Bạch Miêu và Ô Miêu càng ý thức được tầm quan trọng của sự đoàn kết giữa các tộc nhân. Người Ô Miêu đến cầu thân, xem như là một việc trọng đại mà hai tộc thích nghe ngóng.

Không nghĩ tới cái tên nhị lăng tử[1] người Ô Miêu không để râu ngoài miệng kia, nói từ hôn thì từ hôn luôn, không chịu kết hôn sự này rồi.

([1] nhị lăng tử: người rất ngu, rất khờ, không có nghĩa xấu mà có ý thân mật)

Thủ lĩnh và các trưởng lão Bạch Miêu đương nhiên là buồn đến trắng tóc.

Nhưng Tiêu Mặc Ngâm làm sao lại không phải nhẹ nhàng thở ra.

Không biết Tiêu Mặc Ngâm nói gì với các trưởng lão, bọn họ lắc đầu thở dài rồi quay người rời đi.

Tiêu Mặc Ngâm giơ tay, nhấc lên cái mũ đội trên đầu, mái tóc vốn đen nhánh tỏa sáng, vậy mà giờ lại trở nên rậm rạp màu hoa râm, ánh mặt trời chiếu vào trên tóc nàng, phản xạ ra vài tia sáng màu bạc, như muốn chọc mù mắt Bùi Nghi.

https://thuviensach.vn

Hắn nắm chặt cành cây đại thụ rủ xuống trước người, cành cây thô ráp mài xước tay của hắn, hắn lại hoàn toàn không biết. Đôi mắt hắn, chỉ kinh ngạc nhìn mái tóc chưa già mà đã bạc của nàng.

Như cảm nhận được tầm mắt của hắn, Tiêu Mặc Ngâm quay mặt lại, bốn mắt nhìn nhau.

Sắc mặt nàng vốn không có bao nhiêu màu hồng, bỗng mất đi sự sáng bóng. Tiêu Mặc Ngâm dùng một tay đội mũ lên, rồi gọi người hầu nâng cả nàng cùng cái ghế về trong phòng, khép chặt cửa phòng lại.

Bùi Nghi không biết mình về nhà gỗ như thế nào. Hắn mở túi đồ mà chính mình đã sắp xếp xong, lấy ra từng thứ từng thứ một của hành trang đơn sơ căn bản không có mấy cái, xếp tất cả về vị trí cũ.

Đã đến giờ đưa cơm, lần này người tới không phải A Nỗ Na, mà là một Miêu nữ hắn chưa gặp bao giờ.

Đại khái là không biết nói tiếng Hán, cho dù Bùi Nghi nói gì, nàng chỉ biết mỉm cười lắc đầu, khoa tay múa chân mà yêu cầu hắn ăn cơm thật ngon.

Hắn hỏi nàng về A Nỗ Na, hỏi về A Ấu Đóa của nàng, Miêu nữ kia chỉ lắc đầu, bày tỏ mình hoàn toàn không biết gì cả.

Mặt trời lặn, trăng sáng dâng lên. Hắn ngồi trong phòng, nhìn bầu trời đầy sao, chờ màu sắc của màn trời từ đậm chuyển sang nhạt, chờ mặt trời phía chân trời lại giãy giụa khỏi sự ràng buộc một lần nữa, phá tan mây mù, sôi nổi hướng về trên trời.

Một đêm này đối với hắn mà nói cực kỳ dài lâu, rồi lại vô cùng ngắn ngủi.

https://thuviensach.vn

Đến bình minh, đám vệ binh người Miêu cầm thương cầm đao, cung kính nhưng lại mang theo vài phần thô bạo mà mời hắn rời đi.

Bùi Nghi lắc đầu: "Ta không đi, ta muốn gặp Đại Vu của các ngươi một lần."

Không ai nghe hắn nói, cho dù họ thật sự không nghe hiểu, hay giả bộ như không nghe hiểu.

Thấy không có hành lý trong phòng, những nam nhân tay chân vụng về kia nhìn thấy cái gì là bắt lấy cái đó, tùy tiện buộc lại một gói đồ mang đi, mấy người bắt Bùi Nghi ra khỏi phòng.

Từ đỉnh núi cao cao có thể trông thấy sơn cốc bị bao phủ bởi ít ỏi sương mù, rõ ràng từ chỗ này không thể nhìn thấy nơi xa xôi như vậy nhưng Tiêu Mặc Ngâm vẫn ngồi trên đỉnh núi, đón gió núi rét lạnh gào thét, mờ mịt mà nhìn nơi đó.

A Nỗ Na canh giữ bên cạnh nàng, mấy lần muốn nói lại thôi.

"Có lẽ hắn đã đi rồi." Không biết qua bao lâu, nàng ta mới nghe thấy lời nói mất hết hào hứng ra từ trong miệng Đại Vu.

"Đại Vu." A Nỗ Na không nhịn được nữa, quỳ một gối xuống bên cạnh nàng: "A Ấu Đóa, nếu người đã thích, vì sao không giữ hắn ở lại? Ta thấy trong lòng hắn rõ ràng cũng có người."

Tiêu Mặc Ngâm quay đầu lại, đưa tay lên đầu A Nỗ Na nhẹ nhàng xoa: "Hắn không thuộc về nơi đây."

"Hắn không muốn đi, hắn nói hắn không muốn đi."

"Hiện tại không muốn đi, sau này thì sao? Một năm, năm năm, mười năm... Lòng của hắn có thể yên ổn được bao lâu?" Tiêu Mặc Ngâm lắc đầu:

https://thuviensach.vn

"Ta bị nhốt ở trên núi này, đây là trách nhiệm của ta. Hắn là Giao Long, không nên bị vây ở nơi nước cạn. Hắn chịu ở lại, chỉ là vì thấy bộ dáng của ta bây giờ nên đồng tình, áy náy thôi."

"A Nỗ Na, ta biết rõ ngươi suy nghĩ cho ta nhưng ta không muốn sau này nhìn thấy hắn đau khổ, nghe thấy hắn nói hắn hối hận, ngươi hiểu không?"

"Ta không hiểu." A Nỗ Na che mặt khóc lên: "Ta chỉ biết, người Miêu chúng ta chỉ cần yêu thích ai, sẽ dùng hết phương pháp giữ người đó lại ở bên cạnh mình. Chuyện tương lai có ai biết được? Người không phải hắn, làm sao lại biết tương lai hắn sẽ hối hận, sẽ khổ sở hay oán hận? A Ấu Đóa, người cùng mẹ của người đa tình như nhau nhưng lại xa xa không có dũng khí của ngài ấy."

"Đúng vậy, ta không bằng bà..." Tiêu Mặc Ngâm nở nụ cười: "Ta không làm nên chuyện gì cả, không giữ được người ta yêu, cũng không thể hoàn thành chức trách cùng sứ mạng của mình. A Nỗ Na, có lẽ ta không có cách nào sinh con với người khác rồi, các trưởng lão nhất định sẽ rất thất vọng. Thế nhưng ta thật sự không làm được."

"Đại Vu!" A Nỗ Na nắm tay nàng, đặt mu bàn tay nàng trên trán của mình: "Nghe theo trái tim của ngài, việc này, các trưởng lão nhất định sẽ không ép buộc ngài. Bọn họ không dám."

"Còn có ... cách nào khác để chọn người thừa kế ta hay không? Nếu như ta không thể sanh con, ta nghĩ trong tộc nhất định có cách tuyển ra vu nữ mới."

"Theo ta được biết, bảy mươi năm trước, tằng ngoại tổ mẫu của người, không phải hài tử do Đại Vu sinh ra."

Tiêu Mặc Ngâm tựa đầu trên ghế, thở dài thườn thượt.

https://thuviensach.vn

Ba tháng sau, Miêu Cương Đại Vu A Ấu Đóa giá lâm Đại Lý Vương thành.

Tuy Đại Vu cùng Đại Lý Vương là tỷ đệ song sinh ruột thịt cùng một mẹ sinh ra nhưng một người là phiên vương của Đại Tề, một người là Đại Vu của Miêu Cương, quan hệ giữa bọn họ đã không chỉ là quan hệ thủ túc (tay chân) đơn giản như vậy.

Đây là lần đầu tiên Miêu Cương có Đại Vu mang huyết mạch của người Hán, đệ đệ của nàng lại là trọng thần một nước, trấn thủ một vực Nam Cương. Đại Tề đã có Tiêu gia tọa trấn (trấn thủ, trấn giữ), ít nhất có thể bảo vệ Nam Cương trăm năm không có gì phải sầu lo.

Từ khi từ biệt trong kinh, tỷ đệ Tiêu Mặc Ngâm và Tiêu Tẩm đã có một năm rưỡi không gặp nhau. Tỷ đệ hai người thất lạc nhau từ thời niên thiếu, đương nhiên là tràn đầy vui sướng cùng chờ mong đối với lần gặp lại này.

Mà sở dĩ có thể mời được Đại Vu đi một chuyến này, công lao thuộc về Đại Lý Vương phi, sản kỳ của nàng ấy ở mấy ngày này.

Đại Lý Vương lần đầu làm cha, trong lòng thấp thỏm không yên, khẩn trương lại có chút sợ hãi. Với tư cách là hai huyết mạch còn sót lại của Tiêu gia, Tiêu Mặc Ngâm nhận được tin tức đương nhiên là muốn chạy tới, chứng kiến con nối dõi của Tiêu gia được sinh ra đời.

Bụng của Ngụy An Lan đã rất lớn, người cũng đẫy đà hơn nhiều. Nàng ấy thoạt nhìn nhu nhược, nhưng tinh thần lại vô cùng cứng cỏi. Có lẽ khí hậu ôn hòa ướt át của phía nam rất thích hợp với nàng ấy. Nàng ấy ở đây ăn ngon ngủ ngon, quả thực là tinh thần toả sáng, vẻ mặt hồng hào.

Chỉ là hiện tại không biết có phải toàn bộ tâm thần của hai vợ chồng này chỉ ở trên người đứa bé sắp ra đời hay không, mà không ai nhớ nói cho nàng biết hiện tại ở Đại Lý Vương phủ có một nhân vật tôn quý không chịu

https://thuviensach.vn

đi, cũng nhất trí làm như không thấy một nửa mái tóc bỗng nhiên bạc trắng của nàng. Không ai hỏi nàng xảy ra chuyện gì, cũng không có ai dừng mắt trên tóc của nàng nhiều hơn một khắc.

Đây là sự săn sóc của đệ đệ cùng đệ muội, Tiêu Mặc Ngâm đương nhiên nhận ý tốt của bọn họ.

Không biết là vì đứa bé biết cô cô đến nên rất vui vẻ, hay là vội vã muốn nhìn nơi phồn hoa bên ngoài một chút, đúng vào đêm Tiêu Mặc Ngâm đến Vương phủ, Ngụy An Lan liền đau bụng muốn sinh.

Một đêm người ngã ngựa đổ (rối tinh rối mù), binh hoảng mã loạn (hỗn loạn bất an). Ngoài phòng sanh cũng không có cảnh tượng quanh quẩn hoang mang lo sợ, dốc sức liều mạng như Hoàng Đế năm đó, bởi vì Đại Lý Vương căn bản mặc kệ những quy củ nam nhân không thể vào phòng sinh thấy máu kia. Từ đầu đến cuối, hắn vẫn cứ ngồi bên cạnh Vương phi, ở cùng nàng ấy, cho đến khi hài tử của bọn họ phát ra tiếng khóc vang dội đầu tiên.

Thế tử Đại Lý Vương sinh ra, toàn thành chúc mừng. Tiêu Mặc Ngâm đương nhiên cũng mừng rỡ không thôi. Ngụy An Lan là người rất có sức chịu đựng, những nữ nhân khác sinh con đều la to nhưng nàng ấy chỉ cầm tay trượng phu thật chặt, từ đầu tới cuối đều không nghe thấy nàng ấy kêu lên tiếng nào.

Chỉ vì nàng ấy nghe bà đỡ nói, nữ nhân la to quá sẽ mất sức, làm cho thai nhi hít thở không thông, dễ sinh ra ảnh hưởng với đứa bé. Nàng ấy liền quyết định, trước khi sinh không ngừng vận động, lúc sinh cũng cắn chặt khớp hàm.

Hài tử sinh ra được sáu cân tám lạng (khoảng 3,4kg). Dung mạo kế thừa ưu điểm của cha mẹ, về sau lớn lên không biết sẽ trưởng thành thành bộ dạng hại nước hại dân gì.

https://thuviensach.vn

Tiêu Tẩm ôm con, quả thực là yêu thế nào cũng không đủ, xem bao lâu cũng không thấy đủ. Đám tôi tớ khuyên hắn xưa nay cha không ôm con, đều bị hắn trách móc đuổi đi.

Trên người hắn có một nửa huyết mạch của người Miêu ngang ngạnh, không chịu bó buộc. Hắn còn trẻ đã mất đi cha mẹ, lang thang trong giang hồ, về sau lại đi cùng Bùi Nghi, đi theo Lý Duệ. Trong hai mươi mấy năm chuyện gì hắn cũng gặp được rồi, đối với hắn mà nói, trên đời này không có gì quan trọng hơn người nhà.

Những quy củ kia, những... cấp bậc lễ nghĩa kia, đều là cái thá gì!

Tiêu Mặc Ngâm cùng Ngụy An Lan ngồi cùng nhau. Trong phòng đóng chặt kín đến không kẽ hở, Ngụy An Lan đang đắp chăn, tóc cũng bị che lại đến ướt đẫm.

"Tỷ tỷ ít vào đây thôi, vừa có mùi máu vừa có mùi mồ hôi, không dễ ngửi đâu." Ngụy An Lan đẩy nàng ra bên ngoài, Tiêu Mặc ngâm chỉ lắc đầu nói: "Nào có chú ý nhiều như vậy. Ngươi còn là quý nhân của Tiêu gia chúng ta, phụ mẫu ta dưới cửu tuyền đều muốn cảm tạ ngươi đấy. An Lan, ngươi vừa sinh hài tử, không chịu nổi gió, trên người khó chịu thì nhịn một chút, nhịn qua một tháng thì tốt rồi."

Ngụy An Lan cười ngọt ngào, đồng ý.

Giờ đây nàng có chồng có con, cảm thấy mỹ mãn, chút khổ ấy chỉ là gánh nặng ngọt ngào.

"Tỷ tỷ, ngài thì sao? Có người vừa ý chưa?"

Tiêu Mặc Ngâm giật mình, nụ cười trên mặt nhạt xuống.

"Không có."

https://thuviensach.vn

"À..." Ngụy An Lan nhìn trộm nàng: "Không phải nói, Đại Vu đều là do nhiều thế hệ truyền thừa sao? Nếu tỷ không có người vừa ý, sau này có hài tử thế nào? Bọn họ có thể ép tỷ hay không..."

Tiêu Mặc Ngâm cười cười, vỗ nhẹ đầu nàng: "Không cần ngươi hao tâm tổn trí. Ta đã chọn hai nữ hài tử thông minh xinh đẹp, tư chất ưu tú ở trong tộc, qua ít ngày sẽ được đưa tới cho ta nuôi. Đại Vu kế nhiệm, sẽ chọn một người trong các nàng."

"A? !" Ngụy An Lan mở to hai mắt, "Không cần tỷ sinh con sao?"

Tiêu Mặc Ngâm lắc đầu: "Sẽ không ép buộc ta, người Miêu đều có tình có nghĩa. Bọn họ sẽ không ép buộc người khác làm chuyện mà mình không cam tâm tình nguyện. Tốt rồi, tốt rồi, ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì, đừng hao tổn tinh thần. Dưỡng cho tốt, ta vẫn chờ uống rượu đầy tháng của tiểu chất nhi đây."

"Tỷ tỷ, tỷ không thể ở thành Đại Lý lâu thêm một chút sao?" Ngụy An Lan vươn tay ra từ trong chăn, nhẹ nhàng giữ chặt nàng: "Hiện tại Miêu Cương bình yên trật tự, lại không có chuyện gì. Nhiều năm như vậy bọn họ không có Đại Vu vẫn trôi qua tốt lành... Tỷ không cần quá hao tâm tổn trí."

Tiêu Mặc Ngâm im lặng một lát, rút tay ra từ trong tay Ngụy An Lan: "Ngươi không hiểu, ý nghĩa của những ngọn núi kia đối với ta."

"Tỷ tỷ!"

"Ta sẽ đợi đến khi ngươi sang tháng." Nói xong, Tiêu Mặc Ngâm đứng lên, khoát tay áo với nàng ấy, đi ra ngoài.

Đứng ở trong sân, nàng đè ngực, hơi nhăn hai hàng lông mày.

Thiên Tâm cổ đã tan rã trong cơ thể nàng, chỉ thừa lại một chút dư độc thì cơ bản cũng đã sạch sẽ. Nhưng không biết vì sao, nàng vẫn ngẫu nhiên

https://thuviensach.vn

cảm thấy ngực đau, giống như nơi đó đã bị người khoét đi một khối, trống rỗng đến đau buốt.

Nàng đi lang thang không có mục đích về phía trước, dọc theo con đường lát đá cuội đen trắng. Từ xa xa, trông thấy một hồ nước nho nhỏ hơi cong, trên đường dùng đá xanh trải đường, hành lang chín khúc quanh co, vươn thẳng vào trong đình bát giác nho nhỏ giữa hồ nước.

Trên đình treo màn lụa khinh vân như sương như khói, nhẹ nhàng bay theo làn gió. Trong lớp màn bay múa trùng trùng điệp điệp, có một người đang đứng đó, dáng người rắn rỏi, hai tay chắp sau lưng. Hình bóng kia không biết đã xuất hiện bao nhiêu lần trong giấc mộng nửa đêm.

Cho dù hóa thành tro nàng cũng nhận ra được.

Hắn không phải nên ở kinh thành xa xôi sao? Vì sao lại có thể ở Đại Lý Vương thành, trong hậu viện của Đại Lý Vương phủ?

Tiêu Mặc Ngâm muốn quay người rời đi, thế nhưng chân như bị thứ gì đó dính chặt lấy, không thể động đậy một phân một hào.

Bùi Nghi xoay người, mỉm cười với nàng: "Cuối cùng ta cũng gặp được nàng rồi."

Gặp được thì thế nào? Vẫn là cầu về cầu, đường về đường, mỗi người đi một ngả như trước mà thôi.

Bùi Nghi tách màn lụa mỏng thỉnh thoảng phất phơ che khuất gương mặt hắn, chậm rãi đi về phía nàng.

"Hoàng Thượng mới phái ta đi làm một việc, tuần tra con đường Đông Nam và cả Tây Nam... Sau này, ta có thời gian nửa năm tuần thú[2] thay thiên tử, nửa năm thường trú tại Nam Cương. Mặc Ngâm, ta rất thích căn

https://thuviensach.vn

phòng trước kia nàng an bài cho ta, không biết hiện tại nàng vẫn còn giữ lại chứ?"

([2] tuần thú: thay thiên tử ra ngoài tuần tra, thị sát các châu, quận)

Tiêu Mặc Ngâm kinh ngạc nhìn hắn, nước mắt không biết đã chảy xuống từ lúc nào.

"Hàng năm ta chỉ có thể ở cùng nàng nửa năm." Bùi Nghi giơ tay lên, nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên khuôn mặt nàng: "Ta nghĩ, có lẽ ta cũng nên xây một phủ Quan Quân Hầu ở Miêu Cương của các nàng. Lúc ta không có ở đó, nàng là Đại Vu của Miêu Cương, mà ở Hầu phủ của chúng ta, nàng chỉ cần an tâm làm Hầu phu nhân của nàng. Mặc Ngâm, nàng có nguyện ý không?"

https://thuviensach.vn

HIỀN HẬU THỰC NHÀN

Nhất Thụ Anh Đào

www.dtv-ebook.com

Chương 119: (Ngoại Truyện 2 - Phần 10): Đại Kết Cục

Edit: Uyển Sung dung

Beta: SuTháiphi

Đúng lúc giữa trưa, mặc dù đã gần vào thu nhưng ánh mặt trời vẫn còn rất chói chang. Chiếu lên trên mặt đất lát đá ngọc xanh, trắng lóa, nối thành một mảnh sáng long lanh, khiến cho mắt người ta không mở ra được.

Ve mùa thu đậu trên nhánh cây, khàn cả giọng mà lưu lại âm thanh của mình trong trời đất, quấy nhiễu lòng người đến tâm phiền ý loạn[1].

([1] tâm phiền ý loạn: tâm tư phiền loạn, không biết làm thế nào mới được)

Mấy cung nhân mang theo giỏ trúc, cầm gậy dính keo trong tay, dính xuống từng con ve ngay khi chúng dùng âm thanh Xi..Xiiii.. nghênh đón một khắc cuối cùng trong sinh mệnh của mình.

Cây ngô đồng cao lớn vươn ra bóng cây xanh râm mát như mái che. Đứa trẻ ngồi dưới bóng cây ngậm một que gỗ trong miệng, chân quá ngắn không với được tới mặt đất, vì vậy mà treo giữa không trung lắc lư ra trước lại ra sau.

Bộ dáng đứa trẻ này trông khoảng bốn năm tuổi. Nó mặc một bộ áo mỏng đối khâm[2] màu thiên thanh trải rộng hoa vàng, bên hông thắt một sợi dây lụa màu đen tơ vàng treo một miếng ngọc bội thất long tòng vân

https://thuviensach.vn

(bảy con rồng bay theo đám mây), hai cái túi hương nhỏ thêu như ý kế. Tuy nhỏ tuổi nhưng trang phục trên người vẫn làm nó trông cao quý hơn người.

([2] đối khâm: một loại kiểu dáng Hán phục mà hai vạt áo ngược chiều nhau, cúc áo giữa ngực)

Khuôn mặt như cục bột nhỏ còn chưa nẩy nở nhưng đã có mặt mày thanh tú, mũi thẳng môi hồng. Bộ dáng nho nhỏ kia nghiễm nhiên giống hệt một thiện tài đồng tử[3] bên người Bồ Tát, trong veo như nước, non nớt mềm mại. Màu tóc và màu mắt nó rất nhạt, làn da trắng nõn gần như trong suốt.

([3] thiện tài đồng tử: đứa trẻ mang đến tiền tài hay tài năng)

Nó tồn tại còn được sủng ái hơn cả mấy vị hoàng tử công chúa trong hoàng cung. Cho dù mẫu thân nó vẫn cảm thấy tướng mạo nó quá yêu nghiệt, không giống tướng mạo có phúc, thế nhưng biểu tỷ nó lại nâng nó trong lòng bàn tay mà yêu thương. Mỗi khi mẫu thân nói lời như vậy, đều bị biểu tỷ chặn họng.

Hậu hoa viên hoàng cung này, nó ra vào còn tùy ý hơn cả hậu viên nhà mình.

Từ phía xa, một thiếu niên đi tới, nga quan bác đái[4], mặt mày tuấn tú, sau lưng có mười cung nhân thái giám rầm rộ vây quanh.

([4] nga quan bác đái: hình dung trang phục, quần áo hoa lệ)

Cục bột nhỏ thấy hắn tới, trên mặt tràn ra một nụ cười tươi sáng, giang tay chào hỏi với hắn.

Đám cung nhân còn đang vất vả dính ve mùa thu ào ào thả gậy trúc trong tay xuống, quỳ gối hành lễ: "Thái Tử điện hạ!"

https://thuviensach.vn

Cục bột nhỏ nhảy xuống từ trên mặt ghế đá, nện bước chân ngắn ngủn chạy đến trước mặt Thái Tử, thò tay kéo hắn: "Tiểu Cẩn, ôm một cái!"

Năm nay Lý Cẩn mười một tuổi, đã trưởng thành thành một thiếu niên nho nhỏ, dáng người thon dài, cao hơn cục bột nhỏ một đoạn lớn.

Hắn cười cúi người, bế cục bột nhỏ lên, nhìn xung quanh nói: "Sao ngươi lại một mình chạy tới đây? Người hầu và tùy tùng của ngươi đâu?"

Cục bột nhỏ rút que gỗ vẫn ngậm trong miệng ra, trực tiếp nhét vào trong miệng Thái Tử: "Mời ngươi ăn kẹo!"

Nếu đổi thành người bên ngoài, dám can đảm nhét kẹo đường dính đầy nước miếng của mình vào trong miệng Thái Tử điện hạ, tuyệt đối sẽ bị đám cung nhân bọn họ kéo xuống hung hăng đánh bằng gậy một trận. Nhưng vị này, thật là không ai dám động đến nó.

Hơn nữa Thái Tử điện hạ cũng không chút ghét bỏ, rõ ràng thật sự cầm lấy tay cục bột nhỏ liếm hai cái: "Vị quả đào, rất ngọt."

Cục bột nhỏ nở nụ cười, lộ ra cái miệng toàn răng sữa nhỏ bé trắng bóng: "Tỷ tỷ tự làm đấy, tỷ ấy còn nói các ngươi đều không có!"

Lý Cẩn cong cong đôi mắt: "Đó là bởi vì ta đã trưởng thành, không thể lại ăn kẹo."

"Thật đáng thương!" Cục bột nhỏ vươn tay vỗ nhẹ gương mặt giống hệt Hoàng Đế tỷ phu của Lý Cẩn, vô cùng đồng tình nhìn hắn. Ngay cả kẹo que ngọt ngào cũng không thể ăn, cuộc đời lạnh lẽo hư không tịch mịch đến cỡ nào!

Thái Tử chỉ cười "Ha ha" một tiếng đối với sự đồng tình của vị này, liền hỏi: "Ngụy Quốc phu nhân tiến cung à?"

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, nương ta đến, nói là tỷ tỷ không thoải mái... Tỷ tỷ làm sao vậy? Bụng lớn như vậy..." Cục bột nhỏ dùng tay mình rất khoa trương mà khoa tay múa chân một chốc trước bụng mình: "Nương ta kể chỗ đó có tiểu bảo bảo, không biết là nam hay là nữ."

Thái Tử nở nụ cười: "Vậy ngươi nói là nam hay là nữ?"

Gương mặt tròn tròn của cục bột nhỏ méo mó. Nó rất xoắn xuýt: "Nam có thể chơi với ta, nhưng nữ cũng rất tốt, các nàng vừa trắng vừa thơm lại xinh đẹp." Hắn vỗ vỗ bả vai Thái Tử, làm ra vẻ nói: "Biểu tỷ nói, mỗi người các ngươi đều tới để đòi nợ tỷ ấy. Nam sẽ nhảy lên đầu lật ngói, giống như con khỉ, cho nên lúc này vẫn sinh nữ thì tốt hơn."

Nó hoàn toàn không ngờ mình cũng là một con khỉ. Chuyện nhảy lên đầu lật ngói này, một mình nó còn làm nhiều hơn ba người còn lại, làm cho cha mẹ nó buồn đến không biết trắng bao nhiêu sợi tóc rồi.

Nhưng lời nói này lại khiến Thái Tử cười lên ha hả, dường như hoàn toàn không để ý đối với chuyện mình bị nói thành con khỉ.

"Bình An, chúng ta cùng đi gặp mẫu hậu và nương ngươi đi."

Lý Du, tên tự là Bình An. Con trai độc nhất mà đến tuổi trung niên mới có được của Vinh Vương Lý Khác, năm nay bốn tuổi rưỡi.

Nó bày ra sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, nói với con trai trưởng của Thành Đế - Lý Cẩn: "Hứ, ta là tiểu thúc thúc của ngươi. Sau này không thể trực tiếp gọi nhũ danh của ta, đó là tên mà cha mẹ ta, còn có tỷ tỷ cùng tỷ phu ta mới có thể gọi đấy!"

Thái Tử ôm tiểu thúc thúc chỉ cao đến eo hắn, một đường cười nói đi về phía Chiêu Dương điện.

https://thuviensach.vn

Triệu Yên Dung nằm nửa lệch trên giường, vừa phe phẩy quạt tròn vừa thở dài.

"Tiểu đông tây này quá giày vò người. Bây giờ đã hơn năm tháng rồi, vẫn làm cho người buồn nôn, con quả thực nuốt không trôi, thật không biết đời trước con thiếu nó cái gì, ọe..."

Ngụy Quốc phu nhân, Vinh Vương phi Bùi Cẩm vỗ lưng nàng, cười nói: "Nợ nhi nữ, nợ nhi nữ, dưỡng nhi dục nữ không phải là đang trả nợ sao? Người lại nhịn một chút, thời tiết càng ngày càng mát hơn, tháng lớn hơn chút là có thể tốt rồi."

"Tốt cái gì mà tốt!" Triệu Yên Dung hấp hối nói: "Mấy đứa trước cũng không hành hạ người như thế, người nói đi, không phải lại là song sinh..." Vừa nghĩ tới nỗi đau nhức khi sinh trưởng tử, trưởng nữ, Hoàng Hậu nương nương không sợ gì, không gì không làm được cũng sắp nổ tung da đầu: "Con đã nói, có nhiều nhi nữ như vậy rồi, đừng sinh nữa nhưng Lý Duệ không chịu, cứ muốn con sinh!" Hoàng Hậu cắn răng hàm, vẻ mặt oán giận: "Đợi con sinh đứa nhỏ này ra, con không bao giờ... sinh nữa. Hắn muốn có hài tử thì tự mình sinh đi!"

Bùi Cẩm vỗ nàng một cái, cười nói: "Người lớn như vậy rồi, còn nói hươu nói vượn, người bảo ngài ấy tự mình sinh, ngài ấy sinh thế nào được? Phi tần hầu hạ trong nội cung đều bị thả về nhà. Ngoại trừ mấy người có hài tử không chịu đi, trong hậu cung này, ngài ấy chỉ canh giữ một mình người, còn có gì chưa đủ. Đừng suốt ngày gây chuyện."

"Con nào có gây chuyện, con cũng không cầm dây thừng trói hắn lại, hắn muốn tìm mấy người thì tìm đi." Hoàng Hậu khẽ đảo mắt. Nàng đã là phụ nhân ba mươi tuổi nhưng lại không nhìn ra được tuổi tác, vẫn trắng nõn, ngọt ngào mà quyến rũ như lúc còn mười tám tuổi hoa vậy.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, vài năm trước đây Tây Phiên tiến cống mấy mỹ nữ. Ngài ấy chỉ hiếu kỳ đi xem mấy lần, gọi người ta tới nói vài câu. Người cái bình dấm chua này không gây chuyện với bất cứ ai trong nội cung, chỉ nhất định để Hoàng Thượng cô chẩm hàn khâm[5] mà ngủ trong Đức Mậu điện hai tháng, về sau Hoàng Thượng thưởng hết mấy phiên nữ này xuống, lúc đó ngươi mới yên tĩnh."

([5] cô chẩm hàn khâm: gối đơn chăn lạnh, tóm lại là ngủ một mình cô đơn đáng thương)

"Nào có!" Hoàng Hậu phe phẩy cây quạt: "Con không giận hắn vì chuyện này. Trước kia, con đã từng ước định với hắn, nếu hắn nhìn trúng những nữ nhân khác, chỉ cần qua đó ngủ, không cần phải kiêng dè con. Con chỉ có chút thích sạch sẽ, không thích dùng đồ mà người khác đã dùng rồi thôi. Chuyện trước kia của hắn con không trông coi được nhưng nếu hắn đã ở bên cạnh con, vậy thì chỉ có thể toàn tâm toàn ý sống cùng con. Nếu hắn có tâm tư nghiêng lệch, về sau chúng ta ai lo phận nấy, không ai phiền ai cả."

"Nhìn đi, còn không phải là những lời này sao, người biết chắc trong lòng Hoàng Thượng có người, thương người nên mới cố ý làm khó dễ ngài ấy. Nếu để các thần tử bên ngoài nghe được lời này, không biết còn muốn nổi lên bao nhiêu sóng gió đây. Cái danh tiếng đố kỵ không hiền này của người, chỉ sợ sẽ lưu danh sử sách rồi." Bùi Cẩm trừng nàng: "Lời này về sau không được nói ra, cũng đừng quản lý nam nhân quá chặt bằng không thì sẽ có lúc người phải khóc."

Triệu Yên Dung cười hì hì một tiếng, ném cây quạt đi, ôm chặt cánh tay Bùi Cẩm: "Dì, người đừng nói con, người nhìn dượng của con đi, chẳng phải cũng bị người quản lý đến khăng khăng một mực sao. Nếu ngày nào đó người không chịu lại ước thúc hắn, con xem dượng Vương thúc có thể tìm một cái đai lưng treo cổ lắm đấy."

https://thuviensach.vn

Bùi Cẩm đỏ mặt, trách nàng một câu: "Người còn là nhất quốc chi mẫu đấy, là nương của năm đứa bé rồi, sao vẫn nói chuyện không chút giữ ý nào như vậy, không biết ngượng ngùng e thẹn gì cả."

"Người một nhà nói chuyện cần gì phải che lấp, đương nhiên là có cái gì thì nói cái đó." Triệu Yên Dung chuyển mắt, gian trá nhìn chằm chằm vào bụng Bùi Cẩm: "Lúc nào ở đây lại ôm một đứa? Có phải bổn cung lại nhiều thêm đệ đệ rồi không?"

Bùi Cẩm cuống quít che bụng, rồi mới nhớ tới mình mang thai còn chưa được ba tháng, bụng hoàn toàn không lộ ra là đang mang thai, còn bị Triệu Yên Dung lừa dối mà lộ ra.

"Dượng bảo đao chưa cùn, càng già càng dẻo dai, ha ha." Hoàng Hậu nương nương cười đến cực kỳ hèn mọn bỉ ổi.

"Hừ, hắn mới đầy bốn mươi, già cái gì mà già." Nhiều năm qua Bùi Cẩm bị Hoàng Hậu cùng Vinh Vương mài đi lớp da nhàn trinh thục uyển[6] đến sạch sẽ, đã sớm không thấy bộ dạng uất ức như tiểu thiếp bị khinh bỉ trước kia trên người. Ngược lại còn khôi phục sự đanh đá của nữ nhi Bùi gia cùng sự kiêu ngạo của Vương phi nhất phẩm. Nàng cũng có thể mặt không đỏ hơi thở không gấp mà theo sát Hoàng Hậu ngươi tới ta đi[7] vài lần rồi.

([6] nhàn trinh thục uyển: những phẩm chất tiêu biểu của phụ nữ TQ hồi xưa; nhàn: thanh tao, nhã nhặn; trinh: trung trinh, trinh tiết; thục: hiền lành; uyển: dịu dàng khéo léo

[7] ngươi tới ta đi:chỉ sự qua lại thân thiết, giao đấu giữa những người bạn thân thiết)

"Không biết lúc nào cữu cữu lại hồi kinh." Triệu Yên Dung hít một hơi: "Thiệt thòi cho chúng ta nhớ kỹ hắn như vậy, hắn thì tốt rồi, tiêu sái

https://thuviensach.vn

vui vẻ ở bên ngoài, ba năm năm cũng không biết quay lại kinh thành một chuyến."

"Vài năm trước đây không phải An Nam cùng Nam Chưởng liên hợp phản loạn đấy ư, cữu cữu người thân ở tiền tuyến, sao có thể trở về."

"Nói thì nói như thế nhưng cái nơi nhỏ bé như viên đạn kia. Có một Đại Lý Vương trấn giữ, còn có hai mươi vạn tinh binh Đông Nam Á trông coi, dẹp yên cũng chỉ mất thời gian mấy ngày. Còn cần lão nhân gia hắn phí công cố sức mà đích thân tới chiến trận sao." Cái miệng nhỏ nhắn của Triệu Yên Dung nhếch lên: "Đông Nam Á vừa nóng lại vừa ẩm ướt, hắn chắc chắn là rám đen rồi." Rám đen thì sẽ không đẹp nữa đó!

Đông Nam Á? Bùi Cẩm giật mình, quyết đoán dứt bỏ nghi vấn này: "Hắn muốn ở bên cữu mẫu người nhiều một chút. Bọn họ chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, người làm chất ngoại nữ vậy mà không thông cảm nhiều một chút."

Triệu Yên Dung ngẩng đầu nhìn trời, cây quạt trong tay đong đưa càng mạnh.

"Hôm qua vừa nhận được thư của cữu cữu ngươi, cho nên hôm nay ta tới đây nói với nương nương. Cữu mẫu ngươi muốn dẫn hai biểu muội của ngươi đến trong kinh ở một thời gian."

Cái gì? !

Chuyện lớn như vậy, sao ta lại không biết?

"Nàng ấy không phải là Đại Vu của Miêu Cương sao? Sao lại muốn tới kinh thành ở?"

"Nghe nói là người Miêu Cương bên kia nhìn trúng đại biểu muội của người, muốn nàng ấy làm vu nữ. Cữu cữu, cữu mẫu của ngươi không

https://thuviensach.vn

muốn, cho nên muốn đưa các nữ nhi đến kinh đến tránh một chút. Những năm này cữu mẫu ngươi đã dạy dỗ hai Miêu nữ, chuẩn bị chọn một người trong số các nàng làm vu nữ. Nhưng hết lần này tới lần khác những... Đại trưởng lão kia không vui, nói là biểu muội người đã là huyết mạch chính thống của Đại Vu, lại là đích nữ Quan Quân Hầu, có nàng ấy làm vu nữ, mới có thể bảo vệ Đại Tề cùng Miêu Cương không lại dấy lên phân tranh. Loạn thất bát tao (lộn xộn, lung tung), cữu cữu ngươi rất phẫn nộ đấy."

Ha ha, ai bảo ngươi muốn cưới Đại Vu Miêu Cương làm lão bà!

Đáng lắm!

Hoàng Hậu cười mà không nói.

Cữu cữu xảo quyệt này, đang đẩy mâu thuẫn đến trong kinh, muốn để Hoàng Đế ra mặt cho Miêu Cương một lời hứa hẹn. Muốn Hoàng Đế Đại Tề quyết định lập ra thân phận vu nữ Miêu Cương.

Hoàng mệnh do trời ban, hắn muốn liên kết Miêu Cương với vận mệnh quốc gia của Đại Tề.

Thật sự là tính toán hay lắm.

Từ khi cữu cữu cùng Tiêu Mặc Ngâm toàn thân đều là mưu trí ở bên nhau, thì càng ngày càng đen rồi!

Bên ngoài cửa điện truyền đến âm thanh cao vút bén nhọn của thái giám: "Hoàng Thượng giá lâm!"

Bùi Cẩm vội vàng đứng dậy quỳ gối nghênh đón. Triệu Yên Dung lại vẫn nằm lệch trên giường như trước, nhặt cây quạt lên phe phẩy quạt, khuôn mặt mang ba phần vui vẻ nhìn về phía cửa điện.

https://thuviensach.vn

Màn lụa nhấc lên, nam nhân thân hình cao lớn tuấn vĩ ngược sáng xuất hiện ở đó.

"Yên Dung, ta đến rồi!"

"Ừ." Hoàng Hậu cong cong khóe môi, trong mắt tràn đầy nhu tình cùng sự tin cậy mà chính mình cũng không nhìn thấy, đưa tay về phía hắn: "Thiếp còn đang suy nghĩ, chàng đã tới đây rồi!"

----------HOÀN TOÀN VĂN----------

Thêm một bộ nữa kết thúc. Lãnh Cung chân thành cảm ơn sự theo dõi và ủng hộ từ các nàng trong suốt thời gian qua.

Hy vọng các nàng có được giây phút thư giãn thoải mái khi đến với Lãnh Cung (biết đâu hố sau lại siêu ngược 😁)

Mong các nàng tiếp tục ủng hộ chúng ta.

Yêu các nàng!

#HyThaiPhi

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Vả Miệng
Chương 2: Tạ Em Gái Ngươi!!!
Chương 3: Yếu Thế Là Thua
Chương 4: Đoán Ý Bề Trên
Chương 5: Không Thể Không Chết
Chương 6: Không Cần Nể Mặt Kẻ Không Biết Xấu Hổ
Chương 7: Bệnh Cũ
Chương 8: Không Thể Ngừng Dùng Dược
Chương 9: Tìm Phiền Toái
Chương 10: Bánh Bao Cùng Bột Phấn
Chương 11: Tiến Cung
Chương 12: Thê Tử Thế Gia
Chương 13: Kiêu Căng
Chương 14: Tính Kế
Chương 15: Tự Rước Lấy Nhục!
Chương 16: Cải Tạo Bánh Bao
Chương 17: Người Tuấn Mỹ Nhất
Chương 18: Đoan Phi
Chương 19: Thái Hậu Không Cát Tường!!!
Chương 20: Giao Chiến
Chương 21: Lật Ngược Tình Thế
Chương 22: Ngươi Giày Vò Ta, Ta Giày Vò Ngươi
Chương 23: Vu Oan
Chương 24: Vật Bị Mất
Chương 25: Giá Hoạ
Chương 26: Thần Tiên Cũng Không Thể Cứu Ngươi
Chương 27: Mập Mờ Không Rõ
Chương 28: Ngươi Sờ Ta, Ta Sờ Ngươi. Thì Ra Ngươi Ngọt Tới Như Vậy

https://thuviensach.vn

Chương 29: Thần Nói, Đừng Hoảng Hốt
Chương 30: Người Đâu, Dâng Canh Đại Bổ Tới!
Chương 31: Bùi Hầu Gặp Nguy Hiểm
Chương 32: Bản Cung Sẽ Bóp Chết Nàng
Chương 33: Ai Dám Muốn Mạng Của Bản Cung?
Chương 34: Hoàng Đế Bị Ép Buộc
Chương 35: Tổ Mẫu Tới Cáo Trạng
Chương 36: Phạm Tội Mất Đầu + Xảy Ra Hoạ Lớn + Giam Giữ Dạy Dỗ
Chương 37: Không Biết Xấu Hổ - Kinh Hỷ Đối Với Dung Phi
Chương 38: Một Ngày Thống Khổ
Chương 39: Một Ngày Tuyệt Vọng
Chương 40: Đến Chết Mới Thôi
Chương 41: Mùa Hè Lại Muốn Tuyết Rơi
Chương 42: Trong Cung Thật Đáng Sợ
Chương 43: Ngụy Thái Phi Hồi Cung
Chương 44: Như Ý Hay Không Như Ý
Chương 45: Bà Con Nghèo Của Hoàng Gia
Chương 46: Ta Cùng Ngài Đào Hố, Xem Hố Ai Sâu Hơn?
Chương 47: Mượn Đao Giết Người
Chương 48: Tự Mình Làm Nhục
Chương 49: Ác Nhân Có Ác Nhân Trừng Trị
Chương 50: Vương Gia Thiên Tuế, Hầu Gia Uy Vũ
Chương 51: Tay Cay Tâm Cũng Cay
Chương 52: Mọi Người Đều Bề Bộn Nhiều Việc
Chương 53: Tự Làm Tự Chịu
Chương 54: Không Ngại Cũng Không Sợ Hãi
Chương 55: Phi Đao Rồi Lại Cắm Đao
Chương 56: Mũi Châm Đấu Mạch Mang(1)
Chương 57: Liên Hoàn Cước Của Bá Vương
Chương 58: Ngươi Tốt, Ta Cũng Tốt
Chương 59: Ngươi Không Tốt Thì Ta Mới Tốt
Chương 60: Bổn Cung Muốn Có Hài Tử.

https://thuviensach.vn

Chương 61: Mỹ Nhân Có Người Yêu Thương.
Chương 62: Nhu Cầu Riêng Của Mỗi Người
Chương 63: Bẫy Ngươi Không Cần Thương Lượng
Chương 64: Bổn Cung Mắng Cho Ngài Tỉnh
Chương 65: Tâm Lớn Mật Cũng Lớn
Chương 66: Ta Muốn Giết Ngươi.
Chương 67: Một Chậu Cẩu Huyết Thật Lớn
Chương 68: Kinh Hồng Chiếu Ảnh
Chương 69: Biến Khéo Thành Vụng
Chương 70: Mắt Cá Trộn Lẫn Ngọc Trai
Chương 71: Quý Phi Nhắc Lại Chuyện Xưa
Chương 72: Bắt Nhốt Trước Đã
Chương 73: Ân Cần Vui Vẻ Xem Trò Hay
Chương 74: Thật Là Biến Thái
Chương 75: Bản Cung Cũng Phải Đi
Chương 76: Tiểu Đồng Bọn May Mắn
Chương 77: Bản Lĩnh Của Hoàng Hậu
Chương 78: Đôi Tay Thần Kì Thay Đổi Càn Khôn
Chương 79: Trời Cao Mặc Chim Bay
Chương 80: Ai Da, Thật Đáng Sợ
Chương 81: Tôm Nhỏ Được Nhờ Cá Lớn
Chương 82: Ta Có Bàn Tay Vàng.
Chương 83: Hoàng Hậu Lừa Gạt
Chương 84: Rượu Mạnh Giục Người Gan
Chương 85: Muốn Mạng Già Này Luôn Rồi
Chương 86: Lai Lịch Có Chút Lớn
Chương 87: Kỹ Năng Như Thần
Chương 88: Diêm La Lấy Mạng
Chương 89: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn
Chương 90: Phong Cảnh Cực Kỳ Tốt
Chương 91: Trong Cung Có Người Tới
Chương 92: Trong Núi Nghe Tin Kinh Thành Có Biến

https://thuviensach.vn

Chương 93: Mưa Gió Sắp Đến
Chương 94: Sát Thủ Trong Đêm
Chương 95: Một Đêm Huyết Tinh
Chương 96: Vị Khách Thần Bí
Chương 97: Thái Phi Tức Điên
Chương 98: Đêm Dài Chưa Dứt (Thượng)
Chương 99: Đêm Dài Chưa Dứt (Hạ)
Chương 100: Tất Cả Đều Đã Kết Thúc
Chương 101: Nhóm Người Đầu Tiên Nhận Hộp Cơm; Một Cái, Hai Cái, Ba Cái
Chương 102: Dò Xét Thanh Hòa Cung
Chương 103: Cũng Nên Kết Thúc Rồi
Chương 104: (Ngoại Truyện 1 - Phần 1) Nghe Tin Bất Ngờ
Chương 105: (Ngoại Truyện 1 - Phần 2) Gặp Nhau
Chương 106: (Ngoại Truyện 1- Phần 3) Khoảng Thời Gian Gần Đây
Chương 107: (Ngoại Truyện 1- Phần 4) Kinh Sợ
Chương 108: (Ngoại Truyện 1- Phần 5): Động Phòng
Chương 109: (Ngoại Truyện 1 - Phần 6) Dâng Trà
Chương 110: (Ngoại Truyện 2 - Phần 1) Đó Là Ngũ Lăng Niên Thiếu[1]
Chương 111: (Ngoại Truyện 2 - Phần 2) Ý Khí Mạnh Mẽ
Chương 112: (Ngoại Truyện 2 - Phần 3) Lão Cha Bao Che Khuyết Điểm
Chương 113: (Ngoại Truyện 2 - Phần 4) Ứng Đối Trước Điện
Chương 114: (Ngoại Truyện 2 - Phần 5) Kinh Mộng
Chương 115: (Ngoại Truyện 2 - Phần 6) Lời Nói Ban Đêm
Chương 116: (Ngoại Truyện 2 - Phần 7) Đẩy Ngã
Chương 117: (Ngoại Truyện 2 - Phần 8) Đạt Nhung
Chương 118: (Ngoại Truyện 2 - Phần 9) Gặp Lại
Chương 119: (Ngoại Truyện 2 - Phần 10): Đại Kết Cục

https://thuviensach.vn